

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 10. schůze Poslanecké sněmovny

1. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Zuzany Kailové
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/4/- vrácený Senátem
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 98/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 135/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 172/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 177/ - druhé čtení

8. Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 100/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 117/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 176/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 201/ - první čtení podle § 90 odst. 2
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - první čtení podle § 90 odst. 2
18. Vládní návrh zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prekurzorech výbušnin) /sněmovní tisk 213/ - první čtení podle § 90 odst. 2
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 214/ - první čtení podle § 90 odst. 2
20. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - první čtení podle § 90 odst. 2

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 212/ - první čtení podle § 90 odst. 2
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - první čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - první čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - první čtení
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu /sněmovní tisk 216/ - první čtení
26. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání ústavního zákona o funkčním období zastupitelstva hlavního města Prahy zvoleného ve volbách v roce 2014 /sněmovní tisk 125/ - první čtení
27. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 126/ - první čtení
28. Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 143/ - první čtení
29. Návrh poslance Davida Kádnera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - první čtení
30. Návrh poslance Petra Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 146/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 149/ - první čtení
32. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Kortehe na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - první čtení

33. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - první čtení
34. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky při řízení společností ovládaných státem /sněmovní tisk 167/ - první čtení
35. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Jany Fischerové, Ivana Adamce, Martina Novotného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení
36. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Jaroslava Foldyny, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 181/ - první čtení
37. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Karla Pražáka, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Martina Lanka a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - první čtení
38. Návrh poslanců Adolfa Beznosky, Petra Fialy, Ivana Adamce, Martina Novotného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 184/ - první čtení
39. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové a Zdeňka Ondráčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 188/ - první čtení
40. Návrh poslanců Jaroslava Faltýnka, Pavla Kováčika a Jana Volného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - první čtení
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 203/ - první čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - první čtení
43. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - první čtení
44. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - první čtení

45. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - první čtení
46. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - první čtení
47. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 155/ - první čtení
48. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - první čtení
49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh rozhodnutí Rady o trojstranné sociální vrcholné schůzce pro růst a zaměstnanost /sněmovní tisk 162-E/
50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pekingská smlouva o ochraně uměleckých výkonů v audiovizí, podepsaná v Ženevě dne 29. dubna 2013 /sněmovní tisk 74/ - druhé čtení
51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání osob hledaných pro trestní řízení (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 102/ - druhé čtení
52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 103/ - druhé čtení
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání odsouzených osob (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 104/ - druhé čtení
54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 109/ - druhé čtení
55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu, podepsaný v Uherském Hradišti dne 29. října 2012 /sněmovní tisk 110/ - druhé čtení
56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a který byl podepsán v Singapuru dne 26. června 2013 /sněmovní tisk 111/ - druhé čtení

57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Kyjevě dne 21. října 2013 /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení
58. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013 /sněmovní tisk 121/ - druhé čtení
59. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, sjednaná v Basileji dne 22. března 1989, a změny přílohy IX této úmluvy, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013 /sněmovní tisk 122/ - druhé čtení
60. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a vládou Státu Izrael na straně druhé /sněmovní tisk 132/ - druhé čtení
61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé /sněmovní tisk 133/ - druhé čtení
62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsaná v Praze dne 28. listopadu 2013 /sněmovní tisk 134/ - druhé čtení
63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 141/ - druhé čtení
64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o obavách irského lidu týkajících se Lisabonské smlouvy /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení
65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - první čtení
66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů o jurisdikčních imunitách států a jejich majetku ze dne 2. prosince 2004 /sněmovní tisk 195/ - první čtení
67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o obchodu se zbraněmi, podepsaná v New Yorku dne 3. června 2013 /sněmovní tisk 200/ - první čtení

68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Nassau dne 6. března 2014 /sněmovní tisk 204/ - první čtení
69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol č. 15, kterým se mění Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod /sněmovní tisk 211/ - první čtení
70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o Mezinárodní finanční korporaci vyplývající z usnesení Správní rady IFC č. 256 ze dne 9. března 2012 /sněmovní tisk 217/ - první čtení
71. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ - třetí čtení
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 98/ - třetí čtení
73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 135/ - třetí čtení
74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 172/ - třetí čtení
75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - třetí čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 177/ - třetí čtení
77. Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ - třetí čtení

78. Vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) /sněmovní tisk 81/ - třetí čtení
79. Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - třetí čtení
80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 100/ - třetí čtení
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 117/ - třetí čtení
82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - třetí čtení
83. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 176/ - třetí čtení
84. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - třetí čtení
85. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
86. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
87. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře /2/
88. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2014 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2013) /sněmovní tisk 128/
89. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2013 /sněmovní tisk 148/
90. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2012 /sněmovní tisk 130/
91. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2013 /sněmovní tisk 131/
92. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2013 /sněmovní tisk 147/
93. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2013 /sněmovní tisk 150/
94. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec - prosinec 2013 /sněmovní tisk 191/

95. Návrh na prodloužení působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci Evropské unie v Malijské republice v roce 2014 /sněmovní tisk 193/
96. Účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2013 /sněmovní tisk 151/
97. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2013 /sněmovní tisk 152/
98. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013 /sněmovní tisk 158/
99. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2013 /sněmovní tisk 163/
100. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2013 do 31. 12. 2013 /sněmovní tisk 178/
101. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013 /sněmovní tisk 189/
102. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2013 v gesci Ministerstva zemědělství /sněmovní tisk 192/
103. Zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky za rok 2013 /sněmovní tisk 196/
104. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2013 /sněmovní tisk 198/
105. Návrh zvýšených střednědobých výdajových rámců na léta 2015 a 2016 /sněmovní tisk 218/
106. Systém kontrol ve veřejné správě /sněmovní dokument 530/
107. Doporučení Rady k národnímu programu reforem České republiky na rok 2014 a stanovisko Rady ke konvergenčnímu programu České republiky
108. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
109. Ústní interpelace
110. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 201/ - druhé čtení
111. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 201/ - třetí čtení
112. Informace předsedy vlády o situaci na ministerstvu spravedlnosti
113. Návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání /sněmovní dokument 974/

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 10. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 10. až 20. června 2014

Obsah:

Strana:

10. června 2014

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 283).

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	51
Řeč poslance Václava Klučky	52
Řeč poslance Pavla Blažka	52
Řeč poslance Martina Kolovratníka	52
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	53
Řeč poslance Matěje Fichtnera	53
Řeč poslance Františka Laudáta	53
Řeč poslance Jaroslava Krákory	53
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	54

Schválen pořad schůze.

Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	56
--	----

1. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Zuzany Kailové

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	56
Řeč poslance Matěje Fichtnera	57
Řeč poslankyně Jany Černochové	58
Řeč poslankyně Zuzany Kailové	58
Řeč poslankyně Jany Černochové	59
Řeč poslance Františka Laudáta	60
Řeč poslankyně Marie Benešové	61
Řeč poslance Matěje Fichtnera	62
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	63
Řeč poslance Radka Vondráčka	64
Řeč poslance Františka Laudáta	64
Řeč poslance Marka Bendy	65

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	65
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	66
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	66
Řeč poslance Radka Vondráčka	66
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	67
Řeč poslance Pavla Blažka	68
Řeč poslance Martina Komárka	68
Řeč poslance Bohuslava Svobody	69
Řeč poslance Martina Novotného	70

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	70
Řeč poslance Romana Sklenáka	70
Řeč poslance Martina Komárka	71
Řeč poslance Jiřího Petrů	71
Řeč poslance Radka Vondráčka	71
Řeč poslance Bronislava Schwarze	72
Řeč poslance Ivana Pilného	73
Řeč poslance Ivana Gabala	73
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	73
Řeč poslance Pavla Blažka	74
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	74
Řeč poslance Martina Komárka	74
Řeč poslance Radka Vondráčka	75
Řeč poslance Matěje Fichtnera	75
Řeč poslance Miroslava Kalouska	75
Řeč poslance Matěje Fichtnera	76

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Miroslava Kalouska	76
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	77
Řeč poslance Ladislava Šincla	78
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	78
Řeč poslance Miroslava Kalouska	79

Usnesení schváleno (č. 284).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	81
---------------------------------------	----

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	81
Řeč poslance Jaroslava Klášky	82

Usnesení schváleno (č. 285).

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 214/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	83
Řeč poslance Miroslava Kalouska	84
Řeč poslance Václava Votavy	84

Usnesení schváleno (č. 286).

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu /sněmovní tisk 216/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	85
Řeč poslance Radima Fialy	86

Usnesení schváleno (č. 287).

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	86
Řeč poslance Václava Votavy	87
Řeč poslance Miroslava Kalouska	87
Řeč poslance Václava Votavy	88
Řeč poslance Miroslava Kalouska	88
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	89

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	90
Řeč poslance Miroslava Kalouska	91
Řeč poslance Václava Votavy	92
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	92
Řeč poslance Miroslava Kalouska	92
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	93
Řeč poslance Václava Votavy	93

Usnesení schváleno (č. 288).

9. Vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	94
Řeč poslance Václava Klučky	94
Řeč poslance Adolfa Beznosky	96
Řeč poslance Bronislava Schwarze	97
Řeč poslance Jiřího Valenty	97
Řeč poslance Jana Birkeho	98
Řeč poslance Matěje Fichtnera	98
 41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 203/ - první čtení	
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	99
Řeč poslance Jiřího Koubka	100
 Usnesení schváleno (č. 289).	
 4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 135/ - druhé čtení	
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	101
Řeč poslance Jiřího Valenty	101
 7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 177/ - druhé čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	102
Řeč poslance Stanislava Pflégera	103
 8. Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ - druhé čtení	
Řeč poslance Davida Kádnera	104
Řeč poslance Františka Laudáta	104
Řeč poslance Tomia Okamury	105
Řeč poslankyně Kristýny Zelienkové	108
Řeč poslance Radima Fialy	108
Řeč poslance Václava Votavy	109

Řeč poslance Karla Fiedlera	110
-----------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Františka Laudáta	111
Řeč poslance Jaroslava Klačky	113
Řeč poslance Davida Kádnera	114
Řeč poslance Miroslava Kalouska	114
Řeč poslance Františka Laudáta	114
Řeč poslance Radima Fialy	115

11. června 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Antonína Sedí	116
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	117
Řeč poslance Miroslava Kalouska	117
Řeč poslance Jana Volného	117
Řeč poslance Miroslava Kalouska	117

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 176/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	118
Řeč poslance Michala Kučery	119
Řeč poslance Jana Zahradníka	119
Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	119

54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 109/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	120
Řeč poslance Václava Zemka	121

Usnesení schváleno (č. 290).

58. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013 /sněmovní tisk 121/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	121
Řeč poslance Jiřího Miholy	122

Usnesení schváleno (č. 291).

59. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, sjednaná v Basileji dne 22. března 1989, a změny přílohy IX této úmluvy, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013 /sněmovní tisk 122/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	122
Řeč poslance Karla Raise	123

Usnesení schváleno (č. 292).

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	123
Řeč poslance Josefa Hájka	124
Řeč poslance Jana Zahradníka	125
Řeč poslance Josefa Hájka	125

Usnesení schváleno (č. 293).

Řeč poslance Jiřího Miholy	125
----------------------------------	-----

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 98/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	126
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	127
Řeč poslance Petra Bendla	127
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	128
Řeč poslance Ladislava Velebného	128

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 212/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	129
Řeč poslance Jana Volného	129
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	130
Řeč poslance Jana Volného	130

Usnesení schváleno (č. 294).

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 100/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	130
Řeč poslance Miroslava Opálky	131
Řeč poslance Pavla Plzáka	132
Řeč poslance Miroslava Opálky	132

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 117/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	133
Řeč poslankyně Marie Benešové	133
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	133
Řeč poslance Pavla Blažka	134

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	135
Řeč poslance Františka Laudáta	135
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	136

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	136
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - první čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	137
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	139
Řeč poslankyně Anny Putnové	140
Řeč poslance Adolfa Beznosky	141
Řeč poslance Petra Kořenka	142
Řeč poslance Josefa Novotného	142
Řeč poslance Františka Adámka	142
Řeč poslance Martina Lanka	143

Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	143
Řeč poslance Romana Váni	144
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	144
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	144
Řeč poslankyně Niny Novákové	145
Řeč poslance Josefa Vondráška	145
Řeč poslance Igora Jakubčíka	146
Řeč poslance Herberta Pavery	146
Řeč poslankyně Anny Putnové	146
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	147
Řeč poslankyně Marty Semelové	147
Řeč poslankyně Martiny Berdychové	149
Řeč poslance Josefa Novotného	149
Řeč poslance Miroslava Kalouska	150
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	150
Řeč poslance Jeronýma Tejce	151
Řeč poslance Miroslava Kalouska	151
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	152
Řeč poslance Františka Laudáta	152
Řeč poslance Josefa Hájka	153
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	153
Řeč poslankyně Marty Semelové	154
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	154
Řeč poslance Petra Kořenka	155
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	155
Řeč poslance Petra Fialy	155
Řeč poslance Jiřího Miholy	156

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	158
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	158
Řeč poslance Miroslava Kalouska	159
Řeč poslankyně Anny Putnové	159
Řeč poslankyně Marty Semelové	160
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	160
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	162
Řeč poslance Miroslava Kalouska	163

Usnesení schváleno (č. 295).

63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 141/ - druhé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	164
Řeč poslankyně Jany Fischerové	164

Usnesení schváleno (č. 296).

62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsaná v Praze dne 28. listopadu 2013 /sněmovní tisk 134/ - druhé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	165
Řeč poslankyně Jany Fischerové	166
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	167
Řeč poslance Marka Černocha	169
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	169

Usnesení schváleno (č. 297).

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	170
Řeč poslance Václava Snopka	171
Řeč senátora Petra Bratského	171
Řeč poslance Františka Laudáta	171
Řeč poslance Pavla Plzáka	172
Řeč poslance Františka Laudáta	172

Usnesení schváleno (č. 298).

Řeč senátora Petra Bratského	173
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

45. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - první čtení

Řeč senátora Jaroslava Zemana	173
Řeč poslance Josefa Nekla	174
Řeč poslance Michala Kučery	174
Řeč poslance Tomia Okamury	175
Řeč poslance Bronislava Schwarze	175
Řeč poslance Pavla Plzáka	175
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	175
Řeč poslance Josefa Nekla	176
Řeč poslance Františka Laudáta	176
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	176
Řeč poslance Josefa Nekla	177

Usnesení schváleno (č. 299).

46. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - první čtení

Řeč senátora Miroslava Nenutíla	178
Řeč poslance Stanislava Grospiče	179
Řeč poslance Františka Laudáta	180
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	180

Usnesení schváleno (č. 300).

47. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 155/ - první čtení

Řeč senátora Jaroslava Zemana	180
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	181
Řeč poslance Tomia Okamury	182
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	184
Řeč poslankyně Jany Hnykové	185
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	186
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	186
Řeč poslance Karla Fiedlera	187
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	188
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	188
Řeč poslance Tomia Okamury	189
Řeč poslance Romana Sklenáka	190
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	190
Řeč poslance Tomia Okamury	190
Řeč poslance Radima Fialy	191
Řeč poslance Marka Černocho	191
Řeč poslance Romana Sklenáka	192
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	192
Řeč poslance Františka Laudáta	192
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	193
Řeč poslance Antonína Sedi	193
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	193
Řeč senátora Jaroslava Zemana	194
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	194

Usnesení schváleno (č. 301).

Řeč poslance Romana Sklenáka	194
------------------------------------	-----

12. června 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Romana Sklenáka	197
Řeč poslance Martina Kolovratníka	197
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	197
Řeč poslance Jiřího Koubka	197
Řeč poslance Romana Sklenáka	198
Řeč poslance Františka Laudáta	199
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	199

108. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	200
Řeč poslance Františka Laudáta	202
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	202
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	204
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	206
Řeč poslance Petra Bendla	206
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	207
Řeč poslance Petra Bendla	208
Řeč poslance Michala Kučery	208
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	208
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	208
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	209
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	211
Řeč poslance Františka Laudáta	212
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	212
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	213
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	213
Řeč poslance Michala Kučery	214
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	214
Řeč poslance Františka Váchy	214
Řeč poslance Jaroslava Klačky	214
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	215
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	215

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Michala Kučery	216
Řeč poslance Petra Bendla	216
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	216
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	217
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	217
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	217
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	218
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	218
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	218
Řeč poslance Petra Bendla	218
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	219
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	219

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 201/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	222
Řeč poslance Františka Laudáta	223
Řeč poslance Karla Šidla	223
Řeč poslance Pavla Plzáka	224
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	224
Řeč poslance Františka Laudáta	225
Řeč poslance Josefa Hájka	225
Řeč poslance Františka Laudáta	225
Řeč poslance Miroslava Kalouska	226
Řeč poslance Karla Šidla	226
Řeč poslance Miroslava Kalouska	226
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	227

Usnesení schváleno (č. 302).

49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh rozhodnutí Rady o trojstranné sociální vrcholné schůzce pro růst a zaměstnanost /sněmovní tisk 162-E/

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	228
Řeč poslance Lubomíra Toufara	228
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	228
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	229
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	229
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	230

Usnesení schváleno (č. 303).

50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pekingská smlouva o ochraně uměleckých výkonů v audiovizí, podepsaná v Ženevě dne 29. dubna 2013 /sněmovní tisk 74/ - druhé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	231
Řeč poslance Roma Kostřici	231

Usnesení schváleno (č. 304).

51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání osob hledaných pro trestní řízení (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 102/ - druhé čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	232
Řeč poslance Reného Čípa	233

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Usnesení schváleno (č. 305).

52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 103/ - druhé čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové 233

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Reného Čípa 234

Usnesení schváleno (č. 306).

53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání odsouzených osob (Hongkong, 4. 3. 2013) /sněmovní tisk 104/ - druhé čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové 234

Řeč poslance Reného Čípa 235

Usnesení schváleno (č. 307).

55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu, podepsaný v Uherském Hradišti dne 29. října 2012 /sněmovní tisk 110/ - druhé čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové 236

Řeč poslance Václava Zemka 237

Usnesení schváleno (č. 308).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 237

56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a který byl podepsán v Singapuru dne 26. června 2013 /sněmovní tisk 111/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	238
Řeč poslance Roma Kostřici	239
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	239

Usnesení schváleno (č. 309).

57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Kyjevě dne 21. října 2013 /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	240
Řeč poslance Pavla Plzáka	240
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	241
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	241
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	241
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	242
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	242
Řeč poslance Pavla Plzáka	243
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	243
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	243
Řeč poslance Františka Laudáta	244
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	244
Řeč poslance Pavla Plzáka	244
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	245
Řeč poslance Karla Raise	245
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	245
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	245
Řeč poslance Pavla Plzáka	246

Usnesení schváleno (č. 310).

60. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a vládou Státu Izrael na straně druhé /sněmovní tisk 132/ - druhé čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	246
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	247

Usnesení schváleno (č. 311).

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé /sněmovní tisk 133/ - druhé čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	247
Řeč poslance Karla Raise	248

Usnesení schváleno (č. 312).

65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - první čtení

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	248
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 313).

67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o obchodu se zbraněmi, podepsaná v New Yorku dne 3. června 2013 /sněmovní tisk 200/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	249
Řeč poslance Pavla Plzáka	250
Řeč poslance Václava Klučky	250

Usnesení schváleno (č. 314).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

109. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Pavlína Nytrové	251
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	252
Řeč poslance Františka Váchy	253
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	253
Řeč poslance Františka Váchy	254
Řeč poslance Jiřího Petru	254
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	254
Řeč poslance Antonína Sedi	256
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	256
Řeč poslance Stanislava Polčáka	257
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	258
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	260
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	260
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	261
Řeč poslance Jana Zahradníka	261
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	262
Řeč poslance Ladislava Velebného	264
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	264
Řeč poslance Ladislava Šincla	265
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	266

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	268
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	268
Řeč poslance Petra Fialy	270
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	271
Řeč poslance Igora Nykly	273
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	273

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	274
Řeč poslance Igora Nykly	275
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	275
Řeč poslance Václava Klučky	275
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	276
Řeč poslankyně Marty Semelové	276
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	277
Řeč poslance Reného Čípa	278
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	278
Řeč poslance Stanislava Polčáka	279
Řeč poslance Jiřího Skalického	279
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	280
Řeč poslance Daniela Korte	282
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	282
Řeč poslance Antonína Sedi	283
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	284
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	286
Řeč poslankyně Olgy Havlové	287
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	288
Řeč poslance Roma Kostřici	289
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	289
Řeč poslance Simeona Karamazova	292
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	292
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	293
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	294
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	295
Řeč poslance Leoše Hegera	295
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	295
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	296
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	297
Řeč poslance Michala Kučery	298
Řeč poslance Milana Šarapatky	299
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	299

13. června 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Václava Klučky	301
Řeč poslance Karla Šidla	302
Řeč poslance Radka Vondráčka	303
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	303

88. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2014 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2013) /sněmovní tisk 128/

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	305
Řeč poslance Adolfa Beznosky	306
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	307

Usnesení schváleno (č. 315).

89. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2013 /sněmovní tisk 148/

Usnesení schváleno (č. 316).

Řeč poslance Adolfa Beznosky	308
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	309
Řeč poslance Pavla Plzáka	309
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	310
Řeč poslance Adolfa Beznosky	310

Usnesení schváleno (č. 317).

101. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013 /sněmovní tisk 189/

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	311
Řeč poslance Václava Votavy	312
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	313
Řeč prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu Miloslava Kaly	313
Řeč poslance Václava Votavy	316
Řeč poslankyně Jany Hnykové	317
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	319
Řeč poslance Františka Laudáta	319
Řeč poslance Ivana Pilného	321
Řeč poslance Miroslava Kalouska	321
Řeč poslance Karla Raise	322
Řeč poslance Pavla Plzáka	322
Řeč poslance Miroslava Kalouska	322
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	322
Řeč poslance Adolfa Beznosky	325
Řeč poslance Michala Kučery	326
Řeč poslance Františka Laudáta	326
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	326
Řeč poslance Igora Nykla	327
Řeč poslance Pavla Plzáka	327
Řeč poslance Františka Laudáta	327
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	328
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	328

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	328
Řeč poslance Františka Váchy	329
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	329
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	329
Řeč poslance Miroslava Kalouska	330
Řeč poslance Petra Bendla	331
Řeč poslance Ivana Pilného	332
Řeč poslance Karla Raise	333
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	333
Řeč poslance Miroslava Kalouska	333
Řeč poslance Petra Bendla	334
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	334
Řeč poslance Václava Votavy	336
Řeč poslance Petra Bendla	336
Řeč poslance Františka Laudáta	336
Řeč poslance Igora Nykla	337
Řeč poslance Františka Laudáta	337
Řeč poslance Petra Bendla	337
Řeč poslance Igora Nykla	337
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	338
Řeč prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu Miloslava Kaly	339
Řeč poslance Václava Votavy	339

Usnesení schváleno (č. 318).

Řeč poslance Václava Votavy	340
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 319).

10. Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	340
---	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	341
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	341
Řeč poslance Pavla Ploce	341
Řeč poslankyně Marty Semelové	342
Řeč poslankyně Niny Novákové	343
Řeč poslankyně Markéty Adamové	344
Řeč poslankyně Marty Semelové	344
Řeč poslankyně Markéty Adamové	345
Řeč poslance Víta Kaňkovského	345
Řeč poslance Ivana Pilného	345
Řeč poslance Ivana Gabala	346
Řeč poslankyně Jany Hnykové	346
Řeč poslance Adolfa Beznosky	347
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	348

Řeč poslankyně Věry Kovářové	350
Řeč poslance Herberta Pavery	350
Řeč poslance Miroslava Opálky	351
Řeč poslankyně Marty Semelové	351
Řeč poslankyně Jany Hnykové	351
Řeč poslance Františka Váchy	352
Řeč poslance Petra Kudely	352
Řeč poslance Leoše Hegera	353
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	353
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	355
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	355
Řeč poslankyně Marty Semelové	355
Řeč poslankyně Jany Hnykové	355
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	356
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	356
Řeč poslankyně Niny Novákové	356
Řeč poslankyně Radky Maxové	357

Usnesení schváleno (č. 320).

Pokračování v projednávání bodu

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	357
Řeč poslance Romana Sklenáka	357
Řeč poslance Jiřího Zemánka	358
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	358
Řeč poslance Tomia Okamury	358
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	360
Řeč poslankyně Jany Hnykové	361
Řeč poslance Radima Holečka	362
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	362

Usnesení schváleno (č. 321).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	362
Řeč poslance Romana Sklenáka	363
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	363

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 149/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	363
Řeč poslance Radima Holečka	364
Řeč poslance Miroslava Opálky	364

Usnesení schváleno (č. 322).

18. Vládní návrh zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prekurzorech výbušnin) /sněmovní tisk 213/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	365
Řeč poslance Josefa Hájka	365
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	366
Řeč poslance Petra Adama	366
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	366
Řeč poslance Josefa Hájka	366

Usnesení schváleno (č. 323 - 1. část).

Řeč poslance Josefa Hájka	367
---------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 323 - 2. část).

17. června 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslankyně Jany Černochové	368
Řeč poslance Jana Volného	369
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	369
Řeč poslance Miroslava Kalouska	370
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	371
Řeč poslance Petra Fialy	371
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	371
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	372
Řeč poslance Miroslava Kalouska	372

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	373
Řeč poslance Martina Kolovratníka	374
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	375
Řeč poslance Michala Kučery	376
Řeč poslance Karla Šidla	377
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	378
Řeč poslance Františka Laudáta	378
Řeč poslance Františka Váchy	379
Řeč poslance Karla Šidla	379
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	379
Řeč poslance Martina Kolovratníka	380
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	380
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	381

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	382
Řeč poslance Martina Novotného	383
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	383
Řeč poslance Martina Kolovratníka	384

Usnesení schváleno (č. 324).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	385
Řeč poslance Pavla Čiháka	385
Řeč poslance Stanislava Humla	386
Řeč poslance Bronislava Schwarze	387
Řeč poslance Ivana Adamce	387
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	388
Řeč poslance Pavla Čiháka	388
Řeč poslance Stanislava Humla	388
Řeč poslance Pavla Čiháka	388

Usnesení schváleno (č. 325).

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 172/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	389
Řeč poslance Josefa Nekla	391
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	391
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	392
Řeč poslankyně Olgy Havlové	393
Řeč poslance Michala Kučery	394
Řeč poslance Miroslava Opálky	395
Řeč poslankyně Věry Kovářové	395
Řeč poslance Petra Kudely	396
Řeč poslance Robina Böhnische	397
Řeč poslance Jana Birkeho	397
Řeč poslance Jana Zahradníka	399
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	400
Řeč poslance Michala Kučery	401
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	402
Řeč poslance Michala Kučery	403
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	403
Řeč poslance Robina Böhnische	404

Řeč poslance Josefa Nekla	404
Řeč poslankyně Olgy Havlové	404
Řeč poslance Petra Kudely	405
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	405
Řeč poslance Josefa Nekla	405

Usnesení schváleno (č. 326).

64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o obavách irského lidu týkajících se Lisabonské smlouvy /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	406
Řeč poslance Roma Kostřici	406
Řeč poslankyně Dany Váhalové	406
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	407

Usnesení schváleno (č. 327).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů o jurisdikčních imunitách států a jejich majetku ze dne 2. prosince 2004 /sněmovní tisk 195/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 328 - 1. část).

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	408
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	408
Řeč poslance Pavla Plzáka	408

Usnesení schváleno (č. 328 - 2. část).

69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol č. 15, kterým se mění Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod /sněmovní tisk 211/ - první čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	410
Řeč poslance Robina Böhnische	411

Usnesení schváleno (č. 329).

30. Návrh poslance Petra Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 146/ - první čtení

Řeč poslance Petra Fialy	411
Řeč poslance Václava Votavy	413
Řeč poslance Ivana Gabala	414

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	414
Řeč poslance Miroslava Kalouska	415
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	417
Řeč poslance Miroslava Kalouska	417
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	417
Řeč poslance Václava Votavy	418
Řeč poslance Miroslava Kalouska	418
Řeč poslance Jiřího Štětiny	419
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	419
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	420
Řeč poslance Miroslava Kalouska	420
Řeč poslankyně Jany Černochové	421
Řeč poslance Ivana Gabala	421
Řeč poslance Milana Urbana	422
Řeč poslance Matěje Fichtnera	422
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	422
Řeč poslance Jiřího Štětiny	423
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	423
Řeč poslance Františka Laudáta	424
Řeč poslance Matěje Fichtnera	424
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	424
Řeč poslance Ivana Gabala	425
Řeč poslance Miroslava Kalouska	426
Řeč poslance Romana Sklenáka	428
Řeč poslance Miroslava Kalouska	428

Projednávání bodu bylo přerušeno.

18. června 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	430
Řeč poslankyně Jany Černochové	430
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	430
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	431
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	431
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	432
Řeč poslankyně Jany Černochové	434
Řeč poslance Tomia Okamury	434
Řeč poslance Petra Fialy	436
Řeč poslance Miroslava Kalouska	437
Řeč poslance Pavla Kováčka	438
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	438
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	439

78. Vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) /sněmovní tisk 81/ - třetí čtení

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	440
Řeč poslance Václava Klučky	442

Usnesení schváleno (č. 330).

110. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 201/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	443
---	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Karla Šidla	444
Řeč poslance Martina Kolovratníka	444
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	445
Řeč poslance Karla Šidla	445
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	446
Řeč poslance Martina Kolovratníka	446
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	447
Řeč poslance Karla Šidla	447

Usnesení schváleno (č. 331).

83. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 176/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 332).

79. Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - třetí čtení

Řeč poslance Josefa Nekla	448
Řeč poslance Petra Fialy	449
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	449
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	451
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	452
Řeč poslankyně Věry Kovářové	452
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	452
Řeč poslankyně Niny Novákové	453
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	453
Řeč poslankyně Radky Maxové	454
Řeč poslance Bohuslava Svobody	455
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	456

Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	457
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	459
Řeč poslance Pavla Kováčka	460
Řeč poslance Miroslava Kalouska	460
Řeč poslance Radima Fialy	460
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	461
Řeč poslance Pavla Kováčka	461
Řeč poslance Romana Sklenáka	461
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	462
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	462
Řeč poslance Pavla Kováčka	462

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Bronislava Schwarze	463
Řeč poslance Miroslava Kalouska	463

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	463
---	-----

85. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	464
---	-----

Usnesení schváleno (č. 333).

Řeč poslance Martina Kolovratníka	465
---	-----

86. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Martina Kolovratníka	465
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

87. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Řeč poslance Martina Kolovratníka	466
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	468
---	-----

Pokračování v projednávání bodu

86. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
- Projednávání bodu bylo přerušeno.
- Pokračování v projednávání bodu
87. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře /2/
- Projednávání bodu bylo přerušeno.
93. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2013 /sněmovní tisk 150/
- Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 469
- Řeč poslance Karla Černého 469
- Usnesení schváleno (č. 334).
94. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec - prosinec 2013 /sněmovní tisk 191/
- Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 470
- Řeč poslance Karla Černého 471
- Usnesení schváleno (č. 335).
95. Návrh na prodloužení působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci Evropské unie v Malijské republice v roce 2014 /sněmovní tisk 193/
- Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 472
- Řeč poslance Igora Jakubčíka 473
- Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 474
- Usnesení schváleno (č. 336).
44. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - první čtení
- Řeč primátora hl. m. Prahy Tomáše Hudečka 475
- Řeč poslance Jana Klána 477
- Řeč poslance Zbyňka Stanjury 478
- Řeč poslance Jiřího Koubka 478

Řeč poslance Bohuslava Svobody	478
Řeč poslance Františka Adámka	479
Řeč poslance Jana Klána	480

Usnesení schváleno (č. 337).

43. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - první čtení

Řeč člena zastupitelstva hl. m. Prahy Lukáše Manharta	481
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	483
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	484
Řeč poslance Bohuslava Svobody	484
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	485
Řeč poslankyně Jany Černochové	486

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslankyně Radky Maxové	490
Řeč poslance Bohuslava Svobody	491
Řeč poslankyně Marty Semelové	491
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	493

Usnesení schváleno (č. 338).

32. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - první čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka	493
------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

112. Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	494
Řeč poslance Miroslava Kalouska	495

Usnesení schváleno (č. 339).

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	496
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	497
Řeč poslance Pavla Blažka	498
Řeč poslance Martina Komárka	499

Řeč poslankyně Jany Černochové	500
Řeč poslance Ivana Gabala	500
Řeč poslance Pavla Blažka	501
Řeč poslance Ivana Adamce	501
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	501
Řeč poslance Pavla Blažka	502
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	502

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Martina Novotného	506
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	507
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	507
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	507
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	508
Řeč poslance Bronislava Schwarze	508
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	508
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	509
Řeč poslance Ivana Adamce	510
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	510
Řeč poslance Petra Kořenka	510
Řeč poslance Josefa Hájka	510
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	511
Řeč poslance Miroslava Kalouska	511
Řeč poslance Pavla Blažka	513
Řeč poslance Jiřího Štětiny	513
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	513
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	514
Řeč poslance Michala Kučery	514
Řeč poslance Josefa Hájka	515
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	515
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	515
Řeč pana Pavla Šterna	516
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	520
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	520
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	520
Řeč poslance Karla Fiedlera	521
Řeč poslance Josefa Hájka	522
Řeč poslance Pavla Blažka	522
Řeč poslance Martina Novotného	523
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	523
Řeč poslance Jiřího Miholy	525
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	526
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	527
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	528
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	528
Řeč poslance Daniela Kortehe	528
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	530
Řeč poslance Miroslava Kalouska	530

19. června 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Romana Sklenáka	533
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	533

108. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	534
---	-----

Usnesení schváleno (č. 340).

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	537
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	538
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	539
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	539
Řeč poslance Petra Bendla	540
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	541
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	541
Řeč poslance Václava Zemka	541
Řeč poslance Petra Bendla	542
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	542
Řeč poslance Miroslava Kalouska	542
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	542
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	543
Řeč poslance Petra Bendla	543
Řeč poslance Karla Fiedlera	543
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	544
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	544
Řeč poslance Petra Bendla	545
Řeč poslance Františka Váchy	545
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	545
Řeč poslance Miroslava Kalouska	545
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	545
Řeč poslance Pavla Ploce	546
Řeč poslance Františka Váchy	546
Řeč poslance Miroslava Kalouska	546

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

92. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2013 /sněmovní tisk 147/

Řeč veřejné ochránkyně práv Anny Šabatové	547
Řeč poslankyně Marie Pěničkové	548
Řeč poslance Vlastimila Vozky	549
Řeč poslance Františka Váchy	549
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	549
Řeč poslance Františka Laudáta	549
Řeč poslance Jana Volného	550

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	550
Řeč poslance Františka Laudáta	551
Řeč poslance Václava Votavy	551
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	552
Řeč poslance Josefa Hájka	552
Řeč poslance Václava Votavy	552
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	553
Řeč poslance Karla Fiedlera	553
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	553
Řeč poslance Petra Kořenka	554
Řeč poslance Josefa Hájka	554
Řeč poslance Františka Laudáta	554
Řeč poslance Milana Urbana	555
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	555
Řeč poslance Václava Votavy	556
Řeč poslance Františka Laudáta	556
Řeč poslance Karla Fiedlera	557
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	557
Řeč veřejné ochránkyně práv Anny Šabatové	557

Usnesení schváleno (č. 341).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

113. Návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání /sněmovní dokument 974/

Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška 558

Usnesení schváleno (č. 342).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Nassau dne 6. března 2014 /sněmovní tisk 204/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 561

Řeč poslankyně Jany Fischerové 562

Usnesení schváleno (č. 343).

70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o Mezinárodní finanční korporaci vyplývající z usnesení Správní rady IFC č. 256 ze dne 9. března 2012 /sněmovní tisk 217/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	563
Řeč poslance Reného Čípa	563

Usnesení schváleno (č. 344).

90. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2012 /sněmovní tisk 130/

Řeč poslance Martina Komárka	564
Řeč poslankyně Niny Novákové	564
Řeč poslance Martina Komárka	565

Usnesení schváleno (č. 345).

91. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2013 /sněmovní tisk 131/

Řeč poslance Martina Komárka	565
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	566
Řeč poslance Martina Komárka	567

Usnesení schváleno (č. 346).

96. Účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2013 /sněmovní tisk 151/

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jourové	568
Řeč poslance Václava Horáčka	569
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	570
Řeč poslance Václava Horáčka	570
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jourové	570
Řeč poslance Václava Horáčka	571

Usnesení schváleno (č. 347).

97. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2013 /sněmovní tisk 152/

Řeč poslance Josefa Uhlíka	571
Řeč poslance Václava Votavy	572
Řeč poslance Josefa Uhlíka	573

Usnesení schváleno (č. 348).

98.	Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013 /sněmovní tisk 158/	
	Řeč poslance Jana Birkeho	573
	Usnesení schváleno (č. 349).	
99.	Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2013 /sněmovní tisk 163/	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	575
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	575
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	576
	Řeč poslance Leoše Hegera	576
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	577
	Usnesení schváleno (č. 350).	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	577
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	578
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	579
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	580
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	581
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	581
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	582
109.	Ústní interpelace	
	Řeč poslance Ladislava Šincla	582
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	583
	Řeč poslance Petra Bendla	585
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	585
	Řeč poslance Petra Bendla	586
	Řeč poslance Petra Kořenka	586
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	586
	Řeč poslance Petra Fialy	588
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	588
	Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	590
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	591
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	593
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	593
	Řeč poslance Václava Klučky	595
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	595
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	596
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	597
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	599
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	599
	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	

Řeč poslance Jiřího Koubka	601
Řeč poslance Miroslava Kalouska	601
Řeč poslankyně Anny Putnové	602
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	602
Řeč poslankyně Věry Kovářové	604
Řeč poslance Radima Holečka	604
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	604
Řeč poslance Václava Klučky	605
Řeč poslance Vojtěcha Adama	605
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	606
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	608
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	608
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	609
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	610
Řeč poslankyně Dany Váhalové	610
Řeč poslance Petra Adama	610
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	611
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	611
Řeč poslankyně Markéty Adamové	612
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	612
Řeč poslance Daniela Kortehe	614
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	614
Řeč poslankyně Jany Fischerové	615
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	616
Řeč poslance Radka Vondráčka	616
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	616
Řeč poslance Roma Kostřici	618
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	619
Řeč poslankyně Jany Černochové	619
Řeč poslance Michala Kučery	620
Řeč poslance Zdeňka Bezecného	620
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	620
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	621
Řeč poslance Zdeňka Bezecného	622
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	622
Řeč poslankyně Věry Kovářové	623
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	623
Řeč poslance Michala Kučery	624
Řeč poslankyně Jany Černochové	624
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	624
Řeč poslance Václava Klučky	626
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	627
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	627

20. června 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	631
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	631
Řeč poslance Pavla Kováčika	632

	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	632
	Řeč poslance Františka Laudáta	632
	Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	633
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	633
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	633
	Řeč poslance Pavla Kováčika	634
	Řeč poslance Jiřího Miholy	634
	Řeč poslance Marka Černocho	634
82.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - třetí čtení	
	Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	635
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	635
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	636
	Usnesení schváleno (č. 351).	
80.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 100/ - třetí čtení	
	Řeč poslance Miroslava Opálky	637
	Řeč poslance Ivana Pilného	639
	Řeč poslance Miroslava Opálky	640
	Řeč poslance Jaroslava Zavadila	640
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	641
	Řeč poslance Františka Laudáta	642
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	643
	Řeč poslance Romana Váni	643
	Řeč poslance Miroslava Opálky	643
	Usnesení schváleno (č. 352).	
	Řeč poslance Miroslava Opálky	645
	Usnesení schváleno (č. 353).	
	Pokračování v projednávání bodu	
79.	Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - třetí čtení	
	Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	647
	Usnesení schváleno (č. 354).	
	Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	652

Usnesení schváleno (č. 355).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

84. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - třetí čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	653
Řeč poslance Františka Laudáta	653
Řeč poslance Karla Fiedlera	654
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	654
Řeč poslance Karla Fiedlera	655
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	655
Řeč poslance Romana Sklenáka	656
Řeč poslance Martina Kolovratníka	656

Usnesení schváleno (č. 356).

20. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Františka Laudáta	658
Řeč poslance Jeronýma Tejce	658
Řeč poslance Radka Vondráčka	660
Řeč poslance Petra Kudely	660
Řeč poslance Františka Laudáta	661
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	662
Řeč poslance Igora Jakubčíka	663
Řeč poslance Jeronýma Tejce	663
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	664
Řeč poslankyně Niny Novákové	664
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	664
Řeč poslance Františka Laudáta	665
Řeč poslance Jaroslava Klačky	665
Řeč poslance Pavla Blažka	665
Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	666
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	666
Řeč poslance Martina Komárka	666
Řeč poslance Igora Jakubčíka	667
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	667
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	667

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Ivana Gabala	668
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	668
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	669
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	670
Řeč poslankyně Marty Semelové	670
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	670
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	670
Řeč poslance Františka Laudáta	671
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	671
Řeč poslance Miroslava Opálky	672
Řeč poslance Jiřího Miholy	672
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	673
Řeč poslance Miroslava Opálky	673
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	673
Řeč poslance Romana Sklenáka	673
Řeč poslance Stanislava Grospiče	674
Řeč poslance Jiřího Miholy	675
Řeč poslance Karla Fiedlera	676

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Karla Fiedlera	676
-----------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

86. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Martina Kolovratníka	676
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

87. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Řeč poslance Martina Kolovratníka	677
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	677
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Pokračování v projednávání bodu

20. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Karla Fiedlera	678
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	679
Řeč poslance Jeronýma Tejce	680

Usnesení schváleno (č. 359).

Řeč poslance Martina Kolovratníka	680
---	-----

Pokračování v projednávání bodu

86. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Usnesení schváleno (č. 360).

Pokračování v projednávání bodu

87. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Usnesení schváleno (č. 361).

71. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ - třetí čtení

Řeč poslance Stanislava Polčáka	681
Řeč poslance Jana Chvojky	683
Řeč poslance Stanislava Polčáka	683

72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 98/ - třetí čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	684
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	685

Usnesení schváleno (č. 362).

73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 135/ - třetí čtení

Řeč poslance Františka Laudáta	686
Řeč poslance Ivana Pilného	686
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	686

Usnesení schváleno (č. 363).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 172/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Olgy Havlové	687
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	688
Řeč poslance Michala Kučery	688
Řeč poslance Františka Laudáta	688
Řeč poslance Robina Böhnische	689
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	689
Řeč poslance Michala Kučery	690
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	690
Řeč poslance Josefa Nekla	691
Řeč poslance Vlastimila Vozky	691
Řeč poslance Josefa Nekla	692

Usnesení schváleno (č. 364).

75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Jany Černochové	695
Řeč poslance Michala Kučery	696
Řeč poslankyně Jany Černochové	696
Řeč poslance Jiřího Koubka	696
Řeč poslance Stanislava Humla	697
Řeč poslankyně Jany Černochové	700
Řeč poslance Bronislava Schwarze	701
Řeč poslance Bohuslava Svobody	701
Řeč poslance Františka Laudáta	702

Řeč poslankyně Jany Černochové	703
Řeč poslance Pavla Kováčka	704
Řeč poslance Stanislava Humla	704
Řeč poslance Pavla Čiháka	704
Řeč poslance Bronislava Schwarze	705
Řeč poslance Milana Urbana	705
Řeč poslance Pavla Čiháka	705
Řeč poslance Bronislava Schwarze	705
Řeč poslance Pavla Čiháka	705

Usnesení schváleno (č. 365).

76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 177/ - třetí čtení

Řeč poslance Stanislava Pflégera	708
--	-----

Usnesení schváleno (č. 366).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

77. Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ - třetí čtení

Řeč poslance Karla Fiedlera	710
Řeč poslance Františka Laudáta	711
Řeč poslance Tomia Okamury	711
Řeč poslance Pavla Kováčka	713
Řeč poslance Miroslava Opálky	713
Řeč poslance Václava Votavy	714
Řeč poslance Tomia Okamury	715
Řeč poslance Jaroslava Klačky	715
Řeč poslance Jaroslava Holíka	716
Řeč poslance Karla Fiedlera	717
Řeč poslance Františka Laudáta	718
Řeč poslance Pavla Kováčka	719
Řeč poslance Františka Laudáta	719

Usnesení schváleno (č. 367 - 1. část).

Řeč poslance Tomia Okamury	721
Řeč poslance Pavla Kováčka	721
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	722
Řeč poslance Tomia Okamury	722

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	722
Řeč poslance Františka Laudáta	723
Usnesení schváleno (č. 367 - 2. část).	
Řeč poslance Františka Laudáta	723
Usnesení schváleno (č. 367 - 3. část).	
Řeč poslance Pavla Kováčka	723
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 117/ - třetí čtení	
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	724
Řeč poslankyně Marie Benešové	724
Usnesení schváleno (č. 368).	
111. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 201/ - třetí čtení	
Řeč poslance Karla Šidla	726
Usnesení schváleno (č. 369).	
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	726
Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška.	

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
10. června 2014
Přítomno: 192 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci – a měl bych říci vážení členové vlády, ale zatím zde nevidím ani jednoho z členů vlády. Tím pádem nemůžeme pokračovat a já prosím předsedy koaličních klubů, aby zajistili účast alespoň jednoho ministra. (Hlas: Už tu je.) Ano, vidím pana ministra Brabce, prosím, aby zaujal své místo, a budeme pokračovat.

Zahajuji 10. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 10. schůze dne 29. května 2014. Pozvánka byla rozeslána tentýž den. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím zde mám informaci, že paní poslankyně Konečná hlasuje s kartou číslo 3 a pan poslanec Adam s kartou číslo 1.

Nyní bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Jiřího Dolejše a paní poslankyni Gabrielu Peckovou. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. (Nikdo se nehlásí.)

Pan poslanec Okleštěk – karta číslo 12.

Jiný návrh na ověřovatele schůze neregistruji, takže budeme hlasovat o tom, že ověřovateli této schůze budou pan poslanec Dolejš Jiří a paní poslankyně Gabriela Pecková.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 1, přihlášeno je 139, pro 133, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 10. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Jiřího Dolejše a poslankyni Gabrielu Peckovou.

Chtěl bych vás informovat, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti tito poslanci: pan místopředseda Gazdík – zdravotní důvody, paní poslankyně Havlová od 16.30 do 18.30 – pracovní důvody, pan poslanec Holeček – pracovní důvody, paní poslankyně Hnyková od 18.00 do 21.00 – pracovní důvody, pan poslanec Karamazov – osobní důvody, pan poslanec Kostřica – pracovní důvody, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, paní poslankyně Pastuchová od 17.00 do 23.00 – pracovní důvody, pan poslanec Pospíšil do 15.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Pražák do 17.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Šrámek do 16.00 z rodinných důvodů, pan poslanec Váňa – bez udání důvodu. Ještě zde mám omluvu pana poslance Pletichy dnes od 17.00 hodin z pracovních důvodů a pana poslance Mackovíka – dnes od 17.00 hodin také z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá paní ministryně Marksová – zahraniční cesta, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – z pracovních důvodů, pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta. Tolik tedy omluvy. (Neustálý hluk v sále.)

Já vás poprosím, abyste se ztišili, protože po úvodních formalitách nyní přistoupíme ke stanovení pořadu schůze. Prosím, sledujte jednotlivé návrhy.

Chtěl bych vás informovat, že na základě usnesení č. 409 ze dne 28. května tohoto roku vláda bere zpět sněmovní tisk 171, což je zákon o střelných zbraních. V této souvislosti pan

ministr vnitra Milan Chovanec požádal o vyřazení bodů 15 a 88 z návrhu pořadu této schůze. Nicméně o tomto hlasovat nemusíme.

Nyní k návrhům, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme vyhovět žádostem paní veřejné ochránkyně práv Anny Šabatové, která požádala o pevné zařazení bodu 99, a to na čtvrtek 19. června jako první bod po písemných interpelacích.

Rovněž navrhujeme vyhovět žádosti prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu Miloslava Kaly, který požádal o pevné zařazení bodu 108 na pátek 13. června jako 3. bod jednání.

Grémium dále navrhuje vyřadit z návrhu pořadu schůze, respektive z pořadu schůze, bod 38 a body 10 a 83. Bod 38 je tisk 169 – zákon o loteriích, bod 10 a 83 je druhé a třetí čtení tisku 71, služebního zákona.

Dále navrhujeme pevně zařadit na středu 11. června dopoledne jako čtvrtý až osmý bod body 2, 49, 50, 51 a 52, což jsou zákony, stručně řečeno, které se týkají Senátu, jejichž předkladatelem je Senát, jeden bod je vrácen a čtyři další jsou zákony v prvním čtení.

A na úterý 17. června jako čtvrtý až dvanáctý bod jednání po již pevně zařazených bodech body 33, 39, 42, 36, 37, 30, 43, 32 a 41, což jsou všechno zákony v prvním čtení.

Na čtvrtek 12. června po písemných interpelacích a po již pevně zařazeném bodu 114 navrhujeme projednávat smlouvy, to znamená druhé a prvé čtení smluv.

To je z mé strany všechno.

Zeptám se, kdo dále chce vystoupit k pořadu schůze. Nejprve s přednostním právem pan předseda klubu ANO. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Dobré odpoledne. Vážený pane předsedo, dovoluji, abych požádal o pevné zařazení následujících bodů, a to konkrétně tisku 98, o Státním zemědělském intervenčním fondu, nyní bod 4 navrženého pořadu schůze, a tisku 212, zákon o hnojivech, nyní bod 24 navrženého pořadu schůze, a to konkrétně na středu 11. 6. dopoledne po již pevně zařazených bodech, to je na přání ministra zemědělství.

A potom na pátek 13. 6. tisk 182, o urychlení výstavby infrastruktury, nyní bod 18 navrženého pořadu schůze, jako třetí bod po již pevně zařazených bodech, a tisk č. 172, o odpadech, nyní bod číslo 6 navrženého pořadu schůze, jako čtvrtý bod po již pevně zařazených bodech. První bod je na přání ministra dopravy a druhý na žádost ministra životního prostředí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já se omlouvám, tyto druhé tisky, na kdy to chcete zařadit, já jsem to nezaznamenal. Bod 18 a bod 6, mám zde napsáno třetí a čtvrtý bod, ale nezachytil....

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Bod 18 jako třetí bod po již pevně zařazených bodech...

Předseda PSP Jan Hamáček: Na kdy ale? Dneska?

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Na pátek 13. 6.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, to jsem neslyšel.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Oba dva na pátek 13. 6. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji za upřesnění, omlouvám se, ale hladina hluku je opravdu vysoká.

Další přednostní právo nemám, přistoupím tedy k písemným přihláškám. První je přihláška pana poslance Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedo. Kolegyně a kolegové, vážená vládo, dovoluji vám, abych vás požádal o pevné zařazení bodu číslo 11, což je druhé čtení zákona o kybernetické bezpečnosti, a bodu číslo 45, což je zákon o správních poplatcích – ve zkratce – z prvního čtení na dnešek po pevně zařazených bodech. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan poslanec Klučka. Pan poslanec Blažek má slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já bych v podstatě mohl mluvit dlouho, ale neudělám to. V zásadě si myslím, že – a teď se obracím na pana premiéra – situace v resortu spravedlnosti a v justici nabývá neuvěřitelných rozměrů. Pan premiér se doposud vyhýbal tomu, aby ve Sněmovně informoval o tom, jak tu situaci vidí on. Když to teď velmi zkrátím, tak pan premiér byl – aspoň podle médií – poslední, který měl možnost hovořit s protagonistkami onoho sporu, který se na ministerstvu vedl v minulých dnech, takže si myslím, že by dnes mohl být zařazen bod, který by se jmenoval Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti a v justici. Navrhoval bych to jako bod číslo 2 dnešního jednání.

Snad dodám jen tolik, a to by pana premiéra zajímalo mělo a dbát by o to měl, když nastoupila nová vláda, tak kromě jiného říkala, že zvedne důvěryhodnost v justici. Obětí toho souboje, kterého jsme byli svědkem, je právě ta důvěryhodnost justice. Justice se ukázala v popisech naprosto nesprávných jako nějaké temné tlaky, které strašně tlačí na ministerstvo, aby se tam dělo to či ono. Ve stejném postavení se ocitli advokáti. Myslím si, že by mělo být zájmem této Sněmovny i předsedy vlády nějak tu situaci řešit, protože čtyři měsíce, co to ministerstvo převzalo hnutí ANO, vedly k tomu, že pověst tohoto resortu rapidně klesla. V podstatě popisovat soudce jako nějaké mafiány, a advokáty s nimi, je věc nesprávná a myslím, že by se od toho Sněmovna a pan premiér měli distancovat.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to byl pan poslanec Blažek. Pan poslanec Kolovratník má slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové. Já za volební komisi mám tradiční prosbu k pevnému zařazení volebních bodů, jsou to body 92, 93 a 94, budou pouze tři na této schůzi, a to na středu 18. 6. pevně ve 12.30 hodin jako poslední body před polední pauzou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Konečná má slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi navrhnout vyřazení bodu 69, sněmovní tisk 123. Jedná se o ratifikaci smlouvy mezi Českou republikou a republikou Kosovo. Tuto smlouvu jsme odložili vzhledem k nevyjasněnosti nejenom postavení naší Poslanecké sněmovny a vlády k celé této záležitosti, protože neustále platí usnesení Poslanecké sněmovny z roku 2008, které nedoporučovalo vůbec uznat stát Kosovo jako takový, natož s ním uzavírat nějaké budoucí smlouvy, ale také ty finanční zcela konkrétní dopady na naše firmy, které by to mohlo mít, a kdo vlastně podniká v Kosovu.

Protože nebyly dodány tyto materiály do této chvíle, dovoluji si navrhnout vyřazení tohoto bodu tak, že dokud nebudeme mít poskytnuté materiály k dispozici, tak není možné o této smlouvě dále jednat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, i tento návrh podrobíme hlasování. Nyní mám přihlášku pana poslance Fichtnera, potom pan poslanec Laudát.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Grémium navrhlo vyřadit bod číslo 38, to je novelu zákona o loteriích. My se domníváme, že tento bod by neměl být vyřazen. Navrhuji tedy, aby se hlasovalo o vyřazení tohoto bodu zvlášť. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Já jsem nicméně v tuto chvíli nucen vás informovat, proč grémium přistoupilo k tomuto návrhu, a odkážu vás na dopis ministra financí a prvního místopředsedy vlády České republiky, který mi sděluje, že v této věci, ve věci tisku 169, došlo k začátku tříměsíčního notifikačního období, kdy tato věc byla notifikována Evropské komisi, a pan ministr financí mě žádá, abych po dobu, než toto období uplyne, zastavil veškeré legislativní práce na tomto tisku.

Důvod byl ten, že jsme cítili jako povinnost vyhovět žádosti Ministerstva financí v této věci a neohrozit Českou republiku případným řízením o infringementu, ale samozřejmě je možné hlasovat o čemkoli. Já jsem pouze pokládal za důležité sdělit, proč grémium po relativně dlouhé diskusi přistoupilo k tomuto návrhu. Děkuji.

Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Dámy a pánové, vážený pane předsedo, já bych poprosil, aby bod číslo 7, sněmovní tisk 173, byl zařazen například na pátek po pevně zařazených bodech, protože bych rád, aby se hospodářský výbor k tomuto tisku vrátil, a hospodářský výbor je svolán na čtvrtek. Takže bych moc poprosil o podporu tohoto návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Bod 7 na pátek 13. 6. po pevně zařazených bodech. Ano. Děkuji.

Ptám se, zda se ještě někdo hlásí. Pan poslanec Krákora. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji vyřazení bodu číslo 3, sněmovní tisk 87 ve druhém čtení, zdravotnické prostředky, návrh zákona o zdravotnických prostředcích. Tento návrh zákona byl přerušen na jednání výboru pro zdravotnictví 28. května 2014. Toto přerušení a vyřazení z programu je též na žádost ministra zdravotnictví Česko republiky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí, tak přistoupíme k hlasování. Nejprve bychom hlasovali o návrhu, který jsem přednesl, to znamená o návrhu z grémia Sněmovny, s tím, že pan poslanec Fichtner uplatňuje žádost na oddělené hlasování o bodu 38, takže nejprve bychom jedním hlasováním schválili všechny ostatní návrhy z grémia a poté separátně bychom hlasovali o vyřazení bodu 38. Poté bychom pokračovali jednotlivými návrhy, jak byly předneseny.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem grémia s výjimkou bodu 38. Kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 2, přihlášeno je 185, pro 181, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali separátně o tom, že vyřadíme bod 38.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 3, přihlášeno je 185, pro 126, proti 43. Tento návrh byl také přijat.

Nyní k jednotlivým návrhům, tak jak zazněly od poslanců. Pan předseda Faltýnek, bod 4 a bod 24 pevně zařadit na středu 11. 6. po pevně zařazených bodech.

Omlouvám se, pan předseda klubu Stanjura s přednostním právem?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Pane předsedo, já mám prosbu. Těch návrhů je tolik, že bych prosil, abyste vždy přečetl návrh zákona, nejenom číslo bodu, abychom přesně věděli.

Předseda PSP Jan Hamáček: Číslo tisku?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Název bodu, nejenom bod.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobře. Prosím o strpení.

V případě pana předsedy Faltýnka se jedná o bod 4, což je vládní návrh zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, a o bod 24, což je vládní návrh zákona o hnojivech, pomocných půdních látkách atd., zákon o hnojivech. Můžeme hlasovat najednou? Ano. Takže pevně zařadit na středu 11. 6. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 4, přihlášeno je 185, pro 151, proti 10. Tento návrh byl přijat.

Dále bod 18, což je vládní návrh zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, a bod 6, což je vládní návrh zákona o odpadech, oba tyto body zařadit na pátek 13. 6., předpokládám jako čtvrtý a pátý bod, protože jsme zařadili již bod pana prezidenta NKÚ, takže to bude čtvrtý a pátý bod v pátek 13. 6.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 5, přihlášeno 185, pro 135, proti 12. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Klučka navrhuje bod 11, což je vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti ve druhém čtení, a bod 45, což, předpokládám... Ne? Bod 45 je vládní návrh zákona o správních poplatcích atd., neboli zákon o silničním provozu, také v prvním čtení. Chce zařadit na 10. 6. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 6, přihlášeno je 185, pro 161, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Blažek navrhuje nový bod, který by zněl: Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti a v justici. Já se omlouvám, na kdy jste si to přál zařadit, pane poslanče? Jako bod 2 dnešního programu, dobrá. Takže budeme hlasovat o novém bodu, jehož název jsem právě přečetl.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s novým bodem Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti a v justici, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 7, přihlášeno je 185, pro 73, proti 80. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Kolovratník navrhuje volební body, to znamená body 92, 93, 94, což jsou změny ve složení orgánů Sněmovny, návrh Sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a návrh na volbu členů Rady ČTK, všechny tři body na středu 18. 6. od 12.30.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 8, přihlášeno 185, pro 176, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Konečná navrhuje bod 69, což je vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů, a navrhuje tento bod vyřadit.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 9, přihlášeno je 184, pro 82, proti 36. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Laudát, bod číslo 7, což je vládní návrh zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů neboli zákon o silničním provozu, a to pevně na pátek 13. 6. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 10, přihlášeno je 185, pro 180, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

A posledním podle mých poznámek je pan poslanec Krákora, který navrhuje vyřadit bod číslo 3, což je vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích, tisk 87 ve druhém čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 11, přihlášeno je 185, pro 180, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Já se zeptám, zda bylo o všech návrzích hlasováno. Nejsou žádné námitky? Není tomu tak a tím pádem budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 10. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen a jak byl upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pořadu 10. schůze ve znění pozměňovacích návrhů, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 12, přihlášeno 185, pro 182, proti 1. Konstatuji, že jsme schválili pořad schůze.

Mám zde přihlášku paní poslankyně Zuzky Bebarové. Zeptám se, zda se jedná o procedurální návrh, popřípadě opravu hlasování.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Pane předsedo, nejedná, ale před několika dny zemřela dlouholetá členka tohoto zákonodárského sboru a členka petičního výboru Ing. Hana Orgoníková. Vzhledem k tomu, že její pohřeb se koná zítra v době konání schůze, takže většina z nás se nebude moci zúčastnit, navrhuji, abychom jí vzdali úctu minutou ticha. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano a já prosím, abyste povstali a uctili památku paní exposlankyně Orgoníkové. (Všichni přítomní vstávají.) Děkuji.

Dámy a pánové, přistoupíme tedy k prvnímu bodu schváleného pořadu schůze, kterým je

1.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Zuzany Kailové

Tímto bodem jsme se zabývali 15. května na 8. schůzi a přerušili jsme jej usnesením 282, a to do doby projednání mandátovým a imunitním výborem. Usnesení tohoto výboru vám bylo rozdáno na lavice a já prosím předsedkyni mandátového a imunitního výboru paní poslankyni Miroslavu Němcovou, aby nám podala zprávu o projednání žádosti Policie České republiky, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslankyně. Paní předsedkyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a vážení kolegové, chtěla bych vás pouze ve stručnosti informovat o průběhu projednávání této žádosti policie na půdě mandátového a imunitního výboru. Po mně vystoupí zpravodajové určení k tomuto bodu a poskytnou vám obšírnější informaci.

Tedy k tomu průběhu. 23. dubna 2014 obdržel předseda Poslanecké sněmovny žádost Policie České republiky, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Zuzany Kailové. Originál žádosti spolu s kopií trestního spisu jsem převzala následujícího dne a téhož dne byli členové výboru informováni o doručení žádosti a možnosti seznámení se s kopií trestního spisu. Projednávání žádosti policie o vydání paní poslankyně bylo výborem zahájeno 29. dubna 2014, jednání ve věci bylo přerušeno z důvodu přípravy zpravodajských zpráv a také proto, protože jsme pozvali na jednání výboru, jak bývá zvykem, paní poslankyni Zuzanu Kailovou.

V souladu s usnesením § 12 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny bylo projednání žádosti policie zařazeno na program 8. schůze Poslanecké sněmovny, projednávání

bylo tak, jak řekl pan předseda 15. května usnesením přerušeno, odročeno do doby projednání výborem mandátovým a imunitním.

Dne 13. května 2014 pokračovalo naše jednání, a to za účasti paní poslankyně Zuzany Kailové a jejího právního zástupce. Bylo jim umožněno, aby se k žádosti policie osobně vyjádřili. Pro účely zjištění, zda jsou dány podmínky pro trestní stíhání, byla na základě usnesení výboru vyžádána i osobní účast zástupců policejního orgánů, kteří své stanovisko přednesli na 14. schůzi výboru konané dne 22. května tohoto roku.

To je vše, co jsem vám chtěla říci k samotnému průběhu. Své jednání uzavřel mandátový a imunitní výbor dnes, kdy jsme se sešli na schůzi. Jak bylo řečeno, usnesení máte předloženo do lavic a nyní je na Poslanecké sněmovně, aby v té věci rozhodla. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní předsedkyně. Prosím zpravodaje mandátového a imunitního výboru pana poslance Matěje Fichtnera, aby se ujal slova.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Dobré odpoledne všem ještě jednou. Krátce. Policejní orgán Policie České republiky, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, územní odbor Ústí nad Labem, oddělení hospodářské kriminality, požádal dopisem číslo jednací, atd., ze dne 23. 4. Poslaneckou sněmovnu o vydání poslankyně bakalářky Zuzany Kailové k trestnímu stíhání pro trestné činy porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, o zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, přičemž, jak už tady bylo řečeno, k žádosti připojil kopii trestního spisu.

O co jde. Ve zkratce klade policejní orgán poslankyni Kailové za vinu, že v průběhu roku 2011 v pozici radní statutárního města Ústí nad Labem zadala spolu s obviněným Vitem Mandíkem, primátorem statutárního města Ústí nad Labem, veřejnou zakázku, jejímž předmětem plnění bylo zajištění akce "Vítání občánků", a to způsobem, který dle názoru policejního orgánu odporuje požadavku hospodárnosti, neboť částku 5,2 milionu včetně DPH, to je tedy ta cena té předmětné zakázky, dle policejního orgánu vůbec nebylo nutné vynakládat, neboť se mělo jednat o zakázku zbytečnou, když část plnění týkající se medializace akce "Vítání občánků" statutární město Ústí nad Labem vůbec nepotřebovalo a zbylou část plnění týkající se organizačního zajištění mohlo zajistit svými zaměstnanci a vlastními silami s vynaložením minimálních finančních prostředků. Tím se obvinění a poslankyně Kailová měli dopustit porušení ustanovení § 38 zákona o obcích, které stanoví, že majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně a v souladu s jejími zájmy a úkoly, a měli tím městu způsobit značnou škodu ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku.

Pokud jde o to, jak se k tomu mandátový a imunitní výbor postavil, projednal tuto žádost na několika zasedáních, to už bylo řečeno. Členové mandátového a imunitního výboru prostudovali předloženou žádost a spisovou dokumentaci. Následně mandátový a imunitní výbor pozval na jednání poslankyni Zuzanu Kailovou, která výboru sdělila další informace v této věci, pozval zástupce policejního orgánu, u kterého je trestní řízení vedeno. Ten také poskytl nějaké informace.

Mandátový a imunitní výbor projednávání věci uzavřel dnes, kdy přijal usnesení číslo 66, kterým navrhuje Poslanecké sněmovně, aby rozhodla o návrhu usnesení. Ten návrh usnesení máte všichni na stole.

Co se týká samotného názoru mandátového a imunitního výboru, tak v této věci na rozdíl od těch předchozích žádostí o vydání, které zde byly, to znamená například žádost

policie o vydání Bohuslava Svobody k trestnímu stíhání nebo v případě Bohuslava Schwarze, tak tam mandátový a imunitní výbor došel k nějakému názoru. U tohoto případu žádné takové usnesení nepřijal, to znamená ani nedoporučil Poslanecké sněmovně vydat, ani doporučil nevydat.

Tolik obecně, pokud jde o zpravodajskou roli mandátového a imunitního výboru. Já v té věci vystoupím ještě jednou se subjektivním hodnocením, nicméně nerad bych ty dvě role míchal, takže tolik ke zprávě zpravodaje. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji, a registruji vaši přihlášku do obecné rozpravy, kterou tímto otevírám a dám slovo první přihlášené, kterou je paní poslankyně Jana Černochová. Připraví se pan poslanec František Laudát.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne dámy a pánové. Já si myslím, že by možná bylo užitečné, kdyby těm našim přihláškám do podrobné rozpravy předcházelo vystoupení paní poslankyně Kailové, protože bývalo zvykem, že když někdo z kolegů tady stál v této roli, tak předtím Sněmovně přednesl on svůj názor. Já bych to své vystoupení odložila až po vystoupení paní Kailové, bylo-li by to možné. Já vím, že jednací řád je, jaký je, ale bývalo to v minulosti zvykem. Takže jestli se mohu odkázat na nějaké zvykové právo v této Sněmovně, tak bych tak v tuto chvíli činila.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já samozřejmě postupuji podle jednacího řádu a uděluji slovo tak, jak jsou jednotlivé žádosti o vystoupení. Nicméně pokud si paní poslankyně Kailová přeje vystoupit a pokud přihlášení poslanci, paní poslankyně Černochová a pan poslanec Laudát a paní poslankyně Benešová a pan poslanec Fichtner, budou souhlasit, tak bych dal jako první slovo paní poslankyni Kailové. Nevidím zde žádnou námitku proti tomuto postupu, slovo má tedy paní poslankyně Kailová. Prosím.

Poslankyně Zuzana Kailová: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, přišla jsem do Poslanecké sněmovny pracovat a zúročit své desetileté zkušenosti z komunální politiky. Přišla jsem hájit zájmy zejména rodin s dětmi, seniorů a občanů nejen našeho kraje. Proto mne velmi mrzí, že se dnes musíme zabývat touto kauzou.

Dovolte mi shrnout dle mého názoru důležitá fakta. Projekt "Vítání občánků" byl nejúspěšnějším projektem pro rodiny s dětmi v novodobé historii města a probíhal již od roku 2008. Byl koncipován jako velká společenská událost, jako poděkování mladým rodinám, které se rozhodly v Ústí nad Labem založit rodinu a vychovávat děti. Každé prvorozené miminko dostalo též pětistícorý šek. Od roku 2008 jsme přivítali na svět 2300 dětí a kulturních akcí se za tu dobu zúčastnilo na deset tisíc rodinných příslušníků.

V souvislosti s akcí "Vítání občánků" probíhal na magistrátu města Ústí nad Labem standardní schvalovací proces. Finanční rámec akce každoročně schválilo zastupitelstvo ve svém rozpočtu. Následně probíhalo otevřené podlimitní výběrové řízení. Veškeré materiály týkající se schvalování rámcové smlouvy na "Vítání občánků" prošly kontrolou právního oddělení včetně materiálu, který byl schválen v radě města. Tento materiál byl podepsán vedoucím příslušného odboru, který měl akci na starosti, tajemníkem úřadu a již zmiňovaným vedoucím právního oddělení. Vítězný projekt schválilo deset přítomných radních, tedy zástupci nejen sociální demokracie, ale i dalších politických stran. Pro úplnost uvádím i to, že projekt byl realizován již od roku 2008, schvalovala ho každoročně tehdejší rada, smlouvy podepisoval bývalý primátor Kubata za ODS a roční náklady projektu byly vyšší než u rámcové smlouvy, která je nyní předmětem trestního řízení.

A nyní mi dovoluete vyslovit pár úvah, které mne v souvislosti s tímto absurdním obviněním napadají. Prosím, je v pořádku to, že jsem se o žádosti policie k mému vydání dozvěděla od paní v obchodě, kde jsem nakupovala se svým dvouletým synem? Je v pořádku to, že další, kdo mne kontaktoval, byli novináři s tím, že Policie České republiky uveřejnila tiskovou zprávu s celým mým jménem a se jmény mých kolegů a umístila ji na svůj web? Prý ve veřejném zájmu, a to ještě předtím, než žádost předala předsedovi Sněmovny. Je i zarážející, že trestní řízení v této kauze, kterou policie šetří od února 2013, přichází nyní, pět měsíců před komunálními volbami, a týká se jen tří nejvyšších představitelů města za sociální demokracii. Mne, primátora a starosty obvodu. Jen tři radních za ČSSD, byť projekt schválilo deset přítomných radních, kde v tehdejší radě města seděli i radní za ODS a za sdružení sportovců.

Musím zde také říci, že trestní oznámení podal krajský zastupitel, který se netají ambicí uspět v nadcházejících komunálních volbách. A o to více alarmující je, že obvinění stojí na tvrzeních bývalého úředníka, který již po reorganizaci úřadu na magistrátu nepracuje. To, co bylo zamýšleno, se zřejmě podařilo. Zničena byla nejlepší akce pro rodiny s dětmi, kterou oceňovali rodiče i prarodiče, dehonestováni jsou nejen mí kolegové, ale i já a se mnou moje rodina, která tím velmi trpí. Trestní oznámení se bohužel stává nejlevnější formou předvolební kampaně, nejlevnější formou, jak zničit politické konkurenty.

Závěrem mi dovoluete menší apel na vás, na kolegy politiky. Jakékoli naše politické rozhodnutí, které jsme učinili, může být policií subjektivně vnímáno jako nesprávné a posuzováno jako trestněprávní jednání. Policie by neměla, a to nejen dle mého názoru, zasahovat do demokratických principů našich rozhodnutí.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážím si této Poslanecké sněmovny, a proto s pokorou budu respektovat vaše rozhodnutí. Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní má slovo paní poslankyně Jana Černochová, připraví se pan poslanec Laudát.

Poslankyně Jana Černochová: Ještě jednou dobré odpoledne, dámy a pánové. Mé vystoupení, byť bude krátké, bude poněkud osobní.

Možná na úvod bych měla říci, že jako člověk, který je věřící, jsem křtěná, jsem biřmovaná, tak vítání občánků chápu jako něco, co v minulém režimu bylo jistou alternativou, a chápu i to, že dnes rodiče, kteří chtějí, aby do obce jejich dítě bylo nějakým způsobem přijato, tak volí tuto formu, ale to nic nemění na tom, že i na Praze 2 vítáme, protože si to veřejnost takto přeje.

Myslím si, že je možná chybou, že návrh na vydání pana poslance a mého kolegy Bohuslava Svobody tady byl před třemi měsíci. Protože atmosféra v této zemi, atmosféra v naší justici, atmosféra ve státním zastupitelství u policie byla poněkud jiná, než je tomu nyní. A věřím, že by stejným způsobem řada z vás posuzovala, jako já posuzuji případ paní kolegyně Kailové, případ pana Bohuslava Svobody a že by tato Sněmovna nedopustila, aby byl pan Bohuslav Svoboda vydán.

Víte, já jsem v komunální politice stejně jako kolegyně Kailová také dlouhé roky, osm let jsem byla místostarostkou, osmým rokem jsem starostkou městské části Praha 2, a stala se nám ve volebním týdnu před volbami do Evropského parlamentu taková zvláštnost. Já se o ni s vámi podělím.

V osm hodin ráno 20. května mě volala moje kolegyně, která byla ve volebním období, v minulém volebním období, radní městské části, že jí bylo doručeno obvinění společně

s dalšími čtyřmi kolegy. Podotýkám, že obvinění by pravděpodobně bylo doručeno i mně, kdybych já tehdy, v červnu roku 2009, neměla dovolenou, a dneska bych tu stála asi po boku Zuzany Kailové, i když pravděpodobně už nestála, ale to je další pokračování tohoto příběhu. V osm hodin ráno 20. května bylo tedy pěti bývalým radním městské části Praha 2 doručeno obvinění, které se týkalo kauzy výběrového řízení na teplo a teplou vodu v roce 2009. Kdo si nepamatujeme, jaký je rok – je rok 2014. Čas běžel, noviny převzaly tuto báječnou informaci na všech možných serverech i do tištěných vydání, a co se nedělo dál? V pátek, v den, kdy se otevřely volební místnosti 23. května ve 14 hodin, volal advokát, kterého si mí kolegové najali, aby je zastupoval, a řekl, že se dozvěděl, že vyšetřovatel, se kterým měl smlouvenou schůzku na další týden, volal jeho koncipientovi s tím, že se obvinění zrušilo, ale že to nemá podložené písemně, protože do datové schránky mu to ještě nepřišlo. Inu, čekali mí kolegové i jejich advokát do pondělí. V pondělí, po volbách, skutečně do datové schránky bylo doručeno, že se ruší obvinění pěti bývalým kolegům, mým kolegům z rady městské části. A když jsem se dívala na datum, k jakému datu státní zástupkyně zrušila toto obvinění, tak prosím pěkně datum bylo 21. května. Takže oni byli obvinění necelých 24 hodin.

Dámy a pánové, připadá vám tento hon na komunální politiky normální? Chceme se toho jako poslanci zákonodárného sboru účastnit tím, že dnes i někdy příště budeme hlasovat pro lidi, kteří léta letoucí jsou v komunální politice, procházejí volbami, veřejnost může jako jediná ohodnotit to, jestli kradli, nebo nekradli. Jsou to lidé, kteří mají něco za sebou, kteří, ať už to je vítání občánků, nebo zabránění tomu, aby se v zimním měsících nepřestalo topit nebo netekla teplá voda, tak každý z nás se v nějakou chvíli dostává na hranu toho, co ještě unese, a posunulo se to za poslední dva roky někam, kam jsme asi nikdo z nás nechtěli, aby se to posunulo. Já vás v tuto chvíli, přestože jsem z opoziční strany, než je paní kolegyně, já vás proto prosím, abychom dnes v případě, že nebude Zuzana Kailová vydána, tak abychom toto brali jako precedent pro jiné případy, které v této Sněmovně budou. A zcela jistě budou. Blíží se komunální volby, takže nemusím dodávat, co nás všechny někde tady vzadu v hlavě napadá. Je tu celá řada komunálních politiků, ať už minulých, současných, možná i budoucích. Prosím, mějte to, co vám dnes tady já říkám se svou zkušeností, na paměti. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Laudát, připraví se paní poslankyně Marie Benešová.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, už jsem tu slyšel informaci, zprávu mandátového a imunitního výboru, že se nedomluvil, resp. že od něj nejde žádné usnesení. Nevím, zda hlasování skončilo plichtou, nebo nedošlo k hlasování. Ať to bylo tak, či onak, mandátový a imunitní výbor nám jednoznačné doporučení nedal. Já v tom budu podstatně rezolutnější a říkám k vydání paní poslankyně Kailové kategorické ne.

Za prvé si myslím, že kriminalizace komunálních politiků už zašla příliš daleko. Myslím si, že od toho jsou voliči, aby rozhodli, zda s penězi, s majetkem té které obce nakládají jimi zvolení zastupitelé správně, či nikoliv. Myslím si, že v řadě případů přece jen nastupují jiné mechanismy, než jen prostý ekonomický kalkul. A i o tom bych měl vážné pochybnosti, protože dneska si skutečně můžete koupit znalce a napíše vám cokoliv. Myslím si, že policie tu není od toho, aby si nechávala dělat kromě superzávažných případů ekonomické analýzy a potom kriminalizovala lidi. To je tedy jeden z důvodů.

Myslím si, a je to záležitost paní ministryně spravedlnosti a pana ministra vnitra, aby se skutečně podívali zgruntu na to, zda v naší zemi nejsou poslední roky předčasně zahajována trestní řízení nebo úkony, které s tím souvisí. Zřejmě to byl jakýsi společenský tlak. Ale kdo ten společenský tlak vytváří? Média, nespokojení lidé, kteří namísto toho, aby šli do volné

soutěže jednotlivců či politických stran, tak chtějí mentorovat – nemluví o těch, co skutečně mají férovou potřebu zlepšovat a tlačít na zlepšování poměrů – a vlastní soutěže se bojí a potom relativizují všechno.

Ono to nejenom ničí osudy konkrétních lidí, jejich rodin. Je skutečně "výborné", když vstupujete do Sněmovny a na tabuli tam vidíte první bod: Vydání poslankyně Kailové k trestnímu stíhání. Jak asi té dámě musí být? A myslím si, že prostě na tomhle se podílet v žádném případě nebudu.

A ono to už poškozuje naši zemi. Jestliže sem bude chodit do podnikatelské sféry někdo s riskantními projekty, které můžou mít i přesah do veřejné sféry, a dokonce ani nemusí, tak prosím, kdo bude posuzovat? Policie? Zda se jedná o podvod, porušování zákona v džungli, kterou jsme si dílem způsobili sami, dílem nám je diktována? Takže nikdo v této zemi dneska nemůže prohlásit zodpovědně, že ctí a rozumí zákonům této země. To znamená – další pro mě důvod. A skutečně lidé, kteří chtějí riskovat, tak oni do naší země nepůjdou investovat, oni sem nepůjdou podnikat, protože se budou bát. Budiž to varováním i pro ty, kteří si myslí, že všechno vyřeší, korupci ve společnosti atd., majetkovými přiznáními, že například daňová pochybení automaticky budou zahajována jako úmyslný trestný čin, a tak dál a tak dál. Ono je to o celé konsekvenci zákonů.

V naší zemi se podle mého zhoršuje atmosféra pro svobodné podnikání, pro fungování, běžné, odvážné a férové. Společnost nenastavíme tvrdými zákony. To už není svoboda, to už je totalita. Nenapravíme společnost. Ta buď má morálku, nebo ji nemá. Můžeme dát nějaké mantinely, ale prosím, dneska tady máme vítání občánků, zítra tady bude možná nějaké venčení psů, že někdo zpronevěřil držák na ty sáčky a tak dál a tak dál. Mně už to přijde opravdu, že se dostáváme do Absurdistanu.

Tudíž tím, čím jsem začal – v tomto případě říkám kategorické ne a vyzývám vás k témuž. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Benešová má slovo. Po ní vystoupí pan poslanec Fichtner, který je také zpravodajem tohoto tisku. Protože mám zde více přihlášek z místa, tak jenom upozorňuji, že poté bude pan poslanec Zavadil a poté pan poslanec Blažek. Prosím.

Poslankyně Marie Benešová: Dobré odpoledne, přeji, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo. Původně jsem nechtěla vystupovat, protože soucítím stále se státním zastupitelstvím, neboť jsem tam téměř celý život pracovala. Ale kladu si otázku, kam státní zastupitelství dneska směřuje. Stejně tak... a musím dát za pravdu i opozičním poslancům.

Já jsem to usnesení četla a viděla jsem za svůj profesní život hodně usnesení podle § 160, ale toto jsem jednoznačně nazvala "literárním průjmem". Promiňte mi tento expresivní výraz, ale jinak to pojmenovat neumím a věřím, že jestli bude mít nadřízený státní zástupce, který bude přezkoumávat stížnost obviněných, rozum, tak musí to usnesení zrušit. Naši předchozí učitelé nás vždy učili: Jestliže se zahajuje trestní stíhání, musí být minimálně 80% pravděpodobnosti, že trestný čin se stal, spáchala ho určitá osoba a jakým způsobem. Tady z toho usnesení nic takového, žádná konkrétní tohoto typu vůbec nevyplyvají a čouhá mu účelovost z bot. Takže to se mi rovněž vůbec nelíbí a já to nazývám selektivní justicí a tento výraz už se bohužel začal šířit nejenom tady v Praze, ale slyšela jsem ho už v různých krajích.

Nepřeju si, aby u nás fungovala selektivní justice. Vždycky jsem zastávala zásadu "padni komu padni" a věřím, že zase se dostaneme do fáze, kdy bude padat tak, jak padat má.

Nejsem si jistá – vždycky jsem si říkala, kdo má nějakou vinu, ať se zodpovídá, ať té policii řekne k tomu, co ví, a ať se obhájí. Ale toto už je několikátý případ, kdy skutečně účelovost tady přímo je cítit. Za této situace nebudu hlasovat pro vydání paní poslankyně Kailové, protože si myslím, že se tomu musí udělat přítrž. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní je přihlášen pan poslanec Fichtner, připraví se pan poslanec Zavadil.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nyní vystoupím se svým názorem na tuto věc. Znovu říkám, že odděluji role zpravodaje a řečníka v této diskusi. Takže pokud jde o sdělení obvinění, tak víceméně je obvinění zajímavé v tom smyslu, že míří nikoliv na porušení zákona v průběhu zadávání veřejné zakázky, tedy závazných pravidel pro zadávání zakázek, v jehož důsledku vznikla dané veřejnoprávní korporaci škoda, ale na samotný záměr veřejnou zakázku zadat, tedy určité služby, dodávky nebo stavební práce na trhu poptávat a smlouvu, jejímž předmětem plnění jsou, uzavřít.

Porušení zákona jako nezbytný znak trestného činu je zde dovozováno z porušování zásady hospodárnosti zakotvené v § 38 zákona o obcích, a nikoli z porušení některého ustanovení zákona o veřejných zakázkách, případně z toho, že by byla prokázána v této věci korupce. Dle názoru policejního orgánu a zřejmě i státního zástupce může tedy představitel obce s patřičnou pravomocí, tedy obvykle starosta nebo radní, spáchat trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku tím, že nejenže nedodrží závazná pravidla zadávacího řízení na veřejnou zakázku, ale pouze tím, že určitou veřejnou zakázku vůbec zadá. Byť samotné zadávací řízení nemusí vykazovat žádné právní vady. Tak je postaveno to obvinění a v případě paní kolegyně Kailové potenciální obvinění.

Takový přístup v zásadě připouští kriminalizaci nehospodárného rozhodnutí učiněného představitelem veřejné správy. Lhostejno přitom, zda se jedná o starostu obce, ministra nebo vedoucího úředníka, neboť každému z nich je zákonem uložena povinnost nakládat s veřejným majetkem hospodárně. Už samotné nehospodárné rozhodnutí tak může mít pro dotčnou osobu trestněprávní důsledky, aniž by se muselo jednat o korupci nebo alespoň o porušení procesních předpisů upravujících zadání veřejné zakázky. Orgány činné v trestním řízení přitom v této věci kladou radním statutárního města Ústí nad Labem za vinu pouze to, že zakázku měli zadat nehospodárně.

Je škoda, protože samozřejmě těch trestných činů v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek je velmi mnoho, samozřejmě logicky se nabízí některé z korupčních trestných činů, nabízí se porušení pravidel hospodářské soutěže, myslím, že to je § 241 alinea druhá odstavec 2 trestního zákoníku. Nicméně v tomto případě je to obvinění hodně obecné. Policejní orgán si, dá se říct, tímto ulehčil práci, protože on nemusí zkoumat vůbec průběh zadávacího řízení, nemusí zkoumat různé ekonomické vazby, finanční toky. Zkoumá pouze to, zdali dané rozhodnutí splňovalo kritérium hospodárnosti, či nikoliv.

Bohužel tímto přístupem celé trestní řízení se dostává do roviny právní disputace, kterou asi těžko tady vyřešíme. To musí vyřešit pouze soud. Takže bych doporučoval, vzhledem k tomu, že ať se Sněmovna rozhodne pro vydání, nebo nevydání paní poslankyně Kailové k trestnímu stíhání, tak stejně celá ta kauza před soud přijde. Protože tam jsou další obvinění, je tam obviněný primátor Mandík, takže určitě to přijde před soud.

Bude zajímavé sledovat, jak se ten soud k tomu postaví. Protože pakliže by soud konstatoval, že k trestnému činu došlo, tak to znamená, že naše zákony, nebo to trestní právo je takové, že to jednání, které zde probíráme, to jednání, které je zadokumentováno v trestním spise, je trestným činem. To znamená, že veškeré ty argumenty, které tady byly řečeny, potom

padají a pak bychom se měli bavit o tom, ne jak je u nás aplikováno trestní právo, ale jak to trestní právo hmotné vůbec je postaveno.

Nicméně tato debata by se měla vést spíš tím směrem, který odpovídá tomu, k čemu je vůbec imunita zřízena, k čemu existuje. Imunita má chránit zákonodárný sbor proti excesům ze strany moci výkonné tím, že by moc výkonná nějakým způsobem zákonodárný sbor a jeho fungování ovlivňovala.

Z našeho pohledu tomu tak v tomto případě není. Samozřejmě lze vést diskusi o trestním řízení ve smyslu těch argumentů, které jsem zde uváděl, zdali bylo – nebylo účelové, zdali rozhodnutí zadat tu veřejnou zakázku bylo, nebo nebylo ne hospodárné, pakliže bylo ne hospodárné, tak zdali se skutečně jedná o trestný čin, nebo nejedná. Nicméně podstata institutu imunity a vydávání poslance k trestnímu stíhání je v tom, zdali toto obvinění nebo potenciální obvinění ovlivňuje, nebo neovlivňuje výkon mandátu poslance. Dle našeho názoru neovlivňuje. Jednak se ten trestný čin týká působení paní kolegyně Kailové v radě statutárního města Ústí nad Labem a jednak vůbec to, jakým způsobem je to obvinění nebo potenciální ovlivnění konstruováno, tak se domníváme, že zkrátka nezasahuje do výkonu mandátu poslance.

Z důvodů, které jsem zde uváděl, tedy poslanecký klub ANO bude hlasovat pro vyslovení souhlasu s trestním stíháním poslankyně Zuzany Kailové. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď zde mám jednu faktickou poznámku pana poslance Stupčuka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, mně pořád nebylo jasno, z čeho se dovozuje ta protiprávnost. A pokud se ona protiprávnost dovozuje pouze z nějakého abstraktního ustanovení v zákoně o obcích, o krajích, že máme při správě obecního majetku postupovat hospodárně a účelně, pak nemůže dojít k porušení tohoto ustanovení, aniž bych se dopustil nějaké protiprávnosti ve vazbě na tuto povinnost.

Já jenom chci dovést tu argumentaci ad absurdum. Já jsem komunální politik. V sobotu otevíráme veřejné koupaliště na Petynce a rozhodli jsme se jako volené orgány, že se zříkáme vstupného. To znamená, že ti lidé tam přijdou zadarmo a my na rozdíl od budoucí vstupné inkasovat nebudeme. No nepochybně to není účelné a hospodárné. Ale já se ptám – je to protiprávní? No není to protiprávní! Takže ta protiprávnost jaksi neexistuje automaticky, sama o sobě ve vazbě na tato usnesení! (Velmi hlasitý projev.)

A já bych se prostřednictvím pana předsedajícího obrátil na vás, na členy z politické strany ANO, abyste si tento zásadní kategorický rozdíl uvědomili. Protože pokud by tady došlo k porušení povinnosti např. právní, vyplývající ze zákona o zadávání veřejných zakázek, tak to je to, co stojí ve vazbě na tu účelnost a hospodárnost vyjádřenou jako povinnost pro komunální politiky nějakým způsobem hospodařit v rámci principu účelnosti a hospodárnosti. Prosím, tady nebyla takováto protiprávnost žádné právní normy dovozena. Podle mého soudu tady dochází k extenzivnímu, excesivnímu výkladu trestněprávních norem, což my právníci víme, že je zakázáno! To se prostě nesmí!

Takže já bych byl rád, abychom toto skutečně rozlišili. Pro objektivitu chci říct, že já jsem ani nehlasoval pro vydání pana doc. Svobody, kde sice byly jakési náznaky, úvahy o té protiprávnosti v oblasti porušení zákona o veřejných zakázkách, ale myslím si (upozornění na čas), že toto je ta zásadní argumentace, které bychom si měli být v tuto chvíli vědomi. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Ještě dvě faktické poznámky. Pan poslanec Vondráček s faktickou poznámkou a potom pan poslanec Laudát taktéž s faktickou poznámkou. Takže dvě minuty pro pana poslance Vondráčka. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, navázal bych méně emotivně, pokusím se zklidnit tu debatu. Prosím uvědomme si jeden základní rozdíl. Neřešíme tu otázku viny či nevinu, spáchání trestného činu. Řešíme vydání či nevydání k trestnímu stíhání. Já vím, že to člověka láká, zvláště je-li právního vzdělání, aby se nad tím zamýšlel. Já vás asi překvapím, já mám velmi podobný názor. Já si myslím, že policie svoji práci tady neudělala dobře, že ten výklad je skutečně extenzivní, ale to není předmětem diskuse.

Jestliže jsem jeden z adresátů vašeho projevu, prostřednictvím pana předsedajícího, musím říct – prosím uvědomme si, o čem tady jednáme. Už jsem to zdůrazňoval při vydání pana bývalého primátora Svobody. My potřebujeme v této věci jasný precedens, jasné rozhodnutí soudu, že se nejedná o trestný čin. A ten tímto nezískáme. My potřebujeme, aby byl jasný signál od nezávislého soudu, jaký je právní názor nezávislého soudu. My nejsme soud.

A už jsem to říkal taky opakovaně. Uvědomme si, že tato Poslanecká sněmovna by měla chránit i sama sebe a svoji pověst. Je tam více spoluobviněných. Zatímco ostatní budou stíháni, budou nějakým způsobem účastní těch úkonů v trestním stíhání, tak poslankyně díky své imunitě bude z toho vyňata. Prosím podívejme se na trendy v zahraničí, jak je vnímána imunita. Je celá řada států, které vůbec naše pojetí imunity nemají. Je to do jisté míry historický přežitek.

To znamená, zklidnil bych tu debatu. Prosím vás, bavme se o vydání či nevydání, zda je ohrožena činnost této Sněmovny jako suveréna, jako zákonodárného sboru. Imunita není privilegium jednotlivce. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Přečtu jednu omluvu, je to omluva paní poslankyně Dobešové od 14.30 z pracovních důvodů. Tak.

A nyní se musíme vypořádat s přihláškami. Jsou zde faktické poznámky: pan poslanec Laudát, potom pan poslanec Benda, potom pan poslanec Stanjura, pan poslanec Stupčuk, potom pan místopředseda Filip. Všechno faktické poznámky. A potom je zde s přednostním právem pan... (Domluva mimo mikrofon.) Výborně, do rozpravy. Takže teď bychom se vypořádali s faktickými. Pan poslanec Laudát má slovo a dvě minuty. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Já jenom k tomu, co tady říkal pan poslanec kolega Fichtner, že to nesouvisí s výkonem mandátu. Samozřejmě že souvisí. Nezlobte se na mě, jestli někdo tady začne vláčet člověka za takovouhle věc, tak výkon jeho mandátu bude stát za starou bačkoru. To za prvé.

Za druhé. Jak nesouviselo zahájení trestního stíhání s výkonem mandátu např. Vlasty Parkanové? Dneska uběhl nějaký čas. Té dámě to zničilo zdraví, zničilo to kariéru. Jak to, že to nesouvisí? Samozřejmě, že to souvisí. A tohle tady už prosím neříkejte.

A i kdybych to vzal v té lidské rovině. Tak jestliže máte před sebou tuhle záležitost, veřejnost si bude pamatovat to, co se odehrávalo teď, nebo to, co udělá policie nebo státní zástupce teď, nikoliv potom, že někde vyjde noticka za pět let, že se nic nestalo. Souvisí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Benda s faktickou poznámkou.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, mě vyprovokovalo vystoupení pana místopředsedy Vondráčka tím, že tady nesuplujeme soud. To nepochybně nesuplujeme. Ale vy noví z nových hnutí jste si možná neuvědomili, že došlo ke změně Ústavy České republiky. Trestní stíhání není navždy vyloučeno. Trestní stíhání může normálně proběhnout po skončení mandátu. Je to změna, kterou tato Sněmovna v minulém volebním období udělala. A pouze se říká – po dobu, kdy vykonáváte mandát, tak nejste obtěžováni takto nesmyslnými trestními stíháními.

A já myslím, že je správné, abychom se netvářili vždycky jako... nenahrazujeme soud. Nenahrazujeme. Nahrazujeme jenom to, jestli tato Sněmovna má, nebo nemá být obtěžována takovými trestními stíháními. Trestní stíhání bude možné. Pokud by v případě ostatních obviněných nějak skončilo, paní poslankyně Kailová bude za tři roky, až zde skončí, stíhána. Já jsem přesvědčen, že to tak samozřejmě nedopadne.

Takže se neschovávejme, prosím, za tohle nerozhodování soudu. Rozhodujeme o tom, jestli člověk, který tady v této Sněmovně má hlasovat za své voliče, bude další dva roky obtěžován a možná někdy z této Sněmovny odvoláván na neodkladné trestněprávní úkony, aby tady nemohl hlasovat. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych reagovat na stejného řečníka, na pana kolegu Vondráčka, vaším prostřednictvím, pane předsedo. On tady říkal věty: "My potřebujeme pravomocné rozhodnutí soudu." Já ne, vy možná. Pak jste si protiřečil. Říkal jste, že když nevydáme paní kolegyni, nedojde k soudu. A pak jste řekl, že tam jsou další obvinění a ti chudáci se k soudu dostanou. Tak buď platí, že soud proběhne, nebo neproběhne. My nerozhodujeme o tom, jestli soud proběhne. Sám jste řekl, že ostatní obvinění se možná k soudu dostanou. My jsme dneska slyšeli popis dvou případů: paní poslankyně Kailové a paní poslankyně Černochové popisovala případ z Prahy 2. Kdyby to zrušili za tři týdny, ne do jednoho dne, což je podle mě velmi zvláštní, že do 24 hodin se zruší obvinění, alespoň to mělo svůj účel v předvolebním týdnu, tak jsme tady jednali o vydání paní poslankyně Jany Černochové. Vy byste tady vystupoval s chytrou větou: "Nejsme soud, náš klub se usnesl, že ji prostě vydáme." Samozřejmě že pověst člověka je ohrožena v okamžiku, kdy ji vydáme. Voliči, a já s nimi mluvím, říkají: "Na tom asi něco je, když ho ta Sněmovna vydala. To je nějaké podezřelé. Kdyby to nebylo celé divné, tak je Sněmovna prostě nevydá."

Já bych se chtěl zeptat ministra vnitra. Slyšel jsem od paní poslankyně Kailové, že předtím, než to bylo doručeno sem a jí, to bylo vyvěšeno na webu Policie České republiky. Chtěl bych, aby to ministr vnitra prošetřil a podal nám zprávu. Stejně tak bych chtěl po ministryni spravedlnosti, aby prošetřila, jak je možné, že v úterý je zahájeno a sděleno obvinění a ve středu je zrušeno. To přece není normální! Ti lidé jsou medializováni, o jejich jménech se všichni dočtou – a někdo to za 24 hodin zruší, možná ten samý, který to obvinění podepsal den předem. To mi nepřijde normální. Chtěl bych požádat členy vlády, aby na to nezapomněli, aby Sněmovnu informovali o výsledcích svých šetření. Pokud tak nebude, tak budeme interpelovat, budeme žádat písemnou odpověď. To přece není normální, co se tady děje. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Stupčukovi, tak bych vás v reakci na vaše vystoupení chtěl informovat, že jak bylo i mediálně sděleno, obrátil jsem se na pana policejního prezidenta a mám k dispozici odpověď, takže ji dám k dispozici poslancům Poslanecké sněmovny, aby všichni viděli, jak policejní prezident odpověděl na můj podnět v této věci.

Slovo má pan poslanec Stupčuk.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, já se zařadím mezi své předřečníky. Jestli jsem je správně pochopil, tak tady se něco děje, ne že neděje. My o něčem rozhodujeme. A dle mého soudu rozhodujeme o tom, jaká bude příští legitimita výkonu mandátu poslance. To je to, o čem rozhodujeme. Protože jak byla správně zmíněna připomínka, pokud bychom dneska rozhodli o nevydání, neznamená to, že po skončení mandátu může být trestní řízení být uskutečněno. A to je otázka, která se může týkat každého z nás. A legitimita přece spočívá v tom, jakým způsobem můžu nést hrdě nebo nehrdě mandát mezi svými voliči, zastupovat lidi. Takže samozřejmě pokud tady bude proti mně vedeno trestní řízení, tak je to pro mě hendikep jak blázen! Ve společenském klimatu, kde platí presumpce viny oproti ústavně zakotvené presumpci nevin, si myslím, že bychom se zatraceně měli zamyslet nad tím, jestli policejní žádost je natolik dobře zdůvodněna co do skutkových důvodů, co do důkazních prostředků, které mají prokazovat, že skutek se stal a že naplňuje skutkovou podstatu trestního činu! Já jsem toho názoru, jak jsem měl možnost hovořit s mými kolegy v ústavněprávním výboru, že policejní žádost není dostatečná ani kvantitativně, ani kvalitativně. A v tuto chvíli bych si troufal říct, že je dokonce předčasná! Nechť ji doloží a nechť požádají příště, někdy v budoucím čase, pokud nashromáždí dostatečné množství důkazních prostředků, ale v tuto chvíli říkám znovu, že tady na stole nejsou! A věřit a doufat v judikaturu, v nějaký precedens. Přátelé, to je minimálně na pět sedm let, ani na trestněprávním kolegiu Nejvyššího soudu nejsou mnohdy schopni se dohodnout. Samozřejmě že spravedlnost má i svoji relativní hodnotu vyjádřenou v čase, kdy se jí domůžete. Co je mi to platný, když mě dneska budou dehonestovat, a já teprve za pět, sedm, deset let dostanu nějakou omluvu, kdy to někdo někde zveřejní a nemá už to žádné účinky, které by zhojily difamaci, kterou jsem musel podstupovat. Takže prosím myslíme nikoliv populisticky, ale moudře.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní s faktickou poznámkou pan místopředseda Filip. Připraví se pan poslanec Vondráček.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, paní a pánové, jen krátce. Prosím pány kolegy a paní kolegyně, když mluví o institutu imunity, aby to nedehestovali tím, že to je jakási historická výhoda. Buď platí princip dělby moci, nebo neplatí. A jestliže platí princip moci, tak musí platit princip imunity! Takže to sem prosím nepleťte a nesvádějte svou neschopnost se rozhodnout na soud! (Potlesk napříč sálem.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Vondráček dvě minuty.

Poslanec Radek Vondráček: Já děkuji. Já se opět, možná marně pokusím o klidnou argumentaci. Nejdřív na pana kolegu Stanjuru. Zřejmě narážíte na české přísloví "na každém šprochu je pravdy trochu". To je mimochodem hodně hnusné přísloví, neměl jsem ho nikdy rád. Samozřejmě je možné, že u nás platí a na každém něco ulpívá, ale to není argumentace

do této diskuse. Je v pořádku, aby ostatní spoluobvinění byli pokusnými králíky, u nichž by bylo možné, aby to řízení probíhalo jakýmkoliv způsobem, a kdo je poslanec, tak toho se to netýká, ten je prostě vyňat, je privilegovaný? Já prostě s tímto nesouhlasím.

Se vši úctou k předřečníkovi panu poslanci Filipovi, já zkrátka filozoficky a doktrinálně vnímám imunitu jinak. Jsou prostě země, kde takový pojem vůbec neznají. Kde prostě doufají, že je nezávislá policie, nezávislý soudní systém a plně ho respektují. A jestliže o něčem rozhodne soudce, tak to platí a platí to i pro poslance a poslanec si klidně může v Anglii jít sednout, i když je poslanec, a třeba sedí schválně, protože je to jeho politický protest proti nějaké nesmyslné dani. A po pěti týdnech vězení se vrátí jako hrdina do sněmovny. (Veselost v levé části sálu.) To není příklad pro nás, to spíše dávám pro pobavení. Ale tady jde zkrátka o princip imunity. Plně ctím princip indemnity, jakýkoliv projev učiněný na této půdě nemůže být postižen, ale mám svůj konkrétní osobní názor na imunitu trestněprávní, co se týče nás poslanců obecně ve společnosti. A myslím, že nám spíš v současné době škodí než prospívá. Nezlobte se, já si nemyslím, že bych byl populist. Je to můj právní názor. Už jsem jednou řekl, že s postupem policie, protože jsem člen mandátového a imunitního výboru, tak i já mám vážné výhrady k tomu, jak byla žádost formulovaná a tak dále. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji i za dodržení času. Podle mých záznamů to byla poslední faktická poznámka. Takže se vrátíme k řádně přihlášeným a slovo má pan poslanec Zavadil, po něm pan poslanec Blažek a potom pan poslanec Komárek. Jenom ještě na vysvětlenou, že na tabuli svítí pouze jedno jméno, ale jsou zde tři přihlášení. Je to proto, že se někteří hlásí z místa. Jenom aby bylo jasno a abychom všichni věděli, kde se nacházíme v rozpravě, vás chci požádat, abyste se hlásili písemně u stolku vlevo, protože pak je jasnější, jak ještě dlouhá rozprava nás čeká, nicméně samozřejmě nechci nijak omezovat i vaše právo hlásit se z místa. Děkuji.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, když jsme tady před třemi měsíci rozhodovali o vydání nebo nevydání našeho kolegy Bohuslava Svobody, tak jsem zásadně hlasoval pro nevydání. První poznámka.

Druhá poznámka. Do jakého prostředí vlastně vydáváme poslance, ale nejenom poslance, do jakého prostředí se dostávají i obyčejní lidé? Je to prostředí normální? Existuje tady vymahatelnost práva? Velmi špatná. O justici se hovoří takovým způsobem, že to tady nechci ani publikovat. To samé o policii. Do jakého prostředí tedy chceme vydávat lidi z této Sněmovny, kteří notabene mají zdůvodnění své činnosti, teď nebudu říkat trestné, tak jak to tady bylo nazváno. To se mně moc líbilo – literární průjem. Nad tím bychom se měli zamýšlet, jestli skutečně do takového prostředí, které v současné době u nás existuje, máme mirnix dirnix lidi vydávat hlavně z Poslanecké sněmovny, kteří mají svůj mandát. A to, co tady bylo řečeno mým předpředřečníkem, prostřednictvím pana předsedajícího, trendy v zahraničí – prosím vás, to sem netahejme! Zatímco v Anglii se po pěti letech vrátí jako hrdina, tak tady jako troska. Ne, po pěti dnech. Pardon. Takže to je zase o tom prostředí.

Takže když dopustíme, aby se medializovala všechna tahle záležitost, aby ti lidé se dostali do středu zájmu, aby si média na nich jaksi smlsla, atd. atd., tak já si myslím, že pokud není jasné to, co tady bylo řečeno kolegyní Benešovou, jak bylo řečeno, 80 % předpokladů toho, že trestný čin byl spáchán, pokud tohle není jasné, tak si myslím, že bychom neměli vydávat nikoho z této Poslanecké sněmovny na základě takto hloupých a banálních chyb,

ktelé možná při vyšetřování Policie ČR udělala. Já budu samozřejmě hlasovat proti vydání. (Potlesk ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek má slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Ono bylo mnoho řečeno. Já snad jenom pro doplnění opakuji, že my nerozhodujeme o tom, že policii a státnímu zastupitelství nějaká osoba uteče navždy před trestním stíháním. Hlasujeme pouze o tom, že tato osoba nebude po nějakou dobu vydána k trestnímu stíhání. A víte, on je jeden aspekt, který je důležitý. Kdybych byl přesvědčen, že tam jsou nějaké důkazy, které nebude možno provést třeba za dva za tři roky, až skončí tohle období Sněmovny – pachové stopy, nebo nějaký svědek když tam umírá a prostě už nebude potom schopen dojít k soudu, tak bych možná šel na argument, že je potřeba vydat. Ale je potřeba si ještě uvědomit, že to nemá jenom rozměr právní, ono to má i rozměr politický a za to se nestydíme! Práce poslance ovlivňuje životy tisíců, statisíců lidí a teď se vás zeptám: Může poslanec, který je trestně stíhán za něco, co vůbec nesouvisí, i když to nesouvisí s jednáním v téhle Sněmovně, který je médii honěn při každém výsledku, který absolvuje, při každém papíru, který obdrží, může opravdu řádně vykonávat tuhle funkci? Trestní stíhání zcela jistě – ať pokračuje, nebo ne – nepovede k tomu, že takovýto poslanec či poslankyně bude moci vykonávat mandát. Já vůbec nechci zde mluvit o nějaké vině, to prostě rozhodne jednou nějaký soud, ale myslím si, že je nesprávné vydávat v této věci kohokoliv z nás, protože pak není schopen mandát normálně vykonávat. Není schopen. A kdo si trochu užil, a je tady spousta kolegů, kteří to ještě znají pouze abstraktně, co je to mediální hon, tak vám garantuji, že v takovéhle situaci nejste schopni práci poslance kvalitně vykonávat. Policie a státní zastupitelství ať si počká, vůbec nic ne nestane, a pak ať se rozhoduje v normálním trestním řízení s normální osobou zvanou naše paní kolegyně. Takže určitě pro vydání být nemohu a myslím si, že důvody jsou naprosto racionální, jsou neosobní a je mi úplně jedno, z jaké politické strany ten člověk v takovéto situaci je. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS a ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Nyní má slovo pan poslanec Komárek a po něm je ještě přihlášen pan předseda klubu TOP 09 Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, kolega Vondráček to už začal, ale já tu chci zdůraznit, že tady ve výpovědích většiny mých předřečníků je logický rozpor. Tedy za prvé, mnozí, a řekl bych, že většina z nás šla do této Sněmovny s předsevzetím, že bude podporovat zákon, který omezí poslaneckou imunitu. Od té doby se myslím nic nezměnilo. Určitě se tu nezhoršila práce justice, nezhoršila se práce policie. Tento argument je tedy nesmyslný.

Za druhé. Samozřejmě jsem na straně všech, kdo jsou šikanováni nebo neprávem stíháni policií, a ač právní laik, kloním se k tomu, že to je situace kolegů, které jsme již vydali, a přesto jsme je vydali. Kloním se k tomu, že to je situace paní kolegyně Kailové, o jejímž vydání teď rozhodujeme. Ale pozor. To vše, co tady bylo řečeno, jak bude moci vykonávat svou práci, že bude vláčena médii, že to budou vyčítat někteří zlí lidé, a musím říci zlí lidé, kteří nerozlišují obvinění a vinu, její rodině – copak v téže situaci nejsou ostatní kolegové z městských a obecních úřadů, zastupitelstev? My tady přece nechceme být lidi dvojí kategorie. Je to úplně stejná bitva, bitva řekněme za to, aby stát fungoval, bitva proti bezpráví, tedy u těch poctivých, a do té bitvy my vysíláme jedny lidi, to znamená starosty a zastupitele, zcela nalahko, dokonce bez kroužkové zbroje, a druhé, poslance, ve zcela pohodlném brnění. To je prostě naprosto nespravedlivé. A proto my chceme, a já myslím, že je to správné,

imunitu omezit a zároveň vylepšit práci justice a policie. Já se zcela kloním k tomu, co říkal pan kolega Stanjura, že bychom měli nejenom se seznámit se stanoviskem policejního prezidenta, ale skutečně je už čas se zeptat příslušných ministrů, i když jsou z koalice, jejímž jsem loajálním členem, co dělají proti tomu, co udělali pro to, aby policie a justice fungovaly lépe, protože oba dva se k tomu zavázali.

Čili rozlišujeme logicky dvě věci. Jednak to, že imunitu nechceme, aspoň většina z nás, já se k tomu přiznávám – nechci ji pro sebe, nechci ji pro nikoho dalšího ze zákonodárných sborů, protože mi to připadá nespravedlivé vůči spoluobčanům, aby tato privilegia někdo měl. Připadá mi to prostě nespravedlivé. To je všechno. A společnost má být spravedlivá. Čili nechci imunitu a zároveň chci mít funkční, dobrou, kvalitní a spravedlivou policii a justici. Jenomže to se nedá nijak spojovat. My na jednu stranu prosím máme na pořadu této schůze, jestli se nemýlím, zákon, který tu imunitu omezuje, řekl bych, že rozumným způsobem, byť není dokonalý, pojďme se o něm bavit a přijmeme ho nebo přijmeme podobný návrh, na druhou stranu se snažme jako tato Sněmovna, a je to také naše povinnost, vykonávat rozumný a účelný tlak na orgány státní správy tak, aby se práce policie a justice zlepšila natolik, aby se jich nemuseli bát nejen poslanci, ale i normální lidi. My přece nechceme, aby normální lidi byli pronásledováni nespravedlivými obviněními a popotahování, protože popotahování vadí každému. Práce poslance je důležitá, ale práce doktora je také důležitá. To mi promiňte. A trestní stíhání zasahuje do práce doktora.

Takže prosím vás, rozlišujeme, imunitu omezme a na druhou stranu se maximálně snažme o to, aby policie a justice pracovaly tak, jak mají. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se panu poslanci Kalouskovi, ale vystoupení pana kolegy Komárka zde spustilo další lavinu faktických poznámek. Budou vystupovat v pořadí: pan poslanec Svoboda, poslanec Novotný, poslanec Stanjura a poslanec Sklenák – vše faktické poznámky. První tedy pan poslanec Svoboda.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezké dobré poledne vám všem. Pro mě je obtížné tady vystupovat, ale chtěl bych vašim prostřednictvím, pane předsedající, říct panu Komárkovi, že jsem nejenom poslanec, ale také lékař, takže obě dvě varianty znám. Já jsem ten, který už to má za sebou, a mohu vám říct, že práci poslance vaše rozhodnutí ovlivní zásadním způsobem. Žádný rozhovor se mnou nedělá žádný novinář jinak, než že zahájí: vy jste obviněn, a dokonce vás i vydala Sněmovna. To všichni berou jako zásadní rozhodnutí. Já sám jsem pro své vydání hlasoval, ale zásadně odmítám to, že někdo má jako politický program vydávat. To prostě není možné! Zákon platí a říká, že se máme rozhodnout, ne, že to víme dopředu! (Potlesk poslanců ODS a ČSSD.)

Jenom vám všem říkám, to, že to víte dopředu, toho jednoho každého z vás strašlivým způsobem poškodíte. (Projevy souhlasu v části sálu.) Nic jiného nedělá, než odpovídá na otázku, proč vás vydali. A co mám říkat? Že to je jejich volební program? Já v každém případě dnes budu hlasovat proti vydání naší kolegyně přesně z těchto důvodů, že považuji za naprosto skandálně mylné politické rozhodnutí dopředu, že nebudu dodržovat zákon a že imunitu budu považovat za špatnou a vždycky budu vydávat. To nejde! (Potlesk s výjimkou prostřední části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Novotný má slovo.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedo, dámy a pánové, já zkusím zareagovat na jednu větičku z vystoupení kolegy Komárka, která se týkala toho, jestli se v poslední době nějakým způsobem zhoršila práce policie. Já překvapím. Já mám indicie, že ano. Znam celou řadu případů, kdy vůči členům obecních zastupitelstev policie postupuje tak, že ingeruje přímo do základních, nezadatelných práv samosprávy a snaží se vstupovat svou interpretací, naprosto novátorskou, do toho, co samospráva může a co nemůže. Nejflagrantnější příklad jsem zažil zhruba před 14 dny, kdy jsem byl – podotýkám jako svědek a ta kauza se mě vůbec netýká – povolán k výslechu v kauze, jejíž podstatou je, že samospráva města, které jsem kdysi vedl, si nechala zpracovat znalecký posudek.

Dámy a pánové, ne předražený, ne špatný svým obsahem, ale ten policista a státní zástupce dospěl k názoru, že ta samospráva ten znalecký posudek nepotřebovala. Pokud vás zajímá proč, tak proto, že už existoval policejní, který vyšel jinak. Kvůli tomu chodí členové zastupitelstva a rady města opakovaně na výslechy, protože se naprosto zhroutila elementární interpelace toho, o čem ta samospráva je, a policista si myslí, že může zasahovat do těch úplně nezadatelných práv. Proto je pro mě tak důležité, jak je ta žádost policie napsána. Já si dokonce o této kauze myslím své, ale pakliže není správně zformulována, pakliže ta interpretace je skutečně na vodě a není podložena, tak nemůžu hlasovat pro vydání, i když si o té individuální kauze myslím svoje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, váš čas. Děkuji. (Potlesk z řad ODS.) Prosím s další faktickou panu předsedu ODS, pana poslance Stanjuru. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Můj kolega Martin Novotný mluvil o poznámce či řečnické otázce pana poslance Komárka, zda si myslíme, že se zhoršila práce policie. On položil v téže větě stejnou otázku, zda si myslíme, že se zhoršila práce justice. Tak já vám odpovím ústy vaší náměstkyně, tedy bývalé náměstkyně na Ministerstvu spravedlnosti. To je váš člověk, který dává rozhovory a který říká "temné kruhy v justici intrikovaly proti mě, štvály proti mě, vytvořily prostředí, že jsem musela z Ministerstva spravedlnosti odejít". Pak musí být odpověď na vaši otázku "ano, zhoršila", když to říká vaše, vámi nominovaná náměstkyně. Neříkáme to my. Takže se zeptejte doma, ve svém hnutí, (nesrozumitelné) ministerstvo, proti kterým údajné temné síly v justici postupují, jestli se situace v justici zlepšila, zůstala stejná, nebo se zhoršila.

Jsem rád, že máme shodný názor, že ministři mají podat vysvětlení nebo nějakou informaci a co udělají pro to, aby se to zlepšilo. Škoda, že jste to nezastával ve 14.10, kdy jsme hlasovali o návrhu, aby nám informaci o situaci v resortu spravedlnosti a justice podal pan premiér. To je hezké, když to řekneme o půl čtvrté hrdinně ve svém projevu. Ale vy jste to mohl rozhodnout hlasováním, zda se tím bude tato Sněmovna zabývat, zda premiér mluvil jak s paní ministryní, tak s bývalou první náměstkyní, aby nám řekl svůj názor, své informace – tak jste hlasoval proti. Tak já nevím, jestli jste pro jenom naoko, nebo jak to vlastně je. (Potlesk v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím s další faktickou předsedu klubu ČSSD pana poslance Sklenáka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já jsem se přihlásil také v reakci na vystoupení pana poslance Komárka. On zde říkal mimo jiné "já pro sebe žádnou imunitu nechci". Já pro sebe, pane kolego, také nechci žádnou imunitu, ale já tu imunitu chci tady pro

tento zákonodárný sbor, protože to je jeho smyslem. Už to přece zde zaznělo – děti na základní škole se učí o dělbě moci, o dělbě moci zákonodárné, soudní a exekutivní, a principem, aby ta demokracie fungovala, musí být to, že jedna z těch mocí nesmí ingerovat do té druhé. A právě díky té imunitě si my můžeme ochránit tu svoji moc a vždy, když zde rozhodujeme o tom, jestli někoho vydáme, nebo nevydáme, tak to je vždycky ta otázka, na kterou si musíme odpovídat. Ne jestli je ten člověk vinen, ale jestli policie nezasahuje do naší zákonodárné moci. A můžu vám říct, už minule, když jsme zde projednávali případ pana docenta Svobody, tak já jsem měl ten pocit, ano, že ten okamžik už nastal, že to je ten moment, kdy bychom ho neměli vydat. Já jsem tehdy hlasoval pro jeho vydání a dnes vím, že jsem udělal chybu. Já dnes tu chybu opakovat nebudu. (Potlesk v sále s výjimkou střední části.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní mám ještě šest faktických poznámek, takže prosím k mikrofonu pana poslance Komárka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty. (Ohlas v sále.)

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Jenom k tomu, že pan poslanec Bohuslav Svoboda poněkud zkreslil mé vyjádření. Já si ho velmi vážím. Já nejsem pro vydávání jako takové. Já jsem pro omezení imunity na projevy – na politické projevy. To je velmi důležitý rozdíl.

K panu poslanci Stanjurovi. Já si myslím, že není potřeba zprávu o činnosti v justici jako takové, ale o tom, o čem tady mluvíme, to znamená o tom, zda policie a případně někteří státní zástupci nepřekračují své pravomoci. To je všechno.

A pana poslance Sklenáka bych se chtěl prostřednictvím paní předsedající zeptat, a já to teď skutečně nevím, zda on ví, kolik členů jeho klubu se podepsalo pod to, že bude žádat omezení imunity, a zda to udělal on sám také. Já třeba jsem se pod to podepsal a stále se k tomu hlásím. Myslím si, že to byla velká část členů klubu sociální demokracie, kteří se pod to také podepsali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím příště, abyste se na své kolegy obracel mým prostřednictvím. (Poslanec Komárek cestou od mikrofonu: Já jsem to udělal.) Ted' ne, ale nevadí. Děkuji.

Prosím k mikrofonu pana poslance Petru. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Petru: Vážené dámy a pánové, tato kauza bude mít také obrovské dopady na samosprávu, na starosty a všechny, kdo v samosprávě pracují. Uvědomte si, že dnes mluvíme o tom, že starosta nebo kdokoli, kdo bude provádět výběrové řízení ať prostřednictvím určité firmy, nebo nějaké firmy, kterou si na to najme, tak on nebude postihován za to, že výběrové řízení proběhlo v pořádku, ale za to, že to výběrové řízení dělal přes firmu a mohl to udělat sám. Uvědomujete si ten paradox tohoto, co dnes projednáváme? Takže jistě to bude mít dopady i na členy samosprávy. Děkuji. (Potlesk z řad členů ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A prosím k mikrofonu pana poslance Radka Vondráčka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Nechtěl jsem už reagovat, je to návykové, omlouvám se. Já jenom ke kolegovi Blažkovi a následně ke kolegovi Svobodovi. Zazněl tady termín jako mediální hon. Ale kolegové, prostřednictvím paní předsedající,

nedomníváte se, že nevydáním bychom na tom něco změnili? Bohužel máme média, jaká máme, a ať už vydáme, či nevydáme, ten mediální hon může nastat. (Smích v sále.) Akorát na začátku bude ta otázka jinak formulovaná, bude znít: Vy jste sice nebyl vydán, ale byl jste obviněn. Takže to nám bohužel nepomůže.

Já s většinou řečníků souhlasím. Nejsem v tom tak emočně zainteresován, abych to nehodnotil objektivně.

Závěr toho všeho je, že je třeba kultivovat českou justici, kultivovat policii, kultivovat moc výkonnou. Nevím, jestli nevydání poslance je ten správný nástroj a jestli to pomůže této Sněmovně.

Ještě bych se za svou osobu ohradil, že tedy není, že se snažím dodržovat politický program. On je to můj osobní názor, že by se ta imunita v dnešní době, v pozici, v jaké se tento stát nachází, měla omezit pouze na indemnitu. To je, doufám, asi tak všechno, co jsem k tomu chtěl říci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu pana poslance Bronislava Schwarze. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den, kolegové, kolegyně, paní předsedající, děkuji za povzbuzení pana ministra, on mě povzbudil do projevu.

Já bych se chtěl podívat – je tady paní poslankyně Kailová? Sedí tam někde? Tamhle ji vidím. Víte, já jsem druhý, který mluvím z praxe. Nezlobte se, neurávejte se, ale pan docent Svoboda a já, my mluvíme z praxe. Všechno, co tady padlo, vždycky trochu něco platí. Nemám ani dodnes ty věci vyřešené. Jsem podruhé osvobozen ve své kauze, kde jste mě vydali, já jsem ale musel být vydán kvůli množství policistů, kteří na to čekali, protože jsem udělal opravdu věc, která souvisela s policejní prací, před devíti lety. Táhne se to se mnou celou dobu. Čekám na rozhodnutí krajského soudu, jak dopadne. Nestydím se vám to tady říci.

Myslíte si, že dobře pracuji jako poslanec? Myslíte si dneska, že bych se vyjadřoval k práci soudů, když čekám na to, jak soud rozhodne o mém odvolání? Každý se zamyslete, co tím chci říci.

Potom dál bych chtěl. Je mi líto té paní, protože asi vím, co prožívá. Neřeším její vinu. Ale víte, co je smutné? A pro všechny mluvím. Je smutné to, že se vždy řeší práce policie, pane ministře, a práce justice, když se to týká vydávání poslanců. A předtím, nezlobte se, ani pes neštěkne. O mně se to ví jedny krajské volby, druhé krajské volby, prošel jsem, kandidoval jsem jako stíhaný šéf policie, nikdo to nikdy neřešil, povídalo se o mně. Tak se vás všech, co tady sedíte, ptám, jak jste útočili na pana ministra, aby nesmyslné stošedesátky – pardon, usnesení o zahájení trestního stíhání se to jmenuje – se už neděly, aby policie neovlivňovala chod poslanců nesmyslnými sdělovačkami možnými, když něco třeba ten poslanec se jim nelíbí, jde proti policii, nechce jim přidat peníze. To všechno může nastat.

Já jenom chci říci, ta paní je na tom špatně. Já také celou dobu. Vždycky se to se mnou veze, a když je někdo takový hubatý nebo něco, tak to řekne – on byl stíhaný. Vždyť jsem to tady zažil i jako předseda komise. Hned jeden z kolegů prostě to označil, že nemůže –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, čas!

Poslanec Bronislav Schwarz: Já vím, dvě minuty. Nebudu vás zdržovat. Jenom chci – zamyslete se nad tím. Je to o tom jednotlivém člověku. Nechci mluvit o vydání. Každý na to má svůj názor, ale opravdu se to týká společnosti, fungování. Nedělejme vždycky hon na něco, až když zjistíme, že to je. Všichni víme, že to špatně funguje. Já jsem toho svědkem, pan docent si to také zažil. Ptejte se nás, jaké to je, jak je to dobré. Děkuji. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S další faktickou je přihlášen pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážení kolegové a kolegyně. V téhle Sněmovně bývá dost často zvykem míchat hrušky s jablky a dneska jsme k tomu přidali ještě švestky. Mluvíme tady o omezení imunity poslanců a je to určitě diskuse, která dává smysl. Mluvíme tady o práci policie a o práci soudů. Je to diskuse, která dává smysl. A tenhle bod se už hodinu a půl jmenuje žádost o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání paní poslankyně Kailové. Je zcela evidentní, že rozhodnutí této Poslanecké sněmovny ovlivní její profesní osobní život. A já chci jenom říci, že budu hlasovat podle svého svědomí a poslaneckého slibu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu pana poslance Gabala s jeho faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Paní předsedající, vašim prostřednictvím ke kolegovi Komárkovi. Byl jsem rozhodnutý hlasovat pro vydání. Přesvědčil jste mě, že budu hlasovat proti vydání. (Smích a potlesk v sále.) Důvody jsou dva. Za prvé je to vaše hluboká neznalost dějin parlamentarismu a smyslu, proč je tento sbor opatřen imunitou. Za druhé, protože sedím v komisi vyšetřující Opencard, tak čím více to poslouchám, tím víc vám musím říci, že jsem rád, že tu imunitu máme, a budu trvat na jejím dodržení a v žádném případě nepodpořím její zúžení. Budu prosit kolegy z klubu, aby mě podpořili, protože teprve když se dostanete na tu hranici rizik, tak pochopíte, v čem je smysl imunity pro výkon vašich zákonodárných povinností. To není politický program. Vy argumentujete doktrinárně, bez znalosti dějin. Přečtěte si trochu něco a začněte dělat něco, čím se dostanete na tu hranu, a pak pochopíte, proč.

Děkuji. (Potlesk z celého sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k řečnickému pultíku pana poslance Stanjuru. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za dvě minuty. Já pro pana poslance Schwarze vašim prostřednictvím – já jsem hlasoval i proti jeho vydání, protože neposuzuji ty případy podle politické příslušnosti těch, které policie chce stíhat a žádá o jejich vydání.

Ale já jsem se přihlásil k mikrofonu, protože jestli fakt něco nemám rád, tak takové ty fráze "situace je taková, jaká je, všichni to známe", "zákon je takový, jaký je, všichni to známe". A pan kolega před chvílkou říkal "médiá jsou taková, jaká jsou, všichni to známe".

Na rozdíl od vás váš pan předseda je významný vlastník v mediálním světě. Má šanci to změnit, když vy takhle kriticky říkáte "médiá jsou taková, jaká jsou, a nedá se nic dělat". Na

rozdíl od nás všech ostatních. Tak mluvíte i o těch denících a o těch serverech, které patří vašemu předsedovi, nebo ne? A neříkejte, že situace je taková, jaká je. To má fakt nulovou informační hodnotu. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Nyní prosím k řečnickému pultíku pana poslance Blažka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji. Já vaším prostřednictvím k panu kolegovi Vondráčkovi. Ta věta zněla ještě líp – máme média, jaká máme. Ano, máte média, jaká máte. Ano, přesně tak. (Smích a potlesk zleva.)

To se lépe říci nedá a těžko pokračovat.

Ale ještě k té debatě, kterou jsme vedli vlastně tak nějak spolu. Já jsem neříkal mediální hon obecně. U nás je problém v tom, když paní poslankyně půjde na výslech, tak nechápu, kdysi to tak nebyvalo, tak to ta média vědí a už tam stojí dopředu a volají dopředu "vy máte výslech". To je ten mediální hon. A to nebude, pokud nebude vydána. Ano, budou dva dny něco psát v těch vašich médiích. Jo? Pak zas bude jiné téma, třeba Hana Marvanová si ještě na něco vzpomene, co ještě neřekla, a bude zase nějaké jiné téma. (Smích v sále.) Jo? Ale ten hon by byl právě tím, že bude někde chodit a neustále tam prostě bude vždycky stát ten špalír. Mě vždycky zajímá, kdo to těm médiím řekne. Je to asi policie nebo státní zástupci, jiná možnost totiž není, a tohle já nikomu prostě nepřeji. Takhle jsem ten hon myslel, ne jinak.

Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Nyní prosím s faktickou pana místopředsedu Sněmovny Filipa. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, pane ministře, paní a pánové, já ještě jednu poznámku k imunitě a indemnité. Jestli tady někdo chce, abychom svobodně mohli mluvit jenom za tímhle tím pultíkem a chce sebrat svobodu slova deseti a půl milionu Čechů, tak to je tedy opravdu odvážný kus. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Komárka a jeho dvě minuty. (Výkřiky ze sálu: Už ne!) Prosím o klid. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Já jenom prostřednictvím vašim, paní předsedající, připomenu panu Gabalovi, že on ví, že jsem přece jenom něco přečetl a že ty dějiny znám, tak ať si nehraje, že to neví.

A za druhé, já skutečně pouze chci upravit rozumně zákon o imunitě tak, aby vyhovoval současným podmínkám, to znamená rozumně omezit – a znovu říkám, nechci, aby byli lidé dvojí kategorie, jedni, kteří mohou být, jak říkáme, policií neprávem stíhání, a druzí ne. Prostě můj smysl pro spravedlnost mi to nedává.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Vondráčka.

Poslanec Radek Vondráček: Já už jenom rychle. Já jsem tady nový. Jenom bych se tak zeptal do pléna těch, kteří jsou tu třeba už služebně déle, na situaci před dvaceti lety. Bylo to taky takové, co se týče mediálního honu? Nebo je to určitý historický vývoj, o kterém se bavíme? Víte, ryba hnije od hlavy. Prostě tady se děly věci, které vyústily v to, co tu dnes máme. Jinak jediné médium, které mám já, je to, když si dám steak v restauraci, jinak žádné médium nevlastním. Já to tady беру od svých předřečníků jako určitý závazek, že se tím budeme zabývat a že výsledkem tohoto volebního období bude, že moc výkonná nebude zasahovat do moci zákonodárné, protože bude dělat to, co má, a bude dodržovat zákony. To je všechno, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Fichtnera. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji. To nebude směrem k vám, to bude směrem k občanům. Já bych jenom chtěl, aby občané viděli, že zkrátka jak to vypadá, tak zřejmě všechny tradiční strany jsou proti nám v této věci. A já mohu říci, že mně osobně to vůbec nevadí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím řádně přihlášeného do rozpravy pana poslance Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, milá sprostá podezřelá a velkou částí veřejnosti v podstatě již odsouzená paní poslankyně Kailová, já jsem v minulém volebním období neúspěšně navrhoval zrušení trestní imunity a něco podobného hodlám navrhnout se svými kolegy i této Sněmovně. (Hlas ze sálu: Nahlas!) I této Sněmovně, předpokládám, že také neúspěšně. A to jsem neudělal a neudělám to proto, že bych pokládal imunitu za historický přežitek nebo privilegium. Já jsem přesvědčen, že to není privilegium. Jsem přesvědčen, že to je pro zákonodárce v podstatě pracovní prostředek pro to, aby mohl svoji práci dělat skutečně nezávisle. Jako jsem kdysi v národním podniku Mitas musel mít azbestovou zástěru u horkých polymerů, tak prostě zákonodárce musí mít jako ochrannou pomůcku onu imunitu za předpokladu, že by s ní ta komora uměla nakládat. Já jsem to tak zdůvodňoval v minulém volebním období a budu to tak zdůvodňovat i teď. My s ní prostě neumíme nakládat. My ji někdy používáme jako politický boj proti svým ideovým soupeřům, nebo dokonce i proti vnitrostranickým nepřátelům, my ji používáme někdy proto, abychom se zalíbili aktuálnímu mediálnímu mainstreamu, my ji někdy používáme také tak, že jí vůbec nerozumíme, protože říkáme: já si nemyslím, že by měla platit, tak svoji ústavní povinnost to zvažovat budu ignorovat.

Já znovu opakuji, budu navrhovat zrušení imunity, ale dokud ten zákon platí, tak platí moje ústavní povinnost zákonodárce tu povinnost vykonat a zvážit v každém tom okamžiku, zda se jedná o obvinění, které musí dál být procesně zpracováváno bez jakéhokoli odkladu, anebo zda je to tak viditelně účelová hloupá šikana, že to klidně do konce toho mandátu počká, protože tady neexistuje žádný důvod se domnívat, že motiv je něco jiného než účelová šikana. A to je moje povinnost. Já můžu tisíckrát nesouhlasit s tím, že je imunita, já tisíckrát mohu chtít její zrušení, ale dokud existuje, tak prostě mám povinnost to zvážit podle svého poslaneckého slibu, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. A protože jsem to zvážil a jsem hluboce přesvědčen, že obvinění paní poslankyně Kailové je pouze hloupá šikana, nebudu rezignovat na svoje ústavní právo ani se nebudu alibisticky schovávat před svou ústavní povinností a budu hlasovat proti jejímu vydání. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Vzhledem k tomu, že nemám již nikoho přihlášeného do všeobecné rozpravy, nemám zde ani žádnou faktickou poznámku, končím všeobecnou rozpravu a táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné, do které nemám žádnou přihlášku, tudíž končím podrobnou rozpravu a táži se pana zpravodaje, zda chce využít práva závěrečného slova. Není tomu tak. Poprosím tedy zpravodaje tohoto tisku, aby nás provedl hlasováním o návrhu usnesení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, paní předsedající. Máme zde tedy návrh mandátového a imunitního výboru, tedy usnesení číslo 66 z 15. schůze dne 10. června 2014. To usnesení máte všichni na stolech, nebo byste tedy měli mít. To znamená všichni víme, o čem budeme hlasovat. Usnesení zní tak, že Poslanecká sněmovna podle čl. 27 odst. 4 ústavního zákona č. 1/1993, Ústava České republiky, a § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyslovuje souhlas s trestním stíháním poslankyně Bc. Zuzany Kailové, narozené dne 21. 7. 1974, pro skutek spočívající v tom, že – a teď je v tom písemném materiálu uveden popis toho skutku.

Toto je návrh usnesení Poslanecké sněmovny, o kterém bychom měli hlasovat. K tomuto usnesení nebyl žádný pozměňovací návrh nebo protinávrh, to znamená, budeme hlasovat o tom původním, tak jak bylo navrženo mandátovým a imunitním výborem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, děkuji. Zahajuji hlasování o předmětném návrhu usnesení. Ještě dříve, než tak učiníme, prosím, abychom se všichni odhlásili a znovu přihlásili. Děkuji.

A já nyní zahajuji hlasování. Kdo je pro přednesený návrh usnesení, prosím, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 13, do kterého je přihlášeno 173 poslanců, pro se vyjádřilo 42, proti 81. Návrh usnesení nebyl schválen.

Končím projednávání tohoto bodu a přistupujeme k projednávání bodu číslo 17, což je

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Nyní je s přednostním právem přihlášen pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dovoluji si zdvořile jménem poslaneckých klubů TOP 09 a Starostové a ODS vyslovit veto s projednáváním podle § 90.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, dobrá. Prosím nyní, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, který se týká členství České republiky v Evropské unii.

Návrh je předkládán na základě zhoršeného vývoje směrného kurzu české koruny vůči euru, protože tento vývoj výrazně ovlivňuje naplnění požadavku na minimální zdanění cigaret stanoveného směrnicí Rady 2011/64/EU o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků. Podle článku 10 směrnice je Česká republika povinna s účinností od 1. ledna 2014 splnit specifický minimální požadavek na výši spotřební daně 90 eur na tisíc kusů všech cigaret a procentní požadavek na výši 60 % vážené maloobchodní prodejní ceny. Specifický požadavek pro rok 2014 je nutné splnit v přepočtu podle směrného kurzu koruny vůči euru, který byl platný první pracovní den v říjnu 2013. Sazby daně jsou navrženy tak, aby bylo možné pro případnou úpravu sazeb na rok 2015 využít článek 18 odst. 2 směrnice a předešlo se tak další úpravě sazeb spotřební daně z tabákových výrobků v krátkém časovém odstupu.

Chtěl bych zdůraznit také skutečnost, že pokud by zákon nenabyl platnosti do 30. září 2014, musely by být navrženy nové vyšší sazby spotřební daně vycházející ze směrného kurzu platného první pracovní den měsíce října 2014. Tento kurz bude s největší pravděpodobností stále významně poznamenán intervencí České národní banky z listopadu 2013. V tomto případě by muselo dojít k navýšení sazeb spotřební daně u cigaret o dalších 5,5 % oproti předloženému návrhu. Nové vyšší sazby by měly výrazný dopad na tuzemský trh. Proti současným cenám cigaret by se cena krabičky zvýšila o šest a sedm korun, což by znamenalo přibližně o tři koruny více, než je dopad do cen v předloženém návrhu. Skokové navýšení cen cigaret je spojeno s vysokým rizikem přechodu spotřebitelů na černý trh, jehož nárůst byl zjištěn i v současné době.

V souvislosti se změnou sazeb spotřební daně z tabákových výrobků se u cigaret dále navrhuje zavedení přechodného období pro doprodej cigaret zdaněných starou sazbou spotřební daně v délce tří měsíců ode dne nabytí účinnosti nové sazby daně z tabákových výrobků. Opatření se vztahuje na jednotková balení cigaret určená k přímé spotřebě s tabákovou nálepkou obsahující jinou než novou sazbu daně. Po uplynutí přechodného období se budou cigarety ve volném daňovém oběhu s tabákovou nálepkou obsahující jinou než novou sazbu spotřební daně považovat za neznačené podle zákona o spotřební dani. Účinnost je navrhována k prvnímu dni třetího kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona. Pouze tak mohou být zachovány zákonem stanovené lhůty pro objednání a odběr tabákových nálepek s novou sazbou spotřební daně. Nebude-li návrh zákona schválen v prvním čtení, bude ohrožena kontinuita uvádění tabákových výrobků s novou sazbou spotřební daně do volného daňového oběhu.

Vláda projednala a schválila tento návrh na svém jednání dne 21. května 2014 a přijala také návrh, aby Poslanecká sněmovna byla s ohledem na charakter změn obsažených v předloženém návrhu požádána o vyslovení souhlasu s návrhem zákona již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, prosím vás tedy o schválení předloženého návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 33/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, již v prvním čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Dříve než pozvu k řečnickému pultíku zpravodaje tohoto bodu s přednostním právem... Takže nyní

prosím zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Ladislava Šincla, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, myslím si, že velká část informací již byla panem ministrem a předkladatelem řečena. Dovolte mi tedy ještě stručně zopakovat a doplnit, že cílem novely je navýšení sazby spotřební daně z tabákových výrobků tak, aby Česká republika splňovala požadavky již zmiňované směrnice ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků. Důvodem návrhu je změna směnného kurzu koruny k euru. Při jejich stanovování výše sazeb spotřební daně z tabákových výrobků v roce 2012 byl použit směnný kurz z tehdy aktuální makroekonomické predikce České republiky, který činil 24,90 koruny za euro, a makroekonomická predikce České republiky zveřejněná v červenci 2013 předpokládala kurz 25,80 koruny za euro. Na tuto změnu nemohlo být v průběhu přípravy a přijetí zákona číslo 407/2012 Sb., který obsahoval úpravu výše sazeb spotřební daně z tabákových výrobků, reagováno, neboť tento zákon byl publikován ve Sbírce zákonů dne 27. listopadu 2012. Směnný kurz platný pro stanovení výše sazeb spotřební daně z tabákových výrobků na rok 2014, který byl vyhlášen v Úředním věstníku k 1. říjnu 2013, činí 25,647 koruny za euro.

Podle druhého odstavce článku 10 této směrnice je Česká republika povinna s účinností od 1. ledna 2014 splnit specifický minimální požadavek na výši spotřební daně 90 eur na tisíc kusů všech cigaret a procentní požadavek ve výši 60 % vážené maloobchodní prodejní ceny.

Kromě harmonizace spotřebních daní z tabákových výrobků je cílem směrnice rovněž zajištění vysokého stupně ochrany lidského zdraví v souladu s článkem 168 Smlouvy o fungování Evropské unie. V této souvislosti by měla i navrhovaná úprava představovat pozitivní dopad z hlediska zdraví obyvatel České republiky. Z tohoto důvodu doporučuji propuštění daného návrhu do druhého čtení, poněvadž se domnívám, že bylo vzneseno veto proti návrhu schválit v prvním čtení, jestli se nepletu, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Devadesátka. Ano.

Poslanec Ladislav Šincl: Tak proto opakuji – doporučuji propuštění daného návrhu do druhého čtení a přikázat k projednání rozpočtovému výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana předsedu klubu ODS pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Nejdříve obecná poznámka. Vláda na této schůzi předkládá 12 vládních návrhů zákona a z toho u pěti navrhuje projednávání ve zrychleném čtení, to znamená bez možností vést rozpravu, případně dávat pozměňovací návrhy, hlasovat o nich, debatovat o nich.

Myslíme si, že to veto je jenom ku prospěchu tohoto návrhu. Chci upozornit na rizika, která nese tento vládní návrh.

Za prvé. Vláda říká, že se jedná o proporční zvýšení daní, ale samotné její výpočty ji usvědčují z toho, že to není pravda. Nadále se rozevřou daňové nůžky mezi zdaněním dražších cigaret k těm levnějším. Já považuji za velmi problematické v tomto bodě na rozdíl od pana zpravodaje debatovat o dopadu na zdraví. Nicméně jsou to legální produkty a představa toho, že když někdo kouří levnější cigarety, že to je zdravější, než když kouří dražší

cigarety, no já nevím. Já bych se do této polemiky nepouštěl. Nicméně očekávané zvýšení výnosů neodpovídá ani zkušenostem ani realitě. Dneska zhruba je to rozděleno tak, že u těch dražších značek, to znamená tam, kde je kombinovaná daň, je to zhruba 30 % trhu, tam, kde je ta daň minimální, je 70 % trhu a při předpokládaném navrženém zvýšení, jak to navrhuje vláda, se předpokládá zase zvýšení objemu cigaret prodaných s minimální hodnotou daně. To je první věc, kterou bychom měli ve výborech debatovat.

Druhá věc. Myslím, že je dobře, když hledáme nějaké nástroje proti předzásobení. Nicméně to navržené řešení je možná úředně jednoduché, ale dotýká se desítek tisíc drobných prodejců, kteří když neprodají včas cigarety, které nakoupili, za které zaplatili daně, je můžou někam vyhodit. To znamená, budou mít pouhé náklady, nebudou mít žádné výnosy. My všichni jsme dostali dopis od prezidenta Hospodářské komory, já ho tady nebudu citovat, máte ho všichni v mailové adrese, kde upozorňuje na možnou retroaktivitu zvoleného řešení, které prosazuje vláda. Proto navrhuji, aby se tím zákonem kromě rozpočtového výboru, což je standardní, zabýval i výbor ústavněprávní, aby posoudil tu ústavnost a možnou retroaktivitu. Nemyslím si, že debata o struktuře daně, o výši, kolik je minimální daň, kolik je procentuální daň, patří na ústavněprávní výbor, ale debata o možné ústavnosti nebo kolizi s Ústavou a možné retroaktivitě bezesporu na půdu tohoto výboru patří.

Je třeba říct, že levné cigarety jsou převážně dovozové a naopak ty dražší se vyrábějí v České republice. Myslím, že je třeba to tady otevřeně říci. Máme tu továrnu, která působí v okrese či v městě Kutná Hora. Chci jen připomenout těm, kteří neznají z hlavy statistiku, že to je okres s nadprůměrně vysokou nezaměstnaností. Kromě zhruba jednoho tisíce pracovních míst přímo v tomto podniku je na výrobu navázáno asi 3 tisíce dalších pracovních míst. Myslím si, že i to bychom měli posuzovat, protože, už jsem to říkal jednou, kouření je legální, a pokud máme zvýhodňovat dovozce před vlastním výrobcem, nemyslím si, že je to správná cesta. Proto si myslím, že je správné, že to budeme posuzovat ve výborech, že to budeme podrobně debatovat. Opravdu mi to nedá, abych se nezeptal – informace o intervenci České národní banky, nikdo nezpochybnuje, že to řešit musíme. Myslím, že je to naprosto jasné, o tom se nemusíme přesvědčovat. Ale ta se stala v listopadu loňského roku. Dnes máme 10. června a je to návrh k devadesátce. Já tomu nerozumím, proč to trvalo tak dlouho, proč nám vláda navrhuje upřít debatu, která bude bezesporu zajímavá.

Chci říci, že jsou lepší metody, jak vyřešit problém předzásobení. Chci říci, že návrh, tak jak je koncipován, nezvýší výnos z daní do státního rozpočtu, takže nemá ani fiskální rozměr, přestože autoři důvodové zprávy tvrdí opak.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k řečnickému pultíku předsedu klubu TOP 09 pana poslance Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já budu poněkud stručnější, než jsem měl v úmyslu, neboť on v podstatě dvě hlavní námitky řekl pan poslanec Stanjura, kterým jsem se chtěl věnovat.

Není samozřejmě pochyb o tom, že je nezbytné respektovat závazky a je nezbytné v rámci přechodného období, ve kterém se stále nalézáme, spotřební daň z tabákových výrobků zvýšit. Pokud by to bylo předloženo vládou zcela neutrálním způsobem, tak bychom pravděpodobně byli ochotni souhlasit i s § 90, ale jsou tam dvě čertova kopýtka, která minimálně pro mě jsou velmi bolavá, protože jsem se jim několik let věnoval, a která si zaslouží svou diskusi.

Tím prvním bodem je otvírání nůžek mezi cigaretami drahými a cigaretami levnými. Pro vás, kteří se nevěnujete tak podrobně spotřební dani z tabákových výrobků, jen připomínám,

že spotřební daň z cigarety je dvousložková, že je tam pevná položka za kus bez ohledu na cenu a pak je tam procento z ceny. Věnoval jsem tři roky tomu, abych při postupném zvyšování srovnal diskriminaci, která tu zjevně byla a která se snažila maximálně zatížit v rámci možných pravidel nejdražší cigarety a co nejvíce ulevit těm nejlevnějším cigaretám, jako by snad cigarety byla nějaká sociální spotřební položka. Nezamýšleli jsme se, ti, kteří tohle dělali pravděpodobně ze sociálních nebo populistických důvodů, tak se pravděpodobně nezamýšleli, že trh na to logicky reagoval a že spotřeba se přesouvala směrem od drahých k levnějším, celkem logicky, a potom si myslím, že nikoli na ústavněprávní výbor, ale na hospodářský výbor by možná diskuse patřila, protože, nedá se nic dělat, máme na svém území výrobce drahých cigaret, zatímco ty levné se k nám dovážejí. Nevidím důvod, nebo mě docela mrzí, že Ministerstvo financí navrhuje do Poslanecké sněmovny návrh, který zvýhodňuje dovozce před domácími výrobci. Je to škoda a možná bychom si tohoto faktu měli být vědomi, aniž bychom museli.

Druhou věcí je předzásobení. Návrh, který je teď obsažen, znám. Určitá část daňové zprávy mi ho navrhovala několik let. Vždy jsem ho odmítl z jednoho jediného důvodu: protože při dosavadních postupech předzásobení riziko a zátěž s přechodem nesl stát. Standardní způsob předzásobení byl, že se spočetl průměrný prodej cigaret u distributora a na poslední tři měsíce si může odebrat jen tolik a tolik. To, co teď navrhuje pan ministr, nebo to, co navrhuje vláda, je přesunutí tohoto rizika na prodejce. Můžeš si koupit, kolik chceš, ale v okamžiku, kdy ti to zbude na skladě, tak máš 1. 1. smůlu a prodáváš to za vyšší cenu. Prosím, to možná je zvládnuté v řetězcích, ale musíme také myslet na malé trafiky, kde také může být někdo měsíc nemocen nebo se může stát jakýkoli provozní problém, přijde vis maior, na skladě spousta cigaret, které prostě nikdo neprodá, a zátěž a riziko padá na malého prodejce. To byl důvod, proč jsem tyto návrhy opakovaně, některé, neříkám, že všichni v daňové správě tohle navrhovali, ale samozřejmě pro daňovou správu, v tomto případě pro celní správu, je to nejvýhodnější. Má po starostech, nemá žádná rizika. Ale rizika nese drobný živnostník a nejsem si jist, zda bychom s tímhle měli souhlasit.

To jsou tedy dvě věci, které si zaslouží diskusi, to jsou dvě věci, proč to nebylo možné projednávat v § 90, a to jsou dva problémy, u kterých prosím, abychom se věnovali v parlamentní diskusi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane předsedo. Mohu se zeptat jen pro utvrzení: Navrhl jste, aby se to projednávalo v hospodářském výboru taktéž? Nebyl to návrh.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ne, jen jsem říkal, že tam by to bylo případnější než v ústavněprávním.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobře. Vzhledem k tomu, že už nemám nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu. Nyní přistoupíme k návrhům na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Zaznamenala jsem zde návrh pana poslance Stanjury na projednání v ústavněprávním výboru. O jednotlivých výborech budeme hlasovat zvlášť.

Nyní zahajuji hlasování o návrhu přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Tímto hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 14. Přihlášeno 180 poslanců, pro 135, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní přistoupíme k hlasování o návrhu přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, zvedněte ruku, stiskněte tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování č. 15. Přihlášeno 180 poslanců, pro 94, proti 17. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému a ústavněprávnímu výboru.

Tímto bod končím a přecházíme k projednávání dalšího bodu a to je bod č. 23. Dříve než tak učiníme, s přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Drobnou poznámku. Kolegyně a kolegové, my jsme vysvětlili důvod, proč jsme trvali na projednávání a nemohli jsme souhlasit s § 90. Kdybyste ovšem navrhli zkrácení lhůty, tak o tom bychom byli připraveni jednat, ale to zřejmě už nikoho z vás nezajímalo. Takže v září na toto téma na shledanou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní přistoupíme k projednávání bodu

23.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb.,
o auditorech a o změně některých zákonů
(zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 209/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. (V sále je rušno.)

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážená paní předsedající, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám. Prosím kolegyně a kolegové, abyste zachovali klid. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Zákon o auditorech je právní normou regulující profesi statutárního auditora, výkon auditorské činnosti auditory a auditorskými společnostmi, činnost profesní samosprávy a výkon veřejného dohledu nad těmito činnostmi. Obsahuje ucelený soubor práv a povinností auditorů při provádění auditu a zahrnuje též systém, kterým se řádný výkon auditorské činnosti kontroluje. V tomto systému jsou každý auditor a auditorská společnost periodicky podrobováni kontrole a jejich účelem je především ověřit, zda audit provádějí v souladu se zákonnými požadavky. Prvotním cílem předloženého návrhu je zabezpečit kvalitu a účinnost systému kontroly řádného výkonu auditorské činnosti úpravou některých jeho parametrů. Zdrojem pro tyto navržené úpravy je doplňující unijní legislativa vycházející ze směrnice Evropské parlamentu a Rady 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, která rozpracovává, jakým způsobem by kvalita u statutárních auditorů a auditorských společností měla být zajišťována.

V této oblasti má nezastupitelnou roli i veřejný dohled. Rada pro veřejný dohled nad auditem, která v České republice vznikla v roce 2009, plní tuto dohledovou funkci. Ukázalo se však, že je potřebné posílit její postavení, aby svou zákonnou kompetenci v oblasti dohledu nad výkonem auditorské činnosti mohla účinně realizovat. Návrh zákona, který je vám nyní předkládán, vybavuje Radu pro veřejný dohled nad auditem některými dalšími pravomocemi v oblasti systému kontroly kvality a kodifikuje její působnost řízení o správních deliktech, jejichž skutkové podstaty se vymezují v hlavě X návrhu zákona.

Mezinárodní spolupráce dohledových orgánů je další oblastí, v níž bylo potřeba provést úpravu. Ta spočívá v umožnění společného výkonu kontroly auditora a přístupu k editorskému spisu a jiné dokumentaci v držení auditora dohledovým orgánům ze třetích států, které Evropská komise na základě jí provedeného hodnocení prohlásí za přiměřené.

Toto jsou klíčové oblasti úprav. Návrh zákona dále odstraňuje výkladové nejasnosti a některé další nedostatky zákona o auditorech identifikované při jeho aplikaci v praxi a současně promítá do právní úpravy výkonu auditorské činnosti změny vyvolané přijetím některých jiných zákonů, a to zejména v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného.

V celé Evropské unii je funkce statutárního auditora spojována s veřejným zájmem. Proto jsou auditoři podrobováni velmi přísným požadavkům na odbornost, nezávislost a etické jednání. Kvalitní a objektivní ověření finančních výkazů obchodních společností posiluje důvěru všech uživatelů v integritu těchto vykazovaných informací a přispívá k ekonomické stabilitě. Řádný audit ve veřejné správě při přezkoumání hospodaření územních samosprávních celků a dobrovolných svazků obcí je pak pozitivní celospolečensky. Tímto konstatováním bych své úvodní slovo zakončil a požádal vás o propuštění tohoto zákona do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jaroslav Kláška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Kláška: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Milá vládo, pane ministře, kolegové a kolegyně, dovoluji mi, abych se k tomuto tisku vyjádřil z pozice zpravodaje. Musím tedy říci, že jde o totožný návrh novely zákona o auditorech, který byl schválen již vládou Petra Nečase, ale z důvodu rozpuštění Sněmovny nebyl návrh schválen. Jedná se o technickou normu, na které panuje všeobecná shoda. Předmětem novelizace jsou dvě oblasti. Za prvé je to především transpozice s právem Evropské unie, to jest provedení doplňující legislativy přijaté Evropskou unií v této oblasti. Současně se také promítají do právní úpravy výkonu auditorské činnosti změny vyvolané přijetím některých zákonů, a to zejména v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. Navrhuje se také posílení Rady pro veřejný dohled nad auditem, jak o tom už pan ministr hovořil. Přínosem předloženého návrhu zákona bude zajištění lepšího fungování auditorského trhu. Jedná se tedy o další cizelaci výkonu auditorů.

Rád bych potom ještě sdělil, že můj návrh je také pro propuštění tohoto návrhu do druhého čtení s přikázáním rozpočtovému výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nemám nikoho přihlášeného. Končím tedy obecnou rozpravu a táži se, zda případně má navrhovatel či zpravodaj zájem o závěrečné slovo.

Poslanec Jaroslav Klačka: Pouze chci zopakovat návrh propustit tento návrh do druhého čtení s příkazáním rozpočtovému výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá tedy. Nyní se budeme zabývat návrhem na příkazání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkazat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Táži se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak, přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání rozpočtovému výboru, zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 16, do kterého je přihlášeno 177 poslanců. Pro 131, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl příkázán k projednání rozpočtovému výboru. Tímto bod 23 končím.

Přistupujeme k projednávání bodu číslo

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 214/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny vláda předkládá vládní návrh novely zákona o DPH, která se týká členství České republiky v Evropské unii. Jedná se o novelu zákona o DPH předloženou v souladu s plánem legislativních prací vlády na rok 2014 a s předpokládanou účinností od 1. ledna 2015 s výjimkou některých bodů, u nichž se navrhuje účinnost od 1. října 2014.

Důvodem pro předložení návrhu zákona je povinnost implementace změn pro oblast daně z přidané hodnoty schválených v předpisech Evropské unie, a to promítnutí změn při stanovení místa plnění při poskytnutí služby vyplývající ze směrnice Rady 2008/8/ES, kterou se mění směrnice Rady 2006/112/ES. Za další, zavedení zvláštního režimu jednoho správního místa vyplývajícího ze směrnice Rady 2008/8/ES, kterou se mění směrnice Rady 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby v souvislosti se změnami pravidel pro určení místa plnění a poskytování telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytovaných služeb osobě nepovinné k dani. Za další, promítnutí změn územní působnosti vyplývající ze směrnice Rady 2013/61/EU, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o francouzské nejvzdálenější regiony, a to zejména Mayotte.

Jak již bylo zmíněno, účinnost zákona se navrhuje k datu 1. ledna 2015 s výjimkou některých bodů, u kterých je účinnost od 1. října 2014, a to úprava územní působnosti a

umožnění registrace k zvláštnímu režimu jednoho správního místa již od 1. října 2014 pro osoby, které chtějí použít tento zvláštní režim od 1. ledna 2015.

Vláda projednala a schválila tento návrh na svém jednání dne 28. května 2014. Přijala také návrh, aby Poslanecká sněmovna byla s ohledem na charakter změn obsažených v tomto návrhu požádána o vyslovení souhlasu s návrhem zákona již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, prosím vás tedy o schválení předloženého návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. A nyní prosím s přednostním právem pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych jménem dvou poslaneckých klubů – ODS a TOP 09 – vyslovil nesouhlas s projednáváním podle § 90.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Budeme tedy pokračovat podle standardního scénáře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Nejdřív jste měla asi dát slovo mně jako zpravodaji a potom panu předsedovi, takže...

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan předseda má přednostní právo, může kdykoli, kdy o to požádá.

Poslanec Václav Votava: Dobře. Projednáváme tisk 214, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o DPH. Chtěl bych říci, a pan ministr tady již myslím podrobně uvedl tento návrh zákona, že se jedná o transpozici směrnic Evropské unie do našeho právního řádu. Jedná se o technickou normu se třemi okruhy změn. Dovolil bych si tedy ty změny ve stručnosti vyjmenovat, i když se toho již pan ministr dotkl.

Jednak je to změna v pravidlech pro stanovení místa plnění u telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytovaných služeb osobě nepovinné k dani. Veškeré tyto služby se zdaňují ve státě příjemce služby. Za další je to rozšíření zvláštních režimů jednoho správního místa pro tzv. neusazené osoby. Zvláštní režim se rozšiřuje o okruh telekomunikačních a vysílacích služeb v návaznosti na změnu pravidel pro stanovení místa plnění. A do třetice je to nové vymezení území členského státu EU, pokud jde o francouzské vzdálenější regiony. Tyto regiony se považují pro účely DPH za třetí zemi.

Předložená novela také zavádí některé změny ve struktuře zákona o DPH. Navrhovaná právní úprava je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Jak již bylo řečeno, navrhovatel navrhuje, aby bylo projednáno již v prvním čtení. Pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové zde vznesl veto k projednávání, takže budeme projednávat normálním legislativním procesem. Jinak navrhuji, aby bylo přikázáno rozpočtovému výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a nyní otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nevidím žádnou přihlášku, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se, zda pan zpravodaj či navrhovatel mají zájem o závěrečné slovo. Nereagují, tak asi nemají zájem.

Nyní tedy budeme pokračovat hlasováním o návrhu na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Já se táži, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Tedy nyní přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 17, do kterého bylo přihlášeno 180 poslanců, pro 125, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, a projednávání tohoto bodu končím.

Přistupme k projednávání bodu číslo

25.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu /sněmovní tisk 216/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vám představil předkládaný návrh zákona.

Máte před sebou návrh zákona, kterým se navrhuje novelizace čtyř zákonů na úseku kapitálového trhu. Hlavním cílem předkládaného návrhu je zpřesnění některých ustanovení zákona o investičních společnostech a investičních fondech v reakci na poznatky z aplikační praxe a na nutnou implementaci evropské legislativy. V návaznosti na uvedené změny vyvstala potřeba upravit též ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Dalším cílem je upravit zákon o finančním arbitrovi, co se týče terminologie používané tímto zákonem a zákonem o investičních společnostech a investičních fondech. Předkládaný návrh zákona dále obsahuje nepatrnou novelu zákona o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění za účelem transpozice evropské směrnice, pokud jde o zamezení nadměrného spoléhání se na ratingy při investování do dluhových nástrojů.

Návrh zákona byl konzultován a vytvářen ve spolupráci s odbornou veřejností ze soukromé i akademické sféry, s Českou národní bankou a Asociací pro kapitálový trh ČR. Je tedy nekonfliktní a podporuje se jím jednoznačný výklad předmětné úpravy a s tím spojená právní jistota adresátů normy. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jako zpravodaj bych tady jenom opakoval to, co řekl pan ministr financí. Je to naprosto nekonfliktní novela, jejíž obsah jste právě slyšeli. Já doporučuji, abychom ji propustili do dalšího čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nevidím nikoho přihlášeného, tudíž končím obecnou rozpravu a táži se pana zpravodaje či navrhovatele, zda mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Já se táži, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 18. Přihlášeno 182 poslanců, pro 136, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Tímto projednávání tohoto bodu končím.

Přicházíme k projednávání bodu

24.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny vláda předkládá vládní návrh novely zákona o spotřebních daních, který realizuje jednu z priorit vlády obsaženou v programovém prohlášení vlády, a jeho přijetí je důležité pro podporu aktivně hospodařících zemědělců. V předloženém materiálu se navrhuje zavést opatření, která v rámci zemědělské prvovýroby opětovně umožní vrácení spotřební daně ve výši odpovídající zvýhodnění v roce 2013, tedy 40 % spotřební daně z klasické motorové nafty a 57 % z takzvané směsné nafty.

Navržená úprava je v souladu s předpisy Evropské unie v oblasti veřejné podpory. Účinnost předložené novely se navrhuje prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jejího vyhlášení s tím, že dotčené subjekty budou moci žádat o vrácení spotřební daně z minerálních olejů spotřebovaných od 1. července 2014.

Navrhovaná opatření budou mít negativní dopad i na veřejné rozpočty přibližně ve výši 1,3 mld. korun ročně.

Vláda tento materiál projednala a schválila na svém jednání dne 28. května 2014.

Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji si vás požádat o projednání předloženého návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Seznámil bych vás se zpravodajskou zprávou k tomuto vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.

Vláda předkládá tento návrh zákona, kterým zachovává daňové zvýhodnění pro zemědělce, takzvanou zelenou naftu, to vychází i z koaliční smlouvy sociální demokracie, hnutí ANO a KDU-ČSL. Hlavním cílem je zvýšení konkurenceschopnosti českých zemědělců a zajištění stejných podmínek s ostatními členskými státy Evropské unie. Je třeba říci, že v rámci Evropské unie je toto opatření na podporu zemědělské výroby běžné a daňové systémy řady zemí daňové úlevy pro pohonné hmoty, mluvíme-li o naftě pro zemědělce, také používají. Pokud je mi známo, tak slevu na dani zemědělcům členských států Evropské unie neposkytují pouze Rakousko, Bulharsko, Nizozemí a Slovensko. Historicky se spotřební daň u nás vracela od roku 2000 na základě výměry obhospodařované zemědělské půdy a limitů podle zemědělské kultury. Od roku 2008 byl tento způsob nahrazen poskytováním vratky podle skutečné spotřeby. Je třeba také uvést, že vláda Petra Nečase v roce 2012 v rámci takzvaných úsporných opatření zelenou naftu úplně zrušila. Po velkých protestech Nečasova vláda své rozhodnutí změnila a ukončení odsunula o rok a pro rok 2013 pouze snížila vratku z původních 60 % na 40 % a od 1. 1. 2014 již došlo ke zrušení tohoto daňového zvýhodnění úplně. Proto tady dnes tento návrh také projednáváme.

Vládní návrh počítá s vratkou ve výši 40 % ze spotřební daně, a to z klasické motorové nafty, respektive 57 % vratky ze spotřební daně z nafty s biopříměsí. Nárok vzniká osobě, která provozuje zemědělskou prvovýrobu. Ke dni podání daňového přiznání nesmí být tento subjekt v likvidaci či úpadku. Zákon také stanoví, co se tedy rozumí tou zemědělskou prvovýrobou. Nárok na vrácení daně se prokazuje dokladem o prodeji pohonné hmoty a evidencí o skutečné spotřebě pohonných hmot. Na státní rozpočet se předpokládá dopad 1,32 mld. korun, z čehož tedy snížení příjmu ze spotřební daně je 1,28 mld. korun a zvýšení nákladů spojených s administrativou u celní správy pak ve výši 38 mil. korun. Tento propočet vychází ze skutečného čerpání vrátek v roce 2013. K návrhu zákona je také připojen návrh vyhlášky o způsobu výpočtu nároku na vrácení spotřební daně. Účinnost zákona se navrhuje prvním dnem měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona.

Vzhledem k tomu, že je zájmem koalice, aby účinnost zákona byla v co nejkratším čase, navrhovatel zákona tedy navrhuje projednání a vyslovení souhlasu již v prvním čtení, tedy podle § 90 jednacího řádu. Já jako zpravodaj se s tímto ztotožňuji a doporučuji schválit již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte, abych splnil svoji povinnost, a jménem dvou poslaneckých klubů vyslovil nesouhlas s projednáváním zákona podle § 90.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já znovu musím zopakovat, že nebylo navrženo projednávat to ve zrychleném čtení, takže asi došlo k omylu pana zpravodaje. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Ale já to v prezidiálce nemám. Podle zpráv z organizačního mám informaci, že v důvodové zprávě toto nebylo uvedeno, a proto to ani v devadesátce není uvedeno na programu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Asi jsme si to nevymysleli, vážená paní místopředsedkyně. Jak pan ministr tady zdůraznil, že navrhuje podle devadesátky, tak jsem to zdůraznil i já ve své zpravodajské zprávě. (Neklid v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já myslím, že tady někde zjevně došlo k technické chybě na cestě mezi Úřadem vlády a Poslaneckou sněmovnou, protože podíváme-li se na usnesení vlády, tak víme, že vláda se usnesla a navrhovala to podle § 90, nicméně se prostě někde stala asi administrativní chyba. Není potřeba kolem toho dlouze kroužit, ať tak nebo onak, my jsme zavetovali, takže se to podle devadesátky projednávat nebude.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Bereme na vědomí vaše veto a pokračujeme podle klasického scénáře. Tímto považuji, pane poslaneče Kalousku, vaši přihlášku do obecné rozpravy za vyčerpanou? Ne, ještě budete. Tudíž tedy otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, to je trochu odlišné veto devadesátky než v případě spotřební daně z tabáku. Tady nejenom že poslanecký klub TOP 09 se připojil k vetu ke zrychlenému projednávání, ale zásadním způsobem nesouhlasí s tímto návrhem. Vedle toho, že zásadním způsobem nesouhlasí s tímto návrhem, se dovolím obrátit na vládu a zeptat se, zda bude úplně běžné v legislativním procesu, že nám tady přistanou na stole dvě různé dílčí novely zákona o spotřební dani, každá jiná, a v obou dvou případech vláda chce projednávat podle § 90. Já bych přece jenom požádal, pane premiére, o něco více standardní profesionality. Tohle je do značné míry neúcta vůči Poslanecké sněmovně. Já netvrdím, že to odporuje jednacímu řádu, ale v každém případě to nevypovídá o systémové práci Ministerstva financí a nevypovídá to o systémové práci vlády. Tohle se prostě nedělá. To je takový malý chlívček a zkuste si, pánové, doma udělat trochu pořádek.

Nyní k tomuto návrhu. Předkladatel i zpravodaj mají samozřejmě pravdu, že tento návrh si všude velmi silná zemědělská lobby prolobbovala do svých daňových systémů a že v celé řadě zemí Evropské unie tento pasystém fungoval a mnoho let byl realizován i v České republice. Důvod byl jediný – vždy když běžela v té či oné společnosti diskuse o míře podpory, kterou z veřejných zdrojů má dostat zemědělství té či oné země, tak aby to nevypadalo, že dostali přidáno, tak jim dali daňovou úlevu. Ono v tom objemu došlo ke stejnému efektu, ale v daném okamžiku se to lépe politicky zdůvodňovalo. Koneckonců je to poměrně obvyklý, byť nešťastný trik v celé řadě jiných disciplín. Například je známo, že na amerických základnách jsou obchody osvobozeny od daně, kde nakupují vojáci. To je ze stejného důvodu. V okamžiku, kdy bylo politicky neprůchodné přidat vojákům z povolání, tak byli při svých nákupech osvobozeni od daně. Pro jejich rodinné rozpočty to vyšlo nastejno a pro veřejnost to bylo více stravitelné.

Nicméně pokud se podařilo ať už přes jakoukoliv kritiku tuto daňovou distorzi, a o nic jiného než o daňovou distorzi se tady nejedná, odstranit z českého daňového systému, tak proč probůh, vážení kolegové, chcete realizovat podporu českým zemědělcům tím, že tu distorzi obnovíte a spolu s ní obnovíte také systémové riziko daňových úniků, které je tu nemalé, jak vám potvrdí každá finanční nebo celní správa, ať je správcem daně ta či ona v té dané zemi, kde tato vratka ze spotřební daně existuje. My všichni, co jsme z vesnice, si také

pamatujeme, že se zelenou naftou docela normálně kšeftovalo a kšeftovat se bude zase. Je to zbytečné.

Bavíme se o tom, že vláda je rozhodnuta zlepšit konkurenční podmínky českých zemědělců ve výši zhruba 1,5 mld. korun. To je zhruba ten dopad do příjmů, bilance, který ta vratka bude mít. Tak jim těch 1,5 mld. přidejte. Pro státní rozpočet to bude fiskálně neutrální, vybere se o 1,5 mld. víc a do dotačního systému půjde 1,5 mld. navíc. Zemědělci si přijdou na své, ale nebudeme tady mít daňovou distorzi, nezdraží se, a tady zdůrazňuji, že se výrazně zdražuje správa daně, ono to na správu té daně je značně administrativně náročné administrovat ty vratky zpátky, nezdraží se správa daně, daňový systém zůstane nepoškozen, zemědělci dostanou své peníze a všichni budou spokojeni. Prosadíte-li tento návrh jenom proto, že to prostě pro někoho byl symbol – my se bavíme jenom o symbolu, nebavíme se o penězích – my nemáme námitky proti tomu, aby se o 1,5 mld. zvýšila podpora českým zemědělcům, a tím nebyla podlomena jejich konkurenceschopnost, jak tady říkal pan předkladatel i pan zpravodaj. Ale dají se dotovat na výdajové straně. Nemusíte kvůli tomu ničit daňovou správu, nemusíte otevírat obrovská vrata daňovým únikům, které to samozřejmě představuje. Připomínám, že vláda jako jednu z priorit má také boj proti daňovým únikům a že samozřejmě každá taková distorze je otevřená brána daňovým únikům. Když se nám ji podařilo zavřít, proč ji proboha živého chcete za každou zase otevřít?

Kdyby neexistoval jiný způsob, jak zemědělci pomoci, tak prosím, dobře, tak se nedá nic dělat. Ale protože ten způsob existuje, je jednodušší, systémovější, tak prostě jenom proto, že kdysi jste nám sáhli na náš grál, na naši zelenou naftu, a my ji chceme zpátky, tak teď učiníme daňovou distorzi a otevřeme bránu daňovým únikům. Je to nerozumné, je to neracionální a já navrhuji zamítnutí a prosím, abyste se nad tím zamysleli.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní je dalším přihlášeným pan ministr financí Andrej Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych se nejdřív vyjádřil k tomu tabáku. Zeptal bych se prostřednictvím paní předsedkyně, proč pan ministr Kalousek to neudělal v červnu 2013, nebo pan Fischer. Já jsem se ptal dneska svých kolegů, proč to dáváme tak pozdě, že to mohlo být vlastně účinné od 1. ledna 2014, a odpověď je někde na vládách, které tady byly minulý rok. A pokud dneska jste na to hodili veto, tak já můžu jenom konstatovat, že návrh, který musíme přijmout podle dispozic EU, odhadoval nárůst ceny cigaret tři koruny, a pokud to neprojde, tak díky panu Kalouskovi budou stát cigarety šest korun, jen tak pro informaci našich občanů.

Ohledně zelené nafty. Mě mrzí, že tady není pan ministr Jurečka, protože Ministerstvo financí má stejný názor paradoxně jako pan Kalousek a my jsme navrhovali, aby to šlo dávkou, aby tu kompenzaci dostali zemědělci jiným způsobem. Je všeobecně známo, že já mám střet zájmů, takže jsem na vládě hlasoval proti, nebo jsem se zdržel, a jednoduše tenhle návrh Ministerstva financí neprošel a vláda rozhodla takovým způsobem, že dneska de facto místo toho, abychom to předkládali v jednom návrhu zákona o spotřební dani, tak to bylo rozděleno a měl by to tady samozřejmě – paradoxně to musím předkládat já, ale přísluší to panu ministru Jurečkovi. Takže v tomhle směru musím dát za pravdu, nicméně respektoval jsem rozhodnutí vlády, a proto je stav takový, jaký je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne. Děkuji panu místopředsedovi vlády Andreji Babišovi. Nyní s přednostními právy pan předseda vlády Bohuslav Sobotka a poté pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, my jsme na vládě vedli diskusi o tom, jestli ty dvě normy spojit, jestli do zákona o spotřebních daních, kde se provádí změny, které po nás vyžadují naše závazky, které máme v rámci EU a týkající se tabákových výrobků, máme zařadit změnu, která je od toho zcela věcně odlišná a týká se znovuzavedení zelené nafty. A rozhodli jsme se na jednání vlády, aby se tyto dva návrhy projednávaly samostatně, protože jsme předpokládali, a bohužel jsme se mýlili, že tady v Poslanecké sněmovně je odpovědná opozice, která nebude blokovat projednání návrhu zákona, který už tak má zpoždění. A to, že ten zákon má zpoždění, není vina této vlády, protože vláda ten návrh připravila a předložila v rámci svého mandátu, který máme. Prostě byla to řádná příprava, ten zákon byl řádně prodiskutován, byla připravena příslušná novela a vláda ho poslala na jednání Poslanecké sněmovny. A já si myslím, že věcně je to zcela v pořádku, protože je to úplně jiná záležitost. Na jedné straně zvýšení spotřební daně z tabákových výrobků, což je v zásadě harmonizační úprava, která byla vyvolána tím, jak se pohnul kurz české koruny, a na druhé straně novela zákona o spotřební dani, která řeší návrat zelené nafty.

Já jsem se zaujetím poslouchal argumentaci pana předsedy Kalouska o tom, jak tedy on má tu výbornou cestu, kde nebudeme obnovovat zelenou naftu a navýšíme místo toho dotace pro zemědělce. A já bych se ho rád zeptal prostřednictvím předsedajícího: Vážený pane poslanče, a proč jste to tedy tak neudělali, když jste zrušili zelenou naftu? Proč jste tedy nezakotvili do zákona kompenzaci formou dotace a teď dáváte nové vládě knížecí rady v tomto smyslu? Vy jste zelenou naftu zrušili bez náhrady. Tam žádná kompenzace ze strany vaší vlády zemědělcům poskytnuta nebyla. To znamená, jeden rok se snížila vratka a druhý rok se zrušila úplně. To znamená, že od 1. ledna letošního roku se žádná kompenzace zemědělcům nevyplácela. Čili to, co vy tady dnes říkáte, je bohužel, musím to tak nazvat, jedno velké pokrytectví.

Vy jste to mohli udělat, měli jste tady většinu v Poslanecké sněmovně, mohli jste přece říci "ano, zrušíme zelenou naftu, protože to je neefektivní, a poskytneme zemědělcům účelovou dotaci, která jim to bude kompenzovat". Ale vy jste zrušili zelenou naftu jenom proto, abyste na úkor zemědělců ušetřili peníze ve státním rozpočtu. A bylo vám úplně jedno, bylo vám to úplně ukradené, že snižujete jejich konkurenceschopnost, protože v okolních zemích, když se podívám na Polsko, když se podívám na Německo, když se podívám na Rakousko, tak tyto státy jsou schopny z národních zdrojů poskytnout mnohem větší dotace, než dlouhodobě je schopna poskytnout Česká republika. A zelená nafta byla jednou z možností, jak pomoci našim zemědělcům v této situaci, kdy ty národní dotace jsou dlouhodobě pod úrovní národních dotací, které se poskytují v Německu nebo v Rakousku. Takže děkuji, je to moc pěkná rada, můžeme o tom diskutovat, ale vy, když jste měli tu možnost, když jste tady měli většinu, tak jste zrušili zelenou naftu a žádné kompenzace zemědělcům jste neposkytli. Pak se nedivte, že se vracíme k řešení, které má určitou stabilitu. A má mnohem větší stabilitu než každoroční diskuse vlády o tom, jak bude vypadat státní rozpočet a jaké priority v rámci toho státního rozpočtu budou uplatněny. Pro zemědělce je to mnohem větší jistota z hlediska schopnosti ušetřit finanční prostředky, pro ty zemědělce, kteří skutečně provozují zemědělské podnikání. To byly ty důvody, proč se vládní koalice vrátila k obnovení zelené nafty a dohodli jsme se na tom v rámci koaliční smlouvy, a to byly také ty důvody, proč jsme předložili dvě samostatné novely zákona o spotřební dani. Ano, je to spotřební daň, ale týká se to dvou odlišných oblastí, a jak jistě sám vidíte a cítíte, jsou to dvě odlišné politické debaty, které tady na půdě Poslanecké sněmovny povedeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. A ještě než dám slovo panu Miroslavu Kalouskovi, přečtu omluvy, respektive jednu zrušenou omluvu paní poslankyně Ivany Dobešové, která je od 16 hodin přítomna, od 17.30 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Martin Komárek a od 18 hodin pan poslanec Karel Schwarzenberg.

Nyní má slovo v řádné přihlášce pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Promiňte pane premiére, ale teď jste překroutil to, co jsem říkal. Já přece nenavrhuji a ani jsem nenavrhoval to, čemu říkáte kompenzace, myslím si, že kompenzace není správné slovo, ale navýšení o 1,5 miliardy peněz zemědělcům. To není priorita ať už moje, nebo TOP 09. Já jenom říkám – já jenom respektuji rozpočtové priority vlády. A říkám, pokud to je vaše priorita, tak máte jiný mechanismus, jak o ty peníze posílit konkurenceschopnost českého zemědělství. A to nepochybně máte. Protože, upřímně řečeno, mluvíte-li o stabilním nástroji, pane premiére, víte stejně dobře jako já, že do českého zemědělství jde ročně zhruba 35 miliard korun tím dotačním způsobem. A 35 miliard korun, to jde tím mechanismem, který já říkám, že by pro tento účel byl mnohem vhodnější. A už, zaplaťpánbůh, dnes ani koruna nejde na té příjmové straně bilance. Vy teď neuděláte nic jiného, než že tam opět zapojíte obě dvě ty strany té bilance. Jinými slovy, bude to administrativně náročné na výdajové straně, bude to administrativně náročné na příjmové straně. Přece nebudete nikomu chtít tvrdit, že 1,5 miliardy je v tom 35miliardovém objemu tak zásadní věc, aby to bylo výlučně nestabilní vzhledem k politickým prioritám vlády. Ano, každá vláda bude mít své jiné priority. Bude-li nějaká příští vláda mít pocit, že je potřeba dotace do zemědělského sektoru snížit, tak tam stejně připočte tu 1,5 miliardy. Nechcete přece někdo říct, že jakýkoli ministr financí, jakákoli vláda, jakákoli Poslanecká sněmovna, bude-li počítat podporu českému zemědělství, že k tomu tu zelenou naftu nepřipočte. Samozřejmě připočte. A přizpůsobí tomu i tu výši dotací. To nejsou dvě oddělené věci. To je jeden balík peněz, který dostává české zemědělství. Akorát že vy teď naprosto zbytečně k tomu masivnímu instrumentu, té výdajové strany bilance, kudy tam teče těch 35 miliard, naprosto zbytečně přidáváte ještě tu příjmovou bilanci, zatěžujete státní správu a správce daně na té příjmové straně, místo abyste, když je vám 35 málo, dali 36,5 a nedopouštěli se té nesmyslné distorze v daňové správě, na příjmu.

Ale především máte v programovém prohlášení, pane premiére, také boj proti daňovým únikům. A ten nejúčinnější boj proti daňovým únikům – ten nejúčinnější boj proti daňovým únikům je rušení systémových rizik. A vy ho tam znovu zavádíte. Prostě nedává nám to sebemenší smysl.

K tomu tabáku, pane ministře financí, jak má zase veřejnost vědět, že za všechno může Kalousek – já vám pošlu takové hezké tričko, vyrobili mi ho kamarádi, tam už je to přímo napsáno – je to – řekl jste vy, řekl to i zpravodaj, řekl to i premiér a je to také pravda, že to je logická intervence, logická reakce na intervenci České národní banky, která pohnula s kurzem. Intervence byla – bankovní rada rozhodla o intervenci v listopadu. Ministr financí Kalousek už nebyl půl roku ve funkci. Na druhou stranu – vezměte si, od kdy jste ministr vy a jak dlouho to trvalo, než jste tuto velmi jednoduchou novelu předložil.

Nicméně pane ministře, když už tak za všechno můžu já, kdyby ta novela byla předložena opravdu jenom tak, aby reagovala na intervenci a na naše mezinárodní závazky, kdybyste tam zásadním způsobem nezměnil způsob předzásobení, který přenáší veškerá rizika na živnostníka a odejímá je od státu, kdybyste tam neotevřel nůžky tak, že zvýhodňujete dovozce oproti domácím výrobcům, tak jsme pro tu devadesátku klidně zvedli ruku. Ale tyhle dvě věci nám pro tu devadesátku nedovolily zvednout ruku. A kdyby kdokoli z vás koaličních poslanců tady byl ochoten po vetu devadesátky povstat a navrhnout zkrácení lhůty, tak byla

lhůta zkrácena a zákon mohl být schválen třeba příští týden. Protože ty dva problémy, o kterých jsem mluvil, se daly projednat během pěti dnů. Ale za všechno může Kalousek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Nyní dvě přednostní práva, pan zpravodaj Václav Votava, pak pan místopředseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, jednu poznámku k panu poslanci Kalouskovi. On tady dnes bojuje proti zelené naftě. Jeho argumentem je boj proti daňovým únikům. Ale pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, nebyl jste to vy, kdo podával tu změnu v roce 2008 jako ministr financí na ten způsob vratky? Podle skutečné spotřeby? Tehdy jste, myslím, mluvil jinak. Tehdy jste to odůvodňoval, že jste pro tu zelenou naftu tedy byl. A zřejmě tedy daňové úniky, o kterých dneska mluvíte, pro vás nebyly podstatné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan místopředseda vlády Andrej Babiš, poté pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Není pravda, co říká poslanec Kalousek, protože už v průběhu minulého roku bylo jasné, že na těch 90 eur tím kurzem se nedostaneme. Takže se vědělo dávno, že je to potřeba změnit. My jsme samozřejmě konzultovali ten nový návrh a myslíme si, že je to spravedlivý návrh, že to zvyšujeme všem stejně – procentuálně. Ano. A konzultovali jsme to se všemi, i s naším výrobcem, několik schůzek, se všemi různými podnikateli, dovozci atd., takže si myslíme, že ten návrh vlastně dává navýšení stejně všem a že je to spravedlivé. Takže věnovali jsme tomu velkou pozornost a já si myslím, že minulý rok už bylo jasné, že je potřeba udělat tu novelu, a někdo zaspal.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády Andreji Babišovi. Nyní pan Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Že někdo zaspal, k tomu bych se přihlásil. Zaspal pan ministr Fischer, který tam byl od června, a myslím si, že jste zaspal vy, protože v okamžiku intervence bylo jasné, že je potřeba předkládat, a ten zákon tady mohl být v lednu nebo v únoru, jako počítat umíme všichni, intervence byla v listopadu.

Já jsem byl dalek toho, abych vám to vyčítal, pane ministře. Mně jenom přišlo naprosto neuvěřitelné, že vy jste ochoten tu situaci vyčítat mně, který už rok nejsem na tom Ministerstvu financí, za situace, kdy nikdo z vašich poslanců nebyl schopen navrhnout ani zkrácení lhůty, ale vy potom jste schopen tady říci – a pokud to bude jinak, tak za to může Kalousek. To je na tom ta v podstatě neuvěřitelná argumentace.

Poctivá odpověď panu poslanci Votavovi. Já jsem tenkrát nenavrhoval zavedení zelené nafty, ta existovala. Já navrhoval pouze změnu techniky, která přece jenom malinko minimalizovala riziko daňových úniků. Zrušení zelené nafty jsem navrhnout nemohl, byl jsem v podobné situaci jako dnes koaličně pan ministr Babiš. Já jsem byl členem KDU-ČSL a musel jsem respektovat její politické priority. Nechci říci, že zelená nafta, ale vůbec způsob přerozdělování a její priority mě vedly k tomu, že jsem tu stranu opustil a začal jsem

prosazovat rozpočtově odpovědnou politiku. Takže to si musíte vyřídit s Bělobrádkem, ne se mnou. Já jsem tenkrát zrušení zelené nafty navrhnout nemohl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Nyní vidím pana místopředsedu vlády Pavla Bělobrádka, že se hlásí do rozpravy. Podotýkám, že nemám žádnou písemnou přihlášku do rozpravy, takže vnímám přihlášky z místa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já bych vašim prostřednictvím, pane předsedající, odpověděl panu předsedovi Kalouskovi. Vyřídit si to se mnou pan ministr může těžko, v té době jsem byl bezvýznamným členem KDU-ČSL. A myslím si, že ten váš argument poněkud pokulhává, protože byly případy, kdy jste postupoval ještě jako člen KDU-ČSL jako ministr financí zcela v rozporu s usneseními orgánů, a dokonce i s programem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Myslím, že diskuse bude zpátky k návrhu zákona, který byl předložen. Znovu opakuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Nikdo se do rozpravy nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj ano. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Chtěl jsem navrhnout zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Budeme se zabývat návrhy. Pan ministr financí má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Budeme hlasovat o návrzích, které padly v rozpravě a o přikázání výborům. Nejdříve tedy návrh na zamítnutí návrhu zákona, který padl v rozpravě. Já vás nejdříve odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými evidenčními kartami. Myslím, že je stabilní počet poslanců.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 19, které jsem zahájil. (Do sálu vbíhá větší počet poslanců.) Pardon, omlouvám se, ještě jednou prosím o přihlášení. Ještě vyčkám, protože po gongu začali chodit další lidé, takže se omlouvám. Ještě vydržím... Myslím, že nyní už je dostatek těch, kteří mají zájem hlasovat o tomto návrhu.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 19 a ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 19, z přítomných 161 poslance pro 29, proti 123. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím, budeme tedy rozhodovat o tomto návrhu.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 20 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 20, z přítomných 162 pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů, a to v hlasování pořadové číslo 21, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 21, z přítomných 162 pro 132, proti 23. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru a lhůta k projednání byla zkrácena na 30 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 24.

Pokračovat budeme bodem číslo

9.

Vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení

Z pověření vlády předloží návrh zákona osobně předseda vlády Bohuslav Sobotka. Požádám pana kolegu Klučku, Beznosku a Schwarze, aby byli připraveni ke svým zpravodajským zprávám. Prosím, pane předsedo, ujměte se slova.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vzhledem k tomu, že jsem k této věci poměrně obsáhle vystupoval v rámci prvního čtení, tak bych si dovolil odkázat na své vystoupení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Konstatuji, že předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro bezpečnost, výboru pro obranu, rozpočtovému výboru a ústavně právnímu výboru. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 81/1, 81/2, 81/3 až 8. Prosím, aby se slova ujal nejdříve zpravodaj výboru pro bezpečnost a zároveň výboru pro obranu, pan poslanec Václav Klučka. Pane zpravodaji, informujte nás o jednání těchto dvou výborů.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych vás seznámit s usnesením výboru pro bezpečnost z 10. schůze, uskutečněné dne 28. května 2014 k vládnímu návrhu zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, zákon o kybernetické bezpečnosti, sněmovní tisk číslo 81.

Výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení ředitele Národního bezpečnostního úřadu Dušana Navrátila, po zpravodajské zprávě zpravodaje výboru Ing. Václava Klučky a po obecné a podrobné rozpravě

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s vládním návrhem zákona o kybernetické bezpečnosti a změně souvisejících zákonů, zákon o kybernetické bezpečnosti, sněmovní tisk 81, vyjádřila souhlas;

2. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny;

3. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní požádám pana zpravodaje, aby ještě přednesl usnesení, které bylo ve výboru pro obranu. Já jsem tolerance sama vůči zpravodajům.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající, za všechno, i za to, že jste mi dal ještě výbor pro bezpečnost. Já bych prosil o ten výbor pro obranu, já jsem to opravdu nechal na stole. (Předsedající podává zpravodaji listiny.) Tak, velmi se omlouvám za toto krátké zdržení.

Usnesení výboru pro obranu z 6. schůze uskutečněné dne 9. dubna 2014 k vládnímu návrhu zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), sněmovní tisk 81:

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení ředitele Národního bezpečnostního úřadu Ing. Dušana Navrátila, po zpravodajské zprávě poslance Ing. Václava Klučky a po obecné a podrobné rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů:

K části první hlavě druhé

1. v § 17 odst. 2 písm. d) se slova "metodickou podporu a pomoc" nahrazují slovy "metodickou podporu, pomoc a součinnost při výskytu kybernetického bezpečnostního incidentu".

2. V § 17 odst. 2 písm. e) se slova "a poskytuje těmto orgánům a osobám součinnost při výskytu kybernetického bezpečnostního incidentu" zrušují.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, já vás přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Já vím, že jsme tady komunikací mezi sebou a usneseními výboru pro obranu a pro bezpečnost trochu zrušili náladu, ale rád bych, aby ti, kteří nediskutují o tomto tématu, přenesli své diskuse do předsálí. Děkuji, můžete pokračovat.

Poslanec Václav Klučka: 3. V § 17 odst. 3 se za slova "CERT může" vkládají slova "vlastním jménem a na vlastní odpovědnost".

4. V § 17 odst. 3 se za slova "i další" vkládá slovo "hospodářskou".

5. V § 17 se doplňuje odst. 5, který zní: "(5) Provozovatel národního CERT musí při plnění povinností podle odst. 2 postupovat nestranně."

6. V § 18 odst. 2 se na konci písm. e) spojka "a" nahrazuje čárkou a na konci písm. f) se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena g) a h), která znějí: g) není zahraniční osobou podle jiného právního předpisu a h) nebyla založena nebo zřízena výlučně za účelem dosažení zisku; tím není dotčena možnost provozovatele národního CERT postupovat podle § 17 odst. 3.

7. V § 18 odst. 3 písm. a) se za slova "a až d" vkládají slova "g a h".

8. V § 18 odst. 4 větě druhé se slova "nebo obdobných peněžních plnění u příslušných orgánů státu, ve kterém má uchazez sídlo, místo podnikání či bydliště," zrušují.

9. V § 18 odst. 5 zní: "(5) Provozovatel národního CERT vykonává činnosti podle § 17 odst. 2 písm. a), b), c), e), g) a h) bezúplatně."

10. V § 19 odst. 2 písm. h) zní: "h) vymezení podmínek pro výkon činnosti národního CERT podle § 17 odst. 3 a)".

II. Pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

III. Ukládá předsedovi výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. A nyní bych požádal pana zpravodaje Adolfa Beznosku za výbor rozpočtový, aby přednesl zprávu o jednání rozpočtového výboru. Prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Hezké odpoledne. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych přece jenom, protože debata byla poměrně obsáhlá v tom prvním čtení, připomenul jednu věc, která se odehrála mezi prvním a druhým čtením, a to je, že slavnostně bylo otevřeno Národní centrum kybernetické bezpečnosti v Brně v hodnotě asi 80 milionů. Máme tedy konečně orgán, který koordinuje nejenom tu národní část, ale i nadnárodní složku kybersvěta, protože ten kybernetický svět samozřejmě nezná hranice. Takže já si myslím, že z tohoto pohledu je to dobré.

A jak jsem tady zaznamenal celou řadu změn, které ocitoval zpravodaj výboru pro obranu, tak v rámci rozpočtového výboru byla debata poměrně intenzivní, nicméně žádné změny z hlediska toho zákona jsme nenavrhli. Z našeho pohledu bylo důležité, aby byla zpřesněna nebo aby byla vypracována velmi dobře prováděcí vyhláška, která na tento zákon bude reagovat, aby byly jasně vymezeny kompetence, aby bylo jasně definováno, co vlastně je kybernetický incident, jak tento kybernetický incident, jakými cestami hlásit, a to důležité bylo, aby ty standardy, které Národní centrum kybernetické bezpečnosti bude pro jednotlivé i soukromé společnosti definovat, tak aby ony je mohly realizovat podle svých vlastních uvážení, podle svých vlastních zdrojů, protože jinak by musely platit tu drahou a jednotnou implementaci. To znamená taková ta metoda – my vám vysvětlíme, jak to děláme, a vaše standardy budeme plně respektovat a plně je splníme.

Takže tohle asi byla debata v rozpočtovém výboru. Uspořádali jsme v rámci rozpočtového výboru, resp. v rámci podvýboru pro bankovníctví, pojišťovnictví a finanční trhy speciální seminář, kde jsme měli pozvané zástupce NBÚ, byl tam pan ředitel Navrátil, měli jsme tam zástupce České bankovní asociace, zástupce velkých bankovních domů, měli jsme tam zástupce velkých operátorů, zástupce veřejné správy. To znamená, debata byla poměrně obsáhlá a já si myslím, že někde v zákulisí ještě nad tou vyhláškou pokračuje.

Tak a nyní mi dovolu, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z jeho 9. schůze ze dne 21. května 2014 k vládnímu návrhu zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů. Je to sněmovní tisk 81:

Po úvodním slově ředitele Národního bezpečnostního úřadu pana Navrátila, zpravodajské zprávě poslance Beznosky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů schválila bez připomínek, za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a nyní bych požádal zpravodaje výboru ústavněprávního pana poslance Bronislava Schwarze, aby nás seznámil se stanoviskem výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, na ústavněprávním výboru jsme taktéž kybernetickou bezpečnost projednali a po vystoupení pana ředitele a po projednání doporučujeme Sněmovně za ústavněprávní výbor schválit tak, jak byl vládní návrh předložen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. To byly všechny zpravodajské zprávy z výborů. Otevírám obecnou rozpravu ve druhém čtení. Hlásí se pan poslanec Jiří Valenta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, přeji vám hezký podvečer. Dovolte mi, abych vám načtl svůj pozměňovací návrh, který jsem vložil do systému a ke kterému se potom v podrobné rozpravě ještě přihlásím.

Služby elektronických komunikací jsou nezbytným prvkem pro fungování systému kritické informační infrastruktury a významných informačních systémů. Zmíněné služby mohou však také být zdrojem četných bezpečnostních rizik. Technické výpady služeb elektronických komunikací mohou také způsobit nefunkčnost systému. Nedostatečné zabezpečení sítí elektronických komunikací a také přenosu informací jejich prostřednictvím se mohou stát příčinou později úspěšných kybernetických útoků. Vzhledem k významným bezpečnostním rizikům, která s sebou služby elektronických komunikací přinášejí, je nezbytné stanovit specifické požadavky na dodavatele služeb elektronických komunikací pro systémy kritické informační infrastruktury, komunikační systémy kritické informační infrastruktury a významné informační systémy. Orgány a osoby uvedené v § 3 písm. c) až e) by měly primárně poptávat služby od dodavatelů, kteří poskytují služby elektronických komunikací prostřednictvím veřejně dostupných sítí elektronických komunikací, které zároveň provozují, zřizují a nad nimiž vykonávají dohled. Poskytovatel, který je zároveň zřizovatelem a provozovatelem sítě, má nad provozem možnost výraznější kontroly, a je tedy z logiky věci schopen efektivněji zajistit splnění požadavků tohoto zákona než poskytovatel, který služby pouze přeprodává. Přímým poptáváním služeb od dodavatelů, kteří poskytují služby na vlastních sítích, dojde k minimalizaci rizik, která by jinak vyplývala z komplikovaných smluvních vztahů mezi poskytovatelem služby elektronických komunikací a subjektem zajišťujícím síť. Pokud je poskytovatelem služby osoba rozdílná od subjektu zajišťujícího síť, má odběratel služby smluvní vztah pouze s poskytovatelem služby a má tak omezený počet nástrojů, jak přímo působit na subjekt zajišťující veřejně dostupnou síť elektronických komunikací, přestože zabezpečení této sítě je pro jeho služby klíčové. Odběratel služby tak nedisponuje reálnou kontrolou nad tím, zda poskytovatel služby přenesl veškeré požadavky na dostupnost, bezpečnost a funkčnost sítě na subjekt, který zajišťuje veřejně dostupnou síť elektronických komunikací, a může tak vyvstat oprávněná pochybnost nad tím, zda byly tyto požadavky skutečně splněny. V praxi nemusí být pouze výjimkou, že poskytovatel služby se zaváže v rozsahu, ve kterém není schopen plnit smluvní rizika, je dále přenést na subjekt, který veřejně dostupnou síť elektronických komunikací zajišťuje. Oprávněné zájmy odběratele služby tak nemusí být v tomto případě dostatečně garantovány. Řetězením smluvních vztahů, ke kterému dochází v situacích, kdy se štepí zajišťování sítě a poskytování služeb, dochází také ke vzniku dalších nákladů, které se promítají do poskytovaných služeb.

Vzhledem k výše uvedeným argumentům navrhuji, aby orgány a osoby uvedené v § 3 písm. c) až e) měly povinnost zvolit jako dodavatele služeb elektronických komunikací pro relevantní informační systémy pouze subjekt, který zároveň zajišťuje veřejnou komunikační síť, která má zásadní vliv na bezpečnost příslušného systému. Co se týče rozsahu požadavků na zajišťování veřejné komunikační sítě, je zřejmé, že dodavatel nemůže být vždy

provozovatelem všech veřejně dostupných sítí elektronických komunikací, prostřednictvím kterých jsou služby zajišťovány. V tomto případě lze zmínit například internet, který je globálním fenoménem. Pokud je však určitá část veřejně dostupné sítě elektronických komunikací pro zajištění bezpečnosti systému zásadní, například přímé připojení kritické infrastruktury, jsou orgány a osoby uvedené v § 3 písm. c) až e) povinny takový požadavek uplatnit. V případě, že orgány a osoby uvedené v § 3 písm. c) až e) poruší stanovenou povinnost při výběru dodavatele, bude se jednat o správní delikt, který bude potrestán sankcí uloženou úřadem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Valentovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Zpravodajové také ne. Takže otevírám rozpravu podrobnou a žádám pana poslance Valentu, aby v rozpravě podrobné přečetl, nebo se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu. Vidím pana poslance Birkeho. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, dovoluji, abych navázal na své vystoupení z obecné rozpravy a přihlásil se ke svému pozměňovacímu návrhu, to znamená k projednávání vládního návrhu zákona, který je v elektronickém systému uložen jako sněmovní tisk číslo 739. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní v podrobné rozpravě pan poslanec Birke. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Dovolte, abych načetl písemný pozměňovací návrh k tisku 81 a přihlásil se ke sněmovnímu dokumentu, k pozměňovacímu návrhu číslo 570. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Birkemu. Nyní pan poslanec Fichtner také v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedající. Já vás také nebudu dlouho zdržovat. Já jsem některé aspekty zákona o kybernetické bezpečnosti kritizoval už v prvním čtení. Ta kritika se přetavila do pozměňovacího návrhu, který byl vložen do systému jako sněmovní dokument číslo 917, ke kterému se nyní hlásím. Pouze upozorňuji, že tento sněmovní dokument 917 obsahuje také připomínky, které vzešly z projednávání tohoto zákona na půdě výboru pro obranu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To potom budou muset zpravodajové vyřešit v pořadí hlasování. Ptám se, kdo další do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. I podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane předsedo vlády, máte zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Páni zpravodajové nemají zájem. Mohu tedy konstatovat, že končím projednávání druhého čtení tohoto návrhu zákona. Nepadl žádný návrh na vrácení a ani lhůty pro třetí čtení se nemění. Končím také bod číslo 9.

Ještě mi byla doručena omluva od pana ministra obrany Martina Stropnického od 18 hodin.

My budeme pokračovat dalším bodem našeho jednání a tím je

41.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 203/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím pana poslance Jiřího Koubka, který je zpravodajem pro první čtení, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, jestli tomu tak je. Ano, je tomu tak. Nyní tedy žádám pana ministra vnitra, aby se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o správních poplatcích a zákon o silničním provozu.

Uvedený návrh zákona zařazuje do sazebníku správních poplatků správní poplatek za poskytnutí údajů z evidence dopravních nehod a zároveň ruší vyhlášku číslo 218/2006 Sb., o úhradě za poskytnutí údajů z evidence dopravních nehod. Správní poplatek nově zavedený do položky 3 písm. g) sazebníku zůstal ve výši, kterou stanovila tato rušená vyhláška, tedy ve výši 100 korun. Začlenění této platby do zákona o správních poplatcích nyní dává úřadům procesní postup pro řešení stížností žadatelů na vyměřování a vyřizování správních poplatků a posiluje tak procesní práva žadatelů.

Na základě naléhavých požadavků praxe návrh zákona také zavádí nový správní poplatek za podání návrhu na určení právního vztahu a poplatek za podání návrhu na rozhodnutí sporu z veřejnoprávní smlouvy. V souvislosti s přijetím nového správního řádu orgány od roku 2006 získaly oprávnění rozhodovat o návrzích na určení právního vztahu a řešit spory z veřejnoprávních smluv. Podání návrhu na určení právního vztahu nebo na zahájení řízení o sporu z veřejnoprávních smluv za současného stavu nepodléhá správnímu poplatku. Přitom jde o svou povahu o tzv. civilní řízení sporné, které by soudnímu poplatku podléhat mělo. Výše nově zavedeného správního poplatku za spory z veřejnoprávních smluv v položce 25a sazebníku je odstupňována podle výše předmětu peněžitého plnění, je však na rozdíl od poplatku soudního omezena, a to v maximální výši 1 milion korun. Pokud se jedná ve sporném řízení o určení právního vztahu nebo jde o spor z veřejnoprávní smlouvy, jehož předmětem není peněžité plnění, správní poplatek je stanoven v jednotné maximální výši 2 000 korun.

Příjem z těchto správních poplatků by měl primárně sloužit k úhradě zvýšených administrativních nákladů správním orgánům, které ve věci rozhodují. Správní poplatek by měl také mj. motivovat navrhovatele, aby nepodávali neuvážené, zjevně neopodstatněné nebo vícečetné návrhy. V případě, kdy navrhovatel v řízení uspěje, mu bude poplatek vrácen.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jiří Koubek. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážená vládo, vážený pane ministře. Děkuji panu ministrovi Chovancovi za, řekl bych, tu nejčistší esenci, co lze z návrhu zákona přednést. Je to tedy návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1994 Sb., o správních poplatcích, kdy je zaveden nový poplatek a zároveň rušena příslušná vyhláška, která tento poplatek upravovala, a zároveň druhá záležitost, která bude tímto zákonem měněna, je zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

Ke slově pana ministra bych si jen dovolil doplnit informaci, kterou máte uvedenu v důvodové zprávě, že co se týče prvního bodu, tak se vlastně vychází z podnětu ochránce veřejných práv, který upozornil vládu na to, že ve státní správě nebo veřejné správě existují i poplatky, které vlastně nejsou uvedeny ve správním řádu, ačkoliv tuto povahu mají. Vláda, tehdy ještě Nečasova vláda, zadala Ministerstvu vnitra, aby vypracovalo analýzu těchto poplatků ve veřejné správě, a na základě této analýzy je tedy představen a je přednášen tento návrh zákona. Doporučuji propustit do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do obecné rozpravy nemám žádnou přihlášku. Ptám se tedy, kdo se hlásí z místa do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. Pravděpodobně není zájem o závěrečná slova, když nebyla rozprava, ani od zpravodaje ani od pana ministra. Budeme se zabývat návrhem na přikázání, protože když nebyla rozprava, nepadl ani návrh na zamítnutí ani navrácení.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 22..., ale mám obavu, že vás budu muset odhlásit. Ale myslím si, že stav odpovídá.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 22 a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 22 z přítomných 172 pro 133, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a lhůta k projednání je podle zákona o jednacím řádu 60 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 41

Podle schváleného pořadu schůze se vracíme do předložených druhých čtení. Budeme se zabývat bodem

4.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb.,
o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých
zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 135/ - druhé čtení**

Z pověření vlády měl předložit návrh zákona ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek, ale ten je řádně omluven. Místo něho přednese návrh pan ministr vnitra Milan Chovanec. Ještě, pane ministře, požádám zpravodaje hospodářského výboru Jiřího Valentu, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Nyní, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládám vám k projednání ve druhém čtení návrh zákona, kterým se mění zákon o elektronických komunikacích a zákon o poštovních službách, který má za cíl zejména uvést zmiňované zákony do souladu s novým kontrolním řádem a doplnit chybějící sankce za neplnění povinností stanovených v evropském nařízení o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Evropské unii.

Jak jistě víte, hospodářský výbor předkládaný návrh zákona projednal na své schůzi 22. května a doporučil Poslanecké sněmovně jeho schválení ve znění přijatého pozměňovacího návrhu, který předkládali páni poslanci Urban a Birke.

Považuji za nutné vás upozornit, že v případě přijetí pozměňovacího návrhu pana poslance Urbana týkajícího se informování o změnách smluv a možnosti odstoupit od smlouvy bychom se dostali do rozporu s evropskou směrnicí o univerzální službě, která stanoví povinnost informovat účastníka o jakékoli změně smlouvy a o možnosti ukončit smlouvu v případě všech změn, nikoli jen v některých náležitostech.

Co se týče pozměňovacího návrhu pana poslance Birkeho, vložení nového novelizačního bodu č. 3, souhlasíme s tím, aby omezení výše vypořádání závazků při předčasném ukončení smlouvy bylo vztaženo pouze na spotřebitele.

K dalším návrhům pana poslance, tedy nahrazení slova "účastník" slovem "spotřebitel", musím uvést, že sice rozumíme stanovisku pana poslance ve vztahu ke korporátním zákazníkům, je ale třeba si také uvědomit, že pojem spotřebitel nezahrnuje fyzické osoby podnikající, tedy ani malé živnostníky, a chtěl bych tedy zdůraznit, že úprava zákona o elektronických komunikacích směřovala především k ochraně fyzických osob, které jsou vždy slabší oproti pozici podnikatelů. Je pro nás přitom nepodstatné, zda je to fyzická osoba nepodnikající či fyzická osoba podnikající.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 135/1. Žádám tedy, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Jiří Valenta. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vám přednesl usnesení hospodářského výboru ze 7. schůze ze dne 22. května letošního roku.

K vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 135/1. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova náměstka ministra průmyslu a obchodu Pavla Šolce, zpravodajské zprávy poslance Jiřího Valenty a po obecné a podrobné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky sněmovní tisk 135 projednat a schválit, a to ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku do obecné rozpravy. Nikoho

nevidím, obecnou rozpravu končím. Otevírám rozpravu podrobnou, také nemám žádnou písemnou přihlášku, nikoho nevidím. Také podrobnou rozpravu končím. O závěrečná slova myslím není zájem, když neproběhla žádná rozprava. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 4.

Nyní máme před sebou bod číslo

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 177/ - druhé čtení

Jsme ve druhém čtení a požádám, aby se ujal slova z pověření vlády ministr dopravy Antonín Prachař. Ještě než dojde ke stolku k odůvodnění svého názoru, požádám pana poslance Stanislava Pflégra, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaná novela zákona o vnitrozemské plavbě přináší změny v části upravující problematiku provozování přístavů. Nově se stanoví podmínky pro vydání povolení k provozování pozemní části přístavů a pro zrušení tohoto povolení. Nově se upravuje seznam veřejných přístavů. Za užívání veřejného přístavu bude možné sjednat cenu podle cenových předpisů. Zcela nově se pak do zákona zakotvuje oblast provozování dalších důležitých míst na vodní cestě, jimiž jsou přístaviště, překladiště, vývaziště a kotviště.

Z důvodu potřeby reagovat ve vnitrostátním právu na aktualizované znění rezoluce Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů číslo 24 o pravidlech plavebního provozu na vnitrozemských vodních cestách v Evropě z roku 1986 a na potřeby praxe v oblasti vnitrozemské plavby přináší předkládaný návrh zákona novou právní úpravu pravidel plavebního provozu. Tato oblast je v současné době obsažena ve vyhlášce č. 344/1991 Sb. a podle navrhované právní úpravy budou pravidla plavebního provozu nadále obsažena ve dvou právních předpisech. V zákoně o vnitrozemské plavbě budou stanovena primární práva a povinnosti účastníků plavebního provozu, bude vymezena pravomoc plavebního úřadu k vydání individuálních správních aktů a opatření obecné povahy a stanoveny sankce za nedodržení zákonných povinností. Prováděcí právní předpis upravuje podrobnosti týkající se způsobu zajištění bezpečnosti a plynulosti plavby v mezích zákonem stanovených, povinnosti účastníků plavebního provozu, druhy plavebních značení na vodní cestě a jeho význam.

S ohledem na rozvoj využívání plavidel ke sportovním účelům, požadavky praxe, ohlasy veřejnosti a potřebu zajistit bezpečnost osob, které chtějí tyto činnosti provozovat, i ostatních účastníků plavebního provozu přináší návrh zákona koncepční změnu. Do vyhrazených vodních ploch nebude dále odkázáno používání určitých druhů plavidel, v případě současné právní úpravy se jedná o vodní skútry, nýbrž užívání plavidel určitým specifickým způsobem, to jest ke sportovním účelům. Na těchto plochách nebude nutno dodržovat všechny povinnosti vůdce a člena posádky plavidla. Zákon zároveň stanoví, která konkrétní ustanovení se na provozování plavidel na vymezených vodních plochách neuplatní.

Cílem této právní úpravy je umožnit implementaci práva Evropské unie, to jest opatření v souvislosti s transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2008/68/ES ze dne 24. září 2008, o pozemní přepravě nebezpečných věcí, a provedení nařízení Evropského

parlamentu a Rady č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010, o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách. Dále změně nařízení Evropského společenství č. 2006/2004. Evropská komise přitom zahájila pro neimplementaci uvedeného nařízení řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie vůči České republice.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky svým usnesením 177/1 ze dne 22. května doporučil návrh zákona projednat a schválit ve znění pozměňovacích návrhů a legislativně technických připomínek, se kterými Ministerstvo dopravy souhlasí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru dopravy Antonínu Prachařovi a konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 177/1. Žádám tedy zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Stanislava Pflégra, aby se ujal své zpravodajské zprávy. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Stanislav Pfléger: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové. Přednesu vám usnesení hospodářského výboru ze 7. schůze konané 22. května 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, který vám byl doručen jako sněmovní tisk 177. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova ministra dopravy Antonína Prachaře, zpravodajské zprávy poslance Stanislava Pflégra a po obecné a podrobné rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 177 ve znění schválených pozměňovacích návrhů a legislativně technických připomínek. Za další pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru, což jsem teď právě učinil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Otevírám podrobnou rozpravu a také konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli má někdo zájem ještě vystoupit v podrobné rozpravě. Také tomu tak není, končím tedy podrobnou rozpravu. Pokud není žádný zájem o závěrečná slova, končím i druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji.

Pokračovat budeme bodem číslo

8.

Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 41/ - druhé čtení

Návrh uvede za navrhovatele poslanec David Kádner, a než se ujme slova, požádám, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo zpravodaj výboru petičního a rozpočtového pan poslanec František Laudát. Pane poslanče, prosím, ujměte se slova.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Pane místopředsedo, dámy a pánové, já určitě nebudu opakovat svůj proslov z prvního čtení. Jen chci říct, že jsem minimálně potěšen tím, že tato předloha vyvolala velkou diskusi, a to nejenom ve výborech, ale i na semináři. A věřím, že pokud by se Sněmovna rozhodla tento tisk neposunout do třetího čtení, tak věřím tomu, že ani jedna z těch stran, o kterých se mluvilo, tak všichni napříč jsme se domluvili, že je potřeba něco podobného, možná lepší s konzumací s tím, že by si to měla vzít vláda pod své víno. A já věřím, že pokud tento zákon nepustíte dál do třetího čtení, tak se zaváže vláda, že něco předloží do nějakého nejbližšího času. Já děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů. Nyní žádám zpravodaje rozpočtového a petičního výboru Františka Laudátu s tím, že konstatuji, že předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali rozpočtovému a petičnímu výboru, sněmovní tisky byly doručeny jako sněmovní tisky 41/2 a 41/4. Petiční výbor předložil rovněž záznam z jednání, který vám byl doručen jako sněmovní tisk 41/3. Prosím pana zpravodaje, aby se ujal své zpravodajské zprávy.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením. Předtím bych jenom řekl, že ve druhém čtení neumíme zamítnout, takže do třetího to půjde.

Takže pokud se týká rozpočtového výboru – rozpočtový výbor návrh zákona tak, jak byl předložen předkladateli poslanci panem Radimem Fialou a dalšími, zamítl. A za druhé, protože si uvědomuje, že se jedná o závažný společenský a ekonomický problém, tak doporučuje Sněmovně, aby při třetím čtení přijala doprovodná usnesení. Já bych vás s nimi seznámil.

"Za prvé. Rozpočtový výbor vyslovuje názor, že predátorské a lichvářské praktiky na trhu nebankovních poskytovatelů úvěrů jsou velmi závažným negativním společensko-ekonomickým jevem, který ohrožuje řadu občanů.

Za druhé. Rozpočtový výbor žádá vládu, aby zpracovala a předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky návrh zákonné úpravy, která by podstatně zpřísnila podmínky pro vstup do podnikání v oblasti poskytování úvěrů (nejen spotřebitelských) nebankovními poskytovateli a zavedla nad jejich činností účinný dohled."

A poslední je, že s tímto vás mám seznámit. Takže z rozpočtového výboru bylo odhlasováno k vlastní předloze zamítnutí.

Pokud se týká petičního výboru – petiční výbor k vlastnímu zákonu nepřijal usnesení, protože neprošel ani návrh na zamítnutí ani návrh na podporu. Zachoval se podobně jako rozpočtový, takže doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující doprovodné usnesení.

"Poslanecká sněmovna

za prvé žádá vládu, aby zpracovala a předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky návrh zákonné úpravy, která by podstatně zpřísnila podmínky pro vstup do podnikání v oblasti poskytování úvěrů (nejen spotřebitelských) nebankovními poskytovateli a

zavedla nad jejich činností účinný dohled. Termín: 31. 12. 2014." Takže tady se domnívám, že se to zcela kryje s první částí usnesení rozpočtového výboru.

"A za druhé, žádá ministryni práce a sociálních věcí o předložení analýzy lichvářských praktik s důrazem na lokality s vysokým podílem občanů ze sociálně vyloučených skupin." A s tímto vás mám samozřejmě zase seznámit.

Tudíž, pane místopředsedo, asi potom bychom hlasovali o doprovodných usneseních tak, jak byla načtena. Předpokládám, že první bod návrhu rozpočtového výboru a petičního je totožný, takže by potom byly k hlasování dva návrhy – jednak ten totožný a za další ten se žádostí o předložení analýzy. Tam je termín... Ne, není, omlouvám se. Ale ta analýza by asi měla předcházet právě případné zákonné úpravě.

Pokud se týká vlastního návrhu, já bych zopakoval pro třetí čtení svůj návrh. Budu ve třetím čtení navrhopvat zamítnutí této novely. Ale v žádném případě nebudu hlasovat a doporučovat neschválení těch doprovodných usnesení. To předpokládám, že bude asi většinový konsensus zde ve Sněmovně, ale je to jenom moje spekulace. Tolik asi vše ke zpravodajské zprávě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu. Jako první je přihlášený pan poslanec Tomio Okamura, poté pan poslanec Václav Votava. Ještě se zeptám pana poslance Radima Fialy, jestli chce využít své přednostní právo. Dobře. Tak bude pořadí pan poslanec Okamura, pan poslanec Fiala, pan poslanec Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Tomio Okamura: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, vláda vyjádřila nesouhlas s návrhem zákona o spotřebitelském úvěru. Jak jinak. Schválit konkurenční straně návrh zákona jen proto, že je potřebný a pomohl by lidem, to přece nejde. Na prvním místě je politika a politikaření. Prospěch občanů není podstatný.

Vláda tvrdí, že regulace roční procentní sazby nákladů, tzv. RPSN, není třeba, neboť již existuje ustálená judikatura českých soudů o tom, co s přihlédnutím k riziku jednotlivých dlužníků je a není v souladu s dobrými mravy. Tak tohle už opravdu není ani jako dobrý vtíp.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás ještě chvilku přeruším a znovu požádám sněmovnu klid! Je tu nebývalá hladina hluku. Prosím všechny, kteří nediskutují nebo nechtějí diskutovat nad tématem spotřebitelských úvěrů, aby přesunuli své diskuse do předsálí. Na levé i na pravé straně sněmovny. Děkuji. Pokračujte prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji, pane předsedo. Skutečnost je totiž absolutně opačná. Soudy samy řeší úvěry jen v momentě, kdy naplňují znaky trestného činu lichvy, a tu lze zatím díky velmi chytráckému znění zákona prokázat jen velmi těžko. Rozhodujícím faktorem totiž není jen výše úroků, ale musí se také prokázat, zda byl úvěr sjednán v tísní či nějakém obdobném oslabení dlužníka. V tomto ohledu hnutí Úsvit připravuje a předloží novou definici trestného činu lichvy, kdy by už dlužník neměl povinnost prokazovat tíseň, ale lichva by se odvíjela jen od nákladů na půjčku, jak je to po tisíciletí obvyklé v zemích světa.

Další věcí je, že se v praxi k soudu dostává jen mizivý zlomek problematických půjček. Drtivá část lidí, kteří podlehli podvodníkům, se nesoudí, protože na to prostě nemají peníze a většinou ani schopnosti ani možnosti. I proto je přece strašně důležité, abychom již preventivně nastavili jasná pravidla, aby lidé nebyli okrádáni, a nikoliv čekat, až se někdo postižený začne soudit. To má přece stejně hloupou logiku, jako kdyby výrobci potravin chtěli

zrušit hygienické normy s tím, že pokud někoho přiotráví, tak se přece postižený může jít soudit.

Náš zákon o spotřebitelském úvěru vychází z praxe civilizovaných zemí, které mají nějakým způsobem maximální úrok u spotřebitelského úvěru určený, a to buď přímo zákonem, nebo v soudní praxi. Tady bych rád všechny upozornil, že spotřebitelský úvěr, resp. jeho výše je nějakým způsobem regulovaná ve 13 zemích Evropské unie. To znamená, 13 zemí z 27 má regulaci spotřebitelského úvěru a Česká republika mezi nimi samozřejmě není. Proto to tady navrhuje. To znamená, že to, co tady navrhuje hnutí Úsvit, není nějaký výmysl či nesmysl, ale je to model v zemích jako Belgie, Estonsko, Francie, Irsko, Itálie, Malta, Německo, Nizozemí, Polsko, Portugalsko, Řecko, Slovinsko či Španělsko. To jsou země, kde je regulován, resp. zastropován spotřebitelský úvěr.

Například v Německu je strop daný rozhodnutím nejvyššího soudu, který za přiměřený považuje dvojnásobek průměrné úrokové sazby uplatňované na trhu. V sousedním Polsku – schválně říkám nejprve sousední země – nesmí maximální úroková sazba překročit čtyřnásobek lombardní sazby Polské národní banky. S lombardní sazbou pracuje právě náš návrh. Ve Francii odpovídá maximální úroková sazba tržní sazbě počítané centrální bankou každé čtvrtletí a vynásobené koeficientem 1,33.

Takže, jak vidíme, rozumím tomu, že problematika je složitější, protože v různých zemích jsou různé modely, ale princip je zcela jasný – zastropovat náklady na úvěry. V této souvislosti mě trochu mrzí, že přestože jsme se tady snad už skoro před půl rokem shodli na tom, že to posuneme směrem ke druhému čtení, tak ani za několik měsíců jsme se v podstatě nedokázali shodnout na jednom z několika známých modelů, který funguje ve třinácti zemích Evropské unie, a nedokázali jsme to vlastně posunout, což je skutečně podivuhodné. Protože znova opakuji, že ve třinácti zemích to je, máme modely dokonce na výběr, jsou jasně dané, a v podstatě jsem bohužel začal mít dojem, že poté co tady obcházela jakási bankovní asociace, tak se debata zvrtila v omezení konkurence bank, místo toho, a to že prý má být návrh na lichvu a lichvářské úroky, místo toho, abychom se vrátili k principu, to znamená k zastropování úroků.

Cílem tohoto zákona není primárně postihovat lichvu, tedy trestnou činnost. Od toho musí být dobrý trestní zákon. Jak jsem uvedl, náš návrh připravujeme. Naším cílem je v tomto zákoně, který tady teď projednáváme, stanovit nějaké hranice pro spotřebitelské úvěry, aby lidé bez ohledu na své schopnosti věděli, že ročně nezaplatí víc, než je společensky přijatelné. O parametrech úroků můžeme a jsme přece ochotni diskutovat. To tady právě narážím na několik měsíců trvající diskusi. Ale to zásadní přece paradoxně není, zda budou u úvěru do 15 tisíc náklady ve výši 20 či 30 %, ale to, aby měl spotřebitel jistotu, že tu je nějaká hranice a že v případě řádného splácení prostě nezaplatí víc. A to je myslím zcela oprávněný požadavek.

Tady je mimochodem lichá námitka vlády, když jsem tedy procházel námitky vlády, že si poskytovatelé náklady, já bych řekl svými slovy ne náklady, ale lichvářský úrok, přesunou třeba do sankčních poplatků. To si myslím, že si tady vůbec nerozumíme s argumenty vlády, protože přece v tuto chvíli řešíme standardní spotřebitelský úvěr a jeho podmínky při řádném plnění závazků, aby ten, kdo chce řádně závazky plnit, to znamená začátek smlouvy, aby nebyl potom napálen nějakými lichvářskými úroky.

Vláda také poukazuje na různorodost firemních produktů a souvisejících podmínek, ale právě tohle, tato spleť, kdy se běžný člověk ve finančních produktech nevyzná, je přece důvodem, proč přijímat jednotná pravidla, a o to se tady snažíme. Znovu zdůrazňuji, stejně jako v dalších třinácti zemích Evropské unie, kde už to funguje. Finanční instituce samozřejmě nabízejí co nejsložitější podmínky, aby normální člověk nebyl schopen přijít na to, kolik ho úvěr bude v konečném plnění stát. Já myslím, že právě od toho jsme tu my

všichni zákonodárci, abychom stanovili jasná pravidla, srozumitelná hlavně pro běžné občany, abychom řekli, že úvěr vás bude stát ročně maximálně tolik a tolik a nemusíte se bát, že vás někdo napálí, což je dneska skutečně už ne problém individuální, proto jsem rád za slova, co tady řekl pan poslanec Laudát, ale skutečně se z toho už stává problém celospolečenský, který potom odnáší celá společnost třeba ve formě různých dávek, které se potom obětím musí platit, a podobně.

Pochopitelně neplatí ani poslední námitka vlády, která se týká nějakého úniku dlužníků na černý trh. Za prvé v návaznosti na spotřebitelský úvěr chystáme, a doufám, že společně se o tom budeme bavit, novou definici lichvy, kdy by lichvou měla být půjčka, jejíž plnění výrazně překročí společensky přijatelnou hranici, přičemž o výši procent tohoto plnění jsme samozřejmě připraveni diskutovat. Vycházet bychom mohli nicméně ze stávajících judikátů, které za lichvu považují roční náklady převyšující 60 až 70 %. Za druhé k argumentu vlády. Únik na černý trh není pro poskytovatele jakékoliv půjčky v praxi téměř možný, protože úvěr, který bude v rozporu se zákonem, bude v tom případě neplatný, a tedy právně nevymahatelný.

Za třetí. Ve Sněmovně jsem zaznamenal, a už jsem o tom mluvil, zvýšenou aktivitu bankovních lobbistů, kteří skutečně pozoruhodně využili diskuse o spotřebitelském úvěru a přesvědčili petiční výbor k přijetí usnesení, které v podstatě vyzývá k většímu svázání poskytování půjček, licencování a omezení pro vybrané dozorované společnosti. Rozumějme pro banky. Je třeba říct, že posilovat postavení bank je z mého pohledu absolutní nesmysl, protože jejich nesrozumitelné a často absurdní poplatky patří v České republice k nejvyšším na světě a naše banky jsou také díky tomu nejziskovější. Tím myslím, že ziskovější než jejich matky v daleko bohatších státech, než je Česká republika. To znamená skutečně to, kam se lobbying bankovních lobbistů zvrtil, úplně někam jinam, a ještě tomu mnozí snad uvěřili, to je skutečně pozoruhodné. Je třeba pravý opak, tedy vytvořit jednoduchá, čitelná a férová pravidla, za kterých si může každý občan České republiky půjčit. Cílem není monopol bank. Cílem je, aby lidé neplatili lichvářské úroky ze smluv, kterým nejsou schopni porozumět. Ostatně není to jenom o méně gramotných. Já jsem se rád podepsal pod tento návrh a jsem navrhovatelem proto, že i pro člověka vytíženého jako já, když mi předloží drobná písmenka na druhé straně smlouvy, tuším, že s tím má problémy i většina z vás, tak tohle rozluštit a vyznat se žádá skutečně u mnohých smluv, ať úvěrových či jiných, několik hodin soustředěného čtení, aby se vůbec i člověk jako já nenechal vlastně napálit stávajícími pravidly. Takže to není jenom o těch sociálně slabších nebo méně finančně gramotných, ale myslím, že s tím máme problémy všichni, jak je to zašmodrchané s poplatky a s různými příplatky. Takže zastropovat to by mělo být jednoznačně naším cílem.

Hlavní účel navrhované novely o spotřebitelském úvěru tedy je právě to, aby lidé, všichni občané České republiky, dobře porozuměli smlouvám.

Závěrem jsem skutečně rád a připojuji se k tomu, zdali by se tady zástupci vlády skutečně mohli zavázat jasně, jak tady bylo řečeno panem poslancem Laudátem, k termínu v souvislosti s usnesením, aby v termínu do konce roku, jestli jsem tedy slyšel dobře, byl jasný návrh předložen a abychom s těmito lichvářskými praktikami v České republice skončili. To znamená, i kdyby tento zákon byl ve třetím čtení zamítnut, tak minimálně musím říct, že to splnilo to, že jsme rozvířili případně diskusi, a abychom společně zapracovali na tom řešení, aby se občané už nedostávali do spárů různé lichvářské mafie. Děkuji za pozornost a prosím o podporu. (Potlesk z řad poslanců Úsvitu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomiu Okamurovi. Než budeme pokračovat, ještě jedna omluva z jednání. Omlouvá se pan poslanec Matěj Fichtner od 18 hodin do konce dnešního pracovního dne.

Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Zelienková. Pak s přednostním právem pan poslanec Radim Fiala. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Kristýna Zelienková: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dobré odpoledne. Ráda bych se vyjádřila k tomu, co tady teď zaznělo. Prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěla požádat kolegy z Úsvitu: Příště, když budete připravovat takovýto návrh, pro nás je to taky samozřejmě velmi důležité a rádi bychom to diskutovali, abychom se nepřekvapovali a potom neřešili tyto situace. My jsme se s kolegyněmi Berdychovou a Pastuchovou opravdu snažily najít řešení, jak vytvořit nějaký pozměňovací návrh, který by vyhovoval tak, aby byl pro občany, pro legislativu nějakým způsobem schůdný. Nakonec jsem velmi ráda, že pan Laudát tady předložil tato ustanovení, která bych, pokud by tak nezaznělo, předkládala také. Podle mého názoru je to vstřícný krok, kdy chceme ukázat, že nechceme váš návrh nějakým způsobem smést ze stolu, ale chceme na něm dál pracovat. Víím, že Ministerstvo spravedlnosti na lichvě pracuje, je to pro ně priorita a udělají maximum pro to, aby se problém lichvy řešil. Vnímáme to jako společenské téma. Takže pojďme na tom společně pracovat dál a komunikovat s Ministerstvem spravedlnosti, abychom našli společnou cestu k našemu danému cíli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Radim Fiala. Připraví se pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, především chci poděkovat paní kolegyni – prostřednictvím pana předsedajícího – paní kolegyni Zelienkové za to, že ten náš návrh vyburcoval Poslaneckou sněmovnu k tomu, aby se s lichvou něco dělo. Protože to začíná být opravdu velký problém. A jak my říkáme, nejenom problém sociální, kde ti lidé končí opravdu v uvozovkách pod mostem, ale i problém ekonomický, kdy spousta lidí je vyloučena z ekonomického života a z toho, aby platili daně a podíleli se na příjmech státního rozpočtu, což chápeme jako velký problém. Je-li to tak a Ministerstvo financí se bude chtít touto věcí zabývat, my rádi pro něj budeme hlasovat, a bude-li to znamenat omezení lichvy tak jako v některých dalších státech, ve většině států Evropy, tak potom ten náš návrh splnil svoje poslání, pokud ochrání, nebo i vy, když připravíte zákon, který ochrání občany České republiky před lichvou.

Tak to byl krátký úvod. Přesto mi ale dovolu, bych se k lichvě ještě vrátil jako k problému a ocitoval a znovu zopakoval některé věci, o kterých jsem zde hovořil už v prvním čtení. Námi navrhované zastropování RPSN je omezením lichvy, která bude poprvé zákonem jasně definována. Lichva a s ní spojené exekuce vyřazují významnou část obyvatel České republiky z ekonomického života. To má přímý dopad na hospodářskou stagnaci naší země, což je ostatně čím dál tím více znát. Dnes není výjimkou, že si lidé půjčují za 1 000- i za 10 000procentní RPSN. A to se pak nemůžeme divit, že okamžitě končí v exekuci.

Je logické, že je-li nyní inflace nízká, musí být i úroky z půjček nižší. Naopak je-li vysoká, musí i úroky stoupnout. Proto jsme nestanovili jeden pevně daný strop maximálně přípustného RPSN, ale napsali jsme, že se má tento strop odvíjet od lombardní sazby stanovené Českou národní bankou, která se ve své řadě odvíjí od ceny peněz v ekonomice. Pokud tedy bude lombardní sazba velmi nízká, jako je tomu dnes, nesmí RPSN půjčky přesáhnout 20 až 25 % v závislosti na výši půjčky. Naopak bude-li lombardní sazba vysoká, hranice maximální dovolené RPSN stoupne, nikdy však nepřesáhne 80 až 100 %. Přitom říkáme, že se jedná o velice tolerantní opatření, které ponechává prostor pro podnikání a pouze zakazuje to, co je již naprosto za hranou lichvy.

Pevně doufáme, že naši kolegové z ostatních poslaneckých klubů nezůstanou pouze u předvolebních slibů a námi navrhovanou úpravu v nadcházejícím druhém čtení podpoří. Každý další den, kdy v naší republice existuje legální lichva, totiž znamená další a další byznys s lidským neštěstím. A já znovu řeknu prostřednictvím pana předsedajícího vládní koalici a potažmo paní kolegyni Zelienkové, které si nesmírně vážím, znovu zopakují tu větu: Každý další den, kdy v naší republice existuje legální lichva, totiž znamená další a další byznys s lidským neštěstím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi. Slova se ujme pan poslanec Václav Votava, zatím poslední přihlášený do rozpravy, poté pan zpravodaj a pan zástupce navrhovatelů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, nejdříve předešlu, že sociální demokracie tento poslanecký návrh zákona nepodpoří. My jsme ho propustili, nebo jsme nehlasovali pro zamítnutí v prvním čtení, protože jsme chtěli důkladně tu záležitost prodiskutovat, a na toto téma byl i seminář, který byl uskutečněn společně s ústavněprávním výborem. Myslím si, že to byl velice užitečný seminář. Kvituji s povděkem, že měl poměrně slušnou účast nejenom ze strany institucí, organizací, které se touto problematikou zajímají, ale i ze strany poslanců.

Samozřejmě že zaznívaly argumenty na naši adresu, že jsme v minulosti také podávali poslanecký návrh, kde bylo řešeno RPSN. Nebylo řešeno tedy zákonem, ale mělo být řešeno vládním nařízením, nebo jeho výše, jeho hraniční výše. Musím říci, že pro mě právě ten seminář byl velice důležitý. A tak jak vystupovalo Ministerstvo spravedlnosti, jak vystupovali poskytovatelé spotřebitelských úvěrů, a nejenom spotřebitelských úvěrů, ale i třeba zástupci Člověka v tísní, prostě organizací, které se touto problematikou zabývají, tak jsem pochopil, a nejenom já, věřím, že i většina účastníků, že přes RPSN asi cesta není. Není, a z řady důvodů. Byl prezentován i určitý výpočet, takový modelový příklad, kdy se dosadila výše úvěru, menší částka na menší období, a vychází prostě RPSN ve výši sta procent. V tomto případě by vůbec nebylo možné, a pokud by se schválil tento návrh, tak by to bylo dokonce protizákonné a právě lichvářské, poskytovat takovýto úvěr. A přitom ten úvěr je normální, není na něm nic neobvyklého a špatného. (Trvalý hluk v sále.)

Rozpočtový výbor to samozřejmě projednával, protože měl přikázanu tuto materii, hovořil o tom i pan zpravodaj, zamítl tento návrh. Přijali jsme doprovodné usnesení a já jsem pro ně hlasoval, pro to doprovodné usnesení, myslím, že je správné, jednak takovouto záležitost by měla řešit vláda vládním návrhem, neměl by to být poslanecký návrh, a konstatovali jsme samozřejmě, že se jedná o velice nebezpečný jev celospolečenský, který má dalekosáhlé dopady do sociální oblasti, do ekonomiky atd., takže je třeba opravdu se tím zabývat, je třeba to opravdu řešit.

Shodli jsme se ale také na tom většinově, a to už jsem řekl, že přes RPSN tato cesta nevede, ale je třeba něco udělat právě s těmi nebankovními poskytovateli. Těch nebankovních poskytovatelů je dneska zhruba něco kolem 50 tisíc, přesné číslo na jednotky nevím. Přes 50 tisíc –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás ještě přeruším. Znovu požádám Sněmovnu o klid. Prosím, věnujte pozornost tomuto návrhu, anebo diskutujte o jiných věcech v předsálí. A myslím tím všechny, kteří zvýšili hladinu hluku v tomto jednacím sále. Pokračujte, prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji, pane místopředsedo.

Jak jsem řekl, těchto poskytovatelů je něco okolo 50 tisíc a k tomu, aby mohli poskytovat legálně – teď nemluvím o té šedé zóně, o poskytování, které se děje naprosto bezprizorně, tak jim stačí živnostenský list. A to si myslím, že je naprosto, velice špatně. Je třeba, a na tom také byla shoda, aby tito nebankovní poskytovatelé byli pod kontrolou, pod důkladnou kontrolou, aby byli licencováni. To znamená, aby podnikali na základě nějaké licence. A aby prostě nad nimi byl důkladný dohled. To si myslím, že by měl řešit právě i ten vládní návrh zákona.

Padla tady řeč o bankách. Ano, samozřejmě banky se také vyjadřovaly, bankovní asociace. Je to pochopitelné, protože i ony poskytují spotřebitelské úvěry. Ale tam já si myslím, že v drtivé většině případů k těmto lichvářským praktikám nedochází.

Chci tedy znovu zopakovat – sociální demokracie tento návrh zákona nepodpoří. Není to z toho důvodu, že nechceme bojovat s lichvou. Naopak, chceme bojovat s lichvou, je třeba s ní bojovat, ale ne tímto způsobem. Pochopil jsem to, jak říkám, i po tom semináři, který mi vnesl do této problematiky ještě více jasno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Votavovi. Byl k vám velmi shovívavý, protože ta pozornost nebyla taková.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler, potom pan zpravodaj a pan zástupce navrhovatelů. Pan poslanec Fiedler, prosím, s faktickou poznámkou. (Poznámka pana poslance Fiedlera.) Přihlásil jste se – aha, pardon, tak v tom případě má zpravodaj přednost, protože máte řádnou přihlášku – ne, tak dobře. Takže až závěrečné slovo. Prosím, pane poslanče, máte řádnou přihlášku.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Já bych chtěl na úvod prostřednictvím pana předsedajícího také jako můj kolega Radim Fiala poděkovat paní poslankyni Zelienkové. Opravdu rádi přijímáme tuto nabídku. Nevíme zatím, jak dopadne hlasování ve třetím čtení, ale pokud by tento náš návrh zákona byl zamítnut, tak opravdu vítáme tuto nabídku a vyzývám k tomu, abychom společně pracovali na úpravě naší původní verze. Což se samozřejmě týká i poslanců z ostatních poslaneckých klubů.

Chtěl bych zde zareagovat na slova předsedy rozpočtového výboru pana poslance Votavy o tom, že podle jeho názoru cesta nevede přes regulaci RPSN. Já si to, pane předsedo, opravdu pořád nemyslím. Já si opravdu pořád myslím, že to přes to RPSN vede. Vedou mě k tomu skutečnosti, které mám zjištěné, že když nutnost stanovit maximální výši úroků přijaly takové státy, jako je Německo, a to 12 procentních bodů nad průměrnou sazbu, Rakousko, Francie, Belgie, a jak říkali moji kolegové, je to ve 13 státech Evropské unie, tak opravdu ten váš argument, že ta cesta nevede přes RPSN, si myslím, že není tak úplně opodstatněný. Můžete samozřejmě namítnout, že v jiných státech to není, ale já si myslím, že ty státy, které mají vyspělé právní prostředí, jako je právě Německo, Rakousko, Francie, tak asi tam bychom měli hledat inspiraci.

Zmínil bych se také ještě o tom, bylo to tady zmiňováno, že proběhl seminář k této věci. Já jsem ten seminář vnímal trochu jinak. Já jsem jej vnímal jako seminář, kde bylo největším zájmem, aby ten bankovní a nebankovní trh byl co nejméně omezen. Já si myslím, páni kolegové poslanci a poslankyně, že my tady v této Sněmovně jsme proto, abychom hájili zájmy občanů, a nikoliv bank a poskytovatelů úvěrů, neřkuli dokonce lichvářů. Já si myslím, že to naše poslání tady je jiné.

Dále tady zazněla zmínka o organizaci Člověk v tísni. Já bych to tady teď zopakoval na plénu Sněmovny – od zástupce této organizace zazněla na semináři doslova tato věta: Ne všichni u nás mají stejný přístup k právu a ke spravedlnosti. Já si myslím, jak už říkali moji kolegové z našeho poslaneckého klubu, moji předřečníci, ne všichni u nás se umějí a jsou schopni se bránit v právním prostředí prostřednictvím soudů proti tomu, co se u nás děje. Přece vás nemusím přesvědčovat o tom, že pro člověka, který se v těchto kruzích nepohybuje, což je většina obyvatel naší země, je to složitější než pro ty firmy, které se tímto byznysem zabývají.

Dále bych tady ještě zmínil tu věc, že na semináři byla zmínka o tom, že lidi v podstatě posíláme do šedé zóny černé ekonomiky. A já se znovu ptám, já už jsem to říkal ve výborech a zopakuji to tady ve Sněmovně, jestli ten člověk, žadatel o úvěr, neuspěje v bance, nesplňuje kritéria, není úvěrovatelný, nemá kredit pro to, aby dostal úvěr, tím, že ho pošleme do nebankovního sektoru, kde ty úroky jsou větší, tím se nějak změní jeho úvěrovatelnost? Jeho kredibilita? Tím se naopak zhorší, protože úroky tam jsou nastolené mnohem vyšší. A samozřejmě stejné platí i potom, pokud spadne do té černé nebo šedé zóny.

A jestliže zazněly připomínky o tom, že je to potom problematické u lichvářů, kteří fungují bez jakýchkoliv smluv, tak my přece nebudeme u nás rezignovat na vymáhání a dodržování trestního práva. To by bylo opravdu špatné. To snad opravdu ne.

Závěrem bych chtěl říci k úrokovým sazbám, znovu to zopakuji – jestliže tak vyspělé země jako Německo a Rakousko dospěly k tomu, že je nutno omezit maximální procento úroků z úvěrů, tak to má své opodstatnění.

Zazněla tady zmínka, a já to tedy vítám, že ten náš návrh byl tak podnětný, že vyprovokoval debatu o tom, že by měl vzniknout registr poskytovatelů nebankovních úvěrů. Ale přece jestliže je budeme mít registrované, tak co jim bude bránit v tom, aby poskytovali úvěry za, jak se říká, nehorázné, nekřesťanské úroky? Navíc to, že asi dojde v registru ke snížení počtu zhruba 50 poskytovatelů, tak přece všichni dobře víme, že menší konkurence znamená vyšší ceny.

Já se proto, přes to, co tady zaznělo, na vás obracím s žádostí o podporu tohoto zákona. Samozřejmě vítáme vstřícnost všech poslanců nebo poslaneckých klubů, kteří jsou ochotni s námi dále pracovat na tomto zákoně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Nevidím nikoho, kdo by byl přihlášen v tento moment do obecné rozpravy. Než vám dám slovo, pane poslanče (Laudáte), tak ještě přečtu jednu omluvu. Tímto se omlouvá z pracovních důvodů pan ministr Daniel Herman z dnešní schůze od 17.15 hodin.

Děkuji. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedo. Já jsem se tady hlásil k normálnímu příspěvku, nikoliv jako zpravodaj, protože to bych zneužíval statutu zpravodaje, který má říkat má dáti – dal.

Dámy a pánové, já bych tady zareagoval na několik věcí, které tady zazněly. Jednak pan předseda Okamura tady řekl větu "řešíme standardní úvěr". Právě že nikoliv. Neřešíme standardní úvěr. Standardní úvěr není v pásmu lichvy. Lichva je přesně ten svět úplně jiný, nikoliv to, co vy tady chcete předkládat. Úvěr bude stát tolik a tolik. Problém je, že vy se

skutečně domníváte, že svět je černobílý. Je hrozné riziko, když do této oblasti ingeruje člověk, který nezná přesně penzum, prostě celé portfolio bankovních služeb.

Ted' bych zmínil jedno – tímto pokusem uděláte zásadní zářez, a to jsou běžné spotřebitelské úvěry, které jsou poskytovány například v prodejnách. To není jenom svět bank, to už je dneska svět obchodu. Bohužel, Češi si zvykli na to, že si dopředu, na úvěr si zrychlí, předradí spotřebu před výdělkem. Je to jejich rozhodnutí a nic s tím nenaděláme. Je to poměrně v tuto chvíli, v citlivé době slabého růstu, jistý ekonomický stimul, to, co by moc neměl dělat stát, byť to asi dělat podle vládního prohlášení jako prvních kroků bude, tak neměl. Lidé to dělají, mají víc čím ručit než stát, možná. Takže prostě to není takhle černobílé, což vy si myslíte, že ano.

Více kšeftů bankám. Víte, já se nedomnívám, že když se sáhne do tvrdší regulace nebankovních poskytovatelů, že tím se trh přelije k bankéřům. Oni podle mého názoru nedávají výhodné podmínky. Mají podstatně tvrdší podmínky na příjmy žadatelů, na majetek apod. Prostě nekryté rizikové úvěry, s tím má celá Evropa, Spojené státy, velké zkušenosti. Myslím, že jsme ve fázi vzpamatovávání se z té hodně studené sprchy, která proběhla, tudíž já se nedomnívám, že se tento byznys automaticky přesune právě do bank, které mají také nějaké svoje charty chování, mají nějaké zásady a hlavně podstatně tvrdší podmínky na poskytování úvěrů.

Pan kolega Fiala tady říkal, aby se konečně s lichvou začalo dělat. No, já se domnívám, že se začalo dělat. Nevím, jestli náhodou nezaznamenal, že zhruba před rokem a půl tady byla právě schválena poměrně zásadní novela, právě proto, že v oblastech s vysokým podílem sociálně vyloučených skupin vlastně situace začala být třaskavá. Tam ty formy zneužívání byly nejenom poskytování úvěrů, bylo to volání na falešné linky a placení bez protislužby atd. atd. To jsme se tady domluvili napříč politickým spektrem. Mám pocit, že tady nebyl snad nikdo, kdo by hlasoval v tu chvíli proti nebo se zdržel, takže to prošlo. Organizace, které v těch lokalitách pracují, jednoznačně zatím dávají aviza pozitivních odezev na to. Také skutečně od té doby rozsah té třaskaviny nebyl až tak akutní jako před tím rokem a půl.

Pan kolega Fiedler tady říkal "tudy cesta nevede", že si to myslí předseda rozpočtového výboru Votava. Já si taky myslím, že ne, a vy pořád z mého pohledu nechcete pochopit jedno – lichva není v pásmu toho, co lze řešit tímto zákonem, tímto přístupem. Vy se tady prostě snažíte nebo chcete redefinovat podmínky těch standardních zákonných poskytovatelů. Já se skutečně domnívám, podobně jako asi v tuhle chvíli i sociální demokraté, že jeden z nástrojů, který by stál za to vyzkoušet, je tvrdší dohled nad těmi poskytovateli a s těmi, co nesplní podmínky, tak automaticky, pokud poskytnou úvěr, tak je větší pravděpodobnost a rychlejší možnost se s nimi vypořádat z důvodu spáchání trestného činu. Nemyslím si, že prostě pokud tady lobbovala bankovní asociace, že byla vedena snahou většího kšeftu. Spíš ochrany toho trhu, který už teď standardně existuje. Říkám, nechci jim dělat advokáta.

Já si myslím, že zodpovědné je, aby paní ministryně Marksová-Tominová předložila analýzu. Já už jsem ji kdysi požadoval, aby s nějakým odstupem po přijetí toho zákona byla zpracována analýza dopadu té novely, která byla přijata myslím v únoru loňského roku, a analýza toho, jakým způsobem se aktuálně ty patologické jevy dějí. To, co vy jste udělali, akorát jste zmínili myslím nějaká čísla a sazby, ale jinak jste vzali návrh, který tady propagoval a předkládal poslanec Věcí veřejných a předseda nepředseda pan Bárta. Víte, já to považuji za strašně rizikové, takto bez analýz, nebo se dostaneme do situace ministra financí Babiše, který nejdřív podepíše koaliční smlouvu a pak se začne chytat za hlavu, co že to jako je, zavádět třetí sazbu DPH, rušit druhý pilíř penzijní reformy. Možná už mu někdo řekl něco, že to byla obrovská šance získat kapitál pro výstavbu a modernizaci infrastruktury s bezpečným uložením peněz, můžeme pokračovat na další věci – zrušení poplatků, a najednou neví, kde sebrat chybějící miliardy. (V sále je trvale silný hluk.)

Takže prosím, opravdu pojd'me se dohadovat a dělejme zodpovědná rozhodnutí. A tady já nevím, možná zcela objektivně přiznám, že Slováci teď znova činí druhý pokus o regulaci výše úvěrů. Co se týká Německa a dalších, nejsem úplně detailním znalcem, ale zase by se to mohlo objevit v té analýze Ministerstva práce a sociálních věcí, případně financí, jakým způsobem jsou seskládávány všechny ty možné služby a kličky, co do RPSN dát a co tam nezařadit, protože zkušenost ze Slovenska právě byla, že se začaly vymýšlet různé pseudoprojekty, které předtím v RPSN definovány nebyly, a místo zprůhlednění trhu a zpřehlednění to bylo naopak. A pokud si dobře vzpomínám na tu kalkulaci, co je mravné a nemravné, tak tady navrhuje měkčí podmínky, než už jsou soudní verdikty, co se týká lichvy.

Takže skutečně v tomhle se musím zastat pana předsedy Votavy. Nemyslím si, že to je o napadání. Problém dalšího boje s lichvou by se dostal na pořad dne i bez vás, protože pořád sociálně vyloučené lokality, to je traskavina, ale skutečně tudy cesta dle mého názoru, znovu opakují, také nevede. Možná že detailní analýza mě přesvědčí, že ano, ale oprašovat starý návrh, to si myslím, že nikoliv.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče. Poprosím vaše kolegy a kolegyně, abyste snížili hladinu hlasitosti v sále, abychom se navzájem slyšeli. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Poslanec František Laudát: A úplně poslední připomenutí, byť už to tady zaznělo. Nemyslete si, že lidi donutíte k zodpovědnosti, většinu společnosti k zodpovědnosti. Prostě zákonem s blbostí boj nevyhrajete. A tohle se tady dělo historicky v době, kdy ta společnost byla podstatně usudlejší. Lidi krachují i v takových zemích, kde je podstatně vyšší finanční gramotnost. Já si myslím, že to, co udělalo Ministerstvo financí v éře Miroslava Kalouska, že nechalo zpracovat analýzu stavu a ukázalo se, že tristního stavu finanční gramotnosti, dneska se začalo na školách. Samozřejmě teď jsme v období, kdy teprve za řadu let bude vypadávat první generace, která pokud budou rodiče trvat na tom, že jejich děti se mají skutečně něco naučit, tak budou aspoň trochu více finančně gramotné než skupiny, které žily v jiném režimu. Takže to chápou, nicméně zákonem soubor s blbostí asi nevyhrajete. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Než budeme pokračovat v diskusi, mám zde další dvě omluvenky. Z pracovních důvodů se dnes do 18.15 omlouvá pan poslanec Jaroslav Klaška a dále se od 18.40 z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Koskuba.

Další s faktickou poznámkou – jste v pořadí, zapíšu si vás – je pan poslanec Klaška.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegové, kolegyně, já bych chtěl také podpořit stanovisko pana zpravodaje, to, že by měl být připraven komplexnější vládní návrh, protože tato jistě dobře míněná snaha, tak jak už jsme se o tom bavili svého času, tuším někdy v únoru, bohužel neřeší ten problém, který se chce řešit. A ten se dá řešit skutečně s tím, co tady navrhoval pan zpravodaj poslanec Laudát, i s tou nějakou analýzou i s nějakým jiným komplexním návrhem. I my jsme se touto záležitostí zabývali, absolvovali jsme také nejen seminář, ale i řadu různých jiných jednání. A chtěl bych říci, že ten primární problém neleží v rozsahu RPSN, protože ten už je skutečně soudy, soudními judikáty upraven a je přísnější, než to navrhuje navrhovatelé. Myslím si, že problém je i v oblasti smluv, protože některé ty smlouvy o spotřebitelském úvěru se podobají takovému minovému poli a jen se čeká na to, která mina pod tím dlužníkem vybuchne.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dále je zde přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Kádner. Máte slovo.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Já bych chtěl ještě jednou poděkovat za diskusi, která proběhla i teď ve druhém čtení. Chci jenom podotknout, že tento návrh, který tady byl předložen, tak už byl ve Sněmovně předložen podruhé, a já jsem moc rád, že na druhý pokus se podařilo rozpoutat tu diskusi, ten problém, který je tam vlastně popsán, aby se tím někdo zabýval. Já budu moc rád, a nejenom já, ale celý klub Úsvitu, když ve třetím čtení vystoupí někdo z vlády a vezme si to jako garant toho, že vláda předloží do Poslanecké sněmovny lepší a řekněme rozšířenější novelu tohoto problému, aby to uspokojilo opravdu nás všechny napříč politickým spektrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A další s faktickou poznámkou je pan poslanec Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Já vaším prostřednictvím prosím pana poslance Laudátu, aby byl kolegiální, aby veřejně nepřipomínal, že jako ministr financí jsem zadal studii finanční gramotnosti. Mohl by si toho všimnout libovolný policista, vyhodnotit, že to bylo nehospodárné a zbytečné rozhodnutí, a ve smyslu obvinění paní poslankyně Kailové máte mě tady příští měsíc na programu.

Františku, nedělejte mi to, prosím pěkně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nikoho dalšího nevidím v tento moment přihlášeného do obecné rozpravy. Jest tomu tak? Dobře, končím podrobnou rozpravu. Chci se zeptat na závěrečná slova, takže pan Laudát? Pan poslanec Kádner nechce, tak pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Já jenom znovu připomenu, že tedy dávám návrh ve třetím čtení na zamítnutí tohoto návrhu. A potom že bychom hlasovali o doprovodných usneseních s tím, že já se nějakým způsobem dohodnu. Zásadně by se potom hlasovalo o těch dvou, jednak z rozpočtového výboru a jednak ta druhá část, která by šla k ministryni práce a sociálních věcí, k té žádosti, co se týká té analýzy. Tam asi by to mělo předcházet té následné zákonné úpravě. Na vás potom bude případná modifikace termínů. Já osobně nejsem tak, aby se spěšně úkolovalo, protože nevím, buď Ministerstvo práce a sociálních věcí disponuje už nějakými daty. Já bych chtěl, aby tady zazněla data na základě toho, protože může opravdu střílet na kočku na střeše a trefit práškovací letadlo za střechou, což už se stalo. Takže z toho důvodu toto. Tak jenom aby bylo jasno, že ve třetím čtení bychom hlasovali o těchto usneseních plus návrh na zamítnutí nebo podpoření návrhu předloženého poslanci Kádnerem a dalšími. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jestli jsem to dobře pochopil, tak na začátku třetího čtení, aby byl jako první bod, resp. prvně hlasováno o zamítnutí tohoto bodu. Následně o doprovodném usnesení, které jste načetl. Dobře. Děkuji.

Nikoho do podrobné rozpravy nevidím s přihlášením, takže končím podrobnou rozpravu. Děkuji jak navrhovateli tak předkladateli za jejich slova. Já jsem v tento moment

ještě neskončil tento bod, takže se chci zeptat, zda chcete vystoupit. Nechcete. Dobře. To znamená, končím druhé čtení tohoto návrhu.

S přednostním právem pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, protože my máme dosti podrobnou přípravu k dalšímu zákonu a ten zákon evidentně nestihneme, jenom bychom ho rozdělali asi za sedm minut, tak bych chtěl požádat pro poslanecký klub hnutí Úsvit přímé demokracie o přestávku v délce osmi minut.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že tím se dostaneme k 19. hodině, kdy končí dnešní jednání, tak v tento moment přerušuji jednání Poslanecké sněmovny s tím, že pokračovat budeme zítra ráno v 9 hodin pevně zařazenými body. Děkuji vám, dámy a pánové, a přeji příjemný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo v 18.53 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
11. června 2014
Přítomno: 187 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 10. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: poslanec Hamáček od 12 hodin z důvodu účasti na pohřbu paní exposlankyně Orgoníkové, pan poslanec Antonín ze zdravotních důvodů, pan poslanec Holeček od 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Hovorka z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Karamazov – osobní důvody, pan poslanec Klučka od 12 do 17 hodin – osobní důvody, pan poslanec Komárek do 11 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Kostřica – pracovní důvody, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, pan poslanec Pleticha do 17 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Podivínský z pracovních důvodů, pan poslanec Schwarzenberg – zahraniční cesta, pan poslanec Šincl do 10 hodin ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády od 12 hodin z důvodu účasti na pohřbu paní exposlankyně Orgoníkové, pan ministr Babiš z pracovních důvodů, pan ministr Bělobrádek od 13.30 do 15.00 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Brabec od 11 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Chovanec od 17.30 z pracovních důvodů, paní ministryně Jourová do 10 hodin z pracovních důvodů, paní ministryně Marksová z dopoledního jednání z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček z pracovních důvodů, pan ministr Prachař z pracovních důvodů, paní ministryně Válková do 12 hodin – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

Pan poslanec Okleštěk se omlouvá od 11 hodin, rovněž z pracovních důvodů.

Pan poslanec Tejc hlasuje s náhradní kartou číslo 1.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body 14, 54, 58, 59, 22, 3 a 21 a poté bychom se věnovali případně dalším bodům dle schváleného pořadu schůze. Připomínám, že na odpoledne máme pevně zařazeny body 42, 63, 62, 2, 45, 46, 47 a 48. Ještě než otevřu bod 14, tak zde mám přihlášku pana poslance Sedí, který se hlásí k pořadu schůze. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Prosím vás všechny ostatní, aby se ztišili.

Poslanec Antonín Sedí: Děkuji, pane předsedo. Já bych chtěl požádat o pevné zařazení bodu číslo 10, vládní návrh zákona o poskytnutí služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, sněmovní tisk 82, a pevné zařazení dnes odpoledne po již pevně zařazených bodech. Důvodem je nutná přítomnost paní ministryně. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Vidím pana předsedu Faltýnka, potom pana poslance Volného.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Vážený pane předsedo, dovoluji mi, abych požádal o pevné zařazení bodů na pořad schůze Poslanecké sněmovny, a to na středu 18. června jako první tři body v odpolední části jednání. Jedná se o tyto body: bod číslo 93 – Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve druhém pololetí roku 2013, sněmovní tisk 150, bod číslo 94 – Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery, sněmovní tisk 191, a bod číslo 95 – Návrh na prodloužení působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v operaci EU v Malijské republice, sněmovní tisk 193. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S přednostním právem se hlásí pan předseda klubu TOP 09, potom tedy pan poslanec Volný. Prosím.

Ale já opravdu prosím o klid. Já mám velké obtíže rozumět řečníkům, co navrhuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám, ale k návrhu pana poslance Faltýnka prosím, abychom si vzpomněli, že jsme na návrh grémia schválili na středu po těch třech pevně zařazených bodech senátní body. Nejsem si vůbec jist, zda návrh pana poslance je hlasovatelný.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže pokud by s tím pan předseda Faltýnek souhlasil, tak bychom to zařadili po pevně zařazených bodech, to znamená až po těch senátních. Pokud se nepletu, je to asi pět bodů, které bychom projednali ve středu odpoledne, a potom bychom brali tyto body. Důvod je ten, že senátoři již byli pozváni.

(Předsedající je upozorňován, že senátní body jsou zařazeny na dnešek a návrh poslance Faltýnka se týká příští středy.)

Já se omlouvám za drobné zmatky. Už jsme si to vyjasnili. Senátní body jsou na dnešek, takže příští týden to půjde. Omlouvám se za chaos, už v tom máme jasno, takže je to hlasovatelné a můžeme je zařadit jako první tři body na středu 18. 6.

Pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Vážený pane předsedo, kolegové, žádám tímto o pevné zařazení nového bodu schůze, který by se jmenoval zkrácení lhůty novely zákona o spotřební dani, tisk 208, pro projednání ve výborech. Bod navrhuji zkrátit, protože by měla být platnost od 1. 1. 2015. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Jenom se zeptám, zda si ho přejete i pevně zařadit, a pokud ano, tak na kdy.

Poslanec Jan Volný: Pokud možno ihned. Pokud to není možné, tak po pevně zařazených dnešních bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Prosím, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jménem obou dvou opozičních klubů si dovoluji zavetovat zařazení tohoto bodu. To jste si měli, pánové, rozmyslet včera.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak, tím je to vyřešeno. Pokud se nikdo nehlásí, přistoupíme k hlasování.

Pan poslanec Sed'a navrhoval bod 10, tisk 82, pevně zařadit na dnes odpoledne po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 23, přihlášeno je 141, pro 129, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Faltýnek body 93, 94 a 95 jako body 1 až 3 odpoledního jednání Sněmovny ve středu 18. 6.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 24, přihlášeno je 144, pro 128, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Návrh pana poslance Volného není hlasovatelný, protože proti němu bylo vzneseno veto dvou poslaneckých klubů.

Tím jsme se tedy vypořádali se změnami programu. Ještě vás seznámím s omluvou, a to pana poslance Benešíka, který se omlouvá z dnešního jednání od 9 do 13 hodin a od 17 do 19 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Kádner se omlouvá dnes od 15 hodin rovněž z pracovních důvodů.

Nic nám nebrání, abychom tedy pokročili. Zahájím projednávání bodu

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 176/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, je mi ctí zahajovat dnešní program, byť v tomto ruchu, ale já se s tím psychicky vyrovnám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, ještě než se s tím psychicky vyrovnáte, poprosil bych opravdu všechny, kteří se tady baví a nesledují jednání schůze, aby tak nečinili, protože opravdu je zde velmi vysoký hluk. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já vám slibuji, že mám na rozcvičení opravdu takový jednoduchý bod, který nás rozhodně nezatíží. Je mi až trapné této slovné Sněmovně ho dávat, ale je to ta úprava, o které jsme už hovořili a která bohužel v rámci prvního čtení neprošla zrychleným schvalováním, proto je tady znovu.

Cílem předkládaného návrhu zákona, jehož jádrem je opravdu legislativně technická úprava přílohy zákona o ochraně přírody a krajiny, je úprava názvu nové Správy chráněné krajinné oblasti Kokořínsko – Máchův kraj, a to souběžně s nabytím účinnosti nařízení vlády

o vyhlášení CHKO Kokořínsko – Máchův kraj k 1. září 2014, jehož účelem je zajištění právní ochrany dosud nechráněného území na Dokesku. Vzhledem ke skutečnosti, že stávající znění zákona o ochraně přírody a krajiny uvádí původní název Správy CHKO Kokořínsko a správního obvodu a odkazuje na původní zřizovací výnos Ministerstva kultury, který bude po nabytí účinnosti nařízení vlády zrušen, je třeba tuto část přílohy znovelizovat a upravit název správy nové chráněné krajinné oblasti, správní obvod a zřizovací předpis. Návrh zákona je tedy opravdu pouhou legislativně technickou úpravou přílohy zákona o ochraně přírody a krajiny a sám o sobě nepřináší žádné relevantní dopady na státní rozpočet a dotčené subjekty.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí. Výbor tuto věc projednal a usnesení výboru vám bylo doručeno jako tisk 176/1. Prosím pana zpravodaje, pana poslance Michala Kučera, aby se ujal slova.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Jak už přede mnou řekl pan ministr Brabec, jedná se o jednoduchou legislativně technickou změnu zákona. Výbor pro životní prostředí tuto změnu projednal a doporučil ke schválení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Zahradníka, nicméně vzhledem k tomu, že je jediný, tak to můžeme brát jako přihlášku do rozpravy. Prosím, máte slovo a nebudu vás nijak limitovat. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, chci jenom vskutku fakticky zde vystoupit. Celý ten proces projednávání a také samotný předmět toho, co teď projednáváme, je opravdu jednoduchý. Je to skutečně jenom změna názvu. Ale musíme si uvědomit, že touto projednání, této změně názvu předcházelo vydání nařízení vlády, které skutečně reálně zvětšilo území té chráněné krajinné oblasti o část, které se tam říká tam Dokesko neboli zřejmě okolí Doks, které určitě nějakým způsobem změnilo jednání, přístup orgánů veřejné správy k tomuto území, ale také život obyvatel na tomto území.

Proběhlo připomínkové řízení. Připomínky byly podle informací, které jsem na základě žádosti předložené ve výboru dostal, byly vypořádány bez nějakých problémů, tedy ten návrh byl předložen do vlády takzvaně bez rozporu. A já vystupuji jenom a jenom proto, abych možná všem připomenul, že takovéto zásadní změny v přístupu k danému území se dějí tedy formou nařízení vlády. My jakožto zákonodárný orgán se k tomu dostáváme, teprve až když se naprosto formálně mění jenom název. A mnoho z nás by mělo představu a žilo by v přesvědčení, že jsme vlastně nic jiného než změnu názvu neschválili. Ne, za tím je celá významná změna území naší republiky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Andrlého. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Augustin Karel Andrlé Sylor: Dobrý den, vážené poslankyně, vážení poslanci. Asi budu mluvit mimo program, ale hlásil jsem se. V devět hodin jsem na počítač dostal informaci, že moje dcera Klára porodila dvojčata, dva chlapce zdravé, tak se s vámi jenom chci podělit o tu radost, že pánbůh nám požehnal a že prostě můžu dneska oslavovat,

ale právě nějakým způsobem omezeným. Takže jestli mi dáte možnost, že si třeba budu moct dát panáka tady dneska... (Směje se. Z lavic zní hlasitý smích a aplaus.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já vám samozřejmě gratuluji. Věřím, že mluvím za celou Poslaneckou sněmovnu. Jenom chci říci, že ani takto zásadní změna v životě nemůže ovlivnit rozhodnutí předsedy Poslanecké sněmovny. (Smích v lavicích.) Pokud budete oslavovat, tak v restauračních zařízeních mimo Poslaneckou sněmovnu. Přeji vám, abyste si tu oslavu užil. Děkuji.

Pokud nejsou další přihlášky do rozpravy, tak obecnou rozpravu končím. Otevírám podrobnou rozpravu. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy podrobné. Není tomu tak, tak i podrobnou rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? Popřípadě pan zpravodaj? Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že nepadly žádné hlasovatelné návrhy, tak končím druhé čtení tohoto tisku. Děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem číslo

54.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy
o perzistentních organických polutantech
/sněmovní tisk 109/ - druhé čtení**

Znovu prosím pana ministra životního prostředí, aby se ujal slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobrý den ještě jednou. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, uznávám, že na devátou hodinu ráno je zmínka o perzistentních organických polutantech trochu nestavitelná, ale přesto doufám, že ji budete věnovat chvilku pozornost.

Dovolte mi tedy představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech. Česká republika je smluvní stranou této úmluvy od roku 2004. Minulý rok došlo na konferenci smluvních stran k rozhodnutí o zařazení nové látky, je to hexabromocyklododekan, a jeho izomerů do přílohy A této úmluvy. Po vstupu změny přílohy A v platnost bude tedy úmluva nově obsahovat celkem 23 chemických látek. Tato látka – radši budu říkat už zkratku HBCDD místo toho hexabromocyklododekanu, abych vás úplně nevystrašil – se tedy používá jako aditivní zpomalovač hoření, ale snadno se uvolňuje do životního prostředí a podle testů na laboratorních zvířatech má prokazatelně negativní účinky na správný vývoj a hormonální rovnováhu organismu. V roce 2011 byla tato látka rovněž zařazena do přílohy evropského nařízení REACH, takže je zároveň tedy sledována i v rámci tohoto nařízení. V České republice se tato látka vyrábí a používá se jako aditivní zpomalovač hoření v izolačních materiálech ve stavebnictví. Česká republika bude tedy registrovat zvláštní výjimku v souladu s rozhodnutím konference o její výrobě.

S ohledem na výše řečené nebude přijetí změny přílohy A Stockholmské úmluvy vyžadovat změnu platné právní úpravy pro dané oblasti a rovněž nebude mít žádný dopad ani do podnikové ani do veřejné správy ani na státní rozpočet.

Tato úmluva má z hlediska vnitrostátního práva charakter prezidentské smlouvy, přijetí změny úmluvy včetně příloh, které jsou součástí, pak podléhá ratifikaci prezidentem republiky, a je tedy vyžadován souhlas Parlamentu České republiky. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru, pana poslance Václava Zemka, aby nám odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo doručeno jako tisk 109/1. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji, pane předsedo. Zahraniční výbor na své schůzi 15. dubna tento tisk projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech." Tot' vše.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Nemám žádného přihlášeného, takže rozpravu končím. Zeptám se, zda je zde zájem o závěrečná slova. Předpokládám, že ne. (Není.)

Můžeme tedy přikročit k hlasování o usnesení, tak jak jej navrhl pan zpravodaj zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s takto navrženým usnesením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 25, přihlášeno je 164, pro 117, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Děkuji a končím projednávání bodu 54.

Budeme pokračovat bodem

58.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013 /sněmovní tisk 121/ - druhé čtení

Prosím znovu pana ministra životního prostředí.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové. Tak po organických perzistentních polutantech si vaše ráno dovolím pokazit dalšími chemickými látkami, a to pesticidem - azinfos-methyl a tři průmyslové chemické látky, kterým je komerční pentabromdifenylether, komerční oktabromdifenylether a perfluoroktansulfonová kyselina a její deriváty. Jednak už jsem to řekl při prvním čtení a jsem rád, že se mi to podařilo takřka bez zaškobrtnutí i v rámci druhého čtení.

Jedná se to, že souhlas s ratifikací změn přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné látky byl na konferenci minulý rok v Ženevě rozšířen právě o tyto čtyři nebezpečné látky a zařazením těchto látek do přílohy III se bude na tyto látky vztahovat postup předchozího souhlasu, což v praxi znamená, že pověřený orgán dovážejícího státu uděluje souhlas s dovozem těchto nebezpečných látek ještě před jeho uskutečněním. Nakládání s látkami nově zařazenými do této přílohy je již řešeno v nařízení

Evropského parlamentu a Rady o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek a nařízení Komise. Změna přílohy tedy nebude mít žádný dopad na právo České republiky ani na státní rozpočet, státní správu ani na podnikatelský sektor. Zařazení těchto látek přispěje k vyšší ochraně životního prostředí a lidského zdraví.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře, a prosím zpravodaje zahraničního výboru, pana poslance Roma Kostřicu. (U řečnického pultu je připraven poslanec Mihola.) Takže zastoupí ho pan kolega Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já omlouvám tímto pana profesora Kostřicu. On zastoupil mě na zahraničním výboru, tak já jsem tady vlastně jako na svém místě.

Chtěl bych konstatovat, že zahraniční výbor tento vládní návrh na své schůzi 15. dubna 2014 projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změn přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013."

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, také děkuji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tak ji také končím. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem.

Můžeme tedy hlasovat. Usnesení nám přečetl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s takto navrženým usnesením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 26, přihlášeno je 166, pro 127, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme tuto smlouvu schválili, a končím bod číslo 58.

Pokračujeme bodem

59.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, sjednaná v Basileji dne 22. března 1989, a změny přílohy IX této úmluvy, přijaté v Ženevě dne 10. května 2013
/sněmovní tisk 122/ - druhé čtení

Znovu pan ministr Brabec. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové. V pořadí třetí a slibuji, že dnes poslední smlouva, kterou vám předkládám, je ratifikace, resp. souhlas s ratifikací Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států.

Jde opět o to, že na zasedání v minulém roce přijala konference smluvních stran Basilejské úmluvy rozhodnutí o zařazení dvou nových položek do přílohy IX úmluvy, a to frakcí po zpracování nápojových obalů a odpadů vznikajících při výrobě štítků. Nové položky

jsou již součástí platné legislativy Evropské unie. Vzhledem k tomu, že toto nařízení je v České republice přímo použitelné, nebudou mít změny přílohy dopady na právo České republiky ani na státní rozpočet, veřejnou správu ani na podnikatelský sektor.

Přijetím změn příloh IX bude tato příloha uvedena do souladu se zmiňovaným evropským nařízením, proto se navrhuje, aby Parlament České republiky vyslovil se změnami přílohy IX souhlas.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Karla Raise, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo doručeno jako tisk 122/1. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. My jsme tuto záležitost projednali na zahraničním výboru a zahraniční výbor vyjadřuje souhlas s návrhem pana ministra. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Dobře. Tak děkuji. Otevírám rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Není tomu tak. Rozpravu končím.

Vzhledem k tomu, že pan zpravodaj to usnesení nepřečetl, tak já ho pro jistotu přečtu tak, jak ho odhlasoval zahraniční výbor.

Usnesení zní: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, sjednané v Basileji dne 22. března 1989, a změny přílohy IX této úmluvy, přijaté v Ženevě 10. května 2013." O tomto tedy budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 27, přihlášeno je 167, pro 130, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já končím bod 59.

Otevírám bod

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - první čtení

Prosím pana ministra životního prostředí, aby i tento tisk uvedl. Máte slovo, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, slibuji, naposled v tomto bloku si dovoluji přilákat vaši pozornost, tentokrát k jinému tématu, než jsou smlouvy.

Cílem předkládaného návrhu zákona je adaptace na nařízení Komise EU číslo 389/2013, na základě kterého dochází od roku 2013 ke změnám pravidel v procesu obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. Nařízení nově ukládá členským státům zajistit, aby provozovatelé, kterým je vydáno větší množství bezplatných povolenek, než na kolik mají dle alokačních pravidel nárok, vrátili neoprávněně obdržené bezplatné povolenky na

alokační účet EU. K vydání většího množství může dojít v případě, kdy provozovatel neoznámí včas podstatnou změnu v provozu zařízení a nepředá patřičné informace na Ministerstvo životního prostředí. V předkládaném návrhu novely je provozovatelům zařízení pro tyto případy stanovena povinnost vrátit neoprávněně vydané povolenky na alokační účet EU a současně je stanovena sankce za porušení této povinnosti.

Návrh dále ruší povinnost ověřovatelů emisí mít autorizaci k ověřování emisí skleníkových plynů, což je, řekněme, snížení byrokracie, administrativní náročnosti, kdy ověřovatelé budou mít nadále povinnost pouze mít akreditaci od Českého institutu pro akreditaci, která je udělována na základě prokázání odborné způsobilosti podle příslušného nařízení Komise. Udělováním autorizace v současné době představuje nadbytečnou administrativu a znevýhodňuje tuzemské subjekty, protože podle přímo použitelného nařízení Komise mohou v České republice vykonávat činnost ověřovatelů i zahraniční subjekty, a to pouze na základě akreditace, získané ve svém členském státě. Zrušením povinnosti vykonávat ověřování emisí na základě autorizace a ponecháním akreditace budou zajištěny dostatečné podmínky pro výkon činnosti ověření emisí, ale bude přitom odstraněno znevýhodnění tuzemských subjektů, a dojde tedy k odbourání nadbytečné administrativy.

Dále se navrhuje zrušit správní poplatek ve výši 3 000 Kč za změnu povolení k emisím skleníkových plynů. Tento poplatek znamená neadekvátní náklady pro provozovatele, protože ke změně takového povolení dochází kvůli změně předpisů o zjišťování emisí poměrně často a ve většině případů nejde o náročnou administrativu, takže je to opět snížení zbytečné administrativy pro podnikatele.

V rámci adaptace na nařízení Komise EU číslo 389/2013 se mění rovněž zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu ve znění pozdějších předpisů. Národní správce rejstříku obchodování s povolenkami, kterými je v případě České republiky OTE, a. s., má nově plnit řadu povinností, zejména povinnost spolupráce s příslušnými orgány, což jsou vedle Finančního analytického útvaru Ministerstva financí zejména orgány činné v trestním řízení, povinnost odhalovat a oznamovat podezřelé obchody, povinnost mlčenlivosti a vzdělávání zaměstnanců v oblasti boje proti praní špinavých peněz a financování terorismu.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Ještě než dám slovo zpravodaji, chtěl bych přečíst omluvu paní ministryně Váľkové, která se omlouvá z dnešního jednání od 9 hodin z důvodu zasedání ústavněprávního výboru Senátu.

Prosím tedy pana poslance Josefa Hájka, který je zpravodajem pro prvé čtení, aby se ujal slova. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, důvodem pro předložení novely zákona č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, je zejména adaptace české legislativy na nařízení Komise EU č. 389/2013. Na základě tohoto nařízení EU dochází od roku 2013 ke změně pravidel procesu obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

Pan ministr nás ve svém úvodním slově celkem podrobně seznámil se všemi čtyřmi základními cíli navrhovaného zákona, a proto je zde nebudu opakovat. Z pozice zpravodaje tohoto sněmovního tisku doporučuji Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby přikázal tento sněmovní tisk výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Zahradník se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, nepochybuji o tom, že je tento zákon třeba schválit, jinak bychom měli s Evropskou komisí zásadní problémy. Evropská komise přece emisní povolenky zavedla ve snaze čelit údajnému globálnímu oteplování a podle mého názoru se jedná o jakési cenové nebo ekonomické sociální inženýrství, které obchoduje s ničím. A je zajímavé a docela i úsměvné, když Evropská komise shledává, že obchodování s těmito povolenkami je navýsost rizikové, že může přinášet dokonce kriminální dopady a že je třeba tomuto nějak čelit. Já myslím, že vždycky, když slyšíme něco takového od milé Evropské komise, tak je třeba být velmi opatrní. Tady bohužel už asi naše opatrnost je marná, ale přesto bych rád, zase bez nějakého návrhu na usnesení, na tuto okolnost upozornil.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Josef Hájek: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážená vládo, mě akorát mrzí, že pan europoslanec Zahradil nezahradil tu novelu Evropské unie, protože ta novela byla schválena, a tím pádem tady o ní musíme jednat.

Využil bych této podrobné rozpravy a požádal bych o zkrácení lhůty k projednávání tohoto návrhu výboru pro životní prostředí o 45 dnů, to znamená na 15 dnů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, беру to jako návrh na zkrácení lhůty na 15 dnů. Budeme o tom hlasovat, až na to přijde čas. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, končím obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na příkázání. Je zde návrh na příkázání výboru pro životní prostředí. Zeptám se, zda si někdo přeje navrhnout ještě jiný výbor. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s příkázáním výboru pro životní prostředí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 28, přihlášeno je 172, pro 136. Konstatuji, že jsme příkázali tento tisk výboru pro životní prostředí.

A ještě se vypořádáme s návrhem na zkrácení. Zeptám se pana ministra, zda souhlasí se zkrácením. Je tomu tak. O tom hlasovat můžeme. Budeme hlasovat o zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 15 dnů.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 29, přihlášeno je 172, pro 132, proti nikdo, i tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme příkázali výboru pro životní prostředí a lhůta byla zkrácena na 15 dnů, a končím projednávání bodu 22.

Pan předseda klubu KDU-ČSL, prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, dovolil bych si požádat o patnáctiminutovou přestávku na poradu klubu KDU-ČSL.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Registruji návrh a přeruším jednání Poslanecké sněmovny pro poradu klubu KDU-ČSL na 15 minut. Sejdeme se tady v 9.54 hodin.

Ještě je zde omluva pana poslance Koubka, který se omlouvá dnes mezi 9.00 a 10.30.

(Jednání přerušeno v 9.39 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.54 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, budeme pokračovat. Lhůta na poradu klubu KDU-ČSL uplynula. Já otevřu bod číslo

3.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb.,
o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb.,
o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých
dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 98/ - druhé čtení**

Prosím pana ministra zemědělství pana Mariana Jurečku, aby tento tisk ve druhém čtení z pověření vlády uvedl. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré dopoledne, děkuji, pane předsedo. Milé poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych blíže představil vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů. Návrh zákona je předkládán jako iniciativní materiál Ministerstva zemědělství. Původní návrh zákona, sněmovní tisk 1063, nebyl Poslaneckou sněmovnou z důvodu jejího rozpuštění projednán.

Hlavními důvody předložené navrhované právní úpravy, pokud jde o zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, jsou zejména: zpřesnění obecných ustanovení o společných organizacích trhu, přímých platbách, Programu rozvoje venkova a operačního programu Rybářství. Zjednodušení evidence zemědělského podnikatele s ohledem na zjednodušení živnostenského práva a se změnami vyvolanými zákonem o základních registrech. Dále změna v provozování evidence využití půdy podle uživatelských vztahů, tzv. LPIS, s ohledem na sjednocení způsobu administrace dotací v resortu zemědělství po provedené redukci agentur pro zemědělství a venkov Ministerstva zemědělství, jejichž převážnou činnost převzal od 1. 1. 2013 Státní zemědělský intervenční fond. A zpřesnění ustanovení o evidenci půdy, evidenci krajinných prvků a evidenci objektů a jejich procesních způsobů aktualizace.

Předmětem hlavních změn zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, jsou zejména formulační úpravy ustanovení o financování Státního zemědělského intervenčního fondu, doplnění ustanovení o poskytování národních dotací na základě pověření ministerstva podle § 2 písm. d) zákona o zemědělství prostřednictvím dohody o poskytnutí dotace a doplnění ustanovení a poskytování dotací a možnost elektronických podání.

Za pozitivní dopad návrhu zákona na podnikatelské prostředí České republiky lze považovat zejména zjednodušení evidence zemědělského podnikatele zrušením institutu místní příslušnosti a zrušením evidence zaměření zemědělské výroby.

Pokud jde o důvodovou zprávu, dovoluji si upřesnit informaci o nových základních nařízeních Rady a Parlamentu EU, které byly přijaty koncem roku 2013 a následně v mezidobí publikovány v Úředním věstníku EU. Jedná se o nová základní nařízení Rady a Parlamentu EU, která se týkají změn společné zemědělské a rybářské politiky Evropské unie pro období 2014 až 2020 v oblasti přímých plateb, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, společných organizací trhu se zemědělskými produkty. Na tato již publikovaná nařízení Evropské unie budou navazovat dosud nepřijatá prováděcí nařízení Komise Evropské unie, která budou přijímána orgány Evropské unie v průběhu roku 2014.

K pozměňovacím návrhům zemědělského výboru sněmovní tisk č. 98/3 sděluji, že s nimi souhlasím, protože obsahují potřebné úpravy předloženého materiálu ve vazbě na aktuální změny předpisů Evropské unie a na požadavky aplikační praxe. V případě změn zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, se jedná zejména o doplnění vymezení role Ministerstva zemědělství ve vztahu ke společné zemědělské politice EU a obsahu řídicích a kontrolních systémů Ministerstva zemědělství. Doplnění rámcového zaměření Programu rozvoje venkova České republiky na období 2014 až 2020. Rozšíření forem podpor poskytovaných Podpůrným a garančním rolnickým a lesnickým fondem. Doplnění odborné pomoci žadatelům při podávání žádostí. Úpravy kompetencí a působnosti v oblasti evidence využití podle uživatelských vztahů LPIS mezi Ministerstvem zemědělství a Státním zemědělským intervenčním fondem. Úpravy evidence využití půdy podle uživatelských vztahů LPIS, nahrazení půdního bloku a dílů půdního bloku jen dílem půdního bloku a nahrazení evidence krajinných prvků evidencí ekologicky významných prvků. Prodloužení lhůty pro uživatele k hlášení změn v evidenci využití půdy podle uživatelských vztahů LPIS a nerušení ustanovení § 6 ponecháním předkládání zprávy o stavu zemědělství.

V případě změn zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, se jedná zejména o zdůraznění role Státního zemědělského intervenčního fondu jako správního úřadu a doplnění možnosti Státního zemědělského intervenčního fondu získávat údaje z lesních hospodářských plánů, zejména pro účely kontrol dotací Programu rozvoje venkova České republiky na období 2014 až 2020.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka zemědělského výboru paní poslankyně Margita Balaščíková, protože jsme tento návrh v prvním čtení přikázali právě zemědělskému výboru. Usnesení výboru vám byla doručena jako tisky 98/1 až 3. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, pane předsedající, dobrý den, kolegyně a kolegové. Pan ministr předložil návrh a vysvětlil všechno, takže já bych nezdržovala ostatní kolegy a až v podrobné rozpravě bych podala další vysvětlení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Otvírám obecnou rozpravu. Hlásí se pan poslanec Bendl, tak má, prosím, slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, budu velmi stručný. Řeknu, že podporujeme obecně přijetí tohoto zákona, protože reaguje na potřeby České republiky ve vztahu ke změně legislativy Evropské unie a k tomu novému období 2015 a dále. To, co tady říkal pan ministr, je pravda. Tento zákon byl připravován ještě v minulém volebním období. Potvrzuji nutnost potřeby reagovat na zpřesnění věcí, které se týkají LPISu a podobně, protože tam dochází k častým disproporcím při kontrolách a podobně a je potřeba

v tom udělat pořádek. Proto tato novela byla připravována už v minulosti stejně jako nové specifikování podpor, které, doufám, a říkám to tady úmyslně takto na mikrofon, aby to slyšel i pan ministr, zaregistrují kromě takových těch klasických podpor, které chodí skrze ZIF do zemědělského sektoru, tak se tam významněji objeví podpora udržení vody v krajině. A nejenom tím, že bude existovat takový program, ale bude také dostatečně finančně sanován. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se na další přihlášky do obecné rozpravy. (Nikdo se nehlásí.) Žádné nejsou. Obecnou rozpravu končím a otevírám rozpravu podrobnou, kam se hlásí paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Já bych vám v podrobné rozpravě předložila legislativně technické úpravy pozměňovacích návrhů obsažených v usnesení zemědělského výboru k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 98/3:

1) V bodu 11 se slova "odst. 1 a 2 se slova "půdního bloku, popřípadě" nahrazují slovy "odst. 1, 2 a v odst. 4 se slova "půdním bloku, popřípadě", slova "půdního bloku, popřípadě" a slova "půdními bloky, popřípadě".

2) V bodu 13 úvodní větě se číslo "32" nahrazuje číslem "33", v poznámkách pod čarou se druhé číslo "32" nahrazuje číslem "33", v předposlední větě se číslo "33" nahrazuje číslem "34" a v poslední větě se číslo "59" nahrazuje číslem "60".

Já vidím, že to ve vás vyvolává úsměv, nicméně jedná se o legislativně technické úpravy a to čtení takto musí probíhat.

3) V bodu 19 se slova "odst. 1, 5, 9 a v odst. 10 se slova "půdního bloku, popřípadě" nahrazují slovy "odst. 1, 5, 8, 9 a v odst. 10 se slova "půdním bloku, popřípadě" a slova "půdní blok, popřípadě".

4) V bodu 26 se slova "a slovo" nahrazují slovem " , slovo" a na konci textu tohoto pozměňovacího návrhu se doplňují slova "a slova "půdním bloku, popřípadě" se zruší".

5) V bodu 30 v úvodní větě se slovo "§ 3m" nahrazuje slovem "§ 3p".

6) V bodu 46 se slova "odst. 3" nahrazují slovy "odst. 4".

Jedná se o opravy gramatických a písemných chyb a úpravy, které logicky vyplývají z přijatých pozměňovacích návrhů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Má slovo pan poslanec Ladislav Velebný. Prosím.

Poslanec Ladislav Velebný: Dobrý den, dámy a pánové. Chtěl bych se přihlásit k pozměňovacím návrhům k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 98. Jedná se o sněmovní dokumenty, které jsou v systému pod číslem 903 a 926. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Další přihlášky do podrobné rozpravy nemám. Zeptám se, zda si pan ministr, popř. paní zpravodajka přeje závěrečná slova v této fázi. Není tomu tak. Žádný hlasovatelný návrh nepadl. Tedy končím druhé čtení bodu číslo 3 a děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Budeme pokračovat bodem

21.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb.,
o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných
přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských
půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 212/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je zde navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, tedy podle § 90 odst. 2. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedo. Teď to bude opravdu velice rychlé. Dovolte, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaný vládní návrh obsahuje pouze jednu změnu zákona o hnojivech, která je však pro praktickou aplikaci tohoto zákona nezbytná. Navrhuje se zrušit ustanovení, podle kterého Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský zruší rozhodnutí o registraci hnojiva, resp. pomocné půdní látky nebo pomocného rostlinného přípravku, pokud tato pomocná půdní látka nebo pomocný rostlinný přípravek obsahuje účinnou látku přípravku na ochranu rostlin. Záměrem je odstranit právní nejistotu držitelů registrací dotčených výrobků, kterou toto ustanovení vytržené z kontextu celého zákona způsobuje.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k minimálnímu rozsahu a technickému charakteru materiálu vám navrhuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila s vládním návrhem zákona souhlas již v prvním čtení v souladu s § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Mnohokrát děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře, a prosím zpravodaje pro první čtení, kterým je pan poslanec Jan Volný.

Poslanec Jan Volný: Vážený pane předsedo, vážení kolegové, při novele zákona o hnojivech v roce 2013 vlivem změn legislativních procesů a zřejmě i mylnou interpretací nařízení bylo přijato zbytečně přísné usnesení, které evropská legislativa vůbec nevyžaduje. Proto si myslím, že to je první krok k tomu, abychom náš legislativní systém zjednodušovali a činili ho přijatelnějším pro naše orgány i pro jejich uživatele. Proto doporučuji tento pozměňovací návrh, nebo tento návrh přijmout. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde přihlášku pana předsedy klubu ODS a tuším, co nám chce říci.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je dobře, že pan předseda to tuší. Jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, vetuji projednávání zákona podle § 90 odst. 2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, registruji. Ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Nikdo. Pan zpravodaj se hlásí? Ano. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den. V tomto případě já navrhuji zkrátit lhůtu na projednávání na 30 dní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Na třicet dní, dobře. Děkuji. Pan poslanec Blažek se hlásil? Není tomu tak. Děkuji. Já jsem měl informaci, že ano, tak se omlouvám. (Reakce na poznámku poslance Blažka z místa:) Já vám také kynu.

Budeme tedy v této fázi rozhodovat o přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Zeptám se, zda je zde jiný návrh. Není tomu tak. Takže přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s přikázáním výboru zemědělskému, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 30, přihlášeno je 179, pro 129, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

A ještě rozhodneme o návrhu o zkrácení lhůty na 30 dní.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 31, přihlášeno je 179, pro 120, proti byl jeden. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme tento tisk přikázali výboru zemědělskému a lhůta byla zkrácena na 30 dní. Končím projednávání bodu 21. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem 11, což je

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 100/ - druhé čtení

Místo paní ministryně Marksové se slova ujme pan ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi ve stručnosti uvést vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Předložený návrh zákona je technického charakteru, kdy se ustanovení o nabytí účinnosti zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců posunuje o jeden rok, tedy s účinností od 1. ledna 2016. Obdobné úpravy se provádějí též v zákonech, které se na zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců odkazují a navazují na něj. Důvodem tohoto odložení účinnosti je potřeba získat čas nezbytný zejména pro to, aby mohly být celkově zhodnoceny

všechny možnosti zabezpečení zaměstnanců při pracovním úrazu a případně při nemoci z povolání. Pokud bude rozhodnuto o nejvhodnějším způsobu zabezpečení zaměstnanců v těchto případech, zvolené řešení bude promítnuto do právního řádu České republiky.

Mohu vás informovat, že v současné době Ministerstvo práce a sociálních věcí projednává materiál nelegislativní povahy s objektivním popisem současného stavu zabezpečení při pracovním úrazu a nemoci z povolání a se zhodnocením reálných variant budoucího věcného řešení tohoto zabezpečení. Tento materiál by měl být předložen vládě České republiky k rozhodnutí, a to nejpozději ve třetím čtvrtletí letošního roku.

Návrh zákona byl projednán výborem pro sociální politiku, který doporučuje návrh zákona schválit s tím, že navrhuje účinnost zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců posunout o dva roky. Mohu uvést, že s tímto pozměňovacím návrhem souhlasím a považuji jej za racionální, neboť vytvoří dostatečný časový prostor pro budoucí právní řešení, ať bude vybrána jakákoliv varianta, neboť vždy bude potřeba rozsáhlého legislativního zásahu.

Děkuji za vaši pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. My jsme tento tisk přikázali k projednání výboru pro sociální politiku. Usnesení bylo doručeno jako tisk 100/1. Prosím pana poslance Opálku, který je zpravodajem výboru, aby nám odůvodnil usnesení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, náš výbor pro sociální politiku se zabýval tímto tiskem na své 6. schůzi dne 10. dubna t. r. a přijal usnesení pod číslem 34, které jste dostali jako sněmovní tisk 100/1, jak již říkal pan předseda Poslanecké sněmovny.

Chci říci, že jsme posunuli termín, tak jak zaznělo i z úst pana ministra vnitra. Osobně si myslím, že čas pro zpracování nového legislativního návrhu je docela napjatý a jsem sám zvědav, jak se s tím ministerstvo a vláda popasují. Chtěl bych však upozornit, že kromě tohoto posunu termínu jsme ještě odsouhlasili doporučení Poslanecké sněmovně na čtyři doprovodná usnesení, která by měla být hlasována ve třetím čtení.

Tolik má zpravodajská zpráva. Jinak se přihlašuji do podrobné rozpravy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Žádnou přihlášku nevidím, končím obecnou rozpravu. Otevírám podrobnou a slovo má opět pan zpravodaj.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji ještě jednou. Dovolil jsem si nad rámec usnesení výboru vložit do systému pod číslem 912 pozměňovací návrh, který řeší výši, kterou za zprostředkování úrazového pojištění dostává Kooperativa a Česká pojišťovna. Doposud je tomu tak, že tato provize činí 9 %, přičemž činnosti spojené s tímto pojištěním jsou proti zdravotním pojišťovnám v případě správců důchodového pojištění podstatně menší, neb nemusí získávat ani klienty, ani zhodnocovat jejich úspory. Mají v podstatě jeden hlavní úkol – od zaměstnanců vybrat pojistné, což je povinností zaměstnavatele, který platí toto pojistné ze své režie, a pak po vypořádání si nechat těch 9 % a zbytek poukázat do státního rozpočtu.

Já navrhuji to, co již bylo schváleno v minulém volebním období, ale vzhledem k zásahu Senátu a diskusím kolem koncepce nakonec spadlo pod stůl, to je snížení této režie z 9 na 4 %, což je stále více, než mají pojišťovny, které jsem zmiňoval. Zvažoval jsem i nižší

hranici, ale vzhledem k tomu, že v tom minulém volebním období, kdy se hlasovalo, ze 147 poslanců se pro tuto variantu vyslovilo 139, napříč všemi politickými kluby tento návrh byl schválen, zůstal jsem u té předlohy 4 % a budu věřit, že získá podporu i této naší Sněmovny. Je to návrh, který předkládal v minulém volebním období kolega Michal Doktor, a já věřím, že i když to vlastně předkládám za něj já, získá vaši podporu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Mám zde faktickou poznámku. Prosím, pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážený předsedající, tento pozměňovací návrh má své opodstatnění. Možná bychom se mohli zabývat i tím, jestli by procento nemohlo být ještě nižší. Jedná se vlastně o to, že tyto pracovní úrazy byly odškodňovány podle jakési vyhlášky 244, ale teď nevím přesně, která pozbyla své platnosti, a v podstatě lékaři mají problémy s tím, jak pro pojišťovnu bolestné nebo odškodnění dneska uplatňovat, protože dříve to bylo jednoduché. Napsala se diagnóza a vyhláška vám sama vyhodila body. V současné době se se souhlasem pacienta může postupovat pořád podle tohoto způsobu, ale není to, řekl bych, v souladu se zákonem, protože se řeklo, že tyto úrazy bude odškodňovat soud, a je tendence, že částky budou mnohem a mnohem vyšší, než byly doposud. Takže si myslím, že snížení procentuálního zisku pojišťovny eventuálně ještě o něco níž by stálo za úvahu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Já bych rád reagoval. Samozřejmě že je možno předložit i další pozměňovací návrh, případně pozměňovací návrh k mému pozměňovacímu návrhu, ale musí to zaznít v tuto chvíli v podrobné rozpravě ve druhém čtení. Jinak to bude věcí samozřejmě přípravy nové legislativy, aby tyto věci vzala v úvahu a zohlednila. Pokud však schválíme 4 %, tak pro státní rozpočet to bude představovat ročně příjem navíc – škoda, že tu není pan ministr financí – půl miliardy korun. Takže za dva roky, než dojde k novele, to bude miliarda pro státní rozpočet. Určitě vás budou oslovovat zanedlouho přes maily, možná i osobně, zástupci Kooperativy a České pojišťovny, ale věřím, že budete tak stateční, jak byli minule poslanci v minulém volebním období.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádná další přihláška do podrobné rozpravy není. Podrobnou rozpravu končím. Závěrečná slova si pan ministr ani pan zpravodaj nežádají, takže vzhledem k tomu, že nepadlo nic, co by bylo hlasovatelné, končím druhé čtení tohoto návrhu a předám řízení schůze.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré dopoledne. Budeme pokračovat projednáváním bodu

12.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 117/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede pan ministr Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobrý den. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, už jsem si myslel, že dneska zůstanu pouze u perzistentních polutantů, ale věren své přezdívce Brabenec zastoupím paní kolegyni Válkovou aspoň v úvodním slově. Paní kolegyně Válková je dle informací stále ještě v Senátu.

Dovolte mi tedy, abych krátce popsal vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů. Navrhovaná právní úprava předpokládá, že bude nově stanovena délka funkčního období předsedů kolegií Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, a to na dobu pěti let. Návrh vychází z toho, že většina ostatních funkcionářů soudu, tedy předsedové a místopředsedové soudů, již délku funkčního období stanovenou má. Předseda a místopředseda Nejvyššího soudu a předseda a místopředseda Nejvyššího správního soudu jsou jmenováni na dobu deseti let, předsedové a místopředsedové vrchních, krajských a okresních soudů na dobu sedmi let. Uplynutí funkčního období bude důvodem zániku funkce předsedy kolegia příslušného soudu. Stanovení funkčního období předsedů kolegií by mělo přispět k personální obnově v těchto funkcích a k výběru optimálních osob, které by uvedené funkce měly zastávat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 117/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka ústavněprávního výboru paní poslankyně Marie Benešová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Benešová: Dobré dopoledne. Paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, ústavněprávní výbor na své schůzi 9. dubna 2014 projednal tento vládní návrh zákona a vyjádřil v podstatě souhlas. Současně zde byly přečteny dva pozměňovací návrhy, jeden můj a jeden kolegy Tejce, se kterými byl rovněž vysloven souhlas. Podstata těchto návrhů je taková, že předsedovi Nejvyššího soudu, který byl jmenován do funkce přede dnem 1. 10. 2008, končí funkční období dnem, kterým skončí funkční období předsedovi Nejvyššího správního soudu – to je pozměňovací návrh doktora Tejce. Pozměňovací návrh můj spočívá v doplnění zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce, a odstraňuje disproporce platových úrovní mezi soudci obecných soudů a soudci Ústavního soudu. Oba tyto návrhy byly odsouhlaseny a jsou zařazeny řádně v systému. Odkazuji proto na sněmovní dokumenty, které byly 9. 5. 2014 odsouhlaseny ústavněprávním výborem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Pospíšil a potom pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji vám jenom jednu malou poznámku k tomuto návrhu zákona. Já návrh zákona velmi vítám, protože předsedové kolegií byli v zásadě poslední funkcionáři v justici, kteří měli

časově neomezené mandáty. Časově omezené mandáty pro předsedy soudu se podařilo prosadit v době Topolánkovy vlády novelou zákona o soudech a soudcích, na které jsem měl tu čest také pracovat a tady ji prosadit. Nicméně je třeba k tomuto A, to znamená časově omezené mandáty, říci i jisté doporučení do budoucna. Já doufám a tak si i koncipuji své krátké vystoupení jako jakési doporučení této vládě a paní ministryni spravedlnosti – která tady bohužel není. (V sále je obrovský hluk.)

Myslím si, že je třeba, aby tato novela, která je dílčí a velmi krátká, byla doplněna v budoucnosti rozsáhlejší novelou zákona o soudech a soudcích, která jasně stanoví pravidla pro výběrová řízení pro funkcionáře soudů a také pro jednotlivé soudce. My jsme rozsáhlou koncepční novelu už připravili, to znamená je napsaná, je možné ji oprášit, bavit se o ní. Bohužel nebyla už schválena. Myslím si, že to je strašně důležité, pokud chceme odstranit řekněme disonance a mediální problémy, které jsou například nyní spojeny s výběrem nového předsedy soudu pro severní Čechy. Pokud zde budou jasná a zákonná pravidla, jak se předsedové soudů a jednotliví soudci budou vybírat, pak se odstraní, řekněme, veřejná debata o tom, nakolik výběrové řízení bylo otevřené a objektivní, nakolik proběhlo podle pravidel a tak dále. Zkrátka a dobře, příklad severních Čech jasně ukazuje, že nevystačíme pouze s interními předpisy vydanými ministrem, ale že pro výběrová řízení předsedů soudů je třeba mít zákonná jasná pravidla, která budou jaksi všeobecně seznatelná a budou platit i do budoucna, to znamená nebude je moct jednotlivý ministr měnit a upravovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, že vás přerušuji, ale prosím kolegy a kolegyně, aby ztišili své hlasy. Pokud máte něco důležitého, co potřebujete projednat, učíňte tak v předsáli, protože opravdu člověk, který mluví u řečnického pultíku, nemá sílu vás překřičet. Já si myslím, že to není takový problém. Prosím, abyste se ztišili. Děkuji.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, paní místopředsedkyně. Já to беру jako doporučení paní ministryni, bude to mít ve stenozáznamu, takže mně hluk nevadí a myslím si, že se s tím může seznámit.

Tím končím své vystoupení. Chtěl jsem říci, že tato dílčí úprava je v pořádku, ale měla by být doplněna koncepčnější změnou. Ta byla z velké části již připravena a já doporučuji této vládě, aby se k tomu opět vrátila, protože máme-li časově omezené mandáty, pak musíme stanovit pravidla, jak jednotlivé funkcionáře vybírat. Jistým řešením, a to je má poslední poznámka, by byla i spolupráce s možnou vzniklou soudcovskou radou, ale protože vím, že tato vláda to nemá ve svém vládním prohlášení, tak doporučuji alespoň, jak už jsem řekl, zákonná pravidla pro výběr soudních funkcionářů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím k mikrofonu pana poslance Blažka.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Já bych jenom chtěl upozornit na to, že dáváme lhůty čím dál tím více soudní soustavě, to znamená vedením, různým funkcionářům, šéfům kolegií atd., což je v pořádku, ale jenom když jsme včera strávili tak plodnou debatu o státních zástupcích, tak bych chtěl upozornit, že tam žádné lhůty nejsou. On to obsahoval zákon, který spadl s minulou Sněmovnou, a myslím si, že je dobré bavit se o tom, že když už soudcům, kteří v podstatě mají své místo v Ústavě jako zvláštní soudní moc, lhůty dáváme, tak vedle toho působí zajímavě, když někteří funkcionáři státního zastupitelství jsou ve funkcích v podstatě neomezenou dobu a mnozí tam jsou více jak deset let. Takže jenom bych

rád v této souvislosti upozornil, že když už tedy dáváme lhůty soudům, tak bych poprosil stávající vládu, aby se také zabývala hodně rychle tím, aby se tyhle poměry zavedly i do soustavy státního zastupitelství, protože když jsem včera poslouchal tu kritiku státních zástupců, kterou jsem já nevedl, tak ono to dost možná souvisí s tímhle problémem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a vzhledem k tomu, že nemám nikoho dalšího přihlášeného do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tudíž ji končím. Táži se, zda navrhovatel či paní zpravodajka mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Končím tedy druhé čtení tohoto zákona.

Nyní přikročíme k projednávání bodu číslo

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr vnitra Chovanec. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji vám, abych vám řekl několik úvodních vět o návrhu zákona, o kterém hovořila kolegyně Tominová velmi podrobně v rámci prvního čtení, a proto bych pouze připomenul některé parametry tohoto zákona.

Navrhuje se, aby již v roce 2015 platila pravidla pro zvyšování důchodů, podle kterých se postupovalo před rokem 2013, tj. aby ve výši zvýšených důchodů byl zohledňován růst cen plně, a nikoliv jen jednou třetinou, aby se předešlo opakování letošní situace, kdy zvýšení důchodů bylo velmi nízké, a za účelem alespoň částečné kompenzace nižší valorizace důchodů v období 2013–14. Navrhuje se současně, aby při zvýšení důchodů v lednu 2015 činilo zvýšení u průměrného starobního důchodu nejméně 1,8 %.

Návrh zákona byl projednán ve všech příkázaných výborech, tj. ve výboru pro sociální politiku a rozpočtovým výborem, které shodně návrh zákona doporučily Poslanecké sněmovně schválit. V souladu s usnesením těchto výborů vás prosím o podporu předloženého návrhu zákona. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Mám tady přihlášku pana poslance Laudáta. Já se chci zeptat, protože faktickou nemůžu pustit mimo rozpravu, jestli je to procedurální návrh. (Ano.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, už tady při předchozím projednávání byl vznesen požadavek, aby u takto zásadních věcí byl příslušný resortní ministr, a jednalo se konkrétně o paní ministryni Marksovou-Tominovou. Vzhledem k tomu, že ji tady nevidím, dávám procedurální návrh, aby se tento bod přerušil do příchodu paní ministryně. A skutečně bych moc naléhavě prosil vládu, když jsou to klíčové materiály, já nebudu škodit u jakýchkoliv formálních materiálů, že by tady skutečně měli být přítomni a obhajovat ministři. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09 a ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Jelikož se jedná o procedurální návrh, rozhodneme o něm bez rozpravy. Dříve než tak učiním, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili.

Zahajuji tedy hlasování o procedurálním návrhu přerušit projednávání tohoto bodu. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 32, do kterého je přihlášeno 146 poslanců, pro 40, proti 95. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní s přednostním právem dávám prostor předsedovi klubu ODS panu poslanci Stanjurovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. My jsme zdvořile požádali, abychom přerušili projednávání, dokud tu nebude paní ministryně. Vy jste proti, my se musíme poradit o dalším postupu, protože je to velmi nezvyklé, takže žádáme o přestávku na jednání našeho klubu v délce dvou hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, slyšela jsem dobře do 22 hodin, nebo v délce dvou hodin? (Pobavení. – V délce dvou hodin.) Ano. Takže se sejdem ve 12.37.

(Jednání přerušeno v 10.37 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.37 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní a pánové. Budeme pokračovat v přerušném jednání. Vidím pana předsedu klubu TOP 09. Jistě mi dovolí, abych přečetl omluvy ještě předtím, než mu dám slovo.

Z dnešního jednání se na dobu do 14.30 omlouvá paní poslankyně Vlasta Bohdalová, pan poslanec David Kasal od 11.15 do 15.30 hodin, od 15 do 19 hodin pan poslanec Karel Rais, od 14 do 19 pan poslanec Bohuslav Chalupa, ze zdravotních důvodů se omlouvá z dnešního jednání paní poslankyně Jana Lorencová a od 12.30 do 17 hodin pan poslanec a předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Tolik omluvy z dnešního jednání.

Ještě před zahájením toho bodu pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dovoluji mi dvě informace. Ta první je osobní. Osobně jsem velmi šťasten, že konečně vidím na schůzi naší Poslanecké sněmovny paní ministryni práce a sociálních věcí.

Ta druhá je, že skutečnost, že paní ministryně práce a sociálních věcí nebyla přítomna na bodu, který pokládáme za stěžejní pro ministra práce a sociálních věcí, nás vykolejila do té míry, že si dovoluji požádat o třicetiminutovou přestávku na klub TOP 09.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09. Já sice vyhlásím přestávku na poradu klubu a spojím ji s polední přestávkou, ale zklamání všechny členy organizačního výboru, protože vyhlásím jednání organizačního výboru na 12.50 hodin, tedy deset minut po přerušení, tak jak bylo rozhodnuto při minulém jednání.

Čili přerušuji jednání do 14.30 hodin, tedy na polední přestávku, a zároveň svolávám organizační výbor Poslanecké sněmovny na 12.50 hodin. Děkuji.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.40 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Dovolte mi, abych zahájil odpolední jednání.

Než přejdeme k bodu číslo 42, tak tu mám dvě omluvy. Pan poslanec František Adámek se omlouvá dnes od 16 do 19 hodin a pan poslanec Jan Birke z dnešního jednání od 12.30 do 17 hodin.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

42.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb.,
o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 206/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek. Prosím pana ministra, aby se ujal slova. Vás ostatní prosím, abyste se ztišili, když už budeme probírat ty učitele.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych vám v krátkosti představil návrh novely 563 o pedagogických pracovnících. Tento návrh řeší problém, který je již letitý, protože více jak deset let v tomto zákoně je podmínka, že každý, kdo bude učit na českých školách, musí mít vysokoškolské pedagogické vzdělání příslušného směru.

Vzhledem k tomu, že tento návrh zákona má vejít, respektive jeho článek, v platnost 1. 1. 2015, tak jsme si udělali šetření, kolika učitelů se to týká. První, co mě překvapilo, že takové šetření ministerstvo nikdy v minulosti neudělalo. A druhé překvapení bylo, že se to týká 17 tisíc učitelů. Vzhledem k tomu, že v některých školách je nekvalifikovanost více jak 60 %, dokonce máme v České republice několik škol, kde je nekvalifikovanost dokonce 100 %, tak jsme se tím problémem začali vážně zabývat. Protože by za tohoto stavu, kdybychom nedělali vůbec nic, vešel tento zákon v platnost, tak si dovoluji tvrdit, že nemalá část základních škol i středních škol by se dostala do problému, že by v podstatě nemohla plnit výuku.

Proto přicházíme s alternativou. Ještě předtím, než vám tu alternativu představím, tak vám řeknu proces, jak to probíhalo. Měli jsme jednání se zástupci školských odborů, zároveň jsme měli jednání se zástupci pedagogů, pedagogických fakult a tam právě došlo ke kompromisu těchto několika málo výjimek. Ale zároveň jsme se dohodli se zástupci pedagogických fakult, že vyhlásí mimořádné termíny tak, aby každý učitel se mohl přihlásit do vzdělání, ať už tedy do dokončení vysokoškolského vzdělání, anebo toho kursu, který mu nahrazuje kvalifikaci.

Nyní pojďme k těm výjimkám. Týká se to čtyř oblastí. První navrhuje, aby možnost výkonu přímé pedagogické činnosti bez odborné kvalifikace mohla být uplatňována učiteli,

kteří jsou starší 55 let a mají dvacetiletou praxi. Je to z toho důvodu, že za prvé ta praxe je také velmi významná, a na druhou stranu, že kdyby oni nastoupili na vysokou školu, tak by to víceméně dodělávali těsně před odchodem do důchodu a to nám přijde neefektivní.

Druhá se týká rodilých mluvčích – výuka cizího jazyka. Je to z toho důvodu, že tam samozřejmě byla celá řada připomínek právě k těm rodilým mluvčím, kteří sice mají kvalifikaci ze zahraničí, ale není jim uznávána v České republice. Touto výjimkou vycházíme vstříc žádostem z pedagogického terénu.

Další výjimka, která také vzešla právě z diskuse s odbornými školami i s odborníky na danou problematiku, se týká možnosti zaměstnat odborníky z praxe, kteří neučí na plný úvazek. Učí na částečný úvazek na odborných školách, dělají například finančního ředitele, budou učit finanční gramotnost a učí tam dvě hodiny. Bylo by asi hloupé po nich chtít, aby si dodělávali pedagogické vzdělání, když jsou odborníci v dané problematice. A toto by výrazně pomohlo odborným školám.

Dále se to týká výkonných umělců, výtvarníků, trenérů právě u těchto předmětů, respektive výchov. Uvedu jeden konkrétní příklad. Máte absolventa konzervatoře, hraje v České filharmonii. Ta kvalifikace mu naprosto stačí pro základní uměleckou školu, ale paradoxně mu nestačí na hudební výchovu na základní škole, kde učí dvě hodiny. Takže tím vycházíme vstříc této skupině, tak aby tito lidé mohli dále vykonávat pedagogickou činnost na školách.

Čtvrtá možnost pro školy se týká především té oblasti, kde je opravdu enormní nedostatek kvalifikovaných pedagogů. Vy máte ve své zprávě dokonce rozdělení podle jednotlivých krajů, takže každý z vás poslanců a poslankyň si jistě najdete svůj kraj a uvidíte, že některé kraje jsou na tom opravdu velmi tristně. Těch důvodů je několik. Uvedu například Karlovarský kraj. Jeden z důvodů byla špatná nabídka pro tuto oblast – vzdálená, člověk, který má rodinu, chodí do práce, tak nebyl schopen dojíždět za doplněním této kvalifikace. Tam jsme udělali ten krok, že pedagogické fakulty otvírají přímo své pobočky v těchto regionech, takže tento argument už tady nebude. Zároveň pedagogickým fakultám dávám na navýšení počtu studentů 20 milionů korun ze státního rozpočtu, z rozpočtu Ministerstva školství. Přesto v některých lokalitách nejsme schopni sehnat kvalifikované pedagogy. Proto je tu ten bod čtyři a to je možnost škol a školských zařízení zaměstnat v nezbytném rozsahu po nezbytnou dobu pedagogického pracovníka bez odborné kvalifikace, ale ten musí počítat s tím, že pokud si tu kvalifikaci nedodělá, když přijde na tu pozici někdo kvalifikovaný, tak ho samozřejmě nahradí. Mimochodem, tento čtvrtý bod se dá uplatňovat i v jiných situacích, například když vám dlouhodobě v průběhu roku onemocní učitel žloutenkou nebo nějakou dlouhodobou nemocí. V tu chvíli prostě nejste schopni sehnat kvalifikovaného pedagoga, máte možnost využít tento čtvrtý bod.

Uvidíme, jaká bude diskuse. Myslím si, že určitě bude dobré některé ty věci probrat i na školském výboru. Návrh, jak již jsem říkal v úvodu svého krátkého vystoupení, je kompromisním řešením, které odsouhlasily i školské odbory i pedagogické fakulty, a jsou připraveny na to, aby tento návrh zákona byl uplatňován od 1. 1. 2015, aniž by to narušilo výuku v českých školách.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane místopředsedo, pane řídící, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru Chládkovi. Rád bych odpověděl na jeho otázku, že diskuse bude jistě plodná.

A nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Vlasta Bohdalová – paní učitelka Vlasta Bohdalová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, velice děkuji za to, že jste mě oslovil oslovením, na které jsem již 35 let pyšná.

Vážení kolegové, pan ministr školství zde uvedl novelu zákona, která se týká vzdělávání pedagogických pracovníků. Já ve své zpravodajské zprávě bych mohla pouze dopodrobna rozebrat všechny důvody, které tady uvedl pan ministr. Ale já bych tady chtěla vaši pozornost – zvláště pro ty, kteří zasedají poprvé – obrátit do historie.

Požadavek na doplnění vzdělání existuje v zákoně již deset let. Deset let měli na to nejenom učitelé, ale mělo na to především ministerstvo, pedagogické fakulty, aby připravily takové programy, do nichž by učitelé vstupovali a mohli si kvalifikaci doplnit. Já třeba tady vidím problém, že část učitelů skutečně nastoupila na šest semestrů na pedagogické fakulty nebo na jiné vysoké školy s pedagogickým zaměřením a dodělali si vzdělání. Někdo to, jak se říká, nechal vyhnít.

Ale my teď stojíme opravdu, tak jak je popsáno v materiálu, v klíčové situaci, kdy máme lidi před důchodem, kterým chybí kvalifikace. Ze sociálního hlediska by bylo velice špatné, kdyby museli školy opustit. Nota bene, když se nad tím tak zamyslíme, tak oni tu kvalifikaci praxí určitým způsobem získali.

Rovněž tady jsou další body učitelů – rodilých mluvčích, učitelů, kteří jsou na částečný úvazek, učitelů – absolventů konzervatoře. Já bych byla ráda, kdybychom se mohli ve druhém čtení zákona, když tento zákon projde do druhého čtení, a já předpokládám, že projde, detailně zabývat takovými věcmi, protože vždycky bývá v detailu ukryt d'ábel, jako co považujeme za výkonného umělce, výkonného sportovce. To je ta kvalifikace na částečný úvazek? Já si myslím, že to jsou ty věci, které by se mohly vyspecifikovat.

Na závěr mé zpravodajské zprávy mi dovoluji říci jednu věc. V minulém volebním období jsme ve školském výboru a podvýboru pro regionální školství opravdu vypíplali novelu zákona o pedagogických pracovnících, kde jsme ulevili tomu, že jsme se dohodli s Ministerstvem školství, že vypracuje vyhlášku, aby zcela jasně zadalo pedagogickým fakultám, co chce od těch jako že nekvalifikovaných učitelů. Mluvím o tom, třeba když někdo vystudoval učitelství pro druhý stupeň a pak učil na škole pro třetí stupeň, tedy střední škole, on je brán také jako nekvalifikovaný. A k tomu neexistovaly jiné podmínky, než že půjdou na tři roky studovat dál pedagogickou fakultu. Ale vezměte si, když vezmu odbornost dejme tomu na střední škole, když někdo vystudoval češtinu – dějepis a radši začal učit na základní škole, je brán jako nekvalifikovaný, kdyby měl jít zase studovat, a nejenom metodiku a didaktiku. Co je rozdílné u toho učitele? Rozdílný je na každém tom stupni přístup k žákovi. A já tady chci na závěr jenom říci: Přestože tento zákon byl přijat s těmito usneseními, minulá ministerstva školství se na to s odpuštěním vykašlala a my dneska hasíme povodeň ne kýblem, ale náprstkem.

Takže bych byla ráda, vážení kolegové, kdybychom tento zákon mohli posunout do druhého čtení, podrobně jej ve výborech a podvýborech rozebrat a zabývat se jím tak, abychom už vytvořili takovou normu, kterou nebudeme muset měnit a která stanoví jasná pravidla. Protože deset let je tady pravidlo takové, že běžíme od výjimky k výjimce. A já říkám, že každá výjimka je cesta do pekel.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Vlastě Bohdalové. A než otevřu obecnou rozpravu, o omluvu z neúčasti na dnešním jednání od 14.30 do 17.00 hodin prosí pan poslanec Josef Šenfeld a dnes se z celého jednání z důvodu pracovní cesty omlouvá pan poslanec Jiří Pospíšil.

Otvírám obecnou rozpravu, do které se přihlásila jako první paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové.

Pan ministr nás seznámil se situací a s předlohou novely zákona o pedagogických pracovnících a současně nám nastínil také situaci v regionálním školství. Po pravdě řečeno, je to situace, kterou musí řešit, a nikdo mu to v tuto chvíli nezávidí. Chtěla bych ocenit, že pan ministr školství učinil několik zásadních kroků pro to, aby dokázal stávající situaci napravit, resp. aby vytvořil podmínky pro to, aby situace nebyla tak bolestivá pro učitele, kteří nemají patřičné vzdělání. (V sále je rušno.)

Pro vás, kteří se ve školství nepohybujete, bude možná důležitá drobná rekapitulace. V roce 2004 byl přijat zákon, který definuje povinnou pedagogickou přípravu pro učitele s tím, že bude platit od 1. 1. 2005. Předpokládalo se, že učitelé, kteří nemají potřebnou kvalifikaci, si ji budou moci doplnit. Protože se to ukázalo nereálné, bylo rozhodnuto a přijato zákonem, že se prodlužuje doba, ve které si mohou učitelé tuto kvalifikaci doplnit. Nejdříve se prodloužila o pět let a v roce 2009 o dalších pět let. Dostali jsme se tedy k číslu deset let, během kterých měli učitelé možnost si pedagogickou způsobilost si dokončit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně, já se moc omlouvám, ale dovoluji si ctěnou sněmovnu požádat o to, aby se zklidnila. Zatím na to používám jemný pedagogický prostředek a to je domluva. V případě, že se tak nestane, přejdu k ostřejším pedagogickým prostředkům. Děkuji. (Potlesk napříč sálem.)

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Je to zneklidňující téma. Já to celkem chápu, pane předsedající.

Vrátíme se tedy do našeho školského systému. Znovu opakuji, během deseti let byly lepší nebo horší podmínky pro doplnění kvalifikace pedagogů. V roce 2014 se dostáváme opět do situace, kterou už řešila Sněmovna v roce 2009, a to je nedostatečnou kvalifikaci některých pedagogických pracovníků.

Pan ministr už zmiňoval, jak asi velký počet pedagogických pracovníků je tímto zákonem dotčen. Řekl, že je to 17 tisíc. Já doplním, že podle šetření Ministerstva školství více než 6 tisíc učitelů už nastoupilo do vzdělávacího procesu. A ta cesta, a to je nesmírně důležité, je stále otevřená. Učitelé mají možnost ještě v letošním akademickém roce nastoupit na studium a splnit tak podmínku danou zákonem, a tím pádem se jim otevírá cesta, aby naplnili podmínky, které po nich zákon vyžaduje.

Důvodová zpráva nemluví o tom, kolik učitelů už svoji povinnost takto naplnilo. Pracovně říkáme: někteří učitelé svůj domácí úkol splnili. Já jsem si plně vědoma toho, že ať rozhodneme jakkoliv, bude to rozhodnutí, které bude část učitelů frustrovat, protože ti, kteří se skutečně poctivě připravovali, protože věřili a předpokládali, že zákon bude platit, doplňovali si svoje vzdělání, cestovali často přes půl republiky ve svém volném čase,

investovali čas, peníze, aby naplnili literu zákona. Chtěla bych ocenit především ty, kteří si počínali takto zodpovědně, ředitele, kteří dbali na to, aby jejich učitelský sbor měl plnou kvalifikaci. Stojí za to také ocenit pedagogické fakulty, které udělaly opravdu v krátké době na popud pana ministra školství obrovský kus práce a otevřely programy, aby mohly nabídnout studentům-pedagogům doplnění vzdělání.

Máme-li brát školství a vzdělání vážně, musíme dělat kroky, které vážnost školství a vzdělání podpoří. Jestliže platí zákon pro všechny, měl by platit také pro učitele. O čem dál se chceme v budoucnosti bavit, pokud učitelé zpochybňují, že formalizované vzdělání má vůbec smysl? Musím říct, že je to jenom velmi malá část učitelů, která se takto chová.

Značná část jich podmínky přijala a pilně se na podmínky stanovené zákonem připravuje. Neumím si představit, že bychom takto licitovali, kdyby se jednalo o lékaře nebo o advokáty. Chtěla bych znovu připomenout, že ten systém je jim stále otevřený, a pokud začnou v letošním roce studovat, splní podmínky zákona a budou považováni za nerizikové, ti, kteří se kvalifikují.

V minulosti jsme tady vícekrát narazili na to, že klesá prestiž učitelů. My ji chceme podpořit, chceme ji posilovat, jak tím hmotným oceněním, tak i tím, že jim bude společnost dávat tu váhu, kterou si zaslouží. Pokud to školy a učitelé myslí se sebou vážně, měli by přistoupit na to, že budou respektovat zákon.

Dovoluji si tedy podat návrh na zamítnutí této novely v prvním čtení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Putnové. Eviduji její návrh na zamítnutí tohoto tisku. S další řádnou přihláškou... Tedy nejprve, než dojdeme k další řádné přihlášce, kdy je přihlášena paní poslankyně Marta Semelová, mám tu dvě faktické poznámky, už tři, než jsem to dořekl. Jako první se s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Adolf Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, paní kolegyně Putnová mi do jisté míry mluvila z duše. Jako bývalý ředitel, kdysi dávno jsem byl ředitel jedné velké střední školy a vyšší odborné školy, tak vím, o čem je řeč, a taky mi leží na srdci kvalifikovanost a osud našeho školství. 145 tisíc kantorů v téhle republice, z toho něco málo přes 11 tisíc nesplňuje kvalifikační požadavky, přepočteno na plné úvazky je to něco více než 8 300 plných pracovních úvazků.

Vzhledem k tomu, že celý proces, kdy bylo avizováno, že je potřeba si doplnit řádně vzdělání, aby kantoři na našich školách měli plnou kvalifikaci, tak začal v roce 2004. Po deseti letech jsme pořád ve stejné situaci. A já jsem vnitřně velmi oceňoval slova pana ministra i jakousi razanci, s kterou nastoupil na Ministerstvo školství s tím, že situaci hodlá řešit. Bohužel když si promítnete plejádu skupin, u kterých byla ta výjimka, tak já bych uměl přijmout, a to je moje připomínka, uměl bych přijmout trenéry, když učí speciální tělocvik, uměl bych přijmout vyučujícího v lidové škole umění, který bezvadně hraje na housle, ale je tam bohužel ve skupině číslo čtyři obezlička. Platí to i pro ty, kdy škola nemůže v nezbytných případech na nezbytnou dobu zaměstnat nekvalifikovaného kantora. Jinými slovy znova říkáme ředitelům, kteří netlačí na své kantory, prostě si to dělejte, jak chcete, a pak řeknete, já tady jiného kantora nemám, já to takhle musím udělat.

Já bych na rozdíl od paní kolegyně Putnové, jakkoli s ní naprosto souhlasím, to malinko zjemnil, a dovolím si předložit v druhém čtení návrh, abychom minimálně skupinu čtyři z tohoto nařízení, z tohoto zákona vyřadili. Bude to ku prospěchu našeho školství (upozornění na čas) a jednou to skutečně udělat musíme.

Promiňte, pane předsedající, doufám, že nebudu muset opisovat jednací řád Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne, nebudete muset, pane poslanče, opisovat jednací řád Sněmovny, skončil jste takřka včas. Děkuji.

S další faktickou poznámkou je připraven pan poslanec Petr Kořenek. Prosím, pane poslanče, máte své dvě minuty.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den, pane předsedající, vážené dámy a pánové. Nechci zpochybňovat slova svých předřečníků, přesto bych si dovolil pro úplnost několik poznámek.

Je potřeba se taky podívat, jestli v uplynulých devíti letech byla dostatečná nabídka vysokých škol ke studiu učitelů, a to v těch oborech, které jsou potřeba. Nebudu tady rozebírat jednotlivé možnosti a nabídky a možnost vysokoškolského studia. Zároveň bych si dovolil upozornit, že osobně taky nezastávám názor, že by měli učit lidé se středoškolským vzděláním. Nicméně je potřeba si uvědomit, že nepřítomnost učitele, a opět jsme u nabídky vysokých škol, znamená vysoké náklady na suplování, a tady si dovolím upozornit, že právě za pravicových vlád došlo k výraznému snižování prostředků právě v této oblasti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem 30 let působil ve středním školství, více než 20 let buď jako zástupce ředitele, nebo ředitel velké střední školy, technické, a já velmi souhlasím s tím, že učitelé mají ctít zákony jako advokáti, jako lékaři. Ale na druhou stranu bych chtěl, aby tento zákon šel do druhého čtení. Já osobně si myslím, že je potřeba prodiskutovat celou řadu věcí.

Řeknu to na jednom konkrétním případě, kdy inženýr strojař nebo inženýr elektro, seženete ho velmi těžko, aby šel učit, a pokud jde učit, tak po něm ještě chcete pedagogické minimum. A on řekne, za tyto peníze já tady učit nebudu, a ještě po mně chceš pedagogické minimum, řediteli. Já půjdu radši do nějaké fabriky. Opravdu dneska sehnat učitele odborných předmětů je velmi těžké, ne-li nemožné. Učí ty odborné předměty většinou lidé, kteří jsou a byli dobrými mistry, udělali si střední školu, a opravdu inženýrů je tam velmi málo.

Na druhou stranu já vím, že tento zákon nutí učitele k tomu, aby opravdu si ti, co opravdu chtějí učit, doplňovali vzdělání, a to je dobře. Je to takový zatím, řekl bych, polotovar, protože když jsem se na to díval, najdu deset způsobů, jak tento zákon obejít, kdybych byl ředitelem školy. A je potřeba ho dopracovat. Anebo si rovnu řekněme, že zase posuneme účinnost zákona o pět let třeba.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. S další faktickou poznámkou, které se nám v tuto chvíli rozbujely, mám jich tady ještě pět, je přihlášen pan poslanec František Adámek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Adámek: Dobrý den, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Já nejsem jako všichni předřečníci učitel, takže spíš mě trochu vyprovokovala, jestli to mohu dát

do uvozovek, paní kolegyně Putnová. Spíš to, co jsem se dověděl od svých voličů, koneckonců všichni jste dostávali různé mailly atd.

Myslím si, že v zásadě cesta je správná, ale neviděl bych to pouze tak, jak to říkala paní kolegyně Putnová, protože jsou i příklady jiné ze života. Já vám je, paní kolegyně, řeknu. Jste speciální pedagog, 20 let učíte speciální pedagogiku, s naprosto skvělými výsledky, a musíte si udělat, nevím, kolikasemestrální studium jenom proto, abyste se naučila obecnou pedagogiku. Přiznám se, že mi to připadá, a to říkám, nejsem ani pedagog, lépe řečeno, nejsem učitel, zvláštní. Nejsou to jenom ti, kteří chtějí být z toho systému a nechtějí dodržovat zákony.

Druhý příklad ze života. Máte vystudovanou vysokou školu coby učitel, učitelka mateřské školy, předškolní zařízení, 20 let nebo přes 20 let učíte na prvním stupni, jste vzorem, oceňovaná Českou školní inspekcí, a musíte si dostudovat. Mimochodem, u té speciální pedagogiky, protože pokud mám dobré informace, tato nabídka není ve veřejných vysokých školách, tak si to navíc musíte na soukromé ještě zaplatit.

Jenom tím chci říct, že je potřeba dle mého názoru ten zákon propustit do druhého čtení a diskutovat o něm dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další faktickou poznámku má pan poslanec Martin Lank. Než sem přijde, dnes od 14 hodin se omlouvá pan poslanec Stanislav Berkovec.

Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Lank: Krásné odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já pocházím z učitelské rodiny a mám za sebou krátkou epizodu, kdy jsem se ve školství také nějakým způsobem angažoval. Mě jen tak napadá – opravdu myslíte, že pedagog, který má 30 let praxe, poté co si udělá jakési povinné minimum nebo dostuduje si tu kvalifikaci, začne učit jinak? Já o tom mám svoji pochybnost. Víte, já jsem hluboce přesvědčen o tom, že jsou učitelé, kteří mají, jak se vždycky říkalo, dar od pánaboha, a to budou prostě dobří učitelé i s pedagogickým minimem. A pak jsou bohužel pedagogové, kteří nebudou nikdy dobrými učiteli, a to i kdyby měli tři vysoké školy. Děkuji. (Potlesk z různých částí sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Lankovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Andrlé. Prosím, pane poslanče. S radostí z vnučky nám sdělte o tom, kdo ji bude učit v budoucnu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Augustin Karel Andrlé Sylor: Byli to dva vnuci.

Já chci předem říci, že souhlasím s tím, aby tento návrh zákona prošel do druhého čtení, protože je to dost důležitá věc. Moje připomínka se ale týká toho, že v tomto návrhu se nezohledňují právě kvalitní učitelé, kteří nemají potřebnou kvalifikaci, oproti těm, kteří mají potřebnou kvalifikaci, ale třeba neumějí učit nebo špatně učí. To je jedna věc, to tady řekl pan Lank přede mnou.

A druhá věc je ta, že jsem si přečetl v důvodové zprávě, že se to nebude týkat státního rozpočtu. Já se ptám, z jakých peněz tedy se to bude hradit. Protože pokud 10 tis. potenciálních zájemců o studium bude na fakultách, když vím, že 50 tis. je na jednoho žáka na jeden rok, tak když tam budou rok, dva, tři, tak mi vycházejí třeba 1 až 1,5 mld. korun

náklady. Takže jestli to tedy bude z rozpočtu Ministerstva školství, nebo z rozpočtu státního. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji šťastnému dědečkovi a panu poslanci. S další faktickou poznámkou se přihlásil se přihlásil pan poslanec Roman Váňa. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, pokud se projednává nějaký takový závažný bod, tak se snažím převést to na něco, čemu rozumím. Protože nejsem učitel, tak jsem si našel takový příklad v té oblasti své, v té bezpečnostní. To jenom pro zajímavost. Pokud byste se chtěli stát policejním odstřelovačem, museli byste absolvovat příslušný kurs, školení a složit příslušné zkoušky. A ukázalo se, že odstřelovači Útvaru rychlého nasazení, tedy toho nejelitnějšího, tyto kursy nikdy neabsolvovali. To zní jako hrozná informace. Ale pak se to vysvětlilo – protože oni ty kursy vedou. Takže poučení z toho vyplývá – to, že nemáte formálně jakýsi papír či kvalifikaci, ještě nemusí znamenat, že tu práci neumíte dělat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vánovi. S další faktickou poznámkou – a těch pět faktických poznámek mi pořád neubývá, pořád je jich pět a pořád přibývá dalších – je přihlášen pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím, pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, samozřejmě problém, kvůli kterému zde jsme, je trestuhodné zanedbání té situace od předchozích ministrů školství. Ten problém trvá, legisvakance byla deset let. Nikdo z předchozích ministrů se tomu nevěnoval. Až teď se zjistilo, že je velký malér s nekvalifikovanými učiteli. Ale trochu bych varoval před těmi příběhy ze života, které zde používáme. Viděli jsme zde nedávno, že třeba i kvalifikace rodný jazyk je velice problematická. Protože máme zde i mezi sebou lidi, kteří v okamžiku, kdy slyší někoho s jiným jazykem na úrovni kvalifikace C2, se domáhají tlumočníka, přestože jsou vystudovaní lingvisté.

Vzniká v tom návrhu, tak jak je předkládán, problém s prokazováním a návaznostmi na jiné normy. U toho jazyka například jen samotný problém, jak budou ředitelé prokazovat to, že mají učitele s příslušným rodným jazykem, jaký papír na to bude vyžadován, to zase převádí jenom na jiný problém tohoto typu. Návaznosti na zákoník práce v případě, že se najde kvalifikovaný učitel, jsou tytéž. Návrh také opomíjí to, že v okamžiku, kdy je dělené studium, tak by bylo aspoň vhodné jakýmsi způsobem odstupňovat získané kvalifikace minimálně na bakalářském stupni, anebo alespoň popsat, co to znamená vynikající učitel oceňovaný Českou školní inspekcí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Ivana Dobešová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Dobešová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Já si myslím, že zákon o pedagogických pracovnících je velmi důležitý moment, protože všichni, jak zde sedíme, jsme prošli vzdělávacím systémem. A nejenom my, ale i naše děti budou tímto systémem procházet. Vnímám ten problém z toho pohledu, že

samozřejmě na jedné straně je zde skupina pedagogů, kteří mohli svým způsobem spoléhat na to, že tak jak to v Čechách někdy bývá zvykem, problém vyšumí sám, a proto nenastoupili do systému vzdělávání. Ale na druhé straně zcela objektivně je třeba říci, že některé fakulty, nebo řekněme, že byly i obory či profese, které fakulty nenabízely. Takže při dobré vůli oni začít studovat nemohli.

Já bych vás všechny chtěla moc poprosit, abychom se objektivně zamysleli nad tímto problémem a definitivně jej vyřešili. Vnímám jako velmi pozitivní to, že současný pan ministr chce tento problém vyřešit a nechce ho jenom oddálit, jako jsme tomu byli zvyklí v minulosti. Takže budme prosím objektivní a pokusme se v rámci možností vypredikovat všechny zlomové momenty, které by nás mohly v budoucnu opět uvést v to, že jsme něco nedořešili, a pojďme posunout tento zákon do druhého čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, vážené poslankyně a poslanci, samozřejmě to, co říkala paní poslankyně Putnová – na tom je velice důležitý jeden prvek a to je, že se musíme rozhodnout, komu dáváme pozitivní signál. My se domníváme, že ten pozitivní signál se má dávat těm, kteří ve školách působí na generaci, na které nám má nejvíce záležet. Dámy a pánové, výsledkem – jedním ze základních výsledků procesu výchovně-vzdělávacího na všech stupních škol je kompetence k učení. To znamená, že my teď vlastně chceme po učitelích, aby oni sami prokázali, že tuto kompetenci mají. To je první věc.

A druhá věc. Domnívám se, že jestliže zkušení učitelé znovu nastoupí do toho procesu učení, do pedagogických fakult, my z toho budeme mít ještě jeden velice důležitý přínos, a to zpětnou vazbu dostanou pedagogické fakulty, jestli opravdu připravují pedagogy k tomu, co ve školách potom potřebují. A to doufáme, že bude vlastně další přínos, když učitelé, které ředitelé považují za dobré, kteří prokazují vůli, že chtějí se dál vzdělávat, budou zároveň i kriticky přistupovat případně k tomu procesu, jak budou oni sami vyučováni.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Novákové. S další faktickou poznámkou pan poslanec Josef Vondrášek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Vondrášek: Hezký den, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já bych chtěl jenom krátce a fakticky. Nejsem učitel, jsem starosta, s učiteli mám co do činění, i manželka je učitelka. A trochu bych polemizoval s kolegyní Putnovou, s tím studiem, že ještě dneska může někdo začít – já myslím, že je tam napsáno začít a úspěšně dokončit za těch deset let. Ale je otázka, co tady zaznělo, jestli bylo kde studovat to, co bylo třeba studovat.

Mě tam spíš zarazí jedna věc. Je tam určitý věk, je tam určitá doba praxe a ta doba praxe vlastně umožňuje to, aby to další vzdělání nemuselo být. A tam je taková pěkná obezlička, tam je to "podle druhu nebo typu školy". Takže základní škola má tři typy – základní škola, základní škola praktická, základní škola speciální. To znamená, že učitel, který má dvacet let praxe, bohatě splňuje požadovanou patnáctiletou hranici, která byla v dosud platném zákonu, tak deset let odučil na základní škole, deset let na speciální nebo praktické, ale pokud ředitel se chytne typu školy, tak to nesplňuje. V druhu školy to splňuje. Tady bych poprosil pana

ministra, kdyby se toto nějakým způsobem srovnalo, protože je to moc velká síla daná do rukou ředitelů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a prozatím s poslední faktickou poznámkou – už je to zas jinak – pan poslanec Igor Jakubčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jeden člověk, kterého si nesmírně vážím, mi kdysi řekl: "Vysoká škola není zárukou inteligence." Já bych si dovolil připojit ještě jeden malý dovětek, že vysoká škola není známkou inteligence, ale také i kompetentnosti. Existuje mnoho a mnoho učitelů a pedagogických pracovníků, kteří ačkoliv nemají to stanovené předepsané vzdělání, jsou výrazným způsobem na základě svých životních a učitelských zkušeností na výrazně vyšší úrovni než někteří vysokoškoláci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci a chci sdělit, že všichni my, kteří máme vysokou školu, si to nebereme osobně.

Další s faktickou poznámkou – pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegové a milé kolegyně. Dovolte mi, abych i já řekl jenom pár slov k návrhu a vůbec k probíranému tématu. Svým povoláním jsem učitel pro 5. až 12. ročník pro matematiku a chemii, pracoval jsem čtrnáct let ve školství, z toho tři roky jako zástupce ředitele školy a šest roků jako ředitel jedné z největších škol v Opavě-Kylešovicích. Takže ze své zkušenosti mohu říci, že určitě pro každého ředitele školy je určitě nejlepším pracovníkem ten, který je kvalifikovaný. To znamená, který má odbornou kvalifikaci, který své práci rozumí a umí pracovat s dětmi. Co je bohužel – a jako ředitel to říkám na rovinu, vysoké školy bohužel neprodukují kvalitní pedagogické pracovníky. Možná je to i tím, že jsou vysoké školy příliš odtržené od reality. Protože kdyby nebyly odtržené od reality, věděly by, co mají učit budoucí pedagogické pracovníky. A jestliže přijde učitel na základní školu a neví vůbec, jak má řešit konflikty žáků, jak má řešit konflikty s rodiči, jak má přistupovat ke vzdělávání, tak si myslím, že je to chyba asi na straně vysokých škol.

Dalším velmi důležitým faktorem pro to je, že v minulosti se velmi nepodařily školské vzdělávací koncepce. Tím, že se neustále měnily, vznikal ve školách chaos a vznikla taková kvalita základního školství, jaká je v současné době. A já doufám, že až se situace uklidní, že vše se dá do pořádku, protože na školách je spousta šikovných učitelů, kteří mají rádi práci s dětmi a kteří se snaží zapojit širokou veřejnost do práce se školou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Poslední faktická poznámka zatím – paní poslankyně Anna Putnová. Paní poslankyně, řekne se vaše jméno a hned je tu ticho. Prosím vaše dvě minuty.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se vyslovila k té pochybnosti, která zazněla ohledně termínu, zda musí mít pedagog dokončené

studium, či stačí začít. Opravdu je podmínkou, aby zahájil studium, přičemž termín dokončení není stanovený. V tomto smyslu si myslím, že i ta předloha zákona je poměrně tolerantní.

A když mám slovo, tak mi to nedá, abych se nevyjádřila ještě k té rozpravě, kterou jsme tady měli možnost slyšet. Já si myslím, že je velmi nebezpečné zpochybňovat formální vzdělávání. To je přece medvědí služba, kterou prokazujeme učitelům. Všichni bychom chtěli, aby učitelé byli osobnosti, morální autority, které budou dobře působit na naše děti, a chtěli bychom, aby byli kvalifikovaní. A pokud takto veřejně zpochybňujeme formální vzdělávání, tak velmi špatně sloužíme učitelům, za které v řadě případů jindy bojujeme.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Putnové. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych chtěl jen podtrhnout to, co tady říkala teď paní poslankyně Putnová. Je to velice důležité. To přezírání toho, že někdo je schopný dosáhnout kvalifikace, je opravdu nebezpečné. Pokud chceme vést debatu na téma toho, že vysoká škola není potřeba nebo že spousta učitelů je dobrých i bez vysoké školy, tak si zkusme ten problém obrátit do toho, kdo z nás by byl ochotný zvednout ruku, že zrušíme povinnou školní docházku. Protože i bez toho, aby děti chodily do školy, mohou vyrůst v platné občany a rozumné – a možná je úplně zbytečné, abychom děti do těch škol posílali. Zdůrazňuji, míním to jako absurdní případ, není to vážně míněný návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví, a protože nevidím žádnou další faktickou poznámku, tak se dostáváme k řádně přihlášené paní poslankyni Martě Semelové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, myslím, a ukázala to i diskuze, která předcházela, řada faktických připomínek, že nikdo z nás asi nebude zpochybňovat význam toho, aby žáky a studenty vyučovali kvalifikovaní a aprobovaní pedagogové, kteří mají potřebné vzdělání a znalosti. Osobnost učitele, která je ve výchovně-vzdělávacím procesu klíčová, může mnohé dokázat, ale také mnohé zkazit.

V každém případě odpovídající pedagogické vzdělání je jednou z podmínek, které by měly vést k požadovaným výsledkům tohoto procesu. Tento cílový stav byl dán zákonem o pedagogických pracovnících, který byl schválen před deseti lety. Učitelé bez požadované kvalifikace tak měli dostatečnou dobu na to, aby začali studovat a toto vzdělání si doplnili. Z různých objektivních i subjektivních příčin tak mnozí neučinili. Někteří spoléhali na to, že účinnost zákona se opět odsune, jiní věřili řediteli školy, který situaci někdy zlehčoval, jindy vůbec neřešil, další studovat chtěli, ale nemohli, jak už tady na to upozornila i kolegyně paní Dobešová, protože potřebný obor nebyl otevřen.

Výsledkem je situace, kdy v České republice je 17 tisíc pedagogů bez kvalifikace. Část z nich již studuje, část plánuje studium zahájit. Pokud by tak neučinili, museli by za stávajících podmínek školy k 1. lednu 2015 opustit.

To by však na mnoha místech v regionálním školství způsobilo kolaps, protože by neměl kdo učit. Číslo hovoří jasně. V České republice je podíl učitelů bez odborné kvalifikace na celkovém počtu učitelů 11,9 %, 4,3 % již studují, u 2,7 % se předpokládá, že zahájí studia, na rozdíl od 4,9 %, kteří studium zřejmě nezahájí.

Předložený návrh má tedy řešit současnou situaci s tím, že zavádí některé výjimky z požadované kvalifikace, aniž by z ředitelů snímal odpovědnost za odbornou a pedagogickou úroveň vzdělávání na škole. Zároveň je dohodnuto s pedagogickými a dalšími fakultami, které zabezpečují přípravu učitelů, jaké obory a programy nabídnou k doplnění požadované kvalifikace. Víím, že toto řešení není ideální. Na druhou stranu je třeba si uvědomit, že není možné zavírat oči před realitou a nechat zřizovatele i ředitele bez pomoci. Předložený návrh zákona byl projednán se školskými odbory, které se současnou úpravou pravidel pro udělování výjimek vyjádřily souhlas s tím, že jejich požadavek na kvalifikaci učitelů je přitom trvalý.

Musím říci, že sama mám s prodlužováním stavu, kdy na školách učí kantoři bez kvalifikace, problém. Na druhou stranu si uvědomuji riziko, že pokud by novela nebyla přijata, hrozí na mnoha místech v regionálním školství opravdu kolaps. Proto se přikláním k tomu, že je nutno tuto novelu schválit, zvláště pokud jsou přesně dané podmínky možnosti výkonu přímé pedagogické činnosti pro osoby, které předpoklad odborné kvalifikace dle výše zmíněného zákona nesplňují. Jedná se o přesně specifikovaný okruh pedagogických pracovníků, a to rodilých mluvčích, pedagogických pracovníků některých předmětů pracujících na zkrácený úvazek, jak tomu má být například u uznávaných odborníků ve svých oborech, umělcích a trenérech, a také těch, kteří mají dostatečnou praxi minimálně dvacet let, přičemž dosáhli alespoň 55 let věku. Zákonem stanovená výjimka by se měla vztahovat i na pedagogické pracovníky bez odborné kvalifikace po nezbytnou dobu a v nezbytném rozsahu, avšak pouze za podmínky, že za ně vedení školy nemá kvalifikovanou náhradu a hrozí tak, že škola nebude schopna zajistit v potřebném rozsahu vzdělávání.

Závěrem bych chtěla zdůraznit následující. Jedna věc je zákon, druhá věc je zajištění podmínek pro práci kantorů. V první řadě je třeba učitele zaplatit, to znamená přiznat jim konečně plat odpovídající významu tohoto povolání. Tato podmínka dlouhodobě naplněna není. Nedivme se proto, že nám absolventi pedagogických fakult a dalších vysokých škol s učitelskými obory utíkají jinam. Pokud budeme neustále podléhat přihlouplé kampani médií, která prezentují práci pedagogů výhradně ve smyslu "co věčně chtějí, mají neustále prázdniny a pořád chtějí vyšší a vyšší plat", přičemž se mlčí o náročnosti tohoto povolání, zvláště v dnešní době, kdy narůstá agresivita žáků, studentů, učňů, ale i jejich rodičů, pokud se zkrsluje skutečné platové ohodnocení, které výrazně zaostává za platy ostatních vysokoškoláků, o srovnání s ostatními zeměmi Evropské unie ani nemluvě, pak se nástupu kvalifikovaných odborníků, zvláště mužů, ve školství těžko dočkáme.

V té souvislosti, i když víím, že o tomto tento zákon není, chci připomenout, že prostředí školy netvoří pouze učitelé. Tvoří ho také nepedagogičtí pracovníci škol, kuchařky, školníci, hospodářky, uklízečky. Tito pracovníci berou plat v průměru kolem 14 tis. hrubého. Představte si, jak s ním asi mohou vyžít.

Úplně na závěr. Přes všechny výhrady předložený návrh zákona klub KSČM podpoří. Jde nám o to, aby nedošlo k avizovanému kolapsu v regionálním školství. Zároveň nám však jde o to, aby se z výjimek nestal trvalý stav pro výuku bez náležité kvalifikace.

Vzhledem k tomu, jak na tuto novelu čeká řada škol, řada učitelů, řada ředitelů, budu navrhopvat, aby byla zkrácena lhůta mezi prvním a druhým čtením na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Semelové. S další řádnou přihláškou je přihlášena paní poslankyně Martina Berdychová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, na začátek bych uvedla, že podporuji postoupení návrhu novely zákona do druhého čtení.

Zákon o pedagogických pracovnících však zcela neřeší oblast pracovníků pro děti se specifickými vzdělávacími potřebami. Jak upozorňují společnosti jako Česká odborná společnost pro inkluzivní vzdělávání, expertní komise pro otázky vzdělávání při Asociaci organizací neslyšících, nedoslýchavých a jejich přátel ASNEP, LUMOS, EDUin, je třeba do § 2, který definuje, kdo je pedagogickým pracovníkem, zařadit i další pozice, a to tlumočnick českého znakového jazyka, školní speciální pedagog, školní sociální pracovník. Asociace vzdělavatelů v sociální pedagogice navrhuje zařazení profese sociálního pedagoga. Žádný z uvedených subjektů nebyl začleněn do vnějšího připomínkového řízení návrhu novely zákona. A problematika, kterou návrh novely zákona neřeší, je určitě širší.

Blíže bych zmínila absenci profese tlumočnicka do českého znakového jazyka. V současném znění zákona jsou tlumočníci vedeni jako asistenti pedagoga a to se ukázalo jako nefunkční. Situace, kdy jsou vedeni jako nepedagogičtí pracovníci, zase nevyhovuje nárokům na finanční ohodnocení tlumočnicků. Je tedy účelné zavést novou kategorii pedagogického pracovníka, tedy tlumočnicka českého znakového jazyka. Mělo by být jasně specifikováno, jakou odbornost by měla tato profese splňovat, což v současném systému zcela chybí. V praxi se ukázalo, že současná úprava nezajistí u pedagogů skutečně ovládnutí komunikačního systému. Stačí například pouze prokázání absolvování krátkodobého kursu. Zákon v současném znění neposkytuje záruky, že pedagog komunikuje s dětmi systémem, kterému děti skutečně rozumějí, tedy jejich jazykem. Tato problematika by měla být v rámci novely zákona také vyřešena. I neslyšící děti by měly mít rovný přístup ke vzdělání, a ten dnes chybí. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni Berdychové. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Já ještě jednou, co se týče, dámy a pánové, té časové posloupnosti, tak školní rok je bohužel jiný než kalendářní rok a ředitelé škol v tuto chvíli už připravují rozvrh a vůbec celé to dění školního roku 2014–2015 v tuto chvíli. Oni v tuto chvíli už znají počty přihlášených žáků, to znamená, že podle toho znají počty tříd a musí začít zabezpečovat výuku. To znamená, dostávají se trochu do situace, zda mohou s některými učiteli počítat, či nemohou. Proto podpořím tady navrhované zkrácení, protože si myslím, že už je ne za pět minut dvanáct, ale pět minut po dvanácté.

Slyšeli jsme tady celou řadu připomínek a vlastně jsme se vraceli do historie. Já osobně si myslím – a velmi za to děkuji panu ministrovi, že se snaží to řešit –, že bychom to měli pustit do druhého čtení a tam řešit zákon trošku z pohledu. Za prvé si myslím, že je potřeba rozdělit finančně ty učitele, kteří kvalifikaci mají a kteří ji nemají, a to výrazným způsobem. Pak si myslím, že motivace u učitelů, kteří kvalifikaci nemají, určitě vzroste.

Za druhé si myslím, že je potřeba se podívat na pojem kvalifikace. Tak jak dneska ten pojem kvalifikace učitele je definován, tak samozřejmě vytváří celou řadu problémů. Řeknu příklad. Učitel, který je kvalifikován na to, aby učil na střední škole, nemusí být kvalifikován pro výuku na škole základní. A podobné věci v definici kvalifikovanosti bohužel jsou. Takže tímto by se podle mě odstranila celá řada dnes uváděných nekvalifikovaných učitelů – nemyslím, že by se měli odstranit ti nekvalifikovaní učitelé, ale problém jejich nekvalifikovanosti.

A za poslední bych chtěl říct tolik, že tady byli zmíněni nepedagogičtí pracovníci, kteří pracují na školách v různých profesích. A tam opravdu ty mzdy jsou velmi tristní. Školník

dneska pracuje za 11 nebo 12 tisíc hrubého a není myslitelné, aby dneska škola sehnala dobrého školníka, pokud mu nenabídne byt zdarma nebo nějaké podobné výhody. Takže i tento problém si myslím, že je potřeba do budoucna řešit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. S další přihláškou s přednostním právem je přihlášen pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové pan poslanec Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji, abych jenom krátce podpořil stanovisko paní kolegyně docentky Putnové, která v podstatě vyjádřila stanovisko klubu TOP 09, a zkusil vysvětlit, že z našeho pohledu, jakkoli projednáváme velmi závažnou problematiku resortu školství, nejde jenom o problematiku resortu školství, ale že jde o jistý princip dodržování pravidel, která byla-li vyhlášena dostatečně dopředu a dostatečně jasně, tak v okamžiku, kdy má jejich platnost vstoupit v účinnost a my je začínáme změkčovat, je to obrovské morální riziko pro všechny, kteří ta pravidla vzali vážně, a je to obrovské vítězství těch, kteří se těm pravidlům vysmáli, protože věřili, že je stejně nikdo nikdy dodržovat nebude. A to se zdaleka netýká jen této otázky. To se týká v minulosti otázky oddlužování nemocnic, kdy někteří manažeři vzali vážně, že už to bylo opravdu naposledy, a začali hospodařit odpovědně. A jejich kolegové si říkali: Ech, oni nám zase uleví. A hospodařili neodpovědně. A když přišlo to rozhodné datum, tak se častokrát stalo, že ti odpovědní byli poraženi a ti neodpovědní byli vítězi. A můžeme teď brát jednu kategorii po druhé. Stalo se to mnohokrát. A je to vždycky obrovské morální riziko a je to obrovská demotivace pro ty, kteří ta pravidla vzali vážně.

Já se teď nechci zamýšlet nad individuálním osudem toho či onoho pedagoga. Jednak tomu nerozumím a jednak si myslím, že ten individuální případ možná někdy opravdu vypadá absurdně v tom světle absurdního pohledu. Možná chápu návrh pana ministra. Ale Poslanecká sněmovna, která by měla rozhodovat systémově, by měla rozhodovat systémově především v úctě k pravidlům a podpořit ty, kteří ta pravidla vzali vážně, zachovali se podle nich, postupovali podle nich. Jestli vy jim dneska vzkážete: To jste ale pitomí, že jste to vzali vážně, že jste šli do nějaké školy, že jste se vzdělávali, že jste se na to přihlásili! To jste mohli počítat jako ti druzí, že my to potom nějak změkčíme... Tak jak chcete, aby brali lidé vážně pravidla, která odsud vyhlásíme?

Já velmi prosím, aby ve světle tohoto principu zásady, které tady řekla paní docentka Putnová, byly chápány nejenom ve vztahu k resortu školství, ale i ve vztahu k úctě k pravidlům, která tady odsud vyhlásíme, pokud chceme, aby je někdo někdy bral vážně. A aby vítězi byli ti, kteří se k pravidlům staví odpovědně, a aby nebyli vítězi ti, kteří se na pravidla vykašlou, protože věří, že pak vždycky přijde nějaký Chládek a zkusí je změkčit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad TOP 09 a Starostové.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Mám tu dvě faktické poznámky. Nejprve s faktickou poznámkou paní poslankyně Ivana Dobešová, po ní pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji za slovo. Ještě jednou dobré odpoledne. Já si velice vážím toho, že zde zazněla slova, že problémy Ministerstva školství jsou velmi důležité pro celý národ. Ale uvědomme si, že tady mluvíme o více než 11 tisících učitelích, které

jestliže k 1. lednu propustíme, tak se ten problém nestane jenom problémem Ministerstva školství, ale také problémem Ministerstva práce a sociálních věcí a budeme shánět podpory na tyto pedagogy. Takže já jsem pro, abychom posunuli tento zákon do druhého čtení, i když samozřejmě respektuji to, že v této zemi by se pravidla měla dodržovat. Na druhé straně – řekněme si na rovinu, že minulých deset let tu vládli zrovna ti, kteří dnes dávají veto tomuto zákonu! Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Tejc, pak s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek, po něm pan předseda Mihola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já bych vzpomněl ještě jiný zákon, kde jsme na těch pravidlech, co se týká vzdělání, naopak trvali jako Sněmovna, a jak to poté dopadlo.

Já si pamatuji, když byl spuštěn do účinnosti služební zákon, který se týkal policistů a dalších ozbrojených složek. Tehdy tam byla také povinnost mít pro určité pozice vysokou školu. A řada vyšetřovatelů, kteří měli desítky let zkušeností, byli velmi kvalitní, raději odešla, přestala vyšetřovat, přestože rozhodně to, že neměli vysokou školu, nemělo vliv na jejich práci. Řada z těch lidí, kteří si tu školu udělali, si neudělala vzdělání v oboru právo nebo v oboru ekonomickém, které by se jim hodilo třeba pro vyšetřování závažné trestné činnosti, ale tu tam se stali zahradníky, bakaláři, tu tam studovali na podivných fakultách jako v Plzni. A myslím si, že ten efekt nebyl žádný. Byl spíše negativní. Protože místo toho, aby se věnovali své práci, se vzdělávali v oborech jenom proto, aby měli titul, který zákon předpokládal.

Na každou věc bychom se měli dívat s rozumem. Nevím, jestli bylo, nebo nebylo nastavení, které tady bylo přijato v zákoně v minulé době, správné, nebo ne, to už nechci hodnotit. Dnes řešíme nějaký konkrétní problém a myslím si, že pokud bychom se na něj dívali zdravým rozumem, tak bychom měli podpořit návrh, který předkládá Ministerstvo školství.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Následně s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se omlouvám panu poslanci Tejcovi, že neumím míchat pedagogy s policisty. Ale rád bych odpověděl paní poslankyni s tím, že má jistě pravdu. Ano. Jedná se o několik tisíc pedagogů. A jistě dobrých pedagogů – nejsem od toho, abych soudil jejich práci –, kteří se dostanou do vážného problému, pokud tento návrh nebude přijat. A na té druhé misce vah, prosím pěkně, je několik tisíc pedagogů, a je jich víc, kteří své povinnosti vzali vážně. A těm se vysmějeme do obličeje, když tento návrh přijmeme a řekneme: Vy jste ale blbí, že jste své povinnosti vzali vážně. Mohli jste si počkat na Chládkův návrh a nemuseli jste se namáhat.

To je takové morální riziko, že před ním varuji a podporuji návrh na zamítnutí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. A následuje smršť faktických poznámek: pan poslanec Mihola, pan poslanec Ondráček, pan poslanec Hájek, paní poslankyně Dobešová, paní poslankyně Semelová. Pardon, po panu poslanci Ondráčkovi ještě pan poslanec Laudát, mám ho tu zapsaného.

Takže nejprve pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL pan poslanec Mihola. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty. (Poslanec Mihola mimo mikrofon hovoří k předsedajícímu.) Pardon, pokud je to řádná přihláška s přednostním právem, tak po faktických poznámkách. Děkuji. Následuje s faktickou poznámkou pan poslanec Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jsem krátce ve škole byl jako zástupce ředitele, a to, co říká –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Já přikročím k těm ostřejším pedagogickým metodám. Prosím, aby tu byl klid. Prosím, aby se poslanci vzájemně nefotili, nenakláněli se do lavic, jinak budou stokrát opisovat "budu se při jednání Poslanecké sněmovny chovat slušně". Děkuji.

Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Potlesk zleva.)

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já jsem rád, že kolega Schwarz se mě snaží rozesmát. Děkuji, Broňo.

Zpátky ke školství. Je sice hezké, co říká pan kolega poslanec Kalousek. Ale co udělaly jeho vlády a vlády, na kterých se on podílel, na to, aby tento stav tady nebyl? Deset let se vědělo, jaký problém tady nastane, a nic se pro to neudělalo. Vysoké školy, které tady jsou, neumožňují a nemají takové obory, aby pedagogové, kteří nesplňují vzdělání, si vzdělání splnit mohli. Věřte, že vím, o čem hovořím, protože jsem na této škole byl a pro své pedagogy jsem se snažil takovou školu sehnat. Bohužel v České republice takové školy nebyly. A bohužel je i takový stav, že když něco učíte na vysokých školách, tak se dozvíte, že moderní vyučovací technické prostředky jsou meotar a diaprojektor. Je to věc, kterou se učila jedna má známá minulý týden na státní zkoušku – meotar a diaprojektor, věc, která se užívala možná před 30 lety.

Děkuji za pozornost. Propustíme to do druhého čtení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Laudát. Připraví se pan poslanec Hájek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, k technické mě přivedla paní kolegyně Dobešová. Nezlobte se na mě. To jako podle vás členové vlády měli chodit a říkat exsoudruhům ředitelům a ředitelům "promiňte, my jsme vám stanovili nějaké podmínky"? A ještě se to, co si pamatuji, prodlužovalo z pěti na deset let. Oni to ignorovali a teď budou křičet. Co je to za lidi, kteří si za deset roků nedoplní kvalifikační vzdělání? Tak měli počítat s tím, že učit nebudou. Ředitelé škol měli počítat s tím, že si musí najít jiné lidi. Jsou regiony, kde dneska dostala řada učitelů výpověď, že pro ně není práce, a splňují veškeré kvalifikační požadavky. Co těch 11 tisíc lidí? A možná se mezi nimi samozřejmě mohou najít učitelé, kteří z objektivních důvodů neměli možnost si to doplnit, já bych to rád viděl. Nicméně určitě to není 11 tisíc lidí. Jak tihle lidé, kteří ignorují základní požadavky stanovené státem, co asi budou vychovávat za děcka? Co z těch děcek bude? Nezlobte se na mě. A jak k tomu přijdou ti, co za velkých obětí, ať už časových, finančních, rodinných si vzdělání doplnili? Vy to tady křivíte, ale to není nic nového. Tady se ohýbal zákon o státní službě způsobem naprosto trapným. Takže vy tady chcete rozmetat jakákoliv

pravidla. To si můžeme radši sednout tamhle někam do hospody a přestat tady vymýšlet normy pro tuto společnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Po něm pan poslanec Hájek. Připraví se paní poslankyně Dobešová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, když tady poslouchám celou řadu řečníků, tak s velkou většinou souhlasím. Ano, je to dle mého názoru nesystémový krok. Na druhé straně se ale ptám: Před deseti lety byl přijat tento zákon. A já předpokládám, že když se přijme takový zákon a garantem je Ministerstvo školství, tak se v roce 2004 udělá nějaká analýza, která řekne "ano, máme tolik a tolik lidí, tolik a tolik pedagogů". To znamená, že by měl podle mě existovat nějaký odbor na Ministerstvu školství, který má systémově na tomto zákoně pracovat. To znamená, že mně z toho vyplývá, že budu interpelovat pana ministra, aby mi řekl, kdo to způsobil, který ministr. Je tady pan předseda Fiala. Já bych ho požádal prostřednictvím pana předsedajícího, protože na rozdíl ode mě má zkušenosti s vedením Ministerstva školství, jak to tam chodí. Proč on, kterého považuji za zkušeného, chytrého, vzdělaného člověka na to nepřišel? To znamená, že dneska jsme v situaci, kdy je tady pan ministr Chládek, který tady dneska po deseti letech dostal černého Petra a samozřejmě je ve složité situaci, protože opravdu na jedné straně je tady 11 tisíc lidí, které musíme v této chvíli řešit, na druhé straně souhlasím jak s panem Kalouskem, tak s panem Laudátem, že je to naprosto nesystémový krok.

A teď jak se z tohoto začarovaného kruhu můžeme dostat? Řešení je jednoduché. Já si myslím, že je třeba o řešení diskutovat. Proto také budu podporovat postoupení tohoto zákona do druhého čtení a přijít s řešením, které prostě možná do budoucna bude systémovější, protože to není jediný zákon, který ukládá některé věci do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hájkovi. Pak tu mám tři faktické poznámky. Pak přednostní právo pana poslance Miholy a přednostní právo pana poslance Kalouska. Takže s první faktickou poznámkou paní poslankyně Ivana Dobešová. S faktickou poznámkou se připraví paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte dvě minuty.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji. Já bych ráda reagovala na dva mé předřečníky. Dovolím si, pane místopředsedo, oslovit pana poslance Kalouska prostřednictvím vás s tím, že chci reagovat na váš postoj, že pokud postoupíme zákon do druhého čtení, narušíme tady systémové řešení, o které se TOP 09 v tuto chvíli snaží. Já bych ráda připomněla, že zákon 563/2004 vešel v platnost 1. ledna 2005. Hned po jeho vstupu v platnost byla prodloužena lhůta kvalifikace o pět let a po pěti letech byla ještě jednou prodloužena o dalších pět let. Mám pocit, že deset let byl dostatečně velký prostor, aby vaše strana a další vládnoucí strany systémově tento problém řešily. Obávám se, že k tomu nepřistoupily. Teď to беру jako vaši možnost se lépe zviditelnit.

Dále bych využila vašeho názoru na to, že je třeba diverzifikovat ty kantory, kteří svým způsobem uchopili zákon a vzdělávali se. Ano, souhlasím s tím. Pojďme je tedy lépe zaplatit. Ne potrestat ty, kteří se nekvalifikovali, že jim snížíme mzdu, ale pojďme přidat těm pedagogům, kteří kvalifikaci splňují. A myslím si, že vám bude vděčno více než 11 tisíc pedagogů – 214 tisíc pedagogů v této zemi. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pedagogům určitě bude přidáno. Já paní poslankyni zdvořile požádám, aby příště trochu ubrala v hlase, protože některé kolegy tady to vyděsilo. (Veselost v sále.) Což je asi dobře.

S další faktickou poznámkou paní poslankyně Marta Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Já bych chtěla také reagovat na některé kolegyně a kolegy, kteří odmítají tento zákon, kteří navrhují ho zamítnout. Chci se zeptat: Kdo bude na těch školách učit? Zkomplikujete život obcím. Zkomplikujete život krajům. Uvědomte si, že mnohdy jsou to školy, které jsou malé, jsou na vesnicích, kde je třeba skutečně padesátiprocentní nekvalifikovanost, a je to problém. Takže kdo tam bude učit? Zavřeme školy, zavřeme základní, střední kvůli tomu, že nemáme kvalifikované kantory a ti kantoři, jak už tady bylo řečeno, půjdou na úřad práce! To je jedna věc.

Druhá věc. Chtěla bych požádat prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegu Kalouska: Neházejte všechny kantory do jednoho pytle. Mám teď na mysli ty, kteří nezačali studovat. Mnozí z nich chtěli v průběhu deseti let začít studovat, ale skutečně reálně nemohli, protože tyto obory otevírané na vysokých školách nebyly.

Nebyly otvírané na té fakultě. Takže tady nešlo o nějakou nechuť. Neříkám, že určité procento učitelů tu nechuť mělo, ale nejedná se o všechny. Já jsem zavalena dopisy a maily, kde upozorňují na to, jak chtěli studovat a prostě obor otevřený nebyl a neměli šanci.

A poslední poznámka. Když tady tak říkáte, co jste dokázali za to minulé období vlád praviče, tak pokud byste skutečně ty platy tak, jak jsme to požadovali jako opozice, těm kantorům zvedli, tak je situace také jiná, protože do těch škol by kvalifikovaní učitelé z fakult, z pedagogických fakult nastupovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Semelové. Další tři faktické poznámky. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte svoje dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Nevím, proč je taková vášnivá debata, proč někdo potřebuje 200 hlasů k tomu, aby byl spokojen, že všichni s tím souhlasí. Já za sebe chci říct, že nevím, co to znamená "pojdme diverzifikovat pedagogy". Když tak o těch učitelích mluvíme slušně, já bych je diverzifikovat opravdu nechtěl.

Na druhé straně mě udivuje víra, že ministr školství nějak zařídí, že 11 tisíc učitelů získá požadovanou kvalifikaci. A jak? Tady paní poslankyně mluvila, kdy ten zákon vešel v platnost, a zapomněla, že v té době vládl její koaliční partner, když se tak ohnivě dívala k nám. Ale já jim to nevyčítám. Prostě 2004, účinnost 2005. Nevím, jestli premiérem, to bylo hodně premiérů za ty tři roky, teď nevím přesně, který sociálně demokratický premiér tam byl, když se to schvalovalo. Ale to není vůbec důležité. Ale ta představa, že ministr školství nějak zařídí, že někdo získá (nesrozumitelné) kvalifikaci, je prostě úsměvná. Ano, on může navrhnout, že ta kvalifikace není potřeba. O tom budeme debatovat v prvním, druhém, třetím čtení. Myslím, že to tak nějak spěje, že ten zákon se hlasovat bude, ale nemusíte na nás křičet, když s vámi nesouhlasíme. Máte dost většinových hlasů, ale nechtějte nesplnitelné. Aby ministr školství zařídil kvalifikaci 11 tisícům pedagogů.

A jenom pro zajímavost: V našem kraji se za poslední dva roky snížil počet pracovních pozic ve školství o 1 600. A to je jeden ze 14 krajů. Tak teď nechci říkat, nemám statistiku, o kolik se snížil počet pracovních míst ve školství jako celku za celou republiku. Tak abychom se tady neděsili, neděsili rodiče, že od ledna nebude mít kdo učit. A hlavně aby

nevyčítali těm, kteří bezesporu... Náš ministr školství měl skvělou kvalifikaci, nepotřeboval si ji dohánět.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Petr Kořenek. Prosím, pane poslane, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Budu velmi stručný. Já bych možná přidal ke všem těm příkladům ještě jeden příklad. Víte, my tady neřešíme možná problém jenom té kvalifikace. Když jsem se díval i na to rozložení, tak největší problémy jsou v podstatě v příhraničních oblastech, aniž bych chtěl komukoliv křivdit. A pak je velký problém s kvalifikovaností podle zákona 563 na malotřídních školách. Protože uvědomte si, a ty stížnosti od ředitelů dostávám, a v podstatě to je problém, který se musí řešit. Jim zůstávají nějaké kratičké úvazky, jsou to většinou výchovy, které dobírají především vychovatelky, které mají středoškolské vzdělání. A tady nastává taky problém. To je taky nekvalifikovaný pedagog, který jde učit. Takže ono problémů ve školství je víc a my jsme se dostali do nějakého bodu, kdy je potřeba ten problém vyřešit. Proto, a my jsme se dneska o tom krátce bavili na podvýboru, ano, přimlouvám se za to, připusťme do druhého čtení, pojďme o tom diskutovat, vyladíme ty věci. A já si myslím, že ten prostor tady je. A v podstatě nevášněme, protože mám pocit, že skutečně dneska školství rozumí každý. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška, připraví se pan poslanec Fiala.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, dámy a pánové, tady v okamžiku, kdy zde zaznívají výtky na adresu vysokých škol, že jsme nedávali příležitosti studovat příslušné obory, tak o tom si jednak dovoluji pochybovat, protože to není podloženo žádnými daty, a jednak bych si dovolil poukázat na analytickou zprávu Ministerstva školství, které tady tuto kategorii vůbec nesledovalo. Čili výtky na to, co kdo mohl, nemohl studovat, rozhodně nejsou příliš použitelné. A je velice podstatné, že se pohybujeme v parametrech, kde 50 % učitelů má jenom středoškolské vzdělání. A nemá ani vzdělání maturitní ani vysokoškolské vzdělání, které by neobsahovalo pedagogické zaměření. Toto je podle mého názoru vážný problém a nebude – nejsem takový optimista, abych si myslel, že by mohl být vyřešen touto novelou. Jakékoliv flikování, kterého se dopustíme při druhém čtení, způsobí jen to, že budeme mít velice nedokonalou normu, která bude děravá. Kdyby bylo něco rozumného, jak postupovat, tak bych změnil rok 2015 v zákoně na 2017 a nechal panu ministrovi další dva roky na to, aby připravil skutečně systémovou úpravu, která nebude jen okamžitým flikováním díry.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškově. S další faktickou poznámkou pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslane, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, budu jenom krátce reagovat na otázky, které se týkají role Ministerstva školství a ministra školství v této záležitosti. To, co tu řešíme, je do jisté míry důsledek decentralizace našeho vzdělávacího systému, která ve všech směrech není úplně pozitivní a která samozřejmě veškeré kompetence v oblasti personálního obsazení jednotlivých školských zařízení svěřuje zřizovateli, resp. zřizovatelem jmenovanému řediteli. Proto ani Ministerstvo školství se nemůže o konkrétní obsazení jednotlivých pozic starat, ale vytváří pouze ve spolupráci s Poslaneckou sněmovnou systémové podmínky.

A teď k otázce, jestli ministři konali, nebo nekonali. Sami v této částečně iracionální debatě vidíte, jak na půdorysu tohoto zákona, který byl přijat v roce 2004, není možné dospět k nějakému rozumnému řešení. A právě proto, když jsem byl ve funkci ministra školství já, tak jsme začali připravovat jiné, mnohem lepší a mnohem systémovější řešení, které český vzdělávací systém postrádá, a to je kariérní řád, resp. kariérní systém, který by všechny tyto problémy, se kterými se tady teď potýkáme a budeme potýkat, vyřešil. A kdybych měl dostatek času, abych mohl dokončit svoje funkční období do konce volebního období, tak bychom měli kariérní systém připravený a schválený a měli bychom řešení tohoto problému, který na začátku roku 2015 nastane. Takže ministři školství, nebo aspoň jeden ministr školství, který byl tady osloven, konal, a řešení bylo. A myslím, že pokud pan ministr Chládek bude pokračovat v krocích na přípravě kariérního systému, tak k dobrému řešení posléze dospějeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. Zatím neeviduji žádnou další faktickou přihlášku. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Mihola, po něm pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ačkoli mám přednostní právo, tak jsem si počkal skoro až na konec, protože mám heslo *audiatur altera pars* – ať je vyslechnuta druhá strana. A tak jsem poslouchal s velkým zájmem debatu nejen kolegů učitelů, kterých tady není málo, ale i samozřejmě dalších kolegů. A něco si dovoluji k tomu přidat jako člověk, který působil do této chvíle ve školství 20 let, z toho 15 let na pedagogické fakultě.

Chtěl bych hned na začátku předznamenat, že klub KDU-ČSL podpoří návrh, který projednáváme, jeho průchod druhým čtením.

Tak jak už zde bylo debatováno nebo poukazováno na to, že tady byla lhůta, desetiletá lhůta, tak bych se přidal k jednomu z předřečníků, myslím kolega z ANO to byl, který správně poukázal na to, když jsou takové lhůty a víme, kde nás bota tlačí, tak také měla být nějaká průběžná kontrola. Mně se zdá, že nejenom v této záležitosti dost často jsme potom velmi překvapeni, podobné je to z úplně jiného soudku, ale tak jak jsme překvapeni, že děti Husákových dětí prostě jaksi způsobily tady ten problém s nedostatkem míst v mateřských školách apod., když se to dalo samozřejmě tušit už v průběhu 90. let a nějakým způsobem se na to připravit. Takže pokud není průběžná kontrola, tak jsme zřejmě zcela překvapeni.

Možná se může zdát, že zaspaly také pedagogické fakulty. Tady bych chtěl ale trošičku poukázat na to, že pedagogické fakulty byly zejména právě v uplynulých deseti letech, možná spíš patnácti, po roce 2000 v dost složité situaci. Zejména než nastalo takové to masové přijímání studentů na vysoké školy, tak se o řadě z nich vůbec uvažovalo včetně o zrušení například. Poukazovalo se na dublování oborů a podobné záležitosti. To si velmi dobře pamatuji. Mnohé ty fakulty se nakonec transformovaly buďto na filozofické fakulty, které už tolik to pedagogické vzdělávání – nechci říct neakcentovaly vůbec, ale samozřejmě tam spíš je pedagogické minimum, co se týká potom té vlastní pedagogické práce ve školství na rozdíl od pedagogických fakult. Nebo jejich části potom se staly, co se týká mého oboru například, historickými ústavy apod. Pamatuji také dobu, kdy byla poměrně široká paleta nabídky tzv. rozšiřujícího studia, které bylo potom pro učitele z praxe daleko lépe skousnutelné nebo akceptovatelné než běžné denní studium. Ale i dnes existuje také široká škála nabídky kombinovaného studia. A věřte, že i tam mám tu zkušenost s výukou, že ten přístup k dospělým učitelům je poněkud jiný už díky jejich jinému přístupu ve srovnání s běžnými

denními studenty. Takže až tak něco složitého, ta představa toho studia i pro učitele zralé nebo se zkušeností, takový problém si myslím, že to představovat nemusí.

Bylo tady poukázáno na kariérní řád. Prosím vás, co jsem učitelem, slyším, slibovalo se, jak se vlastně budou ti učitelé motivovat, protože ten problém samozřejmě není posledních deset let, ale já jsem zažil i na jazykové škole, státní jazykové škole, kde jsem studoval němčinu v roce 1990, na nekvalifikované učitele se přijímali rodilí mluvčí, tak to prostě byl nějaký Čechovideňák, prostě z ulice, který uměl německy přece jenom tím, že se tam nějakou dobu pohyboval, lépe než ten učitel naučený pouze v českém prostředí. Takže o kariérním řádu se doposavad stále jenom hovoří, a ta motivace tím pádem výrazně chybí.

Samozřejmě že bych byl velmi rád, aby každý učitel měl patřičné vzdělání, tak jak je tomu koneckonců i v okolních zemích. Domnívám se ale, že v českém vysokoškolském prostředí hodně zvítězila kvantita nad kvalitou, a proto nejsem tak úplný optimista, co se týká toho, že by nějak automaticky zaručovalo kompetentnost vyučujícího, jeho vztah k práci nebo jeho vztah ke studentům.

Další navazující otázkou, ale nechci příliš odbíhat od tématu, je otázka toho, že máme na mnohých školách sice kvalifikované učitele, kteří mají vysokou školu a diplom, všechno v pořádku, ale vlastně učí obor, který nevystudovali. A není to rozhodně málo případů, kde se takto děje, že dějepisář učí tělocvik a je rád, že vůbec nějaké místo má tam, kde je prostě nedostatek těch míst ve školách, na základních nebo středních. Ale vracím se zpátky.

Já osobně, jak už to zaznělo, se přikláním k názoru, že významnější dělítka vidím mezi dobrým a špatným učitelem než mezi kvalifikovaným a tzv. nekvalifikovaným, rozuměj tedy bez vysokoškolské kvalifikace. Mám sám zde i svou vlastní zkušenost z jiné oblasti než přímo ze školství, a to z cestovního ruchu, kde dříve, jak víte, nemusel mít člověk zkoušky, tzv. průvodcovské zkoušky. Já jsem se tomu dlouhodobě věnoval, dosáhl jsem i významných úspěchů. V roce 2001 jsem vyhrál dokonce celostátní soutěž průvodců při veletrhu GO a neměl jsem průvodcovské zkoušky. Po pravdě řečeno, kdyby mi někdo – teď už nemám čas se tomu věnovat, ale kdyby mě někdo hnal k tomu je dělat, to znamená absolvovat od lidí, kteří nepochybně v tom mají menší znalosti ať v oblasti historické, nebo zeměpisné jako já člověk z oboru, tak by mi to bylo proti srsti, jakkoliv uznávám, že to nařízení má něco do sebe. Ale prostě zpětně bych to neabsolvoval. Na druhé straně ne každý rodilý mluvčí nebo bohem nadaný muzikant nebo malíř je nějak automaticky prostě dobrým a znalým pedagogem. To je zřejmé.

Na závěr bych konstatoval, že 11 tisíc učitelů bez potřebné kvalifikace je samozřejmě alarmující stav. Neměli bychom takto nechat dál, samozřejmě. Myslím si, že pedagogické fakulty jsou připraveny v tom udělat hodně práce. A pevně věřím, že i ta finanční motivace, o které zde byla také zmínka, v tom může udělat nějaký pořádek. Když budou rozdělení učitelé kvalifikovaní a nekvalifikovaní, tak to prostě nějaká motivace nepochybně bude. Jinak pevně věřím, že také ve vedení škol, ať už základních, nebo středních, stanou většinou moudří a osvícení ředitelé, kteří budou schopni zvážit a moudře poměřit to, aby naše budoucí generace vzdělávali ti lidé, kteří mají k povolání a k sebevzdělávání skutečný vztah, a nejenom ti, kteří se prostě něčím živit musí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Jako další do diskuse je přihlášen pan poslanec Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane místopředsedo. Od okamžiku, kdy jsem se přihlásil do diskuse, jsem byl osloven dvěma kolegyněmi, tak dovolte, abych dříve, než řeknu to, s čím jsem se hlásil, stručně zareagoval na ně.

Vyděsil jsem se při obvinění paní poslankyně Semelové, že snad házím všechny učitele do jednoho pytle. Probůh, opravdu jsem to neměl v úmyslu. Při vědomí, že paní kolegyně Semelová je také učitelka, jsem věru nic takového neměl v úmyslu. A pokud to tak vyznělo, tak se všem těm zhruba 145 tisícům učitelů minus jedné hluboce a upřímně omlouvám.

Paní poslankyně Dobešová říkala, že jsme v tom neměli systém. Já se domnívám, že ten systém v tom byl, že jakkoliv byl upraven a nakonec z pěti let bylo deset let, tak že tady byl jasný systém a jasná informace, kterou všichni měli deset let, že pokud během těch deseti let se alespoň přihlásí k doplnění studia, tak vyhoví pravidlům. Pokud se na to vykašlou, tak pravidlům nevyhoví. Pokud těm lidem, těm, kteří se na to nevykašlali, i těm, kteří se vykašlali, necelý půlrok předtím ta pravidla zásadním způsobem změníme, jinými slovy uděláme přesně to, co se v žádné hře dělat nemá, že změníme pravidla během hry, dopustíme se těžkého morálního hazardu. A kdo bude vítěz v tom hazardu, o tom není pochyb. Ti neodpovědní. Tam je ten problém změny toho vašeho systému.

A teď to, s čím jsem se hlásil. Ale je to moje poslední prosba a paní poslankyni Dobešovou možná udiví. Je to prosba ve jménu těch, kterým ona říká dobří, leč nekvalifikovaní učitelé – já jim říkám ti neodpovědní, ale to je jedno. Je to prosba ve jménu těch, kteří si vsadili na to, že změníme pravidla během hry. A prosím o elementární odpovědnost vůči neodpovědným.

Pokud teď, dnes tento návrh zákona, jak říkají novináři, smeteme se stolu, tak ti neodpovědní v polovině června dostanou – oni nejsou v prekluzi, oni ještě mají šanci – tak oni v polovině června dostanou jasnou informaci, že pokud do konce roku nenastoupí do nějakého programu, který naplňuje jejich kvalifikaci, tak mají k 1. lednu smůlu, a mají dostatek času i prostoru – a pedagogické fakulty jsou k tomu připraveny –, aby to za ten půlrok zvládli.

Pokud to neuděláme, teď to propustíme do druhého čtení – a řada z nás tady říká "no my to pustíme do druhého čtení, ale ještě nevíme, jak budeme hlasovat" – pokud to neuděláme, pustíme to do druhého čtení, tak se k tomu v září vrátíme, možná to také v září schválíme, pak to v říjnu Senát vrátí, možná, a pak kdo ví, jestli na konci října ještě bude Poslanecká sněmovna, jestli se mezitím nestihne rozpustit nebo jestli jeden z předsedů vládní strany již podeváté nezmění svůj názor, protože předtím ho změnil již osmkrát. Může se prostě stát cokoli, co způsobí, že najednou v listopadu, nikoli v polovině června, ti lidé budou stát tváří v tvář před faktem, že ten 1. leden je neodvolatelný, protože tenhle návrh zákona už nikdo neschválí a nemá ho kdo schválit. V tom listopadu už to nestihnou. Dnes je ještě čas.

Takže já jsem si dovolil se přihlásit jenom proto, abych vás poprosil o elementární odpovědnost vůči neodpovědným, protože jim možná dáváte zbytečné naděje a díky tomu je uvrhnete do sociálně neřešitelné situace. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Zlatušky, takže poprosím pana poslance. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, já bych vás chtěl požádat jenom, to, co tady říkal před chvílí pan poslanec Kalousek, tak jestli byste mu sdělil, že by se měl podívat na pravidla v okamžiku, kdy mluví o něčem, v okamžiku, kdy tvrdí, že zde máme

možnost pro učitele, aby teď nastupovali a okamžitě začali studovat, tak kdybyste mu doporučil, aby si otevřel vysokoškolský zákon a podíval se na lhůty, podíval se na takovou věc, že pokud se má vypisovat přijímací řízení, musí se vypsát dva měsíce předtím, než se vypisuje, aby se podíval na postup ověřování předpokladů ke studiu a otevřel si také lhůty pro nabývání účinnosti rozhodnutí o přijetí ke studiu. Tak jak si to představuje – o tom, jak to mají udělat ti učitelé teď ještě do půlky června nebo do začátku července, tak je to rozhodně postup, který není realizovatelný. A není mimo jiné realizovatelný z toho důvodu, že jsou jistá pravidla, která pro tyto věci předepisuje zákon o vysokých školách.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec Kalousek byl přítomen, takže slyšel, co si má prostudovat. Hlásí se s faktickou poznámkou. Takže máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já bych vaším prostřednictvím chtěl panu profesorovi poděkovat za doporučení a říct mu, že dřív než jsem vystoupil k tomuto tématu, tak jsem ta doporučení naplnil. Já jsem to četl. Takže vím, že tu šanci mají a že ty programy jsou vypsané.

Chápu, pane profesore, že každý z nás je zaujat něčím jiným. Já nemusím studovat stanovy Agrofertu. Ale to, co jste teď říkal, není pravda.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat v diskusi, v rozpravě, tak zde mám omluvenku. Omlouvá se pan poslanec Jiří Junek a omlouvá se od 16.15 hodin z pracovních důvodů.

Další s faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Anna Putnová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem ve svém úvodním slovu zmínila, že si velmi vážím iniciativy, kterou v této věci vykonal pan ministr Chládek, protože se sešel s Asociací děkanů pedagogických fakult a požádal je, aby vypisovali mimořádné termíny pro to, aby se mohli ještě studenti-učitelé dodatečně zapisovat do kurzů, které budou pro ně vypsané. A také to udělali. Také vím, že se vypsaly a otevírají se a otevřely se kurzy, které mají třeba jenom dva nebo tři studenty. A přesto to pedagogické fakulty udělaly. V tomto směru si myslím, že je třeba ocenit iniciativu pana ministra Chládky.

Padlo tady několik dotazů, které by stály za to, abychom je podrobněji analyzovali a odpověděli. Nicméně já nemohu souhlasit s tím, že bychom mohli jednoduše říct, že nebude mít kdo učit v jednotlivých lokalitách. To je velmi zjednodušené tvrzení, které bychom museli nějak analyzovat. A pokud se paní poslankyně Semelová obrátila s dotazem: "Kdo bude tedy učit v těchto lokalitách?" Myslím, že tady ještě nepadla zmínka o tom, kolik absolventů pedagogických fakult nenašlo zaměstnání. Je jich přes šest tisíc. O tom jsme tady ještě nemluvili.

Takže myslím, že máme řadu podnětů k další diskusi. A chceme-li pro školství něco udělat, budme důslední. Protože pokud budeme žádat důslednost po učitelích, budou moci oni stejně postupovat ve školách a žádat totéž od svých žáků a také rodičů. A to je cesta ke zlepšení našeho školství. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Měl jsem zde přihlášeného ale ještě pana poslance Zlatušku s faktickou poznámkou. Takže to už neplatí. Další s faktickou je paní poslankyně Marta Semelová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Já bych chtěla jenom stručně reagovat. Já jsem si pochopitelně situaci v jednotlivých lokalitách zjišťovala. Něco jiného jsou učitelé nekvalifikovaní, něco jiného jsou učitelé, kteří jsou na úradech práce, protože tam ty obory, ta aprobace, předměty, které mají učit a tak dále, prostě v řadě případů absolutně nekorespondují. To je jedna věc.

Druhá věc – leda, že byste je přemísťovali z jednoho místa republiky na druhý konec a dávali jim bydlení. (Potlesk členů KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. V tento moment neeviduji žádného poslance s faktickou poznámkou ani řádně přihlášeného do diskuse. V tom případě končím obecnou rozpravu. A budeme hlasovat. Nejdřív tedy pro rekapitulaci. Mám zde návrh od paní poslankyně Putnové na zamítnutí předloženého návrhu. (Zpravodajka upozorňuje, že pan ministr chce říci závěrečné slovo.)

Ano, správně, děkuji. Takže ještě o krok zpět. Poprosím pana ministra o závěrečné slovo, případně paní zpravodajku o závěrečné slovo. Děkuji.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Tak já děkuji, pane předsedající, za možnost vystoupit v závěru té diskuse, která byla velmi košatá, bohatá. A v podstatě, když si odmyslím ten ideologický balast, který byl v některých vystoupeních, tak víceméně kopíruje tu debatu, která probíhá i v odborné a laické veřejnosti. Na jedné straně stojí ti, kteří hovoří o tom, proč by se měla dělat nějaká výjimka, když my už tu kvalifikaci máme, museli jsme to udělat, museli jsme dojíždět, na druhé straně je skupina, která mluví o tom, že neměli jsme tu možnost dodělat, nemáme možnost si nikde kvalifikaci dokončit, máme pouze bakalářské studium, nenavazuje magisterské a podobně. To tady mimochodem bylo řečeno.

Bylo tam několik bodů, na které bych velmi rád reagoval konkrétně, jmenovitě, a poté se pokusím odpovědět na ty dotazy, které tady padly souhrnně.

Nejprve bych odpověděl panu poslanci Fialovi. No ať se na mě nezlobí, ale kariérní řád by tento problém nevyřešil. Ten prostě řeší jinou situaci. Ano, je to spojené i s kvalifikací pedagogů, ale nevyřeší mi situaci, že momentální stav je takový, že tam je velká část nekvalifikovaných pedagogů a že máme v ohrožení minimálně 650 škol, kde se od 1. 1. přestane učit.

Co se týká pana Kalouska, vnitřně mu rozumím, ale musím panu poslanci říci, že tento problém jsem zdědil. Zdědil jsem i celou řadu jiných problémů. Ten resort je v dezolátním stavu. A to, že se tady budeme bavit o tom, že teď někomu řekneme, že je hlupák, že si dodělával kvalifikaci, tak si nemyslím, že to vyřešíme.

Mou povinností je ten stav řešit. Nerozumím tomu, když tento zákon je v platnosti deset let, že až za mě se udělala analýza, která vám ukazuje, jak vypadají školy konkrétně v jednotlivých krajích, v jednotlivých okresech, v jednotlivých oblastech. Zároveň nechápu, proč až nyní já musel jednat s pedagogickými fakultami, aby otvíraly obory, které v minulosti otevřené nebyly, nebo tam byl obrovský převis žádostí, které nebyly uspokojeny. To jsou věci, které jsou objektivní a jsou objektivními příčinami, proč si někteří učitelé nemohli dodělat tuto kvalifikaci.

Ještě možná úplně na začátek si řekněme, kdo to je nekvalifikovaný učitel. Kdo to je nekvalifikovaný pedagog. Pro některé z vás to možná bude překvapení, že nekvalifikovaným

pedagogem může dokonce být vysokoškolák, dokonce může mít pedagogické vzdělání, přesto je nekvalifikovaný, protože má zaměření na jiný typ školy a učí na jiném druhu.

Bohužel, my teď stojíme před nějakým rozhodnutím. Byly tady některé konkrétní dotazy, na které vám v krátkosti odpovím. Dopad na státní rozpočet tento návrh zákona nebude mít žádný, pokud pominu fakt, že víceméně ještě ušetří. Protože to rozhodnutí o tom, že pedagogické fakulty otevřou některé kursy, rozšíří možnosti pro další studenty, tak to už jsme dávno udělali s pedagogickými fakultami, a z našeho rozpočtu Ministerstva školství jsme na to vyčlenili 20 milionů korun.

Dále tady bylo několik dotazů, které se týkaly vůbec oblasti, kolik je nekvalifikovaných pedagogů. My teď máme zmapováno, že v tuto chvíli po těch všech krocích, které jsme udělali, po všech otevřených kursech ještě i teď to má reálný dopad na 7 000 učitelů. Ano, souhlasím s paní poslankyní Putnovou, že máme 6 000 učitelů na úřadu práce. Když pominu fakt, že asi 85 % z těchto 6 000 se nikdy nechce vrátit do školství, tak je tam problém, že mají jinou kvalifikaci, než kterou potřebujeme, a že bydlí v úplně jiné lokalitě, kde máme problém s kvalifikovanými pedagogy. Proto také v dalším návrhu připravujeme registr učitelů, abychom vůbec věděli, kolik učitelů máme matematiky, fyziky, kolik jich budeme potřebovat do budoucna, kolik jich odchází do důchodu apod., protože toto nikdo nikdy neřešil, proto máme přestárlý učitelský sbor, proto máme celou řadu pedagogů jednoho předmětu, kteří jsou na úřadu práce, ale chybí nám učitel jiného předmětu a nemůžeme ho sehnat.

Novela je velmi vyvážená. My teď stojíme před rozhodnutím a můžeme udělat tři věci. Buď to opět můžeme řešit tím způsobem jako předtím, odsunout to o dva roky, o pět let, o deset, anebo to dokonce můžeme zrušit a můžeme říct, ať je to v kompetenci ředitelů škol – tedy mimochodem, ředitel také zodpovídá za kvalitu pedagogického procesu. To můžeme udělat. Ztratíme tím samozřejmě kontrolu státu. Anebo můžeme udělat druhou možnost, striktně trvat na tom, aby zákon byl v té platnosti, v jaké je, ale od 1. 1. 2015 si vás dovolím upozornit na to, že minimálně 650 škol bude mít výrazný problém, jak udržet a zajistit výuku. Ptám se, co budeme dělat ne s těmi učiteli, tam můžeme diskutovat s panem poslancem Kalouskem, jestli je to jejich vina, nebo není, a určitě tam ta debata bude velmi dobrá. Ale co budeme dělat s těmi dětmi na těch školách? Mou povinností je zajistit výuku na těchto školách. A pokud se podíváte na ty návrhy, tak je to opravdu návrh, který je kompromisem po debatě se školskými odbory, které mimochodem trvají na novele, dodržení zákona, vysokoškolské studium magisterského směru, podporují toto, přesto souhlasily s těmi změnami, protože samy vědí, jaký by to byl obrovský problém v terénu. Dokonce s tím souhlasí i pedagogické fakulty, které samozřejmě mají samy zájem na tom, aby všichni měli magisterský stupeň, protože logicky je vzdělávají.

A když se podíváme, první změna, učitel 55 let, který učí dvacet let. My si myslíme, že když učí dvacet let, že již prokázal dostatečně dlouhou dobu, že pravděpodobně má nějakou kvalifikaci a schopnost vést pedagogickou výuku, a pokud ho budeme nutit, aby dokončil těsně před důchodem vysokou školu, tak se nám může stát, že ztratíme odborníky, a dokonce v lokalitách, a já jsem navštívil Karlovarský kraj i jiné lokality, kde vám zcela jednoznačně vyjmenuji i konkrétní školy, a oni vycházejí z té analýzy, kde vám nikdo učit nepůjde. Obzvláště v lokalitách, kde je nejnižší procento vysokoškoláků z celé republiky.

Druhá výjimka. No věřte tomu, že třeba špičkový umělec, který se uvolil, že bude učit dvě hodiny hudební výchovy, vám raději skončí ve škole, než by si dodělával kvalifikaci. To samé odborník. Například finanční ředitel, který bude učit dvě hodiny finanční gramotnost na střední škole, si radši si řekne: vážení, to byla z mé strany dobrá vůle a já jsem pomáhal konkrétní odborné škole. To samé rodilý mluvčí. Proto tam máme všude poznámku, kterou já k tomu dodávám, že zároveň i ředitel musí zodpovídat za kvalitu toho procesu.

Myslím si, že to, co máte předložené na stole, byť rozumím všem výhradám a znovu podotýkám, je to problém nás všech, vážení, je to problém i vašich předchůdců v Poslanecké sněmovně, protože kdyby se to neustále neodkládalo a neposouvalo, tak nyní nestojíme před rozhodnutím, že tady máme tisíce učitelů bez kvalifikace a nevíme, jak budeme učit na některých školách od 1. 1. 2015. My máme možnost nyní být v tom bodu zlomu, je to rozumný kompromis, který jasně startuje to, že ta kvalifikace tam musí být, dává jasný signál učitelům, že tu kvalifikaci musí mít, ale zároveň umožňuje ten proces logicky nastartovat. A ne tak, že před deseti lety jsme si řekli, že to tak bude, zavřeli jsme oči a po deseti letech jsme je otevřeli a zjistili jsme, že to tak není.

Z tohoto důvodu vás žádám o postoupení tohoto návrhu do druhého čtení, kde samozřejmě můžeme vydiskutovat i jednotlivé nuance tohoto návrhu. Žádám vás jménem svým, ale žádám vás i jménem pedagogů, kterých se to týká, a i dětí a jejich rodičů, kterých se to týká. Děkuji za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní poprosím o závěrečné slovo paní zpravodajku.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Ještě jednou dobré odpoledne. Vážení kolegové, stalo se to, co je tady pravidlem. Zákon týkající se školství, jedna z nejbohatších debat. Pokud vás zajímá, řádně přihlášených vystoupilo šest, s faktickými připomínkami vystoupilo 32 našich kolegů, někteří opakovaně. Chtěla bych říci, že na tom je vidět, že všichni, kteří byli zvoleni do tohoto ctihodného shromáždění, mají na první paměti naši budoucnost, to znamená vzdělané děti – a vzdělané děti začínají od vzdělaných učitelů.

Chtěla bych říct, že pedagogické fakulty – chtěla bych se jich zastat – nezasply, protože když jsme v minulém volebním období připravili novelu zákona o pedagogických pracovnících, požádali jsme Ministerstvo školství, aby zcela jasně definovalo, co chce od pedagogických fakult, aby odstranily nekvalifikovanost učitelů. Řekla bych, že na tom začala pracovat teprve až tato vláda a toto Ministerstvo školství.

A pak si neodpustím na závěr jedno rýpnutí. Prostřednictvím vás, pane předsedající, paní poslankyni Dobešové. Byla bych velice ráda, kdyby stejně, jak razantně mluvila tady o tom, jak máme zaplatit kvalifikované učitele, tak aby stejně razantně vystoupila vůči svému předsedovi, a tedy ministrovi financí, aby přestal licitovat o tom, jestli dostanou kantoři přidáno procento nebo 2,5 %, a se svou vehemencí a razancí stejně působila na něj, aby těch procent do školství a do platů pedagogů, kvalifikovaných pedagogů, bylo dáno víc.

Jinak v diskusi padly dva návrhy. První návrh byl návrh paní poslankyně Putnové, aby byl zákon zamítnut v prvním čtení, a potom návrh paní poslankyně Semelové, aby se zkrátila lhůta mezi prvním a druhým čtením na 30 dnů. Vážený pane předsedající, myslím si, že to jsou dva návrhy, o kterých teď můžete dát hlasovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Než přistoupíme k hlasování, tak vás nejdříve všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili do systému. Budeme postupovat pěkně krok za krokem.

Takže nejdříve budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Putnové. Je to návrh na zamítnutí předloženého návrhu.

Dávám hlasovat. Kdo je pro zamítnutí, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti? Zdržel se? Končím hlasování.

Je to hlasování číslo 33, pro 15 poslanců (ze 153 přihlášených), proti 121. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. (Zpravodajka: Vrácení.) Ne, mohu postupovat tímto způsobem. Takže organizační – s přednostním právem se hlásí pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám, pane předsedající, že jsem zvedl ruku dříve, než jste řekl, že organizační výbor navrhuje přikázat výboru pro školství, vzdělání, kulturu a tělovýchovu. Já jsem se přihlásil s návrhem, vzhledem k tomu, že předseda obmyšleného výboru k přikázání během diskuse prokázal elementární neznalost aktuální situace, prosím, aby Sněmovna pro jistotu přikázala ještě výboru pro regionální rozvoj, neboť se to samozřejmě týká obcí i krajů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde faktické poznámky, ale vzhledem k tomu, že byla ukončena obecná rozprava, tak se v tento moment mohou hlásit pouze ti, kteří mají přednostní právo.

Budeme postupovat dál. To znamená, organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Zaregistroval jsem jiný návrh, resp. rozšíření o výbor regionálního rozvoje. Máte někdo jiný návrh, kterému výboru by to mělo být odkázáno? Není tomu tak. Takže budeme hlasovat jednotlivě.

Nejdřív tedy dám hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Zahajuji hlasování. Tak, teď se to podařilo spustit. Kdo je pro, zvedněte ruku, zmáčkněte tlačítko. Děkuji. Kdo je proti? Kdo se zdržel?

Končím hlasování 34. Pro tento návrh bylo 152 poslanců (ze 156 přihlášených), proti 1. Návrh na přikázání byl přijat.

Dále budeme hlasovat o přikázání tohoto návrhu do výboru pro regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti? Zdržel se?

Končím hlasování 35. Pro tento návrh bylo 93 poslanců (ze 157 přihlášených), proti 25. Takže i tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o zkrácení na 30 dnů. Tento návrh je od paní poslankyně Semelové.

Takže v tento moment dávám hlasovat, kdo je pro, aby projednávání návrhu bylo zkráceno o 30 dnů. Kdo je pro tento návrh, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti? Kdo se zdržel?

Končím hlasování číslo 36. Pro bylo 83 poslanců (ze 157 přihlášených), proti 53. Tento návrh byl přijat.

Projednání bylo zkráceno o 30 dnů. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a dále výboru pro regionální rozvoj. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám projednání bodu 63. Je to

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I
Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu
/sněmovní tisk 141/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal ministr školství, mládeže a tělovýchovy pan Marcel Chládek.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Tento návrh, předpokládám, že bude méně diskutován, protože se jedná o ratifikaci změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu. Již to bylo schváleno Poslaneckou sněmovnou v prvním čtení 30. dubna 2014, zahraničním výborem Poslanecké sněmovny 21. května 2014. Jedná se o mnohostrannou smlouvu. Česká republika – pro ni vstoupila v platnost 1. června 2007. Patří to do kategorie smluv, jejichž přijetí je podmíněno souhlasem Parlamentu České republiky a ratifikací prezidentem republiky.

Změny Přílohy I se týkají vyhlášené Světové antidopingové agentury a je to v souladu s čl. 34 Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu. Jednomyslně byla přijata tato novela smluvními stranami, nebo tato změna, na základě písemných konzultací. Aktualizuje a doplňuje tuto přílohu o nově zařazené látky a metody s dopingem. Týká se to především změny názvosloví některých látek, dále malé změny v rozdělení dvou podskupin těchto látek, změny popisu hranic alkoholu v krvi, a to, podotýkám tedy, pro sportovce, a nová skupina látek, která byla přidána do skupiny S5.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. A nyní poprosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Janu Fischerovou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 141/1. Máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Hezký podvečer, vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Já doplním maximálně ještě to, co říkal pan ministr, rozšířím o to, že ještě oba senátní výbory, kterým to bylo přiděleno k projednání, také odsouhlasily změnu této smlouvy, mezinárodní úmluvy. Náš zahraniční výbor, který to projednával 21. května – já vás odkážu, drazí kolegové, drahé kolegyně, na sněmovní tisk, který je uveden pod číslem 141/1. Toť vše z mé strany. Tam bylo vše projednáno kladně, s doporučením přijmout.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Poprosím vás, abyste se posadila na místo zpravodajky. Otevírám rozpravu. Přihlášeného nevidím – nikdo. Táži se, zda se někdo do rozpravy hlásí z místa. Není tomu tak. Takže rozpravu končím. Táži se, zda pan ministr chce závěrečné slovo. (Nikoli.) Paní zpravodajka? Není tomu tak.

V tom případě přikročíme k hlasování o navrženém usnesení, to znamená, že dáváme souhlas k ratifikaci změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti? Zdržel se?

Končím hlasování číslo 37. Přítomných 158 poslanců, pro jich bylo 115, proti žádný, takže konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu číslo 63 a otevírám projednání bodu číslo

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou
a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů
o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice,
podepsaná v Praze dne 28. listopadu 2013
/sněmovní tisk 134/ - druhé čtení**

Nyní poprosím, aby se slova ujal ministr školství, mládeže a tělovýchovy pan Marcel Chládek. Máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající, takže potřetí. Vážené poslankyně, vážení poslanci, v krátkosti uvedu tuto smlouvu, která patří mezi další dědictví, které jsem převzal po svých předchůdcích, proto tady požádám i o součinnost bývalého ministra školství pana Petra Fialu, jestli poté mě může doplnit, protože samozřejmě ten proces probíhal i za něj, takže na některé věci může odpovědět i on sám. Příprava byla totiž zahájena již v roce 2010 a bylo to za působení ministra školství Josefa Dobeše, poté pokračovala ta debata za pana ministra Petra Fialy a za pana ministra Dalibora Štyse byla debata dokončena a smlouva byla podepsána 28. listopadu 2013. Byla podepsána tehdejším českým premiérem Jiřím Rusnokem a premiérem Slovenské republiky Robertem Ficem. Národní rada Slovenské republiky vyslovila souhlas s touto ratifikací 31. ledna 2014. S tím, že u nás nyní máme možnost toho druhého čtení rozhodnout, jestli budeme také doporučovat ratifikaci této smlouvy.

Smlouva upravuje uznávání dokladů o vzdělávání, neupravuje profesní kvalifikace, upravuje rovnocennost dokladů o ukončení vzdělání na základní, střední škole, konzervatoři, vyšší odborné škole. Doklady budou na území druhé smluvní strany platit jako rovnocenné bez potřeby dalšího úředního postupu. O vysokoškolském vzdělání a možnosti používání získaných akademických titulů na druhé straně nebo v druhém státě také hovoří tato smlouva.

Výjimkou, na kterou se nebude tato smlouva vztahovat, budou mimo jiné i české doklady o vysokoškolském vzdělání získané v pobočkách českých vysokých škol mimo území České republiky a slovenské doklady o vysokoškolském vzdělání získané v pobočkách slovenských vysokých škol mimo území Slovenské republiky. Ty budou nadále podléhat běžným nostrifikačním postupům.

Tato nová smlouva má upravovat vzájemné závazky České a Slovenské republiky týkající se výlučně oblasti akademického uznávání dokladů o vzdělávání, nikoliv profesního, jak jsem již hovořil v minulosti. Neupravuje uznávání titulů docent a profesor, to již bylo debatováno i na školském výboru podrobně, já jsem byl i dotazem písemně dotázán panem profesorem Zlatuškou, který dost podrobně se ptal na jednotlivý celý proces, a dopisem jsem mu celý ten proces popsal tak, jak teď v krátkosti seznamuji i ostatní poslance a poslankyně.

Jedna ze závažných výtek, která tam je a s kterou musím souhlasit, tak ta výtka je, že tato smlouva nebyla podle informací, které mám z dřívějška, projednána s reprezentacemi vysokých škol, protože bylo v minulosti konstatováno, že to není třeba. Já si myslím, že to třeba je, bohužel k tomu nedošlo. Na druhou stranu také cítím potřebu konstatovat, že odepráním souhlasu s ratifikací této smlouvy by mimo jiné došlo k velkým problémům a ty by byly spojeny, že by nedošlo ke zjednodušení situace českých občanů, kteří na své české vzdělání navazují studiem na Slovensku, přičemž se to stává v České republice velmi často.

Takže vážené poslankyně, vážení poslanci, toliko úvodem z mé strany slovo předkladatele. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Tento návrh byl přikázán zahraničnímu výboru a výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 134/1 a 134/2. Já bych poprosil paní zpravodajku zahraničního výboru Janu Fischerovou, aby nás informovala o jednání výboru a přednesla návrh Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane místopředsedo, já také velmi děkuji a nyní jako zpravodajka se opravdu jenom odkážu na jednání zahraničního výboru. Pak se ještě přihlásím do rozpravy.

Takže vládní návrh, jak už bylo řečeno panem ministrem – bylo podepsáno 28. listopadu 2013, tehdy došlo vlastně k podpisu – za naši stranu to byl pan premiér Rusnok a za slovenskou stranu to byl pan premiér Fico. Následně 5. 3. 2014 byl text této smlouvy mezinárodní poslán nám všem poslancům. 26. 3. tohoto roku, vidím to jak včera, když zde vlastně pan ministr životního prostředí pan Richard Brabec toto četl. Představoval návrh této smlouvy a víme, že tehdy došlo k diskuzi, bohužel pan ministr školství zde tehdy nebyl, takže to bylo propuštěno do čtení do zahraničního výboru a do výboru pro vědu, výchovu, vzdělání, kulturu a mládež, všichni tomu říkáme, jak jsem slyšela od pana ministra, školský výbor. Je to asi nejpřehlednější, nejrychlejší. Čili do těchto dvou výborů. A už zde tehdy byly vzneseny dotazy, ale pan tehdy předkládající ministr životního prostředí, pan Richard Brabec, na místě samozřejmě jsme po něm nechtěli zodpovídat dotazy při prvním čtení, protože to nebylo z jeho resortu přímo.

Čili ta přikázání byla naplněna, bylo projednáno v zahraničním výboru, to bylo dne... 15. dubna, byla to 9. schůze, a tehdy to dopadlo tak, že jednak byla široká debata kolem této mezinárodní smlouvy. A protože víme, že projednávání mezinárodní smlouvy není jen tak něco, je to opravdu důležitá věc, tak k tomu byla široká debata a na závěr bylo přijato usnesení, řeknu – osm členů zahraničního výboru přítomných bylo pro, nikdo nebyl proti, jeden se zdržel. Tolik konstatuji jako zpravodaj zahraničního výboru.

A ještě tedy přečtu doporučení zahraničního výboru, s odkazem pak do podrobné rozpravy, dovolím si. Čili tento zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsáno 28. listopadu v Praze roku 2013. Dále, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Tolik krátká moje zpravodajská zpráva za zahraniční výbor a hlásím se tedy ještě do rozpravy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Jiří Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, na školském výboru jsme se věnovali tady této smlouvě nikoliv z hlediska jenom toho formálního procesu, kterým byla smlouva přijímaná, ale zejména z hlediska obsahového. Z hlediska obsahového ta smlouva je problematická v těch partiích, ve kterých se liší od smlouvy, která je dnes v oblasti uznávání dokladů o vzdělávání a dalších titulech v účinnosti.

Je tam oproti současnému stavu vynecháno uznávání kvalifikací docent a profesor. Někdy se tomu zjednodušeně říká tituly. Zdůrazňuji, že titul docent a profesor v žádném zákoně v České republice není. Byl v jednom návrhu od sociální demokracie z roku 1997, ale jako titul tady toto neexistuje a je to kvalifikace, kterou vysokoškolský zákon předpokládá pro výkon některých druhů činností, například členství v jistých komisích u státních zkoušek, u jmenovacích nebo habilitačních řízení a návazně v některých ustanoveních pro akreditace, resp. v registru docentů a profesorů.

Vynechání docentů a profesorů, uznávání, se může jevit na první pohled jako logické z hlediska toho, že to opravdu není doklad o dosaženém vzdělání, nicméně předkládací zpráva k této smlouvě uvádí, a je to na první stránce v posledním odstavci – v návrhu smlouvy je přímo stanoveno, že smlouva neupravuje rovnocennost dokladů o vzdělání za účelem přístupu k regulovaným povoláním. S výše uvedeným souvisí skutečnost, že v návrhu smlouvy není zakotveno uznávání rovnocennosti akademických hodností docent a profesor. Tady tato pasáž z předkládací zprávy fakticky říká, že kvalifikace docent a profesor se považuje za doklad přístupu k regulovanému povolání, a v takovém případě by se na to vztahovala evropská úmluva z roku 2005. Znamenalo by to, že nepřímým důsledkem takového přístupu by bylo i uznávání dokladů anebo předchozí praxe z kterékoli jiné země Evropské unie, tedy paradoxně nikoliv zúžení uznávání kvalifikací docent a profesor, ale jejich rozšíření. Ta evropská úmluva z roku 2005 říká, že v okamžiku, kdy státy nevydávají zvláštní doklady o přístupu k regulovaným povoláním, tak že v takovém případě stačí, aby pracovník vykonával příslušnou činnost v plném pracovním poměru dva roky v uplynulých deseti letech. Jinými slovy, například pro získání profesury by stačilo najít si vhodnou evropskou zemi s nějakou relativně podřadnou nestátní soukromou školou, tam se nechat na dva roky zaměstnat a pak se vrátit do České republiky a trvat na tom, že tady toto musí být uznáváno. To by byl sekundární důsledek toho, pokud by to, co je napsáno v předkládací zprávě, bylo v pořádku.

Co se týče tohoto, musím konstatovat, že to je předkládací zpráva, která byla připravována v předchozích obdobích, tedy jak již zde bylo řečeno, za působení ministra školství Fialy a jeho prvního náměstka Nantla, který měl podle všech záznamů o projednávání této smlouvy na Ministerstvu školství tuto věc na starost. Současný náměstek pro legislativu pan dr. Mlsna nám naopak poskytl jiný výklad a poskytl nám písemné stanovisko, ve kterém naopak říká, že není pravda, že by tady hodnosti docent a profesor mohly být považovány za regulovaná povolání. Označil ten odstavec v předkládací zprávě za chybný a 23. května letošního roku poskytl třístránkový dokument, ve kterém poskytuje jiný význam těchto pojmů, specificky s ohledem na evropskou směrnici o uznávání odborných kvalifikací, čili směrnici č. 2005/36/ES.

Problém, který vzniká, je dále ten, že z hlediska toho, že se nejedná o tituly, ale o výkon oprávnění, tak je zde dvojí možná interpretace, která se týká toho, co by se stalo v okamžiku, kdy se přestanou habilitace a jmenovací řízení navzájem mezi Českou republikou a Slovenskem uznávat. Jeden výklad, ke kterému se kloní řada právníků, říká, že by tím do budoucna pozbylo oprávnění i těch, kteří získali habilitační titul nebo profesuru na Slovensku, vykonávat příslušné činnosti, tedy např. působení v komisích pro státní závěrečné zkoušky nebo ve jmenovacích komisích, poté co by tady tato smlouva vstoupila v účinnost.

Náměstek pro legislativu operoval vídeňskou úmluvou o sjednávání mezistátních smluv, která zakazuje zpětné působení, nicméně vídeňská úmluva zavazuje státy a subjektem té

úmluvy jsou jednotlivé státy, které sjednávají mezistátní smlouvy, nikoliv občané. Z hlediska dovolávání se důsledků té vídeňské úmluvy proto není jasné, jakým způsobem by se vlastně jednotliví nositelé kvalifikací měli na úmluvu obracet, měli na ni obracet jiným způsobem, než se s odkazem na tuto úmluvu dožadovat například zrušení této právě probírané smlouvy. Rozhodně přímá vykonatelnost tam není.

Interpretační problémy znamenají, že by vznikl potenciální problém, který na jednotlivých vysokých školách, jednotlivých univerzitách, budou fakticky řešit personální oddělení jednotlivých škol. Není zde nástroj, kterým by se dal harmonizovat nejasný výklad jiným způsobem, než že bychom společně poté na nějaké pozdější judikáty, a tedy nejasný stav v této věci do budoucna.

Co se týká –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane zpravodaji, já se omlouvám, já vám vstoupím do vašeho projevu. Já vás požádám, jestli je možné, abyste v tento moment jako zpravodaj přednesl usnesení výboru a s dalším potom abyste vystoupil v rozpravě.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já sumarizuji to, co bylo probíráno na výboru. To je součást mé zpravodajské zprávy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: To je součástí vaší zpravodajské zprávy. Dobře.

Poslanec Jiří Zlatuška: Na výboru jsme dále probírali další věc, že totiž Česká republika má v tuto chvíli čtyři smlouvy s jinými státy, které upravují uznávání kvalifikací, a to smlouvu s Německem, smlouvu s Polskem, smlouvu s Maďarskem a smlouvu se Slovinskem. Ve smlouvě s Německem je explicitně stanoveno uznávání habilitačních řízení, jinými slovy uznávání docentur mezi oběma státy, a extenzivně je to tedy mnohem univerzálnější smlouva než dokonce ta, která v současné době platí se Slovenskem. Uznávání docentur a profesur je také obsahem smlouvy s Polskem a totéž se dá dovodit ze smlouvy s Maďarskem. Čili další problém, který by zde vznikl, by byl různý režim uznávání, který by platil pro tyto vyjmenované země a Slovensko, tak jak by to tato smlouva změnila.

Před jednáním našeho výboru jsem si také vyžádal stanoviska reprezentací vysokých škol a Akreditační komise, protože zase v době projednávání Ministerstvo školství nepovažovalo ani za ministra Fialy ani za ministra Dobeše za vhodné postupovat v konzultaci s reprezentací vysokých škol. Otázal jsem se na to, jaké by byly důsledky z hlediska jednotlivých vysokých škol. Předsedkyně Akreditační komise sděluje, že by to mohlo znamenat vytvoření lepších podmínek pro zabezpečování kvality ve vysokoškolském vzdělávání, a podporuje její ratifikaci. Nicméně s ohledem na to, co bylo řečeno náměstkem Mlsnou, by to znamenalo paradoxně to, že ty méně kvalitní tituly by se uznávaly a ty kvalitnější ne.

Česká konference rektorů poslala svým členům, tedy jednotlivým vysokým školám, rektorům, dotaz na to, do jaké míry považují za ohrožení dosažených akreditací na jejich školách, pokud by tato smlouva byla přijata. Ohrožení akreditací vidí několik škol: Univerzita Palackého v Olomouci, Veterinární a farmaceutická univerzita Brno, Mendelova univerzita v Brně, dále Univerzita Hradec Králové, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Slezská univerzita v Opavě, Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, Západočeská univerzita v Plzni, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Vysoká škola polytechnická Jihlava, Policejní akademie České republiky, Bankovní institut vysoká škola,

a. ., Vysoká škola hotelová v Praze, Vysoká škola manažerské informatiky a ekonomiky, Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů, Vysoká škola evropských a regionálních studií, NEWTON College, Vysoká škola logistiky, Vysoká škola zdravotnická. Vesměs se dá říct, že školy regionální by tímhle mohly být dotčeny a zároveň by tím mohly být dotčeny školy, které mají úzké vymezení oborové, takové, že spoléhají na kolegy ze Slovenska a na kontinuitu, která je zde od doby rozdělení Československa na dva státy.

Rada vysokých škol také poskytla negativní stanovisko k téhle smlouvě a doporučuje, aby byla odmítnuta ratifikace. Stanovisko jste dostali i emailem, takže tady toto vynechám. Bylo to zase předmětem jednání na výboru.

Celkově výsledek jednání výboru byl ten, že se drtivou většinou všech hlasů přítomných členů výboru s jedním zdržením výbor usnesl na usnesení, že výbor nedoporučuje Poslanecké sněmovně dát souhlas s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů a vzdělávání. Pověřuje předsedu, aby předložil tuto zprávu předsedovi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji, za vskutku obsáhlou zpravodajskou zprávu. (Velký hluk v sále, diskutující hloučky.)

Nyní otevírám rozpravu. V tento moment eviduji tři přihlášené. Současně bych vás chtěl poprosit, kolegyně a kolegové, jestliže potřebujete diskutovat, tak před Poslaneckou sněmovnu, abychom tady slyšeli ty, kteří se přihlásili do rozpravy. (Úsměv mezi poslouchajícími s poznámkou, že stačí jen před jednacím sálem.) Lepší před jednacím sálem (s úsměvem). Správně.

Eviduji zde – pan poslanec Marek Černocho má námitku?

Poslanec Marek Černocho: Dobrý večer. Jenom pro stenozáznam. U hlasování číslo 33 jsem hlasoval proti zamítnutí, tak jestli můžu opravu. Díky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Takže pouze pro stenozáznam. Děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku – paní poslankyně Dobešová.

Poslankyně Ivana Dobešová: Dobrý podvečer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové. Já podávám návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do příštího termínu řádné schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, budeme hlasovat bezprostředně. Každopádně mám zde připomínku k odhlášení, takže já vás nejdříve všechny odhlásím a poprosím vás o opětovné přihlášení do systému. Ještě přivolám kolegy zvenku, aby věděli, že se bude hlasovat.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu na přerušení projednávání tohoto bodu do dalšího řádného zasedání Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 38. Přítomných poslanců je 139, pro takto navržené usnesení je 133, proti 2. To znamená, přerušuji projednání tohoto bodu, tak jak bylo navrženo v usnesení.

Než budeme pokračovat dál, mám zde ještě jednu omluvu. Omlouvá se ze schůze dne 11. 6. od 17 hodin do konce jednání z osobních důvodů paní ministryně Věra Jourová.

Kolegyně a kolegové, než přistoupíme k projednávání návrhu zákona vráceného Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení těmto senátorům – budeme o tom hlasovat. Jsou zde dvě jména. Je to pan senátor Petr Bratský a pan senátor Jaroslav Sykáček. Ptám se, zda mohu dát hlasovat dohromady o obou jménech, nebo jestli máte někdo námitku. Nevidím námitku. V tom případě dám hlasovat o možnosti vystoupení obou senátorů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby zde bylo umožněno vystoupit těmto senátorům? Kdo je pro, zvedněte ruku, zmáčkněte tlačítko. Kdo je proti? Končím hlasování číslo 39.

Přítomných je 140 poslanců, pro bylo 122, proti žádný. Návrh tohoto usnesení byl přijat.

Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty. A konstatuji, že návrh pro vystoupení senátorů jsme vyslovili. Takže zahajuji projednávání bodu číslo

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňujícími návrhy. Jeho usnesení jste obdrželi jako sněmovní tisk 47/5. Dovolte, abych mezi námi přivítal pana senátora Petra Bratského.

Prosím nyní, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr dopravy pan Antonín Prachař.

Dovolte, abych mezi námi přivítal pana senátora Petra Bratského. Prosím nyní, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr dopravy pan Antonín Prachař.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane senátore, v krátkosti si dovoluji okomentovat vrácený návrh zákona ze Senátu.

Předložený návrh zákona byl Senátem Parlamentu České republiky vrácen Poslanecké sněmovně. Obsahuje především adaptační opatření v celé řadě významných předpisů práva Evropské unie, zejména v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy, které již vstoupily v účinnost a musejí být tudíž vnitrostátními orgány aplikovány v plném rozsahu. Návrh vedle nezbytné a rozsáhlé implementace práva Evropské unie rovněž reaguje na problémy identifikované při správní praxi. Například zavádí zjednodušené procesní postupy v oblasti mezinárodní letecké dopravy, stanovuje jasné podmínky příhraniční spolupráce při poskytování letových navigačních služeb a usnadňuje zajištění pohledávek poskytovatelů těchto služeb nebo odstraňuje nadbytečné administrativní požadavky na letecký personál.

Poslanecká sněmovna tento návrh zákona schválila usnesením č. 193 ze dne 26. března 2014, následně jej postoupila Senátu dne 7. dubna. Na základě stanoviska Legislativního odboru Kanceláře Senátu a jeho následného projednání se zástupci Ministerstva dopravy bylo v návrhu identifikováno několik chyb, kterých je nicméně omezený počet a nedotýkají se podstatných ustanovení a jsou v zásadě technické povahy. Předkladatel však považoval za

vhodné, aby prostřednictvím pozměňovacích návrhů Senátu byly tyto vady odstraněny. Návrh zákona byl následně projednán na 20. schůzi Senátu dne 23. dubna, přičemž Senát svým usnesením č. 472 navrhl zákon vrátit Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy. Příslušné pozměňovací návrhy byly zpracovány ve spolupráci předkladatele a legislativního odboru Kanceláře Senátu a Ministerstvo dopravy s nimi souhlasí. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo dopravy žádá Poslaneckou sněmovnu, aby vrácený návrh zákona schválila ve znění pozměňovacích návrhů Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chtějí se k usnesení Senátu postupně vyjádřit nejprve pan zpravodaj hospodářského výboru a poslanec Václav Snopek? Chce se vyjádřit. Takže máte slovo, pane poslanče. Ostatní bych skutečně poprosil, zvláště v levé části sálu, o ztišení, abychom si navzájem rozuměli. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, všichni jste dostali k dispozici sněmovní tisk 47/5, který obsahuje pozměňovací návrhy, které nám byly doručeny ze Senátu. Chtěl bych vás požádat, abychom tyto pozměňovací návrhy, které nosí převážně legislativně technický charakter, podpořili ve znění návrhů Senátu. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Chci se zeptat, zda i zpravodaj výboru pro bezpečnost pan poslanec Bronislav Schwarz chce vystoupit? Nechce vystoupit, děkuji. V tom případě otevírám rozpravu. Pouze poznamenávám, že při tomto projednávání zákona nejsou již přípustné pozměňovací návrhy. V rozpravě jako první vystoupí pan senátor Petr Bratský a v tento moment neeviduji žádné přihlášené do rozpravy. Takže máte slovo, pane senátore.

Senátor Petr Bratský: Dobrý den, pane předsedající, milé poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády.

Já jsem přišel k tomuto pultíku s radostí, protože jsem zde v těchto lavicích chvíli byl, a určitou naději, že schválíte senátní úpravu, protože obsahuje pouze legislativně technická opatření, vylepšuje znění, které jste schválili zde v Poslanecké sněmovně. A taky s velkou dávkou pokory, protože jsem vyslechl debatu, kterou jste vedli k balíčku školských zákonů. A tak si říkám, přece jen se může stát, že se chvíli zadrhneme a zdržíme, nicméně zákonů, které chodí z Poslanecké sněmovny ne vaší vinou ani ne vždycky vinou předkladatelů z jednotlivých resortů, chodí v poslední době poměrně dost s počtem legislativně technických chyb a závad, které by Senát prostě nerad pouštěl, byť jsme ujišťováni zrovna tak jako třeba dneska na výborech o tom, že při nejbližší lhůtě různých dalších novel budou odstraněny. My to neděláme schválně, věřte mi. Není to zlý záměr, ani zdržování. Víme, že Poslanecká sněmovna projevila vůli pracovat třeba i v létě a chceme, aby zákony, které vyjdou z obou dvou komor, už byly co nejčistší, když už mají takové zpoždění. Takže s touto pokorou a nadějí mezi vás přicházím. Myslím, že je zbytečné, abych vám četl jednotlivé zdůvodňování. Jsou to opravdu odstraněné vady a nedodělky, které vznikly po cestě, jak se říká, a my věříme, že s moudrostí vám vlastní je schválíte ve znění senátního návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane senátore. Mám zde přihlášeného poslance Laudátu. Ujměte se slova.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo.

Jenom krátce v podstatě navážu na pana senátora. Já jsem nějakým rozhodnutím ve třech výborech a začínám s hrůzou zjišťovat, že některá ministerstva jsou ve stavu nedobré. My v hospodářském výboru asi nejsme u tak složité transpozice schopni vychytávat terminologii, některé právní kličky, lapsy. Poprosil bych všechny ministry, aby se potom nemusely úpravy a změny honit v Senátu a podobně, aby měli vždycky dostatek času na to přijít s opravdu kvalitními návrhy, hlavně tam, kde jde o technické záležitosti. My samozřejmě podpoříme senátní verzi, ale když jsem viděl minulý týden jednání rozpočtového výboru, v jakém stavu a jak demolováno je Ministerstvo financí a co tam předváděli chudáci nižší úředníci, kteří tam byli vysláni, tak bych byl rád, aby se to nestalo pravidlem. Protože mně skutečně začíná běhat mráz po zádech, v jakém stavu to je. Byli jsme na hospodářském výboru ubezpečováni, že skutečně už je to prosto změna a že je to kvalitně připravené. Spíš do budoucna bych rád, aby prodleva, která potom vzniká, a to, že mi to odsud odesíláme, za to by měli nést odpovědnost právníci, v tomto případě Ministerstva dopravy, aby návrhy byly už skutečně kvalitní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Plzáka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Já budu opravdu faktický. Mám takový dojem, že tento zákon připravoval před čtyřmi lety někdo jiný, že to není věc těchto ministerstev. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Musím reagovat na pana kolegu. Mě nezajímá, ani nevím, netuším, kdo ho kdy připravoval nebo nepřipravoval. Mě zajímá, kdo ho předkládá, respektive kdo tuto ryze technickou normu panu ministrovi prostě připravuje. A v ten okamžik, kdy s tím jde do Sněmovny, ne co bylo před čtyřmi lety. To se nezlobte, ale takhle prostě Sněmovna nemůže fungovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tento moment nemám nikoho přihlášeného do diskuse. Je tomu tak. Pokud se nikdo dále nehlásí, rozpravu končím. Chci se zeptat na závěrečná slova pana navrhovatele, potažmo zpravodajů. Není tomu tak. V tom případě přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednání řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Ještě faktická poznámka. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Omlouvám se. Nerad zdržuji. Pane předsedající, prosím vás, bude potřeba stojednička, abyste gongem svolal poslance.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tento moment, jak je § 97 odst. 4, říká přítomných. V případě potom dalšího projednávání je potřeba 101 hlasů. To je skutečně v případě, že nepřijmeme návrhy Senátu, tak pouze tehdy je potřeba 101 hlasů k přijetí daného zákona.

Takže v tento moment vzhledem k tomu, že je potřeba nadpoloviční většiny přítomných, tak zazvoním, aby přišli ostatní poslanci. Odhlásím vás, protože přece jenom se

nám změnily poměry v jednacím sále, a poprosím vás o opětovné přihlášení. Mezi tím přednesu návrh na usnesení.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 47/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 47/5."

Dávám hlasovat, kdo je pro takto navržené usnesení. Zahajuji hlasování teď a dávám hlasovat. Kdo je pro, zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 40. Přítomných je 136 poslanců, pro bylo 133, proti nikdo. Takže konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkujeme Senátu za spolupráci, senátorům. Chcete ještě promluvit, pane senátore?

Senátor Petr Bratský: Chtěl bych vám jménem Senátu všem poděkovat a omlouvám se všem, kteří museli opustit lákavě vonící kávu, aby doběhli včas hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane senátore. Tímto končím projednávání daného bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat bodem číslo

45.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - první čtení

Z pověření Senátu návrh zákona uvede pan senátor Jaroslav Zeman, kterého srdečně vítám a žádám ho, aby se ujal slova. Ještě než začnete, pane senátore, požádal bych pana poslance Josefa Nekla, aby zaujal místo u stolu zpravodajů, protože je zpravodajem pro první čtení. Pane senátore, máte slovo, prosím.

Senátor Jaroslav Zeman: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych jménem Senátu představil senátní návrh na změnu zákona číslo 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, v platném znění. Dlouholeté zkušenosti dokazují, že výkup odpadů je úzce spojen s trestnou činností řady osob, jež se na výkupu podílejí. Osoby, které předávají kovové odpady, se nezdá při získávání kovových předmětů dopouštět mnoha trestných činů, například krádeže, poškození cizí věci, ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení a podobně. Při důsledné aplikaci trestního zákona by měly orgány činné v trestním řízení stíhat osoby, které vykupují kovový odpad zakázaný vyhláškou. Je však faktem, že k důslednému uplatňování trestněprávní odpovědnosti nedochází a rozsah trestné činnosti v dané oblasti neklesá. Statistiky Policie České republiky prokazují, že po krátkodobém poklesu počtu trestných činů, které byly spáchány v souvislosti s nakládáním s barevnými kovy, došlo k více než dvojnásobnému nárůstu této trestné činnosti v letech 2010 a 2011.

Neúčinnost dosavadních zákazů a omezení, které s ohledem na poměrně vysokou výkupní cenu železa a barevných kovů nedokázaly zabránit kriminalitě, která spočívá zejména v krádežích kovových předmětů, vyvolává potřebu změny současné právní úpravy. Senátní návrh obsahuje proto zpřísnění sankce pro provozovatele sběrný v případě, že v jeho zařízení bude porušen zákaz výkupu odpadů stanovených prováděcím právním předpisem od fyzických osob. Sankcí bude zrušení vydaného povolení k provozování činnosti. Znamená to tedy, že nově bude postačovat jen jednorázové porušení takové povinnosti, a nikoliv jako dosud jeho opakování, a krajský úřad bude oprávněn zrušit nebo změnit jím vydaný souhlas k provozování sběrný, resp. zařízení k využívání a odstraňování sběru nebo výkupu odpadů.

V současné době se uvedený zákaz výkupu odpadů ve smyslu platného znění vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech v nakládání s odpady, vztahuje především na odpady mající povahu uměleckého díla, pietního nebo bohoslužebného předmětu a obecně prospěšného zařízení nebo jejich částí.

Vážení kolegové, kolegyně, každý návrh, který povede ke snížení kriminality, je vždy přínosem. Proto si dovoluji požádat o propuštění předloženého návrhu do legislativního procesu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Josef Nekl. Prosím, pane poslanče, máte čas pro svou zpravodajskou zprávu.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, prakticky ten základní obsah návrhu změny zákona č. 185/2001 Sb., sněmovní tisk 153, nám tady zdůvodnil pan senátor. Já bych chtěl jenom podotknout, že myslím, že tato změna normy je velmi nutná, protože zařízení výkupu odpadů lze provozovat pouze na základě rozhodnutí krajských úřadů. A do současné doby nebyly přece jenom tak silné páky pro to, aby mohlo být zabráněno zejména páchání trestné činnosti. Nová právní úprava, pokud bude přijata, určitě zabrání nárůstu krádeží veřejně prospěšných zařízení nebo zařízení, která by měla sloužit nám všem a nekončila na skládkách železného šrotu a podobně. Pokud jste si všimli ve sdělovacích prostředcích, tak v poslední době se zejména na severní Moravě v některých městech a obcích, kde jsou výkupny sběru železného odpadu, začíná dít taková – řeknu to sice ne slušně – lidová umělecká tvořivost, že obce přijímají samy vyhlášky, kdy ruší sběrný výkupu železného odpadu, protože na jejich území se soustředila zejména trestná činnost. Proto doporučuji, aby Poslanecká sněmovna projednala tento senátní návrh, aby byl postoupen do legislativního procesu a byl tento návrh později přijat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otvírám rozpravu. Konstatuji, že do rozpravy nemám žádnou písemnou přihlášku, ale vidím přihlášky z místa. První je přihláška k faktické poznámce – teď se mi smazala. Pane poslanče, máte šanci, samozřejmě, viděl jsem vás.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Mě trochu mrzí, že u projednávání tohoto bodu není přítomen ministr životního prostředí, asi maká někde jinde.

Tento bod je poměrně dost závažný. Já samozřejmě vím, že Ministerstvo životního prostředí, a samozřejmě ten dotaz by směřoval na ministra životního prostředí, pokud by byl tady přítomen, že Ministerstvo životního prostředí připravuje komplexní novelu zákona o odpadech. Tuším, že věcný záměr novely o odpadech má přijít dle legislativního programu

vlády někdy v září letošního roku. A samozřejmě vzhledem k tomu, že ten dotaz nemůže padnout dnes, tak pravděpodobně v průběhu projednávání by bylo dobré vědět, nakolik senátní návrh koliduje či odpovídá právě tomu věcnému záměru, který zpracovává Ministerstvo životního prostředí. To se bohužel nedozvíme dnes, pravděpodobně nám pan ministr na to odpoví někdy v průběhu projednávání tohoto zákona. Samozřejmě za sebe tento senátní návrh podporím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. Nyní přihlášky s přednostním právem – pan poslanec Tomio Okamura a poté pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já tentokrát jenom krátce. My v Úsvitu se těmto různým podvodníkům a různým parazitujícím skupinám, které nás tady permanentně okrádají, věnujeme samozřejmě dlouhodobě. To znamená, my tento návrh podporujeme. To jsem chtěl říct. Takže my určitě podporujeme, abychom ho propustili. Úsvit bude hlasovat pro a vůbec nevádí, že je to návrh ze Senátu. Mně se na tom taky líbí, že tam je průřez politickými stranami, protože navrhovateli je jak senátorka z ČSSD, tak jsou tam Severočeši neboli spolupracující s hnutím ANO, pak je tam ODS atd. To znamená, že si myslím, že je to také v souladu. Chtěl bych poprosit, abychom to propustili, abychom těmto zlodějnám a těmto parazitujícím skupinám aspoň malinko udělali přítrž. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bronislav Schwarz. Poté s přednostním právem pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte faktickou poznámku.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý podvečer, pane předsedo, kolegyně, kolegové. Každé zpřísnění na této linii myslím, že uvítá každý starosta a každý ředitel technických služeb. A po všech těch pomnících v Terezíně, značkách si myslím, že je opravdu nutné, aby ten zákon byl schválen, propuštěn a byl možná ještě zpřísněn. Ale chci za to poděkovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní ještě jedna faktická poznámka poslance Pavla Plzáka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Bude to stručná poznámka. Chtěl bych se obrátit prostřednictvím vás tady na předkladatele. Tam je uváděno, že v Senátu se diskutovala taky širší novela, která by umožnila obcím prostřednictvím vyhlášky úplně výkup nebo činnost té sběrný zakázat. A debatovalo se zřejmě o tom, jestli to je protiústavní krok, jestli by to nebylo něco proti podnikání. A teď se to ale stalo v jedné obci. Proběhlo to médii. Prostě to ta obec udělala a nevím, jestli to bylo protiústavní, nebo ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní již řádná přihláška s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My určitě budeme podporovat propuštění tohoto zákona, nicméně chci říci, že pro nás je velmi důležité, aby na konci byly pravomoci pro obce. A není to jenom o těch, kteří kradou kanály, ale je to taky o tom, že v mnoha čtvrtích, kde se to vůbec

nehodí, v mnoha lokalitách, kde se to vůbec nehodí, jsou povolovány herny – herny – sběrný. Krajský úřad to klidně povolí. No u těch heren už obce pravomoci mají. U těch sběrů je to třeba říct. A mnozí, kteří jsme byli na radnici, jsme zažili oprávněné stížnosti občanů, kde ve vilových čtvrtích jsou výkupny sběrných surovin, někdy s nonstop provozem. Tak si představte, jak to vypadá. A i když třeba není nonstop provoz. A ti, kteří vozí i legální odpad, pokud je to na místech, kde to nemá co být, tak je to špatně. Takže obce by měly dostat pravomoc, aby určily, kde a kdy a za jakých podmínek. Myslím si, že si s tím starostové a zastupitelstva poradí a že to přispěje k řešení mnoha problémů v našich městech a obcích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní jsem zaznamenal přihlášku pana zpravodaje v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolil bych si zareagovat, protože jsem požádal a je to vpuštěno do legislativního procesu, i když nejsem vládní poslanec a podobně, ale u tohoto materiálu máte v elektronické podobě i stanovisko vlády, která souhlasí s tímto materiálem. Takže bych tlumočil jako člen výboru životního prostředí i stanovisko vlády.

Myslím si, že ty námitky, které tady padly, aby obce mohly přijímat obecně závazné přihlášky k tomuto problému, bychom mohli projednat potom v rámci druhého a třetího čtení ve výboru a v Poslanecké sněmovně a že nic nebrání tomu, abychom tento krok udělali, protože vím, že v Senátu se na tom pracovalo a přece jenom touto formou to bylo zmírněno. To jenom na doplnění mého vystoupení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní František Laudát přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Pokud v Senátu i tady někdo přemýšlí, jak regulovat, hlídat, tak já se ptám, proč u výkupu sběrných surovin ano. Peníze slouží ke korupci, neměli bychom zakázat peníze? V autech se lidé zabíjejí – nebylo by lepší, kdyby chodili pěšky? Řada chemických látek škodí životnímu prostředí, možná bychom je také selektivně – a jenom tak nějak pro vaše uvažování nastolím otázku, kde se zastavíme, v té rovině. Myslím, že od toho máme policejní orgány, různé kontroly, těch institucí máme dost, takže tady bych výjimečně s panem kolegou Stanjурou nesouhlasil, že by obce měly rozhodovat o tom, pokud někdo splní jakékoliv podmínky, zda některý byznys mu tam povolí, nebo nepovolí. Nevím, kde se s tou regulací té společnosti – pak už si můžeme říct rovnou, že se vrátíme před rok 1989. A jestli se někde... a ony se tady vyskytují patologické jevy.

Tady ten návrh si myslím, že je sympatický a není problém ho prohnat legislativním procesem. Ale v té další regulaci kde se zastavíme? Pak už se můžeme vrátit před rok 1989 a jedna strana, tentokrát asi ANO, bude ta moudrá, ta všechno bude vědět, jak se má co dělat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pro pana kolegu Františka Laudátu vaším prostřednictvím. Problém je v tom, že územní plán přesně neřeší plochu, v které může být umístěna sběrna. A klidně pozvu Františka Laudátu do mého rodného města, kde ve vilové čtvrti jsou dvě sběrný. Přestože jsme apelovali na kraj, přestože někteří občané si oprávněně stěžovali, prostě

úředníci na kraji řekli "oni splnili podmínky" a v zásadě nemají možnost mu to nepovolit. To zas nechci vyčítat těm úředníkům.

Já si fakt myslím, že si s tím obce poradí, že to nebude tak, že to kamarádovi ve vilové čtvrti povolí a tomu, koho nemají rádi, to ve vilové čtvrti nepovolí. Netrpím tou nedůvěrou. Moudrost zastupitelů, jak si my tady myslíme, že když dáme tu pravomoc obcím, tak to budou zneužívat, špatně využívat nebo něco. Jsou pod veřejnou kontrolou. A v zásadě 90 % oprávněných stížností na město, které řeší každý starosta, pochází ze tří zdrojů – sběrný, herny a noční křik tam, kde je zase špatně umístěna hospoda či restaurace. 90 % oprávněných stížností. Ted' nebudu mluvit o neoprávněných stížnostech, ty se týkají úplně jiných stěžovatelů a úplně jiných okolností a jiných skutků.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Konstatuji, že nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Ptám se pana senátora, jestli má zájem o závěrečné slovo. Nemá. Pan zpravodaj? Ano. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Pane místopředsedo, chtěl bych požádat naši Sněmovnu, aby po příkázání výboru byla možnost zkrácení termínu k projednání o 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Děkuji. V rámci rozpravy nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí. Budeme se tedy zabývat příkázáním výboru k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Budeme tedy o tom rozhodovat v hlasování pořadové číslo 41. Pro jistotu zagonguji.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 41 a ptám se, kdo je pro příkázání výboru pro životní prostředí, aby projednal tento návrh zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 41. Z přihlášených 145 pro 131, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní rozhodneme o návrhu na zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 42, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 42. Z přítomných 145 pro 125, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí a lhůta k projednání je stanovena výboru na 30 dnů. Děkuji panu senátorovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 45.

Ještě než zahájíme další bod jednání – byla mi doručena omluva pana poslance Milana Urbana do konce dnešního jednacího dne.

Pokračovat budeme bodem

46.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 154/1.

Z pověření Senátu předložený návrh zákona uvede pan senátor Martin (senátor je připraven u řečnického pultu, obrací se k místopředsedovi a upozorňuje ho: Miroslav), Miroslav Nenutil. Pardon, omlouvám se, já jsem to popletl. Ale ještě než začnete hovořit, pane senátore, prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo pan poslanec Stanislav Grospič, který je zpravodajem pro první čtení.

Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Milé paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný návrh zákona je výsledkem průběžného hodnocení působení zákona o jednacím řádu Senátu, a to jak v parlamentní praxi, tak co do souladu s měnící se právní úpravou. Zčásti návrh rovněž reflektuje skutečnost, že předchozí pokus o novelizaci jednacího řádu Senátu byl celkem úzce provázán se současně navrhovanou novelizací jednacího řádu vaší, tedy Poslanecké sněmovny, která však nebyla akceptována. Z toho důvodu se v tomto předloženém návrhu novelizace jednacího řádu Senátu z předchozího návrhu přebírá pouze změna institutu nezabývat se návrhem zákona a stanovení povinnosti předkládat pozměňovací návrhy vždy písemně a s odůvodněním. Později, jak potom uslyšíte, se zabýváme i zákonnými opatřeními.

Dovolte mi, abych vás ve stručnosti seznámil s těmi nejzákladnějšími změnami, jež si tedy senátoři pro svůj jednací řád schválili. Návrh obsahuje změnu procedury hlasování Senátu o projednávaném návrhu nezabývat se návrhem zákona obsažené v § 107 jednacího řádu Senátu. Navrhuje se doplnit uvedené zákonné ustanovení v tom smyslu, aby o podaném návrhu nezabývat se návrhem zákona bylo vyloučeno na schůzi Senátu hlasovat, vzneseli-li proti takovému návrhu námitku nejméně jeden senátorský klub nebo skupina nejméně deseti senátorů. Právo veta, které pro daný případ svěřuje senátní menšině, má sloužit jako pojistka proti eliminaci rozpravy k návrhu senátní většinou. Senátní menšině se tak garantuje možnost působit svými argumenty jak na senátní většinu, tak i na veřejnost.

V další části se změna týká toho, že zakládá povinnost, aby každý pozměňovací návrh podaný k návrhu zákona, resp. k návrhu zákonného opatření Senátu či návrhu senátního návrhu zákona, byl předložen písemně a s odůvodněním podle jeho obsahu.

Pak bychom se dostali i k pravidlům jednání Senátu o návrzích vrácených Poslaneckou sněmovnou Senátu k dopracování, která jsou nyní obsažena v usnesení Senátu číslo 516 ze dne 9. srpna 2006, a ta byla začleněna do zákona o jednacím řádu Senátu.

Součástí návrhu je konečně též změna stávajícího vzoru průkazu senátora obsaženého v příloze číslo 1 jednacího řádu Senátu, a to vypouští odkaz na dnes už zrušený nárok zákonodárce, v tomto případě senátora, na bezplatné užívání prostředků veřejné hromadné dopravy.

Senátní návrh se zabývá i vyřizováním petic. Dosud byla stanovena hranice 10 000 podpisů. V případě, že ta petice má méně než 10 000 podpisů, bude ji projednávat příslušný výbor. Má-li více jak 10 000 podpisů, pak se garantuje občanům projednání jejich petice na schůzi Senátu. Jiná podání občanů – podání, která nejsou peticemi – pak výbor, kterému přísluší vyřizování petic, podle povahy věci buď sám vyřídí, nebo předá věcně příslušným výborům či komisím, anebo je postoupí příslušným úřadům nebo institucím a pisatele o vyřízení nebo postoupení vždy vyrozumí.

Co se týká zákonných opatření, současné ustanovení platí, že mění-li se zákonné opatření, pak tedy musí být schůze Senátu přerušena a toto projednáváno po 24 hodinách. Po zkušenostech z podzimu loňského roku jednací řád obsahuje návrh změny, kdy půjde-li pouze o legislativně technické změny, pak z tohoto důvodu nemusí být schůze přerušována.

Dámy a pánové, tolik v kostce základní změny, jež Senátem prošly. Protože se to týká vlastně zpřísnění podmínek jednání Senátu, věřím, že k tomu nebude nějaká velká nechuť, anebo že spíš umožníte, aby jednací řád Senátu mohl být doplněn o to, s čím jsem vás tady seznámil. Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Miroslavu Nenutilovi. Prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj pro prvé čtení pan Stanislav Grospič se svou zpravodajskou zprávou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane senátore, vážení členové vlády a kolegové, dovoluji, abych se připojil ve stručnosti po vystoupení předkladatele se svou zpravodajskou zprávou k předloženému návrhu zákona, kterým je změna zákona o jednacím řádu Senátu, kterou jsme obdrželi pod číslem tisku 154.

Chtěl bych říci, že předkládaný návrh zákona je podle předkladatelů výsledkem průběžného hodnocení působení jednacího řádu v Senátu a reaguje na ty nejkřiklavější problémy tak, jak je cítí senátoři z průběhu svého jednání. Vesměs se jeví jako norma technická, která reaguje na některé nedostatky, které zejména přineslo období, kdy Senát byl postaven před otázku projednávání návrhu takzvaných zákonných opatření Senátu v době, kdy byla rozpuštěna Poslanecká sněmovna. Nicméně ty okruhy úpravy jsou limitovány zhruba do tří, do čtyř oblastí s tím, že nejzávažnější je asi ten podtext zabývat se úpravou jednacího řádu Senátu... shledávají předkladatelé v tom, že jde o úpravu určité modifikace nezabývání se návrhem zákona, která souvisí se snahou uchovat možnost rozpravy, stojí o ni určitá relevantní menšina v Senátu, který je limitovaný právě oněmi deseti senátory nebo poslaneckým (senátorským) klubem v Senátu.

Pak se týká oblast navrhovaných změn, které se týkají jednání Senátu, právě už zmiňovaných zákonných opatření Senátu, kde se zpřesňují určité formulace z hlediska náležitostí zákonných opatření Senátu, že tato oblast nebyla na rozdíl od předloh zákonných svázána takovými určitými pregnantními pravidly.

Je potřeba vidět, že v tom třetím okruhu se jedná o obligatorně písemnou formu odůvodnění pozměňovacích návrhů, která v Senátu v případě jejich předložení bude povinná. A z hlediska úpravy jednacího řádu Senátu potom také jde o obsažení (nesrozumitelné) takových nejrůznějších pravidel, která jsou spojena právě s určitým projednáváním meziresortních změn v rámci jednacího řádu.

Co je podstatné a poměrně rozsáhle upravované, je celá část, která náleží způsobu projednávání petic Senátem, kde dochází povinně k stanovení výboru příslušného k projednávání petic, a tento výbor by se nemohl napříště svého práva zhostit tím, že jej přepustí jinému státnímu orgánu nebo jinému orgánu Senátu, a pokud by tam procesní důvod vznikl, tak by u petic a u těchto věcí muselo vždy napříště rozhodnout plénum Senátu.

Myslím si, že ten návrh zcela určitě vyvolá ještě diskusi zde v Poslanecké sněmovně nebo přinejmenším na ústavněprávním výboru, z pohledu však zpravodajské zprávy bych chtěl říci, že jej doporučuji k propuštění v prvním čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní přihlášku pana poslance Františka Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se předkladatele zeptal, ono to tady nezaznělo, když se zasahuje do způsobu jednání horní nebo dolní komory, je to vždy citlivá věc, hrozí tam válcování. Co tady předkládáte, je konsensuální návrh, nebo zda to bylo protlačeno nějakou většinou, zda některé kluby hlasovaly proti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jinou přihlášku do rozpravy nemám. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Předpokládám, že pan senátor bude chtít odpovědět na otázku kolegy Laudáta. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Mohu říct ano, je to na základě, tuším, tříleté práce komise pro Ústavu a parlamentní procedury. Není to záležitost posledních měsíců. Musím říct, že původně byl ten návrh ještě přísnější a rozsáhlejší, ale po, tuším, dvojím opětovném projednávání právě ve zmíněné komisi i v ústavněprávním výboru došlo k této shodě. A podle hlasování Senátu je zřejmé, že to není těsné vítězství většiny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Závěrečné slovo pana zpravodaje. Nemá zájem. Děkuji. Protože nepadly žádné návrhy, o kterých bychom mohli hlasovat, ani na vrácení ani na zamítnutí, budeme se zabývat příkázáním výboru k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat jenom tento návrh, a to hlasováním 43, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 43, z přihlášených 151 poslance pro 126, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu a lhůta k projednání zůstává podle zákona o jednacím řádu 60 dnů. Děkuji panu senátorovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 46.

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, budeme pokračovat bodem

47.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 155/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 155/1.

Z pověření Senátu předložený návrh uvede senátor Jaroslav Zeman, a než se ujme slova, požádám paní poslankyni Jitku Chalánkovou, která je zpravodajem pro první čtení, aby zaujala místo u stolku zpravodajů a sledovala diskusi. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaroslav Zeman: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vám jménem Senátu představil senátní návrh na změnu zákona číslo 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, týkající se doplatku na bydlení. Cílem tohoto návrhu je zamezit vyplácení více doplatků na bydlení do jednoho bytu či obytné místnosti v ubytovacích zařízeních.

Dnes se nepřiměřeně poskytují státní prostředky a přeplácejí se tak náklady na bydlení v určitých lokalitách či objektech, které mnohonásobně převyšují náklady v místě obvyklé pro danou formu bydlení, což je nevhodné a nepřijatelné.

Nízkopříjmové skupiny obyvatel mají ochranu v oblasti bydlení zajištěnu dvěma dávkami – příspěvkem na bydlení ze systému státní sociální podpory a doplatkem na bydlení ze systému pomoci v hmotné nouzi. Počet příjemců obou dávek narůstá, avšak u doplatku je tento nárůst značný, a to právě u jiné formy bydlení, což jsou právě ubytovny. Ne tak u bydlení nájemního, vlastnického nebo družstevního. Pro ilustraci uvedu několik čísel výplaty dávky doplatku na bydlení. V roce 2011 bylo vyplaceno 850 milionů. V roce 2012 to již bylo 1 673 milionů a v loňském roce, v roce 2013, dokonce 2 814 milionů. To už jsou částky pro státní rozpočet významné, a proto je nutné tuto situaci, tento stav, neprodleně řešit.

V senátním návrhu je do zákona o pomoci v hmotné nouzi zapracována možnost vyplacení jednoho doplatku na bydlení do jednoho bytu či obytné místnosti v ubytovacích zařízeních. V současné době je okruh společně posuzovaných osob těžko stanovitelný a v praxi se stává, že v jednom bytě či obytné místnosti ubytovacího zařízení je více okruhů společně posuzovaných osob. To pak vede k situaci, že se vyplácí více doplatků na bydlení do jednoho bytu, a právě této skutečnosti začali využívat majitelé ubytoven, kdy doplatek na bydlení mnohonásobně převyší nájemné v místě obvyklé. Je tedy potřeba jasně stanovit pravidlo, aby se odůvodněné náklady na bydlení rozpočetly na všechny osoby užívající daný prostor a k přeplacení již nedocházelo. Tato změna je realizována úpravou okruhu společně posuzovaných osob, kdy se vždy pro doplatek na bydlení budou v konečné fázi hodnocení nároku posuzovat osoby, které společně fakticky užívají byt nebo místnost v ubytovacím zařízení.

Také navrhujeme, aby výše doplatku na bydlení, který se vyplácí do ubytovacích zařízení, byla ve výši v místě obvyklé, maximálně však je ponechána výše normativních nákladů na bydlení podle zákona o státní sociální podpoře. Je potřeba zamezit převážně vlastníkům ubytoven, aby si určovali ceny podle normativu ze státní sociální podpory, a naopak ponechat možnost orgánu pomoci v hmotné nouzi uvážít, v jaké výši a případně co vedle základních nákladů na bydlení bude za odůvodněné náklady na bydlení v této formě považovat. Orgán pomoci v hmotné nouzi tak může určit výši úhrady, která je v místě obvyklá, a ne kterou majitel ubytovny deklaruje. V konečném důsledku povede tato změna i ke zjednodušení administrace doplatku na bydlení.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento návrh je způsobilý zamezit dalšímu neefektivnímu poskytování doplatku na bydlení, několikanásobnému přeplacení majitelů ubytoven a plýtvání státními prostředky. Někteří budou namítat, že by bylo dobré mít k dispozici komplexnější návrh, který by se zabýval sociálním bydlením jako takovým, ale trvá to již příliš dlouho a stále k omezení zneužívání doplatků na bydlení nedošlo. Tímto návrhem však máme šanci jednat neprodleně a zneužívání dávky zastavit, a proto si vás dovoluji za předkladatele požádat o postoupení tohoto návrhu do výboru a problematikou se vážně zabývat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Jaroslavu Zemanovi za úvodní slovo a nyní žádám paní zpravodajku Jitku Chalánkovou o její zpravodajskou zprávu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, byli jste seznámeni se sněmovním tiskem 155, což je senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších

předpisů. Pan senátor vás podrobně provedl tímto návrhem zákona, který má omezit přeplácení doplatků na bydlení, které jsou poskytovány jako dávka poskytovaná podle zákona o pomoci v hmotné nouzi. Byli jste podrobně seznámeni i s vývojem těchto dávek a množstvím finančních prostředků, které se do této oblasti poskytují.

Cílem tohoto zákona je omezit takto vyplácené finanční prostředky a také zpřesnit okruh oprávněných osob, které budou posuzovány pro vyplácení příspěvku na bydlení a doplatku na bydlení. Týká se to v tomto případě doplatku na bydlení, který bude zpětně navázán na okruh osob posuzovaných podle zákona o poskytování příspěvku na bydlení.

Stanovisko vlády. Vláda na své schůzi dne 28. dubna 2014 tento návrh projednala, posoudila a zaujala k němu neutrální stanovisko. Jak jste již slyšeli z úst předkladatele, vláda připravuje, a hovoří o tom, že připravuje, komplexnější návrh novely zákona o pomoci v hmotné nouzi. Je také jasné, že je potřeba komplexního řešení v této oblasti včetně zákona o sociálním bydlení. Přesto za sebe se domnívám, že je to krok správným směrem, a podle toho budu potom doporučovat i přístup k hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Mám dvě přihlášky s přednostním právem a potom další přihlášky. Nyní tedy pan poslanec Tomio Okamura, potom paní ministryně práce a sociálních věcí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, no právě to tady bylo víceméně naznačeno, máme tady zase tu novelu zákona o hmotné nouzi. Hnutí Úsvit už v zimě navrhovalo zastropovat příspěvek na bydlení na cenu místně obvyklou, bylo to v zimě před několika měsíci zamítnuto vládou se slovy, a na to si vzpomínáme všichni, že do dvou měsíců tady bude předložen návrh nový. Tak dva měsíce tady – před chvílí se jednalo o učitelích, takže to si snad spočítáme všichni, základní školu jsme zajisté absolvovali – a dva měsíce jsou pryč. Tuším, že už jsou čtyři měsíce tady, a návrh tady není.

Já v této souvislosti bych chtěl říci, že další námitkou, kterou jsem tady v zimě slyšel od zástupců vlády, že prý náš návrh není dostatečně... že dostatečně neřeší sociální bydlení, s tím, že prý je potřeba připravit zákon o sociálním bydlení. No to je zajisté chvályhodné, nicméně byl jsem mimořádně zaskočen teď v pátek a musím soukromě říct, že s paní ministryní se komunikuje velice dobře a mluví se s ní vstřícně, nicméně v pátek, když jsme proti sobě byli v Radiožurnálu, tak jsem poprvé slyšel na přímý dotaz, kdy tedy bude ten zákon o sociálním bydlení, redaktorka se ptala, zdali bude příští rok, tak paní ministryně řekla, že si myslí, že příští rok nebude. Že bude asi popříští rok. No tak teď tomu opravdu už vůbec nerozumím, protože jestli tedy v únoru nám bylo, nebo v březnu, teď se omlouvám, ale tak jako tak ty dva měsíce jsou pryč, nám bylo něco zamítnuto a pořád tady slyšíme, a dokonce i tady jsme to slyšeli, že to bude provázáno se zákonem, nebo že je potřeba zákon o sociálním bydlení, a teď se tedy dovídáme, že dokonce nebude ani příští rok, snad tedy popříští rok, tak mi to nějak prostě přestává hrát, jakoby ta časová posloupnost.

Proto bych chtěl skutečně požádat, abychom to přestali podmiňovat nějakými, řekl bych, výmluvami nebo nějakými podružnými argumenty. Ono se totiž hezky mluví třeba lidem, kteří vedle toho nežijí. Ale u nás v Bystřici pod Hostýnem ve Zlínském kraji to máme přímo na náměstí. Máme tam 200 Romů přímo ubytovaných, ten bývalý hotel Podhoran je přilepen na městský úřad a vedle toho je kostel. Takže my vedle toho žijeme denně. A tady bych si trošku tedy, trošku bych si píchl, že já nepotřebuji a ani tady pan senátor Zeman a další, my se nepotřebujeme dívat pravidelně do, řekl bych, těch vyčleněných lokalit, což tady bohužel vidíme u ministrů z ČSSD. Je sice dobré se seznámit s problematikou opakovaně, ale

my už v tom dávno žijeme a víme, v čem je problém. Problém je v tom, že je potřeba ty dávky hmotné nouze, ten příspěvek na bydlení zastropovat.

Takže já bych chtěl říci, že opět k tomuto návrhu, já myslím, že nám se v Úsvitu nejedná za každou cenu prosadit svůj vlastní návrh a honit si politické body. Opět je to návrh, který je navržen skrz politické spektrum, dokonce je odsouhlasen i senátní většinou, to znamená ČSSD, takže já bych chtěl poprosit i vzhledem k tomu neutrálnímu stanovisku, abychom ho propustili. Abychom ho propustili a nečekejme na ten vládní návrh, protože ti občané trpí dnes a denně, a i v té souvislosti, že skutečně nemáme na důchody, a je to i program, je to další bod této schůze Poslanecké sněmovny, ta valorizace o 1,8 %. To je prostě otřesný stav a musím říci, že potřebujeme ty úspory vidět tam, kde se parazituje na současném zákonu.

A jenom připomínám, že tento zákon o hmotné nouzi tady platí už osm let, vážení. Já nevím, jestli to mnozí víte, platí od roku 2006, to znamená tady prostě to není problém, který teď přišel. Je tady osm let a jsme svědky osm let nečinnosti. A já se nechci nikoho tedy dotknout, ale připadá mi, že tenkrát ten, kdo nechal projít tento zákon o hmotné nouzi, tak to muselo být lobby jakýchsi majitelů ubytoven nebo potenciálních podnikatelů, kteří si skoupí ubytovny a různé rozpadlé hotely, a musím říci, že když jako chodíte po těch městech a zajímáte se o to, protože jak já říkám, já to sleduji dlouhodobě, protože z toho města pocházím, resp. moje příbuzenstvo, tak si to všichni myslí, upřímně řečeno. A já jsem jenom chtěl říci, že když jsem se koukal na statistiky Ministerstva práce a sociálních věcí, tak dokonce je tam oficiálně uvedeno, že za rok 2012 byl ten doplatek na bydlení zneužit přibližně v 30 tisících případech. To znamená, schválně sem používám čísla, která jsou tady z oficiálních zdrojů, aby snad někdo zase nemohl namítat, že si tady Úsvit nebo Okamura tady schválně říká, že se tady zneužívá doplatek na bydlení a že se sestěhovávají Romové na jedno místo a že to snad je jinak. Ono to tak není, je to přesně i na těch stránkách ministerstva – 30 tisíc případů. No, zároveň se tam píše, že prokazatelně bylo zneužito 143,8 milionu korun, tak asi víme, že je to špička ledovce, to si asi připustíme, nicméně ta částka – tak jako tak mluvíme o mnoha milionech.

Takže já bych chtěl se skutečně přimluvit za to, abychom to propustili a abychom v tomto problému skutečně zatáhli za jeden provaz.

V této souvislosti bych si chtěl jenom trošku říci jednu věc. Mě tedy absolutně šokuje, protože já tady nebudu chodit kolem horké kaše, že se to týká, většinou se to týká, prostě našich romských, řekl bych, spoluobčanů, to sestěhovávání na to jedno místo a následně to zneužívání doplatku potom, samozřejmě ti majitelé ubytoven a podobně, kde to zdaleka nejsou jenom Romové, jsou to normální bílí podnikatelé, jak máme samozřejmě zmapováno. Ale mě spíš zaráží, že my potřebujeme řešit právě ten zákon o hmotné nouzi, a ministr pro lidská práva Jiří Dienstbier, místo aby tedy řešil práva nás, nebo občanů, kteří poctivě platí daně a poctivě je odvádějí, a naopak vlastně z těch našich daní, když my pracujeme, tak na tom parazitují ti, kteří právě parazitují a které potřebujeme tedy, řekl bych, potříit, tak nám tady připravuje strategii, tak vrhá síly do strategie o romské integraci do roku 2020, která navrhuje pozitivní diskriminaci Romů, a vládě bude předložen ke schválení dokument do konce června. Takže tady místo abychom pracovali na novele zákona o hmotné nouzi a nebo o tom, jak tedy nefungují soudy, to znamená, jak jsou porušována lidská práva drtivé většiny občanů České republiky, tak se tady zase řeší problémy, které se nejenom netýkají většiny občanů České republiky, a dokonce se tady vlastně navrhuje rasismus, to znamená diskriminace. A aby mi někdo nevrhl něco do úst, tak já bych – tady v tom dokumentu se například prosazuje, že Romové mají být v rámci politiky zaměstnanosti podporováni oproti zbytku populace, romští studenti na vysokých školách mají dostávat zvláštní dotaci 60 tisíc korun ročně a strategie usiluje i o zvýšení počtu Romů v politice či státní správě. No tak aby

mě v tom nenechal pan ministr sám, tak já tady ocituji písemně vyjádření předsedy ústavněprávního výboru za ČSSD Miroslava Antla, kterého si vážím jako renomovaného právníka a o kterém i odborníci a známí advokáti renomovaní říkají, že je skutečným odborníkem na svém místě. A sama ČSSD si ho vybrala jako předsedu ústavněprávního výboru.

Ten řekl o těchto návrzích pana ministra Dientsbiera: Takový návrh je pro mě jasně protiústavní. Takže my tady máme skutečně jakoby osobu, která nám navrhuje protiústavní návrhy. Sám vysoký představitel ČSSD a renomovaný právník o něm říká, že tyto návrhy jsou protiústavní, takže si myslím, že by možná neškodilo si udělat trošičku pořádek v rámci toho vlastně, kdo co říká a kdo co vlastně posuzuje. Ale já za sebe říkám, že v každém případě věřím Miroslavu Antlovi, kterého znám jako předsedu výboru, když jsem byl v Senátu, a určitě je respektovaný, to jsem viděl i na tom, jak k němu přistupují i významní advokáti, významní právníci.

Takže já jenom jsem tady nechtěl posuzovat něco – v tomto smyslu jsme u zákona v hmotné nouzi, ale rád bych poprosil vládu tímto, aby ty síly, co máme, nebo co má, a ten čas – prosím, nemrhejte ho, řekl bych, nevhodným směrem, nebo tím směrem, který nepálí drtivou většinu občanů České republiky. Věnujme se lidským právům. To znamená právu na důstojné životy a právu na to, aby neparazitovali na daních slušných lidí ti neslušní. To pojďme řešit. Těchto lidí je tady přes 9 milionů. A pojďme vrhnout tedy a podpořit novelu zákona o hmotné nouzi tady Senátu, když neprošla už ta novela Úsvitu. A poprosil bych i do budoucna, aby ministr pro lidská práva, v souladu s tím, co také říká tady předseda výboru za ČSSD Miroslav Antl, ústavněprávního výboru Senátu, aby nám tady nenavrhoval protiústavní návrhy a hlavně aby neplýtlv personálem, penězi a časem na hlouposti, na protiústavní blbosti, ale aby skutečně tady pracoval na tom, aby slušní občané nemuseli platit daně kvůli nějakým parazitům a aby nebyli vysáváni, abychom ty daně mohli přeměrovat třeba na ty důchody a na důstojné sociální zabezpečení.

Děkuji. A hnutí Úsvit samozřejmě tuto novelu podporuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomio Okamurovi, ale požádám ještě paní ministryni o poshovění, protože s faktickou poznámkou – dobře, tak odhlášení pana Bronislava Schwarze. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já to vezmu jenom stručně a věcně. Uvedu některé věci na pravou míru.

Za prvé stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí k tomuto návrhu je neutrální, protože s těmi principy obsaženými v tom návrhu lze souhlasit. Co se týče vládní novely, tak naprosto v souladu s legislativním plánem vlády tato novela bude předložena vládě v průběhu měsíce června. Teď se vypořádávají připomínky. Naše novela je prostě komplexnější, má větší ambice, a také proto zabralo více času vypořádat nejrozdílnější připomínky, protože to jsou věci poměrně kontroverzní, kde spousta lidí má různé názory. A to se bavíme teď jenom o novele zákona (o pomoci) v hmotné nouzi, která by měla zabránit zneužívání doplateků na bydlení.

Jinak já si upřímně myslím, že ten účel je hlavně zabránit tomu velkému zneužívání. Ale v tuhle chvíli určitě my nezpůsobíme to, že ti lidé z těch ubytoven, respektive z těch prostorů, které vlastně se nedají počítat jako ubytovny, ta kvalita je tam problematická, tak jim určitě tou novelou neposkytneme nějaké důstojnější podmínky ani nezajistíme, že se

s nimi bude sociálně pracovat. Ale chceme, jak tady říkal pan kolega, zabránit tomu zneužívání.

A pak je tady zákon č. 2, to je zákon o sociálním bydlení. Tam zase, tak jak je to napsáno v legislativním plánu vlády, věcný záměr má být předložen nejpozději ve druhém čtvrtletí roku 2015, ve druhém čtvrtletí roku 2016 má být předloženo vládě paragrafované znění s tím, že tento zákon by platil od 1. ledna 2017. Je to zákon, o kterém se tady nebyla žádná vláda schopná dohodnout nejméně posledních patnáct let. Jestli se nám to podaří dříve, super, bude to. Ale já prostě jsem realista a nechci to slibovat, ale v tom plánu je to takhle.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Michael Marksové. Další v rozpravě je připravena paní poslankyně Jana Hnyková, připraví se pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, přeji vám hezký podvečer. Máme zde opět na pořadu jednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o (pomoci v) hmotné nouzi. V souvislosti s touto novelou senátního návrhu zákona si dovoluji zdůraznit a připomenout některá čísla z rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí, kapitoly 313, za rok 2013. Tato čísla úzce souvisejí s právě projednávaným návrhem. Zaměřím se na kapitolu čerpání dávky v hmotné nouzi, které jsou vypláceny na základě výše jmenovaného zákona. Jedná se o tyto dávky: příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení a mimořádná okamžitá pomoc. Dávky by měly vyplácet úřady práce všem potřebným. Potud je vše naprosto v pořádku.

V rozpočtu bylo pro tuto kapitolu v roce 2013 vyčleněno 7,5 mld. Kč. Kapitola byla v průběhu roku navýšena o dalších 750 mil. Kč na 8 mld. 250 mil. Ale ani tato částka nestačila a bylo povoleno v tomto ukazateli překročit rozpočet o neprofilující náklady z nespotebovaných výdajů ve výši 2 mld. 372 mil. 416 tis. Kč. A tak se dostáváme ke konečnému číslu 10 mld. 622 mil. 416 tis., tedy navýšení o neuvěřitelných 3 mld. 122 mil. 416 tis. Kč. Což činí 128,12 % upraveného rozpočtu.

Já se zastavím u té druhé dávky z výčtu a to je doplatek na bydlení. My už jsme to tady slyšeli, ale já vám to znovu zopakuji. Skutečné náklady za rok 2012 činily 1 mld. 673 mil. 919 tis., skutečné náklady za rok 2013 pak 2 mld. 814 mil. 372 tis. Takže rozdíl mezi léty 2012 a 2013 činí 1 mld. 140 mil. 453 tis. Kč. A já vás chci upozornit, že tento scénář se opakuje i v letošním roce. Já bych si dokázala představit, že by tyto prostředky, které jsou takto vynakládány, mohly být využity mnohem praktičtěji. Mohly by být využity na navýšení třeba platů pracovníků v sociálních službách, kteří jsou nejhůře odměňovanými pracovníky ve veřejné sféře. Ale já se vrátím k novele předloženého zákona.

Jak se dočteme v úvodu, cílem je zamezit vyplácení více doplatků na bydlení na jeden byt či obytné místnosti v ubytovacích zařízeních, což současná úprava zákona o pomoci v hmotné nouzi umožňuje. Takto se nepřiměřeně poskytují státní prostředky a přeplácují se tak náklady na bydlení, které mnohonásobně převyšují náklady v místě obvyklé pro danou formu bydlení, což je nevhodné a nepřijatelné. Proto je nutno v zákoně o hmotné nouzi zakotvit možnost vyplácení jednoho doplatku na bydlení na jeden byt či obytné místnosti v ubytovacích zařízeních.

Poslanci hnutí Úsvit přímé demokracie předložili mezi prvními svými návrhy novelu zákona o hmotné nouzi, kterou Poslanecká sněmovna projednávala 12. února 2014. Pan poslanec David Kádner nám představil návrh změny v § 33, navrhoval, aby bylo možné

poskytnout doplatek na bydlení pouze tehdy, jestliže žadatel užívá byt, jehož je vlastníkem nebo nájemcem, a to v případě, že tento byt splňuje hygienické a stavebně technické předpisy. Zároveň bylo možno poskytnout doplatek pouze do výše, která odpovídá nájemnému obvyklému v tomto místě a čase.

Poslanci hnutí Úsvit přímé demokracie chtěli zajistit svou novelou lidem, kteří se ocitli na okraji, důstojné podmínky pro život a také jsme chtěli šetřit finanční prostředky ze státního rozpočtu. I přes dlouhou a emotivní diskusi, ve které vystoupilo kolem 40 řečníků, jste nám náš návrh zamítli a vše spadlo pod stůl.

A já se ptám, kdy skončí v naší zemi obchodování s lidskou bídou. Kdy zabráníme tomu, aby státní finanční prostředky, které mají pomoci, se nevynakládaly za nevyhovující bydlení? Kdy zabráníme tomu, aby se na těch nejhudších občanech obohacovali podnikavci, kteří skoupili budovy, nadělali z nich ubytovny a jen kasírují nemalé finanční prostředky? Jak dlouho toto budeme ještě v naší zemi trpět? A znovu se ptám: komu tento stav vyhovuje?

Slyšeli jsme v únoru sliby paní ministryně práce a sociálních věcí, ale i pana ministra pro lidská práva. Je tu červen, a jak se říká u nás na horách, je ticho po pěšině, i když dneska jsme se dozvěděli, že to snad spěje k cíli.

Prosím vás, udělejme vše pro to, abychom zabránili mrhání se státními finančními prostředky. Proto vás, vážené kolegyně a vážení kolegové, moc prosím, přimlouvám se a žádám o propuštění této senátní novely zákona o hmotné nouzi do druhého čtení. Nebo chcete i nadále podporovat tyto praktiky v naší zemi? Já tedy ne.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura, poté přihlášený pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já musím dát zapravdu panu kolegovi Zavadilovi v tom, že někdy je to komické. Máme třicet minut rozpravu a zatím žádají, abychom to propustili, ale nikdo proti tomu neprotestuje, že jo. Tak to je docela dobrá zpráva, tak možná nemusíme dalších 50 minut všichni přijít a žádat ostatní, aby to také propustili.

Ale já jsem přišel kvůli něčemu jinému k mikrofonu. Pan poslanec Okamura kritizoval paní ministryni, že chce mít zákon až v roce 2016. No ale to jste se spletl, pane poslanče prostřednictvím pana řidičiho. Paní ministryně to chce mít až v roce 2017. Takže vy kritizujete, že to bude za dva roky, a paní ministryně říká za tři roky a má na to vynikající argument – protože je to v legislativním plánu vlády. Tak prosím, abyste si to opravil a příště, až budete zase oprávněně kritizovat vládu, tak abyste věděl, že to bude až v roce 2017, což je vlastně volební rok. Jinými slovy jsme slyšeli, že to pravděpodobně v tomto volebním období nebude.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi za dodržení času. Nyní ještě před kolegou Sed'ou pan ministr Jiří Dienstbier s přednostním právem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Paní poslankyně tady před chvilkou mluvila o slibech mě samého a paní ministryně Marksově, které údajně nebyly dodrženy. Pokud si dohledáte stenozáznamy z minulých schůzí Poslanecké sněmovny, tak jsme vždy slibovali

termíny, že předložíme novelu zákona o hmotné nouzi, které odpovídají legislativnímu plánu vlády. A jak tady paní ministryně Marksová řekla, je novela zákona o hmotné nouzi těsně před dokončením a můžete si být jisti, že do konce měsíce nebo nejpozději začátkem července ji vláda projedná a do Sněmovny pošle. Tedy ty termíny, které jsme slíbili, přesně dodržujeme.

Co se týče zákona o sociálním bydlení, tak mě zaujalo vystoupení pana poslance Stanjury. Zajímalo by mě, proč minulé vlády, na kterých se ODS podílela, nebyly za téměř osm let, co zde vládly, schopny předložit vůbec žádný návrh zákona o sociálním bydlení a proč připustily právní stav, kdy je možné takto masivně provozovateli ubytoven zneužívat doplatků na bydlení. My tady uklízíme chlív, který nám tady předchozí vlády zanechaly.

Co se týče termínu schválení zákona o sociálním bydlení, já už jsem mockrát zdůrazňoval, že samozřejmě je velmi jednoduché napsat nějaký návrh z legislativně technického hlediska, ale to, co tady dvacet nebo patnáct let ty předchozí vlády nezvládly, tak my chceme zvládnout zhruba za dva roky. Potřebujeme vést dialog nejenom v rámci koalice nebo s dalšími poslaneckými kluby zde v Poslanecké sněmovně, se senátory, ale potřebujeme vést také dialog se zástupci obcí, protože je naprosto zjevné, že efektivní systém sociálního bydlení nelze zavést bez toho, že obce převzou podstatnou část povinností, které s tím budou souviset. A pokud budeme chtít po obcích, aby převzaly nějaké povinnosti, tak musíme také vést debatu, jakým způsobem zajistíme dostatečné finance na to, aby tuto povinnost mohly plnit. Tento dialog je potřeba vést, a proto samozřejmě postupujeme v logických krocích. Ve velmi šibeničním termínu máme stanoven termín pro předložení koncepce sociálního bydlení už do září letošního roku – myslím si, že tady jsme to s tou časovou ambiciózností až přehnali – a logicky do druhého kvartálu příštího roku předložit věcný záměr v tom dialogu, o kterém jsem mluvil, a do dalšího roku potom konkrétní paragrafované znění včetně důkladného projednání si myslím, že je vcelku realistické, dokonce možná ambiciózní, pokud to srovnáme s předchozím obdobím.

Ty nejkřiklavější problémy, které souvisejí s bydlením, které souvisí se zneužíváním doplatků na bydlení, samozřejmě bude řešit dokončovaná vládní novela zákona o hmotné nouzi. Nicméně ani já nemám žádný problém, pokud právě projednávaný návrh bude postoupen do druhého čtení a pokud ta debata bude zahrnovat jak projednávaný návrh zákona, tak i případně další, včetně vládního návrhu zákona. Myslím si, že v té debatě bude zřejmé, že vládní návrh je nejkomplexnější a že tu situaci bude řešit nejrozumnějším způsobem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Jiřímu Dienstbierovi. Nyní faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Karel Fiedler, poté pan předseda Stanjura, poté – pan kolega Okamura se hlásil s faktickou, nebo s přednostním právem? S přednostním právem, dobře. Prosím, pane poslanče, máte čas ke své faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý podvečer, paní poslankyně a páni poslanci. Já bych jen krátce zareagoval. Tady pan poslanec Stanjura říkal, že se tady v podstatě třicet minut povídá a že zatím nebyl vznesen žádný návrh na zamítnutí, což tedy opravdu kvituji s povděkem, že zatím nebyl vznesen žádný návrh na zamítnutí. Jen bych k tomu krátce dodal, že tady jsme nemuseli ušetřit třicet minut, ale čtyři měsíce, kdy už se projednával tento návrh Úsvitu.

A k tomu, co tady říkal pan ministr Dienstbier. Tak mě těší, že se tady přiznal k tomu, že ty vlády za patnáct až dvacet let toho řadu nezvládly, protože já jsem tedy přesvědčen o tom, že v tom období tam byly i vlády sociální demokracie, které řadu věcí nezvládly.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka Zbyňka Stanjura, poté faktická poznámka paní zpravodajky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdříve, abych ukázal vstřícnost opozice, tak bych chtěl upřímně politovat pana ministra, který si tak přísné termíny stanovil, že teď je tak tak plní s vypětím všech sil. My to opravdu oceňujeme, pane ministře, to jako myslím, ale jsou to vaše termíny, tak nevím, komu si úplně stěžujete.

Nicméně, když se vrátíme k debatám v Poslanecké sněmovně, a já tu na rozdíl od třeba vašeho ministerského předsedy nesedím dvacet let, ale čtvrtým rokem, tak my jsme velmi často jako ODS přicházeli s návrhy proti zneužívání sociálních dávek, pro zpřísnění podmínek. Nenašli jsme většinu v této Sněmovně. A jsem velmi rád, že představitelé sociální demokracie, kteří to léta zlehčovali, v této chvíli říkají "ano, je to problém, budeme to řešit".

A to, že – to už jsem říkal minule – to, že vládní návrh bude komplexnější, širší, prostě lepší, to já znám. My jsme byli ve vládě ještě před rokem a půl, také jsme to velmi často říkali, tak nemám, proč bych s tím polemizoval. Jenom bych byl rád, abych ten text měl na stole, aby to nebylo jako u služebního zákona, že jsme v lednu prošli prvním čtením, tvářili jsme se, že o tom debatujeme, abychom po čtyřech a půl měsících dostali takzvaný pozměňující návrh, kde se změnil i název toho zákona a celý vnitřek, a tváříme se, že jsme ve druhém čtení. Přitom vy, který (nesrozumitelné), byste měl jako první trvat na tom, že to je nový zákon a že by mělo být prvé čtení. A kdybyste nevěnovali tolik práce tomu, proč zdůvodnit negativní stanovisko vlády – já o tom budu mluvit příští úterý u našich zákonů – a věnoval se těm termínům, které jste si sám stanovil, tak možná byste to splnil rychleji, než dneska předpokládáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi i za dodržení času. Nyní zpravodajka s faktickou poznámkou. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Já jen krátce bych chtěla také reagovat na pana ministra Dienstbiera. Problematicke sociálního bydlení se věnuji již delší dobu, je to skutečně již několik let. Sledovala jsem tuto možnost řešení i v minulé vládě. Objevovaly se tam různé návrhy. Například při úsporném balíku tam byla změna poskytování doplatku na bydlení až nad 50 % příjmů té domácnosti, což při politickém zvážení všech pro a proti a nebezpečí toho, že se ocitne 100 tisíc lidí na ulici, zejména rodin s dětmi, jsme si z politických důvodů nedovolili. Takže je důležité postupovat velmi citlivě.

Představa, jak takový zákon o sociálním bydlení má vypadat, je v podstatě jasná. Ale komunikace se Svazem měst a obcí sice probíhá, ale je jasné, že i ony potřebují mít jasné záruky k tomu, aby měly finanční prostředky na to, aby mohly plnit své povinnosti. Takže jak takový zákon vypadat má, to napsané v podstatě je. Ale je důležité vyjednat shodu a daňové příjmy nebo i jiné prostředky, které toto umožní realizovat. Takže to bych chtěla k tomu říci jen na okraj .

Finanční prostředky, které jdou do těchto doplatků na bydlení, jsou také proto, že se zvyšuje počet příjemců těchto dávek. Nejenom proto, že se objevily ubytovny, kde úmyslně majitelé zneužívají těchto dávek osob, které se ocitly v této nouzi, ale také příspěvky pobírají osamělí senioři, rodiny s dětmi apod. Je to skutečně citlivé komplexní téma, ale jsem ráda, že se zde objevil návrh, který může udělat první krok.

Ale ještě bych k tomu chtěla říci, že výbor pro sociální politiku se touto problematikou velmi podrobně zabýval na jednom ze svých jarních zasedání, a mohu-li být osobní, tak přijal také jednomyslné usnesení napříč politickým spektrem, ve kterém mě osobně jmenoval jako členku komise pro přípravu zákona o sociálním bydlení. Takto jsem získala i dekret v této komisi, která byla při Ministerstvu pro místní rozvoj.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní zpravodajko, vypršel vám čas.

Poslankyně Jitka Chalánková: Už končím. Vláda si určila, že gesce této komise je převedena pod Ministerstvo práce a sociálních věcí. Komise zasedá – již jsem pozvaná nebyla. Budu se tedy ptát, proč tato komise nerespektuje usnesení a požadavek výboru pro sociální politiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Nyní s přednostním právem ještě pan poslanec Tomio Okamura, potom už řádně přihlášení poslanci Sed'a a Hovorka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, já víceméně krátce. Tak k tomu legislativnímu plánu vlády. No tak už jsem to pochopil. Protože samozřejmě pan ministr Dienstbier si sestavil legislativní plán tak, aby mu zbyl čas na úplné blbosti. To znamená, já k tomu návrhu na pozitivní diskriminaci Romů ještě přidám. My diskriminaci jakýchkoli občanů České republiky odmítáme! Úsvit odmítá diskriminaci jakýchkoli občanů České republiky. A ministr pro lidská práva navrhuje protiústavní diskriminaci.

A druhá věc je ta, že tady se ztrácí čas. Druhá věc je tady návrh pana Dienstbiera na volební právo pro cizince! Vždyť ti cizinci s námi nemají nic společného. Ani nás tady nezvolili. A vláda a pan Dienstbier ztrácejí čas, jenom aby řekli i druhý návrh. S návrhem, místo aby řešil práva českých občanů, tak opět se tady ztrácí čas. Tak jestli takto je postaven legislativní plán, aby se ztrácel čas na jiné, nepotřebné návrhy, tak tomu už potom rozumím, že se třeba nestíhá.

Takže já bych vás chtěl vyzvat, vážený pane ministře, abyste se věnoval návrhům pro české občany, s českým občanstvím. Ti nás zvolili. A ti mají problémy s dodržováním svých vlastních práv. A neztrácel čas hloupostmi.

A na druhou věc se vás chci zeptat přímo. Vraťme se k tomu. Předseda ústavněprávního výboru za ČSSD říká o vašem návrhu, že pozitivní diskriminaci nepodporuji a že takový návrh je podle mě jasně protiústavní. Takže já vás tady žádám, abyste veřejně řekl, jestli má pravdu předseda ústavněprávního výboru za ČSSD pan Miroslav Antl, nebo jestli vy navrhuje protiústavní návrhy. Odpovězte nám! Jestli má tedy pravdu pan předseda Miroslav Antl, kterého já si vážím, a myslím, že pravdu má on, anebo jestli tedy máte pravdu vy. Jeden nebo druhý tedy pravdu nemá a jeden nebo druhý hovoří o protiústavním návrhu. A já bych to tady chtěl veřejně slyšet. Nebo se samozřejmě dohodnete nejdříve v rámci ČSSD, kdo tedy vlastně má pravdu. Ale já věřím Miroslavu Antlovi. Znáám ho jako renomovaného právníka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy pan Antonín Sed'a... Ale ještě předtím pan předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Omlouvám se řádně přihlášeným, kteří musí čekat, ale já musím zareagovat na dvě vystoupení pana předsedy Okamury.

Jeho strašně udivuje, že v sociální demokracii jsou lidé, kteří nemají na všechno stejný názor. Já chápu, že v jeho straně, která má devět členů, si všichni musí myslet to, co pan předseda, a pokud někdo přijde s jinou myšlenkou, tak musí odejít. Ale my jsme demokratická strana a je naprosto přirozené, že zaznívají různé názory a vedeme diskusi. A o tom, co je protiústavní, v této zemi rozhoduje jenom jedna instituce, a to je Ústavní soud. Pokud někdo vysloví myšlenku, že z jeho pohledu by se mohlo jednat o protiústavnost, tak přece jde o to, že ten materiál je k diskusi a jeho konečná podoba se bude ještě dlouho diskutovat.

A ještě k těm vašim zmínkám o tom, že jste předkládali návrh zákona o pomoci v hmotné nouzi a ten byl zamítnut. Ono když dva dělají totéž, není to vždy totéž. Vaše návrhy z Úsvitu prostě jsou velmi špatné, velmi nekvalitní. Máte tam zásadní legislativní nedostatky. A my vždy jen formulujeme, proč není možné tu předlohu projednávat, protože aby mohla být schválena, tak by se musela zcela zásadně předělat. Takže podívejte se na stanoviska vlády, podívejte se na to, co k vašim návrhům zaznívá na Sněmovně. A pokud vyzýváte nás, abychom si dělali nějaký pořádek, a nabádáte nás k tomu, co máme dělat, tak já bych si vám to dovolil vrátit s tím, abyste se zaměřili na zkvalitnění vaší legislativní práce. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Sed'a ještě počká, protože teď mám tři faktické poznámky. Nejdříve faktická poznámka pana ministra Jiřího Dienstbiera, pak faktická poznámka předsedy pana Tomio Okamury a pak pana předsedy klubu Radima Fialy a poté pana kolegy Černocho. Prosím, tak čtyři. Pane ministře, máte slovo k faktické poznámce.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Jak už v minulosti odhalil server Demagog, tak pan Okamura často používá naprosto nesmyslné výroky a splácá páté přes deváté. Já bych chtěl pana Okamuru z Úsvitu nenávisti Tomio Okamury upozornit, že já jsem zatím žádný návrh nepředložil. Je tady nějaký návrh strategie romské integrace, který já zatím nikam nepředkládám, který byl předložen k veřejné debatě, já sám mám k němu některé výhrady a jistě konečná podoba bude mít úplně jiné znění než ta stávající. A co se strategie romské integrace týče, její schválení je otázka naplnění jedné z dílčích kondicionalit čerpání evropských fondů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Nyní faktická poznámka poslance Tomio Okamury. Připraví se pan poslanec Radim Fiala, poté pan poslanec Černoch. Pane předsedo, máte své dvě minuty.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tak teď tedy opravdu nevím, jestli tady pan předseda Sklenák prostřednictvím pana předsedy byl, nebo jaké součástí je teďka vlády. Protože já už jsem to tady říkal minule. Ale podívejte se na internet. Proč vznikla vaše vláda? Proč byla jmenována prezidentem Zemanem? Na základě služebního zákona. A všichni se podívejme, černé na bílém, na stránky Poslanecké sněmovny, co Rusnokova vláda a Legislativní rada vlády říká ke služebnímu zákonu, který jste předložili vy, je pod tím podepsaný pan ministr Chovanec, premiér Bohuslav Sobotka a celá plejáda špičkových politiků ČSSD. Je napsáno, že je ten návrh protiústavní. Je tam dokonce napsáno, že ten návrh je proti zákoníku práce, jestli si vzpomínám dobře, a celá řada výhrad. To znamená, tato vláda vlastně vznikla na základě totálního paskvilu, legislativního paskvilu, kde

je to černé na bílém označeno i předešlou vládou a Legislativní radou vlády. Dodnes tady čekáme, kdy bude zákon dopředložen. A vy si tady vůbec opovažujete říkat o našich návrzích (hlasitě a rozčileně), které nikdo nikdy za protiústavní neoznačil, na rozdíl od vašich, nikdy nebyl žádný zákon Úsvitu označen za protiústavní! Dokonce ani ve vládním stanovisku! To znamená, že to je opravdu vrchol!

To znamená, já skutečně doporučuji, přečtete si, na základě čeho vznikla vaše vláda, a přestaňte vyrábět paskvily, na kterých vznikají vlády České republiky. A když už je vyrobíte, prosím, dopracujte je a hlavně v termínu předložte tak, abychom je tady mohli projednat. O to vás prosím. A od pana ministra jsem se tedy odpověď nedozvěděl. Protože znovu říkám, my v Úsvitu jsme ještě protiústavní návrhy nenavrhli, a já se znovu ptám, kdo tedy má pravdu. A to, že na nás ty osobní invektivy urážlivé, na adresu Úsvitu, to považuji za trapné. Když dojdou někomu argumenty, tak vždycky plácne nějakou špinavou slinu a na tuto úroveň, co tady předvedl pan ministr Dienstbier, se fakt já snižovat nebudu. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ohlásím pořadí faktických poznámek, jak jste se přihlásili. Radim Fiala, Marek Černoch, Jan Chvojka, Roman Sklenák, Jaroslav Zavadil. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám. Tomio Okamura v podstatě už řekl, co jsem chtěl říct já. Jenom zopakuji jednu věc. Vždycky, když Úsvit podá nějaký návrh zákona, je to paskvil. Naposled byl jako paskvil označen proto, že v sobě má několik chyb. Jednou takovou chybou bylo, že nám chybí tečka za větou. Ale nikdy nikdo neřekl ani nikdo nikdy nespekuloval o tom, jestli jsou návrhy protiústavní, nebo nejsou. V podstatě dnes politici ČSSD spekulují sami proti sobě u dvou návrhů zákona, zda jsou protiústavní, nebo nejsou. Jinými slovy se v předkládání svých zákonů pohybují na hraně ústavnosti. A to si myslím, že je určitě na vnitřní debatu v sociální demokracii. (Nesouhlasné hlasy zleva.)

Nicméně o tom dnes mluvit nechci. My jsme zákon předkládali před čtyřmi měsíci. Pojďme se vrátit ke konstruktivní debatě, protože hmotná nouze je určitě věc, která nás tlačí, trápí celou Českou republiku. A my tady debatujeme, pořád diskutujeme a Česká republika vydává miliony, desítky, stovky miliard korun na to, aby podnikatelé s lidskou bídou dál vydělávali.

Poslední věc, kterou jsem chtěl říct, je k panu ministru Dienstbierovi. Vždycky, když předložíme nějaký zákon, buď on, nebo někdo z jeho kolegů řekne, že mají už komplexnější novelu. My jsme zákonů předložili deset. Takže bych chtěl vyzvat pana ministra Dienstbiera, aby začal pracovat, protože, než předloží deset komplexnějších novel, to bude chvíli trvat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Samozřejmě vás všechny povedu k věci, ale moc mi to neusnadňujete. Prosím, pan kolega Marek Černoch k faktické poznámce. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý večer, dámy a pánové. Vše, co jsem chtěl říct, řekl kolega Radim Fiala. (Veselost v sále.) Jediné, jestli můžu, protože napadnout Úsvit, že má devět členů.

Ve vsí vážnosti, pane předsedo k vám, pardon, prostřednictvím pana předsedajícího, omlouvám se, tak jedním z důvodů je i to, aby se nestávalo to, co se stalo sociální demokracii přednedávnem v kraji. Ale to je věc, která si myslím, že sem vůbec nepatří.

Jediné, na co bych se rád zeptal pana ministra v úplně první řeči. Přišlo mi jako výhrůžka vůči obcím, že ve chvíli, kdy se to bude řešit, je zodpovědnost na nich a ať si to trochu rozmyslí, jestli opravdu zodpovědnost chtějí mít. Aspoň jsem to z toho takhle cítil.

Úplně na závěr. Myslím si, že tady se neřeší nic, díky čemu by se měly jednotlivé strany napadat, ale něco, co si myslím, že je opravdu potřeba. Když se mluví o legislativních zmetcích, tak když nic jiného, tak alespoň témata, která se tady dala řešit za desítky let a nikdo je nikdy neřešil, se začala řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Děkuji zároveň panu kolegovi Chvojkovi, že se vzdal své faktické poznámky. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Roman Sklenák. Připraví se pan kolega Zavadil. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Skutečně fakticky, protože tady byla řeč o stanovisku Rusnokovy vlády k našemu poslaneckému návrhu služebního zákona. Jen fakticky chci sdělit, že stanoviska totiž byla dvě. My jsme návrh podávali už v minulém volebním období a tam stanovisko Rusnokovy vlády bylo poměrně vstřícné a bylo neutrální. A pak jsme úplně ten samý zákon předložili znovu v tomto volebním období a tatáž Rusnokova vláda dala druhé stanovisko a to už bylo negativní. Takže je zajímavé i to, že ke stejnému návrhu se stejná vláda vyjádřila dvakrát rozdílně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Zavadil. Připraví se pan poslanec František Laudát také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si připadám jak Alenka v říši divů. My projednáváme novelu zákona o pomoci v hmotné nouzi a tady se dostáváme na úplně jinou půdu. Tady se mluví o pozitivní diskriminaci, tady se mluví a kecá o všech možných věcech, které s tímto zákonem vůbec nesouvisí. Jak už tady řekl kolega Stanjura, já jsem mu pošeptal, že si myslím, že je zbytečné, abychom se tady takhle dlouho vyjadřovali k něčemu, co si myslím, že je průchodné.

Takže prosím vás, přestaňte mluvit o tom, že to podporujete. Vystupte ti, co to nechtějí podpořit a vy dejte hlasovat a můžeme odejít. (Potlesk a veselost napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za radu panu kolegovi Zavadilovi. Ale jednacím řádem mi neumožňuje, abych ukončil rozpravu předtím, než vyčerpám přihlášky. S faktickou poznámkou pan poslanec František Laudát. Připraví se k faktické poznámce pan předseda klubu ODS Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, my se tady skutečně bavíme o nějakém problému, který se bytostně dotýká lidí. Když nás poslouchají, prosím, přestaňte se urážet a pojd'te hlasovat. Chtěl jsem říct totéž.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Stanjura k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ti, co mají přednostní právo, mají tu výhodu, že mohou mluvit, o čem chtějí. Protože pan kolega předseda poslaneckého klubu Roman Sklenák se divil, tak mu nabízím jedno vysvětlení, proč byla dvě různá stanoviska Rusnokovy vlády. Když to dávali poprvé, tak si ještě mysleli, že s vámi ve vládě budou. (Bouřlivý potlesk zprava.) Pak ve volbách neuspěli, tak podruhé napsali pravdu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zejména za dodržení času. Vrátime se k tématu, a to vystoupením pana poslance Antonína Sedí, který se řádně přihlásil do rozpravy jako první. (Veselost napříč sálem.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedí: Děkuji. Nikoliv jako první, ale jako druhý.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jako druhý. Ano, omlouvám se.

Poslanec Antonín Sedí: Vážení členové vlády, vážený pane senátore, vážené kolegyně a kolegové, asi vás nepotěším, ale já také tuto novelu podpořím. (Veselost v pravé části sálu.) Ale přesto si dovolím několik poznámek.

Každý z nás ví, jak obrovský problém se stal přijetím řady pozměňovacích návrhů k sociální reformě ministra Drábka. Uvědomuje si to i vláda, která ve svém neutrálním stanovisku, které spíše souvisí s připravovanou vládní novelou, uvedla důvody pro podporu návrhu zákona. Současná situace v sociálním podnikání, a už to tady bylo řečeno, není únosná. Nejen z hlediska dopadů na výdaje, které dosahují téměř 3 mld. korun na doplatek na bydlení, ale i z důvodů hygienických a lidských, kdy v jednom bytě bydlí řada osob a majitel bytu či majitel sociální ubytovny inkasuje výši doplatků, které několikanásobně překračují výši nájemného v místě obvyklém.

Jak bylo řečeno, cílem návrhu je vymezit vyplacení více doplatků na bydlení do jednoho bytu či jedné obytné místnosti. Tady chci připomenout, že toto zamezení sociálnímu inženýrství bylo způsobeno zrušením vazby doplatku na bydlení s příspěvkem na bydlení, která do ledna 2012 fungovala a umožňovala stanovit okruh společně posuzovaných osob. Dnes toto není možné a paradoxně namísto úspor v sociální oblasti, které slibovaly pravicové vlády, došlo k ne hospodárnosti a k dalším sociálním problémům v lokalitách, kde takovéto sociální ubytovny fungují. Zároveň jsem si vědom, že senátní návrh obsahuje několik nejasností, které musí být upraveny v rámci dalšího legislativního procesu, jak je uvedeno ve stanovisku vlády. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Sedíovi. Nyní zatím poslední přihlášený pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, navážu na slova pana ministra Dienstbiera. Jestliže uklízíme, můžeme uklidit hned. Nemusíme čekat, až se bude řešit návrh na zneužívání doplatku na bydlení vládním návrhem. Nic nebrání tomu, abychom zákon opravili ve druhém čtení, a protože Sněmovna bude jednat ve druhé polovině července, můžeme tento zákon projednat. Navrhuji tedy zkrácení lhůty pro projednání tohoto zákona o 30 dnů.

Myslím, že ta tabulka, která je v důvodové zprávě a mluví o tom, že za šest let náklady na doplatky na bydlení se zvedly z 524 mil. korun na 1 673 mil. korun, mluví jasně. Pokud tento návrh zákona v červenci schválíme, můžeme ušetřit minimálně půl miliardy korun, když vezmeme ten nárůst.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi i za jeho procedurální návrh, který padl v rozpravě. Jiný návrh nemám. Ptám se, kdo další do rozpravy, protože jinou přihlášku nemám. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Nepadl návrh na vrácení ani na zamítnutí. Ptám se, jestli je požadavek na závěrečné slovo, pane senátore, za navrhovatele. Prosím.

Senátor Jaroslav Zeman: Chtěl bych vám poděkovat. Nečekal jsem, že budete všichni vstřícní, bylo to trochu delší, ale zaplaťpánbůh, že jsme se hnuli kupředu. Tak děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní zpravodajka shrne jistě rozpravu.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já už opravdu nebudu dlouho zdržovat. Jenom chci zopakovat, že nezazněl návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona, ale že zazněl návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výborech o 30 dnů, tedy na 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Budeme se proto zabývat pouze návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Ptám se, kdo má jiný návrh na přikázání. Nikoho nevidím, budeme tedy hlasovat o tomto návrhu, a to v hlasování pořadové číslo 44, které jsem zahájil. Kdo je pro přikázání výboru pro sociální politiku? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 44. Z přítomných 156 pro 139, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní rozhodneme o zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů v hlasování pořadové číslo 45, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 45. Z přítomných 158 pro 53, proti 53. Návrh nebyl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku a lhůta k projednání zůstala podle jednacího řádu 60 dnů.

Děkuji panu senátorovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 47.

Zkusím mít ještě jednu ambici, a to... Pan kolega Sklenák se hlásí předtím.

Poslanec Roman Sklenák: Myslím si vzhledem k času, který nám zbývá do konce dnešního jednacího dne, že by nebylo příliš efektivní zahajovat další bod, a proto si dovoluji požádat o přestávku na jednání klubu v délce 10 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Takže to ukončil pan předseda klubu sociální demokracie. Návrhem, který je obdobný § 56 odst. 9 jednacího řádu. Děkuji vám, přeji hezký večer a zítra ráno pokračujeme v 9 hodin odpověďmi na písemné interpelace, které byly odmítnuty poslanci vůči jednotlivým ministrům, a v 11 hodin pevně zařazenými body. Děkuji.

(Jednání skončilo v 18.54 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. června 2014
Přítomno: 172 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 10. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan poslanec Adam – karta číslo 1.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Adamec – pracovní důvody, pan poslanec Bezecný od 11. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Běhounek – pracovní důvody, pan poslanec Blažek od 13. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Gabrhel od 14.30 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Horáček od 14 hodin – bez udání důvodu, pan poslanec Korte do 13. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Koskuba do 11. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, paní poslankyně Lorencová 14 až 19.05 – rodinné důvody, paní poslankyně Nováková – pracovní důvody, pan poslanec Novotný – pracovní důvody, pan poslanec Pflégr 14.00 až 17.00 – pracovní důvody, pan poslanec Rykala – osobní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – zahraniční cesta, pan poslanec Štětina do 13. hodiny z pracovních důvodů a od 14.30 z osobních důvodů, pan poslanec Tureček – pracovní důvody, pan poslanec Zemánek od 10. hodiny z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: pan ministr Brabec – zahraniční cesta, pan ministr Dienstbier – pracovní důvody, pan ministr Herman do 11. hodiny – pracovní důvody, pan ministr Chovanec – pracovní důvody, paní ministryně Jourová do 16. hodiny z pracovních důvodů, pan ministr Jurečka z dopoledního jednání – pracovní důvody, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček z dopoledního jednání – pracovní důvody, pan ministr Prachař z pracovních důvodů, pan ministr Stropnický z dopoledního jednání z pracovních důvodů a pan ministr Zaorálek z dopoledního jednání a od 17. hodiny z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy.

Upozorňuji vás, že dnešní jednání zahájíme bodem 108, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace, a poté bychom se měli věnovat pevně zařazenému bodu 107, což je doporučení Rady k národnímu programu reforem České republiky na rok 2014. Dále bychom projednávali body z bloku smlouvy ve druhém a v prvním čtení, odpoledne bod 109, což jsou ústní interpelace.

Připomínám, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Pan poslanec Pilný se omlouvá z jednání od 9 do 10 hodin a od 13 do 17 hodin.

Paní poslankyně Konečná – karta číslo 3.

Než přistoupíme k interpelacím, mám zde několik přihlášek k pořadu schůze. Přednostní právo jsem viděl u pana poslance a předsedy klubu sociální demokracie Romana Sklenáka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Já bych si vás dovolil požádat o pevné zařazení sněmovních tisků 82, 175 a 149, což je dětská skupina, důchodové pojištění a provádění sociálního zabezpečení, druhé čtení, na zítřek jako první body po již pevně zařazených, a třetí čtení tisků 82, 100 a 175, což je dětská skupina, úrazové pojištění a důchodové pojištění, na příští středu, třetí čtení, jako první body dopoledne po již pevně zařazených.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pak zde mám přihlášku pana poslance Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré čtvrtední dopoledne, vážené kolegyně a kolegové, i ode mne. Obracím se na vás s prosbou, kterou tlumočím od pana ministra dopravy Antonína Prachaře, a ten prosí – nebo my prosíme o pevné zařazení bodu 16 této schůze, je to sněmovní tisk 201, novela zákona o drahách. Prosíme pevně zařadit dnes dopoledne jako první hned po již pevně zařazeném bodu číslo 107. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Dámy a pánové, chtěl bych požádat o vyřazení bodu číslo 107, doporučení Rady k národnímu programu reforem, jelikož pan eurokomisař Füle je z naléhavých důvodů mimo Českou republiku. Měl být hlavním spikrem, tudíž tento bod bez něho v podstatě nemůžeme probírat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Zaznamenal jsem návrh na vyřazení bodu 107. Ještě pan poslanec Koubek se hlásil písemně.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dobré dopoledne. Prosil bych o pevné zařazení dvou bodů, a to sněmovního tisku 164, který předkládá Zastupitelstvo hlavního města Prahy, a sněmovního tisku 115, kde je také předkladatelem Zastupitelstvo hlavního města Prahy, a to na příští středu, 18 června, jako první dva body odpoledního jednání od půl třetí, a to v pořadí sněmovní tisk 164 a poté hned navazující sněmovní tisk 115.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pardon, bylo to dopoledne, nebo odpoledne?

Poslanec Jiří Koubek: Odpoledne od půl třetí první dva body.

A potom bych ještě poprosil – včera jsme tady projednávali senátní návrh zákona o hmotné nouzi. Máme tady dva a nedošlo na sněmovní tisk 156. Po dohodě s panem senátorem bychom prosili o zařazení na příští středu dopoledne po pevně zařazených bodech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Příští středu dopoledne – můžu poprosit ještě jednou číslo tisku nebo bodu?

Poslanec Jiří Koubek: Určitě. Je to sněmovní tisk 156. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tisk 156. Jenom pane poslanče, u toho vašeho prvního návrhu, který se týká středy odpoledne, tak vás upozorňuji, že tam jsou již pevně zařazeny tři

body, které se týkají, řekněme, Ministerstva obrany. Takže pokud byste souhlasil, tak by to byly body čtyři a pět, bylo by to za body 93, 94, 95, tak bychom zařadili, pokud s tím Sněmovna bude souhlasit, ty vaše body. Děkuji.

Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy nebo s vystoupením k pořadu schůze? Pokud tomu tak není přistoupíme tedy k hlasování.

Pan poslanec Sklenák navrhoval tisky 82, 175 a 149 zařadit na pátek jako první bod po pevně zařazených bodech, což by znamenalo v této fázi jako body sedm, osm a devět. To bychom asi odhlasovali teď.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem pana poslance Sklenáka, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 46. Přihlášeno je 125, pro 115, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poté pan poslanec Sklenák navrhuje, abychom tisky 82 a 175 ve třetím čtení zařadili na středu 18. června.

Poslanec Roman Sklenák: A ještě tisk 100.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, tisky 82, 175 a 100, abychom zařadili na středu 18. června dopoledne po již zařazených bodech, tzn. byly by to body 3, 4 a 5.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 47, přihlášeno 127, pro 117, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Kolovratník žádá bod č. 16, sněmovní tisk 201, zařadit jako první bod po bodu 107, který je ale navržen k vyřazení. Pokud by to nevadilo, nejdříve bychom se zabývali žádostí na vyřazení bodu 107 a pak bychom se vrátili k vašemu návrhu.

Nyní bych nechal hlasovat návrh pana poslance Benešika, který navrhuje vyřadit bod 107.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 48, přihlášeno je 130, pro 122, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl schválen a bod vyřazen.

Tím pádem bychom nyní hlasovali o návrhu pana poslance Kolovratníka, který chce zařadit bod 16 jako první bod dnes po písemných interpelacích.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, přihlášeno 131, pro 105, proti 14. Tento návrh byl také přijat.

Nyní zde máme návrhy pana poslance Koubka – zařadit tisky 164 a 115 na středu odpoledne jako body 4 a 5.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 50, přihlášeno 133, pro 127, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A ještě je tady tisk 156, který si přeje pan poslanec zařadit na středu 18. června dopoledne. To by tedy byl, pokud se nepletu, bod 6 a 7, protože dva body jsou zařazeny

pevně, další tři jsme přiřadili, takže by to byly body 6 a 7. Prostě abychom to nekomplikovali, bude to po pevně zařazených bodech na středu dopoledne.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo s tím souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno je 133, pro 123, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Ještě zde mám další omluvy. Pan poslanec Zahradníček se omlouvá dnes z pracovních důvodů, paní poslankyně Dobešová od 9 do 12 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Gabal z dnešního jednání z pracovních důvodů. To jsou ještě omluvy.

Ptám se, zda jsem nechal hlasovat o všech návrzích ke změně pořadu. Ano, nejsou žádné protesty. Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Pane předsedo, já se hlásím s přednostním právem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano.

Poslanec František Laudát: Jednak bych poprosil, abychom dostali na stůl, jaký bude vlastně program, nevím, kolik z vás se ještě vyzná v tom, který bod kdy budeme projednávat. To za prvé.

A za druhé. Je mi líto, jestliže paní ministryně – musím se jí zastat, dozvěděl jsem se – požadovala, aby jí bylo včera vyhověno, a grémium smete její požadavky. Byla na služební cestě, tak je mi nepochopitelné, že grémium nezařadilo její bod tak, aby už tady mohla být. A je mi nepochopitelné, když jsme chtěli jen tento bod přerušit, že ani potom jste nevyhověli. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, v grémiu máte svého zástupce, který vám určitě ozřejmil důvody, které k tomu vedení Poslanecké sněmovny vedly.

Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na tomto grémiu jsem byl a myslím, že je to dobrá zpráva pro kolegyně a kolegy. Proč jsme se tak rozhodli, na návrh vedení Sněmovny. Sami posuďte. Jako organizační výbor dostáváme 10 dnů před zahájením schůze Sněmovny nejenom materiály, ale i pořad schůze. Já jsem dnes podpořil všechny návrhy na změny pořadu schůze, protože je to v zásadě jedno, ale pokud máte připravena vystoupení, máte připravené zpravodaje a každý den přehazujeme 10, 15, 14 bodů, tak to není normální. A děláme to proto, že vyhovujeme ministrům, to je třeba si říct. Pak se jednou stane, že se to netrefí. Včera ráno jsem slušně požádal a říkal jsem, kdykoliv si řeknete jako vládní koalice, že tady bude paní ministryně, tak to přerušíme do tohoto bodu. A včera to byla asi jedna z deseti změn, nevím, kolik jich bylo dneska, nevím, kolik jich bude zítra, kolik jich bude v úterý.

Prosil bych i ministry, aby si to plánovali lépe. A pokud mají nějakou jinou věc, v pořádku, ale ať neobviňují Poslaneckou sněmovnu, že nejsme připraveni každý den osmkrát měnit program tam a zpátky, že zrovna jí vyšla chvilka a zrovna v tuto chvilku mohla přijít do Poslanecké sněmovny. To je špatný přístup a je jedno, která vláda to dělá. Kritizoval jsem to i v minulém volebním období, kdy jsem byl vládní poslanec a ne opoziční.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Jenom bych doplnil, že jsem odeslal dopis na všechny členy vlády, ve kterém jsem je informoval o situaci a požádal jsem je o součinnost. Doufám, že na příští schůzi Sněmovny to bude již lépe fungovat a bude spokojena jak Poslanecká sněmovna, tak členové vlády. A to je to, o co nám jde především.

Pokud se nikdo další nehlásí, uzavřel bych tuto část a budeme se věnovat bodu 108.

108.

Odovědi členů vlády na písemné interpelace

Chtěl bych vás informovat, že na pořad jednání 10. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem šest odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. První je interpelace na ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka. Ministr Zaorálek odpověděl na interpelaci poslankyni Jitky Chalánkové ve věci odebrání a následného rozdělení českých dětí a sourozenců v Norsku občanům České republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 185 a projednávání této interpelace bylo na 8. schůzi Poslanecké sněmovny přerušeno.

Já tedy otevírám rozpravu. Paní poslankyně Chalánková chce vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dobrý den. Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, všechny texty písemných interpelací i odpovědí na ně jste měli k dispozici na stránkách Poslanecké sněmovny. Minulou schůzi jsme se již začali věnovat tomuto problému, přesto dovoluji, abych ještě jednou pro ty, kteří zde například minule nebyli nebo se ovšem dozvěděli až později z médií, stručně shrnula podstatu celé kauzy. (V sále je rušno.)

Českým občanům, kteří dlouhodobě žijí v Norsku, ale nikdy se nestali norskými občany, byly odebrány obě malé děti, údajně kvůli pohlavnímu zneužívání. Pohlavní zneužívání nebylo nikdy prokázáno. Naopak, vše nasvědčuje tomu, že šlo o vykonstruované udání zaměstnanců místní mateřské školky s jasným cílem rodiče poškodit, či se jim snad dokonce pomstít za upozorňování na laxní přístup zaměstnanců školky při péči o děti.

Přestože možné zneužití již zkraje vyloučila sama norská policie, jinými slovy, že zcela odpadl údajný důvod pro odebrání dětí rodičům, děti zůstávají již třetím rokem odebrány a vůbec nic nenasvědčuje tomu, že by se norské orgány chystaly svůj evidentní přehmat napravit. Oba sourozenci jsou nadto rozděleni od sebe, protože se nenašla žádná pěstounská rodina, která by je chtěla vychovávat společně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid, aby paní poslankyně mohla dokončit své vystoupení. Jedná se o závažnou věc a prosím, abyste jí věnovali pozornost.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji, pane předsedo.

Všechny odpovědi na mé interpelace mají tři společné znaky. Za prvé, je z nich patrná nedůvěra k matce dětí a důvěra v Norsko a jeho systém. Troufám si tvrdit, že stát se to třeba v Somálsku nebo v Pákistánu, reakce ministrů by se nesly ve zcela jiném duchu. Ale stalo se to v Norsku a Norsko je pro řadu z nás přece vzorovým státem. Norsko přece nemůže udělat nic špatného. Zřejmě proto je z odpovědí jasně patrná snaha více věřit norské vládě než české matce. Přitom norské orgány se samy usvědčují z omylu. Stačí si pročíst jejich rozhodnutí včetně odůvodnění, aby každému nezaujatému čtenáři bylo zřejmé, že tady na norské straně nefungovala spravedlnost. Žádám nápravu v tomto konkrétním případě, ve kterém je pochybení jasně doložitelné.

Za druhé, všechny odpovědi pracují s rozhodnutími norských úřadů jako s daností, jako s něčím, co český stát je povinen respektovat. Proč by měl? Na základě jaké mezinárodní smlouvy, když Norsko smluvní stranou žádné takové smlouvy není? Pro český stát tato norská rozhodnutí přece vůbec nejsou závazná. Pro český stát jsou stále povinni pečovat o děti jejich rodiče. Je to jasný střet jurisdikcí, české a norské. Nicméně z odpovědí našich ministrů mám pocit, že kdyby se zítra děti objevily na českém území, s omluvou je vrátí do Norska.

Ptám se, paní ministryně, páni ministři, na základě čeho respektujete rozhodnutí norských státních orgánů, která de iure vlastně ani nemáte znát? Není to dáno právě tím, že faktům nedůvěřujete, že nevěříte tomu, že v Norsku by něco takového bylo možné?

A za třetí, a opět je to předurčeno nedůvěrou v daná fakta. Všechny odpovědi jsou formulovány jako obhajoba toho, proč Česká republika nemůže nijak zasáhnout, resp. proč už dávno nezasáhla, a proč se na ni nelze spolehnout ani do budoucna. Proto odpovědi na mé interpelace neobsahují žádný příslib, že český stát se svých občanů zastane. Proto neobsahují žádný nástin řešení. Prostě proto, že český stát je spíše na straně Norska než na straně svých občanů. Je ale třeba hledat, podobně jako jiné státy v podobných případech, způsoby, jak dosáhnout svého, nikoliv zdůvodnění, proč nelze nic dělat a je třeba jen trpně přijímat norská pravidla hry. Nechat si vnutit cizí pravidla, už to se rovná porážce.

Vracím se k minulé schůzi, kdy jsem interpelovala pana ministra Zaorálka, který mi také na tomto plénu odpovídal. Vzhledem k tomu, že dnes není přítomen, protože podle mých informací otevírá turistickou sezónu, tak si dovolím ještě se k tomuto v obecné rozpravě vrátit. Jen bych chtěla podotknout, že v rámci varování Ministerstva zahraničních věcí je možné, že by se měla upozornění na cesty českých rodin s dětmi do Norska upozornit.

Shrnu tedy nejpodstatnější, co jsem směřem k panu ministrovi Zaorálkovi tehdy řekla. Konzulární služba je zřízena k tomu, aby řešila typické situace podle předem daných postupů. Tento případ je ale výjimečný. Neexistuje pro něj šablona, a proto je třeba řešení přenést do diplomatické, popřípadě dokonce mezinárodněprávní roviny. Mrzí mě, že jste vůbec nezminil možnost takzvané diplomatické ochrany jakožto specifického institutu mezinárodního práva veřejného s hlubokou tradicí. Nesouhlasím s tím, že další krok je možno učinit jen soudní cestou. Je nezbytný diplomatický tlak, který přiměje samotné Nory tuto kauzu, která jim dělá jen ostudu, nebagatelizovat.

To je zatím k panu ministrovi Zaorálkovi v obecné debatě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Pokud tedy ještě paní poslankyně chce vystoupit, má samozřejmě prostor.

Poslankyně Jitka Chalánková: V obecné už ne. Mám právě návrh až do podrobné rozpravy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Až s usnesením, dobře. Takže bych ukončil obecnou rozpravu. Teď prosím paní poslankyni Chalánkovou, aby nám sdělila, jaký návrh usnesení má připravený.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dovolím si přečíst svůj návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí na písemnou interpelaci poslankyně Jitky Chalánkové na ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka ve věci odebrání a následného rozdělení českých dětí, sourozenců, občanů České republiky, v Norsku, podle sněmovního tisku číslo 185."

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Ještě přivolám kolegy z předsálí a nechám o tomto návrhu usnesení hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 52, přihlášeno 135, pro 57, proti 12. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat další písemnou interpelací rovněž paní poslankyně Chalánkové, tentokrát na ministryni spravedlnosti.

Pardon, s přednostním právem se hlásí pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Takže doufám, že si uvědomujete, co jste svým hlasováním řekli veřejnosti. Otevírání turistické sezóny, formální odpovědi mají přednost před řešením obrovského životního problému dítěte a jeho matky. Děkuji vám, že jste se ukázali.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, ale... To bylo vystoupení pana poslance Laudáta s přednostním právem.

Nyní tedy budeme projednávat tisk 186, což je interpelace paní poslankyně Chalánkové na paní ministryni spravedlnosti ve stejné věci, to znamená odebrání a následné rozdělení českých dětí. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedo.

Vážená paní ministryně, s vašimi odpověďmi jsem spokojena ze všech nejméně. Přiznám se, že mě to překvapilo. Otázky byly čistě odborné a čekala jsem více právníčtější, analytičtější text.

Má první otázka zněla, zda je rozhodnutí norských orgánů, kterým byly českým rodičům norskými úřady odebrány děti, závazné i pro státní orgány České republiky. To je otázka, na kterou existuje buď odpověď ano, nebo odpověď ne. Místo toho se mi od vás dostalo výkladu, že Norsko i Česká republika jsou smluvní stranou Evropské úmluvy o uznávání a výkonu rozhodnutí o výchově dětí a obnovení výchovy dětí z 20. května 1980 číslo 66/2000 Sbírky mezinárodních smluv a že otázka závaznosti norských rozhodnutí není v tuto chvíli relevantní. Jak to, že není relevantní? Cožpak vy vůbec nemáte žádnou

představu, jak by měly české úřady postupovat, pokud by se obě děti dostaly na české území? Jak mám vaši odpověď chápat? Že norské rozhodnutí je pro nás jako stát, dokud nebude soudně uznáno, jen cár papíru? Proč potom ale zmiňujete tu úmluvu? Nebo je závazné automaticky? Proč se potom zmiňujete, že uznání není v tuto chvíli relevantní? A kdy tedy bude relevantní?

Co má podle vás plynout pro tento případ z oné úmluvy a z výhrad, které k ní Česká republika učinila? Paní ministryně, já nijak nezpochybňuji pravomoc norského státu podle norského práva, opírající se o trvalý pobyt. Já se ale ptám, zda tuto pravomoc automaticky uznává české právo a zda vedle norské jurisdikce je dána i jurisdikce česká. Pokud ne, ptám se, o které ustanovení kterého českého zákona se závěry vašeho ministerstva opírají.

Paní ministryně, podle § 56 odst. 1 nového zákona o mezinárodním právu soukromém – cituji: "Pokud pravomoc ve věcech vyživovacích povinností a ve věcech rodičovské zodpovědnosti není upravena přímo použitelnými předpisy EU," což v našem případě není, "je ve věcech výživy, výchovy a dalších věcech péče o nezletilé, včetně opatření k ochraně jejich osoby a majetku, dána pravomoc českých soudů, jestliže nezletilý má obvyklý pobyt v ČR nebo jestliže je státním občanem ČR, i když má obvyklý pobyt v cizině." To jsem citovala. Z toho je zřejmé, že pravomoc českých soudů je dána, a to navzdory tomu, že si takovou pravomoc jednostranně nárokuje též Norsko.

Paní ministryně, co se stane, jestliže některý z rodičů podá jménem nezletilých nějakou žalobu u českého soudu? Bude-li taková žaloba projednána, anebo bude odmítnuta s tím, že rodiče byli norským soudem zbaveni rodičovských práv? Co se stane, podá-li některý z rodičů u českého soudu žalobu na určení, že je oprávněn pečovat o své děti, přičemž tzv. naléhavý právní zájem odůvodní tím, že mu jiný subjekt, konkrétně norský stát, ve výkonu jeho rodičovských práv brání? Co se stane, pokud se matka dětí vrátí do České republiky, přihlásí se zde k trvalému pobytu a bude chtít přihlásit i své děti jakožto jejich z hlediska českého práva zákonný zástupce? Bude jí to umožněno, nebo bude odmítnuta s odkazem na rozhodnutí norských státních orgánů? Co se stane, pokud matka přesídlí do České republiky, ale nebude své děti posílat z pochopitelných důvodů do školy? Co se stane, požádá-li o přídavky na děti? Poprosila bych vás o podrobný výklad.

Má druhá otázka zněla, kdo je nyní oprávněn, resp. povinen podle českého právního řádu pečovat o nezletilé Denise a Davida a řádně je vychovávat. Odpověděla jste, že norské orgány postupovaly podle norského práva, což je jistě pravda a nikdo to nezpochybňuje, a že posuzování péče o nezletilé děti nemá nyní žádnou relevanci. Nezlobte se, ale to není odpověď na mou otázku. Ony děti jsou čeští občané a podle českého práva musí existovat někdo, koho české právo považuje za jejich zákonné zástupce ve vztahu k českému státu. Buď jsou to rodiče, nebo norští pěstouni, nebo někdo třetí. Prosím tedy o jasnou odpověď, kdo je nyní podle českého práva zákonným zástupcem obou dětí.

Má třetí otázka zněla, zda mají nezletilí čeští občané právo na návrat do České republiky. Odpověděla jste mi, že ano, ale že nejdéle do doby jejich zletilosti nelze jejich právo realizovat. Fakticky je zcela jistě realizovat nelze, a to do doby, než budou moci o sobě sami rozhodovat. Na tom vidíte, jak velmi relevantní je otázka, kdo je zákonným zástupcem obou dětí. Podle norského práva jsou to pěstouni, české právo však s nimi nepočítá. Neexistují pro něj a o návratu dětí do České republiky v souladu s čl. 14 odst. 4 Listiny základních práv a svobod mohou za děti rozhodnout jejich rodiče. Mám vaši odpověď chápat tak, že norský stát je připraven případně i násilím rodičům ve výkonu tohoto práva zabránit, a porušit tak nejen jejich lidská práva, ale i práva jejich dětí? Vás to nechává v klidu, paní ministryně?

Má čtvrtá a pátá otázka se týkaly možné trestní postizitelnosti pěstounů, resp. osob, které oznámily vše norským úřadům. Podle českého práva by se jednalo o křivé obvinění.

Odpověděla jste mi tím nejnalibističtějšíм způsobem, že posuzování takových otázek není v kompetenci Ministerstva spravedlnosti, ale pouze orgánů činných v trestním řízení. Dobře. Zeptám se tedy obecně. Jestliže norský občan, kterému byl rozhodnutím norského soudu svěřen do péče nezletilý občan ČR, brání tomuto nezletilému v rozporu s jeho ústavně zaručeným právem v návratu do ČR, dopouští se tím nějakého trestného činu podle českého práva, a jakého? Jestliže norský občan křivě obvinil občana ČR z pohlavního zneužívání a způsobil tak odebrání dětí, je trestně postižitelný podle českého práva? Jako profesorku trestního práva vás žádám o obecný výklad naznačené problematiky. Současně vás žádám o informaci, resp. o zjištění platného norského práva ohledně postižitelnosti křivého obvinění, tj. zda jsou uvedené skutky trestně postižitelné i v Norsku a jak. Zjišťování cizího práva je v kompetenci vašeho resortu.

Mou šestou otázkou, týkající se postižitelnosti předání českých pasů dětí norským úřadům, jste odbyla s tím, že to patří do kompetence Ministerstva vnitra. V pořádku, zeptám se tedy ministra Chovance.

Má sedmá otázka se týkala možnosti vaší osobní intervence. Nerozumím tomu, proč by norské ministerstvo spravedlnosti nemohlo provést vlastní šetření, popř. dát k němu podnět, nicméně chápu vás, že se touto otázkou již nehodláte zabývat.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Do rozpravy se hlásí paní ministryně. Chápu to tak správně? Ano. Slovo má paní ministryně spravedlnosti.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní poslankyně, která mě interpelovala. V ruce třímám poměrně objemnou složku, která v této věci je na Ministerstvu spravedlnosti k dispozici, a jsem ráda, že je přítomna moje předchůdkyně paní poslankyně Benešová, která se touto věcí také obšírně zabývala a také se k tomu vyjadřovala. Očividně s výsledkem doposud nebyla strana, které se to týká, konkrétně česká matka, resp. rodiče, spokojeni.

V úvodu bych obecně uvedla na správnou míru jednu skutečnost. Sama jsem se podílela na zakládání Fondu ohrožených dětí, spolupodílela, rozhodně nejsem ta, kterou by nechaly věci tohoto typu v klidu, a myslím si, že v minulosti právě v případech dětí, kdy bylo sporné, do jaké míry státní úřady postupují spravedlivě, objektivně, při zjištění všech okolností nutných pro přijetí toho rozhodnutí best interest of child, čili absolutně nejlepší, co může být ve prospěch dítěte, bych nevyužila veškerých svých možností. I v tomto případě jsem se věcí zabývala, ale jako i bývalá advokátka a jako někdo, kdo se vždycky snaží na obě strany sporu dívat ze všech možných úhlů, tak aby obrázek byl co nejobjektivnější, musím upozornit, vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedy, že to, co vy jste zde, samozřejmě oprávněně, prezentovala, je pohled jedné strany. Chybí tam pohled druhé strany, který samozřejmě zastupují svrchované norské orgány, které vycházejí z premisy, kterou zatím nikdo nepotvrdil ani nevyvrátil. Konkrétně zde šlo o podezření z pohlavního zneužívání. Právě proto, že jde o velmi citlivou kauzu, jde o nezletilé děti, jde o to, že jde jenom o podezření, nicméně důsledky z pohledu české matky byly dalekosáhlé, myslím si, že české orgány se této problematice věnují průběžně dostatečně a stále.

Pokud jde o šíři a detaily vašich konkrétních dotazů, v písemné podobě jste nesouhlasila s odpověďmi. V ústní podobě vás musím na tomto místě zklamat potud, že nejsem s to a nemyslím si, že by to bylo správné na tomto místě na vaše otázky, které samozřejmě v mnohém překračují kompetence Ministerstva spravedlnosti, odpovídat. Ale když už jste mě

vyzvala z hlediska mé profese, pokud jde o možnosti trestního postihu těch, kteří by jednali vůči nezletilým dětem v Norsku za hranicemi českého práva, a chtěla jste výklad, tak budiž.

K tomu bych ráda uvedla zejména to, že podle českého práva odnětí dítěte z opatrování toho, kdo má podle právního předpisu nebo podle úředního rozhodnutí povinnost o něj pečovat, naplňuje skutkovou podstatu trestného činu únosu dítěte. Nevím, jestli tohle k něčemu bude, ale v každém případě máme zde více skutkových podstat, které by se daly hypoteticky využít. Pachateli hrozí v takovém případě trest odnětí svobody až na tři léta nebo peněžitý trest. V případě, že se ohrozí jeho mravní vývoj, tak až pět roků. Pokud by v důsledku takového jednání dítěti byla způsobena smrt, může být pachatel potrestán, a nemusí se vám to ani zdát příliš, mně se to také nezdá hodně, na tři roky až deset let.

Chtěla bych zde ale zdůraznit, že nemůžeme posoudit, zda v tomto konkrétním případě jsou biologičtí rodiče ti, kteří mají podle právního předpisu nebo podle úředního rozhodnutí – v tomto případě norského státního orgánu – povinnost o dítě pečovat.

Pak zde máme ještě několik skutkových podstat trestných činů – týrání svěřené osoby, v té základní skutkové podstatě jeden rok až pět let, v těch kvalifikovaných skutkových podstatách dva roky až osm let, pět let až dvanáct let. Těch trestných činů je samozřejmě více, včetně toho, který jste zmiňovala.

Podle našeho trestního zákoníku zde přichází v úvahu i křivé obvinění jiné osoby podle § 345 odst. 1 trestního zákoníku, kdy pachateli hrozí trest odnětí svobody až na jeden rok, a v případě, že je tam úmysl, který se prokáže, až na tři roky, pokud – a v tomto případě by to zřejmě naplňovalo tu skutkovou podstatu – se dojde k těžšímu následku, mohl by být pachatel potrestán až trestem na deset roků.

Je zde dána otázka. Místní působnost trestněprávních předpisů České republiky je také jasně vysvětlena v § 4 a následujícím a můžu ji pochopitelně potom rozvést, ale ve vztahu k našemu konkrétnímu případu, když nechceme používat to adjektivum relevantní, není skutečně významná, protože my se musíme nejdříve dobrat toho, na jakém území, v jaké situaci a za jakých okolností se ten konkrétní případ řeší. My opravdu vycházíme z hypotetických situací a jediné, čeho se můžeme teď chytout a z čeho můžeme vycházet, jsou úřední rozhodnutí Norska, s kterým, jak už bylo opakovaně i písemně zde zdůvodňováno, nemá Česká republika příslušné právní úmluvy, dohody.

Pokud jde o vámi citovaný nový zákon o mezinárodní justiční spolupráci, ten samozřejmě pamatuje na některé případy. Nemyslím si, že by se dal aplikovat tak, jak jste jej zde prezentovala, ale můžu vám slíbit, že nechám ještě jednou, myslím velmi kvalitně personálně vybavený odbor Ministerstva spravedlnosti civilněprávní legislativa mezinárodní oddělení, přezkoumat, jestli v tomto směru byly vyčerpány opravdu veškeré možnosti.

A teď k tomu, co samozřejmě vždycky přichází v úvahu. Je to osobní kontakt. Tam, kde nám již nestačí právní nástroje, můžeme sáhnout i k tomu faktickému opatření, že příslušný ministr spravedlnosti kontaktuje přes norské velvyslanectví tady v Praze svého kolegu nebo přímo, to je také možné prostřednictvím protokolu, svého kolegu norského ministra spravedlnosti.

Já se vám přiznám, milá paní poslankyně, že po prostudování toho materiálu mám stále pochybnosti o skutkovém stavu daného případu. A proto než bych se uchýlila k tomuto kroku, tak bych musela mít více skutečností, které by mě přesvědčovaly o tom, že můžu intervenovat, aniž bych měla možnost se seznámit s dalšími dokumenty ve prospěch nezletilých dětí, protože podle mého plného přesvědčení my musíme dát stranou zájem...

Takto: Prvořadý je zájem těch nezletilých dětí na optimálním výchovném prostředí. To je to the best interest of child. To říká Úmluva o právech dítěte a další evropské úmluvy. A to

vy velice dobře také víte. Víme to všichni. Teprve v té druhé řadě přichází v úvahu hájit zájem rodičů, ať už biologických, adoptivních, nebo pěstounů. Tato situace je velice komplikovaná nejen po právní stránce, ale i po té lidské a faktické. Takže abych se v nejlepším zájmu dítěte angažovala, musela bych být více než dosud přesvědčena, že to je opravdu v nejlepším zájmu dítěte.

Tím se vám chci omluvit, že jsem možná zklamala vaše očekávání tady teď z toho řečnického pultíku. Neznamená to, že bych založila ruce do klína a tím případem se dál nezabývala. Ten případ zůstává aktivní. Vy koneckonců budete také chtít další podrobnější odpovědi a rozhodně ty, které dostanete, nebudou odpovědi formálně zamítavé.

Mě samotnou by zajímalo, jaká je skutečná pravda o tomto případě. Jestli můžu jenom osobně apelovat, abychom nemedializovali tu kauzu více, než je nutné z hlediska zájmu nezletilých dětí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Chalánková si přeje vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji, paní ministryně. Vítám a vím, že se také věnujete ochraně práv dětí a práci ve Fondu ohrožených dětí. Nicméně na odpovědi, které jste mi dala – v podstatě jsem se ptala jak v úvodu své řeči, protože můj dotaz zněl: na základě jaké mezinárodní smlouvy, když Norsko smluvní stranou žádné takové smlouvy není. Jedná se o jasný střed jurisdikcí, české a norské, takže to bychom hovořili stále dokola.

Potěšilo mě, že jste zde vypsala, jaký by hrozil trestní postih těch, kteří takto jednali podle českého práva. Že by se jednalo o únos dítěte. Já k tomu mohu zase říci ze svých zkušeností i se sociálně-právní ochranou dětí a zkušeností pediatra, že zejména je nutné sledovat to, že běží čas.

Vím, že Úřad pro mezinárodněprávní ochranu někdy ukončí takovéto případy tím, že děti si již zvykly jinde a že by přesto, že by se podle práva měly vrátit svým biologickým rodičům, nebo pokud dochází k únosům mezi rodiči, tak k tomu druhému podle práva, a že uběhlo již tolik měsíců a tolik let, že by to pro ně nebylo dobré. Ale myslím si, že takováto rozhodnutí nejsou úplně jednoduchá a nejsou mnohdy úplně správná. Je to velmi složitá kauza, jak jste řekla.

Znovu jsem se ptala, na základě čeho my budeme respektovat norská rozhodnutí na území Norska. Z odpovědi našich ministrů mám pocit, že kdyby se zítra děti objevily na českém území, s omluvou je snad vrátí do Norska. To už jsem říkala.

Pak mám návrh na usnesení zase v podrobné rozpravě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. (Hlásí se poslanec Bendl.) Není tomu tak. Tak rozpravu končím. Pardon, omlouvám se. Pan poslanec Bendl se hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já nejsem seznámen detailně s celým případem, proto možná moje reakce nebude úplná a nebude odpovídat tomu, že některé informace mi známy nejsou. Ale jestli jsem to správně pochopil, tak šlo o rodinu s dvěma dětmi, kde došlo k podezření toho, že se rodiče dopustili nějakého trestného činu na svých dětech. Ty děti jim byly zhruba před třemi lety odebrány. Ti sourozenci byli od sebe

oddělení, každý žije někde jinde po dobu tří let. Za ty tři roky jim nebylo prokázáno, že by se ti rodiče dopustili na těch dětech nějakého trestného činu.

A já tady poslouchám ministryni spravedlnosti, že nezavolá svému kolegovi ministrovi spravedlnosti do Norska, aby se ho zeptala na detaily, protože se jí to celé nějak nezdá. Nezlobte se, ale já myslím, že česká vláda a každý z ministrů české vlády by měl hájit zájmy českého občana kdekoli na světě a měl by pro to udělat maximum. Může-li udělat něco víc, než je jenom jurisdikce, tak jak se tady baví právníci, pak by to prostě udělat měl a neměl by tu říkat, že si počká, jak to kde dopadne. Já bych opravdu, a myslím to teď upřímně, čekal nejenom od paní ministryně spravedlnosti, ale od celé vlády, od premiéra, a možná i – nebo od premiéra bych čekal, že se k tomu možná nějak postaví, pokud uslyší tyto odpovědi, a z titulu své funkce se obrátí na norské orgány a bude chtít urychlené řešení celé záležitosti. Tak aby, je-li tam nějaká vina, byla prokázána, ale i v České republice. V případě, že se něco takového děje, Česká republika není Pandžáb, to není země, kde bychom se neuměli postarat o děti našich občanů v případě, že se dopustili na dětech nějakého trestného činu, a měli bychom udělat všechno pro to, aby se děti vrátily zpátky, abychom se o ně jako stát postarali. Já mám z celé odpovědi pocit, že paní ministryně ten zájem nemá. Mrzí mě to. Moc bych si přál, abyste vy, poslanci, nebrali toto hlasování Sněmovny jako obranu svého ministra, ale jako zájem těch dvou dětí, pro které by se měla ta situace vyřešit. Já mám sourozence, ale o patnáct let mladšího, nikdy jsme spolu celou dobu takto nežili, nebo neprožívali intenzivně nějaké rodinné záležitosti, ale všichni musíte vědět, že jsou-li dva sourozenci spolu a jsou-li v cizí zemi od sebe oddělení, že to asi nebude nic příjemného.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně si přeje vystoupit a má slovo. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. To je ale právě to, na co upozorňujete, pane poslanče. Jinými slovy, pokud budu vědět, co je nejlepší zájem těch dětí, tak samozřejmě mi vůbec nikdo ani nemůže zabránit, abych zavolala ministru spravedlnosti norskému. Ale já předtím musím mít dokumenty, informace a skutečnosti, které mi umožní, abych vedla ten rozhovor určitým způsobem. Víte, že jsem asi pět měsíců v úřadě, s tímto případem jsem se setkala v těch záplavách různých interpelací, stížností, zčásti oprávněných, zčásti neodůvodněných, řekněme, před měsícem, před šesti nedělemi, a ten případ, jak už jsem řekla, je živý. To neznamena, že bude teď založený. To je případ dvou nezletilých dětí a já myslím, že vím stejně dobře jako vy, právě proto, že v téhle problematice aktivně působím, a také jsem se zasadila o adopci mnoha dětí, třeba romských dětí, hlavně v devadesátých letech spolu s doktorkou Vodičkovou, předsedkyní Fondu ohrožených dětí, pak jsme už posléze tak úzce nespolupracovaly, ale v rámci té neformální spolupráce jsem vždycky byla ve svém volném čase k dispozici, čili mě nemusíte rozhodně obviňovat z toho, že bych se nedovedla vžít do pozice nezletilých dětí, na jedné straně.

Na druhé straně jsem zažila – ale já nebudu teď podporovat opačné stanovisko třeba té norské dětské školky, protože z těch dokumentů, které logicky spíše vypovídají ve prospěch té české matky a českých rodičů, vyplývá, že to podezření zatím nebylo potvrzeno a nebude už asi potvrzeno. Nicméně jsem se setkala ve své praxi s mnoha případy, kdy se potom ukázalo, že to je všechno trochu jinak. Já osobně, když si potom – vycházím z toho, co mi moji úředníci připraví – přečtu, že zatím nikdo z příbuzných těch nezletilých dětí se na nás, na Ministerstvo spravedlnosti, neobrátil s žádostí o bezplatnou právní pomoc norským orgánům, nenavštívil nás, nechtěl konzultaci, v takovém případě si myslím, že by bylo spíše namístě, než já budu zvedat telefon a volat norskému kolegovi, ministru spravedlnosti, aby se obtěžoval někdo z těch příbuzných nezletilých dětí a navštívil nás na Ministerstvu

spravedlnosti. Můžu vám garantovat, že to je záležitost, ve které bych toho konkrétního zájemce vždycky přijala. A teprve poté, co bych si ho vyslechla a zkompletizovala bych si tedy informace, které mám v písemné podobě – a které jsou vždycky takové suché – k dispozici, bych se rozhodla, jestli budu, nebo nebudu aktivizovat i tuto poslední možnost – resortního kolegu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Bendl chce vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Já už budu stručný. Pane předsedo, dámy a pánové, já jsem nechtěl, aby paní ministryně – nebo nemám představu o tom, že ministryně spravedlnosti bude posuzovat podle práva, jestli to, co se stalo v Norsku, bylo špatně, nebo dobře. Od toho jsou možná, řeknu, právníci a legislativa, soudy v Norsku. Nicméně já bych čekal od českého ministra, že prostě udělá všechno pro to, aby se ten český občan dostal v případě, že dochází k takovýmto věcem, do České republiky a případně byl souzen tady. A v případě, že jde o tři děti, nebo dvě děti tři roky od sebe oddělené, čekal bych více, řeknu, tlaku na to, aby se s tou situací něco dělo. A nečekal bych možná na to, že přijde někdo požádat ministra spravedlnosti. Třeba k tomu nemají odvahu, když vidí, co se děje.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byl pan poslanec Bendl. Pan poslanec Kučera, prosím máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážené dámy a vážení pánové. Paní ministryně, prostřednictvím pana předsedajícího, my tady skutečně nejsme u soudu, my tady nevedeme soudní proces. A ty důkazy, které tady padají, možná že třeba nejsou dostatečné. Já bych chtěl jenom vidět, jak by se na tomto místě, na místě ministrů a na místě premiéra, zachovali například kolegové ze Spojených států, kolegové z Německa, jak ti by se postarali o své občany. Já si myslím, že to by bylo na úplně jiné úrovni, než teď předvádí vláda České republiky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Dále do obecné rozpravy ještě – nejprve paní poslankyně Chalánková, potom paní ministryně spravedlnosti stále v obecné rozpravě.

Poslankyně Jitka Chalánková: Také mám u sebe poměrně obsáhlý spis, uložený, který obsahuje spoustu rozhodnutí, spoustu oslovení ze strany rodičů a spoustu žádostí o pomoc směrem k českému státu, například Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí, Ministerstvo zahraničí a podobně. Je toho skutečně hodně. Mají právní zastoupení a také podali žalobu do Štrasburku na ochranu lidských práv.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně spravedlnosti má slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, učím se teprve politickému vstupování, ale teď mi to nedá. Když se podívám na ta data, která provázejí tento spis, tak byly to vaše vlády, které v tom nic neudělaly. Tento případ se skutečně vleče už mnoho let. A pokud jde o zde citované úřady a instituce, já samozřejmě to vím, já jsem hovořila jenom o resortu spravedlnosti, který tady alespoň ve svých podkladech nemám. Ale pokud tam teď za dobu, kdy jsem v čele resortu,

někdo byl a byl nespokojený se službou, která mu byla v této věci poskytnuta, ráda zjednám nápravu. Samozřejmě nemůžu vědět o všech postupech svých úředníků. Ale to neznamená, že bych je omlouvala. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Chalánková, prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já bych zareagovala pouze technicky. S tímto případem jsem seznámena zhruba z přelomu loňského a letošního roku a od té doby se tomuto případu plně věnuji. Takže to jenom na okraj tady toho. A zároveň jsem chtěla požádat Sněmovnu, aby tento případ nebrala politicky. Proto jsem nechtěla, aby se hlasovalo, aby se řešilo, kdo kdy za co může. Protože nesmíme zapomenout, že ten případ se hlavně musí řešit rychle a vyřešit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud se dále do obecné rozpravy nikdo nehlásí, tak ji ukončím a poprosím paní poslankyni Chalánkovou, aby nám navrhla usnesení.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dovoluji si přednést návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí na písemnou interpelaci poslankyně Jitky Chalánkové na ministryni spravedlnosti ve věci odebrání a následného rozdělení českých dětí, sourozenců, občanů České republiky v Norsku, podle sněmovního tisku číslo 186."

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Ještě jsem registroval žádost o odhlášení, takže já vás všechny odhlásím... Poprosím vás o novou registraci.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej přednesla paní poslankyně Chalánková, tzn. nesouhlas Poslanecké sněmovny s odpovědí paní ministryně.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 53, přihlášeno je 121, pro 52, proti 38. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat tiskem 187, což je opět interpelace paní poslankyně Chalánkové, tentokrát na paní ministryni práce a sociálních věcí ve stejné věci, tzn. odebrání a následné rozdělení českých dětí v Norsku. Paní poslankyně, prosím máte slovo v obecné rozpravě.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedo.

Vážená paní ministryně, děkuji vám za obsáhlý obecný výklad problematiky odebrání ohrožených dětí obsažený ve vaší odpovědi na mou první otázku. Souhlasím a jsem ráda, že to slyším právě od vás, že odebrání dítěte z rodiny má být až naprosto krajním prostředkem jeho ochrany. Dodávám, že tomu tak bohužel v praxi často není a že počet takových přehmatů v zahraničí roste.

Jistě se mnou budete také souhlasit, že lze odebrat jen dítě, které je nějak ohroženo. V případě, o který jde, však byly odebrány děti, které nijak ohroženy nebyly.

Nesouhlasím s vámi, pokud tvrdíte, že – cituji: "Nastavení hranice, jaký stav je považován za bezprostředně ohrožující, je však mezi jednotlivými státy odlišné a je předmětem vnitrostátní úpravy právního toho kterého státu." Mezinárodní normy jsou přijímány proto, aby praxi států sjednocovaly. Pokud by platilo, že každý stát si může své mezinárodní závazky vykládat, jak chce, bylo by to popřením samotného smyslu mezinárodního práva.

Dílčí odchylky jsou možné snad v rámci rozdílnosti různých kultur, pokud to smlouva připouští. Ale pak je třeba, alespoň podle současné judikatury Mezinárodního soudu pro lidská práva i podle praxe Výboru OSN pro lidská práva, aby tyto odchylky braly vnitrostátní soudy u cizinců v úvahu, nikoliv aby je ignorovaly, jak to dělají norské orgány v českém případě. A už vůbec nesmí jakýkoli vnitrostátní výklad popírat lidská práva včetně práv dětí. Bohužel právě to se stalo a stále děje v Norsku. Norské orgány pošlapaly lidská práva českých dětí a jejich českých rodičů pod záminkou vlastního výkladu Úmluvy o právech dítěte a ignorují kulturní odlišnosti mezi typickou norskou a typickou českou rodinou. Prostě se chovaly k české rodině, jako by byla norská, resp. postihly ji za to, že je málo norská.

Dále uvádíte, že nemáte žádné informace o případu, kdy norské orgány nakonec umožnily indickým dětem, jejichž rodiče byli indiští občané, návrat domů, a to po diplomatické intervenci indické vlády. Vážená paní ministryně, nechápu, jak si vaši podřízení vůbec mohli dovolit vám dát do pera takovou odpověď. Chápu, že o tomto případě nevíte vy, ale vaši podřízení to vědět mají. A pokud nevědí, mají si informace rychle sehnat a tvářit se, že ten případ mají dávno v malíčku. Je to totiž jejich práce. Ten případ prokazuje, že když domovský stát chce a snaží se, lze návratu dětí dosáhnout. Nedivím se, že Česká republika zatím ničeho nedosáhla, když vaši úředníci o této kauze dosud nemají ani ponětí.

Dále. Odpovědi na mou třetí otázku jste se zcela vyhnula. Otázka zněla, zda jste ochotna osobně intervenovat ve prospěch návratu dětí do České republiky u své norské resortní kolegyně, ministryně pro děti, rovné příležitosti a sociální začlenění paní Solveig Horne. V odpovědi uvádíte všechno možné, jen ne to, zda se hodláte sama osobně ve věci angažovat. Možná by stačilo zvednout telefon nebo se během nějakého jednání sejít s vaší norskou kolegyní, vysvětlit jí situaci a možná by pak už si sama dokázala zjednat pořádek. Možná o tom případě prostě jen neví, tak jako vy neznáte detaily všech případů odebrání dětí z rodin v České republice. Vaše věta, že jsou zvažovány možnosti dalších diplomatických jednání, mně rozhodně nestačí. Navíc vyvolává další otázky: Jak to že dalších? Ona už nějaká diplomatická jednání proběhla? A jaká další jednání jsou zvažována? Na jaké úrovni? Co má být jejich výsledkem?

Nemohu souhlasit ani s tím, že věc je výhradně v pravomoci norských orgánů, že děti nikdy nežily v České republice a neumějí česky. Nic z toho není pravda. Jedno z dětí žilo v České republice asi rok, je to obsaženo v mé interpelaci, v době, kdy matka neměla povolení k pobytu v Norsku, přestože tam žil její manžel a otec dětí. Obě děti zde mají širší rodinné zázemí. Rodiče samozřejmě učili děti česky i norský. Šlo o typickou bilingvní rodinu. Záměrem rodičů nebylo vychovat z dětí Nory. Teprve odebrání dětí způsobilo, že děti postupně češtinu zapomínají, protože v jejich okolí není nikdo, kdo by s nimi hovořil česky. Dokonce i matce bylo zakázáno během jejích velmi omezených povolených styků s dětmi mluvit jejich rodným jazykem, kterým je čeština. Tvrdí-li někdo, že děti nikdy nežily v České republice a že neumějí česky, usvědčuje se z toho, že celý případ pořádně nezná, ačkoliv se jím údajně zabývá už od ledna 2013. A současně uráží jejich matku. Mělo by být jedním z prvních úkolů českého státu to absolutní minimum, co může stát pro ty děti udělat, zasadit se o to, aby norská sociální služba zajistila každodenní výuku jejich rodného jazyka, tj. češtiny. Ty děti nejen že na to mají plné právo, ale mají též nárok na odškodnění za každý den, kdy se tak nestalo.

Nesouhlasím s tím, že české orgány nejsou příslušné. Příslušnost českých soudů je dána. Z hlediska České republiky mají právo a současně povinnost pečovat o děti stále jejich biologičtí rodiče. Česká republika totiž nikdy norská rozhodnutí řádně neuznala, a dokonce o nich de iure ani neví. To, že Norsko není smluvní stranou Úmluvy o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání, výkonu a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí, sjednané v Haagu dne 19. října 1996, přece není argumentem pro to,

že Česká republika je ze hry. Právě naopak. Znamená to, že Česká republika vůbec není povinna uznat jakékoli norské rozhodnutí ve věci. Je to typický střet jurisdikcí české a norské, jak se o tom učí v rámci kurzů mezinárodního práva soukromého. Argumentovat tím, že Norsko není smluvní stranou této úmluvy, je absurdní. To není žádná překážka pro nás, ale naopak výhoda v případných diplomatických jednáních. Proč si, vážená paní ministryně, počínáte tak, jako by norská rozhodnutí pro vás a pro Českou republiku byla závazná, když nás vůbec k ničemu nezavazují – alespoň ne do doby, než by je uznal český soud?

Vážená paní ministryně, neodpověděla jste ani na moji pátou otázku, která zněla: Můžete popsat, jak by v obdobné situaci postupovaly české státní orgány vůči občanům Norska? Zřejmě mezi námi došlo k nedorozumění. Já totiž, zřejmě na rozdíl od vás, nevycházím z toho, že k odebrání dětí rodičům byl jakýkoli důvod, a proto necítím potřebu norské sociálky obhajovat. Jen tak si umím vysvětlit vaši odpověď, že by české orgány postupovaly identicky.

Pro jistotu svoji otázku zpřesním. Můžete popsat, jak by postupovaly české státní orgány v situaci, kdy by měly pouhé podezření na pohlavní zneužívání dětí ze strany jednoho z rodičů? Jestliže by děti odebraly a daly do přechodné pěstounské péče i na základě pouhého podezření, bylo by přípustné od sebe oddělit sourozence? A jak by české státní orgány postupovaly, kdyby se následně prokázalo, že k žádnému pohlavnímu zneužívání ve skutečnosti nedošlo a že udání dost možná bylo jen způsobem, jak se pomstít rodičům, popřípadě i z důvodu jejich národnosti? Skutečně bychom v takové situaci postupovali identicky, to jest ponechali děti v pěstounských rodinách a tvářili se, že se nic nestalo? Nebylo by spíše namístě děti takovým rodičům okamžitě vrátit, omluvit se jim a všechny odškodnit, protože jinak bychom mimo jiné riskovali i diplomatickou intervenci ze strany Norska, a proti oznamovatelům zahájit trestní stíhání pro křivé obvinění?

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Hlásí se paní ministryně. Prosím, máte slovo. Paní ministryně práce a sociálních věcí paní Michaela Marksová.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych především chtěla ještě zopakovat, že děti se narodily v Norsku. Jestli jeden chlapec byl nějakou dobu v Česku, tak to byla jen část jeho života.

V žádném případě tuto kauzu nijak nechci podceňovat, ale asi, jak tady řekla paní ministryně spravedlnosti, nevím, jestli ten důvod pro odebrání z rodiny skutečně pominul, jestli se prokázalo, že tam žádné násilí nebylo.

Jinak bych také chtěla říci, že to, co může dělat naše ministerstvo, je pomoc prostřednictvím Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí, který sídlí v Brně. Tento úřad jedná opakovaně s širší rodinou, pomáhá i matce. Dokonce sám aktivně už za předchozích vlád žádal Ministerstvo zahraničí, aby byli chlapci vydáni z titulu takzvané diplomatické ochrany, což, jak jsem byla informována, je jediná cesta, jak je dostat do České republiky. Pokud vím, byl to předpředchozí ministr zahraničí, kdo to nakonec neudělal, protože tato kauza se už táhne strašně dlouho.

Já si myslím, že v současné době je kauza u Evropského soudu pro lidská práva. Já si myslím, že jakmile se jedná o takhle zamotanou mezinárodní kauzu, tak je to možná to úplně nejlepší, co může být.

Jinak ale opakuji, že veškerá pomoc, kterou tady můj resort mohl udělat, určitě udělána byla. A byly udělány i diplomatické intervence, bylo jednáno s velvyslanectvím. Jak říkáte, můžu ještě za sebe napsat dopis, případně posléze zavolat norské kolegyni, nicméně si myslím, že ve chvíli, kdy je to u Evropského soudu, to asi moc nepomůže. Ale jak říkám, tento případ v žádném případě nepodceňuji. Také jsem hodně dlouho hovořila právě s panem ředitelem Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu a snažila jsem se to pochopit. A to, co on mi řekl, je, že v Norsku jsou prostě úplně jiné standardy ochrany dětí, kde zájem dítěte je bráný jako něco úplně svatého, a možná v jistých případech se nám to může zdát až zase přepísknuté na druhou stranu. Ale máte pravdu. Jim je jedno, jestli je to dítě české, norské nebo indické, měří všem stejným metrem. Byla jsem informována, že podobný přístup má i Velká Británie. Vůbec nerozlišuje nějaké kulturní rozdíly mezi rodinami, ale má prostě určitá pravidla jednání s dětmi v rodině a nejede přes to vlak.

Co se týče oddělení sourozenců. Jenom upozorňuji, že jsem strašně ráda, že se tady zabýváme případem dětí, které jsou v Norsku, ale jenom bych strašně ráda upozornila, že máme celou řadu vnitrostátních případů, které jsou mnohem dramatičtější, nebo přinejmenším stejně dramatické. Každý, kdo se s nějakými konkrétními kauzami setkal, tak víte, že to jsou naprosto srdcervoucí případy. Boj o oddělení sourozenců, když jsou odebírány z biologické rodiny. O to, že se nemají vlastně oddělovat, ale přitom i státní instituce to dělají, a někdy to dokonce dělá i Fond ohrožených dětí, když situace nastane. Jsou tady diskuse, které se táhnou celá léta. Já bych se jinak strašně přimlouvala, mně by vyhovovalo, kdyby tento případ přitáhl vaši pozornost i k vnitrostátním problémům, které jsou mnohem četnější.

A tady konkrétně u tohoto oddělení. Byla jsem informována, že pravděpodobně, jak byly děti z rodiny traumatizované, tak byly spolu v podstatě nezvladatelné. Měly velice hyperaktivní chování, možná i agresivní, a že snad z toho důvodu byly rozděleny, protože jinak se k rozdělení samozřejmě nepřistupuje. Ale říkám, že takové podobné situace nastávají i tady v Česku v českých rodinách. Jsou často požehnány i českými oficiálními orgány.

Na závěr. Chtěla bych říci, že my se rodině maximálně věnujeme. A opravdu říkám, že se snažíme, aby se mohly děti vrátit do širší rodiny. Jediné, co mohu udělat navíc, je tedy, jak paní poslankyně řekla, ještě kontaktovat svoji kolegyni, což tedy udělám. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Hlásí se pan poslanec Laudát. Po něm dostane slovo paní poslankyně Chalánková.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedo, dámy a pánové. Když to tady tak poslouchám, pane premiére, prosím vás, někteří vaši ministři, někteří ne, stáhněte si data, zkuste v té věci něco udělat vy. I tím politickým tlakem a vahou své osobnosti coby premiéra České republiky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Chalánková má slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Ještě bych chtěla krátce zareagovat a vysvětlit paní ministryni práce a sociálních věcí, že rodiče byli všech obvinění zbaveni. Jenom aby to bylo jasné. Přesto zůstávají dál odebrány z rodiny a rozděleny.

Pokud se týká Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí, tak matka se určitě na ně obrátila. Docházelo tam k velkým časovým prodlevám, což v tomto případě je velmi citlivá záležitost a týká se to také žaloby podané u Evropského soudu pro lidská práva, protože řešení tam může trvat tak dlouho, že potom už pro vlastní děti a celou tuto rodinu nemá ten potřebný

význam. Proto upozorňuji na tento případ. Znovu se vracím k tomu, že odpovědi našich ministrů zní tak, že uznáváme Norsko a nebráníme české občany.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Němcová má slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, odpovědi na ústní interpelace jsou takovou zvláštní parlamentní disciplínou, která je někdy chápána také jako střet opozice a koalice, a podle toho také poslanci hlasují. Jednou na obranu své paní ministryně, aby to nevypadalo tak, že ji nedrží, a nepřihlížejí přitom k obsahu, o který se jedná.

Tady paní poslankyně Chalánková si podle toho, jak já poslouchám předchozí interpelaci i tuto, dala práci s tím, aby oslovila všechny resortní ministry, kterých by se mohla tato věc týkat. Vypracovala velmi podrobnou sérii otázek a žádala na ně odpovědi. Hlasování o předchozí interpelaci ukázalo, že část Sněmovny rozhodovala pouze proto, aby stála na straně své ministryně, a neposuzovala, jestli tady jsou skutečně rodiče, kteří nemohou pečovat o své děti. Jste tátové, jste matky. Zkuste si představit, že tedy jsou to vaše děti, že tedy posloucháte donekonečna "my jsme někam zavolali, někam jsme nezavolali, mně to náleží, mně to nenáleží, já to ještě zkusím, uvidíme, co bude možné, co nebude možné". Jak dlouho by vás to nechalo v klidu? Já myslím, že ani minutu. Proto považuji za chybné vaše rozhodování. Nemohu to změnit, ale myslím si, že to bylo vedeno špatným úmyslem.

Druhá věc, kterou chci říci, je ta, že paní ministryně Marksová zde řekla, že je ráda pokud toto téma přitáhne naši pozornost i k tomu, co se děje uvnitř České republiky, pokud jde o podobné případy, a řekla možná i horší, že bude ráda. To já prostě nejsem ráda. Já si myslím, že pokud ona ví, že se takové případy dějí, od toho je v exekutivní roli, a myslí-li si, že je potřeba změna nějakého zákona, který by vedl k nápravě situace a umožnil to, aby se vnitrostátně tyto věci neděly, tak s takovým zákonem ona musí přece přijít, ne nám tady říct, že je ráda, že to přitáhne naši pozornost. To skutečně nemůže nic vyřešit. Může se stát pouze to, že tady budou další poslankyně nebo poslanci, kteří budou hledat cestu řešení ústní interpelace, protože jinou možnost nevidí, ale to, jak vidíme, těm matkám a otcům nepomáhá.

Takže chci závěrem požádat paní ministryni, aby přesněji specifikovala, v čem je problém uvnitř České republiky v této souvislosti a jaký náhled řešení nám chce nabídnout.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Paní ministryně práce a sociálních věcí. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych tady jenom ráda zopakovala, že tenhle případ se táhne od roku 2011, kdy to bylo odebráno. A mě by zajímalo, jestli tady byly interpelovány předchozí vlády. Co jste pro to udělali? A to byl, pokud vím, pokud je ta informace správná, tak to byl pan ministr Schwarzenberg, který nějakým způsobem nekonal a nevyužil tady institut diplomatické ochrany. To je jedna věc.

A druhá věc, co se týče vnitrostátní záležitosti, tak zase to jsou věci, které se tady táhnou celá léta, a nemá asi smysl to teď rozebírat, můžete na to napsat zvláštní interpelaci. Myslím si, že naše zákony jsou celkem v pořádku, ale to, jak se někdy aplikuje sociálně-právní ochrana, to je občas poněkud složité. Stejně tak, jako jsou samozřejmě složité jednotlivé kauzy.

Neříkám, že jsou děti odebírány neoprávněně, ale to víte i z médií, že některé ty kauzy jsou velice problematické. A co musím také říct, je, že když jsem se za ta léta s různými setkala, tak je strašně těžké do nich dovnitř úplně podrobně vidět, takže je strašně těžké někdy soudit, jestli ty orgány, jak kdo postupoval, má pravdu paní Vodičková z FODu, nebo má pravdu, v uvozovkách, státní sociální pracovnice a tak dále.

Nicméně znovu opakuji, kauza se táhne od roku 2011. Takže co se tady dělo v letech mezi tím? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kučera, potom paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, víte, já mám doma syna v předškolním věku. A vaše argumentace o tom, co kdy kdo udělal, mi trochu připomíná jeho argumentaci, kdy říká, to jsem neudělal já, to udělal František a to už bylo, to už se stalo. Já bych byl velice rád, kdybyste se k tomu postavila skutečně jako ministryně vlády České republiky a začala v té věci konat a nechovala se jako dítě v předškolním věku. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Chalánková má slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Jen krátce opakuji, že o tomto případě vím asi z přelomu roku, prosinec – leden, a od té chvíle se mu plně věnuji. Pokud se týká zákonů, které by se měly změnit, tak určitě jsem k dispozici a vím přesně, o které zákony se jedná a čím byly inspirovány. Jakou praxí a ve kterých zemích. Ale především bych chtěla upozornit, že naše jednání v této sněmovně maminka těchto dětí sleduje, takže ona opravdu očekává, že tuto záležitost budeme řešit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan poslanec Vácha, po něm pan poslanec Klaška.

Poslanec František Vácha: Pane předsedo, kolegyně, kolegové, já jsem už vystupoval minule, když vystoupil pan ministr zahraničních věcí. Když poslouchám vystoupení ostatních ministrů, tak musím říct, že mám doma čtyři děti a začínám mít strach s nimi vyjet do zahraničí, aby mě tam někdo neoprávněně z něčeho neobvinil a ty děti mi nebyly odebrány a já se bez nich vrátil do České republiky a tady prosil vládu České republiky o pomoc a ta si bude přehazovat horký brambor z jednoho ministerstva na druhé, z jednoho úředníka na druhého a já se té pomoci nedočkám.

Myslím si, že je jedno, jaká vláda, ale myslím si, že byste měli začít něco dělat, měli byste začít jednat a měli byste těm českým občanům pomoci. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Klaška, potom pan poslanec Zlatuška.

Poslanec Jaroslav Klaška: Vážený pane předsedo, kolegové, kolegyně, mě tento případ taky velmi zaujal. Taky bych chtěl požádat pana premiéra, českou vládu, aby udělala maximum pro ochranu českých občanů. Ale stejně tak mě zajímá, protože to trvá už tři roky – co dělaly předchozí vlády? Zeptejme se na to. Co dělaly předchozí vlády, předchozí ministři

zahraničních věcí, předchozí ministři, které dneska paní kolegyně Chalánková interpeluje? Nicméně poprosím také českou vládu, je ve funkci zatím pět měsíců, aby udělali všechno možné, co budou moci. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Za prvé vás požádám o klid a poprosím debatující vpravo ode mne, aby debatu přenesli do předsálí. Děkuji. Slovo má pan premiér s přednostním právem.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych poděkovat paní poslankyni, že se této záležitosti ujala a že se jí posledních pět nebo šest měsíců věnuje takto intenzivně, že je to také předmětem interpelací.

Chtěl bych informovat Poslaneckou sněmovnu, že bych na příští schůzi Poslanecké sněmovny předložil zprávu o postupu členů vlády v této věci počínaje rokem 2011, kdy k této události došlo, a konče červnem či červencem letošního roku. Protože to je kauza, která se dotýká mandátu celkem tří vlád České republiky – vlády Petra Nečase, vlády Jiřího Rusnoka, vlády Bohuslava Sobotky. To znamená, během období, kdy tato věc probíhá v Norsku, se v naší zemi vystřídal tři vlády. Vystřídalo se možná ještě více ministrů spravedlnosti. Vystřídali se ministři zahraničí, vystřídalo se několik ministrů práce a sociálních věcí. A já si myslím, že Poslanecká sněmovna si zaslouží jasnou odpověď na to, co který člen vlády v této věci udělal.

Požádám tedy dotčené resorty, aby provedly audit všech kroků, které v této věci byly učiněny počínaje rokem 2011, a o výsledku tohoto auditu chci informovat Poslaneckou sněmovnu na příští schůzi Poslanecké sněmovny. Čili speciálně bych v této věci na příští schůzi vystoupil a seznámil bych Poslaneckou sněmovnu s kroky, které byly učiněny, a s kroky, které vláda České republiky v této věci učiní. Děkuju. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu premiérovi. Ještě než budeme pokračovat v rozpravě, tak pár technických oznámení. Pan poslanec Pfléger – náhradní karta číslo 13. Paní poslankyně Putnová – karta číslo 9. Dále se omlouvá pan poslanec Pavera mezi 12. a 16. hodinou, pan poslanec Šincl do 13 hodin. Pan poslanec Kubíček mezi 14. a 17. hodinou. Pan poslanec Votava po 14. hodině a pan poslanec Kořenek od 14.30 hodin. To jsou omluvy.

Nyní má slovo pan poslanec Zlatuška. Po něm vystoupí pan poslanec Kučera, pan poslanec Bendl a paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, pane premiére. K tomu, co říkal tady pan premiér před chvilkou, bych jenom doporučoval ještě přidat i prezidentskou kancelář, protože i odtud zaznívaly hlasy od právníků, že se tím zabývali.

Ale u výtek na to, jak bráníme nebo nebráníme odpovědi ministrů. To, co tady říkala paní poslankyně Němcová, myslím si, že venku je už menší teplota, než byla včera, ale být to za vyšší teploty, tak se docela obávám, že to může ústít, já nevím, ve vyhlášení války Norsku. Naštěstí nemáme ponorky. Anebo třeba k tomu, že se zřekneme používání Norských fondů nebo že vrátíme zpátky peníze. Atmosféra mi připadá tady tohoto typu.

Uvědomme si, že právní spory, jakkoli vypadají emocionálně a jakkoli se samozřejmě jako rodiče máme tendenci vcítovat do rodičů a do tady takových sporů, tak každý takový spor má dvě strany. A rozhodně je vhodné spíš důvěřovat soudním institucím a korektním soudním procedurám.

A z hlediska ponaučení, o kterém tady mluvila paní ministryně práce a sociálních věcí, doporučoval bych pro budoucnost udělat nějaké srovnání toho, jak vypadá sociální péče a péče o děti v Norsku a u nás, jestli náhodou standard, který je tam, není podstatně lepší a neměli bychom ho spíše přebírat, než se tomu bránit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Kučeru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já si velice vážím slov pana premiéra Sobotky s tím, že se toho případu sám ujme a že Poslanecké sněmovně předloží nějakou svoji zprávu, a to skutečně myslím tak, že si toho vážím upřímně. Nicméně byl bych velice rád, kdyby ta zpráva nebyl nějaký historický exkurz, který nám tady sliboval, což samozřejmě možná v pár větech zmíněno být může, ale kdyby se ta zpráva spíše zaměřovala na návrhy řešení a na to, jakým způsobem budeme dále postupovat. Možná že by byly zajímavé i nějaké termíny, do kdy jednotlivé kroky chceme udělat.

Ještě jednou děkuji panu premiérovi za to, že se osobně ujme tohoto případu, a skutečně bych byl velice rád, kdyby těžiště té zprávy spočívalo v návrzích řešení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu dalšího přihlášeného, pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem chtěl velmi poděkovat panu premiérovi, že si ten případ vezme za svůj, protože je složité se obracet na pět ministrů, kteří s tím každý dílem má nějakou souvislost a je to v jeho kompetenci, a zároveň aby se podíval, pokud pan premiér se tomu bude věnovat, i na svého kolegu ve vládě pana ministra Dienstbiera, který se veřejně od celé té záležitosti distancoval. A jenom cituji, co uvedl a je to možné sehnat na internetu: "Nejsem jako ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu oprávněn vyvíjet jakoukoliv aktivitu k ovlivňování případu v jurisdikci jiného státu." Já si tedy myslím, že především nad tím vším je zájem české vlády, aby obhajovala zájmy občanů v celé ČR a využívala k tomu nejenom odvolání se na to, že zákony v jiné zemi jsou takové a my je musíme respektovat, jak jsem se tady dozvěděl od pana kolegy Zlatušky. To je, myslím si, opravdu velmi málo.

Já bych si moc přál, když se k tomuto případu pan premiér přihlásil, aby poslanci napříč politickým spektrem podpořili usnesení, které uloží panu premiérovi, aby nám v rámci té informace také poskytl jasné kroky, které vláda nebo premiér učiní v tom, aby byly děti navraceny do ČR v co možná nejkratším termínu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Chalánková, poté paní poslankyně Němcová.

Poslankyně Jitka Chalánková: V podstatě mí předřečníci už řekli hodně věcí za mě. Chtěla jsem reagovat na pana poslance Zlatušku. Znovu opakuji, že se skutečně jedná o typický střet jurisdikcí a česká (norská) rozhodnutí Česká republika a české soudy nikdy neuznaly. To už jsem řekla hned v úvodu své řeči.

Děkuji panu premiérovi a rovněž také já jsem chtěla požádat, abychom se zabývali především tím, jak co nejrychleji rodičům a dětem pomůžeme, takže především popsat ty kroky a učinit ty kroky, které tento případ co nejrychleji vyřeší, protože tady skutečně jde

o čas. O legislativě sociálně-právní ochrany dětí není asi místo v současné chvíli tady dlouze hovořit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně, a prosím nyní k mikrofonu paní poslankyni Němcovou.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, paní řídící schůze. Já jsem chtěla reagovat na pana poslance Zlatušku, který tady ale není, nicméně vy ostatní tady jste. On říkal, že v takových případech je dobré důvěřovat soudům a počkat, včetně nás, včetně ministrů, až jak si s tím soudy poradí, a že tedy ten emocionální náboj, který do toho vkládáme, je z jeho pohledu asi nemístný, protože přeci jenom soudy jsou ty, které v takovýchto věcech mají rozhodnout, a my ať už jsme rodiče, nebo nejsme rodiče, tak máme s klidnou hlavou a bez jakéhokoliv emocionálního náboje si na to počkat.

A já chci říct jednu svou zkušenost, kterou mám také se soudy, a odmítám tuto tezi, že prostě soudy jsou ty, které naprosto a ve všech případech jsou neomylné a vždycky to za nás lépe vyřeší. Zkušenost je z doby asi už před deseti lety, kdy já jsem podávala jednu z interpelací. Týkala se k smrti utýrané čtyřleté holčičky druhem její matky a české soudy si tento případ pinkaly devět let mezi sebou, přičemž měly všechny důkazy o tom, jak brutálním způsobem to čtyřleté dítě bylo utýráno a umučeno k smrti, všechny důkazy měly, a po formální stránce je mezi sebou předávaly devět let. Až po zásahu interpelace, která tady byla, potom k nějakému řešení a odsouzení tohoto brutálního vraha dítěte došlo.

Takže promiňte, ten emocionální náboj si myslím, že má každý, kdo je matkou nebo otcem, nebo ani není matkou a otcem, jenom prostě ví, že děti jsou bytosti, které mají být chráněny, a že práva matek a otců jsou práva, která mají mít zvláštní zřetel. Ten je nutný, ten je nezbytný, bez tohoto emocionálního zájmu prostě nemůžeme technokraticky se dívat na vztahy mezi lidmi, a na vztahy v rodinách zvláště.

A na tu další poznámku pana poslance Zlatušky o tom, že možná by bylo dobré převzít nějaké standardy sociální ochrany dětí, možná i z Norska a já nevím, odkud všude, tak já jenom doufám, že to nebudou standardy, které povedou k tomu, že naše děti budou dány do převýchovy do rodiny Zlatuškových. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Další přihlášenou je paní ministryně Marksová a poté pan profesor Zlatuška. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já jsem jenom chtěla říct jednu dodatečnou informaci, kterou jsem zapomněla, a to že už šel dopis veřejné ochránkyně práv na norskou ochránkyni práv dětí právě s tím dotazem, proč sourozenci zůstávají stále rozdělení a jak, nebo jestli vůbec se tou rodinou pracuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zlatušku.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní předsedající, jenom kdybyste mohla paní kolegyni Němcové říct, že já jsem tady požadoval převzetí norských standardů práce o děti, nikoliv standart. Ona mluvila o standartách. To jsou vlajky, pentle. To je to, co se děje tady. Standardy, čili zásady práce, to bylo to, co jsem požadoval, nikoliv mávání národoveckými vlajkami.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a dalším přihlášeným je pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když už se pan poslanec Zlatuška musí předvádět a je neuvěřitelně sprostý k dámě, která tady velmi korektně vystoupila v reakci na jeho vystoupení. Podívejte se, co dělá teď. Předtím tady řekl moudro, odešel, neposlouchal – a teď tady mistruje. Když znova mluvím k němu, znova neposlouchá. Doufám, že se do této rozpravy už nepřihlásí. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Samozřejmě předpokládám, že když mě někdo oslovuje, že to udělá přes paní předsedající a že se to od ní dozvím. To je v pořádku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Do rozpravy se ještě hlásí paní poslankyně Chalánková.

Poslankyně Jitka Chalánková: Ještě krátce. Doufám, že umožním panu poslanci Zlatuškoví, aby se i seznámil s norským systémem sociálně-právní ochrany dětí, protože ne všechny informace je možné vůbec od těchto orgánů, od právníků a od rodin z Norska získat jednoduše. Určitě umožním takovou možnost a určitě seznámím i tuto Poslaneckou sněmovnu s touto praxí.

Pak v podrobné rozpravě bych ještě ráda načetla návrh na usnesení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pokud se již nikdo nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. Nyní se tedy táži paní poslankyně Jitky Chalánkové, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi.

Poslankyně Jitka Chalánková: Návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí na písemnou interpelaci poslankyně Jitky Chalánkové na ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci odebrání a následného rozdělení českých dětí, sourozenců, občanů České republiky, v Norsku, podle sněmovního tisku číslo 187."

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Mám tady přihlášku pana poslance Bendla, ale chci se zeptat – podrobná rozprava tady není v interpelacích.

Poslanec Petr Bendl: Chci podat návrh na usnesení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pokud chcete návrh usnesení, prosím.

Poslanec Petr Bendl: Já již nechci komentovat systém jednání této schůze. (Předsedající se opakovaně snaží řečníka přerušit.) Já mám právo na to tady vystoupit s návrhem usnesení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale nelze dát jiný návrh, než že nesouhlasíte.

Poslanec Petr Bendl: Dobře. Já tedy poprosím paní kolegyni, zdali by ten svůj návrh – protože se k tomu celému tady přihlásil pan premiér a řekl, že je připraven se té záležitosti věnovat, myslím si, že by si to zasloužilo usnesení, které požádá pana premiéra, aby informoval Poslaneckou sněmovnu o krocích, které povedou k navrácení dětí České republiky, které učiní česká vláda. Nevím o ničem, co by bránilo přijetí tohoto usnesení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se moc omlouvám, ale museli bychom tedy zařadit nový bod. Nelze to takto udělat, je to po rozpravě. Je mi to líto, ale musím dodržovat jednací řád. Takže návrh usnesení Poslanecké sněmovny zde zazněl a já tedy...

Přednostní právo pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem si otevřel jednací řád – § 112 Písemné interpelace – a chtěl bych vědět, z kterého odstavce jste dovodila vy nebo organizační nebo někdo, že nelze podat návrh usnesení. Já jsem to tam nedovodil, takže bych poprosil o odpověď, na základě kterého odstavce či které věty tento výklad (nesrozumitelné). Neříkám, že nemáte pravdu, jenom jsem to skutečně nedovodil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Je to odstavec 5: Na návrh interpelujícího poslance může Sněmovna v odpovědi na interpelaci přijmout souhlasné nebo nesouhlasné stanovisko usnesení.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ale není tady napsané, že může přijmout JEN souhlasné nebo nesouhlasné. Není tam napsané, že nemůže přijmout nic jiného. Nic takového tam není. Myslím, že to je extenzivní výklad. Myslím, že to není zakázáno. Nepíše se o tom, že to může být pouze a jen. Já se skutečně domnívám, že návrh usnesení může padnout a o něm se může hlasovat a Sněmovna se může sama rozhodnout, zda to navržené usnesení podpoří, nebo nepodpoří. (Hlasy z lavic ČSSD: Ano. Má pravdu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: (Po krátké odmlce.) Požádám tedy paní poslankyni Chalánkovou, zda může svůj návrh usnesení rozšířit o uvedené. (Hlasy z lavic napravo: Ne!).

Poslankyně Jitka Chalánková: Já to mileráda učiním, ale myslím si, že návrh na usnesení zazněl. (Konzultace mimo mikrofon.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já v tuto chvíli tedy nechám hlasovat o návrhu paní poslankyně Chalánkové...

Prosím, pane poslanče Stanjuro, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vím, že mi nemusíte odpovídat, když položím otázku, že vy jste za tím řídicím pultem a já ne.

V případě, pokud budete pokračovat tak, že neumožníte mému kolegovi panu poslanci Bendlovi přednést návrh usnesení a následně o něm hlasovat, tak dávám námitku proti vašemu postupu a proti způsobu, jakým řídíte tento úsek naší schůze.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám. Tento bod přerušuji na deset minut a prosím legislativní odbor, aby přišel k poradě.

(Jednání přerušeno v 10.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.55 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v našem jednání. Prosím, abyste zaujali svá místa. Děkuji.

Prosím pana poslance Stanjuru, zda by přišel k řečnickému pultíku a zopakoval svoji námitku.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní místopředsedkyně, já se většinou nenechávám vyvolávat. Já přesně nevím, co po mně chcete. Já jsem námitku přednesl, byla to námitka proti tomu, jak řídíte schůzi, ale byl bych rád za vysvětlení situace, ať je jakékoliv.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Určitě. Já se jenom ptám, protože vy jste řekl, že pokud nedám hlasovat o návrhu pana poslance Bendla, vznášíte námitku. Tak já se jenom táži, v čem spočívá vaše námitka. Konkrétní znění té námitky, abychom mohli pokračovat v jednání.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem to řekl jinak, to za prvé. A za druhé nevím, co uděláte. Já mám námitku proti řízení schůze a vy pak řeknete já to neudělám, nebo udělám. Teď úplně přesně nevím. Vy jste si vzala deset minut přestávku na poradu, předpokládal jsem, že nás seznámíte s výsledkem porady s legislativou, a na základě toho –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Určitě seznámím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já bych o to poprosil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, já jsem se s legislativou radila a bylo by to poprvé v parlamentní historii v České republice, kdy by při těchto interpelacích padl jiný návrh usnesení, než je souhlasné nebo nesouhlasné stanovisko toho, kdo interpeluje. Byl by to precedens, který do této doby neproběhl. To je výklad legislativního a organizačního odboru.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se – to není výklad, to je informace. Myslím, že nic nebrání tomu, aby pan poslanec Bendl byl první, kdo to přednese, a vy jste byla u toho v okamžiku jako řídící schůze a spolu vytvoříte nový precedens. Děkuji. (Potlesk – smích poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já tedy nechám hlasovat o vaší námitce k mému řízení schůze, je-li tomu tak, jestli na tom trváte... Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám pocit, že buď se neslyšíme, nebo si nerozumíme. Vy jste řekla, že se to zatím nikdy nestalo. Nemám důvod této informaci nevěřit, nejsem tady tak dlouho. A pokud mě někdo označuje za matadora, tak jsem tady přibližně čtyři roky a určitě jsou tady kolegyně a kolegové, kteří jsou zkušenější a jsou v Poslanecké sněmovně déle než já.

Já jsem ten souboj absolvoval několikrát, že něco bylo poprvé. Také jsme před třemi lety zavedli poprvé, že vidíme, kdo je přihlášen do rozpravy. Do té doby to tady nikdy nebylo. A bylo to poprvé, a když jsem to poprvé navrhl, tak se říkalo, to ne, to není politická vůle apod.

Bohužel jsem neprosadil, a to bylo naposledy, že se každý den podepisujeme zbytečně do papírů, které tady leží, přitom tady hlasujeme a všichni vědí, jestli jsme u hlasování byli, nebo nebyli. Ale tam u stolku máme zaměstnance, máme tam každý den listinu a chodíme se tam podepisovat. Když jsem navrhoval zrušení, tak argument byl: No to nemůžeme zrušit, protože se to děje vždycky.

Já tedy nevím, jestli nemůžeme občas něco změnit, když to má hlavu a patu.

Já jsem chtěl slyšet, který paragraf či která věta zakazuje. Ne jestli se to už použilo, nebo se to už stalo. Já si také nepamatuji, že by se to stalo, takže já nerozporuji tyto informace. Ale chtěl bych slyšet od legislativy – neříkám, že to musíte říkat vy – proč to nejde. Který paragraf a která věta říká, že poslanec nemůže podat návrh usnesení u písemných interpelací, a ne informaci, že se to ještě nestalo, to jsme ve shodě.

A v případě, že dostanu ten argument, tak se podívám do jednacího řádu a v případě, že to bude v pořádku, uznám to. A pokud budu mít pocit jiný, pak dám námitku proti tomu, jak řídíte schůzi. To není námitka proti řízení schůze, ale proti tomu, že nechcete umožnit panu poslanci Bendlovi uplatnit svoje ústavní právo, podat návrh na usnesení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já jen dodržuji jednací řád.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení Poslanecké sněmovny k interpelaci paní Jitky Chalánkové. Zahajuji o tomto hlasování... (Hlasy z pléna: Pan poslanec Stanjura vznesl námitku.) Pan Stanjura, pan poslanec, námitku nevznesl... (Žádost z pléna na odhlášení.)

Ano, všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými kartičkami.

Prosím, paní poslankyně Chalánková.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vzhledem k tomu, že je 11 hodin, tak se domnívám, že tento bod by se měl projednávat na další schůzi. (Potlesk zprava.)

Dobrá, tedy přerušuji projednávání interpelací. (Krátká odmlka.)

Nyní přistoupíme k projednání bodu

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb.,

o dráhách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 201/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl ministr dopravy Antonín Prachař. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi přednést návrh zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů. Vláda předkládá Parlamentu České republiky k projednání a schválení návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o stručnou dílčí novelu zákona o dráhách zaměřenou výlučně na implementaci práva Evropské unie.

Předložený návrh zákona představuje poslední nápravné opatření reagující na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C555/10. Tímto rozsudkem Soudní dvůr rozhodl, že Česká republika ve čtyřech oblastech neprovedla řádně implementaci směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a vydávání osvědčení o bezpečnosti. Nápravná opatření reagující na tento rozsudek byla ve třech oblastech nelegislativní a byla již přijata a projednána s Evropskou komisí.

Ve vztahu k poslední oblasti Soudní dvůr konstatoval, že rozhodování Drážního úřadu coby regulačního subjektu podle článku 30 směrnice 2001/14, to je zejména oblast přidělování kapacity dopravní cesty, její užívání a sjednávání ceny za její užití, může být přezkoumatelné pouze soudem a tomuto přezkumu nesmí předcházet správní přezkum, to je podle zákona o dráhách odvolání k Ministerstvu dopravy. Předložený návrh novely zákona o dráhách na tento požadavek reaguje a u vybraných řízení vedených Drážním úřadem vylučuje správní přezkum prováděný Ministerstvem dopravy. Rozhodnutí Drážního úřadu v těchto věcech budou tedy napadnutelná pouze soudní žalobou.

Z hlediska věcného jsou do výše popsaného mechanismu zahrnuta řízení týkající se obsahu prohlášení o dráze, přidělování kapacity dopravní cesty, sporů při uzavírání smluv mezi provozovatelem dráhy a dopravcem o provozování drážní dopravy a dále řízení o dočasném omezení a zastavení drážní dopravy. Dále jsou zahrnuty vybrané delikty v naprosté většině vlastníka nebo provozovatele dráhy, které souvisí s porušením povinností při přidělování kapacity a omezování nebo zastavování drážní dopravy. V rozhodnutí o uložení sankce byl žalobě proti tomuto rozhodnutí přiznán odkladný účinek přímo ze zákona vzhledem k tomu, že sankční řízení má vždy jen jednoho účastníka a uložení sankce může mít potenciálně velké dopady. U ostatních řízení byl odkladný účinek žaloby ponechán standardně na žádosti některého z účastníků a rozhodnutí soudu, který zváží dopady takového kroku na všechny zúčastněné.

Návrh dále obsahuje přechodné ustanovení, podle kterého se již zahájená řízení dokončí podle stávající právní úpravy, a to z důvodu právní jistoty účastníků.

Co se praktické stránky dopadů návrhu na správní řízení vydané Drážním úřadem týče, pak reálný dopad bude mít návrh zejména v oblasti sporů mezi dopravci a provozovateli infrastruktury při přidělování a užívání drážní infrastruktury. V roce 2013 bylo v této oblasti podáno osm odvolání k Ministerstvu dopravy. S ohledem na zkušenosti z minulých let zároveň platí, že i rozhodnutí Ministerstva dopravy o odvolání jsou pravidelně napadána žalobou a účastníci řízení tedy standardně již dnes využívají všechny možnosti přezkumu

včetně soudů. Navržený model vypuštění správního přezkumu prvoinstančního rozhodnutí Drážního úřadu prostřednictvím odvolání by tedy neměl mít za následek významný nárůst žalob a možné přetížení soudů. V ostatních případech vybraných řízení buď rozhodnutí Drážního úřadu nejsou napadána odvoláním, omezení a zastavení drážní dopravy například, nebo jsou vydávána zcela sporadicky. Ve většině případů se jedná o sankce.

Je rovněž třeba říci, že navržené řešení představuje především pokud možno rychlou reakci na rozsudek Soudního dvora a zohledňuje stávající organizaci státní správy v oblasti drážní dopravy, materiální možnosti jednotlivých úřadů. Jedná se ovšem pouze o řešení dočasné, a to do doby provedení transpozice evropské směrnice 2012 v příštím roce. Tato transpozice bude provedena rozsáhlou novelou zákona o dráhách, ve které budou mimo jiné koncepčně zcela nově vymezeny postavení, činnosti a pravomoci regulačního subjektu v návaznosti na novou úpravu této směrnice číslo 2012.

Návrh byl vedle meziresortního připomínkového řízení rovněž pracovně projednán a odsouhlasen zástupci Evropské komise. V případě, že návrh nebude v blízké době přijat, popřípadě bude přijat v podobě neodpovídající požadavkům Evropské komise, je zde zcela velké riziko, že Evropská komise podá proti České republice žalobu na uvalení finančních sankcí. Vzhledem k této hrozbě si dovoluji navrhnout, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem souhlas v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. S přednostním právem prosím k řečnickému pultíku pana poslance Laudátu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jménem dvou poslaneckých klubů, TOP 09 a ODS, vznáším veto na projednávání v režimu § 90.

A v této souvislosti mi dovoluji, abych už velice intenzivně vyzval i vedení Sněmovny a ministry, aby přestali zneužívat tento paragraf. Teď to neplatí na ministra dopravy, ale na všechny. To, co se tady děje – prosím, abyste se všichni seznámili s tím, pro jaký účel je zrychlené projednávání využíváno, nebo pro jaký účel je určeno. To za prvé.

Za druhé prosím, aby tady skončila argumentace, že Evropská unie něco. Evropská unie nikdy nepřistoupila k sankcím, pokud daná záležitost je řešena v legislativním procesu dané země. Tak prosím, ať už ministerští úředníci, kteří to píší ministrům do důvodových zpráv, s tím konečně přestanou.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji vaše veto a budeme pokračovat podle standardního scénáře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Karel Šidlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, když jsem se seznamoval s obsahem tisku 201, tak jsem logicky vycházel z důvodové zprávy, kterou jste měli k tomuto tisku předloženou i vy. Bylo vcelku zřejmé to, co zde podrobně vysvětlil pan ministr, že je potřebné respektovat rozhodnutí evropského soudu, který reagoval na žalobu Evropské komise, která našla v našich ukotvených postupech v legislativě porušení unijní směrnice a unijního práva ve čtyřech bodech.

Je to dáno tím, jakým způsobem máme ukotveno obecně u nás rozhodování o přidělování kapacity dopravní cesty a o rozhodnutí, která jsou legislativně dána drážnímu úřadu. Proto také jak na úrovni odvolacího orgánu, tak i přezkumného orgánu funguje gesční Ministerstvo dopravy a to je v rozporu s těmito směrnicemi. Rozhodnutí soudu je logické a hrozí samozřejmě České republice při neopravení legislativního prostoru národních zákonů České republiky sankce, které jsou nejen jako jednotná sankce za porušování, ale narůstá tam samozřejmě i každodenní penále, které je z toho vyvozeno.

Proto jsem vcelku logicky postupoval i jako zpravodaj a vnímal jsem to jako hlavní důvod novely zákona o dráhách a proto jsem byl připraven doporučit Sněmovně přijetí této novely. To, co zde již zaznělo z úst pana kolegy Laudáta, znemožňuje v podstatě projednání podle původního § 90, to znamená přijetí této novely již v prvním čtení. Přesto jako zpravodaj doporučuji respektovat usnesení organizačního výboru přidělit tento tisk hospodářskému výboru a nebudu mít žádný problém ani s případným zkrácením lhůt. Poslanecké sněmovně doporučuji novelu tohoto zákona přijmout jako takovou.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. S faktickou poznámkou pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně, nepůjdu přímo k zákonu, ale musím zareagovat na vystoupení pana kolegy Laudáta a chci si ověřit jednu skutečnost. Tady už je asi potřetí apelováno na to, aby nebyly zákony navrhovány k přijetí v prvním čtení. Že je to hanebná praktika, která by být neměla. A v jiném jednání Sněmovny jsem tady zaslechl, že minulá vláda předkládala zákony v 60 procentech a navrhovala je ke schválení v prvním čtení. Chtěl bych se ujistit, jestli to tak bylo, anebo nebylo. Protože pakliže to tak bylo, tak mi to připadá opravdu obskurní. Děkuji. Jenom si chci ověřit informaci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím – já se omlouvám, pane Laudáte, ale pan Stanjura se hlásil jako první s faktickou, potom jste byl vy. Prosím pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom odpověď na tu otázku. Nevedl jsem si takové absurdní číslo 60 procent. Nevím, kdo ho řekl. Vymyšlené číslo. Můžeme to spočítat, můžete si to spočítat sám. Všechny návrhy zákonů jsou na webu. Jenom v minulém volebním období. Můžeme klidně požádat aparát Sněmovny, pokud zadá vedení Sněmovny, aby to spočítalo, ale to číslo je vymyšlené, absurdní. Já jsem tady jako ministr nepředložil jediný návrh zákona v devadesátce a mnozí moji kolegové také ne. Nevím, kolik to je, ale určitě to nebylo 5 z 12 na schůzi jako u této schůze. Ale jestli chcete, já to klidně odpracuju a zítra vám řeknu číslo, kolik to přesně bylo. Jsou to jasná fakta. Nemusíme se potom přesvědčovat, kdo má, nebo nemá pravdu, ale 60 procent je vyloučeno, aniž bych to dopředu počítal.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Ona se rozmohla nějaká nová praxe. Ráno jsem slyšel od pana místopředsedy vlády, že předchozí ministři financí chodili na rozpočtový výbor jednou za rok. Teď tady slyšíme, že 60 procent. Prosím vás, přestaňte vykládat tyto nehoráznosti. Jestli chtěl někdo jít do politiky, taky se možná měl na ten parlament občas podívat a ne jenom číst nějaké plky v nějakých novinách. Absolutně to neodpovídá. Vy jste podle mého už dneska trumfli v režimu devadesátek, vy jste už trumfli to, co se pokoušíte procat prvním čtením, protože skutečně to bylo tady zcela výjimečně. Já si vzpomínám možná na dva tři případy, a možná ani to ne. Ale jinak prosím – ne, ne, ne, to je falešná informace.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Hájka a připraví se pan poslanec Plzák s faktickou. Stahuje. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Hájek: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já samozřejmě jsem se díval na minulou Sněmovnu. Já mám takovou představu, že tady se někdy hraje to... Nevím, jestli kolega Laudát byl na vojně, nebo ne. Na vojně byli bažanti podrobeni šikaně. A když šli do druhého roku, tak zase tu šikanu dělali mladým. Ptal jsem se: proč tu šikanu děláte? No proto, že takhle to bylo zažité.

Tady jsou pamětníci, kteří v uvozovkách pamatují, a já to nazvu šikanou, tenkrát opozice, která, mně se to taky osobně nelíbilo, která tady prováděla různé obstrukce atd. Samozřejmě tenkrát vláda u moci, pokud si pamatují, reagovala na tu situaci tak, že vyhlásila stav legislativní nouze a vedly se dlouhé, dlouhé debaty.

Já bych měl k této debatě jenom takovýto návrh, protože si myslím, že jsme tady rozumní lidé. To znamená, já předpokládám, že podle toho § 90 odst. 2 by opravdu mohly procházet věci, které jsou jasné, které si myslím, že jsou věcné, argumentačně nevyžadují další, druhé, resp. první, druhé, projít všemi třemi čteními. To znamená opravdu, bavme se o tom, skutečně to, co má racionální podklad, anebo potom to bereme en bloc, že jakýkoli zákon, který se navrhuje podle § 90 odst. 2, zrušíme. To se mi opravdu nelíbí a doporučoval bych, zkusme se racionálně pobavit o tom, zdali existuje možnost projednávat, pokud to má racionální důvod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Přece jenom musím zareagovat na pana kolegu Hájka. Za prvé, na vojně jsem byl, protože jsem byl vychován tak, že vyhýbat se vojenské službě vlasti je nemravné, to ze prvé.

Za druhé, šikana. Vás nikdo nešikanuje, ale prosím, vy jste poslanci demokratické země, demokratického parlamentu, tak se laskavě naučte demokratické jednání, demokratické grify. Tady vás nikdo nešikanuje. A pokud pan kolega Hájek tady říká "přece se rozumně dohodneme", zatím co vím, tak urážky, nadávky a mediální kampaň, váš pan předseda ještě nepochopil, že už skončila, zase opětovně to ráno předvedl na rozpočtovém výboru, pokračuje dál. Ale tady už se má pracovat.

Pokud se týká toho, že jsou to přece jasné návrhy, řadu zákonů, které jste tlačili prvním čtením v § 90, tak potom vidíte ty hromady pozměňovacích návrhů. To znamená, že vy byste tento, s prominutím, šrot, který vám dávají úmyslně úředníci ministerstev, nebo podsouvají ministrům, tak vy byste ho posílali do Senátu a potom do realizace? To snad ne. Tady nikdo

nechce nic po vás. Vy máte právo, ještě vám vyhovujeme ve zkracování lhůt, ale prosím, nezneužívejte tyto paragrafy. Ministři mají pracovat kvalitně, a jejich instituce, nikoli rychle. Já bych přivítal kvalitu před rychlostí. To, co se tady snažíte protlačit, to opravdu jenom způsobí chaos, nejasno, pokud by to prošlo dalšími stupni. Prosím, vy jste řekli, že budete makat. Zatím tady předvádíte naprostý šrot.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k řečnickému pultíku pana poslance Kalouska. Jen se zeptám, jestli faktická, nebo přednostní právo. (Přednostní právo, ale možná mi budou stačit dvě minuty.) Dobře. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Já bych k tomu rád podotkl, ona je to také trochu otázka stylu. Zeptejte se pana premiéra, on vám potvrdí má následující slova.

Když jsem byl členem vlády, samozřejmě jsem také občas, nebylo to v 60 procentech, to opravdu ne, ale také někdy výjimečně jsem chtěl Poslaneckou sněmovnu požádat o režim zrychleného projednávání. Když jsem to udělal a vláda to odsouhlasila, tak ještě předtím, než začala Poslanecká sněmovna, ještě předtím, než se sešly kluby k projednávání programu, jsem si musel udělat čas a musel jsem navštívit předsedy opozičních klubů, požádat je o schůzku a vysvětlit jim, proč je to tak důležité, vysvětlit jim, že to není politicky nebezpečné, prostě se s nimi dohodnout, že mi to vetovat nebudou, což se mi často podařilo. I pan předseda Sobotka byl někdy ochoten nevetovat § 90. Někdy se mi to podařilo, někdy ne. Ale když jsem to neudělal, tak jsem musel automaticky počítat s tím, že mi to zamáznou. Protože proč by mi to měli pouštět?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci, a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž končím obecnou rozpravu a táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Je tomu tak. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych rekapituloval diskusi. Je tedy paradoxní, že vystupovali čtyři kolegové ve vystoupeních a dva s technickými připomínkami, ale ani jedna nesouvisela s meritem věci, kterou projednáváme, to znamená s tiskem 201, ale s jednacím řádem a způsobem jednání jednotlivých legislativních návrhů.

Jinak mi dovoluji, abych ještě na základě dohody s panem ministrem navrhl Sněmovně na základě toho, co proběhlo, veto na projednání podle devadesátky, navrhl zkrácení lhůty na projednání ve výborech na pět dnů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Závěrečné slovo pana ministra. (Hlásí se Miroslav Kalousek.) Přednostní právo, nebo faktická? (Přednostní právo.) Tak prosím s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Abyste věděli, že jsme rozumní a vstřícní, zkusme se navzájem pochopit a třeba některé věci budou procházet.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k řečnickému pultíku pana ministra se závěrečným slovem.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já skutečně vítám vyjádření pana předsedy poslaneckého klubu Kalouska, že budeme spolu jednat a budeme se snažit hledat cestu, jak problémy, které v dnešním právním řádu máme a které vyplynuly ať už z rozpuštění Poslanecké sněmovny v minulém období předčasnými volbami, anebo z jakýchkoliv jiných, a nechci tady sahat do svědomí, kdo co měl udělat.

Já jsem samozřejmě připravený pro jakoukoliv diskusi. Já jsem jenom chtěl přednést návrh v prvním čtení z toho důvodu, abychom zabránili případným sankcím a vylepšili pověst České republiky v Evropské unii. A myslím si, že transpozice směrnic Evropské unie do českého právního řádu není šrot.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru, ptám se, zda má ještě někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru? Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 55, do kterého je přihlášeno 150 poslanců, kdy pro je 122, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty projednávání ve výborech na pět dní.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 56, do kterého je přihlášeno 151 poslanců, kdy pro je 123, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tento návrh byl tedy přikázán k projednání hospodářskému výboru a doba projednávání ve výborech byla zkrácena na pět dní. Tímto projednávání tohoto bodu končím.

A nyní přistoupíme k projednávání bodu

49.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh rozhodnutí Rady o trojstranné sociální vrcholné schůzce pro růst a zaměstnanost /sněmovní tisk 162-E/

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodaj výboru pro evropské záležitosti poslanec Lubomír Toufar. Táži se, zda paní ministryně má zájem o vystoupení, nebo počká potom do rozpravy. (Ministryně: Do rozpravy.) Dobrá. A táži se zpravodaje výboru, zda má zájem nyní vystoupit, nebo se přihlásí v rozpravě. (Zpravodaj: V rozpravě.) Dobrá.

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno ve čtvrtek 15. května na 8. schůzi Poslanecké sněmovny do doby přítomnosti ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové. Připomínám, že vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i písmena f) jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu tak, aby umožnila jeho včasné projednání. Předseda Poslanecké sněmovny přikázal svým rozhodnutím číslo 15 ze dne 2. dubna 2014 tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanovil mu k tomu lhůtu do 29. dubna 2014. Výbor návrh projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 162-E/1.

Rozprava na 8. schůzi Poslanecké sněmovny nebyla ukončena. Budeme tedy v rozpravě pokračovat. O slovo se přihlásila paní ministryně, poté pan zpravodaj a poté pan poslanec Stanjura. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Já v podstatě jenom stručně řeknu, že se jedná o formální schválení institutu, který již existuje. Jedná se o takzvaný Tripartitní sociální summit, což je orgán, který už funguje. Jedná se zejména o dialog mezi zástupci zaměstnanců a zaměstnavatelů na evropské úrovni a zároveň mezi Komisí a Radou. Proč je toto rozhodnutí předkládáno Poslanecké sněmovně, vyplývá, jak už bylo přečteno, z jednacího řádu Poslanecké sněmovny a jedná se o záležitost víceméně technickou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k řečnickému pultíku pana poslance Toufara. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Toufar: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych tady chtěl reagovat na připomínky kolegy Stanjury, který v rozpravě na minulé schůzi v podstatě měl dotaz, proč Česká republika měla výhradu k tomuto bodu. Chtěl bych říct, že v podstatě bez souhlasu této Sněmovny se nemůže přihlásit k těm 24 státům, jak tomu bylo na půdě Evropské unie.

Další dotaz byl, zda se někdo zúčastnil a co se projednávalo. K tomu bych chtěl říci, že v podstatě je dáno, kdo je účastníkem této trojstranné schůzky, čili mohu konstatovat, že za Českou republiku se jednání nikdo nezúčastnil.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jsem tedy velmi zklamán vystoupením paní ministryně. Vzpomeňme si, jak to bylo na minulé schůzi. Seděl tady tehdy univerzální ministr, ve skutečnosti ministr životního prostředí.

Já jsem položil ne dva, ale čtyři konkrétní dotazy. Očekával jsem, že... (Ministryně protestuje ze svého místa u stolku zpravodajů.) Vy už jste ale vystoupila, paní ministryně, v rozpravě. Takže jsem očekával, že ve svém úvodním vystoupení odpovíte, a už bych za ten mikrofon nemusel chodit. Ta odpověď, kterou se za vás pokusil zprostředkovat pan zpravodaj... Já jsem se ptal, na dva roky, kdo tam byl, jaké byly závěry, jak je použijeme, k čemu je to vlastně dobré a proč máme výhradu.

A vy jste mi na otázku, proč máme výhradu, odpověděl: Sněmovna to musí schválit, abychom byli u těch ostatních dvaceti čtyř. To se nezlobte, to je odpověď na úplně jinou otázku. Já jsem se neptal, proč to máme schválit. Já jsem se ptal, proč máme výhradu, proč jsme získali tak málo spojenců pro tu výhradu, co si o tom myslí hlavní, mainstreamový proud, že chceme být v jádru Evropské unie, těch spojenců je tam velmi málo, tak jestli nás to neohrozí v té vámi deklarované snaze být součástí hlavního evropského proudu. Takhle ty otázky zazněly, pokud jste chtěli přesně, tak jsou určitě ve stenozáznamu. A předpokládal jsem, že aparát Ministerstva práce a sociálních věcí ty odpovědi připraví, protože logicky to paní ministryně nemůže vědět z hlavy, kdo kdy kde cestoval. Ale mohli bychom vědět, k čemu je to vlastně dobré, jaké závěry – nebude to jenom jako že tam jsme, možná něco

platíme, možná je tam nějaký roční příspěvek, nebo není, nikdo tam nejedí a je to tak důležité, že o tom musíme hlasovat. Tomu já fakt nerozumím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táhá se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Paní ministryně Marksová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážená paní předsedající, poslankyně a poslanci, já tedy budu reagovat podrobně na ty otázky kolegy Stanjura, pana poslance Stanjura. Ta parlamentní výhrada, kterou uplatňuje Česká republika, to je formální záležitost. Opět se právě vrátíme k tomu, že my to takto máme prostě předsedáno v jednacím řádu Sněmovny. Není to výhrada k obsahu té záležitosti.

Co se týče české účasti, tak to, jak je to tam nastaveno – kde vlastně zástupci za Evropskou radu jsou vždycky země, která v tu chvíli předsedá, plus zástupci ze zemí ze dvou dalších následujících předsednictví. To nám tedy říká, že za Českou republiku jsme se zúčastnili naposled v roce 2009. Jinak ty summity probíhají vždy před jarním a podzimním zasedáním Evropské rady. A jak jsem zase uvedla, tam jsou zástupci těch evropských svazů jak na straně zaměstnanců, tak zaměstnavatelů. Ale pokud to je nutné, nebo možné, tak se mohou samozřejmě účastnit i ti čeští zástupci těchto svazů.

Jinak bych vás taky chtěla informovat, že Senát Parlamentu ČR již vyjádřil svůj souhlas na schůzi konané dne 23. dubna letošního roku.

Tento orgán, co se týče těch výsledků jednání, tak má doporučující charakter, shromažďuje podněty a dává je dalším orgánům Evropské unie. V podstatě je to evropská tripartita.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To se tedy úředníci moc nepředvedli v té odpovědi. Je to takové, jaké to je. Byli jsme tam naposled v roce 2009. Já jsem tedy pochopil, že to je úplně k ničemu, kdybych měl vycházet z toho, co jste dneska řekla. Jezdí tam někdo za Evropu, za zaměstnavatele. Tak dobře. O čem jsme tam jednali v roce 2009, když jsme předsedali Evropské unii, aspoň to by nám mohli říct úředníci MPSV, abychom věděli, jestli to má smysl. Informace, že to ratifikoval, nebo schválil Senát... Včera jsme zrovna odkládali smlouvu česko-slovenskou, která v Senátu už dávno prošla, a bylo to bez problémů, řekli jsme, že k tomu potřebujeme čas, další informace, projednávání té smlouvy jsme včera přerušili, vrátíme se k ní nejdříve na příští schůzi. A nic se nestalo.

To není výtká vůči paní ministryni, ale obecně. Myslím si, že jsme jako stát možná i pod tlakem toho Bruselu účastni mnoha mezinárodních, mezistátních, bilaterálních, multilaterálních summitů, jednání, a ten efekt je velmi sporný. A ten dotaz směřoval k tomu, jestli to není jeden z těchto případů. Já bych mohl jmenovat třeba z Ministerstva dopravy tu federaci, kde je oficiálním jazykem – myslím, že na to doplatil generální ředitel Českých drah, který teď jezdil s tím odznakem Severní Koreje, ale je to důsledek toho, že jsme v takové nějaké obskurní mezinárodní organizaci nevím kolik let, určitě ještě z dob komunismu, pořád tam platíme, úřední řeči tam je buď ruština, nebo čínština, nebo něco takového.

Pokud jsou to zbytečné věci, tak se tím vůbec nezabýváme. Pokud tam jsou nějaké konkrétní věci, a chtěl jsem je slyšet, tak jsem se nic nedozvěděl. Kromě toho, že se toho nezúčastňujeme, protože nemůžeme, respektive můžeme v mimořádných případech, jestli

jsem dobře pochopil. Tak asi nás to moc nezajímá. Možná že si vy nebo někdo za vládu plánuje, že se toho zúčastní letos. Na jaře to už nestihneme, jestli se to koná dvakrát ročně – tak na podzim. Vím, že nejsme ani předsedající země ani v příštích dvou půlrocích nebudeme předsedající země, ale ta účast vyloučena není. Případně platí totéž pravidlo i pro ty zaměstnanecké svazy? Někdo z českých zaměstnaneckých svazů nebo někdo z českých odborových svazů se toho účastní, nebo také naposled v roce 2009? A teď si řekněme, pokud tam nemůžeme, jestli nás pravidelně informují předsedající země. To znamená, jestli to už proběhlo letos, pravděpodobně ano, jak jste říkala, před jarním zasedáním, jestli máme k dispozici jako Česká republika výsledky jarního zasedání. Vy jste tak hezky to řekla, ať to nespletu – evropský sociální summit? Tripartitní summit. To zní tak jako opravdu že je to důležitá věc, tak jestli nám někdo řekl, o čem se tam jednalo, jaká jsou ta doporučení, oni nic rozhodnout nemohou, oni jenom doporučují, a jak s těmi doporučeními naložíme v České republice apod. Pokud je to opravdu bezvýznamné, tak se tím nezabývejme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, skutečně jedná se o technickou záležitost, kdy každý členský stát, nebo možná většina států má nějakou tripartitu, na evropské úrovni se tato tripartita schází také, jmenuje se to trochu jinak. A protože Lisabonská smlouva, která platí a která platí i pro Českou republiku, přinesla některé změny v procedurách, tak tato smlouva má jenom napasovat ty změny, řekněme, na ten legislativní rámec, podle kterého se jedná.

Z logiky věc vyplývá, že pokud se této schůzky účastní předsedající země a další dvě země, které budou předsedat v následujícím období, tak si můžeme říct, kdy se za radu této schůzky bude účastnit Česká republika. Dále jsou tam zástupci Komise. Komise zastupuje Evropskou unii jako celek, nikoli jednotlivé státy, čili v tomto případě nemůžeme mluvit, i kdyby tam byl český eurokomisař, o zástupci České republiky.

Co se týče sociálních partnerů, tak ti mají své asociace celoevropské, ale nezastupují stát, ale tyto asociace, jestli to jsou zástupci zaměstnanců či zaměstnavatelů z Finska, Švédska, Velké Británie nebo České republiky – samozřejmě vláda České republiky může zjišťovat, a možná by měla, jestli i zástupci České republiky se v této třetí skupině účastní, ale já předpokládám, že oni tam zastupují profesně své svazy, nikoli jednotlivé členské země, ze kterých tito delegáti pocházejí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se paní ministryně nebo pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak, tudíž budeme hlasovat o tomto návrhu usnesení:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem rozhodnutí Rady o trojstranné sociální vrcholné schůzce pro růst a zaměstnanost."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 57, do kterého je přihlášeno 153 poslanců, z čehož je pro 79, proti 2. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Tímto projednávání tohoto bodu končím.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu č. 50, což je

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Pekingská smlouva o ochraně
uměleckých výkonů v audiovizi, podepsaná v Ženevě dne 29. dubna 2013
/sněmovní tisk 74/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal ministr kultury Daniel Herman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, jak jsem vás zde již informoval při mém vystoupení v rámci prvního čtení, v červnu roku 2012 byla na diplomatické konferenci v Pekingu přijata mezinárodní smlouva Světové organizace duševního vlastnictví o ochraně uměleckých výkonů v audiovizi.

Přijetí pekingské smlouvy představuje důležitý milník k překlenutí mezery v mezinárodním systému práv duševního vlastnictví. Umožní hercům a dalším výkonným umělcům i v mezinárodním měřítku podílet se s výrobcí zvukově obrazových záznamů, tedy zejména s filmovými producenty, na příjmech generovaných z užití filmů, v nichž účinkují. Zaručí jim rovněž ochranu jejich osobnostních práv.

Smlouva je plně v souladu s naším právním řádem a závazky z ní plynoucí nevyžadují žádné změny ani doplnění naší stávající autorskoprávní úpravy.

Vláda vyslovila se sjednáním této mezinárodní smlouvy souhlas a doporučila prezidentu republiky, aby smlouvu po jejím podpisu a vyslovení souhlasu Parlamentem České republiky ratifikoval. Smlouva byla za Českou republiku podepsána s výhradou ratifikace 29. dubna 2013.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si za předkladatele navrhnout, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s ratifikací pekingské smlouvy souhlas. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Roma Kostřicu, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 74/1. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já se domnívám, že pan ministr dostatečně odůvodnil tento návrh, a myslím, že je zapotřebí zdůraznit, že zahraniční výbor doporučuje, aby tento návrh zákona byl dán k dalšímu čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku... (Nikdo se nehlásí.) Tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana ministra či pana zpravodaje, zda mají zájem... Nemají zájem o závěrečná slova.

Tudíž budeme hlasovat o tomto návrhu: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Pekingské smlouvy o ochraně uměleckých výkonů v audiovizi, podepsané v Ženevě dne 29. dubna 2013."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 58, kdy pro je 97 poslanců (ze 151 přihlášených), proti žádný. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tímto projednávání bodu číslo 50 končím.

Přistupujeme k projednávání bodu číslo

51.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou
a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong
o předávání osob hledaných pro trestní řízení (Hongkong, 4. 3. 2013)
/sněmovní tisk 102/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujala ministryně spravedlnosti Helena Válková.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh jsem nedávno také obhajovala a představovala nejenom zde, ale na půdě Senátu. Čili dovoluji mi, abych upozornila, že všechny následující tři návrhy budou identické věcně i formálně a budou se lišit pouze tím, že v tom prvním případě – musíme hlasovat samozřejmě samostatně – jde o Dohodu mezi Českou republikou a, jak zde bylo řečeno, Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky, čili samozřejmě ne Čínskou lidovou republikou, o předávání osob hledaných pro trestní řízení, která byla podepsaná v Hongkongu 4. března 2013.

Zatím žádná taková dvoustranná smlouva nebyla uzavřena. Rozšíříme tím smluvní základ pro tuto oblast. Je to velmi ve prospěch České republiky. Je zde zajištěn daleko lepší, plynulejší a rychlejší způsob předávání osob, které jsou podezřelé, že se dopustily trestného činu. V souladu s článkem 3 odst. 2 předmětné dohody bude vždy učiněno oznámení. V něm bude uveden seznam trestných činů, pro které může být předání povoleno podle práva České republiky. Vždycky je zde podmínka, že se musí jednat o trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody nebo jinou formu zbavení osobní svobody nejméně na jeden rok, čili žádné úplné bagatelky. Pokud to právo obou zemí připouští.

Dohoda o předávání osob umožňuje odmítnutí vydání vlastních státních příslušníků, takže se nemusíme obávat nějakých vydávání českých státních občanů do Hongkongu. Samozřejmě pokud by Hongkong neposkytl dostatečné ujištění o tom, že v případě vydání nebude uložen trest smrti nebo nebude vykonán, tak může Česká republika vydání této osoby odmítnout – a měla by ho odmítnout. Uvedená dohoda umožňuje s vydávanou osobou předat i věci, které mohou sloužit jako důkaz v trestním řízení, event. byly získány v souvislosti se spáchanou nebo vyšetřovanou trestnou činností.

Dohoda o předávání osob hledaných pro trestní řízení je moderní mezinárodní smlouvou. Kromě všech těch standardních opatření a požadavků splňuje i zásadu speciality. Umožňuje předběžnou vazbu, umožňuje vyžádat si další dodatkové informace. Působnost je dána Ministerstvem spravedlnosti a Ministerstvem vnitra, eskorty bude provádět do České republiky podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních Policie České republiky. Hrazeno to bude z finančních nároků z kapitol obou ministerstev, ale máme je rozpočtovány, čili to nebude znamenat nějaký zvýšený nárok na státní rozpočet.

Děkuji vám za pozornost a prosím o laskavé pozitivní posouzení tohoto návrhu veskrze prospěšné dohody.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní ministryně. A nyní prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance René Čípa, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 102/1. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, zahraniční výbor na své 9. schůzi předmětnou dohodu projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání osob hledaných pro trestní řízení (Hongkong, 4. 3. 2013)." Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. V tento moment do ní neeviduji nikoho, kdo by byl přihlášen. Je tomu tak. V tom případě ukončuji rozpravu. Mám zde žádost na odhlášení, takže všechny vás odhlásím a požádám vás, kolegyně a kolegové, o opětovné přihlášení do systému. Děkuji vám.

Nyní přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Navržené usnesení je, že Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci.

Já zahajuji hlasování a táži se vás, kdo je pro takto navržené usnesení, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 59. Přítomných poslanců je 108, pro jich bylo 106, proti nebyl žádný. Takže s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím končím projednávání bodu 51.

Zahajuji projednávání bodu

52.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou
a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong
o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Hongkong, 4. 3. 2013)
/sněmovní tisk 103/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujala ministryně spravedlnosti paní Helena Válková.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, je to další ze tří dohod mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong, nyní o vzájemné právní pomoci v trestních věcech, podepsaná 4. března 2013, zahraničním výborem projednána 15. dubna 2014. Ratifikace doporučena.

Obdobně jako předchozí dohoda obsahuje poměrně rozsáhlý výčet všech možností i důvodů pro odmítnutí vyřízení takové žádosti. Nechybí zde ani odstavec, který upravuje hrozbu uložení nebo výkonu trestu smrti. Ani v této oblasti není zatím žádná dohoda uzavřena – dvoustranná smlouva. Takže sjednáním této dohody se významně rozšíří smluvní základ pro obě země a i v tomto ohledu dojde k lepšímu vzájemnému styku v trestních věcech. Je to samozřejmě konformní s naším novým zákonem o mezinárodní justiční spolupráci.

Provádění této dohody bude v gesci Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra stejně jako ta předchozí smlouva. Bude to hrazeno z rozpočtů, které jsou plánovány. Nebude

to znamenat nějaký zvýšený nárok na rozpočty obou ministerstev, vnitra a spravedlnosti. Prosím vás proto o posouzení i této dohody příznivě, stejně jako u předcházející. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni spravedlnosti Heleně Válkové. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance René Čípa, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 103/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji ještě jednou za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, i tuto dohodu projednal zahraniční výbor na své 9. schůzi dne 15. dubna a rovněž doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení ve znění: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Hongkong ze dne 4. 3. 2013)". Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím. Proto končím rozpravu.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení, které jste slyšeli od zpravodaje.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 60, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 60. Z přítomných 113 pro 102, proti nikdo. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodaji a končím bod 52.

Budeme pokračovat bodem

53.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou
a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong
o předávání odsouzených osob (Hongkong, 4. 3. 2013)
/sněmovní tisk 104/ - druhé čtení**

Paní ministryně spravedlnosti se ujme slova z pověření vlády. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedajícím, vážené kolegyně, vážení kolegové, zatímco v prvních dvou případech se jednalo o dohody o právní pomoci v trestních věcech a vydávání hledaných osob pro účely trestního řízení, v tomto třetím případě jde již o osoby odsouzené, čili tady by Česká republika měla mít největší zájem na tom, když už byl konstatován pravomocný rozsudek o vině a trestu, tyto osoby vydat. Proto platí úplně to stejné zdůvodnění jak v předcházejících dvou dohodách s tím rozdílem, že v tomto případě jde již o osoby odsouzené pro trestné činy pravomocným rozsudkem. Samozřejmě nelze vydávat české státní občany, stejně jako v předcházejících případech.

To, čím se tato dohoda odlišuje od dvou předcházejících dohod, je i to, že nemusíme chápat vydáváním odsouzených osob pouze ty, kterým bylo uloženo nepodmíněné odnětí trestu svobody, to znamená v podstatě výkon trestu odnětí svobody, vězení, ale i ty, které byly odsouzeny k ústavním formám ochranného léčení nebo zabezpečovací detence, to znamená

pachatelé, kteří nejsou přičetní, ale přesto jsou nebezpeční, jejich pobyt na svobodě je nebezpečný a je třeba, aby byli uzavřeni v detenčních střediscích. I takové osoby lze podle této dohody vydat k výkonu takového opatření do Hongkongu. Samozřejmě zde platí standard – zákaz hrozby trestu smrti. Potom kromě dalšího dohoda obsahuje i ustanovení o mladistvém, kdy je možné na předávanou osobu pohlížet jako na mladistvého, čili bez ohledu na skutečnost, zda byl jako mladistvý odsouzen v předávající zemi. Řídí se to i podle režimu přijímající země. Provádění dohody zde již vyžaduje pomoc v komunikaci prostřednictvím národní ústředny Interpolu kromě Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra a bude spojeno s finančními nároky na dopravu osob předávaných z Hongkongu do České republiky. To bude zajišťovat Vězeňská služba České republiky. Přesto to nebude z hlediska rozpočtu zúčastněných institucí, u nás tedy Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra, spojeno se zvýšenými finančními nároky, protože se s tím již v rozpočtech příslušných resortů počítá. V souladu s § 132 odst. 2 nového zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních může Česká republika, a bude určitě, tedy budeme na odsouzených požadovat náhradu nákladů vzniklých v souvislosti s jejich převzetím k výkonu trestu do vlasti.

Děkuji za pozornost a prosím o příznivé posouzení i tohoto vládního návrhu, který je takovou pomyslnou tečkou za trojicí dohod, které by měly vytvořit dobrý právní rámec pro právní pomoc a další související úkony mezi Českou republikou a Hongkongem v oblasti trestní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Heleně Válkové. Žádám znovu zpravodaje zahraničního výboru pana poslance René Čípa, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 104/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji ještě jednou za slovo. Rovněž tuto poslední dohodu projednal zahraniční výbor na své 9. schůzi dne 15. dubna 2014 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání odsouzených osob (Hongkong ze dne 4. 3. 2013)." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím. Rozpravu končím.

Můžeme tedy hlasovat o navrženém usnesení. Učiníme tak v hlasování pořadové číslo 61, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro ratifikaci této dohody. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 61 z přítomných 116 pro 103, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 53.

Než zahájíme další bod, konstatuji došlé omluvy z jednání, a to nejdříve pana poslance Jana Volného od 14 do 16 hodin ze zdravotních důvodů, pana poslance Pletichy od 14 hodin do konce jednání z osobních důvodů. Pan poslanec Pavel Kováčik se omlouvá z osobních důvodů. Dále se omlouvá od 12.30 do 14 hodin z pracovních důvodů Ladislav Velebný a pan ministr Zaorálek se omlouvá z dnešního jednání z důvodů zahraniční pracovní cesty.

Nyní budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze bodem číslo

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení
souhlasu s ratifikací Protokol o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou
a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány
a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech
z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu, podepsaný
v Uherském Hradišti dne 29. října 2012
/sněmovní tisk 110/ - druhé čtení**

Znovu žádám paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou, aby návrh odůvodnila. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, toto je opravdu nejvýznamnější, myslím, smlouva, kterou dnes budete v oblasti trestní posuzovat a případně i schvalovat. A je to navíc smlouva, která již dlouho čeká na tento akt. Konkrétně jde o Protokol o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z roku 1992. Závěrečný protokol byl podepsán již 29. října 2012 a pouze na naší straně z důvodu politických událostí, které potom probíhaly, ještě nedošlo k tomu, že by byl tento protokol ratifikován.

Jinak spolupráce v oblasti, o které zde hovořím, mezi Českou republikou a Slovenskou republikou je dlouhodobě na velmi vysoké úrovni. Takže kdybych měla stručně jenom zrekapitulovat: vzájemná pomoc při uplatňování institutu spolupráce v trestních věcech bude poskytována v rozsahu a za podmínek a způsobem stanoveným v příslušných mnohostranných úmluvách, tedy pokud ve smlouvě není stanoveno jinak. Cílem je zjednodušení, uplatnění a doplnění vnitrostátních právních předpisů přijatých zejména za účelem implementace právně závazných aktů Evropské unie. Protokol stanoví obecný přímý princip přímého styku justičních orgánů při poskytování právní pomoci, to je velmi významné. Výjimkou jsou pouze případy předávání trestních řízení, za které příslušný právní řád umožňuje uložit trest odnětí svobody vyšší pěti let. Protokol v tomto směru také stanoví výjimku z obecné zásady speciality při vydávání a předávání osob. A zde bych chtěla zdůraznit, že tento princip není prolomen vůči vlastním občanům a v určitých konkrétních případech, pokud tak rozhodne nezávislý soud. Předávání odsouzených osob rozšiřuje protokol, jejich okruh, tak, že mohou být nyní předány k výkonu trestu odnětí svobody na území druhého smluvního státu i odsouzené osoby, které nejsou sice státními občany druhé smluvní strany, ale mají na jejím území trvalý pobyt. Protokol dále upravuje situace, kdy se přeshraniční sledování vykonává výhradně za využití technických prostředků sledování pohybu bez potřeby pomoci druhé smluvní strany. Stanoví postup a podmínky pro sledování zásilky, získávání důkazů v trestní věci za použití agenta nebo prostřednictvím předstíraného převodu, spolupráci formou společných vyšetřovacích týmů, nebo dokonce i předávání utajovaných skutečností. Jde o precizní stanovení, podrobnou úpravu těchto podmínek.

Sjednání protokolu je v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Rozhodně ještě více prohloubí a zlepší již tak dobrou, jak jsem se o tom zmiňovala, mezinárodní justiční spolupráci se Slovenskou republikou. Je samozřejmě konformní s ústavním pořádkem i ostatními součástmi právního řádu České republiky a s právem Evropské unie.

Provádění protokolu bude v působnosti Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra. Nepředpokládáme zvýšené výdaje na státní rozpočet a doufáme, že objem poskytované právní pomoci mezi českými a slovenskými justičními orgány bude zhruba srovnatelný. Samozřejmě

ted' nemůžeme předvídat, jestli protokol povede k většímu zatížení českých justičních orgánů v širším smyslu slova, nebo slovenských. To ukáže až praxe.

Děkuji vám za pozornost a prosím o posouzení tohoto velmi významného dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni spravedlnosti Heleně Válkové a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Václava Zemka, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 110/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Paní ministryně podala vcelku obsáhlou informaci a já ji pouze doplním, že zahraniční výbor tento sněmovní tisk projednal na své schůzi 15. dubna a doporučuje Poslanecké sněmovně následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu, podepsaného v Uherském Hradišti dne 29. října 2012." Tot' vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa, není tomu tak. Rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení, které jsme slyšeli od zpravodaje, a to v hlasování pořadové číslo 62, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 62. Z přítomných 121 poslance pro 98, proti nikdo. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 55.

Vidím přihlášku s přednostním právem pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já vím, že pan předseda Hamáček už jednou psal všem předsedům výborů, komisí a ostatních orgánů Sněmovny, aby nesvolávali jednání během jednání Poslanecké sněmovny. Já bych chtěl, aby vedení Sněmovny – my tam nemáme zástupce – opět důrazně o to požádalo. Není normální, aby dnes, v této chvíli, kdy projednáváme smlouvy a další důležité body, zasedala komise k Opencard. Prostě musí si najít jiné dny, ne ty, kdy se jedná v Poslanecké sněmovně. Ráno rozpočťák, dneska hospodářský výbor, tady něco, ty jsou aspoň o přestávkách nebo před nebo po zahájení jednacího dne, i když tak je to málo komfortní pro nás, členy Poslanecké sněmovny. Ale aby přímo v průběhu jednacího dne zasedala, a já bych řekl, docela důležitá komise, to si myslím, že normální není a vedení Sněmovny by mělo zasáhnout. Tady se nemáme na koho vymlouvat, to si děláme sami, my poslanci. Nekomplikuje nám to ani vláda ani ministři ani nikdo jiný, ale takhle by se to prostě dít nemělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Nemohu jinak než konstatovat to, co jste říkal na úvod svého vystoupení. Že předseda Sněmovny požádal předsedy jednotlivých výborů, předsedy komisí, stálých delegací, aby se vyhnuli tomu, aby

byly svolávány v době zasedání Sněmovny schůze jiných orgánů. Ale to si musí podle mého soudu uvědomit zejména ti, kteří řídí jednotlivé orgány Sněmovny, aby nenarušovali chod toho orgánu, který je podstatný. Žel víc než toto konstatování nemohu udělat a apelovat na ty, kteří tak činí, aby tak příště nečinili. Mě samotného to mrzí, že tady není větší přítomnost v sále.

Já zahájím bod číslo

56.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a který byl podepsán v Singapuru dne 26. června 2013 /sněmovní tisk 111/ - druhé čtení

Žádám, aby se slova ujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Zároveň žádám pana poslance Roma Kostřicu a paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby se jako zpravodajové připravili ke zpravodajským zprávám. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, na jednání naší schůze se předkládá nový protokol k mezinárodní smlouvě, která souvisí s mezinárodním zdaňováním. V tomto konkrétním případě se jedná o protokol k již existující smlouvě o zamezení dvojitého zdanění se Singapurem. V současné době se ve vzájemných daňových vztazích mezi ČR a Singapurem uplatňuje Smlouva mezi vládou ČR a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňového úniku v oboru daně z příjmů, která byla podepsána v Singapuru dne 21. listopadu 1997. Tato smlouva vstoupila v platnost 21. srpna 1998 a byla v ČR publikována ve Sbírce zákonů pod číslem 224/1998 Sb. Nedílnou součástí této smlouvy je i protokol, který byl podepsán současně.

ČR má sjednány protokoly k daňovým smlouvám s několika státy a průběžně probíhají jednání o sjednání protokolů s dalšími státy za účelem vyhovění mezinárodním standardům především v oblasti výměny informací. Protokol, který bude tvořit nedílnou součást smlouvy, zcela jistě přispěje k větší právní jistotě a dále především k lepší koordinaci činnosti daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a podvodů.

V této souvislosti lze zmínit, že se podařilo sjednat zcela nový text článku Výměna informací, který zajistí její rozšířenou formu ve vztahu k daním všeho druhu a pojmenování. Rovněž pak tento protokol zajistí získávání bankovních informací ze Singapuru a prolamuje koncept domácího zájmu na informaci v Singapuru, což v současné době brání efektivní výměně informací. Doporučuji proto, aby Poslanecká sněmovna PČR vzala v úvahu zmíněné skutečnosti při projednávání daného protokolu ke smlouvě o zamezení dvojího zdanění a vyslovila souhlas s jeho ratifikací. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Roma Kostřicu, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno Sněmovně jako sněmovní tisk 111/2. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Zahraniční výbor na své 9. schůzi dne 15. dubna tohoto roku se touto problematikou zabýval a jednohlasně se vyjádřil v tom smyslu, že doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a který byl podepsán v Singapuru dne 26. června 2013." Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji zahraničního výboru. Iniciativně tento návrh projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 111/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, tímto vládním návrhem se zabýval rozpočtový výbor na svém jednání 9. dubna 2014 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a který byl podepsán v Singapuru dne 26. června 2013." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavě Vostře a otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Nemyslím si, že je zájem o závěrečná slova. Není.

Přikročíme tedy k hlasování o navrženém usnesení zahraničního výboru, protože usnesení jak zahraničního, tak rozpočtového výboru jsou shodná.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 63, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro navržené usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 63, z přítomných 120 pro 98, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodajům a končím bod číslo 56.

Ještě jedna oprava. Pan ministr Zaorálek se omlouvá až do 18 hodin, protože ze zahraniční cesty do 17 nedorazí.

Budeme pokračovat bodem číslo

57.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oborudání z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Kyjevě dne 21. října 2013 /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

Než požádám pana ministra financí a místopředsedu vlády Andreje Babiše o to, aby návrh odůvodnil, požádám, aby se připravili pan poslanec Pavel Plzák a paní poslankyně Miloslava Vostrá, kteří jsou zpravodaji uvedeného tisku jednotlivých výborů. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, tak jak v předchozím bodě předkládám smluvní dokument upravující mezinárodní zdaňování. V tomto konkrétním případě se jedná o protokol s Ukrajinou k již existující smlouvě o zamezení dvojího zdanění, přičemž je nutno zdůraznit, že z hlediska ČR současná vnitropolitická a mezinárodní situace Ukrajiny nemá vliv na probíhající legislativní proces a ratifikaci protokolu k mezinárodní daňové smlouvě. Protokol byl již projednán a byl dán souhlas k ratifikaci rozpočtovým a zahraničním výborem Poslanecké sněmovny a rovněž Senátem, včetně obou výborů, a to výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost a výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu.

Ve vzájemných daňových vztazích mezi ČR a Ukrajinou se uplatňuje Smlouva mezi vládou ČR a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a z majetku, která byla podepsána v Kyjevě dne 30. června 1997. Smlouva vstoupila v platnost dne 20. dubna 1999 a je v ČR publikována ve Sbírce zákonů pod číslem 103/1999 Sb.

Rád bych uvedl, že protokol, který vznikl z iniciativy české strany, plně odráží mezinárodní vývoj a trendy v mezinárodní daňové oblasti, a to zejména v rámci činnosti Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj. Protokol, který bude tvořit nedílnou součást smlouvy o zamezení dvojího zdanění, zcela jistě přispěje jak prostřednictvím zajištění rozšířené výměny daňových informací, tak dalšími úpravami textu k větší právní jistotě a k lepší koordinaci činnosti daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a podvodů a současně českým daňovým rezidentům zajistí za splnění všech podmínek například bezproblémovou aplikaci metody vynětí v kontextu příjmů pobíraných ze zdrojů na území Ukrajiny z titulu výkonu závislé činnosti.

Jsem přesvědčen, že uzavřením tohoto protokolu ke smlouvě se dále usnadní podnikání českým subjektům na perspektivním ukrajinském trhu a bude významnou příležitostí pro navázání dalších obchodních vztahů s Ukrajinou. Potřeby rozvíjející se ukrajinské ekonomiky mají velký potenciál. Za perspektivní odvětví lze jmenovat například energetiku, infrastrukturu, zemědělsko-potravinářský komplex, ekologii, strojírenství, metalurgii, chemický průmysl, zdravotnickou techniku, výrobu léků apod.

Na základě uvedeného doporučuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala v úvahu zmíněné skutečnosti při projednávání daného protokolu ke smlouvě o zamezení dvojího zdanění a vyslovila souhlas s jeho ratifikací. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi za úvodní slovo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán zahraničnímu výboru a rozpočtovému výboru. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 112/1 a /2. Nyní žádám zpravodaje ze zahraničního výboru pana poslance Pavla Plzáka, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji vám za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, jestli si pamatujete, při prvním čtení tohoto protokolu jsem zde vyjádřil pochybnost, zda tehdejší a vlastně i dnešní mezinárodní situace na Krymu může mít nějaký vliv na aplikaci této smlouvy.

Zahraniční výbor projednal protokol k této smlouvě na své 9. schůzi 15. dubna 2014 za účasti náměstka ministra financí pana doktora Martina Prose. Tam jsme byli ujištěni, že mezinárodní situace kolem Krymu nemá žádný vliv na problematiku dvojího zdanění, že

daňový subjekt, který podléhá této smlouvě a následně i tomuto protokolu, buďto prokáže, že danil ať v Ruské federaci, nebo na Ukrajině. A pokud neprokáže, je zdaňován u nás.

Takže bych přečetl usnesení zahraničního výboru. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení, že Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Kyjevě dne 21. října 2013.

Já jsem tehdy ještě doporučil právě, že bych byl rád, kdyby se touto věcí zabýval i rozpočtový výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, i tímto návrhem se zabýval rozpočtový výbor 9. dubna 2014 na svém jednání a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas s ratifikací Protokolu, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Kyjevě dne 21. října 2013." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Vidím paní poslankyni Němcovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem zaznamenala dílčí odpověď ve zpravodajském slově pana kolegy, zástupce zahraničního výboru. Přesto se chci ujistit vzhledem k tomu, že Krym byl následně anektován, Poslanecká sněmovna přijala také v tomto slova smyslu usnesení, a tak se chci ujistit, že smlouva, kterou tady teď podrobíme hlasování, zda se tedy vztahuje i na území Krymu, nebo se nevztahuje na území Krymu.

Tady bylo řečeno, že máme tedy obdobnou smlouvu s Ruskem a že zdanění proběhne na Krymu – asi tedy přes Rusko, jestli tomu tak rozumím. Ale v takovém případě bych se já obávala, že tím Česká republika stvrzuje souhlas s touto anexí. A to já myslím, že je v rozporu s usnesením, které přijala Poslanecká sněmovna, i s dosavadními stanovisky jak Ministerstva zahraničních věcí, tak i s výroky ostatních reprezentantů této vlády. Já chci tedy jednoznačné vyjádření od pana ministra, zda tato smlouva tedy bude platná na Krymu, zda to hlasování, které teď proběhne, se bude vztahovat také na území Krymu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Pane ministře, máte zájem o závěrečné slovo? Ano. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Pokud vím, na praktickou aplikaci to vlastně nemá vliv. V podstatě naše subjekty, které tam podnikají – ta smlouva byla připravovaná dříve, takže já teď nejsem schopen říct, jestli se to aplikuje, nebo ne. Ale pokud

Krym se stal ruským, tak pravděpodobně naši podnikatelé, kteří tam podnikají, tak asi vlastně se to bude týkat zdanění Ruska. Já nejsem schopen na to teďka tady zásadně říct, že to tak je. Ta smlouva samozřejmě byla připravována v čase, když ještě Krym byl součástí Ukrajiny. Ale nemyslím si, že z hlediska – Ukrajina má teď nějaké jasné teritorium, Rusko má nějaké jasné teritorium a není to zahraničněpolitická záležitost, ale záležitost daňová.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní závěrečné slovo paní zpravodajky. (Z místa se hlásí další řečník.)

Já jsem ukončil rozpravu. A je to jenom závěrečné slovo předkladatele. Jestli chcete znovu otevřít rozpravu, je třeba požádat některého z ministrů, protože nyní má závěrečné slovo pan – ano, já tomu rozumím, hovořil ministr. Už jsme se s tím setkali, takže pokud je zájem o otevření rozpravy, mohu dát slovo někomu s přednostním právem a případně si požádá pan předseda klubu ODS o znovuotevření rozpravy, což očekávám. Samozřejmě rád někoho vyzvu z pánů ministrů.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já nepožádám, mám krátký komentář a pak jeden procedurální návrh.

Ty smlouvy jsou dvoustranné a stanovisko české vlády a českého Parlamentu je jasné. Podle našeho stanoviska Krym není ruský. Doufám, že se nepletu, že se tam shodujeme, že takhle jsme přijali usnesení. A tu aplikační praxi bude dělat Česká republika. Dvojí zdanění. To znamená, jestliže my se rozhodneme, my sami, že případně daně zaplacené na Krymu budeme aplikovat podle česko-ruské smlouvy, tak de facto uznáváme, že Krym je ruský, a ne naopak. Není pravda, jak se tady pan ministr snaží říct, že to to je otázka zahraničněpolitická a není to daní. To se prostě takhle nedá vůbec pochopit a aplikovat. Je to mezistátní smlouva – a u Krymu budeme postupovat podle česko-ruské, nebo podle česko-ukrajinské smlouvy? To přece je zásadní. A podle mě odpověď je velmi jednoduchá a pan ministr by to tady měl říct – podle česko-ukrajinské. Dokud se vláda a Parlament České republiky nerozhodne jinak. Podle mě se zatím rozhodl dobře, my nenavrhujeme žádnou změnu. Předpokládal jsem, že ta odpověď bude velmi jednoduchá a ne takhle vyhýbavá. No tak daně budeme dělat s Ruskem, ale v zahraniční politice to neuznáme, budeme na straně Ukrajiny. To ale není možné. To se možná může dělat v byznyse, že odpovíte tu s tím, tu s tím, ale nedá se to dělat na úrovni státní politiky vůbec v oblasti zahraničních vztahů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní se hlásí pan ministr financí a místopředseda vlády a tím otevře rozpravu.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Chápu, že zase chceme vyvolat nějaký problém. My to podepíšeme s ukrajinskou vládou. Předpokládám, že ukrajinská vláda ví, co je Ukrajina a co není Ukrajina. A my tady přece nerozhodujeme o tom, kam patří Krym a nepatří. Pokud český podnikatel podnikal na Krymu a půjde si na finanční úřad pro papír, tak tam se dozví, co to je. A to je jeho problém. (Tleskají poslanci hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní přihlášky do rozpravy. Nejdříve s přednostním právem zpravodaj, poté paní kolegyně Černochová, poté paní kolegyně

Miroslava Němcová, protože je znovu otevřená rozprava. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Četl jsem i tu původní smlouvu a tam prostě určuje, kdo je ten daňový rezident, tedy kdo podléhá režimu dvojího zdanění. A to se řídí podle toho, kde převážně podnikáte, to znamená převážnou dobu z toho roku, a kde je sídlo firmy atd. Takže si myslím, že když ten subjekt přinese potvrzení, že danil ve státě Ukrajina, nejsem ekonom, omlouvám se, tak pro naše finanční úřady to znamená, že u nás zdaňován nebude. Jestli přinese potvrzení ruské, tak pro naše daňové úřady to zase znamená, že zdaňován nebude. Nepolemizuji s tím, jestli je Krym ruský, anebo jestli je ukrajinský. Ale myslím si, že se to této smlouvy netýká. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní paní poslankyně – nechce paní poslankyně Černochová, paní Němcová ano a potom pan kolega Laudát. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Já chci polemizovat s tezí, že se to této smlouvy netýká. Bezprostředně se to této smlouvy týká.

A za druhé velmi silně chci polemizovat s tím, co řekl pan ministr, že to je problém těch podnikatelů – až tam přijedou a začnou podnikat, tak ať si to tam laskavě zjistí. Ne. Čeští podnikatelé mají českou vládu a český Parlament a ten jim má jasně říci, do jakého jdou prostředí a jaké podmínky v tomto prostředí budou mít. Ne že až tam přijdou, tak si to nějak mají zjistit, a potom tedy jaká práva (poslankyně zvyšuje intenzitu svého hlasu, v sále se zvedá vlna hluku) pro ně vyplývají z této smlouvy nebo nevyplývají. To mi připadá úplně nenormální.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Klid prosím! Prosím Sněmovnu o klid.

Nyní před panem kolegou Laudátem pan ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Jsem velice rád, že paní Němcová mi doporučuje mluvit s podnikateli. My s nimi stále mluvíme, máme totiž velký problém v České exportní bance, teď u nás byli, tak to řešíme. Akorát nevím, jestli paní Němcová ví úplně, co je to podnikání.

Takže my se tedy staráme o české podnikatele. A znovu opakuji, že my tady neřešíme nějaký zahraničněpolitický problém ani neřešíme, kam patří Krym a nepatří. My řešíme smlouvu o dvojím zdanění s Ukrajinou a my to s Ukrajinou podepíšeme. A naši čeští podnikatelé jsou inteligentní a oni si určitě zjistí, jaký papír mají přinést pro náš finanční úřad. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Teď se musím zeptat kolegy Laudáta, jestli také uplatňuje přednostní právo, protože zastupuje předsedu klubu, pokud ne... Dobře, takže pan zastupující předseda klubu TOP 09 František Laudát, potom předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Zcela výjimečně se pana ministra financí zastanu. Nemyslím si, že ten problém je úplně jednoduchý. Jedna věc je politická deklarace, a já nejsem znalcem mezinárodního práva. Jestliže ukrajinská jurisdikce v tuto chvíli není schopna nad částí svého okupovaného území vymáhat legislativu, jak se to bude řídit. Já se domnívám a doporučoval bych asi, že bychom tu smlouvu schválili, a ministr financí nebo ministr zahraničí by měl předložit informaci po dohodě s Ukrajinou, jak vůbec to bude fungovat pro území Krymu. Nemyslím si, že je to tak jednoduché. My si tady můžeme říkat, co chceme, ale oni tam nedosáhnou, a pak se nám může stát, že pokud budeme Ukrajině dávat i do budoucna nadstandardní smlouvy, výhodnější, než je s Ruskem, mohlo by to být zneužíváno právě i ruskými podnikateli sídlícími nebo podnikajícími na území Krymu.

Ten problém není podle mého názoru tak jednoduchý, jak se to zdá, to si tady můžeme říkat deklarace. Ale zase na druhou stranu rozhodně to není tak, že podnikatel přinese nějaký papír, pak by naše úřady ho asi neměly uznávat, když neuznáváme anexi Krymu. Bude to asi skutečně složitější, ale nejsem znalcem mezinárodního práva.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, poté zpravodaj, také s přednostním právem. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že nikdo z nás neříká, že je to jednoduchá věc. Měl jsem pocit, že jsem ten dotaz položil jasně, pan ministr mi odpověděl, zkusím to ještě přesněji a ptám se na postup českých úřadů, neptám se na postup ukrajinských nebo ruských úřadů. A vím, jaká je politická realita nebo reálný stav.

A dotaz zní takto: Pokud bude český podnikatel podnikat na Krymu a přinese potvrzení, že zaplatil daně v Rusku, nebo ruským daňovým úřadům, zda jim to česká strana uzná. Takhle zní dotaz. Nejde o to, abychom my tady vyřešili, kdo získá faktickou administrativní moc vymáhat daně na Krymu. Souhlasím s tím, že to nerozhodneme my tady. Ale to je praktický dotaz, a odpovědi na tuto otázku neovlivníme hlasováním o této smlouvě. Nicméně si myslím, že pro ty podnikatele vznikne situace, že v případě, že se ukáže, že ty daně budou muset platit a odvádět ruské straně, to se může stát, jestli jim to Česká republika uzná na základě smlouvy s Ukrajinou. To je všechno. Nic složitého. Nechtěl jsem, aby někdo tady říkal, jak to dopadne, kdo vlastně na Krymu bude vymáhat daně a do které státní pokladny ty daně potečou. To samozřejmě nejsme schopni určit my v České republice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Nyní dvě přednostní práva, pan zpravodaj a potom pan ministr financí a místopředseda vlády. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Musím okomentovat diskusi. Prosím vás, na zahraničním výboru jsem byl asi jediný, kdo se ptal. Pan kolega Laudát tady vznáší jakési pochybnosti. Předseda zahraničního výboru pan Schwarzenberg, jestli se nemýlím, nevznesl jedinou pochybnost k této smlouvě, k zahraničnímu vývoji, poslanci ODS v zahraničním výboru mlčeli, nevznesli také ani jeden dotaz. Tam se to mohlo opravdu probrat, kdyby byli nainstruováni, mohli jsme si o tom povídat dlouho. Já jsem byl jediný, mne zajímaly konkrétnosti.

A jestli mohu odpovědět za pana ministra, náměstkem ministra financí jsme byli opravdu ujištěni, že ať si ten člověk přinese papír odkud chce, třeba z pekla, tak prostě mu ho uznáme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní před panem ministrem dvě faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Stanjura, potom pan poslanec Rais. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Je evidentně poznat, že to v každé straně a hnutí funguje jinak. My nedáváme instrukci poslancům, na co se musí zeptat, oni nám to pak přetlumočí. My se můžeme ptát všichni, třeba i na plénu. A mimochodem, máme tam jedno místo a zasedaly dva výbory současně a naše členka zahraničního výboru se zúčastnila jiného. Takže nikdo z ODS tam nebyl, protože tam nemohl být. A nesvoláváme výbory. A nechci mluvit o jiné politické straně. Ale co to je – tak jste mu měli dát instrukce, on se může zeptat na výboru a teď mě neotravujte na plénu? My fakt nejsme takoví, že se musíme zeptat šéfa, jestli dostanou nějakou instrukci, jestli se mohou na něco zeptat nebo nemohou a pak to někde referují. To je úsměvná představa o tom, jak to funguje. Nebo se mohou dotazy podle pana zpravodaje klást jenom na výboru a tady ne? To byl normální dotaz.

Odpověď pana zpravodaje, když on není ta autorita, on neovládá a nemá na starosti finanční úřad, říká – přineste papír třeba z pekla, my vám ho uznáme. No tak uvidíme, jestli to takhle bude fungovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Rais a poté, pokud nebude další faktická poznámka, s přednostním právem pan místopředseda vlády. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Náměstek ministra nám naprosto jednoznačně řekl, jak vypadá dvojí zdanění v praxi. Vezmeme papír, když tam působí ruské úřady, vezmeme ruský papír a jdeme sem. A je to smlouva o dvojím zdanění, tak se to uzná. Když budu podnikat v Kyjevě, tak vezmu papír z Ukrajiny a je to stejné. Tak jak když budu podnikat ve Velké Británii, tak nikdo netestuje, jestli podnikám v Anglii, nebo ve Skotsku, prostě přinesu papír. Tyhle ty smlouvy platí jak s Ruskem, tak s Ukrajinou, tak s Anglií.

Diskutovat o tom, jestli Krym je součástí Ruska, nebo ne, to je druhá záležitost. Toto je normální papírová válka a tam nebylo se na co ptát na našem výboru, z mého pohledu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Raisovi. Nyní ještě znovu faktická poznámka pana kolegy Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych poděkovat panu poslanci Raisovi, protože kdyby to řekl ministr, tak sem nemusel třikrát běhat. To znamená, našeho daňová správa se rozhodla, že to bude uznávat, i když to přinesou, že to zaplatili ruským úřadům. Této informaci rozumím, mohla zaznít dávno. Snad mám právo se zeptat. Jestli tohle řekne člověk, který je zodpovědný za daňovou správu, tak mě taková odpověď stačí a dál k tomu já osobně k tomu debatu vést nemusím. Děkuji vám za vysvětlení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Už se tady bavíme 20 minut, nevím vlastně o čem. Znovu bych to zopakoval: Pokud český podnikatel na Krymu

dostane papír, že je to Ruská federace, budeme to posuzovat podle smlouvy s Ruskem. Pokud dostane papír, že je to Ukrajina, tak to bude s Ukrajinou. Nevím, co je na tom nepochopitelného. Podstatné je, jaký papír přinese český podnikatel. Snad už to každý pochopí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec František Laudát a pak zpravodaj. Pan poslanec Laudát se vzdává slova. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Já se jenom omlouvám, že jsem se nechal unést tím peklem. To opravdu nebylo vhodné. A ani tu smlouvu o dvojím zdanění s nimi nemáme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě někdo do rozpravy? (Nikdo se nehlásil.) Znovu rozpravu končím a přikročíme k hlasování o navržených usneseních. Návrhy rozpočtového výboru a zahraničního výboru jsou totožné.

Takže budeme hlasovat o návrhu zahraničního výboru, a to v hlasování číslo 64, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro ratifikaci této smlouvy o zamezení dvojího zdanění s Ukrajinou. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 64, z přítomných 125, pro 100, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím bod 57, děkuji panu ministrovi financí a místopředsedovi vlády a děkuji zpravodaji.

Před zahájením dalšího bodu vám ještě přečtu další omluvu, která mi byla doručena, a to omluva pana poslance Jaroslava Klašky do 13 hodin z dnešního jednání.

Dalším bodem, který máme před sebou, je

60.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a vládou Státu Izrael na straně druhé /sněmovní tisk 132/ - druhé čtení

Byl jsem informován, že místo ministra dopravy bude odůvodňovat smlouvu paní ministryně Helena Válková, jestli tomu správně rozumím. Ještě než vám udělím slovo, požádám pana kolegu Foldynu, aby se připravil se zpravodajskou zprávou. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a vládou Státu Izrael je dalším reálným krokem v procesu vytváření společného evropsko-středomořského leteckého prostoru, který je realizován od roku 2005 v souladu s vnější politikou Evropské unie. Základním cílem je snaha o co nejširší zajištění rovných podmínek pro všechny letecké dopravce Evropské unie a partnerských zemí na přepravním trhu. Dohoda přinese více možností zejména pro letecké dopravce a cestující, což přispěje k dalšímu rozvoji vzájemných vztahů mezi členskými státy Evropské unie a Státem Izrael, a to nejen v oblasti civilního letectví.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Žádám pana zpravodaje Jaroslava Foldynu, aby přednesl zpravodajskou zprávu.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Pane předsedající, paní ministryně, páni ministři, kolegové poslanci a poslankyně, zahraniční výbor se na své 9. schůzi 15. dubna 2014 zabýval projednáváním návrhem a výsledkem tohoto projednávání je doporučení Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Evropsko-středomořské letecké dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a vládou Státu Izrael na straně druhé."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Konstatuji, že máme před sebou sněmovní tisk 132/1, kterým je usnesení výboru. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 65, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 65, z přítomných 125 pro 96, proti nikdo. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodajovi a končím bod číslo 60.

Pokračovat budeme bodem číslo

61.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé /sněmovní tisk 133/ - druhé čtení

Opět místo pana ministra dopravy odůvodní tento vládní návrh paní ministryně Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Kanadou je jedním z konkrétních výsledků naplňování vnější politiky Evropské unie v oblasti letectví směrem ke klíčovým partnerům Evropské unie. Jejím cílem je stanovení jednotných a liberálních pravidel pro realizaci letecké dopravy mezi Evropskou unií a Kanadou. Kromě otevření vzájemných trhů a investičních možností v letecké dopravě jsou v dohodě řešeny další významné oblasti, jako například bezpečnost letectví, řízení letového provozu či ochrana životního prostředí.

Dohoda by měla přispět k dalšímu rozvoji letecké dopravy mezi oběma stranami a její sjednání lze tedy z pohledu České republiky hodnotit jako přínosné. Dovoluji si proto tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji paní ministryni spravedlnosti za její úvodní slovo a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Karla Raise, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 133/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Zahraniční výbor se příslušnou dohodou o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Kanadou na straně druhé zabýval na 9. schůzi 15. dubna a přijal následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Také nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 66, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 66, z přítomných 126 pro 97, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 61.

Nyní se přesuneme do prvních čtení. Jde o bod číslo

65.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013
/sněmovní tisk 123/ - první čtení**

Tímto návrhem jsme se zabývali 15. května na 8. schůzi Poslanecké sněmovny, kde jsme tento bod přerušili v obecné rozpravě. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali svá místa místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj pro první čtení Jaroslav Foldyna.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě. O slovo se přihlásil pan poslanec Jaroslav Foldyna. Pane poslanče, mám sice přihlášku paní kolegyně Konečné, ale ta je nepřítomná, takže její přihláška propadá.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane předsedající, za slovo. Já si myslím, že vzhledem k tomu, že uplynula určitá doba od posledního jednání, sledoval jsem rozhodnutí naší vlády a sledoval jsem vývoj v mezinárodních vztazích, k ničemu novému nedošlo. Jak jsem tady již konstatoval, v roce 2008 bylo přijato usnesení českého parlamentu, které říkalo, že žádný stát Kosovo neexistuje. Jsem rád, že se kolegové v předchozí diskusi odvolávali na usnesení českého parlamentu ve vztahu ke Krymu. Zítra bychom tady mohli projednávat Luhanskou republiku a další republiku. Takže abychom si nepošpinili ruce, doporučuji přerušit a odložit. Nic se nezměnilo. Kosovo neexistuje. Rezoluce 1244 platí a Kosovo je Srbsko, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, to je procedurální návrh na přerušení tohoto bodu. Měl bych o něm dát hlasovat bez rozpravy. Mám obavu, že vás budu muset všechny odhlásit a požádat vás o přihlášení. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, a jakmile se ustálí počet přítomných, dám hlasovat o procedurálním návrhu. Zagongoval jsem, aby přítomnost tady byla dostatečná. Dobře.

Rozhodneme o přerušení tohoto bodu hlasováním pořadové číslo 67, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 67, z přítomných 103 poslanců pro 27, proti 54, návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat v rozpravě. Hlásí se pan zpravodaj? Nehlásí se. Kdo se hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím, ptám se na závěrečná slova. Pan ministr, jestli chce závěrečné slovo k tomu. Nemá zájem. Pan zpravodaj – nemá zájem. V tom případě se budeme zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Budeme se tedy zabývat přikázáním zahraničnímu výboru.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 68 a ptám se, kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 68, z přítomných 107 pro 95, proti 6. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Tím končím bod číslo 65.

Ještě budeme pokračovat v prvních čteních mezinárodních smluv. Pokračovat budeme bodem

67.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o obchodu se zbraněmi, podepsaná v New Yorku dne 3. června 2013 /sněmovní tisk 200/ - první čtení

Žádám, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa pan poslanec Pavel Plzák, který je zpravodajem, a místo pana ministra Jana Mládka paní ministryně Michaela Marksová, která také za vládu předložený návrh přednese. Prosím, ujměte se slova, paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, hlavním cílem této předkládané smlouvy je regulace vývozu zbraní, a co si myslím, že je velice podstatné, je, že Česká republika spolu s ostatními členskými státy patří díky velmi vyspělému systému kontroly mezinárodního obchodu se zbraněmi z globálního pohledu k malé skupině zemí, kde již dnes tyto transakce podléhají povolovacímu, nebo chcete-li, licenčnímu řízení, a to právě v zájmu prevence rizik spojených s mezinárodním pohybem tohoto zboží. Tato smlouva je tedy plně v souladu s relevantními normami českého právního řádu, zejména se zákonem o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a s dalšími obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva a závazky, které Česká republika již převzala v rámci jiných mezinárodních smluv. Takže žádné ustanovení českého právního řádu pro ratifikaci této smlouvy není třeba měnit.

Další podstatná informace je, že tato smlouva nebude mít žádný negativní dopad na podnikatelské prostředí, protože už v současnosti Česká republika implementuje všechno, co je v ní obsažené, a naopak se dá říci, že to pro nás bude, resp. pro naše podnikatelské subjekty, svým způsobem příznivé, protože to stanoví přísnější podmínky i pro další státy, takže se dá říci, že nebudou znevýhodněny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Michael Marksové za její úvodní slovo a požádám pana zpravodaje Pavla Plzáka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Omlouvám se, že jsem běžel. Myslím si, že paní ministryně... pardon... (Řečník nemůže popadnout dech, smích v sále, potlesk vpravo.) ... vyčerpala dokonale problematiku, a já mohu jen doporučit, aby byl přikázán...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane zpravodaji, přeruším. Prosím Sněmovnu o klid, myslím si, že je dobré nechat, byť tedy udýchaného, ale přesto přítomného zpravodaje přednést zpravodajskou zprávu. Pane zpravodaji, máte šanci.

Poslanec Pavel Plzák: Doporučil bych přikázat tento tisk k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy se nikdo nehlásí. Ano, vidím, přece jen přihlášku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Jenom bych požádal, abychom tento tisk přikázali i výboru pro obranu, protože on má na starosti licenční řízení související s obchodem se zbraněmi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za tento návrh. Očekával jsem ho, vzhledem k tomu, že i pro nás platí zákon číslo 38/1994 Sb. a bylo by dobré se tím zabývat z tohoto pohledu. Má někdo zájem dále o nějaký návrh, o přikázání jinému výboru? Není tomu tak. Budeme se zabývat přikázáním výborům k projednání.

Organizační výbor a zpravodaj navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. To bude první hlasování, které rozhodneme hlasováním pořadové číslo 69. Ptám se, kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 69, ze 109 přítomných pro 91, proti nikdo, návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na přikázání výboru pro obranu. Rozuměl jsem správně – pro obranu. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 70 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 70, z přítomných 109 pro 93, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu a výboru pro obranu. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 67.

Ted' nevím, jestli mohu zahájit bod 68. Myslím si, že to nestihneme. Omlouvám se. Abychom svým způsobem dodrželi jednací řád, přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 14.30, kdy začnou ústní interpelace na předsedu vlády a na ministry vlády, písemné pořadí vylosovaných poslanců jste dostali ve svých lavicích. Děkuji za práci ověřovatelům, kteří vylosovali jednotlivé kolegy. Přeji dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Dovolte mi, abych vám popřál dobré zažití po, doufám, dobrém obědě. Budeme se věnovat ústním interpelacím na premiéra vlády České republiky.

Nejprve mi dovolu, abych přečetl omluvy. Dnes z odpoledního jednání od 14 hodin se omlouvá pan doktor Jiří Koskuba z pracovních důvodů, dále pan poslanec Adolf Beznoska z pracovních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Pavel Havíř z osobních důvodů a od 14 hodin také pan poslanec Martin Komárek z osobních důvodů.

Přikročíme dle vylosovaného pořadí k ústním interpelacím.

109.

Ústní interpelace

Jako první ústní interpelaci přednese paní poslankyně Pavlína Nytrová ve věci majetkových příznání na pana premiéra Bohuslava Sobotku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, vážené dámy, vážení pánové.

Vážený pane premiére, dovolu mi interpelovat vás ve věci zákona o prokázání původu majetku. Jsem přesvědčena, že majetková příznání mohou přispět k odstranění korupce. Tento názor sdílí i významná část občanů. Korupce je významný celosvětový fenomén. V zájmu potírání korupce by měla vláda mezi jiným podporovat poctivost, odpovědnost a morálku svých veřejných činitelů, pravidla chování v zájmu správného a čestného výkonu funkce. Korupce představuje pro stabilitu a bezpečnost společnosti významnou hrozbu, a to tím, že podrývá instituce a hodnoty demokracie, etické hodnoty a spravedlnost, ohrožuje udržitelný rozvoj a zákonnost. Prokazování původu majetku je základní protikorupční opatření. Je třeba zákon o prokazování majetku nastavit tak, ať je to bič na dopadení velkých ryb, nepoctivých lobbistů a kmotrů, a ne zákon, který bude omezovat lidi s obvyklým majetkem. Důležitým bodem o prokázání majetku, je stanovení výše hranice, od které se bude majetkové příznání podávat, a dále určení, která z institucí bude rozhodovat o prokazování původu majetku a příjmů, zda soudy, či finanční úřady, popř. jiná instituce.

Vážený pane premiére, v jaké fázi je příprava jedné z vládních priorit – zákona o prokazování majetku (upozornění na čas) a jaké jsou základní parametry zákona? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Já poprosím pana premiéra o odpověď na to, kdy nám předloží své majetkové příznání. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Mám pocit, že jste úplně přesně neposlouchal paní poslankyni a její interpelaci. Já jsem ji poslouchal velmi přesně, a proto bych si dovolil na ni reagovat.

Vážená paní poslankyně, chci připomenout, že otázka zákona o prokazování původu majetku je součástí koaliční smlouvy, stala se tak tedy i součástí programového prohlášení vlády. Zákon o prokazování původu majetku v odůvodněných a zákonem přesně stanovených případech by měl umožnit správci daně požadovat, aby fyzická osoba prokázala, že její majetek odpovídá příjmům vykázaným v minulosti touto fyzickou osobou ke zdanění. Jde tedy o to, abychom do našeho právního řádu dostali otázku přenesení důkazního břemena z finančního úřadu na daňového poplatníka v případech, kdy je tady prokazatelně velký rozdíl mezi jím vykazovanými příjmy, které podléhaly dani, a majetkem, který tento daňový poplatník nabyl.

Dohodli jsme se v rámci vládní koalice, že se pokusíme tento institut do našeho právního řádu dostat. Já to pokládám za průlom z pohledu situace v naší zemi, protože 25 let se o zákoně o majetkovém přiznání pouze hovoří. Žádná vláda ho zatím nedokázala do našeho právního řádu prosadit, a to ať už z politických důvodů, možná některé vlády neměly dostatek vůle, aby takový institut do právního řádu dostaly. Chci také připomenout, že na začátku 90. let určitá možnost a předpoklad pro to, aby majetková přiznání byla v našem právním řádu zavedena, již existoval, ale nakonec toto ustanovení bylo z právního řádu v 90. letech vypuštěno.

Předpokládám, že v polovině letošního roku, to znamená ještě v létě, předloží Ministerstvo financí do vlády analýzu variant, ve kterých by mohlo být legislativně prokazování původu majetku v České republice zavedeno. Na základě legislativního plánu vlády počítáme s tím, že v září letošního roku, tedy v září 2014, by vláda mohla projednávat návrh zákona, ve kterém by byl zakotven institut prokazování původu majetku. Myslím si, že je velmi důležité, aby tento institut byl zaveden plošně. Víím, že se diskutuje o tom, že by majetek měli prokazovat zejména politici. Ale já se domnívám, že je důležité, aby finanční úřad měl v zásadě neomezenou možnost stíhat a prověřovat všechny situace, kdy je velký rozdíl mezi tím, co daňový poplatník vykázal za příjmy, a majetkem, který nabývá. Jako bývalý ministr financí mohu potvrdit, že finanční úřady jsou velmi často bezmocné prostě proto, že jim chybí dostatečný legislativní nástroj k tomu, aby takový majetek mohly zkoumat. Jsou totiž situace, kdy daňoví poplatníci, kteří dlouhodobě nevykazovali žádné příjmy a neplatili žádné daně, například nabývají rozsáhlý nemovitý majetek a není vůbec zřejmé, kde k takovému majetku přišli.

Taktéž jste zmiňovala ve své interpelaci otázku korupce a nutnosti boje proti korupci. Právě institut prokazování majetku může sloužit jako významný preventivní nástroj v boji s korupcí a především v boji s legalizováním nelegálních příjmů, které byly získány trestnou činností, například tím, že někdo přijímal úplatky. Totéž se týká jakýchkoliv jiných prostředků, které byly získány z jiné trestné činnosti. Jestliže finanční úřady získají tento nástroj, tak v České republice bude velmi obtížné zlegalizovat jakékoliv finanční nástroje a finanční zdroje, které byly získány v souvislosti s porušováním zákonů, v souvislosti s korupcí, v souvislosti se závažnou hospodářskou kriminalitou.

Já jsem přesvědčen, že zavedení institutu o prokazování původu majetku přivítají nejenom občané České republiky, ale nepochybně ho přivítají také pracovníci daňové správy, policisté, státní zástupci, soudci, protože stávající systémy, které v naší zemi máme a které jsou určeny k boji s daňovými úniky nebo k boji se závažnou hospodářskou kriminalitou včetně korupce, v tuto chvíli postrádají právě tento nástroj, to znamená možnost odhalit takovouto legalizaci nezdaněných finančních prostředků.

Tolik tedy velmi stručně jako odpověď na vaši interpelaci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane premiére. Ptám se paní poslankyně, zdali má doplňující otázku. Nemá. Děkuji panu premiérovi i paní poslankyni Nytové.

S další ústní interpelací na pana premiéra je přihlášen a vylosován pan poslanec František Vácha ve věci pomoci syrským uprchlíkům. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Pane předsedající, vážené zbytky Poslanecké sněmovny, musím říct, že je to zvláštní pocit promlouvat k někomu, kdo vám sedí za zády, ale myslím si, že se to k vám dostane, pane předsedo.

Pane předsedo vlády, v březnu tohoto roku jste dostal dopis, ve kterém vás Amnesty International žádá o aktivní pomoc při řešení krize s uprchlíky ze Sýrie. Všichni víme, že díky dlouholetému konfliktu, který je v Sýrii, nebo možná ne všichni víme, v současné době je registrováno asi 2,5 milionu lidí ve stavu uprchlíků. Amnesty International se obrací na vlády evropských zemí, aby se nějakým způsobem aktivně podílely na řešení této situace. V současné době probíhá petiční akce s názvem SOS Sýrie, ve které nás opět Amnesty International žádá o zapojení České republiky do pomoci těmto uprchlíkům. Takže pane premiére, já bych se vás chtěl jenom zeptat, jestli bude vláda České republiky reagovat na tuto vzniklou uprchlickou krizi a jestli nějakým aktivním způsobem pomůžeme těmto uprchlíkům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Poprosím pana premiéra o jeho odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, situace dnes je taková, že Česká republika je vlastně jedna z mála, možná jedna z posledních západních zemí, která neuzavřela svoji ambasádu v Damašku, a v tomto smyslu naše ambasáda slouží jako kontaktní místo i pro země Evropské unie a země Severoatlantické aliance. Já jsem velmi rád, že i fungování této ambasády slouží k tomu, aby Česká republika mohla velmi pečlivě sledovat situaci v Sýrii, a to jak situaci politickou a bezpečnostní, tak i situaci humanitární.

V tuto chvíli nejsem schopen poskytnout přesné informace o tom, jakým způsobem se subjekty z České republiky podílejí na řešení do značné míry humanitární katastrofy, ke které dochází v důsledku poměrně velkého množství uprchlíků ze Sýrie, kteří jsou rozmístěni v okolních zemích. V každém případě Česká republika se podílí na aktivitách, které v tomto směru organizuje společnost, Organizace spojených národů, a já bych vám potom dodal podrobnou informaci, kterou bych získal od ministra zahraničí v této věci, do jaké míry Česká republika přímo přispívá na humanitární aktivity, které pomáhají lidem, kteří museli opustit své domovy v Sýrii v důsledku tamní občanské války.

Samozřejmě v tuto chvíli nelze úplně přesně předvídat, jakým způsobem se dál situace v Sýrii bude vyvíjet. Došlo tam k prezidentským volbám, jak se zdá, tak současná vláda a současný prezident do značné míry stabilizovali svůj vliv. Nicméně neznamená to, že by na území Sýrie skončily boje, a neznamená to, že by se velká část těchto uprchlíků mohla v nějakém krátkém čase do Sýrie vrátit.

Chci tedy slíbit za vládu České republiky, že tuto situaci budeme i nadále monitorovat, a jsem připraven vám následně poskytnout přesnou informaci o tom, jakým způsobem se Česká republika podílí na pomoci uprchlíkům a prostřednictvím kterých humanitárních organizací je tato pomoc poskytována.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Poprosím o doplňující otázku pana poslance Váchu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji. To nebude ani tak otázka. Já bych chtěl jenom upozornit, že jak v tom dopise, tak v té petici je několik návrhů, jak by právě Česká republika mohla pomoci těmto uprchlíkům. Tak jestli byste mohl se na tu petici a na ten dopis podívat a zodpovědět mi současně s tou vaší odpovědí, jakým způsobem budeme, nebo budete, reagovat právě na návrhy, které jsou v té petici. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váchovi. Pan premiér už asi nebude doplňkově odpovídat.

S další interpelací – třetí – je přihlášen pan poslanec Jiří Petrů ve věci konkurence České republiky v Evropské unii. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji. Vážený pane premiére, vážení kolegové, upřesním – konkurenceschopnost České republiky v Evropské unii.

Vážený pane premiére, v listopadu 2011 představil tehdejší ministr Martin Kocourek na základě podkladů Národní ekonomické rady vlády za vládu materiál s názvem Strategie mezinárodní konkurenceschopnosti České republiky pro období 2012 až 2020 a hrdě konstatoval, že tento materiál připraví Českou republiku pro budoucnost v globalizovaném světě. Součástí strategie je více než 40 klíčových a několik stovek dílčích opatření, jejichž prostřednictvím mají, jak říká, vzniknout přívětivé podmínky pro kreativní podnikání, inovace a růst. Není to první materiál, který se věnoval budoucnosti české ekonomiky, v roce 2005 vznikl podobný materiál, který měl vytyčovat strategii do roku 2013. Pan ministr se však bohužel již nezabýval tím, proč tento dokument zůstal nenaplněn.

Podle letošního žebříčku konkurenceschopnosti zemí Evropské unie, který byl nedávno zveřejněn Světovým ekonomickým fórem, si Česká republika pohoršila o dvě příčky oproti minulému hodnocení z roku 2012 a rovnou o čtyři místa proti zprávě z roku 2010. Na prvních místech jsou aktuálně Finsko, Švédsko a Nizozemsko, Česká republika je až za Litvou na 18. místě. Podle zprávy máme velké problémy se zhoršením podnikatelského prostředí či nedostatkem inovací a například i nedostupností nejnovějších technologií.

Ptám se, pane premiére, bude se vaše vláda zabývat touto situací? Jaké kroky učiní, aby došlo ke zlepšení konkurenceschopnosti České republiky? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Petru. Prosím pana premiéra Bohuslava Sobotku o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, pokud Česká republika něčím netrpí, tak je to nedostatek různých koncepcí, které byly v uplynulých letech zpracovány, včetně doporučení a koncepcí, které se týkají posílení konkurenceschopnosti naší země. Já vás chci ujistit o tom, že cílem vlády není samoučelně rozmnožovat množství koncepcí a materiálů, které by verbálně, teoreticky na stovkách stran posouvaly Českou republiku dopředu, ale naším cílem je podniknout zcela konkrétní kroky, které budou mít také jasné, měřitelné výsledky z hlediska budoucího posunu České republiky na žebříčku, který porovnává konkurenceschopnost jednotlivých zemí. Není tady totiž jenom Strategie mezinárodní konkurenceschopnosti České republiky, ale přirozeně je tady také Dohoda

o partnerství, která bude sloužit jako podklad pro čerpání prostředků z Evropské unie. Jsou tady další koncepční dokumenty, které svým charakterem ovlivňují a budou ovlivňovat naši konkurenceschopnost, jako je právě aktualizovaná energetická koncepce, surovinová politika.

Pokud jde o to, na co konkrétně se chceme soustředit, tak v tuto chvíli je to především obsah a podoba jednotlivých operačních programů, které předznamenají možnosti čerpání prostředků z Evropské unie v příštích letech. To znamená, že na koncepční dokument Dohoda o partnerství, který jsme už předložili Evropské komisi, teď navážou jednotlivé operační programy, které by měly být rovněž předloženy Evropské komisi, a to do poloviny července letošního roku. Vláda má ambici, aby všechny tyto klíčové dokumenty sloužící k čerpání více než 500 miliard korun z Evropské unie do roku 2020, které máme možnost použít, byly schváleny ještě do konce letošního roku na úrovni Evropské komise, abychom se s Evropskou unií do konce letošního roku dohodli, a aby první výzvy k čerpání těchto prostředků, které budou mimo jiné věnovány také do těch klíčových oblastí, kde vidíme slabiny, pokud jde o konkurenceschopnost, mohly být vyhlášeny už v 1. čtvrtletí roku 2015. Klíčové totiž je, pokud máme tady prostředky v rozsahu cca 500 miliard korun, abychom je dokázali využít včas a nedošlo k těm problémům, se kterými se vypořádáváme nyní. To znamená, že minulé vlády nejprve nabraly zpoždění v čerpání peněz Evropské unie, a to už se teď bohužel ani teoreticky nedá dohnat. Takže první konkrétní krok k posílení konkurenceschopnosti naší země je použít zdroje, které máme k dispozici, a začít je čerpat a používat včas, efektivně, a to od samého počátku roku 2015. To bude samozřejmě klást důraz nebo nároky také na subjekty nejenom z řad veřejného sektoru, ale také z podnikatelské sféry, aby na základě příslušných výzev byly také včas operativně připraveny příslušné projekty, tak aby mohl být rychle realizován schvalovací proces.

Pokud se bavíme o těch dalších oblastech, kde je důležité, abychom přispěli k posílení konkurenceschopnosti naší země, další klíčovou oblastí je věc dostatku kvalifikované pracovní síly. To si nepochybně vyžádá pokračování v reformě regionálního školství. Mám na mysli zejména střední odborné a učňovské školství, kde vláda bude chtít v rámci připravované reformy posílit vztah mezi středními školami, učilišti a firmami. To znamená, abychom se co nejvíce přiblížili úspěšnému duálnímu modelu, který funguje v Německu nebo v Rakousku.

To, co může posílit naši konkurenceschopnost, je přirozeně kvalitní dopravní infrastruktura. Vláda se už od samého počátku soustředí na schválení zákonů, které by měly umožnit dostavbu klíčových silničních spojení v naší zemi, která by měla zejména propojit Českou republiku s okolními státy, tzn. přispět k vytvoření regionálního trhu práce. Předložili jsme zákon, kterým se zvyšují výkupní ceny pod komunikacemi, při stavbě nových komunikací, chceme předložit novelu zákona o zadávání veřejných zakázek, která by zrychlila veřejné zadávání, chceme předložit zákon o liniových stavbách, který by umožnil strategické liniové stavby stavět rychlejším způsobem, než se nám to dařilo doposud, a současně vláda chce v rozpočtu vyčlenit dostatek prostředků na podporu výstavby dopravní infrastruktury. Přirozeně chceme věnovat také pozornost stabilitě podnikatelského a právního prostředí v naší zemi, chceme také, aby naše země po letech dramatických daňových změn na poslední chvíli také měla určitou daňovou stabilitu, a přirozeně se chceme věnovat také tomu, abychom efektivně podporovali oblast vědy, výzkumu a inovací, zejména umožnili přístup k inovacím malým a středním podnikům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec nemá doplňující otázku.

Se čtvrtou interpelací je připraven pan poslanec Antonín Sed'a, který bude pana premiéra interpelovat ve věci podpory lázeňství. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, pocházím z regionu, ve kterém má lázeňství velkou tradici. Nejen Lázně Luhačovice, ale i další nově vzniklé lázně musely řešit problémy s úhradovou vyhláškou a zejména s podobou stávajícího indikačního seznamu. Vaše vláda již představila plán na záchranu českého a moravského lázeňství. Věřím, že se spolu shodneme, že sliby by se měly plnit.

Vážený pane premiére, chci se proto zeptat na tento plán a jeho realizaci, zejména na konkrétní opatření, aby lázeňská péče byla pro naši občany dostupná, zejména pro rehabilitační péči. Zároveň bych chtěl znát harmonogram, možná přibližný časový harmonogram, pokud již existuje, pro přijetí potřebných legislativních opatření vlády. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji panu poslanci Sed'ovi za to, že se dotkl oblasti, která je, myslím, velmi charakteristická a velmi zajímavá z pohledu České republiky, jednak pokud jde o celkovou kvalitu zdravotní péče, kterou jsme schopni tady u nás v České republice občanům poskytovat, ale lázeňství je také významnou oblastí, která vytváří zaměstnanost, a je to samozřejmě také významnou oblastí, která zvyšuje atraktivitu České republiky z hlediska turistického ruchu. Lázeňství je rozvinuto v celé řadě regionů naší země a zásahy, které byly realizovány v uplynulých letech, vedly k útlumu lázeňství a vedly také k útlumu zaměstnanosti.

Jsem přesvědčen o tom, že vláda by měla podniknout důsledné kroky k tomu, aby se situace v oblasti lázeňství zlepšila, a jsem rád, že je podniká. Původní záměr Ministerstva zdravotnictví vydat nový indikační seznam tak, aby platil od jara letošního roku, byl bohužel narušen nedávným nálezem Ústavního soudu. Ministerstvo zdravotnictví vyhodnotilo tento nález Ústavního soudu a rozhodlo se řešit problém přípravou novely zákona o veřejném zdravotním pojištění, ve kterém bude v souladu s nálezem Ústavního soudu předmětný nárok na lázeňskou péči vymezen, a současně bude připraven prováděcí předpis, vyhláška, kde budou uvedena odborná medicínská kritéria pro poskytování lázeňské péče. V návrhu novely zákona budou promítnuty rovněž návrhy věcných změn dojednaných pracovní skupinou pro přípravu návrhu nového indikačního seznamu, která byla zřízena při Ministerstvu zdravotnictví a která ve své práci vycházela z návrhů Svazu léčebných lázní, Sdružení lázeňských míst a dále z poznatků aplikace předpisů v praxi, které nashromáždilo Ministerstvo zdravotnictví. Aktuálně je také připravováno memorandum Ministerstva zdravotnictví, Všeobecné zdravotní pojišťovny, Svazu zdravotních pojišťoven a Svazu léčebných lázní za účelem podpory českého lázeňství a vzájemné spolupráce v této oblasti.

Pokud jde o změny, které by měly být součástí podpory, a vyšší podpory, lázeňství, tak je to otázka prodloužení léčebných pobytů pacientů s některými závažnými nemocemi z 21 na 28 dní, to je, myslím, ta nejdůležitější změna, která se připravuje. Týká se to především nemocí oběhového, dýchacího ústrojí a pohybového ústrojí, duševních poruch, kožních a gynekologických onemocnění. Lidé se závažným onemocněním tak budou moci absolvovat lázeňský pobyt častěji a opakovaně. Současně bude prodloužena možnost pro děti prodloužit stávající limit 28 dní lázeňského pobytu na neomezenou dobu, a to i při opakovaném pobytu v lázních. Lázeňský léčebně rehabilitační pobyt je podle našeho názoru důležitou součástí komplexní léčby pacientů, je potřeba jej podpořit.

Pokud jde o očekávaný dopad na výdaje zdravotních pojišťoven v okamžiku, kdy by tyto změny byly uvedeny do praxe, tak roční náklady by neměly překročit částku cca 500 milionů korun, o které by byly navýšeny úhrady ze strany zdravotních pojišťoven směrem k zařízením, která poskytují lázeňskou péči. Já jsem přesvědčen o tom, že tyto prostředky přispějí nejenom ke zlepšení zdravotního stavu občanů, ale také podpoří zaměstnanost a podpoří rozvoj turistického regionu v celé řadě oblastí, kde právě lázně vytvářejí velmi důležitý a klíčový zdroj pro nová pracovní místa. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec Sed'a. Prosím o jeho doplňující otázku.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji vážený pane předsedo vlády za odpověď. Já se s vámi shodnu v tom, že lázeňství na sebe nabaluje i další služby. Mám jen dotaz: Protože lázeňství jako takové je velká součást i cestovního ruchu, tak jestli vaše vláda připravuje nějaká opatření pro podporu lázeňství, ale spíš bych řekl komerční aktivity, které by směřovaly právě k rozvoji cestovního ruchu. Uvedu příklad: je to otázka dopravy, dopravního napojení, je to otázka např. lokálních letišť apod.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana premiéra o jeho doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Určitě, pane poslanče, pokud máte zájem o konkrétní možné formy podpory lázeňství, které jsou v tuto chvíli diskutovány, tak bych vás odkázal na Ministerstvo pro místní rozvoj, protože vím, že se tam vede intenzivní diskuse o tom, jak využít prostředky z Evropské unie v příštích letech k tomu, abychom podpořili mj. propagaci českého lázeňství.

Kromě toho, co vy jste zmínil, je důležitá také vízová politika. My potřebujeme pro naše lázně získat i silnější zahraniční klientelu, potřebujeme získat více samoplátců tak, abychom je ekonomicky stabilizovali, aby naše lázně byly méně závislé na klientech, za které platí naše zdravotní pojišťovny. A tady je myslím důležité podívat se i na nové destinace, kde by vláda mohla pomoci. My se konkrétně snažíme zaměřit zejména na arabské země, snažíme se zaměřit na Čínu, snažíme se zaměřit na východní státy tak, abychom hledali možnosti, jak zpružnit, maximálně zpružnit vízový režim, rozšířit možnost míst, kde se zájemci o naši lázeňskou péči mohou vypořádat s administrativními bariérami, které souvisí se získáním víza. Domníváme se, že pokud vláda v tomto bude schopna zpružnit vízovou politiku, tak by to pro naše lázně mohlo přinést poměrně výrazné množství nových klientů, kteří budou schopni platit nejenom lázeňskou péči, ale během svého pobytu samozřejmě i doprovodné služby, které mohou v lázeňských regionech vytvářet nová pracovní místa.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi a panu poslanci Sed'ovi. S pátou interpelací je přihlášen pan poslanec Stanislav Polčák, který pana premiéra bude interpelovat ve věci podpory mikropodnikání. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Než uvedu několik slov své interpelace, musím vyjádřit podiv nad tím, že z 22 interpelujících na pana předsedu vlády je 15 z ČSSD. Zdá se mi, že asi u vás v ČSSD spolu nemluvíte a musíte si to vyříkat tady v oficiální době na čas opozici. Považuji to za docela neurvalé.

Leč k mé interpelaci, která se týká operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost.

Pane premiére, jistě se shodneme na tom, že zvýšení zaměstnanosti na venkově je žádoucí. Jistě se shodneme i na tom, že vhodným prostředkem, jak jejího zvýšení dosáhnout, je využití evropských fondů. Věřím proto, že se shodneme také na konkrétním způsobu, byť dosavadní přístup jednoho z ministerstev vaší vlády tomu bohužel nenasvědčuje. Ministerstvo průmyslu a obchodu, které má na operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost na starosti, vyčlenění potřebného množství prostředků brání. Tyto prostředky rozdělované prostřednictvím místních akčních skupin by přitom zvýšení zaměstnanosti na venkově jako důsledek rozvoje mikropodnikání mohly přinést bez velkých obtíží. Postoj Ministerstva průmyslu a obchodu k metodě komunitně vedeného místního rozvoje a především k venkovským mikropodnikatelům je přitom zcela nepochopitelný, uvážíme-li, že agentury typu CzechInvest až do území nedosáhnou a s nezaměstnaností se potýkají právě venkovské oblasti.

Vážený pane premiére, v operačním programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost bude v nadcházejícím programovacím období rozděleno více než sto miliard korun. Zdravý rozum říká, že na rozvoj mikropodnikání ve venkovských oblastech by měla směřovat alespoň jejich část. Pokud se tak nestane, dluží vaše vláda vysvětlení nejen mikropodnikatelům, ale také nezaměstnaným z venkovských oblastí. Přeji si, abyste toto vysvětlení nemusel proto v budoucnu podávat. Děkuji vám za vaši reakci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, já vás mohu ujistit, že jako předseda vlády skutečně nemohu za to, že jenom velmi málo opozičních poslanců našlo motivaci k tomu, aby podalo interpelace. Mě samotného to také velmi překvapilo. Jednak to, že je tady tak málo přítomno poslanců z opozičních řad, a současně že tak málo opozičních poslanců mělo nějaký důvod, aby podalo interpelaci. Pravděpodobně jsou s činností vlády spokojeni a to je, myslím, pro vládu dobrá vizitka, že je tady tak málo interpelací z řad opozice. To se v minulosti nestávalo.

A teď již k vaší otázce. Jsem přesvědčen, že ten problém, který vy jste zvýraznil, je problém, který reálně existuje. Skutečně teď probíhá diskuse o otázce regionální dimenze nebo územní dimenze v jednotlivých operačních programech. Totéž se týká i operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, tedy OP PIK, to je jeho zkratka. To je operační program, který je garantován Ministerstvem průmyslu a obchodu. Debata probíhá o tom, kdo bude administrovat prostředky pro malé podniky, to znamená pro mikropodniky, zdali do administrace těchto prostředků budou zapojeny tzv. MAS, to znamená místní akční skupiny, anebo zdali administrace těchto prostředků bude probíhat v rámci celé administrace programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, kterou má na starosti CzechInvest, který je implementační agenturou Ministerstva průmyslu a obchodu a tohoto operačního programu. Ta diskuse zatím ještě ukončena není, nicméně Ministerstvo průmyslu a obchodu zastává názor, že z hlediska efektivity správy těchto finančních prostředků by bylo rozumnější, aby implementace nebyla roztržštěná, aby byla soustředěna právě v rukou CzechInvestu. Ministerstvo průmyslu a obchodu současně navrhuje národní síti místních akčních skupin, aby vyslaly své zástupce do monitorovacího výboru příslušného operačního programu, a rovněž nabízí spolupráci při přípravě konkrétního obsahu výzev, které budou vypsaný pro mikropodnikatele.

Chci vás ujistit o tom, že pro mikropodnikatele bude v rámci tohoto operačního programu vyčleněno dostatečné množství finančních prostředků bez ohledu na to, jakým způsobem bude potom prováděna administrace, respektive implementace tohoto programu, zdali tím administrátorem bude i v tomto případě CzechInvest, nebo zdali se do něj více zapojí místní akční skupiny. To znamená, finanční prostředky vyčleněny budou a diskuse se musí vést o tom, jaký bude vliv místních akčních skupin na rozdělování těchto finančních prostředků.

Chápu, že lidé, kteří tvoří místní akční skupiny, pocházejí z venkovského prostředí, mají blízko k venkovskému prostředí, se cítí připraveni k tomu, aby poskytli dostatečné informace pro rozdělování těchto finančních prostředků nebo pro stanovení kritérií pro rozdělování těchto finančních prostředků. Já bych se osobně zasadil o to, aby tady probíhal i nadále intenzivní dialog mezi místními akčními skupinami a Ministerstvem průmyslu a obchodu s cílem zajistit, aby peníze, které budeme mít k dispozici v rámci operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, došly k těm příjemcům, kteří je potřebují a kteří je dokážou efektivním způsobem použít, to znamená, aby se skutečně dostaly k mikropodnikům na venkově.

A možná ještě poslední poznámka. To, o čem se vede teď diskuse, je také otázka toho, jak v regionech určitým způsobem sjednotit síť implementačních agentur. Vede se diskuse o tzv. evropských domech, to znamená místech, která by existovala v každém kraji a kde by na jednom místě byli zástupci všech klíčových implementačních agentur, tak aby žadatel o dotaci na jednom místě vždy v každém regionu našel příslušné kontaktní pracoviště, se kterým by mohl doladit informace potřebné pro podání příslušných žádostí. To znamená, snažíme se, aby se, řekněme, zjednodušil i ten model kontaktů pro občany, pro podnikatele, pro subjekty veřejného sektoru a jednotlivé implementační agentury u jednotlivých operačních programů.

Tolik tedy velmi stručně jako reakce na váš dotaz.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Poprosím o doplňující otázku pana poslance Polčáka.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Pane premiére, podle mého názoru na dialog v této chvíli už není příliš mnoho času, protože vaše vláda má tady tuto implementační strukturu v zásadě co nejdříve předložit do Bruselu. Proto se tedy konkrétně zeptám, zdali podporujete to, aby tyto prostředky v tomto operačním programu mohly rozdělovat místní akční skupiny, anebo zda vámi vybraný, vládou podporovaný subjekt bude CzechInvest. Já to říkám především z toho důvodu, že pokud vím, tak zrovna agentura CzechInvest, už několikrát její vedení bylo předmětem vyšetřování a bylo předmětem vyšetřování policie. Neznám tedy takovéto problémy na úrovni místní akční skupiny. Pokud se domníváte, že lépe podpoří mikropodnikatele agentura CzechInvest, že dokonce na tyto mikropodnikatele ve venkovských oblastech dosáhne, tak to zde prosím řekněte už zcela jasně. Pokud se chcete zasadit o ten dialog, tak já se domnívám, že na to vaše vláda už měla dostatek času. A pokud má předložit v následujících týdnech definitivní rozhodnutí do Bruselu, tak si myslím, že i z vaší strany by mělo zaznít jasné slovo.

Děkuji vám za jasnou odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Tak možná mi, pane poslanče, budete muset připomenout nějakou konkrétní kauzu, kde byl vyšetřován CzechInvest v souvislosti s rozdělováním evropských prostředků. Já si v tuto chvíli žádnou konkrétní kauzu nevybavuji.

Mohu pouze říci, že čerpání prostředků z operačního programu, který CzechInvest spravuje, není pozastaveno a že v žádném případě tento operační program nepatří mezi operační programy, kde by hrozily největší ztráty pro Českou republiku. To jsou spíše operační programy – operační program Životní prostředí a operační program VaVpI. Ty jsou v tuto chvíli nejvíce ohroženy z hlediska potenciálních ztrát.

Pokud jde o přípravu příslušných dokumentů na vládě, ty dokumenty zatím schváleny nebyly. Dokud vláda neschválí operační program a pokud vláda neschválí materiály, které se týkají územní dimenze, tak zatím rozhodnuto není a do tohoto okamžiku může probíhat dialog mezi národní sítí místních akčních skupin a Ministerstvem průmyslu a obchodu.

Chci vás ujistit o tom, že implementační agentura CzechInvest má rozsáhlé zkušenosti z hlediska využití prostředků z Evropské unie. V tom dokončovaném programovacím období podpořila přes 11 tisíc projektů. Jedenáct tisíc projektů bylo zadministrováno skrze CzechInvest. A pokud jde o mikropodnikatele, tak ti získali prostřednictvím části těchto projektů zhruba 3,5 miliardy korun. CzechInvest má zkušenosti. A já se domnívám, že v situaci, kdy jeden z hlavních problémů naší země je pomalost čerpání prostředků z Evropské unie a pomalý náběh čerpání prostředků z Evropské unie, protože zažíváme souběh dokončování staré a začátku nové finanční perspektivy, tak já bych spíše vsadil na zkušenost, ale vsadil bych také na dobrou spolupráci mezi místními akčními skupinami a CzechInvestem. To znamená, místní akční skupiny mohou pomoci při stanovení kritérií pro rozdělování finančních prostředků a mohou se účastnit monitoringu fungování CzechInvestu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi, přestože panu poslanci jednoznačně neodpověděl.

S další interpelací je připravena paní poslankyně Gabriela Pecková, která bude interpelovat pana premiéra ve věci Lanzarotské konvence. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený pane premiére, dámy a pánové. Jedno z pěti dětí v Evropě se podle statistik stane obětí sexuálního násilí. Přesto se Česká republika jako jediná nepřipojila k Lanzarotské konvenci, která je jedním z hlavních metodologických nástrojů v boji proti sexuálnímu násilí na dětech. Těžko bych tady mezi vámi našla někoho, kdo by sexuální násilí na dětech nepovažoval za jeden z nejhorších zločinů vůbec. O to hůře se mi obhájovala pozice České republiky na posledním zdravotním výboru Rady Evropy a laxní postoj vaší vlády. Legislativní bariéra padla, trestněprávní odpovědnost právnických osob vyžadovanou pro ratifikaci máme, konvence prošla meziresortním připomínkovým řízením, a já ji přesto stále nenacházím na programu jednání Poslanecké sněmovny. Jsem přesvědčena o podpoře 200 poslanců napříč politickým spektrem i veřejnosti. Ale nemůžeme si k vám na vládu pro konvenci dojet. Tak se ptám, kdy ji projednáte a kdy ji posunete k nám do Poslanecké sněmovny, abychom se nemuseli stydět, že Česká republika nepodporuje boj proti násilí na dětech. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, já si tady trochu připadám jako dopoledne, kdy jsme tady mluvili o tom, že vláda nic nedělá v situaci českých dětí v Norsku poté, kdy k odebrání dětí došlo v roce 2011. Teď máme rok 2014, vláda je tady čtyři měsíce a opozice jí ráno vyčítala, že v tom udělala málo, nebo že neudělala

vůbec nic. A já se vždycky musím zeptat: a co udělaly ty minulé vlády, které na to měly celé roky?

Totéž platí o úmluvě, kterou vy jste zmínila. Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání byla otevřena k podpisu 25. října 2007 v Lanzarote. Pěťadvacátého října 2007. A vy přicházíte teď, v červnu roku 2014, po sedmi letech, a ptáte se, jak je možné, že vláda, která je tady od února 2014, nezajistila ratifikaci této smlouvy.

Já se ptám, jak je možné, že vlády Jiřího Rusnoka, Petra Nečase, Jana Fischera a Mirka Topolánka, které tady byly předtím těch sedm let, nezajistily ratifikaci této smlouvy. Jak je možné, že k něčemu takovému došlo?

Ale interpelace nejsou od toho, aby se premiér ptal poslankyně. Poslankyně má právo na to, aby se zeptala premiéra. A já vám chci odpovědět, že podle podkladů, které jsem získal z Úřadu vlády, návrh na podpis a ratifikaci Lanzarotské konvence byl vládou schválen 28. května 2014. To znamená, vláda ve svém usnesení doporučila prezidentu republiky, aby zmocnil Mgr. Tomáše Bočka, která je velvyslancem a stálým představitelem České republiky při Radě Evropy, k podpisu úmluvy s výhradou ratifikace, a následně aby podepsanou úmluvu po vyslovení souhlasu Parlamentu České republiky ratifikoval. Mne vláda pověřila, abych úmluvu po jejím podpisu předložil předsedovi Poslanecké sněmovny a předsedovi Senátu k vyslovení souhlasu Parlamentu České republiky s její ratifikací a ministryni spravedlnosti, aby odůvodnila sjednání úmluvy na půdě Parlamentu. Čili předpokládám, že prodlení mezi 28. květnem letošního roku a dnešním datem je dáno tím, že pan Mgr. Tomáš Boček by měl tuto úmluvu nejprve podepsat, a teprve poté by měla být předložena sem do Poslanecké sněmovny. Ale z hlediska rozhodnutí vlády jako takové již nic nebrání tomu, aby tato úmluva – souhlasím s vámi, že je ostuda, že se k ní Česká republika ještě nepřipojila – doputovala na půdu Poslanecké sněmovny, a věřím, že Poslanecká sněmovna ji schválí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane premiére. Doplnující otázku paní poslankyně Pecková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Pecková: Nebude to otázka, bude to velké poděkování, že se tak skutečně stalo. A jenom na doplnění. Minulé vlády nemohly k této ratifikaci přistoupit z toho důvodu, který jsem zmiňovala, že do roku 2012 v našem právním systému nebyla zakotvena trestněprávní odpovědnost právnických osob, která byla a je stále pro tuto ratifikaci vyžadována. Nicméně velmi děkuji a jsem ráda, že až za týden ve Štrasburku budu dotazována, budu moci podat tuto dobrou zprávu za Českou republiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Dobrých zpráv je skutečně málo, tak aspoň jedna dnes.

Se sedmou interpelací je přihlášen pan poslanec Jan Zahradník, který pana premiéra bude interpelovat ve věci dostavby Jaderné elektrárny Temelín. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, obracím se na vás s následující interpelací. Vláda a následně společnost ČEZ se rozhodly zrušit několik let probíhající tendr na dostavbu Jaderné elektrárny Temelín. Nás všechny, kterým leží na srdci energetická samostatnost a také bezpečnost naší země, to velmi znepokojilo. Nyní jsem se v médiích dozvěděl z prohlášení předsedy dozorcí rady ČEZu pana prof. Pačese, že je

plánováno vypsání nového tendru na dostavbu Jaderné elektrárny Temelín. V tomto postoji se opět ukazuje, že současná levicová vláda pánů Babiše a Sobotky nemá žádnou koncepci ani plán do budoucna, činí pouze chaotické kroky, které se pak snaží vracet zpět.

A moje otázka, vážený pane premiére, na vás: Chce tedy vláda dostavět Jadernou elektrárnu Temelín, anebo nechce? V případě, že ano, proč tedy zrušila probíhající tendr? V případě, že ne, proč tedy ústy tak významného činníka polostátního podniku ČEZ říká právě opak? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Poprosím o odpověď pana premiéra.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dovolte mi velmi stručně uvést k této interpelaci a reagovat na dotaz pana poslance Zahradníka. ČEZ, tedy České energetické závody, zrušily tendr 9. 4. 2014. Tendr nezrušila vláda, ale zrušila ho akciová společnost, ve které má vláda zhruba 70% akciový podíl.

Vláda v dubnu 2014 neplánovala poskytnout státní garance pro výstavbu nových jaderných zdrojů, tedy pro dostavbu dvou bloků v Jaderné elektrárně Temelín. Chci připomenout, že od okamžiku, kdy bylo zahájeno výběrové řízení, výrazným způsobem poklesly ceny silové energie a ekonomika projektu po několika letech přípravy výběrového řízení vypadala již zcela odlišně od ekonomiky projektu v okamžiku, kdy se rozhodovalo o vypsání tendru na dostavbu dvou nových bloků v Temelíně. Vláda odmítla riskovat prostředky daňových poplatníků a slíbit kompenzace cen elektřiny, jejichž rozsah dnes nikdo není schopen odpovědně odhadnout. Nebyl tedy žádný reálný model financování této investice, který by umožnil akcionářům společnosti ČEZ zdokladovat alespoň teoretickou návratnost takto investovaných finančních prostředků.

Vláda na dotaz společnosti ČEZ odmítla poskytnout garanci výkupních cen elektrické energie, a chci říct, že jsme odmítli opakovat morální hazard, ke kterému tady došlo například v oblasti veřejné podpory obnovitelných zdrojů, zejména solárních elektráren. Zároveň ale vláda deklarovala svůj zájem na dalším rozvoji jaderné energetiky v České republice, uložila Ministerstvu průmyslu a obchodu a Ministerstvu financí zpracovat do konce roku komplexní plán rozvoje jaderné energetiky v České republice. Toto usnesení bylo přijato vzápětí poté, kdy byl zrušen tendr na dostavbu dvou bloků.

Podoba tohoto koncepčního materiálu bude záležet na aktuální státní energetické koncepci a také na výsledku debaty v Evropské unii o cílech klimatické a energetické politiky. My jsme se rozhodli sjednotit termíny pro přípravu koncepce dalšího rozvoje jaderné energetiky s termínem pro předložení aktualizované státní energetické koncepce, protože to jsou dokumenty, které musí být jednoznačně provázány. Pro oba tyto dokumenty byl stanoven termín posledního prosince letošního roku, předpokládám tedy, že na začátku roku 2015 se vláda oběma těmito koncepcemi bude velmi pečlivě zabývat.

Pokud jde o výrok pana Václava Pačese, který vy jste zde zmiňoval, pokud ho mohu citovat: "Já se domnívám osobně, že pravděpodobně příští rok dojde k rozhodnutí, které případně skutečně povede k vypsání nového tendru." Čili pokud si pozorně poslechnete tuto citaci pana Pačese, který je předsedou Dozorčí rady společnosti ČEZ, tak on řekl: "Já se domnívám osobně, že pravděpodobně příští rok bude přijato rozhodnutí, které případně povede k vypsání nového tendru." Pan Pačes rozhodně nemluvil a ani nemohl mluvit za vládu České republiky. Vláda České republiky nejprve zadala zpracování koncepčních dokumentů, čili nejde o nějaké nahodilé nebo chaotické rozhodování, a pan Pačes pouze vyjádřil domněnku, že příští rok dojde k možnému rozhodování, což koneckonců souvisí s tím, že oba

dva koncepční dokumenty by měly být předloženy do konce letošního roku. To znamená nejprve koncepční diskuse, materiály, které předloží Ministerstvo průmyslu a Ministerstvo financí, a pak teprve rozhodnutí na úrovni vlády, které může směřovat k tomu, jakým způsobem se dál bude v České republice rozvíjet jaderná energetika.

Já teď nechci spekulovat o výsledku tohoto procesu, nechci ho nikterak předjímat. To, co si myslím, že je důležité, abychom nově uchopili a nově odhadli, je otázka potřeby výroby elektrické energie v příštích letech, dostupnosti jednotlivých surovin, které máme pro to, abychom tady v České republice vyráběli elektrickou energii, abychom nově zhodnotili otázky energetické bezpečnosti ve světle toho, co zažíváme v souvislosti s ukrajinskou krizí. A to, co také potřebujeme, je mít signál, jaká vlastně bude dohoda na úrovni Evropské unie o snižování emisí CO₂. Potřebujeme uhájit autonomii českého energetického mixu v diskusi, která se povede v Evropské unii, tak, abychom potom následně po Novém roce mohli svobodně rozhodnout o tom, jak vysoký podíl bude mít výroba jádra na českém energetickém mixu. Já jsem přesvědčen o tom, že tam svůj významný podíl mít bude.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím pana poslance Zahradníka o doplňující otázku.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane premiére, já jsem se mylně domníval, že vaše odpověď bude ano – ano, ne – ne. To se nestalo. Nám se to už jednou také stalo, že když se vláda odhodlá něco zabít, tak připraví komplexní řešení.

Riskujete mnoho podle mého názoru. Je v sázce energetická bezpečnost, je také v sázce odborná kapacita, která tady je, která je na nejvyšší možné úrovni, potřebná k tak složitému, ale vědecky propracovanému projektu, jako je výstavba jaderné elektrárny. A také podle mého názoru dáváte v sázku něco tak křehkého a citlivého, jako je dosavadní důvěra a vysoký stupeň tolerance občanů České republiky a zejména občanů krajů, na jejichž území se jaderná energetika nachází, vůbec myšlenku jaderné energie. (Předsedající upozorňuje na čas.) Já jsem přesvědčený o tom, že vláda by měla opravdu říci ano – ano, ne – ne, a ne takto neurčitě kličkovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poprosím o doplňující odpověď pana premiéra.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, vláda nekličkovala. V okamžiku, kdy se společnost ČEZ zeptala na to, jestli vláda poskytne z prostředků daňových poplatníků záruky za výstavbu nových bloků v Temelíně, tak vláda řekla jasně, že takovéto záruky neposkytne. To nebylo žádné kličkování, to bylo jasné rozhodnutí.

Pak také samozřejmě všichni víme, jak se dnes v Evropě, nejen tady v České republice, ale ve většině evropských zemí, vyplatí či nevyplatí stavět nové energetické zdroje. Téměř nikde se to nevyplatí. Bez veřejné podpory se dnes v Evropě téměř nevyplatí stavět nové energetické zdroje. Čím to bylo způsobeno? Bylo to způsobeno kolapsem obchodování s povolenkami a bylo to způsobeno masivní podporou obnovitelných zdrojů zejména v sousedním Německu. Tyto dva faktory deformovaly trh s elektřinou a vedly k výraznému poklesu cen silové energie, které ale spotřebitelé nepoznali prostě proto, že platí více peněz na veřejnou podporu obnovitelných zdrojů. To je to, co se tady v Evropě stalo, a nemůžeme vidět to, že na začátku tendru tady byly úplně jiné ceny a byla tady úplně jiná návratnost než v okamžiku, kdy se společnost ČEZ rozhodla ten tendr zrušit. To je ekonomická realita, ze které bude muset vláda vycházet i po Novém roce.

Já vás chci ujistit, pane poslanče, že vláda velmi odpovědně bude analyzovat aktuální energetickou situaci a výhled, který nám poskytnou odborníci. Bez této nové analýzy, bez této aktualizace, bez odborných podkladů zde nemohu říci jasně, kolik jaderných bloků kde bude vláda eventuálně podporovat z hlediska jejich další výstavby. Kromě identifikace potřeb výroby elektrické energie potřebujeme také najít nový ekonomický model financování případné výstavby nových bloků v České republice tak, aby to nedopadlo jako u tohoto tendru, který nakonec společnost ČEZ musela zrušit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. S osmou interpelací je připraven pan poslanec Ladislav Velebný, který pana premiéra bude interpelovat ve věci vládnutí této vlády. Snad, pane poslanče, ty dvě minuty budou stačit.

Poslanec Ladislav Velebný: Pane předsedajícím, děkuji za slovo.

Vážený pane premiére, je jasné, že vláda, kterou řídíte, musí od počátku pracovat velmi intenzivně a hlavně velmi rychle, protože se domnívám, že jste naši zemi převzal v nedobrému stavu. Přesto se chci zeptat, co jste za ten půlrok udělali a jaké pozitivní změny jste připravili v rámci řádného chodu našeho státu a tolik potřebné stability ve všech oblastech, např. v boji s nezaměstnaností. Moje druhá otázka na vás: Co pokládáte jako předseda vlády za nejdůležitější a nejpotřebnější v nejbližší době na vládní úrovni projednat? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana premiéra o odpověď, co považuje za nejdůležitější.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, čtyři měsíce, a je to skutečně velké množství věcí, které se vládě prozatím podařilo rozhodnout, zčásti vyřešit, například ve formě návrhů zákonů, které už teď tady leží v Poslanecké sněmovně a budou Sněmovnou projednávány.

Já bych chtěl zmínit pár věcí, které pokládám skutečně za významné. Za prvé, vláda velmi důrazně obnovila sociální dialog v naší zemi. Snažíme se, aby všechna závažná koncepční rozhodnutí nebyla činěna jenom úzce koaličními stranami, které tvoří vládu, ale aby byla předjednávána se sociálními partnery, to znamená s odbory a se zaměstnavateli. Tripartita se schází každý měsíc od okamžiku vzniku nové vlády a skutečně řadu hodin projednáváme záměry jednotlivých ministrů a jednotlivých ministerstev.

Přijali jsme některé legislativní změny. Teď tady v Poslanecké sněmovně je například novela zákona o důchodovém pojištění, která mění systém valorizace penzí tak, aby důchodci měli šanci na plnou kompenzaci inflace.

Schválili jsme návrh zákona, kterým se navyšují platby za státní pojištění. Já děkuji Poslanecké sněmovně, že umožnila ve zrychleném režimu tento zákon schválit tak, aby bylo možné kompenzovat nemocnicím výpadek příjmů, který byl způsoben tím, že Ústavní soud zrušil poplatky za pobyt v nemocnici.

Ministerstvo práce a sociálních věcí se snaží stabilizovat úřady práce a obrátit je znovu k jejich hlavní činnosti, to znamená aktivní politice zaměstnanosti.

Současně další důležitý úkol pro ministerstvo, na kterém tento úřad pracuje, je zamezit zneužívání sociálních dávek, zejména pokud jde o dávky určené na bydlení. V minulých letech, tak jak se nezvládl převod kompetencí na úřady práce z obcí, tak se tady rozbujelo podnikání se sociálními ubytovnami a tomu je potřeba učinit přítrž.

Už jsem tady dnes hovořil o změnách, které se připravují pro české lázeňství a které jsou nepochybně rovněž pozitivní.

Pokud jde o další resorty, začátkem roku bylo vyhlášeno druhé kolo programu Nová zelená úsporám. To se týká Ministerstva životního prostředí.

Vláda se pravidelně téměř na každém svém zasedání věnuje otázce čerpání prostředků z Evropské unie. Loni jsme přišli o více než 10 mld. korun nenávratně, letos se rizika, která hrozí, pohybují kolem částky 20 mld. korun a my se snažíme, abychom zachránili, co se dá z hlediska těchto prostředků, abychom ty peníze ale používali a použili efektivně. Jde o čerpání prostředků z Evropské unie.

Současně už jsme také schválili první dokumenty, které se týkají příští finanční perspektivy. Věnujeme pozornost novým investicím. Vláda např. podpořila rozšíření výroby společnosti Lego v Kladně. V tuto chvíli jednáme s novými investory, pokud jde o investice do průmyslové zóny Triangle u Žatce. Pokud jde o investice do průmyslových zón v Moravskoslezském kraji, současně vláda také schválila podporu pro společnost OKD, která umožňuje prodloužení těžby na dole Paskov o další tři roky. Vláda také předložila návrh zákona na zachování zelené nafty pro zemědělce.

Snažíme se také měnit obraz vlády v Evropě. Avizovali jsme a rozhodli jsme o přistoupení ČR k fiskálnímu paktu. Opět tento návrh je tady předložen do Poslanecké sněmovny.

V oblasti obrany vláda rozhodla o prodloužení pronájmu nadzvukových letounů JAS-39 Gripen.

Tolik možná jenom velmi stručně o některých krocích, které jsme realizovali. Chci také zmínit fakt, že se snažíme posílit ekonomickou diplomacii, snažíme se zlepšit vztahy s rychle rostoucími ekonomikami, zaměřujeme se např. na posílení politických vztahů s Čínou. Zrovna v tuto chvíli je v Číně na návštěvě ministr průmyslu a obchodu s početnou podnikatelskou delegací a my pevně věříme, že budeme schopni obchodní vztahy s Čínou posílit a získat do České republiky také nové investory.

Pokud jde o cíle, které jste zmínil jako potřebné a důležité, myslím, že hlavním úkolem pro vládu teď bude připravit dobrý návrh zákona o státním rozpočtu. Takový rozpočet, který podpoří hospodářský růst, zajistí slušné fungování státu, umožní implementaci zákona o státní službě od 1. ledna příštího roku. Chceme, aby rozpočet stabilizoval i zdravotnictví. Rádi bychom, aby se o něco zlepšilo také odměňování zaměstnanců veřejného sektoru, a samozřejmě budeme hledat peníze na investice na podporu projektů v dopravě, které jsou připraveny a bude je možné v příštím roce reálně financovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Ptám se pana poslance – nemá zájem o doplňující otázku.

S další interpelací je připraven pan poslanec Ladislav Šincl, který bude pana premiéra interpelovat ve věci problémů s nezaměstnaností v Moravskoslezském kraji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající.

Vážený pane premiére, jedna z věcí, která hodně trápí lidi v České republice, a zejména v Moravskoslezském kraji, je vysoká nezaměstnanost. Nemožnost nalézt vhodné pracovní uplatnění. V současné chvíli je v České republice na úřadech práce evidováno zhruba 500 tisíc nezaměstnaných. V našem kraji, v Moravskoslezském kraji, je dnes celkem 85 588

nezaměstnaných evidovaných na úřadu práce, což si lze představit jako všechny obyvatele Karviné, Bohumína a všech přilehlých obcí tohoto okresu. V Moravskoslezském kraji mají nejvyšší nezaměstnanost zejména okresy Bruntál, tj. 12,8 %, je to druhé místo na slavném řebříčku nezaměstnanosti v České republice, a Karviná je na 4. místě s 12,4 % z celé ČR. Okres Karviná je na smutném prvním místě v ČR v počtu uchazečů na jedno pracovní místo. Na jakékoli, i to nejobyčejnější, špatně placené pracovní místo, čeká každý den ve frontě na úřadu práce téměř 41 uchazečů, z toho vyplývá, že je zde nejméně volných pracovních míst. V okrese Karviná je v míře nezaměstnanosti na tom nejhůře oblast mikroregionu Karviná, kde je podíl nezaměstnaných dokonce 14,36 %.

Mimo obrovskou nezaměstnanost zde existuje celá řada dalších tzv. doprovodných problémů. Vysoká kriminalita, poddimenzovaný stav pracovníků na úřadu práce, vysoký počet mladých lidí odcházejících do jiných částí ČR.

Bohužel na výčet zdejších problémů, které jsou výsledkem nezájmu minulých pravicových vlád, bych dokázal vyčerpat veškerý čas určený na všechny interpelace. Bohužel tolik času nemám, a proto se chci pro dnešek jen zeptat: Počítá nová koaliční vláda se speciálními programy pro strukturálně postižené regiony, jako je okres Karviná a okres Bruntál? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šinclovi. Prosím pana premiéra o odpověď, co s Moravskoslezským krajem.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, já jsem osobně Moravskoslezský kraj dvakrát navštívil ve funkci předsedy vlády. Navštívil jsem také okres Karviná, konkrétně město Karviná. Snažil jsem se na místě seznámit se situací, sešel jsem se se zástupci tripartity, se zástupci úřadu práce, se zástupci CzechInvestu, s představiteli samosprávy, tak abychom hledali co nejlepší možnosti optimální spolupráce mezi vládou, krajem, obcemi, ve snaze zlepšit politiku zaměstnanosti.

Jsem přesvědčen o tom, že Moravskoslezskému kraji pomohou nové nástroje aktivní politiky zaměstnanosti, které spouštějí úřady práce. Řada z nich se uplatňuje i v Moravskoslezském regionu. To, co může pomoci, je fakt, že konkrétně pro nové investory v okrese Karviná byla navýšena maximální výše investiční pobídky, která je poskytnuta na vznik jednoho nového pracovního místa, na 200 tisíc korun, což si myslím, že zvyšuje výrazně atraktivitu okresu Karviná pro příchod nových investorů. Tato nová maximální výše pobídky na jedno nové pracovní místo se týká jenom několika málo okresů v ČR s nejvyšší nezaměstnaností, a pokud vím, Karviná mezi ně patří.

To co pokládám za velmi důležité, je podpořit z prostředků Ministerstva průmyslu a obchodu rozvoj průmyslových zón v okrese Karviná. Je také důležité zabránit tomu, aby případná těžba OKD ohrozila firmy, které investovaly do průmyslové zóny v Karviné. Tam je určitá míra nejistoty a já si myslím, že je potřeba, aby vláda při svém jednání se společností OKD věnovala také pozornost tomu, aby nedošlo k poddolování této lokality, a zániku pracovních míst.

Jsem také rád, že vláda respektuje a v zásadě převzala institut vládního zmocnění pro řešení problémů strukturálně postižených regionů, v této funkci pokračuje pan Cieñciała, který byl jmenován ještě vládou Jiřího Rusnoka. Rovněž s panem Cieñciałou jsme v kontaktu. Pan Cieñciała je jakýmsi koordinátorem pro projekty, které by měly konkrétně pomoci regionům, jako je severní Morava nebo jako je Ústecký kraj.

Určitě bude důležitá otázka státního rozpočtu a prostředků, které budeme moci do těchto oblastí investovat. Za prvé to budou prostředky z programu aktivní politiky zaměstnanosti, kde můžeme využít i peníze z Evropské unie. Budou to nepochybně prostředky, které by vláda i nadále měla vynakládat na odstraňování starých ekologických a starých důlních škod, což jsou zdroje, které by měly být investovány rovněž v Moravskoslezském kraji a také v Ústeckém kraji.

Pokládám za velmi důležité, aby pokračovala tripartitní spolupráce na severní Moravě, která existuje kolem ostravského úřadu práce, a rovněž bude pokračovat intenzivní dialog mezi vládou ČR a Moravskoslezským krajem.

Pokud jde o podporu konkrétních projektů, a zejména, to chci zdůraznit, pokud jde o získávání nových investorů pro Moravskoslezský kraj, protože to, co může být nejrychlejší podporou a nejefektivnější podporou, je otázka nových investic, které by mohly přijít do průmyslových zón, které ještě nejsou naplněny. Chci zmínit např. Mošnov, který má dobrou dopravní dostupnost, je tam letiště a je tam poměrně velká kapacita volných pozemků a nepochybně vláda bude velmi intenzivně spolupracovat s Moravskoslezským krajem na tom, abychom pro Mošnov získali nové investory.

Poslední věc, kterou chci zmínit a která se rovněž týká prostředků z Evropské unie. Vláda počítá s tím, že nadále bude pokračovat podpora vysokého školství v Moravskoslezském kraji, včetně podpory projektů v oblasti vědy a výzkumu. Některé projekty již byly realizovány, některé se dokončují a nepochybně je velmi důležité z hlediska budoucí reorientace struktury zaměstnanosti v regionu, aby pokračovala podpora projektů, které se soustředí na vědu, výzkum a inovace na severní Moravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pana poslance prosím o jeho doplňující otázku.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Jak už jsem řekl, podle mého názoru současný stav v tomto velice postiženém regionu je jenom důsledkem nezájmu bývalých pravicových vlád.

A jak již jste uvedl, nedávno jste navštívil také průmyslovou zónu Nové Pole, kde je zaměstnáno zhruba dva tisíce pracovníků. Toho si zdejší lidé opravdu velice, velice váží. Já bych chtěl jenom říct, že v tomto regionu opravdu rezonuje velká naděje v současnou vládu a všichni věří tomu, že vy pomůžete tomuto regionu ze současné velice špatné situace. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan premiér chce odpovědět, jestli on osobně pomůže, nebo ne. Snad to bude stačit. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že to není otázka nějaké osobní podpory, ale je to otázka dobrého fungování státu, tzn. dobrého fungování veřejných služeb, které by měly pomáhat při řešení situace nezaměstnanosti. Já tady vidím pro severní Moravu klíčové, aby dobře fungovaly úřady práce, aby měly dostatek prostředků na aktivní politiku zaměstnanosti, abychom měli dostatek prostředků na veřejně prospěšné práce, které budou organizovány ve spolupráci s jednotlivými radnicemi, ať už je to radnice v Karvině, Bohumíně, v Havířově nebo v dalších městech, která jsou postižena velkou nezaměstnaností.

Druhá klíčová instituce, která je důležitá z hlediska své funkčnosti, je už dnes několikrát zmiňovaná agentura CzechInvest, která nemá na starosti jenom implementaci prostředků

z Evropské unie, ale měla by být klíčovým partnerem pro nové investory, kteří přicházejí do České republiky. Chtěl bych vás, pane poslanče, ujistit o tom, že průmyslové zóny a průmyslové lokality na severní Moravě jsou na čelném místě nabídkového listu společnosti CzechInvest. Snažíme se přednostně investory směřovat do regionů, které mají nadprůměrně vysokou nezaměstnanost. Myslím, že je důležité, abych tady ještě zdůraznil, že CzechInvest je agentura, která by měla výrazným způsobem zintenzivnit svoji činnost.

A co je myslím dobrá zpráva, je, že počet zájemců o nové investiční pobídky v letošním roce už překročil stovku, tzn. máme tady více než sto firem, které v různých oblastech podnikání v různých oblastech České republiky chtějí zvyšovat svoji výrobu. Vláda teď postupně připravuje a projednává tyto investiční pobídky tak, abychom získali konkrétní nová pracovní místa.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. A my se teď z jednoho postiženého regionu přesuneme k dalším postiženým regionům v interpelaci pana poslance Jaroslava Foldyna na pana premiéra. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane řídící.

Vážený pane premiére, já jsem poslancem z Ústeckého kraje z okresu Děčín a přišel jsem vám položit otázku, otevřít téma, které nás v této chvíli nejvíce trápí: Počítá koaliční vláda se speciálními programy pro strukturálně postižené regiony? Proč to říkám. Koncem minulého roku v České republice bylo 625 390 nezaměstnaných. Skutečností ale je, že v Ústeckém kraji v té dané chvíli bylo 67 977 lidí bez práce, což ve chvíli, kdy v České republice bylo 8,6 % nezaměstnaných, tak v Ústeckém kraji to bylo 11 %. Ten kraj je významně strukturálně postižený. Je tam nedotažená a nevyřešená dopravní infrastruktura. Čekáme na dostavbu dálnice D8. Patnáct let se dohadujeme o splavnění Labe. Velká kumulace těchto problémů, sociálních a hospodářských problémů, vyvolává silné napětí.

Předchozí vlády samozřejmě do našeho regionu také přijely. Byly to krásné návštěvy, nicméně výsledky těch návštěv se bohužel nedají považovat za výsledky, protože jestliže někdo slíbí tři měsíce před koncem roku sto pracovních veřejně prospěšných míst a na další měsíce už s tím nepočítá, tak samozřejmě my jsme nebyli ani schopni naplnit ta veřejně prospěšná místa, protože ti lidé, kdyby přišli na tři měsíce do práce, tak na zbytek roku, na který práci nemají zajištěnou, přijdou o dávky. Čili byly to spíše demonstrace něčeho – resp. ničeho.

A já bych se chtěl vás zeptat jako předsedy naší vlády a současně představitele sociální demokracie, jakým způsobem konkrétně budeme řešit tyto postižené regiony, jako je Ústecký kraj a Severomoravský kraj. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, já možná začnu jednou konkrétní událostí a jedním konkrétním případem a pak se ještě dostanu k těm dalším vašim otázkám.

V roce 2003 bylo zahájeno financování strategické průmyslové zóny Triangle. Tehdy to bylo rozhodnutí ještě tehdejší koaliční vlády, ve které byla sociální demokracie. Průmyslová zóna se pak postavila. Já jsem tam nedávno byl a zjistil jsem, že dvě třetiny té průmyslové zóny jsou zatím ještě prázdné. Čili investice, které byly zrealizovány, byly vlastně

zrealizovány vládami, které tady byly v letech 2003 až 2007. Ta průmyslová zóna, tuším, byla zkolaudována v roce 2007, ale doposud se podařilo naplnit pouze jednu třetinu. Já si myslím, že základem je to, abychom ty peníze, které už jsme jednou dali do podpory zaměstnanosti v Ústeckém kraji, využili. Aby to nebyly zmařené investice a abychom nemuseli v průmyslové zóně Triangle jenom sekat trávu.

Čili vláda se snaží, abychom do těch stávajících průmyslových zón zajistili nové investory. Konkrétně jednáme o novém velkém investorovi, který by měl přijít do zóny Triangle u Žatce. A pokud jednání budou úspěšně završena – a podle mého názoru už je to otázka jenom několika málo týdnů, než ty věci budou definitivně potvrzeny, a já bych chtěl v této souvislosti poděkovat vstřícnému přístupu Ústeckého kraje, který s vládou velmi výrazně v této věci spolupracuje – tak máme šanci na to, abychom další velký kus té průmyslové zóny zaplnili. To je, řekněme, jedna konkrétní poznámka.

Druhá se týká aktivní politiky zaměstnanosti a toho, co vy jste zmiňoval v souvislosti s veřejně prospěšnými pracemi. Já jsem krátce po svém nástupu do vlády požádal ministryni práci a sociálních věcí, aby se pokusila maximálně zjednodušit systém dotací na veřejně prospěšné práce. Aby zvýšila jeho flexibilitu. Já jsem si dobře vědom toho, že řada lidí z hlediska jejich kvalifikace, pracovních návyků nemá na běžném trhu práce žádnou šanci a pro řadu těchto lidí jsou veřejně prospěšné práce vlastně jedinou šancí, jak si nějaké prostředky legálně přivydělat. A je nešťastné, pokud tito lidé mohou být zaměstnáni např. jenom rok, pak musí být propuštěni a hledá se někdo jiný a nikdo se nestará o to, co s nimi bude. Čili snažím se, aby Ministerstvo práce a sociálních věcí ta pravidla změnilo, a rád bych také požádal i poslance a poslankyně, aby mi v tom pomohli, protože je naprosto nezbytné, aby se systém aktivní politiky zaměstnanosti zjednodušil, aby tam ubylo byrokracie a aby tam přibýlo efektivity z hlediska skutečně vytvářených nových pracovních míst. To je myslím věc, která je důležitá.

Vláda určitě bude hledat finanční prostředky na to, abychom podpořili projekty, které směřují k posílení zaměstnanosti v Ústeckém kraji. Myslím si, že bude velmi důležité, aby byly dokončeny i infrastrukturní projekty, které se týkají jak napojení té průmyslové zóny, která je v Žatci, směrem na Prahu, tak také vyřešení katastrofální situace v dostavbě dálnice D8 do Německa, protože to je jeden z velkých dluhů, který máme vůči regionu, ale který máme i vůči všem občanům České republiky. To nedůstojné spojení se Saskem, které dnes máme, je něco, co vládu rozhodně nenechává klidnou, a vím, že ministr dopravy tomu intenzivní pozornost věnuje a předpokládám, že Sněmovna bude o té věci ze strany ministra dopravy – příslušný výbor pravidelně informován, o těch krocích, které se podnikají k tomu, aby se vyřešil zával na části stavby D8, aby se následně mohlo přistoupit k dostavbě D8. Dobrá dopravní infrastruktura je velmi důležitá pro to, aby se podařilo zlepšit situaci v Ústeckém kraji.

To, co pokládám také za důležité – a to je aktuální diskuse, kterou teď vedeme –, je, aby zvýšení poplatků za vydobyté nerosty, které se nepochybně dotkne také poplatku z hnědého uhlí, selektivně nepostihlo jenom některé okresy a jenom některé kraje. Že tady hrozí, pokud by ta struktura zvýšení poplatků za vydobyté nerosty byla nastavena chybně, že by postihla zejména Karlovarský a Ústecký kraj, a to si myslím, že by byl přesný opak toho, co vy jste požadoval, aby vláda poskytla pomoc těmto regionům. Myslím si, že cílem vlády by nemělo být, aby z těchto regionů odsávala masivně finanční prostředky, které dnes třeba slouží k tomu, aby se tam financovaly určité projekty, například typu rekultivací. Čili i tady bude velmi důležité, abychom si na to dávali pozor.

A poslední poznámka, kterou bych chtěl říci k vaší interpelaci. Minulé vlády investovaly značné zdroje do rekultivačních prací. Zdá se mi, že v tuto chvíli není jasná perspektiva jejich dalšího financování. Tady bych rád, kdyby Ministerstvo průmyslu a

obchodu ve spolupráci s Ministerstvem financí poskytlo Ústeckému kraji perspektivu toho, jak budou nadále tyto projekty, které souvisí s rekultivacemi, financovány ze státního rozpočtu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych měl spíš takovou poznámku, kterou bych chtěl pana premiéra požádat, aby v poslední věci, o kterou jsem ho žádal, a to bylo splavnění Labe, zdali by ve své vládě inicioval u pana ministra dopravy, pana ministra zemědělství a životního prostředí, aby se tematikou a problematikou splavnění Labe zabývali, neboť to není otázka jenom tohoto regionu, ale je to taková národohospodářská otázka, která může mít velmi velký vliv na odvětví zemědělství, chemického průmyslu, metalurgického průmyslu a investičních celků. Nehledě na rozvoj turistického ruchu, který by regionu pomohl. Je to spíš taková poznámka a prosba na pana premiéra. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan premiér ještě chce upřesnit, jak bude vypadat splavnění Labe.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Bohužel, vážený pane poslanče, tohle je něco jako štafeta, co si předává jedna vláda druhé, a mám pocit, že vždycky je to dědictví v horším stavu, než ho předcházející vláda získala. Když se podívám na dva plavební stupně, o které se jedná, o tato dvě opatření, a to je plavební stupeň Děčín a potom opatření v Přelouči, tak situace v Děčíně se mi jeví poměrně bezútěšná. A určitě je důležité, aby Ministerstvo dopravy věnovalo pozornost přípravě této stavby, byť je komplikována celou řadou námitek, které vstupují do příslušných rozhodnutí, která by nás, alespoň doufám, měla v nějakém čase přiblížit možnosti tento plavební stupeň u Děčína vybudovat. Vláda v žádném případě nebude rezignovat na opatření, která na našem území mohou zlepšit splavnost řeky Labe.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za doplňující odpověď. Jedenáctou interpelací bude interpelovat pan poslanec Petr Fiala pana premiéra ve věci zákona o státní službě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane premiére. Musím uznat, že to je dobře sehrané představení, které tady se svými poslanci hrajete. Já si ho dovoluji nicméně na chvíli přerušit a položit vám skutečnou otázku.

Vláda už v této době připravuje zřízení generálního ředitelství, jakéhosi nového superúřadu, aniž by ještě Poslanecká sněmovna schválila zákon o státní službě. Nezpochybňuji to, že zákon o státní službě potřebujeme a určitě bychom měli mít zákon, který situaci úředníků nezkomplikuje, alelepší a který hlavně povede k tomu, že státní správa bude poskytovat kvalitní službu občanům. Nicméně to, co máme zatím předloženo v návrhu, něco takového nezaručuje, naopak to vypadá, že tady budeme mít uzavřený systém, nepropustný systém celoživotních úředníků, což povede k zapouzdření státní správy a znemožní to vstup kvalitních lidí ze soukromého sektoru a nebo z jiných složek státní správy, kde třeba vedoucí odboru krajského úřadu se nebude moci stát vedoucím odboru na ministerstvu. Návrh také nijak neřeší podmínky mladých lidí pro vstup do státní správy, a jak víme, tak právě pro mladé lidi není státní správa dostatečně atraktivní, ani se návrh nezabývá

systémem odměňování úředníků. Možná se tedy naoko oddělí úředníci od politiky, ale vytvoří se uzavřený systém, který k ničemu nepovede.

Moje otázky jsou následující. Jak zapojíte opozici do projednávání tohoto zákona? Za druhé, kolik to bude stát a z jakých zdrojů bude vláda financovat přípravy na zřízení tohoto superúřadu? Kolika úředníků se to bude týkat? A poslední otázka je nejdůležitější. Víme vůbec, co chceme? Jaká je vize a koncepce podoby státní správy? Protože zatím to vypadá, že toto je zákon pro zákon. (Předsedající upozorňuje na čas.) Zákon pro Evropskou unii, ale ne zákon pro občany České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážený pane poslanče, myslím, že tohle je skutečně důležité téma, které významně změní fungování státní správy, a pevně věřím, že se zlepší kvalita fungování státní správy, pokud se konečně v České republice podaří zákon o státní službě prosadit. Vím, že opozice občas podezřívá současnou vládu z toho, že prosazuje zákon o státní službě jenom proto, aby zakonzervovala na pozicích ve státní správě vládou dosazené zaměstnance. Ale pokud se podíváme na strukturu státní správy a na to, jakým způsobem je složena, tak personální změny, které učinila tato vláda a které se týkají maximálně stovek lidí, kteří eventuálně nově přišli na všechny státní úřad dohromady, tak tvoří jen nepatrný zlomek z cca 70 až 80 tisíc státních úředníků, na které by měl dopadnou zákon o státní službě. Rozhodně cílem vlády není konzervace systému, který se tady vytvářel řadu let, a vládní strany neměly sedm let žádný vliv na to, jakým způsobem byly obsazovány pozice ve státní správě, a za několik málo měsíců v letošním roce to v žádném případě nemohou změnit a ani nemají ambici to nějakým plošným způsobem změnit.

Cílem je ale ne odpolitizovat státní správu naoko, jak jste zde uvedl, ale odpolitizovat ji skutečně. To znamená, že se výrazně sníží vliv politicky nominovaných představitelů, zejména ministrů, na konkrétní personální rozhodování o jednotlivých vedoucích pozicích ve státní správě. Pro to, aby bylo možno tento vliv snížit, se zavádí institutu státního tajemníka. A pro to, aby bylo možné jmenovat státního tajemníka a založit vůči němu personální pravomoci, se zavádí institut generálního ředitele státní služby. Nejde o to vytvořit nějaké nové superministerstvo, které bude mít stovky zaměstnanců. Jde o to, aby generální ředitel státní služby, který bude jmenovat nové státní tajemníky, měl alespoň minimální administrativní zázemí zejména z hlediska realizace personální politiky. Předpokládáme tedy, že generální ředitelství státní služby by mělo mít pro to, aby mohlo začít fungovat, zhruba něco kolem 60 zaměstnanců. Připravujeme se na to, aby toto generální ředitelství státní služby vzniklo postupně už v letošním roce, aby od Nového roku už potom následně mohli být jmenováni státní tajemníci na jednotlivých ministerstvech.

Skutečně bychom byli velmi rádi, aby se s každým politickým cyklem, s každými novými volbami do Poslanecké sněmovny neměnily všechny vedoucí pozice na jednotlivých úřadech, aby ke změnám docházelo na základě pravidelného vyhodnocování toho, jak dotyční úředníci plní svěřené úkoly, jak dotyční úředníci pracují na zlepšení své kvalifikace, jak dotyční úředníci odpovídají potřebám kladeným na zvyšování kvality fungování veřejné správy. Jde tedy o to oddělit personální změny na ministerstvech od politického cyklu. Proto také generální ředitel státní služby bude jmenován na období, které bude přesahovat jeden politický cyklus. Totéž se týká jmenování státních tajemníků na jednotlivých ministerstvech. Čili se může stát, že se státním tajemníkem, který byl jmenován za předcházejícího ministra, bude muset stejně tak vycházet i nový ministr, který třeba přijde z řad úplně nové politické garnitury. Ale podle mého názoru to může přispět ke zkvalitnění fungování úřadu. Čili nikoliv

odpolitizovat naoko, udělat tady jenom nějaké cvičení pro Brusel, ale změnit kvalitu řízení a fungování státní správy v naší zemi.

V minulých sedmi letech zde byla možnost, aby minulé vlády přijaly svoji verzi zákona o státní službě. Protože to v sedmi minulých letech vaše vlády neudělaly – protože ve vládách byla také ODS řadu let z těch sedmi let – promarnily možnost prosadit svoji představu o státní službě, tak prosím nevyčítejte současné vládě, že se snaží prosadit svoji představu v okamžiku, kdy to této vládě voliči a vaše nečinnost v oblasti prosazení zákona o státní službě umožnili. Čili vaše nečinnost umožnila, abychom teď přišli s novým návrhem.

Samozřejmě jsme připraveni posoudit a diskutovat pozměňující návrhy, které budou předkládat zástupci opozice, ale už nemáme tolik času, abychom donekonečna přijetí zákona o státní službě odkládali. Ten zákon musí začít platit 1. ledna a my chceme omezení tohoto zákona vztáhnout už na současnou vládu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Doplnující otázka? (Ze sálu: Už nejde!) Uplynula 16. hodina. Omlouvám se, nepodíval jsem se na hodinky, takže...

Poslanec Petr Fiala: Nicméně podle jednacího řádu mám právo i po 16. hodině dát doplňující otázku. (Ze sálu: Ne!)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já vám udělím slovo, pane poslanče, máte právo na doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, pane premiére, za vaše odpovědi, které mě sice neuspokojily, ale to teď není důležité. Vy jste mně ale neodpověděl na jednu otázku a ta zněla: Kolik to bude stát a z jakých zdrojů bude vláda financovat zřízení připravovaného generálního ředitelství a kolika úředníků se to bude týkat?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana premiéra o doplňující odpověď a tím skončíme interpelace na pana premiéra. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano, já jsem mluvil zhruba o 60 úřednících, kterých by se měl týkat rozsah nového Generálního ředitelství státní služby, takže zhruba tento počet lidí. Z velké části bychom rádi využili prostředky z Evropské unie na jejich financování v prvních dvou letech existence Generálního ředitelství státní služby. Současně jsme delimitovali stávající úřednická místa z Ministerstva vnitra a z Úřadu vlády. To znamená, nenavýšujeme, ale delimitujeme úřednická místa z Úřadu vlády a z Ministerstva vnitra a ty navýšené zdroje, což bude něco kolem 20, 30 míst z těch 60, chceme v prvních dvou letech financovat z prostředků Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi nejen za tuto odpověď, ale i za všechny ostatní odpovědi na všechny interpelace poslanců a končím interpelace na pana premiéra a zároveň zahajuji ústní interpelace na jednotlivé členy vlády.

První interpelaci dle vylosovaného pořadí na členy vlády bude mít pan poslanec Igor Nykl, který bude interpelovat pana ministra školství, mládeže a tělovýchovy Marcela Chládku ve věci Národní rady pro sport. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Nykl: Děkuji. Pěkné odpoledne, vážené kolegyně, kolegové, vážení ministři. Národní rada pro sport byla vytvořena jako nový poradní orgán ministra školství, mládeže a tělovýchovy pro oblast sportu. Vedle náměstků ministra zasedají v tomto orgánu představitelé největších sportovních svazů a také zástupci Poslanecké sněmovny. Tato rada rozdělila v polovině května dotaci ve výši 820 mil. korun, která byla předložena nejdříve prvním náměstkem ministra, a rada ji měla vlastně schválit. Tam se pak stalo, že dva poslanci, kteří jsou v té radě, se hlasování zdrželi, protože namítali, že celý seznam těch položek dostali pouze den před hlasováním, což je velmi složité posoudit, a říct objektivně o tom, jestli těch 820 mil. korun je rozděleno správně, je skutečně asi v tomto krátkém čase velmi složité. Porada vedení Ministerstva školství přesto rozhodla, doporučila neměnit názor této rady a doporučené dotace schválila. Pak se však za chvíli v tisku dozvídáme, že všechno je jinak a že se podařilo právě těm poslancům zastavit udělení těchto dotací a revidovat tyto peníze. Ukázalo se, že je tam několik položek, které jsou velmi zvláštní a kde dotace nemusí být směřována moc optimálně. Například se to týkalo některých akcí kolem tenisových areálů a finálně se dokonce stalo, že dotace ve výši 18 mil. korun, která měla být směřována do soukromého areálu Buly Aréna v Kravařích, byla skutečně nakonec zastavena a bude se s ní pracovat nějak jinak.

Otázky, které z toho pro mne vyplývají, jsou následující. Za první – jakým systémem se Národní rada pro sport vytvořila, kdo členy nominoval? Za druhé – jak to, že například tenis, který je v podstatě v dnešní době vůbec nejúspěšnější sport v České republice, nemá svého zástupce v této radě? Za třetí – tím, že ta obsada rady je taková zvláštní a jsou tam zástupci některých těch sportů, je otázka, jestli vlastně nedochází ke střetu zájmů při tom, že žadatel někdy hlasuje o přidělení dotací sobě. Za čtvrté – jestli se uvažuje o změně složení a práce rady. A za další, poslední věc – jak probíhá revize těch položek, které byly zastaveny? Kdo o tom rozhoduje?

Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a příště s dovolením poprosím o dodržení časového limitu. Poprosím pana ministra o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem si stačil napsat těch několik otázek, které tady jsou, ale ze začátku možná zevrubněji popíšu celý ten orgán. Ten orgán je poradní. To znamená, nemůže rozhodovat o schválení či neschválení dotace, ale pouze doporučí s tím, že tento poradní orgán doporučil ke schválení balík dotací, a vzhledem k tomu, že v minulosti systém udělování dotací byl takovou bramboračkou, že v podstatě o tom rozhodoval jeden bývalý náměstek ministra – tomu dá, tomu nedá, tady si rozmyslí –, tak jsem to chtěl co nejvíce otevřít jak sportovnímu prostředí, tak samozřejmě i politickým subjektům. Proto jsem nabídl účast v těchto orgánech, aby tam měla každá politická strana, která je v Poslanecké sněmovně, ať už z vládní koalice, nebo z opozice, jednoho zástupce.

Když jsem byl na té národní radě, tak většinově tento návrh odsouhlasila. Tuším, že bylo 16 pro, nikdo proti, 3 se zdrželi. A vzhledem k tomu, že pan poslanec Holeček měl nějaké připomínky k některým dotacím, tak jsem řekl, že půjde znovu tento návrh na národní radu s tím, že jsem tam z rozhodnutí ministra udělal pozastavení dotace té Buly Arény a prostředky jsem přerozdělil do resortních sportovních zařízení, jako je zařízení Ministerstva školství, zařízení Ministerstva vnitra, z jednoho prostého důvodu – protože státní prostředky půjdou vlastně do státních zařízení a k zajištění provozu těchto zařízení.

Národní rada je složena ze zástupců všech svazů, takže se nemůže stát, že by tam někdo neměl své zastoupení, protože tam je předseda Českého olympijského výboru, je tam předseda České unie sportu, pak jsou tam předsedové dalších významných organizací. Kromě již zmiňovaných politických subjektů jsou tam namátkou starostka České obce sokolské, zástupce Asociace krajů, nikdy tak široká rada nebyla, která by takto mohla do toho hovořit. Ale ten systém, tak jak je přebíraný z minulosti, tak já ho nemohu zastavit z jednoho prostého důvodu, protože za jiných podmínek dávali žádosti, za jiné vlády. Nyní ten systém dojíždíme, snažím se, aby transparentnost byla co největší. A proto jsem vyslyšel vašeho kolegu pana Holečka, který mi dal seznam 27 položek, a těch 27 položek nechám prověřit. Neznamená to, že bychom jim neudělili dotaci, ale než dáme prostředky, tak půjde kontrola, jestli námitky, které tam jsou ze strany pana Holečka, jsou opodstatněné, nebo ne. Pak půjde ještě další kontrola a ta by šla i bez toho, jakmile se ty prostředky pošlou, vynaloží, tak bude průběžná kontrola, jestli jsou efektivně vynakládány.

Ten systém probíhal tedy tak, že úřad zkontroloval žádost, požádal je o doplnění, pokud tam byl nějaký problém, tak to vrátil, udělal se seznam. Poslalo se to předsedům příslušných svazů, to znamená i tenisového svazu, a ten udělal priority. Protože si myslím, že hlavně sportovní oblast by do toho měla hovořit a měla by říci: Ano, my tedy garantujeme státní reprezentaci, garantujeme masovost, podporu mládeže a v těchto deseti návrzích, které jsou třeba na rekonstrukci fotbalového hřiště, si myslíme, že nejdůležitější je to tam, tam, tam. A takto jako doporučení to jde do národní rady, která může změnit a může doporučit ministři a po radě vedení jiný návrh.

Do budoucna bych ale ten systém chtěl změnit. Chtěl bych, aby poměrná část, asi jedna třetina až polovina z této částky investic do sportu, šla na nově vzniklá národní olympijská centra, kterých má být šest až sedm, a jedno vysokoškolské centrum, které by zajišťovalo státní reprezentaci, přípravu mládeže a měli bychom o tom maximální přehled. A zbylá část by šla na podporu obcím, protože také jsme se s panem poslancem, kterého tady vidím, bavili o tom, že více tam vtáhneme obce. Takže můj návrh, který půjde, takže 30 % až 40 % bude zajišťovat stát. Zároveň ale tam musí říci žadatel, že má zajištěnou podporu kraje, nějakou spoluúčasť kraje. Nebo že má jiné subjekty, které to zajistí.

Doposud to bylo tak, že to zkoušeli, že dají žádost za 18, za 40, za 60 milionů, a buď jim vyjde, nebo nevyjde. My je teď chceme více zainteresovat, tzn. dáme pouze spoluúčasť a na základě toho si oni ten zbytek musí sehnat. Takto vypadá celý ten systém. Když budete chtít, tak vám můžu dát k nahlédnutí i seznam členů národní rady.

V závěru mi dovoluji jenom znovu zdůraznit, že to je poradní orgán, takže tam se nemůže stát, že dojde ke střetu zájmů právě z toho důvodu, že je to pouze poradní orgán. Nerozhoduje o přidělení dotace ať už svému nebo jinému klubu. Ještě tam byla debata, jestli je to soukromá aktivita –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, já se omlouvám, váš čas.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: To je velmi důležitá věta: V těch podmínkách není eliminace soukromých subjektů, proto musíme dodržet i dotace pro soukromé subjekty.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat pana poslance Nykla, zda má doplňující otázku.

Poslanec Igor Nykl: Děkuji za vyčerpávající odpověď. Jenom jeden dotaz. Je tedy pravdou, že tak závažné posouzení, které měl tento poradní orgán dělat, spočívalo v tom, že tito poslanci například dostali ten spis den před rozhodováním? Čili rozhodovat o takových dotacích tak krátce? To v podstatě není možné. Čili jestli tam není nějaká chyba. Ten postup není asi zcela optimální. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Ano, je pravdou, že zmíněný náměstek to poslal pozdě a dal jim to den předem. Z tohoto důvodu jsem udělal národní radu znovu, zopakoval za 14 dnů. Národní rada za těch 14 dnů znovu o těch položkách rozhodovala. To znamená, pak tam došlo k této změně, kterou jsem navrhl, a bylo to na základě prostudování těch položek, s tím ale, že celý ten systém byl nastavený tak, že po té formální stránce a dodržování i legislativy to nekontroluje národní rada, pouze rozhoduje o účelnosti ve prospěch sportu. Takže posunul jsem to o 14 dnů, národní rada potom nějak rozhodla a ještě teď to bude probíhat tak, že my máme od každého předsedy i písemné stanovisko ke všem záležitostem té konkrétní dotace. A u těch, u kterých vznikl nějaký dojem neúčelnosti, těch 27 položek, které tam vznikly, při té debatě budou ještě prověřeny přímo na místě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další v pořadí byl vylosován pan poslanec Václav Klučka. Bude interpelovat pana ministra Svatopluka Němečka. Máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Jestli dovolíte, úvodem jenom krátkou poznámku, protože my jsme v minulé části interpelací tady byli jako koalice napomenuti dvakrát opozicí, že tady hrajeme nějaké divadlo, že tady něco předvádíme, proč se hlásíme vůbec do interpelací. Já bych chtěl kolegy z opozice požádat, aby respektovali § 110 jednacího řádu, který říká, že každý poslanec má právo interpelovat vládu nebo její členy ve věcech jejich působnosti. A my tedy interpelační možnosti budeme i nadále vždycky využívat. Nehledě na to, že premiér je pouze premiérem a je představitelem vlády. A interpelace byly na vládu. Takže napomínat za to i premiéra je nevhodné.

Teď k interpelaci na ministra zdravotnictví. Pane ministře, vy jste na veřejnost přinesl zprávu, která hovoří o tom, že více než miliardovou úsporu zdravotního pojištění přinese zrychlení práce Státního ústavu pro kontrolu léčiv, SÚKLu, a lepší spolupráce se zdravotními pojišťovnami. Vy jste hovořil o věcech pozitivních lékových listů Všeobecné zdravotní pojišťovny zavedených od března 2013, které se osvědčily a ročně přinášejí stamilionové úspory. Ředitel SÚKLu hovořil o tom, že ústav v současnosti intenzivně využívá možnosti zkrácených revizí, které ve srovnání s hloubkovými revizemi přinášejí systému veřejného zdravotního pojištění daleko větší úspory.

Pane ministře, to jsou věci, které jsme teprve teď objevili? Nebo respektive proč si myslíte, že v minulosti SÚKL nepracoval tak, jak pracovat měl? Proč tyhle ty úspory do zdravotnictví už dávno nejsou realitou?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče, i za dodržení času. Poprosím pana ministra zdravotnictví o odpověď. Máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, odpovídám na vaši interpelaci pořadové číslo 2 ve věci SÚKL.

Za účelem dosažení úspor Státní ústav pro kontrolu léčiv v období od března do května 2014 zahájil takzvané zkrácené revize u sedmi skupin léčivých přípravků na návrh Všeobecné zdravotní pojišťovny. Šlo o tyto lékové skupiny: opioidy, antihypertenziva, antidepressiva a inzuliny. Jenom bych podotkl, že Státní ústav pro kontrolu léčiv se rozhodl využívat právě formu těchto zkrácených revizí, které trvají 50 dní a kde zástupci farmaceutických firem nemají takovou možnost prodlužovat a, řekněme, ten proces narušovat jako u těch hloubkových revizí. Podle informací pana ředitele Blahuty odhadovaná úspora těch léčiv, která byla ukončena, činí více než jednu miliardu korun. Tři z těchto zkrácených revizí již nabýly právní moci a úspora z těchto tří revizí se odhaduje na 464 miliony korun. Ostatní nabudou právní moci k 1. 8.

Já bych tady možná dodal, že v českém zdravotnictví náklady na léčiva již několik let stagnují. Nelze tedy říci, že by to byla položka, se kterou má systém zásadní problém. Předražená léčiva nemáme. Nicméně přesto se domnívám, že jde o takovou sumu, kde možnosti úspor jsou. Já předpokládám, a takto jsem se s panem ředitelem SÚKLu domluvil, že budou tímto směrem pokračovat i nadále, a pevně věřím, že do konce roku se tato úspora prohloubí. Chápu sice, že ne všichni tím budou nadšeni. Předpokládám, že v centrálech farmaceutických firem, jejichž zisky jsme o jednu miliardu snížily, nedošlo k otevření šampaňského, ale myslím si, že stát má zde hájit státní zájmy.

Já nechci spekulovat nad tím, proč v minulosti procesy nebyly tak rychlé. Možná že předchůdci zvolili ne úplně vhodnou formu. Nicméně my jsme tady vedli diskusi o změnách ve Státním ústavu pro kontrolu léčiv, o transparentnosti procesů, což byl důvod, který mě vedl k personálním změnám, a i tehdy jsem říkal, že nejsem úplně spokojen, jak rychle a efektivně SÚKL funguje. Je vidět, že to jde potvrdit skutky, protože ta doba, za kterou byly tyto věci zrealizovány, byla velmi krátká. A já se přiznám, že ani já jsem nečekal tak rychlé a tak markantní výsledky. Myslím si, že jedna miliarda korun v českém zdravotnictví bude vidět, že zdravotní pojišťovny tuto sumu použijí na léčbu lidí, kteří ji potřebují, pro onkologicky nemocné a další závažná onemocnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat pana poslance Klučky... Nemá další doplňující otázku. Dobře, děkuji.

Třetí v pořadí byla vylosována se svou interpelací paní poslankyně Marta Semelová. Máte slovo, paní poslankyně, a interpelujete paní ministryni Marksovou.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, vážený pane předsedající.

Vážená paní ministryně, včera proběhlo mimořádné jednání odboru zdravotníků a pracovníků sociální péče, které se zabývalo pracovními podmínkami a alarmující situací ve financování této oblasti.

Pokud jde o sociální služby, na nedostatek peněz dlouhodobě upozorňujeme a požadujeme na vládě řešení. Bohužel situace se rok od roku opakuje, peněz ze státního rozpočtu putuje na sociální služby málo. Důsledkem je, že dochází k pracovnímu přetížení zaměstnanců, jejichž platy patří k nejnižším v České republice, a k propouštění z výhradně finančních důvodů. Není možný nejen další rozvoj těchto služeb, ale mnohé z nich jsou přímo existenčně ohroženy a spolu s nimi pochopitelně i jejich uživatelé. Tristní situace je v hrazení ošetrovatelské péče, přitom většinu sociálních služeb není možné provozovat bez

zdravotnických pracovníků. Situace je velmi vážná, kvalita a péče o zdravotně postižené, seniory a další je ohrožena. Česká republika dává do zdravotnictví a sociálních služeb daleko méně prostředků než v okolních zemích.

Odbory požadují pro příští rok růst platů o 5 %. Vládou avizovaných 3,5 % považují zcela oprávněně za nedostatečné. Chci se proto zeptat, jak budete na tuto výzvu reagovat, zda budete při projednávání státního rozpočtu odbory požadovanou částku prosazovat, případně jaké další kroky k řešení stávající situace budete dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím o odpověď paní ministryni práce a sociálních věcí.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci. Teď je taková trošku zajímavá záležitost, že jak interpelace měla název "financování sociálních služeb", tak já mám zejména odpověď, která se týká přechodu financování sociálních služeb na kraje, protože je to věc, která se neustále řeší.

Ale co se týče této problematiky, tak jako všechno ostatní se to odvíjí od objemu celého státního rozpočtu. Já si jsem vědoma toho, protože i my jsme už několikrát jednali s těmi odbory, s paní Žitníkovou, že požadují to zvýšení. Oni také požadují vlastně zvýšení platových tříd a tarifů a my jsme v současné době v jednání, protože jsme řekli, že chceme vědět, jak dopadne celkový objem finančních prostředků na státní zaměstnance. My jsme schopni nějakým způsobem tam potom pomoci těm, kteří dělají v příspěvkových organizacích. Ale je to vlastně všechno otevřené. Nicméně my pořád jednáme, ale někdy jsme vlastně postaveni – to se netýká jen Ministerstva práce, ale obecně – před takové rozhodnutí, že buď to budou teď důchodci, nebo to budou státní zaměstnanci, nebo někdo jiný. Nicméně jak říkám, my o tom víme a také neustále jednáme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budete mít doplňující otázku? Tak prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Já bych chtěla jenom doplnit to, že optimální výše prostředků pro současnou síť sociálních služeb je 8,5 miliardy. Od roku 2010 nebyly zvyšovány platy v sociálních službách. Tito zaměstnanci na tom jsou nejhůře pokud jde o platy ve veřejné sféře. V návrhu státního rozpočtu, aspoň tak jak to proniká na veřejnost, je ne 8,5 miliardy, ale 7,1 miliardy korun. To znamená, že bych se ještě přece jenom chtěla zeptat, jestli budete prosazovat těch 8,5 miliardy, které zaručují to optimum pro sociální služby, při jednání s panem ministrem financí Babišem. Děkuji. (Tichá poznámka ministra Babiše mimo mikrofon: Dělá to každý den. – Pobavení poslanců v doslechu poznámky.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Paní ministryně, zkuste odpovědět.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: My prosazujeme při jednání s panem ministrem financí leccos, nicméně ve vládním prohlášení je slib financování na sociální služby přinejmenším po celé volební období 7,2 miliardy. V návrhu ministerstva práce na rok 2015 bylo 8 miliard. V současné době jsme dostali z Ministerstva financí návrh na těch 7,1. Takže jak říkám, ta jednání na všech stranách probíhají.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Čtvrtý vylosovaný je pan poslanec René Číp. Přichází s interpelací na ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka. Máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, rád bych znal váš názor na nedávno proběhlé prezidentské volby na Ukrajině, v Sýrii a v Egyptě. Mezi volbami v těchto zemích se nabízí jistá paralela, neboť okolnosti, za kterých probíhaly, jsou si velmi podobné. Prosím vás tedy o jasnou odpověď, zda považujete volby na Ukrajině, v Sýrii, Egyptě za demokratické a zda jejich vítězové jsou pro Českou republiku tím pravým a legitimním partnerem pro jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: To bylo řečeno samozřejmě správně, proběhly v poslední době troje prezidentské volby – v Egyptě, v Sýrii a na Ukrajině. Vlastně každé ty volby proběhly v jiném prostředí a různým způsobem byly i mezinárodně monitorovány. Takže úplně na to odpovědět dvěma větami se nedá, protože každá ta země má úplně jiný příběh. Já mohu říci stručně asi toto:

K egyptským volbám – ty proběhly 26.–28. května. Jasným vítězem se stal Sísí, který obdržel 97 % odevzdaných hlasů, nicméně účast byla pouze 47 % z těch oprávněných voličů, a dokonce byly o jeden den volby prodlouženy, nastaveny. Volby byly monitorovány pozorovatelskou misí Evropské unie EOM – Election Observation Mission –, a ta dokonce i díky určitým egyptským obstrukcím musela výrazně utlumit činnost dlouhodobých pozorovatelů, takže to nebylo úplně jednoduché. Nicméně předběžná zpráva této mezinárodní pozorovatelské mise nakonec vyzněla v tom smyslu, že volby proběhly v souladu se zákonem a v právním prostředí, v němž byly dodržovány základní ústavní principy. Byla tam řečena řada výhrad, co se týče té kampaně, ale v zásadě ty volby byly nakonec brány jako volby, které splnily určité základní nároky. Další debata o těch volbách bude tématem jednání ministrů zahraniční Evropské unie 23. 6. na setkání v Bruselu.

Co se týče voleb v Sýrii, tak tady je ta situace komplikovanější, protože tady proběhly volby tak, že volby neprobíhaly pod dozorem nějakých skutečně věrohodných pozorovatelských misí. Česká republika není schopna odhadnout, nakolik ty výsledky jsou věrohodné, protože ony se odehrávaly v prostředí docela zásadně tvrdé politické represe a to znemožnilo prakticky účast opozičních kandidátů. Tam byli pouze dva kandidáti, ale to jsou vlastně neznámé osobnosti, které svou účastí spíš zvýrazňovaly tu dominanci Asadovu, tedy současného představitele toho víceméně stále ještě vládnoucího režimu. Představitelé opozice vlastně byli nuceni utéct do exilu. Volební proces neprobíhal, jak jsem řekl, pod dozorem nějakých věrohodných pozorovatelů. Některé státy sice poslaly pozorovatele – jako Írán, Irák, Kuba, Venezuela. Česká republika ovšem tady ten typ dozoru pokládá za velmi nedokonalý a máme kritické hodnocení, stejně jako vlastně všechny členské státy Evropské unie, protože soudíme, že velké části populace nebylo umožněno se hlasování účastnit vzhledem k probíhajícímu násilnému konfliktu, který si vyžádal 130 tisíc mrtvých a kde dokonce, jak víte, byly použity i chemické zbraně. Dokonce nejen Evropská unie, ale i další státy včetně Ligy arabských států a Rady pro spolupráci v Perském zálivu kritizovaly od začátku úmysl syrského vedení uspořádat tyto volby. Ženevské komuniké z června 2012 podepsané představiteli OSN a relevantními státy včetně Ruska doporučovaly jako první krok ke stabilizaci země vytvořit jakousi prozatímní vládu, jakousi vládu národní jednoty, která by za účasti dosavadního syrského vedení i opozice připravila skutečně volby, které by mohly být regulérní. Takže to bylo stanovisko, které vlastně už dlouhodobě platí, a toho bohužel současní představitelé nevyužili ani se ho nedrželi. Takže já si myslím, že existuje tady na to

poměrně široký názor, že ty volby jsou nesmírně problematické, a je otázka, jestli v současné situaci v Sýrii bez toho předběžného kroku vytvoření vlády národní jednoty a určitého smíru nad tím je vůbec možné regulérní volby udělat.

A nakonec se dostávám k volbám ukrajinským. Ukrajinské volby, jak víte, v prvním kole vyhrál podle průzkumu Petro Porošenko. Volby proběhly tak, že volební účast byla vysoká, přes 60 %. Tradičně nejvyšší byla v západní části, tam byla až 80procentní. Daleko komplikovanější to bylo na východě. Nicméně i tady Petro Porošenko získal poměrně významné množství hlasů a vlastně byl vítězem i v řadě těch východních oblastí. Nebudu tady říkat přesná čísla. Po sečtení hlasů s účastí 60,29 procenta voličů na Ukrajině zvítězil v prvním kole Porošenko s 54,5 procenta hlasů. Dostal 9 milionů 500 tisíc hlasů. Nebudu říkat ty další, už jsem asi vyčerpal čas. Já to řeknu později.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Neříká se mi to snadno, pane ministře, ale ano.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já to ještě potom zkusím dopovědět.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat, jestli budete mít doplňující otázku. (Ne.) Doplňující otázka nepadla, takže v tom případě nemůžete to dovyprávět.

Pátý v pořadí je pan poslanec Stanislav Polčák a bude interpelovat pana ministra Richarda Brabce. Takže já vás poprosím, jestli svoji interpelaci načtete, a bude vám odpovězeno písemně.

Poslanec Stanislav Polčák: Velmi rád bych slyšel, pane místopředsedo, samozřejmě, že mi na ni odpoví ústně pan ministr, to se tak nestane. Zároveň bych chtěl umožnit, aby pan ministr Zaorálek pokračoval ve své odpovědi, která byla velmi zajímavá, a to se zase neslučuje s pravidly jednacího řádu, takže si alespoň dovolím načíst interpelaci na pana ministra životního prostředí.

Vážený pane ministře, dovolím se na vás obrátit ve věci nastavení financování vodohospodářské infrastruktury, např. výstavby čistíren odpadních vod, v příštím programovém období. Podle návrhu operačního programu Životní prostředí je stanoven cíl výstavby vodohospodářské infrastruktury ve výši 50 tisíc ekvivalentních obyvatel. Průměrná obec v segmentu dosud neodkanalizovaných obcí má tisíc ekvivalentních obyvatel. Kdybychom počítali jen s takovými průměrnými obcemi, znamená to, že za sedm let proběhne výstavba vodohospodářské infrastruktury jen v 50 z nich. Ročně to vychází na sedm průměrných obcí. To číslo je samozřejmě velmi katastrofální.

Vážený pane ministře, uvedené skutečnosti mě vedou k položení otázky: Nespletlo se při stanovování cíle ministerstvo o jednu, nebo dokonce o více nul? Padesát tisíc ekvivalentních obyvatel jako cíl opravdu nelze přijmout. Děkuji vám za vaši, tentokrát písemnou, odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za vaši interpelaci. Jako další je vylosován pan poslanec Jiří Skalický s interpelací na ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka.

Poslanec Jiří Skalický: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře. Od 1. ledna 2015 plánuje vaše vláda kompletně zrušit všechny regulační poplatky ve zdravotnictví.

Celkově se jedná o částku zhruba 5,2 miliardy korun, kdy zhruba 2,2 miliardy byly již vlastně zrušeny jako nemocniční poplatek nebo poplatek za pobyt v nemocnicích. Jedná se nyní zhruba ještě o zrušení částky 3 miliard, která by se měla dotýkat ambulantní sféry, a to tedy ambulantních specialistů, praktiků a samozřejmě i lékárenské péče.

Chtěl bych se zeptat, jaké systémové řešení připravujete jako kompenzační náhradu výpadku příjmů těchto zdravotnických zařízení?

Pokud se týče ambulantních specialistů a praktiků, tak tady samozřejmě sedí řada kolegů odprava doleva a víme, že už dnes je řada problémů zejména v odlehlých regionech a je problém tam zajistit zdravotní péči na této úrovni. Pokud se týče lékáren, tam je situace velmi obdobná. Opět jde o zejména lékárenskou péči a její služby v malých městech nebo menších, kdy lékárny jsou stále nuceny vybírat poplatky za recepty, protože si nemohou dovolit nevybírat. Opět je otázka, jak by se zajistila dostupnost této péče právě mimo velká centra, kde, uznávám, ve velkých centrech to problém není, protože prostě velké lékárenské řetězce poplatky stejně nevybíraly a prostě si s tím dokázaly poradit. Mimochodem, porušovaly zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Poprosím pana ministra o odpověď na vaši interpelaci.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, již po zrušení poplatku za poskytování lůžkové péče ve výši 100 korun, o kterém rozhodl Ústavní soud, připravilo Ministerstvo zdravotnictví novelu zákona o pojistném na veřejném zdravotním pojištění, na jejímž základě od 1. 7. 2014 dojde ke kompenzaci u poskytovatelů lůžkové péče, kteří jsou zrušením tohoto poplatku v letošním roce dotčeni. Prostřednictvím navýšení platby za tzv. státní pojištěnce budou posíleny příjmy systému veřejného zdravotního pojištění o zhruba 2,1 miliardy korun za zbývajících šest měsíců letošního roku. Chtěl bych ještě jednou poděkovat této Sněmovně za schválení této potřebné normy hned v prvním čtení.

S účinností od 1. 1. 2015 poté vláda v souladu se svým programovým prohlášením předpokládá zrušení regulačního poplatku za ambulantní ošetření a za recept. Jen připomínám, že na základě programového prohlášení a koaliční dohody vláda počítá se zachováním regulačního poplatku v pohotovostních službách, který dle našeho názoru jediný má opravdu regulační efekt. Tuto novelu zákona jsme již předali do meziresortního připomínkového řízení a předpokládáme, že nic nebude bránit tomu, aby k 1. 1. 2015 skutečně nabyla účinnosti.

Zatímco v letošním roce již nebylo možné změnit úhradovou vyhlášku a bylo nutné přikročit ke speciální právní úpravě, výpadek příjmů poskytovatelů zdravotních služeb z regulačních poplatků bude v následujících letech již kompenzován prostřednictvím standardních úhradových mechanismů, tedy mám na mysli úhradové vyhlášky.

Navýšení platby za státní pojištěnce přinese v příštím roce do systému veřejného zdravotního pojištění 4,2 miliardy korun a tyto prostředky budou přerozděleny právě mezi dotčené poskytovatele zdravotních služeb a poskytovatele lékárenské péče, jichž se výpadek regulačních poplatků bude týkat.

Budu reagovat na výši, kterou pan poslanec uvedl, co se týká celkové sumy. Nicméně myslím si, že tady je třeba rozlišovat vykázanou výši vybraných poplatků a reálnou. Mám tedy na mysli především lékárenskou péči, kde, jak víme, především velké lékárenské řetězce tyto poplatky fakticky nevybírají, byť je vykazují. V tom okamžiku se nám suma 1,7 miliardy

korun, tedy předpokládaná suma za tyto poplatky, posouvá někam jinam. My jsme v kontaktu s Lékárenskou komorou a snažíme se vyčíslit reálný propad především u menších lékáren, které jsou nuceny tyto poplatky vybírat a které to de facto dnes poškozují z hlediska nějakého konkurenčního působení.

Budu reagovat i na poznámku týkající se problémů jak ambulantní péče, především tedy praktických lékařů, která je avizována, tak těch malých lékáren v odlehlých regionech. Jsem přesvědčen, že nemá jakoukoli přímou souvislost s vybíráním regulačních poplatků. Nicméně souhlasím s tím, že je to problém a že je to problém, který Ministerstvo zdravotnictví a potažmo vláda musí řešit. Už jsme zahájili nějaké analýzy tohoto problému. Taková základní představa je především u praktických lékařů, že bychom mohli zavést jakýsi bonus ke kapitaci právě u těch, kteří zajišťují péči v odlehlých regionech, kde je málo pacientů na plné ekonomické zabezpečení praxí, ale z hlediska zájmu státu na zajištění zdravotní péče v těchto regionech je to potřeba. Podobně je to, myslím si, u lékáren. Tam diskutujeme se zástupci lékárenské péče možnost zavedení tzv. dispenzačního poplatku za výdej jednotlivého léčivého balení. Už jsme k tomu učinili i první kroky v návrhu změny zákona 48, který přijde do Poslanecké sněmovny. Předpokládáme zavedení právě úkonu lékárníka jako nositele zdravotního výkonu ze zdravotního pojištění a právě na základě dohody a konzultací se zástupci lékárníků, s Lékárenskou komorou, budeme vymýšlet, jak co nejefektivněji skutečně zajistit lékárny, které nám zajišťují potřebnou péči v odlehlých regionech, a nepřeláčet přitom řetězce.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za odpověď i za vzorné dodržení času. Chci se zeptat: Bude doplňující otázka?

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Dovolil bych si spíše poznámku a reakci na to, co říkal pan ministr. Dispenzační poplatek je jedna z věcí, která budu velmi rád, když se bude diskutovat, protože si myslím, že má smysl.

Druhá poznámka. Chtěl bych upozornit, že regulační poplatek v lékárnách je velmi úzce provázán s ochranným limitem pro pacienty, a jestliže se tento poplatek bude rušit, tak je nutno naprosto zásadním způsobem vyřešit i problém ochranného limitu, protože tady může dojít k tomu – a ochranný limit opravdu fungoval a funguje –, že vlastně budou postiženi pacienti dlouhodobě nemocní, chroničtí, protože limit pro ně bude naprosto jinak nastaven, nebo bude dokonce zrušen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Budete reagovat, pane ministře? Tak vás poprosím.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tyto připomínky, zvláště za připomínku týkající se ochranného limitu. My v žádném případě nepředpokládáme zrušení ochranného limitu a počítáme s jeho zachováním, protože si myslíme, že z hlediska doplatku a těch započitatelných doplatků je ochranný limit dobrá věc, která pomáhá pacientům a kterou chceme rozhodně zachovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Sedmým v pořadí byl vylosován pan Daniel Korte se svou interpelací na ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Vážená paní ministryně, na desáté schůzi výboru pro bezpečnost jste prohlásila – cituji: Za rok 2013 byly vyplaceny miliony na odměňování několika špičkových funkcionářů Vězeňské služby. Toto chceme změnit a už to měním. Ty úspory budou i v tom, že v současné době na Generálním ředitelství celkem 180, 190 zaměstnanců a že ten náš aparát, který je velmi drahý, protože právě tam jsou ti vysoce honorovaní funkcionáři, můžeme výrazně zštíhlit.

Generální ředitel Ondrášek zrušil místo prvního náměstka a vytvořil místo něho dva náměstky nové. Dlužno říci, že nikdy v historii nebylo ve Vězeňské službě tolik náměstků. Jak vysvětlíte, že výrazné zeštíhlování, čemuž s prominutím já rozumím tak, že by se mělo jednat o snížení počtu zaměstnanců, probíhá tak, že generální ředitel navýšil stavy o dvě tabulková místa? Aby bylo jasno o jaká, je to jeden další náměstek a ten musí mít samozřejmě svého řidiče. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane poslanče, děkuji vám za tuto otázku. Jsem velice ráda, protože tím pádem mám možnost před tímto ctihodným plénem osvětlit současnou situaci, jaká je na generálním ředitelství, a potvrdit to, že to, co jsem říkala a slibovala na výboru pro bezpečnost, je skutečně pravda.

Na jedné straně dochází k funkčnímu rozdělení funkce, která dříve nebyla plněna. Právě proto teď jsou ty problémy, které jsou, protože jeden náměstek měl funkci zahrnující kompetenci v naprosto nesourodé oblasti, takže logicky se rozdělila tato funkce, kompetence do dvou oblastí – výchovy, zacházení s odsouzenými a kontroly, kontrolní a bezpečnostní. Takže to je jedna věc. Potud byste měl pravdu, že místo jednoho náměstka dva náměstci. Ale tím to končí, protože generální ředitelství do konce června, k 1. červenci, zruší 20 až 25 systemizovaných míst. Úspora bude 3,5 milionu korun ročně. Probíhá personální audit. Předpokládáme, že na podzim roku 2014 již budeme vědět, jestli dalších 30 až 50 systemizovaných míst budeme moci zrušit v průběhu podzimu nebo k 1. lednu 2015, čímž budou řádově další miliony ročně uspořeny. Potud to zeštíhlení skutečně probíhá a probíhat také bude.

A ráda bych využila této příležitosti pokud mám ještě časový limit?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Máte ještě přes tři minuty, paní ministryně. Můžete mluvit.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: V takovém případě – je to sice neobvyklé, ale ono s tím zeštíhlením a snížením nákladů souvisí otázka, která byla vylosována jako číslo 30, která se týká odměňování. Teď úplně pominu tu otázku, že se v minulosti odměny těch vysokých funkcionářů nezveřejňovaly. Pokud se zveřejňovaly, tak to zveřejňovaly spíše bulvární tisky. Nicméně vím, že někdo zveřejnil informaci, že jsem odměnila nového generálního ředitele odměnou 110 tisíc korun. A já bych chtěla jenom uvést na správnou míru, že jde o odměnu za půl roku jeho působení ve funkci ředitele Věznice Rapotice a nynější působení do konce června. Je to za půlroční působení generálního ředitele. V porovnání se všemi odměnami, které byly tímto způsobem vypláceny v minulosti, je to nesrovnatelně nejnižší odměna. A na to bych chtěla také upoutat vaši pozornost. Tímto

systémem bude postupováno i u jiných služebních funkcionářů. Čili budu vždycky to, co budu moci ovlivnit, tak budu ovlivňovat tak, aby skutečně to generální ředitelství nebralo z vězeňství zbytečně moc peněz, tak jak dosud tomu bylo zvykem.

Děkuji za umožnění odpovědět i takto šířeji, protože si myslím, že pan poslanec Korte by se možná té své odpovědi nedočkal, protože byla vylosovaná v pořadí jako třicátá. Ráda se v doplňující odpovědi ještě vrátím k dovysvětlení, pokud bude potřebovat vysvětlit, jaké další kroky budeme činit v oblasti zeštíhlení Generálního ředitelství. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec přichází, takže bude patrně doplňující otázka.

Poslanec Daniel Korte: Vážená paní ministryně, děkuji vám za odpověď. Samozřejmě že to, co jste uvedla na moji otázku, pokud jde o to snižování, zeštíhlování, mě zaujalo. Prosil bych vás, až bude rozhodnuto o té reorganizaci, jestli bych o tom mohl dostat nějakou zprávu.

Vzhledem k tomu, co jste odpověděla na to, na co jsem se neptal, k tomu pouze říkám – a asi na to nedojde, to máte pravdu –, že to odůvodnění, proč dostal pan Ondráček 110 tisíc korun odměny za kvalitní plnění náležitých služebních úkolů – to já tomu prosím rozumím za plnění svých povinností, nikoliv za nějakou práci navíc, na rozdíl od generála Dohnala, který provedl bezchybně amnestie, řešil povodně atd. Ale na to možná dojde v té interpelaci druhé.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Chci se zeptat paní ministryně, jestli na to ještě doplní svoji odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Já jenom pro upřesnění. Musela jsem se seznámit také s tím stavem, jaký je běžný a standardní. Každý ředitel příslušné věznice, který plní svědomitě své povinnosti, dostává jednou za půl roku odměnu, která je relativně vysoká. A není ani v tomto ohledu v osobě pana nového generálního ředitele Ondráška výjimka. To je moje první poznámka.

Druhá poznámka. Nechci hodnotit působení pana bývalého generálního ředitele Dohnala v roce 2013, nicméně chci upozornit na to, že jeho odměny se pohybovaly v úplně jiných řádech, než o kterých tady nyní hovoříme. Tam proto by si zasloužilo i nějaké větší, podrobnější a přesvědčivější vysvětlení nebo zdůvodnění takové odměny, které jsem hledala a v personálním spise jsem ani v jednom případě nenašla.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Osmý v pořadí se svou interpelací byl vylosován pan poslanec Antonín Sed'a a interpeluje pana ministra Zaorálka. Máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, přes stále napjatou bezpečnostní situaci na východní Ukrajině je dlouhou dobu rizikem bezpečnostní situace na Blízkém východě. Předpokládám, že k řešení mohl přispět i summit zemí Evropské unie a Ligy arabských států, kterého jste se zúčastnil. Mohl byste alespoň stručně informovat o výsledku summitu, popřípadě s kým jste hovořil,

jaké jsou vztahy České republiky k arabským zemím a jaké základní problémy byly konzultovány v rámci těchto rozhovorů? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Pan ministr se už chystá se svou odpovědí.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, přeji dobré odpoledne. Mohu vás informovat a potvrdit to, co tady bylo řečeno, že jsem se v posledních dvou dnech zúčastnil v Aténách jednání představitelů evropských zemí s ministry – převážně tedy ministry zahraničí – arabských států. V souvislosti s tím jsem se tam sešel vlastně s řadou představitelů arabských zemí. Především jsem měl možnost jednat s generálním sekretářem Ligy arabských států Nabílem Arabím. Měl jsem tam i řadu dvoustranných jednání s jednotlivými ministry, jako je třeba alžírský ministr zahraničních věcí Ramtane Lamamra, palestinský ministr zahraničí Málíkí anebo nově jmenovaný libanonský ministr Gebran Bassil. Nebudu jmenovat všechny, ale jednal jsem také s libyjským ministrem zahraničí a s některými dalšími.

Měl jsem na tomto summitu vystoupení na téma Sýrie. To souvisí s tím, že Česká republika má v této chvíli stále rezidenčního velvyslance v Damašku. Je vlastně jediná ze států Evropské unie, která má v tuto chvíli funkční zastupitelský úřad, a fungujeme jako zastoupení de facto i pro další státy Evropské unie. To nám tam dává určitou kompetenci o Sýrii mluvit, protože máme díky existenci zastupitelského úřadu více informací než ostatní. Proto jsem měl možnost vystoupit s informací o Sýrii teď po prezidentských volbách. Příliš povzbudivá informace to samozřejmě nebyla, protože především humanitární situace v Sýrii je katastrofální. A na schůzkách s jednotlivými ministry jsme se bavili právě o tom, co dnes těžce padá na takové státy, jako je třeba Libanon, kde se mě libanonský ministr zahraničí ptal, co bychom v České republice dělali, kdybychom v České republice měli tři a půl milionů uprchlíků, což je poměr uprchlíků, který bychom měli jako desetimilionový stát, kdybychom měli podobný poměr, jako má dnes Libanon, těch 1,3 milionu uprchlíků. To samotné vám asi udělá představu o tom, jak těžké problémy dneska sužují řadu těch zemí i těch ministrů, se kterými jsem se setkal, kteří mluví o problémech, které jsou v takovém řádu, který si často neumíme ani představit.

Bavil jsem se samozřejmě o pomoci, kterou poskytujeme třeba zrovna Libanonu, který je pro nás velmi dobrým partnerem dlouhodobě i v oblasti ekonomiky, a tedy i navzdory této vážné situaci tak kuriózně výměna ekonomická a vztahy jsou poměrně velmi dobré. A tak je to i v případě dalších míst a dalších ministrů, se kterými jsem mluvil. Hlavně se to točilo kolem toho, že tyto země se dnes potýkají s velkými problémy bezpečnostními, bojuje se s terorismem. To platí i v Alžírsku i v dalších zemích, s jejichž ministry jsem měl možnost jednat. A především jsme se bavili o bilaterálních vztazích, kde navzdory situaci máme často poměrně značné možnosti spolupracovat.

Myslím si, že na arabské straně, že na straně arabských zemí jsem cítil velký zájem o Českou republiku. Chápu nás jako zemi, která pro ně dnes představuje velmi dobrého partnera. A de facto mohu říci, že v žádném z těchto jednání jsem nenarazil na nějaké zásadní překážky nebo něco, co by vztahy nějakým zásadním způsobem komplikovalo. Takže já jsem si z toho odnesl dojem, že celá ta rodina arabských zemí je pro nás dnes velmi dobrým partnerem. My sami jsme jimi chápáni stále jako důvěryhodná země a země, která je také připravena pomoci řešit – aspoň podle možností, které má – ty vážné věci, které se tam v současné době odehrávají a které je často sužují.

Myslím si, že toto zasedání bylo pro nás velice důležité, pokládám toto zasedání s arabskými zeměmi za velice významné. Zabývali jsme se samozřejmě akutními problémy. A ten jeden, který tam samozřejmě vlastně vzplanul jako úplně aktuální, byla situace v Iráku, v iráckém Mosulu, obsazení aktivisty Al-Káidy. To byla samozřejmě ještě jedna špatná zpráva navíc k tomu, co se děje v Sýrii, k tomu, co se děje v Libyi a řekněme i k tomu, co se děje v Egyptě, který dnes také není v jednoduché fázi, byť je po prezidentských volbách.

Právě aktuální problémy těchto zemí byla vlastně řada hlavních témat, kterým jsme se věnovali – otázka uprchlíků, otázka řešení situace v těch částech, kde dnes vlastně často zuří otevřené boje, jako je Irák, Sýrie, Libye, a otázka, jak můžeme v těchto zemích pomoci a jaké jsou možnosti spolupráce mezi Evropskou unií a arabskými zeměmi.

Navzdory tomu, že problémy jsou veliké, myslím si, že celé zasedání a celé toto jednání probíhalo v poměrně velmi pozitivní atmosféře, což si myslím, že není tak málo, i když to zní formálně.

Tolik k tomu, a myslím si, že je dobré tuto základní informaci tady podat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec ještě s doplňující otázkou.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane ministře, za docela potěšující informaci, že stále naše republika zajišťuje funkční zastupitelský úřad, který je vlastně jediný v rámci zemí Evropské unie v Sýrii.

Chápu bezpečnostní problémy v současné době, ale i problémy sociální a ekonomické. Můj dotaz ale spíše směřuje k tomu, že historicky naše země měla velmi dobré vztahy s arabskými zeměmi zejména v hospodářské oblasti. Chtěl jsem se zeptat na současný pohled vašeho Ministerstva zahraničí k podpoře našeho exportu do této oblasti, popřípadě jaká konkrétní opatření vaše ministerstvo připravuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Poprosím pana ministra ještě o doplňující odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Myslím, že mezi arabskými státy najdeme země, které ekonomicky mají dnes pro nás v současné době, skoro bych řekl, mimořádný význam. Budu jmenovat třeba Spojené arabské emiráty. To je země, která je dnes pro nás zajímavá tím, že rozsah obchodu a stoupající obchod má nápadně pozitivní vývoj. A tato země je dokonce velice zajímavá i z hlediska možnosti investic do České republiky, protože je to dokonce jednání, které jsem vedl s ministrem zahraničí Spojených arabských emirátů, kde se už vlastně bavíme o konkrétních oblastech, ve kterých by bylo možné uplatnit investice v České republice, což, jak asi znáte, je jedna z klíčových oblastí pro českou ekonomiku v současné době, možnost získání zahraničních investic. A překvapivě i v tomto regionu najdeme země, které mohou v tomto významně přispět. Proto věnovat jim pozornost a rozvíjet rozhovor je pro nás ekonomicky nesmírně důležité.

Alžírsko je poměrně stabilní země. Má také vlastně po volbách, kde byl znovu, již počtvrté, pan Buteflika zvolen jako prezident. Proto to jednání s alžírským ministrem, protože i v Alžírsku obchod má vlastně stoupající tendenci. Takže i když na jedné straně mluvíme o zemích zkoušených a zmítaných těžkými konflikty, tak vám mohu jmenovat řadu arabských zemí, kde ta tendence ekonomického rozvoje a vztahů je velice stoupající a rostoucí. Mluvil

jsem třeba o Libanonu. Na jedné straně je situace politicky velmi komplikovaná, ale ekonomický vývoj je opět pozitivní pro Českou republiku.

Není to tedy jenom řešení otázky uprchlíků, není to pouze, že se snažíme pomáhat humanitárně, ale dokonce vezmeme-li arabský svět jako celek, je to dnes významný ekonomický partner České republiky, a dokonce v řadě zemí se stoupající úrovni ekonomické výměny. To by tedy zde mělo asi zaznít: není to jenom nositel problémů, ale je to významný partner, a dokonce v řadě případů i perspektivní partner České republiky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další v řadě byl vylosován pan poslanec Ludvík Hovorka, který přichází se svou interpelací na pana ministra zdravotnictví. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, mám dva dotazy, které se týkají hospodaření s pozemky, které jsou v majetku Ministerstva zdravotnictví.

První se týká obce Čeladná. V malebné obci Čeladná vyrostl s pomocí nemalých evropských prostředků, asi 30 milionů korun, pěkný hotelový komplex, areál Čeladenka. Vlastníkem původní nemovitosti je český stát, Ministerstvo zdravotnictví, Zdravotní ústav v Ostravě, který budovy s pozemky pronajal firmě Kovotour údajně za 25 tisíc korun měsíčně. Firma areál zrekonstruovala a nyní poskytuje hotelové služby.

V souvislosti s touto informací si vám dovoluji položit několik otázek: Kdo stanovil cenu pronájmu areálu Čeladenka společnosti Kovotour a na základě jakých podkladů a za jakých podmínek? Které pozemky jsou v majetku České republiky s příslušností hospodaření Zdravotního ústavu v Ostravě? Na kolik haléřů vychází pronájem jednoho metru čtverečního pozemku i s budovami? A je výše nájmu v souladu s tržní cenou nájmu za pozemky v této lokalitě? Kdo dal svolení k rekonstrukci a výstavbě nových nemovitostí, tedy domů, na pozemcích v majetku státu nájemci a proč do areálu neinvestoval sám stát, případně Ministerstvo zdravotnictví, Zdravotní ústav v Ostravě?

Komu patří budovy na státním pozemku? Patří státu, tedy zdravotnímu ústavu, nebo již Kovotouru, když společnost na ně čerpala evropské dotace? Byla vlastníkem pozemku číslo 2687/13 v minulosti Česká republika? Pokud ano, kdy došlo k prodeji a proč do pozemku většinově zasahuje nemovitost, která je údajně nově postavena? Prodala již Česká republika prostřednictvím Ministerstva zdravotnictví nebo Zdravotního ústavu Ostrava nějaké pozemky nájemci tohoto areálu? Pokud ano –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já se omlouvám, už jste překročil čas. Zkusme to rozložit na dva díly, s tím, že teď vám pan ministr odpoví a zbytek bude doplňující otázka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Dobře, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se přiznám, že Ministerstvo zdravotnictví zřizuje mnoho příspěvkových organizací, mnoho dalších organizací, a já se přiznám, že nejsem

znalcem všech pronájmů, podnájmů a dalších záležitostí. Jak je podle mne na první pohled jasné, otázky pana poslance Hovorky jsou velmi podrobné. Já děkuji za tento podnět. Nechám na Ministerstvu zdravotnictví všechny tyto záležitosti podrobně zjistit a panu poslanci písemně detailně a přesně odpovíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Tak, pane poslanče, pojďte pokračovat v dotazování.

Poslanec Ludvík Hovorka: Já děkuji za vstřícnost. Ještě tedy doplním.

Pronájmu pozemku předcházelo vypracování posudku o zchátralosti původního objektu Čeladenka. Zpracovala ho firma BKB Metal. Kdo konkrétně zadal posudek právě této společnosti a na základě jakého výběrového řízení? Proč posuzovala stav rekreačního zařízení firma, která se zabývá hutnictvím a zpracováním kovů? Existuje ocenění celého původního areálu podle skutečného stavu, ve kterém jej firma Kovotour přijala do pronájmu? Nebude Ministerstvo zdravotnictví, Zdravotní ústav v Ostravě, přehodnocovat výši neúměrně nízkého nájemného? To je jedna věc.

A ke druhé otázce, ta se týká pronájmu pozemku Fakultní nemocnice Ostrava společnosti Primecell Therapeutics. Jedná se o pozemek, na kterém byl vybudován biotechnologický park 4MEDi. Jak velký státní pozemek byl pronajat firmě Primecell Therapeutics, za jakých podmínek byl pronajat a bylo tak učiněno na základě tržního ocenění pozemku a je součástí smlouvy i inflační doložka? Kdo rozhodl o pronájmu tohoto pozemku společnosti, jaké jsou kompetence ředitelů přímo řízených organizací Ministerstva zdravotnictví v oblasti prodeje a pronájmu nemovitého majetku a jestli jsou zmíněné uvedené nemovitosti zaregistrovány v systému centrální evidence Ministerstva financí CRAB. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Chci se zeptat, zda to pan ministr doplní. Ano, bude následovat odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, i zde – a zde musím dokonce jako bývalý ředitel Fakultní nemocnice Ostrava říci, že ani v této záležitosti nenosím v hlavě přesná čísla. Nicméně odpovím podobně. Všechny detaily zjistíme a panu poslanci odpovíme písemně.

Já jenom snad – pravidla pro nakládání se státním majetkem, jeho pronájem, jeho prodej jsou poměrně striktně upravena právními normami. Já předpokládám a věřím, že se příspěvkové organizace tímto právním předpisem řídily, ale zkontrolujeme to a panu poslanci dodáme informaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za vyčerpávající odpověď. Poprosil bych paní poslankyni Olgu Havlovou, která interpeluje jako desátá v pořadí pana Andreje Babiše, vicepremiéra a ministra financí. Máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, na úrovni vlády a ministrů se v dnešních dnech vyjednává o státním rozpočtu, a to pro jednotlivé kapitoly. Chtěla bych se zeptat, jak hodláte v příštím roce financovat platy policistů, hasičů, vězeňské služby a dalších příslušníků bezpečnostních sborů. V roce 2011 totiž proběhlo plošné snížení platů o 10 % s tím, že vláda slíbila, že jde pouze o přechodný stav a že platy budou opět dorovnány. Pan premiér i ministr vnitra opakovaně deklarují, že zvýšení platů prosadí, ale

informace v médiích tomu nenasvědčují. Chci se zeptat vás, jestli dorovnáte platy příslušníků bezpečnostních sborů alespoň na úroveň před rokem 2011, kdy jim byly platy brutálně sníženy.

Na téma platů bezpečnostních složek proběhl ve Sněmovně i seminář a jeho závěry jsou alarmující. S jistotou lze říci, že asi 300 policistů je v insolenci, to znamená, že jim hrozí exekuce nebo uvažují o osobním bankrotu. Třicet až čtyřicet procent policistů a hasičů žije kvůli snížení platu na hranici únosnosti. A dokonce 50 % příslušníků vězeňské služby má problém se splácením dluhů. Špatné odměňování s sebou nese zvýšené riziko, že se policisté dostanou za scestí, a stát si tak sám vytváří korupční prostředí.

Vážený pane ministře, ptám se, zda dorovnáte v připravovaném rozpočtu těch 10 % na platy příslušníků bezpečnostních sborů, které jsou jim stále jen slibovány. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za interpelaci a poprosil bych pana vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše o odpověď.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, já nevím, kdo komu co sliboval. Faktem je, že my jsme převzali tuto zemi v nějakém stavu, kdy minulá nebo předminulá vláda snížila ty platy, a samozřejmě děláme, co můžeme, protože my jsme se zavázali, že schodek nebude větší než 3 % HDP. A bohužel i ty instituce jako finanční úřady, celní úřady, úřady práce, které by měly vlastně zabezpečovat výnos daní, zabraňovat zlodějnám spotřební daně a odhalovat zneužívání sociálních dávek, jsou také poddimenzované, mají nízké platy.

Takže původně rozpočet předpokládal rozmrazení, navýšení 1 %, dnes jsme na 3,5 % a samozřejmě jednání o rozpočtu budou pokračovat dál celé léto. Čekáme nový makroekonomický výhled v červenci. Rozumím tomu, co paní poslankyně říká.

Celkový objem prostředků příslušníků meziročně vzroste zatím na 880 mil. Kč, to znamená, že to je nárůst o tisíc korun. V minulých letech platy příslušníků bezpečnostních sborů byly navyšovány už v roce 2014 o 2 %, dále bylo do rozpočtu příslušníků policie a hasičského záchranného sboru navýšeno dalších 780 mil. Kč, takže to je dalších 3,2 včetně vytvoření nových 1 204 funkčních míst, takže meziročně 2013–2014 došlo k navýšení o 1 341 mil. Kč včetně příslušenství, to znamená nárůst průměrného platu o 750 Kč. Takže když si vezmeme potřeby v oblasti platů příslušníků bezpečnostních sborů mezi lety 2011 až návrh na 2015, tak průměrný plat příslušníků vzrostl o 2 500 Kč, to je 8,4 %.

Já rozumím, že tady došlo ke snížení o 10 %, ale my jsme v situaci, kdy se snažíme napravovat minulá opatření plus samozřejmě investovat. Armáda a všichni chtějí peníze. Chceme stavět mateřské školky, kapacity škol, takže v rámci možností si myslím, že je to celkem slušný návrh.

Takže ve věci navýšení tarifních tabulek příslušníků bezpečnostních sborů my jsme vyjádřili souhlas, je to zatím 3,5 %, a budeme samozřejmě pokračovat v jednání. Já si myslím, že průměrné platy například policie, když mluvíme, v návrhu na rok 2015 je průměrný plat 32 537 Kč, u vězeňské služby 26 326 Kč, takže určitě budeme pokračovat v jednání. Bohužel rozpočet 2015 je provizorní, protože opatření z hlediska výběru daní a zabránění různým podvodům musíme řešit legislativně a efekt nastane až v roce 2016.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za odpověď. Stačí odpověď? Děkuji. Nebude doplňující otázka.

V tom případě půjdeme dál a dalším vylosovaným je pan poslanec Kostřica, který interpeluje opět ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, dovoluji, abych se vás zeptal na jeden problém, o kterém vím, že jste ho zdědili už z dob předchozích, nicméně fakultní nemocnice jsou zřizovány Ministerstvem zdravotnictví, a proto bych tady chtěl vznést jednu věc, trošičku to objasnit, protože před rokem jsem se ptal různých kolegů poslanců a 90 % bylo přesvědčeno, že veškeré platby nemocnicím za provedenou péči jsou stejné. Jsem přesvědčen, že i současná informovanost našich občanů je taková, že jsou všichni přesvědčeni, že za operaci slepého střeva je stejná platba v Nemocnici na Homolce stejně tak jako v nemocnici, která je víceméně vzdálenější. To vůbec není prosím vás pravda.

Já jsem se vás chtěl zeptat z jednoho důvodu. Mluví se o zadluženosti nemocnic, zejména třeba např. Svatá Anna, kde prosakují informace, že se bude výrazně redukovat počet zaměstnanců, ale uvědomte si, že tato nemocnice je jedna z těch, která dostává naprosto nejnižší platbu za provedenou péči. Víím, že jsem s vámi o tom jednou už hovořil osobně. Problém vidím v tom, že si myslím, že pokud by tato nemocnice, která této nebetyčné nespravedlnosti čelí několik desítek let, měla být jednoduše zvýhodněna, protože za platbu, kterou dostává, je třetinová v porovnání s jinými nemocnicemi. Znáím to i z pozice předsedy Společnosti pro otorinolaryngologii a chirurgii hlavy a krku, kterou jsem vykonával téměř deset roků, a znám výkony, které se provádějí třeba v této nemocnici, o které jsem mluvil, a je těžko pochopitelné, že za stejný výkon nemocnice, které provádějí nepoměrně menší počet těchto výkonů, dostávají třeba dvojnásobnou až trojnásobnou platbu.

Z toho důvodu bych se vás chtěl zeptat, jestli uvažujete, jakým způsobem by mohlo dojít k napravení takovéto, jak jsem říkal, nebetyčné nespravedlnosti. Děkuji vám laskavě za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, a poprosím pana ministra zdravotnictví o jeho odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím hned na úvod říci, že kdybych měl tomuto ctěnému auditoriu detailně vysvětlit peripetie vývoje úhradového mechanismu, vývoje základních sazeb, vývoje plateb, tak bych na tu odpověď nemohl mít několik minut, ale bylo by to několik hodin, a ani to by nám nestačilo.

Jenom možná pro ozřejmení té situace. Je faktem, že platby nemocnicím jsou historicky podmíněny, že jsou mnohdy velmi deformovány a že neodrážejí zdaleka reálnou situaci v tom, v jaké kvalitě a v jakém množství je péče odváděna. Vííme, že mnohdy záleželo na situaci v letech, kdy se úhradové mechanismy nastavovaly. Za prvé, jak jednotlivé odborné společnosti měly ostré lokty a co si vybojovaly pro svůj obor, a také, jak jednotlivé managementy nemocnic v daném období využily situace a využily možnosti úhradového mechanismu, a řekněme, velmi výhodně si vytvořily tzv. historii, z které se po další roky všechny tyto platby odvíjely různými deformacemi různých úhradových vyhlášek a různých mechanismů. Já bych chtěl jenom pro objasnění dodat, že výše tzv. základní sazby není na benevolenci pojišťovny ani někoho jiného, ale že opravdu vyplývá z tzv. historie nemocnice.

To, že to není spravedlivé a není v pořádku, je faktem. Nicméně jaké dnes máme možnosti, co s tím můžeme dělat. Musím říci, že když jsem se seznamoval se situací v rámci úhradového systému, který je dnes u lůžkové péče z větší části postaven na tzv. DRG

systému, tak jsem byl zděšen, protože situace je ještě mnohem, mnohem horší, než jsem předpokládal jako uživatel tohoto systému, řekněme, z dob, kdy jsem řediteloval fakultní nemocnici.

Systém byl dán do jakéhosi autonomního běhu, který zčásti ovlivňovaly, nebo z významné části, zdravotní pojišťovny, které měly klíčový vliv na to, zčásti se na tom účastnili i poskytovatelé a efektem bylo, že v posledních několika letech vývoj systému, jeho kultivace, v podstatě stagnoval, věnuje se mu několik málo lidí, řekl bych do desítky, na plný úvazek. Rozpočet tohoto systému v podstatě zahrnuje prostou údržbu. Stav je dnes takový, že DRG báze jsou velmi nehomogenní, takže kdybychom podle nich měli platit, můžeme způsobit to, že ve stejné DRG bázi zařazený výkon jednou bude mít náklady 20 tisíc korun, podruhé půl milionu – a my za to zaplatíme stejně.

Úhradová vyhláška na rok 2014, konstruovaná za doby pana ministra Holcáta, zavedla jakési koeficienty, které, myslím si, také nejsou úplně spravedlivé, nicméně aspoň to napravilo to, že zdravotní pojišťovny začínají platit za péči nemocnicím velmi podobné částky. Ne úplně stejně, ale odstranila se ta nespravedlnost vůči VZP.

Myslím si, že o dalším vývoji úhradového mechanismu se budeme dále společně bavit, předpokládám diskusi na zdravotním výboru, na širším fóru, protože po první analýze, kterou jsem dostal, to skutečně začíná vypadat tak, že než kultivovat tento systém, který je velmi deformován, je zčásti už zastaralý, je na zvážení, jestli to celé nerestartovat, nezačít od nuly, nenakoupit jiný DRG systém a ten upravit pro realitu v České republice. A samozřejmě je na diskusi, jakým způsobem platit české nemocnice v roce 2015, protože práce, která na DRG bude, se rozhodně nestihne za několik měsíců a ani za rok. Předpokládám minimum dva roky, když to bude plně personálně obsazeno a když se na tom bude tvrdě pracovat. První krok je, že od 1. ledna chceme převést celý systém pod Ministerstvo zdravotnictví. Předpokládáme, že to zahrneme pod ÚZIS, a budeme diskutovat o dalším vývoji.

Co se týče úhrad na příští rok, myslím, že je to o jakési diskusi, jestli se nebavit o nějakém racionálním paušálu s nějakým navýšením, ale ty nerovnosti nejsme schopni teď spravedlivě odstranit, protože to bychom to dělali na koleně. Vnímám to jako zcela zásadní problém financování českého zdravotnictví a musím férově říct, že to neuděláme za několik měsíců, že je to práce na roky. A musíme společně hledat cestu, jak –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, nerad to dělám, ale váš čas vypršel.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Děkuji, já ty hodiny úplně nesleduji. Děkuji a tolik zatím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budete mít doplňující otázku, pane poslanče? Máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za vaši odpověď, pane ministře. Chtěl bych říct, že jsme si vědomi toho, že v poslední době dochází k úpravě této nespravedlnosti. Nicméně se domnívám, že věc je ještě taková, že existují jiné možnosti než nějakým způsobem zvýšit platby. Nedávno došlo k zvýšení plateb za státní pojištění. To v podstatě není nic jiného než napumpování peněz do zdravotnictví jako takového. Místo aby se třeba požádalo ministra financí, který by s tím třeba nesouhlasil, tak se zvýšily platby, které v podstatě nikoho nebolí, a napumpovaly se finance do zdravotnictví jako takového.

Je otázkou, zdali by bylo možno z těchto finančních prostředků, a to si myslím, že by bylo potom v kompetenci Ministerstva zdravotnictví, potažmo vašeho, pane ministře, že by se mohla tímto způsobem řešit třeba zadluženost některých nemocnic, spíše než kdyby se snižoval dejme tomu plošně nebo jiným způsobem počet pracovníků v nemocnicích, nebo případně jejich platy. To si myslím, že by bylo mnohem férovější.

A posledně bych si dovilil jeden osobní dotaz. Vy jste byl, jak jste se zmínil, já to vím, řadu let, ředitelem fakultní nemocnice v Ostravě, a pokud vím, vedl jste si velmi úspěšně. Vždycky jste držel nemocnici v pozitivních číslech. Chtěl bych se zeptat, jestli se domníváte, že byste byl schopen tuto nemocnici udržovat i v té době v těchto pozitivních číslech, pokud by vaše platby byly nepoměrně nižší jako třeba u nemocnic jiných. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám pane poslanče. Já jsem vám toleroval překročení času, ale poprosím ostatní kolegy a kolegyně, aby respektovali čas, který mají vymezený časomírou.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Já jenom tedy krátce doplním. Já bych možná nejprve trochu zkorigoval jedno tvrzení, které tady zaznělo. Navýšení platby za státní pojištění není žádné napumpování, bohužel, musím říct, peněz do systému, protože jenom v letošním roce nám bude kompenzovat výpadek financí za poplatky, v příštím roce za další poplatky. Takže co se týče tohoto navýšení, tak je to nula–nula.

Co se týká finanční pomoci některým nemocnicím. Já musím dnes konstatovat, že bohužel, protože si myslím, že to není dobré, není to dobrý signál, ale obávám se, že nebude jiné cesty právě u Fakultní nemocnice u sv. Anny a zřejmě i u Nemocnice Na Bulovce než nějaká částečná finanční výpomoc státu, kterou chci projednat na vládě. Já už jsem to tam avizoval a obávám se, že jiná cesta není. Nebude to rozhodně v plné výši toho, jaký kumulovaný dluh tam existuje. Myslím, že prostě management musí předvést, že je schopen zekonomizovat provoz nemocnice. Samozřejmě nejde to absolutně, nicméně myslím, že v řízení tam rezervy byly. A musím konstatovat, že bohužel ty kroky, které teď následují, nebudou příjemné, ale prostě v této situaci nelze čekat, že záchrana nemocnice, která se potápí poměrně dramaticky a kde se to zřejmě kumulovalo několik posledních let, bude bezbolestná. Myslím si – a to bylo i mé zadání pro pana ředitele, aby ty věci komunikoval se zaměstnanci, se všemi, aby vysvětloval, že bez těch kroků to prostě nejde a že za situace, kdy nemocnice tvořila a ještě stále tvoří, v minulém roce tedy, stamilionové ztráty, tak nejde prostě nezasahovat do této části.

Co se týče otázky na mě (s úsměvem), jak bych zvládl či nezvládl. Já nechci, aby to tady vypadalo, že se příliš chlubím. Ale já jako ředitel nemocnice bych si neuměl představit, že bych ji vedl několik let do ztráty. Buď by se mi ji prostě podařilo dostat do černých čísel a bolelo by to –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, i v tento moment byl vyčerpán čas.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Dobře. Teď, když už jsem se chtěl pochválit (s úsměvem), nemohu. Ale děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ale všichni to jistě zaregistrovali, určitě k tomu budete mít ještě příležitost. (S úsměvem. Veselost v sále.) Děkuji.

Dvanáctý vylosovaný v pořadí je pan poslanec Simeon Karamazov s interpelací na pana ministra Marcela Chládky. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v nedávné době jste přišel s návrhem, aby učitelé získali statut tzv. veřejné osoby. Reagoval jste tím mj. na případ ze školy v Boleticích na Děčínsku, kde se po verbálním útoku rodičů zhroutila jedna z učitelek. Dovolte mi, abych se vás v souvislosti s tímto návrhem zeptal, zda se opravdu domníváte, že ve chvíli, kdy se některý z rodičů nebo žáků rozhodne vulgárně, nebo dokonce fyzicky napadnout učitele, že je od toho odradí to, že je někde v nějakém zákoně uvedeno něco o chráněné osobě. Nebylo by vhodnější se raději zabývat příčinami stále častějších ataků vůči učitelům, tedy proč jsou dnes děti agresivnější než dříve, proč rodiče častěji sahají k útokům vůči učitelům? Váš návrh, který je zřejmě i právně velmi problematický, představuje pouze nejjednodušší způsob, jak se k danému problému postavit. Bohužel však neřeší jeho příčiny. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. A poprosím pana ministra mládeže, školství a tělovýchovy o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Máte naprostou pravdu, pane poslanče, protože nikdo z mých předchůdců to vůbec neřešil. Ale vůbec. Protože dlouhodobě poslední výsledky např. PISA nebo České školní inspekce nám ukazují tragické klima na českých školách. Dlouhodobě např. v těch výchovných zařízeních došlo k napadáním vychovatelů nejenom slovním, ale fyzickým. A vyvrcholilo to např. tím probodnutým krkem ve výchovném zařízení v Králíkách. Šedesát osm napadení za loňský rok! Nikdo neřekl z Ministerstva školství ani popel. A nikdo to ani neřešil. Takže máte naprostou pravdu, že Ministerstvo školství v minulosti zaspalo a neřešilo to.

Samozřejmě musíme začít u prevence, ale je to mnohem složitější. Nejenom prevence, ale vůbec i prestiž, pracovní pozice učitele a vychovatele se musí zvýšit. Je to spojené i s navýšením platu. Tady pevně věřím, že slovní Poslanecká sněmovna podpoří navýšení finančních prostředků do českého školství, a tím i navýšení finančních prostředků na platy.

Dále je to spojené také – a patří to do té prevence – s podmínkami pro vytváření práce učitelů a vychovatelů. Mimochodem, já jsem s tímto návrhem nepřišel v době – a to je další krok, který spadá do té mozaiky, a není to jediné řešení, ale patří to do té mozaiky – až v těch případech ohledně Děčína. Ale mimochodem, řada vašich předchůdců, někteří z nich jsou ještě v Poslanecké sněmovně i dnes, takovýto návrh předložila, tuším, asi před dvěma třemi lety. Tehdy Poslaneckou sněmovnou neprošel a byl to ten statut veřejného činitele. Já dávám do diskuse ne statut veřejného činitele, ale chráněné osoby. A je to i po vzoru Slovenska, musím se přiznat, protože na Slovensku již tento návrh funguje, a když ho zjednoduším, tak funguje tak, že jsou tam za napadení učitelů nebo pedagogických pracovníků příslušné a zpřísněné tresty. Samozřejmě že to nevyřeší, ale může to řešit ty případy, kdy dochází k napadení ze strany dospělých osob. A dnes kolikrát se vám stane, že za napadení učitele v pedagogickém procesu je to řešeno nějakou pořádkovou pokutou. Tady bychom přistoupili k nějakým tvrdším sazbám. Má to poměrně značnou podporu veřejnosti. Ale souhlasím s vámi, že pouze tímto bychom to nevyřešili.

Jestli mně ještě zbývá čas...?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Máte dvě minuty a kousek.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Tak ještě se zastavím u výchovných zařízení, protože tam je to ještě problematičtější, protože tam už se řeší děti, které už mají za sebou nějaké delikty a jsou samozřejmě v těchto zařízeních. My připravujeme celkovou koncepci, která by to měla řešit. Její součástí je zvětšení počtu financí, které půjdou do těchto zařízení, protože se musím přiznat, když jsem např. byl v těch Králíkách, tak je to, jako když se vrátíte do filmu Requiem pro panenku. Prostě to je tragédie. To vybavení je strašné. Tam si sednete ve třídě na židli a propadnete se, protože je to odrbaná stará židle. Podíváte se na okno, ono samo vypadne jenom tím pohledem. Takže se vůbec nedivme, že nám ty děti utíkají.

Mimochodem, mám ale jeden pozitivní příklad, který mi dnes oznámili, že právě jeden z chovanců teď zachránil tonoucí děcko. Tam jsem si myslel, že ho pochválím a přijmu na ministerstvu, ale zjistil jsem, že je na útěku (smích v sále), takže to moje nadšení bylo opět trochu zchlazeno. Ale jsou tedy i pozitivní příklady, že i na tom útěku to tonoucí děcko zachránil.

Ale samozřejmě musíme pracovat dlouhodobě, koncepčně, není to jednoduchá věc. A když se bavím s jednotlivými vychovateli, tak kromě toho finančního navýšení musíme zvýšit i počet pracovníků. Aby dva vychovatelé sloužili noční službu v zařízení pro 25 chovanců, tak to se mi zdá příliš málo. A zároveň se bavíme i o podpoře dalších kurzů, protože i z řad vychovatelů zaznívají mnohé názory, že dnes nejsou již připraveni kvalifikací, kterou mají, na situace, které tam nastávají, a na reakce a brutalitu, která se zvyšuje, že potřebují nějaké další doškolení, proškolení, jak tomu hlavně předcházet, jak předejít tomu, aby k tomu nedošlo.

Takže je to složitá problematika. Neříkám, že tohle by to rozhodně vyřešilo. Určitě je důležitá prevence. Ale v některých dobách prevence prostě selhává. A tím končím i svůj příspěvek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat, budete mít doplňující otázku? (Poslanec Karamazov nežádá doplnění.) Stačila odpověď, dobře. Děkuji.

Třináctým v pořadí byl vylosován pan poslanec Zdeněk Ondráček, který interpeluje paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Hezký podvečer. Vážená paní ministryně, jako osobu znalou trestního práva procesního... Předpokládám, že známe § 65 trestního řádu, tj. oprávnění nahlížet do spisu, činit si z něj výpisky, poznámky a pořizovat si kopie toho spisu. Samozřejmě také víme, za jakých okolností může státní zástupce nebo policejní orgán takovéto nahlédnutí do spisu a učinění si výpisků, poznámek, popřípadě kopie spisu v přípravném řízení ze závažných důvodů odmítnout. To je teorie podle trestního práva procesního.

Mám jednu konkrétní věc, kdy se rodiče po zemřelém synovi domáhají po policejním orgánu, aby jim poskytl z uzavřeného trestního spisu, to znamená ze spisu, ke kterému se nekoná vyšetřování a věc byla odložena, aby jim umožnil do takového spisu nahlédnout, respektive aby si mohli pořídit na své náklady kopii videozáznamu z provedeného procesního úkonu. Policejní orgán jim toto odmítá, a když se dotázali u státního zástupce, konkrétně Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 6, tak paní státní zástupkyně odpovídá, že stran žádosti rodičů zemřelého o předání kopie videozáznamu a zpřístupnění počítače zemřelého

podle § 65 je nutné uvést, že rodiče poškozeného mají nárok na seznámení se s obsahem videozáznamu, nikoliv však na vydání kopie takového záznamu, jak již uvedl policejní orgán.

Chci se vás v této věci zeptat, zda se domníváte, že tento postup policejního orgánu a státní zástupkyně je v souladu s § 65 trestního řádu, popřípadě jaké můžou učinit opatření k nápravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče i za dodržení časového limitu. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane interpelující, na velmi precizně formulovanou a dostatečně konkrétně objasněnou otázku vám odpovím takto.

To, jak zareagoval policejní orgán a potažmo potom dozorový orgán, státní zastupitelství, nepokládám v této věci, jak jste ji tady konkrétně přiblížil, za správný postup. Neznamená to, že tento postup by byl ovšem nezákonný. On není nezákonný, protože trestní řád to skutečně umožňuje, tento výklad. Já jsem o tom přemýšlela. Myslím si, že v tomto ohledu musíme jít spíše na základní principy a účel trestního řízení, a i když jde o odloženou věc, tak v tomto případě zde nejde o věc, kde by bránily nějaké mimořádné závažné důvody tomu, aby rodiče po zemřelém synovi, ve věci kterého se dokonce vedlo trestní řízení, trestní stíhání proti neznámému pachateli s podezřením, zda nedošlo k podílu na úmrtí cizí osobou, v takovémto případě pro rozptýlení pochybností pozůstalých, navíc nejbližších příbuzných, rodičů, aby jim bylo odepřeno, aby si na vlastní náklady pořídili kopii videozáznamu. Jediné řešení, které já vidím, a bude třeba se opřít i o výklad nejenom komentářový, ale i jiné odborné literatury, postavit tuto otázku takovým způsobem a tak zdůvodněnou, aby až se příště obrátí, protože oni mohou svoji žádost opakovat a samozřejmě lze předpokládat, že policejní orgán jim bude neustále kopii videozáznamu odmítat, a to bych jim doporučila jako takové nejsnazší, byť to nemusí být nejúčinnější řešení, na policejní orgán a on to odmítne, znovu se obrátit na dozorujícího státního zástupce, tak doufám, že jistým objasněním souvislostí případu u nadřízeného státního zástupce by mohl státní zástupce hypoteticky, doufám, že potom i fakticky změnit rozhodnutí a umožnit, aby jim byla kopie videozáznamu vydána.

Jde v tomto případě spíše o věc lidsky zajímavou a psychologicky určitě velmi komplikovanou než o trestněprocesní problematiku, protože orgánu činnému v trestním řízení, ať už je to policejní orgán, nebo státní zástupce, opravdu nic nebránilo, aby takovou kopii rodičům umožnil si poříditi. Je to i otázka školení – to už zabíhám strašně daleko –, aby v takovýchto tragických případech spíše orgány činné v trestním řízení i v kontextu s novým zákonem o obětech trestných činů, mezi které se počítají nyní od 1. srpna 2013 i pozůstalí, kteří jsou poškozeni hlavně psychicky smrtí, traumatem, které prožili v souvislosti s úmrtím svého nejbližšího, aby byli proškoleni i v tom smyslu, že tím můžou způsobit, byť nechtě, druhotnou újmu obětem ve smyslu tohoto zákona. Přemýšlela jsem i o tom, že by se tam dala aplikovat některá ustanovení nového zákona o obětech trestných činů. Ale to chce rozhodně proškolení, protože rutinní postup orgánů činných v trestním řízení je vždycky spíše, když jde o určitou nejasnost a mohlo by to vrhnout špatné světlo na jejich práci, tak využijí příslušného trestněprocesního ustanovení k tomu, aby takovou věc zamítly.

Na jedné straně mě to nepřekvapuje, na druhé straně bych zbraně nevzdávala a rozhodně za sebe mohu slíbit, že speciálně v takovémto případě o tom budu hovořit s dozorujícím státním zástupcem, aby až se věc příště dostane na stůl, postupoval jiným způsobem. Více vám bohužel k tomu asi na tomto místě nejsem schopna říci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Budete mít doplňující otázku? Pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ani ne tak doplňující otázku. Nemluvil jsem přesně o konkrétní věci, ale paní ministryně ví, o jakou kauzu se jedná, a jsem samozřejmě i za pozůstalé rodiče rád, že i její přístup může přispět k tomu, aby se rodiče po zemřelém synovi domohli přístupu k informacím o tom, za jakých podmínek jejich syn zemřel a popřípadě zda orgány činné v trestním řízení nechybovaly v rámci svých postupů. My učiníme nový dotaz, nebo doporučím učinit nový dotaz, žádost o materiály, a paní ministryni tímto děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Chci se zeptat, zda paní ministryně chce na to reagovat. Ne, děkuji vám.

Jako čtrnáctý v pořadí byl vylosován pan poslanec Leoš Heger, který má interpelaci opět na ministra zdravotnictví. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, v rámci zahájení prací na velmi obtížném zákoně o dlouhodobé zdravotní sociální péči zahájilo Ministerstvo zdravotnictví v době Nečasovy vlády pilotní projekt určení finančních nákladů různých typů dlouhodobých pacientů na hranici péče zdravotní a sociální a v tomto projektu potom Ministerstvo zdravotnictví pokračovalo i za období ministra Holcáta. Klasifikací existuje na světě hodně. Jsou poměrně složité a je dost obtížné jednu z nich lokalizovat do našeho prostředí, ale vzhledem k tomu, že náš seznam výkonů nemá slušný podklad v téhle oblasti a v České republice žádná klasifikace, která by pomohla, není, tak se domnívám, že bez této klasifikace se nadále obejít už nelze zvláště v situaci, kdy koalice se zavázala odstranit administrativní překážky pro kofinancování zdravotní a sociální péče.

Můj dotaz proto zní, a je to věc, která je víceméně technická spíše než politická, zda bude současné Ministerstvo zdravotnictví v tomto úsilí pokračovat, aby se cenové ohodnocení různých typů ošetrovacích dnů a doléčování dlouhodobých pacientů a upřesnění relací i indikací vzhledem i k domácí péči mohlo jednoho dne zrealizovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím ministra zdravotnictví o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo zdravotnictví plánuje pokračovat v řešení koncepce systému následné a dlouhodobé lůžkové zdravotní péče a domácí zdravotní péče, včetně péče paliativní. Chci tady ubezpečit tuto Poslaneckou sněmovnu, že rozhodně chceme navázat na vše, co se v této věci odpracovalo na Ministerstvu zdravotnictví jak v době, kdy v jeho čele stál pan docent Heger, tak kdy v jeho čele stál pan doktor Holcát.

Problematika zdravotně-sociální péče je v současné době řešena pracovní skupinou, kterou zřídila ministryně práce a sociálních věcí. Realizace výstupu této skupiny je plánována do konce roku. Ministerstvo zdravotnictví realizovalo na přelomu roku tříměsíční pilotní projekt týkající se následné a dlouhodobé zdravotní péče, jehož vyhodnocení se v současné době dokončuje. Do tohoto pilotního projektu bylo zapojeno 25 poskytovatelů zdravotních a sociálních služeb a 570 pacientů. Projekt by měl umožnit získat základní představy o tocích

pacientů v systému postakutní péče, ověřit funkčnosti navrženého testování pacientů a jejich řazení do skupin dle náročnosti ošetrovatelské a léčebně rehabilitační péče, zjištění spektra poskytované péče u jednotlivých skupin pacientů a nákladů na její poskytování jako podkladu pro určení odpovídajících agregovaných plateb ze strany zdravotních pojišťoven. Následovat budou nezbytné legislativní úpravy příslušných právních předpisů. Plánujeme například zakotvit povinnost pravidelného testování funkčního stavu pacientů v následné a dlouhodobé péči a ve vlastním sociálním prostředí. Právním předpisem budou stanovena indikační kritéria pro umístění pacienta na lůžko následné či dlouhodobé péče a též kritéria pro trvání hospitalizace na tomto typu lůžka.

Za další nezbytný krok, který je však v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, považujeme umožnit zahájení řízení o přiznání příspěvku na péči již v průběhu hospitalizace pacienta ve zdravotnickém zařízení. Musí dojít zejména ke zpřesnění podmínek poskytování postakutní péče včetně nového nastavení úhrad z veřejného zdravotního pojištění, a to cestou rekalkulace nákladů na jednotlivé typy ošetrovacích dnů v následné i dlouhodobé péči odpovídající funkčním skupinám, do kterých budou pacienti zařazeni. Předpokládaným efektem je zlepšení dostupnosti postakutní péče při stárnutí populace a postupná eliminace převisu poptávky po těchto službách, zvýšení efektivity financování ze zdravotního pojištění, zkrácení průměrné doby hospitalizace na akutním lůžku a jasné nastavení pravidel přestupů mezi jednotlivými druhy péče.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat – budete mít doplňující otázku? (Nikoli.) Odpověď vám stačila. Děkuji.

Patnáctý v pořadí byl vylosován pan místopředseda Gazdík, který interpeluje pana ministra Mládku. Bohužel, ten zde není, tak vás poprosím, abyste to načtl do stenozáznamu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážený nepřítomný pane ministře, rád bych se vás zeptal na několik otázek v souvislosti s operačním programem Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, který má být jedním z programů, které mají v příštím plánovacím období Evropské unie, které již započalo, také administrovat prostředky pro venkov, zejména pro komunitně vedený místní rozvoj. Ze slov pana premiéra, která už dnes tady řekl, jsme se dozvěděli, že vaše ministerstvo a váš náměstek Novotný, který proslul jako ředitel regionálního operačního programu Střední Čechy a jehož rukama prošly tak úžasné kauzy (ironicky), jako byl například Buštěhrad či některé nemocnice ve středních Čechách za pana hejtmána Ratha, které jsou v současné době souzeny, tak tento člověk rozhodl o tom, že komunitně vedený místní rozvoj se bude v obcích a městech České republiky z větší části rozvíjet pomocí CzechInvestu. Už to samotné jistě cítíte, že je trochu protimluv, protože komunitně vedený místní rozvoj se má vést v té komunitě, nikoliv pomocí CzechInvestu.

Chtěl bych se zeptat, pane ministře, jestli je pravdou, že celkem sto miliard, které mají být rozděleny pro mikropodniky a z nichž zhruba tři až pět miliard by mělo být rozděleno pomocí místních akčních skupin, bude skutečně rozdělováno pomocí CzechInvestu a místní akční skupiny budou zařazeny pouze do různých programů jako konkrétní lidé, jako poradní orgány. Jestli to považujete za správné a jestli to nepovažujete za další nový tunel typu regionální operační program Střední Čechy. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. A jako další je pan poslanec Vácha František, který interpeluje pana ministra Chládku. Ten zde také není, tak vás poprosím také o přečtení do stenozáznamu.

Poslanec František Vácha: Děkuji, pane předsedající. Já jsem pana ministra viděl tamhle za dveřmi. Už přichází, výborně!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Už je zde!

Poslanec František Vácha: Tak abychom stihli ještě další interpelaci, tak budu hodně rychlý. Pane ministře, já vás interpeluji ve věci zrušení výzvy 2.1 operačního programu VaVpI, posílení výzkumných aktivit VaV center. Víme, že se jednalo o podporu návratu kvalitních vědců ze zahraničí. Oznámení o zrušení této výzvy jsme dostali 15. května. Součástí soutěže byl i rozhovor s těmito zahraničními vědci, který se konal 15. dubna, to znamená měsíc před tím zrušením. Po tom zrušení úspěšní žadatelé napsali hromadný otevřený dopis na Ministerstvo školství a v odpovědi na tento dopis bych citoval, že s ohledem na vývoj finančního čerpání v rámci celého operačního programu se ale hned na začátku roku 2014 ukázalo, že řídicí orgán, vydá-li rozhodnutí o poskytnutí dotace projektům úspěšným ve výzvě 2.1, nebude disponovat dostatkem peněžních prostředků na pokrytí všech svých závazků!

To znamená, vy jste – ministerstvo už začátkem roku vědělo, že nebude mít peníze, přesto jste nechali proběhnout celou soutěž. A co mě a žadatele nejvíc trápí, to, že jste přesvědčili zahraniční vědce, aby za svoje vlastní peníze cestovali do České republiky k rozhovoru, přestože jste věděli, že už na to peníze mít nebudete. To znamená, já se tážu, proč jste tu soutěž nezastavili včas. Proč jste nutili zahraniční vědce cestovat do České republiky za vlastní peníze?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče, poprosím vás, nechte to...

Poslanec František Vácha: Ano, a jestli je možnost využít peníze z OP VVV na financování stejného programu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, další otázky do doplňujícího bloku. Děkuji vám.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Toto bohužel je dědictví pro mých předchůdců, protože ono to upozornění nebylo již v roce 2014, ale bylo dokonce již v roce 2012, kdy auditní orgán Ministerstva financí upozorňoval vašeho kolegu poslance pana exministra Fialu, že dojde k přezávazkování a že tam hrozí přezávazkování. Ale vůbec největší problém nastal v roce 2013, kdy tato výzva, kdyby byla včas připravena, tak ještě ten dopad by to mělo na rok 2014, vzhledem k tomu, že v roce 2013, leden nebo únor, se rozhodlo o tomto projektu resp. o této výzvě, a měl to zpracovat příslušný ředitel a ten příslušný ředitel to zpracovával asi sedm měsíců. Shodou okolností ten ředitel se jmenoval Dalibor Štys, a když to dopracoval, Dalibor Štys, tak pak jako exministr, v té době ještě ministr, to v listopadu 2013 schválil, přestože byl upozorněn, že může dojít k výrazným problémům. A k tomu se přidal ještě bývalý náměstek pro fondy Zavorálek, který v podstatě dál tu výzvu jel, ačkoliv ji měl přerušit, a k tomu přerušení došlo až po změně na pozici náměstka. S novou paní náměstkyní jsme udělali: za prvé se otevřel opravdu ten problém operačních programů VaVpI celkově, protože původně jsem byl přesvědčován a i mí předchůdci – a tady zase na druhou stranu teď se jich zastanu v této konkrétní věci, že byli

upozorňování na to, že to zas není takový problém, že ta ztráta nebude taková, a mně bylo taky říkáno "to je sedm miliard". Nakonec jsme zjistili, že to je deset miliard. A k tomu ještě to neštěstí přezávazkování čtyři miliardy.

My jsme stáli před rozhodnutím, jestli tyto výzvy pustit v tuto chvíli dál, ale platit to z národních peněz na úkor vysokých škol, anebo druhou alternativu, ke které jsme přistoupili ale až po diskusi s vysokými školami, a to že jsme se s vysokými školami domluvili, že ony jeden rok zafinancují tyto věci ze svých rozpočtů, my se jim budeme samozřejmě snažit finančně pomoci ještě i v tom roce a v tom novém operačním programu VVV budeme v této výzvě pokračovat, respektive bude znovu vyhlášena. Tam by nemělo dojít k žádné ztrátě ani u žadatelů, kteří tam byli.

Nechci se vůbec odvolávat na to, že prostě ta výzva může být zrušena, že na ni není žádný nárok atd. Ale myslím si, že je dobře, aby zahraniční vědci tady opravdu byli. Proto jim toto chceme umožnit i v tom operačním programu VVV.

Program VaVpI je mnohem hlubší, protože my budeme muset řešit i další a další výzvy, protože opravdu je to jeden ze dvou nejhůře čerpajících fondů. A kromě toho ještě budeme muset řešit udržitelnost těch velkých projektů, protože jak přišla paní ministryně (obrací se na ministryni Jourovou, která souhlasně kývá hlavou), tak mi dá za pravdu, že to řešíme velmi významně, kdy velká centra budou mít – a řekněme si to otevřeně – velký problém užívat se a udržet se i do budoucna.

Naší snahou je samozřejmě udělat maximum pro to, abychom minimalizovali ztráty, protože úplně to vyřešit nepůjde. A jeden z těch kroků byl, aby to nebylo na úkor vysokých škol, tak na ten jeden rok to vyřešit tímto způsobem a zároveň to dát do programu OP VVV.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Chci se zeptat... (Poslanec Vácha před řečnickým pultem: Já jenom pokud pan ministr chvíli vydrží sedět, tak já už se nebudu ptát na mikrofon. Ministr souhlasně kýve, že chvíli bude sedět a může probrat s poslancem Váchou doplňující otázku.) Dobře, takže pan ministr patrně vydrží chvíli sedět.

Poprosím sedmnáctého v pořadí a to je pan poslanec Michal Kučera, který interpeluje pana ministra dopravy, pana Antonína Prachaře – do stenozáznamu, protože zde není přítomen.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo a děkuji kolegovi Františkovi, že to vyřešil i jiným způsobem.

Spojení jižní části Ústeckého kraje, tedy okresu Louny a Litoměřice, s Prahou je klíčové i z důvodu řešení otázky zaměstnanosti, která je v Ústeckém kraji vysoká. Zkvalitnění dopravní dostupnosti může zvýšit i rekonstrukce železniční trati č. 114 Postoloprty – Louny – Lovosice. Úsek Louny – Lovosice projede vlak za jednu hodinu a dvacet minut, přičemž se jedná o vzdálenost 34 kilometrů. Z toho úsek Louny – Libochovice jede vlak 51 minut a ujede přitom vzdálenost 20 kilometrů. Podle mých informací rekonstrukce trati nevyžaduje velké investice a technicky nenáročné úpravy by měly dopravu v tomto úseku výrazně zrychlit.

Chtěl bych vás požádat, pane ministře, o prověření možnosti rekonstrukce tratě č. 114 v úseku Louny – Lovosice s cílem zrychlení dopravy na tomto úseku. Po provedené rekonstrukci by mohla cesta do Prahy s přestupem v Lovosicích trvat pod jednu hodinu, což by výrazně usnadnilo cestu do práce a současně i odlehčilo přetížené komunikaci R7 v úseku Chomutov – Louny – Praha a na silnici č. 6 Slaný – dálnice D8 – Nová Ves. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Jako osmnáctý je zde pan poslanec Milan Šarapatka. Vzhledem k času si myslím, že to bude s velkou pravděpodobností poslední interpelace. Je to na ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka. V tento moment ho nevidím, že by byl přítomen, tak já vás... (Ministr Zaorálek hovoří se dvěma poslanci v lavici ČSSD. Ostatní poslanci upozorňují předsedajícího, že ministr je přítomen.) Budete interpelován, pane ministře. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Šarapatka: Dobrý den, pane ministře. Přiznám se, že když jste nastupoval na Ministerstvo zahraničí, vkládal jsem do vás veškeré svoje naděje a očekával jsem, že vymetete Augiášův chlív, který na Ministerstvu zahraničí zůstal po předchozím vedení, kdy došlo prakticky k totální devastaci Ministerstva zahraničí a jeho činnost byla fakticky omezena jenom na oblast lidských práv. Musím říct, že mě proto trošku zaráží současná situace, nebo se mi zdá, že ty změny probíhají hodně pomalu. A zarážejí mě například některé nominace na posty velvyslanců. Chtěl bych tady například jmenovat pana exnáměstka Duba. K tomu bych chtěl říci, že jak je známo, Ministerstvo zahraničí je účastno na České exportní bance, na EGAPu, a v těchto institucích právě zastupoval Ministerstvo zahraničí tehdejší náměstek Dub, přičemž obě tyto instituce se ocitly v zásadních problémech. Domnívám se proto, že jako náměstek by měl mít také odpovídající zodpovědnost. Dovoluji si připomenout, že odjíždí na nejlukrativnější post, který v naší diplomacii existuje.

Stejnou otázku: Proč odjíždí nebo proč byl nominován na velvyslanecký post pan bývalý generální sekretář Plíšek, který byl prakticky mužem na špinavou práci bývalého ministra zahraničí Karla Schwarzenberga a poměrně dehonestujícím způsobem vyhnal lidi, kteří se nyní například úspěšně brání a vracejí se po prohraných soudech na ministerstvo. Jmenuji tady pana velvyslance Chmela a další.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas vypršel, pane poslanče. Já vás poprosím, necht' může odpovědět pan ministr a doplňující otázkou se doptáte na zbytek. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuju. On mi to pan poslanec nečiní snadné, protože já bych chtěl upozornit, že mluvit o nominacích na jakékoli velvyslanecké posty tady veřejně ve Sněmovně, pokud se ten proces nachází v nějaké fázi, to znamená ještě není tak daleko, že by byl tím státem, o který se jedná, uděleno agreement neboli souhlas se jmenováním toho velvyslance, mi připadá nepřípustné. Prostě jmenování velvyslance je proces, který se odehrává jako poměrně intimní záležitost mezi tím státem, do kterého velvyslance vysíláme, a tím, kdo toho velvyslance vysílá. Nepřipadá mi šťastné debatovat o těch jménech dříve, než je ten proces ukončen. A bohužel mezi těmi jmény, která tady padla, tak s výjimkou bývalého náměstka Duba se jedná o jména, která... To nejsou prostě rozhodnutí, která by byla učiněna takovým způsobem, aby bylo možné o nich veřejně mluvit. Takže já upozorňuju na to, že debata o velvyslancích vůbec, myslím, by měla být do toho okamžiku, než jsou velvyslanci vysláni a opravdu je to potvrzeno i tou zemí, do které jsou vysláni, tak by měla být zapovězena. A já se k těmto věcem nemohu vyjadřovat.

Co se týče pana bývalého náměstka Duba, on skončil ve funkci náměstka ve vedení ministerstva. On se vlastně celou tu dobu, co tam pracoval, zabýval oblastí ekonomické diplomacie a tohle bylo rozhodnutí, které jsme nakonec učinili společně. Postupovalo se podle Ústavy, jak to máme uloženo, předkládají se návrhy na vládu a pak se projednávají s prezidentem. A řekněme potom co vznikne určitý konsensus, teprve se mohou předložit tomu státu a pak je to zveřejněno. Takže tady mohu říci, že to je prostě výsledek procesu

hledání velvyslance v Tokiu. A vzhledem k těm schopnostem a k tomu, že získal určitou erudici v ekonomické oblasti, kterou podle mě potvrdila i řada spolupracovníků, i těch, kteří (nesrozumitelné) na ministerstvu byli, tak nakonec na té jeho dnes už potvrzené nominaci do Tokia prostě byla shoda.

Myslím si, že pokud bychom měli rozebírat některé další, tak nevím, jestli je ideální dělat tady přes mikrofon. Ale s panem poslancem jsem připraven se o tom pobavit, ale rozhodně tady nemohu veřejně mluvit skutečně o procesech, které nebyly ukončeny. To je mi líto. To jsem řekl jasně, že do budoucna vylučuji. Pokud se ta jména objevují někde v médiích a pokud to nejsou spekulace, což je někdy také pravda, tak je mi to líto. Já budu dělat všechno pro to, aby ty debaty se nevedly o lidech nebo o osobách, které ještě nejsou definitivně potvrzeny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat, zda bude následovat nějaká doplňující otázka, máme minutu do konce. Není. Tak vzhledem k tomu, že poslední interpelaci je možné položit v 17.55 hodin, další interpelace už se konat nebude.

Já vám, dámy a pánové, děkuji za vaši pracovitost a setrvání až do konce. Přeji vám příjemný zbytek dnešního dne. Přerušuji dnešní schůzi s tím, že budeme pokračovat zítra v 9 hodin ráno. Příjemný zbytek dne.

(Jednání skončilo v 18.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. června 2014
Přítomno: 169 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 10. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás srdečně vítám. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím žádnou takovou informaci pro vás nemám. (Velký hluk v jednací síni.)

Chtěl bych vám sdělit, kdo všechno se omlouvá z dnešního jednání. Ale než tak učiním, poprosím, abyste se usadili, ukončili debaty. Já opravdu neslyším vlastního slova, a to mám celkem silný hlas.

Omlouvají se: pan poslanec Adam od 12 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Adamec do 10 hodin – bez udání důvodu, pan poslanec Andrlé Sylor do 14 hodin – rodinné důvody, pan poslanec Fiala pracovní důvody, paní poslankyně Halíková pracovní důvody, pan poslanec Faltýnek osobní důvody, pan poslanec Havíř pracovní důvody, pan poslanec Pavel Holík pracovní důvody, pan poslanec Horáček osobní důvody, pan poslanec Kádner pracovní důvody, pan poslanec Klaška pracovní důvody, paní poslankyně Kovářová osobní důvody, pan poslanec Lobkowicz zahraniční cesta, paní poslankyně Lorencová zdravotní důvody, pan poslanec Novotný pracovní důvody, paní poslankyně Putnová od 12 hodin – rodinné důvody, pan poslanec Rykala osobní důvody, pan poslanec Sedláček pracovní důvody, pan poslanec Schwarzenberg zahraniční cesta, pan poslanec Šincl zdravotní důvody, pan poslanec Šrámek do 9.30 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Toufar od 11 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Volný do 12 hodin – zdravotní důvody, pan poslanec Vondrášek osobní důvody, pan poslanec Vyzula pracovní důvody a pan poslanec Zlatuška zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: pan ministr Bělobrádek pracovní důvody, pan ministr Brabec zdravotní důvody, pan ministr Chovanec pracovní důvody, pan ministr Jurečka pracovní důvody, pan ministr Mládek zahraniční cesta, pan ministr Němeček pracovní důvody, pan ministr Stropnický pracovní důvody, paní ministryně Válková pracovní důvody a pan ministr Zaorálek zahraniční cesta.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body a poté bychom projednávali další body dle schváleného pořadu schůze.

Nicméně mám zde dvě přihlášky. První je pan poslanec Klučka a připraví se pan poslanec Šidlo. Oba k pořadu schůze. Pan poslanec Klučka má slovo. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedo. Přeji všem dobrý den, členům vlády, kolegyním a kolegům.

Víte, dnes před vás předstupuji trošinku s úctou a pokorou po včerejší diskusi, která se vážala na pořad jednání a změny v pořadu jednání, a to s prosbou, abyste mě podpořili v mém návrhu stávajícího bodu 78, což je třetí čtení vládního návrhu zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, tisk 81, pevně zařadit tento bod jako první bod dopolední části jednání Poslanecké sněmovny ve středu 18. června, tedy předřadit tento bod

před již zařazené body. Důvod je jednoduchý. Prosím, abychom umožnili účast pana premiéra, který je předkladatelem k tomuto zákonu a program v příštím týdnu má docela bohatý, abychom mu umožnili účast na tomto třetím čtení a zdárně projednali tento velmi potřebný a důležitý zákon.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já o tom nechám hlasovat hned poté, co dokončíme vystoupení k pořadu schůze. Nyní má slovo pan poslanec Šidlo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám dobré ráno. Dovolte mi, abych vás na základě včerejšího jednání hospodářského výboru požádal o drobné změny v pořadu. Jsou vyvolány samozřejmě průběhem vlastního projednávání jednotlivých tisků.

Požádal bych o pevné zařazení bodu č. 15, tisku 182, jako první bod na úterý 17. června. Dále bych požádal o pevné zařazení bodu č. 6, tisk 173 schváleného pořadu, jako druhý bod v úterý 17. června.

A nyní mi dovolu ještě požádat na základě včerejšího jednání o změnu v pořadu zařazením nových dvou bodů, protože u tisku 201 došlo ke změně režimu projednávání, takže zařadit dva nové body do bloku druhých čtení – druhé čtení tisku 201, zákon o dráhách, a zařazení třetího čtení do bloku třetích čtení tisku 201, také zákon o dráhách. A současně mi dovolu požádat o pevné zařazení druhého čtení tisku 201, který bude doplněn na jednání schůze na středu 18. června jako první bod jednání ráno. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Rozumím tomu správně, že navrhuje zařadit druhé čtení tisku 201 do bloku třetích čtení?

Poslanec Karel Šidlo: Ještě před třetí čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě před třetí čtení, jako první bod, dobře.

Poslanec Karel Šidlo: Jestli ještě mohu, pane předsedo. Je to bohužel takto seřazeno z důvodu toho, že tady jsme v určitém časovém tlaku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já to samozřejmě podrobím hlasování, akorát ještě upozorňuji na jedno, že lhůta pro projednání tohoto tisku uplyne až 18. června a nebývá zvykem tyto tisky řadit předtím, než uplyne lhůta. Takovou informaci jsem dostal od organizačního odboru, nicméně můžeme to podrobit hlasování. Pouze upozorňuji na to, že lhůta pro projednání uplyne až 18. června.

Poslanec Karel Šidlo: Já vašemu argumentu rozumím. Víím, že takové zvyklosti jsou. Ale vzhledem k tomu, že včera už hospodářský výbor tento tisk projednal na svém zasedání, byl vlastně jediným výborem, který měl příkázán tento tisk k projednání, a myslím si, že v podstatě čekáme pouze a jenom na vypršení lhůty.

Předseda PSP Jan Hamáček: Je to tak, ale tato informace zde zaznít musela. Hlásil se pan poslanec Radek Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Dobrý den, dámy a pánové. Dnes ráno jsme obdrželi informaci, že pan ministr životního prostředí Richard Brabec je nemocen. Na klubu to tedy zaznělo jinak – polámal se brabeneček. Z toho důvodu nás požádal, abychom bod č. 5, sněmovní tisk 172, novela zákona o odpadech, vyřadili z dnešního pořadu a zařadili ho v úterý 17. června. A vzhledem k tomu, co tady zaznělo od mého předřečníka, v tom případě žádám zařadit bod č. 5 jako třetí bod v úterý 17. června.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Nyní s přednostním právem pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nic proti návrhům, které zazněly. Ale v úterý jsme měli grémium Sněmovny a tam jsme se domluvili, že po bodech, které navrhla vládní koalice a které už byly v pozvánce pevně zařazeny na úterý odpoledne, bude prostor pro opoziční návrhy zákonů. V této chvíli jeden za druhým vládní návrhy odsouvají projednávání opozičních návrhů. To je jenom upozornění, že taková dohoda existuje. Já tyto návrhy nezpochybňuji, dokonce je možná hlasováním podpořím.

A ke sporu k zákonu o dráhách. To je dlouholetý spor o to, jestli můžeme zařadit na pořad bod, kterému ještě neuplynula lhůta. Legislativa má výklad, že nemůžeme. Mnozí staří kozáci kývají, že to je pravda, tak se pak ptám, jak to, že máme při začátku v programu a v pozvánce třetí čtení, když ještě neuplynula lhůta ve druhém čtení. Výklad je zvykový, podle mne je vachrlatý, ale budiž. Protože se to vždycky tak dělalo, tak třetí čtení může už být v pozvánce, přitom nevíme, kdy bude druhé čtení a jestli stihneme lhůtu na třetí čtení. Ale tak to v pozvánce je. Nechci to komplikovat, nechci o tom dneska debatovat. Ten spor je skoro zbytečný, dá se to načíst ve středu ráno. Všichni včera souhlasili se zkrácením lhůty na pět dnů. Jenom upozorňuji na to, že legislativa a letité zvyky tady se dívají na různé typy bodů programu jinak. A je to podobné, jak jsme se včera přeli o tom – a vždycky ten argument zní: to se ještě nikdy nestalo. Ale to ještě neznamená, že se to stát nemůže. Já souhlasím, že se to třeba ještě nikdy nestalo.

Než aby byl spor, tak ať pan poslanec Šidlo načte ty dráhy ve středu ráno. Vyhoví požadavku legislativy, že předtím, než uplyne lhůta, se to zařadit nedá. Myslím, že to nebude nikdo blokovat, že dohoda o zkrácení na pět dnů byla i s opozicí, jinak by lhůta byla třicet dnů, a takhle budeme ztrácet čas dohadováním, kdo má pravdu. Ale snad do příští schůze bychom zase mohli požádat legislativu o to, jak to, že to u třetího čtení jde, že už to máme na programu, přestože neuplynula lhůta po druhém, a v jiných případech to nejde. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já jsem zaznamenal váš požadavek a určitě legislativa opět zpracuje další vysvětlující stanovisko. Myslím, že ke konci tohoto volebního období budeme mít úplně a naprosto jasno, jak aplikovat jednací řád v praxi.

Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Pokud tomu tak není, tak se pustíme do hlasování.

Pan poslanec Klučka navrhuje tisk 81, což je zákon o kybernetické bezpečnosti, zařadit jako první bod jednání Sněmovny 18. 6.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo s tím souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 71, přihláшено 148, pro 138, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Šidlo si přeje pevně zařadit bod 15 jako první bod na 17. 6. a rovněž pevně zařadit bod 6 také na 17. 6. Můžeme tyto dva návrhy hlasovat najednou, nebo je zde žádost na oddělené hlasování? Není, můžeme asi jedním hlasováním rozhodnout, kdo souhlasí s návrhem na pevné zařazení bodu 15 na 17. června jako první bod a bodu 6 jako druhý bod 17. června.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 72, přihlášeno 150, pro 143, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pak je zde návrh na nové zařazení bodu, druhé a třetí čtení tisku 201, s tím, že druhé čtení tohoto tisku by se zařadilo pevně jako první bod... (Radí se s ředitelkou organizačního odboru.) Ano, takže by to byl druhý bod po bodu 78, který jsme zařadili. Byl by to tedy druhý bod 18. 6. To jsou v principu tři návrhy. Můžeme hlasovat najednou? (Výkřiky ze sálu: Odděleně.) Tak pokud pan poslanec Chvojka požaduje oddělené hlasování, tak já mu musím vyhovět. Zeptám se tedy, zda by aspoň souhlasil s tím, že bychom zařadili druhé a třetí čtení najednou jedním hlasováním a pak bychom rozhodli o pevném zařazení. Dobrá.

Kdo souhlasí s tím, abychom zařadili dva nové body, to znamená druhé a třetí čtení tisku 201? Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 73, přihlášeno 150, pro 143, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Současně budeme hlasovat o pevném zařazení druhého čtení tisku 201 jako druhý bod 18. 6. dopoledne.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 74, přihlášeno 151, pro 143, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

To jsou asi všechny návrhy pana poslance Šidla. Je tomu tak? Ano.

Pak zde byl ještě návrh pana poslance Vondráčka, abychom ne vyřadili, ale abychom přesunuli bod číslo 5 na 17. 6. jako třetí bod. Je to tak? Ano.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 75, přihlášeno 151, pro 143, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Ptám se, zda jsem nechal hlasovat o všech návrzích, které zazněly. Necítí se nikdo krácen na svých právech? Není tomu tak. Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze.

Můžeme přikročit k bodu

88.

Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2014 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2013) /sněmovní tisk 128/

Já bych zde mezi námi přivítal guvernéra České národní banky pana Miroslava Singera. Dobrý den.

Podle zákona číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, je Česká národní banka povinna podávat Poslanecké sněmovně nejméně dvakrát ročně k projednání zprávu o měnovém vývoji. Prosím tedy pana guvernéra České národní banky, aby zprávu uvedl. Pane guvernére, prosím, máte slovo.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Vážený pane předsedo, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení přítomní, abych netrávil příliš mnoho času, v tuto chvíli projednáváme zprávu o inflaci z prvního čtvrtletí, ale mezitím už vznikla zpráva o inflaci číslo dvě, takže já se pokusím zaměřit se na obě dvě, to znamená na aktuální vývoj české ekonomiky.

Česká ekonomika se v loňském roce konečně odrazila ode dna hospodářského cyklu. Její růst ve čtvrtém čtvrtletí výrazně zrychlil. Hrubý domácí produkt se mezičtvrtletně zvýšil takřka o 2 %, meziročně překročil do růstu o 1,1 %, na čemž se podílela především domácí poptávka. To bylo již dopředu signalizováno pozitivním vývojem průmyslové produkce, stavební výroby a další urychlení signalizovaly i maloobchodní tržby, které posledních šest měsíců rostou v reálném vyjádření.

Sezónně očištěný podíl nezaměstnaných osob ještě v loňském roce narůstal, ale stejně tak rostla průměrná mzda nebývale nízkým tempem, dokonce ve čtvrtém čtvrtletí poklesla o 1,8 %, ale vývoj byl dán ze značné části daňovou optimalizací z posledního čtvrtletí předchozího roku. Na trhu práce se však od počátku letošního roku v souladu s naším očekáváním a ve vazbě na rostoucí ekonomiku objevují jasné známky pozitivního obratu. O něm svědčí pozorovaný pokles sezónně očištěného podílu nezaměstnaných osob v lednu až květnu a snižování obecné míry nezaměstnanosti v prvním čtvrtletí.

Co je také důležité, zaznamenali jsme v prvním čtvrtletí růst mezd, který dosáhl hodnoty 3,6 % v podnikatelské sféře a v nepodnikatelské 2 %.

Celková meziroční inflace byla v souladu s naším očekáváním velmi nízká, avšak kladná. Zažili jsme kladné hodnoty 0,01 % a 0,02 % na začátku roku, teď setrvává na 0,04 %, což současně potvrzuje, že naše listopadové rozhodnutí použít devizový kurz jako další nástroj měnové politiky významně přispělo k odvrácení hrozby deflace. Oslabený kurz se promítá přes ceny dovozu, podotýkám však, že ceny dovozu rostly zhruba polovičním tempem než ceny vývozu, tzn. že výrobní sféra samozřejmě inkasuje prémii, která se už projevila na evidentním zlepšení celkových výsledků nefinančních podniků ve čtvrtém čtvrtletí tak, jak je reportuje Český statistický úřad.

Vrátím-li se k poslednímu vývoji, očekáváme, že ekonomika v letošním roce vzroste o 2,6 %, k čemuž bude přispívat jak zahraniční poptávka a uvolnění měnové politiky, tak i příspěvek fiskální politiky k růstu hrubého domácího produktu. Zřetelněji se bude zvyšovat i spotřeba domácností v návaznosti na zrychlující dynamiku mezd v podmínkách nízké inflace, zlepšující se vývoj na trhu práce a uvolněné měnové podmínky.

V příštím roce růst české ekonomiky zrychlí na 3,3 %, k čemuž přispěje další mírné zrychlení ekonomiky eurozóny a již poměrně robustní růst domácí poptávky při výrazně expanzivním působení rozpočtové politiky. K růstu tak přispějí, stejně jako letos, všechny složky domácí poptávky a rovněž český vývoz. (V sále je vysoká hladina hluku.)

Zrychlující růst se ještě dále odrazí v pozitivním vývoji na trhu práce. Pro letošek předpokládáme ještě v zásadě stagnaci míry nezaměstnanosti, ale ukončení oněch známých "kurzarbeitů", v příštím roce pak už i zřetelné snižování míry nezaměstnanosti. Letošní mzdy se zvýší o více než dvě procenta, v roce 2015 očekáváme, že jejich dynamika vzroste na 4 %.

Pokud jde o inflaci, letos očekáváme mimořádně nízké hodnoty. Inflace bude nejnižší za deset let. Příští rok by inflace měla na počátku roku mírně překmitnout nad inflační cíl 2 %, vrchol by měl nastat v druhém čtvrtletí příštího roku na 2,3 %, koncem roku by se pak inflace měla dostat na 2,2 % neboli držet se poblíž cíle. Ta prognóza je založena na předpokladu stability tržních úrokových sazeb v tomto roce a až někdy do příštího roku v podstatě na nule našich sazeb a setrvání kurzu koruny poblíž hladiny 27 korun za euro až do počátku příštího roku. Stále považujeme hladinu kurzového závazku za vhodně zvolenou a předpokládáme udržování kurzu poblíž této hladiny, jak jsme vždy avizovali, nejméně do začátku roku 2015 s tím, že se poněkud zvýšila pravděpodobnost, že ho nebudeme opouštět na prvním zasedání v únoru, ale někdy později.

Tím si dovoluji skončit tak, abych nevyčerpával váš čas.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane guvernére. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako tisk 128/1. Já prosím pana zpravodaje tohoto výboru pana poslance Adolfa Beznosku.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Velmi krátce, protože pan guvernér tu situaci popsal. Vy sněmovní tisk číslo 128 máte, jsou tam samozřejmě data historická, nejsou to tedy úplně aktuální záležitosti. Předpokládám, že jste se s materiálem seznámili. Zpráva České národní banky o inflaci z ledna, tak jako ve všech zprávách už od roku 1998 je tam rozebírán klíčový úkol, hlavní úkol, tedy dodržení inflačního cíle. Zodpovězení této otázky je provedeno ve zprávě, je tam makroekonomická analýza a jsou tam prognózy budoucího vývoje na příštích 18 měsíců.

Jak bylo uvedeno, zpráva samozřejmě hájí intervenční zásah České národní banky, díky němuž se podařilo v povolených mezích držet inflaci. Samozřejmě intervence České národní banky, a avíza, která tu byla teď přednesena, pravděpodobně neskončí hned na počátku roku 2015, ale s velkou pravděpodobností budou pokračovat případně až do poloviny tohoto roku. Oprávněnost kroku České národní banky se myslím potvrzuje v datech, která máme k dispozici. Podpořil to ve čtvrtém čtvrtletí stagnující zahraniční obchod a devizová intervence ho povzbudila.

Čísla, která máte k dispozici za první čtyři měsíce tohoto roku, ukazují na to, že hrozba deflace v podstatě ještě zcela nepominula. Česká národní banka na tento cíl vlastně bere jako jediný zřetelný, nebere ohled na ostatní rozpočtové dopady. Prognózy vývoje počítají tedy, že inflace se bude držet po celý letošní rok ještě ve spodní části tolerančního pásma. V příštím roce by pak toleranční pásmo měla atakovat z horní hranice, to znamená, měla by dosáhnout až 2,2 %. Co se týče ekonomické aktivity a tak dále, reálná ekonomická aktivita, a to už sledujete, se dostává z té fáze poklesu, to znamená začínají tady být pozitivní signály k jakémusi oživení.

Já myslím, že v tomto okamžiku bych zprávu zpravodaje ukončil, protože vše podstatné zaznělo ve zprávě guvernéra.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tak ji končím. V podrobné rozpravě, kterou jsem otevřel, vás poprosím o návrh usnesení.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane předsedo, za slovo.

Usnesení rozpočtového výboru z 8. schůze ze dne 9. dubna 2014 ke Zprávě České národní banky o inflaci: Po úvodním slově člena bankovní rady České národní banky Jiřího Rusnoka, zpravodajské zprávě poslance Beznosky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci, tedy zprávu o měnovém vývoji za 2. pololetí roku 2013.";

III. pověřuje zpravodaje výboru, aby tuto zprávu přednesl ve Sněmovně.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Zeptám se pana guvernéra, případně pana zpravodaje, zda chtějí závěrečná slova. Pan zpravodaj ne. Pan guvernér ano. Prosím.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Já si jenom dovolím upřesnit informaci, která tu zazněla. My ten závazek držíme, ale už přes půl roku jsme na trhu nepotřebovali být. Kurz se vlastně už přes šest měsíců udržuje nad těmi 27 na základě nabídky a poptávky neboli tržních sil. Čili po těch prvních několika dnech vlastně na tom trhu už neoperujeme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu guvernérovi za závěrečné slovo.

Budeme tedy hlasovat o usnesení, které zde přečetl pan zpravodaj, to znamená, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí tento materiál.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 76, přihlášeno 155, pro 120, proti byli 2. Tento návrh byl přijat a návrh usnesení byl tedy schválen. Končím projednávání bodu 88.

Otevírám bod

89.

Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2013 /sněmovní tisk 148/

Nicméně v tomto bodě, jakkoliv je to formalita, musíme hlasovat o souhlasu s přítomností pana guvernéra Singera. (Jmenovaný se chystá k odchodu.) Já si myslím, že se nemusíte zvedat k odchodu, pane guvernére. To zvládneme rychle.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby pan guvernér mohl být přítomen. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 77, (přítomno 156) pro 111, proti 1. Sněmovna souhlasila s přítomností pana guvernéra.

Já bych vás ještě informoval, že tuto zprávu nám ČNB předložila v souladu s zákonem č. 6/1993 Sb. a zprávu projednal rozpočtový výbor. Asi můžu rovnou poprosit pana zpravodaje Beznosku, aby nás informoval o jednání výboru. A samozřejmě pokud by pan

guvernér chtěl vystoupit, tak může v obecné rozpravě, kterou otevírá poté. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, zpráva o výsledku hospodaření České národní banky byla projednána v rozpočtovém výboru na 9. schůzi 21. května 2014. Celá zpráva byla rozdělena do několika částí. V úvodu byla věnována pozornost hospodářskému výsledku, zpracovanému na aktuální bázi výnosů a nákladů. Pak v té zprávě následuje popis aktiv a pasiv. Závěr byl věnován procesním záležitostem ČNB při vedení účetnictví.

Samozřejmě ono se to protíná jako červená nit. ČNB si je dobře vědoma svého hlavního poslání, tedy péče o cenovou stabilitu. Ta je definována jako dodržení inflačního cíle. Intervence byla klíčová samozřejmě i pro hospodaření, protože jednak byl držen inflační cíl a sekundárně je tímto rozhodnutím navýšen hospodářský výsledek ČNB. Měnové intervence ve svém důsledku samozřejmě vedly k oslabení koruny k ostatním měnám, čímž se zvýšila hodnota devizových rezerv.

V roce 2013 hospodařila ČNB se ziskem 73 mld., což je absolutně největší hodnota dosažená od roku 1993. Zisk byl použit v plné výši ke snížení neuhrazené kumulované ztráty z předchozích období. Výše kumulované ztráty z minulých let se po zaúčtování tohoto výsledku hospodaření za rok 2013 snížila na 50,4 mld. Kč. Pořád je tam rest.

Kromě standardních metod řízení inflace, operace na volném trhu, automatické facility, povinné minimální rezervy atd., přišla devizová intervence, která na nákupy, ČNB při té intervenci vynaložila celkem přibližně 200 mld. Kč.

Co se týče dalších nástrojů, povinné minimální rezervy se držely celý rok na 2 %, samozřejmě velmi nízké. ČNB nevyužila ani možnost změny úrokových sazeb. Sazby byly mimořádně nízké, celý rok se držely na technické nule ve výši 0,05 p.a.

V oblasti emise a správy peněz nedošlo v roce 2013 k výraznému výkyvu. Stejně tak celkem nevýznamně se měnila provozní oblast i na oblast provozu jednotlivých objektů.

Co se týče kolonky pasiv, největší jsou tam závazky vůči tuzemským bankám a emitované oběživo. Z tohoto pohledu bych snad řekl, že nejvýznamnějším, možná nejzajímavějším číslem, že na konci roku 2013 byl celkový objem pohledávek vůči zahraničí včetně cenných papírů více než 1 bilion, největší podíl ve výši 89 % zaujímaly dluhopisy a akcie. Celková hmotnost, pro vaši zajímavost, zlatých rezerv v ČNB k 31. prosinci byla 10 847 kg. Meziročně se celkový objem závazků vůči tuzemským bankám zvýšil o 73 %. Na konci roku 2013 se v bilanci ČNB nacházely závazky v celkové výši 664 mld. Kč.

Meziročně se celková nominální hodnota emitovaných bankovek zvýšila o 19 mld. na celkový objem 442 mld., což je největší hodnota za dobu existence ČNB. V oběhu se, pro vaši informaci, na konci roku 2013 nacházelo 376 milionů kusů bankovek a 1 870 mil. kusů mincí z obecného kovu. Nejpoužívanější bankovka je tisícikoruna, je to zhruba 33 % všech emitovaných bankovek.

Z hospodářského výsledku ČNB za rok 2013 nebude do státního rozpočtu odveden žádný zisk, neboť celý vytvořený zisk byl v souladu s rozpočtem a zásadami finančního hospodaření použit k úhradě ztráty z předchozích období.

Takto tuto zprávu, samozřejmě ještě podrobněji, projednal na svém zasedání rozpočtový výbor.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda si pan guvernér přeje vystoupit. Prosím, máte slovo.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Děkuji, pane předsedo. Dovolím si jenom doplnit k několika bodům. Jednak ke správě devizových rezerv. Na správě devizových rezerv jsme v loňském roce vydělali asi 27,5 mld. Kč, což je nepatrný meziroční pokles o 0,2 mld. Na dosažení se nejvíc podílí výnos akciového portfolia, který udělal přes 21 mld., u dluhopisové části necelých 6 mld.

Pokud jde o strukturu našich rezerv, které narostly v loňském roce zhruba o pětinu, především během několika dnů, kdy jsme intervenovali, devizové rezervy jsou zhruba ze 3/4 investovány do dluhopisů, 10 % je v akcích a zbylá část tvoří repo operace, investice u Mezinárodního měnového fondu, zlato, valuty a depozita na běžných účtech.

Pokud jde o oblast správy oběživa, dovolím si jenom dodat, že v loňském roce jsme nakoupili 119 mil. kusů bankovek, 54 mil. mincí, a jenom pro zajímavost, na výrobu pamětních mincí z drahých kovů jsme spotřebovali 1 830 kg stříbra a 730 kg zlata.

Pokud jde o oblast provozní, dovolím si vypíchnout několik kousků. V první řadě jsme v provozu skončili se záporným saldem 1,672 mil. Kč. Ve srovnání s minulostí se naše provozní náklady pohybují na úrovni roku 1996, což je výsledek neustálého tlaku na ekonomická chování všech našich zaměstnanců. Meziročně nám saldo narostlo o 5 mil. Kč, neboli mimořádně nepatrně. Z hlediska zaměstnanců si dovolím vypíchnout, že na konci loňského roku jsme měli 1 380 zaměstnanců, což je nejméně zaměstnanců za celé období existence ČNB.

Poslední k bilanci ČNB si dovolím podotknout, protože se to zde projednávalo. ČNB má uzavřeny s Mezinárodním měnovým fondem dvě dohody, podle kterých úvěrujeme měnový fond do limitu 2,53 mld. eur. Na celou uvedenou částku jsme obdrželi v roce 2013 státní záruku a úvěrový rámec ve skutečnosti je čerpán zhruba ze 160 mil. eur, tedy z velmi nepatrné části.

Zde si dovolím skončit se svým doplněním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane guvernére. Ptám se na další přihlášky do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Pane předsedo, dovoluji mi – (Předsedající: Pan poslanec Plzák má slovo.) Prosím?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pouze pro stenozáznam jsem vás jmenoval.

Poslanec Pavel Plzák: Rád bych využil přítomnosti pana guvernéra a zeptal se ho na jeden údaj. Nevím, jestli mi bude schopen zde odpovědět, protože ten údaj se špatně dohledává. Od určité doby před lety se ČNB podle mě nepříliš dobře promyšlenou operací zbavila valné části svých zlatých rezerv, a tehdy se, myslím, pohybovala cena asi 300 dolarů za unci a nedlouho potom se přehoupla přes 1000 dolarů za unci. Mě by zajímalo, jaká byla ztráta této operace pro banku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan guvernér má slovo.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Skutečně vám nejsem schopen v tuto chvíli počítat ztrátu vůči stávajícímu stavu, prostě proto, že my rezervy vždycky hodnotíme jako celkový výnos z rezerv jako portfolio, na kterém se hodnotíme vůči benchmarku, což je v zásadě zhodnocení rezerv nebo zhodnocení obecně aktiv na měnových trzích. Z hlediska zlata je to ještě obtížnější, protože zlato prakticky nic nevynáší, dokonce i když je zapůjčeno, což probíhá pouze formálně. Zlato je uskladněno vždycky ve velkých trezorech. Za tu zápůjčku se v nejlepších dobách získávaly desetiny procenta.

Vím, že když jsme se na ty operace dívali někdy před začátkem této dekády, tak s přihlédnutím k tomu, že ty prostředky, které byly získány prodejem zlata, by vynášely, tak to stále ještě byla operace výnosná. Současně vím ze své finanční praxe, že při pohledu na správu portfolio se dá vždycky najít z historického hlediska kus portfolio, na kterém se udělala chyba, a kus portfolio, na kterém se udělal nadprůměrný zisk, a valný smysl to nedává.

Zlato, podotýkám, velmi výrazně kleslo v posledním období. Těžko se mi to takto hodnotí. Přiznám se, že pokud byste chtěl, můžeme se na to podívat, jak to vypadá z praktického hlediska teď, ale jak říkám, zlato teď zase poměrně výrazně klesalo, tak se mi těžko hodnotí operace před patnácti lety z hlediska toho, co by bylo, kdyby nebylo. Můžu prostě říct, že to portfolio v zásadě vynášelo velmi slušně prakticky po celou dobu, co ho spravujeme, a de facto nejméně vynáší teď, prostě proto, že úroky i výnosy na světových trzích jsou na historických minimech za dvě dekády.

Nevím, jestli jsem vás uspokojil, ale takhle.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášky do obecné rozpravy nemám, takže obecnou rozpravu ukončím a otevířu podrobnou. Poprosím pana zpravodaje o návrh usnesení.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Usnesení rozpočtového výboru z 9. schůze 21. května 2014 ke zprávě České národní banky, hospodaření za rok 2013.

Po úvodním slově zástupce České národní banky pana Řežábka, zpravodajské zprávě poslance Beznosky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. bere na vědomí zprávu České národní banky o hospodaření za rok 2013;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna podle § 47 odst. 3 zákona číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, bere na vědomí Zprávu ČNB o hospodaření za rok 2013";

III. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Zeptám se, zda chce ještě někdo vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Končím tedy podrobnou rozpravu. Zeptám se, zda je zde zájem o závěrečná slova. Není tomu tak, takže můžeme přistoupit k hlasování.

Usnesení zde přednesl pan zpravodaj. Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tím, že Sněmovna vezme na vědomí tento materiál. Kdo je tedy pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 78, přihlášeno je 162, pro 132, proti byli 2. Tento návrh byl přijat.

Končím bod 89. Děkuji panu guvernérovi, děkuji panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem 101, což je

**Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013
/sněmovní tisk 189/**

Stanovisko NKÚ bylo doručeno jako tisk 189/1 a já mezi námi vítám pana prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, pana Miloslava Kalu. Prosím pana místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše, aby se ujal slova a uvedl předložený návrh. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, státní rozpočet na rok 2013 byl schválen zákonem číslo 504/2012 Sb. jako schodkový s deficitem 100 mld. Kč. Celkové příjmy byly rozpočtovány ve výši 1076,4 mld. Kč a výdaje v objemu 1176,4 mld. Kč.

Ve vztahu k zákonem schválenému státnímu rozpočtu na rok 2013 byly celkové skutečné příjmy vyšší o 1,4 % a výdaje nebyly dočerpány o 0,3 % rozpočtu. Plnění celkových příjmů na 101,4 % představovalo překročení rozpočtu ve výši 15,5 mld. Kč, které bylo ovlivněno překročením nedaňových a ostatních příjmů v částce 25,7 mld. Kč, výpadkem daňových příjmů v objemu 4,6 mld. Kč a výpadkem příjmů z pojistného na sociální zabezpečení v částce 5,6 mld. Kč. Výši nedaňových a ostatních příjmů ovlivnily především příjmy z rozpočtu Evropské unie a odvod 6 mld. Kč ze státního podniku Lesy České republiky do příjmů kapitoly Ministerstva zemědělství. Meziročně byly celkové dosažené příjmy státního rozpočtu o 40,5 (?) mld. Kč, to je o 3,8 %, vyšší než v roce 2012, když nejvíce vzrostly (nesrozumitelné) příjmy. Daňová kvóta zaznamenala v roce 2013 růst o 0,5 procentního bodu na 33,5 % HDP. Vliv na ni měla především novela zákona o DPH, která zvýšila obě sazby daně o 1 procentní bod na 15 a 21 %. Dále pak zvýšení sazeb spotřební daně u tabákových výrobků, respektive snížení vrácení daně z minerálních olejů osobám užívajícím tyto oleje pro zemědělskou prvovýrobu, a to z 60 na 40 %.

Celkové výdaje schváleného státního rozpočtu byly čerpány na 99,7 %, bylo dosaženo úspory rozpočtované částky ve výši 3,2 mld. Kč. Té bylo dosaženo především v oblasti neinvestičních nákupů a souvisejících výdajů včetně úrokových výdajů státního dluhu. Ve výdajích je zahrnuto čerpání nároků z nespotřebovaných výdajů vykázaných v minulých letech, když v průběhu roku 2013 došlo ke snížení nároků o 90,4 mld. Kč. Stav nároků z nespotřebovaných výdajů v letech 2008 až 2013 k 1. 1. 2014 dosáhl 146,6 mld. Kč a byl o 13,4 mld. Kč vyšší než stav k 1. 1. 2013. Jde převážně o prostředky, které jsou nebo mají být kryty ze zdrojů Evropské unie. Tyto prostředky mohou kapitoly čerpat v roce 2014 a v dalších letech. Meziročně celkové skutečné výdaje státního rozpočtu vzrostly oproti roku 2012 o 20,7 mld. Kč, to je o 1,8 %. Podíl celkových výdajů státního rozpočtu na HDP v roce 2013 dosáhl 30,2 %, zatímco v roce 2012 to bylo 30 %. Podíl mandatorních výdajů na celkových výdajích dosáhl 57,1 %, to je o 0,4 procentního bodu více než v roce 2012.

Výsledný schodek státního rozpočtu za rok 2013 ve výši 81,3 mld. Kč byl o 18,7 mld. Kč nižší oproti zákonem předpokládanému objemu a o 19,7 mld. Kč nižší než schodek vykázaný v roce 2012.

Podíl vykázaného schodku státního rozpočtu na HDP v roce 2013 činil 2,1 %, což je o 0,5 procentního bodu méně než v roce 2012. Vykázaný schodek státního rozpočtu na rok 2013 ve výši 81,3 mld. Kč se navrhuje vypořádat financujícími položkami takto: vydanými státními dluhopisy ve výši 78,6 mld. Kč, přijatými dlouhodobými úvěry ve výši 4,9 mld. Kč, změnou stavu na účtech státních finančních aktiv, jejich zvýšení ve výši 2,2 mld. Kč.

Vypořádání schodku státního rozpočtu vyplynulo ze zákona číslo 504/2012 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2013, a skutečné struktury a výše jednotlivých zdrojů krytí výsledného schodku.

Vážené paní poslankyně, poslanci, žádám vás jménem vlády, abyste předložený návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013 vzali na vědomí a zároveň odsouhlasili vypořádání schodku státního rozpočtu za rok 2013, tak jak je uvedeno v návrhu usnesení Poslanecké sněmovny. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane vicepremiére.

Já bych vás ještě, než pokročíme v tomto bodu, informoval, že pan poslanec Adámek se omlouvá z dnešního jednání od 12. hodiny z pracovních důvodů, pan poslanec Gabal se omlouvá do 10 hodin rovněž z pracovních důvodů. Ještě bych vás chtěl informovat, že na vaše emaily v souladu s příslibem vám byl rozeslán zkrácený pořad 10. schůze a bude tak činěno i nadále. Jakmile vždy ráno bude tento materiál upraven podle aktuální situace, tak bezprostředně poté vám bude rozeslán. Doufám, že přispěje k lepší orientaci v pořadu Sněmovny.

Rozpočtový výbor projednal za účasti zpravodajů usnesení výboru k tomuto materiálu. Usnesení rozpočtového výboru vám bylo doručeno jako tisk 189/2. Stanovisko NKÚ projednal kontrolní výbor a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako tisk 189/3. Prosím pana zpravodaje rozpočtového výboru a jeho předsedu pana poslance Votavu, aby nás informoval o jednání výboru a případně o usnesení.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dobré dopoledne, dámy a pánové, vládo. Já bych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru. Nebudu tady již komentovat to, co řekl pan místopředseda vlády ohledně čísel státního závěrečného účtu, ale seznámím vás v rámci své zpravodajské zprávy pouze s usnesením rozpočtového výboru. Ale avizuji, že se hlásím potom s krátkým příspěvkem do rozpravy. Tedy to usnesení.

Usnesení rozpočtového výboru z 10. schůze ze dne 4. června k vládnímu návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013, tisk 189.

Po úvodním výkladu náměstkyně ministra financí a po vyslechnutí zpravodajských zpráv zpravodajů výborů a po rozpravě rozpočtový výbor projednal na společné schůzi se zpravodaji výborů usnesení výborů ke státnímu závěrečnému účtu za rok 2013 a konstatuje, že všechny výbory doporučily Poslanecké sněmovně schválit nebo vzít na vědomí kapitoly, okruhy a finanční vztahy státního rozpočtu ke státním fondům podle příkázání z usnesení Poslanecké sněmovny č. 217 z 29. dubna 2014.

b) Výbor pro bezpečnost doporučil Poslanecké sněmovně, aby přijala následující doprovodné usnesení: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby při zpracování návrhu státního rozpočtu na rok 2015 a střednědobého výhledu na léta 2016 a 2017 zachovala pro Bezpečnostní informační službu alespoň úroveň výdajů ve výši schváleného rozpočtu pro rok 2014 a zabývala se možnostmi financování výstavby datového centra."

Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu dále, za druhé, po projednání všech kapitol a vládního návrhu státního závěrečného účtu za rok 2013 jako celku včetně vládního návrhu usnesení Poslanecké sněmovny k státnímu závěrečnému účtu za rok 2013 doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

I. bere na vědomí

1. státní závěrečný účet České republiky za rok 2013, který pro státní rozpočet v roce 2013 vykazuje příjmy, výdaje a celkový schodek tak, jak uvedeno v tisku,

2. výsledky rozpočtového hospodaření územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti v České republice za rok 2013 – opět tak, jak uvedeno, ve výši příjmů, výdajů a přebytku,

3. stav státních finančních aktiv České republiky k 31. prosinci 2013 ve výši – jak uvedeno,

4. informaci o hlavních výsledcích hospodaření státních fondů České republiky za rok 2013 podle údajů uvedených v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu,

5. informaci o stavu a vývoji státních záruk uvedenou v sešitu D návrhu státního závěrečného účtu,

6. informaci o stavech fondů organizačních složek státu uvedenou v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu,

7. informaci o postupu privatizace a o stavu a použití prostředků vedených na zvláštních účtech za rok 2013 podle zákona č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku,

II. souhlasí s vypořádáním schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2013 financujícími položkami, tak jak uvedeno v tisku,

III. zmocňuje předsedu výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu – což jsem tímto také učinil.

Děkuji za vaši pozornost a hlásím se do rozpravy, tak jak jsem uvedl na začátku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A prosím zpravodaje kontrolního výboru pana poslance Koníčka, aby nás informoval o jednání tohoto výboru. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, kontrolní výbor se zabýval stanoviskem Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013, které máte jako sněmovní tisk 189/1, na své schůzi 11. června a přijal usnesení, ve kterém bere na vědomí stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013 a žádá ministra financí, aby do 31. srpna 2014 předložil kontrolnímu výboru přijatá a připravovaná nápravná opatření ke stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu a jako prvním bych dal slovo panu prezidentovi Nejvyššího kontrolního úřadu, který požádal o slovo. Prosím, aby vystoupil. Po něm je přihlášen pan poslanec Votava.

Prezident Nejvyššího kontrolního úřadu Miloslav Kala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dobré ráno. Dovolte mi, abych vás seznámil se stanoviskem Nejvyššího kontrolního úřadu k vládnímu návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013. Toto stanovisko vám předkládám v souladu s § 5 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu. Chci vás informovat o tom, že vypracování stanoviska vycházelo z předloženého tisku 189, závěrečných účtů jednotlivých kapitol státního rozpočtu zaslaných Nejvyššímu kontrolnímu úřadu jejich správci, ze schválených kontrolních závěrů kontrolních akcí a z dalších poznatků kontrolní a analytické činnosti.

Výsledkem hospodaření státního rozpočtu za rok 2013 byl schodek ve výši 81,3 mld. Kč, což je o 18,7 mld. Kč lepší výsledek, než byl předpokládán upraveným zákonem o státním rozpočtu, a o téměř 20 mld. Kč lepší výsledek oproti roku 2012. Nižšího schodku bylo dosaženo zejména nedočerpáním rozpočtových výdajů ve výši 17,56 mld. Kč při překročení očekávaných příjmů o 1,17 mld. Kč.

O naplnění rozpočtových příjmů se kromě inkasa daně z přidané hodnoty zasloužily hlavně nedaňové a kapitálové příjmy a přijaté transfery, u kterých byla rozpočtovaná výše překročena o 10,8 mld. Kč. Na straně výdajů nebyly dočerpány kapitálové výdaje o 13,6 mld. Kč. Součástí návrhu rozpočtovaných příjmů na rok 2013 byly ve větší míře než v předchozím roce ostatní příjmy a transfery mimořádného charakteru, a to příjmy z prodeje kmitočtových pásem, příjmy od státních Lesů České republiky, příjmy z privatizačního účtu. Z těchto mimořádných příjmů byl ale realizován jen příjem od státního podniku Lesy České republiky a ve snížené výši, tj. 10 mld. Kč z privatizačního účtu.

Rozhodující podíl na snížení tempa zadlužování v roce 2013 měla změna přístupu k tvorbě rezervy peněžních prostředků pro vyloučení rizik souvisejících s financováním schodku státního rozpočtu a státního dluhu.

Jedním ze základních problémů snižování schodku veřejných financí je schodek systému důchodového pojištění, který je součástí celkového schodku státního rozpočtu. Dosud se k těmto mandatorním výdajům nepodařilo přiřadit zdroje, které budou v příštích letech potřeba k pokrytí tohoto schodku.

Pokud jde o dodržování závazků vůči Evropské unii, návrh státního závěrečného účtu nepřináší informace, že by docházelo k jejich porušování. Ohledně využití prostředků z fondů Evropské unie se návrh státního závěrečného účtu soustřeďuje na údaje, jaká výše prostředků byla čerpána a ve kterých oblastech byly tyto prostředky vynaloženy. Zda došlo k jejich optimálnímu využití, návrh státního závěrečného účtu nehodnotí. Z kontrolní činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu a z dalších zdrojů je zřejmé, že v této oblasti existují značné nedostatky a rezervy.

Co je třeba zdůraznit, je skutečnost, že celková částka odvodů do rozpočtu Evropské unie v roce 2013 dosáhla 41,7 mld. korun a v průběhu roku 2013 obdržela z rozpočtu Evropské unie celkem 125,7 mld. korun. Čistá pozice tedy byla 84,1 mld. korun.

NKÚ s ohledem na údaje uvedené v návrhu státního závěrečného účtu a s ohledem na poznatky ze své kontrolní a analytické činnosti upozorňuje:

Pro vyhodnocování hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládaných výdajů chybí metodika, vyhodnocování prováděné v závěrečných účtech kapitol nelze použít k porovnání úrovně hospodaření jednotlivých organizačních složek ani pro řízení veřejných výdajů.

Za druhé. Řada přijatých opatření k předcházení daňovým únikům a k zefektivnění vymáhání se ve snížení stavu daňových nedoplatků ani ve zvýšení procenta vymožených nedoplatků dosud neprojevila.

Za třetí. Pokles čerpání kapitálových výdajů o více než 11 mld. korun ve srovnání se skutečností roku 2012. Dále upozorňujeme na skutečnost, že k poklesu těchto výdajů v absolutní výši dochází v absolutní výši stejně tak jako v podílu na celkové výdaje státního rozpočtu. K tomuto poklesu dochází již od roku 2010.

Dále. Neustále roste stav nároků z nespotřebovaných výdajů minulých let, což hodnotíme jako riziko pro plnění státního rozpočtu v dalších letech. Nároky z nespotřebovaných výdajů dosáhly částky 146,6 mld. korun k 1. 1. 2014, v čemž jsou nároky

z nespotřebovaných profilujících výdajů ve výši 130 mld. korun a nároky z nespotřebovaných neprofilujících výdajů ve výši 16,5 mld. korun.

Za další. Upozorňujeme na nízké plnění rozpočtu výdajů v rámci programového financování, což souvisí se závažnými problémy v této oblasti, zejména prodlužování lhůt výstavby, růst nákladů staveb, chybějící kvalitní posouzení investičních záměrů i propočet ekonomické efektivity.

Další bod. Upozorňujeme na vysoký počet prováděných rozpočtových opatření zvláště v některých kapitolách státního rozpočtu, na trvalý pokles inkasa daně z příjmu fyzických osob ze samostatné výdělečné činnosti, což potvrzuje dlouhodobou neefektivnost výběru této daně. Správa odvodů za porušení rozpočtové kázně je poznamenána vysokou administrativní náročností zatěžující nejen státní správu, ale i samotné příjemce dotací, proto nelze konstatovat, že je správa těchto odvodů hospodárná a efektivní.

Za další. Pro trvale udržitelný fiskální vývoj bude rozhodující, jaká úsporná a prorůstová opatření budou v této oblasti přijata. Podíl státního dluhu na hrubém domácím produktu se ke konci roku 2013 i přes mírný nárůst státního dluhu dále zvýšil na celkových 43,4 %.

Dále neustále stoupá výše výdajů na státní dluh a v roce 2013 dosáhla 57,8 mld. korun, to je téměř 5 % skutečných výdajů státního rozpočtu. Vzhledem ke stálému snižování úrovně privatizačních výnosů může realizace ekologických garancí představovat budoucí riziko pro výdajovou stranu státního rozpočtu.

Dále upozorňujeme na významné riziko automatického zániku závazku spolufinancování z rozpočtu Evropské unie, a tím zvýšení nároků na dofinancování projektu s možným výrazným dopadem na státní rozpočet v následujících letech.

A konečně, při provádění kontrolních akcí opakovaně zjišťujeme nedostatky v podkladech sloužících k sestavení závěrečných účtů kapitol státního rozpočtu, a to jak v oblasti účetnictví, tak v oblasti finančního výkaznictví.

Nyní mi dovoluji, abych vás seznámil s doporučeními Nejvyššího kontrolního úřadu.

Za první. Provést vyhodnocení možných negativních dopadů snižování kapitálových výdajů na další vývoj ekonomiky a na hospodaření státního rozpočtu.

Dále, vyhodnotit funkci a rizika tvorby a čerpání nároků z nespotřebovaných výdajů.

Za třetí. V případě peněžních prostředků malé privatizace vzhledem ke stavu procesu malé privatizace navrhnout postup, jak bude dále s těmito prostředky naloženo.

Za čtvrté. Nepoužívat výdaje rozpočtované v souvislosti s obsluhou státního dluhu prostřednictvím rozpočtových opatření v jiných kapitolách státního rozpočtu, tj. kapitola státní dluh by neměla sloužit jako další případná rezerva výdajů.

Důsledněji uvádět v návrhu státního závěrečného účtu vyhodnocení legislativních změn zejména v daňové oblasti.

Za šesté. Věnovat větší pozornost sestavování rozpočtů státních fondů vzhledem k výrazným rozdílům při plnění rozpočtovaných částek na straně příjmů a výdajů.

Za sedmé. Návrh státního závěrečného účtu by měl obsahovat v části údajů o státních finančních aktivech také informaci o stavech pohledávek z poskytnutých návratných finančních výpomocí, majetkových účastí a cenných papírů, jejichž majitelem je stát a se kterými jsou příslušní hospodařící správci kapitol, které má Ministerstvo financí povinnost evidovat mimo státní finanční aktiva.

A konečně poslední doporučení, aby návrh státního závěrečného účtu obsahoval vybrané údaje o veřejných rozpočtech také v metodice ESA 95.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za pozornost, kterou jste věnovali stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane prezidente. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Votava. Připraví se paní poslankyně Hnyková.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Ve stručnosti bych také řekl pár slov ještě mimo svoji zpravodajskou zprávu.

Já si uvědomuji, že v podstatě tady uzavíráme účet tak nějak bez hostinského, jak bych řekl, protože dnes ve vládních lavicích po předčasných volbách sedí naprosto jiná politická reprezentace, která rozpočet na rok 2013 nepřipravovala, která s ním nepracovala, a tedy za výsledek hospodaření státu také nenese odpovědnost. Samozřejmě že jsou zde bývalí členové vlády, kteří se na tom podíleli a jsou dnes poslanci. To určitě.

Podle mého názoru jsou výsledky hospodaření rozpočtu za rok 2013 na první pohled, a to podle skutečně dosažené výše deficitu státního rozpočtu, možná chvályhodné, alespoň si tak někteří činí zásluhy, bijí se v prsa – já bych ale řekl kdyby. Ve skutečnosti tomu tak určitě i přes deficit, který se snížil, jistě není. Oproti plánovanému deficitu státního rozpočtu ve výši 100 mld. korun se deficit státního rozpočtu snížil o téměř 19 mld. korun na 81 mld. korun, ale více než dvě třetiny z této úspory však tvořily investice. Tato neplánovaná, avšak o to reálnější restrikce se samozřejmě nemohla neodrazit v ekonomickém výkonu. Hrubý domácí produkt zopakoval meziroční reálný pokles o dalších 0,9 % a Česká republika jako jediná ve středoevropském prostoru zaznamenala další rok ekonomického poklesu. To je skutečnost, to je realita. Proto já nad tímto výsledkem jako někteří nejásám.

Jen pro úplnost dodám, že tento pokles znamenal samozřejmě proti schválenému státnímu rozpočtu výpadek příjmů v rozsahu 12 mld. korun a u celých veřejných rozpočtů téměř 17 mld. korun. Celkově tedy došlo oproti roku 2012 k dalšímu zesílení restrikce, k meziročnímu poklesu poptávky v rozsahu cca 30 mld. korun, to jest 0,77 hrubého domácího produktu.

Otázka, jaké si můžeme z tohoto vývoje vzít poučení pro letošní a příští rok, pro sestavování rozpočtů na rok příští. Především to, že setrvačnost restriktivní rozpočtové politiky byla za pravicových vlád v České republice extrémně vysoká. Jde o zřetelnou absenci jasně formulované prorůstové hospodářské politiky. Politiky, která by mohla rozpočtové prostředky jasně směřovat k opatřením s potenciálem podporujícím právě ekonomický růst. A přepnutí z podpory restrikce k podpoře růstu, tak to je určitě hlavním úkolem současné vládní koalice. Řekl bych, že hospodářský růst je tedy priorita všech priorit.

Je třeba si také položit otázku, proč například došlo k úspoře uvedených investic v situaci, kdy se Česká republika opět potýkala s povodněmi a potřebou odstraňovat povodňové škody. Proč se spořilo takzvaně nad plán v době, kdy celá řada resortů je postižena skrytými dluhy a je jen otázkou, kdy to začne být vidět a kdy to začne ohrožovat kvalitu a rozsah veřejných služeb. V řadě resortů se to již nyní projevilo, například ve zdravotnictví.

Pokles veřejných investic je klíčovým problémem hospodaření veřejných rozpočtů v posledních letech. Ke snižování výdajů na investice totiž v roce 2013 nedošlo poprvé, nebylo to prvním rokem. Také v roce 2012 se výdaje na investice snížily. A ve snižování těchto výdajů lze spatřovat poměrně vážné nebezpečí i pro letošní a příští rok, především proto, že restrikce investic se promítá hlavně do zahajování a přípravy nových staveb. Zcela

konkrétním výsledkem uvedeného vývoje je pak i perspektiva pro letošní rok, kdy se nepočítá s tím, že by byly předány do užívání nové úseky dálnic ani rekonstruovaných železničních tratí. Přesto by letošní rok měl pro stavebnictví znamenat odraz ode dna a o tom svědčí i výsledky za uplynulé čtyři měsíce roku, kdy k určitému oživení dochází.

Prorůstová opatření směřující do investic tak musí jít i na pomoc našemu stavebnictví, které se nachází ne zrovna v radostné situaci. Jeho kapacity ve srovnání s rokem 2008 klesly o třetinu a muselo z něj odejít 50 tis. lidí mimo obor. Dosažení úspor – a já prosím dávám to slovo úspor do uvozovek – v loňském roce právě v oblasti investic ve Státním fondu dopravní infrastruktury je nutno považovat za krok, který ekonomiku oslabuje, ekonomiku oslabil. Je však také nutné zdůraznit, že argument o tom, že tyto investice jsou často zdrojem nehospodárnosti, nelze nikterak podceňovat a je to pravda, a s tím se i současná vláda bude muset vypořádat. Za nízkým čerpáním těchto investic je pak i skutečnost, to je třeba si upřímně říci, že se protahují výběrová řízení na nové stavby a to dále zpomaluje plynulost výstavby dopravní infrastruktury.

Vývoj rozpočtu v prvním čtvrtletí letošního roku byl ve skutečnosti velmi příznivý a do značné míry se dá očekávat, samozřejmě pokud se potvrdí předpoklady o ekonomickém růstu, že dopadne na příjmové straně lépe, než se při schvalování rozpočtu na rok 2014 předpokládalo. Jsem tedy přesvědčen, že již dnes je nutno se zabírat velmi vážnou otázkou, jak naložit s prostředky, které budou velmi pravděpodobně vybrány nad očekávání schváleného rozpočtu pro rok 2014. Jde podle mého názoru o to, aby vláda nepřipustila opakování situace z minulého roku, kdy skutečný schodek rozpočtu skončil proti plánovanému schodku na výrazně nižší úrovni, přičemž ale většina tohoto poklesu schodku byla právě odkazem nenaplnění plánovaných investic. Investic jako faktoru podporujícího hospodářský růst.

Samozřejmě jde tedy i o to zapracovat již do rozpočtu na příští rok nějaké nosné a hlavně realizovatelné projekty. Tímto projektem by mohla být kromě podpory investic do rozvoje dopravní infrastruktury také podpora výstavby sociálních bytů. Výhody projektu výstavby sociálních bytů spočívají v jeho vysoké multiplikaci ve vztahu k růstu i zaměstnanosti, možnosti variability projektu ve vztahu k regionálním potřebám i podle jednotlivých sociálních skupin, možnosti využít projekt jako nápravu sociálních dopadů deregulace nájemného u sociálně ohrožených osob a ve vyvolání tlaku proti někdy až kriminálním praktikám v prostředí ubytoven. To je tedy jeden z možných námětů, jeden možný prorůstový faktor.

Chtěl jsem tedy ve stručnosti zdůraznit, že nápravu stavu, který zde zanechaly předchozí vlády, nám umožní pouze ekonomický růst. A klíčovým nástrojem této politiky se musí stát státní rozpočet, který musí obsahovat výrazná prorůstová opatření.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Další přihlášenou je paní poslankyně Hnyková, připraví se pan poslanec Koníček. A ještě jestli paní poslankyně dovolíte, rychle bych přečetl další omluvy. Je zde omluva pana poslance Votavy od 12.30 hodin a pak jsou zde dvě omluvy pana poslance Šincla. Respektive první je informace, ruší svoji původní omluvu z dnešního jednání od 10.10 hodin a omlouvá se až od 12.30 hodin. Tak to jsou omluvy a prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuju, vážený pane předsedající. Vážené dámy a vážení pánové, přeju vám hezké dopoledne. Vyslechli jsme si zde zprávu k závěrečnému účtu za rok

2013. Nemohu ovšem k některým věcem mlčet, které tu zazněly a úzce souvisí s tímto rozpočtem. (V sále je setrvalý hluk.)

Když se kapitola 313 Ministerstva práce a sociálních věcí projednávala a schvalovala ve výboru pro sociální politiku, tak jsme se od předkladatelů dozvěděli, že za něj vlastně nikdo není zodpovědný. Asi jste to slyšeli ve svých příslušných výborech také. Současná vláda říká: My jsme nastoupili dlouho. A ti, co ho navrhli a v průběhu času zodpovídali, tu také nejsou. Co naděláme? Za chyby se platí a za výši deficitu, který tu máme, zaplatíme prostě všichni. A odpovědnost? Ta je opravdu imaginární. Byla a začínám nabývat pocitu, že to bude i nadále.

Po svém úvodu se vrátím k rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí a zaměřím se na kapitolu Čerpání dávek v hmotné nouzi. Již to tu zaznělo. Jsou vypláceny na základě zákona č. 111/2006 Sb. Schválený rozpočet výdajů na dávky pomoci v hmotné nouzi činil v roce 2013 7 500 mil. korun. Rozpočet byl v průběhu roku upraven a navýšen na konečnou částku 10 622 416, takže v celé kapitole došlo k navýšení o 3 122 416.

Zastavím se u druhu dávek, a to doplatku na bydlení. Skutečnost za rok 2012 byla 1 673 919 a skutečnost roku 2013 byla o 1 140 453 korun vyšší.

Pane předsedající mohl byste tu zajistit klid?

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já se omlouvám. Všichni víme, kdo je hříšník, a on se polepší.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji. Nechci křičet, ale když, tak to potom tak vyznívá.

A kde tyto finanční prostředky skončily? U lidí, kteří zneužívají sociálního postavení lidí, kteří se dostali do hmotné nouze a obohacují se na jejich úkor. Že nájmy, které jim nastavili, jsou tak nehorázné, že nás to v loňském roce stálo tolika peněz. A věřte, tyto peníze by se v jiné kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí daly využít na navýšení platů pracovníků v sociálních službách, kteří jsou nejhůře odměňovanou skupinou pracovníků mezi státními zaměstnanci. Ale na to se nehleďte! Je lépe podporovat ty, co se obohacují s lidskou bídou, než ty, kteří se poctivě starají o staré lidi a zdravotně postižené!

Pořádala jsem tu seminář o lidech, který jsem nazvala O lidech, kteří se starají o druhé, aneb Postavení a odměňování zaměstnanců v sociálních službách. Na tomto semináři jsme společně chtěli upozornit na dlouhodobě přetrvávající problematiku odměňování pracovníků v sociálních službách a na jejich výši platu, která je v současné době o 7 121 korun nižší pod průměrem v České republice. Za náročnou péči jsou odměňováni za péči u lůžka průměrem 16 tisíc hrubého.

Vím, že toto téma není pro novináře ani pro některé z vás zajímavé. Každý se o sociální služby zajímá, až když je potřeba. V tu chvíli ho zajímá kvalita a dostupnost, ale už se nikdo neptá, jak jsou ohodnoceni tito pracovníci, kteří se starají o staré a nemocné lidi a zdravotně postižené. Věřte, nevíme, kdy budeme sociální služby potřebovat, protože zůstaneme závislí na druhé osobě. To se vám může stát hned, například po dopravní nehodě nebo když do vás narazí opilý nebo zdrogovaný řidič a vy budete těžce zraněni a možná upoutáni na invalidní vozík, nebo vás může postihnout těžká nemoc.

Chápu, že čísla a informace o platech v sociálních službách nebudou zajímat širokou veřejnost. O to více bychom se měli této problematice věnovat my, jelikož tento segment služeb je v našem životě významný a nezastupitelný. A znovu opakuji a vracím se k průměrnému platu v odvětví sociální péče, který ani zdaleka nedosahuje platů v nepodnikatelské sféře v celém národním hospodářství, jak jsem vám již sdělila. Nelze se

ohánět, že ve státním rozpočtu nejsou dostatečné prostředky na platy, ale je potřeba s nimi řádně hospodařit. Na sociální péči bylo a je v ČR poskytováno méně peněz, než by toto odvětví zasluhovalo. Ačkoliv naše společnost stárne, byla v posledních letech sociální péče výrazně zanedbávána a na oprávněné nároky poskytovatelů se pohlíželo jako na odsávání peněz z rozpočtu státu. Doufám, že nová vláda bude lépe hospodařit a že najde finanční prostředky na navýšení platů pro pracovníky v sociálních službách. Já vám za ně za všechny moc děkuji a vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně, a slovo má pan poslanec Koníček, připraví se kolega Laudát.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, ve své zpravodajské zprávě jsem uvedl, že kontrolní výbor požádal ministra financí o informaci o přijatých, popř. připravovaných opatřeních k nápravě skutečností uvedených ve stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu ke státnímu závěrečnému účtu za rok 2013. Já bych chtěl z tohoto místa požádat předsedu vlády, aby se také vláda jako celek zabývala stanoviskem Nejvyššího kontrolního úřadu. Protože, pane premiére, přece není možné, aby se ve stanovisku opakovaně objevovaly stejné nedostatky a vláda s tím nic nedělala!

Chci se také obrátit na vás na všechny, protože Sněmovna je tím orgánem, který vládu kontroluje, a když se podíváte na poslední dvě strany stanoviska, tak tam máte nedostatky v obsahu a rozsahu závěrečných účtů kapitol podle bodů vyhlášky č. 419/2001 Sb. Ta tabulka je značně rozsáhlá a vyplývá z ní, že velké množství kapitol má problém odevzdat do Sněmovny návrh státního závěrečného účtu, který by byl v souladu s vyhláškou. Ministerstva odevzdávají neúplné materiály a my jim to tady ve Sněmovně odkýváme. Zkuste se na tu tabulku podívat, členové vlády, aby příští závěrečný účet byl alespoň formálně v pořádku, a vy ostatní, abyste měli inspiraci, na co si příště dát pozor.

A ještě bych se chtěl zeptat pana ministra financí, co bude dělat se státním závěrečným účtem za rok 2012, protože sice byl minulé Sněmovně předložen jako tisk 1010, ta ho projednala pouze ve výborech, ale nová Sněmovna takový tisk nemá a Ministerstvu financí chybí souhlas Sněmovny k vypořádání schodku asi za 100 mld. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným je pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, jenom několik poznámek.

K paní poslankyni Hnykové. Já si myslím, že je celkem jednoznačná odpovědnost za letošní státní rozpočet. Ten, kdo tady ve Sněmovně pro něj hlasoval, nese odpovědnost rovným dílem. Nelze se vymlouvat na krátkost doby. Předpokládám, že jestliže nastupujete do firmy, tak asi máte mít kvalifikační předpoklady. O to víc by to mělo platit, pokud někdo nastupuje jako ministr nebo poslanec, tak předtím by měl číst nejenom Lidové noviny, Právo a další plátky, ale měl by se také trochu připravit, jinak je vrcholně nezodpovědný. Takže ti, co hlasovali pro rozpočet, nesou odpovědnost. Nikdo jiný. A krátkost času neomlouvá, tam jistý prostor přeci byl pro změny a úpravy. Pokud ten obor umíte, tak alespoň rychlé změny, okamžité změny se tady daly na místě udělat. Pokud neumíte, pak něco odmávnete, a pak se nestačíte divit, co Fischerova vláda připravila. Dneska je pátek 13., tak nevím, jestli to bude veselá zpráva. Je to poslední rozpočet, který na dlouhou dobu bude kolem 80 mld. deficitu, o který se tady jedná.

Já jsem spíš chtěl zareagovat na pana předsedu rozpočtového výboru. Takže ještě jednou, protože sociální demokraté to tady hrají roky, roky, a samozřejmě tisíckrát opakovaná lež nebo manipulace se stává pravdou. Česká ekonomika je malou otevřenou ekonomikou, výrazně exportně orientovanou, dokonce přes 80 %, a každý školák už snad na základní škole by měl vědět, že o pravidlech se v tomto případě rozhoduje u ekonomicky silných zemí a subjektů, nikoliv slabých. O pravidlech mezinárodního obchodu, exportu, se nerozhoduje v ČR. Celý rozvinutý svět, počínaje evropskými státy a EU konče, v roce 2008 postihla krize, která byla zřejmě největší od roku 1929. Prosím, nelze srovnávat předchozí období s tím, co se dělo po roce 2008 a prakticky se děje až do dneška, byť s jistým, ať už přechodným, nebo dlouhodobějším zmírněním. Tudiž nelze srovnávat deficity. Pro mě v okamžiku ekonomického boomu, když byl ministrem financí současný premiér, tak bylo zločinné zatínat sekury a dělat stomiliardové a větší deficity. Vy nám vyčítáte na jedné straně, nebo Nečasově vládě, zadlužování, na druhé straně, že nešly investice. Tak bych se znova zeptal – a vy jste nám tady neporadili, kde jsme na to měli vzít. Dala se udělat podstatně drsnější restrikce, deficity by byly menší, ale co byste říkali potom. A nejsem si jist, že by se podařilo udržet sociální smír v této zemi. Dneska se blížíme postupně až k dvouprocentnímu růstu, a přesto vy zatínáte sekury 100 mld. Pan ministr financí včera mluvil o tom, že některé důležité úseky Ministerstva financí a zřejmě i dalších úřadů státní správy jsou lidsky poddimenzované, takže se budou nabírat úředníci atd. atd. Dodneška, ať už to bylo u do Bruselu odeslaného konvergenčního programu, nebo včera při prostém zvednutí ruky při hlasování o zvyšování rámce střednědobých rozpočtových výdajů, tak jsem se nedozvěděl, kde že tam ty investice jsou schovány.

Obrovským tlakem, a bohužel nejenom politickým, ale i mediálním – to byla sociální demokracie, trochu si tam přihřála polívčičku i ODS –, jste založili do budoucna řadu velkých zbytečných výdajů. Myslím, že by bylo velice užitečné si připomenout, že časem, nebo teď vám to říkám, že časem se projeví, jak fatální chyba bylo zrušení například sKarty. Marně jsme se vám tady – možná později – nebyla to moje problematika, ale prostě možná vám někdo měl vysvětlit, jak by se dalo ušetřit na IT, co jsou to cloudové struktury. Možná podstatně kvalifikovaněji by tady o tom vyprávěl pan předseda hospodářského výboru Pilný.

Vy jste prostě založili systémově další mandatorní výdaje svým nezodpovědným chováním, tím, že děláte politiku pocitově, nepočítáte má dáti–dal – teď to vyčítám těm, co tady seděli v minulém období.

A pokud se týká dálnic nebo výstavby těžké infrastruktury. Milí zlatí, když se podíváte na nejdynamičtější země světa, tak ta prosperita se odehrává někde úplně jinde. A ti, co byli na studijní cestě ve Švýcarsku, si tam mohli všimnout, jak vypadají dynamické země a ta prosperita, kterou jim tady závidíme a kterou zprostředkovaně tady chce mít jedna z parlamentních stran, strana Úsvit.

Když nám tam ukazovali koláč rozdělování veřejných výdajů ve Švýcarsku, tak jste si mohli všimnout, že na sociální věci šlo zhruba 16 % příjmů, kdežto na ty dynamické investiční resorty skutečně násobně více. Tam je klíč prosperity, jenže vy tady zatím děláte politiku – i pro příští rok budete rozdávat, rozdávat, rozdávat.

Nicméně je pátek 13. a říkám, je tady poslední dobrá zpráva, na dlouhou dobu tady budeme projednávat státní závěrečný účet, který má deficit, myslím, asi 82 mld. korun. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde jednu faktickou poznámku. Pan poslanec Pilný. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Dobrý den, vážení členové vlády, vážený pane místopředsedo, vážení kolegové a kolegyně. Když už jsem tady byl zmíněn, tak bych jenom krátce chtěl zhodnotit období minulých vlád. Krize není jenom krize, je to také příležitost. Minulé vlády ji určitě nevyužily. A když jeden známý americký investor říká, že teprve když opadne příliv, pozná se, kdo plaval nahý, tak má pravdu. Je dobře, že kasu drží silný ministr financí, tak to má být v každém podniku, který má být prosperující, a také v každém státě. A není dobře, když určuje strategii, když určuje nějaké vize, kam stát nebo společnost má jít.

V minulé vládě jsme měli velmi silného ministra financí, který držel kasu, ale nebyl tam nikdo, kdo by stanovoval strategii a vize, takže všechny záležitosti, které tady byly zmíněny, které se týkají IT, jako je třeba sKarta, byly prostě černé díry. To není proto, že sKarta je špatně, ale způsob, jak se to implementuje, byl špatně. Tady vůbec nebyl nikdo, kdo by řídil jakékoli strategie v oblasti ICT kdekoli jinde. Proto jsme dopadli tak, jak jsme dopadli. Je hezké, že jsme drželi nějakou úroveň deficitu nebo státního dluhu, ale tahle země se vůbec nikam nedostala a je konečně načase to změnit a takové vize a strategie vytvořit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám pane poslanče. A ještě než vám dám slovo (k poslanci Urbanovi), tak se s přednostním právem přihlásil pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, nemám nic proti vizím a strategiím, v tom má pan poslanec Pilný nepochybně pravdu, ale také mám dvacetileté zkušenosti, jak se potom v politické i společenské praxi takové vize a strategie realizují.

Přidržme se tedy obyčejných čísel. Projednáváme státní závěrečný účet. V té mimořádně obtížné a bezprecedentní situaci Nečasova vláda vyvíjela fiskální úsilí, tedy šetřila průměrným tempem 1,4 % strukturálního deficitu ročně. To cituji z oficiálního materiálu Ministerstva financí, podepsán Andrej Babiš. 1,4 % HDP ročně jsme šetřili. Je naprosto legitimní diskuse, zda to tempo bylo příliš rychlé, nemělo-li být pomalejší, nebo zda bylo příliš pomalé, nebo zda bylo akorát. Levicová opozice mně velmi tvrdě vyčítala, že to tempo bylo příliš rychlé a že zbytečně přiškrtilo ekonomiku. Pan předseda hnutí ANO v předvolební kampani mi tvrdě vyčítal, že bylo příliš pomalé a že jsem vlastně vůbec nešetřil. To posoudí ekonomická historie. Prostě fakt je ten, že to tempo bylo 1,4 % ročně.

Domníval jsem se, že bude v této Sněmovně pokračovat diskuse o tom, jak má být toto tempo rychlé nebo pomalé. Nedomníval jsem se, že bude diskuse o tom, že ten směr se obrátí. Že po schválení rozpočtu Rusnokovy a Fischerovy vlády, který jsem nemohl podpořit, protože byl zbytečně rozhazovačný z mého pohledu, se strukturálním deficitem 1,4, jsem očekával, že vláda, která si šetření vetkla do vínku a o šetření mluví třikrát denně do televize a pořádá k tomu monstrmediální tiskové konference, že alespoň z toho 1,4 půjde tempem – a teď je ta legitimní diskuse – půl procenta ročně, procento ročně, tři čtvrtě procenta ročně. Přiznám se, že v nejhorších snech mě nenapadlo, že vláda se rozhodne strukturální deficit pro rok 2015 ještě navýšit, a to minimálně o půl procenta. To znamená, minimálně o 20 mld. teď, v tuto chvíli, plánujete strukturální deficit vyšší, než jste schválili Rusnokově vládě, protože jste říkali, to už nám nic jiného nezbyvá, my jsme teď přišli, my se musíme podívat, kde můžeme ušetřit, a pak teprve uděláme ten pořádný rozpočet na rok 2015. Tak teď to vypadá, že navrhnete o 20 mld. horší strukturální deficit než Rusnok, a to jsme na začátku politické diskuse. Obávám se, že až skončí, to bude o procento. A já velmi prosím Poslaneckou sněmovnu jako suveréna, aby zpozorněla.

Já jsem opravdu ochoten vzít jako regulérní a legitimní názor, že jsem měl snižovat strukturální deficit pomaleji. Na to nikdy nebude jednoznačná odpověď. Pomalejší tempo by mělo své výhody a nevýhody, rychlejší tempo mělo své výhody a nevýhody a budu respektovat mnohem pomalejší tempo strukturálního deficitu vlády, která k tomu má mandát. Ale co se respektovat nedá, co je rozpočtový zločin, je zvyšování strukturálního deficitu v okamžiku, kdy ekonomika začíná růst! Prosím, to zpozorněte a neuvádějte tuhle zemi znovu do té situace, z které ji bude zase někdo muset s obrovskými politickými náklady tahat ven! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče Urbane, mám zde ještě jednu faktickou poznámku, ještě je přihlášen poslanec Karel Rais. Máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den přeji. Nemám nic proti procesu sledování a snižování státních výdajů, ale myslím si, že by bylo také dobré definovat počáteční stav, a ten počáteční stav jsme slyšeli. Tato vláda a vládní garnitura nese v podstatě s sebou jakési dědictví, a to je 50 mld. dluhové služby, které zbytečně každý rok musíme vyhodit. Slyšeli jsme to v podstatě v příspěvku pana předsedy NKÚ. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S další faktickou poznámkou je zde přihlášen pan poslanec Pavel Plzák a po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. V mém případě se jedná opravdu o technickou poznámku. Podle posledního vývoje bychom měli přisoudit nebo připočítat k deficitu minulé vlády i těch 80 mld. České exportní banky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a s další faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom dvě velmi stručné poznámky k panu dr. Plzákovi. Metodické změny jsou přesně ty učebnicové případy, od kterých se strukturální deficit očisťuje. Očisťuje se od ekonomických cyklů, od mimořádných případů, od metodických změn. Právě proto sledujeme strukturální deficit a ne celkový deficit. Právě proto ve fiskálním kompaktu je uveden strukturální deficit jako jediný férový ukazatel.

Poznámka k panu profesorovi Raisovi. Obávám se, že je to nedorozumění, a nabízím konzultaci. Tu zátěž kapitoly dluhové služby si logicky nese každá vláda každý rok a nám se její celkovou výši díky úsporné politice podařilo snížit. Kdybychom se chovali tak, že bychom zvyšovali a nesnižovali strukturální deficit, tak jste teď nedědili 50, ale 100. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem je do diskuse přihlášen pan ministr financí a vicepremiér Andrej Babiš. Máte slovo, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, ono se to těžko argumentuje, když někdo permanentně demagogicky lže. (Smích a potlesk z pravé strany.) Nejlepší ministr financí v historii naší země pan Kalousek totiž v dubnu 2013 prognózoval, to se dá dohledat v konvergenčním programu, o půl procenta

vyšší strukturální deficit, než to děláme my. Pan ministr financí Kalousek prognózoval deficit na rok 2015 120 mld. – a my říkáme 100 mld.

To, čím se chlubí pan ministr – škoda, že zapomněl na rok 2009, když prognózoval růst 4,5 a byl minus 4,5. Schodek skoro 200 mld. A ten schodek minulý rok – jak byl dosažen? No tak nejdříve snížili platy státních zaměstnanců o 10 % plošně, zmrazili důchody, ještě pravičáci zvýšili daně. Já jsem také pravičák. (Potlesk zprava.) Nechápu, proč pravice zvyšuje daně. Díky hnutí ANO se v této zemi daně nebudou zvyšovat.

Měli bychom se vlastně podívat, jak toho deficitu bylo v minulém roce dosaženo.

Já bych tady možná ještě rád vysvětlil tu absurditu, co jsou to nároky, abyste to věděli, aby to věděli občané této země. Když normální firma vykáže závěrečný účet, tak v tom účtu je všechno, i podrozvahy. No a naši politici, naše veřejná správa, si vymysleli takzvané nároky. Nároky, to je to, že ono to vlastně běží vedle rozpočtu. To jsem nikdy nepochopil. To znamená, že to jsou vlastně nespotřebované peníze těch resortů, které od roku 2008 až do roku 2013 dosáhly 140 mld. Ono je to tak, že vlastně předtím nároky nebyly, takže každý resort za každou cenu to spotřeboval, protože filozofie státní správy je utrácet. Utrácet co nejvíc. Potom vymysleli nároky, tak už s tím nespáchali, no a ty nároky jsou 140 mld. A ještě je to pomíchané s evropskými fondy. Tam je to asi 100 mld., takže vlastně ministerstvo má rozpočet a vedle toho má nárok. A pokud by na to teď někdo sáhl, tak by to rychle utratili. Takže ta filozofie je úplně jiná.

Teď se vraťme k rozpočtu a ke schodku v minulém roce, jak ho bylo dosaženo. Bylo ho dosaženo tím, že tady se vlastně už neinvestuje. Od rok 2010 se neinvestuje. Pan Bárta nám zastavil dálnice, tady nejsou ani vykoupěny pozemky, tady se neprojektuje, ŘSD je v rozkladu, České dráhy v rozkladu s dluhem 28 mld., ČD Cargo. Takže toho bylo dosaženo vlastně za cenu, že se neinvestuje.

Já nechápu, že tento stát ani nespočítal, že nemáme mateřské školky. My vlastně začínáme od bodu nula. Nemáme ani místa kolem velkých měst do základních škol, kde teď vypisujeme nový program.

Já nevím, co tady dělali kolegové, typičtí reprezentanti porevoluční doby. Viděli jste tady pana Laudátu. Ten má kvalifikaci, ten mluví o všem, ten má kvalifikaci takovou, že byl jednou členem ODS, že se podílel na skvělé rekonstrukci Obecního domu a na skvělé rekonstrukci Kongresového centra, a potom uzavřel smlouvu na IČO s IDS, to je taková firma, která kontrolovala tunel Blanka. Totální tunel. Totiž ta Praha, ten tunel Blanka, to metro do Motola za 20 mld. a ty tramvaje jednoho bývalého generálního ředitele velké firmy této země nás stály 70 mld. A pan Laudát tam má na to smlouvu. Monopolní smlouva. A pan Laudát tady poučuje o tom, jak bychom to měli dělat. To je skutečně úsměvné.

My jsme převzali zemi asi v tom stavu, že tady někdo mluvil o BIS. Jasně, BIS – údajně chybí čtyřicet míst. Já se neptám, na co jsou ty zprávy BIS, když BIS každý rok říká, že tu prorůstá organizovaný zločin – a někteří reprezentanti sedí v této Sněmovně – do veřejné správy. Co z toho děláme, když si nemůžeme dělat ani poznámky a když čteme, že někdo krade ve státních firmách, tak s tím nemůžeme nic dělat?

A podívejme se teď na ty orgány, které tady mají vlastně zabezpečovat hlídání přerozdělení našich daní. Finanční úřad, který tady řídil nejlepší ministr financí v historii České republiky. Totálně bez koncepce. Největší daňový ráj – Praha. Ano. V naší zemi se daně moc neplatí. Jaká byla filozofie finančního úřadu, když jsem se ptal? No, klientsky vstřícná. Takže daňová působnost finančního úřadu není celorepubliková. Proto se všichni nastěhovali do Prahy a ve Voticích chodí daňová kontrola jednou za rok nebo dva. Mimo Prahu kontroly jsou samozřejmě velice časté a tady vlastně vůbec nechodí. Teď hledáme

nového finančního ředitele Finančního úřadu Praha. Údajně je to životu nebezpečné, mi říkali kolegové. Tak doufejme, že ho najdeme.

Vezměme si celní správu, jak to řídil náš skvělý ministr financí. Karuselové obchody, kde se firmy obsluhují přímo z rozpočtu. Prostě neudělali reverse charge, prostě nezavedli párování DPH na vstupu a výstupu, to, co my budeme dělat a bude to trvat dva roky. Prostě nezavedli elektronický výkaz tržeb, jak to mají v Chorvatsku, abyste vybrali daně. Tady to nefunguje.

Můžeme si povídat o úřadech práce. Ano, já s paní poslankyní Hnykovou jsem včera seděl, s paní Žitníkovou jsem se potkal už asi šestkrát. Já jsem navštívil hospice, domovy důchodců a zařízení pro postižené děti. Tam vidíte politiky, kteří tam chodili před volbami, kteří se fotili s postiženými dětmi a slibovali jim státní prachy. Já jsem se s nimi nefotil, ale já jsem jim ty prachy dal ze svých zdaněných peněz.

Ano, určitě by měli dostat více. Jenže my jsme se zavázali, že tuto zemi, kterou jsme převzali v totálním rozkladu, chceme dostat perspektivně do vyrovnaného rozpočtu. A jak to tedy máme udělat, když teď všichni oprávněně chtějí zvýšení platů, které jim pan Kalousek s Nečasem vzali? Jak to máme udělat? Jak máme začít stavět, když tu není nic připravené?

Prachař přišel s tím, že budeme vykupovat pozemky na dálnice. Dvacet čtyři let po revoluci nemáme ani tu podělanou D1, kterou otevíral Štrougal! Nemáme dálnici Lovosice – Ústí, nemáme dálnici na Linec, na Vídeň, na Wrocław. Havránkovou řešili osmnáct let. To je výsledek!

Lidi jako kolega Laudát – to je velká motivace, proč jsem šel do politiky, protože není možné, aby tuto zemi stále okecávali stejní lidé, za kterými vůbec nic není.

My všechno řešíme. Armáda chce víc peněz. Všichni chtějí více peněz. A my jsme zdělili nějaký rozpočet. Kdo řídil státní firmy? Byl nějaký výkon akcionářských práv? Ne. Managementy řídily naše politiky. Ti si tam akorát prosazovali své zájmy a své různé financování a teď konečně někdo začíná řídit.

Pan Kalousek by nám mohl říci o firmě PrivCo (?), jak ji řídil, když jsme se tam osmnáct let soudili s Volkswagenem a teď přijdeme o 310 mil. korun.

Proč zaměstnal trestně stíhaného Radka Šnábla, který byl údajně největší génius na arbitráže a potom tam dělal smlouvy s kanceláří, kde pracuje jeho manželka, kde je podané trestní oznámení.

Jak jste řídili ekologické zakázky, mi řekněte. Proč to není v rozpočtu? Největší supertunel plánovaný – ekologická zakázka. Ano. Jak se to dělalo? No my jsme všichni věděli, jak se to dělalo. Když jsem přišel na ministerstvo, tak jsem se ptal: 140 miliard na ekologii? No ale když jsou 4 miliardy ročně na rozdělení, jak to děláte? No tak chodili občas takoví lidi a říkali: "Já to zařídím, takovou tu ekologickou havárii." Páni Antošové, Zimové, to jsou všechno bývalí podřízení pana ministra, kteří v tom jeli. Ted' byl za mnou majitel Sokolovské uhelné. Tam je připravena ekologická zakázka za 300 milionů. No a světe div se, možná se to dá udělat za 74!

Státní pokladna. Ano. Mluvíte o rozpočtu. Prostě rozklikávací. Jako já sám se na to dívám, jak to vlastně děláme. Proč nemáme řízení likvidity státu online? Proč jsme dali do státní pokladny 4,6 miliardy a co z toho máme? Nějakou účetní rezervaci? To je zajímavé, že my předkládáme deficit na příští rok 100 miliard. V roce 2014 bude schodek asi 100 miliard. Příští rok také 100 miliard. To je 200. A 2013 dluh koncem roku se bude rovnat dluhu 2015. To znamená, i když bude deficit 200, tak zadlužení zůstane stejné. No proč? Protože když

jsem přišel na ministerstvo, začali jsme emitovat dluhopisy hospodárně. Začali jsme investovat i do eurodluhopisů, ze kterých bude nějaký dodatečný výnos – 150 milionů.

Nechť nám vysvětlí pan ministr Kalousek, jak to bylo na Úřadě pro zastupování státu ve věcech majetkových. Proč nemáme v CRABu od roku 2012 pět a půl tisíce nemovitostí naspaných na hromadu? Proč to centrálně nikdo neřeší? Proč jste tam nechal uzavřít smlouvy s justiční mafí? S panem doktorem Kučerou a Veseckou? Bez plnění! A další smlouvy. A to teď rozkrýváme. A občané této země uvidí, jak se tady hospodařilo. To není žádná póza, ty audit. Pokud tady někdo 16 miliard na zakázky, které trvají od roku 1993 nebo 1995, a neměnil se dodavatel, no tak to je strašně zajímavé.

Určitě si musíme říct NKÚ – absurdní debata o kompetencích. Jasně, necht' NKÚ zveřejní všechno. Já budu určitě rád a přijmu opatření na základě doporučení NKÚ. S tím já nemám žádný problém. Také si musíme říct z hlediska investic – zákon o veřejných zakázkách, jak to funguje, jak tu funguje EIA, jak vlastně máme problémy na ÚOHS.

Ano. Takže tady je tolik problémů najednou a my jsme jasně řekli a musíme bohužel řešit všechno, protože tady se vůbec neinvestovalo. Proto je ten schodek takový nízký za minulý rok. Protože se neinvestovalo. Vracely se peníze. Vracely se peníze do rozpočtu. To je absurdní. A my teď vlastně chceme řešit všechno najednou. To, co tady povídají pan Laudát a pan Kalousek, je skutečně úsměvné. Stačí si dohledat to, co oni prognózovali. A hlavně to, v jakém stavu nám předcházející vlády zanechaly tuto zemi. A pro mě je to skutečně začátek. A nevím, kdo od nás může očekávat za pět měsíců něco konkrétnějšího, než jsme zatím udělali.

Děkuji. (Bouřlivý potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane vicepremiére. Mám zde čtyři faktické poznámky a pak s přednostním právem je přihlášen pan poslanec Kalousek. S první faktickou poznámkou je přihlášen pan Adolf Beznoska. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl jsem jenom pár ekonomických dat, ale po tomhle projevu přece jenom aspoň jedna věta.

Jsem dalek toho, abych někomu říkal, jak mají vypadat projevy ve Sněmovně, jakou mají mít úroveň. Proto si dovolím volně odcitovat jeden twitter pana Ivo Rittiga. To jméno jistě znáte. Já jsem toho člověka v životě nepotkal. On v tom svém příspěvku na twitteru říká: Andreji, měl bys radši mlčet po tom všem, co jsme spolu za těch patnáct let prožili. (Bouřlivý potlesk poslanců ODS.) Já jsem si dovolil jenom tohle připomenout.

Abychom se vrátili k těm ekonomickým datům... Samozřejmě ta situace, kdy přišla ekonomická krize a schodek 80 miliard za loňský rok, to znamená při poklesu ekonomiky 0,9 %. Pro tento a příští rok se počítá s růstem, který bude ve výši převyšující 2 % HDP. To znamená, opravdu se bavíme o tom, že kdybychom načetli 1 % ekonomického růstu, což představuje zhruba 15 miliard, 2 % je 30 miliard, a pokud je ten schodek ještě o dalších 20 miliard vyšší, než byl v minulém roce, pak se přece nemůžeme bavit o tom, že jsme tady nastavili nějaká úsporná opatření.

Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, i za dodržení času. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Michal Kučera. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych též velice krátce zareagoval na projev pana ministra Babiše a navázal bych i na citaci, kterou tady přednesl můj kolega Beznoska.

Víte, pane ministře Babiši, o vás prohlásil váš stranický kolega ministr Brabec v nějakém deníku, že pocházíte z jiné planety. Já mu po tomto projevu skutečně musím dát za pravdu. Vy tady opravdu mluvíte jako mimozemšťan. (Poslanci ANO protestují a vykřikují: Fuj!)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Laudát. (Poslanci ANO se posmívají.)

Poslanec František Laudát: Dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Já si myslím, že pan Babiš tady ukázal, jaká je vaše vize společnosti. Nechápu, proč se soudí na Slovensku. Já myslím, že každým svým projevem, každým svým vystoupením, tím, co kde řekne a udělá, dokazuje (poslanci ANO se smějí), že jeho praktiky před rokem 1989 se mu tak zaryly pod kůži, že se jich nemůže zbavit ani dokonce po dvaceti letech. (Poslanci ANO protestují.)

Já se nestarám o jeho kšefty. Nestarám se o to, jak stavěl do haptáku expremiéra, který se dneska dal na cestu k Bohu. Nestarám se o to, jestli se kamarádil nebo nekamarádil s Rittigem. Je to jeho věc. A každý slušný člověk by se měl starat o to, o co se starat má.

Včera na rozpočtovém výboru – teď už konečně chápu, proč absolutně nezvládá Ministerstvo financí, a já jsem dokonce velice vážně zvažoval po jeho včerejším trapném expoé na rozpočtovém výboru, že sem dám návrh na zařazení bodu "fungování Ministerstva financí". Minulý týden fiasko, co se týkalo rozpočtu institucí, které mají statut nezávislý, tak to muselo být kvůli panu Babišovi nadvakrát, resp. jeho resortu. To, co tam předváděl, byl festival trapnosti.

A nebyla to moje slova, která tam řekl předseda Ústavního soudu. Já vám něco řeknu, vážení. Zaznělo to tadyhle z této lavice (ukazuje za sebe na vládní lavici). Je to poprvé v mé kariéře, kdy jsem neprojednal rozpočet své instituce s ministrem financí. Je to poprvé, kdy sem nepředkládám s Ministerstvem financí konsensuální rozpočet. A je to poprvé, kdy jsem na Ministerstvu financí potkal nesvéprávné lidi.

Reakce na sebe nedala dlouho čekat. Když se podíváte, tak už včera běželo na Lidovkách, jak si Ústavní soud chtěl nehorázně opatřit dvě drahá auta.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, váš čas dvě minuty vypršel.

Poslanec František Laudát: Děkuji, přihlásím se znovu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, dvě minuty mi budou určitě stačit.

Až si zase budete stěžovat, že opozice dělá obstrukce, tak si vzpomeňte, když děláte obstrukce sami. Navrhoval bych, aby panu ministru financí napsali jiný projev. Já už jsem to slyšel potřetí. Proč ne, myslím, že každý si může říkat, co chce. Nicméně na každou otázku na rozpočtovém výboru, na každý konkrétní dotaz na nějaké číslo slyšíme stejný, nevím, jestli projev, sled mnoha myšlenek a mnoha kritik apod. A tak já myslím, že není od věci možná položit dotaz k tomu, co padlo, případně nějaké malé edukativní okénko.

Z asi 150 věcí, které tady pan ministr financí zmínil, za prvé říká, stát nepostavil dostatek školek. Možná máte i ve svých řadách nějaké starosty, možná se podívejte do zákona. Školky mají na starosti obce. Nevím, kolik je státních školek v této republice. Jestli chcete zavést státní školky, možná, je to radikální změna.

Potom tak plamenně tady hovořil o daňovém ráji. Praha je daňový rád, Praha je daňový ráj. Tak jeden dotaz. Kde má sídlo vaši firma? Není to náhodou v Praze? (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další přihlášený do diskuse s faktickou poznámkou je pan poslanec Igor Nykl.

Poslanec Igor Nykl: Děkuji za slovo. Já bych strašně nerad poslouchal ze strany ODS, a zaznělo to tu, nějaké věty o kmotrech, protože co se vám podařilo určitě dobře v minulých letech, je to, že jste vytvořili takovou novou mapu ČR, my tomu říkáme kmotrovská mapa. Když se podíváme, západní Čechy – Jurečko, jižní Čechy – Dlouhý, severní Čechy – Oulický, Novák, Brněnsko – dokonce tam figuruje jeden poslanec tady. Severní Morava – Drobil. To je na Wikipedii. A to se vám povedlo strašně dobře. Takže nevytahujte ty kmotry, protože to je katastrofa, která byla začátkem všeho. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než udělím další slovo, pouze potřebuji upřesnit od pana vicepremiéra Babiše, zda se hlásí s přednostním právem, nebo faktickou poznámkou. Faktickou poznámkou. Dobře, dám vás do pořadí. S faktickou poznámkou na prvním místě je teď přihlášen pan poslanec Pavel Plzák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přihlásil jsem se k faktické poznámce, protože mě trochu popudilo označení našeho pana ministra, že by měl být nějakým mimozemšťanem. Pak jsem se na to podíval z druhé strany a říkal jsem si: To, co za ním stojí za práci, to, co on vybudoval, kolik zaměstnává lidí, a sáhněte si do svědomí, kdo z vás to dokázal, potom bychom si mohli říct: více takových mimozemšťanů.

Byl tady několikrát osočován z konfliktu zájmů a já jsem si pak vždycky říkal: Vždyť všichni víme, co pan Babiš dělá. Víme, jaké má majetky, víme, jak podniká, je to transparentní. Myslím si, že daleko horší v minulých letech bylo, že státní zakázky dostávaly firmy s naprosto anonymními vlastníky a bylo to ve valném procentu těchto zakázek, a já si myslím, že tenkrát jste tady měli zvedat ten ukazováček a říkat pozor, pozor. Ale zvedali jste tady jiné prsty, já je nechci ukazovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Další v pořadí s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Laudát. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, už nebudu dlouho zdržovat. Blahopřeji KDU-ČSL a sociální demokracii k takovému koaličnímu partnerovi a k takovému ministru financí. Myslím, že na podzim budete řešit velké dilema. (Smích, potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan vicepremiér Babiš. Vaše dvě minuty, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Já bych jenom panu poslanci Stanjurovi chtěl vysvětlit, že do obcí na mateřské školky jdou peníze z resortu Ministerstva školství. S panem ministrem Chládkem jsem se teď domluvili, dáváme tam mimořádně 200 milionů. Vypsali jsme program na dobudování kapacity základních škol, takže já, akorát mimozemšťan, protože jsem zjistil, že do každého kraje, to je jako obraz, jak funguje veřejná správa. To RUD, ten deal, co udělal, nebo obchod, co udělal Kalousek se starosty, že navýšíme RUD a půjdou s ním, tak teče do kraje ze šesti míst daně procentuálně, takže vlastně oni nevědí. A potom jsem zjistil z 136 kapitol. Normální mimozemšťan by řekl, dám to na hromadu a odkrojím jeden koláč kraji. Ne. Náš stát tam dává, do každého kraje tečou ze 150 míst peníze. Tak si asi umíte představit, jaká je to administrativa.

K daním, pane poslanče Stanjuro. Za minulý rok zaplatím jako fyzická osoba 87 mil. korun a moje firmy 650 mil. korun. Opakuje se to skoro každý rok. Já jsem jako v pohodě. Akorát se podivuji nad tím, že když už pan nejlepší ministr financí Kalousek zřídil speciální útvar, že on kontroluje vlastně ty nadnárodní firmy. Firmy, ano, jako je moje firma, byly na kontrole. Firmy kontrolované první čtyřkou, které platí daně a platí nejvíce daní. Proč nekontrolují firmy, které neplatí daně, které vyšetřuje policie, které jsou podezřelé? Na to jste měli udělat specializovaný útvar. I to je jeden z dalších vašich nesmyslů. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já vím, že to je oblíbená politická disciplína, když ministr financí říká, že není politik. Já se na něco zeptám a on mi odpovídá na něco jiného. Já jsem se ho fakt neptal, kolik platíte daně, ani vaše firma, ani vy. Myslím si, že mi po tom nic není. Zeptal jsem se, když jste kritizoval, že daňový ráj v Praze, jestli vaše firma je registrovaná v Praze. To je jednoduchá odpověď, ano – ne. Na to není odpověď "já jsem zaplatil tolik". Neodpovídejte na něco, na co jsem se neptal. Chtěl jste se pochválit, kolik jste zaplatil daně, tak jste to učinil, v pořádku. Myslím si, že to není nic, co by měl někdo kritizovat. Ale nejsem tady od toho, abych se ptal jednotlivých poslanců nebo těch, kteří mají nějakou firmu, nebo jejich kamarádi mají firmu nebo jejich příbuzní mají firmu, kolik konkrétní firma. Vy jste začal o tom, jak daňový úřad v Praze – daňový ráj. Tak jsem se jenom zeptal. Stačí odpovědět, ano – ne. Nemusíte mi říkat čísla. Nepovažuji za slušné, takovou otázku pokládat. Dobře, pochválil jste se, ale nebyl to můj dotaz, tak neříkejte, abych vám odpověděl, zda jsme platili daně. Fakt jsem se na to neptal, protože mi to nepřísluší. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan vicepremiér Babiš. Máte slovo, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Myslel jsem, že jste to pochopil, pane Stanjuro, ono to vyplynulo z mojí řeči. Moje firma sídlí v Praze a je kontrolována tím specializovaným útvarem, který kontroluje všechny firmy, které tady platí daně. A to, že je Praha daňový ráj, vás vezmu na návštěvu... Teď za mnou byla paní

Pudilová, to je řadová zaměstnankyně Finančního úřadu Prahy–Chodov. Paní důchodkyně bere 17 200. Údajně má kontrolovat, ale ona chudinka je v tom systému, co tam mají, IDS, takže dvě hodiny čeká, než to vyblíje nějaký papír, a ona ani nestačí vyměřovat daně. Ona má 600 klientů a má 500 nevyřízených různých žádostí ze všech stran.

Vy jste zdecimovali ty úřady. Oni museli propouštět lidi a my teď budeme lidi nabírat, asi 300 nebo 400, protože ti lidé nestačí vůbec dělat základní práci. A proto je Praha daňový ráj, protože tady chodí kontrola v některých částech jednou za 320 let. A proč pan nejlepší ministr financí Kalousek nezařídil celostátní působnost, jako má policie nebo státní zastupitelství? A když nějaké malé finanční úřady v podstatě nemají až tolik práce a chodí na kontrolu, a některé firmy si stěžují, každý rok nebo každý druhý, a tady jednou za 300, no tak jste to měli zařídit tak, a to jste mohli, aby ti lidé, kteří pracují v Ostravě, na Moravě, mimo Prahu, kontrolovaly pražské firmy, které se sem samozřejmě masivně nastěhovaly, aby neplatily daně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Mám zde přihlášeny další dva poslance s faktickou poznámkou. První je pan poslanec Vácha a po něm pan poslanec Stanjura. Poprosím pana poslance Váchu o faktickou poznámku.

Poslanec František Vácha: Pane předsedající, dámy a pánové, my jsme se teď dozvěděli, že to trvá 300 let, než se dostane na kontrolu nějaké firmy. Ale pak je zajímavé, že se objeví zpravodajský internetový deník, je tady měsíc dva, začne kritizovat pana ministra financí, začne kritizovat hnutí ANO, a pan ministr při tiskové konferenci řekne, že se mu to nelíbí a že na něj pošle finanční kontrolu. A co se nestane! Do týdne, do dvou týdnů je finanční kontrola tady v tom deníku. Takže tady je nějaký rozpor – 300 let, 14 dní, měsíc. Každý si z toho udělejte svůj vlastní závěr o tom, jak se zneužívá státní moc novou mocí v této zemi. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za tu odpověď, že firma registrovaná v Praze – nicméně já si z té debaty odnesu, a dneska odjíždím zpátky do volebního kraje, a je nás tady myslím 21 z Moravskoslezského kraje, tak to vyřídíte všichni v pondělí ve svých regionálních kancelářích: Lidé z Ostravy, z Moravy na těch finančních úřadech nemají moc práce. Řekl ministr financí. (Ohlas v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan vicepremiér Andrej Babiš. Máte slovo, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já nechápu, proč pan Stanjura lže. Já jsem díky panu poslanci Kortemu dostal papír, že češtinu mám za C2. (Pobavení v sále.) Takže myslím, že to všichni slyšeli, že jsem neřekl, že vlastně nemají práci.

Chtěl bych jenom říct o tom Echu, o té bývalé partě z Lidových novin. Vždycky když vznikne nová firma a pan ministr Kalousek to ví, tak tam přijde kontrola na DPH. To je normální. Je zajímavé, že pan Kalousek to věděl dřív, že tam je ta kontrola. Já jsem se to dozvěděl následně. Taková náhodička.

A když mluvím o kontrole za 300 let, tak se bavím o kontrole z titulu daně z příjmů právnických osob. Samozřejmě na DPH chodí kontrola často. Takže abychom si neplekli pojmy s dojmy. Zkuste být exaktní.

A není to pravda, já jsem nikdy neřekl, že na někoho pošlu nějaký finanční úřad. Ani to nemám v kompetenci. Ani to nemůžu udělat. Já jsem se vyjádřil na tiskové konferenci, že bude zajímavé vidět, jak pan – tzv. investor to zvládne. Protože já asi vím, kolik stojí takový internetový deník. Jestli má tolik peněz na to. To je všechno. Ale o žádné kontrole nebyla řeč. Takže byl bych rád, kdybyste nelhali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tento moment neregistruji žádnou faktickou poznámku, přihlášení, takže přihlášeného s přednostním právem mám pana poslance Kalouska. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. No tak – tohle bylo tak za C3. (Smích. Potlesk.) Nicméně, pane ministře, dovolu, abych vám poděkoval za poměrně obsáhlou odpověď, která skutečně objasnila mnohé. Já sice mohu souhlasit pouze s tím, co jste říkal u problematiky nároků, že tomu nerozumíte. Tam s vámi plně souhlasím. Jinak si troufnu říct, drtivá většina ostatních vět byla zcela nerelevantních. Dovolím si uvést jenom dva příklady, které se týkaly přímo útoků na mě.

Ta novela RUD, na kterou jsem docela hrdý a kterou uvítali všichni starostové na českém i moravském venkově, která výrazně zlepšila život lidí na venkově, ta se týkala výlučně obecních rozpočtů. Ta se vůbec netýkala krajských rozpočtů. Pan ministr Babiš říkal – ta novela RUD, ten deal, co Kalousek udělal se starosty, a pak hovořil o financování krajů. Vám doporučím, abyste panu ministrovi nevěřili. Panu ministrovi doporučím, aby si nechal vysvětlit, co to je RUD, čeho se týká, jakými mechanismy jsou financovány obce a jakými mechanismy jsou financovány kraje. Jsou to dva úplně jiné případy.

Druhý příklad se týká oné prognózy. Samozřejmě prognózovali jsme pro období politické změny a bylo zřejmé, že bude mít svůj legitimní mandát vláda, která šetření neměla v programu. Takže bylo legitimní také do prognózy na léta 2014 a 2015 napsat velice optimistickou, byť nešetřící prognózu, že alespoň snad ta rozhazovačná vláda to udrží pod 3 procenty. Ale zvyšování strukturálního deficitu jsme logicky museli předpokládat.

Vláda, která však uchopila svůj mandát zcela legitimně, říkala "my budeme šetřit". Což byla velká naděje pro nás, kteří vyrovnané rozpočty máme jako velkou makroekonomickou prioritu. Ale prostě, kolegové, nedává logiku, říct: vy jste nešetřili, vy jste nehospodařili, ale snižovali jste strukturální deficit, to prostě i oficiální materiály Ministerstva financí musejí přiznat, a my budeme šetřit, a my budeme hospodařit – a zvyšujeme strukturální deficity. Buď jedno, nebo druhé. Není možné obojí. To potom je stejný nesmysl jako ten RUD, který jsme slyšeli. To prostě nedává logiku. A já apeluji na vaši inteligenci, abyste souhlasili alespoň s tímto rozporem. Jestliže my jsme nešetřili, a přesto jsme snižovali strukturální deficity, tak jak vy můžete říkat, že budete šetřit, když ty strukturální deficity budete zvyšovat? To je, promiňte, totéž, jako kdyby vám vaše manželka řekla: "Ušetřila jsem, neboť jsem koupila levnější houbičky na nádobí. Jo, a Pepo, tady jsem si koupila ještě tenhle krásnej kožík, když tak hezky šetřím." Tento primitivní příklad mi připomíná vaši rétoriku.

A teď zcela vážně. Situaci pokládáme za vážnou, neboť se domníváme, že velké společenské i politické náklady, které byly vynaloženy na stabilizaci veřejných rozpočtů, by neměly být vyhozeny z okna. A vrátím se k tomu, co řekl pan poslanec Pilný, a já s tím souhlasím, že země potřebuje nějakou svoji vizi, nějakou svoji strategii. A my si myslíme, že potřebuje alespoň nějakou svoji dlouhodobou nebo alespoň střednědobou fiskální strategii.

Jsme v situaci, kdy budeme v této Poslanecké sněmovně projednávat nejenom zákony státních rozpočtů, ale budeme projednávat i fiskálkompakt, ke kterému se vláda přihlásila na úrovni Evropské unie. Budeme projednávat i finanční ústavu, kterou teď vláda projednává a ministr financí ji předložil. Využívám této příležitosti, protože zatím jsme to říkali pouze ve veřejných zdrojích, já jsem sice nabídl panu předsedovi vlády jednání, ale zatím žádná nabídka k jednání nezazněla, využívám tedy příležitosti předsedy vlády, ministra financí, a využívám toho, že zasedá Poslanecká sněmovna, abych jménem klubu TOP 09 a Starostové zcela oficiálně vládě předložil vstřícnou opoziční nabídku. A myslím si, že to je vstřícnost, která nemá v historii moderního parlamentarismu od opoziční strany precedent. Dobrá, respektujeme, že politické dohody na rok 2015 o rozpočtu jsou v takové situaci a v takové fázi, že zvýšíte strukturální deficit oproti strukturálnímu deficitu Fischerovy vlády. Pokládáme to sice za nesmírně chybné, rozmařilé a ne hospodárné, ale prostě musíme to asi vzít jako fakt. Pojďme se zkusit dohodnout, že od roku 2016 tento strukturální deficit, který plánujete na 1,8 – to znamená téměř na dvojnásobek maximální výše, kterou připouští fiskálkompakt –, budete snižovat tím minimálním tempem, které doporučuje OECD i Evropská komise, to je 0,5 procenta ročně. Tedy střednědobá strategie – 1,8 – 1,3 – 0,8 – 0,3.

Vláda je v takovém případě v mimořádně komfortní situaci. Zatímco minulé vlády musely konsolidovat s tím, že nemohly počítat s přírůstkem HDP, vláda je v situaci, kdy může počítat s dvouprocentním přírůstkem HDP. Jedno procento je zhruba 12 mld. příjmů do státního rozpočtu, to je 24 až 25 mld. meziročního přírůstku, což je víc než ono půl procenta. Takže vláda při tomto minimálně požadovaném tempu nemusí vůbec šetřit, nemusí vůbec snižovat výdaje. Může výdaje pouze zafixovat a to půl procento hravě získá meziročním přírůstkem HDP, protože těch 25 mld. tam bude mít z roku na roku z přírůstku ekonomiky. Já bych si samozřejmě přál rychlejší tempo, ale respektuji, že to bude to nejpomalejší možné, tzn. půl procenta ročně.

Za předpokladu, že by vláda byla ochotná jít tímto minimálním způsobem šetření, tzn. šetřila by třikrát pomaleji než my, ale stále by šetřila, za tohoto předpokladu garantuji hlasy všech poslanců TOP 09 pro podporu fiskálního kompaktu, pro podporu finanční ústavy a pro podporu všech návrhů státních rozpočtů, které budou odpovídat této finanční strategii. Jakkoli návrhy státních rozpočtů nebudou odpovídat našim prioritám, bude tam třeba více na mzdy nebo více na sociální dávky, než nám by se líbilo, méně na vědu a výzkum, než nám by se líbilo, jakkoli nebudou odpovídat těmto prioritám, budou-li odpovídat této strategii a tomuto minimálnímu šetřicímu tempu, můžete se spolehnout na podporu všech našich hlasů, nejenom u těch dokumentů, které vyžadují ústavní většinu, ale také u návrhů státních rozpočtů.

Jsem dvacet let v politice a nezazněla dosud takhle vstřícná nabídka od opoziční strany v zájmu nějaké společné finanční strategie ve prospěch České republiky s tolerancí k tomu, že dokážete šetřit pouze třikrát pomaleji, než jsme šetřili my.

Prosím vládu... Nebo prosím – prosit nemusím... Nabízím vládě jednání na toto téma, nabízím vládě písemnou dohodu. To, s čím nemůžete počítat, je podpora zvyšování strukturálních deficitů. To potom nemůžete říkat, že šetříte. Buď jedno, nebo druhé. (Potlesk z řad TOP 09 a Starostové.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Před řádně přihlášenou paní poslankyní Chalánkovou zde mám jednu faktickou poznámku, takže poprosím pana poslance Bendla o faktickou poznámku.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já se pokusím stručně. Protože když jsem poslouchal pana místopředsedu vlády a dám na stranu takový ten bulvární populistický balast,

tak v jeho slovech je řada rozporů. Před volbami – a některé dokonce řekl v tuto chvíli tady – před volbami padaly řeknu hlasy o tom, jak stát má šetřit, jak stát neinvestuje. Dokonce to říkal pan místopředseda vlády i tady, že už dávno mohlo být postaveno ledacos. A to musí být z investičních finančních prostředků, nikoliv z prostředků, které jsou provozní. Ale v tom samém projevu nám tady říká, že bude nabírat úředníky na Ministerstvo financí, tzn. jedním slovem: zvyšovat provozní výdaje státu. To nás čeká pravděpodobně. Ale ono už se tak i stalo, že stát najímá další úředníky. Státní pozemkový úřad od pádu Nečasovy vlády nabírá 230 nových úředníků. To jsou desítky milionů korun, které mohly být proinvestovány v těch silnicích, pane místopředsedo vlády. Ročně, v uvozovkách, jenom na Státním pozemkovém úřadu. Nevím, kolik budou činit náklady potom, až se sečte, kolik nových úředníků bylo přijato na jednotlivé resorty místo toho, aby byly proinvestovány v investicích, které jste tady sám kritizoval, že neexistují. Myslím si, že budou všichni překvapeni.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Registruji v tento moment další tři faktické poznámky, takže první s faktickou poznámkou je pan Ivan Filip. Máte slovo. (Zprava se ozývá: Vojtěch!) Vojtěch, omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Když tak Vojtěch Václav, myslím, že mám v křestním listě, ale to nevadí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za upřesnění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Víte, vážení členové vlády, paní a pánové, já jsem slyšel nabídku pana předsedy klubu TOP 09 o tom, jaká by byla krásná spolupráce s opoziční stranou. A jako představitel nejsilnější opoziční frakce tady v českém parlamentu mám jedinou obavu – aby ta nabídka nebyla kompenzována tím, že se nebudou odhalovat právě ty resty, které tam po sobě pan bývalý ministr financí zanechal. To bych byl opravdu velmi nerad! (Potlesk z řad KSČM a hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ivan Pilný.

Poslanec Ivan Pilný: Vážené kolegyně a kolegové, to, co jsme slyšeli před chvílí od pana ministra Kalouska, je byznys plán, který jsem viděl v televizním pořadu Den D. Je sestavený na základě excelovské tabulky. Ono je velmi těžké predikovat vývoj ekonomiky na následující léta. Je to takové věštění z křišťálové koule a samozřejmě ta čísla o spotřebě a příjmu to velmi výrazně ovlivňuje. Dále nerozlišuje mezi spotřebou a investicí. Dovoluje nám fixovat spotřebu, ale kde budeme mít peníze na ty investice? To je potřeba přece dělat. Spotřebu navíc nelze zafixovat. Když se podíváme jenom na to, jak bude přibývat počet důchodců, tak mandatorní výdaje prostě porostou bez ohledu na to, že budeme respektovat excelovskou tabulku pana ministra Kalouska. Další věci, kterou neřeší, o tom tady už můj předřečník mluvil, jsou závazky z minulosti, které minulá vláda vytvořila. Vytvořila černé díry, které je potřeba nějakým způsobem zafixovat.

Takže můžeme se na to podívat jako na plán, který je předložen na úrovni dne D, ale nedá se realizovat. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Karel Rais, po něm pan vicepremiér Babiš a poté pan poslanec Kalousek. Takže vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já bych vás chtěl trochu obrátit směrem k tomu, co máme projednávat, a to je návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013. Tady ty politické prognózy o tom, jak to bude hezké příští a přespříští rok, když se dáme dohromady s opozicí, to není na pořadu dne. Na pořadu dne je stav státu, který tato vláda převzala. A je jasné a zaznělo to tady: Jsou tady dluhy, to je naprosto zřejmé, a je tady podržená poptávka, co se týká státu. Stát prostě podržel poptávku, zvýšil daně, tak jak tady bylo řečeno, pravicové vlády zvyšovaly daně, každého z nás to sejmulo, lidově řečeno, minimálně o 8 %. A poptávka domácností byla také podržená. V podstatě se to převzalo skutečně v dosti dezolátním stavu. A o tom se tady má diskutovat. Finanční pakt přijde na pořad dne myslím příští týden. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan vicepremiér a ministr financí Andrej Babiš. Máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Ono se to těžko argumentuje. Pan Kalousek... Dvacet let tady je. Víme, jak to tady vypadá, dvacet čtyři let po revoluci.

Takže já znovu zopakuji, necht' si to někdo vyhledá a prověří, že strukturální deficit, který navrhoval pan ministr financí Kalousek v dubnu 2013, byl o půl bodu vyšší než strukturální deficit, který navrhujeme my na rok 2015. Takže on navrhoval podstatně více. A samozřejmě pan Kalousek se nám vysmívá. On říká, že je vstřícný. Ale on ví dobře, že to není reálné. Protože pokud bychom měli akceptovat podmínky strukturálního deficitu v rámci fiskálního paktu, tak bychom museli jít na deficit někde řádově kolem 60 miliard, takže bychom museli všem státním zaměstnancům dát poloviční výplaty. Je to jen gesto. Je to výsměch. Není to seriózní a já nejsem ochoten už dále o tom tady diskutovat, protože je to skutečně debata o ničem, demagogie a lži.

K panu Bendlovi. Je s podivem, že v parlamentu jsou mezi námi ještě lidé, kteří privatizovali středočeské nemocnice, kteří rozdávali Klasu přes pračku na peníze Comunicu, trestně stíhaný pan Savov někde na útěku v Londýně. To byli všechno partáci pana Bendla. Škoda, že jste neušetřili na IT, na ZIFu a ty Klasy, stovky milionů, které šly někam přes nějaké kanály. Takže skutečně obdivuji tyhle pány, že vlastně tady měli ještě tu troufalost a znovu vůbec kandidovali a jsou tady mezi námi. Pokud tito lidé budou mezi námi v parlamentu, tak se nikam nikdy nepohneme. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Kalousek. (V sále je neklid.) Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Tam už chybělo: a proto je potřeba je všechny zastřelit.

Ne, vážně. Já jsem tu nabídku myslel vážně bez jakýchkoliv postranních úmyslů a je to ta nejserióznější a nejměkčí nabídka, jaká mohla zaznít. Není v tom žádná demagogie. Cítuji pouze materiály Ministerstva financí, doporučení OECD a doporučení Evropské komise. Jestliže neumíme snižovat strukturální deficit tím nejpomalejším doporučovaným způsobem 0,5 %, tak je to docela ostuda. Je to vaše právo, ale potom nemůže říkat, že chcete šetřit,

protože pak to dovedete do situace, kdy nepříjde Kalousek s nějakou vstřícnou nabídkou, ale přijdou mezinárodní instituce a řeknou "jestli chcete pomoci, tak procento ročně". Excelovskou tabulkou bez jakékoliv diskuse. Byly země, které si tím musely projít, a vy se vydáváte cestou, která zase do té stanice směřuje poté, co jsme to s obrovskými náklady dali dohromady. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji i za dodržení času. Dalším v pořadí s faktickou poznámkou je pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já rozumím, pane místopředsedo vlády prostřednictvím předsedajícího, že je vám nepříjemné poslouchat, že kritizujete, že stát neměl schopnost investovat do silnic, ale sám nabíráte úředníky, tím pádem sám sobě snižujete schopnost investovat do silnic. Místo toho, abyste státní správu zužoval a spíše hledal řešení, která povedou k tomu, aby státní správa byla efektivní, budete je nabírat a nabírá je tato vláda. Říkal jsem, že Státní pozemkový úřad nabral zhruba 230 nových úředníků. Víím, že je vám to nepříjemné, a tak poukazujete na privatizaci středočeských nemocnic, pro kterou mimochodem hlasovala i první místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. To tady jenom připomínám. Takže tady nejsem sám, kdo pro to hlasoval. Ad 1.

Ad 2. Ano, byla to tehdy dohoda koalice KDU-ČSL, ODS a tuším Nezávislých, kteří toto prohlasovali. Nemocnice, které tehdy vykazovaly ztrátu a Středočeský kraj je dotoval 100 mil. korun ročně, dnes hospodaří v černých číslech, existují, nestávkují. Nemají to jednoduché, ale státní správa ušetřila 100 mil. korun, pane místopředsedo vlády!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další v pořadí je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Votava. Přednostní právo pan premiér Bohuslav Sobotka. Máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jsem se nechtěl původně do této debaty zapojovat, projednáváme návrh státního závěrečného účtu. Byl bych velmi rád, kdyby se ještě dnes Poslanecká sněmovna dostala k novele zákona o důchodovém pojištění, protože to je norma, na kterou nepochybně čekají 2 miliony důchodců v České republice, a je to jedna z náprav chyb, které se tady staly v minulých letech. Já doufám, že se k této normě ještě dostaneme. Ale opravdu musím reagovat na to, co tady říkal pan poslanec Bendl o tom, že za minulé vlády, rozumějte Nečasovy vlády, se úředníci propouštěli a teď za této nové české vlády se úředníci přijímají.

Tak se podívejme na to, jak to s propouštěním úředníků bylo. Když se převáděly kompetence v oblasti výplaty sociálních dávek z obcí na úřady práce, co se stalo. Propustili se úředníci. Výborně, výborné výsledky. Pan Drábek a pan Šiška tvrdili, že to úřady práce všechno perfektně zvládnou a že lidi vůbec nepotřebují, tak se místa zrušila, lidé se propustili. Viděli jsme přesně, jak to úřady práce zvládly. A teď nechci mluvit o tom, že zkolaboval informační systém, že se tam žádosti dávaly do krabic a počítaly se ručně, ale chci mluvit o tom, co se stalo v byznysu s dávkami na bydlení.

Přece je jasné, že bujení sociálních ubytoven, podnikatelů s nedůstojným bydlením, kde v jedné místnosti bydlí 10, 15 lidí, všichni pobírají sociální dávky na bydlení, tak tento byznys se rozjel v okamžiku, kdy vaše reforma převedla výplatu dávek z obcí na úřady práce a škrtli jste lidi, kteří v terénu tyto věci měli kontrolovat. Oni tam dneska nejsou. A já se nedivím ministryni práce a sociálních věcí, že přichází s návrhem posílit úřady práce, protože jste škrtli lidi, kteří měli kontrolovat zneužívání sociálních dávek. A to je cynismus! Protože vy

jste na jednu stranu zlikvidovali kontrolu zneužívání sociálních dávek a na druhou stranu obviňujete systém z toho, že umožňuje zneužívat sociální dávky. Tohle je absolutní pokrytectví, které jste tady předvedli. Konkrétní příklad. Úřady práce, vaše vláda, ministr Drábek z TOP 09, náměstek Šiška odsouzený za korupci nebo vydírání v souvislosti s informačními systémy! Tohle byl jejich projekt!

A druhý příklad, který jste tady zmínil, Státní pozemkový úřad. To je přece také obrovské pokrytectví z vaší strany, ale neuvěřitelné! Vy jste tady jedním hlasem – jedním hlasem v té době trestně stíhaného poslance Pekárka – prosadili církevní restituce. Muselo vám být jasné, že desítky tisíc položek, které budou církve požadovat po Státním pozemkovém úřadu, bude muset někdo zadministrovat. Vždyť to přece bylo jasné, když jste zákon schvalovali. Neříkejte mi, že jste byli tak hloupí, že vám to vaši podřízení neříkali, že bude věci potřeba zadministrovat – desítky tisíc žádostí o vydání církevního majetku. A co vy jste udělali? Vy jste sloučili dvě instituce. Vznikl Státní pozemkový úřad, SPÚ, a propustili jste několik set jejich kvalifikovaných zaměstnanců. Propustili jste několik stovek kvalifikovaných lidí vpředvečer přijetí zákona o církevních restitucích, v okamžiku, kdy už bylo jasné, co chcete schválit, že to schválíte za každou cenu bez ohledu na jakékoliv námitky opozice. Propustili jste několik set lidí a pak jste to tam pustili. Úřad dnes nestíhá zákonné termíny. Bod číslo 20 – vyrovnání s církvemi, návrh na prodloužení zákonných termínů. Úřad to nestíhá. A já se ptám: Je to v pořádku, že nedodržuje lhůty? Že místo toho, aby byly restituce vyřízeny do poloviny letošního roku, tak se budou možná vyřizovat ještě v roce 2015? Je to v pořádku, že stát porušuje vlastní zákony, které si stanovil? Tohle byl váš plán? Anebo ten plán byl ještě jiný a spočíval v tom, že když to úředníci nebudou stíhat, nebudou mít šanci vyžádat si všechny archiválie, všechny podklady, všechno, co doloží oprávněnost žádostí, tak prostě žádosti tím úřadem jenom projedou, aniž by je kdokoliv zkontroloval, protože tam ti lidé nebudou? Vy jste je možná totiž propustili schválně. Schválně jste je propustili, abyste usnadnili cestu vydávání majetku bez toho, aniž by byl dostatečně prověřen. Druhý konkrétní příklad toho, jak jste takzvaně šetřili tím, že jste propustili lidi z úřadu, na který se následně v důsledku vašeho zákona naválila agenda.

A třetí konkrétní příklad. Už tady dneska byl zmiňován, a já ho proto zmíním jenom velmi stručně, a to jsou finanční úřady. Tam jste také šetřili. Když jsem s těmi lidmi z finančních úřadů mluvil v minulých letech a ptal jsem se: Ano, a kde ti lidi jsou propouštěni? Kde vám škrtají ta místa na finančních úřadech? Tak jsem dostával jedinou odpověď: Na kontrole! Když jsem mluvil s vedoucím kontroly, on říkal: Podívejte se, já jsem tady měl šest lidí na kontrolním oddělení. Teď pan ministr financí Kalousek udělal úsporné opatření a mně z těch lidí zbyla polovina! Polovinu jsem musel propustit, aniž by se mi snížil počet kontrolovaných subjektů. Prostě škrtili se lidi na kontrolních odděleních prostě proto, že to bylo nejjednodušší. A tak finanční úřady omezily počet kontrol. Takovým způsobem tady probíhalo tzv. propouštění, tzv. snižování počtu zaměstnanců.

Prosím vás, už tady tyto věci neopakujte! Je přece jasné, jak se ty věci odehrály, jaké katastrofální důsledky to mělo. To si nepamatujeme jenom my, to si pamatují miliony obyvatel téhle země, kteří byli konfrontováni s výpadky ve fungování státu za vaší vlády. Děkuju. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Mám zde čtyři faktické poznámky. S první faktickou poznámkou poprosím pana poslance Votavu, aby vystoupil. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já myslím, že tady už zaznělo mnohé. Dávám jako zpravodaj návrh na to, abyste procedurálně nechal hlasovat o ukončení rozpravy a věnovali se usnesení. Děkuji. (Ze sálu nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Takže tak jak jsem se poradil i s místopředsedou Filipem, není možné v tento moment dát hlasovat o ukončení. Musíme nechat doběhnout obecnou rozpravu. Tento bod není hlasovatelný. Z toho důvodu budeme pokračovat dál těmi, kdo jsou přihlášení s faktickými poznámkami. První v pořadí je pan vicepremiér a ministr financí Andrej Babiš. (Nechce.) Ne? V tom případě pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo vlády, já nevím, jak moc jste poslouchal debatu. Ale váš místopředseda vlády tady říkal, že je připraven najímat další úředníky a posilovat Ministerstvo financí. A když jsem tady mluvil o Státním pozemkovém úřadě, já jsem samozřejmě nepředpokládal, že padne Nečasova vláda, a byl jsem připraven s tím počtem úředníků, který Státní pozemkový úřad měl, situaci zvládnout.

Moje zkušenosti jsou totiž následující. Když jsem byl hejtmanem, říkali mi: Nemůžete zrušit ze 12 úřadů, které řídí silnice, to nemůžete udělat. To bude katastrofa! To bude absolutně něco šíleného, a tak se okresní ředitelství Správy a údržby silnic, kterých bylo 12 v kraji, snažilo tímhle způsobem blokovat věci, které byly nepraktické. Nakonec jsou z toho čtyři ředitelství a žádná katastrofa se nestala. Ale všichni říkali: To bude hrozný!

Nemocnice, to je klasický příklad tady taky. Říkali mi: To, co se stane v týhle zemi, až se zprivatizuje deset nemocnic, kam ti lidé budou chodit? Co z toho všeho vznikne? To bude katastrofa! Nás to jako kraj stálo sto milionů korun ročně na dotacích, ty nemocnice dál fungují a prostě se jede dál kočárem bílým kolem černých skal!

Krajský úřad za mého působení v okamžiku, kdy jsme byli v polovině jednoho volebního období, tak jsme si sami k sobě řekli: ne, musíme snížit počet úředníků! Taky jsem zevnitř úřadu slyšel to, jak to nepůjde, jak to bude strašný, co hrozného se stane! A nakonec jsme ze 700 lidí sundali počet krajských úředníků na 630 nebo kolik to bylo.

To prostě není pravda. Je to jenom o vůli a schopnosti toho to dokázat, či nikoliv. Buď hledáme způsoby, anebo důvody, pane premiére.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času a poprosím pana poslance Laudátu s jeho faktickou poznámkou.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem tady korektně zareagoval na pana předsedu rozpočtového výboru a sami jste slyšeli, co následovalo. Když vám tady pan ministr financí říká, tak si to prověřte. Já myslím, že na prověřování kvalifikaci ukázal on, že je ten pravý na pravém místě, a s tolikaletou zkušeností na něj tady nikdo nemáme.

Ale jaká je realita, pane premiére? Včera byl rozpočtový výbor, na druhý pokus schválil rozpočet NKÚ. Došlo k tahanici mezi Ministerstvem financí a prezidentem NKÚ. Tak abyste věděl, i vaši poslanci, koaliční poslanci, zabili mé doprovodné usnesení, ve kterém jsem vyjádřil obavu, že nebude NKÚ plnit funkce, které po něm chceme. Zůstal prakticky na svém, nakonec kývl na to, že se jedná o konsensuální rozhodnutí, takže tady navalíte desítky či stovky úředníků, ale tam, kde by to bylo potřeba, celkem tady je jistý konsensus, že chceme po NKÚ větší výkon, chceme jim přidat pravomoci. Tak vy ty instituce necháváte žít na pokraji. Totéž se stalo s rozpočtem ombudsmana a dalšími.

Nedůstojné tahanice. Než byste pustili někde statisíce či jednotky milionů, tak tam jste nedali a tady chcete říkat o transparentnosti, o efektivitě. V žádném případě. Ministerstvo financí v tuhle chvíli neordinuje efektivitu. Zeptejte se svých zástupců a pana předsedy, co se v rozpočtovém výboru už poněkolkáté ve věci předkladů Ministerstva financí děje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Igor Nykl. Máte slovo.

Poslanec Igor Nykl: Děkuji za slovo. Prostřednictvím vás předsedajícího bych chtěl poprosit pana poslance Bendla, ať nemluví o středočeských nemocnicích tady, protože středočeské nemocnice jsou uváděny v evropské zprávě o korupci jako symbol toho, jak to nemá ve zdravotnictví vypadat. A chtěl bych dále upozornit, že to je právě jeden z důvodů, proč se musí rozkrýt smlouvy s nemocnicemi, jak to vypadá, protože vy, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, se svým kamarádem kardinálem Richelieu uváděným v té zprávě jste umožnili získat krásné nadstandardní smlouvy, a proto vykládáte o černých číslech! To není žádné umění takhle hospodařit ve zdravotnictví. To se teď ukáže, jestli se rozkrýjí ty smlouvy. Tam uvidíme, kde vaši přátelé, na co si sáhli, a proto to tam zdánlivě šlape. Ale tak to nemůže být. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO).

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Dále je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Laudát. Po něm pan poslanec Bendl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Já jenom na vysvětlenou, protože pan předseda rozpočtového výboru se domnívá, že snad on je kompetentní na prověřování, to v žádném případě prosím. Vedle, soused.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a požádám pana poslance Petra Bendla s jeho faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Bendl: Já jenom velice smírně. Já jsem s tím nezačal. (Smích v sále.) Začal s tím váš pan předseda, tak si nestěžujte na to, že tady tohle téma je! Protože já ho sem nevnesl. To ad 1. A ad 2. No tu zprávu napsal člověk, který je ochoten nahatý udělat za peníze stojku na náměstí, kdekoliv si řeknete, a nejde o žádný oficiální dokument Evropské unie.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a ještě jedna faktická poznámka pan poslanec Nykl.

Poslanec Igor Nykl: Děkuji za slovo. Prostřednictvím vás předsedajícího, nevím, kde pan poslanec Bendl říká, že nejde o žádnou oficiální zprávu. Je to oficiální zpráva Evropské komise European Study on Corruption. Má to 333 stran a strana 85 až 89 je věnována Hořovicím a podobně, kde jste jmenován vy spolu s kardinálem Richelieu českého zdravotnictví osobně. Asi si oni nevymýšlejí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tento moment neeviduji žádnou faktickou poznámku a velice rád předávám slovo paní poslankyni Chalánkové, řádně přihlášené do rozpravy. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Běžela jsem honem a možná budu rychlá tak, jako by to byla faktická, ale já jsem řádně přihlášena.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jste řádně přihlášena. Ano, je to tak.

Poslankyně Jitka Chalánková: Když dovolíte, já bych nejprve zareagovala na pár věcí, které tady zazněly. Také samozřejmě jsem nespokojena s tím, jak probíhá byznys s chudobou a s přeřinčováním ubytoven. Jenomže lidé, kteří žijí v ubytovnách, tvoří jen menší část těch, kteří přijímají příplatky, příspěvky a doplatky na bydlení. Je jasné, že tato věc se musí řešit velmi razantně a velmi tvrdě. Je potřeba si ale uvědomit, že většina z těchto lidí žije mimo ubytovny a narůstá nám počet příjemců těchto dávek na bydlení a zároveň se také zvyšují koeficienty, které zvyšují finanční prostředky, které do této oblasti jdou. Takže není to pouze zneužíváním tzv. doplateků na bydlení, což je odpudivý jev a musí se změnit. Příkladem takového možného řešení je i senátní návrh, který jsme již schválili v prvním čtení a je vlastně napsán v odpovídajícím znění, které již bylo připraveno v minulé Poslanecké sněmovně jako poslanecký návrh. (V sále je trvalý hluk.)

Ráda bych ale upozornila vládní koalici, že se podařilo uzákonit také výplatu těchto dávek na bydlení pouze po dobu 84 měsíců na dobu 10 let, a tyto měsíce ubíhají a tikají jako časovaná bomba, tak aby se tady stihl také připravit ten zásadní zákon o sociálním bydlení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně, ale poprosím naše kolegyně a kolegy o ztišení hluku v sále.

Poslankyně Jitka Chalánková: Ale já přidám na hlase. (Mpř. Bartošek: Dobře. Prosím.)

Pak bych velice ráda upozornila při projednávání v kontrolním výboru, že ve zprávě NKÚ bylo pochvalně zmíněno přijetí legislativních opatření ke zlepšení výběru daní minulou vládou. Nebudu je zde plně vyjmenovávat, jsou určité k dispozici v této zprávě NKÚ.

Dále jsme vzali na vědomí projednávání kontrolního závěru, který se věnoval projektu státní pokladny, kde bylo konstatováno, že tento projekt splnil očekávání, která do něj byla vkládána, a byl podepsán panem ministrem financí Babišem. To je to, co bylo.

A teď bych ještě ráda se bavila jenom krátce o tom, co vlastně bude dál. V prognóze si prosadili sociální demokraté do budoucna spoustu zvýšených povinných výdajů zhruba ve výši 20 mil. korun. Oproti tomu ovšem nemají dostatečné příjmy. Počítají s mimořádnými příjmy 30 mld. Více než 15 mld. mají získat z dividend ČEZu, 6 mld. z nahromaděných zisků ze státních lesů, 2 mld. ze Státního ústavu pro kontrolu léčiv, skoro 2 mld. mají přijít ze státního Budvaru – a je potřeba si uvědomit, že mandatorní výdaje se budou opakovat každý rok, kdežto tyto mimořádné příjmy se každý rok opakovat nebudou.

Dále můžeme očekávat nastavení dluhové brzdy, kdy začneme reagovat, až schodek rozpočtu přesáhne 55 % HDP, říkám-li to technicky správně. Je to tak? (K posl. Votavovi.) Neporadíte, asi to tak bude. A já zde teoreticky předložím takovýto nápad, jak by asi vypadal rozpočet, který by byl vyrovnaný. Příjmy rovná se výdaje. A to je ta pravda, které bychom se měli podívat do očí. (Poznámky z místa zpravodaje.) Je to chytré! Myslím si, že takto by měl každý stát hospodařit, odkrojit tu část, kterou by věnoval obraně své země, a pak se podívat do rozpočtu, kolik může dát na investice a kolik dá na důchody. Taková je pravda dnešního dne. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Vzhledem k tomu, že již neeviduji nikoho přihlášeného s faktickou poznámkou a ani řádně přihlášeného do rozpravy, táži se, zda tomu tak je (ano), v tom případě požádám o závěrečná slova. Zeptám se pana prezidenta NKÚ Miloslava Kaly, zda si vezme závěrečné slovo. (Ano.) Pane prezidente, závěrečné slovo.

Prezident Nejvyššího kontrolního úřadu Miloslav Kala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v závěrečném slově vám chci skutečně poděkovat za skutečně důkladné projednání naší zprávy. (Pobavení a potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dále se chci zeptat, zda si vezme závěrečné slovo pan poslanec Votava. Ne. A chci se zeptat pana místopředsedy vlády a ministra financí – také si nebere závěrečné slovo. V tom případě končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. V tento moment neregistruji nikoho přihlášeného do podrobné rozpravy, takže se táži, zda tomu tak je. Je tomu tak. V tom případě končím podrobnou rozpravu a půjdeme k hlasování. Táži se, zda si pan poslanec vezme závěrečné slovo před hlasováním o návrzích. (Ano.) Návrh usnesení přečtete. Dobře. Takže já vás poprosím, přečtete návrh usnesení.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Projednávání bylo opravdu nadstandardní, nebývalé.

Seznámím vás s návrhem usnesení: Poslanecká sněmovna bere na vědomí státní závěrečný účet České republiky za rok 2013, který pro státní rozpočet v roce 2013 vykazuje příjmy, výdaje a schodek tak, jak je uvedeno, dále výsledky rozpočtového hospodaření územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti v České republice za rok 2013, dále stav státních finančních aktiv České republiky k 31. prosinci 2013, dále informaci o hlavních výsledcích hospodaření státních fondů České republiky za rok 2013 podle údajů uvedených v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu, za další informaci o stavu a vývoji státních záruk uvedenou v sešitu D návrhu státního závěrečného účtu, za další informaci o stavech fondů organizačních složek státu uvedenou v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu, dále informaci o postupu privatizace a o stavu a použití prostředků vedených na zvláštních účtech za rok 2013 podle zákona č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku. A za druhé – souhlasí s vypořádáním schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2013 financujícími položkami tak, jak je uvedeno.

Toliko návrh na usnesení. Můžeme o něm hlasovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Usnesení bylo přečteno. Vzhledem k tomu, že byla velmi dlouhá diskuse, tak vás nejdřív všechny odhlásím.

Poslanec Václav Votava: Já se ještě omlouvám, pane místopředsedo. Je tam ještě návrh na doprovodné usnesení, ale to bychom hlasovali poté.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přesně tak. Jestli někdo nevznáší námitku proti takto navrženému způsobu hlasování, není tomu tak, budeme hlasovat tak, jak bylo řečeno.

To znamená, v tento moment zahajují hlasování o usnesení rozpočtového výboru, tak jak zde bylo přečteno. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Je to hlasování číslo 79. Kdo je proti? Končím hlasování číslo 79.

V sále je přítomno 151 poslanců, pro návrh bylo 122, proti žádný. Tento návrh usnesení byl přijat.

A nyní bych vás poprosil o doprovodné usnesení.

Poslanec Václav Votava: Doprovodné usnesení, které vychází z usnesení výboru pro bezpečnost, jestli se nemýlím. (Mpř. Bartošek: Ano, správně.)

Přečtu ho: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby při zpracování návrhu státního rozpočtu na rok 2015 a střednědobého výhledu na léta 2016 a 2017 zachovala pro Bezpečnostní informační službu alespoň úroveň výdajů ve výši schváleného rozpočtu pro rok 2014 a zabývala se možnostmi financování výstavby datového centra."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a zahajuji toto hlasování o doprovodném usnesení a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti? Je to hlasování číslo 80.

Končím toto hlasování. V sále je přítomno 151 poslanců, pro doprovodné usnesení bylo 121 poslanců, proti žádný. I doprovodné usnesení bylo přijato.

Tím končím projednávání tohoto bodu a otevírám projednávání bodu

10.

Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně práce a sociálních věcí paní Michaela Marksová. Já vás poprosím, paní ministryně, ujměte se slova. A ostatní kolegy a kolegyně bych poprosil opět o ztišení, abychom slyšeli, co bude přednášeno. Děkuji vám za pochopení.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, o návrhu tohoto zákona jsem už podrobně hovořila v rámci prvního čtení, a tak jenom připomenu, že tento návrh definuje nový typ nekomerční služby péče o dítě a jeho cílem je rozšířit a doplnit existující škálu služeb péče o předškolní děti a zároveň těmto službám, které již v řadě případů existují, dát nějaká jasná pravidla. Myslím, že jednotlivé pozměňovací návrhy, které vzešly z jednání na výborech, vám budou přečteny zpravodaji těchto výborů. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní ministryně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ve výboru pro sociální politiku, Stálé komisi pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny a výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výborů a komise byla doručena jako sněmovní tisky 82/1–3.

Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Hana Aulická-Jírovcová.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych vám přednesla usnesení sociálního výboru, který přijal na své 7. schůzi 28. května 2014, usnesení č. 45. Toto usnesení máte pod sněmovním tiskem 82/2. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní zpravodajce. Nyní prosím, aby se postupně ujali slova zpravodaj Stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny poslanec Zdeněk Soukup a poté pověřený zástupce výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Pavel Ploc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, mám tu čest vás seznámit s usnesením, ke kterému došla Stálá komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny na své 5. schůzi dne 30. května 2014.

Stálá komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny po zdůvodnění zástupců Ministerstva práce a sociálních věcí a po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Zdeňka Soukupa a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem na vydání zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 82, ve znění schválených pozměňovacích návrhů;

II. pověřuje předsedkyni komise, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu;

III. zmocňuje zpravodaje komise Zdeňka Soukupa, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já také děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Pavla Ploce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Ploc: Dobrý den, dámy a pánové. Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové za Ministerstvo práce a sociálních věcí, zpravodajské zprávě poslance Františka Adámka a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, tisku 82, ve znění tohoto pozměňovacího návrhu:

1. V části první hlava II § 3 odst. 2 se na konci písmene e) slovo "nebo" zrušuje –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, ale nemusíte číst celé usnesení, stačí odkázat na sněmovní tisk.

Poslanec Pavel Ploc: Odkazuji na usnesení výboru, sněmovní tisk 82.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní, než otevřeme obecnou rozpravu, dovoluji, abych omluvila z pracovních důvodů pana ministra financí pana Andreje Babiše z pracovních důvodů od 12 hodin do konce dnešního jednacího dne.

Poprosím, pane poslanče, ještě jednou načtete číslo sněmovního tisku.

Poslanec Pavel Ploc: Je jedna oprava. Odkazují na usnesení školského výboru, na tisk 82/3. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já také. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili paní poslankyně Semelová, paní poslankyně Hnyková, pan poslanec Beznoska a paní poslankyně Nohavová a paní poslankyně Kovářová. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Semelovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Návrh zákona o dětské skupině vyvolal rozsáhlou diskusi jak při prvním čtení, tak na výboru či různých seminářích, kde jsme měli možnost slyšet názory pro i proti. Jednotlivci i různé skupiny nás pak oslovili i prostřednictvím mailové pošty.

Mnozí z diskutujících oprávněně upozorňují na potřebu rodičů s malými dětmi nastoupit do práce. Zájem rodičů je zcela pochopitelný. Velké množství rodin s dětmi se zvláště po přijetí asociálních reforem Nečasovy vlády potýká s výraznými finančními problémy, kdy jim scházejí peníze na základní životní potřeby, což se významně dotýká právě jejich dětí. Velmi špatně jsou pak na tom z tohoto hlediska matky samoživitelky. Varující je údaj, že 50 % z nich se po rozvodu ocitá na hranici chudoby, do níž se propadají i se svými dětmi. Z tohoto pohledu je proto snaha matek či otců nastoupit co nejdříve do práce naprosto pochopitelná. Jiná otázka ovšem je, zda mají při současné nezaměstnanosti, zvláště v některých regionech, vůbec šanci nějakou práci najít. Logický je v té souvislosti samozřejmě i zájem rodičů umístit dítě do předškolního zařízení. Jenže to je další problém. Řada mateřských škol a většina jeslí totiž v 90. letech zanikla a nyní sklízíme plody tohoto nesystémového řešení.

Tímto úvodem chci zdůraznit, že rodičům, kteří hledají různé cesty řešení, naprosto rozumím. Jenže řešení, které vláda, resp. Ministerstvo práce a sociálních věcí nabízí, již nereflakuje zájem dítěte. A v tom vidím problém.

Poskytnutí hlídání dětí v dětské skupině je na úkor jeho zdravého vývoje, na úkor bezpečnosti a především nebere v úvahu jeho právo na rovné podmínky přístupu ke vzdělání. Přijetím tohoto návrhu se sníží kvalita péče o dítě, ať již pokud jde o neodpovídající prostory, vybavení, denní režim, stravování, kdy vyváženou zdravou výživu, kterou zabezpečují mateřské školy, má nahradit ohřívání balíčků, jež si každé dítě přinese z domova. Problematický je i věkový rozsah umísťovaných dětí od jednoho roku do zahájení povinné školní docházky.

Za nejzávažnější z těchto výhrad však považuji porušení práva dítěte na rovný přístup ke vzdělání. Ty děti, které budou v dětské skupině, budou oproti dětem z mateřských škol výrazně znevýhodněny, resp. nebudou vůbec připravovány na vstup do základní školy. Tuto výhradu považuji za zásadní. Význam předškolního vzdělávání pro budoucí vývoj dítěte potvrzuje řada průzkumů, mimo jiné i lékařů, kteří prováděli výzkum mozku a došli k závěru, že nejvíce schopný pro získávání dovedností je do čtvrtého roku věku dítěte. Proto je tak důležité zařadit dítě do předškolního vzdělávání, zvláště pak děti ze znevýhodněného socio–

kulturního prostředí, a to co nejdříve. Z dalších expertních výzkumů zaměřených na tuto problematiku zase vyplývá, že až 85 % osobnosti jedince se formuje do šesti let jeho věku.

Způsob utváření by však měl probíhat pod vedením kvalifikovaných pedagogů, kteří vědí, co dítě ve kterém věku potřebuje, co může a má zvládnout, aby se mohlo dál vzdělávat. Odpovídající přípravu, souhrn znalostí z oblasti pedagogiky a vývojové psychologie mají jednoznačně učitelky mateřských škol, které tak dokážou zabezpečit vzdělávací a výchovné potřeby dětem daného věku. Připraveny jsou i na poskytování péče a vzdělávání dětem s různými druhy postižení a se speciálními vzdělávacími potřebami. Pominout nelze ani význam, který mají mateřské školy pro vyrovnávání sociálních a ekonomických rozdílů. Nakonec ne náhodou chce Ministerstvo školství poslední rok v mateřské škole stanovit jako povinný, s čímž se dá jedině souhlasit. Bohužel, zakotvením dětských skupin do speciálního zákona se může stát, že dosáhneme pravého opaku, neboť tak otevíráme vrátka pro další možný úbytek mateřských škol. Pro některé obce bude ekonomicky výhodnější vytvářet podmínky pro vznik dětských skupin místo toho, aby zřizovaly mateřskou školu.

Skupina dětí nemusí splňovat stejné hygienické podmínky jako mateřinky. Zákonem legalizujeme privatizaci těchto služeb a rezignaci státu na předškolní vzdělávání. Jde o krok zpět, jak už jsem říkala při prvním čtení, do 19. století. O ústup od kvalitního systému předškolního vzdělávání k pouhým hlídárnám. Přitom si stěžujeme na nízkou úroveň vzdělání. Vláda by proto měla maximálně podpořit mladé rodiny s dětmi ne dětskými skupinami, ale výstavbou jeslí a rozšiřováním kapacit mateřských škol, které mají vzdělávací plán vytvořený na základě potřeb dětí tohoto věku.

Vzhledem k tomu, že však není vůle k odměnění tohoto zákona, předkládám pozměňovací návrhy, k nimž se přihlásím v podrobné rozpravě, které by měly řešit hlavní problémy, o nichž jsem v souvislosti s dětskými skupinami mluvila. Jedná se o povinnost poskytovatele zabezpečit dětem vzdělání na základě zpracovaného vzdělávacího plánu, dále navrhuji, aby od tří let věku dítěte do zahájení povinné školní docházky pečovala o tyto děti osoba, která má kvalifikaci učitelky mateřské školy, a konečně poslední pozměňovací návrh se týká povinnosti poskytovatele zabezpečit dětem v dětské skupině stravování, které bude odpovídat potřebným normám.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Mám tady nyní dvě faktické poznámky, se kterými se vypořádáme. První je paní poslankyně Nováková, poté prosím paní poslankyni Adamovou, aby se připravila. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, ráda bych zopakovala to, co jsem říkala už při debatě na podvýboru o regionálním školství. Jestliže je nějaké zařízení péče o dítě, které je předem koncipováno tak, že je budou využívat rodiče v době, kdy se nemohou bezprostředně o dítě starat, my nemůžeme automaticky tomuto zařízení přisuzovat zcela pejorativní nádech, že to je zařízení nedostatečné. Prosím, abychom přestali automaticky říkat, že když to zařízení není oficiální mateřská škola, znamená to, že ten, kdo o děti pečuje, je nekvalifikovaný, nepečlivý nebo že písemný výchovně vzdělávací plán nahradí všechno. Sami máme zkušenosti dlouholeté například s mateřskými centry a víme, že tam pečují o děti lidé, kteří jsou vysokoškolsky vzdělání, často třeba bývalí učitelé, čili není to vůbec nic pejorativního pečovat o děti v dětské skupině prostřednictvím lidí, kteří nejsou takzvaně oficiálně vedeni jako pedagogičtí pracovníci v mateřských školkách. Prosila bych, abychom toto zařízení nediskriminovali touto formou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně, za dodržení času. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Adamovou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, než se tady rozběhne – zase asi očekáváme dlouhou diskusi – dlouhá diskuse a budeme tady reagovat na různé takovéto, řekla bych, kolikrát až nepravdy, které tady už zazněly z úst předřečnice – nemyslím teď paní kolegyni Novákovou, ale mám na mysli paní kolegyni Semelovou –, tak se prosím zamysleme nad tím, že se tady hovoří o určité alternativě. Alternativě pro rodiny, pro rodiče s dětmi, pro samotné děti. Nehovoříme tady o tom, že chceme něco nahrazovat. Nechceme nahrazovat mateřské školky dětskými skupinami. To by bylo opravdu naprosto liché a demagogické.

Berme to tak, že je tady celá řada rodičů, kteří by se velmi rádi vrátili třeba do zaměstnání na nějaký částečný úvazek, opravdu jen na pár hodin týdně, a jim může tato skupina pomoci. Je tady celá řada takových případů, kdy může být dětská skupina pomocná. Není důvod si myslet, třeba vezmu-li jen jako jednu z věcí, která tady zazněla, že by se rodiče o své dítě nedokázali postarat tím, že mu dají do dětské skupiny jídlo, které mu připraví, a tam mu ho ohřejí. Kdybychom takové věci tady měli do detailu rozebírat, tak by se jich našla celá řada. A myslím si, že bychom tady mohli zase být až do večera a bavit se o tom, co je a co není správné a jak to má všechno být přesně ošetřeno. Ale berme to tak, že se tady bavíme o alternativě. Prosím, přistupujme k tomu tak. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Nyní prosím s další faktickou paní poslankyni Semelovou. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Mám obavy že pánské faktické teď vystřídají dámské faktické. Já bych jenom chtěla reagovat na to, co tady zaznělo.

Já v žádném případě nechci nijak očerňovat ty ženy, které se starají o děti v různých mateřských centrech a alternativách. Víím, že tomu dávají hodně a že se snaží o děti co nejlépe pečovat. To za prvé.

Za druhé, tyto alternativy existují a není kvůli tomu potřeba přijímat zvláštní zákon. Já jsem tady chtěla upozornit na to, že pokud bude přijat tento zvláštní zákon, tak se tím skutečně otevírají další cesty k dalšímu rozšiřování těchto dětských skupin právě na úkor mateřských škol, které poskytují vzdělávání, což dětské skupiny dělat nebudou. Tam je jenom výchovný plán pro péči o dítě.

Poslední věc, kterou jsem ještě chtěla zmínit, pokud jde o stravování. Já víím, že je většina rodičů takových, kteří se snaží o děti pečovat co nejlépe. Na druhou stranu je skupina rodičů, kteří tak nečiní z různých důvodů, z různých příčin. Pokud jde o stravování, stačí se opravdu podívat na to, co děti dostávají například v první třídě základní školy s sebou na svačinu. Dostávají různé sladkosti, brambůrky apod., kofoly, coca-coly, případně si to kupují potom ve škole. Ne každý rodič se takto bude starat a právě mateřská škola má zajistit, aby zdravé stravování dětí v ní dostaly a bylo poskytnuto pro všechny děti, i ty, o kterých jsem právě teď mluvila.

Podívejte se na to, jaké jsou výsledky týkající se lékařských prohlídek, co říkají zubaři na zdravý vývoj dítěte. To je jeden z úkolů mateřské školy. A v prvním případě samozřejmě vzdělávání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s faktickou prosím paní poslankyni Adamovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji. Já jenom ještě jednou zopakuji – bavíme se tady o něčem, co je pro ne úplně široké spektrum uživatelů. Nemusíme tímto opatřením obsáhnout úplně všechny, to znamená, že bychom zde vlastně vymysleli návod na to, jak uspokojit úplně každého rodiče v této zemi. Bavíme se tady o něčem, co může pomoci určitému segmentu, dejme tomu, když to tak nazvu, tohoto trhu.

A já mám kolem sebe celou řadu rodičů, celou řadu maminek, které jsou na rodičovské dovolené, na mateřské dovolené, které se chystají na početí atd. a které už teď řeší, jakým způsobem se budou následně starat o své děti. Ty opravdu vítají to, že by tato alternativa tady mohla vzniknout a že by mohly svěřit své dítě do dětské skupiny. V tomto případě, když s nimi hovořím, 99 % z nich opravdu neřeší to, co tady častokrát zaznívá, protože opravdu důvěřují tomu, že pokud budou dávat své dítě do dětské skupiny, tak si ji předtím ověří, kam to dítě dávají, jak to funguje a jestli je to správné. A myslím si, že to tak dělá každý zodpovědný rodič.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Mám tady další faktickou, pana poslance Kaňkovského. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, bylo tady řečeno, že dneska nás tady čeká smršť ženských faktických připomínek, tak já připojím kousek toho mužského pohledu.

Jsem otec čtyř dětí v poměrně velkém rozpětí dvou až sedmnácti let, takže si dovoluji tvrdit, že mám poměrně velkou zkušenost s předškolními zařízeními různého typu a také různé kvality. Já si myslím, že diskuse, která je tady vedena k tomuto novému zákonu, k této nové možnosti v předškolní výchově, by se neměla zvrtnout v to, že se tady budeme vzájemně strašit.

Já navážu na kolegyni, prostřednictvím paní předsedající, Adamovou, která to tady jasně řekla. My tady nepřicházíme bourat mateřské školky. My přicházíme s nějakou novou možností, s rozšířením nabídky předškolních zařízení. A jestliže se tady budeme strašit tím, že děti tam budou mít špatné vzdělávání, že je tam budeme zanedbávat, pokud se týká jejich stravování, tak to se dostáváme na úplně špatnou cestu. Toto ten návrh zákona neříká. A nepodceňujeme ani to, co je možná úplně nejdůležitější, a to je vliv rodiny. Jestliže budeme mít špatnou výchovu v rodinách, tak nám sebelepší předškolní zařízení toto nenahradí.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuju panu poslanci za dodržení časového limitu. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Pilného s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já si také dovolím rozbourat tu dámskou diskusi, aby to tak nevypadalo.

Chtěl bych se jenom vypořádat s dvěma mýty, a to je, že se budeme snižovat úroveň vzdělávání tím, že budeme mít dětské skupiny. Na úrovni vzdělávání v žebříčkách neustále klesáme. A není to jenom kvalitou vysokých škol nebo počtem bakalářů, kteří nemohou najít

práci. Začíná to právě v těch mateřských školkách. A my se všichni rodíme jako originály a umíráme jako kopie. A ten proces začíná opravdu někde dole. Není to dáno kvalitou učitelek v mateřských školkách, tu nezpochybňuji, ale jejich přípravou na to, jak se vlastně vzdělávají. Pokud máme ovlivnit vzdělávací proces, tak je zbytečná diskuse o tom, jestli se to bude dělat v dětských skupinách, nebo v mateřských školkách, ale je potřeba výrazně změnit přípravu pedagogů, kteří tam působí.

Potom další mýtus, to znamená stravovací návyky. Stravovací návyky se vytvářejí nějak úplně jinak – pod vlivem marketingu, zjednodušování a tak dále. To, jak by to mohly negativně ovlivnit dětské skupiny, opravdu nevím, protože děti s těmi stravovacími návyky, které začínají v rodině, prostě přicházejí a preferují je, preferují McDonaldy a tu skladbu potravin, s kterými se prostě vypořádávají obtížně nejen u nás, ale třeba i ve Spojených státech.

Nehajme tedy tady nějaké mýty, že tato alternativa něco v těch dvou zásadních věcech změní. To vůbec není pravda. To prostě bude probíhat nadále, pokud nezměníme ty základní předpoklady. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji poslanci za dodržení časového limitu a nyní prosím s další faktickou pana poslance Gabala.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Já nechci tuto debatu prodlužovat. Jenom datově je prokazatelné, že mateřské školky výrazným příznivým způsobem ovlivňují vzdělanostní šance a dráhy dětí zejména ze sociálně méně podnětných rodin, to znamená tento efekt tam je.

Já bych dal jenom k úvaze paní ministryni nebo paní zpravodajce, zda nedoprovodit tento zákon nějakým krátkým monitorovacím systémem rok nebo dva, kde by se porovnávaly výsledky dětí z běžných mateřských škol a z navrhovaných zařízení, a měli jsme tak tím pádem představu o tom, jestli tam je rozdílný výsledek, nebo je to shodné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou, která je řádně přihlášená do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy a vážení pánové, než se pustím do svého příspěvku, chtěla bych říci poslancům, kteří tady měli faktické poznámky, že jsme sem do Sněmovny přišli proto, abychom se chovali zodpovědně. Jestliže tady budeme upozorňovat na některé věci a budeme chtít pozměňovací návrhy, cítíme zodpovědnost o budoucnost. To není žádné strašení, ale chceme k tomu prostě přistupovat zodpovědně. Když načteme naše pozměňovací návrhy a ve třetím čtení tato Poslanecká sněmovna rozhodne o tom, jak to bude vypadat, tak si myslím, že to bude zodpovědné od nás od všech.

Já se vrátím ke svému příspěvku. Dovoluji si vám představit pozměňovací návrh poslanců hnutí Úsvit přímé demokracie k vládnímu návrhu zákona o poskytování služby o dítě v dětské skupině, sněmovní tisk č. 82.

Úvodem chci říci, že z počátku při jeho předložení se nám zdál vládní návrh zákona přínosný, také jsme ho podpořili a propustili do druhého čtení, neboť umožní rodičům brzký návrat do pracovního procesu díky rozšíření spektra poskytovaných služeb. Ale během hlubšího studia a při projednávání tohoto návrhu v jednotlivých výborech, jak pro sociální politiku, tak pro vědu a vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu a v komisi pro rodinu

rovné příležitosti a národnostní menšiny, jsme došli k závěru, že daný návrh nemůžeme v této podobě podpořit. Pokud bude přijat v této podobě, sníží kvalitu péče o děti, stejně jako hranice bezpečnostních, hygienických a odborných požadavků na poskytovatele těchto služeb. A to není žádné strašení. To zákonitě povede potom k větším rizikům úrazů, poškození zdraví dětí a hlavně, a to zdůrazňuji, výchovného působení na děti.

Musíme vnímat další nespornou a velmi závažnou věc a tou je kvalitní výchova dítěte. Všichni víme a už jsme to tady slyšeli, jak je právě toto období důležité pro další rozvoj dítěte a jeho přípravu na život. Problém vidíme v tom, že dětská skupina nebude zajišťovat vzdělávání dítěte zejména s ohledem na potřebu jistého dosaženého stupně rozvoje dítěte před nástupem povinné školní docházky. Zákonitě by došlo k potkávání dětí z klasických mateřských školek a z dětských skupin, což by vedlo k velmi problematickým situacím, kdy by docházelo ke znevýhodňování dětí z dětských skupin a jejich problematickému zapojení do školního kolektivu. Zvýší se nároky na pedagogy prvních ročníků školní výuky, ale především to bude mít neblahý vliv na dítě. A to my prostě nechceme.

Náš pozměňovací návrh také zabráni likvidaci veřejných služeb péče o předškolní děti, a to zejména systému předškolního vzdělávání, který jsme dlouhá léta budovali a okolním světem za to byli velmi kladně hodnoceni a oceňováni. Jsme zásadně proti komplexní privatizaci služeb poskytování péče o předškolní děti, kterou tento zákon legislativně upravuje a nastavuje. Všichni víme, že ne vše, co bylo v útrobách Ministerstva práce a sociálních věcí připraveno a bylo myšleno dobře, nakonec přineslo lidem prospěch. Připomeňme si dnes již zmiňovaný příspěvek na bydlení a jeho zneužití, kdy ve výsledku na něj doplácíme my všichni. Máme vážné obavy, že dětské skupiny po čase vytlačí v našem nestabilním prostředí díky své finanční výhodnosti dlouhodobě budované kvalitní mateřské školky.

Proto poslanci hnutí Úsvit přímé demokracie přicházejí s pozměňovacím návrhem, který omezí věk v dětské skupině. Dítě by mohlo být v dětské skupině pouze od jednoho do čtyř let a pak by až do začátku nástupu do základní školy navštěvovalo mateřskou školu, která je na tento vstup kvalitně připraví. Tento pozměňovací návrh byl vložen do systému jako sněmovní dokument 916 a já se k němu přihlásím v podrobné debatě.

Žádám tímto ostatní poslankyně a poslance o podporu a schválení našeho pozměňovacího návrhu ve třetím čtení a zároveň žádám vládu o urychlené komplexní řešení této otázky tak, aby přijala efektivní opatření a umožnila rozšíření veřejné sítě předškolních zařízení péče o děti, a tak umožnila a zajistila rodinám kvalitní a odbornou péči o jejich děti v předškolním věku. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a nyní prosím pana poslance Adolfa Beznosku, který je řádně přihlášen do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Kolegyně, kolegové, nebudu to opravdu zdržovat, protože už v prvním čtení jsme si řekli mnohé. Na výboru pro sociální politiku ta debata trvala asi tři hodiny, pokud si dobře pamatuji, tak jenom takové zřetelné stanovisko, jak se na to dívá Občanská demokratická strana.

Jednak hledáme legislativní rámec pro něco, co v podstatě u nás již existuje. Není to nic nového a já si myslím, že obava o tom, že se budou rušit mateřské školky, je opravdu lichá. Je to jenom komplementární nástroj předškolního vzdělávání. Je to rozšíření variability, flexibility pro rodiče, ať se rozhodnou, jakou představu mají o cestě svého dítěte v předškolním věku, a já si myslím, že ten zákon je připraven v zásadě velmi dobře. Umožní totiž i rodičům, zejména maminkám, třeba i časnější návrat do práce. Individuální volbu pro

děti, které trpí různými specifickými chorobami. Některé děti jsou velmi obtížně vzdělávatelné v standardních mateřských školkách. Je to jedna z dalších možností.

Posbíral jsem některé dotazy, které jsem slyšel buďto na výboru, nebo od svých kolegů, případně jsem je dostal po mailu, a pokusím se na ně v krátkosti odpovědět.

První častý dotaz je, že dětské skupiny na rozdíl od školek nezajišťují vzdělání. K tomu chci říci, že opravdu ony nenahrazují mateřské školky, nicméně nejsou pouhou hlídárnou. Dětské skupiny svoji roli socializační, výchovnou a povinně od tří let věku dítěte plní i vzdělávací roli, protože mají svůj vlastní vzdělávací plán, který rodičům, nebo budou muset mít, který je rodičům k dispozici.

Druhá velká výtku byla, že je to dobrý byznys. Tady bych chtěl k tomu říct, že to není pravda. Dětské skupiny budou fungovat nekomerčně a výše úhrady za pobyt dítěte nesmí překročit výši zřizovacích a provozních nákladů.

Třetí příspěvek, že neexistují přísná hygienická pravidla, a nekvalifikovaný personál. Znovu říkám, že ani v tomto případě to není pravda, protože zákon řeší hygienické podmínky velmi jasně a dokonce stanovuje i jasné nároky na kvalifikaci personálu, prostě těch, kteří se budou o naše děti v dětských skupinách případně starat.

Co se týče případného zániku mateřských školek, k tomu uvedu jenom tolik, že tato obava rovněž není namístě. Dětské skupiny opravdu jenom nahrazují. Nedokážu si představit starosty obce, tak jak o tom hovořila Jana Hnyková, kteří by rušili mateřské školky jako standardní prvek předškolního vzdělávání zavedené. Opravdu si myslím, že toto je zcela liché, není to prostě pravda.

Co se týče stravování, variabilita, volnost atd. je také dobře. I doma se pro své děcko snažíte zajistit stravování tak, aby mu to vyhovovalo. Jsou děti, které mají specifické diety, a pokud budou navštěvovat dětskou skupinu, tak si ten balíček, tu svačinu, ten oběd do školky přinesou.

A poslední taková věc – nikdo to nebude kontrolovat. I tady jsou nastaveny jasné kontrolní mechanismy, které mohou tuto kontrolu provést.

Suma sumárum, bavíme se opravdu o jakémsi doplňku předškolního vzdělávání. Nedělejme z toho žádnou zásadní vědu.

Jediný pozměňovací návrh, který zazněl na výboru pro sociální politiku, byl zcela oprávněný, byl to návrh pozměňovací paní kolegyně Kovářové, která říkala, že chybí mezi zřizovateli spolky. Ten samozřejmě ODS podpoří. Ostatní pozměňovky, a taková ta uniformita, snažit se svázat naše děti od nejútlejšího věku a říkat rodičům, jak to mají dělat, to považuji všechno za liché. Nechme rodiče, nechť se svobodně rozhodnou, a ty dětské skupiny si své místo určitě někde najdou. Nakonec, pokud si dobře pamatují, tak před branami mateřských školek nám v tomto roce zůstalo 60 tisíc dětí, ale než bychom ty školky případně postavili, tak to není možné zvládnout.

Doporučuji tento zákon, abychom ho pustili dál a na konci schválili. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a prosím k řečnickému pultu paní poslankyni Nohavovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině má dle svého odůvodnění vzhledem k dlouhotrvajícímu nedostatku míst v mateřských školách pomoci zaměstnaným rodičům v péči o tyto děti. Bohužel, jak odůvodnění samé, tak i samotné řešení

patří k nejhorším možným řešením v péči o předškolní děti. Omezuje se na hlídání, rezignuje na vzdělávací proces, neřeší stravování. Návrh zákona se odvolává na nedostatek míst v mateřských školách. Ten je v současné době lokální a týká se v podstatě satelitů kolem velkých měst, a to ještě časově ohraničené na maximálně tři roky.

Návrh řešení nedostatku míst v mateřských školách předložila již Topolánková vláda, posléze i Nečasova a současná koalice se k tomuto návrhu rovněž přihlásila. Ptám se proč. Proč jste přijali návrh zákona bývalých vlád? Vždyť ve svých předvolebních slibech jste žádná z vás koaličních stran nic takového neměla. V programovém prohlášení máte navyšování počtu míst v mateřských školách, ne dětské skupiny.

A ptám se zejména ČSSD: Proč se hlásíte k takovému řešení nedostatku míst v mateřských školách, když jste v minulém volebním období jako opoziční strana tento návrh silně kritizovali a dnes jako jedna z vládních stran ve výborech tento zákon podporujete? To jste zapomněli na svoji kritiku, když jste dnes v koalici? Jdete dokonce i proti návrhu svého ministra školství, který hovoří o návrhu povinného posledního ročníku v mateřské škole.

V současné době porodnost klesá a již nyní jsou v mateřských školách umisťovány i děti mladší tří let, takže nový zákon je nadbytečný.

Podle rozpravy nad jednotlivými pozměňovacími návrhy ve výborech vyplynulo, o co skutečně tvůrcům zákona jde. Je to zpoplatnění této služby a vpuštění byznysu. Přestože je zákon označován jako nekomerční, ve skutečnosti tento statut nemá, protože se vyhýbá označení této služby jako výhradně neziskové. Ano, tvorbu zisku nezakazuje, ale v kombinaci se základními parametry právního řádu ČR, kdy každý občan i právnická osoba smí činit vše, co mu zákon výslovně nezakazuje, to znamená, že dětská skupina bude do budoucna, stejně jako i dnes, bez zákona provozována i pro zisk.

Ohrožení mateřských škol je evidentní. Ano, není to problém dneška, ale zaděláváme tím problém do budoucna. Obce při nedostatku finančních prostředků ať už na udržení mateřské školy, nebo z jiných důvodů logicky zvolí tu levnější alternativu, tzn. mateřské školy převedou na dětské skupiny a zřizovatel nebude muset řešit problém se stravováním, děti si je přinesou, nebude muset řešit kvalifikované pedagogy, někdo dětem program vymyslí a rodiče si hlídání sami zaplatí. Za několik let budeme řešit problém přebytku kapacit mateřských škol versus hlídací zpoplatněná služba, dětská skupina. Tak jako dnes po dvaceti letech se nám projevil téměř neřešitelný problém s existencí zařízení pro děti tzv. jeslové.

Chceme-li tedy ale řešit současný problém nedostatku míst v mateřských školách dětskou skupinou, dobře. Řešme jej na dobu trvání baby boomu, který během tří let pomine, a bude dostatek míst v mateřských školách i pro děti dvouleté. Pro jejich umisťování do mateřské školy bude pak stačit vyhláška o počtu těchto dětí ve třídách. Aktuální nedostatek míst je lokální a dočasný. Již dnes dětské skupiny tam, kde je po nich poptávka, bez problémů fungují a žádný zákon takovou to činnost nezakazuje. Proto je samotná tvorba nového zákona nadbytečná. Pokud už jej ale máme mít, navrhuji omezení účinnosti tohoto zákona na dobu jeho aktuální potřeby, která kolem roku 2017 pomine. Tento pozměňovací návrh je i v souladu se strategií vzdělávací politiky České republiky do roku 2020, kde je uvedena podpora dětské skupiny jako dočasná alternativa do doby navýšení kapacit mateřských škol.

V případě zákona o dětské skupině se nedokážou dohodnout ani Ministerstvo školství a Ministerstvo práce a sociálních věcí. Jedni navrhuji poslední ročník mateřské školy jako povinný a druzí dětskou skupinou neřeší vzdělávání v tomto věku a navíc cílovou skupinu dětí rozšiřují do nástupu do školy. Na seminářích konaných na téma dětské skupiny zaznívalo, jak je pečováno o děti předškolního věku v cizině, jak zde hledáme inspiraci, za hranicemi. Ale přitom my máme nejpropracovanější systém výchovy a vzdělávání dětí předškolního

věku. Navíc je součástí vzdělávací soustavy České republiky. My se opravdu v tomto směru nemusíme inspirovat v cizině. Oni by se měli inspirovat u nás.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Kovářovou, řádně přihlášenou do rozpravy. Prosím, aby se připravil pan poslanec Heger. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Při projednávání zákona o dětských skupinách ve výborech se proti němu vymezovali především poslanci KSČM. Zřejmě to vyplývá z pohledu na svět, stát či svobodu člověka. Vše má být přesně narysováno, naplánováno, od narození po celý život až do smrti. Myslím, že doba se trochu mění. Je třeba dát lidem, v tomto případě rodičům, důvěru a možnost svobodného rozhodování.

Oceňuji přístup obou výborů, kde byl návrh zákona projednáván, a též děkuji za podporu mého pozměňovacího návrhu. Ten rozšiřuje řady poskytovatelů o spolky. Podpora návrhu šla napříč politickým spektrem. Pevně doufám, že poslanci se při schvalování zákona ve třetím čtení zachovají obdobně.

A nyní pár poznámek k tomu, co jsme zde zaslechli. Prý je zde riziko, že by dětské skupiny mohly vytlačit mateřské školy, a to z toho důvodu, že budou finančně méně nákladné. Toto zaznívalo i ve výborech několikrát. Znovu opakuji: Pro zřizovatele, obce, je výhodnější, co se týče financování, místo v mateřské škole státní, protože na každého žáka dostává do svého rozpočtu přiměřený finanční příspěvek z rozpočtového určení daní, kdežto na dětskou skupinu toto dostávat nebude.

Dále mějme na paměti, že zřizovateli nejsou jen obce a města, nýbrž by také mohly být vysoké školy, firmy. A to je ta výhoda, že studující maminky, případně zaměstnankyně vysoké školy, by měly dětskou skupinu přímo na svém pracovišti.

Kritická situace ohledně kapacity míst v mateřských školách vyžaduje urychlené řešení. Dětská skupina je jednou z možností. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Dříve než pozvu pana poslance Hegera, musíme se vypořádat se dvěma faktickými poznámkami. První pan poslanec Herbert Pavera, po něm prosím pana poslance Opálku. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné odpoledne. Vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně a kolegové, jenom chci zareagovat na slova, která tady zazněla od paní kolegyně Hnykové a paní kolegyně Nohavové. Myslet si, že starosta obce zruší ve své obci školku, je tak naivní, že to může napadnout jenom někoho, kdo vůbec neví, jak školky v obcích a městech fungují. Každý starosta, a to vám říkám jako starosta obce, si váží toho, že ve své obci má školku, že funguje, že ji má výborně vybavenou a že tam má kvalifikované pedagogické pracovníky. O žádnou privatizaci školek schválením tohoto zákona o dětských skupinách vůbec nepůjde. Naopak se jedná maximálně o alternativu nabídky pro rodiče s dětmi, kteří chtějí mít děti právě někde jinde než v mateřské škole nebo se nedostanou do mateřské školky – tak tady se nabízí ta možnost, aby ty děti tam mohly chodit. Navíc jako rodič – většina rodičů určitě dá dítě do mateřské školky z toho důvodu, že tam bude platit daleko méně peněz, než by platila v dětských skupinách. Proto si myslím, že

zákon o dětských skupinách je určitě dobrá věc, a vůbec bych tady nepolemizoval s tím, že by měly nějakým způsobem nahradit v budoucnu mateřské školky. Budou pouhou alternativou pro rodiče s dětmi.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení časového limitu. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Opálku. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Nedá mi, abych nereagoval na poslední vystoupení, kde v tom prvním jsme byli obviněni jako komunisté, že chceme držet staré pořádky. Víte, ten školský systém, který byl v minulosti vybudován, od mateřských škol až po vysoké školy, nám záviděli i v západní Evropě tehdy. A kam jsme to dopracovali za těch 25 let? Stačí se podívat na statistiky, které se nepřipravují v sekretariátu KSČM, ale které dělají mezinárodní instituce. Takže bych si takové invektivy prostě vyprosil.

A k druhému vystoupení. Víte, kdyby to bylo tak, že každá obec bude ráda, že má mateřskou školu, tak města jsou také obce. Kolik nám těch mateřských škol zaniklo! Vždyť právě proto, že ty školy byly rušeny, stojíme dneska před problémem, že když byl takový padesátiprocentní baby boom, tak nejsme schopni nyní ty děti všechny umístit. A hovoříme-li o problému dětské skupiny a mateřské školy, víte, pro mě není tady v této Sněmovně nikdy nic jistého. Dneska ty dětské skupiny nedostávají peníze, když je bude zřizovat obec, ale to neznamena, že tu někdo nevystoupí za půl roku nebo za rok a že to budou dostávat také. Znam to u organizací, které dělají sociální služby, a je to potom boj státu velmi náročný. My se prostě nechováme podle toho, že každý se má starat sám o sebe a pak nebude problém, že o nikoho nebude postaráno. Protože podle tohoto hesla by se muselo řídit i Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. A nyní s faktickou prosím k mikrofonu paní poslankyni Semelovou.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já jsem jenom chtěla reagovat na tu poznámku ohledně mateřských škol nebo skupin, které jsou při různých firmách, podnicích nebo vysokých školách pro děti zaměstnanců atd. To se netýká dětské skupiny. To jsou prostě firemní školy, které už jsou dávno schváleny ve školském zákonu. Takže dětská skupina se na tyto případy vůbec nevztahuje. Jsou to firemní školky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. A teď tady máme další dvě faktické poznámky – paní poslankyně Hnyková a poté prosím s faktickou pana poslance Váchu. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážené dámy, vážení pánové, já musím reagovat, protože tu zaznělo moje jméno. Prosím vás, nikdo nejsme spasitelem a nikdo nevíme, co tady bude za pár let. Spoustu věcí řekl pan kolega Opálka a já se k němu připojuji. Prosím berte to, že k tomu přistupujeme odpovědně a chceme poukázat na všechny věci, které se už v minulosti právě v sociálních službách udály. A nechci, aby se toto stalo i ve výchově a v péči o dítě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Váchu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já bych se vaším prostřednictvím obrátil na paní poslankyni Semelovou. Nemáte pravdu. Nemáte pravdu. Existují dětské skupiny, které normálně dneska fungují. Například u nás jsme založili dětskou skupinu a jede podle návrhu zákona, o kterém teď diskutujeme. To znamená, to je v podstatě experiment. Můžete se tam přijet podívat, jak to tam funguje, jak jsou děti a maminky šťastné, jak ty maminky jenom díky této dětské skupině mohly jít do práce. Ony by do té práce jít nemohly. Teď pracují pro společnost, platí daně a dětská skupina funguje. Takže není pravda, že by všechny ty školky nebo to, co jste nazývala, dětské skupiny, byly firemními školkami. Opravdu, už teď existují dětské skupiny. Akorát potřebují mít zákon. Potřebují mít jistotu, na základě které budou fungovat. O tom se tady bavíme.

A už teď je tedy vidět, že to funguje, že to je alternativní forma péče, že to není konkurence školkám. Dneska víme, že školku dostanou, aspoň v našem městě, děti většinou od čtyř let, od tří ji nedostanou. A ta dětská skupina funguje, aspoň v našem případě, právě pro ty maminky, které chtějí dřív do té práce, po roce, po dvou letech, nemůžou umístit dítě do školky ani do jeslí. Využijí dětskou skupinu a pak samozřejmě od těch tří čtyř let dají to dítě do školky, protože vědí, že v té školce je nějaký ten vzdělávací rámec, a samozřejmě mu ho chtějí poskytnout. To jenom na upřesnění. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kudelu. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, paní předsedající, dobrý den, dámy a pánové. V první řadě chci říci, že děti do šesti let věku by měly být doma u mámy a táty. To je nejlepší výchova. Doba, kdy se rodiče hnali do práce, by měla být pryč a měli by být rodiče natolik znalí situace, aby věděli, kdy do práce matka chce nebo nechce, ale děcka aby byla do šesti let primárně doma. (Šum v sále.)

U nás v práci máme podnikovou školku, protože ve městech je skutečně potřeba nových míst v mateřských školkách. Teď je boom. Stát, obce tato místa nevytvářejí, a proto rodiče využívají těchto podnikových nebo alternativních míst pro výchovu dětí do té doby, než se místo ve školce pro děcka uvolní. Rodiče mají zájem, aby děti byly ve školkách v místě bydliště, aby se už ten kolektiv vytvářel pro první třídu a následné vzdělání. (Hluk v sále.) Ale prostě pokud ta místa nejsou, tak se využívají možnosti alternativní. Podnikové školky, dětské skupiny touto alternativou být mohou. Pokud boom opadne, bude míst ve školkách dostatek, ať dětské skupiny prostě zaniknou. Nebudou mít potřebu. (Velký hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, že vám skáču do řeči, ale chci vyzvat vaše kolegy a kolegyně v celém sále, aby zachovali klid, abyste je nemusel překřikovat. Děkuji.

Poslanec Petr Kudela: Já asi mluvím nahlas, já nepřekřikuji. Děkuji za upozornění, nicméně už jsem chtěl stejně skončit. A narážím na poznámku pana poslance Opálky. Pokud by měla nastat doba, že by dětské skupiny žádaly o dotaci, naopak skutečně ta potřeba jejich už nebude, ať klidně zaniknou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a nyní prosím k mikrofonu řádně přihlášeného do rozpravy pana poslance Hegera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já musím vyjádřit sympatie k tomu zákonu, přestože jsem velkým příznivcem mateřských školek, pokládám je za dlouholetý zdařilý konstrukt našeho školství a myslím si, že také vytvořily síť velmi kvalitních učitelek, celkem renesančně vzdělaných, které jsou schopné malým dětem mnoho věnovat. Ale přesto to populační kolísání ukázalo, že v našem státě není dostatečná flexibilita v zajišťování péče o malé děti, a doufám, že tento zákon, který poskytuje jakousi alternativu, projde.

Ale to hlavní, kvůli čemu jsem chtěl vystoupit, je jiná věc. Týká se oblasti zdravotnické. Je to otázka očkování. Vzhledem k tomu, že se paralelně s projednáváním tohoto zákona objevila velká aktivita lidí, kteří patří do sféry nepřátel očkování, někteří přímo jsou odpírači očkování a zcela zbytečně komplikují naši scénu mediální občasnými výpady proti povinnému očkování, které patří k jednomu z nejlepších úspěchů našeho zdravotnického systému. Protože byly tendence narušit povinnost očkování v rámci tohoto zákona, tak já cítím za svou povinnost říci, že z hlediska vědecké epidemiologie a vědecké organizace veřejného zdravotnictví je očkování, povinné očkování, zavedeno jako věc, která je v souladu s doporučením Světové zdravotnické organizace. Naše země je pro vysokou proočkovanost zejména v oblasti dětských chorob velmi chválena a Ministerstvo zdravotnictví a sféra hygieny tento stav velmi propagují a doufají, že i tak nadále zůstane.

Věc samozřejmě vypadá velmi levně, když se začne říkat, jak je očkování nebezpečné a jak přináší určité komplikace. Ale je potřeba říct, že tyto názory vycházejí z nepodložených studií, které se označují za vědecké, ale nejsou jimi. Nejsou řádně prokázány, zatímco ten pozitivní efekt je prokázán opravdu velmi seriózně a současná kvalita očkovacích vakcín dává vysokou pravděpodobnost toho, že jsou naprosto bezpečné.

K celé věci se vyjadřoval i Ústavní soud, který povinnost očkování v našem případě tak, jak je v zákoně zavedená, prohlásil za ústavně konformní. Já bych proto varoval před přijímáním pozměňovacích návrhů, které by mohly tento status quo rozvolnit. A prosím vás, abyste nepřijímali jakékoliv formulace, které by současnou povinnost, která samozřejmě vyjímá děti, které jsou k očkování kontraindikované a lékaři mají rozumné důvody, proč očkování u nich vynechat, aby jinak většina, která v populaci očkovaná může být a zachovává vysoký stupeň imunity a brání i těm dětem, které imunitu nemají, aby neonemocněly, aby tento režim byl zachován. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a nyní se do obecné rozpravy přihlásila paní zpravodajka paní poslankyně Aulická-Jírovcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (V sále je neklid.)

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Já vám děkuji, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já vás poprosím a znovu vyzvu kolegy, zvláště v levé části sálu, aby se ztišili.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Já si vás tedy uklidním. Můžete být, moji kolegové, prosím zticha? (Veselost.)

Jestli dovolíte, mám samozřejmě připravené své vystoupení, ale já bych si dovolila ještě pár poznámek. Chtěla bych tady poděkovat panu poslanci Hegerovi za jeho apelaci, abychom jakýkoliv pozměňovací návrh na možné rušení očkování v tomto návrhu zákona neprohlasovali. Jenom bych chtěla říct, ať tedy vysvětlí své paní kolegyni ze svého poslaneckého klubu, aby tyto pozměňovací návrhy nedávala. To jenom na okraj. Ale je to samozřejmě v kompetenci každého poslance a poslankyně, že má možnost tyto pozměňovací návrhy dávat.

Chtěla bych reagovat na poznámku, že dítě by mělo být do šesti let věku doma s maminkou, s rodiči. Já bych si tak odpověděla: Potěš nás pánbůh, jestli dovolíte.

Potom k protireakci, že poslanci KSČM jsme proti tomuto zákonu. Ležíme vám v žaludku. Ale to je dobře. Já si myslím, že my tady právě hovoříme o důsledcích a o problémech, které by mohly nastat. Jenom takové malé shrnutí.

A teď, jestli dovolíte, řekla bych pár slov. Zákon o dětských skupinách je velice kontroverzní zákon a veřejnost ho buď tvrdě odsuzuje, anebo urputně prosazuje. Vlastně zde není ani žádný kompromis. Absolvovala jsem několik seminářů, diskusí a konferencí k tomuto vládnímu zákonu a nikdo mě nepřesvědčil o změně mého původního názoru. Výtky k tomuto zákonu mám především k chybějícímu předškolnímu vzdělávání dětí a s tím souvisejícímu stanovenému věkovému rozmezí umístění dětí v dětské skupině od jednoho roku do začátku povinné školní docházky. A dále pak, jak už tady bylo řečeno, ke způsobu stravování a kvalifikaci pečujících osob.

Od začátku projednávání tohoto zákona hovoří Ministerstvo práce a sociálních věcí o dětských skupinách jako o další možné alternativě pro umístění dětí v předškolním věku a že nebude ohrožen současný stav předškolního vzdělávání v mateřských školách. Bohužel už dnes ale víme a máme i velmi silné signály, že přijetím tohoto zákona nastartujeme, a teď hovořím opravdu nastartujeme, možnost postupného rušení mateřských školek a nahrazování je právě formou dětských skupin. Proto budu podporovat přijetí všech pozměňovacích návrhů, které řeší snížení věkové hranice. Nutnost zabezpečit předškolní vzdělávání je v zájmu každého rodiče a dítěte. Rozdíl v připravenosti v prvním ročníku základní školy byl velice znatelný.

Jako další problém vidím způsob stravování. Stále se setkávám s názorem, že rodiče dokážou vždy zabezpečit dobré a vyvážené stravování svého dítěte, a proto není důvod se znepokojovat. Realita je ale opět jiná. Mnohdy je strava podávána v mateřských školách jediné dobře vyvážené jídlo, které dítě za den sní. Také jsem se shledala s názorem, že přece rodič ví nejlépe, co je pro dítě nejlepší. Já věřím, že většina z nás rodičů to tak opravdu chce a dělá to. Věřím, že většina rodičů by za své děti dýchala a udělala pro ně vše, ale bohužel naše společnost není jen o úžasných rodičích. Realita je poněkud jiná.

V současné době víme, že uspokojených žádostí je zhruba 98 % u dětí od tří let věku. Značné nedostatky jsou ale v okolí nové výstavby rodinných domků, především takzvaných satelitů, nebo na menších obcích, kde byla školka zrušena nebo nestačí kapacitně pro nově přicházející mladé rodiny s dětmi. Celkově kritická situace zůstává ale především u dětí od dvou do tří let věku. Bohužel dříve hromadně rušené jesle mají v současné době velice malou kapacitu a poptávku uspokojují jen z jedné čtvrtiny celkových žádostí. Obce ale nemají zájem rozšiřovat kapacitu jeslí, jelikož již nedostanou žádnou dotaci na zřízení místo. Ze systému jesle vypadly od 1. ledna 2014, a to důsledkem legislativní úpravy pravicové vlády. Ministerstvo školství připravilo řešení pro rozšíření kapacit mateřských škol, měli bychom ale hovořit o možné pomoci na rozšíření kapacity pro nejproblémovější věkovou kategorii, tedy

pro děti od dvou do tří let věku. Co nám brání vrátit se k ověřenému institutu dětských jeslí, kde o děti do tří let věku pečoval odborný personál? Možná by také stačilo nepodléhat špatným vzorům ze zahraničí a naopak podpořit náš zavedený a propracovaný systém předškolní péče, který nám vyspělé země tak závidí, a nechápou naše současné kroky vedoucí ke snížení standardu a kvality péče v předškolním věku. Všem se nám vrátí, vlastně už vrací. Dětské skupiny jsou zářným příkladem. Já vám děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní zpravodajce. Vzhledem k tomu, že už nemám nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím. Táži se paní navrhovatelky či zpravodajky, zda mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které jsou přihlášení pan poslanec Soukup, paní poslankyně Semelová, paní poslankyně Hnyková, paní poslankyně Nohavová, paní poslankyně Bohdalová, paní poslankyně Nováková a paní poslankyně Maxová. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Soukupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, pro který jsem sám sebe několikrát označil při jednání výboru a komise za jakéhosi posla smíru. Smír spočívá v tom, abychom poněkud sblížili stanoviska odpůrců a stoupenců tohoto zákona. Doporučuji snížit horní věkovou hranici pro děti na pět let s tím, že počítá se zavedením povinné předškolní docházky v řádné mateřské škole, což je ostatně v souladu s programovým prohlášením vlády. Návrh jsem zanesl do systému a dostal číslo 905. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s přednostním právem paní ministryni Marksovou. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den. Já jsem chtěla podle jednacího řádu § 95 odst. 1 navrhnout zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, eviduji váš návrh. Po ukončení rozpravy o něm budeme hlasovat. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Semelovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já už jsem o svých pozměňovacích návrzích hovořila v prvním čtení, kde jsem je odůvodnila, takže se pouze formálně přihlašuji k pozměňovacímu návrhu číslo 911 zanesenému v systému. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji. Já to také nebudu prodlužovat. Já se v podrobné rozpravě přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu 916, který je v systému, a jinak jsem své zdůvodnění řekla v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Nohavovou.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji. Přihlašuji se ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou evidovány pod číslem 759.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Bohdalovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. V systému je zanesen pod číslem 870 můj pozměňovací návrh k tisku 82. Jenom krátce řeknu, o co se jedná. Jedná se o zkrácení doby pobytu dítěte v dětské skupině ve dvou variantách. První varianta je od jednoho roku až do čtyř let věku dítěte. Anebo varianta číslo 2 od jednoho roku až do pěti let dítěte. Hodně se tady hovořilo o plánu výchovy a péče, já jsem s tím měla také určité problémy. Nejdříve jsem chtěla, aby to bylo kontrolováno školskou inspekcí, ale to by právě vzniklo nové školské zařízení. Proto navrhuji, aby zpracování a dodržování plánu výchovy a péče kontroloval v přenesené působnosti obecní úřad obce s rozšířenou působností.

A jako poslední a myslím si, že nejdůležitější, není to pozměňovací návrh, ale doprovodné usnesení, které se týká té věci. My bychom nebyli dneska v tak kritické situaci, kdyby poté, co byly rušeny mateřské školky v době, kdy opravdu nebyly děti, vím o tom své, protože jsem tehdy dělala náměstkyni primátora pro školství – ale některé obce ty mateřské školy odložily, pronajaly a teď je chtěly zpátky zprovoznit. Jenže mezitím došlo ke změnám hygienických norem a obce je nemohou zpátky dát jejich původnímu účelu, protože původně bylo, že na každé dítě jsou 2,5 metru čtvereční zahrady. Mezitím došlo k navýšení této normy na čtyři metry čtvereční zahrady a stalo se tedy to, že budovy, které před 10, 15 lety sloužily jako školky, v současné době jako školky sloužit nemohou. A jsou to další a další nadbytečná hygienická opatření. Proto příkládám ještě pozměňující, doplňující usnesení v tom, aby Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci s Ministerstvem školství posoudilo stávající hygienické parametry činnosti mateřských škol a dopad úpravy zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a prováděcích právních předpisů k tomuto zákonu, na využitelnost infrastruktury obcí pro předškolní vzdělávání. A za b) zvážit revizi hygienických parametrů činnosti mateřských škol tak, aby se zvýšila využitelnost stávající infrastruktury obcí pro předškolní vzdělávání. Jestliže by prošlo toto doprovodné usnesení a páni ministři o tomto začali jednat a přijali tato mírnější hygienická pravidla, tak byste viděli, kolik obcí by najednou nemělo problémy s rozšířením svých mateřských škol, kde jsou právě omezovány těmito hygienickými normami.

A pak bych ještě poprosila o jednu věc. Mluvíme o předškolním vzdělávání a tady se často říká školky. A vlastně zakladatel předškolního vzdělávání Jan Amos Komenský napsal jeden spisek a ten se jmenuje Informatorium školy mateřské. Čili nebavme se o školách, ale o školách.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Novákovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dovoluji si přihlásit se k pozměňovacímu návrhu k tisku 82. Tento pozměňovací návrh je zanesen v systému jako sněmovní dokument č. 929. V odůvodnění uvádím a chtěla bych zdůraznit, že navrhovaná

úprava nezpochybňuje očkování jako možnou účinnou ochranu před infekčními onemocněními, ale respektuje právo rodičů spoluvytvářet optimální individualizovaný model, který odpovídá potřebám jejich dítěte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Maxovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla tímto přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému zaevidován pod číslem 919.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a vzhledem k tomu, že nemám již nikoho přihlášeného do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím a táži se paní navrhovatelky či zpravodajky, zda mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Tak dříve než přistoupíme k hlasování o návrhu na zkrácení lhůty k projednávání pro třetí čtení, přivolám kolegy z předsálí. Taktéž vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartičkami. Děkuji.

Nyní zahajuji hlasování o návrhu navrhovatele na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 81, do kterého je přihlášeno 111 poslanců, z čehož je 84 pro a 4 proti. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - druhé čtení

Tento bod byl přerušen po úvodním vystoupení ministra vnitra Milana Chovance, který zastupoval paní ministryni Michaelu Marksovou. Tedy pokud chcete, paní ministryně, můžete. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru a výboru pro sociální politiku. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 175/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Josef Novotný. (Ukazuje se, že není v sále.) Znovu opakuji, zda je zde přítomen pan poslanec Novotný. Není tu, takže poprosím, zda někdo z rozpočtového výboru je schopen ho zastoupit? (Hlásí se poslankyně Nytrová.)

Poslankyně Pavlína Nytrová: Vážené dámy, vážení pánové, mám usnesení rozpočtového výboru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, paní poslankyně, Zeptám se, zda jste členkou rozpočtového výboru. (Poslankyně není členkou RV.) Tak nemůžete přečíst. Takže s přednostním právem pan předseda klubu ČSSD Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Teď jsem se dozvěděl, že už je zde zástupce...

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže my vydržíme, určitě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zemánek: Dobré poledne, já se omlouvám, ale jsem členem rozpočtového výboru, tak myslím, že teď bych prostřednictvím paní předsedající mohl oslovit naše poslance a načíst dané usnesení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, poprosím vás.

Poslanec Jiří Zemánek: Za prvé. Rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 175, schválila bez připomínek. A za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu PČR. V zastoupení – já. (Pobavení.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Pavlína Nytrová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji za udělení slova. Výbor pro sociální politiku se na 7. schůzi dne 28. května 2014 vyslovil k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 175. Zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní zpravodajce a nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Dámy a pánové, vážená paní předsedající, dovoluji mi vyjádřit se k tomuto návrhu zákona. Téměř 6 tis. lidí pobírá v ČR starobní důchod mezi 3–3,5 tis. korun. Je dobré si také připomenout, že ženy mají důchody oproti mužům nižší zhruba o 1–2 tis. korun. A jen na dokreslení, 45 tis. seniorů nedostává kvůli exekucím ani celý starobní důchod. V mnoha případech není důvodem této nízké penze předchozí neochota pracovat ani práce načerno, ale velký počet dětí. Ženy, které místo budování kariéry rodily a vychovávaly děti, mají důchody často nejnižší, a to přesto, že jejich děti přispívají do státního rozpočtu.

Proč o tom mluvím? Důvodem je stávající systém valorizace, která ve skutečnosti valorizací není. Valorizaci důchodů každá vláda prezentuje jako navýšení důchodů o inflaci nebo poměrnou část inflace. V tomto ohledu chválím současnou vládu za to, že má v úmyslu důchodcům přidat téměř tolik, kolik jim sebere inflace. Bohužel v praxi to tak není a nebude. Pomiňme teď, že se valorizuje vždy o inflaci loňskou a nereaguje se na inflaci současnou, takže důchody jsou oproti realitě vlastně vždy v určité ztrátě. Co je horší, valorizuje se tak, že

se reálný propad nejnižších důchodů zvyšuje a naopak se nejvíce přidává těm nejbohatším důchodcům. Tedy těm, kdo potřebují dorovnat alespoň náklady, se dává nejméně, a těm, co tolik nepotřebují, se naopak dá nejvíce, protože se jedná o plošnou procentuální valorizaci. Shrnout to vše do mediálního tvrzení, že se důchodcům přidává 271 korun, což jsme slyšeli od vlády, tak to je přeci absurdní nesmysl. Ti s nejnižšími důchody totiž dostanou jen přibližně 54 korun, což považuji samozřejmě za zcela skandální. Myslím, že každý člověk, věřím, že i poslanec, pochopí, že částka 54 korun rozhodně nenarovná inflaci. Současný nepromyšlený systém procentuální valorizace tedy v praxi nijak inflaci nekompenzuje. Tomu, kdo má důchod 3 tis. korun, přidá stát 54 korun a největší části důchodců tzv. valorizace skutečnou inflaci nepokryje.

Řešením tragické situace starých lidí, a skutečně tragické situace, je nejen valorizace, ale podle našeho názoru jím musí být také změna principů, tedy že valorizovat budeme pokud možno o skutečnou částku, o kterou se zdražují jejich životní náklady, a pokud stát nemá na valorizaci všem, tak alespoň těm, kdo jsou na hranici chudoby. A v této souvislosti všichni víme, že průměrný důchod v ČR se pohybuje nyní kolem 11 tis. korun a průměrný důchod znamená, že většina důchodců má důchod do 11 tis. korun. Většina. A běžné důchody jsou kolem osmi devíti tisíc a za to se skutečně vyžít nedá.

Neplatí tu přitom za každou cenu princip zásluhovosti, protože valorizace je podle mého názoru především solidární věc, kdy důchodcům plošně navyšujeme příjem o inflaci. Mimochodem i zásluhovost je v současné době sporná, jelikož já slyším vždycky, že důvody, že protože musí být zásluhovost, proto musíme valorizovat procentuálně, nikoliv všem stejnou částkou. Protože jsem již na úvod řekl, že dnes má vysoký důchod například úspěšný člověk, který věnoval celý život vydělávání peněz, což chápu, ovšem proti němu stojí máma, která vychovala například několik vysokoškoláků nebo slušných a poctivých lidí, a obětovala dokonce i kariéru i příjmy k jejich výchově. A kde je tedy její zásluhovost? Kde je zásluhovost maminky s pěti dětmi, mimochodem i moje maminka pochází ze šesti dětí, můj starší bratr má pět dětí – a tím to nechci personifikovat na sebe. Mimochodem, moje babička, maminka mé maminky, již zemřela, takže to není o tom, že bych chtěl přidávat něco rodině apod., protože tady jsem si zvykl, že jsem podezříván skutečně ze všeho možného. Ale kde tedy zohledňujeme zásluhově ten největší přínos pro společnost z mého pohledu, nebo jeden z největších přínosů, to znamená, že někdo vychová děti a co nejvíce dětí ve slušné a poctivé lidi? To se tady prostě nezohledňuje. My jsme ve světě peněz, ale abychom společensky ocenili ty, co se chovají slušně a poctivě, tak o tom vlastně my nehovoříme. Jsme ve světě čísel, ve světě procent. Takže kde je zásluhovost rodiny s více dětmi, české rodiny, řádné rodiny? Tato zásluhovost vlastně je nikde, ta zohledněna není!

Dovolte mi příklad ze života. Učitelka paní Eva z Prahy, promiňte, že neříkám příjmení, se svým manželem vychovala osm dětí. Není to romská rodina. Většina jejich dětí má vysokoškolské vzdělání a pracuje. Nejmladší syn a dcera ještě studují. Tato matka má dnes důchod zhruba 3 200 korun a vláda jí od příštího roku přidá něco přes padesátikorunu. Nevěřím tomu, že se tady najde jediný z nás, komu by toto přišlo normální, spravedlivé nebo zásluhové.

Proto navrhuji, abychom změnili zcela systém valorizace důchodů i systém vyměřování zásluhovosti, který musí reflektovat více parametrů než jen čistý příjem během zaměstnání. A samozřejmě co se týče současné valorizace, já už jsem to s paní ministryní projednával, nicméně za vládu s negativním stanoviskem, tak bych chtěl znovu zopakovat, že mi mnohem zásluhovější připadá z hlediska důvodů, co jsem tady říkal, i z hlediska toho, že valná část našich důchodců žije na hranici nouze, což nevím, co je na tom za zásluhovost tedy, abychom vzali ten balík peněz, který máme na důchody, nemusíme tedy nějak fiskálně riskovat nebo v uvozovkách, už teď je to samozřejmě zadluženo až po uši díky vládám za posledních 20 let,

ale vezměme ten balík – já vím, že jsme ve druhém čtení, ale chtěl bych to navrhnout třeba pro další rok nebo pro další roky – a přidejme stejnou částkou všem, abychom zmenšovali sociální nůžky, které se nám rozevírají mezi těmi nejchudšími důchodci a chudými důchodci, kterých je většina, a těmi nejbohatšími.

Já vím – ale o těchto důvodech jsme tady hovořili, protože ten, kdo má důchod dvacet třicet tisíc, tak se v podstatě bez té tisícovky navíc asi obejde, nebo 1,8 %, a nechtejte mne za slovo, teď tady nemám kalkulačku. Ale pro důchodce, který má osm tisíc, je velký rozdíl, jestli má stovku navíc, nebo tři stovky navíc.

Když jsem si dělal průzkum, protože jsem bývalý senátor, tak ve svém senátním obvodu ve Zlínském kraji, máme tam 78 vesniček na hranici se Slovenskem, ostatně z tohoto regionu jsou tady i dva kolegové z KDU-ČSL – tak u nás je běžný důchod osm devět tisíc. A je skutečně otřesné, když třeba předloni o Velikonocích se i moji příbuzní rozmysleli, jak byla drahá vajíčka, jestli můžou vůbec jestli mohou koupit plato navíc. Kam až jsme dospěli!

Příkladů jsem tady dal dost. My navrhujeme, abychom se zamysleli nad jiným systémem a abychom když tak dělali skutečný zásluhový systém. A tady nenapadám návrh vlády, vím, že se snažíte dělat nějakým způsobem maximum, ale pojďme prosím vás – protože důchodová reforma, jistě se shodneme, by měla být napříč politickým spektrem. Je to skutečně vize na desítky let dopředu, ať se tady pořád nemění, ať mají občané také konečně jistotu. Ať se to nemění, když je tady levicová nebo pravicová vláda apod.

Chtěl bych vás poprosit, abychom se pokusili zásluhovost pojmut i trochu jiným stylem. Víam, že je tady rozsudek Ústavního soudu. Pojďme trochu víc přidat těm chudším a pojďme to udělat z mého pohledu skutečně zásluhově. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Nytrová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji za slovo. Návrh reaguje na situaci, která nastala v důsledku dočasného opatření na základě zákona č. 314/2012 Sb., kterým bylo stanoveno, že pro zvýšení procentní výměry vyplácených důchodů se pro rok 2012, 2013, 2014 a 2015 použije místo plného růstu cen pouze jedna třetina růstu cen. Účelem opatření bylo dosáhnout úspor ve výdajích na dávky důchodového pojištění. V praxi se ukázalo, že v důsledku těchto opatření došlo ke snížení reálné hodnoty vyplácených důchodů, a tím také ke snížení kupní síly důchodců, protože u průměrného starobního důchodu činilo zvýšení v loňském roce pouze 137 korun a letos v lednu pouze 45 korun za měsíc. Proto se vláda zavázala, že od příštího roku nastane návrat k původním pravidlům zvyšování důchodu, a to se bude tímto návrhem realizovat. Kdyby se nerealizoval tento návrh, lze předpokládat, že zvýšení důchodů by bylo podobné jako v letošním roce, to znamená přibližně 50 korun za měsíc. Po zvýšení důchodů v roce 2015 podle navrhovaného znění nastane návrat k úpravě platné před loňským rokem, to znamená, že se zohlední růst cen plně a růst reálné mzdy jednou třetinou. Je třeba uvést, že obnovení tohoto pravidla nemusí znamenat, že v roce 2015 bude valorizace přiměřená. Růst mezd se ve valorizaci neprojeví vůbec, protože reálné mzdy v roce 2013 poklesly a současné prognózy růstu cen se pohybují okolo 1,3 %, což znamená zvýšení průměrného starobního důchodu pouze přibližně o 150 korun. Proto se jako další opatření v přechodném období navrhuje mimořádné valorizační schéma pro zvýšení důchodů v lednu 2015, které by zaručilo, aby u průměrného starobního důchodu celkové zvýšení činilo alespoň 1,8 % a zabránilo se tak reálnému snížení hodnoty důchodů. Toto snížení představuje měsíční zvýšení kolem 205 korun.

Z uvedených důvodů prosím o přijetí tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Paní poslankyně Hnyková. Prosím. Byla jste překvapena, že je to tak rychle. Máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Jsem překvapená, protože jsem si podala řádnou písemnou přihlášku a nebyla jsem na tabuli, tak jsem se lekla.

Vážené dámy, vážení pánové, dovolím si ještě říci pár slov v souvislosti s projednávanou novelou zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 175.

Situace seniorů v České republice není jednoduchá a potýká se s řadou problémů, což už jsme tady dneska slyšeli, a já doufám, že si to všichni uvědomujeme. Zhoršující se postavení seniorů a s tím i spojená kvalita života je způsobena především nízkými důchody a zvyšujícími se životními náklady. Lidé odvedli řádnou práci pro společnost a společnost by se měla postarat tak, aby starší lidé žili důstojným životem a měli na své živobytí dostatek životních prostředků.

Další problematickou oblastí je neexistence sociálního bydlení a zákon je v nedohlednu. Navyšující se nájemné a náklady související s bydlením ohrožují dostupnost bydlení u velkého počtu seniorů nejen ve městech, ale i na venkově. Nízké důchody omezují přístup seniorů jak ke kultuře, ale i k dalším službám, což vede k izolaci seniorů ve společnosti.

Valorizací k 1. lednu 2014 byly penze podruhé v historii České republiky valorizovány na třetinové úrovni, to znamená u průměrné starobní penze pouze o pouhých směšných 45 korun! A jak to dopadlo v praxi s příjemci penzí? Chudí zůstali ještě chudšími, střední příjemci penzí meziročně stagnovali a příjemci s vysokými penzemi si výrazně polepšili a sociální nůžky se ještě více rozevřely.

Hnutí Úsvit přímé demokracie, tak jak jste tady slyšeli od pana předsedy Okamury, jednoznačně vítá, že dojde k navýšení důchodů, které důchodci po mnoha letech konečně pozitivně pocítí, ale nedožene to roky minulé. Zvyšování důchodů o desítky korun, které jsme zažili v minulých letech, bylo naprosto skandální a výsměchem starým lidem. Bohužel návrh zákona neřeší – a musím to zde zopakovat – problém lidí s nejnižšími důchody. Ty jsou často tak nízké, že s nimi staří lidé vůbec nemohou vyjít. Úsvit přímé demokracie proto navrhuje, aby byly důchody do budoucna zvyšovány všem stejně, stejnou paušální částkou. Vždyť životní náklady, zdražování potravin, nájmu a dalších služeb jsou pro všechny stejné. Zajistí se tak jak pomoc pro sociálně potřebné, tak i dlouhodobá fiskální udržitelnost. Povinností společnosti je se o tuto seniorskou generaci postarat tak, a znovu opakuji, aby žila v důstojných podmínkách a měla kvalitní život, protože si to zaslouží. I my jednou zestárneme a budeme chtít žít kvalitním životem. (Hluk v sále.)

Vidím, že to mnohé z vás nezajímá, že se tady bavíte. Ale věřte tomu, že zestárnete a těmi důchodci budete také. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně a táži se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak, obecnou rozpravu tedy končím a táži se paní navrhovatelky, zda má zájem o závěrečné slovo? Paní ministryně, chcete závěrečné slovo? Nechce. Paní zpravodajka také ne.

Nyní tedy zahajuji podrobnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Holečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dostalo se mi cti přečíst zde pozměňovací návrh z dílny ODS. Jedná se o změnu, kdy:

1. článek II se zrušuje,
2. za článek I se vkládá nový článek II, který zní takto: " V § 33 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 220/2011 Sb. a zákona č. 314/2012 Sb., se číslovka 9 % mění na číslovku 10 %."

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, už jste dočetl návrh? Omlouvám se, že vám do toho skáču, ale je tady opět hluk z levé strany. Prosím, pánové, abychom byli kolegiální k našim kolegům.

Poslanec Radim Holeček: Zjednodušeně řečeno, myslíte-li upřímně to rozdávání důchodcům, tak ne 9 %, ale 10 %. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Další přihlášenou do podrobné rozpravy je paní ministryně Marksová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážená paní předsedající, poslankyně a poslanci, já bych opět chtěla navrhnout podle § 95 odst. 1 jednacího řádu zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, registruji váš návrh a budeme o něm hlasovat. Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo chce přihlásit do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím. Dříve než budeme hlasovat o návrhu paní navrhovatelky na zkrácení lhůty pro třetí čtení, pozvu všechny kolegy do sálu. Zároveň vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartičkami. Děkuji.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 82, do kterého je přihlášeno 109 poslanců, z čehož je 92 pro a 2 proti. Konstatuji, že návrh byl přijat. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

S přednostním právem pan předseda klubu ODS Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, nemusím dostat odpověď, ale mohu se zeptat na smysl toho posledního hlasování, které zrovna skončilo? Budeme jednat v neděli, nebo – já tomu moc nerozumím, protože pravděpodobně budeme jednat ve středu, kdy jsou třetí čtení, to není za 48 hodin a jinak 72, takže se to zkracovat vůbec nemuselo. Tak já tomu nerozumím. Možná, když ty papíry jsou připravené, muselo? Ne, prý, to není žádná pravda, je to úplně zbytečné. Ale nic proti. Můžeme si odhlasovat i to, že je teď 13.42, pokud to stihneme, než se překloupí čas.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan poslanec Sklenák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. I když ten dotaz nesměřoval ke mně, tak já bych se pokusil panu předsedovi Stanjurovi odpovědět. My jsme konzultovali s legislativou Poslanecké sněmovny projednávání bodu tak, aby nenastal žádný problém, abychom v příštím týdnu mohli absolvovat třetí čtení, a bylo nám legislativou doporučeno zkrátit lhůtu, protože není úplně zajištěné rozdání tisku poslancům, čili proto jsme po konzultaci tento návrh vznesli a odhlasovali.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan poslanec Stanjura s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych tedy příště prosil, ať to legislativa napíše, napíše tam datum, podpis a proč v pátek musíme hlasovat, když za pět dnů je méně než 48 hodin. Já tomu fakt nerozumím. Teď to nevyčítám vám, ale by třeba fajn, kdyby to dostali i předsedové opozičních poslaneckých klubů, ať se pak nemusím chodit ptát. Ať tam někdo napíše datum, jméno a podpis, ne že legislativa řekla.

Jestli jsem to dobře pochopil, aby měli úředníci dost času a nemuseli chvátat s těmi pozměňováký, které byly načteny. Rozumím tomu dobře? Že to se počítá od okamžiku, kdy je distribuován tisk? Už je mi to jasné.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, nicméně tuto zprávu dostanete, kterou požadujete.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání bodu 18, což je vládní návrh zákona o prekursorech výbušnin a o změně zákona... (Protestní hlasy ze sálu.)

Omlouvám se. Je to bod číslo

31.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 149/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, poslankyně a poslanci, dovoluji mi uvést tento návrh zákona v prvním čtení.

Cílem je provést dílčí změny zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, které umožní řešit problémy související s úschovou dokumentů, na jejichž ukládání je veřejný zájem, a to dokumentů, které se nacházejí v takzvaných soukromých spisovnách, a to z hlediska sociálního zabezpečení. Zejména se jedná o dokumenty potřebné pro řádné provádění důchodového pojištění. Je to problém, na který poukázal také veřejný ochránce práv. Je zde v souvislosti s úschovou dokladů nezbytných pro rozhodování o nárocích pojištěnců důchodového pojištění ukládána povinnost soukromým spisovnám poskytovat orgánům sociálního zabezpečení kopie těchto dokladů, a pokud to nesplní, tak se ukládá sankce. Zároveň se upravuje postup při zániku soukromé spisovny bez právního nástupce.

V podstatě si myslím, že nemá moc cenu tady číst podrobnosti, ale jedná se o takovou technickou úpravu. Takže já si vás, vážené poslankyně a vážení poslanci, dovoluji požádat o propuštění tohoto vládního návrhu do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní ministryně. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Radim Holeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, myslím, že paní předkladatelka, paní ministryně Marksová sdělila už to nejdůležitější k tomuto vládnímu návrhu.

Já tento návrh chápu jako technickou novelu, která reaguje na nové skutečnosti, protože s ohledem na nutnost uchování dokumentů, na kterých je veřejný zájem, a s ohledem na nutnost naplňování ústavního práva podle článku 30 Listiny základních práv a svobod doporučuji propustit návrh do druhého čtení a zároveň doporučuji přikázat tento návrh do výboru pro sociální politiku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já samozřejmě jdu s podporou této předlohy. Je to ochrana občanů zejména tam, kde zanikají firmy, a fluktuace těch firem je velká.

Chci ale upozornit, že to nebude zadarmo. A ono to tak zcela v předloze řečeno není. Okresní správy sociálního zabezpečení budou muset nakládat s archivem, který bude dlouhá léta tyto doklady zaniklých firem nějakým způsobem spravovat jak personálně, tak technicky, takže jen chci upozornit, abychom nezapomněli při rozpočtu také na to, že Česká správa sociálního zabezpečení ne najednou, ale i v dalších letech bude na tuto činnost potřebovat nějaké peníze, protože do této doby to je na hrbu těm firmám. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se paní navrhovatelky, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaji? Také ne.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Já se táži, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 83, do kterého je přihlášeno 117 poslanců, pro 115, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku. Tímto uzavírám projednávání bodu číslo 31.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

18.

Vládní návrh zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších

**předpisů (zákon o prekurzorech výbušnin)
/sněmovní tisk 213/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedla ministryně sociálních věcí paní Marksová.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já mám dnes výbušná témata, včetně výbušnin.

Hlavním cílem tohoto předloženého návrhu zákona je nařízení Evropského parlamentu, které uvádí na trh ty prekurzory nebo ty látky, z kterých se také mohou udělat výbušniny. Řeší jejich používání. Jedná se o nařízení, které řeší hrozby proti terorismu, protože to jsou ty látky, ze kterých si potom někdo amatérsky může výbušninu vyrobit. V současné době má široká veřejnost k řadě těchto látek přístup.

To, proč je tady apelováno na to, aby se návrh přijal v prvním čtení, je, že kdyby se tento zákon nepřijal, tak by začalo platit nařízení Evropské unie, které by absolutně zakázalo prodej těchto látek. Zakázalo by prodej i široké veřejnosti a mělo by to nežádoucí dopady na sektory chemického průmyslu i na spotřebitelskou veřejnost, protože se může jednat třeba i o prostředky, kterými si čistíme bazén. (Hluk v sále.)

Já vás znova z tohoto důvodu žádám o přijetí v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní ministryni a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Josef Hájek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, paní ministryně v zastoupení ministra průmyslu a obchodu sdělila vše potřebné. Já si myslím, dneska byla taková poměrně výbušná diskuse, myslím si, že taková ta třešnička na dortu, že tady teď projednáváme zákon, který by měl omezit přístup k látkám, z kterých je možno dělat výbušniny. Tedy jsou to chemické látky, abych byl přesný. Já si myslím, že je to důležitý návrh zákona, protože si myslím, že boj proti terorismu je otázkou nás všech. Není to levice, pravice nebo střed. Opravdu to je téma, které je nutné nejenom pro Českou republiku, ale i pro celou Evropu. Všichni si pamatujeme ještě ty smutné události v Norsku. Dneska opravdu na internetu není složité si dohledat recept, jak vyrobit jakoukoliv v uvozovkách výbušnou látku.

Já bych apeloval na kolegy z opozice, aby zvážili možnost opravdu schválit tento návrh zákona v prvním čtení. Pokud řeknou, že ne, tak bych potom apeloval na zkrácení lhůty na deset dnů. To bych dal v podrobné rozpravě, pokud by tedy vetovala. V prvním čtení bych ji načetl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil předseda klubu ODS pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jménem klubu ODS, TOP 09 a Úsvit vznést veto proti projednávání podle § 90 odst. 2 a současně jménem dvou klubů ODS a TOP 09 vznáším námitku a veto proti zkrácení lhůty pod 30 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, беру на vědomí. Tedy budeme projednávat předložený návrh podle standardního scénáře. Táži se, zda je ještě někdo přihlášen do obecné rozpravy. (Šum v sále.) Pan poslanec Adam. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Adam: Dobrý den, dámy a pánové. Já úplně nechápu, nebo respektive se trochu děším toho, co my musíme přijmout, do jaké pozice nás Evropská unie staví. Buď přijmeme tuto normu, anebo nám úplně zakážou obchodování s těmito chemickými látkami. Samozřejmě ne každý má schopnosti jako MacGyver nebo kolega Kalousek nebo koneckonců i já, který jsem studoval chemii, ale prostě prekurzorem výbušniny se může stát prakticky jakákoliv chemická látka. Všichni používáme papír, takže celulóza, za chvíli nám můžou zakázat používání cukru, můžeme mít zakázána prakticky všechna dusíkatá hnojiva. Já si myslím, že toto není cesta, zakazovat užívání chemických látek, obchodování s chemickými látkami. Toto není cesta. Cesta není přes zákazy. Pojďme řešit strategie boje proti terorismu koncepčněji a neřešme chemické látky, protože každý, kdo bude chtít nějakým způsobem vyrobit výbušninu nebo cokoli jiného, si prostě tu cestu najde. A teroristé si najdou cestu většinou tím, že koupí hotovou výbušninu, a nepotřebují kupovat chemii do bazénů nebo podobné látky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S faktickou paní poslankyně Chalánková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Já jenom krátce chci upozornit předřečníka, že legislativa Evropské unie a její včlenění do našeho legislativního řádu probíhá určitým procesem a že takové připomínky lze uplatňovat prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti, kde návrh těch nařízení přichází, a také prostřednictvím apelů na vlastní vládu, která k tomu přináší své stanovisko, stanovisko České republiky. Až je toto vypořádáno, pak přichází na řadu tento krok.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. (Zpravodaj se obrací na předsedající a žádá o vystupení v podrobné rozpravě.) Já jsem zaznamenala přihlášku pana zpravodaje. Chci se zeptat, jestli chce do obecné rozpravy.

Poslanec Josef Hájek: Já raději vystoupím teď, ať neudělám zase chybičku, protože pak už by zase kolega Kalousek školil. Já každopádně požádám, aby byla lhůta zkrácena na 30 dní v rámci projednávání potom ve výborech. To je jedna věc.

A druhá věc. Ještě bych si dovolil reagovat na slova pana kolegy Adama. Samozřejmě Evropská unie přijala to nařízení v roce 2013, to znamená, Česká republika měla dostatek prostoru na to, aby implementovala toto nařízení do naší české legislativy. To je za prvé.

Za druhé, to nařízení umožňuje právě členským státům v uvozovkách změkčit toto opatření a právě ta novela zákona dává změkčení tohoto nařízení. To znamená, jsme si vědomi toho, nebo Česká republika si je vědoma toho, že například bazénová chemie umožní právě z hlediska povolení nebo z hlediska registrace dosáhnout toho, aby byla směrnice nebo

nařízení Evropské unie změkčeno. Samozřejmě můžeme diskutovat o tom, zdali je toto opatření stoprocentně efektivní, nebo ne. Američané nařídili, že všichni, kteří chtějí cestovat do Ameriky, si musí udělat otisky prstů. Když nechcete, tak vás do Ameriky nepustí. Všichni, kdo cestujeme do Ameriky, se musíme vyzout, takže se vyzujeme. (Před řečnickým pultem je několik poslanců a někteří ukazují na čas.) Je to jedna z cest, která stoprocentně negarantuje, ale kdo nic neudělá, nic nepokazí.

Končím, protože už na mě tady všichni signalizují.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu navrhovateli a táži se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak, tudíž končím obecnou rozpravu a nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Já se táži, zda má někdo ještě jiný návrh. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru? Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 84, do kterého je přihlášeno 118 poslanců, z čehož pro je 109, proti žádný. Návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o...

Poslanec Josef Hájek: Já bych poprosil do záznamu, protože jsem se zapomněl odhlásit, že bych hlasoval pro, teď se s dovolením zajdu odhlásit a přihlásit. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty projednávání ve výborech na 30 dní.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 85, do kterého je přihlášeno 118 poslanců, z toho pro 85, proti 12. Konstatuji, že návrh byl přijat a že návrh bude přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Ještě tady musíme přečíst omluvy. Z dnešního jednání od 13.30 se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Ondřej Benešík.

Tímto končím projednávání bodu č. 18 a přerušuji jednání schůze do úterý 14 hodin. Děkuji a přeji vám krásný víkend.

(Jednání skončilo ve 14.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
17. června 2014
Přítomno: 175 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, pane ministře, zahajuji dnešní jednací den 10. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan poslanec Kolovratník má kartu číslo 1.

Chtěl bych vám sdělit, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tyto poslanci: pan poslanec Bendl – zdravotní důvody, pan poslanec Benešík – zahraniční cesta, pan poslanec Černocho – zahraniční cesta, pan poslanec René Číp do půl čtvrté – pracovní důvody, pan poslanec Gabal do 15. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Holík – zahraniční cesta, pan poslanec Jakubčík – zahraniční cesta, paní poslankyně Konečná – osobní důvody, paní poslankyně Lorencová – zdravotní důvody, paní poslankyně Nováková – zdravotní důvody, pan poslanec Nykl do 16.30 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pleticha – pracovní důvody, pan poslanec Polčák – zahraniční cesta, paní poslankyně Putnová – osobní důvody, pan poslanec Sed'a – zahraniční cesta, pan poslanec Schwarzenberg – zdravotní důvody, pan poslanec Šarapatka – zahraniční cesta, pan poslanec Šrámek – zahraniční cesta, pan poslanec Volný od 15. do 17. hodiny – zdravotní důvody, pan poslanec Vyzula – zahraniční cesta a paní poslankyně Zelienková taktéž zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Chovanec z pracovních důvodů, pan ministr Jurečka do páté hodiny z pracovních důvodů, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – zahraniční cesta, pan ministr Stropnický – pracovní důvody a paní ministryně Válková do 16 hodiny – pracovní důvody.

Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrhu k pořadu schůze, na kterém se shodlo grémium. Jedná se o pevné zařazení zbývajících bodů z bloku smlouvy – první čtení a z bloku zprávy, návrhy a další, a to na čtvrtek 19. června po pevně zařazeném bodu číslo 92, což je zpráva veřejného ochránce práv.

Pokud není námitek, nechal bych o tomto návrhu hlasovat v této fázi. Není námitek.

Kdo souhlasí s návrhem grémia na pevné zařazení bodů smluv, zpráv a další?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 86. Přihlášeno je 137, pro 126, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozdán na lavice a já se zeptám, zda se ještě někdo hlásí s pozměňovacím nebo doplňujícím návrhem ke schválenému pořadu schůze. Paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Vzhledem k tomu, že jsme již druhý den opět svědky tentokrát čtvrtého dílu star war v podání paní ministryně Válkové, dovoluji si navrhnout zařazení nového bodu, a to bodu Informace ministryně Válkové o situaci na Ministerstvu spravedlnosti a veřejné zakázce tzv. elektronické náramky.

Pane předsedo, dovolila bych si tento bod navrhnout zařadit po bodu 69, tedy jako sedmý bod dnes.

Předseda PSP Jan Hamáček: Po bodu 69, to znamená byl by to sedmý bod. Děkuji.

Pan poslanec Volný s návrhem k pořadu schůze.

Poslanec Jan Volný: Vážený pane předsedo, kolegové, chtěl bych požádat, aby tisk 128 k zákonu 416 byl přerazen jako poslední pevně zařazený bod dnešního dne. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Můžu se zeptat, který to je bod?

Poslanec Jan Volný: Je to 180.

Předseda PSP Jan Hamáček: To je číslo tisku.

Poslanec Jan Volný: Je to tisk 182 a bod?

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, už to vidím. Bod 82 je ale tisk 175.

Poslanec Jan Volný: Je to bod 84. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Už tomu rozumím, takže by se jednalo o pevné zařazení bodu, protože tento bod nebyl ještě pevně zařazen. Pevně bychom ho zařadili na konec pevně zařazených bodů dnešního dne, to znamená...

Pane poslanče, obávám se, že to nebude tak jednoduché, protože vy jste navrhl zařadit třetí čtení, což nemůžeme dneska, pokud bychom o tom nehlasovali.

Poslanec Jan Volný: Je to bod 15 tisk 182. Je to druhé čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak to není bod 84, ale bod 15. To už dává smysl. Takže bychom dnes nezačínali bodem 15 a tento bod 15 bychom dali jako poslední za pevně zařazené body dnešního dne. Je to tak, pane poslanče? (Souhlas.) Děkuji a omlouvám se za komunikační šumy, ale už je to jasné.

Prosím, pan poslanec Soukup.

Poslanec Zdeněk Soukup: Navrhuji pevně zařadit bod číslo 32, sněmovní tisk 157, na středu odpoledne 18. 6. po bodě 43.

Předseda PSP Jan Hamáček: Bod 32 pevně zařadit po bodu 43 na středu 18. 6. Ano, dobrá. Registruji návrh pana poslance Soukupa.

Zeptám se, kdo se dále hlásí k pořadu schůze. Nikoho dalšího nevidím, přistoupíme tedy k hlasování.

Nejprve bychom se vypořádali s návrhem paní poslankyně Černochové, která si přeje zařadit nový bod, který by se jmenoval Informace ministryně spravedlnosti o situaci na Ministerstvu spravedlnosti a veřejné zakázce atd., jak bylo načteno. Paní poslankyně si tento nový bod přeje zařadit jako sedmý bod dnešního jednání, to znamená po bodu 69. Můžeme o tom hlasovat najednou, není proti tomu námitek?

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 87. Přihlášeno je 160, pro bylo 76, proti 44. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Volný navrhuje bod 15, což je v současné době první bod dnešního jednání, přeradit na konec pevně zařazených bodů, tzn. na dnešní odpolední jednání za bod 37.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 88. Přihlášeno je 162, pro 91, proti 38. Tento návrh byl přijat a nejsou námítky proti hlasování. Ne, není tomu tak.

Pan poslanec Soukup si přeje bod č. 32, což je první čtení zákona o regulaci reklamy, zařadit na zítra, to znamená 18. po bodu 43 odpoledne, to znamená za pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku, kdo je proti?

Hlasování má číslo 89, přihlášeno 166, pro 138, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Zeptám se, zda bylo hlasováno o všech návrzích, které byly předneseny. Nikdo nemá námitek, ano. Takže vzhledem k tomu, že jsme bod 15 přesunuli, tak budeme začínat bodem č. 6. Pan předseda klubu TOP 09, prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedo, dámy a pánové. Hezké odpoledne. Dovolte jenom několik slov k hlasování o návrhu programu. Sněmovna těsnou většinou odmítla se zabývat podle našeho názoru už velmi závažnou a alarmující situací na Ministerstvu spravedlnosti. Návrh opozičních poslanců, aby se tím Sněmovna zabývala, byl kromě jiného také návrhem, abychom částečně převzali všichni určitou odpovědnost za to, zda funguje, či nefunguje tak klíčový resort pro Českou republiku. Tím, že jste se tím odmítli zabývat, převzali jste odpovědnost výlučně na sebe přes naši ochotu vést o tom s vámi rozpravu. Já bych jenom pro ujasnění pojmů chtěl říci, že není pravda to, co říká pan předseda vlády, že primární odpovědnost za paní ministryni spravedlnosti nese hnutí ANO. Primární politickou odpovědnost za ministry své vlády nese předseda vlády a v tomto případě i předseda sociální demokracie Bohuslav Sobotka a s ním celá sociální demokracie.

Hlasování poslanců KDU-ČSL je v tomto případě naprosto transparentní. Oni tím, že odmítli, aby se tím zabývala Sněmovna a v podstatě řekli, to je výlučně naše záležitost vládní koalic. Řekli – my, KDU-ČSL, přebíráme odpovědnost za to, co se děje na Ministerstvu spravedlnosti. Až situace na Ministerstvu spravedlnosti vyeskaluje v obrovský problém a pravděpodobně velký skandál a jako starý politický praktik si neumím představit jiný konec, tak bych chtěl dopředu slyšet, že – tak bych chtěl dopředu říct, že výroky ze strany sociální demokracie i KDU-ČSL, že oni žádnou odpovědnost nenesou, že to je odpovědnost hnutí ANO, budou nepravdivé a pokrytecké. Dnešním hlasováním jste, kolegové ze sociální demokracie a KDU-ČSL, převzali plnou odpovědnost za situaci na Ministerstvu spravedlnosti.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda klubu ODS, pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, děkuji za slovo, pane předsedo. Já si myslím, že tím hlasováním jsme ten problém nevyřešili ani nezametli. My jsme podobný bod navrhovali minulé úterý jako ODS, tehdy nám chybělo do kvora 15 hlasů. Dneska, pokud si dobře vzpomínám na to hlasování, nám chybělo 5 hlasů k tomu, abychom tento bod zařadili. Takže milé kolegyně, milí kolegové, my to zítra ráno navrhneme znova a věřím, že se poslanci – aspoň někteří vládní poslanci přidají, protože budeme mít možnost o této situaci debatovat. Pokud si myslí poslanci ANO, že to paní ministryně dělá všechno skvěle, budou mít šanci v rozpravě vystoupit a obhajovat její kroky. Pokud si někdo myslí, že dělá chyby, bude mít šanci v rozpravě vystoupit, na chyby upozornit, případně vznášet dotazy. Takhle, tím, že jsme se s tím odmítli zabývat opakovaně již podruhé na této schůzi, jsme nic nevyřešili. A já už dnes avizuji, že náš klub zítra ráno znovu předstoupí a znovu navrhne zařazení tohoto bodu. Věřím, že zítra se k té debatě konečně dostaneme. Pokud ne, tak to budeme zkoušet každý den. Myslím, že je lepší o tom debatovat tady, než se každé ráno dívat na servery, co nového se stalo na Ministerstvu spravedlnosti, kdo s kým tam bojuje, kdo komu dává za pravdu, zda má pravdu ministryně, či náměstkyně, v tomto případě ta ministryně či náměstek. Myslím si, že je dobré tu debatu vést skutečně tady veřejně bez postranních a zákulisních dohod. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda ODS Fiala s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, především dámy a pánové z koaliční stran. Abyste mohli do zítřka přemýšlet nad tím, proč je skutečně důležité, aby se tato Sněmovna zabývala situací na Ministerstvu spravedlnosti, tak bych vám stručně připomenul některé věci, které se paní ministryně týkají, a některé spory, do kterých se za krátkou dobu co je v úřadu, dostala. Připomeňme si z února letošního roku spor se šéfem Vězeňské služby Dohnalem. Připomeňme si z března tohoto roku nevhodné výroky, které se týkaly protektorátu. Připomeňme si spor s paní náměstkyní Marvanovou, který řešil předseda jejich strany. Připomeňme si rozpory a koncepci vrchních státních zastupitelství s Lenkou Bradáčovou. A připomeňme si nakonec i ten nejnovější spor s jejím náměstkem Šternem o tendr na náramky. Není to dost věcí za tak krátkou dobu, abychom byli zneklidnění a aby Poslanecká sněmovna měla právo vyslechnout si paní ministryni, zeptat se jí na tyto věci a nakonec se rozhodnout o tom, jestli se domníváme, že situace na Ministerstvu spravedlnosti je normální nebo že si vyžaduje nějaké řešení? Tak já vás prosím, abyste nad tím do zítřka přemýšleli, a doufám, že se aspoň někteří z vás přidají k nám a budou hlasovat pro tuto diskusi a pro zařazení tohoto bodu. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Hlásí se pan poslanec Chalupa. Já vím k čemu, proto mu dávám slovo, protože tuším, k čemu to bude. Prosím.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré odpoledne dámy a pánové. Já bych chtěl zpochybnit to hlasování, které bylo o té patnáctce, protože jsem hlasoval proti a podle záznamu na internetu jsem hlasoval pro. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, jedná se tedy o hlasování, ve kterém jsme rozhodovali, že dnešní první bod 15 zařadíme jako bod poslední dnešního programu, respektive poslední za pevně zařazené body. Vzhledem k tomu, že ho zde provázely docela zmatky, a navíc pan poslanec Chalupa uplatňuje své právo na námitku, tak já o tom nechám hlasovat. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nic proti, pane předsedo, pokud necháte hlasovat, ale v tom případě pak prosím, abyste i v příštích případech, kdy si vzpomene tři, čtyři, pět minut po hlasování, že je výhodné zpochybnit hlasování, tak postupoval. Jednací řád říká bezodkladně, my jsme mezitím zaznamenali minimálně tři vystoupení, kdybychom nediskutovali, tak už jsme v jiném bodě. Takže si myslím, nic proti, ale pak prosím o toleranci, když opozice přijde tři, čtyři, pět minut po hlasování, že zpochybní, aby se stejně tak vyhovělo té námitce a pak nechalo hlasování opakovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že jsem ještě nezahájil bod a nacházeli jsme se v takovém tom mezidobí mezi body, tak si myslím, že to možné je. Ale já jsem to zaznamenal a víte, že já jsem tolerance sama, takže si to budu pamatovat a příště se pokusím srovnat skóre na druhé straně.

Je zde žádost o odhlášení. Takže já vás odhlásím, prosím o novou registraci.

Upozorňuji, že nejprve budeme hlasovat o námitce pana poslance Chalupy proti záznamu o hlasování, které se týkalo zařazení bodu 15.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přijetí námítky pana poslance Chalupy. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 90, přihlášeno 163, pro 157, proti 1. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování k návrhu pana poslance Volného, který chtěl, aby bod 15 byl namísto jako první zařazen jako poslední v rámci pevně zařazených bodů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 91, přihlášeno je 165, pro 75, proti 73. Tento návrh nebyl přijat.

Prosím pana předsedu klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, já bych poprosil o důkladnou kontrolu hlasovacího zařízení. Zrovna jsme byli svědkem, že selhalo asi u 65 poslanců, a to je nebývalé. Nevím, jestli se vůbec můžeme dneska na to elektronické hlasování spolehnout. Předtím bylo pro 138, teď 75, to je 63 chyb při hlasování a to je opravdu neuvěřitelné. Možná bychom měli vyzkoušet dodavatele z toho, co nám to vlastně dodal. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vaším prostřednictvím pane předsedo, myslím si, že to byla nevhodná poznámka od pana předsedy klubu ODS. Kolegové z ANO nám slíbili, že budou makat a že sem přinesou nový styl. Tak si zvykejme.

Předseda PSP Jan Hamáček: V této fázi doufám, že už máme všichni jasno o tom, jak budeme dnes postupovat. Takže já odvolávám, co jsem slíbil a nebude to tedy bod 6, ale bude to bod 15. Takže zahájíme bod 15. Tím je

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - druhé čtení

Prosím pana ministra dopravy, aby z pověření vlády tento tisk uvedl. Prosím. – Pardon, paní poslankyně Nováková ruší svou omluvu. Je přítomna.

Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh zákona upravuje dílčí a rozsahem omezenou úpravu zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní vodní a energetické infrastruktury, která se dotýká stanovení výkupní ceny jiných než stavebních pozemků, to znamená zemědělské a lesní půdy, za účelem jejich smluvního získání pro potřeby výstavby dopravní infrastruktury ze strany státu.

Stávající znění zákona obsahuje v § 3b možnost navýšit znalecky stanovenou cenu takového pozemku až o 100 %, přičemž účelem je motivace vlastníků pro jejich smluvní prodej oproti úřednímu vyvlastnění, a dále pro rychlý postup při akceptaci nabídky – vyšší cena při rychlém akceptování nabídky. Tato úprava v zákoně o urychlení výstavby dopravní infrastruktury je účinná od února 2013. Praktické zkušenosti při aplikaci § 3b zákona nicméně ukázaly, že z různých důvodů je výše bonusu u zemědělské a lesní půdy ne zcela dostatečná s ohledem na předpokládané motivační účinky. Při majetkové přípravě staveb dochází k problémům při smluvním výkupu pozemků, v některých případech se od účinnosti zákona smluvní výkupy dokonce zastavily. Zejména se to týká strategické komunikace R35 mezi Olomoucí a Hradcem Králové.

Předkládaný návrh proto obsahuje zvýšení bonusu u zemědělské a lesní půdy tak, aby došlo k výraznému posílení motivace pro dobrovolný prodej potřebných pozemků a nedocházelo tak k průtahům při majetkoprávní přípravě staveb.

Vedle výše uvedené obsahové změny se v předloženém materiálu navrhuje i formální změna způsobu určení bonusu, a to z procentního navyšování znalecky stanovené ceny na její násobení zákonem stanoveným koeficientem. Tato formální změna se týká i bonusu u stavebních pozemků a staveb, ovšem zde nedochází ke změně výše tohoto bonusu, pouze ke změně jeho vyjádření. U zemědělské a lesní půdy se tedy navrhuje možné navýšení odhadní ceny až o patnáctinásobek, tj. koeficient 16, oproti stávajícímu navýšení o 100 % – koeficient 2.

Konkrétní využití navýšené hranice bonusu u této půdy bude pro resortní investory – Ředitelství silnic a dálnic, Správa železniční dopravní cesty, Ředitelství vodních cest – stanoveno interním aktem řízení ze strany Ministerstva dopravy, které vykonává funkci zakladatele vůči všem uvedeným státním organizacím. Obsahem řídicího pokynu bude zejména nastavení jasných pravidel pro stanovení konkrétní výše bonusu u jednotlivých druhů pozemků v jednotlivých případech. Cílem je tedy sjednocení postupu při výkupu a zabránění

možného vzniku diskriminace. S vlastníky pozemků stejného druhu se ve stejné situaci bude jednat stejně.

Základní principy pokynu budou následující: zákonný maximální bonus u zemědělské a lesní půdy bude standardně využit z jedné poloviny, přičemž ani po navýšení nesmí nabízená výkupní cena přesáhnout tři čtvrtiny odhadní ceny stavebního pozemku v dané lokalitě. Výše bonusu bude klesat v čase, tj. maximální výše bonusu se uplatní při rychlé akceptaci nabídky na odkup pozemků, při pozdější akceptaci bude cena klesat. Devadesátidenní zákonná lhůta pro akceptaci nabídky bude rozdělena na tři časové úseky a k nim bude přiřazena konkrétní výše bonusu, přičemž jsou zohledněny i časové možnosti místních samospráv.

Výjimky z tohoto postupu může v odůvodněných případech stanovit ministr dopravy, zejména z důvodu zjevné nespravedlnosti, to znamená nevyčerpaná část bonusu tak může v mimořádných případech na základě žádosti ředitele investorské organizace, zdůvodněné, korigovat nespravedlivý dopad standardně nabízené výkupní ceny, zejména při dorovnání cen před účinností zákona k 1. 2. 2013.

Tento návrh podrobně projednal hospodářský výbor, dále podvýbor pro dopravu, a oba doporučily, aby Poslanecká sněmovna přijala vládní návrh v předloženém znění. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím zpravodaje pana poslance Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, před zprávou zpravodaje ještě před závorku vytknu velkou omluvu vám, kolegyním i kolegům nejen z řad vládní koalice, ale i opozice, za ony zmatky na začátku se zařazováním tohoto bodu. Věřím, že to je chyba, ke které dojde maximálně jednou za volební období. Takže velká omluva. Věřím, že věcnou debatu o tomto návrhu novely zákona č. 416 to negativně neovlivní.

V pozici zpravodaje teď stručně zrekapituluji cestu této novely Sněmovnou. Dne 7. 5. jsme zamítli vyslovit souhlas v prvním čtení podle § 90. Novela byla přikázána hospodářskému výboru, který svým usnesením číslo 182/2 doporučil schválit tuto novelu ve znění podaného vládního návrhu.

Snad ještě k té odborné diskusi si zaslouží zmínit, že na podvýbor pro dopravu byli přizváni i zástupci odborné veřejnosti, kteří vznášeli, řekněme, připomínky a dotazy právě ke konstrukci a formulaci interního materiálu Ministerstva dopravy, které bude řešit onu předkladatelem zmiňovanou výjimku, tedy ten až šestnáctinásobek v případě zjevné nespravedlnosti. Ze strany navrhovatelů, pana ministra Prachaře i jeho zástupce, prvního náměstka pana Ferance, byly tyto námitky vydiskutovány a vysvětleny.

Jak už jsme konstatovali, hospodářský výbor doporučil Sněmovně přijmout tento návrh ve znění podaného vládního návrhu.

Poslední informace v tuto chvíli ode mne jako zpravodaje. Byly podány tři pozměňovací návrhy. Ten první ze dne 13. 6. je v systému, má číslo 951, podával ho pan poslanec Karel Šidlo. Tento pozměňovací návrh byl diskutován i v hospodářském výboru a byl hlasován se zamítavým stanoviskem.

Dále registruji ještě další dva pozměňovací návrhy, které byly zařazeny do systému dnes, oba podává pan poslanec Zbyněk Stanjura. Jsou to návrhy číslo 957 a 958. Předpokládám, že s nimi budeme seznámeni.

Děkuji pro tuto chvíli.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji, otevírám obecnou rozpravu. Mám zde přihlášku s přednostním právem pana předseda Stanjura, připraví se pan poslanec Kučera.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejdříve bych chtěl reagovat na vystoupení jak pana ministra, tak pana zpravodaje. Chci říct to, že to chceme řešit, je dobře. Ten návrh řešení, a už jsem to říkal na hospodářském výboru, je takové excelovské řešení. Udělám si tabulku, chci, co by mi mělo vyjít, a mezitím mi vyjde nějaký řádek, kterým násobím. Obávám se, že to řešení ve skutečnosti žádným řešením není, a pokud schválíme vládní návrh tak, jak byl předložen, tak se k němu za pár měsíců vrátíme.

Možná jeden dotaz na pana ministra. My říkáme: Ta novela, souhlasím, že nebyla dobře, že ceny snížila příliš velkým způsobem, a tudíž vlastníci, a já se jim vůbec nedivím, nemají ochotu za pár korun prodávat svou půdu. To byl jeden cíl. Druhý cíl byl také změnit a zrychlit vyvlastňování. Chtěl bych se tedy zeptat pana ministra, kolik případů vyvlastňování investorská organizace ŘSD od března loňského roku, kdy je to v účinnosti, zahájila, kolik vyvlastňovacích řízení už bylo ukončeno, s jakým výsledkem, případně pokud nezačali, proč tak nečiní, když jim tak zákon ukládá.

Tedy bych chtěl popsat dva pozměňovací návrhy, které podle našeho názoru řeší ten problém a mohou přispět k tomu, aby lidé byli ochotni dobrovolně prodávat své pozemky. Chci říci, že ho podávám jménem svým a svých kolegů, členů hospodářského výboru Ivana Adamce a Františka Laudáta, je to na tom papíru, nicméně když ho do systému vkládáme, tak ho může logicky vložit pouze jeden poslanec. Pak navrhu panu zpravodaji, abychom nejdříve hlasovali, až přijdeme k hlasování, o pozměňovacím návrhu pod číslem 958, a poté, když nebude schválen, tak o pozměňovacím návrhu, který má číslo sněmovního dokumentu 957.

Tedy vám popíšu oba dva pozměňovací návrhy. První, o kterém chci, aby se hlasovalo jako o prvním, má číslo 958, se v zásadě vrací do stavu před novelou z roku 2012, která byla účinná od 1. března 2013.

Myslím si, že to, co uvádějí zpracovatelé v důvodové zprávě a píšu to i v pozměňovacím návrhu, že tam není jenom text změny, pro ty, kteří se s tím chcete seznámit, ale je tam i krátké odůvodnění, abyste věděli, co vlastně navrhujeme a proč to navrhujeme. Myslíme si, že pokud tak jak je to navrženo, že to odblokujeme, že jsme příliš velcí optimisté. Vládní návrh říká, že může majitel dostat až 16násobek. A co myslíte, že udělá majitel, vlastník, když zjistí, že může dostat až 16násobek? No bude se snažit, aby ten 16násobek dostal. Zcela logicky. Není žádný důvod, aby tak neučinil.

Nicméně jádrem tohoto pozměňovacího návrhu je, že stát nabídne vlastníkům cenu v místě obvyklou s tím, že se stát nebude tvářit, že je to půda zemědělská, ale bude se přihlížet při stanovování ceny k tomu, co je v územním plánu. Stát si tady totiž tak trochu vymýšlí. Na jedné straně stát říká: My plánujeme důležitou komunikaci nebo železnici, máme to v územním plánu, a proto máme právo vyvlastnit ve veřejném zájmu. A veřejný zájem je ten, že tam má vzniknout komunikace nebo železnice nebo jiná infrastruktura, protože se to netýká jen dopravní infrastruktury. Ale současný stav říká při platné legislativě, a to i v případě, že schválíme vládní návrh tak, jak byl předložen, že je to vlastně zemědělská půda a že vlastník dostane cenu za zemědělskou půdu, možná s nějakou bonifikací. Tak ale co je pravda? Je tam veřejný zájem a pohlížíme na to jako na komunikaci, nebo je to zemědělská půda? Ti lidé, ti vlastníci, nejsou hloupí a logicky se domáhají svých práv. Toto je návrh, jak vrátit stav před novelu, která se nepovedla, v tom jsme ve shodě jak s panem ministrem, tak s předkladateli, s vládou.

Pokud by se vám zdálo, že to není úplně dobře, tak přinášíme druhou variantu, sněmovní tisk číslo 957, kde dáváme pryč subjektivní složku "až do výše", protože my jako zákonodárci máme svou vůli vyložit to v zákoně. A tak jak je navržen vládní návrh, tak vůle zákonodárce je navržena vůlí jednoho nebo více členů exekutivy. A nebo, a to je ještě horší, vůlí anonymního úředníka v investorské organizaci, který bude za stát vyjednávat. Myslíme si, že takhle to vůbec nemyslíme vážně, že to není dobrý systém, protože pravidla nejsou jasná, jednoduchá, průhledná a transparentní. Takže místo možnosti až do výše 16násobku navrhuje, že vlastníci dostanou cenu ve výši 8násobku. Za prvé to u nejdražších pozemků odmítne až přehnané ceny, za druhé, každý ví, že nemá cenu spekulovat o nějakém dalším jednání, o další výhodnější nabídce, a nikdo není na pochybách o tom, že nabídka je jasná, jednoduchá, transparentní a trvalá. Myslíme si, že pokud se nebudete chtít vrátit k původním pravidlům, k ceně v místě obvyklé, tak to, že stanovíme pevně 8násobek, což ty nejnižší ceny, které jsou oprávněně kritizovány, odstraní bez toho, že by pan ministr se stal odpůrcem v celé České republice. On je optimista, říká, že by to byly desítky případů. Je vidět, ať se na mě nezlobí, že nemá zkušenosti s výkupy, že to jsou stovky případů na jedné stavbě, a ne desítky v celé republice. Obávám se, že on nebo někdo jiný by řešil tisíce případů, pokud tam necháme tu toleranci. Myslíme si, že návrh je prostě transparentnější, přitom vychází vstříc vlastníkům, nenabízí jim tak nízké ceny jako dnes.

Ptal jsem se na počty vyvlastňování proto, že novela přinesla přece jen i dobré věci. Například nabídkovou dobu zkrátila z 6 měsíců na 3 měsíce, ta novela, která platí od března 2013. Proto se ptám, kolik případů ŘSD využilo, protože 3 měsíce a 6 měsíců je prostě úplně jiná doba, to jsme zkrátili na polovinu. Obávám se, ale možná mi mé obavy vyvrátíte, že prostě ten nástroj nepoužíváme. Pak nejsme schopni vůbec prověřit, zda ta změna byla dobře. U ceny víme, že dobře nebyla, na tom se shodujeme, na tom není spor koalice a opozice, ale u zkrácení a dalších paragrafů, které měly zjednodušit a zprůhlednit proces vyvlastňování, jsme to v zásadě nevyzkoušeli, pokud mám dobrou informaci, že případů bylo opravdu, když ne na prstech dvou rukou, tak na prstech tří rukou, ale možná se mýlím a to číslo není úplně přesné.

V podrobné rozpravě pak odkážu na oba pozměňovací návrhy. Věřím, že se na to podíváte věcně a racionálně, nebudete to posuzovat pouze jako opoziční návrh, ale skutečně jako věcný návrh, který by mohl problém řešit. Takže máme společný zájem, abychom získávali stavební povolení, abychom měli, co stavět. Pak se můžeme přít, jestli jsou lepší všechna ta děčka, která jmenuje pan ministr – mě hrozně mě mrzelo, že zapomněl na R35, protože to si myslím, že je priorita číslo 1. Ale dokud nebudeme mít stavební povolení, a to bez pozemků mít nebudeme, tak debata, jestli má mít přednost R35, nebo něco jiného je vlastně zbytečná. Takže bych poprosil, ať se na to případně podívá i legislativa Ministerstva dopravy, ať zkusíme věcně debatovat pozměňovací návrhy, ať to nevezmeme politicky prestižně, kdo má vlastně pravdu, protože problém existuje, my to přiznáváme a jsme připraveni problém řešit a tady přicházíme se svým návrhem konkrétního a racionálního řešení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Pan poslanec Kučera má slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych zde volně navázal na slova svého předřečníka pana poslance Stanjury. Celá řada otázek tady již padla, celou řadu otázek jsem měl již během projednávání v prvním čtení na Poslanecké sněmovně, měl jsem celou řadu otázek již při projednávání hospodářského výboru, který se tím zabýval, tuším, dvakrát. Na celou řadu otázek mi nebylo zodpovězeno,

na celou řadu otázek jsem dostal odpověď pouze poloviční, a proto jsem nucen otázky tady opět zopakovat. Doufám, že se mi odpovědi dostane zde.

Já bych se chtěl zeptat, zda tento současný vládní návrh byl řádně projednán v meziresortním řízení. To znamená, jaké je stanovisko například Ministerstva průmyslu a obchodu, jaké je stanovisko Ministerstva zemědělství. Jestli si uvědomujeme, že stejný pozemek bude vykupován v jiném režimu a hlavně za jinou cenu, pokud se bude jednat o dopravní stavbu, v jiném režimu a za jinou cenu bude vykupován, pokud se bude jednat o energovod a bude ho realizovat Ministerstvo průmyslu, v jiném režimu a za jinou cenu bude ten samý pozemek toho samého majitele vykupován například Ministerstvem zemědělství, pokud se bude jednat o stavbu vodohospodářskou. Na tuto otázku mi zatím doteď nebylo odpovězeno, možná že se třeba odpovědi dočkám dnes.

Jakou roli budou mít při výkupu obecní samosprávy? Budou se tyto obecní samosprávy řídit interním předpisem ministra dopravy? Uvědomujeme si, že stejný pozemek, který má hodnotu sto tisíc korun dnes, se může použitím toho maximálního bonusu ze sto tisíc x 16, že se z něho stane pozemek za milion šest set tisíc korun při využití toho maximálního bonusu? Myslíte se, že se najde někdo, nějaký majitel či vlastník pozemku, který nebude chtít využít ten bonus x 16? A využije proto skutečně maximum, včetně soudních cest. To, že tady otevíráme obrovský korupční prostor při stanovování cen pozemků resortními investory, jako je ŘSD, SŽDC, ŘVC, a při udělování výjimek ceny pozemku dle interního předpisu Ministerstva dopravy, je nám všem určitě taky jasné.

Jednoznačně si uvědomuji a jednoznačně podporuji legislativní kroky a legislativní změny vedoucí k urychlení výstavby dopravní infrastruktury. Na tom se myslím tady shodneme všichni a není tady tuším jediný poslanec, jediná poslankyně, kteří by tvrdili opak. Otázka je, jakou cestou toho docílíme. Já vidím jedinou a legislativně čistou cestu v novele zákona, která projde řádným meziresortním řízením, ke které se řádně vyjádří Svaz měst a obcí, ke které se řádně vyjádří Asociace krajů. Pouze taková novela může výstavbu dopravní infrastruktury skutečně urychlit, nepřinese vlnu žalob a sporů tak jako novela navrhovaná ministrem dopravy, která výstavbu dopravní infrastruktury neurychlí, ale naopak zablokuje. Pokud samozřejmě budeme chtít jednat velice rychle, tak v tom případě se přikláním k pozměňovacím návrhům, které zde již přednesl pan poslanec Stanjura, a byl také pozměňovací návrh pana poslance Laudáta. Je to ještě šance, jak tuto novelu aspoň trochu zachránit.

Děkuji. (Potlesk poslanců z pravé strany sálu).

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Karel Šidlo.

Pan ministr Zaorálek hlasuje s náhradní kartou číslo 10.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, jak už zde řekl pan zpravodaj v úvodním slově, podal jsem pozměňovací návrh na hospodářský výbor, reagoval jsem tak na požadavek vedení města Plzně, které upozornilo na velmi silnou diskriminaci, která vznikla přijetím zákona 416, který se zabíral urychlením výstavby dopravní a další infrastruktury. Ta diskriminace spočívá v tom, že kraje, města a obce nedostaly šanci vykupovat za stejných podmínek jako stát. Přestože budují dopravní infrastrukturu ve stejném veřejném zájmu, jako ji buduje Ministerstvo dopravy prostřednictvím svých zřízených organizací. Proto se domnívám, že mé přihlášení se k tomuto pozměňovacímu návrhu je namístě, neboť i v prostorách a v extravilánech i intravilánech měst, obcí i krajů je potřebné zajistit mnohem rychlejší způsob získávání potřebných pozemků

pro výstavby obchvatů, průtahů a dalších komunikací, které jsou spolufinancovány těmito komunálními institucemi.

Já jsem si dovilil do sněmovního dokumentu 951, který jste určitě viděli a našli u tohoto sněmovního tisku, uvést konkrétní příklad, který se týká lokality města Plzně, a je to rozdíl nákladů na výkup ceny pozemků jako konkrétní matematický model toho, co se může odehrát při výstavbě druhé etapy městského západního okruhu v úseku Křimická – Chebská ulice – Karlovarská. Já zde nebudu citovat čísla, ale kdo se s tím měl možnost seznámit, tak určitě viděl to, co zde řeknu úplně na závěr svého vystoupení jako odůvodnění tohoto pozměňovacího návrhu.

Z výpočtu, který je dán na reálných číslech a na případné přijaté novele, která by měla platit pro stát, a potažmo na základě přijatého mého pozměňovacího návrhu i pro město a obce, dostali bychom se v podstatě při výkupu všech ploch, kterých se to týká, na poloviční ceny. A ty poloviční ceny samozřejmě mají zásadní vliv na to, jakým způsobem budou regulovány náklady do výstavby dopravní infrastruktury u těch subjektů, o kterých jsem hovořil, ať už je to kraj, město nebo obec. Proto jsem si dovilil upozornit na tento pozměňovací návrh, který, říkám ano, poctivě, na hospodářském výboru neprošel, ale pouze o několik hlasů, a myslím si, že i zamítavé stanovisko Ministerstva dopravy není na překážku přijetí tohoto pozměňovacího návrhu, protože jejich vyjádření se netýkalo chyby obsahu, ale spíš toho, jakým způsobem tento návrh zasahuje do kompetencí dalších ministerstev, s kterými souvisí výkupy pozemků. Proto se k tomu vyjádřili negativně.

Dovolte mi na závěr požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, protože si myslím, že staví rovnoprávné podmínky pro výstavbu dopravní infrastruktury ve veřejném zájmu pro kraje, města a obce stejně jak pro stát.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, ještě chce vystoupit pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já už nebudu mluvit k těm pozměňovacím návrhům, ale obecně bych chtěl požádat vládu, aby se zabývala problémem, který jsme debatovali na hospodářském výboru. Je hrozný zmatek v oceňování majetku, ať už pozemků, nebo staveb – cena v místě obvyklá, cena administrativní, cena tržní, cena spočítaná výnosovou metodou atd. Hrozný problém, nemají v tom šanci se orientovat vlastníci, ale ani samosprávy, protože jakmile zvolíte jednu metodu, někdo vás napadne, že tou druhou metodou to mohlo být pro to město lepší – buď levněji koupit, nebo draž prodát. Takže si myslím, a to skutečně není na pozměňovací návrh ani na poslanecký návrh zákona, to chce důkladnou legislativní debatu o tom, jak zjednodušit pravidla ohledně oceňování pozemků včetně pozemků určených pro infrastrukturu. Takže bych poprosil, aby to vláda pokud možno co nejrychleji řešila nějakým standardním legislativním procesem, abychom společně našli jednodušší pravidla. Pomůže to všem – jednak těm, kteří vykupují, ale také těm, které veřejná správa požádá, aby svůj majetek, ať už městu, kraji, obci nebo státu, prodali. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych skutečně ještě požádal pana ministra velice naléhavě, protože my cítíme stejně jako on, že je potřeba něco rychle změnit, abyste to zvážili. Já v tom předkladu, který oficiálně projednáváme, vidím

obrovské riziko obchvatu Plzně. Tady Sněmovna kdysi přijala speciální zákon, a pokud by se podle něj stavělo, tak existovalo riziko, že by bylo dosaženo přesného opaku, to znamená, že by se ta lhůta enormně natáhla, protože podle některých právních názorů vlastně, pokud by to někdo dal k Ústavnímu soudu, tak ten zákon by neměl šanci přežít, a naopak by se vše zdrželo, takže se klasicky D5 kolem Plzně stavěla podle standardních zákonů. A tady se obávám, že může nastat obdobná situace, dokonce může být vymrháno obrovské úsilí lidí, kteří dojednávají smlouvy, občané budou uvedeni – ti majitelé pozemků dotčených – je tady zakládáno nerovné právo výkupu mezi obcemi a vlastně státními institucemi víceméně na obdobný účel a podobně.

Vidím v tom obrovské riziko a prosím proto, před třetím čtením zvažte, zda nejít zatím tou jednoduchou cestou, kterou navrhuje kolega Stanjura, Adamec a já. Prostě radši jít tou jistou cestou než riskovat. Já to nebudu a nebude to tady asi nikdo, ale sami víte, jak obrovské úsilí je vynaloženo na zabránění realizace prakticky dnes už všech staveb, nejen silničních, ale už i železničních a dalších. Takže prosím, byla by velká náhoda, pokud by se toho nějaká nevládní organizace nebo jedinci nechytily, nedali to k soudu a ten zablokuje další až do nějakého rozhodnutí. Opravdu se toho hodně obávám. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Vácha s faktickou poznámkou? (Poslanec Vácha souhlasí.) Tak v tom případě máte dvě minuty, pane poslanče. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, to není ani tak faktická poznámka, jako spíš upozornění nebo dotaz. My se teď rozhodneme – nebo vy s největší pravděpodobností schválíte to, že jeden jediný člověk rozhodne o tom, jestli metr pozemku bude stát 100 korun, nebo 1 600 korun. Lusknutím prsty rozhodne o tom, jestli bude stát jeden metr 100 korun, nebo 1 600 korun. Bez jakékoli kontroly.

Já bych se chtěl zeptat pana... (Zprava nápověda: Je možné přímo.) Přímou můžu? Já bych se chtěl pana ministra zeptat, jestli je schopen odolat pokušení rozhodovat sám o takovýchto částkách a jaké budou na ministerstvu mechanismy, které ho budou kontrolovat v tom, aby toto rozhodnutí nebylo možno zneužít různými zájmovými skupinami. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tolik tedy k obecné rozpravě. Žádného dalšího přihlášeného nemám. Končím obecnou rozpravu a otevírám rozpravu podrobnou. Mám zde přihlášku pana poslance Šidla a registroval jsem přihlášku pana poslance Stanjury. Pan poslanec Šidlo, potom pan poslanec Stanjura.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já se přihlašuji k mému pozměňovacímu návrhu, který je uveden jako sněmovní dokument 951. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se formálně přihlašuji ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou uvedeny jako sněmovní dokument číslo 957 a 958.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo se dále hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Kolovratník, pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, já bych teď rád k další proceduře. Já bych podal návrh na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením této novely na 48 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Budeme o tom hlasovat. Pokud v podrobné rozpravě nikdo nechce vystoupit, tak podrobnou rozpravu končím a umožním závěrečná slova, zeptám se – asi pan ministr si přeje – ano, přeje si závěrečné slovo. Máte prostor, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, já jsem si v rychlosti napsal pár poznámek a budu se snažit vám vysvětlit a vyvrátit některé námitky, které tady byly.

Co se týká šestnáctinásobku a obavy, že každý z občanů bude čekat na šestnáctinásobek a automaticky se nebude věnovat navrženým lhůtám a bonusu, které jsou v kompetenci ředitele investorských organizací. Já bych chtěl připomenout, že pořád tady máme zákon a náš návrh neruší institut vyvlastnění. To znamená, my nemáme za povinnost čekat na nabídku šestnáctinásobku, ale v odůvodněných případech se můžeme dostat hned do procesu vyvlastňování. K tomu, co je odůvodněný případ, se dostanu ve svém vystoupení na jednom příběhu.

Říká se – zákon 416, jestli se jedná o zemědělskou či jinou půdu. Skutečně zákon 416 se zabývá výkupem zemědělské a lesnické půdy a tato půda je vykupována v tom, jak je zapsaná v katastru. To znamená, tento zákon, který byl přijat v roce 2009, vyřešil jednu podstatnou věc – zabránil spekulacím. Fungovalo to tak, že se vykupovala zemědělská půda a podle územního plánu se následně prodávala jako stavební. Tento zákon tomuto zabránil a my tento princip neměníme, tzn. pořád se bavíme o zemědělské půdě.

Co se týká počtu vyvlastnění. (Velký hluk v sále.) Omlouvám se, ale nemám tady aktuální přehledy ohledně počtu vyvlastnění, jenom vím, že na silnici R35, o které tady byla zmínka, se řádově jedná o stovky potenciálně vyvlastňovacích řízení. Nicméně z minule tady mám jednu informaci pro vás, abyste si udělali srovnání. Obchvat Kolína, silnice 1/38, tam bylo 72 vyvlastňovacích případů ze 104 katastrálních pozemků a ten proces trval čtyři roky. Takže pokud půjdeme do vyvlastňovacích řízení a budeme respektovat obecně soudní lhůty, tak se bavíme v řádu let. Toto není na urychlení dopravní výstavby, dopravní infrastruktury. Toto je definitivní zastavení. Plus náklady občanů a náklady státu ve správních řízeních.

Co se týká úpravy zákona, my navrhujeme ze stávajícího dvojnásobku maximálně šestnáctinásobek. My žádné jiné změny neděláme. Omezujeme to třemi čtvrtinami ceny stavebních pozemků v cenách a místech obvyklých.

Co se týká podmínek oceňování. Zákon 416 neřeší způsoby oceňování. Ani tady nedochází k žádné změně. Toto je otázka jiného právního předpisu.

A teď si dovolím vám povědět příběh, kde je ten šestnáctinásobek a proč to tak je. Dříve, před účinností tohoto zákona, se prodávala zemědělská a lesnická půda v řádu sto korun, v rozmezí 120 až 250 korun. Vyberme si příklad, že cena této půdy se prodává za 160 korun. Dneska má cenu podle katastru, ceny a místa obvyklé, 15 korun. Pokud použijeme osminásobek v kompetenci ředitele podle přesně stanovených pokynů, dostaneme se na částku 120 korun. Tady vidíme rozdíl 40 korun a to je zjevná nespravedlnost podle toho, co se prodávalo před účinností. To znamená, na základě písemné žádosti a zdůvodněné ředitelem investorské organizace ministr dopravy může udělit výjimku. Může udělit výjimku a zvýšit

tak tu bonifikaci na dvanáctinásobek, a tím dorovná tuto cenu, která byla před účinností zákona. Toto je smyslem. Neznamená to automaticky, že používáme šestnáctinásobek. A pokud by někdo čekal na šestnáctinásobek, tak půjdeme do režimu vyvlastňovacího řízení.

Co se týká poznámky pana poslance Kučery, jak probíhá legislativní proces. Ministerstvo dopravy navrhlo změnu. Požádalo vládu a Legislativní rada vlády dala doporučení. To znamená, že zákon byl projednán řádně v Legislativní radě vlády a bylo dané souhlasné stanovisko.

Co se týká připomínky nebo pozměňovacího návrhu pana poslance Šidla. Já bych jenom chtěl říct, že dneska obce a města vykupují pozemky draž, než je to ustanoveno v zákoně. Na obce a města se toto pravděpodobně nevztahuje. Dokladem toho jsou i výrazné aktivity a pomoc obcí vůči Ředitelství silnic a dálnic, které se aktivně vkládají samy a vykupují tyto pozemky, které následně potom prodávají pro stát. Skutečně se jedná o výkup v zájmu státu, tzn. jedná se o výkup pro silnice, dálnice a silnice první třídy, které jsou financovatelné z operačního programu Doprava ze spolufinancování Evropské unie, což silnice a dopravní stavby v majetku obcí a krajů financovatelné nejsou. To jsou pravidla používání fondů Evropské unie.

Co se týká námítky, resp. pozměňovacího návrhu pana poslance Stanjury. Já si skutečně nemyslím, že by bylo dobré vracet ceny výkupu pozemků před účinnost tohoto zákona, protože bychom se mohli dostat do situace tak, jak je uvedeno v pozměňovacím návrhu, nebo tak, jak jsem to pochopil, že znovu se nám rozběhnou záležitosti kolem spekulací a budeme vykupovat pozemky určené pro dopravní infrastrukturu podle územních plánů. Tady se skutečně jedná o zemědělskou půdu a na tom nic neměníme.

Co se týká vystoupení pana poslance Laudáta. Říká, že v tom vidí riziko, že někdo může tento zákon napadnout, odvolat se k Ústavnímu soudu. Já se musím zeptat: Proč tak neučinili v roce 2009, kdy byl tento zákon přijímán? A jediný instrument změny bonusu tam už byl zakotvený. Byl tam dvakrát. A my říkáme šestnáctkrát proto, abychom lidi motivovali k prodeji těchto pozemků.

A co se týká poslední připomínky, kterou jsem si zaznamenal. Jeden člověk, ministr dopravy, bude rozhodovat. Není tomu tak. Ministr dopravy pouze bude zvažovat žádost ředitele investorské organizace písemně doloženou o udělení výjimky. Není to tak, že ministr dopravy se podívá z okna na Vltavu a řekne "bude to čtrnáctkrát". Tento proces má svá pravidla. Děkuji. (V sále je obrovský neklid.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Ještě než přistoupíme k hlasování, s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím o klid!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já bych fakt chtěl, abyste mě poslouchali, protože jsem nechtěl vystupovat, ale pan ministr projevil absolutní neznalost. Tak kdo z vás kdy slyšel o regionálních operačních programech, prosím, řekněte panu ministrovi, že gros těch peněz jde na silnice druhé a třetí třídy. A pan ministr tady řekne: "Kraje nemohou čerpat evropské peníze na silnice." Neuvěřitelná věta. Nechte si to spočítat u své kolegyně z MMR. Ta vám řekne, kolik miliard který region a který operační program vyčerpal v tomto operačním období 2007 až 2013. Neříkejte, že kraje a obce nemohou čerpat na silnice. Není to pravda! Můžete kývat hlavou. Já vám můžu citovat třeba Moravskoslezský kraj. Kus jižního obchvatu Opavy zhruba za 400 mil. korun vybudoval Moravskoslezský kraj a asi 75 % získal z regionálního operačního programu. Takže není pravda, co jste takhle autoritativně řekl, že kraje nemohou čerpat. Čerpají, a velmi úspěšně. Zeptejte se v kterémkoliv z těchto regionů. Je to jedna z nejúspěšnějších součástí sedmi regionálních operačních programů. To za prvé.

Za druhé. Proč města ve valné většině případů vykupují, jak vy říkáte, dražně stát? Protože nastavila jasná transparentní pravidla, nejsou tam výjimky a nechtějí vydělat na vlastních půdách a chtějí se se svými občany domluvit. Proto je to o něco dražší a taky je to mnohem rychlejší, protože se nesnažíme ušetřit na nepravém místě. A teď se musím pana ministra zeptat, ať mi řekne, co je pravda. Nejdřív nám tady popisoval, jak on bude moudře postupovat s tím koeficientem až šestnáctinásobku. Dovolím si připomenout jeho slova asi před pěti minutami. Říká: "Vezmeme cenu, která byla platná před novelou." Myslím, že jste říkal 160 korun. "Teď vyjde 15 x 8 je 120. Já mohu rozhodnout, že těch 40 korun přidám, nebo ne." V pořádku. A pak řekne: "Odmítám návrh poslance Stanjury, který by jasně říkal, že ten člověk dostane 160 korun." Protože říkám, že se vrátíme k tomu, co bylo. A vy říkáte: "Ano, ale já rozhodnu, jestli to tak bude. A když to vyjde jinak, tak můžu přidat, anebo nemusím." A když my navrhujeme jasná pravidla a říkáme to samé, protože před chvílí jste řekl, že musíme dát cenu stejnou, jako byla, a když navrhu, aby to bylo legislativně, čistě, bez toho, že někdo může, či nemusí, tak je to špatně. Ale když to udělá pan ministr s tím, že on bude ten dobrák, který tam připadá těch 40 korun, tak je to dobře.

Tak sami zvažte, co je lepší, co je transparentnější, která z metod má menší korupční prostor a která z metod má větší korupční prostor. Kdyby o tom pan ministr nemluvil, jak on tuto zjevnou nespravedlnost svým rozhodnutím napraví, tak s ním nepolemizuji, že má dostat 160 korun. Jenom říkám, že to má být v zákoně a má to být znalcem, a ne individuálním rozhodnutím ministra nebo ředitele. A sami si poslouchejte ty věty: "Ředitel investorské organizace bude mít kompetenci navrhnout zvýšenou cenu." No to je všechno, jen ne jasná pravidla! Bude mít kompetenci nějaký ředitel investorské organizace. Samozřejmě generální ředitel ŘSD to posune na závody, protože samozřejmě nemůže posuzovat celou republiku, takže několik ředitelů ve druhé nebo třetí řídicí linii ŘSD bude mít kompetenci navrhnout vlastní cenu. A když se s tím Pepou bude znát, tak mu nabídne lepší cenu, a když se s ním bude znát a nebude mu sympatický, tak mu může nabídnout horší cenu. Já neříkám, že to udělá, ale ten zákon to umožňuje a pan ministr to takhle zdůvodňuje.

A my říkáme: dejme jasná pravidla bez možného vstupu ředitelů, ať už generálního, či lokálního, bez toho, aby pan ministr konal dobro. Možná jsem to teď pochopil, jestli je to tak, nechce se mi tomu věřit. My jsme chtěli jasná pravidla a tam žádný dobrák není, maximálně Sněmovna, že schválila zákon, kdežto pan ministr chce, aby on byl ten dobrák, který těch 40 korun k této nespravedlivé ceně svým individuálním rozhodnutím vlastníku přidá. To by bylo, aby to vlastník neoceníl a pak ho příště nezvolil, když to byl on, kdo mu cenu zvýšil! (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já vám sice nebudu bránit ve vystoupení, pouze upozorňuji, že znovu otevřete rozpravu, pokud vystoupíte. Prosím. (Neklid v sále.)

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Už se nechci vyjadřovat k výpočtům a podobně. Myslím si, že si za tím stojím, a nejde o to, abych byl zvolen. Skutečně ne. Jenom chci uvést na pravou míru. Já jsem použil operační program Doprava a ten skutečně není na financování silnic druhé a třetí třídy, nicméně regionální operační program použitelný je. To jenom na vysvětlení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Musím se zeptat, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Novotný.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, já bych přece jenom chtěl vyzvat zejména zástupce nových politických subjektů v této Sněmovně, aby se zamysleli nad tím, že jedním je základních atributů činnosti Sněmovny by mělo být, že by v naší zemi vytvářela víceméně stejné podmínky a víceméně stejný přístup pro nejrozličnější úrovně rozhodování. Já se svou zkušeností ze samosprávy jsem zažil v poslední době ona léta vývoje, kdy jakákoliv tolerance k zohledňování veřejného zájmu, jakékoliv hýbání cenami ve veřejném rozhodování bylo v podstatě nejprve velmi omezeno legislativně či různými metodickými pokyny ministerstev a podobně, a v poslední době je tahle praxe velmi často předmětem nejrozličnějších výsledků a podobných věcí.

Jedno z prvních opatření, které zavádíte, je, že jednomu ze svých vyvolených tuto pravomoc dáváte. Zároveň tyto týdny a měsíce zástupci vašich různých regionálních volebních štábů obesílají radnice podle příslušných zákonů s žádostí o informace o nejrozličnějších majetkoprávních operacích, které radnice dělají. Chystáte se do volební kampaně, připravujete se na to, jak budete komunální politiky zkoušet z toho, jestli neměla nějaká cena být o 15 korun vyšší, a zároveň tady vytváříte prostor, který je řádově úplně jiný v zohledňování pro individuální osoby, které jsou zákonem dokonce definovány. Zkuste se nad tím zamyslet. A já vám říkám, že my, až vy nás budete obviňovat na komunální úrovni, vám budeme vracet to, že jakékoliv vaše výroky budou nevěrohodné ve chvíli, kdy teď schválíte toto jako princip.

Čím se liší strategické rozhodování samosprávy o podstatných věcech rozvoje měst? Proč ta samospráva nemůže zohlednit nic a najednou jsou tady rovní a rovnější a ministr dopravy či zástupci investorských organizací budou mít toto právo? Zkuste se zamyslet sami nad sebou a všechny vaše výroky, kterými budete osočovat ty, kteří rozhodovali v minulých letech, budou po tomto vašem rozhodnutí naprosto nevěrohodné. Buď platí stejná pravidla pro všechny, anebo vy jste si rovnější. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Mám tady faktickou poznámku pana poslance Borky. Není tomu tak. To byl omyl. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych ještě rozuměl tomu, když některý z ministrů řekne, že taková podrobnost se nedá uvést do zákona, a v tom zákoně je zmocnění vydávat nějakou podzákonnou normu, například nařízení vlády. To si myslím, že mnohdy je to lepší, je to pružnější, zejména když se to týká technických věcí. Ale tady podle mne je to absolutní novum v legislativě. My projednáváme zákon a jako argument je, že vyjde interní metodický pokyn ministra dopravy. Ale ten nemá žádnou váhu! Možná na ŘSD, ale to je tak všechno. Nebo na SŽDC, abych nebyl obviněn, že jsem někoho zapomněl. Takže ne že bych to podpořil, ale aspoň to mohlo být nařízení vlády a ne interní metodický pokyn ministra dopravy. Co to je v legislativě? Já tomu rozumím, že se neodvoláváte v tom textu na interní metodický pokyn. To by ta legislativní pravidla prostě nezvládla. Tak ale potom o tom prosím nehovořte! Protože vy tady dáváte pravidla, jak říkal Martin Novotný, 1 až 16, a chcete je regulovat interním metodickým pokynem a rozhodovací pravomocí jednoho jediného člověka. Ani do nařízení vlády jste to nedali. Ani té vládě nevěříte. Já sám budu cenotvůrce. Já jsem to říkal na hospodářském výboru. Pan ministr dopravy se rozhodl, že bude cenotvůrce na celém území České republiky. Současně jsme kladli mnozí v té debatě otázku, co to udělá, když se třeba použije ten šestnáctinásobek, s cenou obvyklou v tom regionu. Že není pouze ta komunikace. Tam probíhají obchody jiné, ať už mezi privátními vlastníky, nebo mezi veřejnou správou a privátními vlastníky, a velmi často je podkladem k vyjednávání či k prodejní ceně nebo kupní ceně cena v místě obvyklá. Tímhle způsobem, pokud se tam uplatí

až ten šestnáctinásobek, razantně změníme podmínky pro jiné obchody a pro jiné majetkové přesuny. A nevím, jestli to zrovna je naším cílem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalšího do rozpravy nemám. Zeptám se tedy ještě jednou, zda je zájem o další závěrečná slova. Pan zpravodaj, ano.

Poslanec Martin Kolovratník: Já se k závěrečnému slovu přihlásím. Děkuji za ty připomínky, vnímám je. Chci také poděkovat za zmínění silnice R35. Jak víte, já jsem z Pardubického kraje, kterého se ta silnice bytostně dotýká. Děsí mě zprávy o tom, jak dnes silnice opět stála, jak se tam nedávno stala smrtelná nehoda. Tohle je pro mě prostě priorita nejvyšší, kdy musíme něco udělat. A vy všichni dobře víte, že to je nejenom kvůli silnici R35. Přesto za tu zmínku chci panu poslanci Stanjurovi poděkovat.

Za sebe osobně musím říci, že sám jsem se také ptal a čekal vysvětlení, jak to bude s onou výjimkou, a ze strany ministerstva jsem přesvědčen a věřím, že to prostě bude fungovat, a bude to fungovat tak, abychom prodeje těch pozemků, resp. výkupy pozemků ze strany státu, prostě rozjeli. To je nejvyšší priorita k dnešku. A snad vás ještě chci přesvědčit nebo předběžně informovat o tom, že už teď se diskutuje mnohem větší změna. Je to další fáze přípravných prací, zákon o liniových dopravních stavbách, který by na toto měl nějakým způsobem navázat. Jestli se nepletu, tak je v legislativním plánu vlády někdy na podzim tohoto roku. Omlouvám se, nevím přesně na kdy.

Každopádně teď k tomuto zákonu registruji pozměňovací návrhy č. 951, 958 a 957 v tomto pořadí, jak bylo navrhovateli požádáno o ně hlasovat ve třetím čtení.

Pane předsedající, požádal jsem o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Takže budu prosit o hlasování tohoto návrhu. Předpokládám, že v pátek v tomto týdnu se dostaneme ke třetímu čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, vím o tom, a pokud si pan ministr nepřeje závěrečné slovo, tak právě teď je prostor na hlasování o návrhu na zkrácení. Já jsem tady asi před 15 minutami zaznamenal návrh na odhlášení, tak abych nebyl obviněn z toho, že jsem někoho přehlédl, tak vás poprosím o novou registraci.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který přednesl pan zpravodaj, abychom v tomto tisku zkrátili lhůtu pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 92, přihlášeno je 149, pro 108, proti 21. Tento návrh byl přijat a já končím druhé čtení tohoto návrhu.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji a předám řízení schůze.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Budeme pokračovat projednáváním bodu

6.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb.,
o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů
(zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti
k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů,**

**ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 173/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr dopravy Antonín Prachař. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vládní návrh novely zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, zákon o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zajišťuje zejména řádnou implementaci právních předpisů Evropské unie do českého právního řádu. Vládní návrh dokončuje transpozici evropské směrnice 2011/82/EU o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu a směrnicí 2006/126/ES o řidičských průkazech a jejich dvou novel.

Z věcného hlediska obsahuje předložený návrh zejména poskytování základních informací o dopravním přestupku v úředním jazyce jiného členského státu Evropské unie, není-li přestupce občanem České republiky. Jedná se o dokončení transpozice směrnice 2011/82/EU. Výměna informací o udělených řidičských oprávněních a řidičských průkazech mezi členskými státy Evropské unie souvisí se zahájením provozu elektronického systému výměny těchto informací v rámci Evropské unie. Je to tzv. systém RESPER. Tady bych chtěl podotknout, že několikrát už byla Česká republika kritizována ze strany Spolkové republiky Německo o neposkytování takovýchto informací, resp. nemožnosti poskytování takovýchto informací.

Dílí úpravy dále ve vymezení skupin vozidel, pro která se udílí řidičská oprávnění, navazují na jednání s Evropskou komisí a odstraňují některé drobnější technologické nedostatky. Tady je příklad řidičského oprávnění skupiny D1 mikrobuseů, kde je potřeba učinit nápravu. Dále jsou to dílí úpravy vymezení výcvikových a zkušebních vozidel v souvislosti se změnami směrnice 2006/126/ES. Mění technické parametry vozidel a umožňují i širší využití automatizovaných a poloautomatizovaných řadicích systémů.

Vládní návrh projednal hospodářský výbor, který nakonec doporučil Poslanecké sněmovně vládní předlohu přijmout bez pozměňovacích návrhů. Přijetí vládního návrhu je nezbytné z hlediska plnění povinností, které České republice plynou z jejího členství v Evropské unii. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisk 173/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Pavel Čihák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Čihák: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, pan ministr zrekapituloval celou situaci poměrně podrobně a já zrekapituluji projednávání vládního návrhu tak, jak probíhal.

V prvním čtení byl návrh zákona zamítnut a předán na projednání do hospodářského výboru, kde jsme 22. 5. tento návrh projednali a bylo vydáno usnesení pod číslem 54, které doporučilo Poslanecké sněmovně projednat a schválit návrh zákona ve znění pozměňovacího návrhu Františka Laudáta. Na jeho návrh bylo projednávání 2. čtení v Poslanecké sněmovně

minulý týden staženo a návrh vrácen do hospodářského výboru, kdy ve čtvrtek 12. 6. došlo opět k projednání této novely. Bylo vydáno další usnesení, pod číslem 63, které revokuje původní usnesení číslo 54 a doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit tisk 173 v původním znění předloženého vládního návrhu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Huml. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den, dámy a pánové, já mám v systému pozměňovací návrh, je můj osobní, a v podrobné rozpravě ho načtu. Teď bych krátce chtěl zdůvodnit, co v tom pozměňováku je.

Mám tam tři body, které se budou hlasovat každý zvlášť. První se týká odtahů vozidel městskou policií. Já to přirovnám k tomu, že je to donucovací prostředek – odtažení auta. (Nesouhlas některých poslanců.) Je. Přirovnám to k tomu pouze. A když máme různé druhy donucovacích prostředků, tak máme pouta, hmaty, chvaty a také střelbu zbraní. A nebudu střílet do někoho, kdo jenom udělá nějakou nadávku nebo ukradne pár drobných. A když zaparkujete na špatném místě nebo na placeném parkovišti, tak policie má také dvě možnosti – má možnost buď nasadit botičku na to, aby docílila toho, že ztotožní pachatele a potrestá ho, anebo použít důraznější prostředek, znamená odtáhnout auto.

Já jsem nemohl být na hospodářském výboru, když se načítal původní pozměňovací návrh, Laudátův, který je označován jako Laudátův, ale není Laudátův, a nakonec byl ten stažen. Já jsem v době pracovní neschopnosti vypracoval návrh, který jsem dal do veřejného prostoru k diskusi. A musím říct, že se ozvalo poměrně hodně lidí a mám několik příběhů. Já jsem ty příběhy napsal do zdůvodnění pozměňovacího návrhu, který má zhruba 12 listů, ale jeden stojí za všechny, ten tam není a ten vám teď odvyprávím.

Matka dvou dětí, z nichž jedno bylo nemocné, potřebovala ty děti odvézt do školky, tedy to jedno dítě, tak si vzala obě, i to nemocné, do auta. Před školkou nebylo možno zaparkovat jinde než na vyhrazeném parkovišti a to jedno nemocné nechala v autě a s tím druhým, zdravým, běžela do školky na to, aby ho tam předala. Zdržela se pět, maximálně sedm minut. A když se vrátila zpátky, tak to druhé nemocné dítě, co bylo v autě, už bylo na jeřábu i s tím autem. Takže to je také důvod pro to, abychom trošičku rozlišili, kdy je potřeba nasadit těžkou techniku, tedy odtahovat vozidla, a kdy je možnost to vyřešit botičkou, toho pachatele si slovit, když nám tam přijde, a teprve potom mu dát pokutu.

Dal jsem do pozměňovacího návrhu i tři možnosti, resp. tři časové lhůty, po kterou by tam měla ta bota být, než se to auto odtáhne: tři hodiny, šest hodin anebo tedy tuším dvanáct a budeme o tom hlasovat jakoby zvlášť. Neřeší to vůbec situaci, kdy to auto stojí a překáží. Tam se mým pozměňovacím návrhem vůbec nic nezměnilo. Řešíme jenom to, když je v tzv. zónách placeného stání, houfně ošetřených.

Druhý bod se týká bodového systému. Přiznávám, že ho trošku kultivuji. Byl jsem vždy příznivcem bodového systému a myslím si, že má velký vliv na nehodovost. To stále platí a trvá. Ale porovnávám dvě věci. Rejstřík trestů, tzv. trestných činů, nebo tedy dneska zločinů a přečinů, eviduje historii pachatelů daleko závažnějších deliktů, než jsou dopravní přestupky, a i tam existuje zahlazení. U nejméně sankcionovaného trestného činu, který se vyjadřuje peněžní pokutou, zahlazení výkonu trestu může být už po roce. Po roce se na pachatele hledí, jako kdyby nebyl trestán, a my máme u dopravních přestupků v evidenci delikty, které jsou staré 20 let, 10 let. Jak dlouho budeme evidovat dopravní přestupky? To jsem si položil otázku. A protože se na mě obracejí lidé, kteří jsou bodovým systémem vyzváni k tomu, aby vrátili řidičský průkaz po dosažení 12 bodů, a zabývám se tím, cítím se být právníkem, tak

jsme zjistili, že je lhůta tři roky dneska podle nového správního řádu, podle kterého už není možné udělat přezkum žádného přestupkového řízení a ani obnovu. V podstatě ještě existuje skartační lhůta, že delikt už ani není dohledatelný. Městská policie ho skartovala, ale v evidenci stále ten delikt má řidič, dotyčný pachatel, ale už nemá možnost se bránit, protože v momentě, kdy se to do systému dopravních přestupků zapisuje, tak to ten dotyčný nedostane jako informaci vůbec. To se nikomu neříká.

Takže v duchu toho, že tady existuje rejstřík dopravních přestupků, jsem zapracoval to písmeno b), kde bychom podle mého soudu k deliktům starším tří let neměli přihlížet v bodovém systému.

A třetí, poslední věc, je taková drobná. U většiny případů, kdy to chodí k soudu, kdy se přezkoumává správní rozhodnutí soudem, tak se staví lhůty, to znamená, staví se výkon trestu. Jinými slovy, ten člověk jako by ještě měl mít možnost jezdit, dokud soud to nepřezkoumá. To upravuje písmeno c).

Já bych poprosil o podporu napříč politickým spektrem. Děkuji. Týká se to všech.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou poprosím k mikrofonu pana poslance Schwarze. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den. Děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, kolegyně, já to zkusím do dvou minut. Prosím vás, já rozumím, co pan kolega Huml chtěl říct, ale vyzkoušel jsem si službu u jedné složky, u té státní, i u městské a nezvedeme ruku pro něco, co platí možná tady v Praze. Neposuzujme všechny městské policie podle toho, co je v Praze. Každá městská policie funguje jinak. Nepadlo tady, jestli jsou to modré zóny, nebo nejsou. Prosím vás, odtahy. V žádném případě odtah není donucovací prostředek. To, že se někdo odtahem živí, některé městské policie, tak tomu řediteli musel dát někdo nějaké úkoly, aby to sypalo do městské kasy, ale to tak také nemusí být pravda. Odtah může být řešen pouze v rámci blokového řízení, může to být hlídkové vozidlo, jak jsem to provozoval v minulosti já jako ředitel a netrestal jsem tím lidi. Naopak jsme dělali i bezpečnostní odtahy. Mnohdy kolikrát bezpečnostní odtah pomůže člověku v tom, že ztratím klíčky, ukradnou mi kabelku, tak si nechám zadarmo odtáhnout domů vozidlo na hlídané parkoviště a jsem v klidu, nikdo mi ho z ulice nesebere. Prosím vás, není třeba jenom tady podle jednoho města, kde mnozí asi jste byli odtaženi nebo dostali jste obrovskou pokutu za to, že byl proveden odtah, ale není to všude stejné. Ve většině případů, a věřím tomu, to funguje také tak, že odtahem je člověku i pomoheno. Nehledejme jenom trest v tom odtahu. O to bych vás chtěl poprosit.

A dále. Až bude státní policie dělat všechno to, co má, dopravu, kterou odbřemenila na městské policie, budu jeden z prvních, který si oddychne a zvedne ruku pro to, aby městské policie opravdu dělaly jenom ta v uvozovkách hovínka a nedělaly odtahy, až všechno tohle státní policie bude dělat, až bude sbírat kadavery, mrtvá zvířata a všechno, určitě zvednu ruku, ale pro toto nemohu. To je všechno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Adámek. Adamec, omlouvám se.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, paní předsedající. Ono to je jedno. V zahraničí mi říkají Adámek, protože si to jinak neumí přeložit, takže já jsem na to zvyklý. Připadám si tu jak v cizině. (Pobavení.)

Já možná jsem chtěl zareagovat na slova kolegy Schwarze ohledně městských policií. Já si myslím, že on to neřekl úplně přesně, protože to, že městské policie fungují s různým přístupem ke svým občanům, turistům, návštěvníkům, to je asi pravda, záleží to na osvícenosti velitelů, nicméně bych řekl, že my z pozice této dolní komory Parlamentu ČR musíme uvažovat trochu jinak. Městská policie všude funguje stejně podle stejného zákona. A to si myslím, že je potřeba takto to říkat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím.

Táži se pana ministra či pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji, paní předsedající. Chtěl bych se jen krátce vyjádřit k pozměňovacímu návrhu pana poslance Humla. Projednávali jsme na hospodářském výboru za mojí účasti pozměňovací návrhy a nakonec Ministerstvo dopravy doporučilo přijetí této normy bez pozměňovacích návrhů. Máme k tomu čtyři důvody. Jedná se o skutečně transpozici evropské směrnice. Jedná se o nápravu řidičských průkazů v kategorii D. Jedná se o výcvik pro získání řidičského oprávnění s použitím automatických a poloautomatických řadicích systémů. A jedná se hlavně o řešení přestupků, které může spáchat český občan na území jiného státu. Myslím si, že tyto důvody jsou víc než řešit odtahy. Samozřejmě Ministerstvo dopravy je připraveno, pokud budou k tomu důvody, otevřít v dalším období novelu zákona, protože to, co pan poslanec navrhuje, je skutečně napříč. Bavíme se od odtahů přes bodový systém až po lhůty rejstříku dopravních přestupků a přezkoumání soudem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Čihák: Vážená paní předsedající, jenom v rámci opravy legislativně technické chyby bych načetl odstavec číslo jedna v přesném znění: V části druhé článku tří se v § 62 slova "§ 42 odst. 4" nahrazují slovy "§ 42 odst. 5".

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje, aby se potom na toto odkázal v podrobné rozpravě.

Zahajuji tímto podrobnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Huml.

Poslanec Stanislav Huml: Já se tímto přihlašuji k tisku 872, tedy k pozměňovacímu návrhu zavedenému v systému pod číslem 872. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím pana zpravodaje, aby načetl svoje návrhy.

Poslanec Pavel Čihák: Děkuji. Za prvé navrhuji zkrátit lhůtu mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. To je první návrh. Dále požaduji opravu legislativně technické chyby, tak jak jsem ji přečetl. Nebo mám ji přečíst znovu?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nemusíte, je to načteno.

Táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Tudíž podrobnou rozpravu končím. Táži se, zda pan navrhovatel a pan zpravodaj mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Ještě se táži pana zpravodaje – tady proběhl návrh na zkrácení lhůty – jestli tomu tak je? (Pobavená reakce z lavic.) Dobrá.

Ještě musíme hlasovat o zkrácení lhůty na 48 hodin. Všechny vás odhlásím a znovu přihlásím. Prosím, přihlaste se svými kartičkami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 93, do kterého je přihlášeno 146 poslanců, z toho pro 134, proti 4. Konstatuji, že návrh byl přijat. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 172/ - druhé čtení

Poprosím o ztišení hladiny hluku. Děkuji.

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Rád bych poděkoval za dosavadní vstřícný přístup při zrychleném projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o odpadech především v oblasti nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady.

Dovolte mi stručně shrnout obsah návrhu zákona. Vládní návrh zákona má především za cíl zajistit transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních. Hlavní změny stávající právní úpravy spočívají v rozšíření rozsahu věcné působnosti právní úpravy nakládání s elektrozařízeními, nové úpravy některých definic, zavedení nového institutu pověřeného zástupce výrobce, zjednodušení administrativní podoby seznamu výrobců elektrozařízení a elektronizace zápisů v tomto seznamu, rozšíření povinnosti posledních prodejců odebírat použitá elektrozařízení, navýšení minimální úrovně využití elektroodpadu od 15. srpna 2015, zřízení centrálního registru míst zpětného odběru a dalších parametrů.

Jenom bych si dovilil připomenout v této souvislosti, že proti České republice je od 31. března letošního roku vedeno řízení o porušení smlouvy ve věci včasného neprovedení směrnice OEEZ, to je právě o těch elektronických zařízeních, ze strany Evropské komise, neboť lhůta pro transpozici této směrnice uplynula dne 14. února 2014.

Návrh zákona byl projednán 21. května 2014 ve výboru pro životní prostředí a v rámci tohoto projednání výbor doporučil Poslanecké sněmovně schválení vládního návrhu zákona

s několika pozměňovacími návrhy. Jedná se především o stanovení konkrétních požadavků na hustotu míst zpětného odběru pro elektrozařízení pocházející z domácností. Dále se navrhuje doplnění ustanovení o refundacích příspěvků ze strany kolektivních systémů, pokud žadatel prokáže, že elektrozařízení po uvedení na trh v České republice vyvezl nebo dodal do jiného členského státu.

Dále vládní návrh zákona, který se týká elektrozařízení a elektroodpadu – bylo pozměňovacím návrhem pana kolegy Oklešťka navrženo doplnit o další oblasti. Jedná se o nakládání s komunálním odpadem, tedy zavedení povinného třídění kovů a tzv. biologicky rozložitelného komunálního odpadu – ve zkratce BRKO, budu ho dále používat, abych zkrátil projednávání –, zákaz skládkování určených odpadů, stanovení termínu zákazu skládkování, změna podmínek pro využití odpadu jako technického zabezpečení skládek a změny v poplatcích za ukládání odpadů.

Chtěl bych jenom říct, že povinnost zavést oddělený sběr papíru, plastů, skla a kovů od roku 2015 je stanovena článkem 11 směrnice 2008/98/ES o odpadech, a ač jsou v současné době takovéto odpady v naprosté většině obcí v České republice odděleně už sbírány, je nezbytné tuto povinnost výslovně stanovit v zákoně. Zavedení odděleného sběru biologické složky komunálních odpadů je pak nezbytné pro splnění cíle pro odklon těchto odpadů od skládkování, který je stanoven směrnicí 1995/31/ES o skládkách odpadů. Do roku 2020 musí Česká republika snížit množství biologicky rozložitelných komunálních odpadů uložených na skládky na 35 % oproti jejich produkci v roce 1995. Bez zavedení povinného odděleného sběru biologicky rozložitelné složky komunálních odpadů není možné tohoto cíle dosáhnout.

Pokud jde o zákaz skládkování určených odpadů, tak v České republice stále existuje vysoká míra skládkování komunálního a jemu podobného odpadu, podstatně vyšší než v západních zemích a dlouhodobě nedochází k poklesu skládkování pod hranici 55 až 57 %. Proto se navrhuje vytvořit systém motivující původce odpadu k využívání šetrnějších způsobů nakládání s odpady, přičemž na základě dosavadních zkušeností může do budoucna přinést významný efekt pouze zákaz skládkování recyklovatelných a využitelných odpadů. Podle zkušeností sousedních států, například Německa, které zákaz skládkování jasně deklarovaly – v případě Německa už v roce 2009 –, to vedlo k vybudování funkčních a ekonomicky přijatelných způsobů nakládání s odpady, zejména komunálními, a to při respektování hierarchie pro nakládání s odpady tak, jak je definováno směrnicí o odpadech. Jsem přesvědčen, že kolega Okleštěk pak v diskusi ještě něco řekne k tomu pozměňovacímu návrhu, takže teď tím nechci zdržovat a předpokládám, že se k těmto návrhům rozvine široká diskuse.

Dovolte mi závěrem říci, že jsem v uplynulých dnech a týdnech slyšel o mnoha a mnoha subjektech, v jejichž žoldu údajně pracuji nebo pracujeme. Já bych chtěl říci, že Ministerstvo životního prostředí pracuje pouze v žoldu životního prostředí a jeho ochrany. To znamená, jestliže se bavíme o omezení skládkování, jestliže se bavíme o zavedení funkčního nástroje, ekonomického nástroje, kterým jsou mimo jiné i poplatky, jestli se bavíme o podstatně zvýšeném přístupu ke skládkování biologicky rozložitelných odpadů, tak se prostě bavíme o tom, co má něco společného se zdravým rozumem. Myslím, že zakopávat odpady na zahrádce by nikdo z nás nedělal. V případě skládek to děláme běžně a už se nad tím ani nezamýšlíme. Když se díváme a porovnáváme situaci s opravdu vyspělými zeměmi, tak máme výrazné rezervy v těchto oblastech. A já si myslím, že bez ohledu na to, jestli to Evropská komise po nás chce a v jakém roce, tak bychom měli zvolit rozumný postup. Myslím, že návrh, který dával pan kolega Okleštěk z hlediska zákazu skládkování jinak využitelného odpadu, tedy biologicky rozložitelného a recyklovatelného v roce 2023, dává dostatečný prostor, časový prostor všem subjektům, aby se na takovýto zákaz deset let dopředu připravily.

Jsem přesvědčen, že i ten navržený způsob zvýšení poplatků, který je opravdu pro jednoho člověka a rok 21 korun podle výpočtů, a nejenom našich – tedy jednoho piva, a nevím, já na pivo moc nechodím, takže jestli desetistupňového, nebo dvanáctistupňového – a v případě rodiny je to přibližně 80 až 90 korun ročně navýšení, tedy jedné krabičky cigaret, tak nepovažuji toto navýšení za sociálně neúnosné a myslím si, že má svoji jasnou motivační složku. Určitě se k tomu vyjádřím dále v diskusi. Takže zatím děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí. Iniciativně tento návrh projednal také výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 172/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro životní prostředí poslanec Josef Nekl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážená vládo, dámy a pánové, byl jsem pověřen zpravodajstvím této vládní novely zákona č. 185/2001 Sb., sněmovní tisk 172, v rámci projednávání ve výboru pro životní prostředí. Pan ministr velmi podrobně zdůvodnil důvody projednávání tohoto zákona, zejména otázky zpracování a využití elektroodpadů, a samozřejmě také podrobně zdůvodnil i filozofii pozměňovacího návrhu, zejména pana kolegy Oklešťka.

Tento návrh zákona projednal 20. května podvýbor výboru životního prostředí pro technickou ochranu přírody, kde se podrobně zabýval oběma pozměňujícími návrhy, které předložil jak pan kolega Zahradník, tak pan kolega Okleštěk. Výbor projednal tento návrh zákona na svém 32. zasedání – 32. usnesením na zasedání 8. schůze dne 21. května, kdy přijal usnesení, které je jako sněmovní tisk 172/1 v materiálech, které jsou určeny k tomuto bodu programu.

V tomto usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, a doporučuje, abych s tímto usnesením seznámil i vás jako ctihodnou Poslaneckou sněmovnu, takže tímto tak činím. Odkazuji se též na slova pana ministra, který velmi podrobně zdůvodnil nutnost přijetí těchto zákonů i pozměňovacích návrhů, tak abychom se dostali do souladu s nařízením a směrnici EU a samozřejmě také abychom vyhověli všem požadavkům moderního způsobu života a ochrany životního prostředí v naší zemi.

To je zatím vše. V podrobné rozpravě potom ještě načtu ještě sám jeden pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Ladislav Okleštěk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji. Takže vážená paní předsedající, vážená vládo, milí kolegové, jako člen výboru pro životní prostředí a člen výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jsem samozřejmě byl jako předkladatel také tohoto návrhu povinen si svůj návrh nějakým způsobem zdůvodnit. Když jsem předkládal návrh ve výboru pro životní prostředí, tam jsem došel k závěru, že kolegové situaci chápou a že ji podporují, a proto jsem také iniciativně předložil návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Jelikož jako starosta 20 let se odpady zabývám, cítil jsem potřebu, abych s tímto návrhem seznámil také kolegy starosty, kteří v tomto výboru sedí, a myslím si, že tato problematika se veřejné správy a rozvoje regionálního týká, tak jsem tento návrh předložil.

Výbor pro veřejnou správu návrh projednal a navrhl usnesení. Obhajovat svůj návrh tady doufám, že není až tak moc nutné, nicméně řeknu vám asi tak zhruba princip. Myslím si, že ukládání odpadu do země není to pravé ořechové, co potřebuje náš stát, takže separace je přesně to, o co tady všichni usilujeme, byla nastolena nějakým způsobem, ale nemáme na to vydanou směrnici. Směrnici je možné vydat jediné tehdy, když bude projednán a bude schválen návrh neboli jeho novela, novela zákona.

Seznámil bych vás s usnesením výboru pro veřejnou správu. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 10. schůzi po odůvodnění Ing. Bereniky Peštové, náměstkyně ministra životního prostředí, po zpravodajské zprávě poslance Ladislava Oklešťka a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 172 projednat a schválit ve znění přijatého pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které jsou přihlášení: paní poslankyně Havlová, pan poslanec Kučera, paní poslankyně Kovářová, pan poslanec Kudela, pan poslanec Böhnisch, pan poslanec Birke, pan poslanec Zahradník a také místopředseda sněmovny Petr Gazdík, který s přednostním právem zahajuje rozpravu. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Předně bych na začátek chtěl říct, že pan ministr si ve své řeči značně odporuje. On hned na začátku říkal, že je to novela o elektroodpadu, na kterou ale bohužel je napasováno, řekl bych, kde co. Kde co jako zásadní rozhodnutí o tom, jak bude vypadat třídění či netřídění odpadu v České republice, jak bude vypadat skládkování či spalování odpadu v budoucnu, a také jsou na to napasovány jisté poplatky, které s tím velmi úzce souvisí. Chtěl bych se vyjádřit k tomuto návrhu zákona ze dvou rovin.

První rovina – vyjádřím se k tomu jako komunální politik. Já nevím, jestli si, milí kolegové a kolegyně, zejména kolegové na levici, uvědomujete, co by přijetí tohoto návrh sociálně znamenalo. My jsme se tady před několika lety přeli a byly tady rozsáhlé obstrukce kvůli snížení podpory stavebního spoření ze 3 tisíc na 2 tisíce korun.

A teď proč o tom mluvím v souvislosti s tímto návrhem zákona. Již dnes, chce-li někdo rekonstruovat nemovitost a má určité množství stavební suť, tak vyvezení jednoho kontejneru stavební suť stojí zhruba 8 až 12 tisíc podle vzdálenosti od skládky, podle tonáže, podle ceny dopravy. Taková běžná rekonstrukce, nedejbože, když budu maximalistický, demolice rodinného domu a postavení na něm nového rodinného domu by znamenala náklady v řádu desítek až statisíců. Většinou je to něco kolem 100 až 150 tisíc za demolici rodinného domu a vytrídění či uložení té suť na skládku. Přijetím tohoto návrhu zákona by se dotyčná částka zvýšila až desítkrát. To znamená, likvidace rodinného domu by znamenala statisícové až milionové náklady. Naprosto by to zastavilo veškeré rekonstrukce v obcích a městech. Mnohem více by se vyplatilo stavět dům takzvaně na zelené louce a zejména by se to dotklo těch sociálně nejcitlivějších skupin, které nemají na to, aby si postavily nový dům na zelené louce.

Nevím, jak k tomuto budou přistupovat kolegové, zejména kolegové z levice. To je moje zkušenost jako starosty a místostarosty obce, která od lidí vybírá stavební odpad nebo stavební suť zdarma, recykluje ji, třídí, drtí a znovu používá.

A teď se pokusím na tento zákon podívat ještě z druhé pozice, a to z pozice místopředsedy Poslanecké sněmovny. Na mě se jako na místopředsedu Poslanecké sněmovny obrátila Česká asociace odpadového hospodářství z toho hlediska, že bohužel při projednávání na výboru pro životní prostředí – mnozí z vás o tom víte, jak to vypadalo – byli

pozvání na 10.45 hodin, kdy měl tento bod být projednán, a přestože přišli o dvacet minut dříve, tak tomuto zástupci odborné veřejnosti nebylo již umožněno se k tomu bodu vyjádřit a nebyla vedena řádná diskuse s tímto zástupcem a dalšími zástupci odborné veřejnosti.

Když tuto věc přidám k té věci, že se v podstatě jedná o přílepek, kdy prostá elektronovela evropské směrnice řeší něco, co by mělo mít obsáhlejší diskusi – a nerozumím tomu, protože ministerstvo by mělo mít ve svém legislativním plánu návrh zákona o odpadech někdy na konci tohoto roku, nevím, proč se to dělá takovýmto přílepkem ctěného pana kolegy Oklešťka, nerozumím tomu, proč s tím pan ministr souhlasí – tak když vezmu tyto dvě věci dohromady, že je to polopřílepek a že části odborné veřejnosti nebylo umožněno diskutovat na výboru pro životní prostředí, tak si podle § 93 jednacího řádu dovoluji předložit návrh na vrácení výboru pro životní prostředí k novému projednání.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Olgu Havlovou.

Poslankyně Olga Havlová: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, kolegyně, vážená vládo, můj předřečník mi trochu vzal vítr z plachet, ale přesto tady řeknu, co jsem měla připravené, a v podstatě se budeme dublovat v tom, co už řekl on.

Zabýváme se zde zákonem o odpadech, který byl projednáván ve výboru pro životní prostředí, kde byly schváleny pozměňující návrhy k tomuto zákonu. Jako k většině poslanců, i ke mně se dostaly alarmující informace o projednávání zákona ve výboru a o pozměňovacím návrhu, který byl ve výboru schválen.

Zákon může mít velmi zásadní dopad na fungování trhu s odpadem, a proto je zcela logické a správné, že by se do jeho projednávání měly zapojit i subjekty na trhu, kterých se zákon přímo dotkne. Zákon byl projednáván na 8. schůzi výboru pro životní prostředí 21. května a kvůli důležitosti zákona požádala Česká asociace odpadového hospodářství oficiálně o vystoupení na výboru v rámci rozpravy. Toto vystoupení však nebylo dovoleno, a to ze zcela nestandardních důvodů. Bod byl totiž projednán zhruba o 25 minut dříve, než bylo stanoveno programem schůze, a to bez jakéhokoliv informování přihlášeného. Já nechci spekulovat, jestli by poté bylo rozhodnuto na tomto výboru jinak, ale pokud je přijímána tak zásadní novela zákona, přijde mi naprosto nestandardní, že se ani neudělí slovo asociaci, která zastupuje společnosti v oboru. Zejména tyto složité odborné návrhy zákona by neměly být přijímány bez diskuse s odbornou veřejností. Při vší úctě k Poslanecké sněmovně, porozumět zcela materii zákona, kterou tu projednáváme, není jednoduché, a oponentní stanovisko České asociace odpadového hospodářství a Sdružení zpracovatelů odpadů bychom si měli minimálně vyslechnout.

Druhá věc, kterou беру jako ještě závažnější, je pozměňovací návrh, který byl načen na jednání výboru. Ten lze zcela s čistým svědomím označit za přílepek. Původní návrh zákona se totiž pouze omezuje na transpozici směrnice, s tím, že další potřebné změny v právní úpravě nakládání s elektrozařízením a elektroodpady, které jsou komplexní a systémové povahy, budou řešeny až v rámci připravované nové právní úpravy.

Podle § 63 odst. 1 bodu 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny mohou pozměňovací návrhy pouze vypouštět, rozšiřovat nebo měnit některé části původního návrhu. Výborem přijatý pozměňovací návrh se však v žádném případě netýká problematiky nakládání s elektrozařízením a elektroodpady, ale zcela zásadním způsobem mění další směřování legislativy odpadového hospodářství České republiky. Například 100 % navýšení poplatků za

ukládání odpadů na skládku, zákaz skládkování stanovených druhů odpadů, zásadní změny v přerozdělování výběru poplatků, zásadní změny v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady a další. Navrhované změny mají jednoznačně nemalý dopad na celý segment. Pozměňovací návrhy tedy nejenom nesouvisejí s jádrem zákona, ale také podstatně mění pravidla bez toho, aby to bylo prodiskutováno v řádném připomínkovém řízení.

Dámy a pánové, projednávání tohoto zákona mi přijde zcela netransparentní, zejména od přijímání přílepků se všichni distancujeme. Také je zajímavé, že i sám pan předseda Poslanecké sněmovny i předseda výboru pro životní prostředí dostali od těchto asociací a české asociace dopisy, kde si tito lidé stěžovali na to, že nebyli přijati, nebyli vyslechnuti a do dnešního dne jim nebylo ani odpovězeno.

Zákon by se měl tedy znovu ve výboru projednat, a proto také, stejně jako můj předřečník, navrhuji podle § 93 odst. 2, aby Sněmovna vrátila návrh zákona výboru pro životní prostředí k novému projednání.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kučera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych se pár slovy vyjádřil k novele zákona o odpadech a zejména k pozměňovacímu návrhu poslance hnutí ANO, který přišel z výboru pro životní prostředí.

Na minulé schůzi Sněmovny nám byla předložena malá technická novela zákona o odpadech, takzvaná elektronovela, která měla být schválena ve zrychleném čtení kvůli hrozcím pokutám ze strany Evropské unie. Já se teď nebudu vyjadřovat k tomu, že novela nebyla příliš dobře připravena, že posiluje monopolní chování oprávněné osoby, která zajišťuje zpětný odběr, že existují usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z podzimu loňského roku, která konstatují vážné znepokojení nad stavem soutěžního prostředí, že Ministerstvo životního prostředí zjevně zavádí nadbytečnou regulaci tam, kde již není nutná, a také že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže konstatuje absenci efektivního dozoru orgánů veřejné moci tam, kde dochází k cenotvorbě. To tato elektronovela bohužel neřeší. To jsou velmi závažná zjištění, na která novela nereaguje.

Některé problémy odstraňuje pozměňovací návrh kolegy Zahradníka, za což mu i děkuji. Tyto zásadní problémy, které dnes přináší elektronovela, budou, doufám, vyřešeny v kompletní novele zákona o odpadech.

Co mě ovšem děsí více, je legislativní práce Ministerstva životního prostředí, kdy v procesu projednávání elektronovely ministerstvo předložilo na jednání výboru pro životní prostředí, dá se říci ze zákulisí ministerského sekretariátu, prostřednictvím poslance za hnutí ANO závažnou změnu, která zásadně mění nakládání s odpady pro obce a občany. Například zvyšuje ceny za skládkování, stanovuje termín pro zákaz skládkování, zavádí povinnost třídění bioodpadu pro obce i pro podnikatele, např. i pro restaurace, a další. Znovu upozorňuji, že tyto a další velmi závažné změny jsou předloženy do druhého čtení formou poslaneckého pozměňovacího návrhu.

Pokud se podíváme do legislativního plánu vlády, tak uvidíme, že ministr životního prostředí chce předložit již v září tohoto roku věcný záměr kompletní novely zákona o odpadech. A já se ptám: Proč takto závažné změny nejsou řešeny komplexně v podzimní novele zákona o odpadech? A nevymlouvejme se tu opět na Evropskou unii. Proč se ministr životního prostředí vyhýbá komplexní změně? Proč nemá odvahu předstoupit před obce,

občany a podnikatele s nepopulárním řešením? Že si to nechce odpracovat, nebo, chcete-li, nechce si to odmakat? My dnes tímto pozměňovacím návrhem fakticky zdrazíme a do budoucna i zakážeme skládkování. Všichni se shodneme na tom, že skládkování není tou cestou a tou metodou nakládání s odpadem, kterou chceme dlouhodobě podporovat. Ale pokud dnes něco zakážeme, tak také musíme dnes odpovědět, jak budeme nakládat s odpady do budoucna. Na tuto odpověď čekají obecní samosprávy i občané. Budeme více recyklovat? Jak a kde a za co? Budeme nakonec odpad místo jeho zahrabávání do země pálit? Jak a za jakých podmínek? Zakazujeme skládkování, ale neodpovídáme na tyto zásadní otázky.

Všichni tušíme, co stojí za tímto účelovým pozměňovacím návrhem: snaha Ministerstva životního prostředí vyhnout se diskusi, utéct od problému, neřešit složitou problematiku komplexně, ale schvalovat ji per partes, až bude ze zákona o odpadech pověstný dort pejska a kočičky. Břicho z něho bohužel bude bolet naše obce a naše občany.

Také si musíme uvědomit, že nakládání s odpady je miliardový byznys. A trochu všichni vnímáme, že tu jde zejména o střet odpady, skládkování kontra pálení.

Jak už jsem řekl, tak tento účelový pozměňovací návrh se vůbec nezabývá tím, co bude dál v oblasti nakládání s odpady. Zcela pomíjím míru recyklace. Jistě si všichni pamatujeme na střet na jarním zasedání Poslanecké sněmovny, kdy Ministerstvo životního prostředí předložilo nízké cíle recyklace a rezignovalo na motivaci ve vyšší recyklaci. Já se zde opět ptám: Když Ministerstvo životního prostředí za prvé nechce motivovat ve vyšší recyklaci, za druhé chce zakázat skládkování, co tedy chce za třetí? Samozřejmě – pálit odpadky. Je to správné? To nám Ministerstvo životního prostředí neříká, protože kompletní novela zákona o odpadech leží na ministerstvu a odpovědi se možná máme dozvědět až na podzim.

Musím říci, že skutečně nevidím sebemenší důvod, abychom tak závažné změny v nakládání s odpady schválili v účelovém pozměňovacím návrhu, chcete-li, v přílepku. To musí být řešeno v podzimní novele zákona o odpadech. Já jsem se zabýval tím, zda dělat dílčí změny a vylepšit parametry tohoto pozměňovacího návrhu, nebo ho neschválit jako celek. Vzhledem k závažným skutečnostem, se kterými jsem vás tady teď seznámil, se shodují se svými předřečníky a navrhuji vrátit tento návrh k projednání výboru pro životní prostředí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu s faktickou poznámkou pana poslance Opálku. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, faktická poznámka by neměla souviset s obsahem a já také takovouto faktickou poznámku uplatním.

Často se zneužívá pojmu přílepek. Přílepek je tehdy, pokud naroubujeme na změnu zákona zcela jiný zákon, který s problematikou nesouvisí. Neříkejme přílepek něčemu, co vlastně souvisí se zákonem a nejde za hranice jeho působnosti.

To jen proto, že se to často objevuje. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Kovářovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Dámy a pánové, stanovisko klubu TOP 09 a Starostové zde jasně vyjádřil kolega Gazdík a kolega Kučera. Dovolte mi nicméně, abych se

k tomuto návrhu ve znění pozměňovacího návrhu kolegy Oklešťka, který usilovně v koalici prosazuje, vyslovila i já.

Důvod, proč návrh v této podobě nemá moji podporu, je skutečnost, že bez dostatečného odůvodnění zvyšuje poplatky, které v konečném důsledku dopadnou na občany a mnoho firem. Platí, že zvýšení poplatků v obcích za svoz vede ke zvýšení počtu neplatičů.

Dalším důvodem je též krajně nestandardní způsob, jakým prošel připomínkovým řízením. Ministerstvo životního prostředí tvrdí, že se k materiálu měly možnost vyslovit i organizace typu Sdružení místních samospráv, Svaz měst a obcí a Asociace krajů. Jak jsem ale zjistila od představitelů Svazu měst a obcí, bylo to připomínkování jen naoko. Pozměňovací návrh totiž svaz obdržel ve čtvrtek 29. května a připomínky k němu měl odevzdat do pondělí 2. června do 10 hodin dopoledne. V nejlepším případě šlo tedy o celé dva pracovní dny. Takový spěch ve mně pochopitelně vyvolává podezření, obzvlášť v situaci, kdy podle stanoviska České asociace odpadového hospodářství hrozí sankce ze strany EU jen v případě nepřijetí části ustanovení obsažených v pozměňovacím návrhu kolegy Oklešťka. V případě těch zbývajících pak je velkou otázkou, komu má jejich urychlené schválení prospět.

Obávám se, že veřejnost nebude tím, kdo z tohoto nestandardního postupu bude profitovat. Proto podporuji návrh svých kolegů na vrácení k novému projednání ve výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kudelu.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, paní předsedající, dobrý den, dámy a pánové. Původní vládní novela zákona o odpadech se věnuje potřebné úpravě zákona v oblasti elektroodpadů. To je v pořádku, díky za ni. Tento návrh novely doplňuje návrh pana poslance Zahradníka. Poslanecké pozměňovací návrhy se však velmi zásadním způsobem věnují povinnostem obce a fyzických osob při nakládání s komunálním odpadem. Ministerstvo životního prostředí a pan ministr upozorňují, že přijetí pozměňovacího návrhu v tomto smyslu podmiňuje přijetí dotací z Evropské unie. V pořádku. Pozměňovací návrh pana Oklešťka se dotýká specifikace nakládání s nebezpečným odpadem na vlastní skládce, avšak podle mne nedostatečně, protože to je místo, kde mohou provozovatelé od původců odpadu poplatky za nebezpečné odpady vybírat, ale státu neodvádět. Přitom pozměňovací návrh pana Václava Zemka však o zákazu použití nebezpečného odpadu na technické zabezpečení skládky vůbec nehovoří. Pozměňovací návrh hovoří o zpoplatnění na skládku ukládaných materiálů, a to i ušlechtilých, např. pro budování cest nebo pro těžbu metanu. Pozměňovací návrhy se věnují také hlavně zvýšení poplatků za ukládání odpadu, všech odpadů ostatních, komunálního odpadu i odpadu nebezpečného.

Tady chci ještě upozornit, že pozměňující návrh pana Václava Oklešťka a pana Zemka se významným způsobem liší v specifikaci rozsahu použití skládkových odpadů pro technické zabezpečení skládky. 20 % je v pořádku, konzultoval jsem to s provozovateli skládek, ale 35 %, to už je obcházení zákona, obcházení toho, aby se poplatky vybíraly a také aby se státu, krajům a obcím odváděly.

Chci říci, že tyto pozměňující návrhy neprošly řádnou debatou s odbornou veřejností ani s obcemi a že projednání ve výboru této novele jenom prospěje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Böhnische. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, musím přiznat, že dosavadní průběh projednávání té aktuální novely zákona o odpadech ve mně budí nemalé rozpaky. Já se nechci teď věnovat tomu původnímu transpozičnímu návrhu dotýkajícímu se elektroodpadů, předpokládám, že k tomu se ještě v obecné i v podrobné rozpravě kolegové vyjádří. Moje připomínky směřují spíše k neočekávanému pokusu výrazně proměnit dosavadní praxi nakládání s odpady v České republice. Na rozdíl od mnoha kritiků bych si netroufl označit pozměňovací návrh pana kolegy Oklešťka schválený na výboru pro životní prostředí za přílepek. Dokonce bych si dovolil varovat před nadužíváním tohoto pojmu a přihlásit se i ke slovům pana kolegy Opálky. Jsem přesvědčen, že v mantinelech jednoho zákona, lépe řečeno jedné vymezené problematiky, prostě o přílepek nejde. Přesto si dovolím zmínit několik kritických poznámek.

Ta první možná ani nebude tolik kritická. Já si osobně myslím, s některými výhradami ovšem, že pozměňovací návrh pana kolegy Oklešťka jde, co se týče v budoucnosti nakládání s odpady, správným směrem. Problém vidím v některých formulacích a především ve způsobu podání a prosazení těchto pozměňovacích návrhů. Od představitelů a zástupců hnutí ANO dennodenně slyšíme kritiku takzvaných tradičních stran a volání po novém stylu, větší transparentnosti a zodpovědnosti. Ovšem způsob, jakým se ve hře ocitl inkriminovaných rozsáhlý pozměňovací návrh, který navíc asi jen těžko psal jeden poslanec, připomíná metody z toho nejtemnějšího období fungování resortu životního prostředí za předminulé vlády.

Uvažoval jsem, dámy a pánové, jak využít pozitivní potenciál tohoto ne právě komfortně podaného pozměňovacího návrhu a udržet celou materii v legislativním procesu. Nespatřuji smysl ve vrácení novely zpět do výboru. Nedělám si iluzi, že by tak došlo ke sblížení stanovisek jednotlivých zájmových skupin, to prostě z principu nemůže nastat. Jen bychom odložili rozhodnutí, které nakonec stejně budeme muset udělat my politici. Za to, že sociální demokracie – tradiční partaj, nestydím se za to – je více evoluční než revoluční strana. Pokusil jsem se z revolučního návrhu pana poslance Oklešťka schváleného výborem pro životní prostředí i výborem pro veřejnou správu udělat spíše návrh evoluční.

Požádal jsem pana Ivo Kropáčka, odpadového experta hnutí Duha, aby zapracoval maximum všech připomínek k původnímu návrhu, které došly od mnoha dotčených fyzických a právnických osob i veřejnoprávních korporací a jejich zájmových sdružení, a zapracoval co možná nejpříjemnější kompromis – zpracoval kompromis, omlouvám se. Byl jsem také veden snahou minimalizovat dopad možných změn na rozpočty českých domácností. Tento návrh je nyní evidován v systému pod číslem sněmovního dokumentu 962 a já se během podrobné rozpravy k tomuto pozměňovacímu návrhu přihlásím. Svůj postoj k němu i k dalším návrhům pak bezpochyby svobodně vyjádříme hlasováním ve třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Birkeho. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, je vždycky těžké hovořit šestý nebo sedmý v pořadí, protože ti z vás, kteří jsou před vámi, vyčerpají témata, která si připravíte, napíšete, nebo dokonce srovnáte v hlavě, o to horší pak to vystoupení má vypadat. Nicméně dovolte mi, abych vám řekl svůj pohled starosty města, jehož každodenní chleba – odpadové hospodářství při styku s občany, po kterých my jako

samosprávy chceme peníze, oni za to chtějí servis, tak mi dovolu, abych vás seznámil s tímto pohledem, a zároveň abych lehce okomentoval způsob, jakým způsobem se tato novela o odpadech vlastně ocitla a jaký způsobem se projednává.

Jsme ve druhém čtení vládního návrhu zákona o odpadech, sněmovní tisk číslo 172. Já tady nebudu načítat nějaký další pozměňující návrh jako někteří mí kolegové, a dokonce nebudu dávat ani nějaké doporučení vrácení do výboru. Chci vás ale varovat před pozměňovacím návrhem jako starosty města právě pana kolegy Oklešťka. Prosím prostřednictvím paní předsedající, aby to pan kolega nebral osobně. To není nic osobního, je to jenom vyjádření názoru. Až takhle určitě ne, pane kolego.

Je to pozměňovací návrh, který z nevinné euronovely o elektrošrotu, který bezesporu je nutné projednat a bezesporu je nutné schválit, dělá revoluci v likvidaci komunálního odpadu. Nic jiného než revoluce totiž úplný zákaz skládkování neupraveného komunálního odpadu není. Já bych se tedy chtěl zeptat především kolegů z hnutí ANO, jestli jim to připadá v pořádku. Připadá vám v pořádku, že v zásadní změně systému likvidace odpadů dojde kvůli podlounnému přílepku, který navrhl a předložil váš kolega, je tedy toto správný způsob, jak zlepšit vládu v naší zemi? Já se hned dostanu k tomu detailu, proč si myslím, že je to v naprostém nepořádku. Před volbami jste kritizovali staré politické strany včetně sociální demokracie za to, že v parlamentu dělají neprůhlednou politiku. Za to, že ohýbají jednací řád a lépe k návrhům zákonů různé přílepkové. Slibovali jste, že to budete dělat jinak, průhledně. Těsně po volbách jste dokonce podali návrh, jak změnit jednací řád Sněmovny, aby se to nedělo. Jenže je osm měsíců od voleb – a o čem tu máme rozhodovat? O podlounném přílepku hnutí ANO k novele zákona o odpadech. Taková je realita, dámy a pánové. Tohle všechno se navíc děje s vědomým souhlasem Ministerstva životního prostředí místo toho, a to je velmi důležité, protože v návrhu bodu je vládní návrh novely zákona o odpadech, se souhlasem ministra životního prostředí místo toho, aby proběhlo standardní meziresortní připomínkové řízení, standardní legislativní proces, a zároveň se tu dokonce obchází vláda. S vědomím ministerstva, dámy a pánové, které souhlasí s tím, že zásadní změna pro odpadové hospodářství bude přilepena k něčemu úplně jinému.

Já tu nechci nikoho moralizovat, vězte mi. Ať si to každý přebere sám. Jedna věc je ale jasná, takhle se průhledná politika prostě nedělá. Nedá se takto řídit ani stát ani firma. A já vám chci říci, kdybych takhle řídil radnici, tak jsem za 48 hodin – mě ty lidi vyženou.

Dovolte mi, abych vám řekl několik příkladů z praxe. Odpadové hospodářství je prostě velký byznys. Jasná věc. Na jedné straně je příjmová složka, kdy lidem vyměříte roční poplatek za svoz odpadů a oni za to chtějí servis, chtějí mít odvezené popelnice. A máte několik možností, jak to zvolit – vyměříte jim to na osobu, známkový systém, každé město to má prostě jinak. Je potřeba taky říci, že každé město má jiné tarify, protože každé město má samozřejmě úplně jiný systém – někdo má skládku, někdo má spalovnu, někdo nemá vůbec nic a musí skládkovat atd., atd. To znamená, nedá se to absolutně paušalizovat na celou Českou republiku, to znamená řekněme na šest tisíc obcí, nebo více než šest tisíc obcí.

Co chci říci? Já bych možná přivítal – a vím, že to není součástí – nebo přivítal bych přílepek typu: pomozte starostům vymocit nedoplatky na těch odpadech. To je něco, co by bylo úžasné. To bych vám zatleskal a byl bych šťastný, protože při dvacetitisícovém městě, ať se vám to líbí, nebo ne, a můžete dělat jakékoli klíčové pokyny k tomu, abyste zvýhodnil – to znamená, ten, kdo zaplatí do dvou měsíců, dáte sníženou sazbu, ten, kdo zaplatí do tří měsíců, dáte ještě sníženou sazbu, stejně vám z toho vypadne tisíc, tisíc pět set neplatičů.

Vůbec nemluvím o těch lidech, které máte ubytované na radnici. Když si je obešlete, pošlete si obsílku sám sobě. A ti lidé vám produkují odpad. (Smích vpravo.) Prostě vám

produkují odpad... Ti lidé někde bydlí, něco jedí, něco pijí... Produkují odpad. Nevím, co bylo na tom tak vtipného, ale je to prostě tak.

Když zvýšíte lidem odpad, resp. cenu za odpad, víte, co se stane? Zvýší se vám okamžitě míra neplatičů a začnou vám vznikat černé skládky. To je realita. To je něco, co teď před chvilkou pan ministr životního prostředí řekl – že tato novela, tento přílepek, je něco, co by to mělo odstraňovat. No ne, to nebude odstraňovat. Začnou vznikat černé skládky. To je prostě fenomén, který se děje. A stojí to ty radnice zase peníze.

Dámy a pánové, na závěr kromě těch doporučení, která jsem si dovolil ze své nízké pozice říci a předložit, vám chci říci, aby to bylo férové: Kdybyste přiznali občanům, autoři tohoto pozměňovacího návrhu, že jim tahle změna udělá pořádný průvan v peněženkách. Že se jim dvojnásobně zdraží poplatky za popelnice. Prostě že díky téhle změně nebude v naší zemi líp. No, možná někomu líp bude. Já si dokážu představit komu. Ale nebudou to ti občané, po kterých ti starostové – a já pevně věřím, že někteří z nás budou starosty dál – ty peníze budou chtít. Chápu, že vy ještě žádné starosty nemáte, takže to nemůžete pochopit.

Děkuji za pozornost. (Výrazný potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zahradníka.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, když jsem jako člen výboru pro životní prostředí připravoval stanovisko pro klub Občanské demokratické strany k novele zákona o odpadech, která se, tak jak byla vládou nebo ministerstvem připravena, týkala elektroodpadu, něčeho, co je nezbytné provést, hrozí nám sankce Evropské unie, elektronovela se mi zdála být politicky neutrální. A vzhledem k tomu, že jsem tam našel po dohodě s představiteli obcí určité mezery jak ve stanovení sítě sběren elektroodpadu, tak také v procesu vymáhání nebo získávání zpět těch příspěvků na zpracování elektroodpadu, připravil jsem ty dva již panem zpravodajem zmíněné pozměňovací návrhy.

Pak jsem ale viděl, že se objevuje novela daleko zásadnější. A tady mi přišlo také s podivem, proč vlastně s takovýmto zásadním návrhem nepřichází ministerstvo disponující obrovským potenciálem odborníků, aspoň v to pevně doufám. Proč je zde ta novela předkládaná kolegou panem poslancem Oklešťkem. Proč vlastně my tady teď o tom jednáme, proč se tak dlouze věnujeme tomuto problému, když vlastně s vycizelovaným návrhem mělo přijít samotné ministerstvo? Nestalo se tak. A teď pan ministr možná vnímá s určitým rozčarováním, že ten návrh, který byl připravený u pana ministra na ministerstvu, který převzal pan poslanec Okleštěk, je najednou měněn několika pozměňovacími návrhy, kdy po pravdě řečeno není ani zřejmé, co je měněno a jak vlastně bude vypadat výsledný produkt, který naše Sněmovna nakonec vyprodukuje. A teď otázka zní, co s tím uděláme, jak si dál budeme počínat.

Příspěvky, které jsem tady zaslechl, mi dávají tušit, že návrh, který je zde prezentován, v samotné vládní koalici nemá valnou podporu. Mě by to jako představitele opoziční strany mohlo těšit, ale já se tedy po pravdě řečeno přiznám, že mě to tedy vůbec netěší, že si myslím, že tak jak kolegové z hnutí ANO sem do této Sněmovny vstoupili, co říkali v předvolební kampani, jak chtěli zjednodušit fungování Sněmovny, zprůhlednit naše procesy, nebo procesy Sněmovny, tehdy jsme tady ani já ani oni ještě nebyli, a nyní tímto návrhem, vlastně takovým prvním, dá se říct, z jejich tvořivosti vzešlým způsobují obrovský zmatek.

Já jako v tomhle směru začínající poslanec v prvním období nacházím jenom jedinou cestu, jak z toho ven – nějak od sebe oddělit ty dva návrhy, ty dvě novely, novelu týkající se elektroodpadu a novelu té částky zákona o skládkování, a o každé hlasovat nějak samostatně. Necht' tedy Sněmovna a koalice samotná rozhodne o tom, jaký bude osud té novely pana poslance Oklešťka. Ať se rozhodne v hlasování. Čili tady myslím je jediná cesta, kterou si dokážu představit.

Nevím, zdali je moje myšlenka správná, nebo ne, ale já tedy svému klubu nedoporučím hlasovat pro předložené návrhy týkající se novely, týkající se skládkování a dalších, těch druhých věcí. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Oklešťka. Prosím máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně a kolegové, mě těší, že moje jméno je tady skloňováno ze všech stran. Je vidět, že jsem vás asi něčím zaujal a že se konečně i touto problematikou budeme trochu zabývat.

Kolega Gazdík tady dal příměr v podstatě k recyklaci rodinného domu. Já nevím, kde na těch číslech byl, určitě budou pravda. Nicméně jestli někdo jde do rekonstrukce rodinného domu tak zásadně, že hodlá celý dům demolovat, tak musí počítat také s tím, že tu budou nějaké náklady. Ty byly i před dvaceti lety. A myslím si, že se výrazně nezměnily v poměru k nárůstu mezd a v poměru uložení těchto odpadů. Ale já se ptám – ježíšmarjá, tyto odpady patří na skládku? Kolega Gazdík to vidí asi tak. Ale pak se tam zmínil už opatrněji o tom problému, že se dají ty staré domy a ty materiály nějakým způsobem recyklovat. Vždyť přece ta suť není na skládku, ale ta se má právě použít technologicky a využít třeba při zpevňování různých cest apod. Ale to si každý přebere sám.

Pak tady zazněl názor – zvýšení poplatků. Prosím vás, vy říkáte, že zdvojnásobíme cenu pro občany. Ta interpretace vychází podobně jako od novinářů. Je rozdíl mezi uložením na skládku a jejím poplatkem a poplatkem pro občany. Občan je začleněn do systému sběru komunálního odpadu a tady se to promítne 21 korunami.

Jak kolega Birke se tady zmínil, my nemáme starosty. Nemáme těch starostů moc, ale já ho dělám dvacet let. Vidím, že mě neposlouchal, když jsem mluvil ve svém úvodním slově, protože jsem to řekl. A já za těch dvacet let taky vidím, co se na těch obcích děje. Vidím, jakým způsobem se vyvíjejí separace, jakým způsobem se vyvíjejí ceny v ukládání odpadů apod. Vždycky je to na tom, jaké ceny si dojednáte s tím daným subjektem, který vám odpady likviduje. Samozřejmě nebudu se dotýkat těch kolegů, kteří vyjednávají ceny výrazně vyšší a pak to ten občan chudák zaplatí. To je ale otázka, aby se zamyslely ty radnice samy nad sebou.

Co se týče odborné veřejnosti, taky krásná poznámka. Já jsem měl pocit, že tento zákon by měl projednávat například výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Proto jsem ho tam bez příkázání Sněmovny sám iniciativně předložil. Tam právě tyto starosty máme. A na tomto jednání bylo odborné veřejnosti více než členů výboru pro veřejnou správu. Všichni se tam vyjadřovali a všichni vznášeli své argumenty, včetně všech asociací, o kterých tady mluvíme, nebo jejich zástupců. Prostor pro to měli a myslím si, že je také dostatečně uplatnili.

Já jsem nabyl přesvědčení, že je tady pocit, že se někde něco přilepuje. Už to tady dost lidí řeklo. Přílepek vnímám, když budeme ve zdravotnictví projednávat obranu. Ale v životním prostředí a v odpadech odpady, to už by bylo úplně na hlavu.

Potom bych chtěl říct, že veškeré návrhy, které jsem vlastně do pozměňovacího návrhu zapracoval, jsem čerpal z toho, co za období, kterým se zabývám komunálními odpady, znám, a šel jsem se poradit na ministerstvo o některých krocích. Zjistil jsem, že na Ministerstvu životního prostředí pět roků pracuje skupina, která se touto problematikou zabývá a jsou v ní začleněni všichni dotčení, právě ta odborná veřejnost, od skládkařů, spalovačů, všech asociací a podobně. Pět roků se domlouvají, ale protože každý má jiné zájmy, není schopen s ničím předstoupit. Já jsem jejich návrhy samozřejmě vzal a také jsem je do tohoto svého pozměňováku zařadil. Nestydím se za to, že jsem je tam zařadil, protože si myslím, že jdou právě napříč zájmy a že jsme schopni díky této novele, respektive tomuto pozměňovacímu návrhu, udělat krok kupředu. Takže to je můj názor na projednávání. Pět roků pracuje, připomínám.

Potom se kolega Kučera zmiňoval také o tom, že nebudeme skládkovat. Nebudeme skládkovat pouze to, co je recyklovatelné nebo jinak využitelné. Co se nedá využít a recyklovat, samozřejmě budeme skládkovat dál. Takže takový výkřik zákaz skládkování obecně je trošičku mimo dle mého soudu.

Potom vazba na černé skládky, jak tady zmínil kolega Birke. Já si nedovedu představit, že by občana 21 korun navýšení, které jsme spočítali, a není nutno, aby obec, pokud nechce mít zvýšené náklady podle tohoto soudu, je musela promítnout do poplatku za svoz komunálního odpadu, připomínám, ale jsem přesvědčen, že 21 korun vůbec nikoho, ani sociálně slabou rodinu nepoloží. A pokud takto sociálně slabá rodina ve vašem teritoriu, ve vaší obci je, tak si myslím, že obec by měla pomoci i takovým rodinám. Cestu si můžete najít všichni sami.

Já se tedy celkem divím, že všichni se podivují nad tím, že tento návrh vznikl, ale doposud pro to, aby se naše odpadové hospodářství zlepšilo, nikdo nic neudělal. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Kučeru. Potom poprosím, aby se připravil s přednostním právem pan ministr životního prostředí a potom paní poslankyně Nytrová. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Padlo tady v projevu mého předřečníka mé jméno, tak se samozřejmě cítím být povinen se k tomu nějakým způsobem vyjádřit. Já jsem řekl, že zákaz skládkování povede k jedinému – k navýšení a povolení pálení odpadu. Vy dokonce totiž používáte i stejnou argumentaci a stejné bonmoty, jako používá bývalý stranický kolega pana ministra Brabce z ODS pan Topolánek, dneska předseda teplárenského sdružení, který mluví o zahrabávání odpadků pod zem jako nějaká zvířata, tuším to jmenoval dneska pan ministr, zmínil zahrabávání odpadků na zahrádce. Takže bonmoty jsou poměrně dost totožné i s teplárenským sdružením.

Já si skutečně myslím, že pokud projednáváme tak zásadní novelu, tak ji musíme projednávat, a říkám to dneska tady už podruhé, v komplexní novele zákona o odpadech, která přijde na podzim. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Nyní prosím k mikrofonu pana ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, navážu na pana kolegu Oklešťka. Když jsem přišel na Ministerstvo životního prostředí, tak jsem zjistil, že tam zcela impotentně pracuje celá řada různých pracovních skupin, které se scházejí, dělají jakási usnesení, zase se rozcházejí, pak se znovu scházejí a vždycky se shodnou na tom, že je potřeba konečně už něco udělat, kluci a holky, ale nikdy se to nestalo. Proč se to nestalo? Protože jsme probudili spící draky. A draci jsou velmi silní. Jsou silní finančně, jsou silní lobbisticky. A draci umějí zamanévrovat. My jsme věděli, že tohle nebude jednoduché. Já si myslím, že pan kolega Okleštěk to věděl jasně.

Chci říct, že tento materiál se nezrodil na půdě Ministerstva životního prostředí. Byli jsme osloveni. Diskutovali jsme to s panem Oklešťkem. Byly tam i jiné návrhy. Já sám jsem byl velmi, velmi zdrženlivý, jestli máme jako Ministerstvo životního prostředí tento návrh potvrdit z toho důvodu, že jsem věděl, že toto bude následovat. A já se vám vůbec nedivím. Ono to opravdu může vyvolávat jakýsi dojem o netransparentnosti a o tom, proč to vlastně vzniklo. Ale věřte nevěřte, to, proč opravdu tady teď momentálně stojím a hájím tento návrh, je fakt, že tento návrh je podle mého názoru, a nejenom podle mého názoru na ministerstvu, krok správným směrem a v našem věcném návrhu komplexní novely, kterou připravuje, bychom tímto směrem šli. A my jsme prostě chtěli jenom o rok dříve vyslat všem, to znamená jak skládkařům, tak spalovačům, tak recyklátorům, tak zeleným, tak prostě všem stranám, které zasedají v pracovních skupinách a pět let se intenzivně hádají o tom, jak to nakonec vlastně dopadne, a nikdy se neshodnou, protože antagonistické pozice jsou tak obrovské, že se nemohou shodnout, prostě jsme jim řekli: "A tak teď tady má někdo s odpuštěním koule, aby řekl tudy, vážení, tady je sever a tudy půjdeme. A bylo nám jasné, co se na nás sesype. A sesypalo. I tak si myslím, že pan kolega Okleštěk a ani já nelitujeme, že jsme to zkusili. Protože vždycky musí být někdo první a ono se na tom něco narodí.

Chtěl bych říct, paní předsedající, vašim prostřednictvím pro pana poslance Kučeru: My si to opravdu odmakáváme, pane kolego. Znáte mě nějakou dobu. Já se vůbec nebojím postavit před obce, protože já tady mám třeba závěr z minulého týdne, závěr konference Odpady a obce z Hradce Králové, závěry účastníků. Byla to akce, kde byl výrazně zastoupen SMO ČR, to znamená byla tam celá řada měst a obcí. Ano, i oni nepovažují za vhodný legislativní postup, ale říkají: "Souhlasíme s nutností stanovení data, ke kterému bude zakázáno ukládání směsného komunálního odpadu na skládky. Zvyšování poplatků za skládkování a rozšiřování okruhu zpoplatňovaných odpadů považujeme za akceptovatelné jedině tehdy, pokud bude zvýšený výnos z těchto poplatků použit na účelovou finanční podporu. Souhlasíme se zavedením povinnosti odděleného sběru biologicky rozložitelných odpadů pouze tehdy... atd." To znamená, že souhlasí s principy, ale forma se jim nelíbí. A já říkám ano, forma je v tomto kontroverzní. Ale my jsme prostě chtěli jenom dřív vyslat nějaký signál, že se bude něco dít.

Zlobte se na nás. Vyčítejte mi to. Já z toho taky nemám jakoby dobrý pocit, z toho, že to takhle může vypadat. Já si myslím, že jsem naprosto transparentní člověk, a poznáte to v dalších měsících, jestli mi dáte šanci, poznáte to ve všech projednáváních, protože pracovní skupiny rozšiřujeme o všechny, dáváme je tam a říkáme "pojd'te o tom diskutovat". Ale v určitou chvíli musí někdo říct, že jdeme tudy. Protože kdybychom to nechali na pracovních skupinách, tak se za pět let tady budeme bavit znovu o tom, jestli máme zvedat poplatky za skládkování. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pan poslanec Kučera. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Padlo moje jméno, takže se cítím povinen reagovat. Mám na vás, pane ministře, víceméně dvě věci. Pokud byste to chtěl skutečně odmakat a pokud byste měl ty, jak říkáte, koule, tak byste ten prapor tohoto zákona zvedl sám, předstoupil byste před Poslaneckou sněmovnu, v prvním čtení byste načetl novelu zákona, který by obsahoval tyhle body – a já skutečně proti věcem, které jsou uvedeny v pozměňovací novele kolegy Oklešťka, nejsem, skutečně nejsem. Jsem proti způsobu, jakým to projednáváme.

Projednalo by se to řádně v mezíresortu, v prvním čtení byste přednesl tento návrh, který by byl řádně projednán příslušnými výbory. To by bylo skutečně správné, tak by to mělo fungovat. Vy jste tu odvahu neměl, zákon jste předal svému stranickému kolegovi. A že jste to udělal, to už skutečně potvrdil váš náměstek pan Manhart, který v minulém čísle časopisu Odpady uveřejnil široký rozhovor, tuším na jednu A4, kde se skutečně chlubí tímto zákonem, jak to dobře ministerstvo připravilo, jak to je nezbytné a že samozřejmě že věří, že to má širokou podporu v Poslanecké sněmovně a že tento zákon projde. Bohužel se trochu nesešel v čase, protože ten rozhovor vyšel tuším někdy už před 14 dny. Takže možná jste o tom nevěděl, tak v tom případě byste si měl udělat pořádek na ministerstvu. Anebo jste o tom věděl a samozřejmě potom není pravda, že jste to nepřipravoval. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Nytrovou, řádně přihlášenou do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji za slovo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, poslanecký návrh k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, by neměl být podle mého názoru přijímán bez stanovisek odborné veřejnosti, bez rozsáhlé odborné diskuse, bez diskuse s představiteli měst a obcí. Odborníkům by mělo být dáno slovo na výborech, aby se k odborným tématům mohli vyjádřit. My poslanci nejsme při vši účtě odborníky třeba na odpadové hospodářství. Každý z nás má různé informace, které mimo jiné vyplývají z toho, odkud pocházíme, jak se tam skládkuje, čím se ve svém občanském životě zabýváme, se kterými odborníky na dané téma diskutujeme.

V programovém prohlášení vlády České republiky v oblasti životního prostředí je uvedeno: Vláda připraví novelu zákona o odpadech s cílem snížit podíl skládkovaných odpadů a naopak zvýšit úroveň recyklace odpadů, a to včetně odpadů biologických na úrovni vyspělých evropských zemí. Vláda podpoří programy prevence vzniku odpadů a vytvoří systém pobídek a poplatků, které podpoří motivaci občanů k třídění odpadu.

K přípravě uvedené novely zákona o odpadech bychom měli přistupovat systémově, průhledně, po široké odborné diskusi, standardním legislativním procesem, a ne zkratkovitě v jakémsi zrychleném procesu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj? Až v podrobné rozpravě. Dobrá.

Dříve než přistoupíme k podrobné rozpravě, padlo zde několik návrhů na vrácení návrhu zákona výboru k novému projednávání. Dříve než dám hlasovat k tomu vyzvu kolegy

z předsálí a všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartičkami. Děkuji.

Zahajuji hlasování o tom, že návrh zákona bude vrácen k novému projednávání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 94, do kterého je přihlášeno 141 poslanců, pro 41, proti 81. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Postupujeme tedy v projednávání a já zahajuji podrobnou rozpravu, do kterého mám přihlášeného pana poslance Böhnische. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. A abych nezdržoval, chci jen odkázat na svůj pozměňovací návrh, který je v systému evidován pod číslem 962. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pan zpravodaj? Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já mám před sebou jeden pozměňovací návrh, který bych rád načetl přímo, a to je v bodu 4, usnesení výboru pro životní prostředí č. 32 ze dne 21. května 2014, tisk 172/1. Pozměňovací návrh zní: V nově vkládaném § 37 k odst. 6 písm. a) se slova "a to i v rámci mobilního svozu nebezpečného odpadu § 17 odst. 3" zrušují.

Odůvodnění: Jedná se o legislativně technickou úpravu usnesení výboru pro životní prostředí. § 17 odst. 3 je měněn předchozími body usnesení a nové znění tohoto odstavce neobsahuje ustanovení o mobilním svozu nebezpečného odpadu. Proto je třeba v bodě 4 odkaz na něj zrušit.

To je jedna věc. A druhá věc, na základě navrhovatele tohoto zákona žádám o zkrácení lhůty k projednání na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím další přihlášenou do podrobné rozpravy, paní poslankyni Havlovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážení kolegové, kolegyně, vážená vládo, mrzí mě, že návrh zákona nebyl vrácen k novému projednání, ale respektuji vůli Sněmovny. Chtěla by se zde tedy přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu vedenému pod číslem sněmovního dokumentu 948. Tento pozměňovací návrh byl připraven ve spolupráci s účastníky trhu s odpady a má vést k odstranění monopolizačních ustanovení, která v současném zákonu jsou. Podrobné zdůvodnění je přiloženo v odůvodnění pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a nyní prosím dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy, pana poslance Kudelu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Dámy a pánové, já mám pozměňující návrh k pozměňujícímu návrhu pana poslance Böhnische. V nově navrhovaném § 45 odst. 3. zní: Kompenzační a základní složka poplatku se neplatí za ukládání odpadů a materiálů jako technologického materiálu na technické zabezpečení skládky v souladu se schváleným projektem a provozním řádem skládky. Maximální celkové množství odpadů a materiálů uložených na skládku jako materiál pro technické zabezpečení skládky může dosahovat maximálně výše 20 % celkové hmotnosti odpadů a materiálů uložených na skládku v daném kalendářním roce.

Za tento bod se vkládá čtvrtý bod: Materiál mající alespoň jednu nebezpečnou vlastnost dle přílohy č. 2 tohoto zákona může být na skládku ukládán pouze jako odpad.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak, prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Bude stručné. Děkuju vám za to, že jste mě vyslechli. Děkuju za všechny pozměňovací návrhy. Děkuju i za tu kritiku, která tady zazněla, protože si ji určitě vezmu k srdci. Děkuji za to, jestli dáte šanci tomuto návrhu, aby se dostal do třetího čtení. A jenom připomínám návrh na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuju vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, registruji to. Nyní se táži pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Já také děkuji. Jako zpravodaj bych chtěl poděkovat všem, kteří vystoupili jak v podrobné, tak v obecné rozpravě, s tím, že upozorňuji, že budeme ve třetím čtení projednávat několik pozměňovacích návrhů, a to pozměňovací návrh, který je v tisku, v usnesení výboru životního prostředí, ke kterému jsem já ještě podal pozměňovací návrh, a potom pozměňovací návrhy pod číslem 948, 960 a 962 a načtený pozměňovací návrh pana kolegy, který ho dával jako poslední. Jinak děkuji ještě jednou za bouřlivou a pracovní diskusi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní přistoupíme k hlasování o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 95, do kterého bylo přihlášeno 158 přítomných, z toho pro 108, proti 30. Konstatuji, že návrh byl přijat. Končím tímto druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

64.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu ratifikací Protokol o obavách irského lidu**

**týkajících se Lisabonské smlouvy
/sněmovní tisk 165/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové, vážení kolegové. Tady se nacházíme ve druhém čtení tohoto návrhu, kterým by Parlament měl vyslovit souhlas s protokolem, který by se měl stát součástí základních smluv EU a kterému tady říkáme pracovní protokol o obavách irského lidu, a souvisí to s Lisabonskou smlouvou a s obavami, které v Irsku vznikly v souvislosti s tím, do jaké míry budou ochráněny některé tradiční hodnoty, ochrana rodiny, v Irsku i řekněme úloha obranných sil, armády v budoucnosti. A v souvislosti s tím se předsedové vlád a hlavy států v roce 2009 19. června dohodli, že by protokol, který bude garantovat tyto hodnoty a principy Irsku, byl součástí, která by byla takto ratifikována a stala se součástí základních smluv EU. Pokud vím, tento text byl projednán ve výborech a předpokládám, že dnes bychom se měli pokusit ho schválit. Je to otázka ústavní většiny, kterou bychom měli ve Sněmovně dosáhnout, a já bych byl rád, kdyby se nám to podařilo, protože v ratifikaci mezi členskými státy EU je ČR jedna z posledních, také díky mimořádným volbám apod. se to odložilo. Takže já doufám, že se to dnes povede. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Tento návrh byl přikázán zahraničnímu výboru a výboru pro evropské záležitosti. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 165/1 a 165/2. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Roma Kostřicu, aby odůvodnil usnesení výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, paní předsedající. Zahraniční výbor se touto záležitostí zabýval na své schůzi 21. května 2014 a jednomyslně schválil tento návrh. Dovoluji si přečíst usnesení: Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu o obavách irského lidu týkajících se Lisabonské smlouvy, který byl podepsán v Bruselu dne 13. června 2012." Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím kolegy, aby se ztišili. Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro evropské záležitosti paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vlādo, dámy a pánové, na 12. schůzi dne 22. května 2014 se zabíral tímto tiskem také výbor pro evropské záležitosti. Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministerstva zahraničních věcí Mgr. Karla Borůvky, po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Ondřeje Benešíka –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se moc omlouvám, že vás přerušuji, ale prosím kolegy v levé části, aby se ztišili!

Poslankyně Dana Váhalová: – a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR dává souhlas k ratifikaci Protokolu o obavách irského lidu týkajících se Lisabonské smlouvy, který byl podepsán dne 13. června 2012." Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a nyní otevírám rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, tudíž rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zdali má zájem o závěrečná slova.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Jenom jsem chtěl poprosit, kdyby se dal čas a prostor poslancům, aby se mohli dostavit na hlasování, protože, opakuji, jedná se o 120 poslanců, ústavní většinu, aby tu bylo dost poslanců na hlasování, protože jinak když jsem poslouchal usnesení výborů, tak je jednoznačné, že ten návrh podporu má.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Určitě bych tak učinila, ale děkuji. Táži se zpravodajů, zda mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak, tudíž pozvu všechny poslance z předsálí k hlasování. Ještě jednou vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartičkami.

Nyní přikročíme k hlasování o navržených usnesení. Dá se říct, že usnesení obou výborů jsou shodná. Pokud nebudete mít námitek, navrhuji hlasovat o návrhu usnesení zahraničního výboru, který je formulován v souladu s dikcí Ústavy čl. 49 přesněji a zní:

Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení. Usnesení zní: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu o obavách irského lidu týkajících se Lisabonské smlouvy, který byl podepsán v Bruselu dne 13. června 2012."

Zahajuji hlasování s táží se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 96, do kterého je přihlášeno 150 poslanců, z čehož je pro 150, a konstatuji, že návrh byl přijat a byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne. Vážené paní a pánové, budeme pokračovat, a to bude bod číslo

66.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů o jurisdikčních imunitách států a jejich majetku ze dne 2. prosince 2004 /sněmovní tisk 195/ - první čtení

Požádal bych pana ministra zahraničních věcí, aby za vládu ČR návrh uvedl.

Ještě než se dostaví ke stolku pan ministr zahraničí, požádal bych pana zpravodaje... (Hlas mimo mikrofon.) Aha, tak pan ministr má ještě čas, protože zpravodaj pro první čtení Pavel Šrámek je omluven.

Žádám Sněmovnu, aby vyslovila souhlas se změnou zpravodaje, kterým by se měl stát za zahraniční výbor Pavel Plzák. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme tedy o změně zpravodaje v hlasování 97, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje. Kdo je proti? Děkuji.

Z přítomných 150 pro 126, proti 1. Pan Pavel Plzák je zpravodajem pro prvé čtení.

Nyní tedy žádám pana ministra zahraničních věcí, aby Úmluvu Organizace spojených národů o jurisdikčních imunitách států a jejich majetku uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Řeknu vám zhruba obsah tohoto tisku 195, kde se předkládá opět Sněmovně k souhlasu ratifikace Úmluvy OSN o jurisdikčních imunitách států a jejich majetku. Jedná se v podstatě o pojistku proti situaci, která se stala v České republice v souvislosti s tím, když – pokud si vzpomenete, tuším, to bylo ve Vídni – byl zabavován majetek českého státu. To se týkalo obrazů, které tam byly zapůjčeny. Tato úmluva by měla zabránit tomu, aby se do budoucna podobná situace opakovala a aby takto mezi státy docházelo k zabavování jejich majetku v důsledku toho, že některé společnosti vedou s těmi státy arbitráže nebo soudní spory. Myslím si, že pro Českou republiku, která si toto konkrétně prožila v některých kauzách, by bylo velice vhodné, abychom se připojili, aby nám nehrozila jako českému státu exekuce kulturního, vědeckého majetku nebo majetku státu, který někde zapůjčíme do zahraničí. Ratifikace úmluvy bude znamenat, že Česká republika se bude příště v situaci, že takovému zapůjčenému majetku bude přiznána imunita, a nebude možné opakovat podobnou situaci, jakou jsme měli kolem některých zapůjčených obrazů České republiky v Rakousku, nebo bych mohl jmenovat i některé další kauzy. Toto je v podstatě obsah tohoto opatření. Domnívám se ještě jednou podle zkušeností, které máme, že bychom se vyhnuli nepříjemným situacím, ve kterých jsme se minule ocitli. Konkrétně to byl zrovna případ, který jsme si opakovaně prožili sami.

Doporučuji Sněmovně, aby projednala tuto úmluvu ve výborech Sněmovny. Předpokládám, že její schválení by tady mohlo být věcí poměrně širokého souhlasu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničí Lubomíru Zaorálkovi. Požádám pana zpravodaje Pavla Plzáka.

Ještě předtím – dobře – pane předsedo, máte slovo. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já sice vím, že nic není porušeno. Máme tady jediného chudáka ministra. Myslím si, že ta minimalistická účast zrovna v úterý odpoledne, kdy jsme vyšli vstříc – původně měly být opoziční návrhy zákonů, vyšli jsme vstříc vládě, která nutně potřebuje projednat šest bodů, a máme tady jednoho jediného ministra. Má samozřejmě nejlepší výsledky, má 150 hlasů ze 152 nebo kolika, to přiznávám. Ale opravdu to není na přítomného ministra zahraničí, ale na všechny ostatní, že ta docházka by se fakt mohla zlepšit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Samozřejmě mohu požádat předsedy koaličních klubů, aby se se svými kolegy ministry dohodli a přivedli je do sálu.

Nyní ale dám slovo panu zpravodaji Pavlu Plzákovi, aby přednesl zpravodajskou zprávu v prvním čtení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený člene vlády a vážené kolegyně, kolegové, já jsem vyšel zase vstříc kolegovi Šrámkovi, takže na poslední chvíli zpravodajuji tento sněmovní tisk.

Jedná se o Úmluvu OSN o jurisdikčních imunitách států a jejich majetku. Tato úmluva legislativně upravuje fakt, že státy jako suveréni a jejich majetek jsou imunní vůči jurisdikci jiných států. V podstatě se uplatňuje zásada rovnosti států. Tato úmluva je omezena na úpravu imunit států a jejich majetků vůči soudní pravomoci orgánů cizích států, ale zároveň stanoví taxativní výčet případů, kdy se státy s ohledem na předmět sporu v zásadě nemohou imunity dovolávat.

Tato úmluva byla přijata Valným shromážděním OSN již v roce 2004, ale doposud ji podepsalo jenom 28 států. Česká republika podpisem vlády tak učinila v roce 2006, ale s ratifikací bylo rozhodnuto vyčkat do doby, než bude schválena nějaká vnitrostátní právní úmluva, což se stalo. Tento předpis v podstatě platí a jedná se o zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, který nabyl účinnosti 1. ledna 2014.

Pokud naše republika ratifikuje tuto úmluvu, stane se čtrnáctým smluvním státem. Je to důležité i proto, aby tato úmluva vstoupila v platnost, protože k tomu je třeba, aby smluvních států bylo třicet. Stali bychom se tedy teprve patnáctým. To je jeden důvod, proč je třeba tuto úmluvu přijmout. Druhým důvodem je to, co zde již sdělil pan ministr zahraničí, to znamená, že tato úmluva by měla ochránit státní majetek. Jsou to ty případy, kdy zapůjčujeme umělecké předměty do zahraničí, viz spor s Lichtenštejnskem o obraz Vápenka nebo jak se jmenoval, a podobné případy.

Proto bych doporučil tuto smlouvu projednat – myslím, že bylo přikázáno zahraničnímu výboru. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že nemám žádnou přihlášku do rozpravy písemnou. Nevidím ani přihlášku z místa, takže rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pravděpodobně není. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru, jak řekl zpravodaj. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tom, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 98. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 98. Z přítomných 156 pro 129, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji.

Ještě než budeme pokračovat, předložím vám nějaké omluvy, které dorazily. Omluva z jednání dnešního odpoledne od 16.30 do konce jednacího dne – pan poslanec Matěj Fichtner. Pan ministr Daniel Herman se omlouvá od 16.50 do 19 hodin a pan poslanec Gabal se omlouvá do 16 hodin.

Nyní budeme pokračovat bodem

69.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol č. 15, kterým se mění
Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod
/sněmovní tisk 211/ - první čtení**

Předložený návrh uvede ministr zahraničních věcí pan Lubomír Zaorálek. Žádám ho, aby se ujal slova.

Ještě než začnete mluvit, pane ministře, požádám pana kolegu Böhnische, aby se připravil na svoji zpravodajskou zprávu.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Předkládám vám tady návrh, kterým se opět předkládá k vyslovení souhlasu Protokol č. 15, kterým se mění Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod. Máte ho jako tisk 211.

Vážení kolegové, dovoluji, abych tedy objasnil, co je předmětem této úmluvy. Protokol č. 15 je jedním z opatření, které bylo přijato Výborem ministrů Rady Evropy s cílem ulehčit značnému přetížení Evropského soudu pro lidská práva v důsledku toho, že je tam velké množství nevyřízených případů. A zároveň tím, že se reaguje na tento poměrně špatný stav u Evropského soudu, který je zavalen, a to je to, co ohrožuje jeho funkčnost. Tímto opatřením by se zároveň měla posílit zásada subsidiarity při provádění a při kontrole dodržování úmluvy o zlepšení judikatury soudu.

Protokol vkládá do preambule úmluvy zmínku o tom, že primární odpovědnost za plnění úmluvy mají státy, které přitom požívají určitou volnost. Smyslem té změny je výslovně potvrdit soudem již používanou doktrínu, podle které může být úmluva v různých zemích interpretována různě, a podle této úmluvy jsou štrasburští soudci povinni brát v úvahu sociální a kulturní hodnoty jednotlivých zemí, které zákonodárce dotyčné země vedly k přijetí určité právní úpravy. Takže tato doktrína, tato úmluva, dává určitou volnost zemím právní řád přizpůsobovat svým specifickým kulturním a hodnotovým. To znamená, že úmluva vychází z předpokladu, že národní orgány mají přímou znalost své společnosti a jejích potřeb, a jsou proto v lepší pozici než mezinárodní soudce při rozhodování o tom, co je ve veřejném zájmu. Volnost uvážení, která je státům takto přiznávána, je větší zejména v otázkách, ve kterých mezi členskými státy Rady Evropy neexistuje konsensus. To je to nejpodstatnější, co je obsahem té úmluvy.

Jsou tam ještě některé další věci, které jsou procedurální povahy a cílem je určitý způsob, jak zjednodušit a zefektivnit řízení před soudem. Zabraňuje se třeba zbytečnému zkracování devítiletého mandátu seniorních soudců, zrychluje se procedura pro řešení základních výkladových otázek, zkracuje se například lhůta pro podávání stížností a podobně. To jsou spíše technické věci.

Pak bych řekl, že se protokol nijak netýká základního obsahu základních práv a svobod, které úmluva zakotvuje, a nemá tudíž dle mého žádný bezprostřední dopad na právní řád České republiky. Provádění protokolu by nám také nemělo přinést žádné zvláštní náklady a měl by být dle mého v souladu s našimi zahraničněpolitickými zájmy.

Česká republika podporuje myšlenku subsidiarity v tom základním, že se musíme snažit řešit věci na místě, kde je největší znalost problému, a já si myslím, že to je v souladu s touto naší dlouhodobou pozicí.

Připadá mi, že tato úmluva by odhadem neměla být předmětem politického zápasu, protože si myslím, že to je něco, na čem bychom se měli shodnout. Je to o posílení role národních institucí tam, kde národní instituce by měly mít nejvyšší kompetenci v tom, dokázat věci vyložit, brát v úvahu národní specifika a národní hodnoty. Myslím si, že to je smysl toho, proč tady tento návrh, tato změna, Protokol č. 15, měl být přijat. Myslím, že není důvod, aby tato změna nebyla podpořena v českém Parlamentě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničních věcí a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Robin Böhnisch. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Skutečně, co se tohoto aktu týče, je to jeden z těch případů, kdy samotné znění je výrazně kratší než velmi šroubovaná a složitá předkládací zpráva, nicméně i ve vystoupení pana ministra zaznělo to podstatné, že jde o domluvenou úpravu, o určité kroky k tomu, aby se zprůchodnil Evropský soud pro lidská práva. Je to do určité míry záležitost technická, řeší se také – o tom pan ministr nemluvil – například maximální věk, kdy se člověk může stát soudcem Evropského soudu pro lidská práva, protože nyní docházelo k tomu, že v době dosažení 70 let byli soudci odvoláváni, přestože nedokončili své funkční období. Nyní se to mění tak, že budou muset být kandidáti na soudce tohoto soudu mladší 65 let a potom budou moci dosloužit své funkční období zcela nerušeně.

Děkuji za pozornost a doporučuji postoupit tento návrh do zahraničního výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru v hlasování pořadové číslo 99, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 99, z přítomných 160 pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím tento bod.

Dále budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze bodem

30.

**Návrh poslance Petra Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů
z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 146/ - prvé čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno Poslanecké sněmovně jako sněmovní tisk 146/1. Požádám, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan Václav Votava, který je zpravodajem, a zástupce navrhovatelů pan Petr Fiala se ujme slova. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já bych rád obrátil vaši pozornost k dobrému návrhu Občanské demokratické strany, kterým chceme posílit nezávislost takzvané finanční rozvědky, tedy Finančního analytického útvaru na Ministerstvu financí. Formálně jde, jak vidíte na tabuli, o změnu zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

Větší nezávislost Finančního analytického útvaru, který legalizuje nebo monitoruje dění a peněžní toky v české ekonomice a politice, chceme dosáhnout tak, že mu vytvoříme lepší podmínky, a ty lepší podmínky mu vytvoříme konkrétně dvěma cestami. Za prvé navrhuje, aby ředitele Finančního analytického útvaru jmenovala a odvolávala vláda jako kolektivní orgán na návrh Ministerstva financí. Dosud, jak asi víte, tohoto ředitele jmenuje sám ministr financí. Náš návrh jinak zachovává stávající uspořádání, kdy Finanční analytický útvar je odborem Ministerstva financí.

FAÚ, jak asi také dobře víte, prověřuje podezřelé finanční transakce a disponuje poměrně rozsáhlými pravomocemi a hlavně také disponuje velmi cennými informacemi. Útvar je také součástí mezinárodní sítě finančních zpravodajských jednotek, které mají bránit praní špinavých peněz nebo rozkrývat financování terorismu. Dále hraje také významnou roli, pokud jde o odhalování daňových úniků. Přístup k těmto informacím má samozřejmě ministr financí, pod jehož kontrolu útvar spadá. Pro to, aby nemohlo docházet k jednoznačnému zneužívání nebo jednostrannému využívání těchto informací, by za jmenování a odvolávání ředitele tohoto odboru měla odpovídat celá vláda.

Tím druhým konkrétním krokem, kterým chceme napomoci lepší činnosti Finančního analytického útvaru, je to, aby Poslanecká sněmovna zřídila samostatný kontrolní orgán pro dohled nad činností Finančního analytického útvaru, podobně jako je tomu při kontrole zpravodajských služeb, například Bezpečnostní informační služby nebo Vojenského zpravodajství. Tento kontrolní orgán by se podle našeho návrhu skládal ze sedmi členů. Členem kontrolního orgánu by mohl být pouze poslanec Poslanecké sněmovny, a jak asi tušíte, na to není potřeba měnit znění žádného z dalších zákonů.

Dovolte mi ještě připomenout, že obdobný návrh předkládala Občanská demokratická strana již v minulém období jako vládní návrh, ale vzhledem k pádu vlády a k rozpuštění Sněmovny už nebylo možné jej projednat. Tedy není to v žádném případě účelová změna, není to poprvé, kdy se tímto zabýváme, jde nám o systémovou změnu, nikoliv o jednorázové opatření.

Já ale nepopírám, opravdu to nepopírám, že tento náš návrh je i určitou šancí pro pana ministra financí Andreje Babiše, protože mu nabízíme způsob, jak vyřešit jeho permanentní střet zájmů, ve kterém se ocitá jako ministr financí a jako majitel jedné z největších soukromých společností v České republice zároveň. Tedy my jsme s tímto systémovým opatřením vystupovali už v minulosti, ale nyní ho považujeme s ohledem na stávající situaci za ještě aktuálnější.

Dámy a pánové, vláda pana premiéra Sobotky při svém projednávání našeho návrhu konstatovala nesouhlas a vyslovila dvě hlavní výtky. První výtkou bylo, že návrh neřeší problematiku v kontextu ostatních ustanovení zákona a není v souladu s aktuálně projednávanou novelou služebního zákona. Druhá výtkou byla, že náš návrh nevymezuje, jaké činnosti Finančního analytického útvaru mají být kontrolovány. Myslím, že ani jedna z těchto výtek není příliš závažná. Pokud jde o první, tak je potřeba konstatovat, že vládní návrh služebního zákona, ke kterému by vláda ráda vztáhla náš návrh, se neustále mění a je trochu nepřehledný, a také kdybychom chtěli, tak nejsme schopni náš návrh dát s tímto do souladu. Ale nemyslíme si, že je to nepřekonatelná věc, jistě při projednávání ve výborech bude pro to prostor, a pokud vláda splní svůj slib a přizve opozici k jednání o služebním zákoně, tak se můžeme bavit i o tomto souladu.

Pokud jde o druhou výtku vlády, tam bych rád připomněl, že ani jiné kontrolní orgány ve Sněmovně, pokud jde třeba o kontrolu BIS nebo Vojenského zpravodajství, nemají přesně vymezený rozsah činnosti. Ale zase, i toto je věc, o které jsme připraveni diskutovat, a jsme připraveni jasněji vymežit účel a způsob kontrolní činnosti. Toto pokládám přesně za ten typ

výtky, který lze vyjasnit mezi prvním a druhým čtením v rámci diskusí a projednávání ve výborech.

Dámy a pánové, já vás s tímto odůvodněním žádám, abyste zákon propustili do druhého čtení a abyste ho podstoupili k projednání ve výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zástupci navrhovatelů Petru Fialovi a žádám pana zpravodaje Václava Votavu, aby se ujal své zpravodajské zprávy. Prosím, máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Ano, ujmou se své role zpravodaje.

Myslím, že pan poslanec Fiala tady podrobně zdůvodnil, co je vedlo k tomu, že sepsali tento poslanecký návrh, který řeší postavení a kontrolu Finančního analytického útvaru, který patří do organizační struktury Ministerstva financí. Odkazují samozřejmě na to, že se vyskytují jisté připomínky právě k možnému politickému zneužití, k jeho úkolování, k nakládání s výsledky jeho šetření vzhledem k tomu, jak jsem již řekl, že patří přímo do organizační struktury Ministerstva financí. Toliko čerpám i z důvodové zprávy. Navrhuje se zde dohled orgánem zákonodárné moci, tj. Poslanecké sněmovny, postavení tohoto orgánu, této komise, poukazuje se tedy na kontrolu třeba zpravodajských služeb, Bezpečnostní informační služby, Vojenského zpravodajství.

Chtěl bych konstatovat, že svého času, myslím, že to bylo ve čtvrtém volebním období, nějaký podobný orgán, a byl to podvýbor, ustaven byl a byl to právě podvýbor rozpočtového výboru. Jmenoval se podvýbor rozpočtového výboru pro státní aktiva a pasiva a činnost Finančního analytického útvaru, který měl následující agendu – jednak financování státního dluhu, finanční nástroje, struktura řízení průběžného financování, splatnost, predikce rizik, cena obsluhy státního dluhu, pak měl v agendě pohledávky státu, správu pohledávek státu v tuzemsku i zahraničí, nedoplatky na daních, jejich strukturu podle typu daně a regionů, odvody příspěvků a za třetí měl právě ve své agendě činnost Finančního analytického útvaru, který je tedy pod Ministerstvem financí.

Jen pro pořádek bych možná zopakoval ze stanoviska vlády některé důvody, které vládu vedly k tomu, že vyjádřila s tímto návrhem zákona nesouhlas. Jednak vláda konstatovala, že navrhovaný zásah do zákona č. 253/2008 Sb. je nesystémový. Navrhované řešení, podle něhož by zákon upravoval vnitřní poměry Ministerstva financí, vláda považuje za nevhodné. Finanční analytický útvar je ze zákona součástí Ministerstva financí a navrhovaný zákon vůbec neřeší jeho větší nezávislost, či snad dokonce samostatnost. Dále vláda upozorňovala, že v současné době Poslaneckou sněmovnou projednávaná novela služebního zákona – tento návrh vůbec toto nereflektuje. Ředitel FAÚ je ředitelem jednoho z odborů Ministerstva financí, jeho jmenování a odvolávání bude tedy řešeno v systému služebního zákona. Vláda také poukazuje na to, že kontrola činnosti Finančního analytického útvaru je nesystémová a nekonkrétní, neboť návrh vůbec nevymezuje, jaké činnosti FAÚ mají být kontrolovány. Rozsah činnosti Finančního analytického útvaru je natolik široký, že by bylo třeba jasněji vymezit účel a způsob kontrolní činnosti. Vláda má také za to, že navrhované oprávnění předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády zprošťovat osoby povinnosti mlčenlivosti je rovněž nesystémové. Vláda v souladu se svým programovým prohlášením se hodlá danou problematikou zabývat, a proto do plánu legislativních prací vlády na zbývající část roku 2014 zařadila návrh novely, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosu z trestné činnosti a financování terorismu. Zákon bude předložen Poslanecké sněmovně v prvním pololetí 2015.

Toliko jsem tedy citoval z poměrně obsáhlého stanoviska vlády České republiky k tomuto návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Ano, pan poslanec Ivan Gabal se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Já se tu spíš dopustím úvahy, a nerad bych, aby to bylo vnímáno jako kompletní nesouhlas nebo kritika návrhu, protože patřím k těm, kdo do koaliční smlouvy doporučovali paragraf, který tam je, o potřebě reformovat FAÚ, protože z hlediska toho, kdo bude jmenovat ředitele a kontrolovat výsledky, a protože jednak skutečně v minulém období v souvislosti s kauzou PROMOPRO došlo k využití Finančního analytického útvaru k politickému boji, Finanční analytický útvar má přístup k obrovskému množství informací o finančních transferech a zprostředkovává služby policii, pokud jde o bankovní účty apod. Je tudíž také celý vývoj situace závislý na tom, zda se bude, nebo nebude realizovat registr bankovních účtů. Takže v tomto ohledu bych s panem návrhovatелеm souhlasil, že tam je potřeba transfer pravomocí a přenesení kontroly buď pod premiéra, nebo přímo pod vládu a propojit tu věc v souvislosti s dalšími antikorupčními opatřeními, jako je registr účtů.

To, kde mám trošku pochybnosti, a proto jsem navrhoval, abychom počkali na vládní návrh a předtím vedli diskusi o této věci, je, zda ustavit ten kontrolní výbor a de facto FAÚ posunout do pozice zpravodajské služby. Protože v současné době je to exekutivní nástroj, který nefunguje autonomně a který reportuje a v zásadě může z hlediska finanční analýzy i vyšetřovat. Zpravodajské služby z tohoto hlediska nevyšetřují. Takže tam se mi zdá, že je ten návrh poněkud nedotažený, a ono i to vymezení pravomocí toho, co by měl Finanční analytický útvar být kontrolován. Z hlediska parlamentu by tady bylo potřeba, protože pak prostě buď oni neposkytnou ty informace a neví se, co se kontroluje, a ten kontrolní orgán vlastně ani neví, po čem má jít. A protože v současné době FAÚ je spíše součástí exekutivy, zdá se mi ta exekutivní kontrola efektivnější pro účel boje proti praní špinavých peněz a terorismu, protože je to exekutivní nástroj. Samozřejmě vnímám, že tam nemá kontrolní přístup opozice a že by parlamentní výbor k této věci mohl pomoci. Ale z toho důvodu bych se přimlouval skutečně, pokud se vláda zavazuje k tomu, že ten návrh zákona dá v prvním pololetí příštího roku, abychom na to počkali a ještě v přípravě toho zákona vedli k tomuto tématu debatu. Je to velmi vážný zákrok, a protože FAÚ vznikl, to, co bylo řečeno, jako součást mezinárodní sítě a činnost FAÚ také ovlivňuje do určité míry činnost podobných organizací v druhých zemích v Evropské unii, ale i v zámoří apod., a je to z hlediska dostupných informací a informací, s kterými ta organizace pracuje, dosti unikátní orgán. Takže já jsem doporučoval v klubu, abychom návrh nepodpořili, ale byl bych rád, aby pan předkladatel věděl, že s podstatnou částí jeho námitek a doporučení souhlasím a budu podporovat, pokud zde bude vládní návrh, aby se do toho návrhu zabudoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer. Děkuji panu poslanci Gabalovi. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Takže děkuji, pane řídící. Kolegyně, kolegové, se zájmem jsem si přečetl návrh poslanců z ODS a z vyjádření předkladatele mě docela

pobavilo, že ODS chtěla kontrolovat svého koaličního partnera Miroslava Kalouska již za doby, kdy spolu vládli.

Já celý návrh, přestože nám bylo vysvětlováno, jak není účelový, vnímám poměrně jako účelový. Právě k tomu, aby Finanční analytický útvar byl kontrolován, nebo respektive ředitel dosazovaný ministrem financí kontrolován byl. Po prostudování toho návrhu se domnívám, že Finanční analytický útvar i podle současné právní úpravy pracuje celkem kvalitně, což je vidět i na množství nebo počtu trestních oznámení, která – nebo poznatků o protiprávním jednání, které z tohoto útvaru v průběhu posledních let vzešly.

Obecně by se dalo možná s navrhovanou novelou souhlasit, ale jak bylo konstatováno, máme zde zákon o služebním poměru, který projednáváme, a my bychom tímto postupovali, že Finanční analytický útvar, jeden z odborů Ministerstva financí, vlastně vyčleňujeme někam jinam a děláme z něj možná nějakou další tajnou službu, popřípadě něco jiného. Co se týká kontrol, nemyslím si, že Finanční analytický útvar je potřeba kontrolovat stejně jako Bezpečnostní informační službu či Generální inspekci bezpečnostních sborů nebo Vojenské obranné zpravodajství.

Takže já navrhuji, aby návrh byl odmítnut z projednávání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi, ptám se, jestli to mám brát jako návrh na zamítnutí. Ano, přesně tak. Děkuji.

Dalším řádně přihlášeným s přednostním právem je pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já velmi prosím, abychom se při projednávání tohoto bodu, pokud chceme, aby orgány tohoto typu pracovaly standardně, profesionálně, bez emocí, tak velmi prosím, abychom se i my dokázali oprostit od emocí.

Já jsem velmi vděčný kolegům z ODS, že v zásadě neudělali nic jiného, než zvýraznili časovou prioritu zákona, který kdysi předložil do vlády ministr financí Kalousek, vláda ho předložila do Poslanecké sněmovny, a protože Poslanecká sněmovna se rozpustila, zákon nebyl projednáván, kolegové z ODS, kteří měli pocit, že ten návrh je dobrý, tak ho oživilo tímto poslaneckým návrhem. Původně to prosím pěkně byl vládní návrh. A abych dokreslil tu historii celou, tak ten vládní návrh byl především na úpěnlivou žádost Finančního analytického útvaru. Útvaru, který je někdy v novinách, v Poslanecké sněmovně a v rozhovorech mezi politiky obestírán celou řadou temných historek a záhad, jako kdybychom mluvili o kouzelníku Merlinovi. Doopravdy, doopravdy je to 28 analytiků. Dvacet osm dobře vyškolených analytiků sedících u špičkové techniky, kteří kromě toho, že mají právo vyžádat si některé důvěrné informace, což je tak asi 3 %, tak především využívají veřejné zdroje u nás i ve světě. Znovu opakuji – 28 analytiků. Šlachťův útvar má asi 350 analytiků, abychom si uvědomili ty rozdíly. A těch 28 analytiků Ministerstva financí, kteří pracují ne podle zákona o policii, ne podle zákona o BIS, ne podle zákona o zpravodajských službách, pracují podle jednoho jediného zákona, to je zákon, kterému se pracovně říká zákon proti praní špinavých peněz, a je to implementace nařízení Rady, je to zákon Evropské unie, tudíž je tam poměrně široká mezinárodní spolupráce. Jsou skutečně mimořádným odborem Ministerstva financí.

Jeden z mých předřečníků říkal, že by byl nerad, aby tady jeden odbor Ministerstva financí byl něco zvláštního, ale ono to upřímně řečeno, nejde jinak, když ten jeden odbor Ministerstva financí je součástí zákona proti praní špinavých peněz, což je implementace norem Evropské unie. V menší části zemí Evropské unie jsou tyto útvary buď samostatné,

nebo jsou součástí státní prokuratury tam, kde je státní prokuratura. Ve větší části Evropské unie jsou tyto útvary součástí Ministerstva financí a vždy se jedná o velmi malé kompetentní výkonné složky bez pravomocí ve smyslu orgánů činných v trestním řízení, ale s poměrně významnými kompetencemi a pravomocemi z hlediska zpravodajského charakteru a ty informace potom předávají finanční službě, celní službě a orgánům činným v trestním řízení tam, kde je to nezbytné. Tak je to ve všech zemích Evropské unie.

A protože tady od určité chvíle – znova ještě jednou možná by bylo potřeba připomenout, že takhle to existuje od roku 1996. V roce 1996 na základě našich mezinárodních závazků byl tento zákon schválen a tento útvar zřízen. Pak následovalo období opoziční smlouvy, pak následovalo období sociální demokracie, tedy následovalo období, kdy tato velmi slušně placená a utajená místa byla politickými trafikami, seděli tam lidé, kteří nic neuměli, nic nedělali, a protože nic neuměli a nic nedělali, tak také nikomu nevadili. Od roku 1996 do roku 2007 – troufnu si říct, jedenáct let! – veřejnost ani česká politická scéna netušila, že existuje nějaký Finanční analytický útvar, protože on sice existoval ze zákona, platili jsme tam 28 analytiků, ale to byli většinou vysloužilci z řad sociální demokracie, kteří neuměli vůbec nic, nebyli vůbec nebezpeční, takže prostě nikomu nepřekáželi, takže nikdo netušil, že tento útvar vůbec existuje.

V roce 2007 jsem si dovolil zásadní personální i technickou obměnu tohoto útvaru a ten útvar začal fungovat. V okamžiku, kdy začal fungovat, tak všechny vyděsil. Jenom tím, že začal fungovat, ničím jiným. Fungovat by měl dál. A protože všechny vyděsil a protože po jedenácti letech nicnedělání pod kuratelou sociální demokracie je dnes ten útvar personálně připraven, jakkoli ho opustil jeho šéf, který to celé postavil, tak ta personální kompetence, která tam je, i ta technická výbava, do které jsem rozhodl investovat, a zdůrazňuji, že se tisíckrát vrátila, tak tam existuje, tak vedle objektivních společenských přínosů vyvolává děs. Děs, který nemá jiné zdůvodnění než neinformovanost. A to vadilo v jednu chvíli jak těm analytikům, tak tomu útvaru, tak mně. A proto jsme řekli: Máte-li pocit, vážené dámy a pánové, že tam děláme něco, co tam dělat nemáme, tak nechť toho šéfa nejmenuje ministr financí, ať nemá někdo pocit, že to je zpravodajská služba toho jednoho člověka. Ať ho jmenuje vláda. A zřídíme pro kontrolu tohoto útvaru stejnou dohledovou komisi, jakou máme pro BIS nebo Vojenské obranné zpravodajství. Pod čarou tady podotýkám, že nemáme ještě takovou komisi pro úzinu, ale to je stranou.

A já se k tomu dnes hlásím, stejně tak jako jsem se k tomu hlásil, když jsem tento návrh předkládal do vlády. Ten útvar je kompetentní, ten útvar je nestranný. Ten útvar nikdy nesloužil těm či oněm zájmům. Ten útvar jenom všechny vyděsil tím, že začal být akceschopný. Ale akceschopný útvar zpravodajského charakteru vyžaduje svoji politickou kontrolu. O tom žádná. V dobách, kdy pod sociálními demokraty byl neakceschopný, ho nikdo nemusel kontrolovat, protože když je něco neakceschopné, není to nebezpečné a nemusíme to podřizovat kontrole. Dneska je to akceschopné.

Akceschopný útvar tohoto typu si vždy vyžaduje svoji společenskou a politickou kontrolu, a proto já velmi doporučuji, to není nic proti ničemu, aby Sněmovna... A já vás ujišťuji, že lidé v tom Finančním analytickém útvaru si to přejí. Oni si to přejí, oni nechtějí být démony. Oni chtějí být služebníky svého státu. A není nic proti ničemu a bude to správně, když Poslanecká sněmovna nad nimi zřídí svoji kontrolní komisi, která bude kontrolovat jejich činnost, a když toho šéfa nebude jmenovat jeden, možná v tu chvíli paronoiou postižený – netvrdím, že to tak musí být, ale to riziko nelze vyloučit – jeden ministr, člen vlády, ale vláda celá. To je celý smysl tohoto návrhu.

Ten návrh je správně, je ve prospěch demokracie. Můžeme ve druhém čtení diskutovat o jeho možných modifikacích, ale ta základní myšlenka je správná. Kompetentní, akceschopný, analytický zpravodajský útvar podřídit politické kontrole, aby sloužil České

republice a ničemu jinému. Ten návrh je dobře a já prosím, abychom se jím zabývali ve druhém čtení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Pardon, nejprve s faktickou poznámkou se přihlásil z místa pan poslanec Zlatuška, po něm s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS a po něm pan zpravodaj.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, jak jsem tady poslouchal pana bývalého ministra Kalouska, tak bych chtěl připomenout, že v okamžiku, kdy zmínil, že to chtěl podřízovat třeba rozhodování vlády, tak aby si vzpomněl, že vládě, ve které seděl, nedělalo potíže při nejružnějších jmenováních překračovat zákon. Vzpomeňme třeba na to, jak byla protizákonně jmenována Rada pro výzkum, vývoj a inovace. A nejspíš protizákonně právě proto, že se tam jednalo o ty miliardy.

A taky bych chtěl připomenout, že ta paní, co to tam všechno řídila, jestli se nepletu, už je obžalovaná, že? A zrovna tyhle ty mechanismy že tam nefungovaly. Kdyby se to dneska podřídilo vládě, tak to pravděpodobně bude vypadat lépe, tyhle defekty tam nebudou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Ondráček. (Zpravodaj poslanec Votava připomíná předsedajícímu, že se taky hlásí.) Pane zpravodaji, klidně dejte faktickou, budete mít přednost. Dodržuji pořadí stanovené jednacím řádem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom stručnou reakci na pana poslance Zlatušku. Opravdu jenom hlupák, který podceňuje naši inteligenci, použije termín "ta paní, co tam všechno řídila", protože má strach a je politický zbabělec říct, jak to tady bylo doopravdy, a jak si myslí, že to bylo. On udělá takovou tu okliku, abychom si domysleli v rámci jeho inteligence a zbabělosti, jak velký je to sprosták. To za prvé.

Za druhé. Opravdu jenom říkám, že tento návrh nedělá nic jiného, než že podřizuje tento kompetentní analytický útvar politické kontrole. Vy jste ta politická kontrola. Vy to nechcete kontrolovat? Já jsem tenkrát vyhověl přání těch zpravodajců, kteří mi říkali: Prosím tě, jestli nám nevěří, tak ať si nad námi zřídí kontrolní komisi. My budeme rádi, když nás budou kontrolovat. Nic jiného není smyslem tohoto návrhu – důvěra demokratické instituce Poslanecké sněmovny v jinou demokratickou instituci zřízenou ze zákona o praní špinavých peněz, že máme právo je kontrolovat. Oni si to přejí. Vy si to nepřejete? Vy je nechcete kontrolovat? Vy fakt chcete, aby je kontroloval jenom Babiš?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ondráček, pak, jestli chce faktickou poznámku, pan zpravodaj. (Chce.) Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Přesně to, co bylo řečeno: 28 analytiků, kteří pracovali, bezzubě pracovali, pod vedením bývalého ministra financí začali pracovat, stali se analytiky se zuby a začali nám ukazovat, že taky umějí pracovat. A následně je potřeba jim dát politickou svěřací kazajku, aby náhodou nemohli něco dělat. Tak to asi tak je. Protože já třeba je kontrolovat nechci, aspoň touto formou. Pro mě je důležitý výsledek jejich práce. A myslím

si, že jsou i jiné formy, jak je můžeme kontrolovat, než zřizovat další komisi pro kontrolu Finančního analytického útvaru. Rozhodněme si sami hlasováním.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. S faktickou poznámkou pan zpravodaj, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, ano, budou mi stačit zřejmě dvě minuty. Chtěl bych zareagovat na pana kolegu Kalouska.

Jakkoli si dokážu představit určitou kontrolu parlamentního orgánu – a koneckonců jsem k tomu takto přistupoval i v roce 2004, když tady byl podvýbor při rozpočtovém výboru. Tehdy jsem v tom rozpočtovém výboru také byl a také jsem zvedl ruku pro to, aby tento podvýbor byl ustaven, a bylo to za vlády sociální demokracie, jestli se nemýlím a určitě se nemýlím. Přišlo další volební období – a ejhle. A to byl pan kolega Kalousek potom ministrem financí. A už tento podvýbor se nikdy neustavil. A byla tady reprezentace, jaká tu byla, reprezentace sestavená z ODS atd.

Takže si myslím, že je to dosti licoměrné. Navíc, proč tedy pan kolega Kalousek takto nehoroval pro kontrolu v roce 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, ale až 2013, až pomalu ke konci volebního období? To je taky dosti licoměrné. Nebyl v tom jiný zájem? A říkat dnes, že si to analytici přáli, no nevím, jestli si to zrovna analytici přáli. Ale když to říká pan kolega Kalousek, nevím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Pak další tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Kalousek. Po něm pan poslanec Štětina, po něm pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Nejprve k panu poslanci Ondráčkovi, poté k panu poslanci Votavovi.

Pane poslanče Ondráčku, možná že tenkrát jste byl ještě docela mladý, nicméně jedna z největších vymožeností listopadu 1989, kterou jsme vnímali my našeho věku, byla skutečnost, že represivní složky, tedy zpravodajské a policejní, se opět po desítkách let dostaly pod politickou kontrolu. Jestli vy dnes říkáte, že si tu politickou kontrolu nepřejete, tak svým způsobem odmítáte ten listopad 1989. Protože to, že tyto složky budou pod politickou kontrolou, je jednou ze základních podmínek naší svobody, byť se hloupí gynekologové hloupě smějí. To za prvé.

Za druhé. To, co říkal pan poslanec Votava, a to, že bude šéfa Finančního analytického útvaru jmenovat vláda, a to, že na to bude zřízena komise, bylo v koaliční smlouvě z roku 2010 na můj návrh. Návrh jsem předložil roku 2012 a jsem prostě přesvědčen, že to je správně, protože politická kontrola nad tímto útvarem má být. A znovu opakuji, že úvar tady existoval od roku 1996. Jedenáct let za něj byla odpovědná sociální demokracie a jedenáct let ho nikdo nepotřeboval kontrolovat, protože tento úvar objektivně nic nedělal a dělali tam jenom nekompetentní, hloupí a líní vysloužilci ze sociální demokracie, se kterými sociální demokracie už neuměla udělat nic jiného, než že je Slávek Sobotka šoupl do Finančního analytického útvaru. Proto tento úvar nebyl vůbec nebezpečný a nebylo ho potřeba kontrolovat. Teprve v okamžiku, kdy tam v roce 2007 nastoupili profesionálové, začal pracovat tak, jak zákon z roku 1996, tedy před jedenácti lety, předpokládal. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Štětina. Po něm pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Ondráček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, nevím, jestli bych tu neměl uronit slzu, že se tu objevuje geniální nápad, jak reformovat Finanční analytický útvar. Já se ptám, jaký byl důvod k tomu, že už nebyla tato reforma udělána v předminulém volebním období, protože nepočítám přechodné období k něčemu standardnímu. Já jsem dalek toho, abych zde urážel někoho zprava nebo zleva, kdo za to může nebo jestli jsou analytici na Finančním analytickém útvaru schopní nebo neschopní. To mi skutečně nepřísluší. Ale ptám se, jak je možné, že jsme se tím nezabývali v roce 2010, když jsem ještě byl koaličním partnerem. Pak už jsem jím nebyl. A že najednou máme veliký problém, a zejména když jsme se mediálně dozvěděli, že bývalý ředitel tohoto útvaru zřejmě asi nebyl to pravé ořechové.

Já se domnívám, že když vláda slíbila, že připraví novelizaci tohoto zákona, nechť to udělá. Já rozhodně tento návrh podporovat nebudu. Ne že není potřeba. Je potřeba, ale samozřejmě je potřeba tak, aby to bylo slušné a objektivní, což v předminulém období nebylo.

Děkuji vám, že jste mě vyslechli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Po něm pan poslanec Ondráček, po něm pan poslanec Kalousek, po něm paní poslankyně Černochová a po ní pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Je to trochu zmatená debata, když prý opoziční poslanec tady hájí vládu. Ale proč ne. Nejhorší jsou ti, co se pod něco podepíší, nepřečtou si to a po čtyřech letech se diví.

Milý pane kolego Štětino prostřednictvím pana místopředsedy, přečtěte si koaliční smlouvu, kterou jste podepsal a pro kterou jste hlasoval jako tehdejší koaliční poslanec. Tam to prostě je. Máte zpoždění čtyři roky, podepsal jste, nečetl jste to. Bohužel.

K debatě. Nevím, proč debatujeme o kvalitách FAÚ, proč debatujeme o našem kolegovi Miroslavu Kalouskovi. Je to náš návrh a řeší pouhé dvě věci – aby ředitele jmenoval ministr po projednání ve vládě nebo aby ho jmenovala vláda na návrh ministra a abychom zřídili parlamentní orgán. To, že mlátička ze 17. listopadu, soudruh VB nebo jak se jmenoval, necítí potřebu kontrolovat represivní složky, to mě nepřekvapuje. Vás možná ano. Ale ten, kdo tehdy bil mladé studentky, logicky musí být přesvědčen, že je to hrozné, že ho někdo kontroluje a že mu to někdo vyčítá, když tak udatně bránil socialistické zřízení. To mě fakt nepřekvapuje.

A debaty, jestli to bylo dříve, nebo později. Dobře, je to později. Kdyby nebyla rozpuštěna Sněmovna, bylo to schváleno v minulém volebním období, a řekl bych, se souhlasem tehdejší opozice. My jsme neudělali nic složitějšího. Vláda to ve svém programu neměla. Neměla to ve svém plánu legislativních prací, který jste tak dlouho projednávali a pak jste ho vystavili. A až když jsme podali návrh zákona, jste přišli s tím – ale už jsem to říkal třikrát na této schůzi, já tomu rozumím –, že vláda přijde s vlastním, lepším, komplexnějším, systémovějším. Dneska máme opoziční okénko. Je tady asi tak devět návrhů zákonů. Když si přečtete všechna odmítavá stanoviska vlády, tak je tam vždycky "přijdeme s vlastním, lepším,

systémovým". Proč ne? (Předsedající upozorňuje na čas.) Ale v drobnostech byste mohli s námi spolupracovat, debatovat třeba mezi prvním a druhým čtením.

Já se pak přihlásím znovu, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, jste neustále přihlášen znovu. Eviduji vaše přednostní právo. Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Ondráček, po něm pan poslanec Kalousek, po něm paní poslankyně Černochová a další dva. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Typický příklad naší parlamentní demokracie, kam jsme se dohrabali po 25 letech. Tam, kde docházejí opozičním pravicovým poslancům argumenty, jdou osobní útoky a antikomunismus. Výborně, nemáte vlastní program, tak klidně útočte. Jestli o mně potřebujete nějaké informace, tak si zjistěte, jestli jsem toho 17. listopadu opravdu zakročoval.

Vraťme se zpátky k zákonu. Co řekl pan kolega Kalousek, prostřednictvím pana předsedajícího, byl-li útvar bezzubý, není potřeba, abychom ho kontrolovali. No možná bychom mohli zrušit taky komisi pro kontrolu GIBS a možná celou GIBS, protože, prostřednictvím pana předsedajícího, vašimi finančními opatřeními jste zdecimoval celou policii a možná i bezpečnostní sbory. Takže proč je kontrolovat, když už jsou dneska skoro bezzubé. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Prosím pana poslance Kalouska. Po něm paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, nechci zdržovat. Přihlásil jsem se proto, abych v úctě k věkovému rozdílu, který nás dělí, odpověděl panu doktoru poslanci Štětinovi, který říkal, jak je možné, že jsme si toho nevšimli dřív, jak je možné, že to řešíme až teď.

Pane doktore, prostřednictvím pana předsedajícího, byl jste velmi blízký spolupracovník Vítka Bárty a člen Věcí veřejných a člen klubu Věcí veřejných. Všimli jsme si toho už v roce 2010 a v roce 2010 jsme společným úsilím pánů Johna, Bárty, Kalouska, Schwarzenberga, Nečase, Tluchoře, Stanjury dali do koaliční smlouvy, že Finanční analytický útvar bude kontrolován komisí, kterou zřídí tato Poslanecká sněmovna, a že jeho šéfa bude jmenovat vláda. Je to v roce 2010 a vy jste byl součástí dohody. Těžko se teď divit, jak je to možné. Já jsem na základě této koaliční dohody, která byla takto sepsána, zákon předložil a naši analytici si to přáli. Takže to nebylo nic jiného než společná politická vůle na základě toho, čeho jsme si všimli už v roce 2010.

Otázka je jednoduchá. Kolegové, Poslanecká sněmovna má funkci nejenom zákonodárnou, ale taky kontrolní. Vy opravdu na tu kontrolní funkci chcete rezignovat? Vy ji nechcete mít? V duchu té komunistické mlátičky, která mluvila přede mnou, u které mi je úplně jedno, jestli byla, nebo nebyla na Václavském náměstí, protože to prostě byl komunistický fízl a jeho názory nemůžu brát vážně? (Nesouhlas z lavic KSČM. Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová, po ní pan poslanec Gabal, pan poslanec Urban, pan poslanec Fichtner, pan poslanec Stanjura a pan poslanec Štětina. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já bych ještě možná kolegům z bývalých Věcí veřejných připomněla to, že v roce 2011, když byl předsedou výboru pro bezpečnost, a myslím, že v té době byl i ministrem vnitra pan Radek John, tak na výboru pro bezpečnost jsme měli přizvaného jak pana tehdejšího ministra financí Kalouska, tak pana ředitele Cíceru, kteří nám na výboru pro bezpečnost v roce 2011 předkládali nějaký návrh, kterým se budeme zabývat. Já jsem pak byla jako zpravodajka pověřena tím, že mám předložit něco bezpečnostnímu výboru dalšího, což jsem učinila. A pak se to vlastně dostávalo do toho legislativního procesu na konci roku 2012 a v roce 2013 prostě padla vláda. Takže není pravda, že by se v minulém volebním období vládní koalice touto problematikou nezabývala. A bohužel vláda padla i z důvodů rozpadu Věcí veřejných, které se hádaly mezi sebou takovým způsobem, že ta naše původní vládní koalice byla velmi oslabena. Takže bych jenom byla velmi ráda, abychom tady nepoužívali věty, které nejsou pravdivé, že se tomuto problému, této tematické, někdo z vládní koalice nevěnoval. Věnoval a můžete si všichni dohledat záznam z tehdejšího výboru pro bezpečnost, kde jsme o tom vedli, tipuji, dvouhodinovou diskusi, na jejímž závěru byl nějaký výsledek, který se postupně dostával do legislativního procesu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. Prosím pana poslance Gabala s faktickou poznámkou. Po něm pan poslanec Urban, Fichtner, Stanjura, Štětina, Filip a Schwarz. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Gabal: Já doplním jenom pár faktických informací pro pana předsedu Stanjuru. Je to v té koaliční smlouvě současné koalice, já jsem to tam sám tlačil, takže není to neznámý problém.

Za druhé, na margo poměrně tvrdých kritických slov pana předsedy Kalouska bych chtěl říct, že FAÚ měl poměrně velký význam po teroristických útocích z 11. září, kdy začal hlídat toky finančních peněz pro případné teroristy. A nemyslím si, že tam nebyly žádné výsledky. Byl zapojen do mezinárodní sítě, která tuto věc dělala. A bylo tam myslím i několik význačných zadržení špinavých peněz při tunelování z privatizace. Problém, který nastal, souvisel se zrušením finanční policie, kdy FAÚ ztratil partnera, který by exekutivně realizoval její nálezy. A mimochodem, pan Cícer, kterého jmenoval pan exministr Kalousek poslední den, než nastupovala úřednická vláda, první, premiéra Fischera, byl původem z finanční policie.

A ještě řeknu jedno poznámku k tomu úsilí minulé koalice. Většina lidí si bude pamatovat, že prvně a naposledy viděla ředitele FAÚ, muže jménem Cícer, kdy vystupoval po boku ministra financí při rozkrývání tzv. kauzy ProMoPro. A řekl bych, že minulé koalice měla dost vážných důvodů k tomu, aby se snažila zablokovat využití FAÚ v politickém boji. To byl taky myslím ten jeden z rozhodujících důvodů. A to, že ministr minulé koaliční vlády padl po zveřejnění tzv. nálezů FAÚ, je prokazatelný fakt. (Upozornění na uplynutí času.)

Takže návrh na tu kontrolu má smysl a je potřeba na něm pracovat a já bych doporučoval, aby před zpracováním vládního zákona vznikla komise, kde budou i opoziční strany, a je potřeba se o tom bavit na půdě parlamentních výborů. To byl velmi uvítal a podpořil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Urban. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Urban: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že ta parlamentní kontrola a jmenování ředitele vládou tu mělo být už dávno. To, že tady dnes tak trochu prozíreli kolegové, kteří jsou teď v opozici, tak já bych je za to nekritizoval. Dobrá, ale právě proto, že to tak trochu nechťeli v dobách minulých, tak vznikly pochybnosti o tom, jestli ten útvar není zneužíván, jestli je dostatečně profesionální, jestli je dostatečně kontrolován. Pochybnosti nezmizí tím, že bývalé vládní strany jsou teď v opozici a vládní strany jsou jiné. Já myslím, že pořád platí, že kontrola by tady měla být, protože jediné tak se může zamezit pochybnostem, že ten útvar nadále není dostatečně profesionální, že není zneužíván a že je pod demokratickou parlamentní kontrolou. Tedy z mého pohledu měl být dávno, a že nebyl, o tom se můžeme bavit. Dobrá, bylo to špatně, ale může být a já si myslím, že ten návrh je hodný podpory. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Fichtner, po něm pan poslanec Stanjura, pan poslanec Štětina, pan poslanec Filip a pan poslanec Schwarz. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedající. Dobrý podvečer, dámy a pánové. Mě trochu mrzí, že ta debata je hodně zploštělá. Ono se hovoří v tom zákonu o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a probírá se kontrola FAÚ a způsob jmenování ředitele FAÚ. Nicméně zapomínáme trochu na to, že bezpečnostní architektura v České republice je složitější. Není to pouze FAÚ a ten problém není pouze u FAÚ. Totiž dobře víte, nebo doufám, že to víte, že máme tady zákon o zpravodajských službách, máme zákon o Vojenském zpravodajství, máme zákon o Bezpečnostní informační službě, ovšem už třeba není zákon o Úřadu pro zahraniční styky a informace. Takže debata o reformě nebo změně bezpečnostní architektury v České republice je určitě dobrá a legitimní, ale měla by být poněkud komplexnější. Mělo by být pamatováno i na ty oblasti, které dosud pokryty nejsou.

Trošku to na mě působí dojmem, že opozice pouze vytrhává věci, které se jí hodí, a s těmi potom operuje. Já se ptám opozice, proč tedy nepřišla například s návrhem zákona o Úřadu pro zahraniční styky a informace, případně proč nepřišla s návrhem samostatného zákona o Finančním analytickém útvaru. To přece jsou věci, o kterých stojí za to přemýšlet a stojí za to dále rozpracovávat a případně je předložit. Takže ten návrh se mi zdá skutečně nesystémový a pouze poplatný situaci na Ministerstvu financí, tak aby zkrátka byla omezena působnost pana předsedy Babiše.

Takže tolik za mne. Pokud to ještě nebylo, tak já nyní dávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To ve faktické poznámce nejde, nicméně takový návrh už tu stejně padl od pana poslance Ondráčka. Pokud budete chtít, můžete s k němu v obecné rozpravě připojit.

S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Po něm pan poslanec Štětina, pan poslanec Filip a pan poslanec Schwarz. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vždycky toho padne tolik... Tak tomu se říká paranoia. My jsme to dali do koaliční smlouvy v roce 2010, v bezpečnostním výboru jsme to projednávali v roce 2011. Na vládě 2012. Ve Sněmovně to padlo pod stůl v roce 2013 – a celé jsme to dělali proto, abychom omezili ministra financí Babiše! Zajímavé vidění světa, klobouk dolů! To jste věděl vy, že to je v roce 2010 už proti Babišovi. My jsme to netušili, děkujeme za ten výklad. Už vím, proč jsme to tam před těmi třemi nebo čtyřmi lety dali.

Člověk když řekne nepřesnou informaci, měl by to přiznat a říct správnou informaci. Já jsem nepřesně řekl, že poslanec Ondráček zasahoval 17. listopadu. Moje chyba, bylo to v Palachově týdnu. Na ostatních slovech nehodlám nic měnit. Jestli to bylo v Palachově týdnu, nebo 17. listopadu, je z mého pohledu jedno, ale přesná informace je, že to byl Palachův týden. A to, že si takovýhle člověk stěžuje, že i po 25 letech jsem zůstal antikomunistou – mně to nevadí. Říkal jsem to v roce 1989, 1990 a teď bych mohl všechny roky, jak tady říkal pan předseda Votava, vyjmenovávat. Nebudu. Říkám to celou dobu a nestydím se za to, že jsem antikomunista. Nestydím se za to. Vás to rozčiluje a já jsem rád, že vás to rozčiluje. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkujeme, že jsou tady všichni vlastně rádi.

S další faktickou poznámkou pan poslanec Štětina, po něm pan poslanec Filip, po něm pan poslanec Laudát.

Poslanec Jiří Štětina: Ještě jednou děkuji, pane místopředsedo, já jenom kvůli pořádku. Jsem rád, že pan exministr Kalousek si váží mého stáří, to jsem skutečně rád, ale mohu říct, že si ještě všechno pamatuji, že nejsem ještě na tom tak špatně, že bych si nepamatoval věci. Já samozřejmě byl koaličním poslancem a samozřejmě koaliční smlouva byla pro mě písmem svatým, ale já se domnívám, že podstatné je, jestli jsme tento zákon vůbec byli schopni, nebo ochotni a pak schopni, dát do legislativního procesu. Nedali.

A nyní už jenom skutečně jednu věc. Byl bych hrozně rád, abychom tady už nezmiňovali Věci veřejné. Ty už tady nejsou. To bychom se pak mohli dostat na puč č. 1, puč č. 2 a to bych nerad. Já si myslím, že to nikoho nezajímá a že tady spíš jde o to, aby Finanční analytický útvar fungoval tak, jak má, a ne tak, jak fungoval.

Jenom skutečná fakta: 135 mld. daňových nedoplatků, 28 mld. daňových nedoplatků. A to bylo všechno v době, kdy byly u moci vlády, kdy já jsem byl v té době koaliční partner, a nestydím se za to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Štětinovi. S další faktickou poznámkou pan místopředseda Sněmovny Filip. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající. Páni ministři, paní a pánové, já budu mít dvě poznámky. První se týká předloženého návrhu zákona. Víte, v odůvodnění jak od pana kolegy Fialy, tak ve zprávě zpravodaje chybí jedna věc, která tady byla vyjádřena jinými slovy – typické obcházení zákona č. 2/1969 Sb., o organizaci ministerstev. Je to tak, protože my v podstatě v jiném zákoně se snažíme změnit kompetence, které jsou na ministerstvu, chceme je přenést na jiný orgán, tady na vládu apod., a v tomto ohledu je skutečně ten systém narušen. A já nemám nic proti tomu, aby se oddělil Finanční analytický útvar a nebyl jenom na Ministerstvu financí, ale musí se to udělat tak, jak se to udělat má, nikoliv tímto způsobem.

A nyní k tomu, co tady řekli kolegové v jiných faktických poznámkách. Pane předsedající, vaším prostřednictvím k panu předsedovi klubu TOP 09 a předsedovi klubu ODS. Myslím si, že byste měli dodržovat Ústavu této země, Listinu základních práv a svobod, protože všichni lidé jsou si tady rovni, všichni poslanci i se svými názory. Takže to, že někoho budete tady komandovat, co dělal tehdy a tehdy, to si prosím vás klidně říkejte. Jenom to svědčí o tom, že si rovnosti lidí nevážíte! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S poslední faktickou poznámkou – zatím – pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty, pak řádně přihlášený pan poslanec Stanjura s přednostním právem, jestli na tom ještě trvá, a pan poslanec Fichtner. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jenom fakticky. Když tady někdo něco řekne, tak by si za tím měl stát. Když skočíte na blog iDNES a zadáte heslo jméno a příjmení pana Ondráčka, tak to tam najdete. Je tam v uniformě a s pozadím Václaváku. To by tam musel někdo zfalšovat, ale jinak to tam je a je to fakt. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Pan předseda poslaneckého klubu je gentleman, pouští kolegu z koalice. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji. Já jsem panu předsedovi slíbil, že budu velice rychlý, že na to budu mít pět sekund, takže během těch pěti sekund se pouze přihlásím k návrhu na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já jej eviduji. Děkuji vám. A teď s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS, pan poslanec Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já rozumím těm rétorickým výzvám, ať napíšeme nový zákon o něčem. Protože už jsme ve vládě byli, tak víme, že napsat nový zákon o tajné službě není v silách opozičních poslanců bez aparátu. To je prostě fakt, na tom není nic špatného. Až budete jednou v opozici, tak mi dáte za pravdu, že to tak je, protože takový zákon potřebuje řádný legislativní proces s celým tím zdlouhavým připomínkovým řízením. Sice je to zdlouhavé, ale k něčemu to dobré prostě je.

My jsme použili zákon, který prošel řádným legislativním procesem, sněmovní tisk myslím 683, nevím přesně, z minulého volebního období. Kdo chce, tak si v eKLEPu může najít i průběh připomínkového řízení, jakou připomínku vzneslo které ministerstvo, jak byla pořádána apod. Jinak bychom to nepsali, protože nejhorší je, když má nějaký zákonodárce svaté nadšení, vymyslí dvě věty, nedomyslí vazby, a pak se všichni divíme, co vlastně tou Sněmovnou prošlo a jaké to má dopady úplně někde jinde, než jsme čekali. Takže tolik odpověď. To jsou plané výzvy a vy moc dobře víte, že jsou plané. Pokud chce někdo napsat nový zákon třeba o tajné službě, tak to musí být vládní návrh s řádným připomínkovým řízením. To se nedá napsat z opozice s tím, že vláda má 30 dnů. Vláda by nám napsala, že to je nesystémové, že tam jsou legislativně technické chyby apod. V tomto případě je to opravdu úsměvné, protože už tady bylo řečeno, oprášili jsme návrh zákona, který prošel řádným legislativním procesem.

Usvědčil jsem vás z toho, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, že to nebylo děláno na vašeho předsedu. Já vím, že jste taková pretoriánská garda, a když najednou náhodou někdo chce kritizovat ministra financí, tak stojíte kolem něj, a je to správně. Nijak vás za to nekritizují. Ale někdy to přeháníte a musíte vzít i ten okamžik, kdy vznikl ten návrh. To fakt nemohlo být jako kritika Andreje Babiše v roce 2010, 2011, 2012, 2013. Právě proto ten argument, že je to jednoúčelové nebo je to psáno proti stávajícímu ministru financí, tak prostě není! V té logice věci – vy říkáte, že je to proti ministru financí, a pak říkáte, že ministr financí to ovládá, jak chce, a teď je to proti němu. Ale já předpokládám, že jeho vyjádření, že

se o to nějak nezajímá, že to nějak funguje samo, že je pravdivé, že to nijak neovlivňuje a že výsledky z FAÚ si nepřebírá a nijak je nepoužívá v nějakém souboji, ať už ekonomickém, či politickém. Tak není koho bránit a není proč koho bránit.

Jediné, čemu rozumím, a tomu skutečně rozumím, že z politicky prestižních důvodů potřebujete ukázat, kdo má tady většinu, a hlasovat pro zamítnutí, abyste přišli s nějakým vlastním návrhem. Tomu já rozumím. Myslím si, že v některých případech to má i smysl. V tomto případě mi ten smysl uniká, pokud nechcete měnit kompetence apod., a to my nechceme. Jenom ty dvě jednoduché věci.

A já nejsem poslanec, který se hlásí do bezpečnostních výborů a do všech komisí, které kontrolují stávající tajné služby, takže pokud to zřídíme, tak se určitě nebudu zajímat o místo v takové komisi. Ale byl bych rád, kdyby Poslanecká sněmovna měla přehled o tom, jak FAÚ pracuje, aby přispěla k tomu, aby nedocházelo potenciálně ke zneužití, protože informace, které mají – jestli je někdo velký bratr, tak je to FAÚ a je jedno, kdo je ve vládě. Mají informace o nás o všech. Podle zákona jsme – jak se to říká? Politicky angažované osoby? Něco takového. Politicky exponované, děkuji své kolegyni. Když přijdete do banky a budete chtít vložit vyšší obnos, tak bance vyskočí, že jste politicky exponovaná osoba, a budou se vás ptát, kde jste ty peníze vzali a proč jich je tolik. A platí to pro všechny. Platí to pro vládní i pro opoziční poslance. Tak co je na tom, že sedm našich kolegů se bude tomu věnovat a budou mít za nás jako za sbor nějaké informace o tom, jak to funguje? A co je špatného na tom, že šéfa jmenuje vláda? Já tomu moc nerozumím. Myslím si, že pokud tam jsou legislativně technické připomínky, tak je zajímavé, že ta samá Legislativní rada vlády, ta samá, protože ty změny prošly až teď, když ten návrh byl hotový, na to nepřišla loni a letos ano.

Myslel jsem si naivně, že Legislativní rada vlády neplní politické zadání, že se skutečně dívá přísně legislativně technicky a upozorňuje. A zjistil jsem, že to tak není. Za chvilku budu vystupovat k jinému návrhu zákona – ten samý případ. Paragraf tady loni prošel bez připomínek, letos je k tomu asi šest stran připomínek těch samých lidí. Ne jiných – těch samých. A tady je stejný případ. Ti samí lidé, kteří neuplatnili nějaké připomínky k tomu, co bylo předloženo do prvního čtení v minulém volebním období, dneska našli legislativně technické chyby a nedostatky. Je to trochu úsměvné, nicméně tohle se dá napravit mezi prvním a druhým čtením.

Ale pokud chcete být vítězové každého hlasování, tak jen do toho.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. S další řádnou přihláškou pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Protože tady nechci v této věci podporovat konfrontační atmosféru, která se tady rysuje, tak vašim prostřednictvím kolegovi Fialovi a panu předsedovi Stanjurovi:

Za prvé, můj návrh změny kontroly FAÚ v koaliční smlouvě nebyl vázán na to, co si myslím nebo nemyslím o panu Babišovi. Je mi jedno, jaký je tam ministr financí, ale souhlasím s tím, že ten big brother potřebuje prostě větší kontrolu. A teď ta řeč jde o tom, jestli bude exekutivní, anebo parlamentní. To je jedna věc.

Druhá věc vašim prostřednictvím pro pana předsedu. Když vy jste psali ten návrh, tak na stole neležel ani návrh na zřízení registru bankovních účtů, což je úloha, kterou plní FAÚ. To znamená, to se mění. (Reakce z lavice.) Ne, neležel. Teď se nově navrhuje. Nebo takhle –

ted' se navrhuje a záleží na tom, jestli projde, nebo neprojde a bude vypadat, nebo nebude vypadat.

A za druhé vaším prostřednictvím, pane předsedající, pro pana exministra Kalouska. Já nevím, co teďka ta KOBRA zřízená umí. Jestli je to obdoba finanční policie, nebo není. Myslím si, že tyhle otázky bychom měli prodiskutovat klidně na platformě výboru pro rozpočet nebo pro bezpečnost, abychom přesně věděli ty kompetence, a pak si řekli, jak kontrolovat. Že kontrolovat je třeba, souhlasím.

A poslední poznámka. Já jsem to říkal, je otázka, jestli chceme z FAÚ opravdu udělat zpravodajskou službu, nebo ne, protože to zpravodajská služba není. (Hlasy z lavic.) Není. Ale můžeme z toho zpravodajskou službu opravdu udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, abychom na sebe nepokřikovali, jestli je, nebo není. Prosím, kdo chce pokřikovat, ať se přihlásí k řádné přihlášce. Jeden takový už se hlásí – pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Několik zdvořilých odpovědí panu poslanci Gabalovi. Skutečně rozechřálo mé srdce, že se mě koaliční poslanec ptá, co bude dělat ta KOBRA, protože já to taky nevím. To je jenom marketingová mlha nad něčím, kde není žádná změna pravomocí, žádná změna legislativy. Vůbec nic se nezmění kromě toho, že občas ministr vnitra a ministr financí budou pokřikovat do médií, že mají KOBRU a že KOBRA pracuje. Je to asi tak stejné, jako když ministr financí třikrát týdně říká do médií, že šetří, přestože zvyšuje strukturální deficit. Takže tady bych tu odpověď chtěl já od vás, pane poslanče Gabale, protože vy za tu politiku marketingovou, která dělá ve skutečnosti něco úplně jiného, na rozdíl ode mne nesete odpovědnost. Takže nevím, co dělá KOBRA. Nemyslím si, že něco doopravdy udělá kromě novinových článků a televizních reportáží. To za prvé.

Za druhé. FAÚ na rozdíl od KOBRY je skutečně vymezen ze zákona. Já vás moc prosím, abyste si našli, vy, kterým nedělá čtení potíže, abyste si našli v zákoně o praní špinavých peněz pasáž, která se týká Finančního analytického útvaru. A možná je to obtížně pochopitelné, ale to je skutečně odbor jednoho ministerstva, který je vymezen zákonem. Jeho kompetence jsou vymezené zákonem a jeho pravomoci jsou vymezené zákonem. A je to tak proto, že to je implementace společné směrnice Evropské unie. Neexistuje žádný jiný odbor na žádném jiném ministerstvu, který by nebyl vymezen zákonem a jeho kompetence a pravomoci nebyly vymezené zákonem. Je to Finanční analytický útvar Ministerstva financí. Je to tak. Vy se můžete rozhodnout, že bude vytržen z toho Ministerstva financí, bude samostatný, bude pod státním zastupitelstvím. Takové modely jsou v jiných zemích Evropské unie. Ale nemůžete, chcete-li být zemí Evropské unie, říct, že tomu tak není a že tento odbor nemá kompetence stanovené zákonem.

Na rozdíl od KOBRY – pane poslanče Gabale, já chápu, že se bavíte se Stanjurou, ale –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já si dovoluji poprosit, když už na sebe nepokřikují poslanci, tak i diskuse ať vedou, prosím, venku. Je to určitě bohubíba diskuse, věcná, ale poprosím o klid. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Takže na rozdíl od KOBRY, pane poslanče Gabale prostřednictvím pana předsedajícího, KOBRA nemá žádné kompetence vymezené zákonem. KOBRA má jenom ty titulky v novinách. Ale Finanční analytický útvar má kompetence

vymezené zákonem. A to nejsou malé kompetence a nejsou to malé pravomoci. (Hovoří důrazně.) A je jenom na vás, kolegyně a kolegové, zda si přejete tyto kompetence a pravomoci podřídit své vlastní politické kontrole napříč politickým spektrem. Chcete, nebo nechcete. Jestli nechcete, oni neumřou, oni budou pracovat dál. Jenom ti, kteří vás volili, se budou ptát, na co vás mají. Jestli vás mají na to, abyste se vzdávali svých zákonných a kontrolních pravomocí. To je logická otázka. Nechce se mi pracovat. Proč bych měl něco kontrolovat, když mám tu kontrolní pravomoc ústavně uloženou? Proč bych to měl dělat? Chci vypadat hezky tím, že nebudu kontrolovat bývalého estébáka. V tuto chvíli z těch osmadvaceti analytiků není žádný bývalý estébák, mohu garantovat. Ale za půl roku už to může být jinak.

Je to na vás, jestli tu kontrolu chcete, nebo nechcete mít. Já jsem dokonce ochoten – a teď se omlouvám svým kolegům z klubu TOP 09 – já jsem dokonce ochoten říct, protože to byl můj návrh, který jsem sem předložil. To je, prosím pěkně, vládní návrh. Tento vládní návrh byl předložen v roce 2012 a ve všech odborných orgánech Sněmovny, té bývalé, sociální demokraté, komunisté, Věci veřejné, kde seděl pan poslanec Štětina, jásali nadšením, že ten návrh tady existuje a že je dobře, že ten FAÚ konečně bude pod parlamentní kontrolou. Já si to pamatuji. Já vám zopakuji, kteří z vás pro to hlasovali a kteří se k tomu hlásili. Vy z vás, kteří to dneska nechcete.

Dámy a pánové, to byl vládní návrh. Vládní návrh, který předložil ministr financí Kalousek do vlády v roce 2012, a vláda ho začátkem roku 2013 předložila do Poslanecké sněmovny. Návrh prošel prvním čtením bez jediné výhrady, protože jste všichni měli pocit, že je to tak správně, no a pak se rozpustila Poslanecká sněmovna a někdo holt ten návrh musel znovu předložit. Udělali to kolegové z ODS. Úplně stejně to tak mohli udělat kolegové z ČSSD, protože podporovali tenkrát ten vládní návrh úplně stejně, jako ho podporovala vláda. (Hovoří vzrušeným hlasem.)

Mně přijde tahle diskuse úplně absurdní. Tenkrát jsme to všichni chtěli a teď to najednou nechceme?! Protože je tam podepsaná Černochová, Stanjura? Promiňte, je mi z vás smutno.

Chcete realizovat svá ústavní práva a povinnosti, kontrolovat tento útvar, o kterém někdo říká, že není zpravodajský. Ale promiňte, ono je to v tom zákoně napsané, že to je zpravodajská služba! V tom zákoně, který jste nikdo z vás nečetl!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Promiňte, pane poslanče. Poprosím o klid v jednacím sále. Mezi ústavní povinnosti, o kterých pan poslanec mluví, je i –

Poslanec Miroslav Kalousek: Mně mrzí, že mě neposlouchá zrovna pan poslanec Sklenák, předseda klubu. (Odporuje.) Neposloucháte, bavíte se s blondýnkami. Já vás chápu, ale na druhou stranu vy jste ten návrh, když to byl vládní návrh a vy jste byl opoziční poslanec, podporoval, protože jste v něm viděl parlamentní kontrolu nad exekutivou. Teď ho najednou nechcete!

Možná jste to s někým zobchodoval, možná jste se dohodl s kolegy z ANO, že když budete tento návrh nepodporovat, tak budete mít třeba o jednoho člověka v zemědělském výboru více. Já nevím, za co jste vyměnil svůj názor, ale vy jste ten názor změnil, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, protože my jsme se tady už v roce 2012 dohodli, že tento zpravodajský útvar – jakýsi nešťastník tady říkal, že to není zpravodajský útvar, já znovu říkám, že zákon říká, že to je zpravodajský útvar, takže jestli si tady nějaký poslanec myslí, že to tak není, tak má smůlu. Musí nejdřív změnit zákon. Že tento zpravodajský útvar bude podléhat parlamentní kontrole, na tom jsme se tady dohodli v roce

2012. Vy to teď nechcete. Vy prostě nechcete pracovat, vy nechcete makat. V zásadě si dělejte co chcete, ale je mi z vás docela smutno, protože je na vás především vidět, jak strašně tomu nerozumíte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické poslanec Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já tady trpělivě čekám se svým procedurálním návrhem, až skončí tento bod, abych ho nerušil, ale když už tedy pan předseda Kalousek zmínil moje jméno, tak jsem se přihlásil, také abych vás nepřekvapil na poslední chvíli.

Dovoluji si jménem dvou poslaneckých klubů, sociální demokracie a ANO 2011, navrhnout, abychom dnes jednali a procedurálně i meritorně hlasovali o všech návrzích i po 19. hodině.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já o tomto návrhu dám hlasovat. Přivolám kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o návrhu pana předsedy Sklenáka. Kdo je pro, abychom hlasovali a jednali i po 19. hodině, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 100, přihlášeno 167 poslankyň a poslanců, pro 115, proti 9. Návrh byl přijat. Děkuji.

Ptám se, kdo další se hlásí do diskuse. Předseda poslaneckého klubu TOP 09 pan poslanec Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Bývá zvykem takové návrhy předkládat po předběžné dohodě. Ta nebyla, nás to zaskočilo. Musíme si to promyslet. Prosím o dvě hodiny přestávky na poradu poslaneckého klubu TOP 09. (Reakce v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já respektuji váš návrh na přestávku a přerušuji jednání Sněmovny do 20.33 hodin.

(Velký hluk v sále, poslanci Kalousek, Sklenák a další se vzrušeně dohadují.)

Milé kolegyně, milí kolegové, jednání Sněmovny je sice přerušeno, nicméně pan předseda poslaneckého klubu hnutí Úsvit mi oznámil, že si ve 20.33 hodin poslanecký klub Úsvitu chce vzít pauzu na jednání svého poslaneckého klubu v délce dvou hodin.

Vzhledem k tomu, že jednání Sněmovny bylo... nebo hlasovali jsme o procedurálním návrhu pana předsedy Sklenáka, abychom dnes jednali pouze po 19. hodině, nikoliv po 21. hodině, tak s vaším souhlasem, pokud proti mému postupu nebude mít nikdo námitku, přeruším jednání Sněmovny do zítřejší... (Hlas mimo mikrofon napovídá, že jednání je přerušeno.) Je přerušeno jednání, ale Sněmovna bude pokračovat zítra v 9 hodin ráno.

(Jednání skončilo v 18.35 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
18. června 2014
Přítomno: 183 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Členy vlády tady ještě nevidím... Už vidím pana ministra dopravy.

Zahajuji další jednací den 10. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám. Žádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Paní poslankyně Kateřina Konečná má náhradní kartu číslo 1.

Nejprve mi dovolu konstatovat omluvy neúčasti na dnešním jednání Poslanecké sněmovny: paní poslankyně Markéta Adamová od 13 hodin z pracovních důvodů, pan Andrlé Sylor Augustin Karel do 10 hodin z pracovních důvodů, pan místopředseda Jan Bartošek z pracovních důvodů na odpolední jednání, pan poslanec Petr Bendl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Běhouněk ze zdravotních důvodů do 10.30 hodin, Vlastimil Gabrhel z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan místopředseda Petr Gazdík z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Holík je na zahraniční cestě, pan poslanec Jaroslav Kláška z pracovních důvodů se omlouvá na celý den, pan poslanec Jiří Koubek z pracovních důvodů do 10.30 hodin, paní poslankyně Lorencová ze zdravotních důvodů na celý den, Miloš Petera bez udání důvodu, paní Marie Pěničková z pracovních důvodů, Stanislav Polčák z důvodu zahraniční cesty stejně jako pan poslanec Antonín Sed'a, pan Karel Schwarzenberg ze zdravotních důvodů na celý den, pan poslanec Milan Šarapatka je na zahraniční cestě stejně jako Pavel Šrámek a Rostislav Vyzula.

Pan poslanec Kolovratník má náhradní kartu číslo 6.

Z členů vlády se omlouvají: pan místopředseda vlády Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan místopředseda vlády do 16 hodin z pracovních důvodů, Daniel Herman do 12 hodin z pracovních důvodů, pan Milan Chovanec z pracovních důvodů, paní ministryně Michaela Marksová z pracovních důvodů stejně jako pan ministr Jan Mládek, pan ministr Svatopluk Němeček je na zahraniční cestě, z dopoledního jednání se také omlouvá pan ministr Martin Stropnický z pracovních důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek je na zahraniční cestě, myslím v Kyjevě.

To jsou všechny omluvy, které mi byly v tuto chvíli doručeny.

Dnešní den bychom zahájili pevně zařazenými body 78, poté 110, dále 74, 83, 79, 80, 82 a 48. Jde o sněmovní tisky 81, 201, 172, 176, 82, 175, 156.

Chtěl bych vás upozornit, že u bodu 74, sněmovní tisk 172, jsme ve třetím čtení, nejsou splněny zákonné lhůty k jeho projednání, nemůžeme se jím tedy zabývat a budeme ho muset zařadit na pátek.

Pokračovali bychom dále body 71, 72, 73, 76, 77 a 81. Jedná se o návrhy zákonů ve třetím čtení, protože je středeční dopoledne a u nich zákonné lhůty jsou splněny. Poté bychom pokračovali body podle schváleného pořadu schůze. Ve 12.30 hodin podle našeho schváleného pořadu je pevně zařazený bod voleb, a to body 85, 86 a 87. Připomínám, že i odpoledne máme obsazené pevně zařazenými body 93, 95, 94, 95, 44, 43 a 32.

Ještě z omluv – paní poslankyně Zelienková se omlouvá mezi 10.30 a 11.30 hodin z pracovních důvodů.

Nyní k pořadu schůze se hlásí nejdříve pan předseda poslaneckého klubu ANO, poté paní poslankyně Jana Černochová. Prosím pana předsedu Faltýnka, aby se ujal slova. Prosím, pane předsedo.

Ještě malou chvilku. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, prosím o klid. Máme mnoho pevně zařazených bodů, a pokud se máme vypořádat s těmi návrhy, které budou předneseny nyní, tak bych prosil o vaši pozornost. Žádám o zklidnění situace. Pane předsedo, ještě chvilku počkejte. Pokud máte jinou debatu, než je pořad schůze, prosím, převed'te ji do kuloáru. Děkuji.

Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké ráno, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, chtěl bych poprosit o pevné zařazení nového bodu schůze, který by se jmenoval Návrh na zkrácení lhůt projednávání návrhů zákonů. Bod navrhuji zařadit dnes jako první bod dopoledne již před pevně zařazené body. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Když jsem tady včera ve 14 hodin řikala o tom, že jsme svědky čtvrtého dějství star wars, někteří z vás jste se smáli, někteří jste se tvářili vážně a možná o mých slovech přemýšleli. To, co se stalo včera v odpoledních hodinách, dokazuje to, že z nepochopitelných důvodů se zástupci vládní koalice bojí a Poslanecké sněmovně úmyslně chtějí zamlčovat některé informace, které se dozvídáme ohledně Ministerstva spravedlnosti, ohledně veřejných zakázek na Ministerstvu spravedlnosti, pouze a jenom z médií. Má-li Poslanecká sněmovna plnit svoji kontrolní roli, a pevně věřím, že všichni, kteří zde sedíme, stojíme o to, aby Poslanecká sněmovna plnila kontrolní roli, tak já se chci ty informace dozvědět od paní ministryně tady na půdě Poslanecké sněmovny, a ne z České televize.

Takže já navrhuji, aby se zařadil bod pod názvem Informace ministryně Válkové o situaci na Ministerstvu spravedlnosti a veřejné zakázce takzvané elektronické náramky jako bod číslo 2 na dnešní program schůze, a velmi zdvořile vás všechny žádám, abyste se nechovali zbaběle a abyste nám zvedli ruku, i sami sobě zvedli ruku pro to, abychom se mohli informace, na které máme právo, tady dozvědět z úst paní ministryně, a ne zprostředkovaně prostřednictvím médií. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Nyní pan předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, děkuji za slovo. Jménem dvou poslaneckých klubů, ODS a TOP 09 vznáším námitku proti hlasování o zařazení nového bodu, které přednesl pan předseda Faltýnek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, čili nemůžeme o tom návrhu hlasovat vzhledem k vetu dvou poslaneckých klubů. Kdo dále do pořadu schůze? Nikdo. Máme tedy k hlasování vzhledem k vetu jenom návrh, který přednesla paní – ještě pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Vážený pane předsedající, dovoluji mi v souladu s § 54 odst. 6 vznést jménem 47 poslanců poslaneckého klubu ANO námitku proti návrhu na doplnění schváleného pořadu schůze Sněmovny přednesenému paní Černochovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Máme tedy druhé veto, čili nebudeme měnit pořad schůze. Ještě pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Samozřejmě ten návrh respektuji, nicméně je opravdu úsměvné, jak se bojíte té debaty. My jsme minulý týden byli svědky mediálního výstupu vašeho předsedy, který řekl: sešel jsem se, obě dvě dámy z Ministerstva spravedlnosti mi podaly vysvětlení, vyřešili jsme to, všechno je v klidu, všechno funguje. To jsem ještě respektoval, protože obě dvě dámy byly nominovány jedním politickým hnutím či jednou koaliční stranou.

Včera, nebo od pondělka včera, další krize na Ministerstvu spravedlnosti. A opět se dovídám, že pan ministr financí se sejde s náměstkem nominovaným za ČSSD a s ministryní nominovanou ANO a on to bude řešit. Pro mne je to poměrně nepochopitelná situace. V okamžiku, kdy se jedná o konflikt ve vedení ministerstva, v kterém jsou zastoupeny různé politické strany, tak jak zvyklost, tak zdravý selský rozum říká, že to je úloha pro premiéra a ne pro ministra financí.

Dozvídal jsem se včera tak různě, že dnes už odvolaný náměstek s panem ministrem financí debatoval, že mu popsal ten systém, údajně – podotýkám údajně, protože to mám z médií – údajně mu pan ministr financí řekl, že je jeho postup v pořádku. My prostě nevíme, co je pravda. A tady je příležitost, abychom se dozvěděli, aby svoji verzi mohla říct paní ministryně, případně pan ministr financí, případně aby se k tomu vyjádřil ministerský předseda. No nebudeme. Tak to necháme na zítřek na interpelace. Stejně se tomu nevyhnete. Ale pak je jasné, že ten rádobý jednoznačný postoj ministryně tak jednoznačný není, když se bojí parlamentní debaty. Kdyby to bylo tak jednoduché a jednoznačné, tak ji nebudete chránit před debatou, před otázkami nejenom opozice, ale možná i některých koaličních poslanců. No dobře. Tím ovšem, že o tom dneska nebudeme debatovat, tím se ten problém nevyřeší, to nevysedíte, my nebudeme potichu. Budeme se ptát jinde. Budeme se ptát na příštích plénech, budeme se ptát na výborech, budeme se ptát na interpelacích.

Myslím si, že je to poměrně nestandardní situace, kdy ministryně odvolává koaličního náměstka. Už to – vzpomeňme si, hnutí ANO říkalo "my nechceme koaliční náměstky". V okamžiku, kdy odešla paní Marvanová, řekli "no to je náš koaliční náměstek" a vlastně během vteřiny ho vyměnila. Takže samo popřelo a sami oni svou praxí se vracejí k osvědčenému systému – já ho nekritizuji – k osvědčenému systému, kdy na ministerstvech mají zastoupení všechny koaliční strany, pokud o to stojí. Není na tom nic špatného. Vy jste celou dobu tvrdili, že je to špatné, a zahraji si na malého prognostika. Teď budou sociální demokraté nosit svoje návrhy na nového náměstka a budeme slyšet: "To není dobrý odborník, to znova. My si nemyslíme, že je to zrovna ten, který to zvládne. My tam chceme opravdu někoho velmi kvalitního." Zažili jsme to na jiném ministerstvu. Nám je to v zásadě jedno, ale chceme slyšet,

Já bych poprosil, aby na mne pan předseda poslaneckého klubu nepokřikoval.

... jeho návrh. Tak to neřešte. My to chceme řešit.

Ta situace není jednoduchá, je to klíčový resort. Po čtyřechapůl měsících je původní vedení v troskách. Přitom paní ministryně za nic nemůže, to mohou jenom ti zlí náměstci. To

je takový ten hodný král a ti zlí rádcové, taková oblíbená pohádka. No tak budeme čekat, jestli sociální demokraté najdou dostatečně fundovaného člověka, anebo budeme opět slyšet "to není ten správný odborník, my si to představujeme úplně jinak".

Když se to ministerstvo ustavovalo, pusťte si v záznamu třeba úvodní tiskovou konferenci, když se přebíral resort, jak tam stáli vedle sebe a paní ministryně říkala: "To jsou ti praví odborníci. Teď to bude fungovat, teď uvidíte tu rychlost." Tu rychlost vidíme – ani jeden předložený návrh do Poslanecké sněmovny a původní vedení, které bylo tak dobré a kvalitně sestavené z tolika odborníků, je v zásadě v troskách. Jak jsme pochopili – zase jenom z těch mediálních výstupů –, stačí, když někdo má jiný názor než paní ministryně a končí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní jsou přihlášení paní ministryně Helena Válková, potom paní poslankyně Černochová, poté pan předseda Okamura. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, podstata věci je někde jinde. My bychom rádi opravdu pracovali – (Výbuch smíchu z lavic napravo.) Děkuji za souhlasný úsměv nebo smích, protože sami vytýkáte, že v Poslanecké sněmovně ještě nejsou předlohy některých zákonů. Na těch zákonech se pracuje. Myslím si, že i to, že je tady nemáte, svědčí o určitém jiném postupu, než který byl typický pro minulost, kdy jste předkládali zákony, o jejichž kvalitě máme možnost se nyní všichni přesvědčit na vlastní kůži a které musíme opravovat, někdy docela pracně, viz související zákony k novému občanskému zákoníku. A mohla bych pokračovat.

Takže důvod, proč zde byl zavetován váš návrh, spočívá v něčem jiném. Máme tady řádnou dobu a prostor a vyhrazené jednání, kde tady budu stát před vámi a budu muset odpovídat na vaše všetečné i méně všetečné otázky, a to jsou interpelace. Vnímám fakt, že se neustále pokoušíte o to negativně medializovat resort spravedlnosti a jeho řízení jako cílenou kampaň nejenom proti mně, ale i proti hnutí ANO. A nedivte se potom, že volíme legální prostředky, jak takovým kampaním zamezit. Takže to za prvé.

Za druhé ráda bych slyšela jednoho jediného bývalého ministra, který by akceptoval v pozici náměstka někoho, kdo kvůli nesouhlasu s postupem svého ministra běží na protikorupční policii a oznámí tam, že nestandardní kroky jsou mu natolik podezřelé, že považuje za správné, aby je protikorupční policie prošetřila. A to ani nemluvím o tom, že jde o mého bývalého studenta, který mě zná ze svých studentských let (potlesk a smích napravo), s kterým jsem se průběžně stýkala v rámci různých pracovních příležitostí a o kterém jsem měla vysoké mínění a který dobře musel vědět, že bych nikdy nebyla schopná požadovat něco, co by sebestmálně mohlo vypadat podezřele a navozovat dojem, že jde o nestandardní jednání. A ještě i to by – každý ministr sice ne, ale někteří ministři by byli schopni akceptovat, ale už těžko okolnost, když poté co oznámím protikorupční policii – on říkal "to nebylo trestní oznámení, to bylo jenom oznámení", nevím, co tím tedy myslel – poté co učiním to oznámení, vyjdu ven, vezmu telefon a zavolám Lidovým novinám, abych celý příběh vylíčil.

Takže cui bono? se ptám. Zřejmě ve prospěch těch, kteří mají zájem právě negativně medializovat všechno, co se děje na Ministerstvu spravedlnosti, a samozřejmě potlačovat běžnou každodenní práci, která vidět není, která spočívá ve vyšších kontrolách exekučních úřadů, která spočívá v přípravě zákonů, která samozřejmě obsahuje i takové drobnosti jako nastartování vězeňské reformy, kterou vy tady budete hodnotit, že to ve skutečnosti není ta reforma, jak vy byste si ji třeba představovali. Ale ten, kdo je v čele resortu, nese svoji odpovědnost, musí skládat účty, a má proto i právo volit si své nejbližší spolupracovníky – za

prvé. A za druhé, v případě, když tito spolupracovníci jednají postupem, který se přičítá nejenom právním běžným zvyklostem, ale i běžným morálním atributům chování standardního občana, tak s takovým náměstkem se rozloučit. O tom mi byla svěřena kompetence a od toho nesu svoji politickou, právní, ale i rozpočtovou odpovědnost, a mám proto právo takový krok učinit.

Nadto není pravdou, že by sociální demokracie jako koaliční strana vůbec nevěděla o tom, co se děje. Nevím a nejsem příslušná k tomu hodnotit, s kým hovořil náměstek Štern v rámci svých rozhovorů se sociální demokracií, ale například na serveru Česká justice zcela otevřeně přiznal, že o víkendu takové jednání vedl. Takže muselo být zřejmé přinejmenším některým členům sociální demokracie, co se děje a co se připravuje.

Já ale ctím koaliční dohody a nikdy bych sama neodvolala náměstka, kterého mi nominovala sociální demokracie, jenom kvůli tomu, že kritizuje moje postupy. Jsem ale povinná ho odvolat proto, když se svým konkrétním činem přičiní o negativní skandalizaci resortu, který byl svěřen hnutí ANO v mé osobě, která jsem za ně kandidovala, a nesu tedy politickou i právní odpovědnost. Pak musím činit jako ministr, nikoli jako člen strany nebo někdo, kdo ctí koaliční dohody v těch intencích a v tom výkladu, jak si je tady opozice vykládá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás na chvíli přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Mám řádně přihlášené jak k faktickým, tak s přednostním právem, přihlášené do diskuse, a pokud chcete vést jiné diskuse, než je téma, které tady bylo předloženo v rámci pořadu schůze, tak prosím přeneste své diskuse do předsálí, ať paní ministryně může dokončit svůj projev. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já tím chci manifestovat jenom svoji připravenost promluvit, říci svůj názor, sdělit svoje stanovisko a vysvětlit svoje rozhodnutí. Ostatně to tady bylo vždy. Odmítám takové interpretace a hodnocení, že pohrdám Poslaneckou sněmovnou, nedostavuji se na výbory, jak jsem slyšela. To není pravda. A pokud zazní u tohoto řečnického stolku, a tuším, že za chvíli zazní, opět kritika, tak předem říkám, jsem vám k dispozici, ale preferuji vymezený čas, který by nám nebral dobu, která je nutná k projednávání zákonů, když vy sami kritizujete, že zákony se projednávají opožděně a že např. Ministerstvo spravedlnosti ještě žádné zákony nepředložilo. Ono to tak není. Do připomínkového řízení samozřejmě už šly některé návrhy, ale Poslanecká sněmovna je skutečně nedostala, a vy dobře víte, lépe nežli já, že např. zákon o státním zastupitelství se vám nepodařilo prosadit, a nejsem si jista, jestli, i kdyby nepadla vláda, byste toho úspěchu docílili v roce 2013. Ale to mně nepřísluší opět hodnotit.

Závěrem bych chtěla říci, není to nedostatek odvahy, není to nedostatek otevřenosti, není to arogance, není to pohrdání vašimi otázkami, je to přesný opak. Chci je odpovídat, ale na místě a v době k tomu určené a nechci zdržovat naše jednání, které by mělo být pracovní, konstruktivní a vedené v zájmu co nejlepšího schvalování a nejrychlejšího schvalování potřebných zákonů, zbytečným politickým pletichařením a intrikami, které, jak vidím, zejména opozici provází na každém jejím kroku i v Poslanecké sněmovně. Děkuji. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Fakticky ke svému návrhu paní kolegyně Černochová. Prosím paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Míru mír, amen. Já bych chtěla, prosím pěkně, jenom upozornit na to, že ve chvíli, kdy tady pan předseda klubu ANO navrhoval veto, v té chvíli neměl k dispozici potřebný počet podpisů, tak jak tomu bývá zvykem. Předpokládám, že teď už ty podpisy shání, ale je tedy toto důvod, aby proto ještě jednou vystoupil a to veto navrhl, protože se musí vznášet veto ve chvíli, kdy podpisy, prostřednictvím pana místopředsedy pane předsedo ANO, máte.

Víte, já si myslím, že to, co tady říkala paní ministryně, je snad ještě horší, než co jsme si doteď mysleli. (Hluk v sále, potlesk několika poslanců.) Mně jenom přijde i pro zástupce ANO, že ani oni nechtějí mít na sobě to, že tady zaznívají názory pouze z jedné strany, že jediný, kdo tady může vystupovat při projednávání tohoto bodu, jsou lidé s přednostním právem nebo já jako navrhovatelka a že jsou ošizeni ostatní kolegové a kolegyně, aby se ptali.

A pokud bych mohla k tomu, co vím jenom z médií, říct svůj názor já, tak mně přijde, že je v pořádku, že pan náměstek Štern paní ministryni nedovolil, aby se seznamovala s jakoukoli dokumentací. Víte, to je asi stejné, je tady celá řada starostů mezi námi. Kdyby rada městské části, rada obce delegovala do výběrové komise někoho z místostarostů, někoho z úředníků, a pak by starosta jenom proto, že je statutář, chtěl všechny podklady. Umíte si představit, že by to někdo z nás starostů na někoho takto zkusil, jako to zkusila paní ministryně na pana Šterna? Já si to představit nedovedu, a proto vás ještě jednou chci poprosit, stáhněte ty podpisy, stáhněte ten návrh. Pojďme se k tomu bavit, pojďme se dohodnout na úrovni předsedů politických klubů, že této problematice budeme věnovat třeba hodinu a budeme se opravdu snažit dozvědět, v čem ten problém na Ministerstvu spravedlnosti je.

V jiném případě mi nezbyvá, než doporučit paní ministryni, aby vyhlásila transparentní výběrové řízení na psychiatra.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní a pánové, nyní mám přihlášené s přednostním právem pana předsedu Okamuru, Fialu, Kalouska a Kováčka, pak jsou tady faktické poznámky k průběhu rozpravy, a pokud by se netýkaly programu schůze, tak vás nemohu pustit k ničemu jinému než k programu schůze. V pořadí, jak jsem četl, s přednostním právem. Doufám, že k programu schůze, ale s přednostním právem musím pustit k čemukoli. Pan předseda Tomio Okamura, připraví se pan předseda Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, co se týče hnutí Úsvit, my se normálně k těmto záležitostem, resp. my jsme se nechovali nikdy nijak útočně a nepodíleli jsme se na nějakých politických hrátkách ODS, TOP 09 versus jiné politické strany, ale já bohužel tady už musím vystoupit s několika otázkami nebo připomínkami vůči paní ministryni, protože jsem tady zaznamenal skutečně několik nelogických výroků, s kterými vůbec nemůžu souhlasit a musíme je za hnutí Úsvit okamžitě odmítnout.

Za prvé, koho si koalice vybere za náměstky, to je skutečně vaše záležitost, paní ministryně a to já nejsem žádný obhájce pana Kalouska, ale ten si dupl hned zkraje v minulém volebním období a řekl, že náměstky si odsouhlasí sám, a jestli mu tam někdo bude podstrkovat nějaké jiné, tak prostě ne a tak to prostě nebude a bude je mít pod kontrolou. Jiní náměstci tam prostě nebudou. Takhle bych to udělal já. Mně prostě nikdo diktovat nebude, kdybych já měl být ministrem. A buď mám takovou pozici a vyjádřím ji jasně, nebo si nechám od začátku diktovat nějaké, s prominutím, lidi, které mi tam někdo nastrká, a pak se dostanu do jejich vleku. Řídím 18 let mezinárodní firmu a tohle by se mi nemohlo stát. Toto je chyba hned v úvodu z mého pohledu.

Argumentace, a já budu argumentovat skutečně věcně tady. Přeji vám, abyste co nejrychleji vyřešili ten marast v České republice. To, koho si vyberete za náměstký, to přece není možné, aby ministr takto významného resortu, a vůbec jakýkoli ministr, toto bral jako nějaký argument. To si myslím že ne.

Druhá věc je, že paní ministryně tady hovořila o opozici, ale to se mě bytostně dotklo, protože my jsme také v opozici, hnutí Úsvit, a já myslím, že je tady i jiná opoziční strana, která se nepodílí. My přece proti vám nejedeme nijak nevěcně. My si tady nehrajeme nějakou politickou polívku. Vždycky hnutí Úsvit se snažilo vystupovat vůči vám korektně, i vůči hnutí ANO, a to, co jsme řekli, že sto dnů dáme na to, abyste se zapracovali, to jsem přece splnil. To jsme splnili. Když uplynulo sto dní, tak se snažíme věcně vůči vám vyjadřovat. Ale že nás paní ministryně Válková hodila do jedné skupiny s někým jiným, s kterými nemáme, promiňte, vůbec nic společného, tak to bych tedy byl rád, abychom to tady začali trochu oddělovat. Teď jsem se dostal do skupiny s panem Kalouskem, dostal jsem se do skupiny s panem Nečasem (smích v sále, potlesk z řad ANO), který je nyní prošetřován, a to bych, paní ministryně, doufám, že máte takovou rozlišovací schopnost, že trochu oddělíte jiné politické strany od jiných. To se cítím velice pomluven, a velice hrubě, a to bych vás žádal o vysvětlení. To mi nepřipadá ideální. Znova říkám, že my nadále budeme věcní. I nadále vám přejeme, ať se to dořeší, ale prosím, neházejte nás do jednoho pytle s někým, kdo nejsme. Vždycky jsme se k vám chovali korektně. A budeme i nadále vždycky věcní.

Dál, vy jste hovořila o práci, že vás máme nechat pracovat. Určitě chceme nechat pracovat, ale tady konkrétně se chci zeptat na problematiku exekutorů. My jsme tady navrhovali již minulý měsíc zavedení teritoriality exekutorů, což je v souladu i s vaším prohlášením, i s vaším plánem. A už jsou čtyři měsíce pryč. Slyšeli jsme vás i na semináři, který pořádal náš poslanec Marek Černoch k exekutorům. Hovořila jste o tom, že je to prioritou vlády. Hovořila, ale po čtyřech měsících tady nevidíme nějaký vládní návrh ani se o tom nijakým způsobem nedovídáme. A myslím, že když tady exekuce pálí cca milion lidí, tak by si to téma zasloužovalo skutečně, abychom se tady přestali hádat.

A já se chci v této souvislosti zeptat, paní ministryně, a prosím odpovězte mi. Kdy tedy tady budeme mít na stole konkrétní, komplexní řešení problematiky exekutorů? Mě nezajímají nějaké koaliční hádky ohledně náměstků a podobně. To si vyřešte. To už jsem říkal hned na začátku, jak já bych k tomu přistoupil. Když se totiž hned zkraje špatně nastaví, to platí v jakékoli firmě, tak pak už se to těžko honí dodatečně, protože ti lidé se zakotví a pak už si vytvářejí nějaké své vazby.

A já bych navázal v tom, o čem jste hovořila –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vím, že hovoříte s přednostním právem. Přesto bych vás chtěl vést k věci. Já bych byl rád, abychom tady nerozmělnili tu diskusi, kam nepatří.

Poslanec Tomio Okamura: Dobře, děkuji.

Takže vy jste hovořila o kontrole exekutorů. Takže já se vás ptám, jaké kontroly byly udělány. To byla velice zajímavá poznámka. Kolik jich bylo uděláno? Jaký je výsledek těch kontrol? Protože téma vyřešení exekutorů je téma Úsvitu, my ho tlačíme stejně jako referendum a přímou demokracii.

Dále, když jste mluvila o té práci, paní ministryně, vy říkáte, že bude čas pracovat, ale my jsme se tady minulý týden úplně... Zhrozil jsem se, když pan ministr Dienstbier nám sdělil, že v legislativním plánu je vyřešení lichvy až na rok 2017. No to si snad děláme tady

legraci? Že prý v legislativním plánu vlády je řešení lichvy až na rok 2017, nám tady řekl pan ministr Dienstbier. Takže na to bych se vás chtěl znova zeptat. To jsme tedy byli v šoku, protože vyřešení lichvářských praktik a exekutorů je pro nás prioritou. Takže to bych vás chtěl poprosit.

Poslední otázka je, minimálně tedy nám to vysvětlit, jestli to jako není priorita, nebo jestli máme čekat tři roky. To ovšem znamená, to už budou nové volby.

A poslední otázka. Paní Marvanová v České televizi řekla, že ministerstvo je pod vlivem lobbistů z advokátní a exekutorské komory. Ta otázka je (nesrozumitelná). Já bych vás chtěl, paní ministryně... Vy jste se tady mezitím bavila s ostatními, tak nevím, jestli jste zaslechla ty otázky nebo jestli budete vůbec ochotná nám odpovědět, ale mě by zajímalo, jestli byste to mohla upřesnit, kdo má tedy pravdu. Jestli paní exnáměstkyně Marvanová, nebo jak to tam je, že Ministerstvo spravedlnosti je pod vlivem lobbistů z advokátní a exekutorské komory.

Takže to je všechno, co jsem chtěl říci. Doufám, že to bylo věcné, ale skutečně Úsvit se musí už poprvé k tomuto tématu nějakým způsobem vyjádřit, protože je vidět, že to eskaluje. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Okamurovi. Nyní pan předseda ODS Petr Fiala. Pane předsedo, máte slovo. Připraví se pan kolega Kalousek.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážená paní ministryně, vy možná čekáte, že na vás budu nějakým způsobem útočit, jak to ostatně vyplývalo z té vaší úvodní řeči. Já na vás útočit nebudu, ale já se vám pokusím některé věci vysvětlit. Klid na práci, spiknutí, konstruktivní atmosféra – to jsou slova, formulace, věty, které mi něco připomínají. A připomínají mi dobu, do které bych se nechtěl vracet.

S jednou věcí, kterou jste řekla, ale souhlasím, že je potřeba pracovat, že je potřeba mít prostor pro práci. Ale uvědomte si, vážená paní ministryně, že to, co tato Sněmovna má dělat a co je její práce, je i kontrolní funkce. A dokonce i diskuse je práce, kterou má realizovat Parlament. A tu diskusi jsme tady chtěli otevřít právě proto, že máme pochybnosti, a důvodné pochybnosti, o vaší práci. A vy tomuto dialogu, této diskusi, této práci Parlamentu naprosto zbytečně bráníte. A co je výsledkem toho vašeho bránění? Že tu diskusi stejně vedeme, ale vedou ji jenom ti, kteří mají přednostní právo. Vedeme ji formou vašeho podivného monologu a nějakých našich reakcí, ale nevedeme ji jako Poslanecká sněmovna za účasti všech poslanců, kteří se k tomu chtějí vyjádřit, což by bylo správné a což je naprosto logické z hlediska funkcí, které Parlament má.

A poslední věc, kterou vám chci, vážená paní ministryně, říct, je to, že k práci ministra, a je to neodmyslitelná součást ministerské kompetence, patří i personální politika, schopnost týmové práce, schopnost řídit úřad. A jestliže prostě během čtyř měsíců se z různých důvodů zbavíte dvou náměstků, kteří se stali náměstkyně za vašeho působení, tak to skutečně vyvolává otázky o tom, jak jste schopna ten resort řídit, a kdo všechno na Ministerstvu spravedlnosti je skutečně v pořádku.

A mohu vás ujistit o jedné věci. My vůbec nemáme žádný zájem destabilizovat Ministerstvo spravedlnosti, jak jste tady řekla. Nemáme žádný zájem někomu škodit. Nám jde naopak o to, aby Ministerstvo spravedlnosti co nejlépe pracovalo. Ale právě proto, že máme pochybnosti o tom, zda Ministerstvo spravedlnosti může dobře pracovat pod vaším vedením, tak nechceme nic víc, než abyste nám v diskusi z Parlamentu vysvětlila svoje kroky,

vysvětlila nám, co se vlastně na Ministerstvu spravedlnosti děje, jak se na to díváte a jak můžete obhájit to, co jste zatím udělala.

Já opravdu nechápu, proč se tomu bráníte prostřednictvím svého politického hnutí, protože i obhajoba vlastních kroků před Parlamentem patří k práci ministra. (Potlesk poslanců ODS a některých poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Fialovi. Nyní pan předseda Kalousek. Připraví se pan předseda Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Paní ministryně, pro mě jako pro bývalého dlouholetého státního úředníka, kde nám bylo vtlačováno do hlavy, že loajalita je jednou z nezbytných předpokladů kvalifikace, je rovněž absurdní představa, že podřízený státní úředník jde na policii udát svého ministra. (Pobavení v sále.) Ale prosím, časy se mění, s nimi se mění normy i vzory chování. Já si při této příležitosti nemohu nevzpomenout na státního úředníka, myslím, že ho mohu jmenovat, pana Michálka, který si svého nadřízeného nahrál, napráskal. Toho nadřízeného to stálo politickou kariéru. A i když se potom v trestním řízení ukázalo, že se ničeho nedopustil, tak pan Michálek byl oslavován, finančně odměněn protikorupčním fondem za účasti vašeho předsedy hnutí. A do té míry se stal nezpochybnitelnou osobou boje proti korupci, že byl již v prvním kole zvolen do Senátu Parlamentu České republiky, a svými všetečnými otázkami vám brání v práci zase jako náš kolega v horní komoře.

Takže já myslím, že je to... Tohle říkám pro zamyšlení, abychom si uvědomovali, jaké my sami nastavujeme vzory a normy a zda neměříme pokaždé trochu jiným metrem podle toho, jak se nám to politicky hodí.

Ale původně jsem se hlásil k jinému tématu. Hlásil jsem se k tomu, že tahle diskuse mi trochu připomíná tu včerejší podvečerní diskusi o parlamentní kontrole nad Finančním analytickým útvarem. A dá se to zobecnit a spojit v jednu větu, a to je absolutní nechuť k parlamentní kontrole nad exekutivou. Poslanecká sněmovna má dva základní úkoly, se kterými nás sem voliči zvolili, roli zákonodárnou a roli kontrolní. Včera jsme se snažili vás přesvědčit, že kontrolní role nad Finančním analytickým útvarem není nic, čeho by se měl bát ministr financí ani Finanční analytický útvar. Ale vy si prostě tu parlamentní kontrolu nepřejete, protože vy si přejete makat a vy, Poslanecká sněmovno, nám do toho nekoukejte a nemluvte.

Jestliže je celá společnost znepokojena situací na Ministerstvu spravedlnosti, a to je, tak Poslanecká sněmovna má prostě nejenom právo, ale i povinnost zjistit, z jakých důvodů. Proč tomu tak je? My se můžeme dohadovat. Ale dokud to nepodrobíme podrobné parlamentní diskusi a nepoložíme příslušné otázky a nebudou tady moct vystoupit příslušní lidé a říct nám svůj pohled na věc, tak se to nedozvíme a budeme rezignovat na svou ústavní povinnost provádět parlamentní kontrolu.

My, kolegyně a kolegové, zvláště opoziční poslanci, na tuto ústavní povinnost rezignovat nemůžeme, protože je to naše práce a je to náš úkol, se kterým nás sem voliči pozvali. Tudíž, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, si vás ještě jednou dovolím snažně požádat, abyste veto 40 poslanců stáhl a umožnil projednávání tohoto bodu v rámci této schůze. Pokud to nezhodíte a máte pocit, že veto je zcela namístě, je fér, kolegové, abych řekl další vývoj. Po dohodě s předsedy Schwarzenbergem, Fialou a svým kolegou Stanjurou si vám dovoluji oznámit, že v takovém případě ještě dnes večer bude mít pan předseda Hamáček žádost o svolání mimořádné schůze se 40 podpisy, kterou pan

předseda bude muset na toto téma svolat do deseti dnů, jak praví zákon. Název bodu mimořádné schůze si ještě promyslíme, aby se paní ministryni líbil. Děkuji. (Potlesk převážně z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní ještě s přednostním právem pan předseda Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vláda, kolegové, kolegyně, přeji vám hezké dobré ráno, pozdní, pravda, pracovní, pravda, jak tu zní. Možná, kdybychom ten bod zařadili, tak už ho dávno máme za sebou. Diskuse stejně probíhá, probíhá v rovině, která je, pravda, na úrovni přednostních práv, čili právo drtivé většiny poslanců a poslankyň se k věci vyjádřit je teď momentálně popřeno, ale na druhé straně rozumím, proč bylo veto podáno. On totiž název bodu, podle mého soudu, nebyl úplně šťastně zvolen. To přece není situace pouze na Ministerstvu spravedlnosti a pouze, v uvozovkách, vyvolaná vyhozením dvou náměstků, protože při zúženém pohledu by to dokonce mohlo vypadat jako čin lidstvu prospěšný. Oba lidi znám a já bych se s nimi tedy nespojil ke spolupráci, ale to je věc ministryně a náměstků. Ale je to záležitost, která se týká celé vládní koalice, nebo přinejmenším jejích dvou největších článků, tedy sociální demokracie a hnutí ANO, a já tam vidím určitý koaliční spor.

Proto si dovolím znovu navrhnout to téma k projednávání, ale nikoli pouze, aby paní ministryně vysvětlila detaily, proč vyhodila náměstky, právem, neprávem, to je kompetence paní ministryně, ale ten bod – poprosím teď o pozornost – bych nazval Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti a jejím řešení a dovolím si jej navrhnout zařadit, protože jde o věc horkou, která zajímá nejen novináře, veřejnost, širší politické spektrum, ale mohla by vyústit ve vážnou koaliční krizi, tak si jej dovolím zařadit jako dnes první bod po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji panu předsedovi Kováčikovi. Protože se přihlásil před 9.30 hodin, tak návrh samozřejmě eviduji jako hlasovatelný. Nyní pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Myslím, že je dobře, že se dělají stenozáznamy. Člověk má občas pochybnosti, jestli to k něčemu je, ale podle mne je to dobře, že si pak skutečně můžeme přečíst, co kdo řekl.

Paní ministryně Válková ve svém vystoupení zaútočila na opozici a říkala, že my to chceme destabilizovat, že ji skandalizujeme, chodíme do médií. Tak zkusím připomenout fakt. Za prvé se můžete podívat na stenozáznam našich dnešních vystoupení – nic takového tam nenajdete. Zato jsem se v médiích dočetl: Ministryně Válková je autokrat. Autor výroku ministr financí Andrej Babiš.

Předminulý týden jsem četl o kritice paní ministryně, kterou v médiích vedla Hana Marvanová, která bezesporu není členkou opoziční strany, i když kdysi byla, to je třeba zase přiznat, že kdysi naší členkou byla. Tento týden kritizuje paní ministryni náměstek nominovaný ČSSD. Ani ten není členem skutečně opozičních pravicových stran. Takže paní ministryně si stěžuje, že na ni někdo útočí, bezdůvodně, bez důkazů obviní opozici z věcí, které dělají její předseda a její bývalí náměstci. Tak si sami můžete udělat obrázek, zda ta ukřivďenost toho, jak ta zlá opozice brání v dobré činnosti paní ministryně, odpovídá realitě, nebo ne. My o tom jen chceme debatovat. A já sám jsem říkal, že nevím, kde je pravda, ale že jsem jen citoval z novin vyjádření exnáměstka Šterna.

Jestli si paní ministryně myslí, že někdo z nás, který dříve byl ministrem, by nechal náměstka, který udá ministra – no to nenechal. My přece nechceme říkat, že to je běžný vzorec chování, že náměstek nesouhlasí se svým ministrem či ministryní, tak běží na policii. No to tedy není. To nám nevrháte do úst. O tom přece debatovat nechceme. Kdybychom o tom chtěli debatovat, tak bod by se jmenoval např. důvody odvolání náměstka Šterna. Ale ty jsou nám jasné. Jsou prostě věci, které nemůže náměstek překročit. Pokud to bylo tak vážné a myslí si, že tam nějaké podezření je, tak musí nést následky svého činu, což mj. naprosto logicky je odvolání z funkce.

Byl bych rád, abychom se vyjadřovali k tomu, co opozice skutečně řekla nebo udělala, klidně kriticky, v tom není žádný problém, my tou kritikou také nešetříme, ale ne že si vymyslím, co udělala opozice, a to pak zkritizuji. Víím, že je to oblíbená metoda, že to vypadá dobře. Vy jste udělali to a to, já s tím zásadně nesouhlasím.

Takže připomínám: Ty poslední mediální tři týdny vždycky rozpoutal někdo z vládní koalice. Nikdy to nebyl člen opozice. A opozice se jenom ptá, protože tam nesedí, ani na vašich poradách ani na vašich koaličních radách, kde je vlastně pravda. My jsme vám nabídli, paní ministryně Váľková, šanci, abyste nám to řekla, jak to vlastně je, jak to vidíte vy. Pokud se někdo bude chtít zastávat exnáměstků, tak bude mít možnost v rozpravě to udělat a vy budete moci reagovat. To je úplně všechno. Takže příště, prosím, nás kritizujte za to, co skutečně řekneme nebo co skutečně uděláme, to je naprosto v pořádku, na takovou kritiku jsme připraveni, jsme případně připraveni potom i obhajovat své kroky, ale nejsem připraven nést odpověďnost za to, že vás kritizuje Hana Marvanová, pan exnáměstek Štern, anebo za to, že váš předseda říká, že jste autokratka. Za to opravdu odpověďnost nést nechci a nemůžu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS. To byl poslední přihlášený do této rozpravy k pořadu schůze. Vidím pana předsedu Faltýnka.

Dovolte mi, abych ještě přečetl došlé omluvy z dnešního jednání. Pan kolega Podivínský se omlouvá od 9.50 do 11 hodin, pan předseda Hamáček se neúčastní schůze, potom ještě pan Roman Kubíček se omlouvá z dnešního jednání od 14 do 16.15 hodin.

K tomu, co říkala paní kolegyně Černochová, jen konstatuji, že mi byl doručen dokument s podpisy více než dvacetí, já jsem je nepřepočítával, tam stačí dvacet, takže to беру.

Pokud jde o návrh pana předsedy Kováčika, je hlasovatelný, protože proti tomu zatím námitka vznesena nebyla.

Pan předseda Faltýnek se hlásí. Prosím

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Chtěl bych poprosit jménem našeho klubu o přestávku 30 minut na poradu klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji pane předsedo. Do 10.20 hodin tedy vyhlášu přestávku na poradu klubu hnutí ANO.

(Jednání přerušeno v 9.50 hodin).

(Jednání pokračovalo v 10.20 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušném jednání. Přestávka na poradu klubu hnutí ANO skončila.

Máme před sebou náš program s jednou změnou, kterou můžeme hlasovat, a to je návrh pana předsedy klubu KSČM Pavla Kováčika, jestli by ho mohl stručně rekapitulovat... Je to informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti. Zařadil by se jako první bod po pevně zařazených bodech. To je jediná změna, která je hlasovatelná v tuto chvíli na základě té debaty, která byla od 9 hodin.

Já vás odhlásím. (Velký pohyb v sále.) Požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami. Ještě zagonguji, aby kolegové věděli, že přestávka je u konce. A jakmile se počet přihlášených stabilizuje, tak rozhodneme o rozšíření pořadu schůze v následujícím hlasování. (Stále přicházejí poslanci do sálu.) Ještě výrazný pohyb, tak ještě počkám. (Hlásí se poslanec Faltýnek.) Dobře, tak ještě před hlasováním, které jsem nezahájil, pan předseda klubu Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, dámy a pánové. Já jenom jednu větu. Náš poslanecký klub podpoří návrh kolegy Kováčika.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Můžeme rozhodnout v hlasování pořadové číslo 101, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro toto rozšíření programu. Je někdo proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 101, z přítomných 148 pro 147. Návrh byl přijat. Rozšířili jsme program o informaci předsedy vlády k situaci na Ministerstvu spravedlnosti.

Ale to není bod, který by byl nyní aktuální. Budeme postupovat podle schváleného pořadu schůze. Dnešním prvním bodem je bod číslo

78.

Vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) /sněmovní tisk 81/ - třetí čtení

Připomínám, protože je středeční dopoledne, jsme ve třetím čtení. Místo u stolku zpravodajů zaujme jak předseda vlády Bohuslav Sobotka, tak zpravodaj výboru pro bezpečnost a výboru pro obranu poslanec Václav Klučka. Už jsou tedy oba na místě. Ještě konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 81/9. (Hluk v sále.)

Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka. Pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl projevit velkou radost nad tím, že se podařilo, že tento bod se dostal na řadu. Byl zařazen jako pevně daný na začátek dnešní schůze Poslanecké sněmovny, která byla zahájena v 9 hodin.

Dovolte mi, abych se stručně vyjádřil k projednávanému návrhu zákona. Chtěl bych poděkovat za jeho projednání na půdě Poslanecké sněmovny. Pevně věřím, že se dnes podaří dokončit projednávání této normy na půdě sněmovny a Česká republika se bude tak moci zařadit mezi několik málo zemí, které mají moderní úpravu v oblasti kybernetické bezpečnosti.

Vládní návrh zákona jsem podrobně představil na prvním čtení, které proběhlo 14. února letošního roku. Návrh byl přikázán k dalšímu projednání výboru pro bezpečnost, výboru pro obranu, ústavněprávnímu výboru a rozpočtovému výboru s tím, že lhůta pro

projednání ve výborech byla prodloužena o třicet dnů. Návrh zákona následně prošel 10. června 2014 obecnou i podrobnou rozpravou a podané pozměňující návrhy vám byly rozeslány 11. června. V této souvislosti bych rád poděkoval za konstruktivní přístup při dosavadním projednávání předmětného návrhu.

K návrhu zákona byly podány pozměňující návrhy výborem pro obranu a dále poslanci Valentou, Birkem a Fichtnerem. Dovolte mi, abych se velmi stručně vyjádřil za předkladatele k jednotlivým pozměňovacím návrhům.

Pokud jde o pozměňující návrh obsažený v usnesení výboru pro obranu číslo 22 ze šesté schůze tohoto výboru, k těmto pozměňujícím návrhům nemám jako předkladatel výhrady. Tyto pozměňující návrhy zákon precizují a nepředstavují negativní dopad na věcné řešení předmětné problematiky.

Pokud jde o pozměňující návrh pana poslance Jiřího Valenty, s tímto pozměňujícím návrhem jako předkladatel nemohu souhlasit, a to z těchto důvodů: Omezení okruhu dodavatelů pouze na subjekty zajišťující veřejnou komunikační síť by znamenalo výrazné zúžení okruhu potenciálních dodavatelů komunikačních služeb pro informační a komunikační systémy kritické informační infrastruktury a významné informační systémy, přičemž pro takové zúžení není dán relevantní důvod. Navrhované zúžení okruhu potenciálních dodavatelů pro kritickou informační infrastrukturu a významné informační systémy by znamenalo neodůvodněné omezení hospodářské soutěže a vytváření právních překážek pro podnikání v této oblasti, což by mohlo ve svém důsledku vést k nežádoucímu zvýšení cen za příslušné služby elektronických komunikací. A za třetí, v současné době není ani pro kritickou infrastrukturu státu formulováno omezení obdobné, jaké se navrhuje předmětným pozměňujícím návrhem pro informační a komunikační systémy kritické informační infrastruktury a významné informační systémy.

Pokud jde o pozměňující návrh pana poslance Birkeho, k tomuto pozměňujícímu návrhu rovněž nemám jako předkladatel výhrady.

Pokud jde o pozměňující návrh pana poslance Matěje Fichtnera, s tímto pozměňujícím návrhem jako předkladatel souhlasit nemohu, a to z těchto důvodů: Navrhované omezení činnosti národního CERT je příliš široké a značným způsobem zasahuje do nastaveného systému spolupráce mezi soukromým a veřejným sektorem, která je samozřejmě v reálném světě nezbytná pro zajištění kybernetické bezpečnosti. Osoby soukromého práva jsou již v současné době zvyklé se obracet na soukromoprávní subjekt při řešení kybernetických útoků. Předložené pozměňující návrhy tuto zavedenou praxi, která v reálném světě funguje, zcela vylučují. A změna procesu výběru provozovatele národního CERT a odstranění institutu veřejnoprávní smlouvy by proces výběru provozovatele národního CERT a jeho úkoly a postavení v oblasti kybernetické bezpečnosti učinila netransparentním a nejasným. To jsou ty důvody, proč nebudu moci jako předkladatel souhlasit s pozměňujícím návrhem pana poslance Matěje Fichtnera.

Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za vaši pozornost. Stanovisko ještě zopakuji v rámci hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády za jeho úvodní slovo a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Opakuji, že ve třetím čtení se vede rozprava, která může navrhnout jenom legislativně technické úpravy, odstraní gramatické chyby, písemné a tiskové úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan předseda vlády nemá, ale zpravodajové – pan kolega Klučka za dva výbory nemá zájem, pan kolega Beznoska za výbor rozpočtový není, pan kolega Schwarz za ústavněprávní výbor také nemá zájem.

Přikročíme k hlasování. Požádám tedy zpravodaje Václava Klučku, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Pana předsedu také požádám o vyjádření k jednotlivým pozměňovacím návrhům, i když je řekl ve svém úvodním slově. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s návrhem postupu hlasování ve třetím čtení, schvalování tisku 81, vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti.

Nejprve doporučuji hlasovat o pozměňovacích návrzích v usnesení výboru pro obranu uvedených v tisku 81/9 pod písmenem A. Doporučuji prosím hlasovat o všech těchto pozměňovacích návrzích společně jedním hlasováním, neboť pozměňovací návrhy A1 až A10 tvoří naprosto jasný a logický celek. Bude-li A1 až A10 přijato, stanou se pozměňovací návrhy poslance Matěje Fichtnera uvedené pod písmenem D nehlasovatelné. Dále doporučuji hlasovat jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích B1 a B2 poslance Valenty. Oba pozměňovací návrhy spolu úzce souvisejí. Za třetí hlasujeme o pozměňovacím návrhu pod písmenem C poslance Birkeho. V případě, že nedojde ke schválení pozměňovacích návrhů pod písmenem A z usnesení výboru pro obranu, pak bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích poslance Fichtnera uvedených v tisku 81/9 pod písmenem D.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má někdo výhradu, připomínku k pořadu hlasování? Máte zájem schválit proceduru? Myslím, že je jednoduchá a pochopitelná, můžeme tedy bez toho, aniž bychom ji zvlášť hlasovali.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmenem A. Stanovisko? (Zpravodaj i navrhovatel mají kladné stanovisko.)

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 102, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 102 z přítomných 165 pro 156. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o písmenu B. Stanovisko? (Zpravodaj i navrhovatel mají negativní stanovisko.)

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 103. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 103 z přítomných 166 pro 30, proti 127. Návrh nebyl přijat.

Nyní návrh pod písmenem C. (Zpravodaj i navrhovatel mají kladné stanovisko.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 104. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 104 z přítomných 166 pro 134, proti 21. Návrh byl přijat.

Písmeno D je nehlasovatelné podle toho, jakým způsobem dopadlo hlasování pod písmenem A. Byly tím vyčerpány všechny pozměňovací návrhy. Můžeme tedy hlasovat o zákonu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), podle sněmovního tisku 81, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 105. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 105 z přítomných 166 pro 161. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu předsedovi vlády, děkuji panu zpravodaji. Končím tento bod.

Budeme pokračovat bodem

110.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 201/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr dopravy Antonín Prachař. Požádám pana kolegu Karla Šidla, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Dovolte mi, abych konstatoval, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru a usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 201/1.

Pane ministře, prosím, ujměte se slova. (V sále je hluk a neklid.)

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi jménem vlády, abych vám přednesl návrh zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

Vláda předkládá Parlamentu České republiky k projednání a schválení návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o stručnou dílčí novelu zákona o dráhách zaměřenou výlučně na implementaci práva EU. Předložený návrh zákona představuje poslední nápravné opatření reagující na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-555/10. V tomto rozhodnutí Soudní dvůr mimo jiné konstatoval, že rozhodování Drážního úřadu coby regulačního subjektu podle čl. 30 směrnice 2001/14/ES, to jest zejména oblast přidělování kapacity dopravní cesty, její užívání a sjednávání ceny za její užití, může být přezkoumatelné pouze soudem a tomuto přezkumu nesmí předcházet správní přezkum, to jest podle zákona o dráhách odvolání k Ministerstvu dopravy. Předložený návrh novely zákona o dráhách na tento požadavek reaguje a u vybraných řízení vedených Drážním úřadem vylučuje správní přezkum prováděný Ministerstvem dopravy. Rozhodnutí Drážního úřadu v těchto věcech budou tedy napadnutelná pouze soudní žalobou.

Z hlediska věcného jsou do výše popsaného mechanismu zahrnuta řízení týkající se obsahu prohlášení o dráze, přidělování kapacity dopravní cesty, sporů při uzavírání smluv mezi provozovatelem dráhy a dopravcem o provozování drážní dopravy a dále řízení o dočasném omezení a zastavení drážní dopravy. Dále jsou zahrnuty i vybrané delikty, v naprosté většině vlastníka nebo provozovatele dráhy, které souvisí s porušením povinností při přidělování kapacity a omezování nebo zastavování drážní dopravy. Podle statistik, jak rozhodoval Drážní úřad a Ministerstvo dopravy v uplynulých letech, je zřejmé, že navržený model dopadne na relativně malý počet rozhodnutí Drážního úřadu. Vypuštění správního

prezkumu prvoinstančního rozhodnutí Drážního úřadu prostřednictvím odvolání by tedy nemělo mít za následek významný nárůst žalob a možného přetížení soudů.

Je rovněž třeba říci, že navrhované řešení představuje především pokud možno rychlou reakci na rozsudek Soudního dvora a zohledňuje stávající organizaci státní správy v oblasti drážní dopravy a materiální možnosti jednotlivých úřadů. Jedná se ovšem pouze o řešení dočasné, a to do doby provedení transpozice evropské směrnice 2012/34/EU v příštím roce. Tato transpozice bude provedena rozsáhlou novelou zákona o dráhách, ve které bude mimo jiné koncepčně zcela nově vymezeno postavení, činnost a pravomoci regulačního subjektu v návaznosti na novou úpravu této oblasti ve směrnici 2012/34.

Návrh byl projednán hospodářským výborem a ten jej doporučil ke schválení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 201/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Karel Šidlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru z 8. schůze, která se konala 12. června 2014. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova ministra dopravy Antonína Prachaře, zpravodajské zprávě poslance Karla Šidla a po obecné a podrobné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 201 ve znění předloženého vládního návrhu zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, rád bych vás seznámil s návrhem relativně jednoduchého pozměňovacího návrhu, který jsme včera připravili a zařadili do systému. Ten návrh je v systému pod sněmovním tiskem... (nápopověda z pléna: 967)) 967, omlouvám se, nepoznačil jsem si to do svých materiálů. Kromě dvou bodů, které jenom technicky zpřesňují hlavičku celé novely, tedy onen výčet všech zákonů a novel, které se dnešní novelou upravují, tak je tam jeden zásadní konkrétní bod, který říká: v článku I se vkládá nový bod 1, který zní: "V § 36a se číslo 2014 nahrazuje číslem 2019." A dosavadní text se označuje jako bod číslo 2.

Stručné vysvětlení. V souvislosti s projednáváním tohoto vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o dráhách, tak pracujeme s možným prodloužením výjimek z nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropského společenství z října 2007. Zkusím to v kostce a velmi jednoduše vysvětlit. Výjimka Evropského parlamentu umožňuje jednotlivým národním státům dát provozovatelům dopravy výjimku v délce pěti let, co se týká vztahů se zákazníky, tedy s občany, pokud dojde k výrazným zpožděním nebo nějakým neočekávaným událostem. Ta výjimka končí letos 3. prosince 2014 a ono nařízení Evropského parlamentu říká, že je možné ji ještě jednou o pět let prodloužit. Tedy nyní říkáme, že by ta výjimka platila do roku 2019. Platí to nejenom pro České dráhy, ale pro všechny dopravce, to znamená i pro soukromé společnosti. Když jsem se informoval u oněch dopravců, tak například lidé z Českých drah mě ubezpečili, že v mezinárodní dopravě již jízdné vracejí, pokud dojde

k výrazným zpožděním. Pokud dojde k nenávaznosti posledního spoje, zajistí taxík nebo ubytování. A to samé nad rámec provádějí často i ve vnitrostátní dopravě.

Problém je ten, že naše železniční síť, především koridory, stále bohužel ještě není dostavěna, není hotova, takže zpoždění často vznikají na straně správce dopravní cesty, tedy SŽDC, a jednotliví dopravci, opakují, nejsou to jenom České dráhy, ale i ti soukromí, nemají šanci, nemohou nijak ovlivnit to, jestli zpoždění vznikne, nebo nevznikne. Vlastně za to nemůžou, když to zjednoduším. Takže my navrhuje, máme tu možnost ještě jednou a naposledy tu výjimku prodloužit. Opakují: z roku 2014 by to bylo do roku 2019. Tento čas, který si dáváme, by nám umožnil i dořešit například i smluvní vztahy mezi správcem železniční dopravní cesty a jednotlivými provozovateli, právě pokud dojde k vynuceným zpožděním z důvodu stavebních prací a podobně, tak aby se třeba na finančních náhradách a kompenzacích podílel ten, kdo to skutečně zavinil, tedy ten, kdo staví nebo způsobuje nějakou výlukou. Neměl by v tom snad být žádný problém.

Takže tolik na úvod a jsem připraven samozřejmě diskutovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tento pozměňující návrh je doklad toho, proč je dobře, že neschvaluje zákony v devadesátce. Myslím si, že jak pan ministr, tak někteří vládní poslanci se zlobili, že jsme zavetovali projednávání v devadesátce, a ukazuje se, jak je to velmi praktické.

Současně chci říct, že ten návrh podle mého názoru není dobře, protože je to na úkor cestujících. Takže my říkáme, že chceme dát výjimku dopravcům na úkor cestujících. Neumím říkat, že je to nějaká technická výjimka někoho, kdo za něco nemůže. Já si myslím, že ti dopravci potom po SŽDC umějí vymoci, pokud k tomu zpoždění dojde vinou SŽDC.

Zvažte sami: My, kteří často cestujeme vlakem, bychom přivítali, kdyby ta výjimka prostě nebyla a v okamžiku, kdy dojde k výraznému zpoždění, aby to kterýkoliv dopravce kompenzoval těm cestujícím. Myslím si, že v tom sporu dvou zájmů, zájmu dopravců a zájmu cestujících, bychom měli stát na straně cestujících.

Takže až bude třetí čtení, budu doporučovat, abychom tento bod neschválili. Nicméně přesně to dokládá, proč je rozumné všechny zákony projednávat pokud možno standardní cestou. Tady jsme se tedy nakonec, myslím, domluvili na pěti dnech, i to je jakoby ve velkém kvapíku a máme dost málo času promyslet takhle závažnou věc. Ona to není úplná technikalie. Je to na pět let a na pět let by cestující ty kompenzace nedostávali v případě, že by ten pozměňující návrh ve třetím čtení prošel. Myslím, že do té doby bude ještě čas si podebatovat o tom, jaké to přináší plusy a výnosy jednotlivým zájmovým skupinám na železnici, ale takhle, jak jste to načel, pane kolego, bych se spíš klonil na stranu cestujících. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Šidlo. Prosim.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Já bych tady jenom doplnil a navázal na pana poslance Stanjuru. V jedné věci samozřejmě je dobře, že jsme projednávali tento tisk a novelu zákona v běžném čtení, byť ve zkrácených lhůtách, ale na druhé straně bych se chtěl pozměňovacího návrhu, který předložil pan kolega Kolovratník, trochu zastat. Ono to není

jenom o zpoždění, prosím, je to o realizaci třetího železničního balíčku do liberalizovaných podmínek v České republice. A mám pocit, že to není jenom o tom, jestli vlaky jsou zpožděné, či nikoliv, ale je to i o povinném vybavení jednotlivých stanic a jednotlivých dopravních prostředků těchto dopravců, jak mají sloužit veřejnosti. Je to zvýšení komfortu pro cestující z hlediska informačních systémů a vůbec komfortu dopravy jako takové. A protože ti dopravci na to nejsou stále ještě připraveni, ani u výrobců neobjednali vozidla pro ty tendry, které vybrali pro své jednotlivé výkony, nemají takto plně vybaveny, a dokonce ani naše tratě nejsou tak vybaveny, abychom toto všechno splnili z hlediska požadavku třetího železničního balíčku.

Tak já naopak na rozdíl od pana kolegy Stanjury budu podporovat jako zpravodaj i jako poslanec toto prodloužení výjimky, protože si myslím, že i těch dalších pět let bude na hraně, abychom všechny podmínky, které nám stanovila Evropská komise a přijal Evropský parlament, naplnili. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a ještě jednou se táži, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečná slova. Je tomu tak. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Paní předsedající, vážené poslankyně, poslanci, já bych jenom chtěl vyzvednout, že § 90, který jsme navrhovali Poslanecké sněmovně, reagoval na rozhodnutí Soudního dvora. Tady bych jenom chtěl říct, že na druhou stranu se dokazuje i to, že úřad Ministerstva dopravy pracuje lépe a všechny návrhy si čte a případně ještě se snaží zákony vyřešit. Proto jsme navrhli pozměňovací návrh a uplatnili výjimku na pět let. Tuto výjimku neuplatňuje pouze Česká republika, ale i ostatní země. A myslím si, že skutečně máme co dohánět a co dělat pro to, abychom vylepšili komfort. Jak říkal pan zpravodaj, naprosto s ním souhlasím. Tady se nejedná skutečně jenom o zpoždění. V konečné fázi, pokud se nám podaří všechno dobudovat, informační systémy, tak to bude mít pozitivní dopad pro cestující. Pokud bychom teď tuto výjimku zrušili, tak se dostaneme do vážného konfliktu mezi dopravcem, a to nejsou jenom České dráhy, ale i ostatní dopravci, a cestujícími a vyvolalo by to zbytečné střety. Tuto výjimku je možné uplatnit. Evropská směrnice nám ji nezakazuje a já bych byl pro, aby byla.

Dovolil bych si navrhnout Poslanecké sněmovně, aby odsouhlasila zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečná slova. Není tomu tak, tudíž zahajuji podrobnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Kolovratníka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže první věta formálně: Hlásím se k pozměňovacímu návrhu, ke sněmovnímu dokumentu pod číslem 967. A dovolím si ještě jedno drobné vyjádření k obsahu pozměňovacího návrhu. I já jezdím vlakem. Věřte mi, že i mě rozčilují zpoždění, a jsem jedním z těch zákazníků, takže sám jsem přemýšlel hodně dlouho o tomto pozměňovacím návrhu. Ale rozumím mu a myslím si, že v tuto chvíli je fér dát dopravcům šanci a dát šanci i Ministerstvu dopravy a vlastně nám, abychom dočistili onen vztah mezi SŽDC, správcem železniční cesty, a jednotlivými dopravci. Nemáme převedena nádraží a tak dál, a tak dál. Takže tady si dáváme trochu prostoru pro to, abychom vše řádně dotáhli do konce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy, pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak máme sice tři dopravce, jeden je dominantní, který vypravuje naprostou většinu spojů, a chci jenom připomenout, že ročně z veřejných rozpočtů dostává přibližně 12 mld. korun, a v tom rozhodování jestli náhodou bychom nemuseli kompenzovat zpoždění cestujícím, abychom vzali v úvahu i to, že 12 miliard z veřejných rozpočtů je obrovská částka. Dvanáct miliard ročně! A možná ti dopravci, kteří se tomu tak brání, by mohli zkusit kvantifikovat jejich odhad, co by to znamenalo, ale bude to opravdu nepatrná částka toho, jak přispívají veřejné rozpočty na zajištění osobní železniční dopravy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A nyní se ještě zeptám, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečná slova. (Nepřeje si.) Pan zpravodaj? Ano. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Dovolte mi, abych tedy na závěr podrobné rozpravy jako zpravodaj splnil svoji roli v tom, že vás seznámím s průběhem projednávání ve druhém čtení. V obecné rozpravě vystoupili tři poslanci, v podrobné rozpravě dva a bylo navrženo zkrácení lhůty na projednání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, eviduji tento návrh. Děkuji. (Zpravodaj mimo mikrofon: Mám přečíst návrh usnesení?) Ne, nemusíte číst usnesení, přihlásil jste se k němu.

Takže nyní přistoupíme k hlasování o návrhu navrhovatele na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 106, do kterého je přihlášeno 166 poslanců, pro 111, proti 18. Konstatuji, že návrh byl přijat, a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

83.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 176/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj výboru pro životní prostředí poslanec Michal Kučera. (Čekání na příchod jmenovaných.) Pan ministr si pospíší. (Ministr popoběhl a stoupl si k řečnickému stolu.) Ke stolku zpravodajů, pane ministře. (Pardon!) Děkuji.

Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám rozpravu, do které nemám zatím nikoho přihlášeného. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím a táži se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj? Není tomu tak. Nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 176."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 107, do něhož je přihlášeno 168 poslanců, pro 150, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

79.

Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Hana Aulická-Jírovcová. Děkuji. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 82/4.

Otevírám obecnou rozpravu, do které jsou přihlášení pan poslanec Nekl a paní poslankyně Bohdalová. Prosím pana poslance Nekla k mikrofonu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, často z tohoto místa slyším slova "nechtěl jsem vystupovat, ale". Ubezpečují vás, že já vystoupit chci, a proto zde stojím.

Stále zde běží víceméně teoretická diskuse zastánců a protivníků přijímaného zákona k tzv. dětským skupinám. Dovolím si pominout všechna teoretická pro a proti a dát vám, což je snad nejčistší, příklad z praxe, a to velmi čerstvý. Uvedu svou informaci citací z vystoupení váženého pana kolegy Pavery při druhém čtení tohoto tisku, kdy reagoval na slova paní kolegyně Hnykové a Nohavové. Cituji: "Myslet si, že starosta obce zruší ve své obci školku, je tak naivní, že to může napadnout jenom někoho, kdo vůbec neví, jak školky v obcích a městech fungují. Každý starosta si váží, že ve své obci má školku." A dále: "O žádnou privatizaci školek schválením tohoto zákona o dětských skupinách vůbec nejde."

A nyní k jádru mého vystoupení. V pondělí 16. června zasedalo Zastupitelstvo statutárního města Přerova. V bodu školských záležitostí byl projednáván materiál, ve kterém bylo schváleno zrušení dočasného užívání prostor Mateřské školky na ulici Karla Kouřilka Základní školou, Svisle, Přerov. V těchto prostorách byly přechodně umístěny třídy prvního stupně pro nedostatek prostor v samotné budově školy. Na můj dotaz, zda bude školka využita k původnímu určení, mi bylo náměstkem primátora pro školství nominovaným TOP 09 sděleno, že bude poskytnuta dětskému a mateřskému centru k provozování dětských skupin. Jako důvod uvedl, že budova dnes nesplňuje normy pro provoz předškolního zařízení. Takže školka ne, ale pro dětskou skupinu vyhovující. Už to dokresluje, o co zde kráčí a jaká kvalitativní úroveň podmínek pro provoz dětských skupin bude stačit.

Další argument byl ten, který zde slyšíme často. Nepůjde o celodenní, ale zkrácené hlídání dětí v době, kdy rodiče pracují. Mimo jiné to umožňuje i provoz mateřských škol, lidově řečeno, dítě je tam tzv. do oběda. Nechce se mi věřit, že odborní pracovníci školství na magistrátu města nevědí o plánu Ministerstva školství zavést povinný předškolní ročník

v mateřských školách a o tvorbě fondu na rekonstrukce budov mateřských škol a rozvoj mateřského školství jako takového.

Závěr, který jsem si z toho udělal: z hlídání dětí se stane dobrý byznys a to stačí. Proto návrh tohoto zákona nemohu podpořit. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Bohdalovou. – S přednostním právem pan poslanec Fiala.

Poslanec Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych navázal na svého předřečníka, ale s opačným stanoviskem. Já bych naopak za naši opoziční stranu chtěl návrh tohoto zákona podpořit. Chtěl bych také připomenout, že zřízení dětské skupiny byl návrh, se kterým přišla vláda, na jejíž činnosti jsme se podíleli. Vlastně oceňuji to, že současná vláda předložila tento náš návrh znovu.

Chtěl bych jenom připomenout, že cílem předložené novely je zlepšit možnost péče o předškolní děti v případech, kdy není z kapacitních nebo jiných důvodů možno využít předškolního zařízení. A je to lepší cesta než ta druhá, kterou, jak slyšíme, také plánuje vláda, a to je investovat do rozvoje a výstavby mateřských školek, protože to není příliš z hlediska budoucnosti rozumné, protože jak všichni víme, z hlediska populačního vývoje se situace s nedostatkem kapacity předškolních zařízení v příštích letech vyřeší a naopak bude potřeba investovat spíše do rozvoje základních škol. Ten problém kapacitní pomáhají řešit právě dětské skupiny, které jsou investičně nenáročné, jsou flexibilní a pomáhají vyrovnat krátkodobé nedostatky míst ve školkách.

Je tu ale ještě jedna podstatná věc, věc trošku ideová, to nepopírám. Stát přece musí důvěřovat rodičům. Měl by především rodiče nechat rozhodovat o tom, co je pro jejich děti nejlepší, ale měl by jim také poskytovat podmínky pro to, aby mohli zajistit svým dětem tu nejlepší péči. To dětské skupiny také nabízejí a nabízejí také možnost lepší šance návratu do zaměstnání těm rodičům, kteří to chtějí. Právo volby rodičů, jakou vzdělávací a výchovnou cestu si pro své děti vyberou, je také zajištěno zřízením dětské skupiny a ze všech těchto hledisek je dětská skupina vhodným nástrojem.

Takže abych to shrnul, dětská skupina je vhodná jak z hlediska očekávaného populačního vývoje, tak z ekonomického hlediska, tak z hlediska podpory rodinné politiky a je dobrá i pro děti v předškolním věku. Ze všech těchto důvodů Občanská demokratická strana tento návrh podpoří.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Bohdalovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsme ve třetím čtení zákona, který bouří nejen touto Sněmovnou, ale bouří i veřejností. Bavíme se o tom, zda ano dětské skupiny, nebo ne dětské skupiny.

Já bych chtěla říci, že my vlastně řešíme situaci, která vznikla dvěma faktory v devadesátých letech. V devadesátých letech prudce poklesla porodnost. Na dvou číslech: v roce 1992 se v Českých Budějovicích narodilo 1451 dětí, v roce 1996 748, čili přesná polovina. V té době jsem dělala náměstkyni primátora a stáli jsme před řešením dané situace, co s touto situací dělat. Udělali jsme to, že jsme některé mateřské školy uzavírali. Musím přiznat, že dodnes mi to někteří obyvatelé Českých Budějovic vyčítají. Uzavírali jsme je také proto, že nejenže jsme měli dostatečnou kapacitu, ale co jsme udělali, že jsme neprodávali

tyto budovy, s tím, že až bude dětí dostatek, tak je budeme otevírat. Jenže pak přišla ruka v ruce nová hygienická vyhláška, která se týkala ve školských zařízeních jak stravovacího zařízení, tak sociálního zařízení, a museli jsme tam budovat místo jedné záchodové mísy na pět dětí jednu záchodovou mísu na tři děti. Bylo přesně vymezeno, kolik musí být dětské ručníky od sebe atd. Bylo těch norem strašně moc a byly velice finančně náročné pro ty, kteří chtěli mateřské školy rekonstruovat nebo nově budovat. Musím ale říci, že v některých inkriminovaných místech, kde byl ten druhý faktor, se ještě v té době pouštěla bytová výstavba bezuzdně kdekoli bez jakékoliv občanské vybavenosti. Tato situace doběhla po roce 2005 obce a začala chybět místa v mateřských školách.

Mnohé kraje, jako třeba Jihočeský kraj, vytvořily fondy na to, aby mohla vzniknout místa v mateřských školách. V okresních městech kromě Budějovic už se to podařilo, ale přesto máme lokalitu České Budějovice, kde nám ještě místa v mateřských školách chybějí. Co to znamená? Že samozřejmě budeme rádi, město bude rádo, když bude moci na určitou přechodnou dobu, než se situace vyrovná, mít možnost alternativy. A tou alternativou tedy je dětská skupina, o které mluvíme.

Já bych ale chtěla říci, že zákon, tak jak je navržený, tak mi přijde, že trochu spouští dětské skupiny bezuzdně. Všichni známe koaliční smlouvu, známe programové prohlášení vlády a jako červená niť se tím táhne, že poslední ročník mateřské školy bude prvním povinným ročníkem základní školy. Myslím, že tuto myšlenku nemají pouze poslanci koaličních stran, ale s touto myšlenkou jsme se setkali i u současných opozičních stran, a všichni to chceme, protože chceme, aby všechny děti do základní školy nastupovaly jakoby ze stejného startovacího místa. Proto si myslím, že až přijde tato norma do Sněmovny, určitě projde velkou většinou. Ale k tomu, aby tato norma mohla tady zaznít a abychom ji mohli odsouhlasit, musíme mít dostatečnou kapacitu míst v mateřských školách. A já jsem se dozvěděla, že v pondělí právě schválila vláda program, kdy obce nebo zřizovatelé budou moci mateřské školy budovat s pomocí státu.

To je ten důvod, proč tak dlouho hovořím o mém prvním pozměňujícím návrhu, který je obsažen ve sněmovním dokumentu 870, a to je omezení doby pobytu dětí v dětských skupinách od jednoho roku – mám to tam ve variantách – do čtyř let, a druhá varianta je od jednoho roku do pěti let. Navrhla jsem to tam proto, že už v současné době mám zjištěno, že i tam, kde nejsou místa v mateřských školách, tak téměř 99,5 % dětí starších čtyř let a starších pěti let je ve školkách umisťováno. Nejsou umisťovány ty malé děti. To je důvod, proč jsem navrhla to omezení, protože bych byla ráda, aby dítě, než půjde do základní školy, opravdu prošlo klasickým předškolním zařízením s rámcově vzdělávacím programem, jako je mateřská škola. To je důvod předložení mého variantního návrhu. Bude na vás, jestli se rozhodnete pro jedna až čtyři nebo jedna až pět let omezení pobytu v dětské skupině.

Druhá věc. Ze začátku jsem hovořila o tom, že by dětské skupiny, jejich výchovný program a program péče o dítě měla kontrolovat školní inspekce. Je to samozřejmě nesmysl, protože tím pádem by se z dětské skupiny stalo školské zařízení a to je to, co nechceme. Proto tam mám druhý pozměňovací návrh k § 21, že kontrolu může v těchto dětských skupinách provádět příslušný obecní úřad, trojková obec.

Poslední věc, kterou navrhuji a která je, pokud zákon projde, doprovodným usnesením, a to je, aby ministr školství a ministr zdravotnictví zasedli společně k jednacímu stolu a jednali o snížení hygienických norem pro zřízení mateřské školy. Jeden možná legrační příklad, ale příklad za všechny. Když jste v roce 1995 chtěli zřídit mateřskou školu, stačil vám pozemek takový, že když zůstane zahrada, tak na jedno dítě byly dva metry čtvereční. Ve druhé polovině devadesátých let se tento rozměr změnil na čtyři metry čtvereční. Co to znamená? Že tam, kde uzavřeli mateřské školy a řekli, že je budou provozovat, že je otevrou, že je neprodají, tak oni je otevřít nemohou, protože jim chybějí dva tři čtvereční metry na

dostatečnou zahradu, a další a další. Proto navrhuji v tomto doprovodném usnesení, aby se začalo jednat o snížení těch norem. Je to ještě z jedné věci. V mnoha obcích řeší nedostatek mateřských škol těmi modulovými systémy, které mohou na přechodnou dobu, kdy je nedostatek míst v mateřských školách, perfektně sloužit. Nemohou, protože pozemek té mateřské školy, kde by to přistavěli, jsou to většinou sídlištní školy, není tak velký, aby škola mohla být provozována.

Proto bych vás moc prosila, vážení kolegové, jestli schválíme tento zákon, abychom schválili i toto podpůrné opatření, abychom uvolnili starostům a zřizovatelům ruce. To nám také vlastně otevře cestu i ke změně zákona č. 561/2005 Sb., abychom mohli zavést poslední ročník mateřské školy jako první povinný ročník, kdy dítě navštěvuje školu.

Omlouvám se, že jsem vám to tak rozsáhle vysvětlovala, ale bohužel jsem nebyla členkou Poslanecké sněmovny, když byl zákon v prvním čtení.

Děkuji vám za pozornost a prosím o podporu svých pozměňujících návrhů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Nyní prosím k mikrofonu další řádně přihlášenou do rozpravy, a to paní poslankyni Langšádlovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Dříve než začnete, poprosím kolegy, aby ztišili své hlasy, popřípadě šli vyjednávat své záležitosti ven z jednacího sálu. Děkuji.

Poslankyně Helena Langšádlová: Krásné dopoledne, dámy a pánové, vážená paní předsedající.

Chtěla bych poděkovat Ministerstvu práce a sociálních věcí, že předkládá návrh zákona o dětské skupině. Ano, je naší povinností vytvářet alternativy péče o dítě. Je naší povinností vytvářet alternativy pro rodiče, kteří chtějí sladit svůj profesní život s životem rodinným. (Hluk v sále neutichá.)

Bez pochyby je zde velká diskuse o věku dětí, velikosti skupin, pedagogické práci v dětské skupině a všechny tyto diskuse jsou samozřejmě oprávněné. Nicméně jsme tady 25 let svědky toho, jak z iniciativy rodičů vznikají mnohé aktivity, které poskytují již dnes tisícům dětí péči dětem právě v tomto předškolním věku. Jsou to alternativy v podobě mateřských center, rodinných center, lesních školek. Mnohá tato zařízení vznikla bez jakékoliv finanční podpory státu. (V sále se ozývá šššš na ztišení hladiny hluku.) Většina těchto zařízení vznikla na základě potřeb rodičů. A jsou to právě rodiče, kteří mají právo si rozhodnout o tom, v jakém prostředí, v jakém zařízení má být péče pro jejich děti poskytována.

Chtěla bych vás, vážení kolegové, upozornit, že bude-li přijat tento zákon v podobě, jak je předložen, tak všechny tyto alternativy, které se nevejdou do návrhu zákona, tímto likvidujeme. Jsou to především některá mateřská, rodinná centra a lesní školky, do kterých chodí tisíce dětí. Považuji toto za nepřijatelné. My máme alternativou mateřských center vytvořit novou variantu péče o děti. Samozřejmě že tím základem vždycky budou mateřské školy. Je velmi dobře, pokud zde vzniknou dětská centra tak jako v mnoha zemích Evropy. Ale naléhavě vás prosím, abychom současně nelikvidovali ještě fungující varianty.

A to, že je tam roční odklad, kde ještě rok budou moci například lesní školky fungovat, považuji za naprosto nedostatečné, protože z jednání, kterých jsem se zúčastnila, nic nenaznačovalo, že by byla šance do roka právě tento problém zajistit, vyřešit. Proto vás velice naléhavě prosím, abyste podpořili pozměňující návrh přijatý na komisi pod body C6 až C9,

protože tím zajistíme dobrovolnou registraci a existenci, další existenci mnoha zařízení, která velmi dobře slouží v péči o děti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Chalánkovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jenom krátce.

Chtěla bych jednak navázat na svoji předřečníci paní kolegyni Langšádlovou. Jsem velice překvapena, že zde skutečně hrozí ohrožení institutu lesních školek. Dále se domnívám, že tak zásadní změna a taková možnost by měla být doprovázena širokou celospolečenskou shodou a nikoliv takovým poměrně ještě velice košatým debatováním a na plénu Sněmovny. Domnívám se, že by bylo dobré, aby některé věci, které jsou nevyjasněné a nevydiskutované i na základě jednání výborů a komisí, kde hrozí skutečně ohrožení těchto lesních školek a některých mateřských center, poskytování služeb péče o dítě, tak bych si dovolila přednést procedurální návrh, až vystoupí mí kolegové v této debatě, na vrácení tohoto tisku do druhého čtení a opravení potřebných záležitostí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji váš návrh a budeme o něm hlasovat po ukončení rozpravy.

Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Kovářovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážená paní ministryně, ze stanoviska MPSV jsem vyrozuměla, že do režimu dětských skupin spadnou za současného právního stavu také lesní školky a mateřská centra. Podmínkou většiny poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové pro schválení návrhu je jednak schválení pozměňovacího návrhu, kterým se doba pro přizpůsobení nové úpravě prodlouží ze šesti na dvanáct měsíců, a jednak příslib paní ministryně, případně pánů ministrů, že během těchto dvanácti měsíců bude připravena a přijata taková úprava – jde zejména o hygienické předpisy, ale nejen o ně –, která po uplynutí této lhůty umožní existenci lesních školek a mateřských center, byť v jiné formě, ale v zásadě ve stejné podobě. Většina poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové je totiž přesvědčena, že přijetí zákona o dětských skupinách v žádném případě nemá znamenat jejich likvidaci.

Vážená paní ministryně, můžete příslibit, že tento požadavek na úpravu příslušných předpisů po přijetí zákona o dětských skupinách bude splněn? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní prosím k mikrofonu dalšího řádně přihlášeného, pana poslance Hovorku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chci se krátce vyjádřit k pozměňovacímu návrhu, který předložila paní poslankyně Nováková, který v podstatě chce, aby děti v dětských skupinách musely dodržovat nějaký individuální očkovací plán, respektive je to rozvolnění požadavku, který je klasický ve školkách, kde rodiče dětí musí dokládat, že děti jsou očkovány. Tento návrh je zřejmě inspirován různými skupinami, které se snaží zpochybnit význam očkování a snaží se v podstatě inspirovat rodiče, aby své děti neočkovali. To je fenomén této doby, kdy spousta rodičů podléhá informacím, které stahuje z internetu a které šíří různé nátlakové skupiny.

V podstatě stav, ve kterém se dneska nachází naše populace v České republice, je výsledkem dlouhé doby, kdy u nás bylo očkování na velmi dobré úrovni a byla velmi dobrá proočkovanost populace. Pokud se stane, že bude přibývat stále více dětí, které rodiče odmítnou z nejrůznějších důvodů a předsudků a v podstatě zavádějících informací očkovat, budou odsunovat očkování, těmto lidem se dneska technicky říká u lékařů odmítači očkování, dochází k tomu, že potom poklesne význam kolektivní ochrany v populaci. Pokud to procento očkovaných v podstatě klesne, může dojít k tomu, že nastane problém. Můžou se vrátit závažné nemoci, které byly považovány za vymýcené. Toto riziko samozřejmě roste v souvislosti s tím, jak se tlačí běženci z Afriky, z dalších zemí stále blíž k České republice a dostávají se do České republiky. Velmi varuji před tím, abychom podléhali tady těmto nátlakovým skupinám, které šíří dezinformace, které jsou nepodložené.

Je řada dětí, které nemohou být očkovány, protože to v podstatě jejich zdravotní stav nedovoluje.

Tyto děti jsou pokryty kolektivní ochranou, že je zajištěna určitá míra proočkovanosti v určitém procentu v dětské populaci. Pokud bude přibývat rodičů, kteří z nejrůznějších důvodů, ne závažných, budou odmítat očkovat své děti, pak tato kolektivní ochrana poklesne a může nastat to, že se vrátí nemoci, které byly považovány za vymýcené.

Myslím si, že bohužel český stát v této věci dělá velmi málo pro osvětu a vysvětlování významu očkování v ČR. Proto si vás dovoluji požádat, abyste tento pozměňovací návrh, který rozvolňuje kolektivní ochranu, nepodpořili. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a nyní tady mám faktickou poznámku paní poslankyně Novákové. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, jedním z důležitých posláních zastupitele, zástupce našich občanů, je, aby v rámci demokracie se objevil někdo, kdo vysloví, zformuluje názor menšiny. Já jsem tady již dvakrát říkala, že nejsem proti očkování. Ale zároveň tato skupina rodičů, jejímž hlasem já tady teď jsem, jsou rodiče, kterých si vážím, protože jsou to rodiče, kteří přemýšlejí velice zodpovědně o zdraví svých dětí. A jediné, co se domnívám, že bude cílem mého pozměňovacího návrhu, je to, že se o této věci začne mluvit, začne alespoň diskutovat. Ale jinak znovu opakuji, nejsem odpůrce očkování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni za dodržení časového limitu a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Nohavovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, stojíme před rozhodnutím, zda dětskou skupinu ano, nebo ne. Ano. Chceme-li tedy řešit problém nedostatku míst v mateřských školách dětskou skupinou, dobře, řešme jej, ale řešme jej na dobu trvání baby boomu, který během tří let pomine. Aktuální nedostatek míst je lokální a dočasný a již dnes dětské skupiny tam, kde je po nich poptávka, bez problémů fungují a žádný zákon takovou činnost nezakazuje. Proto je samotná tvorba zákona nadbytečná.

Dobře. Pokud už ho tedy máme mít, navrhuji omezení účinnosti tohoto zákona na dobu jeho aktuální potřeby, která kolem roku 2017 pomine. Tento pozměňovací návrh je i v souladu se strategií vzdělávací politiky ČR do roku 2020, kde je uvedena podpora dětské

skupiny jen jako dočasná alternativa, a to do doby navýšení kapacit mateřských škol. Prosím tedy Sněmovnu o podporu pozměňovacího návrhu na účinnost tohoto zákona na dobu tří let. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Dříve, než pozvu k mikrofonu paní poslankyni Maxovou, dovolu mi, abych přečetla dvě omluvy. Z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec Matěj Fichtner od 14 do 18 hodin z pracovních důvodů a paní ministryně Válková z jednání sněmovny od 12.30 do 16.00 hodin z pracovních důvodů. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Maxovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, vnímám, že toto téma poměrně vážně jiskří naší sněmovnou, a ráda bych se vyjádřila pouze k dobrovolné evidenci, která byla rozesílána vám všem poslancům na maily. Nepovažuji ji za šťastnou, protože zde existovala nějaká domluva, že pokud bude navrhovaná dobrovolná evidence, že se to vztáhne samozřejmě i na daňové úlevy, které budou mít pouze ti poskytovatelé, kteří se zaregistrují. Bohužel se tak nestalo.

Při tvorbě zákona o dětské skupině byly vyváženy dva zdánlivě protichůdné principy, a to princip svobody rodiče jako nositele rodičovské zodpovědnosti a princip garance kvality určené činnosti státem. Právě předmět činnosti, kterým je pravidelná péče o dítě, včetně dítěte velmi nízkého věku, byl důvodem, proč zákon o dětské skupině ve znění předloženém do Parlamentu ČR zakotvuje obligatorní evidenci poskytovatelů. S aktivním a zodpovědným přístupem rodiče je potom počítáno prostřednictvím ustanovení § 13 o dětské skupině, který umožňuje ponechat řadu otázek týkající se konkrétního zajištění péče o jeho dítě na jeho smluvním ujednání s poskytovatelem.

Zakotvení principu dobrovolné evidence znamená větší zdůraznění prvního z výše citovaných přístupů. V případě, že dojde k zakotvení principu dobrovolné evidence poskytovatele do zákona o dětské skupině, bude nutné upravit související opatření daňové podpory, která návrh provází ve formě – za prvé – daňové uznatelnosti nákladů na provoz vlastního zařízení péče o dítě předškolního věku zaměstnavatelem nebo jeho příspěvku na provoz zařízení, zajišťované jinými subjekty, včetně poskytovatelů z řad neziskového sektoru, pro děti vlastních zaměstnanců, za druhé – možnosti uplatnit daňové odpisy na pořízení vlastního zařízení péče o děti předškolního věku, tj. na pořízení hmotného majetku, a za třetí – slevy na dani rodiči v případě, že využije nerodičovskou péči o předškolní děti. Tato opatření by se však měla týkat jen služby explicitně právním řádem upravené, evidované či registrované a to v tomto případě zatím není dotaženo.

Pokud jde o samostatnou problematiku lesních školek, mateřských školek, jak jsou nazývány, já jsem zastáncem takové péče o děti, která není svázána neúměrně přísnými hygienickými a technickými požadavky na prostory, v nichž je tato činnost poskytována. Je pravdou, že při absenci úpravy v oblasti školských a navazujících technicko-hygienických předpisů by činnost poskytovaná členy asociace byla vtažena do regulace zákona o dětské skupině, který by de facto znemožňoval dosavadní fungování lesních mateřských škol. Nicméně se na základě sdělení zástupců asociace domnívám, že činnost lesních mateřských škol nemá být primárně předmětem úpravy zákona o dětské skupině, neboť ten neupravuje z povahy věci předškolní vzdělávání, ale pouze péči. Asociace vždy deklarovala svůj zájem poskytovat plnohodnotné předškolní vzdělávání a takto probíhalo i pilotní ověřování fungování lesních mateřských škol. Požadavek asociace je nutné vztahovat k předpisům, které upravují hygienické a technické požadavky na mateřské školy celkově, a odkazuje tak na potřebu zásadním způsobem revidovat tyto předpisy z hlediska jejich účelnosti a přiměřenosti

nejen ve vztahu k charakteru činnosti, na který se zaměřují členové asociace, ale rovněž ve vztahu k zřizování mateřských škol obecně. O tom mluvila i paní poslankyně Bohdalová.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se moc omlouvám, ale prosím kolegy, aby ztišili své hlasy.

Poslankyně Radka Maxová: Právě tyto předpisy mohou být důvodem, který mnoho potenciálních zřizovatelů, včetně územních samospráv, odrazuje od zřizování nových mateřských lesních škol. V této souvislosti byly zaznamenány poslanecké výzvy směrem k Ministerstvu zdravotnictví, k Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy a rovněž k resortu Ministerstva práce a sociálních věcí, aby byla společně hledána řešení v oblasti úpravy citovaných norem.

Ministerstvo práce a sociálních věcí vyjadřuje těmto iniciativám podporu, a proto navrhuje upravit přechodné ustanovení návrhu zákona o dětské skupině tak, aby byla až na jeden rok prodloužena doba, do které musí poskytovatelé služby spadající do působnosti zákona o dětské skupině splnit požadavky, jež na ně zákon klade.

Toto přechodné období lze využít také k úpravě technicko-hygienických požadavků, která bude vyhovovat i tzv. poskytovatelům lesních mateřských škol. Jak již zde bylo sděleno paní poslankyní Kovářovou, byli bychom rádi, aby Ministerstvo práce a Ministerstvo zdravotnictví včetně poslanců vyvinuli maximální úsilí na to, aby se doba jednoho roku využila a lesní školky, školy byly zachovány. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Nyní mám do rozpravy přihlášeného pana poslance Svobodu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych se nejprve zabýval pozměňovacím návrhem kolegyně Novákové týkajícím se očkování dětí.

Očkování dětí je vážná věc. V současné době máme proočkovanost dětské populace zhruba na úrovni 91,1 %. To je zásadní číslo, protože pokud ta proočkovanost je nad 80 %, znamená to, že infekce se zde vlastně nevyskytuje a i dítě, které nebylo proočkováno z nějakých vážných důvodů pro alergii nebo pro něco, vlastně tu infekci nemůže dostat. Na druhou stranu jako pravicový politik samozřejmě chápu právo rodiče o svém dítěti rozhodovat. Dovolte mi k tomu říci několik čísel. V roce 2011 těch, co odmítli očkování, bylo 110, v roce 2012 asi 123 a v loňském roce jich odpíralo očkování 210. To jsou čísla, která znamenají skutečně velmi minoritní skupinu.

Na druhou stranu zde máme zákon, který hovoří o očkování jako povinném. V okamžiku, kdy budeme hlasovat o tom rozvolnění, o tom, že řekneme, že je individuální očkování možné, tak jenom upozorňuji, že celou zodpovědnost přenášíme na dětského lékaře. To je obrovský problém, protože on ze zákona musí dítě očkovat a nemá ho očkovat jenom z důvodu zvláštního zřetelehodných – alergie, infekce a tak dále, to, co je vyjmenováno. Dětské lékaři se s tím nějakým způsobem vyrovnávají. Oni vědí, jak je opravdu složitá diskuse s rodiči, ale podle informací, které mám, protože k dětským lékařům mám velmi blízko, vím, že i ty problematické případy, kdy rodiče to odpírají, dovedou nějakým způsobem vyřešit a medicínsky pohlídat. V okamžiku, kdy otevřeme prostor pro to, že vlastně nějaký jiný zákon bez ohledu na to, že máme povinné očkování, ten prostor otevírá, může to znamenat, že počet odpíračů bude narůstat.

Já tedy znovu opakuji, máme tady na stole dvě věci, které jsou proti sobě. Jedna věc je svoboda rozhodování a na druhé straně věc toho, že když procento proočkovanosti poklesne, zmizí ten pozitivní význam očkování. A já bych se velmi přimlouval za to, abychom rozhodování o tom, co se má nebo nemá s očkováním dělat, nechali na dětských lékařích, kteří s rodinou pracují, znají ji, znají její problémy a budou za to také nést zodpovědnost. Nezapomeňme, že v tomto případě kromě zodpovědnosti rodičů zde máme zodpovědnost příslušného lékaře a nemůžeme do jeho zodpovědnosti zasahovat, že mu dáme další kontradiktorní příkaz.

A co se týče té druhé věci, která se tu diskutuje, to znamená lesní školky nebo školy, byl bych velmi rád, kdyby to, co funguje, bylo zachováno, i když je mi také jasné, že se jedná o velmi malé číslo těch fungujících školek, ale fungují. A bylo by velmi nesprávné, kdybychom je nějakým opatřením postavili mimo zákon nebo jejich situaci ztížili.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji pane poslanče. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Tudíž rozpravu končím a táži se paní navrhovatelky, zda má zájem o závěrečné slovo. Prosím, paní ministryně. (Hluk v sále.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem se chtěla jen velice stručně chtěla vyjádřit k problematice lesních školek. Já jsem pro to, abyste vy odsouhlasili ten pozměňovací návrh, který prodlužuje přechodné období na 12 měsíců. V tu dobu je čas na to, abych se já jako ministryně práce a sociálních věcí, ministr zdravotnictví a ministr školství, abychom se dohodli na tom, za jakých podmínek tady do budoucna lesní školky a mateřská centra mohou fungovat, protože samozřejmě v žádném případě není naším zájem těmto zařízením znemožnit existenci. Nicméně na druhou stranu je myslím zájmem nás všech, ať už je ta alternativa jakákoli, aby měla alespoň nějaká pravidla.

Jinak se rozhodně přimlouvám za schválení tohoto zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní ministryně. Táži se paní zpravodajky, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pak se táži ještě dalšího zpravodaje, pana poslance Zdeňka Soukupa, zda má zájem. Nemá. A pan poslanec Ploc? (Nevěnuje pozornost.) Máte zájem o závěrečné slovo, pane poslanče? (Nemá.) Není tomu tak.

Nyní tedy přivolám kolegy z předsálí. V rozpravě padl návrh na opakování druhého čtení tohoto zákona. Dříve, než zahájím hlasování, ještě zkontrolujeme přítomnost poslanců. Všechny vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu zaregistrovali svými kartičkami. (V sále je velký šum.)

Děkuji a opakuji, že hlasujeme o návrhu na opakování druhého čtení tohoto zákona.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování pořadové číslo 108, do kterého je přihlášeno 171 poslanců, pro 61, proti 80. – Objevila se mi tady faktická poznámka poslance Kořenka. Omyl. – Děkuji. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím paní zpravodajku, aby oznámila postup při hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřila. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dovolte mi, abych vám přednesla návrh postupu hlasování vládního návrhu zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů. Je to sněmovní tisk číslo 82. Musím říct, že je to dosti náročné, takže budu ráda, když budete věnovat pozornost.

Vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové, kolegyně, dovoluji vám, abych vás nejprve seznámila s celou procedurou hlasování, kterou bychom schválili, a potom přistoupili k hlasování o vlastních návrzích.

Ve druhém čtení návrhu zákona nebyl podán návrh na zamítnutí, proto můžeme hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích uvedených v tisku 82/4. (Hluk v sále ustal.)

Jako první by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písmenem A, A1, A2, A3 – usnesení výboru pro vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu týkající se § 3 a doplnění poskytovatelů o spolky.

Dále by potom nebyly hlasovatelné pozměňovací návrhy uvedené pod písmenem B1, B2, B3 – jde o pozměňovací návrhy z usnesení výboru sociální politiky, a také písmene C3, C4, C5 – jde o pozměňovací návrhy z usnesení stálé komise pro rodinu. Tyto jsou totožné.

Další skupinou hlasování by tvořily zbylé pozměňovací návrhy pod písmenem C, nejprve C1, zrušují se slova "hlídání", potom společně o C2, C6, C7, C8, C9, C10, C11, C12 – týká se dobrovolného vstupu do systému poskytování péče o dítě v dětské skupině podle předpokládaného zákona, a dále o C13 úprava přechodného ustanovení.

Zde bych upozornila, že bude-li schválen C1, nelze již hlasovat o J1, protože jsou totožné. Dále bude-li schválen C13, nelze již hlasovat o J2, jsou také totožné. Bude-li schválen C1 nebo C2, C6 až C12, nelze již hlasovat o D a E kromě bodu E3. A bude-li schválen C10 a C11, nelze hlasovat o G3 a G4.

Věřím, že se všichni orientujete. (Smích v sále.)

Ještě podotýkám, že C3, C4 a C5 nejsou hlasovatelné, když bude hlasováno o A.

Dále za třetí: Následně bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích přednesených ve druhém čtení návrhu zákona, které jsou uvedeny pod písmenem D, E, F, G, H, I, J, a doprovodným usnesením takto:

Doporučuji, abychom se nejprve vyrovnali s těmi pozměňovacími návrhy, které se týkají § 2, tj. rozpětí věku dítěte, dokdy můžete navštěvovat dětskou skupinu, a jedná se o pozměňovací návrhy pod písmeny D, E, kromě E3, F, G1 a H1 varianty A a B a v tomto pořadí. Bod 3.1 pozměňovací návrh poslankyně paní Marty Semelové, písmene E1 plus E2.1 plus E2.2 plus E4, je to nový text § 2 do tří let věku a věcně s tím související vzdělávání. Zde je tento pozměňovací návrh ale hlasovatelný, pouze nebude-li schváleno C1 nebo C2 a C6 až C12.

Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu paní poslankyně –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se omlouvám, ale hlasování je opravdu složité, prosím o vaši pozornost.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Chtěla bych jen podotknout, že všichni garanti klubů dostali tento návrh postupu hlasování, takže jsou seznámeni.

Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Jany Hnykové, který je pod písmenem F, a je to do čtvrtého roku věku. Je ale hlasovatelný, pouze dojde-li

k hlasování o předchozím, tzn. o E1 plus E2.1 plus E2.2 plus E4, a toto nebude schváleno. Nevadí zde ani schválení C1 ani C2 a C6 až C12.

Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu poslankyně Aleny Nohavové, který je pod písmenem G1, a je to do dosažení čtvrtého roku věku. Zde zase upozorňuji, že je hlasovatelný, pouze dojde-li k hlasování o pozměňovacím návrhu pod F a toto nebude schváleno. Zde také nevadí schválení C1 ani C2 a C6 až C12. Tento pozměňovací návrh je věcně stejný jako pozměňovací návrh pod písmenem F, pouze se odlišují slovem "dosažení".

Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Vlasty Bohdalové, která má pozměňovací návrh pod H1, varianta A, a je to do konce školního roku, v němž dítě dosáhlo čtyř let věku, a je hlasovatelný, pouze dojde-li k hlasování o G1 a toto nebude schváleno. Zde opět nevadí schválení C1 ani C2 a C6 až C12.

Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu také poslankyně Vlasty Bohdalové a je to H1, varianta B, do konce školního roku, v němž dítě dosáhlo pěti let věku. A zde opět upozorňuji, že je hlasovatelný, pouze dojde-li k hlasování o H1, varianta A, a tento nebude schválen. Zde opět nevadí schválení C1 ani C2 a C6 až C12.

A dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu poslance Zdeňka Soukupa, který je pod písmenem D, a nové znění § 2 do konce školního roku, v němž dítě dosáhlo pěti let věku. A zde opět upozorňuji, je hlasovatelný, pouze nebude-li schváleno C1 nebo C2 a C6 až C12 anebo dojde-li k hlasování o H1, varianta B, a tato nebude schválena.

Dále bychom se přesunuli do další skupiny hlasování – teď jsme se vyrovnali s věkem dítěte –, abychom se vypořádali se zbytkem přednesených poslaneckých návrhů, a to takto:

Pozměňovací návrh paní poslankyně Semelové pod bodem E3 a týká se § 8 – stravování.

Dále pozměňovací návrh paní poslankyně Nohavové pod G2, týká se § 6, doplňuje odstavec 4 – neziskovost poskytované služby.

G3 a G4 je jedno hlasování a týká se § 22 a § 23 – princip neziskovosti poskytované péče. Jsou ovšem hlasovatelné, pouze nebude-li schváleno C10 a C11.

Dále bychom hlasovali o G5, týká se § 32 – účinnost.

Poté bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Bohdalové pod bodem H2, týká se § 21 – kontrola.

Dále paní poslankyně Novákové pod bodem I a týká se § 11 odstavce 1 písmeno i) – očkování dítěte.

Dále pozměňovací návrh paní poslankyně Maxové pod bodem J1. – Myslím, že se v tom všichni vyznáte, jste super. – Týká se § 2. Zde se zrušují slova "hlídání" a je hlasovatelný, pouze nebude-li hlasování o C1.

Dále paní poslankyně Maxové pod bodem J2, týká se § 25. Zde se mění lhůta z 6 na 12 měsíců. Je hlasovatelný, pouze nebude-li hlasováno o C13.

Už se blížíme k závěru.

Jako další by bylo hlasování o návrhu doprovodného usnesení, které předložila paní poslankyně Vlasta Bohdalová.

Poslední by bylo hlasování o zákonu jako celku.

Tolik k proceduře hlasování a požádala bych Sněmovnu o jejich schválení. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní zpravodajce. Dříve než přistoupíme k hlasování o schválení procedury, s přednostním právem je přihlášen pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Myslím, že to je standardní k návrhu procedury, že to není s přednostním právem.

Chtěl bych navrhnout drobné změny, v tom návrhu na postup při jednání. (Smích v sále.)

Podle mě jsem nic vtipného neřekl, ale dobře.

V bloku v bodě C, když vyloučíme C3, C4, C5, které se opakují s B1 a B2, B3 a A1 a A2 a A3, jste navrhovala, abychom kromě C1 o ostatních bodech C2, C6 až C12 hlasovali v jednom bloku. Já navrhuji, abychom o každém z nich hlasovali zvlášť, stejně tak jako budeme hlasovat zvlášť o bodě C13. To znamená, z toho bloku vy jste chtěla si těch sedm podbodů jedním hlasováním. Myslím, že je to páté nebo šesté.

Nejdříve se chci zeptat a pak bych případně měl pozměňovací návrh.

Poprosil bych, kdyby nerušili paní zpravodajku. Teď přednáším návrhy. Omlouvám se, ale není to úplně jednoduchá procedura a chci minimalizovat riziko, že nebudeme hlasovat úplně přesně tak, jak chceme.

Pak se chci zeptat. Paní zpravodajka tu přednášela jakoby návrh postupů, jak budeme hlasovat, řeknu to zjednodušeně, o tom rozptylu věku. Tam je návrhů asi sedm nebo osm. Dobře. Autoritativně říkala, že nejdříve musíme hlasovat o 1 až 4, pokud to neprojde, budeme hlasovat o 1 až 4 v jiné dikci, se slovy "dosaženého", a když neprojde 1 až 4 se slovem "dosaženého", budeme hlasovat o 1 až 4, když toho dosáhne v průběhu školního roku, kdy má to dítě narozeniny. Mě by zajímalo, proč jste zvolili tento postup? Mně to přijde naprosto nelogické, že jste vybrali jeden. Já tam logiku nevidím. Teď říkáte: O tom druhém nemůžeme hlasovat, pokud se bude hlasovat o tom prvním. Tam mi skutečně nedošlo, proč jste to takto zvolili. Pokud by to bylo na mně, doporučoval bych, abychom hlasovali nejdříve čtyři nebo pět, v orientačním, to se dá. Když rozhodneme čtyři, tak víme, že vybereme ze tří variant, jak především navrhovatelky navrhovaly, jak posoudit, kdy je konec toho období. Nejrozumnější je školní rok, protože když se někdo dožije 12. května čtyř let, dítě, tak 13. května zůstane doma podle té dikce, když je to přesně do věku čtyř let.

Ale spíš nejdřív odpovědět, pak bych přijal změnu. Mně to přijde lepší rozhodnout orientačním hlasováním, jestli čtyři nebo pět. O tom jednom roku myslím není spor, tam je shodný návrh. A když rozhodneme čtyři nebo pět, tak já navrhuji nejprve hlasovat o tom – myslím, že to byla paní poslankyně Bohdalová, teď nevím ten (nesrozumitelné), to se omlouvám, do konce školního roku, v kterém dítě dosáhne čtyř let. To mi přijde jako nejrozumnější. A to by mělo být jako první. Ale takhle to není navrženo. Nejdřív je navrženo bez těch slov dosažených čtyř let, pak je varianta dosažených čtyř let a pak je tohle. Mně to přijde ale logické naopak.

Takže to jsou vlastně dva návrhy. První, u bodů C4 až C12, a potom otočit, případně nejdříve rozhodnout, jestli čtyři nebo pět, a pokud čtyři, tak rozhodnout o té dikci během školního roku. A v okamžiku, kdy to schválíme, tak všechny ostatní můžeme prohlásit za nehlasovatelné, které se týkají toho věkového rozpětí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. A nyní s přednostním právem pan poslanec Kalousek... (Poslanec Kováčík připomíná posunkem předsedající své přihlášení.) Pan poslanec Kováčík, pan poslanec Kalousek a k proceduře paní poslankyně Bohdalová.

Poslanec Pavel Kováčík: Taky mám přednostní právo, paní předsedající, a přihlásil jsem se přece jenom dřív.

Já nepamatuji, že by takto složitá procedura tady byla – nebo alespoň hodně dlouho tady takto složitá procedura nebyla. A alternativní návrhy, které přednesl pan kolega Stanjura a které zajisté přednese i pan kolega Kalousek, jdou natolik do podrobností, že bych rád, abychom se s tím vyrovnali naprosto v pořádku, abychom nedošli k situaci, kdy Sněmovnu opustí špatně odhlasovaný zákon, špatně odhlasované pozměňovací návrhy a kdy by nás mohli třeba i opravovat ze Senátu potom, samozřejmě s chutí jim vlastní. Proto bych poprosil až poté, až padnou všechny návrhy změny procedury, o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání dvaceti minut, aby si všechny ty návrhy, které tady vůči proceduře padnou, mohla zpravodajka, navrhovatelé změn a legislativa vyjasnit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, pane předsedo. Učiníme tak. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dopředu se omlouvám, protože předložím návrh, který je poněkud nestandardní a pro většinu z vás asi nebude přijatelný, ale pro klid svědomí ho přece jen přednesu.

Dlouholetá zkušenost jak státního úředníka, tak poslance mi říká (úplné ticho v sále) – na základě tohoto množství pozměňujících návrhů a takto komplikované procedury, že budeme-li to hlasovat a odhlasujeme-li dnes tento návrh, ať již jakkoli, nemůže to skončit jinak než paskvilem. Prostě to nemůže skončit jinak než paskvilem. Já tedy velmi prosím, protože mám pocit, že z toho souboje osobních názorů i politického boje se nám trochu vytratilo to dítě. To už tady v té diskusi nevidím. Zákon o dětské skupině, ale to dítě už tam nevidím. Já velmi prosím, jestli byste nezvážili – je to opravdu jenom prosba, je nestandardní – kdyby dnes, kdyby teď v tuhle chvíli libovolný ministr otevřel rozpravu, tak umožní v rámci té rozpravy předložit znovu návrh na buď přerušení do příští schůze, třeba mimořádné, nebo na znovunavrácení do druhého čtení... Ne, to už nejde. Takže na přerušení a napříč politickým spektrem by se mohla sejít odborná skupina našich kolegů, kteří se tomu věnují, a pokusit se najít nějaké východisko, na jehož konci by nebyl paskvil. Jestli se dnes do toho hlasování pustíme, paskvil je stoprocentní jistota, která z nás vypadne. Prosím zvažte to.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s přednostním právem pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já se omlouvám, že jsem paní kolegyni (poslankyni Bohdalovou) předběhl, ale udělal jsem to proto, že chci navázat na pana kolegu Kalouska. A myslím si, že ta procedura je neobvykle složitá, že opravdu dlouho tady taková nebyla. My jsme teď slyšeli několik návrhů, jak ta procedura má vypadat, ale těžko z nás si v takovém množství tu proceduru někdo dokáže představit, aniž bychom ji měli na papíře před sebou, nevidíme to. A opravdu se může stát, že ten zákon nebude takový, jaký bychom si všichni představovali, aby opustil Poslaneckou sněmovnu.

Já chci podpořit ten návrh, který jsme tady slyšeli, a minimálně ho pevně zařadit na nějaký jiný den nebo možná na nějakou jinou schůzi. Ale myslím si, že by to bylo dobře pro ten zákon a pro občany České republiky. Děkuji. (Potlesk z řad Úsvitu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Bohdalovou.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, ona ta procedura není až tak složitá, jako složitě byla vysvětlována. Ale já bych chtěla vysvětlit jenom ty čtyři roky. V tom jednom návrhu je: po dosažení čtyř let věku dítěte. Co když se stane, že dítěti budou čtyři roky v lednu – to ho na ty čtyři měsíce školního roku budeme přerazovat někam jinam? A v tom mém návrhu je: po dosažení čtyř let věku v daném školním roce. Čímž říkáme, že dítě, když ve školním roce dosáhne čtyři roky, to může celé absolvovat v té dětské skupině. Takhle jednoduché to je. A proto já jsem dávala návrh s tím dokončením školního roku. To je vše. Děkuji. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní s přednostním právem pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, my se dostáváme do situace, ze které bude těžko úniku bez ztráty kyticí. A já bych se proto v této chvíli připojil k prosbě pana kolegy Kalouska, aby kterýkoli z ministrů či ministryň znovu otevřeli rozpravu, aby mohl být načten návrh na přerušení s tím, že je možné garantovat, že to přerušení může být do tohoto pátku, aby se v pátek – v den, kdy řádně třetí čtení lze provádět – konalo třetí čtení poté, co si vyjasní předkladatelé procedury, zákona, všichni, kdo měli ty pochybnosti. Abychom si tady nemuseli vysvětlovat jednotlivé pochybnosti znovu ve věcné diskusi, protože by to stejně k ničemu nevedlo. Rozhodující je otázka té procedury, aby se něco špatně neprovedlo. Pokud, prosím pěkně, bude reagováno na naši společnou prosbu o znovuotevření rozpravy a návrhu na přerušení, je bezpředmětná moje žádost o přestávku na poradu klubu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a mám tady faktické poznámky, které nemohu pustit, protože je po rozpravě. Takže pouze pokud máte připomínky k proceduře. A myslím tím paní poslankyni Maxovou a pana poslance Kolovratníka. Není tomu tak? Není. Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, ona ta procedura není tak složitá. Ona paní zpravodajka si to trochu užívala a vyvolala dojem, že je to složitě. Ale kdo jste ve Sněmovně déle, tak jistě mi dáte za pravdu, že jsme tady měli podstatně složitější tisky. Tam se několik návrhů dubluje a některé jsou tam i třikrát.

Ale dobře. Pokud tady byla avizována přestávka klubu KSČM, tak vzhledem k tomu, že na 12.30 máme naplánované volby a po obědě máme pevně zařazené body, tak nám stejně asi nezbude nic jiného než hlasovat v pátek. Ale já chci říct, že ti, kteří se zabývají touto materií, tak to diskutují na půdě Sněmovny několik měsíců a velmi dobře vědí, co mají před sebou a o čem budou hlasovat. Takže není to tak, že by se v tom nikdo nevyznal a že by z toho vzešel nějaký paskvil, jak tady zaznělo. Já myslím, že není vůbec žádný problém hlasovat. A ti, kteří se tím zabývali, vědí, o čem to je. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru a potom pan premiér.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Souhlasím s panem předsedou Sklenákem. Myslím si, když nebudeme dál mluvit a využijeme těch 20 minut, tak jsme schopni to za 11 minut do voleb odhlasovat. Já souhlasím s tím, že to není nic dramatického. Moje pozměňovací návrhy také nejsou dramatické. V zásadě byly jenom tři. Z jednoho hlasování se udělá sedm. Myslím, že jsme schopni to odhlasovat.

Chci říct, že jestli legislativní návrh je paskvil, nebo není, o tom nerozhoduje procedura nebo počet pozměňovacích návrhů, ale obsah toho, jak to vlastně na konci dopadne. Takže já osobně se toho neobávám a myslím, že jsme to schopni zvládnout dneska. Už taky nemluví, ať se za 20 minut můžeme sejít a před volbami, tak začnou o pět minut později, to zvládneme. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan premiér, tudíž otevírá rozpravu k tomuto bodu.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Dobrý den. Chtěl bych jenom srdečně pozdravit Poslaneckou sněmovnu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan poslanec Kováčík. (V sále je neklid.)

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, jenom dvě krátké věci. Chtěl bych se ohradit proti tomu, že si tady zpravodajka něco užívala. Myslím si, že je spíše potřeba jí vyjádřit úctu a poděkování, že skoro téměř napoprvé, a potlesk tady koneckonců zazněl, si poradila s tak složitou materií a snažila se velmi upřímně vysvětlit všechny souvislosti, které mohou nastat. Takže informovala Poslaneckou sněmovnu podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. To za první.

A za druhé. Myslím si, že je dobře, kdybychom teď přerušili projednávání tohoto bodu do tohoto pátku, máme-li tam nějaké pevně zařazené body ve třetím čtení, tak bezprostředně po nich, pokud nemáme, tak jako první bod ve třetím čtení v pátek bychom pokračovali. Tento návrh tady teď předkládám. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Lze to. Může to být jako první bod v pátek. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, budeme o něm hlasovat bez rozpravy. Pro jistotu sezvů všechny přítomné poslance, kteří jsou v předsáli.

Zahajuji hlasování o procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu a přesunutí jeho jednání jako pevně zařazený bod v pátek. Kdo je pro? Proti?

Hlasováním končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 109, do kterého je přihlášeno 177 poslanců, z čehož 93 bylo pro, proti 31. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Přerušuji tedy jednání tohoto bodu. (Neklid v sále.) Pokud je to faktická, tak vás nemohu pustit k mikrofonu. Je mi líto, protože je uzavřená rozprava.

Poslanec Bronislav Schwarz: Chtěl bych jenom, že mi nefungovalo hlasovací zařízení. Nemohl jsem hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže to je námitka. Dobrá, budeme tedy hlasovat o námitce o hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Vynuluji hlasování. Všechny odhlásím a znovu poprosím o vaše přihlášení. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné.

Nyní tedy zahajujeme znovu hlasování o námitce k hlasování. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasováním končím a konstatuji, že námitka byla přijata.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu na přerušení jednání bodu č. 79.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh na přerušení projednávání. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 112, do kterého je přihláшено 172 poslanců, z čehož pro 79, proti 62. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já respektuji a snad i trochu závidím, že většina z vás má bystřejší intelekt než my, ale přesto prosím o pochopení vůči nám pomalejším, že si proceduru musíme srovnat, a proto prosím o přestávku na jednání poslaneckého klubu TOP 09 v délce 25 minut.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Přerušuji tedy jednání do 12.30, kdy budeme pokračovat v pevně stanoveném programu.

(Jednání přerušeno ve 12.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, budeme po pauze pokračovat v jednání. Ve 12.30 máme pevně zařazené body. Jsou to volební body. První z nich je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Já bych poprosil, aby se ujal slova předseda volební komise, pan poslanec Martin Kolovratník a seznámil nás s tím, co nás v pevně zařazených bodech čeká. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Děkuji za slovo i za to, že se můžeme v pevně stanovený čas dostat a přistoupit k navrženým volebním bodům. A já tedy z režimu dopravy a dopravní infrastruktury nyní přepínám do režimu volební komise a předstupuji před vás coby předseda volební komise. Provedu vás třemi volebními body. Garantuji, že dnes bychom měli být rychlí a svižní. Ty body jsou poměrně jednoduché. Ve dvou případech budeme hlasovat standardním tajným způsobem ve Státních aktech, jak jste navykli. Pojdme tedy k tomu.

Začínáme bodem

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Volební komise obdržela ve stanovené lhůtě – bylo to včera, 17. června – následující návrhy na změny v orgánech Poslanecké sněmovny od poslaneckých klubů a přijala k nim své usnesení číslo 67, které bylo včera ihned po jednání komise rozesláno předsedům poslaneckých klubů.

Co se týká rezignací, byla navržena rezignace pana poslance Martina Novotného z klubu ODS ve vyšetřovací komisi Sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard.

Co se týká nominací, tak ty jsou tři na "protivku" proti zmíněné rezignaci. Je to nová nominace poslance Marka Bendy, ODS, do vyšetřovací komise Sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard. Dále registrujeme dvě nové nominace. Za prvé je to do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Poslanecký klub sociální demokracie nominuje Petra Kořenka a do výboru pro evropské záležitosti také sociální demokracie nominuje pana poslance Pavla Ploce. V obou případech je to nominace za bývalého poslance Jiřího Zimolu, který, jak víte, již poslancem není.

Dále v rychlosti připomenu, že zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích lze provádět pouze se souhlasem Poslanecké sněmovny. Volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád nestanoví způsob hlasování. Jistě všichni dobře víte, že tyto volby nebo volba o změnách v orgánech vždy probíhaly veřejným hlasováním. Navrhuji tedy já jako zástupce volební komise i v tomto případě hlasování veřejné pomocí hlasovacího zařízení.

Pane předsedající, doporučuji, aby po rozpravě k navrženým kandidátům nejprve Sněmovna jedním hlasováním konstatovala rezignaci poslanců a poté aby provedla volbu nových členů Poslanecké sněmovny, tak jak je navrhly poslanecké kluby. I zde navrhuji volbu veřejnou pomocí hlasovacího zařízení en bloc, pokud v rozpravě nebude dán jiný návrh. Prosím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane předsedo. Otevírám rozpravu. V tento moment neviduji žádné přihlášené do rozpravy. Je tomu tak. Vzhledem k tomu, že se do rozpravy nikdo nehlásí, rozpravu končím. Budeme postupovat tak, jak bylo navrženo. To znamená, že budeme v těchto bodech postupovat veřejným hlasováním. Táhá se, zda někdo vznáší námitku proti zvolenému postupu. Není tomu tak. Budeme tedy postupovat veřejným hlasováním a dále budeme postupovat podle pokynů předsedy volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji. Ještě jednou připomenu – o návrhu na veřejné hlasování se nehlasuje, je odsouhlaseno. Pane předsedo, prosím, abyste teď nechal hlasovat o rezignaci poslanců v orgánech Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Bylo předneseno, hlasujeme o rezignaci poslanců. Dávám hlasovat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 113. Kdo je pro rezignaci, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování pořadové číslo 113. Přítomno je 168 poslanců, pro bylo 135, proti nikdo, takže návrh tohoto usnesení byl přijat. Pojdme dále.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní bychom měli jedním hlasováním zvolit poslance do orgánů Poslanecké sněmovny, tedy hlasovat en bloc o zmíněných třech nových nominacích.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Táži se, zda je souhlas s tím, že budeme hlasovat en bloc o všech třech. Není námitka, takže budeme hlasovat en bloc o všech třech poslancích.

Zahajuji hlasování. Je to hlasování pořadové číslo 114. Kdo je pro poslance navržené do jednotlivých výborů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování pořadové číslo 114. Přítomno je 170 poslanců, pro tento návrh bylo 136 poslanců, proti žádný, to znamená, že návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Já vám, pane předsedající, děkuji. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna provedla změny v orgánech Poslanecké sněmovny tak, jak je navrhly poslanecké kluby.

Nyní prosím o otevření dalšího volebního bodu. Je to bod číslo 86.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. Otevírám bod

86.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Opět vás prosím, pane předsedo volební komise, abyste se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Opět budu krátce rekapitulovat. Volební komise i v tomto případě vyhlásila standardní lhůtu. Bylo to do 6. června 2014 do 14 hodin. K dnešnímu dni je v této radě, tedy v Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, stále neobsazeno jedno místo. Připomenu, že jsme nebyli úspěšní, že jsme se pokoušeli na 7. i na 8. schůzi volit členy této rady a bohužel na těchto schůzích nebyl vybrán žádný navrhovaný kandidát.

Volební komise obdržela nové návrhy poslaneckých klubů. Na své 11. schůzi 10. června projednala tyto návrhy a zařadila je do svého usnesení, které přijala. Je to usnesení číslo 64. Já vám to usnesení v rychlosti přečtu, protože bylo pouze zasláno e-mailem předsedům všech poslaneckých klubů, ale nebylo rozdáno na vaše lavice.

V rychlosti usnesení číslo 64 volební komise ze dne 10. června: Volební komise pověřuje předsedu, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu s návrhy kandidátů na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Je to Jana Kasalová za ANO 2011, Václav Mencl za klub ODS a konečně pan Václav Žák za hnutí Úsvit.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise bude navrhopvat volbu tajnou, tedy podle jednacního řádu dvoukolovou. Zvolenému členu započne jeho šestileté funkční období dnem jmenování.

Nyní prosím, pane předsedo, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevírám rozpravu a táži se, jestli se do ní někdo chce přihlásit. Mám zde s faktickou poznámkou pana poslance Vondráška? Je tomu tak? Není.

Táži se, zda je někdo přihlášen do rozpravy. Nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Ještě jednou zopakuji. Máme navržené tři kandidáty na jedno místo v tzv. velké radě: Jana Kasalová – ANO, Václav Mencl – ODS a Václav Žák – hnutí Úsvit.

O tom, že budeme hlasovat tajným způsobem, musíme ale také hlasovat, musí se na tom Sněmovna usnést. Takže teď prosím, pane předsedající, abyste nechal Sněmovnu rozhodnout o způsobu hlasování. Volební komise navrhuje volbu tajnou, tedy dvoukolovou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Beru to jako návrh, o kterém dávám hlasovat. To znamená, volba bude tajná a dvoukolová.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržený způsob hlasování, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 115, v tento moment končí. Přítomno je 171 poslanců, pro návrh jich bylo 134, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za to. A protože Poslanecká sněmovna rozhodla o tajné volbě, která se bude konat posléze ve Státních aktech, prosím, pane předsedající, abyste tento bod přerušil a otevřel další volební bod. Je to číslo 87.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Přerušuji tento bod a otevírám další. Je to

87.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře /2/

Poprosím vás, pane předsedo, abyste nás uvedl do daného bodu.

Poslanec Martin Kolovratník: I tato volba již probíhala na jarních schůzích Sněmovny a byli jsme úspěšní částečně, protože k dnešnímu dni jsou stále neobsazena dvě místa člena Rady České tiskové kanceláře. Dnes tedy budeme volit dva členy, a to na celé pětileté funkční období. Ještě připomenu, že na 8. schůzi Poslanecké sněmovny byl zvolen pouze Vladimír Císár a Rada ČTK je tak stále neúplná.

Nyní ke komisi. Volební komise obdržela ve vyhlášené lhůtě nominace poslaneckých klubů. 10. června přijala své usnesení číslo 65, které vám nyní přečtu. Je to tedy usnesení z 10. června a volební komise pověřuje svého předsedu, aby vás seznámil s těmito návrhy na volbu členů Rady ČTK: Miroslav Augustin – ANO 2011, pan Jakub Heikenwälder – KDU-ČSL, Kristián Chalupa – navržen ODS a pan Václav Legner – navržen hnutím Úsvit.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise i zde navrhuje volbu tajnou, tedy dvoukolovou. Nově zvoleným členům započne jejich pětileté funkční období dnem

volby. Jak jsem řekl, zvláštní zákon způsob volby nestanoví. My z komise opět navrhujeme volbu tajnou dvoukolovou a budeme o tom hlasovat. Nyní ale prosím, abychom otevřeli rozpravu k navrženým kandidátům.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Otevírám rozpravu k tomuto bodu a táži se, zda se chce někdo přihlásit. Nikoho nevidím. Je tomu tak. Vzhledem k tomu, že se nikdo do rozpravy nehlásí, rozpravu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: Prosím nyní, abychom hlasovali o tom, že volba členů Rady ČTK bude provedena také tajným dvoukolovým způsobem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zahajuji hlasování o tom, že volba bude tajná a dvoukolová. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 116, které nyní končí. Přítomných poslanců je 173, pro návrh bylo 136, proti žádný. Tento návrh usnesení byl přijat.

Můžete pokračovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní prosím, pane předsedající, abyste přerušil i tento bod a vyhlásil konání tajných voleb, a já hned Sněmovnu seznámím s časovými lhůtami.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Přerušuji tento bod a dávám vám slovo, abyste nás seznámil, co bude dál.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně a kolegové, zvu vás do Státních aktů, kde je již vše připraveno. Na vydávání lístků počítáme 25 minut, takže od 12.45 do 13.10 hodin. Výsledky voleb ohlásím hned po polední pauze. Pouze avizuji, pokud bude případné druhé kolo těchto tajných voleb, budeme se hlásit o to, aby proběhlo zítra opět ve 12.30 před polední pauzou. Děkuji a pojďme hlasovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Ještě pro pořádek upozorňuji, že od 13 hodin proběhne zasedání organizačního výboru, takže poprosím členy organizačního výboru, aby případně šli dopředu, abychom se mohli v jednu sejit a začít pracovat. Další pokračování schůze bude ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji odpolední jednání. Dříve než začneme projednávat připravené body, přečtu zde seznam omluv. Od 17 hodin se omlouvá předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka, od 17 hodin paní ministryně pro místní rozvoj Věra Jourová, od 14.30 se z dnešního jednání omlouvá pan poslanec Jiří Junek, od 18 hodin se ze soukromých důvodů omlouvá pan poslanec Josef Kott, mezi 18. a 19. se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Zdeněk Bezecný, do 17 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Zlatuška a od 16 do 17.30 se z osobních důvodů z dnešního jednání omlouvá pan poslanec Šincl.

Než začneme projednávat pevně zařazené body, prosím předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky prvních kol voleb. Jedná se o body 86, Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, a bod 87, Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Paní předsedající, děkuji a přeji vám všem, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Přináším zprávy o tom, jak dopadla první kola avizovaných voleb, a předesílám, že Poslanecká sněmovna bohužel ani tentokrát nebyla v prvním kole úspěšná.

Voleb se v obou případech zúčastnilo 163 poslanců a poslankyň, kvorum tedy bylo 82.

86.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Co se týká bodu 86, jmenování jednoho člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, vydaných hlasovacích lístků bylo 163, odevzdaných 162, jeden lístek odevzdán nebyl. Pro Janu Kasalovou bylo odevzdáno 73 hlasů, pro Václava Mencla bylo odevzdáno 55 hlasů a pro Václava Žáka 14 hlasů.

Připomenu, že podle pravidel tajné volby může být zvolen ten, kdo dosáhne v prvním kole nadpoloviční počet hlasů, tedy kvorum 82. V tomto případě to nebyl nikdo. Do druhého kola podle jednacího řádu postupuje Jana Kasalová a Václav Mencl.

87.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře /2/

Co se týká bodu 87, volba dvou členů Rady ČTK, počet vydaných i odevzdaných hlasovacích lístků je shodný, 163, tedy i v tomto případě bylo kvorum 82. Miroslav Augustin získal 68 hlasů, Jakub Heikenwälder získal 74 hlasů, Kristián Chalupa 15 hlasů a Václav Legner 13 hlasů. Znamená to, že ani zde nebyl v prvním kole zvolen nikdo, a protože podle jednacího řádu do druhého kola postupuje dvojnásobek kandidátů, než je počet obsazovaných míst, tak logicky v tomto případě do druhého kola postupují všichni čtyři kandidáti. Podle počtu hlasů by to bylo v pořadí Jakub Heikenwälder, Miroslav Augustin, Kristián Chalupa a Václav Legner.

Tolik k výsledkům. A ještě za volební komisi po předběžné dohodě s některými představiteli politických klubů avizuji onen termín konání druhého kola voleb. Kolegyně a kolegové, dohodli jsme se, že zítra, ve čtvrtek, nemusí být účast až tak velká, aby volba proběhla důstojně, takže pokud budete souhlasit a nebudete mít nic proti, tak za volební komisi navrhuji, aby se druhé kolo konalo tento pátek ve 12.30 jako poslední bod před obědem. Můžeme o tom ještě diskutovat. Napevno bych tento bod načel v pátek ráno při zahájení schůze. Pro tuto chvíli děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu předsedovi a bereme na vědomí.

Nyní přistoupíme k projednávání pevně zařazeného bodu

**Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států
uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2013
/sněmovní tisk 150/**

Tento materiál uvede ministr obrany Martin Stropnický. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, paní předsedající. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2013 předložil předseda vlády Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu ČR na základě usnesení vlády č. 122 ze dne 26. února 2014. Tento materiál poskytuje přehled o průjezdech a přeletech ozbrojených sil jiných států přes území ČR realizovaných na základě usnesení vlády č. 906 ze dne 5. prosince 2012.

Pozemní a letecké přepravy ozbrojených sil jiných států byly v uvedeném období realizovány zejména z důvodu účasti na vojenských cvičeních, nácvičích a jednáních a k zabezpečení operací ENDURING FREEDOM, PEACOCK RELOADED, NEW DAWN, ISAF, AFRICOM, KFOR a EUFOR.

V části 2 předkládací zprávy jsou uvedeny souhrnné údaje o pozemních a leteckých přepravách uskutečněných za účelem pobytu na území ČR, jejichž podrobný přehled je uveden v příloze č. 1.

Příloha č. 2 pak podává podrobný přehled o tranzitních průjezdech a přeletech. V příloze č. 3 je uvedeno porovnání počtu přeletů uskutečněných od roku 2008 do roku 2013 za jednotlivá pololetí.

Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za pozornost a žádám o projednání předloženého materiálu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 150/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Karel Černý, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Karel Černý: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se ujal zpravodajské zprávy ke sněmovnímu tisku 150, Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území ČR v 2. pololetí roku 2013. Tímto sněmovním tiskem se výbor pro obranu zabýval na své 8. schůzi 21. května 2014. O obsahu tohoto tisku zde velmi podrobně hovořil pan ministr. Já bych si jen dovolil doplnit, že Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území ČR ve 2. pololetí roku 2013 je předkládána na základě usnesení vlády č. 906 ze dne 5. prosince 2012, a následně byla vzata na vědomí usnesení vlády č. 122 ze dne 26. února 2014.

Po odůvodnění ministrem obrany Mgr. Martinem Stropnickým, ředitelem sekce rozvoje plánování schopností armády ČR brigádním generálem Ing. Pavlem Adamem a zpravodajské zprávě poslance Karla Černého a po obecné a podrobné rozpravě výbor pro obranu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby Informaci o přeletech a průjezdech

ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2013, sněmovní tisk 150, vzala na vědomí, za druhé pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, tudíž všeobecnou rozpravu končím a táži se, zda pan navrhovatel má zájem o závěrečné slovo. (Ministr Stropnický: Ne, děkuji.) Dobrá. Pan zpravodaj? Prosím.

Poslanec Karel Černý: Děkuji. Já se pouze hlásím k usnesení, které jsem přečetl v obecné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já vás poprosím, abyste tak učinil případně v podrobné rozpravě, kterou teď otevírám. Děkuji.

Poslanec Karel Černý: Děkuji. Právě tak činím. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. (Ministr Stropnický: Ne, děkuji.) A pan zpravodaj? (Poslanec Karel Černý: Ne, děkuji.) Není tomu tak.

Nyní přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení. Přivolám kolegy z předsálí.

Můžeme přistoupit k hlasování o návrhu, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí roku 2013.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Konstatuji, že je to hlasování s pořadovým číslem 117, do kterého je přihlášeno 168 poslanců, kdy pro se vyjádřilo 100, proti 26. Konstatuji, že návrh byl přijat. Tímto končím projednávání bodu 93.

Přistoupíme k projednávání bodu

94.

Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec - prosinec 2013 /sněmovní tisk 191/

Tento materiál uvede ministr obrany Martin Stropnický. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný materiál obsahuje přehled o účasti na vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec až prosinec 2013 a informuje o účasti velitelů a štábů AČR na těchto cvičeních. V uvedeném období byla vojenská cvičení

realizována podle plánu schváleného usnesením vlády číslo 909 ze dne 5. prosince 2012 a prvního doplňku plánu schváleného usnesením vlády číslo 421 ze dne 5. června 2013.

Jednotky a štáby AČR se v tomto období zúčastnily 34 vojenských cvičení. Z tohoto počtu proběhlo na území České republiky 9 vojenských cvičení, včetně jednoho komerčního využití vojenských výcvikových prostor bez účasti AČR. Celková finanční částka potřebná k provedení těchto cvičení činila 41 375 000 korun. Ve sledovaném období byla provedena tato hlavní vojenská cvičení: KANDAK 2, SABER JUNCTION, STEADFAST JAZZ 2013, RAMSTEIN ROVER 2013. Přehled ostatních cvičení za období červenec až prosinec 2013 je uveden v příloze předkládaného dokumentu.

Vláda vzala tento materiál na vědomí svým usnesením 205 ze dne 2. dubna 2014.

Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, žádám, abyste tuto informaci vzali na vědomí, a děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 191/1. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru poslanec Karel Černý, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se ujal zpravodajské zprávy ke sněmovnímu tisku 191, tedy k Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec – prosinec 2013.

Tímto sněmovním tiskem se výbor pro obranu zabýval na své 8. schůzi dne 21. května 2014. Materiál je předkládán na základě usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky číslo 519 ze dne 22. října 1999. Obsahuje přehled o účasti na vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec až prosinec 2013 a informuje o účasti velitelů a štábů Armády České republiky na těchto cvičeních. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červenec až prosinec 2013, sněmovní tisk 191, je předkládána na základě usnesení vlády číslo 205 ze dne 2. dubna 2014.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a zahajuji všeobecnou rozpravu. Neeviduji žádnou přihlášku, tudíž všeobecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. (Ministr Stropnický: Ne, děkuji.) Pan zpravodaj?

Poslanec Karel Černý: Vážená paní místopředsedkyně, dovoluji pouze, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu ze dne 21. května 2014.

Po odůvodnění ministrem obrany magistrem Martinem Stropnickým, ředitelem sekce rozvoje plánování a schopností Armády České republiky brigádním generálem inženýrem Petrem Adamem, zpravodajské zprávě poslance Karla Černého, po obecné a podrobné rozpravě výbor pro obranu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období červen až červenec

2013 (správně: červenec až prosinec 2013), sněmovní tisk 191, vzala na vědomí; za druhé pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a nyní přistoupíme k podrobné rozpravě, do které také neeviduji žádnou přihlášku. Poprosím pana zpravodaje, aby se přihlásil k návrhu v podrobné rozpravě, než ji ukončím.

Poslanec Karel Černý: Děkuji. Hlásím se k usnesení, které jsem přednesl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Tímto končím podrobnou rozpravu a táži se, zda pan ministr má zájem o závěrečné slovo. (Ministr Stropnický: Ne, děkuji, paní předsedající.) Pan zpravodaj? (Děkuji, nemám zájem.) Také ne.

Takže nyní přistoupíme k hlasování o návrhu v tomto znění: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery České republiky i mimo ně za období červen (správně: červenec) až prosinec 2013."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 118, přihlášeno 170 poslanců, z čehož je pro 135, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Tímto ukončuji projednávání bodu 94.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

95.

Návrh na prodloužení působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci Evropské unie v Malijské republice v roce 2014 /sněmovní tisk 193/

Předložený materiál z pověření vlády odůvodní ministr obrany Martin Stropnický. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy a pánové, stávající mandát pro působení České republiky ve výcvikové misi Evropské unie v Malijské republice vyprší dnem 30. června tohoto roku. Z tohoto důvodu jsem předložil s ministrem zahraničních věcí vládě návrh na prodloužení mandátu pro naše vojáky v Mali do konce tohoto roku a vláda tento návrh 28. dubna schválila.

Pro pokračování našeho vojenského působení v Mali hovoří následující skutečnosti: Aktivně přispíváme ke stabilizaci bezpečnostní situace v oblasti Sahelu, a tím přispíváme k udržení bezpečnosti Evropy, tedy i České republiky. Výsledkem prvního mandátu výcvikové mise EU jsou čtyři vycvičené malijské prapory, každý o počtu 700 osob, 120 kvalifikovaných malijských vojenských instruktorů a kolem 50 velitelů rot. Jsou tak vytvořeny reálné předpoklady pro malijskou stranu, aby postupně přebírala výcvik vlastních jednotek. Na těchto výsledcích mají samozřejmě svůj podíl i čeští vojáci.

Naše působení v Mali přináší výsledky a je velmi kladně hodnoceno nejen v Evropské unii, ale rovněž malijským ministrem obrany a malijskou vládou. Současně je impulsem pro

posilování spolupráce nejen s Francií, ale i s dalšími členskými zeměmi EU působícími v této misi. Česká republika prokazuje svým vojenským angažmá v Mali, prvním, mimochodem, v takto viditelné podobě na africkém kontinentu po roce 1989, že je schopna přispět svým dílem k posilování role Evropské unie jako globálního bezpečnostního hráče.

Návrh na prodloužení našeho vojenského působení v Mali v roce 2014 je předkládán z časových důvodů samostatně. Otázka vojenského působení v Mali po roce 2014 bude řešena v rámci návrhu celkového mandátu pro působení České republiky v zahraničních operacích v letech 2015 a 2016, který bude vládě předložen v průběhu tohoto roku. Chceme početně udržet přítomnost v této misi v počtu do 50 osob. Aktuálně v misi působí 38 českých vojáků, kteří zajišťují ochranu sil a podílejí se na výcviku malijské armády.

Objem finančních prostředků související s naším působením v Mali bude do konce roku 2014 činit zhruba 72 milionů 183 tisíc korun. Tyto náklady budou hrazeny z rozpočtu Ministerstva obrany.

Naše vojenské působení v Mali činí z České republiky plnohodnotného a respektovaného partnera v oblasti zajišťování bezpečnosti evropského prostoru. Přestože se jedná o misi, která patří k těm náročnějším, bez vojenského zapojení mimo naše hranice není možné zajistit odpovídající bezpečnost naší země.

Závěrem si dovoluji uvést, že návrh na prodloužení působení Armády České republiky ve výcvikové misi EU v Mali v roce 2014 byl projednán 21. května 2014 ve výboru pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, který doporučil Poslanecké sněmovně jej schválit. Návrh byl již projednán a schválen také Senátem Parlamentu České republiky, a to dne 29. května 2014.

Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, žádám vás o vyslovení souhlasu s předkládaným materiálem. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Usnesení výboru pro obranu bylo doručeno jako sněmovní tisk 193/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Igor Jakubčík a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Igor Jakubčík: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vláda svým usnesením ze dne 28. dubna 2014 č. 310 projednala a schválila Návrh na prodloužení působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v operaci Evropské unie v Malijské republice v roce 2014. Tento materiál vám byl doručen jako sněmovní tisk č. 193.

Výbor pro obranu se tímto materiálem zabýval na své 8. schůzi, která proběhla 21. května, a usnesení výboru pro obranu zní takto: Po odůvodnění ministrem obrany Mgr. Martinem Stropnickým, ředitelem společného operačního centra Ministerstva obrany generálmajorem Ing. Alešem Opatou, zpravodajské zprávě poslance Igora Jakubčíka a po obecné a podrobné rozpravě výbor pro obranu:

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s návrhem na prodloužení působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v operaci Evropské unie v Malijské republice v roce 2014, sněmovní tisk 193, vyslovila souhlas;

2. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

3. Oceňuje působení a výsledky Armády České republiky ve výcvikové misi EUTM v Malijské republice.

To je vše. Chtěl bych vás ještě požádat o váš souhlas tímto usnesením, s tímto materiálem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova? (Pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj ano.)

Poslanec Igor Jakubčík: Já bych si dovolil v podrobné rozpravě se přihlásit k tomuto usnesení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Nyní přistoupíme k rozpravě podrobné. Pan zpravodaj.

Poslanec Igor Jakubčík: Nyní se tedy oficiálně hlásím v podrobné rozpravě k tomuto usnesení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Neregistruji žádnou přihlášku do podrobné rozpravy, a tudíž podrobnou rozpravu končím. Znovu se táži pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Ano. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, paní předsedající. Ještě bych toho možná využil, aniž bych vás chtěl v nejmenším zdržovat, k několika detailům, které nemohou být možná na první pohled z té zprávy patrné.

Možná někoho překvapí, proč se angažujeme právě v Mali. Chtěl bych zdůraznit, že Mali je krom toho, že jeho území odpovídá zhruba rozloze součtu Španělska a Francie, zemí, která má nemalé nerostné bohatství, které je exploatováno zhruba třemi hlavními militantními skupinami, které lze označit v podstatě za teroristické. V zemi se kromě této výcvikové mise Evropské unie aktivně zapojuje také OSN v rámci mise MINUSMA, která je relativně velmi početná. Jedná se až o 12 tisíc vojáků. Nerostné zdroje jsou pod kontrolou, a je to ropa, je to plyn, ale jsou to i naleziště zlata, jsou pod kontrolou právě těch skupin, o kterých jsem mluvil, které financují svou činnost především obchodem s odpadky, se zbraněmi, drogami a dalšími nechvalně známými komoditami. Vyzbrojeni jsou velmi kvalitně převážně ze skladů libyjské armády, která se po svém rozpadu zcela nekontrolovatelně ve smyslu jejího vyzbrojení dostala do takových a podobných rukou. Ta ložiska mimochodem nejsou tak vzdálená od alžírských hranic, kde jsou zase, jak všichni dobře víme, jiná podstatná ložiska, jejichž ovládnutí už by bylo pro Evropu asi velice vážným problémem. Proto to není žádná jakási teoretická účast, je to skutečně účast, která má svůj smysl a význam. Ještě vedlejším jejím produktem je minimálně to, že pracujeme pod francouzským velením, což je pro nás v tomto smyslu nový partner, a vojáci tam získávají nové zkušenosti a nové dovednosti. A v neposlední řadě je významné i to, že nepatříme k těm zemím, které vnímají nějakou bezpečnostní hrozbu jen na základě své teritoriality nebo na nějakém základě své historické zkušenosti, ale že vnímáme i hrozby, které často hlásají především země jižního aliančního anebo i unijního křídla. A v tomto je naše účast v misích, řekl bych, vyvážená.

Tolik jenom k doplnění. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečná slova. (Zpravodaj: Ne, děkuji.)

Já také děkuji a prosím kolegy, aby ztišili své hlasy. Děkuji.

Nyní přikročíme k hlasování. Ještě než takto učiníme, musím vás informovat o tom, že k přijetí usnesení o souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců dle článku 39 odst. 3 Ústavy České republiky.

Svolám všechny poslance k hlasování.

Budeme hlasovat o tomto návrhu: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje souhlas s návrhem na prodloužení působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v operaci Evropské unie v Malijské republice v roce 2014."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 119, do kterého je přihlášeno 170 přítomných, pro 133, proti 2. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Tímto končím projednávání bodu 95.

Dříve než přikročíme k projednávání dalšího bodu, načtu další omluvy z dnešního dne jednání. Mezi 15. a 16. hodinou se omlouvá pan poslanec Gabal z pracovních důvodů, mezi 17. a 19. hodinou se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Koubek a mezi 15.30 a 19. hodinou se omlouvá pan poslanec Leoš Heger.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

44.

**Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev
obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 164/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 164/1. Z pověření zastupitelstva předložený návrh zákona uvede primátor hl. m. Prahy Tomáš Hudeček, kterého mezi námi vítám a prosím, aby se ujal slova. Prosím, pane primátore, máte slovo.

Primátor hl. m. Prahy Tomáš Hudeček: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás příliš dlouho nezdržovat s návrhem, který ze Zastupitelstva hl. m. Prahy přišel sem k vám do Poslanecké sněmovny. Jestli si vzpomínáte, ne všichni jsme tady byli přítomni, před nějakou dobou, zhruba před měsícem, jsem zde takto vystupoval v rámci návrhu změny několika zákonů, zákona o hl. m. Praze, zákona o volbách do krajských zastupitelstev a následně by na to ještě navazovala nutnost změny ústavního zákona, který by měl za úkol v hl. m. Praze ujednotit do budoucna systém, jakým způsobem se bude volit.

Vzhledem k tomu, že se v Zastupitelstvu hl. m. Prahy potom rozvířila diskuse, ostatně ne nepodobná té, která byla zde na půdě Poslanecké sněmovny, když jsem zde byl naposledy, tak Zastupitelstvo hl. m. Prahy schválilo a vyslalo nás sem, mne a mého kolegu, pana radního Manharta, radního pro legislativu, s návrhem zákona, který ten původní záměr, který zde byl před měsícem prezentován a proti kterému já jsem vystupoval, tak je změněn do podoby, o které si myslím, že je pro všechny jak v Praze, tak tady pro vás, poslance v Poslanecké sněmovně, mnohem schůdnější.

Dámy a pánové, návrh zákona, který jsme si k vám takto dovolili poslat, spočívá ve velmi jednoduché úvaze a ve velmi jednoduché věci a na rozdíl od předchozích návrhů, které zde byly, je velmi jednoduchý a krátký.

Jako nejvhodnější řešení problému, který – dovoluji, abych shrnul – je ten, aby se v hl. m. Praze do budoucna volilo v jednom jediném obvodu a Zastupitelstvo hl. m. Prahy, ať je v jakémkoliv složení, si nemohlo volební obvody dělit podle sebe. To je primární důvod změn zákonů, které sem doputovaly v podobě jiného poslaneckého návrhu, proti kterému já jsem měl tu čest bojovat před měsícem. V Zastupitelstvu hl. m. Prahy jsme schválili následující změnu jiného zákona a předkládáme vám ji jako podklad pro projednání a je to znění § 27 zákona č. 491/2001 a to je zákon o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů v platném znění.

V případě, že byste schválili tuto změnu v zákoně o volbách do zastupitelstev obcí, kdy v novele citovaného ustanovení obsažených (?) v příloze číslo 1 usnesení se vylučuje vytvoření volebních obvodů pouze pro Zastupitelstvo hl. m. Prahy, to znamená pouze v Praze. Zastupitelstva ostatních obcí, městských částí a městských obvodů zůstávají touto změnou nedotčena, zůstávají zachována. A vzhledem k tomu, že Zastupitelstvo hl. m. Prahy bude nadále voleno jako zastupitelstvo obce, což ostatně zcela odpovídá tomuto územnímu celku, jak jsem tady říkal již před měsícem, není třeba jakýmkoli dalším způsobem zasahovat do jakýchkoli jiných zákonů, není třeba zasahovat do zákona o hl. m. Praze, není třeba zasahovat do zákona o volbách do krajských zastupitelstev, a co je hlavní, není třeba zasahovat jakýmkoli způsobem do ústavního zákona.

Dámy a pánové, já jsem přesvědčen, že pokud je smyslem té změny, aby Praha do budoucna byla jeden jediný volební obvod, což mimochodem, připomínám, v nadcházejících volbách v tomto roce je již schváleno Zastupitelstvem hl. m. Prahy, takže tady se bude volit v jednom volebním obvodu, pokud je záměrem jeden volební obvod, pak tady toto řešení, které si vám takto z pera legislativců hl. m. Prahy dovoluujeme představit, si myslím, že je řešení jednodušší, je to řešení rychlejší a je to řešení, které nepochybně každému, kdo se nad tím jenom trochu zamyslí, bude dávat větší smysl.

Ještě jednou, naposledy, vám sdělím to, proč si myslíme, že ten návrh, který tady byl minule, který obnáší změnu zákona hl. m. Prahy, změnu zákona o volbách do krajských zastupitelstev a předjímá, že následně bude muset být změněn ústavní zákon, tak já si vám ještě jednou dovoluji shrnout, proč si myslíme, že tady tento návrh zákona o změně voleb do zastupitelstev obcí je vhodnější. A ten argument si myslím – minule jich zazněla spousta – je jeden jediný základní. Dámy a pánové, to, co jsem tady minule kritizoval, což jsou právě změny těch tří zákonů, zatímco teď je zde změna jednoho jediného zákona, tak to, co jsem zde minule kritizoval, je ta hlavní věc, že ty změny tří zákonů oddělí od sebe volbu do Zastupitelstva hl. m. Prahy a volbu do městských částí.

Já si vůbec nedokážu představit i při té znalosti věci, že ve státní a veřejné správě se spousta nových opatření vždycky nějak udělá, já si osobně nedokážu vůbec představit situaci, kdy se primátor hl. m. Prahy v polovině funkčního období všech 57 starostů dostává do funkce a zase všech 57 volených starostů se dostává do funkce v polovině volebního období toho primátora, obzvláště poté, co rozpočet všech městských částí je přímo vázán na rozpočet hl. m. Prahy, co veškeré infrastrukturní a jiné investice v městských částech jsou schvalovány na úrovni hl. m. Prahy, a tady toto rozdělení si já osobně vůbec nedokážu představit, jak by fungovalo, natož že je vůbec možné.

Dámy a pánové, dovoluji mi ještě na závěr jednou shrnout: Pokud je zde zájem, aby se už nikdy neopakovala situace, která Prahu zcela účelově rozdělila na sedm volebních obvodů ve volbách v roce 2010, tak pak vám tento návrh zákona, jedné jediné malé změny v zákoně o volbách do zastupitelstev obcí, umožní tady toto schválit.

Já si myslím, že jednodušší řešení nalézt nelze, a pokud platí tady tento první zákon, nejsou zatím... tento záměr a nejsou za tím schovány jakékoliv postranní úmysly, pak prosím

o schválení a úspěšné projednání tady této jedné změny, a následně to martyrium změny tří jiných zákonů odpadá pod stůl.

Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu primátorovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámil se svou zpravodajskou zprávou ke sněmovnímu tisku 164, návrhu Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Předkladatelé návrhu zákona v podstatě duplikují sněmovní tisk 124, který byl projednáván na minulé schůzi a nyní se nachází ve výborech. Oba dva sněmovní tisky totiž řeší jednu a tu samou věc, a to aby se z Prahy stal jeden volební obvod. V současné době totiž existuje podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí možnost vytvořit více volebních obvodů, a to 85 dnů přede dnem konání voleb. V Praze byla tato možnost využita několikrát, protože do Zastupitelstva hlavního města Prahy se volí podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí, a to i přesto, že Praha je vedena jako vyšší územně samosprávný celek a má stejné funkce jako kraj. Zde tedy dochází k určitému rozporu, kdy je Praha vyšší územně samosprávný celek a zároveň obec, protože je voleno do Zastupitelstva hlavního města Prahy jako do obecních zastupitelstev. Z tohoto důvodu se v letech 1998, 2002 a naposledy v roce 2010 tamní zastupitelstvo rozhodlo rozdělit Prahu na několik volebních obvodů. Zejména poslední rozdělení v roce 2010 bylo veřejností vnímáno velice negativně a jako účelové. Díky vytvoření volebních obvodů totiž došlo k tomu, že byl zásadně ovlivněn volební výsledek stran, které sice překročily pětiprocentní uzavírací klauzuli, ale na mandát nakonec nedosáhly. Z výše uvedeného je patrné, že vytváření volebních obvodů v Praze zásadním způsobem ovlivnilo výsledky voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy.

Předkladatelé návrhu zákona chtějí tuto praxi změnit, a to tak, aby se z hlavního města Prahy stal jeden volební obvod a byl konec spekulativnímu rozdělování Prahy, které bylo téměř vždy účelové. Pro letošní volby do Zastupitelstva hlavního města Prahy se samo zastupitelstvo rozhodlo, že se z Prahy stane jeden volební obvod. Návrh zákona, který zde projednáváme, chce tuto možnost Zastupitelstvu hlavního města Prahy odebrat a navždy vytvořit jeden volební obvod, aby nebyla možnost účelově vytvářet volební obvody v hlavním městě Praze.

Navrhovatelé předkládají dvě varianty řešení tohoto problému, kdy je za prvé možná změna zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, nebo za druhé změnou zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze. Druhou možnost řeší již zmíněný sněmovní tisk 124. Rozdíl mezi tiskem 164, který zde momentálně projednáváme, a tiskem 124 je zejména v tom, že tento tisk neřeší sjednocení voleb do krajských zastupitelstev a Zastupitelstva hlavního města Prahy. Řeší pouze ustavení jednoho volebního obvodu v rámci hlavního města. To znamená, že volby do Zastupitelstva hlavního města Prahy budou stále probíhat při obecních volbách, a to přesto, že Praha je vnímána jako kraj.

Vzhledem k tomu, že se tisk 124 nachází ve výborech, navrhuji, aby i tento návrh zákona byl propuštěn k dalšímu projednávání. Ve výboru pro veřejnou správu, kam je tento tisk přikázán z organizačního výboru, poté budeme oba tisky projednávat souběžně, a věřím tomu, že nalezneme jistý kompromis.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem přihlásil pan poslanec Stanjura a poté pan poslanec Koubek, pan poslanec Svoboda a pan poslanec Adámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejprve chci říct, že náš klub podpoří propuštění zákona do druhého čtení. Chtěl bych, aby se ve výborech debatovalo, abychom tu exkluzivitu Prahy z toho vyndali, z toho návrhu zákona. Je docela úsměvné, když říkají – jak předkladatel, tak zpravodaj – že je účelové rozdělení. No pokud někdo rozdělí svůj volební okrsek, je to vždycky účelové. A neděje se to jenom v Praze, děje se to i v jiných městech. Je třeba říct, že to je legální, je to podle zákona. Pokud to chceme změnit, a proč ne, tak doufám, že ve výborech, to znamená ve výboru pro veřejnou správu, vznikne shoda, že se to tedy odstraní ze všech obcí. Protože pokud je to špatně v Praze, tak proč by to mělo být dobře v Olomouci, v Ostravě, v Brně, někde jinde? Pokud se řekne, že ten princip je špatně. Není to nic proti tomu návrhu, myslím, že se to dá udělat poměrně jednoduše, ten paragraf se vyhodí a nebudou tam ta dvě slovíčka nebo s předločkou tři "s výjimkou Prahy".

Já myslím, že to je všechno, a debatu o tom, jestli Praha je kraj, nebo město, bych nechal k tomu zákonu, který už v těch výborech je, ať to dneska neopakujeme. Na minulé schůzi jsme k tomu dlouze vedli debatu. Já tedy fakt závidím – nezávidím, jenom říkám, jsem překvapen, že pan zpravodaj tak autoritativně řekne, že Praha je vnímána jako kraj. No nevím kde, možná v politických stranách, když se sestavují ty kandidátky, ale v těch učebnicích vlastivědy se prostě říká, že hlavní město České republiky je Praha a ne hlavní kraj. Ale říkám, to už jsme jednou debatovali, k tomu se určitě vrátíme v druhém či třetím čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k řečnickému pultíku pana poslance Koubka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já děkuji – a vážený pane primátore – děkuji panu zpravodaji za poměrně pečlivé zhodnocení těch vlastně tří tisků, které tady máme, které jsme projednávali, pokud se nemýlím, bylo to 30. dubna. Tady ten jeden tisk 124, který byl posunut do výboru, posunut do druhého čtení a byl posunut tedy do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. A chtěl jsem právě vyzvat k tomu, abychom také tento tisk posunuli do druhého čtení, a chtěl bych jenom vyjádřit vůli – na rozdíl od pana zpravodaje –, že nalezneme nikoliv kompromis, ale že na tomto předkladu nalezneme širokou shodu, protože tak jak já se bavím se starosty jednotlivých městských částí, tak jsem nenašel odpor proti tomu, že by Praha do budoucna už měla být jedním volebním celkem. Nic víc v podstatě tento tisk v tuto chvíli neřeší a na tom je nejen všeobecná shoda v rámci volených zástupců hlavního města Prahy, ale věřím, že nalezneme i širokou podporu v rámci této Sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Svobodu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, paní předsedající. Zákon o hlavním městě Praze a hlavní město Praha je věc, která byla na Zastupitelstvu hlavního města Prahy velmi rozsáhle diskutována. My jsme do té diskuse šli s tím, že nám ani tak nevadí, jestli je jeden obvod,

nebo obvodů 15, ale že nám vadí, že se to mění. Že by měla zůstat nějaká jedna varianta. Finálně se Zastupitelstvo hlavního města Prahy dohodlo na tom, že by to měl být jeden celek, a takto to také zastupitelstvo rozhodlo. Myslím si, že to je rozhodnutí, které je možné diskutovat, jestli je výhodnější pro lidi mít velkou plachtu, nebo mít plachty čtyři, ale je to prostě to, co jsme chtěli, to znamená, je to jednou provždy jedna varianta, která nemůže být nikdy změněna, a ta změna nemůže být považována za účelovou.

Mám však jiný problém. Prostě když je rozdělování obvodů vnímáno jako nesprávné, když je obviňováno z toho, že může být manipulováním s volebními výsledky, proč tu možnost rozdělování obvodů odebíráme jenom Praze a necháváme ho všem ostatním? Myslím si, že to je věc, která by měla projít diskuzí této Sněmovny, protože se nám samozřejmě může stát, budeme mít Prahu jako jeden celek a jednotlivé městské části budou rozdělené v komunálních volbách. To mi připadá jako relativně velký problém. Protože potom může dojít k tomu, že rozpor mezi městskými částmi a městem jako takovým bude velmi obtížně řešitelný.

Neboli mé stanovisko jako zastupitele hlavního města Prahy a poslance je propustit do druhého čtení a otevřít diskusi nad tím, zda se takováto úprava nemá stát úpravou obecnou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Adámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Adámek: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, já bych se tady rád vyjádřil k návrhu, který zde zazněl. Pár věcných poznámek mi dovozte.

Já bych byl rád, a velmi napjatě jsem poslouchal pana primátora Hudečka, možná by bylo lepší, kdyby se více věnoval svému vlastnímu návrhu nebo návrhu zastupitelstva než kritice toho, co jsem zde pod tiskem 124 předkládal. Nehledě na to, že tam bylo mnoho nepřesností. Předpokládám, že to byly nepřesnosti, protože pokud se tady strašíme dvouletým obdobím, co budeme dělat, když starostové budou jiní než primátor, to řešil tisk 125, pane primátore, to neřešil tento tisk, tisk o změně o volbách. Jestli jedním tiskem nebo jedním zákonem měníme několik zákonů, je v podstatě úplně jedno a z hlediska toho to problém není.

Nicméně bych ještě rád, než budu pokračovat, řekl, aby to nevypadalo, že chci za každou cenu kritizovat, jsem také pro, jak říkal pan zpravodaj, abychom tento tisk pustili do druhého čtení, protože souhlasím s panem exprimátorem Svobodou, kolegou poslancem, že je potřeba o tom diskutovat i z pohledu řekněme dalších měst, dalších obcí a tak dále. V té souvislosti bych rád řekl, že to, čeho jste se, pane kolego prostřednictvím paní místopředsedkyně, hrozil, kdyby náhodou bylo v některých městských částech – volební obvody už existují drahně let, Praha 4, historicky se volí v pěti volebních obvodech. Možná by bylo dobré to vědět i jako bývalý primátor. To jenom věcné poznámky.

Protože zde zazněla z velké míry i kritika tisku 124, musím říct a vymezit se vůči tomu, co navrhuje Zastupitelstvo hlavního města Prahy v tom smyslu, že náš návrh je komplexnější. Pochopitelně primární zájem a smysl tohoto návrhu je Praha jeden volební obvod. V té souvislosti by možná bylo dobré říci, jak zde zaznělo, že je to legální. Nicméně Ústavní soud po roce 2010, když se k této problematice vyjadřoval, také řekl, že to je legální, nicméně evidentně manipulativní. Je dobré věci říkat v celku, jak zde zaznělo.

Chci říci, že náš návrh to řeší daleko komplexněji včetně jiných volebních lístků. Dalo by se říct, že výrazně zjednodušuje voličům rozhodování, a hlavně jim to zjednodušuje v tom smyslu, když vám to uvedu na příkladu, řekněme v Praze kandiduje standardně v komunálních volbách, v našem případě volbách do Zastupitelstva hlavního města Prahy, de

facto v krajských volbách, i když se jmenují jinak, 30, 40 subjektů a všechny jsou napsané na jedné plachtě. Netvrdím, že je to nějaký zásadní problém, ale nicméně si dovolím říct i po zkušenostech, které mám, a reakcích občanů, to výrazně znesnadňuje rozhodování. To byl ten hlavní důvod naší změny.

Takže na závěr bych rád řekl, že také doporučuji a budu hlasovat pro propuštění do druhého čtení. Jak řekl zpravodaj kolega Klán, bude dobré si věci porovnat a projednat ve výborech. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele či zpravodaje, zda mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Táži se vás, zda má někdo jiný názor. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Vzhledem k tomu, že tiskem 124 se zabývá také ústavněprávní výbor, tak navrhuji, aby i tímto tiskem se zabýval ústavněprávní výbor.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ještě jiný návrh? Není, tudíž přistoupíme k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj? Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 120. Přihlášeno 171 přítomných, pro 133, proti 2. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 121, do kterého je přihlášeno 171 poslanců, pro 115, proti 18. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a ústavněprávnímu výboru. Tímto projednávání bodu 44 končím.

Nyní dovolu, abych načetla další omluvu z dnešního jednání. Je to omluva pana poslance Radima Holečka, který se omlouvá po 17.30 z pracovních důvodů. (V sále je velký hluk.)

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

43.

Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - první čtení

Já vás opravdu prosím zachování klidu. Děkuji.

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 115/1. Předložený návrh odůvodní primátor hl. m. Prahy. Vyměníte si to. Předložený návrh odůvodní radní Zastupitelstva hl. m.

Prahy Lukáš Manhart, kterého tady také vítám. Prosím, aby se ujal slova. (V sále je stále velký hluk a neklid.)

Člen zastupitelstva hl. m. Prahy Lukáš Manhart: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, hlavní město Prahy využilo svoji legislativní iniciativu a na červnovém zasedání Zastupitelstva hl. m. Prahy v roce 2013 odsouhlasilo návrh zákona o regulaci prostituce. Tento zákon se zabývá problematikou dosud zákonem a legislativou neupravenou. V zásadě základním východiskem pro tento návrh byl předpoklad, že problematiku prostituce –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane radní, já se moc omlouvám, že vás přerušuji. Neberte to jako výraz neúcty. Někteří mí kolegové, obzvláště v levé části sálu, jsou dnes velmi rozpustilí a mluví nahlas a ruší nás při našem projednávání. Prosím kolegy vlevo, aby se zklidnili, a vy prosím, pokračujte. Ještě jednou se omlouvám.

Člen zastupitelstva hl. m. Prahy Lukáš Manhart: Děkuji. Tento zákon se zabývá problematikou dosud žádným zákonem a legislativou neupravenou. To znamená, že v podstatě dochází k tomu, že se snažíme jako hlavní město Praha definovat zákonem problematiku prostituce, vydefinovat podmínky, za kterých tato činnost může být provozována, a dále dát možnost jednotlivým obcím a městům tuto problematiku regulovat a kontrolovat. Současný přístup, který zastává Česká republika, je tzv. aboliční přístup, kdy stát neupravuje legislativně oblast prostituce a v zásadě upravuje pouze negativní doprovodné jevy, které jsou na jev prostituce navázané. A je to konkrétně prostřednictvím trestního zákoníku.

Hlavní město Praha tedy využilo své legislativní iniciativy, protože se dlouhodobě, a nejen hlavní město Praha, potýká s problémem prostituce. Tento jev, jak jsem již zmínil, je doprovázen negativními jevy v oblasti bezpečnosti, v oblasti mravnosti, v oblasti veřejného pořádku. Jenom na území hlavního města Prahy se v současné době nachází něco kolem 70 veřejných domů a hlavní město Praha bohužel za současné legislativní situace s tímto problémem nemůže nic dělat. Město oblast prostituce upravuje a reguluje ve vztahu k provozování této činnosti na veřejných prostranstvích, kdy hlavní město přijalo vyhlášku v roce 2007, která nabyla účinnosti 1. 1. 2008 s tím, že hlavní město Praha vylučuje provozování a nabízení prostituce na veřejných prostranstvích. Díky této vyhlášce došlo k poměrně výrazné změně a zlepšení v této oblasti ve vztahu k veřejným prostranstvím. Nicméně hlavní město Praha v současné době a samozřejmě i obce České republiky, které se potýkají s tímto problémem, nemají možnost regulovat a kontrolovat prostituci mimo veřejná prostranství.

Náš přístup, tzv. reglementační, tedy definuje tento problém, nastavuje jasné mantinely provozování této činnosti. Existuje ještě třetí přístup, tzv. represivní. Touto cestou se vydalo například Švédsko, které jev prostituce kriminalizuje. Domníváme se, že tento směr není vhodný vzhledem k tomu, že v podstatě zahání veškeré osoby v této oblasti se vyskytující do ilegality.

Hlavním záměrem je tedy eliminace následujících nešvarů, které jsou navázané na prostituci. Jsou to bezpečnostní problémy, jsou to problémy spojené s porušováním veřejného pořádku, mravnostní problémy a zdravotní rizika. Dle našeho názoru Česká republika v současné době rezignuje na problematiku zdraví v oblasti této činnosti.

Na vytváření tohoto zákona se na půdě hlavního města Prahy podílela expertní skupina, která byla tvořena zaměstnanci hlavního města Prahy, dále odborníky v oblasti práva

souvisejícího s provozováním prostituce, odborníky, kteří se dennodenně zabývají a jsou konfrontováni s tímto jevem. Zákon tedy definuje pojem prostituce, to znamená, je to činnost, dobrovolné nabízení sexuálních služeb za úplatu. Vymezuje podmínky fyzickým osobám, za kterých tato činnost může být provozována, dává možnost, a to je velice důležité, obcím regulovat tento jev prostřednictvím obecně závazné vyhlášky. Analogie v tomto směru je s hazardem, kdy obce v současné době také mají možnost prostřednictvím obecně závazné vyhlášky regulovat loterie a jiné podobné hry na svém území. To znamená, ta konstrukce je stejná jako v rámci regulace hazardu. Nastavuje také možnost kontrolních mechanismů, kdy dává pravomoc provádět kontroly jednak orgánům města a jednak státním orgánům Policie České republiky.

Často zaznívají poznámky a dle mého názoru dnes již klišé, že tento zákon v podstatě v konečném důsledku bude znamenat, že Česká republika a stát se stane pasákem. Já se nedomnívám, že pokud Česká republika schválí tento zákon, který by se stal součástí právního řádu, že by v konečném důsledku znamenal to, že Česká republika a stát se stane pasákem. My jsme dlouze uvažovali o tom, že v případě schválení tohoto zákona navrhneme osvobození od daně z příjmů tyto osoby provozující činnost, či nikoliv. Po dlouhých diskusích jsme dospěli k závěru a zdálo se nám absurdní, že v momentě, kdy zákon by definoval provozování prostituce, tak aby zároveň těm osobám, které s tím samozřejmě logicky mají spojen příjem, a v mnoha případech ne malý, aby tyto osoby byly osvobozeny od daně z příjmu. Ten důvod je jednoduchý – bylo by to nespravedlivé vůči jiným osobám, které řádně provozují jiné podnikatelské činnosti.

Další výtkou, která zde často zaznívala, je výtku, že Česká republika by musela vypovědět mezinárodní úmluvu, která se zabývá rušením a potlačováním obchodování s lidmi. Ano, faktem je, že účinnost tohoto zákona je vázána na vypovězení této mezinárodní úmluvy. Nicméně dle našeho názoru, dle názoru hlavního města Prahy, tato úmluva je již v současné době překonána, je nahrazena jinými mezinárodními úmluvami řešícími problematiku obchodování s lidmi. Domnívám se tedy, že vypovězením této úmluvy by Česká republika nerezignovala na boj s obchodováním s lidmi a dalšími negativními jevy, které prostituci doprovázejí. Dovolím si podotknout, že k této úmluvě nepřistoupilo Německo, nepřistoupily Spojené státy americké, k této úmluvě nepřistoupilo sousední Rakousko, Holandsko a další významné světové státy.

Další připomínky byly spíše legislativně technického rázu. Já se domnívám, že pokud by tento zákon prošel do druhého čtení a k projednání ve výborech, tak tyto připomínky a tyto výhrady vůči návrhu hlavního města Prahy jsou odstranitelné ve druhém čtení.

Co se týče hlavních pilířů, já bych se ještě možná zmínil ohledně těch podmínek, za kterých by bylo možné tuto činnost provozovat. Zdálo se nám logické vymezit tyto podmínky vcelku minimalisticky, kdy osoby, které by chtěly tuto činnost provozovat v souladu se zákonem, by musely splňovat zcela logicky podmínku zdravotní způsobilosti, podmínku trestní bezúhonnosti, která v tomto směru je velice minimalistická a vztahuje se pouze k výkonu činnosti prostituce. A další podmínkou je podmínka věku. To znamená, tam v podstatě končí úprava podmínek ve vztahu k provozování této činnosti ze strany fyzických osob.

Co bych chtěl zdůraznit, tento návrh zákona nedělá z ničeho zakázaného nezakázané. Podstatné je, že v současné době prostituce není kriminalizována, tento jev není zakázán, ale problém je ten, že tento jev není zákonem upraven. To znamená, nejedná se o zákon o legalizaci prostituce, nicméně je to zákon o regulaci prostituce. Znova opakuji – nejedná se, tento zákon nedělá z něčeho zakázaného nezakázané. Kriminalizovány jsou pouze doprovodné negativní jevy související s prostitucí.

Tento zákon explicitně vylučuje provozování prostituce na veřejných prostranstvích, což dneska už v současné době je upraveno v mnoha případech vyhláškami obcí či měst. Tento zákon, ještě znovu opakuji, dává možnost obcím tento jev regulovat, kdy dává zmocnění v podobě vydání obecně závazných vyhlášek, kdy města by měla možnost vymezit toto provozování na svém území.

Tento zákon zároveň upravuje vztahy soukromoprávního charakteru, které mohou vznikat samozřejmě mezi poskytovatelem služby a klientem, kdy v zásadě dává poměrně významná práva osobám, které tuto činnost provozují.

Dámy a pánové, tento návrh zákona byl projednán řádně Zastupitelstvem hlavního města Prahy a zákon byl podpořen drtivou většinou zastupitelů hlavního města Prahy napříč jednotlivými politickými stranami. Dovolím si vás poprosit o posunutí projednávání tohoto zákona do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. (Hlásí se poslanec Jandák.) Technickou mohu pustit až v obecné rozpravě, pokud nemáte k proceduře. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dobrý den, dámy a pánové. Mou povinností zpravodaje je vás seznámit především se stanoviskem vlády k tisku 115 návrhu Zastupitelstva HMP na vydání zákona o regulaci prostituce.

Toto stanovisko je, jak jinak, u nevládního návrhu odmítavé. Vláda zde shrnuje celou řadu výhrad, zejména že případnému návrhu podobného zákona musí předcházet široká politická, společenská a odborná diskuse, že je právně sporný způsob stanovení nabytí účinnosti zákona, který je navrhován k datu, kdy Česká republika přestane být vázána Úmluvou o potlačování a zrušení obchodu s lidmi a využívání prostituce druhých osob z roku 1950. Vyjádření poukazuje na řadu věcných a legislativních nedostatků, na to, že úprava zdravotní způsobilosti je nesystematicky roztržena do několika ustanovení, a celou řadu dalších drobnějších výhrad.

Já bych vám chtěla říct, že názor na možnost regulace prostituce dělí společnost podobně jako názor na trest smrti a lze očekávat, že se ani zde, na půdě Poslanecké sněmovny, neshodneme, a to i uvnitř jednotlivých poslaneckých klubů. Většina z vás asi připustí, že veškeré historické snahy o eliminaci prostituce se ukázaly jako neúčinné, ale společnost balancovala mezi tolerancí, tvrdým postihem a zavíráním očí. I v současné době, jak nám zástupce předkladatele zde sdělil, různé státy v Evropě přistupují k regulaci prostituce různě. Od Nizozemska, které má nejen zákon, ale i účinný systém práce orgánů státu s poskytovateli těchto služeb, přes Švédsko, kde je prostituce zakázána a jsou postihováni i její klienti, po Německo a Rakousko, kde spolkový obecní zákon zmocňuje k podrobnější úpravě spolkové země a jejich úprava se může vzájemně lišit.

U nás se o regulaci prostituce uvažovalo zákonem v roce 2005. Hlavním protiargumentem tehdy, stejně jako bude zřejmě i dnes, byla vázanost České republiky Úmluvou o potlačování obchodu s lidmi a využívání prostituce. Návrh na vypovězení smlouvy byl zamítnut a návrh zákona posléze také.

Chtěla bych říct, že předkládaný návrh hlavního města Prahy, které má s prostitucí zřejmě největší problémy, není dokonalý, a dokonce ani nepředpokládám, že v konečném hlasování bude přijat. Na druhé straně jsem ovšem přesvědčena, že bychom se od stadia zavírání očí a přesouvání problémů souvisejících s prostitucí měli posunout k odpovědi na

otázku, co vlastně chceme. Ostatně i vláda ve svém jinak negativním vyjádření volá po tom, že je zapotřebí široká politická, společenská a odborná diskuse.

Já mám za to, že právě diskuse na parlamentní půdě může něco podobného umožnit. Proto budu navrhopvat propuštění do dalšího čtení. Jsem připravená na půdě petičního výboru iniciovat uspořádání velkého semináře na toto téma za účasti odborníků, a teprve poté se můžeme rozhodnout, jak s návrhem zákona naložíme. Ale v tuto chvíli se domnívám, že bychom měli postoupit tento návrh zákona do dalšího projednávání. Děkuji vám. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. A nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Svobodu, pana poslance Soukupa, paní poslankyni Černochovou, paní poslankyni Maxovou a paní poslankyni Semelovou – s tím, že tady mám faktickou poznámku pana poslance Stupčuka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, než se tady případně rozvine ona filozofická diskuse na téma, zda stát má regulovat prostituci, či neregulovat, já na rozdíl od kolegů se domnívám, že tady existuje zásadní právní překážka v projednávání tohoto návrhu zákona a to je již ona zmiňovaná mezinárodní smlouva, která podle naší platné a účinné ústavy má vyšší právní sílu. To znamená, připadá mi poněkud zvláštní a neuctivé, abychom zde projednávali úpravu de lege ferenda, která je v kontrapozici vůči platné a účinné ústavě. Domnívám se, že takovýto návrh zákona by měl být především z dílny vlády, Ministerstva vnitra.

Já osobně jsem se na návrhu takového zákona podílel už v roce 2003 a ze stejných důvodů, z důvodů existence této výše citované úmluvy, právě tento zákon pak nakonec nebyl přijat do dalšího schvalovacího procesu. Já tu snahu vnímám jako legitimní i proto, že ji předkládají v tuto chvíli především zástupci hlavního města Prahy, které je obecně tímto sociálněpatologickým jevem nejvýše postiženo. Nicméně podle mého soudu bychom nejdříve měli vést onu filozofickou diskusi, zda zahájíme tedy deratifikační proces této úmluvy platné, tuším, již od roku 1956, či nikoliv. To by mělo být primární. A teprve na základě zodpovězení zásadní otázky, zda chceme, aby stát reguloval prostituci jako nějakou činnost, či nikoliv, bychom se pak měli vážně bavit o následném kroku, tedy tvorbě příslušné podoby zákona, která případně bude, pokud se pro to rozhodneme, takovýto společenský jev regulovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. A nyní poprosím k mikrofonu pana poslance Svobodu. A ještě se zeptám paní poslankyně Černochové, protože ji vidím dvakrát přihlášenou v rozpravě, jestli chce být dvakrát, drží si místo, nebo jestli je to omyl. (Odpověď mimo mikrofon.) Dobře. Tak prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, paní předsedající. Pravda je, že zákon o regulaci prostituce – ten název není úplně správný, protože ona je to reglementace v této podobě – je zákon, který Prahu enormně zajímá. Praha samozřejmě má v prostituci největší problém ze všech českých měst a obcí. Je to takový problém, že to skutečně narušuje v některých částech Prahy jejich normální funkci, že se ty části Prahy vyliďňují a mění se skutečně v oblast, která je z tohoto pohledu velmi výjimečná.

Na druhou stranu ale je potřeba konstatovat, že prostituce je činnost, která je, jak praví autoři, stará jako lidstvo samo. A je také nutno konstatovat, že se nenašel žádný systém, který by ji v nějaké podobě zreguloval, zreglementoval, upravil. V okamžiku, kdy se přistoupí k tvrdým opatřením a zákonům, nastane jev, který známe ze Spojených států z doby, kdy byl zákaz výroby a distribuce alkoholu. Ta situace bude úplně stejná.

Myslím si, že to, co zaznělo v té krátké poznámce přede mnou, je poznámka zásadní. My bychom měli mít jasno, jak budeme pracovat s tím ústavním zákonem a s rozhodnutím o tom, že jsme se připojili v roce 1956 k úmluvě, která vlastně jakoukoli právní akceptaci prostituce nedovoluje. Myslím si, že by to měl být první krok, chceme-li být s tím zákonem úspěšní.

Druhá věc je, že zákon a regulace je velmi složitá. Obsahuje celou řadu prvků, které nemá smysl teď v tuto chvíli rozebírat, ale skutečně vyžadují, chceme-li se dostat dál, práci zásadních a odborných týmů. Abych začal od toho, co umím nejlépe – otázka zdravotní způsobilosti je otázka velmi složitá. Velmi složitá v tom, jaké mají být časové faktory pro jednotlivé kontroly, protože to, z čeho historicky vycházíme, je zdravotní způsobilost, která byla vázána na kapavku a na syfilis a my jsme ve fázi, kdy zde máme AIDS a jeho problematiku, dobu infekce atd. atd. A samozřejmě to, co je známo ze všech zákonů regulujících prostituci, v okamžiku, kdy zákon říká, že dělá nějakou zdravotní kontrolu sexuálních pracovníků, zaniká jakoby ostražitost zákazníků. Oni předpokládají, že stát garantuje, že jsou zdraví. Proto já na to velmi, velmi kladu důraz, protože zdravotní způsobilost by musela být skutečně vydefinována naprosto přesně, jaké jsou časové faktory, jestli tam vložit ještě nějaké náhodné prohlídky do mezičasu. To je velmi složité, a proto si myslím, že přijmout ten zákon jen tak nalehko prostě možné není.

To, co Praha vnímá, je, že potřebuje některé části Prahy zbavit prostituce, zbavit historickou část, zbavit Václavské náměstí a okolí toho, co tam zabraňuje normální funkci města. Mám ale obavu, že tento zákon v nějaké podobě dokáže zregulovat podniky a zařízení, které to provozují, ale nezreguluje vůbec prostituci v bytech. Naopak, uvede ji do podoby, která bude vlastně daleko výhodnější a bude jednotná s tím, že samozřejmě nějaké formy internetové inzerce naprosto nahradí cokoliv jiného.

Kdybych měl mluvit o tom, co by regulaci upravilo, tak si to dovedu představit, jako třeba jsou herny ve Spojených státech, že to je oblast, kde herny jsou ve městě a půl metru za hranicí této oblasti si nekoupíte ani los. Toto je věc, která by Praze pomohla, ale vím, že je právně velmi, velmi složitá, ale nerezignoval bych na to něco takového zvažovat, protože zákazník, který chce prostituci využít, si pak to místo najde a přestane to obtěžovat celou další část města.

Znovu říkám dvě věci, které jsou zásadní: zdravotní způsobilost a to, že tento zákon vytlačí prostituci do individuálních bytů, vytlačí ji vně zákona, stejně jako bylo pití alkoholu ve Státech vytlačeno do černých kořalen.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Soukupa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, máme na stole jisté řešení problému, se kterým se potýká nejenom Praha, ale i další města přes dvacet let. Věřte mi, vím, o čem mluvím. Bydlím v Chebu. Na známé Evropské třídě sice už nestojí pod každou lampou prostitutka a ve křoví její pasák jako kolem roku 2000, ale i tak se tam po deváté hodině večer ujímá vlády galerka, co má sex za úplatu ve svém portfoliu mimo jiné, abych se vyjádřil v běžných pojmech.

Svět prostitutek a pasáků dnes zahrnuje obchodování s lidmi, obchodování s drogami, gamblerství, pouliční kriminalitu a další sociopatologické jevy. Je to svět konfrontace a násilí, který obtěžuje a někdy až ohrožuje běžné obyvatele měst a obcí.

Předkladatel zákona, který máme na stole, se kloní k variantě reglementační, chce prostituci do určité míry legalizovat, regulovat a mít alespoň pod nějakou kontrolou. Je to řešení trochu dobré a podle mého názoru i trochu špatné. Stejně jako některým z vás se mi pocitově nezdá patřičné převzít roli státního pasáka, přičí se mi, že by stát měl převzít třeba garance za zdravotní stav prostitutek. Pár věcí se mi naopak na předkládaném tisku vysloveně líbí. Například posunutí věkové hranice pro poskytovatelky nebo poskytovatele sexuálních služeb nad 18 let. Na ulici někdy se dnes nabízejí děti, kterým bych nehádal ani 16. Hodně se mi líbí snaha zatlačit sex za úplatu do evidovaných kamenných zařízení a hlavně líbí se mi zákaz těžko regulovatelné pouliční prostituce. Tu pokládám za největší zlo.

Pro řešení prostituce, jevu jako takového, se nabízí také dvě krajní řešení: Dosavadní způsob aboliční, prostě se tvářit, že problém neexistuje. To mi připadá dost alibistické a nikam jsme se za těch dvacet let nedostali. Pak je tady přístup represivní – prostitutky nebo prostituci bezesbytku zakázat. Osobně by se mi to líbilo. Dokážou ale represivní složky demokratického státu takové právo vymáhat? K tomu jsem dost skeptický. Osobně se tedy přece jenom přikláním k regulaci prostituce, ovšem ne podle pravidel z předkládaného návrhu. Jsou příliš šita na míru prostředí Prahy. Doporučuji věc ještě prodiskutovat a zahrnout do návrhu zkušenosti dalších měst a obcí, které se s prostitucí potýkají.

Návrh, který máme před sebou, není možné pustit teď hned do druhého čtení ještě z jiného důvodu. Už se tady o něm mluvilo. Brání tomu Úmluva o potlačování a zrušení obchodu s lidmi a využívání prostituce druhých osob. Tu jsme ještě jako socialistické Československo podepsali v roce 1950 s dalšími zeměmi komunistického bloku a tehdejšími rozvojovými zeměmi, plus s Francií a Norskem. Jenom tak mimochodem, Spojené státy americké ji podepsaly také. Jsou to tedy vyspělé demokracie, se kterými bychom se dnes rádi srovnávali a které zákony regulují, prostituci mají. Nicméně mezinárodní úmluva má svoji právní platnost a my nemůžeme udělat nic jiného, než ji před případným projednáváním zákona vypovědět. Vypovězení mezinárodní úmluvy a postup, jak dál naložit s projednávaným tiskem, bude téma mých návrhů, které předložím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale podrobná rozprava u prvního čtení není, takže mohou zaznít dva návrhy, které se dají hlasovat po ukončení obecné rozpravy, a to je buď návrh na vrácení předloženého návrhu návrhovateli k dopracování, anebo zamítnutí předloženého návrhu. Jiné návrhy nejsou v tuto chvíli možné. (Poslanec Soukup: Doprovodné usnesení není možné?) Není. Jenom tyto dva návrhy jsou hlasovatelné v prvním čtení. (Poslanec Soukup: Dobře tedy, omlouvám se.) Dobrá, děkuji tedy.

Prosím k mikrofonu další přihlášenou, je jí paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. A poprosím o klid v levé části. Prosím kolegy v levé části sálu, aby zachovali klid! Prosím pány poslance, aby byli potichu. Děkuji. Omlouvám se, paní poslankyně, za kolegy.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. To, že jsem se ocitla na té tabuli dvakrát, někteří mí strániční kolegové komentovali tak, že nejprve budu vystupovat jako liberální starostka a pak budu vystupovat jako poslankyně konzervativní strany. Nebojte, není tomu tak. Jsem jedna osoba, žádný Jekyll a Hyde, a mé názory jsou platné i dovnitř ODS, nejenom

to, jaké názory mám a budu vám sdělovat, a zkušenosti jako starostka s tímto bohužel negativním fenoménem, který i na Praze 2 je k vidění v našich ulicích.

Doposud neměly návrhy na řešení problematiky prostituce v této Sněmovně štěstí. Dnes je to již třetí pokus projednat takový návrh. V roce 2005 zde byl vládní návrh na regulaci prostituce a vloni v červenci byl předložen poslanecký návrh zákona o toleranci poskytování sexuálních služeb. Ani jeden z nich však nebyl nakonec projednán. Za zásadní bylo vždy řešení otázky vázanosti České republiky úmluvou o potlačování a zrušení obchodu s lidmi, o tom už tady byla řeč. Proto vlastně tehdy v roce 2005 byl návrh zamítnut, především díky odporu tehdejší koaliční KDU-ČSL a opoziční KSČM. Proto byl vládní návrh zákona na regulaci prostituce stažen z jednání. Náš návrh z roku 2013, který vlastně předkládal náš tehdejší kolega Viktor Paggio, se ani projednat nestačil, protože se Sněmovna se rozpustila.

I dnes vláda ve svém zamítavém stanovisku uvádí platnost úmluvy za zásadní překážku. Proto bych ráda připomněla, že k úmluvě nikdy nepřistoupila řada členských států EU, Německo již bylo zmiňováno, ale vedle Německa je to Rakousko, Nizozemí, Velká Británie, Švédsko, Irsko. Mimo evropský kontinent je to USA a Kanada, ze zemí mimo EU je to Švýcarsko nebo další kontinent, Austrálie. Mnohé z těchto států mají v současné době přijatou legislativu, která umožňuje prostituci regulovat.

Určitě se dnes nacházíme ve zcela jiné politické, sociální a ekonomické situaci, než jaká byla před více než 60 lety, kdy byla úmluva ratifikována. Schengenský otevřený prostor bez hranic, migrace obyvatelstva, globalizace ekonomiky, životního stylu a kriminality, organizovaného zločinu vede nezbytně k závěru, že úmluva je již zastaralá a nereaguje na požadavky dnešní doby. Vnímání morálního, sociálního i zdravotního problému prostituce se za posledních 60 let změnilo. Jako nerealistické byly v řadě zemí opuštěny snahy o její odstranění. Místo toho je kladen důraz na její regulaci a na potlačování pouze těch nejzávažnějších průvodních jevů, jako je obchodování s lidmi. Změnily se ovšem i objektivní podmínky. Zatímco tradiční kuplířství, provozování veřejných domů apod. představovalo převážně lokální kriminalitu jednotlivců či malinkatých skupin, v dnešní době jde o jednu z nejvýznamnějších sfér činnosti nadnárodního organizovaného zločinu, rovněž spojenou s pohybem osob přes hranice států.

U nás není otázka prostituce jako sociálněpatologického jevu, na který se váže celá řada bezpečnostních, sociálních i zdravotních rizik, dosud právním řádem komplexně řešena. Do jisté míry jsou právě regulované jen některé nejzjevnější problémy s ní související, a to především trestním zákoníkem. Obecně závazné vyhlášky, které řada měst přijímá, aby vykazala prostituci ze svých veřejných prostor, neřeší otázku veřejných domů a stávají se tak zcela bezzubými. U nás na Praze 2 když se projedete kolem Karlova náměstí v bezprostřední blízkosti Novoměstské radnice nebo Resslovou ulicí, Myslíkovou ulicí po 22. hodině, bohužel se s tímto fenoménem můžete setkat takřkajíc tváří v tvář.

Předložený návrh se podle mého názoru rozhodl pro správnou cestu řešení problematiky prostituce. V zásadě totiž existují tři přístupy k jejímu řešení. Prostituce se dá právně ignorovat a postihovat pouze určitá jednání, která ji doprovázejí, jako jsou daňové úniky, drogová kriminalita, násilná trestná činnost, nebo lze prostituci vymezit určitý rámec, ve kterém je dovolená, a postihovat jakékoli vybočení z tohoto rámce. Tomu můžeme říkat regulace. Nebo můžeme prostituci zcela zakázat a v případě výskytu tohoto jednání stíhat. Nemyslím si, že tato třetí varianta by byla proveditelná a že by se na celém světě našla jediná země, ve které by se podařilo úplný zákaz prostituce vymáhat a dodržet.

Návrh zákona vychází, jak již tady bylo řečeno, z druhého přístupu. Jak dokládají zkušenosti ze zahraničí, o kterých hovoří důvodová zpráva popisující např. rakouský,

maďarský nebo nejliberálnější nizozemský model, je nejefektivnějším řešením problematiky prostituce její regulace.

Jako starostka centrální městské části v našem hlavním městě jsem pro regulaci prostituce. Podporuji tento způsob jejího řešení a pokládám za nemožné se jí zbavit jejím zákazem a zavíráním očí před tímto problémem.

Pan předkladatel zde hovořil o cílech, které si návrh zákona klade. Souhlasím s nimi, ale bohužel si nejsem jistá, že se jich dá předloženým návrhem dosáhnout. Předně se návrh nezabývá odstoupením od úmluvy o potlačování obchodování s lidmi, jedná se o smlouvu prezidentskou, která musí být před ratifikací schválena oběma komorami Parlamentu, a ten samý procedurální způsob musí být dodržen i v případě odstoupení od této smlouvy. Jediný, kdo může podat návrh na souhlas s odstoupením od prezidentské smlouvy, je vláda. V případě, že je vládní návrh na odstoupení od smlouvami oběma komorami Parlamentu přijat, vláda ČR je povinna zaslat výpověď ve formě písemného sdělení generálnímu tajemníkovi OSN. Tato výpověď by podle čl. 25 úmluvy nabyla účinnosti jeden rok po dni, kdy generální tajemník toto sdělení obdržel. Zároveň s úmluvou je třeba vypovědět její závěrečný protokol.

Nicméně připouštím, že je částečně možné regulovat prostituci už nyní a dostat i povinnostem úmluvy. Tedy regulovat samotné prostitutky a prostitutky a ponechat trestný čin kuplířství. Bohužel toto řešení však z hlediska fungování právního státu není ideální, neboť ponechává kuplíře v tzv. šedé zóně a to si myslím, že si nemůžeme dovolit. Tato zóna, která je trestná, ale na základě trestní politiky státu se obvykle netrestá, je to samozřejmě i téma pro ministra vnitra, který by tady při projednávání tak závažného bodu měl zcela bezpochyby sedět a měl by tuto diskusi poslouchat, protože to není jenom o novém znění zákona, ale je to i o vymáhání toho, co již v současné chvíli platí. Takže já bych chtěla poprosit členy ČSSD, aby učinili nějaký pokus o to, sehnat pana ministra Chovance, pana ministra vnitra, aby seděl v této sněmovně a poslouchal debatu, která by právě jeho díky resortu, který zastává, měla zajímat.

Nebylo by tedy možné otevřeně legislativně regulovat veřejné domy a jejich provozování, což považuji za zásadní chybu.

Předloha rovněž vykazuje celou řadu nedokonalých formulací, které znamenají výkladový zmatek i prostor pro zneužití vágní formulace. Jsou zde nesrovnalosti mezi důvodovou zprávou a návrhem.

Vím, že jsme v prvním čtení, ale i tak v případě, že by návrh prošel, považuji za vhodné na některé problematické části už v tuto chvíli upozornit. Například v § 7 Osoby oprávněné k provozování prostituce. Zde se ve čtvrtém odstavci říká, že "prostituce nesmí být provozována v pracovněprávním či jiném obdobném vztahu nebo prostřednictvím jiných osob". Provozovatel, který má najatý prostor nebo ho vlastní, si požádá úřad o povolení k provozování prostituce. Získá takové povolení a bude v něm prostituovat sám? Zde se přímo vybízí k tomu, aby byl kamuflován zisk, např. že vznikl prodejem alkoholu, cigaret nebo podnájmem jednotlivých pokojů. Jak by provozovateli vznikl zisk legálně?

Druhá moje otázka. Zákon má např. přinést větší rozhodovací pravomoci obcím a dát jim místně příslušnou zodpovědnost za rozhodování o povolení k provozování prostituce srovnatelnou s rozhodováním o povolení pro hazard. Pak nerozumím následujícímu rozporu. § 25 říká, že "provozovat prostituci v prostoru, který osoba oprávněná k provozování prostituce vlastní nebo je oprávněna užívat, lze pouze na základě povolení provozovat prostor (dále jen 'povolení k provozu prostoru'), vydaného úřadem".

Důvodová zpráva k tomu ale uvádí, že prostory určené k bydlení lze na základě splnění zákonných podmínek uvedených v odstavci 1 k provozování prostituce používat pouze na základě povolení úřadu obce s rozšířenou působností. Tak úřad, nebo úřad s rozšířenou působností? Ptám se jako třetí dotaz.

Dále ještě k tomu, aby toho zmatku nebylo málo, důvodová zpráva uvádí, že důvody svědčící pro zvolenou právní úpravu jsou ochrana mravnosti, soukromí a pokojného bydlení. Orgány obce budou rozhodovat na základě znalosti místních poměrů a konkrétních specifik místa, kde se prostory nacházejí, ale přitom návrh ve svém § 20 takovou situaci vylučuje odstavcem 5, který zní – cituji: "Úřad, který mimo svoji územní působnost vydal povolení k provozu zařízení v obci, informuje úřad této obce." Kterémukoli úřadu tedy bude moci žadatel předložit žádost o povolení k provozu zařízení. Tento úřad si bude muset obstarat informace pro zajištění podmínek podle § 20 odst. 1 a 2. Bude tak pro své rozhodnutí muset zjistit, zda se v okruhu 150 metrů nenacházejí budovy státních orgánů, územních samosprávných celků, zastupitelských úřadů, škol nebo školských zařízení, zdravotnických zařízení, zařízení sociálních služeb, zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy, zařízení pro preventivní výchovnou péči ústavu sociální péče o mládež, dětská hřiště, církevní budovy, veřejného nebo neveřejného pohřebiště, krematoria nebo národní kulturní památky. Pak si zjistí, zda má dotčená obec obecně závaznou vyhláškou stanovena místa, na kterých lze v obci provozovat zařízení k provozování prostituce, provozní dobu a maximální užitnou plochu zařízení. Nezakotvení místní příslušnosti úřadu obce s rozšířenou působností – není řešena prakticky vůbec nikde, ta místní příslušnost. Lze tedy předpokládat, že žádosti budou v případě neúspěchu podávány zkusmo a opakovaně u různých úřadů, posléze u úřadů, u nichž se proslechne, že jsou v posuzování benevolentnější než jiné. Zmíněné nejasnosti formulací návrhu zákona představují podle mého maximální prostor pro korupci a to si určitě ani navrhovatelé ani my poslanci, kteří bychom pro tento návrh měli hlasovat, nepřejeme.

O zdravotní způsobilosti už tady byla řeč. Ve shodě se stanoviskem vlády lze konstatovat, že v případě vydání lékařského posudku o zdravotní způsobilosti stát formálně garantuje něco, co fakticky nikterak, alespoň doufám, garantovat nemůže. Je nutné vycházet z toho, že lékařský posudek o zdravotní způsobilosti potvrzuje zdravotní způsobilost právě a jen v době, ve které byl žadatel odborně vyšetřen, nikoli v jakékoli – i poměrně krátké – době poté. Vzhledem k oblasti, kterou návrh upravuje, by v době formálně garantované zdravotní způsobilosti mohly vzniknout fatální následky zájemcům o sexuální službu. Chtěla bych se zeptat, kdo by byl pak za tyto eventuální následky odpovědný.

O dalších nesrovnalostech, výkladových nejasnostech, neurčených pravomocích hovořit nebudu, už vás nechci zdržovat.

Nyní stojí před touto Sněmovnou rozhodnutí, zda chce prostituci řešit, nebo se chce před řešením schovat například za mezinárodní závazky více jak 60 let staré Úmluvy o potlačování a zrušení obchodu s lidmi a využívání prostituce druhých osob. (Poslankyně se odmlčela a otočila se na poslance, kteří ji rušili v projevu.)

Považovala bych za správné, aby v souladu se vším, co jsem řekla, nám byl v brzké době předložen vládní návrh, který se jednak vypořádá s úmluvou a který nebude pojmově i právně zmatený, jako tomu je u návrhu hlavního města Prahy. Kvalita této zákonodárné iniciativy hlavního města Prahy je bohužel velmi špatná a nedá se pro ni při mé sebelepší vůli hlasovat. Podpořím tedy návrh na zamítnutí a budou doufat, že si vláda má slova vezme k srdci a předloží nám v dohledné době rozumný návrh, který navrhne právně správný postup při řešení regulace prostituce v České republice.

Každopádně bych chtěla poděkovat, přestože ten návrh není kvalitní, chtěla bych poděkovat zástupcům hlavního města Prahy, kteří vlastně předložili tento návrh tak, aby se toto téma otevřelo, stalo se součástí veřejné diskuse, protože bohužel jsme i v minulém volebním období byli svědky toho, kdy jsme tady naposledy na začátku volebního období měli návrh na řešení taxislužby a pak vlastně celé ty tři roky Praha byla zcela legislativně impotentní a žádné návrhy nám nepředkládala, což bylo vnímáno i v této Sněmovně velmi špatně na rozdíl od Ústeckého kraje a jiných krajů, které vlastní návrhy měly. Takže já tohle to беру jako první vlaštovku spolupráce nás pražských poslanců s hlavním městem Prahou, jsem za to ráda a určitě jsem připravená jako poslankyně i jako starostka městské části Praha 2 se na případném novém návrhu, byť preferuji, aby byl ten návrh vládní, tak z hlediska nějakých seminářů, diskusí, povídání o tomto vládním návrhu, jsem připravena se podílet a je třeba i sama iniciovat.

Děkuji vám za pozornost. Omlouvám se, že jsem vás tak dlouho zdržela. A můžete to mé jméno vymazat z toho druhého přihlášení (ukazuje rukou na světelnou tabuli). Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní poslankyni. Nyní má slovo paní poslankyně Radka Maxová. Připraví se ne tedy Jana Černochová, ale paní poslankyně Marta Semelová.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedo. Já bych chtěla říci, že i tento problém se ne v tak valné většině týká i jižních Čech, proto si dovoluji vystoupit.

K tomuto návrhu hlavního města Prahy: Není pochyb o tom, že prostituce je kontroverzním společenským problémem vyvolávajícím často protichůdné reakce. Objevují se jak radikální názory obsahující její kriminalizaci, tak názory opačné, které prosazují její legalizaci. Mám však za to, že se všichni shodneme na tom, že prostituci a provozování prostituce jednoduše nevymýtíme, a je tedy nezbytné ji alespoň dílčím způsobem regulovat a tuto regulaci zakotvit do právního řádu České republiky. O toto se pokusil návrh zákona o regulaci prostituce, který ve Sněmovně předložilo Zastupitelstvo hlavního města Prahy.

Dle mého názoru nicméně předložený návrh nepředstavuje tu správnou regulaci, tu správnou cestu, kterou bychom se měli do budoucna vydat. Přestože se ve většině ztotožňují s argumenty, které uvedla vláda ve svém nesouhlasném stanovisku, ráda bych zdůraznila alespoň primární nedostatky předkládaného návrhu.

První a velmi zásadní problém spatřuji především v tom, že návrh zákon, tak jak jej navrhlo Zastupitelstvo hlavního města, nebyl odborně konzultován. (Hluk v sále.) Mnohé výtky zaznívají zejména od neziskových organizací, které se touto problematikou zabývají již řadu let. Jako příklad lze uvést organizaci Rozkoš bez rizika, jejíž činnost se zaměřuje na prevenci, diagnostiku a léčbu sexuálně přenosných infekcí a snížení negativních sociálních důsledků spojených s provozováním prostituce a která má proti zákonu nejednu výhodu.

Dále osobně považuji za nešťastné ustanovení, jímž se zřizuje speciální registr, v němž by měly být evidovány zejména údaje o osobách oprávněných k provozování prostituce. Navrhovaný registr vnímám jako velmi kontraproduktivní především pro jeho obrovský zásah do soukromí osob provozujících prostituci. Domnívám se, že jen málokterá prostitutka se půjde dobrovolně zaevidovat na obecní úřad za účelem vydání oprávnění k provozování prostituce, jelikož tím de facto zanikne její anonymita, ve které žijí dnes a kterou si stráží. Valná většina z nich tak bude zřejmě bude poskytovat služby ilegálně a kýžený výsledek bude zcela opačný. Zároveň je podle mého názoru vznik úplně nového registru zbytečný a rovněž finančně nákladný. Když už se navrhovatel zákona chce vydat touto cestou povinné registrace, není nutné za tímto účelem zřizovat nový registr. Hospodárnější cestou by bylo využití již zavedených stávajících registrů. (Hluk v sále sílí.)

S kritizovanou ztrátou anonymity dle mého názoru souvisí i další věc, a to povinné lékařské prohlídky. Například § 16 odst. 4 navrhované úpravy stanoví povinnost informovat lékaře jak praktického, tak i specialistu o tom, že uvedená vyšetření a lékařské posudky tyto osoby potřebují proto, aby mohly provozovat prostituci. Jedná se dle mého názoru o naprosto zbytečné a ničemu neprospívající ustanovení, které prostitutky pouze utvrdí v tom, aby se ke své činnosti nepřihlašovaly. Současně může uzákonění pravidelných prohlídek u řady lidí vzbuzovat zdání, že stát odpovídá za to, že osoba provozující prostituci je naprosto zdravá, a nehrozí tudíž žádné riziko přenosu pohlavních chorob. Ovšemže není v našich silách toto garantovat, především také proto, že některá onemocnění lze zjistit až po několika týdnech, ne-li měsících. Důsledkem toho pak může být větší zájem klientů po nechráněném styku, tak jak se tomu stalo např. v Německu, což s sebou přinese následně i větší riziko nakažení pohlavními chorobami a jejich, byť nevědomé, další šíření.

Jako přínos tohoto zákona navrhovatelé rovněž poznamenávají zdanění příjmů prostituujících se osob. Odvedené daně z příjmů pak dle autorů zákona obohatí státní rozpočet, avšak není jasné, kdo a jakým způsobem by zjišťoval, zda prostitutka přiznala všechny své příjmy a odvádí z nich řádně daně. I kdyby úředníci finančních úřadů prováděli nejruznější daňové kontroly, tak z čeho nezbytné údaje dohledají? Neexistuje povinnost vést obecné údaje o počtu klientů ani vykonávaných sexuálních službách.

Závěrem bych také ráda podtrhla, že osobně velmi podporuji vznik právní úpravy, která bude prostituci regulovat, avšak ne tak restriktivním způsobem, jež navrhovalo zastupitelstvo hlavního města. S ohledem na vše výše uvedené i na předchozí řečníky vkládám proto naději do vládního návrhu zákona o regulaci prostituce, který, doufám, bude předložen. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Svobody. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Já jen když tak řešíme hluboké a zásadní věci, tak bych chtěl konstatovat, že pokud vytvoříme nějaký podnik, který má pravidla podnikání a platí daně, tak také musí mít reklamační řád. (Smích a potlesk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má paní poslankyně Marta Semelová, která je v tuto chvíli poslední přihlášenou do obecné rozpravy.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Předložený návrh má za cíl regulovat prostituci, s čímž by určitě každý souhlasil. Nástroje, o které se obce, ale i orgány činné v trestním řízení mohou opřít, se totiž hledají obtížně. Ovšem předložený návrh je značně problematický a nemyslím si, že k zamýšlenému záměru povede, stejně jako nepovede k zamezení negativních jevů, které ji provázejí: ohrožení zdraví, nezřídká života, kriminalita, negativní pohled na ulice, kde tyto osoby postávají, miliardové finanční částky, které tu protékají. Popravdě však musím říci i to, že mně připadá absurdní zvednout ruku pro příjem státu zrovna z prostituce. Podobně bychom se mohli ovšem bavit pochopitelně i o příjmu z hazardu.

Vím, že prostituce je obtížně kontrolovatelná, obtížně postižitelná a v řadě místech narostla do značných rozměrů. Podle nevládních organizací je v České republice 12 až 14 tisíc prostituujících se osob. Jsou tu prostitutky tzv. sezónní, příležitostné, stálé, provozují se v pouličních klubech, ty se v hlavním městě Praze drží podle informace městské policie na historickém minimu, v privátních bytech, tam se zase pro změnu policie nedostane, dále existují různé eskortní servisy. Značně rozdílné jsou i důvody a příčiny toho, proč ten či onen

provozuje tuto činnost. Některé ženy se tak snaží řešit špatnou finanční situaci, svou vlastní i své rodiny, kdy nemají práci či jejich příjmy nestačí ani na základní životní potřeby. Tady selhává stát, který by měl zajistit občanům práci a podmínky pro důstojný život. Dále je zde skupina těch, které jsou k prostituci nuceny násilím, proti své vůli a bojí se ozvat. Jiní si tento způsob obživy, přivýdělků, či jak to nazvat, volí dobrovolně. Návrh zákona však neovlivňuje pouze tyto skupiny lidí, ale i ostatní občany, kteří nesou důsledky.

Jak už jsem uvedla, zákon má řadu nedostatků a pochybuji o tom, že by mohl situaci změnit. Ostatně potvrzují to i zkušenosti ze zahraničí, kde sáhli k podobným opatřením, která se však dotkla pouze malého procenta. Například v Holandsku se do legálního systému přesunulo pouze zhruba 15 % prostitutek. Z rozsáhlého průzkumu Axela Drehera z univerzity v Heidelbergu na toto téma vyplývá, že tam, kde je prostituce legální, je obchod s lidmi častější než jinde. Dochází i k častému obcházení zákona nabízením pracovních míst, která jsou ve skutečnosti zástěrkou pro skrytou prostituci, např. místa uklízeček v různých klubech, za čímž je skrytá prostituce. Nepostižitelná je také ta v privátech.

Nyní k některým konkrétním připomínkám. Pokud jde o věkovou hranici, nemohu souhlasit s věkovou hranicí, odkdy by se mohla vydávat oprávnění k provozování prostituce, která je zde stanovena na 18 let. Tato hranice je podle mého názoru nízká. Mladí lidé, nejedná se pouze o dívky, jsou v tomto věku snadno ovlivnitelní, snadno manipulovatelní, společnost by je měla chránit, podporovat je v přípravě na budoucí povolání, resp. k získávání pracovních návyků. Pokud se v tomto věku dostanou do rukou těch, kdo se zabývají provozováním prostituce, nebo do nevěstince, je to pro ně takřkajíc konečná stanice, z níž se jen velmi obtížně dostávají. (V sále je rušno.)

Za druhé. Daná vzdálenost k vydání povolení k provozu 150 metrů od škol a školských zařízení, ústavů sociální péče o mládež, dětských hřišť, národních kulturních památek, zdravotnických zařízení, státních orgánů a dalších míst, to je podle mého názoru poněkud směšná vzdálenost. Stejně tak řešení situace spojené s nedodržením smlouvy mezi osobou oprávněnou k provozování prostituce a zákazníkem prostřednictvím vrácení zaplacené odměny nebo její části. Nedovedu si představit, kdo a jak bude hodnotit poskytnutou službu a její kvalitu a vyřizovat reklamaci.

Pochybnosti mám, i pokud jde o vypovídající hodnotu zdravotních průkazů. Jeden den je průkaz vydán, druhý den –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, paní kolegyně, ale prosím zejména kolegy vpravo ode mě. Snažil jsem se nejprve nonverbálně komunikovat, ale nikam to nevedlo, takže jsem musel přistoupit k této alternativě. Omlouvám se a prosím o klid.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Jeden den je průkaz vydán, druhý den může být zdravotní stav poskytovatele služby úplně jiný.

Závěrem. Regulace prostituce by určitě potřebná byla. Tato činnost tu je a nemá smysl před ní zavírat oči, ale ne předloženou směsicí zákonů a podzákonných norem, které neregulují, ale legalizují prostituci jako běžnou živnost, resp. podnikání podle zvláštního zákona. S předlohou mj. vyjádřil nesouhlas i Český svaz žen, který v tomto smyslu nám jako poslancům zaslal před nějakou dobou svou výzvu k odmítnutí. Tento návrh zákona totiž nahrává těm, kteří využívají druhých osob k doslova sexuálnímu vykořisťování, po schválení, navíc za podpory státu, potažmo obcí, jimž by z prostituce plynuly daně. To považuji za nepřijatelné, stejně jako skutečnost, že předložený návrh je v rozporu s mezinárodní Úmluvou o potlačování a zrušení obchodu s lidmi a využívání prostituce druhých osob. Proto přijetí

tohoto zákona já osobně nepodpořím a podpořím návrh na jeho zamítnutí. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy, resp. do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím. Jen se zeptám paní zpravodajky, zda zaznamenala návrh na zamítnutí. Já jsem totiž přebíral řízení schůze a nemám zde poznámku, že by padl návrh na zamítnutí.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Pane předsedo, dva vystupující se vyjádřili, že podpoří návrh na zamítnutí, který ovšem nepadl, takže v tuto chvíli návrh na zamítnutí podán nebyl.

Jen upozorňuji, že budu navrhovat po dohodě s předkladateli prodloužení lhůty k projednávání o 30 dnů.

Předseda PSP Jan Hamáček: To nebude tak jednoduché, protože jsem ukončil rozpravu. A v rozpravě to také nezaznělo, takže buď by musel někdo z vlády rozpravu otevřít, nebo... Tak dobrá. Takže rozpravu jsem ukončil.

Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem, dobrá. Vzhledem k tomu, že nepadl návrh na zamítnutí, budeme se zabývat návrhem na přikázání. Mám zde návrh z organizačního výboru na přikázání k projednání petičnímu výboru. Zeptám se, zda ještě někdo navrhuje nějaký jiný výbor. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, aby tento zákon byl přikázán výboru petičnímu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 122, přihlášeno je 173, pro 93, proti 35. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme přikázali tento návrh k projednání petičnímu výboru. Nyní tedy končím bod 43.

Budeme pokračovat bodem

32.

Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - první čtení

Předtím než dám slovo paní zástupkyni navrhovatelů, s přednostním právem pan předseda klubu sociální demokracie. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dovolím si vznést procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do skončení projednávání bodu 112.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, registruji to jako procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do ukončení projednávání bodu 112, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 123, přihlášeno je 173, pro 139, proti 2. Tento návrh byl přijat. Přerušuji projednávání bodu 32.

Otevírám bod

112.

Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti

Prosím pana premiéra, aby se ujal slova.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, velmi stručně. Pokud jde o situaci na Ministerstvu spravedlnosti v kontextu těch předcházejících diskusí, které se vedly tady na půdě Poslanecké sněmovny v uplynulých měsících, paní ministryně Válková je v čele resortu cca čtyři měsíce. Během tohoto období byly tři situace, kdy byla činnost resortu v nějakém širším rozsahu negativně medializována, resp. z negativního hlediska se o ní diskutovalo tady na půdě Poslanecké sněmovny. Tou první situací byla otázka způsobu odvolání generálního ředitele Vězeňské služby Dohnala. Tato věc byla diskutována i na půdě příslušného výboru Poslanecké sněmovny. Druhým tématem, které bylo spíše tématem mediálním, byl spor mezi paní ministryní a první náměstkyní paní Marvanovou. Situace byla posléze vyřešena tím, že paní Marvanová odešla z pozice první náměstkyně na Ministerstvu spravedlnosti a došlo tedy ke jmenování nového prvního náměstka. Třetím tématem, které, jak tomu rozumím, bylo spouštěcím mechanismem žádosti o zařazení tohoto bodu, byl tedy opět medializovaný konflikt mezi paní ministryní a náměstkem Šternem, který skončil včera tím, že paní ministryně náměstka Šterna odvolala z funkce náměstka na Ministerstvu spravedlnosti.

Pokud jde o problém sporu mezi paní ministryní Válkovou a náměstkem Šternem, podle mého názoru je to zásadní komunikační konflikt a pravděpodobně také určitý konflikt z hlediska přístupu k přípravě výběrového řízení na elektronické náramky. Na Ministerstvu spravedlnosti přípravou tohoto výběrového řízení byla pověřena Probační a mediační služba, která je zahrnuta do kompetence v rámci úseku, který vedl bývalý náměstek ministryně Válkové Štern. Během přípravy toho výběrového řízení, zejména ve fázi, kdy se hodnotila určitá poptávka nebo jakýsi průzkum trhu, který byl realizován komisí v působnosti Probační a mediační služby, došlo ke sporu o to, jaký rozsah informací má být poskytnut přímo ministryni spravedlnosti. V rámci tohoto sporu se následně náměstek Štern, jak již bylo také medializováno a zveřejněno, obrátil na orgány činné v trestním řízení se svým podnětem. Reakcí paní ministryně pak bylo včera jeho odvolání z funkce.

Pokud jde ještě o otázku geneze působení náměstka Šterna na Ministerstvu spravedlnosti, já si myslím, že stojí za to konstatovat, že pan Štern stál řadu let v čele Probační a mediační služby, která patří do resortu Ministerstva spravedlnosti. Nikdy nebyl členem sociální demokracie. Na pozici náměstka byl nominován paní ministryní Válkovou s doporučením sociální demokracie, ale nominován byl především jako nestranický odborník, jehož odbornost přísluší sekci, do jejíhož čela byl jmenován, protože sekce, v jejímž čele stál náměstek Štern, samozřejmě zahrnuje také Probační a mediační službu, kterou bývalý náměstek Štern řadu let vedl. Čili nedá se hovořit o nějakém vyslání náměstka Šterna na Ministerstvo spravedlnosti, nedá se hovořit o tom, že by náměstek Štern byl nějak propojen s politickou činností České strany sociálně demokratické. Byl sociální demokracií podpořen

v okamžiku, kdy se vedla diskuse o nominacích náměstků na jednotlivé resorty, jako odborník, který může ministryni pomoci v rámci řízení Ministerstva spravedlnosti. Paní ministryně s touto nominací souhlasila, neměla vůči ní v době, kdy se sestavovala vláda, resp. sestavovaly se příslušné týmy ve vedení ministerstev, žádný problém.

Na základě otázky a diskuse kolem postupu náměstka Šterna kolem přípravy příslušného výběrového řízení jsem včera požádal paní ministryni o schůzku. Sešli jsme se, požádal jsem paní ministryni o vysvětlení celé záležitosti kolem výběrového řízení a podstaty sporu mezi ní a náměstkem Šternem. Paní ministryně mi toto vysvětlení poskytla. Já jsem ho vzal na vědomí. Požádal jsem paní ministryni spravedlnosti, aby zklidnila situaci na Ministerstvu spravedlnosti v zájmu toho, aby resort byl schopen plnit úkoly, které má z programového prohlášení vlády. Jsem přesvědčen, že zklidnění situace v resortu a jeho významná personální stabilizace může vytvořit podmínky pro to, aby Ministerstvo spravedlnosti fungovalo tak, jak vláda a Česká republika potřebují.

Chci také připomenout, že v tuto chvíli má resort řadu důležitých úkolů. Je to například příprava novely občanského zákoníku, je to úprava pravidel pro výkon soukromých exekucí, jak to požaduje programové prohlášení vlády, je to otázka přípravy novely zákona o státním zastupitelství, je to otázka reformy vězeňství. Samozřejmě resort by měl také hledat potřebné úspory v rámci svého provozu. Je tady celá řada praktických otázek, kterým by se mělo ministerstvo a jeho vedení velmi intenzivně věnovat, a podle mého názoru jakékoliv takto ostré personální spory, nebo dokonce veřejně prezentované spory mezi paní ministryní a jejími podřízenými, tak jak k nim došlo v uplynulých měsících v několika případech, které jsem zde uvedl, nepomáhají dobrému veřejnému obrazu Ministerstva spravedlnosti a nepomáhají také dobré prezentaci práce vlády České republiky.

To jsou věci, které jsem paní ministryni vytkl při našem včerejším rozhovoru. Požádal jsem ji, aby ve svém postupu se chovala maximálně profesionálně, aby dostála tomu, že ministr musí být také člověk, který má určité řídicí schopnosti, je schopen problémy předvídat. Když je není schopen předvídat, tak by je měl především zvládat a řešit tak, aby nezatěžovaly funkčnost vlády.

Včera jsem se sešel také s předsedou hnutí ANO, které je koaličním partnerem sociální demokracie. Na základě koaliční smlouvy, kterou máme, je to právě hnutí ANO, které nominuje svého zástupce do čela resortu spravedlnosti. Já jsem se otázel předsedy hnutí ANO, zdali hnutí ANO zvažuje změnu této nominace. Odpověď, kterou jsem dostal, je, že hnutí ANO změnu této nominace nezvažuje. Takže v tuto chvíli respektuji stanovisko koaliční strany, nicméně to, co se odehrálo na Ministerstvu spravedlnosti v těch třech případech, které jsem zmínil, nepokládám za pozitivní signály. Jsem přesvědčen o tom, že paní ministryně by teď měla napnout všechny síly na to, aby se vnímání resortu spravedlnosti výrazným způsobem pozitivně změnilo.

Tolik tedy velmi stručně k situaci na Ministerstvu spravedlnosti, tak jak ji v tuto chvíli vnímám z pohledu odpovědnosti předsedy vlády. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD).

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane premiére. Mám zde přihlášku pana předsedy klubu TOP 09 pana kolegy Kalouska s procedurálním návrhem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, není to sice příliš obvyklé, ale domnívám se, že bychom se tou situací měli zabývat se vši vážností a vyslechnout všechny relevantní informace, a proto si dovoluji Sněmovně navrhnout a požádat o její souhlas, aby umožnila vystoupit v rámci rozpravy bývalému náměstkovi Šternovi a

seznámit nás s motivem, který ho vedl k tak bezprecedentnímu činu ze strany státního úředníka.

Dávám tedy procedurální návrh, aby Sněmovna souhlasila s vystoupením náměstka Šterna, samozřejmě bývalého náměstka Šterna. Samozřejmě, že by to chvíli trvalo, protože bychom ho museli předvolat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je procedurální návrh, ten nechám hlasovat bez rozpravy. Předpokládám, že pan kolega Kalousek se odvolává na § 52 jednacího řádu, který ve svém odstavci 3 říká, že schůze Sněmovny se mohou zúčastnit i další osoby, projeví-li s tím Sněmovna souhlas, a předsedající mu může udělit slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo. Ano, přesně na tento paragraf a tento odstavec jsem se odvolával.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, takže já bych nechal hlasovat. Ano, odhlásím vás všechny, prosím vás o novou registraci...

Vzhledem k tomu, že kvorum se již ustálilo, tak bych nechal hlasovat o procedurálním návrhu, který přednesl pan poslanec Kalousek, to znamená, že Poslanecká sněmovna podle § 52 odst. 3 souhlasí s účastí bývalého náměstka ministryně spravedlnosti pana Šterna.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 124, přihlášeno je 145, pro 90, proti 47, tento návrh byl přijat. (Silný potlesk poslanců ODS.)

Samozřejmě, pokud se pan Štern dostaví do Poslanecké sněmovny, bude moci v rozpravě vystoupit.

Rozpravu v této fázi otevírám a ptám se, kdo se do rozpravy hlásí. Pan ministr kultury byl asi tak o půl vteřiny rychlejší než pan předseda klubu ODS, takže slovo má pan ministr kultury, po něm vystoupí pan předseda Stanjura. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, tvrzení bývalého pana náměstka Šterna, že se paní ministryně mohla dopustit podezřelé činnosti v souvislosti s veřejnou zakázkou na elektronické náramky, je mimořádně závažným obviněním, které ohrožuje stabilitu a důvěryhodnost celé naší koaliční vlády. V takové situaci dle mého názoru koalice nemůže pasivně vyčkávat výsledek policejního šetření. Nám, tedy Poslanecké sněmovně, i široké veřejnosti by měly být neprodleně předloženy důkazy, o něž se uvedená obvinění opírají. Pokud se ukáže, že podání takového oznámení mělo být jen zneužitím policie k politickým cílům, měla by se podle mého názoru sociální demokracie od takového postupu distancovat.

Jako ministr, který má určité zkušenosti ze své agendy, říkám, že pokud se náměstek dopustí takové míry neloajality, že oznámí své spory s ministrem médiím, je to hrubé porušení pracovní kázně a naprostá ztráta důvěry a odpovědi může být okamžité odvolání takového náměstka. (Bouřlivý potlesk ze středu sálu). Tak bych se zachoval já.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným je pan předseda klubu ODS, pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já už jsem dopoledne avizoval, že nechceme hájit nebo kritizovat právo ministryně odvolat svého náměstka. Pan náměstek díky našemu hlasování – nebo exnáměstek – tady vystoupí a bude moci i panu ministru kultury uvést, co ho vedlo k jeho nestandardnímu chování. A už v tom ranním vystoupení jsem říkal, že je to velmi nezvyklé a že musel exnáměstek vědět, že takové chování bude po zásluze odměněno, tudíž určitě to dělal s vědomím toho, že riziko odvolání nebo vysoká pravděpodobnost toho odvolání existuje.

Ale my bychom nechtěli, ať se zúží debata pouze na to legitimní právo ministryně vybrat, jmenovat či odvolat náměstka. My jsme jenom upozorňovali na to, že tým, který si ministryně sama vybrala, se jí rozpadl, přestože v tom vidí temné reje opozice, tak nevím, jestli si myslíte, že buď vaší bývalou první náměstkyni, nebo vašeho bývalého náměstka úkolovala opozice? To je opravdu směšné.

Mě zaujala v tom čtyřměsíčním působení paní ministryně ta její snaha ovládnout státní zastupitelství. Jsou to takové nenápadné věty, kterými jsme zásobováni celou dobu. Od toho, že píše nejvyššímu státnímu zástupci, aby věnoval více pozornosti mediálně známým případům. Vůbec tomu nerozumím. Naposled v České televizi v diskuzním pořadu paní ministryně řekla, že by chtěla mít přístup k živým svazkům a k probíhajícímu vyšetřování. Tomu už nerozumím vůbec, a ptám se tedy pana předsedy vlády, jestli je to standardní a jestli je to politika vlády, nebo pouze snaha ministryně Válkové. To mi přijde mnohem závažnější v té debatě – snaha ministra spravedlnosti či ministryně spravedlnosti zasahovat do živých svazků a do probíhajících případů – než to, zda měla, či neměla právo odvolat náměstka. No určitě měla. O tom by ta dnešní debata mohla být, ale být nemusela. Není to ten hlavní problém.

A postupně budeme ukazovat na další problematické kroky a problematické výroky, které se týkají resortu Ministerstva spravedlnosti. Celou dobu posloucháme, že se připravuje nový zákon o státním zastupitelství. Tak se ptám – jak se v tom návrhu projeví tyto snahy ministryně spravedlnosti? Za prvé, že bude vybírat mediálně zajímavé kauzy a bude zpovídat vrcholné představitele soustavy státního zastupitelství, proč se jim nevěnují? A oni pak musí odpovídat. Myslím, že ten spor byl poměrně ostrý, pokud si na něj vzpomenete, sice veden ve zdvořilém, já bych řekl právnickém duchu, ale velmi ostrý. A byl tam velmi ostrý distanc od nejvyššího státního zástupce a ostatních funkcionářů, že na to paní ministryně prostě nemá nárok. A že to vyšetřování probíhá zcela standardně a není třeba, aby chodili reportovat o nějaké kauze, o které se paní ministryně, že si ji přečetla v novinách, že by chtěla vědět nějaké bližší výsledky. A jak se bude případně návrh novely nebo nového zákona o státním zastupitelství vyrovnávat s tou snahou paní ministryně, kterou deklarovala v přímém přenosu, bez opozice, nikdo ji k tomu nenutil, nikdo jí to nepodsouval, že chce mít možnost zasahovat do živých kauz.

To si myslím, že jsou velmi důležité otázky, a rád bych slyšel odpověď nejdřív od pana ministerského předsedy, zda je to politika vlády, anebo pouze politika ministryně Válkové. A pak od samotné paní ministryně – jak to vlastně myslí? Jak si to vlastně představuje? Kdo bude vybírat ty zajímavé kauzy? A jak ona bude zasahovat do těch probíhajících kauz? Jakým způsobem?

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, já ještě tedy – protože jsme neurčili zpravodaje pro tento bod, tak podle zažitého zvyku by to měl být první vystupující – a tím byl pan ministr kultury. Tak, pokud by se pan ministr kultury mohl v roli poslance ujmout zpravodajování, myslím, že by to bylo ku prospěchu věci. Děkuji, pane ministře.

Nyní je přihlášen pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, dámy a pánové. Já si myslím, že mezi ministerstvy a Sněmovnou – a teď si půjčím citát Palackého, který se týká úplně něčeho jiného, ale řeknu to: "my bychom se tady měli stýkat a potýkat s ministerstvem". S čím teď vystupuji já, by mělo být spíše o stýkání než o potýkání. Důvod je docela jednoduchý. Já jsem některé kroky paní ministryně od počátku, a to v době, kdy byla v plné i mediální síle, kritizoval. Nemyslím si, že napadal. Teď v situaci, kdy si myslím, že je paní ministryně od svých nejbližších spolupracovníků, které si bohužel sama na ministerstvo přivedla, v situaci, kterou bych označil za tíživou, musím říct, že některé prostředky, které jsou používány v dlouhodobém souboji, klidně řeknu, jsou mi naprosto odporné, tak nechci být tím, kdo dneska přijde a bude říkat: "ta Válková a Válková" a pořád se strefovat.

Obecně bych rád řekl, že v momentě, kdy paní ministryně začala jmenovat nové vedení ministerstva, tak jsem si vzpomněl, a to je takový pěkný rozhovor, Kádár a Dubček ze srpna 1968, kdy Dubček nevěřil, že vojska přijdou, a Kádár mu řekl krásnou otázku: "Copak vy nevíte, s kým máte tu čest?" A já už jsem si tehdy říkal, když si paní ministryně přiváděla určité osoby na ministerstvo, že asi neví, s kým má tu čest. A v tom vidím určitý prvek možná naivity, možná, a to je horší, to já nemám rád, ať to vypadá navenek dobře, prostě mediální andělé obsadili ministerstvo a bude to prostě vypadat dobře. Problém mediálních andělů spočívá v tom, když začne haprovat obsah. V tu chvíli média ještě chvíli anděly podporují a pak, mediální nebe je malilinkaté na rozdíl od mediálního pekla, o tom bych mohl já hodně hovořit, ale mediální nebe je malé a dochází, a to je pro pana Faltýnka drobná rada do budoucna, jestli ji přijme, k tomu, že dva mediální andělé se v jednom baráku nesnesou. To je prostě vyloučená věc. A jeden nakonec vykouše toho druhého. Máte to úplně stejné, jestli jde o filmové hvězdy, prostě je to velice podobné. Mohl bych mluvit o spoustě hudebních kapel, kde se řeže zpěvák s kytaristou, kdo dostane na koncertě větší prostor a podobně. Přesně k tomu došlo.

Co musím označit za věc přímo tragickou, jsou slova a některá vyjádření paní Marvanové, která, když byla neschopná na ministerstvu cokoli udělat, tak použila klasickou starou fintu: temné síly, v této společnosti jsou temné síly. A vždycky musíte jít po těch bohatých a nebo po těch, které asi národ příliš dlouho rád mít nebude, těmi musíte strašit, odkloníte pozornost a k tomu ještě nejlépe najít zastánce těchto temných sil. Což asi nečekaně pro paní ministryni z ničeho nic byla paní ministryně poté, co paní Marvanová v jeden den, jaká to náhoda při našich objektivních novinářích, ve třech denících, pokud se nepletu, udělala najednou rozhovor o tom samém, že prostě útočí temné síly, které ji chtěly vytlačit z ministerstva, a pak je tam nějaká ministryně, která spolupracuje s těmito temnými silami, a kdoví, kdo s nimi ještě spolupracuje. Problém je v tom, že za temné síly byla označena justice, to znamená, i když paní ministryně při nástupu říkala, že obnoví důvěryhodnost justice, tak došlo k velkému pošpinění justice, protože to působí jako nějaké mafie v mafii a jediná starost, kterou mají, že přichází velká Hana a všichni se bojí! Od Nejvyššího soudu až po poslední okresáky se takhle klepou hrůzou před Hanou! Bohužel česká média, a to vynechám úplně, na to samozřejmě naskočila, ale nikdo se neklepal. Všichni se modlili, ať tam ta Hana zůstane, nic se nebude dělat, je to super, ministerstvo se rozloží, kdo může, uteče. To všechno se stalo! Proto teď pan náměstek Pelikán, který nastoupil, má v podstatě situaci ztíženou v tom, že lidé na ministerstvu odmítali pracovat nikoliv často ale kvůli mzdě, ale

kvůli zacházení. Můžete se chovat jako Trautenberk, který se tak chová k hajnému. Je to sice velice nepěkné, ale dělá to na svém a za svoje. A teď přijde Trautenberková na ministerstvo a chová se za cizí neboli nás všech úplně stejně jako Trautenberk, do toho ještě občas sojka, co chodí hlásit Krakonošovi, tak nejde za Krakonošem, ona jde na policii. Ministryni se nic neřekne a teď se prostě ministryně, a v tomto bych řekl, i když nemáme vůbec žádné vztahy, musím být na její straně, vaří v kotli, kdy se používají ty nejhnusnější metody, které se v politickém boji používat dají. Bohužel zase část médií tuhle situaci hraje dál a to je varující pro všechny, ať již patří ke komu patří. To je to zajímavé. Najednou to neplatí, protože pražská kavárna a některé další kavárny se rozhodly, že někdo je svatý a někdo je prostě nesvatý a je hodný pohrdání.

Anděl, pane Faltýnku – vaším prostřednictvím (k předsedajícímu) –, mohu-li vám dát tu radu, už nikdy. V mediálním pekle Benda s Blažkem můžou spolupracovat dvacet let, tam problém není. Peklo je veliké dost, mediální. Tím neříkám, že jsem čert, ale mediální určitě a docela mě to baví, tato role. Ale mediální anděl už nikdy nikam. Mohl bych jmenovat pár příkladů, které si dokážu představit, kdyby se na ministerstvu potkali, jak by to asi dopadlo.

Myslím si, že by bylo fér, aby paní ministryně v podstatě v tomto bodě také vystoupila. Jmenuje se to Informace předsedy vlády o nějaké situaci. Poprosím dopředu, když to paní ministryně udělá, aby to nebylo v tom stavu, že intrikáni z opozice a podobně. Tu čest v tomhle souboji jste neměla s žádnou opozicí, ale úplně s někým mnohem horším, než je jakákoliv opozice. Opozice vám možná řekne, že to a to děláte špatně, paní ministryně. Tihle vás mlátí zezadu, to je obrovský rozdíl, a z temnot. Ani nevíte, kdo to někdy dělá, ale víte, že to přijde. To je prostě stará záležitost a bylo by fér, abyste vystoupila v téhle věci, abychom vedli klidnou debatu. Já si myslím, že tady nemusíme velmi populisticky křičet – a teď někoho odvoláme!, ať někdo odejde! a tak dále. To umí každý blb tohle říct. To si myslím, že není nutné v této situaci.

Už toho nechám. Mluvím dlouho. Ale jak mě tady dáte, tak už mám Zaorálkům syndrom. Začnu ruce, ruce (výrazně gestikuluje), pak spustím "Chápete to? No, chápete to?" – už mě odtud nikdo nevyžene. (Potlesk a veselost napříč sálem.) Já této řeči nechám. Myslím si, že paní ministryně by se měla přihlásit, v klidu opravdu informovat o situaci na ministerstvu, jaká je, bez nějakých obviňování kohokoliv v tomto sále. Protože tento sál to nezpůsobil, o tom jsem pevně přesvědčen, co se tam děje, a můžeme pokračovat dál.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní zde mám faktickou poznámku pana poslance Komárka. Po něm faktická poznámka pan poslanec... Pokud to, co mi bylo avizováno paní poslankyní Černochovou, je faktická poznámka, tak má přednost před panem poslancem Gabalem. Takže pan poslanec Komárek. Ten byl první. Prosím. Dvě minuty, prosím.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, asi jednom dvě poznámky.

První. Jestli si opravdu někdo myslí, že justice v našem státě je v dobrém stavu, tak o ní nic neví a nebyl v životě u žádného soudu. A potom chápu, že ti, kteří ji v tom stavu nechali, se poněkud bojí, když ji někdo začne reformovat. A trochu se možná i stydí.

Druhá poznámka. Já jsem pana bývalého náměstka osobně viděl jednou, takže to rozhodně není osobní útok, ale vím, že když někdo jde udat svého nadřízeného, aniž by předtím rezignoval – slušný člověk by si možná dokonce prostřelil v osvětenějších dobách hlavu, kdyby měl pochybnosti o svém nadřízeném, ale řekněme menší nárok, aniž by předtím

rezignoval – a upozornil ho na to, se chová, řeknu slušně, naprosto nemravně a řeknu na plná ústa – prasácky. Proto ho ani nechci poslouchat tady ve Sněmovně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další faktická paní poslankyně Černochová, potom pan poslanec Gabal, potom pan poslanec Blažek, všechno faktické.

Poslankyně Jana Černochová: Nechcete, pane kolego Komárku, prostřednictvím pana předsedy, ale budete.

Jenom jsem chtěla položit paní ministryni otázky stejně jako panu premiérovi. Protože pan generál Dohnal je stále v jakémisi právním vakuu. Není jasné, jestli tedy služební zákon se vztahuje – nevztahuje, jak tvrdí paní ministryně a pro jistotu pana plukovníka Ondráška jmenovala jak podle služebního zákona, tak podle zákona o Vězeňské službě, takže máme teď pana plukovníka dvojnásobně jmenovaného na rozdíl od pana generála, který bohužel je v právním vakuu, byť pobírá plat. A já se chci zeptat pana premiéra: Jak je možné a podle jakých právních předpisů pobírá tedy generál Dohnal plat? To je moje první otázka.

Pak se chci zeptat, jestli pan premiér ví o tom, že paní ministryně zrušila, respektive pan Ondrášek coby vykonavatel zrušil v pátek 13. června celý právní odbor a rovněž oddělení majetkové a finanční kontroly, které bylo součástí odboru kontroly. A od 1. 7. tedy má být generální ředitelství v rozporu se zákonem č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží – nebude se moci vyjadřovat k žádnému připomínkovému řízení, k návrhům právních předpisů, dalších materiálů předkládaných vládě a Parlamentu nebo i projednávaných v této Sněmovně. Tak se chci zeptat, jestli pan premiér o tom ví a co nám k tomu řekne paní ministryně.

Takže prosím, aby mi bylo zodpovězeno na mé otázky, a hlásím se s faktickou do rozpravy po těch současně přihlášených, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan poslanec Gabal, dvě minuty.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vládo, dámy a pánové, já jsem chtěl poděkovat vašim prostřednictvím panu kolegovi Blažkovi, že zařadil do pražské kavárny Bezpečnostní a informační službu, která již několik let ve svých zprávách upozorňuje na justiční mafii a o kterou se lze opřít. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Protože kolegyně Marvanová tady není, tak mi dovoluje jenom vás upozornit, že zastupovala vašeho bývalého spolustraníka a ministra spravedlnosti ve sporu proti státnímu zástupci Rampulovi a v rozsudku jsou konstatována závažná porušení zákona ze strany pana Rampuly.

Za třetí, patřím mezi ty, kteří v té kavárně zakládali Veřejnost proti korupci, která se myslím poměrně silně zasazovala za ozdravení české justice. Víím, že vy nad tím máváte rukou, já si myslím, že to přece jenom sehrálo pozitivní roli.

A moje poslední poznámka, a protože pracuji i s některými kolegy z ANO ve vyšetřovací komisi Opencard, velmi rád vás pozvu, přijďte si to někdy poslechnout, abyste si tam o té justici udělal ještě jiný obraz, než je obraz z ministerstva.

A moje poslední poznámka, protože pana Šterna znám, myslím si, že není důvod nedat mu právo vystoupit a vysvětlit svoje jednání. Já jsem několikrát podržel paní ministryni při hlasování ve výboru pro bezpečnost, aby nebyla šikanována, tak teď bych rád dal hlas i jejímu oponentovi, ať slyšíme jeho názor.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka, pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Stručná reakce na hluché a současně mistry slov. Nikdo tady neřekl, že justice je ve vynikajícím stavu a že tam není potřeba něco dělat. Já jsem pouze říkal, že nevěřím tomu – a nezaznělo jediné jméno –, že vznikaly nějaké organizované tlaky v justici, u exekutorů, u advokátů, aby odešla paní Marvanová. Nedávejte mi do úst ani žádné Rampuly a nevím koho. Já tady nehájím tyhle věci. Neřekl jsem, že justice je ve vynikajícím stavu a není tam co zlepšovat. Ale prosím vás, poslouvejme se. Já jenom nevěřím tomu, že Hana Marvanová stála za to, co všude pod obrovskou mediální odezvou vykládala, že se seskupují nějaké temné síly a chtějí ji vyhnat. To je všechno. Tak mi prosím vás opravdu nevkládejte, já to tady budu říkat třeba tisíckrát, to mě málo znáte, něco, co jsem vůbec neřekl!

Do komise pro Opencard se klidně přijdu podívat, ale to už souvisí s tím, co jsem neřekl. Takže prosím vás, reagujme na sebe a ne na nějaké věci, které jste četli bohužel asi v novinách.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další dvě minuty– pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, budu velmi stručný. Chtěl bych trochu říct panu kolegovi Blažkovi, aby se mi nenavázel do Trautenberka. To je skoro čestný občan města Trutnova, takže jako příklad jsem to nebral jako zrovna to, co by mě pobavilo.

Nicméně jsem se chtěl zeptat na něco jiného pana premiéra. Protože mi připadá úplně neuvěřitelné, že náměstek jde žalovat na protikorupční policii na vlastní ministryni. A protože ten náměstek je nominant sociální demokracie, tak by mě zajímalo, jestli byl ještě někde jinde předtím, než šel na tu policii. Jestli mluvil s ním nebo s někým ze sociální demokracie.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to byla... pane poslanče, řádně, nebo fakticky? Fakticky. Prosím pan poslanec Chalupa, faktická poznámka.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Jenom ve stručnosti k tomu, co se tady říká. Za tu dobu, co jsem poslanec, si všímám jednoho trendu. Státní úředníci, i vysocí státní úředníci, kteří jsou potom následně hájeni ve výborech, když se ty věci projednávají, místo toho, aby si své personální a služební věci řešili s nadřízeným, tak se stává pravidlem, že začnou komunikovat s médii. Vytvářejí si jakýsi obraz mučedníků, a tím v podstatě celý ten problém, který je v podstatě jenom personální a je věcí toho ministra nebo člověka, který za ten úřad nebo subjekt zodpovídá, tak ho dostává do situace, kdy i politicky se ta věc potom dostává do úplně jiné polohy, a my tady potom řešíme věci, které jsou v podstatě věcí toho ministra! Jak je možné říct, že pan ministr nezodpovídá za věci, které se týkají vydávání peněz daňových poplatníků, tedy nás všech? Já si připadám prostě jak v blázinci, promiňte. (Potlesk z lavic ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní ještě jedna faktická poznámka pana poslance Blažka.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Jenom stručná reakce. Já teď použiji to, co jsem já neřikal dopoledne, ale jenom to zopakuju, říkal to myslím pan kolega Kalousek. Tuto tradici zahájil jistý pan Michálek. To tak prostě je. Ten dokonce nahrál svého nadřízeného, pak ho neúspěšně, protože žádné trestní stíhání se nekonalo... Média sehrála, co sehrála, a dneska je z něho senátor jenom díky tomu, že udělal právě to, co vy správně kritizujete. A možná některý, paní ministryně, z vašich náměstků si taky zakandiduje. Protože teď má pověst toho protikorupčníka a hlasy si vydělá na vás.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo paní ministryně spravedlnosti. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, chtěla jsem vystoupit a k přímé výzvě svého předchůdce, bývalého ministra spravedlnosti pana doktora Blažka, to učiním ještě raději.

Nestojím zde proto, abych se vám obhajovala. Stojím zde proto, abych vysvětlila své kroky, které mě vedly jednak k odvolání náměstka pro problematiku trestní politiky, do které spadá i problematika vězeňství a logicky i elektronických náramků jako projektu, který byl svěřen organizační složce, kterou řídí a dohlíží nad její činností Ministerstvo spravedlnosti. Jednak bych zde ráda vysvětlila, jaká je situace v současné době na Ministerstvu spravedlnosti.

K bodu 1. Náměstka Šterna jsem odvolala, ač jsem ještě v pondělí dopoledne tento záměr nejenže neměla, ale kdyby se mě na to kdokoliv z vás zeptal, tak bych popřela tuto možnost jako absurdní. Ale těch absurdit bylo více. Já jsem v posledních zhruba 14 dnech, možná že to jsou tři neděle, já jsem to rekapitulovala, zabývala projektem elektronických náramků na úrovni porad, které probíhaly a kde jedním z bodů byla i situace, informace o řešení projektu. Až do dnešního dne, nebo do včerejška, kdy jsem zastavila tento projekt, neexistoval zpracovaný projekt elektronických monitorovacích systémů, které by měly řešit problematiku domácího vězení lepším a modernějším způsobem než nyní, tzn. dohledem probačních úředníků. Existoval pouze koncept, koncepce, rámcová koncepce, řekněme tomu přípravný nástin, jak by takový projekt mohl vypadat, který byl v březnu tohoto roku na poradě, kterou jsem vedla, schválen a který byl závazný jedině a pouze pro ty, kteří připravovali skutečný projekt, který měl být předložený do 30. 6. To už byl termín, který se postupně odsouval, protože ty práce nebyly úplně tak rychlé, jak jsme předpokládali, nicméně se jednalo o řády dnů, nikoliv týdnů. Takže nakonec já jsem vždycky souhlasila s tím, že je lepší mít dobře připravený projekt. A to není teď předmětem mé kritiky.

To, co se začalo stávat předmětem mé kritiky, vzniklo začátkem června, když jsem obdržela materiál, ve kterém byla stanovena cena, která byla získána průzkumem trhu. A ta cena v podstatě měla rámcově představovat nejvyšší možnou cenu – v materiálu bylo uvedeno, že může být i nižší – a pohybovala se kolem 105 až 110 mil. korun. Ted' přesně nevím tu částku, ale bylo to kolem těch 105 mil. korun. Mně se ta cena zdála vysoká a na poradě, na které náměstek Štern shodou okolností nebyl, i ostatní náměstci vyslovovali svůj podiv, jak k té ceně vlastně došel, resp. ne on, ale Probační a mediační služba, která patřila pod gesci, sekci řízení, kterou on měl na starosti.

Čili já jsem si bez nějakých velkých problémů vyžádala... Již předtím jsem se tedy ptala na tuto problematiku v souvislosti s možností dotace z evropských programů, jak se

budou zhruba ty ceny pohybovat, ale nikdy jsem nedostala k tomu konkrétní podklad. Ale nyní jsem měla tedy materiál, který nebyl podle mého přesvědčení dostatečný na to, abych mohla zodpovědně říci – ano, to je cena 110 nebo 105 mil., která by rozhodně neměla být překročena. Bylo to zhruba 150 korun za jeden náramkoden.

Kdybych vám přečetla to znění – já ho přečtu, ale ne celé –, které k informaci, kterou jsem dostala, doprovází tuto cenu, tak byste myslím sami měli určité pochybnosti, zda je takový podklad dostatečný: Zadavateli byly doručeny informace od osmi dodavatelů – celkem bylo osloveno 25 známých dodavatelů –, přičemž sedm z nich poskytlo informaci o předpokládané ceně. Rozptýl cenových nabídek byl poměrně značný. Zadavatel pro účely stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky eliminoval nabídky, které jsou pro něj finančně nepřijatelné, a současně eliminoval nabídky, které nesplňují zadavatelem požadované parametry. V rámci finančního rozsahu zbývajících nabídek – v závorce cca 110 až 170 korun bez DPH, přičemž většina nabídek se pohybuje spíše při horní hranici – zadavatel dospěl logickou úvahou a výpočtem – nevíme jakým – pro účely veřejné zakázky k maximální možné částce za jeden náramkoden ve výši 150 korun bez DPH a na základě této částky a modelu predikce nárůstu počtu současně vykonávaných trestů dospěl zadavatel k předpokládané hodnotě veřejné zakázky ve výši 105 260 korun atd. (tisíc?) za tři roky poskytované služby. Je nutné zdůraznit, že se zde jedná pouze o předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, nikoliv o cenu za budoucí plnění předmětu smlouvy, a výsledná cena se může výrazným způsobem odchylovat. – Takže toto jsme měli k dispozici na užší poradě vedení.

Já jsem vrátila materiál s tím, že prosím o zpřesnění prostřednictvím dokumentace, která nám podá lepší informaci o jednotlivých cenách, protože pokud máte někde v dokumentu napsáno, že jsou některé nabídky eliminovány, protože nesplňují zadavatelem požadované parametry, a vy nevíte, jaké parametry nesplňovaly, nebo že jsou finančně nepřijatelné, a vy nevíte, proč jsou finančně nepřijatelné, a pak máte logickou úvahou a výpočtem, který není stanovený, formulován, resp. vypočítán určitý údaj, který je nepodložený žádnou přílohou a žádnými dalšími dokumenty, tak já jako ministryně spravedlnosti odpovídá za dohled nad Probační a mediační službou, za rozpočtovou kázeň, ale i za to, že tato zakázka bude pochopitelně plněna v určitých termínech a že nedojde k tomu jako v minulých dvou případech, to bylo ještě za předchozích vlád, kdy došlo k pozastavení v důsledku rozhodnutí Úřadu pro kontrolu hospodářské soutěže, tak i z tohoto důvodu, aby resort spravedlnosti nebyl kritizován, že nevyužil hned v počátečních fázích svých možností, jsem dala pokyn, aby náměstek Štern předložil pro užší poradě vedení – čili nebylo to jenom pro mě – dokumentaci doplněnou o údaje, které měla k dispozici pracovní skupina.

Dneska odpoledne jsem dostala od Probační a mediační služby dokument, protože jsem předpokládala toto jednání, který má název Průzkum trhu, poskytnutí služby elektronického kontrolního systému domácího vězení. Není to žádná smlouva ani dohoda. Je to pouze jedno ustanovení v preambuli tohoto průzkumu, které říká, že s veškerými informacemi a dokumenty bude nakládáno jako s informacemi důvěrnými, pokud dodavatel neuvede u konkrétního dokumentu jinak, a zadavatel využije takto získané důvěrné informace pouze pro přípravu související veřejné zakázky, pro přípravu v rámci příslušné pracovní skupiny a tyto důvěrné informace žádným způsobem nezpřístupní dalším osobám. Zde byla podepsána navíc určitá doložka – pardon, ne doložka, ale je to – náramky, seznam osob, které byly osobami, které byly jmenovány jako členové té pracovní skupiny, kde tím podpisem na prezenční listině účastníci potvrzují, že byli seznámeni s povinností mlčenlivosti týkající se výsledků prezentovaného průzkumu trhu. Velmi, jako právník, velmi vágní informace, velmi otazné, zda v důsledku takovéto povinnosti vůbec vzniká nějaký nárok na uplatnění této mlčenlivosti v případě jejího porušení, ale to teď nemusí být předmětem naší diskuse.

V žádném případě nejde však o striktní závazek důvěrnosti ve vztahu k nadřízenému orgánu, kterým je v tomto případě podle zákona o Probační a mediační službě z roku 2000 ministryně spravedlnosti. Nejedná se tedy o klasickou smlouvu. Jde o preambuli a v ní zakotvená deklarovaná povinnost zachovávat důvěrnost informací, kterou běžně všichni podepisujeme.

Na dokument jsem dala termín 13. 6., což byl pátek. V pátek jsem obdržela od pana náměstka Šterna odmítnutí své žádosti s odvoláním se – teď již vím, na co, na tuto preambuli – na závazek mlčenlivosti s opakovaným zdůrazňováním nemožnosti takové informace poskytnout. Šla jsem do kanceláře Mgr. Šterna, který ve své kanceláři nebyl, protože byl z pracovních důvodů někde jinde. Zvedla jsem telefon a zavolala jsem paní ředitelce Probační a mediační služby a řekla jsem jí, že jsem neobdržela tyto informace, ona byla totiž v kopii stejně jako první náměstek Pelikán, a že přesto trvám na tom, aby mi ty informace byly zpřístupněny, a že musíme najít způsob, kterým mně zpřístupněny budou. Že jde o průzkum trhu, že nejde o výběrové řízení a že musím vědět, jak došla pracovní skupina – a to jsem ještě nevěděla, že ne pracovní skupina, ale ještě užší tým ze zaměstnanců na ředitelství Probační a mediační služby, jak došel k této částce.

Začaly jsme o tom diskutovat a ona mi sdělila následující: Nejlepší asi bude, paní ministryně, když si ten projekt vezmete na ministerstvo, a pak samozřejmě se s tím můžete seznámit, protože – a teď jsme začaly uvažovat – budu členkou pracovní skupiny, což jsem mohla hravě udělat. Nebudu. Ale protože šlo o záležitost, kterou jsem považovala za naprosto běžné plnění svých pracovních povinností, a vůbec jsem to neviděla tak dramaticky, tak jsem řekla paní ředitelce: já si to nechám ještě všechno projít hlavou o víkendu, panu řediteli Šternovi zatím nic neříkejte, protože nevím, jestli nechám ten projekt na Probační a mediační službě, nebo na Ministerstvu spravedlnosti, nezastihla jsem ho v kanceláři, a chci to s vámi i sním projednat osobně. A o víkendu si na to udělám čas.

O víkendu jsem o tom přemýšlela a došla jsem k závěru kromě jiného i kvůli tomu, že jsem si říkala, že by to bylo bráno s určitou nevolí, a nechtěla jsem žádnou zbytečnou nespokojenost nikoho vyvolávat, natožpak medializaci, takže jsem se rozhodla – a ještě dříve, než jsem se dozvěděla o tom, co učinil pan náměstek Štern, jsem hovořila s paní ředitelkou a řekla jsem jí, že nechávám projekt se stávajícím vedením na Probační a mediační službě a že se dohodneme, jakým způsobem nám zpřístupní informace jako vedení, nebo přinejmenším mně, ale já jsem hovořila vždycky o užším vedení, z toho průzkumu trhu, abych si byla jista, že cena, která je uvedena, je dostatečně nízká, resp. není příliš vysoká. (V sále je velký hluk!)

Možná že se mě zeptáte, proč jsem vůbec ty pochybnosti měla...

Když už jste si vyžádali tuto informaci, tak bych prosila, pane předsedo, o klid, protože já si myslím...

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já také prosím o klid! Pokud někdo potřebuje debatovat, tak mimo tento jednací sál, pokud samozřejmě nestojí právě u pultíku. To je ten jediný, kdo může mluvit, a všichni ostatní by měli poslouchat.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Myslím si, že tyto informace jste chtěli, a pokud to nebyl zástupný problém a nebudeme tady probírat rozkladová řízení a to, co se dělo před několika měsíci a co probíhá – můžu předejít otázce a odpovědi, probíhající rozkladová řízení, o tom bych stejně nemohla ani hovořit –, tak musíte, nebo měli byste věnovat teď pozornost tomu, když vám zdůvodňuji své kroky.

Úvahy, které mě vedly k mým pochybnostem, byla i skutečnost, že v posledních dvou letech, a sledovala jsem to i v rámci projektů, které děláme na univerzitě, a svých

zahraničních kontaktů, velmi výrazně klesly ceny elektronických monitorovacích systémů a měla jsem informace, které jsem si nechala zaktualizovat, i o stávajících cenách, které jsou třeba v USA, kde se pohybují – jeden monitorovací den se účtuje vězňům, čili stát je má ještě levněji, kolem 1,5 dolaru za den, takže řekněme, že je to zhruba 30 korun, kdy jeden náramek – ne jeho nájem, ale zakoupení kvalitního elektronického náramku – se pohybuje kolem 800 dolarů. On stojí v podstatě méně, ale takhle se rozpočítává na toho odsouzeného, což je zhruba 16 tis. Kč, takže snadným propočtem mně to vyšlo ročně na 54 tis. Kč. Neříkám, že bychom šli stejnou cestou, neříkám, že to obsahuje všechny položky, ale já jsem potřebovala rozšifrovat, co pod tou cenou se vše skrývá, jestli to zahrnuje nájem elektronického náramku, monitorování, zabudování a vývoj softwarového systému, více položek, které můžou prozradit skutečnost o tom, jestli suma 150 Kč, resp. 105 mil. Kč, je reálná, nebo nadsazená.

Jak jsem se ovšem divila, když poté, co jsem ukončila rozhovor s paní ředitelkou, které jsem ten projekt tedy nechala, zařadil pan náměstek Štern, velmi odhodlaně vstoupil a řekl: Právě jsem učinil oznámení na protikorupční policii kvůli nestandardním krokům v souvislosti s elektronickými náramky. Můžu vám říci, vážené kolegyně a vážení kolegové, že jsem to zpočátku vůbec nechápala, co mně sděluje, takže jsem si to nechala asi třikrát vysvětlit a říkala jsem – jaké nestandardní kroky? Já jsem dokonce myslela, že došlo k něčemu v rámci Probační a mediační služby, která tento projekt měla, a že mě tímto způsobem chce sdělit něco, co se vůbec mě netýká. A on říkal: Tvoje nestandardní kroky. To, že jsi chtěla po mně ceny, které jsou důvěrné.

Samozřejmě já jsem měla zahájit poradou vedení a mám na to svědky, hodně svědků, že jsem řekla, že ji posuneme o čtvrt hodiny, kdy jsem se tedy uklidnila a pak jsem tu poradou vedla dvě hodiny, aby mě koncem porady moji kolegové začali upozorňovat na to, že v médiích proskakuje zpráva, že náměstek Štern učinil na protikorupční policii podání, kde mě označil jako podezřelou z nestandardních kroků. Skončili jsme poradou – a já už teď zkrátím svůj projev, víte teď už velice podrobně celý průběh –, požádala jsem, aby zůstali náměstci včetně náměstka Šterna, a všichni jsme se ho ptali za prvé, proč to udělal, a za druhé, proč to medializoval. Jeho odpověď byla opakovaná a zněla: Cítil jsem se obcházen, tohle se nedělá, to byl nestandardní krok, ministryně přece nemůže chtít informace o cenách, které by měly být důvěrné. A můj první náměstek pan doktor Pelikán říkal: Všechno bych ještě mohl pochopit – já tedy dávám do závorky: já ne – ale on řekl, všechno bych ještě mohl pochopit, ale vůbec už nechápu, proč jste musel vyjít z protikorupční policie, protože mezitím už to spočítali, že to bylo v tisku okamžitě, resp. v médiích, a zavolat Lidovým novinám. Udělal jste to? A on říkal: Ano, udělal jsem to a myslím, že je to správné, já si za tím stojím. Já jsem potom řekla, a tím skončím svoji informaci k bodu jedna: Děkuji, odejdi a my se poradíme, ale už bez tebe, jak na to budeme reagovat. A vydala jsem potom, naformulovala jsem tiskové prohlášení, které jsme vydali, abychom uvedli věci na správnou míru. Ostatní vývoj událostí jste měli možnost sledovat v médiích. Myslím si, že není třeba mého dalšího komentáře.

Pokud jde o bod dva, jaká je situace na Ministerstvu spravedlnosti. Já jsem vás chtěla pozvat, jakéhokoliv zájemce o návštěvu Ministerstva spravedlnosti, o rozmluvu s libovolným pracovníkem, ať už jde o řadového pracovníka, vedoucího pracovníka, náměstka, ať vám řekne, jaká je atmosféra na Ministerstvu spravedlnosti, ať ji porovná s dobou, která byla předtím, ať vám vylicí, k čemu docházelo, ať vám vysvětlí ze svého pohledu zaměstnance, který má zkušenosti mnohem delší nežli já a myslím bude objektivnější, jestli se mu pracuje na ministerstvu pod mým vedením velmi špatně, jestli používám metod, které neznal, a co je příčinou případné nespokojenosti.

Pokud jde o plnění legislativních úkolů, myslím, že bude lepší se zeptat prvního náměstka. Za 14 dní – já si stojím za tím, že legislativní úkoly splníme, byť třeba ne s ohledem

na komplikovanost některých předpisů, konkrétně zákona o státním zastupitelství, kde nechceme předložit normu v termínu, která narazí a neprojde, takže hledáme i kompromisy, což mně bylo, tady opět odcituji pana poslance Blažka, právě první náměstkyní v minulosti velmi vyčítáno, že hledám kompromisy, a podléhám tedy určitým mafiím, které na mě tlačí. Čili já vždycky budu hledat kompromisy, ale samozřejmě jenom do určitého bodu. Nezávislost, ale současně odpovědnost státních zástupců musí být mnohem vyšší, větší a více zajištěna než dosud.

Děkuji za pozornost. Jsem vám k dispozici.

Závěrem mi dovolte jenom jedno povzdechnutí. Představovala jsem si jednání ve Sněmovně trochu jinak a rozhodně jsem nechtěla dávat svými činy podnět k tomu, abyste se museli zabývat resortem spravedlnosti. To, co se stalo teď v posledních 48 hodinách, to jsem skutečně ani předvídat nemohla a nemohla jsem tomu ani předejít. Za ostatní věci беру plně svou odpovědnost, ale proto jsem se také trochu bránila žlutým kartám, protože ani do budoucna nemůžu zajistit, že nějaký člověk, který bude mít potřebu se zviditelnit nebo z jakékoli jiné příčiny nezajde na protikorupční policii, neoznačí nějaký můj běžný pracovní postup za nestandardní a nezavolá potom médiím, která se této tematiky velice ráda ujmou. Za to samozřejmě žádnou garanci dát nemohu.

Děkuji za trpělivost s dlouhým projevem. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni spravedlnosti Heleně Válkové a budeme pokračovat v diskusi. Podle toho, jak se dívám na displej, máme dvě faktické poznámky. Nejdřív pan poslanec Martin Novotný s faktickou poznámkou a připraví se pan kolega Zlatuška. Poté s přednostním právem pan předseda Kalousek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, pane předsedající, já naprosto věcně a nepoliticky vás v uvozovkách obohatím, ty, kteří jste nikdy se nepodíleli na vypisování veřejných zakázek, o jednu takovou, myslím si, že celkem zdravým rozumem pochopitelnou zkušenost.

Když vypisujete veřejné zakázky v oblasti, na které máte odborníky na svém úřadě nebo které jsou běžně známé, tak zkrátka cenu a strukturu té zakázky nějakým způsobem odhadnete. Ve chvíli, kdy je to oblast, která je běžnému životu vzdálená, tak se občas dělá průzkum trhu. Což je ovšem věc snad nejcitlivější možná vůbec. Ona je to taková věc, která je velmi podobná tomu, jako když některé obálky otevřete, nejdřív si přečtete, co je v nich napsáno, a potom třeba umožníte někomu jinému reagovat cenou. Ty firmy jsou ochotny se účastnit jakéhokoli takového průzkumu trhu, v němž prozrazují svoje údaje – mají-li být relevantní, tak je musí prozradit pravdivě –, jenom skutečně za podmínky docela zásadního utajení obsahu. Jestli tuto věc někdo nepochopil a jestli v připravovaném tendru tohle bylo právně ošetřeno, tak si dovedu představit, že to mohla být docela citlivá věc. Zkrátka nikdo nechce sdělit předem, že firma x nabízí něco za nějakou cenu, protože firma x se potom chce zúčastnit skutečného tendru, a ne jenom toho průzkumu trhu.

Jestli to bylo toto, tak mně přijde to, že z toho vznikla taková aféra, naprosto směšné, až skoro neuvěřitelné. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Novotnému i za dodržení času. Další faktická poznámka je pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, dámy a pánové, liším se v pohledu na tu věc s tím, co bylo právě řečeno, a vidím to přesně naopak. V okamžiku, kdy se připravuje takováto zakázka, tak při té přípravě veškeré údaje musejí být transparentně viditelné. Dovedu si představit, že se tají z toho důvodu, aby je několik zasvěcených prodalo zájemcům takovým způsobem, aby finálně nebyla dosažena nejvýhodnější cena. V okamžiku, kdy dělám průzkum trhu u firem, které mi sdělují rozumné údaje, které jsou realisticky zaměřené, tady takováto firma mi nenabídne v reálném výběrovém řízení nižší cenu, protože už mi ji stanovila na začátku. Nemám důvod takovou věc tajit a ani ta firma se nemá důvod tajit v okamžiku, kdy chce skutečně vstupovat do soutěže jako takové.

Jediný důvod z toho, co zde bylo řečeno, u náměstka Šterna, proč by chtěl tajit tyto údaje, bych dokázal pochopit. Neříkám, že to takto muselo být, mohlo to být zcela iracionální jednání, ale pokud to bylo racionální jednání, tak si dovedu představit, že v okamžiku, kdy měl v úmyslu někomu ty údaje dát pod rukou takovým způsobem, aby se domluvil s uchazeči a ovlivnil konkurs, výběrové řízení, tak že měl zájem na tom ty údaje tajit. V okamžiku, kdy to z něj bylo dostáno ven, tak udělal preventivní krok a zatvářil se, že jde na protikorupční policii.

Srovnávat pana Šterna s panem Michálkem, jak tady udělal před chvílí pan poslanec Blažek, to se mi zdá velice přitažené za vlasy. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Zlatuškoví. Ještě před kolegou předsedou klubu TOP 09 s faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura, který využil faktické poznámky. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vím, že bych to neměl říkat kolegům poslancům, ale přijde mi úsměvné od pana poslance Zlatušky, že předtím, než pan Štern vystoupí, už polemizuje s tím, co prý asi řekne. To je taková úžasná metoda. Ještě pan Štern nevystoupil a vy už víte, co by říct měl, co by říct neměl, čemu byste věřil, čemu byste nevěřil.

Ale my nedebatujeme o jedné zakázce. Já vím, že paní ministryně se snaží odvést pozornost, a už nám chybělo jenom to, kdo co měl oblečené na interní poradě, abychom to věděli. Ten bod se jmenuje situace na ministerstvu spravedlnosti, a ne o tom, kdo jak udělal poptávkové řízení v jednom. Já vím, že vám to vyhovuje, abychom se tady 28 minut poslouchali, kdo komu volal, že paní ministryně obětavě i o víkendu přemýšlela, jak to bude řešit. Pak že si tykali ve vedení ministerstva. Proč ne, ale to je fakt věc, která nás nezajímá. Ty zůstaň venku, my už budeme bez tebe, a ty prosím tě, co to vlastně říkáš. (Smích v sále.) To já nevím, jestli je toto. Vy jste tak hrozně tleskali. Já nechci být v přímém přenosu ani v rekonstrukci účastníkem interní porady vedení Ministerstva spravedlnosti. O tom ten bod není. Víím, že se snažíte odvést pozornost, ale já vás ubezpečuji, že my se nenecháme zmást a nebudeme se ptát dodatečně, kdo tam ještě byl, jestli byla docházka na interních poradách, co kdo řekl, jak vypadal, kdo měl dobrou náladu a kdo ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Stanjurovi. Pan poslanec Zlatuška ještě s faktickou poznámkou. Poté ještě eviduji další faktické poznámky. Pan kolega Chalupa s řádnou přihláškou – rozumím tomu? S faktickou také. Pan poslanec Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Poprosil bych, pane předsedající, kdybyste řekl panu Stanjurovi, že zde nehodlám zůstat a poslouchat pana Šterna. Mně stačí srovnání, které mám z médií, z toho, co udělal pan Michálek a co udělal pan Štern, a reagoval jsem ve své poznámce pouze na to, co říkal pan poslanec Blažek. Jinak zastávám trvale názor, že veřejné

zakázky se mají připravovat v domech, které jsou ze skla a je do nich vidět na každou drobnost v té přípravě. To, co nemá být vidět, jsou firmy, které připravují své nabídky. Ale tam, kde veřejná instituce chystá poptávku v zájmu toho, aby získala nejvhodnější cenu a chovala se nejúsporněji z hlediska státního rozpočtu a z hlediska toho, kolik veřejná sféra získá užitku za vynaložené peníze, tam to má být zcela průhledné a žádné tady takovéhle utajování nemá místo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Chalupa, poté pan poslanec Schwarz s faktickou poznámkou, potom paní ministryně Válková, a pak tedy přednostní právo pana (připomínka v sále) – ale ten je přihlášen, paní kolegyně, prosím, abyste na mě nekřičela. Mám pana Šterna poznamenaného s tím, že je v řádně přihlášených. Mám teď faktické poznámky a přednostní práva. Prosím, pane poslanec Chalupa.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Já se na rozdíl od kolegy domnívám, že tady debatujeme a debatujeme o tom, jak tento stát nakládá s penězi daňových poplatníků. To, co tady řekl můj kolega Zlatuška o tom, že veřejné zakázky mají být v barácích ze skla, to platí. Je to transparentní. A moc by mě zajímalo, kdo dal do té přípravy, do toho průzkumu to, že ty věci z toho průzkumu trhu budou utajené. Vůbec nechápu, z jakého důvodu to bylo provedeno.

Tady včera padlo, někdo tady říkal, proč jsme byli zvoleni. My jsme byli zvoleni, my, co tady sedíme před vámi, jsme byli zvoleni právě proto, abychom hájili práva daňových poplatníků, a toto je jedna z věcí, proč tady sedíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Schwarz s faktickou poznámkou.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý podvečer – už je podvečer. Já bych se chtěl prostřednictvím pana místopředsedy zeptat předsedy poslaneckého klubu pana Stanjury, že tedy řešíme Ministerstvo spravedlnosti, tak já tomu opravdu nerozumím, stihnu to do dvou minut, proč tedy jste hlasoval pro, že chcete slyšet projev pana náměstka, když vás to vlastně nezajímá. Vy jste tady řekl, že to nechcete řešit, že řešíte celé ministerstvo, ale přitom jste hlasoval pro to. Povídám, tak abyste mi to, nemusíte na mikrofon, mi to v kuloárech vysvětlil. Já tomu nerozumím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní tedy faktická poznámka: paní ministryně Válková, poté ještě jednou pan kolega Stanjura, pan kolega Adamec, pak se dostaneme k přednostním a řádným přihláškám. Prosím, paní ministryně, máte slovo k faktické poznámce.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, teď velmi stručně. Já tomu také nerozumím. Já jsem předpokládala, že jde o korektní jednání a že jste zařadili tento bod právě kvůli tomu, co se stalo v posledních dnech na Ministerstvu spravedlnosti, proč tady stojíme, proč dostává i hlas pan náměstek Štern, takže nechápu, proč vás tak nudilo podrobné líčení událostí a naopak proč tady tomu dáváte záporné znaménko s tím, že odvádím něčí pozornost.

Asi jsem opravdu politicky naivní, ale ráda takovou zůstanu po celou dobu svého mandátu, protože předpokládám, že když se něco odhlasuje, tak je to o tom, co se hlasuje, a

ne o tom, co někdo někde si vymýšlí a potom prezentuje pod úplně jiným názvem. Ale v minulosti se to stalo už několikrát, že se pod bodem, který se nazýval jinak, diskutovalo o něčem úplně jiném. S tím já zásadně nemůžu souhlasit. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Ještě než začne mluvit, pan kolega Faltýnek s faktickou – nebo s řádnou přihláškou s přednostním právem? S řádnou s přednostním právem. Dobře. Pan předseda Stanjura. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opak je pravdou. Je to zkušená, obvyklá, vyzkoušená politická finta – odvádět pozornost. Kdyby byl někdo politický nováček, tak to prostě nepoužívá a nedělá. Druhá finta je, když mě někdo kritizuje, tak řeknu: Já jsem nováček, tak co vlastně po mně chcete? Já se teprve učím. Takže jako neblázněte, já to přece myslím dobře.

Pan poslanec Chalupa se tak sugestivně ptal: "Mě by zajímalo, kdo za to může." No my teda ne. My teda Ministerstvo spravedlnosti neřídíme. (Hlasitý potlesk poslance Laudáta.) Tady máte svou ministryni. Tak se jí zkuste zeptat, kdo za to může. A můžete to udělat třeba na svém poslaneckém klubu. Včera jste jí vyjádřili podporu a dneska se ptáte, kdo za to může. No může za to ministryně spravedlnosti, protože jak sama správně řekla, zodpovídá za všechno v tom resortu. (Poslanec Chalupa cosi vykřikuje ze své lavice.)

Pan kolega, pan kolega –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, nepokřikujte po sobě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já na nikoho nekřičím. Tady křičí nějaký poslanec, tady ztrácí nervy. Já jsem se poctivě snažil odpovědět na jeho otázku, kdo za to může. Tak se omlouvám. Tak se příště neptejte a já vám nebudu odpovídat.

Pan poslanec Schwarz říkal, že tomu nerozumí. To mě teda mrzí. Paní ministryně tomu taky nerozumí. Ale ten bod se nejmenuje diskuse o způsobu provedení průzkumu trhu u připravované veřejné zakázky elektronické náramky. To byste měla naprostou pravdu. Není to také diskuse o tom, co se děje na interních poradách vedení. Jmenuje se to Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti. Ministerský předseda začal informací o odvolání generálního ředitele Vězeňské služby. Ne já. Váš premiér. Poté mluvil váš premiér o odchodu první náměstkyně. Poté mluvil váš premiér o odvolání dalšího z vašich náměstků.

Přečetl jsem si včera v novinách vyjádření vašeho premiéra – nikoho z opozice. Poslední šance, paní ministryně. Naposled. A když ne, my sice nevíme, co ne, to už pan předseda vlády neřekl, abych byl spravedlivý, nevím, jak dlouho máte tu žlutou kartu. Včera jste říkala, že to není žlutá karta. Já nevím, co to je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, vypršel vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji panu předsedajícímu. Je to tím, že na mě halekali, a tím mi odebrali cenné vteřiny. Děkuji. (Potlesk opozičních poslanců, smích poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem byl také tolerance sama. Tak nyní s faktickou poznámkou pan kolega Adamec tak, jak byl přihlášen. Věřím, že se dostane i na přednostní práva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já opět stručně a politicky, když tady mluvíme o těch veřejných zakázkách, o tom průhledném křišťálovém domě. Je tam jeden vážný problém. Všechny veřejné instituce musí vydávat dokument, který je veřejný, a je to rozpočet, ať už státní, nebo prostě té firmy, která používá veřejné peníze města nebo obce. A tam ty částky, z kterých se vychází, bohužel jsou. Já bych si přál, aby tam nebyly, ale ony tam jsou a vycházejí z nějakých cen vypočítaných dejme tomu z nějakého návrhu architekta, projektanta. Takže ono to tak úplně není.

A rozhodně nesdílím ten názor, že firma, která vám v průzkumu řekne nějakou cenu, že za tu cenu to bude soutěžit, to tak po mých zkušenostech rozhodně není.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Zlatuška znovu s faktickou poznámkou. Potom ještě jedna faktická poznámka kolegy Kořenka. Prosím, pane poslanče, máte slovo v další faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, dvě věci k panu kolegovi Stanjurovi. Za prvé to, že tady paní ministryně vystoupila a líčila, toto bylo na přímou výzvu kolegy Stanjury, pana poslance Blažka, takže to jeho líčení bylo velice nedokonalé.

A pak vzhledem k tomu, jak se kdo učí, jak se chová jako poslanec. Jsem jaksi profesí a posláním vzdělavač, takže bych podotkl, že já jsem vyjádření paní ministryně o tom, že je nováčkem, nerozuměl tak, že by v tom uměla chodit, v té skutečné politice, která má být dělána pro občany, hůř než matadoři typu kolegy Stanjury. Rozuměl jsem tomu vyjádření, že byť je nováčkem a dělá to bez triků politických šíbrů, tak se chová lépe než ti, kteří už tady sedí delší dobu. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Kořenek, poté faktická pana kolegy Hájka. Pan poslanec Kořenek s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den, dámy a pánové. Já nebudu dělat ani rozhodce ani soudce, jenom si čistě věcně dovolím, aby to tady zaznělo, odcitovat zákon 137 o veřejných zakázkách, kde v § 71, kde se mluví o komisi pro otevírání obálek, pokud to tedy tak bylo, v odst. 2, že členové komise jsou povinni zachovávat o skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti se svou účastí v komisi, § 75 pro členy hodnotící komise v odst. 6 platí obdobně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Hájek, poté ještě faktická poznámka paní ministryně Válkové. Prosím, pane kolego, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já paní ministryni monitoruji již několik měsíců (smích poslanců ČSSD a potlesk poslanců TOP 09) a má můj obrovský obdiv. Má můj obrovský obdiv! Opravdu, co tato křehká žena

dokáže. Opravdu, já jsem pracoval s řadou chlapů. Víte, jaké bylo moje původní povolání. Je to opravdu osoba, která moji úctu, a nejenom moji úctu, má opravdu moji podporu, podporu nás všech, protože jde proti všem v uvozovkách, protože tady se ukazuje to, co to je vlastně politika. Když jsem měl nějaké jednání v našem regionu, tak vždycky paní kolegyně Halíková mi říká: pane Hájku, neříkejte, že nejste politik, vy už jste politik. Ano, přiznávám, jsem už politik, ale stále se srdcem občana. To znamená, já jsem tady prioritně jako občan. Pořád! Pořád, to znamená politik, ale se srdcem občana. (Mluví důrazně a velmi hlasitě.) A občané určitě podporují to, co naše paní ministryně dělá. To znamená, i když jde proti všem, bojuje za správnou věc a já bych ji chtěl v tom jejím boji podpořit. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní paní ministryně Válková k faktické poznámce a potom už pan předseda klubu TOP 09, pokud nevznikne další faktická poznámka, poté pan kolega Faltýnek také s přednostním právem. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, ale vidím, že už to většinu lidí nudí. Já jsem jenom chtěla upozornit, že se jedná o průzkum trhu, nikoliv o otevírání obálek v rámci už vlastního výběrového řízení na veřejnou zakázku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy s přednostním právem pan poslanec a předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Připraví se pan kolega Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl pana poslance Hájka ujistit, že ač jsem politik drahá léta, nikdy jsem se nevzdal svých občanských práv a cítím se být také občanem tohoto státu. Ale to není ten důvod, proč jsem chtěl vystoupit.

Chtěl jsem především paní ministryni poděkovat, jakkoli mně její obsáhlý projev nepřesvědčil a neodpověděl mi na pochybnosti, kvůli kterým je bod zařazen, tak se mu zcela jistě věnovala s velkou podrobností a energií a já za to děkuji.

Chtěl bych ale upozornit na to, na co upozornili již někteří mí předřečníci. Ten bod se jmenuje Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti. Nevím, jak naši kolegové, ale já se skutečně necítím být způsobilý k tomu, abych teď pískal, jestli tendr byl hodně průhledný nebo málo průhledný nebo jak průhledný, koneckonců, tomu se bude věnovat ÚOHS, popř. padlo i podání na orgány činné v trestním řízení. Budou se tím zabývat i orgány činné v trestním řízení. Ale to, co nás znepokojuje a proč jsme skutečně chtěli bod zařadit, je otázka, jak odborně a s jakou personální kompetencí je ministerstvo řízeno, pokud tam následuje skandál za skandálem.

Já, paní ministryně, počkám, až si to vyříkáte s panem předsedou Faltýnkem. Já se snažím vás víceméně oslovit, takže vás nebudu rušit ve vašem soukromém rozhovoru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já samozřejmě mohu požádat, aby jednotliví kolegové zasedli na svá místa, případně diskuse, které se netýkají tématu, přenesli do předsálí, a jakmile bude klid, můžete, pane předsedo, pokračovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ještě jednou tedy. Je to vážná pochybnost, s jakou odborností a zejména s jakou personální kompetencí je ministerstvo, velmi důležité ministerstvo, řízeno, pokud tam dochází, v podstatě neustále, k jednotlivým skandálům ve vztahu mezi vámi a vašimi nejbližšími spolupracovníky. Říkám to s přihlédnutím k faktu, že za výběr svých spolupracovníků samozřejmě nese plnou politickou odpovědnost ministr sám. Ano, pan generální ředitel byl ve služebním poměru a řekněme, že jste ho, paní ministryně, zdědila. Ale nově příchozí náměstky jste si vybrala sama, vy jste se rozhodla o jejich jmenování, také jste je jmenovala, a vy jste si sestavila tým, se kterým jste přesvědčovala nás, Poslaneckou sněmovnu, když jste žádala o důvěru, že tento tým bude schopen kompetentně Ministerstvo spravedlnosti řídit. Prosím pěkně, neobstojí námitka, že ten či onen náměstek je nominant té či oné koaliční strany. K tomu může být přihlédnuto, ale to nezabavuje ministra odpovědnosti za to, že si toho člověka vybral a že se o něm rozhodl.

Dovolím si předložit příklad z vlastní praxe. V roce 2010 jakýsi knecht, tuším, že se jmenoval Wagenknecht, přesvědčil Víta Bárta, aby ho nominoval na Ministerstvo financí jako mého náměstka nominovaného za Věci veřejné. Já jsem po prostudování vlastností tohoto člověka odmítl s tím, že si nenechám rozvrátit ministerstvo, nikdo na světě mě nedonutil, abych ho jmenoval, byť to byl oficiální nominant Věcí veřejných. Že čtyři roky poté přesvědčil pana ministra Babiše a do funkce ho jmenoval pan ministr Babiš, to je prostě odpovědnost pana ministra Babiše a jeho plné právo, ale nikdo mu to nemohl nařídit, zrovna tak jako nikdo nemohl nařídit mně, abych ho jmenoval, a zrovna tak jako nikdo, paní ministryně, nemohl nařídit vám, abyste jmenovala Hanu Marvanovou, pana magistra Šterna či kohokoli jiného. Jestliže dnes říkáte, že jste si vybrala lidi, se kterými nejste schopna spolupráce, no tak je to prostě naprosto zásadní selhání řídicího pracovníka v personální kompetenci, která je klíčová.

Víte, náměstek ministryně spravedlnosti, který jde podat na Policii České republiky udání na svou ministryně spravedlnosti, to je, přiznávám, silná káva i na mě, velmi starého a otrlého pamětníka. Napadají mě pouze tři možnosti: buď jste se skutečně dopustila něčeho tak zásadního, že ten krok byl nezbytný, nebo je náměstek nepřičetný, nebo je to nějaké strašlivé nedorozumění. S výjimkou případu vzniku varianty, že náměstek je nepřičetný, zbylé dvě varianty jsou vaše plná odpovědnost, paní ministryně. Vznikne-li takovéhle nedorozumění, nehledě na to, že není vyloučeno, že jste se tedy opravdu něčeho dopustila, pak je to prostě selhání řídicího pracovníka. Opakované selhání řídicího pracovníka v personální oblasti. A my se nutně chceme ptát, jak k tomu mohlo dojít. Na základě čeho jste rozhodovala, když jste si vybírala lidi, se kterými jste chtěla sestavit funkční tým, abyste se s nimi následně rozcházela za takto dramatických okolností? A kdo bude příště? A co se stane příště? Jak bude ministerstvo vypadat, vypadá-li takhle čtyři měsíce, co neustále sledujeme jeden průšvih za druhým na Ministerstvu spravedlnosti? To je to, co nás znepokojuje. Ne jestli začala porada o čtvrt hodiny později, nebo ne.

Já bych chtěl poděkovat, tak jako jsem poděkoval vám za vaše vystoupení, i panu magistru Šternovi, že přišel, protože nás to opravdu znepokojuje a velmi bychom si přáli, aby nám sdělil svůj pohled insidera na věc, a myslím, že nám to velmi pomůže v onom obraze, jak ministerstvo bylo řízeno. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09. Samozřejmě musí pan kolega Štern počkat, protože mám ještě jiné přihlášky. Mám tři faktické přihlášky, v tuto chvíli pana poslance Blažka, pana poslance Štětiny a pana poslance Zlatušky, pak přednostní právo pana kolegy Faltýnka, pak je přihlášen pan Štern. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, k panu poslanci Hájkovi. Shodnout se na tom, co je politika, není tak úplně jednoduché. Můžeme se tady mlátit na srdce, na rozum a já nevím kde. Ale já jsem ve svém projevu přece řekl jednoznačně, co v politice být nemá, nemá být její součástí, a bohužel i dlouhodobě je, a to je zneužívání trestního práva v politických soubojích. To znamená, dám trestní oznámení, dám to novinářům a ten člověk je okamžitě, jak by řekli na Ostravsku, podezřelý, to je tam velmi časté slovo. To druhé, co velmi nemám rád, jsou mediální kampaně. Když se prostě použijí média cíleně pro to, aby se něco či někdo očernil.

Pokud jste to nepochopil, vaším prostřednictvím, pane předsedající, tak jsem se mimochodem zastal vaší ministryně, se kterou se budu hádat o spoustě věcí. Jestli někdy odejde, ať odejde jinak než těmito hnusnými metodami! To je vše. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. A protože se blíží 18. hodina, ještě před kolegou Štětinou přečtu omluvy, abych dostal svým povinností. Od 18 hodin se omlouvá paní Věra Kovářová, dále pan poslanec Běhounek z důvodu jednání Senátu a pan poslanec Podivínský od 18.30.

Nyní tedy pan kolega Štětina k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý večer. Děkuji, vážený pane místopředsedo, za slovo. Vážené dámy a pánové, já jsem dlouho zvažoval, jestli mám vystoupit, nebo nemám vystoupit, ale padlo zde mnoho slov, některá mohu považovat za urážku. Bylo zde řečeno něco o nějakém panu knechtovi Wagenknechtovi a podobné věci. Já jsem si samozřejmě některé takovéto urážky zažil na vlastní kůži v minulé Sněmovně, protože jsme byli nazýváni slizem, chucpem a já nevím čím ještě vším ostatním. Ale to není to podstatné.

Zaujaly mě dvě věci. Za prvé, kdo za to může, a druhá věc – odbornost.

Začnu o odbornosti. Jestli tedy člověk, který je akademicky erudován a má titul profesora a navíc si ještě dovolil otevřít kauzu v Plzni, kde jsme vyráběli skutečné odborníky za pár měsíců, tak jestli tento člověk není odborníkem, tak kdo by to už měl být? Asi to nebylo schválené některými, kdo se právě na tom, v jakém stavu jsme, podíleli.

Já si myslím, že ti poslanci, kteří jsou dneska noví – a prosím vás, já vím, že zase za dveřmi dostanu vynadáno, že je mu smutno ze mě, ale mně to je úplně jedno – já se domnívám, že noví poslanci nemůžou za to, že tento stát je takto rozkraden. A já se obávám, a to je závěr mého krátkého příspěvku, že to je hlavní důvod, že paní ministryně se odvážíla píchnout do vosího hnízda. A to je asi ten hlavní důvod a to nesmíme dopustit, abychom se náhodou nedověděli, kdo skutečně za to může.

Já vám moc děkuji, že jste mě vyslechli. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě mám dvě faktické poznámky, a to pana kolegy Zlatušky a potom pana poslance Jandáka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, před chvílí tady mluvil kolega Kalousek, kdybyste mu zkusil vysvětlit – on nemá moc velkou zkušenost s nějakým skutečným působením. Odvolával se tady na to, že má nějaká občanská práva, ale co ho pamatují, tak byl v politice. Rozumný management nedělal, takže pravděpodobně neví, že

v okamžiku, kdy přijímá nějakého člověka, má samozřejmě jenom velice omezené možnosti prozkoumat si jeho profil. Ale není to jako přijímání třeba do zločinecké bandy, kde v okamžiku, kdy se spolu ti zločinci ocitnou, tak už potom drží spolu a nepustí se. Manažer v okamžiku, kdy vezme podřízeného a zjistí, že ten podřízený měl jakýsi strop svých schopností a poté dělá buď věci, které se neslučují s tou prací, nebo běhá do médií a nevím co dalšího, tak naopak odpovědný manažer z toho vyvodí důsledky a takového člověka vyhodí. To, že přijme někoho na základě omezené zkušenosti z přijímacího řízení, to ještě nedává tomu člověku definitivu a beztrestnost. Totéž je třeba s přijímáním ke studiu, kde si také řada studentů, kteří udělají přijímací zkoušky, myslí, že už mají rovnou nárok na diplom. Není tomu tak. Ten vstup je vždycky jenom část.

Ale jak jsem řekl, pane předsedající, kolega Kalousek s tou normální manažerskou prací příliš mnoho zkušeností nemá, takže snad tady tohle objasnění mu může pomoci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil váš čas, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Rozhodně si myslím, že se paní ministryně zachovala přesně tak, jak jako manažerka měla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, dodržujte jednací řád. Děkuji. Tak nyní ještě dvě faktické poznámky, než dám slovo panu kolegovi Faltýnkovi. Pan kolega Jandák a poté pan kolega Kučera. Tak, věřím tomu, že...

Poslanec Vítězslav Jandák: Já budu velmi stručný, děkuji, pane předsedající. Paní ministryně, nebojte se, kopat do vás nebudu.

Víte, já bych to, co chci říct, směřoval ke člověku, kterého mám rád. Jmenuje se Mirek Kalousek, on odešel. A já ho mám rád. Já svým způsobem se na něj dívám s obdivem.

Ale co jsem zažil, když jsem se stal ministrem? My tu neustále mluvíme o personální politice, o té brilanci, jak vybírat odborníky. Bylo to odpoledne, stal jsem se ministrem. A co člověk udělá? Tak se prochází po té pracovně, tam je velká, protože česká kultura je velká, a najednou jsem objevil dveře. Ty dveře jsem otevřel, on už byl podvečer, večer, a lekl jsem se. Tam ležel chlap. Fousatej chlap. Já říkám: "Prokrista, člověče, co tu děláte?" On říkal: "Promiňte, já jsem váš náměstek." (Smích z celého sálu). Já jsem říkal: "Vy jste můj náměstek? Vstaňte, když se mnou mluvíte!" Tak on vstal, protože byl v pyžamu, a já říkám: "Za koho tady jste?" On říkal: "Já jsem nominant KDU-ČSL od pana Kalouska." Co z toho vyplývá...? (Smích a potlesk z celého sálu.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji za dodržení času. Budeme pokračovat. Faktická poznámka – pan kolega Kučera. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo, mně se bude velice obtížně vystupovat po tom hereckém skeči, který jsme tady viděli.

Nicméně já bych měl reakci na svého předřečníka pana Zlatušku prostřednictvím pana předsedajícího. Víte, pane kolego, já v tom top managementu pracuji asi dvacet let, na rozdíl od vás ve skutečných výrobních firmách a ve firmách v privátním vlastnictví. A mohu vám říct, že pokud bych já jako manažer firmy, pokud aby mně odešli za čtyři měsíce tři lidé z mého top managementu, top manažeri, tak vám mohu říct, že to by bylo asi moje poslední

rozhodnutí v této firmě. A že představenstvo této firmy by mě na hodinu – na hodinu – odvolalo. Protože za výběr, za výběr top manažerů, jsem zodpovědný já jako generální ředitel. Nikdo jiný. Pouze já jako generální ředitel.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktické poznámky – pan kolega Hájek, pan kolega Pospíšil a paní ministryně. Dobře. Tak. (Mimo mikrofon se ozývá předseda klubu hnutí ANO, že byl taky přihlášen.) Já jsem vás přihlásil s přednostním právem.

Poslanec Josef Hájek: Já se, pane předsedající, omlouvám, ale bohužel jsem musel zareagovat. Nevím, v jak velké firmě pracoval pan kolega poslanec Kučera, já jsem pracoval u OKD ve firmě, nebo na šachtě, která měla pět tisíc lidí. A pan ředitel – bylo nás v managementu sedm a v průběhu roku odvolal tři. Odvolal tři, přestože si je vybral. Vybral si je, měli jeho plnou důvěru, ale buď se neplnilo, neplnil úkoly, nebo se netěžilo, takže z politických důvodů ho v uvozovkách, protože potřeboval uklidnit situaci, ale to mluvím o té šachtě, tak prostě ty tři náměstky odvolal. A ten ředitel tam zůstal dalších pět let, a dokonce byl povýšen. Dokonce byl povýšen a stal se provozním ředitelem dneska. Tímto ho tady samozřejmě zdravím, pane řediteli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak nyní tedy faktická poznámka paní ministryně Válkové, potom pan kolega Faltýnek s řádnou přihláškou s přednostním právem. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já chci na tomto místě jenom znovu podotknout, že svoje kroky, které jsem udělala, bych zopakovala stejně, jako tomu bylo v minulosti, protože si myslím, že náměstci, kteří se neosvědčí, musí být vyměněni. A sama jsem vybudovala z nuly firmu, kterou znají zejména právníci – Nakladatelství C. H. Beck. Od roku 1993 jsem ho vlastně vedla i posléze ve funkci generální ředitelky, kdy mělo potom 53 zaměstnanců. V momentě, když některý z mých blízkých spolupracovníků selhal, tak byl docela razantně vyměněn. Nikdy jsem se nesetkala s tím, že by se někdo bránil. Ani u soudu ani jinak. Ta firma byla velmi úspěšná, nikdy jsme neměli problém finančního rázu v takovém rozsahu, že bychom ho museli řešit propouštěním běžných zaměstnanců. Čili si myslím, že jako manažerka jsem dala práci 53 lidem a přispěla jsem svým způsobem i ke kultivaci právní kultury právě prostřednictvím produktů, které jsme vydávali. Nemyslím si, že jsem tedy nezkušená. Víím, že jsem možná udělala chybu v podcenění některých osobních vlastností u své první náměstkyně. Pokud jde o odbornost, tak tam si myslím, že v oblasti exekucí a insolvent, kvůli kterým jsem si ji vybrala, ji má, tu věcnou kompetenci. Pokud jde o náměstka Šterna, nominován byl sociální demokracií. Já jsem s tím samozřejmě souhlasila, neměla jsem důvodu. V minulosti jsem ho poznala jako kompetentního a i čestného člověka. O to více mě mrzelo toto morální selhání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy s přednostním právem pan kolega Faltýnek a potom je přihlášen pan Štern. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, dámy a pánové. Je dobře, že po mně bude vystupovat pan náměstek Štern. Protože já se omlouvám, ale z mého pohledu diskuse, ať už je zprava, zleva, ze středu, ze zadu vůči němu není úplně korektní. Já pana náměstka

neznám. Několikrát jsem se vyjádřil v médiích na základě stanoviska paní profesorky Válkové, která nás informovala na klubu o tomto postupu a několikrát to zopakovala do médií. A tam je to normálnímu člověku naprosto jasné.

Já jsem dneska položil ráno v rádiu otázku panu ministru Dienstbierovi, jestli by spolupracoval se svým náměstkem, který na něho učiní trestní oznámení a vzápětí o tom informuje novináře, nebo pan premiér nebo kterýkoliv jiný ministr nebo ředitel firmy. Já bych ho vyrazil v první minutě po tom, co mi to jako řediteli firmy udělal. A já jsem za dvacet let firem řídil poměrně hodně, za třicet let. A nestalo se mi to ani jednou! Ale tato diskuse je vůči panu náměstkovi nekorektní. Nepokračujme v ní, prosím. A argumenty, které byly uvedeny třeba ze strany pana ministra Dienstbiera, že mlčenlivost, porušení a tak dále... Je potřeba, přátelé, si ty dokumenty přečíst řádně. Moc o to prosím. Než se někde vyjadřujeme, čtěme si to. Paní profesorka Válková tady přečetla, co bylo v tomto poptávkovém řízení napsáno, podepsáno a tak dále. Nebylo to žádné výběrové řízení, byla to příprava na toto výběrové řízení.

Ale hlavní sdělení z mé strany spočívá v tom, a proto jsme dali podporu naší ministryni, někteří z vás si vzpomenete historicky zpátky, že tady bylo několik různých kauz. Jenom tak namátkově si vzpomínám: padáky, migy, iveca, OKD, pandury, tatry, binga, casy, promopra. A debata, když se tyto kauzy řešily, byla zajímavá v tom, že někteří ministři říkali: "No, my o tom nic nevíme. To naši podřízení." A toto chceme změnit! To je všechno! Je to jednoduché jako facka. A když se podíváme na vývoj náramků, tak v roce 2011 pan ministr Pospíšil, který před chvilkou odešel, uvažoval o částce 2 mld. korun na deset let. Buďme objektivní. Ať to není zavádějící argument. A dneska se hovoří o částce poloviční. Tak prosím buďme k sobě vzájemně korektní a používejme ověřené údaje. To je všechno. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Dostáváme se zpátky k rozpravě, která je připravena. Před řádně přihlášenou poslankyní Bebarovou a poslancem Kortem pan Štern. Prosím, pane exnáměstku, máte slovo. (Poslanci ANO odcházejí ze sálu.) Můžete mluvit, pane magistře.

Pan Pavel Štern: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za pozvání na toto zasedání, abych tady mohl vysvětlit svůj postoj nebo důvody pro své konání a pro své rozhodnutí. Omlouvám se, možná budu malinko chronologický, protože věci je potřeba chronologicky popsat.

Co se týká projektu elektronického monitoringu, tak tento projekt, jak tady už bylo řečeno, byl schválen na poradě vedení paní ministryně 10. března letošního roku. Byl schválen záměr, koncepce, která spočívala v tom, že jednak realizátorem budoucí veřejné zakázky bude Probační a mediační služba. Vzhledem k tomu, že Probační a mediační služba má být i uživatelem zařízení, a i s ohledem na to, že Probační a mediační služba má s tímto systémem největší zkušenosti včetně realizovaného experimentu v roce 2012, byl schválen přesný časový harmonogram celého projektu včetně samozřejmě tady diskutovaného průzkumu trhu. V rámci této porady bylo schváleno i to, že bude zřízena pracovní skupina v rámci Probační a mediační služby. Pracovní skupina bude doplněna o pracovníky Ministerstva spravedlnosti. Náměstek pro vězeňství a trestní politiku jako gesční náměstek bude nad celým projektem vykonávat dohled, bude samozřejmě komunikovat a koordinovat případné další činnosti pracovní skupiny. Na poradě vedení v každém zápise byla informace o projektu, jak probíhá časový harmonogram. Stručně řečeno, byla nastavena jasná pravidla, jakým způsobem bude probíhat příprava projektu, příprava podmínek pro zadávací řízení, všechny následné další kroky. Podle harmonogramu se postupovalo naprosto přesně. Byla

sestavena pracovní skupina. Byla doplněna o tři zástupce Ministerstva spravedlnosti, poradce paní ministryně, auditora Ing. Viktora, aby tam byl někdo hodně blízký paní ministryni právě z důvodu transparentnosti. Byl tam zástupce IT odboru a byla tam delegována posléze i vedoucí oddělení veřejných zakázek na Ministerstvu spravedlnosti.

Co se týká průzkumu trhu. Jak nepochybně všichni dobře víte, pokud se připravuje veřejná zakázka, je potřeba stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky. Předpokládaná hodnota musí být stanovena nějakým kvalifikovaným způsobem, jako je například průzkum trhu. V případě elektronického monitorovacího systému není možné průzkum trhu například udělat po internetu, protože žádná ze společností, které tyto produkty dodávají či vyrábějí, žádné takové informace na internetu nezveřejňuje. Je to předmětem obchodního tajemství.

Rád bych informoval, že v loňském roce, v lednu 2013, když se připravovala předešlá veřejná zakázka na elektronický monitoring, která byla ze známých důvodů kvůli amnestii posléze zrušena pro riziko předraženosti, tak v lednu se uskutečnil seminář, který organizovala Probační a mediační služba společně s Ministerstvem spravedlnosti, kam byli pozváni zástupci potenciálních dodavatelů. Bylo tam přibližně patnáct nebo šestnáct zástupců různých firem. Když tam padl dotaz, jestli by mohli dotyční zástupci dát aspoň informaci o ceně nabízeného zboží nebo služby, nikdo nic neřekl. Samozřejmě z pochopitelných důvodů, že nechtěli před konkurencí cokoli prozrazovat. Proto průzkum trhu musel být proveden formou otevřeného průzkumu trhu, kdy Probační a mediační služba v podstatě sepsala předmět zakázky, to znamená seznámila potenciální dodavatele s tím, co bude předmětem zadávacího řízení a co se bude konkrétně soutěžit. Připomínám, že v rámci schváleného konceptu bylo schváleno, že se bude jednat o pronájem, že se bude jednat o počet 400 až 800 monitorovacích zařízení. To vzniklo na základě vyhodnocení celé situace po předešlém tendru, na základě kvalifikovaného odhadu, který provedla Probační a mediační služba, co se týká ukladatelnosti trestu domácího vězení nebo opatření domácího vězení v rámci podmíněného propuštění. Současně byla, to se uskutečnilo na podzim loňského roku, provedena anketa mezi všemi trestními soudci, jak budou využívat trest domácího vězení, pokud bude zaveden elektronický monitoring. Na základě těchto kvalifikovaných údajů byla stanovena ta potřeba, což je klíčová věc u veřejné zakázky.

Teď se vracím k tomu průzkumu trhu. Ten byl pojat jako otevřený průzkum trhu. Dodavatelé vlastně byli seznámeni s podrobnostmi, co bude předmětem soutěže, a byli požádáni o nacenění, to jest o cenové nabídky. Součástí této žádosti, tak jak tady bylo citováno, byl závazek Probační a mediační služby, že veškeré údaje o cenových nabídkách, které budou dodavateli poskytnuty, budou využity výhradně zadavatelem pro vnitřní potřebu, pro stanovení té předpokládané hodnoty a v rámci té pracovní skupiny, v rámci toho projektu. Dokonce byly i firmy, které se na to speciálně dotazovaly a měly velkou obavu, aby se informace o té ceně nedostaly ven. Je to vcelku pochopitelné. Zdůrazňuji, že elektronický monitoring, přestože je obecně výrobci a doporučovateli prezentován jako nesmírně lukrativní a finančně výhodná záležitost, prostě není levná záležitost a stojí to nějaké peníze. A velmi důležité je, což je koneckonců třeba i v doporučení Rady Evropy, které se týká elektronického monitoringu, že elektronický monitoring musí přesně zapadat do systému trestní politiky a do systému trestních sankcí, aby byl funkční, efektivní a byl zaměřen na konkrétní cílovou skupinu pachatelů trestných činů. To je důležitý argument, protože má důležitou ekonomickou souvislost.

Vracím se k tomu průzkumu trhu. Byli obesláni vlastně všichni účastníci semináře, o kterém jsem mluvil, na základě prezenční listiny. Současně byli obesláni další potenciální dodavatelé z řad firem, které v průběhu minulého roku nebo ještě letošního projeví o tento systém zájem. Součástí průzkumu trhu byl závazek, že informace nebudou podány třetím osobám. Nabídky byly dodány, bylo provedeno i jejich vyhodnocení. V rámci Probační a

mediační služby s nabídkami pracoval pouze jeden člověk, nikdo ostatní k nim neměl přístup. Vedoucí právního oddělení, který je současně odborníkem nejen na veřejné zakázky, ale i na problematiku elektronického monitoringu, provedl vyhodnocení a následně se realizovala prezentace pro členy pracovní skupiny o výsledku průzkumu trhu. Na prezentaci byly v zúžené podobě prezentovány informace, nabídky a současně tam byla podána informace, jak bude vypadat předpokládaná hodnota té potenciální zakázky. Všichni účastníci prezentace podepsali závazek mlčenlivosti, současně si nikdo nesměl dělat poznámky. Výsledkem průzkumu trhu byl dokument, o kterém tady mluvila paní ministryně, který mně byl řádně postoupen Probační a mediační službou. Já jsem ho řádně postoupil paní ministryni v rámci spisové služby spolu se všemi dalšími dokumenty, které si vyžádala, a součástí toho byla žádost, aby výsledky byly schváleny, současně stanoveno rozpočtové opatření.

Logickým krokem, pokud tady paní ministryně uvádí, že se jí nezdála výše té ceny, by bylo, že by si vyžádala setkání s tou pracovní skupinou a dotázala se na věci, kterým nerozumí. Které jí nejsou jasné. Argument, že cena je příliš vysoká, čili těch 105 milionů jakoby nejvyšší hranice předpokládané hodnoty, není správný. Existuje, pro vaši informaci, organizace, která se jmenuje Evropská organizace pro probaci, která sdružuje všechny probační služby v Evropě. Tato organizace vydává každé dva roky pravidelnou statistiku o systémech elektronického monitoringu v jednotlivých členských zemích a vydává informace o cenách. O ceně za jeden náramkoden. Tady se bavíme o té ceně za náramkoden, o 150 korunách, což je jakoby klíčová hodnota, která pak vytváří celkovou sumu. Rád bych podotkl, že 150 korun, můžete si od toho odečíst dalších 50 korun, protože odsouzení k trestu domácího vězení musí platit 50 korun povinně, čili ta reálná cena je 100 korun. A hlavně ta cena odpovídá evropskému průměru. Když se podíváte na tabulku, můžete ji dostat k dispozici, tento údaj je transparentní, veřejný, tak cena se tam pohybuje od 2,5 eura, ale také do 50 nebo 60 eur, protože cena za náramkoden zahrnuje různé atributy včetně nákladů na práci probačního úředníka a další věci. To jsou zejména skandinávské země. Čili to, co je tady v tom průzkumu trhu, není žádná přemrštěná cena, je to poctivě zjištěná cena, naprosto transparentní. Tak tolik k ceně.

Tedy se dostávám k další věci. Já jsem říkal, že byla jasně nastavena pravidla, jakým způsobem bude ten projekt a příprava, následně pak tendr probíhat. Mimochodem, to taky upravuje interní instrukce ministerstva o zadávání veřejných zakázek, co se týká vztahu mezi organizační složkou a Ministerstvem spravedlnosti. V průběhu vlastně měsíců, ať už se to týká dubna, zejména května, postupně začalo docházet ze strany paní ministryně k takovému pozvolnému rozleptávání pravidel, která byla nastavena. Například přišla s tím, že mi přinesla svoje stanovisko, že žádá, aby do pracovní skupiny byli jmenováni tři zástupci Probační a mediační služby, přestože pracovní skupina, tak jak bylo řečeno na té poradě vedení, bude vlastně navržena Probační a mediační službou a už byla schválena. Plus doplnit o další tři zástupce Vězeňské služby. Snažil jsem se paní ministryni vysvětlit, že ten proces už je nastaven a že stačí ty lidi tam doplnit, ne vytvářet novou strukturu.

Co se týká informace k ceně, tak paní ministryně dostala tenhle oficiální dokument. Nebyla vedena s námi žádná diskuse. Paní ministryně mi telefonovala a řekla, že chce ty cenové nabídky. Já jsem paní ministryni vysvětlil, proč to nejde, a nabídl jsem jí, že můžeme zrealizovat formu prezentace, komisionálně, formálně, se zápisem, ale nikoliv v nějaké trojici bez nějakého formálního jednání. A stejně tak aby u toho byli zástupci z pracovní skupiny, z Probační a mediační služby. Myslel jsem, že jsme se na tom předběžně domluvili, ovšem druhý den jsem dostal písemný požadavek, že paní ministryně požaduje písemné nabídky. Já jsem na to reagoval písemně, napsal jsem jasnou informaci, zdůvodnil jsem, proč to nejde. Že je tam ten závazek, je tam prostě dané pravidlo, proto nejde nabídky poskytnout. A to jsem samozřejmě paní ministryni písemně předal. Výsledek byl, že paní ministryně bez mého

vědomí kontaktovala ředitelku Probační a mediační služby a chtěla po ní nabídky a ještě ji požádala, aby mi o tom neříkala, abych o tom nebyl informován.

A já chci jenom říct, pro mě to prostě byla poslední kapka, protože ty věci se postupně kumulovaly v tom, že tak jak byl nastaven ten systém, paní ministryně mi říkala: Není to dostatečně transparentní, musí tam vstoupit další lidé, čili uděláme, doplníme to o další lidi z Vězeňské služby, z Institutu pro kriminologii a sociální prevenci, čili struktura, tak jak byla nastavena, se postupně začala úplně měnit. To znamená, že já jsem vlastně byl v situaci, kdy jsem jako náměstek, který za to byl odpovědný, postupně byl z toho takřkajíc odřezáván. Postupně mi byly brány kompetence.

Já bych chtěl říct, že to obcházení nebylo poprvé. Já jsem jako náměstek pro vězeňství byl, když dám příklad, obejít, třeba co se týká odvolání generálního ředitele Vězeňské služby. Nebyl jsem o tom dopředu informován. Paní ministryně mi řekla, že s ním půjde vyřešit výsledky kontroly spisové služby, že u toho nemusím být, a mezitím proběhlo jeho odvolání. Já jsem se to dozvěděl z médií. O tom, že bude probíhat výběrové řízení na nového generálního ředitele Vězeňské služby, jsem se dozvěděl z internetu a pak, když probíhalo, jsem se dozvěděl od sekretářky. Jako náměstek pro vězeňství. O tom, že budou měnění náměstci na Vězeňské službě, jsem se dozvěděl opět zprostředkovaně. A nebyl jsem jediný, který takhle byl obcházen. Stejně byla obcházena paní první náměstkyně Marvanová, kde paní ministryně jejím podřízeným za jejími zády vydávala příkazy v podstatě proti rozhodnutí paní první náměstkyně. Čili to je celá série takovýchhle kroků.

My jsme na ministerstvu řešili na poradě vedení téma portálu justice, který tam byl prezentován, který má stát 40 milionů. S paní náměstkyní jsme poukázali na to, že ta cena se nám zdá opravdu přemrštěná za to, že portál justice bude stát 40 milionů. Požádali jsme v rámci písemných připomínek o vysvětlení, proč nebyl proveden průzkum trhu. A chtěl bych jenom říct, že jsme se tedy rozhodně detailně nezabývali rozbořem té ceny. Paní ministryně řekla, že se jí to zdá v pořádku – přestože 40 milionů za portál justice minimálně vzbuzuje nějakou otázku. Čili ta situace, kdy paní ministryně se mnou nekomunikovala, obešla mě, telefonovala ředitele Probační služby, chtěla po ní písemné nabídky místo toho, aby se setkala se mnou, s tou pracovní skupinou, ty věci jsme si věcně v klidu vyříkali, bylo to vyřízeno, tak prostě po mně byl tento požadavek. A byl opakovaně. Opakovaně se po mně chtěly pouze písemné nabídky.

Upřímně řečeno, mně to prostě bylo podezřelé, pro mě už to bylo přes míru v součtu všech ostatních kroků. Proto jsem udělal to, co jsem udělal, a byl jsem podat podání na protikorupční policii, kde jsem k tomu podal vysvětlení a informoval jsem média, protože jsem chtěl, aby se ta věc řešila veřejně.

Pro mě ta věc je taková, že tady bylo nastaveno nějaké pravidlo, které já jsem chtěl dodržet. Byl na mě vykonáván nátlak, abych to pravidlo porušil s tím, že ministr má právo ty informace vědět. Ale principem té situace bylo to, že pakliže byl dán závazek pro ty firmy, pro potenciální dodavatele, tak ten závazek měl být dodržen. Postup, který tam probíhal, byl naprosto v pořádku, byl naprosto transparentní a dobrali jsme se nějaké kvalifikované ceny. To, že já jsem odmítl vydat nabídky nebo vydat Probační a mediační službě příkaz, aby dala ty nabídky, bylo tady z toho důvodu. Bylo to prostě pravidlo, které bylo stanoveno, a to pravidlo se mělo dodržet. Protože to pravidlo v tu chvíli funguje jako zákon a platí pro náměstka i pro ministra. A pokud to po mně někdo opakovaně požaduje, tlačí na mě, mně už to prostě přijde podezřelé. A šlo jenom o ty cenové nabídky.

To je všechno, dámy a pánové. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Mgr. Šternovi. Před řádnými přihláškami ještě faktické poznámky – pan kolega Faltýnek, paní ministryně Válková, pan poslanec Pospíšil. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Dámy a kolegové, já budu velmi stručný, jenom krátká reakce na vystoupení pana náměstka, bývalého.

On tady řekl, že nechtěl poskytovat informace ven! Ven! Čili paní ministryně je někdo venku, ta není součástí toho ministerstva! Ta nemá tu zodpovědnost Ta nemá tu zodpovědnost podle pana náměstka. Dobře.

Další věc. Když to tak vlastně poslouchám, tak jsem teprve teď pochopil, že se dělá ten průzkum a – už to tady několikrát zaznělo od kolegů předřečníků – že ten průzkum je na prd! Reálnou cenu přece udělá výběrové řízení! Výběrové řízení s jedním kritériem a tím je minimální cena. A to je všechno. A pan náměstek organizoval v minulosti již několik výběrových řízení. A žádné nedopadlo! Takže možná je dobře, když to výběrové řízení bylo zrušeno a zorganizuje ho ministerstvo a někdo, kdo je k tomu kompetentní! Vždyť už byla dvě a on u toho seděl! A jak to dopadlo. To by nám mohli říct bývalí ministři, jak to dopadlo a proč to dopadlo, třeba kolega Blažek, který tady několikrát vystupoval. Děkuji. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní paní ministryně Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, budu se snažit být velmi stručná, taky je to faktická připomínka, ovšem ke zde nepřítomnému panu náměstkovi Šternovi. Škoda.

Tak za prvé jsem úplně šokována a v tomto směru si zasloužím zřejmě kritiku, že se teprve tady dozvídám, že to byl jeden jediný pracovník Probační a mediační služby, zkušený právník a specialista, který se seznámil s konkrétními nabídkami. Předpokládala jsem, že to byla aspoň pracovní skupina! A teď je mi teprve jasný ten výraz "agregovaná cena" a to, co mně řekl právě jeden z členů té pracovní skupiny i zde citovaný pan Viktor, že to byly jen obecné údaje, které dostali, bez těch specifikací. Čili tady jsme zjistili – to je transparence, to je to, kam směřujeme, to je to, co chceme docílit: aby jeden jediný člověk rozhodoval o výši ceny, která bude určovat veřejnou zakázku? Tak takhle si to tedy nepředstavuji a svoji odpovědnost vnímám úplně jinak!

A to, co zde bylo řečeno předřečníkem panem poslancem Faltýnkem, můžu třikrát podtrhnout. Já rozhodně nebudu ta, která dopustí, aby elektronické náramky znovu skončily tak jako v těch předešlých letech, tzn. fiaskem. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. S faktickou poznámkou pan kolega Pospíšil. Vidím další přihlášky. Pan kolega Fiedler je přihlášen po panu kolegovi Pospíšilovi, ten se hlásil už na začátku vystoupení. Já přihlášky vnímám.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane předsedající. Já jsem nechtěl ani vystoupit, protože všechny zúčastněné této tragédie velmi dobře znám a mám na to svůj osobní názor. Ale protože mě pan předseda klubu Faltýnek zde vyzval, tak mi dovoluji dvě stručné poznámky.

Nejprve jedna věc. Byl jsem pět let ministrem spravedlnosti a jak pana bývalého náměstka Šterna, tak bývalou náměstkyni Marvanovou, tak bývalého generálního ředitele Dohnala velmi dobře znám. Všichni pode mnou pracovali, všichni pracovali úspěšně, nikdy jsem s nimi neměl žádný problém. To samozřejmě může být otázka subjektivního pohledu a mého naturelu, ale když už se jedná o tolik podřízených, tak zkrátka chyba asi bude někde jinde než u nich.

A nyní mi dovolte reakci na pana předsedu Faltýnka prostřednictvím vás, pane předsedající. On zde řekl něco v duchu, že já jsem snad chtěl náramky za dvě miliardy korun. Já jsem právě z toho důvodu, že tehdejší cenové relace mně připadaly velmi vysoké, odstoupil od možnosti, že budou zaváděny elektronické náramky, a volil jsem jinou variantu. Prosím tedy pana předsedu Faltýnka, ať se podívá na mé rozhovory z tehdejší doby, kdy jsem i mediálně kritizován, proč odstupuji od úvahy zavést elektronické náramky a proč řeším a hledám jinou variantu. Takže já jsem žádné dvě miliardy touto formou utratit nechtěl. A platí teze, kterou tu řekla paní ministryně. Ta technika se tak rychle vyvíjí, zdokonaluje a hlavně zlevňuje, že tehdejší cenové relace nelze vůbec brát na dnešní dobu. Tam jsou opravdu, řekněme, i o několikánásobek jiné ceny, než byly před několika lety, kdy se o tom vedla obecná akademická debata. Děkuji. (Potlesk zpráva a částečně středu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pospíšilovi. Nyní faktická poznámka pana kolegy Fiedlera, poté pana kolegy Hájka. A ptám se pánů předsedů klubů – řádně. Kolega Mihola také. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer, pane předsedající, kolegyně a kolegové. Pan náměstek Štern už tady není, takže to budou z mé strany spíše takové otázky do pléna. Já se tedy budu snažit, abych dodržel ten obsah, že to je faktická poznámka.

Mně tedy zaujalo v jeho vystoupení to, kde nejdříve říkal, že oslovovali firmy, které jim nechtěly dopředu sdělit žádnou cenovou nabídku, že to prostě nelze, a pak jsem se v tom projevu doslechl, teď nevím, jestli to říkám, paní ministryně správně, evropská probační a mediační služba, která poskytla informaci o průměrných cenách v Evropě. Takže proč se tak složitě pídili po té ceně, když tu cenu v podstatě měli sdělenou, měli průměrnou cenu, tak v čem byla ta tajnost? Nebo co se tedy zjišťovalo tak složitě? To já jsem tedy v tom projevu opravdu nepochopil!

A potom mě tady hodně zarazilo to – protože jsem pracoval v privátní firmě, kde se velmi tvrdě a důsledně tendrovalo, až nám to opravdu bylo nepříjemné, jak jsme k tomu byli nuceni, a ušetřily se tak obrovské finanční částky, to musím současně přiznat – a mě velmi zarazilo v projevu náměstka Šterna, a už to tady zmiňovala paní ministryně, že informaci o cenách, cenových nabídkách, měl, jestli jsem to správně pochopil, dokonce jen jeden jediný člověk. To je pro mě opravdu hodně zarážející zjištění. A vůbec nechápu to, v takové firmě, kterou někdo manažeruje, bych předpokládal, že manažer, šéf firmy, bude chtít vědět všechny cenové nabídky a bude chtít mít možnost o tom rozhodnout, tak mě překvapuje, že o těchto informacích šéfka úřadu neměla být informována. To je pro mě také poměrně překvapivá a závažná informace.

Čas se chýlí, takže jen poslední otázku –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Už se nachýlil, pane poslanče!

Poslanec Karel Fiedler: Proč bylo stanoveno pravidlo o utajení ceny? Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan kolega Hájek, připraví se pan kolega Mackovík. Oba s faktickou poznámkou. Pak poslední faktická poznámka kolegy Blažka, pak přednostní práva, pak snad normální diskuse. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, pan Kalousek tady hovořil, že má 20leté zkušenosti v politice. Já mám asi 35leté zkušenosti z výroby a můžu vám říci z mé osobní – ne z osobní zkušenosti, ale z domněnky, jak by se to řešilo ve výrobě. To znamená, kdyby ředitel zjistil, že je takovýto nějaký problém, tak by požádal, aby byly zveřejněny hovory mého služebního mobilu, kdybych případně já byl ten náměstek, který dle pana ředitele pochybil. To znamená, měl jsem služební telefon, určitě by měl právo a určitě by to pan ředitel udělal, aby mi zkontroloval hovory. Já se táži a poprosil bych pana náměstka Šterna, jestli by byl tak laskav a mohl nahlédnout do výpisu jeho telefonních hovorů za období, kdy se stal náměstkem, aby ukázal, že skutečně je ten Jan Hus, který bojuje za správnou věc, anebo je ve víru nějakých temných sil. Já to nedokážu posoudit, ale myslím si, že je to korektní. Nechci tady zřizovat zase nějakou parlamentní komisi, která by určitě přístup k těmto hovorům měla, ale je to férové. Jestli ten člověk má čisté svědomí, tak já si myslím, že by to ukázal. Pokud po mně někdo bude chtít výpis hovorů, samozřejmě jsem také recipročně připraven vyhovět a hovory dát k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Po výzvě pana kolegy Faltýnka se pokusím velmi stručně – stárnu, čili po mně už nějaká čísla a data, to prosím vás po mně nechtějte, papíry jsou jistě na ministerstvu, všechno, jak tady bylo to výběrové řízení. My jsme strávili hodně času tím, aby se ty náramky uskutečnily, i tím, že jsme soudce přesvědčovali, aby ukládali ty tresty. Bez ukládání trestů náramky nejsou potřeba.

Pravda ale je, že když se vyvíjelo celé to řízení, tak docházelo k velkým sporům mezi tehdejšími řediteli probační služby panem Šternem a dvěma náměstkyněmi, což probíhalo tím způsobem, že když náměstci připravili nějaký koncept, tak pan Štern to v podstatě vždy blokoval a psával mi různé dopisy, že by to tak nemělo být. Já jsem nebyl schopen ani ochoten rozsuzovat, kdo má pravdu, tak jsem prostě na poradách říkal: Přineste papír s podpisy vás všech tří, to znamená Štern, tehdy Daňhel a Volák, nebo to výběrové řízení prostě nebude. Do toho přišla amnestie a z těchto dvou důvodů jsem výběrové řízení zrušil. Kvůli žádným číslům apod. to nebylo, to bych vám tady lhal, a já si fakt ta čísla nepamatuji.

Pokud jde o rozhodování ministra bez náměstků, tady vám rád řeknu, jak jsem udělal rozhodnutí o jmenování doktorky Bradáčové na Vrchní státní zastupitelství v Praze. Nechtěl jsem, aby to kdokoliv věděl, takže jsem nechal na tehdejšími odboru, který to připravoval, připravit dvě rozhodnutí: jedno vyhovující, jedno nevyhovující. Věděl jsem už nějakou dobu, jak to udělám, ale na ministerstvu to nevěděl nikdo, včetně příslušného náměstka. Prostě jsou určité věci, které ministr musí dělat sám a dělá je bez náměstků. Z důvodů různých, které nechci vysvětlovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní ještě poslední faktická poznámka, pan kolega Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Ještě jednou pěkný večer. Já se vracím k tomu, co jsem říkal asi před třičtvrtěhodinou. Ta kauza má dvě roviny – jedna je velmi triviální, tu by vyřešil papír, pokud někdo někdy podepsal a uzavřel jakýkoliv smluvní závazek s těmi firmami, že údaje nebudou poskytovány třetím osobám, to je totální banalita. A pokud podepsán byl, tak být poskytnuty prostě nemohly, protože právo platí pro všechny, ať je to ministr, nebo náměstek, nebo kdokoliv. Úplně něco jiného je potom to řízení ministerstva. Ve chvíli, kdy paní ministryně měla pochybnosti, dovedu si představit, že má velmi jednoduché prostředky k tomu tendr zrušit a rozjet ho od nuly.

To, že do toho vnášíme z nejrůznějších hledisek politickou rovinu, je jedna věc, ale tohle je jednoduché, triviální, v uvozovkách, jako slovo boží a my všichni, co se ve výběrových řízeních pohybujeme, prostě známe situaci, že kdybych já kdysi jako primátor měl výběrové řízení třeba na tramvaje, nebyl členem výběrové komise, přišly nějaké nabídky a já si je vyžádal, tak bych na ně prostě neměl právo. Bohužel to tak je. Zároveň na druhé straně ale platí, že si nedovedu představit, že by bylo racionální to chování okamžitě běžet na nějakou protikorupční policii, protože to už je zase extrém číslo dvě. Všechno ostatní kolem je jenom divadlo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní přednostní práva. Nejdříve pan předseda Stanjura, potom pan předseda Mihola, pak pan ministr Dienstbier. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem se nepřihlásil s faktickou, abych měl trochu víc času a zareagoval na mnoho z toho, co tady bylo řečeno asi v poslední hodině.

Paní ministryně Válková kritizuje, možná oprávněně, že o cenách měl vědět jeden člověk a rozhodovat jeden člověk, tak je to špatně. No, já to docela podepisuji. Ale příchod pana ministra dopravy mě inspiroval. Včera jste tady hájili princip, že o cenách vykupovaných pozemků bude rozhodovat jedna jediná osoba, a to ministr dopravy. Ale ten je váš, tak ten může, to je v pořádku, ale když je to někdo jiný, tak je to špatně a je to podezřelé. Já nevím, mělo by to platit vždycky: buď tak, nebo tak. My navrhuje, aby to jedna osoba nedělala. Není to nic osobního. Ministr dopravy se určitě dřív nebo později vymění, ale ta pravomoc tam zůstane. A zítra nebo pozítří budete mít možnost tento svůj názor potvrdit i hlasováním, protože jedna věc jsou proklamace a druhá věc jsou potom reálné činy a výsledky hlasování. Budeme o tom hlasovat v pátek v bloku třetích čtení a já vás už teď žádám o podporu našich pozměňovacích návrhů, které odebírají pravomoc jednomu jedinému člověku rozhodovat o cenách vykupovaných pozemků na území celé ČR.

Pan předseda Faltýnek tady poměrně ohnivě a hlasitě hájil princip, že se šéf nemá vymlouvat na své podřízené, že má o všem vědět. Zase je to věta, se kterou se dá těžko polemizovat. Nicméně z otevřených zdrojů, nemáme s tím nic společného, vím, že firma, kde jste byl předseda představenstva, jsou tam nějakí obvinění pracovníci středního managementu, a vy jste říkal: já o tom nic nevím, mě se na nic neptejte, to ti podřízení. Tak co platí? Za a), nebo b)? Zase, v jednom případě nám to vyhovuje, platí tvrzení a), ve druhém případě, kdy nám to nevyhovuje, platí tvrzení b). Já spíš souhlasím s tím, že šéf má plnou odpovědnost a vybírá si své pracovníky.

Přirovnání pana poslance Jandáka bylo vtipné, ale nebylo přesné. On si toho náměstka, který spal ve vedlejší místnosti, možná v pyžamu, jestli si dobře pamatují jeho slova, nevybral, takzvaně ho zdědil, že na to ministerstvo přišel a ten náměstek tam byl. A nestačil nám pan bývalý ministr Jandák říct, jestli ho tedy po zásluze vyhodil, anebo je to jenom

taková vtipná historka a ten člověk tam pak pospával jako náměstek v pyžamu i nadále. To už jsme se bohužel nedozvěděli. Ale on si ho nevybral. Takže to je zase jiný případ. Tady paní ministryně nikoho ze svých náměstků nezdědila, všechny si dobrovolně vybrala.

Ale já jsem asi tak před 140 minutami položil podle mého názoru mnohem důležitější dotazy a ptal jsem se jak ministerského předsedy, tak paní ministryně, jak si představuje její zasahování do živých kauz. Jak řekla sama dobrovolně v přímém přenosu v České televizi. To je věc, která nás znepokojuje mnohem více než to, a já o tom budu mluvit za chvíli, co jsme tady dneska slyšeli z úst paní ministryně i jejího bývalého náměstka pro vězeňství. A odpovědi jsme se nedočkali. Proto mluvím o odvádění pozornosti. To byly konkrétní dotazy k tomuhle, k jiným věcem, které jsou podle našeho názoru mnohem důležitější a závažnější než poptávkové, nebo resp. průzkum trhu.

Mnoho poslanců nám sdělilo překvapivou informaci, že teprve když se vypíše veřejná zakázka, tak se zjistí cena. Nevím, koho to překvapilo, pro koho je to nová informace, ale nezbyvá mi, než souhlasit.

Mnoho poslanců tady mluvilo o tom, jak má být transparentní veřejná zakázka. Ale bavíme se o průzkumu trhu. A to v tom sporu nikoho nehájím. Pochopil jsem, že krize ve vládní koalici je hlubší, než jsem čekal. A pravděpodobně budou brzy volby. Protože jinak není normální, aby tady chodili jednotliví poslanci, vykládali svoje sívičko a říkali: já jsem byl manažer tam a tam, měl jsem tolik a tolik podřízených. Přijde další poslanec a říká "to nic není, pane kolego – a říká to těm lidem, kteří to slyší, těm budoucím zaměstnavatelům – to já jsem byl manažer ve firmě déle, anebo jsme měli větší obrat, anebo jsme měli víc zaměstnanců, anebo všechno. Takové dětinské. Připomíná mi to trochu mateřskou školu, kdo se tady pochváli, že je lepší manažer. Já myslím, že ti skutečně dobří o tom moc nemluví, a když tak o tom mluví jejich bývalí podřízení nebo jejich obchodní partneři. To mi přijde mnohem lepší než tady takové: Chcete mě? Já jsem výborný manažer. Teď jsem sice ve Sněmovně, ale mám tolik zkušeností z řízení. Tak kdybyste náhodou nějakou nabídku měli, tak jsem k dispozici.

Teď k tomu, co jsme slyšeli k tomu průzkumu trhu. Na začátku se nastavila nějaká pravidla. Vládní poslanci, zejména z hnutí paní ministryně, říkají: to ale nejsou dobrá pravidla. Nebudu používat ty expresivní výrazy jako někteří z vás. To se nastavilo špatně. Zase s vámi souhlasím. Už asi počtvrté v tom svém vystoupení. Ale ta pravidla někdo schválil, pravděpodobně paní ministryně nebo na nějaké poradě. Problém je jiný. Mají se dodržovat principy. Nastavím pravidla, sice špatně, možná netransparentně, ale ta pravidla jsem nezrušil, a pak je chci obejít. Zvláštní. Určitě to ovšem není na podání na policii. To se zase shodujeme a to říkáme dneska celý den.

Podle mě ta debata, a pokud chcete jakoby opravdu hodnotit, jaká je situace na Ministerstvu spravedlnosti, tak si promítněte vystoupení paní ministryně, včetně té interní porady, a vystoupení pana bývalého náměstka. No mně to úplně stačí k tomu, abych věděl, že to ministerstvo se řídí špatně. To přece není normální. Takovým detailem v takové zbytečnosti je takový velký spor. To přece v normálně fungující organizaci, ať už se jmenuje ministerstvo, nebo jakkoli jinak, není normální. Pochopili jste tu zásadovost toho sporu? Ty rozdílné, diametrálně rozdílné postoje? No my tedy ne. Opravdu, opravdu ne. Všichni chtějí být transparentní a ještě transparentnější, všichni to myslí dobře a ještě lépe, ale nemohou spolu dělat. Tomu moc dobře nerozumíme.

Škoda, my víme, že pan premiér byl od 17. hodin omluven, ale ani on neodpověděl na ty dotazy. Třeba jestli se vláda ztotožňuje s tím, co paní ministryně chce, a to jsou ty živé kauzy. (V sále je šum.)

V té debatě mě napadlo, paní ministryně říká, že není zkušený politik. Tak mně nedá, abych se zase přímo nezeptal. (Hlas z levé strany: Šššš.) Já jsem vstoupil do politické strany v roce 1991. Už je to 23 let. Chtěl bych se zeptat, kdy do nějaké politické strany vstoupila paní ministryně, jestli to náhodou nebylo dříve (smích některých poslanců ČSSD) než v roce 1991. A pak můžeme... (Poslanec Komárek vykřikuje: Úkoly můžeme dostat.) To nejsou úkoly. Já ho nesplním. Jako mám pustit Sklenáka, ale nepustím. Ještě navíc není přihlášený, pan předseda Sklenák. Omlouvám se za to familiérní oslovení. To bychom neměli. (Předseda Hamáček u lavice ČSSD – připomínka mimo mikrofon.) Ne pan předseda... No byla to dohoda bez nás. (Posl. Kalousek k posl. Stanjurovi před řečnickým pultem: To je procedurální.) Tak to je vaše dohoda, tak to jako akceptuji, že máte dohodu, ale my se na té dohodě nepodílíme, tak nechtějte, abychom dodržovali jiné dohody. To opravdu po nás nemůžete chtít.

Takže jsme se za dvě hodiny, kdy chodí paní ministryně debatovat, chodíte vy obhajovat kroky, nedozvěděli nic k tomu, co jsme chtěli, o generálním řediteli vězeňství, nic o tom, jak skončili náměstci, které si sama vybrala, a velmi málo jsme se dozvěděli o tom, co je vlastně příčinou toho stávajícího sporu. Nebo aspoň pro mě je to nepochopitelné, ten stávající spor. Nicméně zase úplně to zlehčovat, že to, co řekl pan bývalý náměstek Štern, je úplně vymyšlené, to si tedy nemyslím. (Poslanci stojící před lavicemi jsou velmi neklidní.)

Já bych chtěl prostřednictvím pana místopředsedy uklidnit pana předsedu Sněmovny, že pustím řádně přihlášeného pana předsedu klubu KDU, který půjde hned po mně, nebojte, aby stihl načíst svůj procedurální návrh. Neříkám to proto, abych tady uměle mluvil ještě pět minut, a pak vám řekl: je 19.01, končíme. Fakt, buďte v klidu. My jsme to chtěli dělat ráno. Mohli jsme to mít dávno za sebou. Uvidíme. Jestli si pak myslíte, že se už nebudu hlásit do debaty, klidně to může být, ale já bych tak optimistický nebyl.

Já bych očekával od těch, kteří spolu s námi podpořili zařazení toho bodu, a oznámil to pan předseda Faltýnek, pokud se nepletu, po poradě, což jsme taky ztratili asi třicet minut, že jo, abychom byli přesní, že ti, kteří hlasovali pro ten bod, že navrhnou nějaké usnesení.

Takže já pustím pana předsedu poslaneckého klubu KDU. Ujišťuji vás, že my nějaké návrhy usnesení máme, předložíme je a budeme rádi, když o nich budeme debatovat ještě předtím, než budeme hlasovat.

Pane předsedo, je to vaše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS. A nyní předseda klubu KDU-ČSL pan Jiří Mihola. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za ten prostor. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jménem dvou poslaneckých klubů, KDU-ČSL a ČSSD, navrhuji, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala dnes po 19. hodině. (Náhlý hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, i když u tohoto bodu to není jistě nutné, protože nejde o zákon, ale vnímám procedurální návrh pana předsedy Miholy, že to je o zákonech, jednat po 19. hodině. Rozumím tomu správně? (Předseda Mihola – odpověď mimo mikrofon z pravé části sálu.) Uvádíte mě docela do složité situace jako řídícího. Takže ano, rozhodneme bez rozpravy.

Odhlásím vás. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými registračními kartami. (V sále sílí hluk.)

Vnímám návrh pana předsedy Miholy, když tak abych nebyl nařčen, že snad tady mám jiné zájmy než předsedajícího, že návrh je procedurální, týká se zákonů, které budeme projednávat meritorně i po 19. hodině.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 125 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuju.

V hlasování pořadové číslo 125 z přítomných 140, pro 59, proti 48. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat, protože jednáme o bodu, který není zákonem, to znamená, že budeme pokračovat v tomto projednávání až do jeho skončení, protože pak jsou dále zákony. V tomto ohledu budeme tedy pokračovat na tomto bodu.

Mám řádně přihlášeného pana ministra Dienstbiera, potom řádně přihlášenou paní poslankyni Bebarovou-Rujbrovou. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně a páni poslanci. Původně jsem ani nechtěl vystupovat, ale k vystoupení mě vyprovokovalo vystoupení pana Faltýnka a některých dalších, kteří tu jako v podtextu se snaží naznačovat, že pan exnáměstek Štern někde jednal netransparentně, jako kdyby se v minulosti podílel na nějakých podivných jiných zakázkách, resp. výběrových řízeních na náramky, a na to bych rád reagoval.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane ministře, přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Rád bych, protože mám poslední tři přihlášené, tzn. s přednostním právem pana ministra Dienstbiera, potom řádně přihlášenou jako první diskutující paní poslankyni Bebarovou-Rujbrovou a potom druhého přihlášeného pana Kortehe, a kdyby se nám to podařilo, jsme schopni dokončit tento bod aspoň v obecné rozpravě. Pane ministře, pokračujte.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Chtěl bych zdůraznit, že jsem byl i pracovně v kontaktu s panem náměstkem Šternem v době, kdy byl ředitelem Probační a mediační služby. Tehdy jako stínový ministr spravedlnosti jsem se samozřejmě zajímal o to, co se děje v resortu. Chtěl bych tu zdůraznit, že to byl Pavel Štern, který v minulosti oponoval naprosto nesmyslným záměrům na veřejnou zakázku na elektronické náramky. Myslím si, že měl docela i klíčovou roli v tom, že se předražené zakázky v minulosti neuskutečnily. To znamená obviňovat pana Šterna z toho, že on chtěl někde netransparentně, podivně zadat nějakou zakázku, že snad chtěl dokonce někomu poskytnout data, a proto je utajoval, aby měl nějakou exkluzivní výhodu, nebo obecně z netransparentnosti, já vůči němu považuji za zcela nekorektní náznaky.

Pokud tu pan Faltýnek říkal, že vlastně průzkum trhu byl zbytečný, proč se měl dělat, vždyť přece cena by se zjistila ve veřejné zakázce – no konečná cena by se jistě zjistila, ale jestliže zákon ukládá zadavateli, aby stanovil předběžnou cenu, a stanoví nějaké metody, jak to lze udělat, tak pak logicky, a dokonce i v souladu s tím, jak to schválila ministryně spravedlnosti, tedy Probační a mediační služba postupovala, dělala průzkum trhu a dělala ho tím způsobem, jak tu byl popsán.

Chtěl bych zdůraznit to, že nastavení, které bylo provedeno, bylo jasně se záměrem, aby se nejvíce potenciálních uchazečů veřejné zakázky účastnilo průzkumu trhu, protože bez garance důvěrnosti by nikdo žádnou nabídku nedal. Protože samozřejmě si představte situaci, že by taková nabídka nebo nabídky ostatních uchazečů se dostaly k jednomu z nich. A následně byla vypsána veřejná zakázka? No pak je naprosto jasné, že jeden konkrétní uchazeč by byl naprosto zásadním způsobem v takové veřejné zakázce zvýhodněn. Proto ta důvěrnost,

proto si firmy i předem ověřovaly, jak tu pan náměstek řekl, zda doopravdy důvěrnost bude zachována, a jestliže v souladu s postupem schváleným ministryní pan náměstek Štern a další členové pracovní skupiny písemně přijali závazek mlčenlivosti, tak pak po něm nebo po komkoli jiném chtít, aby tento závazek porušil a informace poskytl, bylo z mého hlediska naprosto nekorektní. Tady si myslím, že je podstata problému. Nebudu teď hodnotit, do jaké míry bylo už nadmíru to, že pan náměstek šel na policii, nicméně to, že měl pochybnosti, zda postup je korektní a jaká může být motivace k tomu získat konkrétní nabídky konkrétních uchazečů, kdyby se, jak tu bylo správně řečeno, cena zjistila až v samotné veřejné zakázce, tak to ať už si každý domýšlí sám podle svého.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová, připraví se pan kolega Korte. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Víím, že jste čekala dlouho, ale nemohl jsem nic jiného dělat. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Kolegyně a kolegové, je mi z naší rozpravy smutno. Nejenom proto, že jsem se přesvědčila, že stále ještě jsme zde někteří rovní a jiní rovnější, na své vystoupení čekám dvě hodiny, ale především kvůli obsahu této rozpravy. Bod se jmenuje Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti. Místo toho řešíme, jak mají být vedena výběrová řízení, jak má být vedena personální politika na jednotlivých ministerstvech, a očekávám, že se možná v podrobné rozpravě dočkáme návrhu, aby se Sněmovna stala komisí, která o výběrových řízeních na jednotlivých ministerstvech bude rozhodovat.

Budu se bodu držet, budu se ho držet v té oblasti, které se zde dlouhodobě věnuji, ať už v současné době jako předsedkyně podvýboru pro vězeňství, ale vězeňství jsem se věnovala i v minulosti, v době, kdy do zatčení pana exkolegy Ratha nikdo z vás o tuto problematiku příliš nestál. Pamatuji, jak bylo finančně podceňováno ze strany exministra Kalouska, pamatuji bývalé trendy na výběr elektronických náramků, ale v tuto chvíli o tom hovořit opravdu nechci. Chci hovořit o politice současného Ministerstva spravedlnosti ve vztahu k vězeňství.

Položím pouze několik otevřených otázek. Myslíte si, že je dobře, že vedení Ministerstva spravedlnosti navodilo situaci, kdy po lze říci neočekávaném odvolání generála Dohnala z vedení Vězeňské služby přes doporučení výboru pro bezpečnost paní ministryně rychle vypsala jiné výběrové řízení a jmenovala nového ředitele Vězeňské služby tak, že můžeme očekávat podobnou situaci, kterou jsme v minulosti řešili na Ministerstvu vnitra, když jsme měli dva policejní ředitele? Myslíte si, že je dobře, když paní ministryně nedbá na doporučení, ba ani usnesení výboru pro bezpečnost, který se této problematice rovněž dlouhodobě věnuje? Myslíte si, že je dobře, když zákon o výkonu trestu, který zpracovala předcházející vláda, byl paní ministryní stažen a jiné legislativní návrhy nám do současné doby předloženy nebyly? Myslíte si, že je dobře, že čas, který nám poskytla jinak sporná amnestie prezidenta Klause, byl promrhán a v současné době se věznice opět zaplňují tak, že na realizaci výchovných opatření nebude ani prostor ani peníze? Myslíte si, že je dobře, když místo projednávání zákonů, kterých máme na programu celou řadu, v současné době tak detailně řešíme postupy paní ministryně a její personální politiku? Odpovězte si sami. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní Zuzce Bebarové-Rujbrové a budeme pokračovat teď faktickými poznámkami. Mám dvě před panem kolegou Kortem. Ale ještě požádám pana kolegu Zlatušku o strpení. Od 19 hodin se omlouvá pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek a poslanec Martin Novotný.

Nyní faktická poznámka pana kolegy Zlatušky, poté faktická poznámka pana kolegy Zavadila, pak přihláška pana Korte. Prosím, pane poslane, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, ještě bych chtěl reagovat na to, co zde říkal pan kolega Dienstbier, o tom, abychom si představili, co by se stalo, kdyby se nabídky dostaly k jednomu z uchazečů. To je skoro jako vykládání, řekl bych, malé násobilky dětem v první třídě v okamžiku, kdy toto kolega Dienstbier nechápe. Nabídky musejí být samozřejmě transparentně viditelné pro všechny. V okamžiku, kdy všichni znají tyto podklady, na základě kterých se soutěž připravovala, nemůže vzniknout situace, o kterou nás žádal, abychom si představili. Nemůže principiálně dojít k tomu, aby byl někdo z uchazečů nespravedlivě zvýhodněn. Ta může vzniknout pouze tehdy, v okamžiku, kdy se nabídky utají a vznikne možnost, že selektivně je někdo z nich dostane pod rukou. Opakuji, příprava musí probíhat v domě ze skla. Ten musí být zcela průhledný pro všechny a ve všech detailech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan kolega Zavadil. Prosím, pane poslane, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezký dobrý večer, vážené dámy a vážení pánové. Prosím nalevo, aby byl klid. Já se omlouvám, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já také. Já vás požádám ještě o strpení a požádám všechny kolegy a kolegyně, aby se zklidnili a diskuse, které se netýkají projednávaného tématu, přenesli do předsálí, a to i diskuse mezi poslanci a ministry.

Poslanec Jaroslav Zavadil: To jsme se tedy dozvěděli, pane řídící, dneska. Informace o situaci na Ministerstvu spravedlnosti. Přiznám se, že – nevím vlastně, co tady všechno za ty informace proběhlo, a já v žádném případě nechci dělat arbitra ani jednomu ani druhému. Na jedné straně jsem se tady dozvěděl, kolik máme schopných manažerů, jak řídili své instituce, jak řídili své firmy. Já jsem si z toho udělal jediný poznatek. Kdyby v instituci, v uvozovkách, nebo v instituci, kterou jsem minule řídil, byl takovýto stav, a to používám velmi slušného příměru, tak bych dal ruce na bradavky, utíkal bych k Neumětelům, méně rychleji než Šemík, to přiznám, protože už takovou rychlost nemám, a požádal bych starostu, aby mě tedy v těch Neumětelích nechal.

To je jenom poznámka k tomu, co se tady všechno dneska odehrálo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy pan poslanec Daniel Korte. Pane poslane, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Zestárl jsem o mnoho hodin, než jsem se dočkal.

Myslím, že mohu velmi dobře navázat na to, co říkala paní kolegyně Rujbrová, která tady velmi podrobně popsala situaci. Bod se jmenuje Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti. Musím říct, že velice lituji, že tady pan předseda vlády není, neboť se obávám, že o té situaci informován není.

Dozvěděli jsme se od něj v jeho úvodní informaci, že byl odvolán generální ředitel Vězeňské služby generál Dohnal. Nedoověděli jsme se, jakým způsobem byl odvolán, tj. že

právně vadným, a nebudu to vysvětlovat, v čem právní vadnost spočívá, protože to je, myslím, už všeobecně známo i z médií. Ale já bych se rád od pana premiéra dozvěděl to, co jsem se nedozvěděl od paní ministryně, ač jsme otázky kladli.

V jakém postavení je odvolaný generální ředitel pan Dohnal? Kdyby byl odvolán podle zákona, tj. podle služebního zákona, tak jak byl ustaven, musel by být převelen do zálohy. On je v jakémsi vakuu, takže situace je nyní taková, že platíme – platíte, daňoví poplatníci platí, dva generální ředitele Vězeňské služby. Z čehož jeden je takový, jako že není nikde. V jaké pozici, pane premiére, je nyní brigádní generál Petr Dohnal? Myslím si, že daňoví poplatníci by měli vědět, že plat generálního ředitele Vězeňské služby není malý.

Jakým způsobem, pane premiére, chcete tuto situaci řešit? Neboť je evidentní, že paní ministryně spravedlnosti, která tuto situaci zavinila, není schopna tuto situaci řešit.

Ale víte, mně nejde, osobně mně nejde vůbec o pana Dohnala, stejně jako mi nejde vůbec o to, že se paní ministryně nesnesla se svým náměstkem. Jde mi o to, že se obávám, že pan premiér vůbec neví, že Ministerstvo spravedlnosti prostě nefunguje. Já vám to prosím doložím.

Omlouvám se, kdybyste tam mohli být trochu zticha. Nebo budu muset mluvit víc nahlas, a já mám hlas docela silný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, nemusíte mluvit nahlas, já požádám Sněmovnu ještě o klid, abyste mohl dokončit svůj projev. Žádám znovu všechny kolegy a kolegyně, aby případné debaty, které se netýkají tématu, měli v předsálí, a pokud se chtějí přihlásit do rozpravy, je ještě otevřena.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji pěkně, pane místopředsedo. Mohu snížit poněkud intenzitu svého hlasu.

Začnu trochu zdánlivě zdálky a zdánlivě nesmyslně, ale dostaneme se k tomu. Jak patrně víte, jsem předseda komise pro kontrolu odposlechů atd., atd., komise zvané Velké ucho. Ve své kontrolní činnosti jsem zjistil, resp. pojal podezření, že § 88 trestního řádu, který v odst. 8 říká, že byl-li na osobu nařízen odposlech a věc byla pravomocně ukončena, je povinen ten orgán, který řízení ukončil, tzn. policie, státní zástupce, soudce, osobě neprodleně, resp. v lhůtách, o kterých tento odstavec hovoří, to této osobě sdělit, aby si mohla stěžovat. I pojal jsem podezření, že tato povinnost není plněna. Toto podezření jsem pojal na základě toho, že toto ustanovení je v účinnosti zhruba čtyři roky a za ty čtyři roky si stěžovalo u Nejvyššího soudu pouze asi patnáct osob, tzn. tři až čtyři ročně, což je směšně málo. A pojal jsem podezření, že buď tato povinnost není vůbec plněna, anebo je obcházena na základě paragrafu téhož, 88 odst. 9, kde se praví, kdy nemusí být té osobě sděleno, že byla odposlouchávána, a to když je to trestný čin ve skupině, organizovaný zločin atd., atd., což má svoji logiku. A poslední věta je naprosto geniální – nebo by mohlo dojít k ohrožení bezpečnosti státu, zdraví, života a svobod osob. Což je, upřímně řečeno, úplně všechno.

I komise na toto téma pozvala zástupce ministerstev, kterých se to týká, tj. Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti, a položila jednoduchou otázku: Vedete evidenci o těchto případech? Odpověď byla ušiska sklopená, oči zabodnuté do stolu – nevedeme. Tedy ministerstvo, příslušné ministerstvo, nekontroluje, zdali je plněna, respektována zákonná povinnost.

Na základě tohoto poznání a na základě dohody prosím – zdůrazňuji dohody – se zástupci ministerstev, z Ministerstva vnitra tam byl policejní prezident in spe, tehdy ještě nikoli policejní prezident, pan Tuhý, z Ministerstva spravedlnosti tam kromě jiných, já si

nepamatuji jména, ale toto jméno se nedá si nezapamatovat, ředitelka jakéhosi odboru jménem Ransdorfová...

Tak tam už toho nechte!

Na základě dohody s vyslanými zástupci ministerstva jsme přijali usnesení v tomto smyslu: Ministerstva dodají do konce června, což byl termín, který oni sami navrhli, odpovědi na tyto otázky: Kolika osob se to týkalo, kolika z toho bylo sděleno, kolika nebylo sděleno a proč. Po čase jsem dostal od paní ministryně jako předseda komise dopis, který má jisté nedostatky na štábní kultuře, např. tam není datum, z něhož cituji: "V současné době Ministerstvo spravedlnosti údaje o počtu osob, kterým byla sdělena informace o odposlechu nebo kterým tato informace sdělena nebyla, včetně uvedení důvodu nezaslání takové informace, nemá k dispozici. Na tuto skutečnost zástupci Ministerstva spravedlnosti upozornili komisi i na jednání dne 8. dubna 2014, což uvádíte i ve vaší žádosti."

Odhlédneme-li od gramatické chyby v poslední větě – což uvádíte i ve své (své vysloveno důrazně) žádosti – a od překroucení smyslu věty předchozí, je to prosím přiznání paní ministryně, která je pod tím podepsána, že ministerstvo nekoná to, co má konat, to jest dohled nad organizacemi, nad státním zastupitelstvím, nad soudy, které spadají do její kompetence.

Pane premiére, víte to? Já jsem velmi rád, že mám tuto příležitost, neboť na dalším jednání komise jsme přijali usnesení, že máme přenést tento problém na jednání Sněmovny, což tímto plním, a mohl jsem si ten úkol odškrtnout. Ale rád bych od pana premiéra slyšel odpovědi na otázky, které jsem zde vznesl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kortemu. To byla poslední přihláška do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ještě než dám závěrečná slova, pokud se hlásí pan zpravodaj, a otevřu podrobnou rozpravu, což musím k tomuto bodu, tak budu konstatovat jednu omluvu. Po 19. hodině se omlouvá pan poslanec Pleticha.

Nyní tedy se závěrečným slovem pan ministr Herman coby zpravodaj tohoto bodu. Pane zpravodaji, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, informace předsedy vlády zazněla. Pan premiér se za ministryni své vlády postavil. Tím dal jasnou odpověď na všechny otázky. To pokládám za zcela jednoznačné vyústění tohoto bodu, který jsme tak dlouho a zevrubně projednávali. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji vám za závěrečné slovo. Přistoupíme k rozpravě podrobné. První přihlášený v podrobné rozpravě je pan poslanec Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte, dámy a pánové, abych v podrobné rozpravě přečetl návrh usnesení k naší obsáhlé diskusi: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti a žádá předsedu vlády, aby způsobu řízení tohoto ministerstva věnoval zvýšenou pozornost."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Protože to je pro pana zpravodaje poměrně jednoduché, protože padl jeden jediný návrh na usnesení, tak můžeme o návrhu na usnesení hlasovat. Má někdo žádost opakovat návrh na usnesení? Myslím si, že nikdo nemá. Je tady ale žádost o odhlášení, tak jsem vás odhlásil. Prosím o vaši registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených..., tak rozhodneme o návrhu usnesení v hlasování pořadové číslo 126, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 126 z přítomných 124 pro 47, proti 23. Návrh nebyl schválen. Tím končím tento bod.

Ještě se hlásí pan předseda Kalousek mimo body.

Poslanec Miroslav Kalousek: S pokorou, byť s překvapením, přijímám rozhodnutí Poslanecké sněmovny nad tímto návrhem usnesení, protože musím říct, že pan zpravodaj mluvil jako kniha. On nám řekl, co tady naprosto jasně sdělil pan premiér, co bylo jasným vyústěním tohoto bodu. A vy jste to odmítli vzít na vědomí. Dobře, tak to nebereme na vědomí, tím pádem jasné není nic. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vzhledem k tomu, že nebylo schváleno jednání po 19. hodině a dalším návrhem programu by byl návrh zákona v prvním čtení, nemůžeme pokračovat v našem jednání, protože nemůžeme ani změnit v tuto chvíli program naší schůze. Takže vám děkuji za vaši aktivní účast. Těším se na vás zítra v 9 hodin ráno. Budeme začínat klasicky podle jednacího řádu, a to odpověďmi na písemné interpelace poslanců a od 11 hodin podle schváleného pořadu schůze. Hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.25 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
19. června 2014
Přítomno: 158 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chce se mi říci vážení členové vlády, ale žádného člena vlády zde nevidím, tudíž požádám předsedy koaličních klubů, aby zajistili účast alespoň jednoho ministra a na dvě minuty přeruším jednání schůze.

(Chvilí čeká na příchod některého z ministrů. Přichází ministr Chovanec.)

Vzhledem k tomu, že v sále je přítomen pan ministr vnitra, tak asi můžeme pokračovat.

Prosím vás všechny, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a oznámili mi, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím mám informaci, že paní poslankyně Konečná hlasuje s kartou číslo 9.

Sděluji vám, že o omluvu požádali následující kolegyně a kolegové: pan poslanec Adámek – pracovní důvody, pan místopředseda Bartošek z odpoledního jednání – pracovní důvody, pan poslanec Benda – osobní důvody, pan poslanec Beznoska – zahraniční cesta, pan poslanec Borka – pracovní důvody, pan poslanec Gabal z dopoledního jednání – pracovní důvody, pan poslanec Gabrhel – pracovní důvody, pan poslanec Holík – zahraniční cesta, paní poslankyně Chalánková od 13 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Jakubčík do 12 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Korte do 13 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Koskuba – zdravotní důvody, paní poslankyně Lorencová – pracovní důvody, pan poslanec Mackovík od 10.30 do konce schůze – pracovní důvody, pan poslanec Novotný Josef – pracovní důvody, pan poslanec Novotný Martin – pracovní důvody, paní poslankyně Pastuchová od 13 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Pflégr od 13 do 19 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Pleticha – pracovní důvody, pan poslanec Plzák – zahraniční cesta, pan poslanec Pražák od 12 hodin – zahraniční cesta, pan poslanec Sed'a – zahraniční cesta, pan poslanec Schwarzenberg – zdravotní důvody, pan poslanec Šarapatka – zahraniční cesta, pan poslanec Šrámek – zahraniční cesta, pan poslanec Votava od 14.30 hodin – osobní důvody, pan poslanec Vozka od 14.30 do 18.45 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Vyzula – zahraniční cesta, paní poslankyně Wernerová – pracovní důvody, pan poslanec Zemánek od 12 hodin – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: pan vicepremiér Babiš – zahraniční cesta, pan ministr Brabec z dopoledního jednání – pracovní důvody, pan ministr Herman do 12 hodin – pracovní důvody, paní ministryně Marksová – zahraniční cesta, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – zahraniční cesta, pan ministr Prachař – pracovní důvody, pan ministr Stropnický z dopoledního jednání – pracovní důvody, paní ministryně Válková do 13 hodin – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta.

Nyní bych vás chtěl informovat, že organizační výbor včera, to znamená 18. června, projednal návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání, které vám byly doručeny jako dokument 974, a v této souvislosti navrhuji zařadit tento sněmovní dokument do programu této schůze. Navrhuji jeho pevné zařazení dnes jako druhého bodu po písemných interpelacích, to znamená po bodu 92, zpráva veřejného ochránce práv.

K programu schůze ještě vidím pana předsedu Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové, já bych si dovolil navrhnout pevné zařazení tří třetích čtení na zítřek. Jako první bod 82, sněmovní tisk 175, o důchodovém pojištění. Jako druhý bod 80, sněmovní tisk 100, o úrazovém pojištění zaměstnanců. Jako třetí bod 79, sněmovní tisk 82, o poskytování péče o dítě v dětské skupině. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Hlásí se pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Není to k návrhu programu, ale mám prosbu, pane předsedo, přímo na vás, jestli byste mohl zvýšit svoji autoritu mezi předsedy výborů. Zase zasedá výbor, teď, v těchto chvílích. Naši členové, kteří jsou ve výboru, jsou tady, tím pádem nemohou být na výboru. Mluvím o tom každou schůzi, každý týden, pořád dokola. Tentokrát je to výbor pro evropské záležitosti, abych nemluvil takhle anonymně. To podle mne není možné, aby souběžně – buď to jako dáme – ať vás prostě poslouchají. Naši předsedové výborů, jako že jich máme plno – jednoho –, ti to prostě nedělají. Vaši předsedové výborů to dělají běžně, opakovaně, pořád a pořád. Já vím, že se snažíte, ale zkuste zvýšit autoritu, možná i hlas, na ně, aby to prostě nedělali. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já jsem všem předsedům výborů poslal dopis, kde jsem je upozornil na to, že není možné, aby se výbory scházely v době pléna, a panu předsedovi Benešíkovi tedy pošlu ještě jednou dopis a uvidíme, jak s tím naloží. Popřípadě zkusím vymyslet nějaký jiný apel. Ale prostě souhlasím s vámi, není možné, aby během pléna zasedaly výbory, pokud se neděje nějaká naprosto mimořádná věc typu schůze u klavíru, tak standardní jednání výboru v této době prostě možné není.

Dále tedy k programu schůze nikdo není přihlášen.

Já bych nejprve nechal hlasovat o návrhu, který jsem přečetl z prezidiálky, to znamená nový bod a jeho pevné zařazení jako druhý bod po písemných interpelacích, to jsou ta státní vyznamenání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 127, přihlášeno je 109, pro 100, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Nyní pan předseda Sklenák – pevně zařadit zítra jako body 1 až 3 body 82, 80 a 79, všechny tři jsou třetí čtení z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro a souhlasí s tímto pevným zařazením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 128, přihlášeno 111, pro 102, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Dnešní jednání zahájíme bodem 108, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Potom bychom se věnovali pevně zařazeným bodům. Odpoledne projednáme bod 109, což jsou ústní interpelace. Připomínám, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a od 11.30 proběhne jejich losování.

Otevírám bod

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Konstatuji, že na pořad jednání 10. schůze bylo předloženo celkem šest odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Dvě odpovědi byly projednány minulý čtvrtek, zbývají nám tedy čtyři.

Upozorňuji na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání odpovědí.

První je interpelace paní poslankyně Chalánkové. Paní ministryně práce a sociálních věcí, paní Michaela Marksová, odpověděla na interpelaci poslankyně Jitky Chalánkové ve věci odebrání a následného rozdělení českých dětí, sourozenců v Norsku, občanů České republiky. K interpelaci se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 187. Projednávání bylo přerušeno po uzavření rozpravy a po návrhu paní poslankyně Jitky Chalánkové na vyslovení nesouhlasu s předloženou odpovědí na její interpelaci. Nám tedy zbývá pouze hlasovat o tomto návrhu.

Já jenom vzhledem k tomu, že tady probíhala debata o tom, zda je možné, nebo není možné podávat během tohoto bodu doprovodná usnesení, nechali jsme zpracovat stanovisko legislativního odboru, které jsme projednali na vedení Poslanecké sněmovny a shodli jsme se na tom, že budeme postupovat v intencích tohoto stanoviska. To znamená, budeme to brát tak, že není možné během tohoto bodu podávat jiné návrhy na usnesení než vyjádření nesouhlasu nebo souhlasu s odpovědí daného ministra.

Nyní tedy... (Poslanec Bendl z místa před lavicemi ODS hovoří k předsedovi Hamáčkovi.) Pane poslanče, omlouvám se, rozprava byla uzavřena. Ten bod byl přerušen po ukončení rozpravy před hlasováním, takže pouze pokud by chtěl vystoupit někdo s přednostním právem, to samozřejmě možné je, ale v této fázi není možné vést rozpravu.

Paní poslankyně Chalánková tedy navrhla Sněmovně návrh usnesení, že Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí paní ministryně práce a sociálních věcí. Já o tom nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 129, přihlášeno je 114, pro 22, proti 37. Tento návrh nebyl přijat. Tím jsme se tedy vypořádali s interpelací paní poslankyně Chalánkové.

Ještě přečtu omluvy. Paní poslankyně Putnová od 9.30 do 11 hodin a pan poslanec Mihola celý den z pracovních důvodů a paní poslankyně Semelová rovněž celý den z pracovních důvodů.

Další interpelací je interpelace pana poslance a místopředsedy Vojtěcha Filipa na ministryni práce a sociálních věcí. Ta odpověděla na interpelaci ve věci ubytování v objektech pro lidi v hmotné nouzi. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 197 a já otevírám rozpravu, do které se hlásí pan místopředseda Filip. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych vás úplně stručně seznámil s obsahem interpelace, kterou jsem

dal na ministryni práce a sociálních věcí. Týká se takzvaných turbonájmů a moje nespokojenost s odpovědí je dána tím, že podřízení paní ministryně ji docela evidentně obelhávají.

Na této problematice pracuji od února letošního roku. Obešel jsem úřad práce, generální ředitelku Úřadu práce paní inženýrku Bílkovou. Zašel jsem si na Magistrát v Českých Budějovicích a seznámil jsem se se všemi ubytovacími kapacitami v Českých Budějovicích.

Já jsem to dal na příkladu jednoho člověka, pana Novotného, specifický případ. Tam mi paní ministryně odpověděla, v pořádku. Ale žel, loni 2. 10. začal uplatňovat českobudějovický úřad práce jinou politiku v obsazování ubytoven, a to tak, že přestal platit za ubytování těch, kteří se ubytovali v autokempu Stromovka v Českých Budějovicích, když to nebudu specifikovat, a to je dáno tím, že se změnila normativní směrnice Ministerstva práce a sociálních věcí. To je pravda, skutečně vyšla normativní směrnice číslo 10 Ministerstva práce a sociálních věcí, ale ta samozřejmě umožňovala ubytování i v těch jednotlivých bungalovech toho autokempu, a to podle bodu 5.3.5, nebo dokonce 5.4, to znamená objekt sloužící k individuální rekreaci. Normativní instrukci číslo 10 a normativní instrukci číslo 16 mám k dispozici. Na to jsem paní ministryni upozornil.

A co mi vadí na tom rozhodnutí, na té odpovědi ministryně? Že uvádí, že průměrná platba za ty občany, kteří jsou příjemci dávek v hmotné nouzi, je v průměru prý tři tisíce korun, což není pravda, protože Úřad práce v Českých Budějovicích začal ubytovávat v nově vytvořeném objektu pana magistra Zemance a platí tam v těch dvanácti bytech cca 12 až 16 tisíc korun za jednoho ubytovaného, což neuvedl ani pan vedoucí Úřadu práce v Českých Budějovicích a neuvedla to ani ve své odpovědi, ač jsem na to paní inženýrku Bílkovou upozornil, ani ona. A já si myslím, že to je klasický případ turbonájmu.

My jsme se tady zabývali návrhem novely zákona a tady byla poměrně rozbouraná debata. Kdybych se býval dostal na řadu minulý čtvrtek, tak byste to měli všichni v živé paměti. Je to prostě klasický případ toho, že někdo zneužije situace a začne vydírat státní úřad s tím, že mu poskytne ubytování, a natáhne nájem do této výše. Já jsem přesvědčen, že jedinou naší možností, abych nevstupoval do exekutivních pravomocí Ministerstva práce, do postupu úřadu práce, je to, že odmítneme jako Poslanecká sněmovna odpověď paní ministryně práce a sociálních věcí. Ona si nechá přepracovat tu odpověď, kterou vypracovávali v Českých Budějovicích, a prostým dotazem na magistrátu zjistí, že tomu tak je, že svým způsobem utrácíme měsíčně ze státních prostředků navíc 80 až 100 tisíc korun.

Pokud jde o ty ubytované, za které není zapláceno, to je vážný problém toho autokempu, který je ve vlastnictví občanského sdružení branných sportů, teď přesně neřeknu název zřizovatele, ale samozřejmě vnímám to tak, že druhým, sekundárním produktem toho neplacení může být uvedení autokempu do konkurzu a prodej pozemků, které jsou blízko krumlovské silnice v docela lukrativní části Českých Budějovic. Myslím si, že k tomu bychom neměli přispět zejména ve chvíli, kdy na půdě Poslanecké sněmovny se dostáváme k informaci, která je záměrně zkreslená.

Podotýkám, že podle stanoviska magistrátu, který potvrzuje, že úřad práce odeslal těch jedenáct lidí, z toho už tam bydlí jenom šest, protože pět lidí se podařilo vystěhovat tlakem správce autokempu, který na ně podal žaloby a snaží se je dát jinam, když za ně není placeno. Ale samozřejmě ti, kteří tam byli odesláni, ubytováni od 1. října, kdy nemohli počítat s tím, že úřad práce změnil svoji taktiku placení nebo neplacení, je to otázka samozřejmě dlouhodobá. Když se někdo nechce vystěhovat, tak nemůžete sáhnout k tomu, že tam pošlete nějakou stěhovací firmu a vyhodíte je, protože legálně je tam poslal jiný úřad státu nebo orgán, který vykonává přenesenou působnost, tady Magistrát města České Budějovice.

Znovu podotýkám, že považuji rozhodnutí úřadu práce za chybné, odporující té nové normativní směrnici, která ubytování umožňuje podle článku 532 na ubytovně, 533 na svobodárně, 534 internát a kolej, což se využívá v letních měsících, 535 kemp nebo skupina chat nebo bungalovů, 54 objekt určený k individuální rekreaci. Čili ta možnost tady existuje. Úřad práce postupuje podle mého soudu v rozporu s normativní instrukcí a podotýkám, že každá normativní instrukce je závazná pouze pro úřad, nikoliv pro občana, a občan s tím nemůže nic dělat. Jestliže ho tam úřad odešle, tak tam odejde. Správce ho, protože to měl v dohodě s úřadem práce a s magistrátem, ubytuje, a nakonec skončí špatně ubytovatel, protože ten je vlastně škodný.

Podotýkám tedy, že od října loňského roku ztráta je vyvolána tím, že jsou ubytováni v jiném soukromém objektu, kde platí místo 3 tis. korun 12 až 16 tis. korun podle typu toho bytu, a neplatí se za ubytované tam, kde ubytováni byli.

Považuji tedy odpověď za zkreslenou, neodpovídající realitě, a žádám Poslaneckou sněmovnu, o což budu muset požádat ještě jednou, pane předsedo, v podrobné rozpravě, aby Poslanecká sněmovna odpověď paní ministryně Marksové-Tominové odmítla. Já se na ni nezlobím, ale prostě zpracovali to její podřízení podle mého soudu i v úmyslu ji uvést v omyl. Ona to podepsala a my jsme v situaci, kdy je potřeba, aby paní ministryně měla doklad k tomu, aby v podstatě donutila své podřízené k poctivé a odpovědné práci. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud ne, tak ještě než dám prostor panu místopředsedovi s návrhem usnesení, tak bych pouze chtěl uvést na pravou míru kauzu jednání výboru během pléna, protože po vystoupení pana předsedy ODS Stanjury jsem dostal informaci, jak to bylo doopravdy. Tak podle mých informací výbor pro evropské záležitosti jednal do 9. hodiny, což je mimo jednání pléna a takto ta schůze byla svolána. Nicméně po 9. hodině byl svolán podvýbor tohoto výboru, v jehož čele ovšem nestojí pan předseda Benešik, ale pan kolega Zahradník z ODS. Takže pan kolega Stanjura... možná by také bylo potřeba vysvětlit tu věc v rámci klubu ODS. Nicméně to jsem řekl jenom proto, aby nebylo nikomu činěno příkoří a nebyl tady nikdo nespravedlivě osočován. Ale stejně platí, že ať ten výbor svolá, kdo ho svolává, nebo podvýbor, tak není vhodné, aby jednal během pléna a toto určitě bude komunikováno.

Nyní pan místopředseda Filip s návrhem usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Navrhuji usnesení: "Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové na interpelaci Vojtěcha Filipa."

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, ještě pan poslanec Okleštěk karta číslo 10.

V této fázi asi můžeme zahájit hlasování. Návrh usnesení přednesl pan místopředseda Filip. Je to tedy nesouhlas s odpovědí paní ministryně Marksové.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 130. Přihlášeno 121, pro 66, proti 2. Konstatuji, že tento návrh byl přijat a paní ministryně se s tím bude muset vypořádat.

Děkuji panu místopředsedovi Filipovi. Další interpelací je interpelace paní poslankyně Chalánkové na ministra vlády České republiky Jiřího Dienstbiera. Ten odpověděl na její interpelaci ve věci odebrání a následného rozdělení českých dětí v Norsku. Interpelace se

spolu s odpovědí předkládá jako tisk 210. Otevírám rozpravu a ptám se paní poslankyně Chalánková – chce vystoupit? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já se domnívám, že vás již nemusím, vážené kolegyně, vážení kolegové, seznamovat s celým nešťastným příběhem odebraných dětí českých rodičů v Norsku. Jenom dvěma větami: Českým občanům, kteří dlouhodobě žijí v Norsku, ale nikdy se nestali norskými občany, byly odebrány obě malé děti –

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, ale prosím o klid! Zas nás tady není tolik. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Přestože zcela odpadl údajný důvod pro odebrání dětí rodičům, děti zůstávají již třetím rokem odebrány a vůbec nic nenasvědčuje tomu, že by se norské orgány chystaly svůj evidentní přehmat napravit. Oba sourozenci jsou rozděleni od sebe, protože se nenašla žádná pěstounská rodina, která by je chtěla vychovávat společně. Tak to bylo na úvod.

A nyní k panu ministru Dienstbierovi – který už je tady, dobrý den.

Vážený pane ministře, ani s vašimi odpověďmi nejsem spokojena. A musím podotknout, bohužel, že obsahují vysokou míru alibismu a nepochopení podstaty toho, proč jsou lidská práva chráněna na mezinárodní úrovni. Je tomu tak proto, aby lidská práva byla všude stejná a stejně kontrolovatelná. Není proto pravda, že nejste oprávněn hodnotit postup norských orgánů. (Odmlčí se pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Velmi se omlouvám, ale opravdu mám obtíže rozumět paní poslankyni, a prosím tedy všechny, kteří chtějí diskutovat, aby tak činili mimo tuto místnost. Platí to i pro pana poslance, kterého nechci jmenovat, ale on si to... ano, děkuji, už si to uvědomil. (Poslanec Chvojka.)

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vy jako člen vlády České republiky odpovědný za oblast lidských práv jste k tomu dokonce povinen. Existují orgány mezinárodní kontroly dodržování lidských práv, například Výbor OSN pro lidská práva nebo i vámi zmíněný Výbor OSN pro práva dítěte, kde je Česká republika členem a kde má právo iniciativy. Vy tedy nejen že jste oprávněn hodnotit postup norských úřadů vůči českým občanům z hlediska dodržování lidských práv, vy jste za Českou republiku dokonce oprávněn hodnotit postup norských úřadů vůči občanům Norska a dalších států. Jen tak, že orgány mezinárodní kontroly lidských práv budou dostávat podněty od svých členů, mohou plnit svůj účel. Norsko samo na sebe Výbor OSN pro práva dítěte pravděpodobně neupozorní. Takové upozornění bude muset přijít od nějakého jiného státu. Například od České republiky. Proto pokud tvrdíte, že nejste oprávněn posoudit, zda postup norských úřadů je v souladu s mezinárodně uznanými právy dítěte a se základním lidským právem, rovněž mezinárodně chráněným, na spravedlivý proces, nemohu s vašimi odpověďmi souhlasit a musím trvat na tom, abyste posouzení provedl a na jeho základě pak na norské postupy případně upozornil orgány mezinárodní ochrany lidských práv, resp. práv dětí.

K mé třetí otázce. Ptala jsem se, zda obě děti mají právo na návrat do České republiky. Neptala jsem se, zda existuje nějaká mezinárodní smlouva s Norskem, která by přiměla

Norsko toto právo respektovat. Oba víme, že podle české Ústavy toto právo mají. Je to explicitně vyjádřeno v článku 14 Listiny základních práv a svobod. Já od vás chci explicitně slyšet, že obě děti toto právo mají, že je mají i na základě mezinárodních smluv, že Česká republika toto jejich právo uznává a Norsko toto jejich právo porušuje! Nicméně jsem ráda, že Česká republika alespoň zvažuje možnost diplomatických jednání v této věci.

K mé čtvrté otázce mi nezbývá, než vám doporučit, abyste situaci v Norsku sledoval, a to nejen ve vztahu k odebíraným dětem, cizincům, ale ve vztahu k dětem obecně. Podle stále častějších mediálních informací si totiž Norsko nedělá vůbec těžkou hlavu s principem zmíněným paní ministryní Marksovou-Tominovou, že odebrání dětí má být až krajním způsobem jejich ochrany, a používá tento způsob zcela standardně. Pokud by se to potvrdilo, byl by to důvod k podnětu orgánům mezinárodní ochrany práv dětí, aby se situací v Norsku zabývaly.

Má pátá otázka se snažila zjistit, zda byly norské zkušenosti vzaty v potaz při přípravě přechodu na pěstounskou péči jako základní formu náhradní formy výchovy dětí v České republice. Vím, že v době, kdy se připravovala novela o sociálně-právní ochraně dětí, jste členem vlády nebyl. Ale jste jím nyní a jistě se můžete zeptat svých úředníků, popř. si vyžádat příslušné podklady.

A k mé šesté otázce platí totéž co pro paní ministryni Marksovou-Tominovou. Prosím neříkejte mi o té indické kauze, že nic nevíte nebo že máte informace z médií. Můžete si to zjistit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla paní poslankyně. Pan ministr si přeje vystoupit, takže mu udělím slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, já bych chtěl ujistit paní poslankyni Chalánkovou, že mě lidská práva nejsou lhostejná nikde na světě. To je můj osobní postoj.

Na druhou stranu jako ministr vlády České republiky mám určité kompetence, stejně jako moji další kolegové ve vládě. A skutečně mé kompetence nesahají do oblastí, ve kterých vy se domáháte mé akce. Nicméně mohu vám přisvědčit ve vaší otázce, resp. odpovědi, kterou jste si sama dala na tuto otázku, zda dotčené děti v Norsku mají právo na návrat do České republiky. Samozřejmě že v souladu s ústavním pořádkem České republiky kterýkoli občan České republiky má kdykoli právo na návrat do České republiky. Čili v tomto případě mohu dát jednoznačně kladnou odpověď. Nicméně to není odpověď na situaci, do které se dvě děti v Norsku, které jsou občany České republiky, dostaly. Skutečně já nemám žádnou možnost zasáhnout do rozhodování norských soudů. Tato pravomoc mi skutečně není dána.

Jsem si vědom, že vy jste dávala interpelace podobného obsahu i na další členy vlády České republiky a ministr zahraničí tady poměrně podrobně odpovídal, jakým způsobem postupuje česká diplomacie v této věci a jaké jsou limity možností, které má při pomoci českým dětem v Norsku.

Co se týče odkazu na výbor OSN, tady opět musím upozornit, že to není moje kompetence, moje gesce v rámci vlády. Pro toto je příslušný ministr zahraničních věcí, který ovšem vám už odpovídal.

Co se týče dotazu na spravedlivý proces u norských soudů, já nemám k dispozici spis norského soudu tak, abych vám tuto odpověď mohl dát. Nicméně obecně musím říci, že

Norsko je považováno za demokratickou zemi, která přistoupila k řadě klíčových smluv v oblasti ochrany lidských práv, a obecně nejsou žádné pochybnosti, že by lidská práva v Norsku byla chráněna. Což samozřejmě stejně jako v případě České republiky nevylučuje konkrétní pochybení. Nicméně k tomu, abych já byl schopen něco takového vyhodnotit, i kdyby mi to příslušelo, bych musel mít kompletní spis k dispozici.

Jinými slovy, pokud vznášíte tuto interpelaci na mne jenom proto, že jsem ministr pro lidská práva, rovné příležitosti, tak to neznamena, že toto spadá do mé gesce. Není to alibistická odpověď. Odpověď byla tak, jak jsou věci dány. A musím říci, že v tomto smyslu jste se oprávněně obracela na ministra zahraničí, který, jak jsem říkal, vám už odpovídal, příp. na ministryni práce a sociálních věcí, kteří tuto oblast mají ve své gesci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Chalánková chce vystoupit. Prosím máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Slyšeli jsme rozdíl mezi osobním postojem pana ministra a také kompetencemi, které jako ministr má. Já myslím, že jsem to ve své nespokojené odpovědi již tady zvýraznila. Zdůraznila jsem, že Česká republika je členem výboru OSN pro práva dítěte, kde máme právo iniciativy, takže nějaké kompetence tady určitě jsou.

Pan ministr zde hovořil o tom, že jsem oslovila i jiná ministerstva. Samozřejmě, to už tady všechno zaznělo. Oslovila jsem paní ministryni Marksovou-Tominovou, paní ministryni Válkovou, pana ministra Zaorálka a pana premiéra osobně. Zde jsme o těch právnických věcech hovořili s paní ministryní spravedlnosti a zde jsem vysvětlovala, že se jedná o typický střet jurisdikcí české a norské. Vy sám zde souhlasíte s tím, že občané České republiky mají právo na návrat do České republiky. A z toho vyplývá, že pěstouni je z tohoto důvodu, pokud by se chtěli vrátit s dětmi do České republiky, v podstatě zadržují protiprávně, což zde zaznělo i z úst paní ministryně Válkové.

Pokud říkáte, že nemáte k dispozici kompletní spis, že něco řeší jedno ministerstvo, něco druhé, tak je jasné, že zde očekávám postoj a postup celé vlády, pana premiéra, aby spolu jednotlivá ministerstva spolupracovala! Protože ministerstvo zahraniční začíná a zvažuje diplomatické postupy, ale zatím ještě nějaké výsledky nemáme, kromě prvních nějakých telefonátů, které nechci tlumočit, protože jsem je přímo neslyšela, ale jsou poměrně zajímavé. Takže o střetu jurisdikcí jsem zde již hovořila.

A pokud, pane ministře, o těch kompetencích hovoříte takto v podstatě až se dá říct smutně, je otázkou, nač takové ministerstvo pro lidská práva zřízeno vlastně máme. Opravdu znovu upozorňuji, že máme právo iniciativy ve výboru OSN pro práva dítěte.

Ještě potom v podrobném rozpravě přečtu návrh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Určitě, k tomu se dostaneme. Jenom pan ministr chce ještě reagovat, tak má prostor. Prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, já to velmi stručně zopakuji ještě jednou. Pokud se paní poslankyně Chalánková domáhá nějaké akce vůči výboru OSN, zcela správně se obrátila na ministra zahraničí, který jí také odpověděl, protože ten má v této oblasti kompetenci. Pokud tady je řeč o střetu jurisdikcí, pravděpodobně je správný dotaz na ministryni spravedlnosti v této dílčí otázce. Přestože to do mé kompetence vůbec nespadá, tak mohu na to reagovat pouze tak, že mně

není známo, že by tady bylo nějaké rozhodnutí českých soudů, které by bylo v rozporu s rozhodnutím norských soudů. Je-li tomu tak, já takovou informaci doposud nemám. Ale jak jsem říkal, je to stejně mimo oblast mé gesce. To znamená, že je potřeba se vždy obracet na ministry příslušné k řešení konkrétní otázky. Ani v jednom případě já nemám kompetenci pro řešení, kterého vy se domáháte.

Předseda PSP Jan Hamáček: Mám zde přihlášku pana poslance Bendla, ale dává přednost paní poslankyni Chalánkové, takže... (Poslankyně Chalánková teď nechce vystoupit.) Paní poslankyně Chalánková dává přednost panu poslanci Bendlovi, takže vystoupí pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, my už jsme si s touhle kauzou užili poměrně hodně, ale pro ty, kteří mají pocit, že už toho bylo příliš, bych chtěl říct, že toho příliš pořád není, protože se nám tady pořád nedostává informace o zájmu jakéhokoliv ministra, který by řekl: Nemohu vědět všechno, neznám všechny detaily ke každé kauze českého občana po celém světě, ale v okamžiku, kdy se dozvím a vidím, že se děje evidentní nespravedlnost, a tady se nespravedlnost děje, pak by zejména ministr pro lidská práva, ministr české vlády pro lidská práva měl být aktivní alespoň v tom, že osloví své resortní ministry, aby to nevypadalo, jako to vypadá, že to je spíš od čerta k ďáblu. Jeden říká: Prosím vás, řešte to s tímhle. Druhý říká: Řešte to s tímhle. A zvažuje, jestli má vůbec zavolat svému resortnímu kolegovi a podobně. A mezitím jsou tady tři roky děti, sourozenci, odděleně od sebe, a jak se ukazuje, zcela protiprávně.

Buď máme ministra pro lidská práva všehomíra, anebo máme ministra především pro lidská práva českých občanů, který by měl hájit, a česká vláda by měla hájit zájmy českých občanů. To se evidentně neděje. Jenom slyšíme: Víte, já to lidsky chápu, lidsky jsem pro, ale kompetenci na to nemám. Ale nic vám, pane ministře, prostřednictvím předsedajícího, nezakazuje, abyste pro to něco udělal. Abyste tady řekl: Já jsem tedy připraven. S kauzou jsem se seznámil a udělám tyto kroky, které udělat můžu. A ne říkat paní poslankyni: Prosím vás, obraťte se na mého kolegu ve vládě a řešte to s ním, protože s tím já nechci mít nic společného. Distancovat se od této kauzy je opravdu fatálně špatně. Věřte mi, že kdyby se tohle stalo americkému nebo německému občanovi, to byste viděl tu legraci, která by se kolem toho v uvozovkách děla.

Pro mě odpověď "já tu kompetenci nemám", aniž by k tomu bylo dodáno, co konkrétního jako ministr české vlády pro to udělám, není rozumná a moudrá odpověď.

A k tomu, co tady padlo už minule a souviselo s touto kauzou a mně už nebylo umožněno vystoupit a navrhnout tady doprovodné usnesení. Minule k tomu vystoupil pan premiér, a když viděl, za sebe si dovolím říct, pocit bezradnosti ministrů české vlády, tak sám říkal: Dobrá. Já předložím informaci Poslanecké sněmovně o tom, jak kauza vypadá, jakou má historii a které konkrétní kroky – a to jsem chtěl navrhnout v doprovodném usnesení k této interpelaci – udělá česká vláda nebo příslušní ministři, jejichž kompetencí se to dotýká, k tomu, aby se děti, které jsou neoprávněně zadržovány už tři roky v Norsku, vrátily a aby se vrátily tam, kam patří, to znamená do rodiny.

Nezlobte se, pane ministře, ale opravdu jste se přidal ke svým dalším kolegům, kteří říkají: Řešte to s tamtěmi. Tohle se nás netýká. Smutný příběh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan místopředseda Gazdík, potom pan ministr, potom pan poslanec Zemek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Poté, co jsem vyslechl odpověď pana ministra na interpelaci paní poslankyně Chalánkové, tak si zřejmě s mnohými dalšími kladu otázku: K čemu je v takovémto případě ministerstvo pro lidská práva? Začínám si myslet, že k ničemu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr Dienstbier, po něm pan poslanec Zemek.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Já budu muset vyvést pana místopředsedu Gazdika i paní poslankyni Chalánkovou z omylu. My totiž žádné ministerstvo pro lidská práva nemáme. Pak by kompetence byly možná o něco výraznější. Protože máme ministra pro lidská práva, který má spíše koordinační roli v celé řadě oblastí, a z titulu své funkce předsedám šesti vládním radám pro různé oblasti ochrany lidských práv, kde, jak jsem říkal, je především koordinační role. Ale ministerstvo doopravdy nemáme. Možná by ochraně lidských práv prospělo, kdybychom ho měli, ale není to skutečný stav.

K panu poslanci Bendlovi bych řekl, že se vlamuje do otevřených dveří. Já nemusím apelovat na ministra Zaorálka jako ministra zahraničí, aby v této věci něco dělal, protože on už tak činí a nedávno to zde z tohoto místa popisoval. Abych já mu říkal, že má dělat to, co už dělá, je z mého hlediska zbytečné. A stejně tak Ministerstvo práce, které má v tomto směru gesci, tak už kroky činí, pokud mám informace. To znamená, abych opět apeloval na své resortní kolegy, aby dělali to, co stejně už dělají, je sice hezké po mně něco takového požadovat, není to alibismus, prostě v této věci dělají kroky ti členové vlády, kteří k tomu mají kompetenci, a tak je to v pořádku. Je to trochu zbytečný apel v tomto případě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud chce paní poslankyně Chalánková faktickou?

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Ještě bych možná doplnil. Samozřejmě že tyto aktivity mají i své limity. Ministr Zaorálek to zde zmiňoval. Ani on nemá žádnou jinou možnost než vést diplomatická jednání, poskytnout konzulární služby našim občanům, ale ani ministr Zaorálek ani jiný člen vlády nemá žádnou páku, jak donutit norské soudy, aby respektovaly náš názor.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď se tady změnily klasifikace přihlášek. Pan poslanec Zemek chce s faktickou. Zeptám se pana poslance Bendla, který byl přihlášen, zda chce taky s faktickou poznámkou. V tom případě by šel potom on. První bude pan poslanec Zemek, potom pan poslanec Bendl, potom paní poslankyně Chalánková s faktickou a řádně pan předseda Kalousek. Dvě minuty pro pana poslance Zemka. Děkuji.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Jak jsem zaregistroval, tak tato kauza vznikla v roce 2011. Já plně sdílím rozhořčení kolegů z pravé strany spektra, také mě to mrzí, také mě ten případ trápí, ale zeptám se prostřednictvím předsedajícího: Co dělala vaše vláda v roce 2011? Vy jste tady asi slyšeli slova pana ministra Dienstbiera, že naše vláda to řeší, že pan premiér posledně slíbil, že se tím bude zabývat. Mně to připadá tak, že se na tom chce pouze někdo zviditelnit a přihrát si svoji politickou polívčičku před komunálními volbami. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Bendl má prostor.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedo. To je úplně z vinglu, co tady říkáte. Jako bývalý ministr zemědělství jsem neměl vůbec šanci se něco takového dozvědět. Ale garantuji vám, že i jako ministra zemědělství, kdybych se něco takového dozvěděl, tak mě to nenechá chladným a budu se tomu věnovat. To tak je.

Já bych chtěl alespoň slyšet od pana ministra Dienstbiera, kolik jednání už kvůli této kauze měl. S kým se potkal? Jestli jednal s velvyslancem Norska v České republice? Případně koho všeho oslovil? Co konkrétního jste udělal od té doby, co jste se o té kauze dozvěděl, pro to, aby se děti dostaly do České republiky?

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka je pro paní poslankyně Chalánkovou.

Poslankyně Jitka Chalánková: Jenom krátce zareaguji na slova, která zde zazněla. Jak jsem zachytila z prohlášení pana ministra zahraničních věcí, který zde není, tak poradil rodině kroky, které již rodina učinila v průběhu minulé doby.

Dále na pana poslance Zemka. Za sebe vám mohu říci, že celou kauzu znám asi od ledna 2014. Dneska máme 19. 6. 2014, a jak vidíte, tak se této kauze velmi věnuji. A věřte tomu, že se jí budu věnovat nadále. A jak jsem řekla úplně na začátku, nedám pokoj, dokud nedosáhnu svého.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla také faktická. Nyní tedy řádně pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: To bych chtěl potvrdit. Kdo zná Jitku Chalánkovou, tak dobře ví, že si nedělá legraci.

Pan ministr Dienstbier má nepochybně pravdu, že nemáme ministerstvo pro lidská práva jako ústřední orgán státní správy. Jinými slovy, ministr pro lidská práva, ministr bez portfeje, nemá žádný orgán, což svým způsobem objasňuje, co je to vlastně portfej. Ale pane ministře, to nic nemění na tom, že jste členem vlády České republiky a že vaší agendou je ochrana lidských práv. A snad právě proto, že nemáte odpovědnost za řízení ústředního orgánu státní správy, byste měl mít docela obyčejnou lidskou odpovědnost za lidská práva, a proto jste se této věci podle našeho názoru věnovat měl. A to, co tady předvádíte v přímém přenosu, to si myslím, že je asi ten důvod, proč věc trvá tak dlouho a proč se stále nikdo nemůže domoci spravedlnosti, protože vždy někdo řekne: Mně to nepatří. Mně se to nevejde do formuláře. Mně se to nevejde do kolonky. Mně se to nevejde do pravomocí. A ty děti nám při těchto úvahách z toho nějak vypadnou. Zůstane tam jenom ministr bez orgánu. A ten je asi docela zbytečný v takovém případě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr Dienstbier.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, obávám se, že debata už se stává hodně účelovou, že ani nemám pocit, že by všem vystupujícím doopravdy šlo o osud dětí v Norsku. Nicméně musím znovu zopakovat, že vláda České republiky v této věci není nečinná. Ty kroky tady byly popsány, mají své limity. Zajímalo by mě, zda si vystupující poslanci opravdu myslí, že my máme nějakou možnost donutit norské soudy, aby rozhodovaly jiným způsobem, než jak rozhodují doposud. My totiž

nemáme dokonce možnost nutit ani české soudy, aby rozhodovaly tak, jak my chceme, jak se nám to hodí, protože soudy u nás, stejně jako v Norsku, jsou nezávislé. To znamená, i diplomatická jednání s norskou vládou mají své limity, protože norská vláda samozřejmě také nemůže zasahovat do nezávislého rozhodování norských soudů. Takže my doopravdy nenahradíme rozhodnutí norských soudů naší vůlí.

Pokud se tady zejména poslanci TOP 09 domáhají odpovědi, jaké kroky například činilo Ministerstvo práce a sociálních věcí již před mnoha lety, chtěl bych paní poslankyni doporučit, aby se zeptala pana exministra Drábka a paní exministřiny Müllerové, jaké kroky v této věci činili a jak přihlíželi při nastavování legislativy v této oblasti. Mám doopravdy pocit, že tady už nikomu o ty děti ve skutečnosti nejde, že to je jenom jakási politická hra. Takže pokud se takto domáháte dotazu, zajímalo by mě, jakou odpověď jste na tuto otázku dostala od svého stranického kolegy Drábka a od své stranické kolegyně Müllerové na tuto otázku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Chalánková chce reagovat. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Mně opravdu nešlo o politický souboj a byla bych velice nerada, kdyby se z toho politický souboj měl stát. Mně jde skutečně o tyto děti. Systémovou věc nepřinesu též. Ale mohu pana ministra ujistit, a jak jsem začala již minule na schůzi, že Česká republika nemá žádnou povinnost rozhodnutí norských soudů respektovat, protože o nich de iure ani neví.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Chtěl jsem panu ministrovi poděkovat za tu neodpověď. Ptal jsem se, kolikrát se potkal, nebo oslovil velvyslance Norska v České republice a co konkrétně udělal a udělá pro to, aby se ty věci změnily. Můžeme nadávat na minulost, ale ty děti jsou tam pořád oddělené, jsou tři roky od sebe. My jsme zde chtěli slyšet, co uděláte konkrétního, aby se mohly vrátit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne pane předsedo, dobré dopoledne dámy a pánové. Já se jen krátce zapojím do té diskuse, kterou se zájmem sleduji, jak probíhá. Já si myslím, že to, co už tady zaznělo, a teď nevím, z čích to bylo úst, myslím, že z úst ministra Dienstbiera, který říkal, že už tady v tuto chvíli nejde ani o ty děti, že už se z toho stává politická přestřelka. Tady jedna strana říká, co se neděje nyní, ministr Dienstbier – a já se v tuto chvíli částečně postavím na jeho stranu – říká, co se nedělo v minulosti, což je také pravda, to chápu, že tady se nyní řeší věc, která má dlouhou historii.

Já vás vyzývám, aby tato přestřelka skončila, abychom se vrátili k tomu, co se týká těch dětí. Jestliže v minulosti bylo něco zanedbáno, s čímž asi souhlasím, pane ministře, tak si myslím, že v tuto chvíli opravdu na základě vize a vět, které tady zazněly, vás vyzývám, ty, kterých se to týká, a což si opravdu pane ministře zase pro změnu myslím, že se to týká vás, konejme v této věci, snažme se pro ty děti něco udělat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Zeptám se, kdo se dál hlásí do rozpravy. Pan ministr Dienstbier. Já jen za sebe mohu říci jednu věc. Vzhledem k tomu, kolik času věnuje Poslanecká sněmovna tomuto tématu, tak já se pokusím tu debatu sesumírovat a informovat o ní svého kolegu v norském parlamentu, tzn. pana kolegu Thommessa, jakkoli asi norský Stortinget k tomu nemůže žádné konkrétní kroky přijímat, ale bylo by asi dobré, aby kolegové v norském parlamentu věděli, že to téma je závažně vnímáno v České republice. (Potlesk části poslanců.)

Prosím, pan ministr.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Já mohu, vypadá to i jako kolovrátek, opakovat to, že vláda České republiky v této věci není nečinná. Podniká ty kroky, které má k dispozici, s těmi limity, které jsem tady popsal. Jsme v pravidelném kontaktu se zástupci Norska, včetně velvyslance v Praze, kterého já jsem shodou okolností za poslední měsíc potkal několikrát. Dokonce byl u mě na úřadu vlády a projednávali jsme tuto záležitost i různé další. Takže to není tak, že bychom v té věci byli nečinní, že bychom nic nedělali.

Ale chtěl bych vysvětlit paní poslankyni Chalánkové, že to, že formálně nevíme nic o rozhodnutích norských soudů, jak tady říkala, neznamená, že nám to dává nějakou možnost v Norsku zasáhnout a norské soudy donutit, aby rozhodovaly jinak. Ty děti v tuto chvíli se nacházejí v norské jurisdikci a to samozřejmě dává určité limity, o jejich osudu v tuto chvíli rozhodují norské soudy. My v té věci můžeme jednat, ale nezbývá mi, než znovu zopakovat, že nejenom česká, ale dokonce ani norská vláda nemá žádné páky k tomu, aby donutila norské soudy rozhodovat nějakým jiným způsobem, podle svých představ, jinak, než v tuto chvíli rozhodují.

To znamená, my využíváme ty nástroje, které máme k dispozici, česká vláda je v kontaktu se zástupci Norského království v této věci a snaží se poskytnout ten rozsah pomoci, jaký je maximálně možný. Můžete se domáhat nějakých dalších zásahů, ale prostě nejsou možné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Chalánková a potom pan poslanec Bendl.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já se omlouvám, ale musím reagovat ještě z minulé interpelace na paní ministryni Válkovou, které jsem říkala: Podle § 56, odst. 1 nového zákona o mezinárodním právu soukromém – cituji – "pokud pravomoc ve věcech vyživovacích povinností a ve věcech rodičovské zodpovědnosti není upravena přímo použitelnými předpisy Evropské unie, což v našem případě není, je ve věcech výživy, výchovy a dalších věcech péče o nezletilé včetně opatření k ochraně jejich osoby a majetku dána pravomoc českých soudů, jestliže nezletilý má obvyklý pobyt v České republice nebo jestliže je státním občanem České republiky, i když má obvyklý pobyt v cizině." Z toho je zřejmé, že pravomoc českých soudů je dána, a to navzdory tomu, že si takovou pravomoc jednostranně nárokuje též Norsko.

Chtěla bych poděkovat panu předsedovi Poslanecké sněmovny Hamáčkovi za jeho iniciativu a také bych chtěla nabídnout pomoc při přípravě takového oslovení, protože si myslím, že těch podkladů mám poměrně hodně a některé nové cesty se ještě ukazují.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já s tím samozřejmě počítám, že bych využil vašich podkladů, protože máte pravděpodobně nejkompletnější archiv.

Pan poslanec Bendl, potom pan poslanec Vácha.

Poslanec Petr Bendl: Já se omlouvám, už to možná je trapné, ale jestliže ministr, v jehož agendě jsou lidská práva, a víme, že jsou tady ty děti tři roky, a já si troufnu tvrdit, že v rozporu se zákonem, drženy mimo Českou republiku, mluví o tom, že to všechno má nějaké limity – jaké limity jsou pro to, aby česká vláda dělala všechno pro to, aby ty děti, které nežijí ve své rodině se vrátily? Přece nemůžete říkat: Mě se to netýká. To jsou norské zákony.

Říkal jste, že jste se potkal, prostřednictvím předsedajícího, s panem velvyslancem. Jaké konkrétní kroky jste tedy v této kauze domluvili, když říkáte, že jste se potkali? Nebo jste si dali jenom chlebiček a kafičko...? Nezlobte se, to prostě není konkrétní odpověď. Já mám pocit, že nechcete říct, co konkrétně uděláte, protože pak by se to dalo kontrolovat.

Ale už k tomu vystupovat nebudu, protože je to fakt úplně trapné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Vácha.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Chtěl bych parafrázovat. Zjednoduším to. Když budeme mít v Norsku ve vězení nějakého zločince, tak nám ho podle zákonů vydají a bude moci sedět tady u nás.

Když nám zadržují děti v rodinách, tak bychom se měli také nějakým způsobem zasadit o to, aby se ty děti vrátily do Čech a byly třeba v dětské péči v Čechách. A to je to, co říkala paní poslankyně. My na to zákony máme! Záleží na tom, jestli je použijeme. Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr Dienstbier.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: K poslednímu vystoupení. Já vás mohu ujistit, že vláda ČR využívá a využije všechny nástroje, které bude mít k dispozici. (Potlesk zprava.) Tolik k tomuto bodu.

Co se týče vystoupení pana Bendla, jaké jsou limity, já se mu to pokusím vysvětlit, i když to asi bude marné. Ty limity jsou právní. Já chápu, že zástupce ODS toto nechápe, protože ODS vždycky pohrdala právem způsobem, jakým tady vládla, ale prostě tento stát i jiné státy mají právní limity, kterými se musí řídit. A pokud to pan poslanec Bendl nechápe, tak mě to mrzí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: To je od vás hezké, pane ministře, že jste nás tak mravně napomenul, že z toho děláme politickou přestřelku. Co jste teď dělal vy, kromě toho, že se nestaráte o lidská práva?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud se dál do rozpravy už nikdo nehlásí, tak ukončím rozpravu a poprosím paní poslankyni Chalánkovou, aby nám řekla, jaký je návrh usnesení.

Poslankyně Jitka Chalánková: Návrh na usnesení zní: "Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí na písemnou interpelaci Jitky Chalánkové na ministra vlády ČR, předsedu Legislativní rady vlády pověřeného otázkami rovných příležitostí a lidských práv,

ve věci odebrání a následného rozdělení českých dětí, sourozenců, občanů ČR, v Norsku, podle sněmovního tisku číslo 210."

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. O tomto návrhu usnesení nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 131, přihlášeno je 129, pro 31, proti 10. Tento návrh nebyl přijat.

A já tímto tedy končím... (Hlásí se posl. Ploc.) K hlasování? (Ano.) Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Ploc: Pane předsedo, děkuji za slovo. Já jenom pro stenozáznam. Na sjetině mám ano, hlasoval jsem ne. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Bude to zaznamenáno. Tím tedy můžeme ukončit tuto interpelaci.

Poslední interpelací je odpověď předsedy vlády Bohuslava Sobotky na interpelaci pana poslance Františka Váchy ve věci systémových kroků, které zabrání svévolnému zneužití postavení ministra financí. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 224. Já otevírám rozpravu a prosím pana poslance Váchu, který se do ní přihlásil.

Poslanec František Vácha: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já tedy musím říct, mně tady chybí pan předseda vlády, tak nevím, co budeme dělat. Co navrhujete? Mám to přechíst, nebo přerušit?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, jsou různé možnosti, ale je plně na vás, co navrhnete.

Poslanec František Vácha: Když já jsem se s tím tak dělal... (Pobavení.) Takže já bych požádal o přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana premiéra.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to беру jako procedurální návrh, o kterém rozhodneme hlasováním. Návrh tedy je přerušit projednávání tohoto bodu do doby přítomnosti pana předsedy vlády.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 132, přihlášeno je 132, pro je 69, proti 4. I tento návrh byl přijat.

Takže konstatuji, že jsme tento bod přerušili v obecné rozpravě, a mám zde přihlášku s přednostním právem pana předsedy Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, za klub TOP 09, aby snad nedošlo k omylu, když pan poslanec Vácha říká, že mu tady chybí pan předseda vlády, tak je opravdu jediným z našeho klubu, komu pan premiér chybí. (Pobavení.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já konstatuji, že jsme tímto pro dnešní den ukončili projednávání písemných interpelací. Vzhledem k tomu, že máme další body zařazené pevně na 11. hodinu, tak mi nezbývá nic jiného, než na 55 minut přerušit schůzi. Budeme pokračovat v 11 hodin bodem 92, což je zpráva veřejného ochránce práv.

(Jednání přerušeno v 10.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.01 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Budeme pokračovat v našem společném jednání. Než přistoupíme k dalšímu bodu, mám zde několik omluv, které načtu. Dne 19. 6. mezi 9.05 a 10.30 hodin se z důvodu návštěvy lékařů omlouvá pan poslanec Michal Kučera, dále se omlouvá z jednání Sněmovny 19. 6. pan poslanec Stanislav Huml, dnešní den se omlouvá také ministr zemědělství Marian Jurečka z pracovních důvodů, od 9.30 do 11 hodin se dnes omlouvá paní poslankyně Anna Putnová, celý den se dnes omlouvá z jednání pan poslanec Jiří Míhola, od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Roman Kubiček, od 14.30 hodin z pracovních důvodů se dnes omlouvá pan poslanec Petera a do 10 hodin se dnes omlouvá pan poslanec Ondřej Benešík. To jsou omluvenky.

Přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Je to

92.

Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2013 /sněmovní tisk 147/

Na začátek mi dovolu, bych mezi námi přivítal veřejnou ochránkyni práv Annu Šabatovou. Poprosím ji, aby předloženou zprávu uvedla. Paní ombudsmanko, máte slovo.

Veřejná ochránkyně práv Anna Šabatová: Děkuji za přivítání. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, máte před sebou Souhrnnou zprávu veřejného ochránce práv za rok 2013, tak jak nám zákon ukládá předložit ji Sněmovně. Na této zprávě se podíleli moji předchůdci, kterým bych chtěla tímto poděkovat, paní doktorka Seitlová do února, resp. do dubna, potom ji vystřídal pan doktor Křeček a především doktor Varvařovský, který byl veřejným ochráncem práv až do prosince. Přestože zpráva vznikla de facto před mým příchodem do úřadu, mohu říci, že se s ní mohu plně ztotožnit a že ji chápu jako výraz práce celé kanceláře, pod níž se mohu s hrdostí podepsat.

Veřejný ochránce práv jako každoročně navrhuje několik doporučení Poslanecké sněmovně, případně státním orgánům. Jsou to ta doporučení, kde se mu nepodařilo dosáhnout nějaké nápravy, případně změny předpisů ve prospěch nějaké skupinky občanů, která byla postižena z pohledu veřejného ochránce nezamýšleným záměrem, a také uvádí celou řadu příkladů, s nimiž se ochránce během své práce setkal.

Vaší pozornosti bych ráda také doporučila prosbu veřejného ochránce práv, a to tu, že bychom byli rádi, kdyby se naše možnosti v budoucnu rozšířily o to, podat veřejnou žalobu ve prospěch obětí diskriminace. Diskriminaci se věnuje veřejný ochránce práv, protože to měl uloženo zákonem od roku 2009, a nástroje, které dosud má, se jeví pro tuto chvíli již nedostatečné. Pro počátek snad byly dostačující. Domníváme se, že v určitých případech bychom měli mít možnost se obrátit na soud nikoliv za jednoho konkrétního člověka, ale obecně, aby se v nějakém jednání instituce zdržela diskriminačního jednání. K tomu by nám měla sloužit tato veřejná žaloba.

Veřejný ochránce práv, tak jak vyřizuje celý rok stížnosti, a bylo jich více než osm tisíc, se také věnuje návštěvám míst, kde je omezena lidská svoboda. V minulém roce jsme se zaměřili zejména na zařízení, kde je umístěna nejzranitelnější skupina seniorů, tedy senioři s demencí, a ve spolupráci s experty z Alzheimerovské společnosti jsme navštívili celou řadu zařízení a vydali jsme zprávu a řadu doporučení, jak zlepšit péči o tuto nejzranitelnější skupinu. Také jsme se věnovali návštěvám protialkoholních záchytných stanic. Zpráva bude teprve publikována. V otázkách diskriminace se kolegové zaměřili zejména na diskriminaci z důvodu věku a zdravotního postižení, protože ochránce má také za úkol se zabývat výzkumy v této oblasti.

Ještě jednu věc bych chtěla zdůraznit. Hodně naší činnosti je zaměřeno preventivně, a to na posilování kapacity státní správy v oblastech sjednocování a v oblastech třeba diskriminace nebo právě špatného zacházení. Ochránce realizuje projekt, v němž se setkávají jak pracovníci naší kanceláře, tak zástupci veřejné správy, a to zejména kontrolních orgánů, jako je Česká obchodní inspekce nebo inspektorát práce, kde se vlastně piluje metodika. My doporučujeme některé postupy, jak se domníváme, že jsou nejsprávnější. Projekt se jmenuje Společně k dobré správě a je to jedna z těch, řekla bych, velmi pozitivních efektivních a přátelských metod vůči veřejné správě, tak aby se kvalita posouvala.

Ochránce také má celou řadu doporučení, jak jsou průběžně na stránkách naší kanceláře.

Myslím si, pokud jde o uvedení zprávy, že jsem již řekla dosti, ale chtěla bych se na vás obrátit s prosbou, abyste zprávě věnovali pozornost, abyste se podívali, zda některá z věcí, která je tam zmíněna, není hodna vašeho přímého zájmu, nenechali to jen na vládě, a zda si nechcete třeba osvojit některé z doporučení. Potom bychom vám samozřejmě byli nápomocni třeba vysvětlením, širší informací a případně i nějakou legislativní úvahou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ombudsmanko. Tento sněmovní tisk projednal petiční výbor a ústavněprávní výbor. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 147/1 a 147/2.

Nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka petičního výboru paní poslankyně Marie Pěnčíková a informovala nás o jednání výboru a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Paní Šabatová řekla snad vše, co bylo nutné říct. Já jsem ráda, že ač je v úřadu poměrně krátkou dobu, vzala si tuto zprávu za svou a plně si za ní stojí. Jen doplním, že zmíněnou zprávu ombudsmana za rok 2013 jste obdrželi jako sněmovní tisk 147.

Petiční výbor tuto zprávu na svém zasedání projednal a doporučil ji ke schválení. Usnesení, které na svém jednání dne 15. dubna přijal, vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 147/1.

Petiční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu

I. bere na vědomí souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2013 dle sněmovního tisku číslo 147,

II. žádá vládu, aby se zabývala legislativními podněty uvedenými v úvodu souhrnné zprávy, části 1 Zevšeobecnění poznatků – doporučení Poslanecké sněmovně, a aby předložila Poslanecké sněmovně zprávu o využití těchto podnětů v termínu do 30. září 2014 a

odůvodnila, z jakého důvodu některé legislativní podněty veřejného ochránce práv nezařadila do svého legislativního plánu.

Děkuji. (Potlesk členů KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Lukáš Pleticha. (Není v sále.) Takže se táži ještě jednou, pan poslanec Lukáš Pleticha, zda je přítomen. Není. Poprosím někoho z ústavněprávního výboru, aby přečetl usnesení. (Předsedající předává papír s usnesením členovi ústavněprávního výboru.) Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážená Sněmovno, ústavněprávní výbor se zabýval tiskem 147 dne 21. května 2014 na svém zasedání a přijal následující usnesení: ÚPV jednak vzal tisk 147 na vědomí, dále – žádá vládu, aby informovala výbor o svém stanovisku k jednotlivým legislativním podnětům uvedeným v první části Souhrnné zprávy o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2013, a to do 30. 9. 2014, dále – pověřil předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zmocnil zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu podal zprávu o výsledcích projednávání souhrnné zprávy na jednání ústavněprávního výboru.

Děkuji za pozornost. (Vrací papír s usnesením předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. V tento moment zahajuji všeobecnou rozpravu a na začátek všeobecné rozpravy zde mám faktickou poznámku, s kterou se hlásí pan poslanec Vácha. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Já bych chtěl s potěšením přivítat pana předsedu vlády a zároveň vyjádřit osobní hlubokou lítost nad tím, že přišel tak pozdě. Kdyby přišel před hodinou, mohli jsme tu hodinu něco dělat. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vaše faktická poznámka s přednostním právem – pan premiér.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem samozřejmě od rána přítomen tady v budově Poslanecké sněmovny a právě v okamžiku, kdy přišla na řadu příslušná písemná interpelace, tak jsem měl předem domluvený telefonický rozhovor se stálým předsedou Evropské rady panem Van Rompuyem, se kterým jsme konzultovali teď situaci před jednáním Evropské rady, která se uskuteční příští týden a kde se bude diskutovat o výběru šéfa Evropské komise. Čili mě mrzí, že Poslanecká sněmovna tu uplynulou hodinu nemohla nic dělat, ale chci vás všechny ujistit, že jako předseda vlády jsem měl velmi nabitý pracovní program. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane premiére. (Hlásí se poslanec Laudát.) Řádná přihláška do diskuse, pane poslanče? (Ano.) Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Dámy a pánové, já bych chtěl využít této příležitosti k tomu, abych poprosil pana premiéra, aby třeba jednou dvakrát za rok si pozval a sešel se s paní ombudsmankou, prezidentem NKÚ, předsedou Nejvyššího ústavního soudu a podobnými institucemi, které mají jistý nezávislý statut.

Mě silně znepokojilo chování Ministerstva financí, které samozřejmě plní příkazy svého ministra, kde na rozpočtovém výboru došlo k ne zrovna hezké situaci, která nemá obdoby tady ve Sněmovně, kdy se ministerstvo tahalo o jednotky milionů u těchto institucí, v případě Nejvyššího ústavního soudu to bylo dokonce zhruba, jestli si pamatuji, o 400 tisíc. Víte, buď tyhle instituce, říkám, jsou to zanedbatelné peníze k efektu, který mohou přinést do společnosti, ať už je to ombudsmanka v případě sociálně vyloučených skupin, národnostních menšin, romské problematiky atd., atd. Nechci to tady rozvádět. A myslím si, že takovéto tlačení a plošné, neadekvátní a nekompetentní zásahy do těchto institucí bez znalostí o těchto institucích a jejich významu, že je to velice nebezpečné a že budeme v jiných kapitolách MPSV a tak do budoucna vynakládat obrovské náklady na sanaci průšvihů, které nastanou.

Takže znovu bych chtěl pana premiéra poprosit a podle toho, aby adekvátně dal pokyny svým poslancům, aby v některých aktivitách a obraně těchto institucí mi pomohli a mě podpořili, protože to je skutečně celospolečenský zájem. Neobracím se na hnutí ANO, protože odtamtud právě přichází škrtání, nekompetentní zásahy do těchto institucí. A znova připomínám slova pana Rychetského o nesvéprávných lidech na Ministerstvu financí.

Takže tolik moje prosba. Jinak samozřejmě to podpořím, protože jsem členem petičního výboru a tu problematiku sleduji dlouhodobě, tak podpořím samozřejmě to usnesení a samozřejmě i větší tlaky, aby ještě více, i když to není zas až tak málo, my jsme tam měli prezentaci, jaká část návrhů a podnětů ombudsmana byla nějakým způsobem zapracována, ať už částečně, nebo zcela. Nebylo to tak málo, jak by se mohlo na první pohled zdát. Ale může to být i více. A není lepší a bezpečnější přece zpětná vazba ze společnosti směrem k politikům, než je ombudsman, Nejvyšší kontrolní úřad, Ústavní soud. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Jana Volného. Máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, pane předsedající, kolegové, páni ministři. Já jenom chci upřesnit jednu věc a reagovat tady na pana kolegu Laudátu. On dobře ví a on to na rozpočtovém výboru několikrát řekl, že rozpočtový výbor měl plnou pravomoc a kompetenci schvalovat tyto rozpočty a Ministerstvo financí pouze doporučilo a vyjádřilo se a v podstatě nám dalo nějaký náhled z jejich pohledu. To znamená, kompetence byly na naší straně. Je to čistý alibismus vymlouvat se na ministra financí a na Ministerstvo financí. A je to v podstatě rétorika, kterou tady vedou. A kdykoli je možno útočit na Ministerstvo financí a na ministra financí, tak to dělají. Ale on sám dobře ví, že v tomto případě to bylo plně v kompetenci rozpočtového výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já vás poprosím, pane poslanče Laudáte, počkejte, před vámi je s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuju za slovo. Musím potvrdit názor svého předřečníka, že přesně tak to je. Takže neříkejme, že špatně to udělalo Ministerstvo financí. To vyjádřilo pouze svůj názor, dobrý nebo špatný, to není důležité.

Pokud jsem někoho kritizoval, tak kritizujeme vládní poslance, kteří to stanovisko podpořili. Takže přesně takhle to je. Rozpočtový výbor je v tomhle suverénem v pěti nebo šesti kapitolách, teď ať mě nechytáte za slovo. To, že tam máme různá doporučení, je pravda. A nemyslím si, že by se kdokoliv, ani ti, kteří pro to hlasovali, měli vymlouvat na stanovisko Ministerstva financí. Takže zodpovědnost za to nesou ti poslanci rozpočtového výboru, kteří hlasovali proti návrhu jednotlivých správců kapitol, ať už to byl předseda Ústavního soudu, či jiní. Nebyla to věc Ministerstva financí, to skutečně potvrzuju, přestože si myslím, že to hlasování o rozhodnutí bylo chybné. Ale někoho jiného, ne Ministerstva či ministra financí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já jsem tady pana premiéra slušně požádal, poprosil dokonce. A co se týká toho, no dobře, jenže pak to bude ze strany zejména takových politiků, jako je pan Babiš, chápáno jako nepřátelský akt. A víte, ono se vždycky potom chodí špatně, když vznikají i průběžně potřeby například rozpočtové úpravy, tak se musí znova předjednat s ministerstvem. Netlačte tyto poslance do nekonformní situace – promiňte, ne poslance, ale statutáře těchto institucí. A co si budeme povídat, je to přesně o tom, co jsme tady v jiné podobě řešili včera. Jestliže se vzbouří podřízení ve firmě, a tohle svým způsobem částečně je to také, protože oni potřebují hodně úzkou spolupráci, jestliže tam dají svůj návrh, příště si myslím, že by byli tak zatlačeni do kouta, že už by ani neměli vlastní názor. Samozřejmě primárně my jsme mohli cokoliv přehlasovat, je mně líto, že aspoň v některých případech jste to neudělali. Ale prostě to se stalo.

Nicméně já si myslím, že proto prosím pana premiéra, protože když se na moji stranu přidá vícero poslanců a dejme tomu na stranu pana předsedy Stanjury, tak prostě to bude pokryto politickou vůlí širší. Já si myslím, že to je jediné řešení, když širší politické spektrum dá zapravdu těmto institucím. Ale bouřit se zrovna proti Ministerstvu financí, to jako bych jim nedoporučoval.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Votava je přihlášen řádně do diskuse. Máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Myslím si, že bod zní jinak: Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv, a ne o tom, co se odehrávalo na rozpočtovém výboru nebo jaké byly návrhy ze strany Ministerstva financí, co se týká nezávislých kapitol. Samozřejmě, představa kapitol byla taková, jaká byla. Představa Ministerstva financí byla jiná, já jsem se s ní také neztotožňoval v některých případech. Nakonec došlo ke kompromisnímu jednání a ke kompromisům a oboustranně ty kapitoly byly schváleny. Jak tedy předkladateli, správci kapitol, tak Ministerstvem financí. A samozřejmě poslední slovo měl rozpočtový výbor.

Jinak pokud si pamatuju, pan kolega Stanjura nebyl při tom konečném hlasování. Nevím, z důvodu, že s tím měl osobní problém, nebo z jiných důvodů, to samozřejmě je jeho věc. Toliko na vysvětlení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Stanjura a druhý je pan poslanec Hájek. Takže poprosím pana poslance Stanjuru o faktickou poznámku.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když už chceme reprodukovat a znova probírat rozpočtový výbor, jak to bylo, a projednávat to vlastně dvakrát, proč ne. Já jsem na tom projednání po vystoupení pana předsedy Ústavního soudu Rychetského navrhl, abychom ten den, tu minutu schválili návrh, který on předkládá. Ať nemusí zpátky do Brna a zase za týden zpátky. Nebyl jste ochotni o tom ten den hlasovat, protože jste neměli ještě pokyny, jak máte hlasovat. Já tomu i rozumím. Druhý rozpočtový výbor byl v průběhu Poslanecké sněmovny, ráno od osmi hodin. A musíte uznat, že i předseda poslaneckého klubu má nějaké povinnosti, které musí vzhledem k tomu pracovní (nesrozumitelné). Já to nekritizuji, ale když mě tady chcete cvičit za to, že jsem někde nebyl, tak musíte taky říct, kdy to jednání bylo. Já uznávám, že bylo řádně svoláno. Já bych si vyprosil, abyste mi tady listroval docházku, protože jsem byl ve Sněmovně, měl jsem jiné povinnosti a bylo to v den, kdy zasedala Poslanecká sněmovna. Vím, že to bylo podle harmonogramu a všechno, nicméně já už jsem to kritizoval i na výborech, že ten termín mně nevyhovuje, a dopředu jsem se omlouval. To je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pro pořádek přečtu bod, který projednáváme, jak se jmenuje, je to Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2013, a poté budeme pokračovat další faktickou poznámkou, se kterou je přihlášen pan poslanec Hájek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, mě tady překvapuje, že jak říká tady pan místopředseda Sněmovny, že projednáváme bod Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2013, jak ta opozice dokáže krásně cokoliv využít k jinému projednávání. Tady kdyby se projednával bod Situace ve Rwanda Urundi, tak předpokládám, že pan kolega Laudát zde přijde a řekne: Situace Rwanda Urundi je složitá obdobně jako v rozpočtovém výboru, a proto mě zajímá, jak v tom rozpočtovém výboru projednáváme tohle a tohle.

Já si myslím, a hovořím zase za ty lidi, kteří prošli výrobním procesem, kteří jsou OSVČ, kteří opravdu rozhodují o každé koruně, a já si myslím, že 400 tis. korun není zanedbatelná částka. Myslím, že to je opravdu částka, nad kterou v jakékoli firmě, a která má i miliardové obraty, každý přemýšlí.

Já se tímto omlouvám paní Šabatové, které si určitě velmi vážím, že její bod byl zneužit tímto dle mého pohledu nevhodným způsobem. Takže bych prosil další řečníky, pojďme se věnovat tomuto tématu, které podstatně více zajímá naše občany. Protože opravdu otázka ochrany lidských práv je velmi důležitá a pro naše občany potřebná. Děkuji pěkně. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat, tak přečtu dvě omluvy, které mi byly doručeny. Takže v čase od 10.30 do 12.30 se omlouvá pan poslanec Roman Sklenák a dnešní den od 12.40 do 16.30 se omlouvá paní poslankyně Radka Maxová.

Další v pořadí z přihlášených s faktickou poznámkou je pan poslanec Votava. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Už to nechci nějak extendovat, tuhle debatu ohledně rozpočtového výboru. Ale jenom panu Stanjurovi prostřednictvím vás pane místopředsedo. Já jsem s tím nezačal, s tím rozpočtovým výborem. Začal kolega Laudát, pak jste se připojil. A chraň bůh, já bych si nedovolil vás listrovat, to vůbec ne, kde jste, jak jste a

co děláte. Já jsem to respektoval, že jste nepřišel, já jsem to jenom pouze tady řekl, že jste na tom závěrečném hlasování nebyl. Takže to jsem neřekl nic špatného.

Jinak my jsme to o ten týden neodložili proto, abychom měli nějaké pokyny od někoho, ale z toho důvodu, že se řadě členů rozpočtového výboru prostě nezdál propočet Ministerstva financí – mně také se osobně u některých kapitol nelíbil, protože byl moc radikální. A ten týden sloužil k tomu, abychom si to vyjasnili, aby došlo k nějakému kompromisu. A ke kompromisu došlo a kapitoly byly schváleny. Toť vše.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je – já vás poprosím, paní poslankyně (Bebarová-Rujbrová), počkejte, jste v pořadí s faktickou poznámkou. Mám zde čtyři faktické poznámky, jste v pořadí. První je pan poslanec Stanjura, potom pan poslanec Fiedler, pak paní poslankyně Bebarová-Rujbrová a pak pan poslanec Kořenek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Pro pana poslance Hájka. Přece je tady jasná souvislost s rozpočtem roku 2015. Mimo jiné i úřadu ochránce lidských práv. Protože za nějaký čas tady budeme projednávat zprávu o činnosti ombudsmanky za rok 2015 a ta činnost je limitovaná rozpočtem, který my schválíme. To znamená to, že vedeme k tomuto bodu i debatu o tom, co bude rozpočtově příští rok v této kapitole, to sem bezesporu patří. A je to docela komické, že já jsem vystoupil na podporu ministra financí, už to asi nikdy neudělám, a ještě dostanu za uši, že jsem zneužil roli opozice. Já tomu tedy fakt nerozumím. Tak když ho kritizuji, tak zneužívám roli opozice, a když ho fakt podpořím a pochválím, tak taky zneužívám roli opozice. Takže v pojetí některých poslanců opozice má pouze mlčet. Ale to zas jako po nás reálně fakt nemůžete chtít.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další je pan poslanec Fiedler s faktickou poznámkou.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne. Já opravdu velmi stručně faktickou poznámku. Zaznělo tady od několika předřečníků, když se podívali na tu tabuli, jak se nazývá probíraný bod, a stejně vždycky debata skončila mezi půtky víceméně hnutí ANO a částí opozice. Tak já opravdu vyzývám kolegy, držme se toho tématu. Paní Šabatová tady asi němě zírá, co všechno se dá projednávat při rozpočtu veřejného ochránce práv. Pokud tady někdo vyzývá k tomu, abychom se drželi tohoto tématu, tak já to jen podepisuji. A držme se tématu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další přihlášenou s faktickou poznámkou zde mám paní poslankyni Bebarovou-Rujbrovou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: I já jsem chtěla poprosit členy rozpočtového výboru, aby si prali své špinavé prádlo doma. Chtěla jsem poprosit prostřednictvím řídícího pana poslance Hájka, aby pokud hovoří o opozici, hovořil adresně. A chtěla jsem rovněž připoutat vaši pozornost ke kvalitní zprávě úřadu ombudsmana a současně do jisté míry se přiklonit k tomu, co zde řekl pan poslanec Laudát. Pan poslanec Laudát chtěl upozornit na podněty úřadu veřejného ochránce práv ve vztahu k exekutivě, které v minulosti ne vždy byly akceptovány nebo využívány, a v té souvislosti poukázal také na to, že jakákoli činnost má finanční limity. Takže prosím ano, já bych uvítala, kdyby i členové rozpočtového výboru se seznámili s tím, co úřad veřejného ochránce práv dělá, a jeho zprávu si přečetli. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktickou poznámku zde má přihlášenou pan poslanec Petr Kořenek. Máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové. Já bych se vrátil ke zprávě ombudsmanky, kde se v bodě 2/19 v kapitole školství mluví o mateřských školách a spádovosti základních škol. Chtěl bych tady deklarovat za podvýbor pro předškolní a základní školství, že bych rád nad tímto tématem diskutoval, protože jsou tam věci, o kterých si myslím, že diskutovat lze. A možná že to je i nutné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Další faktickou poznámku má přihlášenou pan poslanec Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, opět se omlouvám paní Šabatové, ale bohužel pan Stanjura mě vyzval. Já jsem svá slova opravdu směřoval na pana Laudátu. To znamená, ještě to zopakuji, že v jakékoli firmě, jakýkoli podnikatel 400tisícovou částku nebere jako marginální, bere ji jako důležitou a každý správný hospodář o 400tisícové částce hovoří. Nebylo to míněno vůči panu Stanjurovi, byla to reakce na vystoupení pana poslance Laudátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji také. A s další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Pokud jdete do budovy Ústavního soudu a spadne vám na hlavu kus omítky nebo socha, tak asi je to v pořádku, zřejmě. O tyhle peníze například byla tahanice na tom dotyčném rozpočtovém výboru.

K tomu, že to nesouvisí. Já nechci bojovat minulé bitvy, já chci bojovat budoucí bitvy. A jestliže paní ombudsmanka tady a její předchůdci nosili podněty a analýzy patologických jevů ať v té či oné oblasti, v sociálních záležitostech to byla v jednu chvíli velká část – problematika sociálně vyloučených, při některých reformách vám vždycky vypadávají jedinci, které stát neumí zařadit do té či oné kategorie, a ti potom skutečně dojíždějí na třeba tvrdší reformy a je potřeba vymyslet systém, jakým způsobem systém doladit. Na to všechno, na tyhle záležitosti, aby ty instituce mohly fungovat – a je to nejenom úřad paní ombudsmanky – potřebují peníze, nějaké kvalifikované věci. Jestliže nakonec někdo zcela vážně z Ministerstva financí řekne, že požadují řízení fluktuace, to umí asi jenom Babiš, já tedy řídit fluktuaci v těch firmách neumím... Já jenom upozorňuji na to, že tam byly nekvalifikované škrty, že potom nám bylo předestřeno, že se jedná v dalším kole na mimořádném rozpočtovém výboru o kompromis. Ale já právě proto, abychom nemuseli už za chvíli vynakládat řádově větší peníze, tak bych chtěl – protože nikdy taková tahanice, promiňte, v minulosti, co pamatuji, o rozpočty těchto ctihodných institucí nebyla – tak jenom jsem na to upozornil. A jestli mně chcete tady vykládat, že to s tím nesouvisí... No samozřejmě že souvisí! To víte že ano, že to souvisí. Minulost je přece odrazovým můstkem k budoucnosti, tak prosím vás už si něco o té politice přečtěte a nešířte tady takovéhle bláboly, že to s tím nesouvisí. To víte, že souvisí. Minulost se hodnotí právě proto, abyste v budoucnosti dělali kompetentní kroky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Urban s faktickou poznámkou.

Poslanec Milan Urban: Já se omlouvám, vážené kolegyně, vážení kolegové, že také zasahuji do tohoto rozhovoru, které má mít asi jiné téma. Ale už je to tady na stole, tak je potřeba si něco říct. Tady nejde jen o úřad ombudsmana. Tady jde o princip, který byl bezprecedentně při projednávání letošního rozpočtu v Poslanecké sněmovně uplatněn. Já vám řeknu, co se odehrálo.

Jednotlivé kapitoly jednotlivých státních institucí projednávají za normálních okolností příslušné výbory a ty výbory k tomu přijímají usnesení. Já kdybych byl předsedou výboru, tak bych se určitě rozčiloval, a rozčiluji se jako místopředseda výboru, proč hospodářský výbor např. projednával mnoho kapitol, přijal k nim usnesení, poslal to do rozpočtového výboru... S plnou vážností to projednával a s plnou kompetentností k těmto kapitolám. Poslal to do rozpočtového výboru a rozpočtový výbor všechny ty kapitoly, ať se to týkalo – tady se dnes bavíme o úřadu ombudsmana, ale ať se to týkalo kterékoli kapitoly, které jsou v gesci hospodářského výboru, tak je prostě rozpočtový výbor všechny přeupravil, přeškrtnal podle svého.

Čili můj závěr je: Prosím, kolegové, kolegyně z rozpočtového výboru, předsedo Poslanecké sněmovny, příště nám to do těch výborů nedávejte! Ať to rovnou projedná rozpočtový výbor! Proč my máme přemýšlet a utrácet drahocenný čas. Zřejmě tomu nerozumíme v těch kompetenčních výborech. Zřejmě tomu rozumí rozpočtový výbor víc, globálně. Tak pak je zbytečné, aby k tomu jednotlivé výbory zasedaly a přijímaly nějaká usnesení, když si potom rozpočtový výbor udělá stejně, co chce. Takže to je to, o čem tady je debata, která se zúžila na úřad ombudsmanky. Ale tohle byla realita projednávání rozpočtu. Pan předseda rozpočtového výboru to dobře ví. (Předsedající upozorňuje na čas.) Já jsem mu to už říkal a také jsem ho přátelsky za to kritizoval.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já si pamatuji, jak mnohé tehdy opoziční poslance rozčilovala zpráva – Sněmovna rozhodla, Sněmovna schválila, rozpočtový výbor schválil, hospodářský výbor schválil – a říkali – my ne, my jsme v menšině, my jsme jiného názoru. A mají pravdu. Takže zkusme to nedělat i teď, i když jsme si ty role prohodili. Mně to sice moc nevadí, ale pan poslanec Urban má naprostou pravdu. Ale byli to vládní poslanci, kteří takhle nejenom hospodářskému výboru, ale všem ostatním výborům kvůli tzv. fiktivnímu přesunu peněz jakoby úspor do vládní rozpočtové rezervy... Takže chudáci poslanci se s tím mazali, pak jsme to celé poškrtnuli, nebo resp. vládní poslanci to celé poškrtnuli... A ještě to bylo jinak – napsal to někdo na Ministerstvu financí a teď nevím, který poslanec to podepsal. Ale to je standardní, to nekritizuji, to byl zcela běžný postup. To jsme přenesli do vládní rozpočtové rezervy, my jsme to tady kritizovali, takže si o tom rozhoduje vláda. Je to legitimní, je to v pořádku. Ale souhlasím s tím, kdybychom to chtěli zopakovat, tak je zbytečné se nějakým projednáváním trápit, když je tady někdo jiný, který bude mít kompetenci to přepsat. A je to jenom o slušnosti, že respektuji názor odborného výboru. Mimochodem, v každém výboru má vládní většina většinu, což je opět v pořádku, opět to nekritizuji. Občas je nějaký opoziční předseda, ale ta většina existuje.

Věřme tomu – já věřím spolu s panem poslancem Urbanem, kterého si pamatuji jako korektního předsedu hospodářského výboru, že to byla výjimka. Bylo to takové divné období, kdy rozpočet byl schválen, ale všichni tvrdili, že to není jejich. Pro mě dosti komicky. Když pro něj hlasuji, tak nemůžu říct, že není můj. A doufám, že se to letos nebude opakovat. Za

sebe říkám, že jako člen rozpočtového výboru budu respektovat doporučení a usnesení ostatních výborů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, včetně dodržení času. Řádně přihlášen do diskuse je pan poslanec. Takže s technickou pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji, pane místopředsedo. Na váženého kolegu a kamaráda pana poslance Urbana mi budou stačit dvě minuty. Ten mluvil o jiném rozpočtu, než mluvili pánové z pravé strany. Ti mluvili o projednávání rozpočtu nezávislých kapitol na rok 2015. Pan kolega mluvil o projednávání rozpočtu na rok 2014. Rozpočet jsme zdělili v podstatě od Kalouska a Rusnoka. A koalice se, pane kolego, domluvila, že bude hledat nějaké úspory v řádu 3,5 mld. korun. Proto v rozpočtovém výboru došlo ke krácení jednotlivých kapitol. Proto došlo i k pokrácení kapitol, které ctěný hospodářský výbor projednává, které projednal v nějakém objemu a rozpočtový výbor potom upravil v souladu s koaliční dohodou.

Druhá poznámka se týká už ale tématu. Trošku mě mrzí od kolegů z TOP 09, že se tady teď tak berou za ombudsmana nebo úřad veřejného ochránce práv, ale přitom vím, a byl jsem v petičním výboru dlouhá léta, že jaksi s ombudsmanem problém měli, že moc veřejného ochránce práv neuznávali. To si myslím, že je trošku divné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou je přihlášen pan poslanec Laudát. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já začnu od konce. Ať tady zvedne z petičního výboru z uplynulých období, a byl jsem tam od roku 2006, ruku ten, kdo si myslí, že jsem tam působil destruktivně proti ombudsmanovi nebo teď proti paní ombudsmance. Prosím sem s tím. Já jsem zpravodajoval závěrečné účty této kapitoly, čtvrtletní i výroční zprávy ombudsmana ještě za dob ctihodného pana Motejla. Tak ať tady zvednou ruku ti, co tady jsou, včetně paní předsedkyně, jestli má prostě pocit, že jsem někdy byl ten, kdo mydlil schody ombudsmanovi. To za prvé.

Za druhé se musím zastat pana předsedy rozpočtového výboru. V řadě věcí tam je chaos, ale to není jeho vinou. Je to vinou rozkladu Ministerstva financí. (Veselost v řadách poslanců ANO.) Tak se smějte. On vás ten humor brzy přejde, protože to je ministerstvo, které je životně důležité, a když tam lítá navyšování střednědobých výdajových rámců bez jediného slova, bez důvodové zprávy, jenom cár usnesení, bez toho, že by pan ministr dokonce byl schopen vysvětlit, o jaký materiál jde, a vrací se k takzvané rozkradené minulosti, a má to svoje patero, které pořád mele doted', tak tady nedošlo k souladu rozpočtů těchto institucí s Ministerstvem financí. Navíc už poté, co byly odevzdány příslušné návrhy rozpočtů z těchto institucí do Sněmovny, tak 14 dní potom se vláda rozhodla, že změní parametry, a připomínky Ministerstva financí byly v duchu, že porušily to a to usnesení, které ale bylo vlastně až poté, co materiály tady ve Sněmovně byly. Tak takovýhle chaos ministerstvo produkuje. Ostatně zastupující pan ředitel, protože příslušnému náměstkovi to nestálo za to, aby tam přišel, a je mi jedno z jakých důvodů, tak tam trpěl úředník, a pak došlo dle mého názoru k vynucenému kompromisu. To jenom na upřesnění. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktickou má pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne ještě jednou. Vážení kolegové a vážené kolegyně, při průběhu této debaty se začínám vážně zamýšlet nad tím, zda nenavrhu, zda by poslanci Parlamentu České republiky neměli skládat zkoušku, zda jsou schopni rozumět česky psanému textu nebo česky mluvenému proslovu. Bod, který projednáváme, zní zpráva o činnosti veřejného ochránce práv. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. V tento moment neeviduji nikoho řádně přihlášeného do všeobecné rozpravy a ani s faktickou poznámkou. Je tomu tak. Z toho důvodu tedy končím všeobecnou rozpravu. Táži se, zda se chcete ujmout závěrečného slova. Paní ombudsmanko, chcete se ujmout závěrečného slova? Nechcete. Máte slovo. Paní poslankyně Pěnčíková.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Děkuji za slovo. Já jsem tedy překvapená, že souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv vyvolala takovou diskusi a trochu se nám stáhlo úplně mimo. Ale už nebudu zdržovat. Jen odkážu na návrh usnesení, které jsem tady přečetla a které máte k dispozici jako tisk 147/1. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní přistoupíme k rozpravě podrobné. Táži se, zda se někdo chce přihlásit do podrobné rozpravy. Nikoho neeviduji. V tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se paní ombudsmanky, zda v tomto případě chce mít závěrečné slovo. Budete mít závěrečné slovo. Mikrofon je váš.

Veřejná ochránkyně práv Anna Šabatová: Chci poděkovat Sněmovně za projednání a požádat ji, aby se podívala do zprávy a hledala tam nějakou inspiraci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní budeme hlasovat o návrhu usnesení, ale mám zde požadavek na odhlášení. Já vás, kolegyně a kolegové, všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili do systému. Pokud nebude mít námitek, tak navrhuji hlasovat o návrhu usnesení petičního výboru, což je sněmovní tisk 147/1, které je přesněji formulováno. Chci se zeptat, zda někdo vznášíte námitku proti takto navrženému hlasování. Nevidím.

V tom případě dám hlasovat o návrhu usnesení, jak bylo předneseno.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Je to hlasování pořadové číslo 133. Kdo je proti? Končím hlasování pořadové číslo 133.

Přítomných je 121 poslanců, pro bylo 119, proti žádný. Návrh usnesení byl schválen.

Chtěl bych poděkovat paní ombudsmance za její práci, aby byla trpělivá. Předpokládám, že tak jak byla projednána dnešní zpráva o činnosti veřejného ochránce práv, jsme plně vyčerpali téma. Paní ombudsmanko, přeji vám hodně sil do vaší práce, ať se vám daří. Na shledanou. (Potlesk napříč sálem.)

Nyní předávám řízení schůze panu místopředsedovi, protože sám tento bod budu předkládat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dobré dopoledne. Podle schváleného pořadu schůze, vážené paní poslankyně a páni poslanci, paní ministryně, je na programu bod

**Návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání
/sněmovní dokument 974/**

Tento materiál vám byl doručen a obsahuje usnesení organizačního výboru č. 78 z 18. června 2014. Prosím nyní pana místopředsedu Jana Bartoška, aby z pověření organizačního výboru předložené návrhy uvedl. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, jak bylo řečeno, podvýbor organizačního výboru pro přípravu návrhů na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání projednal dne 12. června 2014 tyto návrhy, které následně doporučil organizačnímu výboru, aby s nimi vyslovil souhlas a předložil je na 10. schůzi Poslanecké sněmovny. Organizační výbor tyto body včera předjednal, schválil a doporučil Poslanecké sněmovně ke schválení.

Já bych nyní přečetl, jaké řady jsou navrženy resp. jací nominanti jsou navrženi pro jednotlivé řady.

Propůjčení řádu T. G. Masaryka, budu číst po jménech:

Konstantinu Babickému, in memoriam

Tat'janě Bajevové

Larise Bogorazovové, in memoriam

Jiřímu (George) Bradymu

Vadimu Deloneovi, in memoriam

Vladimíru Dremľjugovi

Viktoru Fajnbergovi

Natalii Jevgenjevě Gorbaněvské, in memoriam

Milušce Havlůjové

prof. Ing. Felixu Kolmerovi, DrSc.,

prof. Tomáši Kostovi

Pavlu Litvinovi

JUDr. Jiřímu Navrátilovi

prof. Dr.Ottovi Pickovi

Ing. Arturu Radvanskému, in memoriam

Oldřichovi Stránskému

Karlu (Carlo) Weirichovi, in memoriam

Dále navrhuje udělení Medaile za hrdinství:

MUDr. Jaromíru Klikovi

plk. Janu Skopalovi

Igoru Šmelkovi

plk.v.v. Pavolu Švecovi

P. Josefu Štemberkovi, in memoriam

P. Josefu Toufarovi, in memoriam

Dále udělení Medaile za zásluhy:

PhDr. Josefu Groušlovi

prof. Dr. Carlu Horstu Hahnovi

prof. Helgimu Haraldssonovi

Eduardu Harantovi

prof. PhDr. Ivanu Hlaváčkovi, CSc.

prof. PhDr. Zdeňce Hledíkové, CSc.

Jiřimu Holíkovi

Otakaru Hořínkovi

Mgr. Drahoslavě Kabátové

doc. PhDr. Zdeňku Klanicovi, DrSc.

akad. soch. Milanu Knoblochovi

Mons. Bohumilu Kolářovi

RNDr. Josefu Kubátovi

Petru Novákovi

prof. MUDr. Janu Pirkovi, DrSc.

doc. MUDr. Leopoldu Plevovi, CSc.

Janu Přidalovi

PhDr. Bohumilu Samkovi

prof. PhDr. Jiřímu Slámovi, CSc.

doc. Ing. Ladislavu Slonkovi, CSc.

doc. Ing. Juditě Šťouračové

PhDr. Jaroslavu Šturmovi

Jakubu Vágnerovi

prof. MUDr. Jaromíru Vašků, DrSc.

pplk. Františku Venturovi, in memoriam

Jiřímu Zvolánkovi

Přečetl jsem jména a navržená vyznamenání.

Návrh na usnesení je

Poslanecká sněmovna předkládá prezidentu republiky podle § 8, zákona č. 157/1994 Sb., o státních vyznamenáních České republiky návrhy

1. na propůjčení řádu Tomáše Garrigua Masaryka uvedené pod čísly 1 až 17,
2. udělení medaile za hrdinství uvedené pod čísly 1 až 6 a
3. udělení medaile za zásluhy uvedené pod čísly 1 až 26.

Přičemž dávám návrh, aby se hlasovalo po blocích, tedy po jednotlivých řádech, potažmo medailích. To znamená, abychom hlasovali třikrát, po jednotlivých blocích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi. O způsobu hlasování se pobavíme v podrobné rozpravě.

Otevíráám všeobecnou rozpravu. Mám do ní jenom faktickou... nemám, pan kolega Běhounek se odhlásil, takže nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Ptám se, zda se hlásí někdo z místa? Nikdo se nehlásí. Obecnou rozpravu končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, jestli je potřeba, aby pan předkladatel, pan místopředseda Bartošek, opakoval ten svůj návrh. Není tomu tak. Má někdo jiný návrh, tedy hlasovat najednou nebo po těch blocích. Zatím je předloženo hlasovat o jednotlivých blocích. Pokud není jiný návrh, budeme to respektovat.

Budeme tedy hlasovat nejdříve blok návrhů na udělení státního vyznamenání Řádu T. G. Masaryka 1 až 17.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 134 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 134, z přítomných 130 bylo 118 pro, proti nikdo, bylo přijato.

Nyní Medaile za hrdinství 1 až 6.

Zahájil jsem hlasování číslo 135 a ptám se kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 135, z přítomných 130 bylo pro 99, proti nikdo, návrh byl přijat.

Nyní třetí hlasování, a to Medaile za zásluhy, 1 až 26.

Hlasování pořadové číslo 136, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 136, z přítomných 130 bylo pro 122, proti nikdo, návrh byl přijat.

Můžeme tedy hlasovat o usnesení jako o celku. Předložím text usnesení: "Poslanecká sněmovna předkládá prezidentu republiky podle § 8 zákona č. 157/1994 Sb., o státních vyznamenáních, návrhy na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání spolu s charakteristikami kandidátů, které jsou obsaženy ve sněmovním dokumentu 974."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 137 a ptám se kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 137, z přítomných 130 pro 122, proti nikdo, návrh byl přijat. Můžeme tedy odeslat dokument panu prezidentovi.

Končím bod číslo 113, děkuji panu místopředsedovi Bartoškovi.

Předám řízení schůze a budeme pokračovat podle pořadu, jak je schválen.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne milé kolegyně, milí kolegové, budeme se zabývat bodem č. 68, jímž je

68.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky

**k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou
a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových
záležitostech, která byla podepsána v Nassau dne 6. března 2014
/sněmovní tisk 204/ - první čtení**

Předložený návrh uvede – a asi neuvede, protože není přítomen místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš, který pověřil pana ministra vnitra, aby tento návrh uvedl. Proto prosím pana ministra vnitra, aby se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Nepověřil, požádal, pardon.

Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych odůvodnil vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech. Dohoda byla podepsána dne 6. března 2014 v Nassau. Za ČR ji podepsal velvyslanec ČR pan Jaroslav Zajíc, za vládu Bahamského společenství státní tajemník pro finance Michael Halkitis.

Je vhodné v této souvislosti připomenout, že Ministerstvo financí ve spolupráci s Generálním finančním ředitelstvím vede řadu jednání s jurisdikcemi s preferovaným daňovým režimem, která prozatím vyústila ve sjednání 13 konečných návrhů textů dohod o výměně daňových informací, a to včetně této, kterou tu dnes předkládám, z nichž 8 je již platných a vyhlášených ve Sbírce mezinárodních smluv. Zbývající dohody jsou v současné době v různých fázích legislativního procesu. To vše s cílem posílit systém mezinárodní výměny informací tak, aby pokrývala také jurisdikci, která svým daňovým režimem ne zcela vyhovuje principům spravedlivé daňové soutěže, a umožňuje tak snižování daňových příjmů v ostatních státech mezinárodního společenství, tedy i v ČR.

Předložená dohoda byla sjednána podle vzorového textu schváleného usnesením vlády č. 227 a to ze dne 22. března 2010 a plně vyhovuje standardům OECD pro mezinárodní výměnu informací v daňové oblasti. Předmětem dohody jsou platné daně zavedené právními předpisy smluvních stran. Informace poskytnuté na základě této dohody podléhají tzv. daňové mlčenlivosti. Uzavřením dohody získá ČR možnost dožádání příslušného orgánu smluvního státu s informacemi, které jsou předvídatelně významné pro zjištění a stanovení úhrady daní, včetně vyšetřování nebo stíhání daňových trestných činů. Smluvní strany se zavazují na žádost druhé strany poskytnout také informace, které jsou v držení bank nebo jiných finančních institucí. Kromě možnosti doměření daně tak lze od těchto opatření očekávat zvýšení daňové disciplíny tuzemských daňových rezidentů do budoucna. Sjednání této dohody by mělo mít také příznivý fiskální dopad na příjmy ČR a současně přispět ke zvýšení prevence finanční kriminality obecně.

Jurisdikce s preferenčním daňovým režimem do současné doby odmítaly spolupráci v oblasti výměny daňových informací a neměly s ČR uzavřenu žádnou mezinárodní dohodu zavazující je k takové výměně. Sjednání této dohody o výměně informací tak lze považovat za úspěch ČR při vyjednávání na mezinárodním poli daňových smluv.

Děkuji vám za pozornost a doporučuji proto Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s ratifikací této předmětné dohody. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi a nepověřím ho, ale požádám ho, aby se ujal místa u stolku zpravodajů jako navrhovatel, a také požádám, aby se

ujala slova zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, paní ministryně, vážené kolegyně, kolegové, já jsem se tak na to připravovala, těšila jsem se ke všemu ještě na pana ministra financí, tedy tímto řečeno, ale chápu, že díky připravovanému projektu Kobra jste určitě v kontaktu zejména v takovýchto smlouvách a dohodách, které se připravují, takže to, co mám připraveno, co jsem chtěla říci, řeknu v bleděmodrém podobně – všechna data, která zde již byla řečena, kdy došlo k podpisu – v roce 2010, kdy byl připraven už takový vzor dohod o výměně informací v daňových záležitostech, takže bych se opakovala. Takže toto nebudu již říkat.

Maximálně zde řeknu takovou zajímavost o Bahamách. Nevím, kdo z vás ví, když Kryštof Kolumbus roku 1492 jel objevovat Ameriku, tehdy ještě nevěděl, kam jede, tak první z těch ostrovů byl právě jeden z ostrovů Bahamského společenství, čili San Salvador.

A abych šla k věci, k této dohodě se opět vrátím, tak sama vím, že to je přínos v rámci daňových úniků a pro ČR do budoucna velmi prospěšné. A maximálně, tuším, že to pan ministr neříkal, tak ještě doplním, že už máme takovéto dohody v rámci mezinárodních smluv v platnosti například s republikou San Marino, o ostrovem Man, Jersey, s vládou Bermud atd. Je jich ještě více. Některé jsou ještě v legislativním procesu. Takže já osobně podporuji postoupit tuto dohodu do druhého čtení a přikázat zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. My určitě vyřídíme, že jste se těšila na pana ministra financí. Jemu to určitě udělá radost.

Otevírám obecnou rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova, o která evidentně není zájem, a budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo nějaký jiný návrh? Nemá. Já tedy přivolám naše kolegy z předsálí.

A zahajuji hlasování o tom, abychom přikázali tento návrh zákona k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 138, přihlášeno 135 poslankyň a poslanců, pro 116, proti žádný.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce a končím první čtení tohoto tisku.

Nyní budeme projednávat bod číslo

70.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o Mezinárodní finanční korporaci vyplývající z usnesení Správní rady IFC č. 256 ze dne 9. března 2012
/sněmovní tisk 217/ - první čtení**

I tento předložený návrh uvede v zastoupení pana ministra financí pan ministr vnitra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Předem se omlouvám všem prostřednictvím pana předsedajícího, které jsem zklamal, že tu není pan ministr financí. Budu mu tlumočit také.

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládám Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací návrh na přijetí změny Dohody o mezinárodní finanční korporaci vyplývající z usnesení Správní rady IFC č. 256 o změně stanov a selektivním navýšení kapitálu v roce 2010 v souladu s čl. 8 stanov IFC. Schválené rozhodnutí správy rady č. 256 navrhuje na základě zasedání společného ministerského výboru rady guvernérů banky a fondu převod reálných zdrojů v dubnu 2010, navýšení podílu základních hlasů na pevně danou úroveň 5,55 % z celkového počtu hlasů. Tato skutečnost zabrání do budoucna snižování podílu základních hlasů, a tím ochrání hlasovací sílu země s malým počtem hlasů, resp. rozvojových a transformujících se zemí. V tomto smyslu se tedy navrhuje změna čl. 4 části 3 písm. a) dohody. V případě ČR zůstává hlasovací podíl zachován, a to na úrovni 0,38 %, a to bez jakýchkoliv dopadů na státní rozpočet.

Přijetí uvedené změny dohody o IFC má povahu změny mezinárodní smlouvy prezidentské kategorie, nevyžaduje změnu ve vnitrostátních právních předpisech ČR. Nedotýká se závazků obsažených v jiných mezinárodních smlouvách, kterými je ČR vázána, a je v souladu s právem EU. Evropská unie tuto změnu také podporuje. Přijatá dohoda o IFC nebude mít žádný dopad na státní rozpočet ČR.

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila s ratifikací předložené změny souhlas. Děkuji vám za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi vnitra a poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec René Číp. Prosím, pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, jak již bylo řečeno poměrně zevrubně, změna této dohody nevyžaduje změnu ve vnitrostátních právních předpisech České republiky, nedotýká se ani závazků obsažených v jiných mezinárodních smlouvách, kterými je Česká republika vázána, a je tudíž v souladu s právem Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Nehlásí-li se nikdo, končím obecnou rozpravu. O závěrečná slova patrně není zájem.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání taktéž zahraničnímu výboru. Má někdo nějaký jiný návrh? Nemá nikdo jiný návrh. Budeme tedy hlasovat o přikázání k projednání tohoto tisku zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování o tomto přikázání. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 139, přihlášeno 139 poslankyň a poslanců, pro 110, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Končím prvé čtení sněmovního tisku číslo 217.

Dostáváme se k bodu číslo

90.

**Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu
v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování
audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2012
/sněmovní tisk 130/**

Zprávu projednal volební výbor. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 130/1. Já nyní prosím pana poslance Martina Komárka, zpravodaje volebního výboru, aby informoval ctěnou Sněmovnu o jednání výboru a přednesl nám návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já si dovoluji říci pár slov nejen k tomuto bodu, ale i k následujícímu, to znamená, že shrnu svoje postřehy nebo to, co jsme probrali ve volebním výboru jak ke zprávě z roku 2012, tak ke zprávě z roku 2013, a v příštím bodu už jenom stručně přednesu usnesení.

Volební výbor se seznámil s prací Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, konstatoval, že svou práci dělala dobře, hospodárně, ale na druhou stranu dnes, když už rada není jakýmsi suverénem v udělování licence a licence se udělují prakticky automaticky, je otázkou, zda nezměnit legislativně nějaké její kompetence.

Nebudu zdržovat ani nebudu mluvit o jiných věcech. Jenom chci poprosit, aby se všichni, kdo mají zájem o práci médií, případně o regulaci médií, a mají k tomu legislativní podněty, obrátili na mne nebo přímo na komisi, kterou vede bývalá předsedkyně Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, nyní náměstkyně pana ministra kultury, paní dr. Kalistová. Tato komise zasedá a sbírá podněty k jakési generální opravě mediálních zákonů.

Jinak jenom poprosím Poslaneckou sněmovnu, aby schválila následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Zprávu o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2012 dle sněmovního tisku číslo 130." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Poprosím, aby se pak v podrobné zprávě odkázal na tento svůj návrh usnesení, který právě přečetl.

Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které vidím přihlášku paní poslankyně Niny Novákové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych si dovolila jenom jako místopředsedkyně volebního výboru doplnit pana předsedu, a sice v té věci, že jsme vlastně v diskusi došli k tomu, že v okamžiku, kdy nějakým způsobem se kriticky vyjadřujeme ke zprávám našich veřejnoprávních médií, tak vlastně vyšlo najevo, že oni nemají vůbec od nás přesné zadání, že to, co někomu připadalo, že je velmi podrobné, někomu připadalo, že tam je naopak nedostatek informací. V podstatě asi tím hlavním úkolem, který nás teď čeká, je, že bychom měli skutečně dát takové zadání, aby i naše kritika byla objektivní a nezůstala na úrovni – někomu se to líbí, někomu se to nelíbí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Novákové. Dále se o slovo hlásí předkladatel pan poslanec Komárek. Prosím.

Poslanec Martin Komárek: Aniž bych chtěl polemizovat s váženou a milou kolegyní, ano, k tomu jsme došli, ale nad zprávami o činnosti rozhlasu a televize, nikoliv nad zprávou o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Tyto zprávy budeme probírat, doufám, v následujících minutách.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Ptám se, kdo další se hlásí o slovo. Není nikdo takový. Končím tedy všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Komárek: Já si jenom dovolím přihlásit se ke svému návrhu usnesení. Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Známe návrh usnesení. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Není nikdo takový. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Návrh usnesení vám byl přednesen a já o něm nyní dám hlasovat.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 140, přihlášeno 136 poslankyň a poslanců, pro 107, proti žádný. Návrh usnesení byl přijat a schválen. Děkuji a končím projednávání sněmovního tisku 130.

V návaznosti na tento tisk se dále budeme zabývat sněmovním tiskem 131, jímž je

91.

Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2013 /sněmovní tisk 131/

Zprávu projednal volební výbor a usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 131/1. Prosím opět zpravodaje volebního výboru pana poslance Martina Komárka, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Pane předsedající, dámy a pánové, já odkážu na své vystoupení před dvěma třemi minutami a pouze přečtu usnesení, které říká, že volební výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Zprávu o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2013 dle sněmovního tisku 131." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku předsedy poslaneckého klubu Občanské demokratické strany pana poslance Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nevím, kolik kolegyně a kolegů mělo dostatek prostoru se seznámit s těmi zprávami. Ony, přestože působí identicky a pan předseda volebního výboru řekl, že už vlastně o roku 2013 řekl ve zprávě za rok 2012, tak je tam jedna velká změna a jedna novinka. Je to na stranách 35 až 41, pak je to v příloze. Je to vodňanské kuře.

Je to problém, který rada jako orgán státní správy řešit musela na podnět našich občanů, a ten problém je velmi komplikovaný. Zjednodušeně řečeno, zákon popisuje, jak se mají chovat politické strany v období předvolebních kampaní, v předvolebním období. Dokonce veřejnoprávním institucím ukládá jisté povinnosti ke všem kandidujícím subjektům. V roce 2013 – a o tom hovoří tato zpráva – se poprvé kdy probíhají v demokratické České republice volby, objevil nový fenomén, že v tom samém období se vyskytují obchodní sdělení, to znamená reklama privátních firem, v nichž vystupuje jako hlavní hrdina protagonista, který současně vystupuje v politických spotech a v politické reklamě. Na rozdíl od té politické reklamy, kdy zákon řeší, na kterých kanálech to být může, na kterých nemůže, jaké mají být podmínky zejména těch veřejnoprávních, otázku obchodního sdělení zákon vůbec neřeší. Doporučuji k prostudování. Myslím si, že je to věc, kterou budeme muset nadále sledovat a konzultovat. Rovnou přiznám, že to není úplně jednoduché a není to jednoznačné. Nechci tady vynášet soud.

Když jsme se o tom přeli na volebním výboru, tak pan předseda volebního výboru pan poslanec Komárek říkal: tak to upravme zákonem. To je sice možné. A já jsem říkal, že podle mě je lepší, když budeme dodržovat standardy a normální stav a v období volebních kampaní nikdo z těch, kteří kandidují, nebude používat obchodní sdělení. Možná to není přímo v rozporu se zákonem. Že to je na hraně zákona, to si myslím, že vnímáme. A nemyslím si, že máme týdně, měsíce a roky hledat řešení, jak upravit pravidla pro obchodní sdělení. Jestli potom, když někdo bude kandidovat v komunálních volbách a bude to živnostník, jestli může mít někde v místním plátku napsáno: já nabízím služby, výměny oken, zateplení, malířské nebo podobně; nebo pak na krajské úrovni někdo, nebo na centrální úrovni někdo jiný.

Byl bych rád, abychom tu debatu neviděli jako útok na ministra financí, protože ten problém je obecný. On se objevil poprvé. Říkám, musíme si uvědomit, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání je nezávislý orgán státní správy, přestože mnozí to vnímají podobně jako Radu České televize a Radu Českého rozhlasu. Je to úplně jiný případ. V těch dvou případech zastupují koncesionáře, kdežto tady takzvaná "velká rada" přísně postupuje podle zákona. To znamená nezastupuje koncesionáře, nezastupuje voliče, nezastupuje občany, ale dohlíží na pravidla v dané oblasti.

A já myslím, že na volebním výboru se ta debata povede. A byl bych rád, kdybychom ji vedli bez toho politického zabarvení a neviděli jsme v tom případně útok opozice, protože ten problém, jak říkám, existuje. Objevil se poprvé, alespoň v tom větším nebo celostátním měřítku. Možná už existoval i v tom lokálním, to nedokážu popsát nebo věrohodně potvrdit či vyvrátit. Ale myslím, že bychom se tím zabývat měli.

Ale za sebe říkám, že by bylo mnohem lepší, kdyby existovala nějaká korektní dohoda těch, kteří kandidují, že to nebudou dělat. Myslím, že ty firmy nezkrachují, když těch šest nebo čtyři týdně zrovna nepoběží mohutná reklamní kampaň na nějaký produkt, než složitě hledat zákonné vymezení. Tím pádem musíte také hledat někoho, kdo to bude kontrolovat, aby to zas nebylo používáno v politickém boji jako neoprávněné. A současně, aby to mělo nějaký smysl, když už to zavedeme a někdo to má kontrolovat, museli bychom vymyslet nějaké sankce. Tady je to velmi složité, protože když už budou ekonomické sankce, tak to nahrává těm bohatým. A když budou politické, tak je to velmi, velmi problematické a bije se

to s ústavním právem občanů vybrat si své zastupitele, ať už na komunální, krajské nebo celostátní úrovni.

Omlouvám se. Doporučuji v souladu s návrhem pana předsedy tu zprávu schválit, a říkám, že jsme připraveni o tom vést korektní debatu bez politických konotací, jakoby jednosměrných útoků. Takhle jednoduchý, takhle černobílý ten problém prostě není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající. Já bych byl hrozně rád, kdybychom v Poslanecké sněmovně uzavřeli dohodu, že nebudeme odbíhat od tématu. A také se nám to nepodaří. Čili já úplně nevěřím, že je možné, aby všichni podnikatelé, kteří kandidují, ať jsou z jakékoliv strany, uzavřeli nějakou korektní dohodu. Proto jsem osobně přesvědčen, že my jako Sněmovna bychom tento problém, který se neobjevil poprvé, měli řešit legislativně nebo úpravou pravidel hry.

Ale to není nějaká útočná polemika s panem kolegou Stanjurou. Možná jsou obě řešení. Pokud taková dohoda bude, budu nadšen. Pokud bude dohoda, že se tady ve Sněmovně budeme bavit pouze slušně a korektně, budu ještě nadšenější.

Tato věc se ovšem netýkala našeho stanoviska ke zprávě Rady pro rozhlasové a televizní vysílání v roce 2013. My jsme její postup nekritizovali. Rada měla takovýchto stížností a problémů několik desítek a my jsme konstatovali, že s každým tím problémem se vyrovnala. Já si myslím, že rada neměla precedens, neměla zákon, podle kterého by postupovala. Ona konstatovala, že i toto obchodní sdělení bylo v souladu se zákonem. Čili já to jenom vysvětluju. Nešlo o kritiku práce rady, ale upozornění. Pan kolega Stanjura upozornil na problém, který i podle mě existuje. Já se jenom liším v názoru na jeho řešení. Podle mě by to mělo spíše být upraveno zvláštním zákonem než pouhou gentlemanskou dohodou, protože moje krátká zkušenost ze Sněmovny mě přesvědčuje o tom, že spoléhat na gentlemanské dohody by bylo naivní. Natolik jsem se už vychoval.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Nikoho takového nevidím. Končím tedy všeobecnou rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné. V té má slovo pan poslanec Komárek. Prosím.

Poslanec Martin Komárek: Já se jenom přihlásím ke svému návrhu usnesení. Děkuji, pane předsedající.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, jestli se hlásí někdo další do podrobné rozpravy. Nevidím nikoho, neviduji. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o usnesení tak, jak jej navrhl projednat zpravodaj volebního výboru pan poslanec Komárek.

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 141, přihlášeno 137 poslankyň a poslanců, pro 107, proti 3. Návrh usnesení byl schválen.

Dále se budeme zabývat bodem číslo

96.
**Účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti
Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2013**
/sněmovní tisk 151/

Tento materiál uvede paní ministryně pro místní rozvoj Věra Jourová. Prosím, paní ministryně, máte slovo. (Hluk v sále.)

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji si dnes předložit dva dokumenty, a to Účetní závěrku a výroční zprávu o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2013. Budu používat zkratku SFRB, jenom předesílám.

Rok 2013 byl –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, paní ministryně, já si ctěné kolegy dovoluji požádat o klid, zvláště proto, že mluví dáma. Děkuji.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Děkuji. Rok 2013 byl pro Státní fond rozvoje bydlení významný. Jako správné a strategické se ukázalo rozhodnutí vyplývající z koncepce bydlení do roku 2020 ukončit poskytování dotací a státní podporu poskytovat formou nízkouročených úvěrů. Tato změna finančního řízení fondu šetří prostředky fondu, ale také a především umožní poskytnout podporu i v budoucnu. To znamená, vracíme se zpátky od dotací k revolvingovému způsobu financování. To znamená, protáčíme peníze. Zároveň byla zahájena implementace pilotního programu Jessica, který nám umožňuje využívat i peníze z evropských fondů na návratnou formu podpory bydlení.

Příjmy fondu byly: Schválený rozpočet SFRB na rok 2013 v oblasti příjmů činil 855,59 milionu korun. Skutečné příjmy fondu, včetně holdingového fondu v roce 2013, dosáhly částky 967 milionů korun, to je o 13,1 procenta vyšší než příjmy rozpočtované. Vliv na vyšší objem příjmů měl především vyšší objem splátek z poskytovaných úvěrů z titulu předčasného splácení úvěrů, úrokové výnosy, příjmy z vratek a vyměřených sankcí k dotacím poskytnutých v předchozích letech.

Bohužel musím zároveň konstatovat, že příjmy fondu byly negativně ovlivněny povinným převodem finančních prostředků do České národní banky. SFRB generoval ročně výnosy z dočasně volných zdrojů ve výši asi 200 milionů korun ročně. V roce 2012 pro srovnání činily tyto výnosy 203 milionů. Vlivem změny zákona 218 z roku 2000 došlo k dramatickému snížení těchto výnosů, a tím ke snížení příjmů, výsledků finančního hospodaření a zhoršení hospodářského výsledku SFRB o částku asi 100 milionů oproti výsledkům minulých let. V průběhu roku 2013 byly finanční prostředky SFRB převedeny do ČNB. Došlo tak k ukončení termínovaných a spořicích vkladů a uzavření účtů u komerčních bank. V současnosti jsou veškeré finanční prostředky uloženy u České národní banky, a to s nulovým úročením. To znamená, že ty peníze nám nikterak nepracují a nevydělávají nám.

V oblasti výdajů byly uzavřeny smlouvy o poskytnutí úvěrů v rámci programu Panel v objemu 346 mil. korun na opravu více než 3 tis. bytů plus byly uděleny přísliby o poskytnutí úvěrů ve výši 137 mil. korun a aktivní žádosti ve výši 103 mil. korun ke zpracování v letošním roce. V oblasti výstavby nájemních bytů byly uzavřeny smlouvy za 213 mil. korun na výstavbu 223 bytů a z toho bylo 153 bytů pro seniory. Do roku 2014 byly

potom převedeny přísliby v objemu 113 mil. korun a aktivní žádosti v objemu 133 mil. korun. V rámci realizace pomoci při odstranění následků povodňových škod byly uzavřeny dvě smlouvy s fyzickými osobami, a to ve výši 1 mil. korun.

V případě výplat dotací se jednalo o mandatorní výdaje vyplývající ze smluvních závazků fondu z předchozích let, kdy se ještě dávaly dotace, jejichž výši nelze měnit, a k výplatám došlo ve výši 898 mil. korun v případě úrokových dotací v programu podpory rekonstrukcí, modernizací a zateplování bytových domů v rámci tzv. programu Panel. Padesát pět milionů korun potom bylo vynaloženo u dotací mladým lidem formou snížení jistiny při narození dítěte ve výši 30 tis. korun. Výplaty dotací byly realizovány z aktiv SFRB. Fondu nebyla poskytnuta dotace ze státního rozpočtu, přestože dle § 2 odst. 3 zákona č. 211/2000 Sb., má obdržet dotaci ze státního rozpočtu každoročně, a to nejméně ve výši skutečných výdajů určených schváleným rozpočtem na poskytování nenávratných dotací.

Do výdajů se promítly také náklady na realizaci podpor ve výši 105 mil. korun a správní výdaje fondu v objemu 54 mil. Ke konci roku 2013 měl fond 55 zaměstnanců. Programové výdajové položky roku 2013 byly z převážné části naplněny, v rámci jednotlivých programů byly vyplaceny podpory v celkové výši 1 267 055 korun. V míře vymezené objektivními okolnostmi fond splnil úkoly vyplývající ze schváleného rozpočtu na rok 2013.

Účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti fondu byly řádně projednány výborem fondu a schváleny dozorčí radou fondu. Vládou České republiky byla účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti fondu odsouhlasena usnesením č. 194 ze dne 24. března tohoto roku. Dále potom výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky odsouhlasil materiály usnesením č. 37 ze dne 29. dubna 2014.

Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, navrhuji proto, aby Poslanecká sněmovna oba předložené materiály schválila. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj bylo doručeno jako sněmovní tisk 151/1 a já nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Václav Horáček a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení pro Poslaneckou sněmovnu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, na rozdíl od mé dobré kolegyňky Jany Fischerové, která se těšila na pana ministra a ten tady nebyl, tak já se těším na paní ministryni a ta tady je. (Oživení v sále.) Proto radostněji vám můžu přečíst usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj z 8. schůze ze dne 29. dubna 2014.

"Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 8. schůzi po odůvodnění Ing. Evou Helclovou, ředitelkou Státního fondu rozvoje bydlení, po zpravodajské zprávě poslance Václava Horáčka a po rozpravě přijal usnesení, kterým a) doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 151 projednat a schválit v předloženém znění, b) zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, a c) předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Poprosím ho, aby usedl vedle paní ministryni u stolku zpravodajů, a zároveň ho upozorním, že podle mých informací je paní ministryně zadaná žena.

Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se hlásí pan předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem rád, že paní ministryně kladně zhodnotila změnu z dotací na půjčky. Myslím, že to je dobrá změna.

Mám jeden dotaz, který se mi osobně nepodařilo prosadit v minulém volebním období. Já myslím, že je čas na to, abychom ten fond zrušili. Myslím si, že ty úkoly může plnit například Českomoravská záruční banka. Každé to fondové hospodaření, ať už je to tento fond, nebo Státní fond životního prostředí, nebo Státní fond dopravní infrastruktury, trochu zkresluje pohled na financování státu. Myslím, že je dobře hledat cestu ne jak omezíme ty činnosti, ale jak to dostat z těch fondů a dostat to třeba buď přímo na ministerstvo, nebo do jiných institucí, protože máme Českomoravskou záruční banku v okamžiku, kdy tam nejsou dotační tituly. De facto to už funguje jako malá banka nebo jednoúčelová banka, jestli bych to tak mohl nazvat, tak je podle mne namístě přemýšlet o tom, jestli by to nebylo efektivnější, že by se dala správa těch věcí dělat za jednodušší peníze.

A druhá věc, to je takový ten malý yetti, který se jmenuje Jessica. Já už sice skoro čtyři roky nejsem primátorem, ale v roce 2009 jsem se přihlásil, že bychom to velmi rádi v pilotu vyzkoušeli jako Opava. V roce 2009. Je 2014, slyším, že bude pilot, tak jestli potom když ne dneska, tak jestli to můžu vzít jako podnět na ministryni mimo interpelace, jestli bych mohl dostat nějakou informaci. Neberte to jako kritiku, to není ani kritika paní ministryně, spíš jestli ta Jessica fakt bude něco reálného, nebo je to takový ten fantom, ke kterému si ti primátoři a starostové už roky říkají, to je fajn, to vyzkoušíme, ale nějak se nám to pořád nedaří, abychom reálně někde něco podepsali a vyzkoušeli, zda ty samosprávy umějí zhodnocovat peníze, které si případně půjčí. I když ten princip je mi sympatický. Říkám, velmi dávno jsem se už hlásil do pilotu, ten se pak odložil, odložil, odložil. Tak nepatří to úplně k tomu, ale kdybych mohl dostat třeba písemnou informaci o tom, jak to nějak pokročilo, tak bych byl moc rád. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu ODS. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Já ještě jednu poznámku. Mě velice mrzí a nepodařilo se to ani v minulém období, že máme určitou dvojkolejnost, co se týká bytové politiky. Protože já si myslím, že produkt Jessica je výborný a samozřejmě peníze se zpátky vracejí, ale mezitím ještě Ministerstvo životního prostředí, které na té bytové politice dělá... já se domnívám, že tohle je přesná parketa Ministerstva pro místní rozvoj nikoliv pro životního prostředí. Tak to jenom poznámka.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Zareaguji na pana předsedu Stanjuru. Budu přemýšlet o zrušení SFRB, myslím, že to hned tak nebude. Samozřejmě pokud bychom našli efektivnější způsob, jakým ty podpory poskytovat, tak budeme sledovat tuhle stopu.

Co se týče Jessiky, tak tam je teď 610 mil. a máme docela problém s tím, že se ty peníze dají využívat jenom v zónách, které jsou pod těmi tzv. integrovanými plány rozvoje měst. Což omezuje tu tzv. absorpční kapacitu. Osobně jsem chtěla protáhnout ty možnosti i na jiné zóny a na jiná města a už to nešlo. Takže zatím Jessiku jedeme takto, ale budeme se snažit v novém

programovém období otevřít podobné programy revolvingové, které by měly podobným způsobem podporovat zejména nájemní bydlení a sociální bydlení v určitých lokalitách. Ale samozřejmě vypracujeme písemnou informaci. Není problém.

Co se týče podnětu pana zpravodaje, tak jsem zapoměla už, co to bylo. (Zpravodaj připomíná životní prostředí.) Životní prostředí. Roztříštěnost podpory do bydlení. Ano, teď se snažíme tu věc otvírat a řešíme s Ministerstvem životního prostředí, že by zateplování bytových domů přešlo k MMR. Já toho teď trochu zneužívám, že tady kolega Brabec není, ale my se na tom samozřejmě nějak domluvíme. Ale naši úředníci si ty kompetence hodně hlídají, zejména úředníci Ministerstva životního prostředí. Ale jenom tímto oznamuji, že ta jednání vedeme a že mně osobně taky to roztříštění přijde nelogické. My jsme to takto převzali rozjednáno, takže není to ještě úplně uzavřené. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Neeviduji žádnou přihlášku, končím tedy všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Horáček: Já se jenom přihlašuji k usnesení, které jsem tady načetl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí. Není nikdo takový, končím tedy podrobnou rozpravu. Než dám hlasovat o usnesení, které tady pan zpravodaj navrhl, tak tady eviduji žádost o odhlášení všech. Odhlášuji vás tedy všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o usnesení, které přednesl pan zpravodaj k účetní uzávěrce a výroční zprávě o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 142, přihlášeno 111 poslankyň a poslanců, pro 106, proti žádný. Návrh usnesení byl schválen. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

97.

Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2013 /sněmovní tisk 152/

Zprávu projednal rozpočtový výbor. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 152/1. Prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj výboru pan poslanec Josef Uhlík, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Díky za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, milé kolegyně, kolegové, než přednesu usnesení, rád bych vás krátce seznámil s činností finančního arbitra. Je tam pár zajímavých věcí, hlavně pro ty, kdo se chtějí nebo zabývají spotřebitelskými úvěry a problémem, který nás provází.

Finanční arbitr je mimosoudní orgán pro řešení některých soukromých sporů na finančním trhu. Arbitr vznikl k 1. lednu 2003, takže už působí jedenáct let. Od doby zřízení byl finanční arbitr součástí České národní banky. V posledních pěti letech se přijetím několika

novel zákonů postupně významně rozšířila působnost finančního arbitra, což pocítuje finanční arbitr až dnes. V současné době tak finanční arbitr řeší spory v oblasti mezi spotřebiteli a poskytovateli finančních služeb, v poskytování platebních služeb, zprostředkování nebo poskytování spotřebitelského úvěru, při kolektivním investování prostřednictvím standardního fondu, při nabízení, poskytování nebo zprostředkování životního pojištění nebo ze směnářského obchodu.

Po dobu deseti let od vzniku finanční arbitr řešil ročně jenom desítky sporů, maximálně to bylo 200 sporů v roce 2012. Rok 2013 byl ve znamení skokového nárůstu v počtu projednávaných sporů, a to až 700. Taktéž počet vyřízených dotazů se téměř zdvojnásobil, a to na 2 300. Z větší části se projednávané spory a přijaté dotazy týkaly oblasti spotřebitelských a hypotečních úvěrů, konkrétně sporů o poplatek za správu úvěrů. Finanční arbitr se musel v posledním kvartálu loňského roku vypořádat s hromadně podaným návrhem na zahájení řízení, který dosahoval více než 93 tisíc návrhů. Finančnímu arbitrovi se podařilo přijaté návrhy na zahájení řízení zpracovat a zároveň zredukovat na celkový počet 2 339 řízení spadajících k řešení v letošním roce.

Mezi aktivity finančního arbitra patří také působení v oblasti osvěty a ve zvyšování finanční gramotnosti obyvatelstva pomocí webových stránek, článků, rozhovorů publikovaných v nejrůznějších médiích, účastí na konferencích a seminářích.

Celkové výdaje na zabezpečení činnosti finančního arbitra pro rok 2013 činily 16 017 tis. korun.

Činnost arbitra zajišťovalo v průběhu roku 19 stálých zaměstnanců a nepravidelně 20 externích spolupracovníků. Za zmínku stojí skutečnost, i když se netýká zprávy za rok 2013, jak se institut finančního arbitra vypořádal s enormním nárůstem agendy. Od 1. 1. 2014 byl navýšen stav zaměstnanců celkem o 21 funkčních míst. V rozpočtových výdajích to znamená navýšení na více než dvojnásobek oproti roku 2013.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Poprosím ho, aby usedl u stolku zpravodajů. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které neeviduji... Eviduji přihlášku pana poslance Votavy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, pan zpravodaj tady v podstatě uvedl problematiku finančního arbitra za paní arbitryni – nevím, jestli byla pozvána, nebo ne na dnešní jednání. Já bych jenom chtěl zdůraznit několik věcí.

Jednak ten obrovský nárůst řízení před arbitrem oproti roku 2012, kdy to bylo 204 zahájených řízení, v loňském roce už to bylo 701 řízení, a co je zajímavé a dalo se i možná předpokládat, je, že většina z těch 701 řízení – 501 řízení – byla ohledně spotřebitelských úvěrů. Spotřebitelské úvěry jsou opravdu problém.

Teď mi možná kolegové z Úsvitu namítnou, proč jsme neschválili jejich novelu zákona, která počítala se zastropováním RPSN. Já myslím, že jsme to x-krát vysvětlovali i na rozpočtovém výboru, že tudy cesta jistě nevede, ale že je třeba se na to podívat komplexněji. A také rozpočtový výbor vyzval vládu České republiky, aby připravila novelu tohoto zákona, kde bude především řešena problematika nebankovních poskytovatelů, kterých je dneska na trhu zhruba 50 tisíc. Podnikají na základě živnostenského listu bez jakékoli kontroly. Je třeba tedy, aby byly tyto nebankovní instituce dány pod přísnou kontrolu, aby byly licencovány a aby se co nejvíce ztížily ty jejich predátorské a lichvářské praktiky.

Takže i na tom počtu přijatých stížností nebo zahájených řízení, co se týká spotřebitelského úvěru, jsem chtěl poukázat, že to opravdu problém je a že i funkce finančního arbitra má myslím své opodstatnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. (Nikdo se nehlásí.) Končím tedy všeobecnou rozpravu, pokud se nikdo nehlásí, a přistoupíme k rozpravě podrobné. V té se o slovo hlásí pan zpravodaj výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji ještě jednou. Dovolte, abych vás seznámil s návrhem usnesení rozpočtového výboru.

Rozpočtový výbor na své osmé schůzi dne 9. 4. 2014 po přednesení zprávy finanční arbitryně Moniky Nedelkové doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala usnesení tohoto znění: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o činnosti finančního arbitra za rok 2013."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. (Nikdo se nehlásí.) Neeviduji přihlášku, takže končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak jej přednesl pan zpravodaj rozpočtového výboru.

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kro je proti?

Je to hlasování číslo 143, přihlášeno 120 poslankyně a poslanců, pro 106, proti žádný. Návrh usnesení byl přijat.

Děkuji panu poslanci Uhlíkovi a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

98.

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013 /sněmovní tisk 158/

Tento sněmovní tisk projednal volební výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 158/1. Nyní prosím, aby k řečnickému pultíku přišel a slova se ujal zpravodaj volebního výboru pan poslanec Jan Birke a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, milí kolegové, volební výbor na své 12. schůzi ze dne 22. května 2014 projednal Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2013, sněmovní tisk 158, a po vyslechnutí úvodního slova předsedy České televize Mgr. Jaroslava Dědiče a zpravodajské zprávě poslance Jana Birkeho a po rozpravě přijal následující usnesení: Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2013, dle sněmovního tisku 158, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o projednání Výroční

zprávy o činnosti České televize v roce 2013 na schůzi volebního výboru." Děkuji, pane předsedající. Zároveň se přihlašuji do podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné, ve které eviduji přihlášku pana poslance Birkeho. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát. Dovolte, pane předsedající, abych seznámil Poslaneckou sněmovnu s doprovodným usnesením, které bylo přijato na volebním výboru po rozpravě.

Text usnesení volebního výboru z 12. schůze ze dne 22. května 2014 k přípravě legislativního opatření Ministerstva kultury: "Volební výbor Poslanecké sněmovny žádá Ministerstvo kultury o přípravu legislativního opatření vedoucího ke sloučení Výroční zprávy o činnosti České televize a Výroční zprávy o hospodaření České televize do jednoho dokumentu s cílem umožnit komplexní posouzení obsahu a formy společně s náklady a kvalitou vysílání České televize." To je pouze informace o doprovodném usnesení, které bylo přijato volebním výborem. Zároveň se samozřejmě připojuji k usnesení, které bylo načteno v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, pane poslanče, jestli budeme hlasovat o doprovodném usnesení i o usnesení najednou. Jestli to tak požadujete, nebo chcete zvlášť.

Poslanec Jan Birke: Myslím, že můžeme hlasovat dohromady.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, jestli někdo má proti takovému postupu námitku. Nemá, děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím a budeme hlasovat o doprovodném usnesení i o usnesení volebního výboru v tom takzvaně řádném, jak jej navrhl pan poslanec Birke. Nejprve ale eviduji žádost o odhlášení. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o usnesení volebního výboru včetně doprovodného usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 144. Přihlášeno 99 poslankyň a poslanců, pro 78, proti 7. Návrh usnesení včetně doprovodného usnesení byl přijat.

Děkuji panu poslanci Birkemu a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem, kterým se ještě před obědem budeme zabývat, je

99.

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2013 /sněmovní tisk 163/

Tento sněmovní tisk projednal volební výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 163/1. Nyní prosím zpravodaje volebního výboru pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás informoval o jednání výboru a případně přednesl návrh usnesení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Vzhledem k času se pokusím o podobně efektivní stopáž jako můj předfečník pan kolega Birke.

Český rozhlas byl diskutován ve volebním výboru ve stejný den jako Česká televize, tedy 22. května. V kostce k obsahu výroční zprávy. Je dobré připomenout, že u rozhlasu je situace stejná jako v České televizi. To znamená, podle aktuálně platné legislativy, v tomto případě je to zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, předkládá rozhlas dvě zprávy. Do konce března je to zpráva o činnosti a do konce srpna je to zpráva o hospodaření Českého rozhlasu. Mimo jiné i toto bylo diskutováno, že by tyto zprávy měly být sloučeny, a i v případě rozhlasu volební výbor přijal také doprovodné usnesení směřující k Ministerstvu kultury a říkající víceméně to samé co u České televize.

Dovolím si ale pár slov k dění v rozhlasu, které probíhalo v loňském roce, abyste měli představu. Rozhlas procházel dynamickou restrukturalizací a změnami, na rozdíl od České televize. Prvního ledna 2013 v ostrém provozu odstartoval vnitřní provoz rozdělený na takzvané sekce: sekce programu a vysílání a další sekce. Ta klíčová, právě programová, je rozdělena na centrum vysílání, centrum zpravodajství a centrum výroby. Rozhlas tím sleduje to, aby dokázal oddělit náklady na samotné vysílání, na tvorbu programu a na jeho zajištění, chcete-li na obslužné činnosti. Při diskusi byly zmíněny taky takové milníky, které rozhlas prožil v roce 2013. Byl to už zmíněný ostrý start provozu v režimu nových center, bylo to také zavedení nového loga, takzvaného rebrandingu rozhlasu. Je to vám dnes již asi známé logo, takové to R s mezerami. Dále přečíslování, přejmenování všech stanic, poměrně hodně diskutovaný vznik stanice Český rozhlas Plus jakýmsi sloučením původních Český rozhlas 6, Rádio Česko a Leonardo. Také postupná obměna struktury regionálních stanic a konečně mimořádná volební vysílání.

Volební výbor přijal své usnesení, se kterým vás seznámím, pak se k němu přihlásím a navrhuju jeho schválení. Je to usnesení č. 47, které říká, že volební výbor po vyslechnutí úvodního slova předsedy Rady Českého rozhlasu Michala Stehlíka a zpravodajské zprávě Martina Kolovratníka za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje Výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti ČRo za rok 2013, dle sněmovního tisku 163, pověřuje předsedu výboru, aby usnesení předložil předsedovi Sněmovny a zmocňuje zpravodaje, aby podal tuto zprávu." To je v tuto chvíli vše. Přihlásím se do podrobné rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji volebního výboru panu poslanci Martinu Kolovratníkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já jsem si všiml, že došlo k poměrně zásadním změnám v organizaci Českého rozhlasu i v návaznosti na to, co říkal pan zpravodaj. Bylo by dobré, kdyby ve finanční části zprávy, respektive ve zprávě, která se bude zabývat hospodařením, byla nějaká reakce na změny, které proběhly. Ale pravděpodobně ještě nebude úplně možné vyhodnotit období 2013, možná až v tom následujícím. Bylo by dobré určitě, kdyby došlo i k nějakému zhodnocení změn, co se týká kvality vysílání, případně sledovanosti. V následujících zprávách, které budou v příštích letech, jak ve zprávě o činnosti, tak ve zprávě finanční, bych chtěl, kdyby se tam zmínilo, jak se odrazila restrukturalizace na nákladech i na sledovanosti Českého rozhlasu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy všeobecnou rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné, do které se už ve všeobecné rozpravě přihlásil pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Na pana kolegu Hovorku hned budu reagovat a říkám jednoznačné ano a potvrzení. On tento problém teď skutečně existuje, protože pokud byste se začeti do zprávy o činnosti, tak vidíte jenom jakési konstatování. Když zjednoduším, suché konstatování, že vznikla stanice Český rozhlas Plus. Vznikla sloučením předchozích. Bylo zavedeno nové logo, byl zaveden nový název atd. Ale za prvé v této zprávě vůbec nevíte, kolik to stálo, jak se to promítlo do rozpočtu, ať tedy rozhlasu, nebo před malou chvílí diskutované televize, a také nevíme, jaký to mělo dopad na poslechovost. U té je zase dobré připomenout, že se dá vyhodnocovat nejdříve po roce v případě rozhlasového vysílání. Až budeme tady ve Sněmovně diskutovat na podzim druhou zprávu o hospodaření, tak se určitě budeme ptát právě na finanční stránku. Jak už jsem avizoval, budeme to směřovat po společných diskusích s Ministerstvem kultury k tomu, aby zprávy byly sloučeny dohromady do jedné, kde tedy můžete vidět změny, které ta která instituce provedla, a zároveň, jak se to promítlo do jejího hospodaření, respektive do spotřebovávání koncesionářských poplatků, které koneckonců platíme i my všichni.

K té diskusi k rozhlasu bych ještě rád zmínil, že byla poměrně náročná a dlouhá, z volebního výboru převažoval takový názor a žádost, aby se systém změnil, abychom ne pouze suše konstatovali a něco přijali, ale aby Sněmovna byla partnerem Radě Českého rozhlasu a i k ní vysílala nějaké signály. Ze strany vedení Rady Českého rozhlasu, nově zvoleného pana doktora Stehlíka, to bylo akceptováno pozitivně a myslím si, že i v tomto dojde k jistým změnám.

A ještě poslední informaci, než navrhnu usnesení a požádám o jejich schválení, tak podotknu, že v případě Českého rozhlasu jsme se dohodli, mimo oficiální usnesení, že požádáme Český rozhlas, resp. radu, písemně o některá dopřesnění těch bodů, které jsem dnes zmínil, např. rebrandingu anebo vzniku stanice Český rozhlas Plus, a toto bylo oficiálně kvitováno.

To je vše, už přetahujeme čas, takže prosím, pane předsedající, můžeme hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nemůžeme, protože eviduji ještě jednu přihlášku do podrobné rozpravy a tou je pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte své dvě minuty.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem chtěl panu zpravodaji vaším prostřednictvím jenom k té zmínce o novém programu ČR Plus říci, že ten program, který vyšel z Rádía 6, z Českého rozhlasu 6 a předtím Svobodné Evropy, se výrazně proměnil a je stále svým způsobem zajímavým komentátorským rádiem. Ale vzhledem k tomu, že se vysílá na středních vlnách a na FM je chytitelný pouze v Praze, přichází tím průběžně a téměř maligně o posluchačstvo, protože ty střední vlny se bohužel už dneska na rádiích příliš neobjevují. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hegerovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo takový není. Podrobnou rozpravu tedy končím. Budeme hlasovat o usnesení. Prosím pana poslance Kolovratníka, aby nás s ním seznámil.

Poslanec Martin Kolovratník: Myslím, že podobně jako u České televize mohu poprosit o hlasování společně i pro ono doprovodné usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím o jedno upřesnění. Jak jsem byl informován, doprovodná usnesení nesmí být adresována panu ministrovi, ale vládě jako celku. Takže poprosím, abychom upřesnili doprovodné usnesení v tomto smyslu.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže já ho upřesním. Volební výbor Poslanecké sněmovny žádá vládu České republiky o přípravu legislativního opatření vedoucího ke sloučení výroční zprávy o činnosti Českého rozhlasu a výroční zprávy o hospodaření Českého rozhlasu do jednoho dokumentu s cílem umožnit komplexní posouzení obsahu a formy společně s náklady a kvalitou vysílání Českého rozhlasu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pakliže nikdo nemá námitku k doprovodnému usnesení, o usnesení volebního výboru budeme hlasovat společně.

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 145, přihlášeno 103 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 2, návrh doprovodného usnesení i usnesení byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Vyhlašuji obědovou pauzu do 14.30 hodin. Zároveň upozorňuji, že ve 13.30 bude pokračovat přerušovaný evropský výbor, pro členy evropského výboru.

Děkuji a přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Vítám vás u dnešního odpoledního jednání Poslanecké sněmovny s interpelacemi na premiéra České republiky.

Nejprve, než se dostaneme k interpelacím, mi dovolu, abych přečetl omluvy. Dnes odpoledne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Faltýnek, dále se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Sedláček, z důvodu jednání se omlouvá paní poslankyně Hnyková, pan poslanec Tomáš Podivínský se omlouvá z pracovních důvodů, pan poslanec Vondrášek z pracovních důvodů, pan poslanec Ivan Pilný se omlouvá z pracovních důvodů, pan poslanec Sklenák se omlouvá dnes od 12.45 do 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Havíř se z dnešního jednání omlouvá od 16 hodin z osobních důvodů a ze zítřejšího jednání taktéž z osobních důvodů. To je z omluv zatím všechno.

Budeme věnovat interpelacím, ale nejprve, než přejdeme k interpelacím, se s přednostním právem hlásí předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, omlouvám se zejména panu premiérovi i vám, že využívám svého práva přednostního hlasu, ale prostě některé informace jsou do té míry skandální, že vyžadují okamžitou reakci.

Pan ministr Jurečka dnes na svých internetových stránkách zveřejnil stručnou informaci: "Vážně zvažuji, že navrhu vládě snížení spotřební daně na pivo. Kalouskovo zvýšení" – Kalouskovo zvýšení, opakuji – "snížilo výběr této daně a celkovou produkci piva v České republice."

Promiňte, že teď nemám to tričko "za všechno můžu já", nicméně dovolu, abych vás seznámil při této příležitosti s objektivní ověřitelnou skutečností, že ministr financí Kalousek ani poslanec Kalousek nikdy nenavrhoval zvýšení spotřební daně na pivo, nikdy pro to ani nehlasoval. Neříkám to snad proto, abych cítil zapotřebí dementovat každou pitomost, kterou řekne pan ministr Jurečka. Kdybych měl tuto ambici, tak bych nemohl dělat nic jiného než stát za tímto pultem a neustále dementovat samé pitomosti, které říká pan ministr Jurečka. Říkám to proto, jak smutný je pohled na tuto vládu. Naivní pasáček vepřů ve funkci ministra zemědělství plete se do daní, které jsou v kompetenci ministra financí. Ministr financí zase plete se do situace na Ministerstvu spravedlnosti a neřeší, zdá se, nic jiného. Pan premiér, který za to odpovídá, nemyslí na nic jiného než na to, jak ještě zítra ráno být panem premiérem. Je to věru velmi smutný pohled na tuto vládu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dále se s přednostním právem hlásí pan předseda poslaneckého klubu ODS poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já nejdřív zareaguji na svého předřečníka, ctěného kolegu, předsedu klubu TOP 09. On se nepatrně mýlí, protože pan ministr financí ještě zásadním způsobem řeší Ministerstvo zdravotnictví, nejenom spravedlnost, abychom byli spravedliví.

Nicméně já mám zdvořilou prosbu na pana premiéra, jestli by nemohli zlepšit komunikaci uvnitř vlastního poslaneckého klubu. Třináct interpelací na premiéra je z jeho klubu, tady specialista pan poslanec Šinčl, chudák, vy mu nikdy nic neřeknete a on pak musí brát opozici čas na to, aby se mohla ona ptát svého premiéra. Já vím, že se to může, že občas to někteří moji kolegové používali také. Já jsem se nikdy nepřihlásil do rozpravy s dotazem: Pane premiére, proč jste tak dobrý, snad už nemůžete být ani lepší. A vy pak odpovíte: Ano, jsem tak dobrý. A pak přijde doplňující dotaz: To není úplně pravda, vy jste ještě lepší.

Ale já myslím, že jestli tu disciplínu nechceme úplně dehonestovat, tak by bylo dobré toho používat jako šafránu, protože opravdu na to jsou rady poslaneckých klubů. Nic proti, fakt. Vy jste si minule liboval, jak je to super. No tak si zase můžete libovat. Jestli chcete hrát divadlo s vlastními stranickými kolegy, tak občas zajděte na jejich klub, řekněte jim, jak to je, a oni se nemusí ptát, jak je to s minimální mzdou, jak je to s poplatky ve zdravotnictví, jak je to s investičními pobídkami, jak je to – opět druhý dotaz – minimální mzda, to vyloženě trápí členy klubu ČSSD. Jako byste nevládli. Zkuste jim to říci a dejte prostor nebo nechte prostor i nám. Já vím, že vás to baví a máte připravené otázky i odpovědi, že vždycky si vezmete 2+5+2+1, devět nebo deset minut. Proč ne?

Říkám, někteří moji kolegové to používali také, abych byl spravedlivý. Mně se to nelíbilo tehdy, když jsem byl ve vládních lavicích, nelíbí se mi to ani tady, ale ta míra je opravdu nebývalá.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Za prvé, myslím, že tohle je velmi zajímavý precedens, že v tuto chvíli, kdy je čas vyhrazen na půdě Poslanecké sněmovny pro interpelace poslanců na premiéra, zde vystupují předsedové opozičních klubů s přednostním právem a zabírají čas na interpelace pro své vlastní členy. Jestliže panu předsedovi Stanjurovi tolik záleží, jak zde zmínil, na tom, aby se na řadu dostali interpelující poslanci ODS, tak by neměl zabírat čas tím, že tady bude vystupovat zcela mimo pořadí. Měl by si řádně podat přihlášku na interpelace, aby v této části jednání Poslanecké sněmovny mohl vystoupit.

Chci upozornit na to, že přihlášky na interpelace se losují. Já jsem jako opoziční poslanec v minulém volebním období také velmi často interpeloval premiéra a respektoval jsem fakt, že přede mnou byli vylosováni jiní členové Poslanecké sněmovny. Velmi často to byli také poslanci ODS, kteří interpelovali premiéra Nečase v minulém volebním období. A já jsem si nikdy nevšiml, že by v těch minulých letech pan předseda Stanjura z ODS vystoupil tady veřejně v Poslanecké sněmovně a kritizoval své kolegy z ODS, že zabírají prostor pro interpelace poslanců sociální demokracie. Jestliže pan předseda Stanjura teď změnil názor v okamžiku, kdy už ODS není ve vládě a kdy je v opozici, má na to určité právo, ale já bych byl velmi rád, kdybychom nezrušili tento bod postupem řídicího schůze, protože my tady teď můžeme diskutovat a zabereme celý čas, který je pevně určen do 16 hodin na interpelace pro premiéra. A myslím si, že to je určité pohrdání těmi, kdo podali své přihlášky na interpelace a chtějí odpověď od předsedy vlády v čase, který je podle jednacího řádu k tomu určen.

Mne samotného zarazilo, že řídicí schůze dal slovo na začátku tohoto bodu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09. Já nechci nic vyvozovat z toho, že jak řídicí schůze, tak i pan Kalousek jsou z jednoho poslaneckého klubu tady v této Poslanecké sněmovně, ale podle mého názoru to je postup, který pokud v něm budeme pokračovat, tak ten bod můžeme úplně zrušit z hlediska jednacího řádu, protože příště tady vystoupí pan předseda Sklenák z poslaneckého klubu sociální demokracie, protože má přednostní právo, a využije této chvíle k tomu, aby oslovil Poslaneckou sněmovnu a sdělil jí něco naléhavého, podobně jako to cítil pan předseda Kalousek, že chce sdělit něco naléhavého, svoji poznámku k výroku pana ministra zemědělství Jurečky. Ale tento bod se nejmenuje vyjádření předsedy poslaneckého klubu TOP 09 ke sdělení ministra Jurečky, ale jmenuje se interpelace poslanců na předsedu vlády.

Já bych rád požádal vedení Poslanecké sněmovny, aby tuto věc vyjasnilo, protože do budoucna by to prakticky mohlo znamenat úplné zrušení tohoto bodu prostě proto, že by interpelace byly zcela vytěsněny vystoupeními těch členů Poslanecké sněmovny, kteří mají přednostní právo.

Já nejsem ten, kdo tuto diskusi začal, já nejsem ten, kdo se první do této diskuse přihlásil, přede mnou se přihlásili dva řečníci, kteří mají přednostní právo, a řídicí schůze jim dal slovo, to znamená, umožnil jim v této věci vystoupit. V okamžiku, kdy jim umožnil vystoupit, tak já jsem se přihlásil také, prostě proto, že mám také přednostní právo.

Kolegové, kolegyně, já bych se velmi přimlouval za to, abychom nezničili tento bod způsobem, že nebudeme respektovat zvyklosti v této Poslanecké sněmovně, abychom umožnili, že když je ve čtvrtek schůze Poslanecké sněmovny, tak mají poslanci možnost interpelovat předsedu vlády. Nikde není řečeno: Poslanci opozice mají možnost interpelovat předsedu vlády. Jde o poslance a poslankyně z této Poslanecké sněmovny. Přece není možné, abychom snižovali rozsah práv vládních poslanců v této věci, abychom bránili vládním poslancům, aby podávali interpelace na ministry nebo na předsedu vlády. Navíc chci upozornit na skutečnost, že v naší zemi máme koaliční vládu, čili není to vláda jedné politické strany. V minulosti jsme tady měli jednobarevné vlády, tato vláda je tvořena třemi koaličními stranami, těžko můžeme rozlišovat mezi koaličními poslanci. Já se nezlobím na koaličního poslance nebo i na poslance z mé vlastní strany, pokud má dotaz, který se týká politiky vlády.

Každý takový dotaz se pokusím v rámci interpelací poctivě odpovědět a nebudu rozlišovat mezi tím, jestli se ptá poslanec vládní strany, nebo jestli se ptá poslanec opoziční strany.

Cítil jsem potřebu se k diskusi vyjádřit. Znovu zdůrazňuji, že jsem ji nezačal, že jsem poněkud překvapen postupem řídícího schůze v této věci tím, jakým způsobem dal slovo předsedovi poslaneckého klubu TOP 09, aby se vyjádřil ve věci, která se vůbec netýká tohoto zařazeného schváleného bodu Poslanecké sněmovny. Poprosil bych, aby tato věc byla diskutována ve vedení Poslanecké sněmovny, a také bych poprosil, kdybychom už v této diskusi teď nepokračovali, aby se dostalo na poslance, kteří se řádně přihlásili do interpelací a byli řádně vylosováni, a poprosil bych, aby bylo také respektováno pořadí poslanců, kteří se řádně přihlásili a byli vylosováni, aby ti z nich, kteří mají přednostní právo, nepředbíhali. Prosím, nepředbíhejme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám panu premiérovi, ale tak jak on, tak i já se musím řídit platnými zákony. Hlavní, který mi to ukládá, je zákon o jednacím řádu Sněmovny, jehož § 67 zcela jasně říká: Kdykoli o to požádají, udělí předsedající slovo prezidentu republiky, členovi vlády, předsedovi nebo místopředsedům Sněmovny, předsedovi poslaneckého klubu. A mohu pokračovat dále. Pokud mi jednací řád jasně říká, že kdykoli o to požádá předseda poslaneckého klubu, musím mu udělit slovo. Chápu, že se to panu premiérovi nelíbí, nicméně mu musím udělit slovo, nařizuje mi to jednací řád.

Nyní o slovo žádá předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem o to požádal a ve smyslu zákona jste mi slovo také udělil. Pokud máte pocit, že se tím prolamují nějaké precedenty, pane premiére, pak není nic jednoduššího, než se dohodnout na změně jednacího řádu, např. již nebudou vystupovat poslanci koalice, protože mají jistě spoustu jiných možností, jak oslovit své ministry, a jak zase nebudou jiní používat své přednostní právo. Můžeme to zpřesnit. Jistě. My se této diskusi nebráníme. Ale dokud nějaká pravidla platí, tak prostě platí. Využívají to poslanci koalice interpelacemi ve stylu: Jak to pane premiére děláte, že jste tak chytrý a krásný. A samozřejmě že my, opoziční poslanci, to vždycky využijeme i ve smyslu práva přednostního slova, dokud pravidla budou taková, jaká jsme si dohodli. Ujistěte, že až budou jiná, budeme respektovat i ta jiná, a přejete-li si, pane premiére, diskusi o změně pravidel na toto téma, ujistěte vás, že jsme připraveni.

Já se omlouvám, nechtěl jsem zavést nový styl. Já jsem chtěl prostě reagovat na bezprecedentní lež člena vlády spojenou s osobním útokem, kterou zveřejnil na svých internetových stránkách vůči mně. A pokud to učinil v průběhu jednání Poslanecké sněmovny, tak kde jinde, kolegové, bych se vám měl svěřit s tímto pocitem než při zasedání Poslanecké sněmovny, abych vám řekl, že to, co zveřejnil ministr Jurečka na svých internetových stránkách, je prostě hloupá lež? A kdyby šlo jenom o hloupou lež jednoho nepřiliš kompetentního ministra, tak bych pravděpodobně nevystupoval. Ale on je to celkový smutný pohled na tuto vládu. Znovu opakuji: Naivní pasáček vepřů, božím řízením ve funkci ministra zemědělství, se plete do daní. Daně opravdu nespádají podle kompetenčního zákona do portfolia ministra zemědělství. Pravděpodobně to nevadí, protože ministr financí, do jehož portfolia daně spadají, se zase plete do Ministerstva spravedlnosti, kde, jak jsme slyšeli, tak intenzivně konzultoval interpersonální vazby a intenzivně konzultoval tendr na náramky ministr financí na Ministerstvu spravedlnosti, a jak mi správně připomněl můj kolega Stanjura, ministr financí stejně intenzivně konzultuje procesy a mechanismy na Ministerstvu zdravotnictví, možná také proto, že kupuje nějaké kliniky a logicky ho to tedy zajímá. Takže ministr zemědělství plete se ministrovi financí do práce, ministr financí plete se ministryni

spravedlnosti do práce, všichni dělají všechno, nikdo nedělá nic a nad tím vším jako duch boží nad vodami vznáší se pan premiér, v klidu a s úsměvem, protože si říká: Díky za každé nové ráno. Když nebudu chtít udělat pořádek, budu třeba ještě zítra premiérem. A to je ten velmi smutný pohled.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S přednostním právem se přihlásil o slovo místopředseda Poslanecké sněmovny pan poslanec Filip. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Po něm s přednostním právem pan premiér.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se všem, kteří se přihlásili do interpelací. Jan Werich řekl takovou moudrou větu: Klaunů, klaunů, těch je málo, ale šašků, šašků, těch je. A rozdíl mezi politikem a státníkem je v tom, že vystupuje ve chvíli, kdy má, a kvůli tomu, že má bolístku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já si skutečně nevzpomínám, dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, na to, že by se v historii Poslanecké sněmovny v uplynulých letech kdykoli stalo, že by takovýmto způsobem byl narušen prostor pro interpelace poslanců na předsedu vlády. Vždycky to bylo tak, že byl připraven předseda vlády, byl připraven řádně vylosovaný seznam interpelujících poslanců a vždy v rámci tohoto bodu, který je přesně časově určen, dostal slovo vždy pouze ten poslanec, který byl vylosován na prvním místě. Já skutečně nerozumím tomu a ptám se, jak je možné, že nejprve tedy dostal slovo pan předseda Kalousek, který nebyl vylosován, a tuším, že ani nemá žádnou interpelaci, a že hned po něm dostal slovo pan předseda Stanjura, který sice má interpelaci, a několik interpelací – jak se zdá, tak nahrazuje chybějící aktivitu ostatních členů poslaneckého klubu ODS tím, že se tu přihlásil několikrát s interpelací. Já mu to nevyčítám, já jsem to dělal také, také jsem míval několik interpelací na premiéra vždycky během jedné interpelací, abych měl větší šanci, že se alespoň na některou z těchto mých interpelací dostane, a vždy jsem se zlobil na poslance ODS, kteří se hlásili do interpelací na vlastního premiéra, protože zabírali prostor opozici. Ale to je myslím běžná věc. Je to v rámci pravidel. Všichni, kdo se přihlásili, byli vylosováni, nikdo nepředbíhal. Všichni to respektovali, seděli tady hodinu, hodinu a půl a čekali na to, až přijdou na řadu.

Mně to připadá minimálně neslušné, že takovýmto způsobem je zneužit a nabourán prostor, který je vyhrazen pro interpelace. Já bych nikdy nevystupoval, kdyby stejný prostor nedostali pánové Kalousek a Stanjura zcela mimo pořadí vylosovaných poslanců a poslankyň. Prostor byl prolomen vystoupením pana poslance Kalouska, k němu se potom přidal pan poslanec Stanjura a to podle mého názoru není v pořádku. Já bych rád apeloval na vedení Poslanecké sněmovny, aby tato věc byla jednoznačně vyjasněna, a pokud jednacím řádem umožňuje takovéto narušení prostoru pro interpelace na premiéra, pak bych rád požádal, aby byla dohoda mezi poslaneckými kluby, že bude dodržena letitá zvyklost, že tento prostor je chráněn před diskusí těch, kdo mají přednostní právo. Protože ti, kdo mají přednostní právo, mohou vystupovat kdykoli během schůze Poslanecké sněmovny. Kdykoli mohou vystoupit a dostanou slovo, řídící schůze je povinen jim to slovo kdykoli udělit. Oni také nemají žádný časový limit pro své vyjádření. Je to podle mého názoru pohrdáním těmi, kdo se řádně přihlásili k interpelacím, že takovýmto způsobem je postupováno jak ze strany příslušných poslanců, kteří se přihlásili, ačkoliv museli vědět, že tento prostor je určen pro interpelace, tak i podle mého názoru, a omlouvám se pane řídící, i z vaší strany jako řídícího této schůze, že

jste umožnil takováto vystoupení v čase, který je vyhrazen pro interpelace poslanců, kteří se řádně přihlásili a byli řádně vylosováni. Já chci protestovat proti tomuto postupu. A neříkám to jako premiér, ale říkám to jako člen této Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane premiére, ale znovu musím odcitovat jednací řád. V pododdílu Jednání na schůzích Sněmovny, a my oba se patrně shodneme, že se teď nacházíme na schůzi Poslanecké sněmovny, v § 67 je jasně napsáno, že kdykoliv o to požádají, udělí předsedající slovo předsedovi poslaneckého klubu. Bohužel k tomu došlo. Omlouvám se, nemohu jinak, než dodržovat platný zákon o jednacím řádu Sněmovny. Pokud samozřejmě trváte na jeho zpřesnění nebo vyjasnění nebo změně, je to vaše právo, já ho plně respektuji.

Teď s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo.

Rád bych vám poblahopřál, pane premiére, k virtuozitě, s kterou jste teď imitoval majora Borovičku ze známého románu Škvoreckého Tankový prapor, který neustále říkal: "Jak je to možné?"

Je to možné proto, že to umožňuje zákon. Pokud nám ten zákon nevyhovuje, tak ho změníme. Já znovu opakuji, že poslanci TOP 09 jsou velmi vstřícní ke všem dohodám, které tato pravidla upřesní, ať už se týkají otázky interpelací nebo čehokoli jiného. Ale pokud prostě nám to ta pravidla umožňují, tak nemůžete dupat nožičkou a říkat, jak je to možné, když je to na základě zákona, který jsme si společně schválili. To za prvé.

Za druhé, ono to souvisí s tím, jak vy vážně vnímáte jednání s opozicí. Já když vám říkám, že jsme připraveni jednat o jednacím řádu, tak vy možná někde řeknete novinářům, že s námi jednat budete, ale doopravdy to tak nemyslíte. Vy dáváte v sobotním rozhovorech veřejnosti informace, že budete s námi jednat o fiskálním kompaktu a o podmínkách, abyste mi sdělil, že to nemůžu brát tak vážně, že s námi jednat nechcete. Takže nám potom nic jiného nezbyvá, než využívat ta pravidla, která nám dávají platné zákony, abychom sdělili veřejnosti, jak pokrytecká je ta vláda a jak často lžou její členové.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Teď už se snad dostaneme k interpelacím.

109.

Ústní interpelace

S první interpelací na premiéra je připraven pan poslanec Ladislav Šincl, který pana premiéra bude interpelovat ve věci minimální mzdy a jejího zavedení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom tady k této rozpravě uvedl, že náměty k interpelacím často pocházejí od občanů, kteří se obracejí na své poslance. V mém konkrétním případě v našem kraji existuje mnoho, mnoho občanů, kteří žijí z minimální mzdy, a proto moje interpelace je na téma minimální mzdy. Tak mi dovolu tady přednést svou interpelaci a neokrádat poslance o čas zneužíváním vašeho přednostního práva.

Vážený pane premiére, bohužel lidé pracující za takzvanou minimální mzdu v současnosti stále nemají dostatečný příjem na důstojný život. Současná výše této minimální mzdy 8 500 hrubého nepokrývá ani jejich základní životní potřeby. Ti, kteří pracují za tuto mzdu, jsou tak paradoxně závislí na sociálních dávkách. Jen pro porovnání: sousední Německo zavádí od 1. 1. 2015 minimální mzdu ve výši 233 korun za hodinu, což vychází něco přes 39 tisíc korun měsíčně. Ve Francii je minimální mzda 39 458 korun. A existují i státy s daleko vyšší minimální mzdou. Čistá minimální mzda jednotlivce 7 565 korun je v České republice dle mezinárodní metodiky v současnosti o 2 118 korun nižší než hranice příjmové chudoby, která činí 9 683 korun. Toto se týká odhadem 120 tisíc občanů České republiky. Existuje tedy paradoxní situace, že ten, kdo pracuje za minimální mzdu, má menší příjem než ten, který nepracuje a žije jen ze sociálních dávek. Je jasné, že to je špatně. Pracovat se prostě musí vyplatit.

Vaše vláda se snaží o sociální smír a věnuje se i sociálním otázkám. Zásadním tématem této oblasti je podle mého i problematika zavedení minimální mzdy. Proto bych se vás rád zeptal, v jaké fázi je nyní slib deklarovaný vládou, že bude zvýšena minimální mzda. (Upozornění na čas.) A také, jaké dopady bude mít zvýšení této mzdy na ekonomiku a na trh práce. Nebojíte se negativních dopadů, na které upozorňují kritici tohoto zavedení? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šinclovi. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji panu poslanci. Skutečně mě mrzí, že první poslanec, který se dostává k interpelacím, se k nim dostává až 25 minut po zahájení tohoto bodu v rámci dnešního jednání Poslanecké sněmovny.

K čemu tady v minulých letech došlo? To, že minulé vlády, kde shodou okolností byla ODS a byla tam shodou okolností TOP 09, z ideologických důvodů odmítly valorizovat jakýmkoli způsobem minimální mzdu, a to, že ta doba trvala od roku 2007 fakticky do roku 2013, to znamená, že se v naší zemi šest let nezvedla minimální mzda ani o korunu, vedlo k paradoxu, který jste, pane poslanče, popsal ve své interpelaci. Protože se v těch šesti letech nezvyšovala minimální mzda, ale několikrát se v rámci zvýšení životního minima zvyšovaly sociální dávky. To znamená, že došlo k paradoxu, kdy lidé, kteří pracují za minimální mzdu, mají nižší životní úroveň než lidé, kteří pracovat nemohou z nejrůznějších důvodů, přišli o práci a jsou závislí na sociálních dávkách. To je myslím paradox, který je naprosto demoralizující z hlediska fungování společnosti. A cílem vlády není, abychom snižovali sociální dávky, ale cílem vlády je, abychom postupnými kroky zvýšili minimální mzdu. A jestliže se tady šest let minimální mzda z ideologických důvodů vůbec nezvyšovala, tak je potřeba, aby vláda v tom něco reálného podnikla.

Já jsem rád, že Rusnokova vláda, která zde byla v loňském roce, poprvé zvýšila mzdu o 500 korun po šesti letech. My jsme se dohodli a proběhlo jednání v rámci Rady hospodářské a sociální dohody. Já bych rád uvítal fakt, že se zaměstnavatelé a zástupci odborů dohodli. Dohodli se na návrhu na zvýšení minimální mzdy, a to o 500 korun od 1. ledna příštího roku. To znamená, že ze stávajících 8 500 korun hrubého se minimální mzda od 1. ledna příštího roku zvýší na 9 000 korun hrubého. A je to dohoda sociálních partnerů. Ministryně práce a sociálních věcí v tuto chvíli připravuje příslušné nařízení vlády. To prochází připomínkovým řízením. Předpokládám, že ještě do vládních prázdnin vláda toto nařízení projedná a schválí v souladu s názory sociálních partnerů.

My jsme se dostali dokonce do tak paradoxní situace, že nedávno zveřejněná analýza potvrdila, že Česká republika má dokonce nižší minimální mzdu, než má Polsko, Slovensko a

Maďarsko. To znamená, dostali jsme se do situace, kdy i státy, které mají nižší životní úroveň z hlediska hrubého domácího produktu na hlavu, mají vyšší minimální mzdu, než pobírají pracující v České republice. To je něco, co vláda rozhodně bude chtít změnit postupnými kroky.

My jsme se dohodli v rámci koaličního programu na tom, že by se minimální mzda měla přiblížit zhruba 40 procentům průměrné mzdy v naší zemi. K tomu nám ještě něco chybí. Očekávám, že příští rok znovu proběhne diskuse mezi odbory a zaměstnavateli, a předpokládám, že tripartita doporučí vládě další krok postupného zvyšování minimální mzdy. A já bych byl velmi rád, kdybychom každý rok byli schopni přistoupit k postupnému zvýšení minimální mzdy, abychom se dostali na těch 40 procent mzdy průměrné.

Tolik tedy velmi stručně reakce na vaši interpelaci.

Možná co stojí za to ještě připomenout, jak jsem mluvil o tom, že byla ve vládě ODS a TOP 09, v těch letech 2007 do roku 2013 se nezvýšila minimální mzda ani o korunu, tak je zajímavé, že když se podíváte do historie, kdy to období bylo stejné, tak bylo v letech 1992 až 1996. V té době tady také vládla Občanská demokratická strana a opět došlo ke zmrazení minimální mzdy. Potom po volbách v roce 1998 vláda vedená sociální demokracií se snažila tu situaci napravit a došlo během těch osmi let k dalšímu postupnému zvýšení minimální mzdy.

Já si myslím, že nelze předpokládat, že by zvýšení minimální mzdy mělo jakékoliv negativní dopady na otázku uplatnění lidí na trhu práce, zejména vzhledem k tomu, že za těch šest let, kdy se minimální mzda vůbec nezvýšila, se reálně díky inflaci výrazně snížila její kupní síla. A postupné zvýšení nebude mít negativní dopady na zaměstnatelnost lidí s omezenou kvalifikací. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Ptám se pana poslance, zdali má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Když jsem řekl v našem kraji, kde je opravdu spousta lidí, kteří pracují za minimální mzdu, proto se na to dotazuji a velice mě to zajímá a také samozřejmě ty občany, kteří se na mne v této věci obrátili, abych vás interpeloval.

Nicméně dovolu mi ještě doplňující otázku. V případě minimální mzdy jde rovněž o konkurenci ohledně nákladů práce mezi zeměmi. Kritici zvyšování minimální mzdy, jako je třeba pan Kalousek a pan Stanjura, kteří zde vystupovali, tvrdí, že rostoucí minimální mzda vytlačí pracovní místa za hranice. Jak jsem již zde uvedl malý příklad z Německa a Francie, a jistě existují i další země, které mají minimální mzdu v úplně jiné výši než Česká republika. Máte přehled o situaci v Evropské unii, v okolních zemích a bere se při přípravě zvýšení minimální mzdy ohled na tento faktor? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šinclovi. Pan premiér doplní svoji odpověď. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážený pane poslanče, institut minimální mzdy je skutečně rozšířený v zemích Evropské unie a zpravidla v zemích Evropské unie je zaveden. Z těch 28 členských států Evropské unie 21 z nich má legislativu, která stanoví výši minimální mzdy, to znamená v zásadě 2/3 členských zemí Evropské unie pracují s institutem minimální mzdy, 1/3 členských zemí v zákoně institut minimální mzdy zavedený nemá. Teď

se chystá změna v Německu. Na základě minulých voleb do německého Bundestagu tamní sociální demokracie vyjednala v rámci koaliční smlouvy zavedení minimální mzdy i v Německu na plošné úrovni.

Ale u těch zemí, které nemají minimální mzdu, ten systém funguje jinak, protože jsou to vesměs země skandinávského typu, kde je rozvinutý sociální dialog. V těchto zemích se minimální mzda stanoví v jednotlivých odvětvích na základě kolektivních dohod vyššího stupně. To znamená, např. ve stavebnictví nebo ve strojírenství se dohodnou zaměstnavatelé a odbory a stanoví v rámci své dohody úroveň minimální mzdy pro zaměstnance v těchto odvětvích. To znamená, nedefinují to v těchto zemích národní legislativy, ale vždycky se na tom dohodnou odbory a zaměstnavatelé a vtělí to do vyšších kolektivních smluv.

Čili to, co se dnes odehrává v České republice, to, že máme zakotvenu v zákoně minimální mzdu, to, že se snažíme tu minimální mzdu postupně zvyšovat, tak je hlavní proud v rámci zemí Evropské unie.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Dostáváme se k druhé interpelaci. Pan poslanec Petr Bendl bude interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci zadržovaných dětí v Norsku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Pane premiére, dámy a pánové, já budu velmi stručný. Poslanecká sněmovna se minulý týden i dnešního dne zabývala interpelací na řadu ministrů ve věci podle mého hlubokého přesvědčení neoprávněně a protiprávně zadržovaných dětí v Norsku. Už jsou tam tři roky. Pan premiér se v debatě a v diskusi k této věci vyjádřil a vyjádřil se tak, že se tomu bude věnovat. Chtěl bych slyšet od pana premiéra, co tedy konkrétního premiér České republiky udělá pro to, aby se děti navrátily rychle do České republiky a nemusely dále pobývat v zemi mimo své rodiče. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych chtěl na úvod poděkovat za to, že to téma bylo otevřeno na půdě Poslanecké sněmovny v rámci písemných i ústních interpelací, protože si myslím, že vůbec není špatně, pokud se provede celková revize toho, co může vláda České republiky ve všech oblastech podniknout k tomu, aby se pokusila maximálně této rodině pomoci.

Tato rodina bohužel od roku 2011 prochází velmi těžkými zkouškami. Je to rodina, která žije v Norsku už řadu let, jsou to lidé, kteří tam žijí a pracují. Dvě děti, o které se jedná a které byly odňaty této rodině, se v Norsku také narodily, ale jsou to čeští občané, to znamená je povinností české vlády, aby se starala o jejich osud.

Na základě diskuse, která tady byla minulý týden v Poslanecké sněmovně, jsem požádal příslušná ministerstva, tzn. všechny odpovědné úřady, které v té věci měly cokoli do činění nebo mít do činění mohly, aby Úřadu vlády poskytly písemnou informaci o všech aktivitách, které proběhly, o plánovaných záměrech nebo návrzích, které k tomu jednotlivé resorty mají. Já bych rád připravil ucelenou zprávu, která pak bude předložena na příští schůzi Poslanecké sněmovny. Myslím si, že už to, že jsme o tom zahájili diskusi, a to, že se Úřad vlády obrátil na jednotlivá ministerstva, vedlo k tomu, že začal určitý pohyb, a já jsem tomu rád.

Dostal jsem informaci, která je součástí reakce na vaši interpelaci, kterou jste podal, pane poslanče, že se 17. června letošního roku uskutečnilo meziresortní jednání všech zainteresovaných úřadů a ministerstev na Ministerstvu zahraničí. Pořádala ho vrchní ředitelka sekce právní a konzulární Ministerstva zahraničí k dalšímu postupu v případě. To znamená, dochází k určité koordinaci postupu všech složek státní správy. Předpokládám, že na základě souhrnné informace, kterou předložím do Poslanecké sněmovny, bude zřejmé, jaké postupy teď jednotlivé státní úřady koordinovaně zvolí k tomu, abychom prověřili všechny možnosti, jak pomoci.

Já teď nemohu na základě informací, které mám k dispozici, slíbit, že Česká republika už našla nějaký konkrétní nástroj, kterým bude schopna ve své kompetenci a ve své pravomoci zasáhnout. V každém případě budou odpovědně prověřeny všechny možnosti. Obrátíme se na všechny úřady, aby nám daly svá odborná doporučení, svá stanoviska. Předpokládám, že ten postup by byl koordinován i nadále na půdě Ministerstva zahraničí a že by o této věci také informoval ministr zahraničí na příští schůzi Poslanecké sněmovny spolu se zprávou, kterou bych podal jako předseda vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Chci vám poděkovat, pane premiére, za to, že se té záležitosti věnujete. Chci vás ujistit o dvou věcech. Pokud uděláte revizi přístupu České republiky k ochraně práv českých občanů žijících v jiných zemích, můžete si být jist tím, že já osobně zcela určitě a věřím, že poslanecký klub občanských demokratů, podpořím jakékoliv aktivity vedoucí lepší ochraně občanů České republiky žijících v zahraničí. Za druhé vás chci ujistit, že tu záležitost budeme sledovat, a věřím, že nebude důvod k další interpelaci a že se věci pohnou tak, aby se děti vrátily do České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Pan premiér nemá doplňující odpověď. Děkuji.

Přistoupíme k třetí interpelaci. Pan poslanec Petr Kořenek bude interpelovat premiéra Bohuslava Sobotku ve věci podpory investic a investorů. Připraví se pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedajícím. Vážený pane premiére, vláda neustále mluví o podpoře investic, lákání nových investorů atd. Jaká konkrétní legislativní i nelegislativní opatření vláda chystá v této oblasti? Zvláště bych si pak dovilil upozornit na problémy Zlínského kraje, protože jsem z tohoto kraje, a v této souvislosti pak na špatnou dopravní infrastrukturu a samozřejmě i problémy se získáváním investorů, zvláště pak na Valašsku. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kořenkovi a poprosím pana premiéra o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče vláda může pro zlepšení investičního prostředí v České republice podniknout několik naprosto konkrétních kroků. Snažíme se teď v rámci i diskuse o tom, jak podpořit hospodářský růst, identifikovat slabá místa, která existují v naší legislativě.

První úkol, který máme, je připravit novelu zákona o investičních pobídkách tak, abychom reagovali na úpravy podmínek ze strany Evropské komise. Chceme ale také ten zákon novelizovat tak, abychom se zaměřili na příliv investic s vysokou přidanou hodnotou zejména do strukturálně postižených regionů, které trpí vysokou nezaměstnaností. Rádi bychom také, abychom se zaměřili na takové výroby, u kterých je potenciál využití výsledků vědy, výzkumu a inovací zde v České republice, abychom byli schopni využít ten velký vědecko-výzkumný potenciál, který v naší zemi reálně máme a který je také silně podporován z veřejných rozpočtů.

Vláda se soustředí na rychlé zlepšení fungování CzechInvestu. CzechInvest je agentura, která ještě před deseti lety patřila k nejlepším v regionu, to znamená, byla tím lídrem mezi ostatními agenturami, které shánějí investice do jednotlivých zemí. Bohužel ta agentura prošla potom určitou transformací, prošla velkou personální nestabilitou, zasahovala tam tuším i policie, to znamená, někteří její představitelé byli v minulých letech vyšetřováni a to všechno se podepsalo na schopnostech CzechInvestu reálně investice získávat. Já jsem rád, že po nástupu nové vlády se podařilo také, aby vedení CzechInvestu výrazně zintenzivnilo svoji činnost. Já jsem byl tento týden osobně přítomen na Týdnu investic, který pořádá tento týden právě agentura CzechInvest. Měl jsem možnost tam mluvit s celou řadou investorů, se kterými tato agentura spolupracuje, a musím říci, že jsem k fungování CzechInvestu v posledních měsících ze strany investorů neslyšel žádné výhrady, což si myslím, že je dobrá známka pro současné vedení této agentury.

To, co vidíme jako velký problém a bariéru z hlediska rozvoje investic, a to se určitě bude týkat také vašeho kraje, je fakt, že tuším za Nečasovy vlády se dramatickým způsobem zvýšily poplatky za vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu. Provedlo se to plošným způsobem, bohužel to byla reakce na fakt, že se řadu let ty poplatky nezvyšovaly, čili to byla také chyba. Ale my jsme přešli z jednoho extrému do druhého. To znamená z extrému, kde ty poplatky nominálně dlouhá léta stagnovaly, jsme přešli do druhého extrému, že se plošně zvýšily, a to dramatickým způsobem. To znamená, že i v těch průmyslových zónách, kde máme volné pozemky, ale nebyly vyňaty ze zemědělského půdního fondu, tak dneska do těch zón přicházejí zájemci o investice, a jakmile se dozvědí, kolik by museli platit za vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu, tak ztrácejí zájem. A my tady ztrácíme konkurenceschopnost vůči Slovensku. A teď se znovu vracím ke Zlínskému kraji. Za hranicemi platí méně, než zaplatí u vás za vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu.

Já jsem požádal ministra životního prostředí a vláda o tom opakovaně neformálně jednala, aby Ministerstvo životního prostředí připravilo novelu zákona o poplatcích o vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu, abychom v průmyslových zónách, které už jsou připraveny, které jsou součástí územních plánů, čili nechceme vytvořit jakýkoli prostor pro spekulanty, ale v těch připravených průmyslových zónách bychom byli rádi, kdyby se ten poplatek výrazně snížil. Bude se moci k tomu vyjádřit i Poslanecká sněmovna. Doufám, že ještě v polovině roku, nejpozději počátkem podzimu by novela přišla sem do Poslanecké sněmovny a v konečném důsledku to budou poslanci a poslankyně, kteří rozhodnou o míře toho, jakým způsobem poplatek bude ve stávajících průmyslových zónách snížen. Já bych se za to velmi přimlouval, protože objektivně mohu konstatovat, že zvýšení tohoto poplatku v tuto chvíli brání vzniku tisíců nových pracovních míst, brání rozšíření kapacity stávajících výrobních podniků, které tady v naší zemi podnikají. A myslím si, že odstraněním této bariéry bychom pro podporu hospodářského růstu udělali konečně něco konkrétního.

A poslední poznámka – už toho času mnoho není. Musíme zkrátit dobu povolovacích procesů pro nové investory. To je samozřejmě velký úkol pro Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo životního prostředí, ale nejsme konkurenceschopní, pokud jde o délku

povolovacích procesů. Když chce někdo umístit továrnu v České republice, trvá to déle než v Polsku, než na Slovensku, než v Maďarsku a to nám samozřejmě také odrazuje investory.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Ptám se pana poslance – nemá doplňující otázku.

Přikročíme ke čtvrté interpelaci. Pan poslanec Petr Fiala bude interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci státního rozpočtu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, já jsem jeden z mála, který nevyužil svého přednostního práva v té úvodní diskusi, a musím konstatovat, že do značné míry souhlasím s obhajobou interpelací, kterou zde měl pan premiér. Myslím si, že pokud bychom se nedokázali shodnout na tom pořádku, že bude nutná skutečně dohoda předsedů poslaneckých klubů. Protože změnu zákona o jednacím řádu bych určitě nedoporučoval ani nepodporoval.

Doufám, že si nebudu muset dát přednostní právo, že stihnu v limitu položit svůj dotaz. Můj dotaz se týká státního rozpočtu.

Vláda v pondělí schválila rámce státního rozpočtu, jakési mantinely na další léta, a z toho vyplývá, že plánujete schodek státního rozpočtu ve výši 100 miliard korun v letech 2015 až 2016 a 95 miliard v tom následujícím roce. Přitom připomínám, že v době ekonomického poklesu skončil loňský rozpočet se schodkem 81,8 mld. korun. Takže se zdá, že v době, kdy všichni očekáváme růst hrubého domácího produktu někde mezi 1,7 až 2,5 % v jednotlivých letech, tak vy stejně jako v době vaší minulé vlády budete opakovat tu chybu, kterou jsme těžce napravovali, že v době růstu utrácíte víc, než je skutečně potřeba.

Vaše vláda v programovém prohlášení také zmiňuje opatření na lepší výběr daní, ale když se podívám na předložený návrh státního rozpočtu, tak ten počítá s nárůstem daňových příjmů zhruba o 10 mld. korun ročně, což je ale způsobeno růstem ekonomiky, nikoliv lepším výběrem daní.

Takže moje otázka je, proč vaše vláda rezignovala na snižování státního dluhu a plánuje budoucnost nás všech na dluh. A kolik očekáváte, že přibude ve státní pokladně peněz v příštím roce na základě vašich opatření, která mají zlepšit výběr daní?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážený pane poslanče, i když prozatím součástí předběžného návrhu zákona o státním rozpočtu, a chci zdůraznit, že to je předběžný návrh, ten skutečný vláda bude schvalovat na přelomu srpna a září a pošle ho teprve v září do Poslanecké sněmovny a teď se ještě bude jednat mezi Ministerstvem financí a jednotlivými resorty, tak chci zdůraznit, ten schodek 100 mld. korun je zhruba o 20 mld. korun menší, než plánovala vaše koaliční vláda v době, kdy jste ještě byli u moci. Když se podíváme na rozpočtový výhled, který byl schválen v době vlády Petra Nečase, tak se předběžně počítalo s tím, že schodek se bude pohybovat někde kolem 120 mld. korun. Pak samozřejmě ještě do toho ale zasáhla Rusnokova vláda. Čili oproti střednědobému výhledu, tak jak byl předložen a my jsme ho zdědili po minulých vládách, dochází k nominálnímu snížení schodku o cca 20 mld. korun oproti číslům, která byla v rozpočtovém výhledu.

To samozřejmě nevytváří úplně jednoduchou situaci a výrazně to zvyšuje tlak na úspory ve státním rozpočtu. My jsme se skutečně rozhodli, že budeme úspory hledat tam, kde to nepodlomí hospodářský růst. A tak jak se v minulých letech neustále mluvilo o tom, že se sníží provozní výdaje státu, a místo toho se braly peníze důchodcům a rodinám s dětmi a státním zaměstnancům, jakoby snížení tempa valorizace penzí šetřilo provozní výdaje státu, no nešetřilo, tak my jsme se rozhodli zaměřit na skutečný provoz. To znamená: Výdaje na právní služby jdou na polovinu, meziročně. Výdaje na ostatní služby, outsourcing meziročně jdou na polovinu. Snižují se výdaje na cestovné na všech úřadech. To znamená, snažíme se skutečně zasáhnout zbytečné provozní výdaje a jdeme cestou velmi silné redukce.

A pokud jde o opatření, která směřují ke zlepšení výběru daní, to samozřejmě vyžaduje čas. Je škoda, že když nastoupila vláda ODS, tak zrušila zákon o registračních pokladnách. My teď musíme ten systém připravit znovu. Samozřejmě v moderní podobě, tak jak dnes existuje v zemích, jako je třeba Chorvatsko. To znamená, chceme zavést elektronickou evidenci tržeb. Slibujeme si od toho výrazné zvýšení daně z přidané hodnoty. Ty zákony se ale musí nejprve napsat, musí se předložit a schválit a implementace nějakou dobu potrvá. Stejně tak potřebujeme, aby se zavedl elektronický výkaz daně z přidané hodnoty. I na to je potřeba přizpůsobit příslušné systémy.

Vláda tedy počítá s tím, že příští rok využije zejména jednorázové příjmy například ve formě zisků od státních nebo polostátních firem, a počínaje rokem 2016 a zejména počínaje rokem 2017 použije prostředky, které budou získány díky zavedení už konkrétních opatření proti daňovým únikům.

Samozřejmě ta opatření proti daňovým únikům se snažila zavádět i minulá vláda. Já chci poctivě říci, že například to, co se odehrálo za Nečasovy vlády ve vztahu ke kaucím na alkohol, byť to bylo vyvoláno a muselo to být vyvoláno metanolovou aférou, tak přesto to byla správná reakce a určitě to vedlo k tomu, že se trh do značné míry vyčistil. To samé správné opatření, které my jsme i v opozici podporovali, bylo zavedení kaucí pro prodejce pohonných hmot. Opět opatření, které evidentně mířilo a míří správným směrem.

To znamená, chceme pokračovat, rozvíjet ty věci tak, abychom maximálně omezili daňové úniky v příštích letech. A pokud jde o deficit státního rozpočtu, předpokládáme, že tento deficit by měl nominálně v příštích letech stagnovat. Pokud se podaří, aby se zvýšily daňové příjmy zlepšením výběru daní, tak by po dvou letech mohlo dojít ke snížení tohoto nominálního deficitu, který pro příští rok předběžně navrhujeme ve výši 100 mld. korun.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec Fiala má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Fiala: Jenom velmi stručně. Pane premiére, samozřejmě není úplně korektní srovnávat rozpočtové výhledy. Já se ani nepamatuji, že by takový byl z období, kdy jsme čelili opravdu vážným ekonomickým problémům, a ze situací, kdy očekáváme růst hrubého domácího produktu a kdy bychom na to měli odpovídajícím způsobem reagovat. A ta odpovídající reakce je opravdu šetřit. A jestli jsem dobře poslouchal odpověď na moji druhou otázku, a to je, kde očekáváte, že selepší výběr daní, a kolik očekáváte, že ten zlepšený výběr daní přinese do státní pokladny, tak jsem se toho čísla nedočkal. Ale dozvěděl jsem se, že plánujete různé registry, a to podle mě, tak jak jste to popsal, znamená spíše zvyšování byrokracie a znamená to také určitě nové výdaje na zavádění těch opatření.

Takže jaké je to reálné číslo, které předpokládáte, že bude pozitivní pro státní pokladnu, a které vznikne z toho, že skutečně zlepšíte reálným způsobem výběr daní?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana premiéra o doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Když v Chorvatsku zavedli plošný systém elektronické evidence tržeb – tzn. zařízení, kdy pokladna, která vám vystaví účtenku, a to nemusí být nějaká klasická velká pokladna, může to být klidně mobilní telefon, který je on line propojený s Ministerstvem financí, k němu je připojená tiskárna, vytiskne vám účtenku –, tak to zvýšilo výběr daně z přidané hodnoty v Chorvatsku zhruba o 20 procent. Čili v Chorvatsku zavedení toho opatření, které bylo zavedeno velmi plošně a velmi nekompromisně, vedlo k takovému zvýšení výnosu daně z přidané hodnoty. To je myslím velmi dobré číslo. Já samozřejmě v tuto chvíli nechci říkat, že u nás je stejná mezera ve výběru DPH jako v Chorvatsku. Očekával bych, že v Chorvatsku byla vyšší, než existuje v České republice. Ale v každém případě má cenu, abychom se do projektu elektronické evidence tržeb pustili, zejména v situaci – já to musím bohužel konstatovat a říci bohužel –, kdy nás v těch opatřeních proti daňovým únikům předběhla řada okolních zemí.

A zejména se závistivě díváme na Slovensko. Co se odehrálo na Slovensku zejména v posledních dvou letech v boji s daňovými úniky, to kdyby se odehrálo v České republice, tak můžeme mít mnohem nižší schodek státního rozpočtu, než je těch navrhovaných 100 mld. korun. Právě řada konkrétních slovenských opatření pro nás je příkladem. Je to výhodné pro Českou republiku prostě proto, že ta opatření byla na Slovensku vyzkoušena, ukazuje se, že fungují. Už jsou známy v řadě případů i konkrétní finanční přínosy. Tak jak jsme jednali se zástupci slovenského Ministerstva financí, kdyby teď měli možnost zavést ten nový chorvatský systém registračních pokladen, tak by ho pravděpodobně zavedli. Oni mají technologicky starší systém, ale budou se snažit o jeho další rozvoj.

Takže jsou tady konkrétní možnosti, konkrétní příklady. Bohužel naše země má řadu let zpoždění i z hlediska elektronizace daňové správy a teď potřebujeme během dvou let to zpoždění dohnat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. S pátou interpelací se přihlásila paní poslankyně Nytrová, která bude pana premiéra interpelovat ve věci podpory rodin s dětmi. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji, pane předsedající, za udělení slova.

Vážený pane premiére, dovoluji mi interpelovat vás ve věci podpory rodin s dětmi. Česká republika zůstává v úrovni porodnosti i úhrnné plodnosti i přes uměle proklamovaný baby boom v posledních několika letech na chvostu Evropské unie a reálně jí hrozí rychlé stárnutí populace, rozklad sociálního systému a zpomalení dlouhodobého ekonomického růstu. Bytová a prorodinná státní politika může do nestabilních, nejistých či zpožděných kariér mladých lidí přinést určité prvky stability a motivace, např. posílit jejich prorodinné a reprodukční chování, zakládání rodin, sňatečnost, porodnost či snížit věk rodičů při narození prvního dítěte, a to např. zvýšením dostupnosti bydlení pro mladé lidi a aktivní podporou rodin s dětmi ve formě např. porodného nejen na jedno dítě. Pro mladé páry hodlající založit rodinu či již pro vzniklé mladé rodiny s dětmi je problematika dostupnosti stabilního bydlení velice aktuální, jelikož osamostatnění se, založení vlastní rodiny a výchova dětí jsou nutně svázané se zajištěním samostatného, bezpečného, kvalitního a dlouhodobě jistého bydlení.

Založení rodiny předpokládá vytvoření prostředí jistoty a bezpečí. Proto si dovoluji dát dotaz: Jaká opatření plánuje vláda pro podporu rodin s dětmi?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Nytrové. Prosím pana premiéra o odpověď, jaká opatření vláda chystá na podporu rodin s dětmi. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, určitě neexistuje jednoduchá souvislost mezi tím, kolik prostředků se poskytne na přímou nebo nepřímou podporu rodin s dětmi, a porodností. Ten problém je mnohem komplikovanější z hlediska demografického vývoje, ale samozřejmě jde o prostředí, které by mělo být přátelské vůči rodinám, a přátelské zejména vůči rodinám, které přijmou tu odpovědnost, mají děti a starají se o jejich výchovu. Takové rodiny si nepochybně zaslouží podporu vlády.

Za prvé chci říci, že politika vlády je zaměřena na to, abychom těmto rodinám s dětmi už nic dalšího nebrali. V minulých letech řada škrtů směřovala k tomu, že se omezoval přístup k podpoře zejména pro středněpříjmové rodiny s dětmi ze středních vrstev. Náš sociální systém byl v minulých letech deformován způsobem, že vlastně rodiny s dětmi ze středních vrstev ztratily nárok na sociální dávky a ten nárok už zůstal jenom pro rodiny s těmi nejnižšími příjmy. Já souhlasím s tím, že právě tyto rodiny tyto prostředky potřebují, ale nevím, jestli je to úplně spravedlivé vůči středním vrstvám, vůči rodinám ze středních vrstev, které mají děti, protože tyto rodiny také platí daně a také se o děti starají. Čili nechceme brát rodinám s dětmi další peníze. Nebudeme zvyšovat daň z přidané hodnoty. To bylo velmi negativní opatření.

Chceme, aby rodiny s dětmi také nějaké prostředky mohly ušetřit. Mimo jiné to je jeden z důvodů, proč jsme už nechtěli obnovovat poplatek v nemocnici za pobyt, protože ten samozřejmě zasahoval i rodiny s dětmi v případě, že měly v nemocnici děti.

Chceme poskytnout – a dohodli jsme se na tom ve vládním programu – porodné i na druhé dítě v rodině. Ministryně Marksová už předložila příslušný návrh zákona, tzn. porodné by nebylo jenom na první dítě, ale bylo by také na druhé dítě. Paní ministryně navrhuje, že by tedy nebylo 13 tisíc korun jako na první dítě, ale navrhuje ho ve výši 10 tisíc korun na druhé dítě.

Chceme se soustředit na zlepšení situace na trhu práce z hlediska aktivní politiky zaměstnanosti. To znamená, vláda teď zkoumá možnosti, jak podpořit matky s dětmi, které se vrací po rodičovské dovolené na trh práce. Jednou z možností, na které jsme se dohodli ve vládním programu, je možnost dočasného snížení plateb sociálního pojištění za tyto matky, které se po rodičovské dovolené vrací na trh práce, a Ministerstvo práce by teď tento systém mělo připravit a pilotně odzkoušet.

Chceme také, aby se zlepšila dostupnost předškolních zařízení, zejména v těch regionech, kam se v minulých letech kvůli práci nebo z jiných důvodů přesunulo velké množství mladých rodin, které teď mají děti. V některých obcích, zejména kolem velkých měst, je ta situace beznadějná. Dohodli jsme se – a minulá vláda schválila program, kde použijeme peníze z Evropské unie pro ty obce a města, které se rozhodnou rozšířit kapacitu mateřských, ale také základních škol. To znamená, bude k dispozici program už od příštího roku, aby obce, které mají tuto naléhavou potřebu, dosáhly na státní podporu. Dnes je to totiž tak, že když chce obec postavit nebo rozšířit mateřskou školku, tak na to musí mít peníze, jinak jí vlastně nikdo nepomůže. A pokud se podíváme na rozpočty obcí, které narostly a nabobtnaly díky satelitní výstavbě, tak jejich rozpočty velmi často neodpovídají tomu počtu dětí, o které by se jako obce měly postarat. Takže to pokládám za velmi důležité opatření směřující ke zlepšení služeb, ke zvýšení nabídky předškolních zařízení, ke zlepšení situace na trhu práce pro rodiče, kteří se vrací po rodičovské dovolené.

A možná ještě připomenou jedno opatření, které je podle mého názoru také vstřícné vůči rodinám s dětmi, a to je snížení daně z přidané hodnoty na léky a na náhradní dětskou výživu. Od 1. ledna příštího roku vláda navrhne Parlamentu v krátkém čase, aby se snížilo DPH z 15 na 10 % právě u těchto položek.

Stejně tak je součástí koaliční smlouvy postupné zvýšení slevy na dani na dítě. To znamená, pracující rodiny s dětmi, které platí daně, budou mít šanci odečíst si postupně větší částku na jedno dítě, tedy je tady i jakási nepřímá daňová podpora rodin, které se o děti starají.

Tolik velmi stručně několik opatření, které se vláda snaží realizovat. Samozřejmě neočekáváme od těchto opatření, že by vedla k nějakému dramatického a rychlému zlomu z hlediska demografického vývoje v naší zemi, který není uspokojivý, ale slibujeme si od toho, že přece jenom zlepšíme kvalitu prostředí, ve kterém se rodiny rozhodují, jestli budou mít děti, a pak se rozhodují v další fázi, kolik budou mít dětí, jestli vůbec mají šanci, se v prostředí, ve kterém žijí, odpovědně a dobře o děti postarat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Ptám se, zdali má paní poslankyně doplňující otázku. Děkuji panu premiérovi i jako otec čtyř dětí.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Velmi významným problémem dnešní doby je dále ještě neplacení výživného ze strany jednoho z rodičů. Jak bude vláda řešit tento závažný problém?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni za doplňující otázku. Poprosím pana premiéra o odpověď na ni.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Už tady v minulosti na půdě Poslanecké sněmovny, tuším že dvakrát, byl předkládán návrh zákona, kterým se řešila otázka jakéhosi zálohovaného výživného, které by bylo poskytované státem v přesně vymezených případech, to znamená, kde je druhý rodič, který se stará o dítě, konfrontován s neodpovědností rodiče, který neplatí výživné. Dohodli jsme se v rámci vládního programu, že takovýto zákon bude součástí legislativního plánu vlády, čili norma bude připravena. Předpokládám, že to bude v kompetenci Ministerstva práce a sociálních věcí, a byli bychom rádi, kdyby během tohoto volebního období byla předložena do Poslanecké sněmovny, a věřím, že získá podporu. Nejde totiž o to, že by stát měl nahrazovat neodpovědného rodiče, který neplatí výživné, ale stát by měl poskytnout omezenou dočasnou podporu rodině, která je tímto krokem silně ekonomicky zasažena. A často rodina může být ve velkých problémech.

Chci jenom připomenout, že to byla tuším Nečasova vláda, která zrušila sociální příplatek, což byla dávka, která byla určena zejména pro samoživitele nebo samoživitelky, a více než 110 tisíc samoživitelek nebo samoživitelů přišlo o několik tisíc korun měsíčně. A to jsou nejčastěji rodiny, které jsou postiženy i tím nešvarem neplacení výživného. Čili ve vymezených případech tam, kde už byla podána žaloba, tam, kde je prokazatelné dlouhodobé neplacení výživného, by stát měl na omezenou dobu poskytnout určitou zálohu a pak ji samozřejmě vymáhat po tom, kdo výživné neplatil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. S šestou interpelací je přihlášena paní poslankyně Věra Kovářová, která pana premiéra Bohuslava Sobotku bude interpelovat ve věci nedostatku zubních lékařů. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážený pane premiére, obracím se na vás ve věci, která patrně nepatří k příliš viditelným problémům naší země, její dopady na kvalitu života jsou ale zásadní. Problém spočívá ve skutečnosti, že podle mých informací panuje v České republice nedostatek zubních lékařů kombinovaný s jejich koncentrací ve velkých městech. Důvod je nasnadě. Stomatologů odchází do důchodu více, než kolik jich opouští vysoké školy. Věk stávajících stomatologů přitom nedává naději, že by se situace mohla zlepšit. Naopak, bude už jen horší. Obyvatelé menších sídel musí za zubním lékařem dojíždět velmi daleko. V blízkosti svých bydlišť je jednoduše nemohou sehnat. Například ve Vysokém nad Jizerou v Krkonoších dojíždí řada občanů 20 až 30 km a podle mých informací to není výjimkou.

Na předchozí schůzi jsem v této věci interpelovala pana ministra zdravotnictví, který ve své odpovědi naznačil, že se vláda nevyhovující rozmístění chystá řešit prostřednictvím dotací pro ty ze stomatologů, kteří se usadí a svoje služby budou poskytovat na venkově. Osobně toto řešení nepovažuji za šťastné. Daleko více by prospělo rozšíření kapacit vysokých škol. Stomatologů je prostě objektivně málo. Čím více jich bude, tím větší je šance, že se část z nich přesune z měst na venkov. K tomuto pohybu povede podle mého názoru přirozený vývoj.

Vážený pane premiére, považuje vaše vláda nedostatek stomatologů na venkově za problém a jak a také kdy se jej chystá řešit? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Kovářové. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní poslankyně. Musím konstatovat, že problém, na který jste upozornila, je skutečně reálný problém. Není to, jak tady často v Poslanecké sněmovně řešíme, problém virtuální povahy, tohle je skutečný problém, který trápí občany.

Souhlasím s vámi, že situace je špatná zejména v řadě venkovských regionů, ale není jednoduchá také ve velkých městech. Průměrný věk stomatologů se zvyšuje. Delší dobu je většina stomatologů v České republice dokonce buď na hranici, nebo už po hranici důchodového věku. Reakce přišla před několika lety a postupně se začala navyšovat kapacita příslušných vysokých škol, kde stomatologové studují. Za posledních deset let se kapacita zdvojnásobila oproti situaci, která tady byla ještě před deseti lety. To, na co narážíme z hlediska dalšího zvýšení kapacity pro studium nových stomatologů, je za prvé limit financí a za druhé je tady také limit dostatku zkušených pedagogů, kteří by na těchto školách mohli vyučovat, to znamená kapacita pro vzdělávání nových stomatologů. To znamená jsou tady dva limity – pedagogické zázemí na vysokých školách a pak je tady otázka finančních prostředků, které by takovéto studium mohly financovat.

My vidíme určitou možnost skutečně v oblasti vzdělávání. Ministerstvo zdravotnictví se v tuto chvíli zabývá i v debatě s profesními organizacemi lékařů možnostmi, jak zjednodušit zdravotnické vzdělávání v České republice. Jednou z možností, o kterých se debatuje, je i zvažovaná změna zákona č. 95/2004 Sb., která by umožnila spolufinancovat specializační vzdělávání zubních lékařů formou dotací na takzvaná rezidenční místa. Čili ano, je to jedna z variant spojit podporu vzdělávání stomatologů s tím, aby fungovali v rámci míst, která určí zdravotní pojišťovny jako kritická. Chci připomenout, že odpovědnost za dostupnost sítě z hlediska i dostupnosti stomatologické péče mají zdravotní pojišťovny. To znamená, ony mají povinnost, aby zajistily dostupnost této péče. Já jsem velmi rád, že velmi často obce a města hledají vlastní možnosti, jak mladé lékaře podpořit například ve formě nižších nájmů

pro jejich ordinace nebo například tím, že nabídnou příslušnému lékaři i byt, pokud takový byt k dispozici mají. To znamená jsou tady i další možnosti, jak mohou i samosprávy ve spolupráci s pojišťovnami přispět k tomu, aby se situace v oblasti poskytování stomatologické péče zlepšila.

To je v tuto chvíli velmi rychlá informace o tom, co se připravuje ze strany vlády. Rádi bychom spojili příspěvek na vzdělávání stomatologů s podporou toho, aby praxi vykonávali v určité lokalitě, kde existuje společenská potřeba.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Poprosím paní poslankyni. Má zájem o doplňující otázku.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane premiére. Odpověděl jste mi na otázku, jakým způsobem se vláda chystá řešit nedostatek stomatologů, avšak jste neodpověděl, v jakém časovém horizontu, zda už máte nějakou představu, kdy by změna zákona, který jste zmiňoval, přicházela v úvahu. To za prvé.

A ještě bych měla takový malý dotaz, protože nedostatek stomatologů na venkově je jedna věc, a co se týče venkova a lékařů, je tam také nedostatek pediatrů a dětských lékařů. Zda vláda neuvažuje o něčem podobném v rámci specializačního vzdělávání, případně podpory rezidenčních míst i v tomto případě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan premiér. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Pokud se podíváme na skutečnost, že v polovině letošního roku také končí výjimka, která se týká přesčasové práce lékařů v ČR, tak můžeme velmi rychle konstatovat, že máme obecně nedostatek lékařů v ČR, pokud se podíváme na rozsah zdravotní péče, která by měla být v ČR poskytována. Čili máme generální problém, který se týká toho, jakým způsobem budou zajišťovány zdravotnické služby. Nejde jenom o praktické lékaře, jde také o lékaře v nemocnicích a zdravotní personál v nemocnicích vzhledem k tomu, že už nebudeme moci uplatňovat výjimku na zvýšený počet přesčasových hodin, které lékaři mohou legálně v nemocnicích odpracovat. Takže máme problém obecně s množstvím lékařů, máme problém také s tím, že ročně několik set vystudovaných lékařů přímo odchází pracovat do zahraničí, aniž by kdykoliv zahájili po studiu svoji praxi tady v ČR. To je také velmi negativní trend, který ještě zhoršuje napětí, které dnes existuje na trhu práce, a já se domnívám, že bychom měli především hledat možnosti, jak zabránit odchodu lékařů do zahraničí. Jedna z věcí, která s tím souvisí, je také otázka odměňování a plateb od zdravotních pojišťoven. Čili jde o to, abychom měli dostatek prostředků na platby ať už pro lékaře, nebo zdravotní personál.

České zdravotnictví je ve srovnání s ostatními systémy relativně levné. My vydáváme za zdravotní péči zhruba sedm procent HDP, ale jsme levní zejména tím, že se výrazně šetří právě v oblasti platů. To znamená, ten náklad je dnes velmi nízký i díky tomu, že na platy vydáváme v poměru k celkovým výdajům zdravotní péče mnohem méně než vyspělé země. To samozřejmě vytváří tlak na to, aby například lékaři odcházeli do zahraničí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za tuto odpověď.

Se sedmou interpelací se přihlásil pan poslanec Václav Klučka, který pana premiéra bude interpelovat ve věci poplatků ve zdravotnictví, takže na téma volně navážeme. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Asi nebude od věci, že se vám úvodem pokusím sdělit, že požádám legislativní odbor o to, aby mi vysvětlil propojení § 67 s paragrafy 110, 111 jednacího řádu, které úzce vymezují právě proces interpelací, včetně času a struktury provádění interpelací ve Sněmovně.

A teď, pane premiére, dotazy na vás. Mnohé z politických subjektů se věnovaly velmi podrobně věcem kolem poplatků v nemocnicích ve svých volebních programech. V době, kdy vznikala vláda, se dohodla koaliční smlouva, která jasně definovala spojené stanovisko ke zdravotnickým poplatkům, takže mě zajímá váš názor na aktivity některých členů koaliční vlády týkající se snahy znovu zavést poplatky za pobyt v nemocnici. Teď se nehovoří de facto o poplatcích 30 korun u lékařů a za recepty – za pobyt v nemocnici.

Jak, pane premiére, vidíte tuhle snahu? Jaký je váš názor na aktivitu některých ministrů v tom, že oni s touto aktivitou přijdou a následně ji dementují. Předpokládáte, že se znova tato aktivita bude objevovat? Nebo skutečně splníme to, že poplatky, tak jak je v koaliční smlouvě, ve zdravotnictví nebudou?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Než dám slovo panu premiérovi, rád bych ho ujistil o tom, že jsem sněmovní legislativu tázal, zda můj postup byl správný, a bylo potvrzeno, že můj postup je správný. Nicméně tím neubírám vaše právo na to se dotázat legislativy také.

Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Možná byl podle legislativy správný, leč byl naprosto neobvyklý z hlediska tohoto bodu, který je projednáván v Poslanecké sněmovně.

A teď bych se rád věnoval odpovědi na interpelaci pana poslance Klučky. Za prvé chci říci, že vláda počítá s tím, že od 1. ledna 2015 budou zrušeny poplatky za recept, to znamená 30 korun za recept, a poplatek za návštěvu ambulantního lékaře a specialisty ve výši 30 korun. Čili příslušný návrh zákona Ministerstvo zdravotnictví připravuje, chceme ho předložit do parlamentu a je součástí koaliční smlouvy, že tyto poplatky se od 1. ledna příštího roku již vybírat nebudou. Pokládali jsme ale za odpovědné, abychom nejprve předložili do parlamentu zákon, který vyřeší financování zdravotní péče poté, kdy poplatky budou zrušeny. Jsem rád, že Sněmovna schválila zákon o navýšení plateb za státní pojištěnce, to znamená, počínaje 1. lednem příštího roku se do zdravotnictví dostane částka 4,2 mld. korun navíc, která bude kompenzovat výpadek poplatků v nemocnici, které zrušil Ústavní soud, a já se k tomu ještě za malou chvíli vrátím, a umožní také kompenzovat výpadek těchto poplatků lékařům v ordinacích. Čili od 1. ledna příštího roku tyto dva poplatky podle plánu vlády skončí.

Pokud jde o poplatek v nemocnici, chci připomenout, že ten byl nejprve ministrem Julínkem z ODS zaveden ve vládě Mirka Topolánka ve výši 60 korun za den, posléze byl zvýšen. Tehdy když byl ve výši 60 korun za den, tak tehdy Ústavní soud odmítl návrh sociální demokracie na to, aby byly zrušeny všechny poplatky ve zdravotnictví. Bylo to tehdy velmi těsné hlasování Ústavního soudu, ale návrh na zrušení poplatků většinu nezískal. Poté, kdy byl poplatek za den pobytu v nemocnici zvýšen na 100 korun, tak se znovu zástupci sociální demokracie obrátili na Ústavní soud a Ústavní soud tentokrát návrhu na zrušení

stokorunového poplatku za den vyhověl. A vyhověl tomu tak, že ten poplatek zrušil od 1. ledna 2014. Vzhledem k tomu, že nebyl přijat příslušný zákon na sklonku loňského roku, který by ty poplatky nahradil, tak od 1. ledna letošního roku už lidé přestali poplatky v nemocnicích platit.

Nová vláda, která byla jmenována v únoru letošního roku, měla dvě možnosti. Buď měla možnost se k nějaké podobě zavedení poplatku v nemocnici vrátit, ale muselo by to být v jiné podobě, než se předtím poplatky platily, protože 100 korun neprošlo testem Ústavního soudu, anebo měla možnost se rozhodnout, že už poplatky zavádět nebude. Vládní koalice se i vzhledem k programům, se kterými jednotlivé strany kandidovaly, dohodla na tom, že poplatky už znovu zavádět nebude. A chci jenom připomenout, že byla absolutní shoda v rámci koaličních stran na tom, že by poplatky v nemocnicích neměli platit senioři. Ale když se podíváme na strukturu poplatků, tak lidé starší 60 let zaplatili celkem 64 % poplatků za pobyt v nemocnici, tak jak se v minulých letech vybíraly. Čili nedávalo by smysl ponechat poplatky v nemocnici jenom pro lidi, kteří jsou mladšího než seniorního věku. To by znamenalo mnohem nižší výběr a znamenalo by to obdobou administrativu. Proto jsme se v rámci koalice dohodli na tom, že poplatky už znovu zavádět nebudeme, je to součástí koaliční smlouvy, a dohodli jsme se také, že kompenzujeme nemocnicím výpadek, který je tímto způsoben, a v letošním roce jim kompenzace bude poskytnuta na základě příslušného zákona.

Vycházíme a vycházeli jsme z toho, že Ústavní soud jasně řekl, že plošné a nediferencované zavedení poplatku za pobyt v nemocnici omezuje ústavní právo občanů ČR na bezplatnou zdravotní péči, a to především u sociálně ohrožených skupin – dětí, důchodců, občanů v hmotné nouzi apod. Ale jak už jsem řekl, a z čísel, která máme k dispozici, vyplývá, že právě tyto sociálně ohrožené skupiny, to znamená důchodci a děti, tvoří více než 60 % pacientů, kteří tyto poplatky museli platit. Čili abychom se nedostali i do logického rozporu s rozhodnutím Ústavního soudu, tak jsme se rozhodli jít cestou nezavádět znovu poplatek za pobyt v nemocnici s tím, že lidé, kteří čerpají zdravotní péči, zpravidla buď platí zdravotní pojištění, nebo v době, kdy byli ekonomicky aktivní, platili zdravotní pojištění, to znamená, na poskytovanou zdravotní péči si přispěli formou platby zdravotního pojištění. Z mé strany vše.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec nemá doplňující otázku. Já bych jenom doplnil, pane premiére, že neobvyklé věci se ve Sněmovně dějí neustále.

S osmou interpelací se přihlásil pan poslanec Stanjura, který bude pana premiéra interpelovat ve věci mýtného systému. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pane premiére, jistě víte, že na konci roku 2016 skončí stávající smlouva s provozovatelem mýtného systému a podle mého názoru výběr nového provozovatele nabírá velké zpoždění. To zpoždění zavinil jak ministr Žák, kterému vy jste vyjádřil důvěru při hlasování o důvěře Rusnokově vládě, a stejně tak váš ministr.

Myslím si, že není přijatelné, aby ministr dopravy a Ministerstvo dopravy v této chvíli hledalo poradce za 100 mil. korun, který vlastně poradí ministerstvu, s čím má přijít do vlády. Vy jste správně v odpovědi na jinou interpelaci říkal, že budete snižovat výdaje na poradenské externí firmy. Tak tady jenom běží zakázka na 100 mil. korun. A dneska v odpovědi na dotaz redaktorky České televize pan ministr Prachař řekl, že to je dobře, protože kdyby to dělali

jenom úředníci Ministerstva dopravy, tak je to podezřelé a je lepší, když to budou dělat externí firmy. Mně to připadá zvláštní. Takže k tomu mám několik dotazů.

Za prvé, zda souhlasíte s tím, že Ministerstvo dopravy hledá takzvaného projektového manažera za 100 mil. korun, zda souhlasíte s tvrzením ministra Prachaře, že je lepší, když to dělají externí firmy než zaměstnanci Ministerstva dopravy, a váš osobní názor na rozsah mýtného systému po 1. lednu 2017, to znamená, zda to rozšíříme, nebo ponecháme ve stávajícím složení, a váš osobní názor na to, jakou technologii by měl stát hledat, zda by měl stát předepisovat technologii, jak to udělal před pár lety, a říci, že to bude technologie mýtných bran, případně že má stát předepsat, zda to má být satelitní technologie, nebo zda osobně vy byste preferoval takové zadání veřejné zakázky, které by bylo technologicky neutrální a přitom jasně definovalo požadavky na provozovatele. Poslední dotaz, zda byste souhlasil s nápadem ministra dopravy, že mýtný systém bude provozovat Ředitelství silnic a dálnic.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, to téma, které zmiňujete, je velmi závažné. Je to jeden z důležitých úkolů, který má vláda před sebou. Je to úkol, který je bohužel časově limitován, a to velmi silně, protože pokud by šlo všechno dobře, tak bychom měli postupovat tak, aby od 1. ledna 2017 měla Česká republika nového provozovatele mýtného systému. Vzhledem k tomu datu, které máme, jistě všichni uznáme, že to není jednoduchý úkol, který teď máme před sebou. Já se chystám v příštích dnech navštívit pana ministra dopravy. Jedno z témat, které budeme diskutovat, je právě harmonogram, který v tuto chvíli existuje, pro přípravu celého procesu.

Vy jste speciálně zdůraznil otázku projektového manažera a zdůraznil jste částku 100 mil. korun. To je maximální částka, která se uvádí v rámci výběrových řízení. V tuto chvíli bude probíhat otevřená soutěž a já pevně věřím, že v rámci konkurenčního prostředí dojde ke snížení této částky, která byla označena v rámci zákonů, které máme, prostě ty zákony jsou takové, že se musí uvádět maximální částka.

Teď mi to připomnělo diskusi, kterou jsme tady vedli včera ve věci sporu mezi náměstkem Šternem a ministryní Válkovou, protože jeden z těch podkladů byl také – týkal se dotazu na to, jak by měla být stanovena maximální cena u jednoho elektronického náramku, a tam byl ten spor mezi paní ministryní a náměstkem Šternem.

Takže v tuto chvíli probíhá soutěž. Do konce roku 2014 se předpokládá ze strany projektového manažera zanalyzování možné varianty výkonového zpoplatnění pozemních komunikací, vyhodnocení nejvhodnější varianty výkonového zpoplatnění, která následně bude předložena vládě k rozhodnutí a ke schválení. Byl zřízen příslušný řídicí výbor pro celý proces, který máme před sebou a který bychom měli zvládnout. Chci vás ujistit, že to je jedna z priorit, nebo řekneme jedna z absolutních priorit, pro Ministerstvo dopravy, abychom dělali všechno pro to, aby se podařilo nový systém zprovoznit od 1. ledna 2017.

Pokud jde o otázku provozování tohoto systému, já si myslím, že to je reálná varianta, která by měla být velmi poctivě prozkoumána. To znamená, měli bychom velmi poctivě prověřit, zdali je možné, aby ten systém byl provozován sám a tato dodávka nadále nebyla poskytována od společnosti Kapsch. Ale jednoznačně vám v tuto chvíli na interpelaci tuto věc potvrdit nemohu, prostě proto, že před námi jsou ještě příslušné procesy, které by měly prověřit tuto variantu. Buď ji potvrdit, nebo tuto variantu vyloučit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. S doplňující otázkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak bohužel z pěti dotazů mi pan premiér odpověděl na jeden. Tak jestli by na ty čtyři mohl třeba dodatečně, tomu rozumím.

Já mám ještě jeden dotaz. Když se pan ministr dneska tak hrozně rozčilil, on má vždycky takové to univerzální "za všechno může ODS", tak veřejně tvrdil, a klidně to označím za lež, že když se v roce 2004 vybíral stávající mýtný systém, byli u toho moji předchůdci z ODS. Tak mám dotaz, jestli byste byl tak laskav, pane premiére, a svému ministru dopravy řekl, že jste u toho byl vy a KDU-ČSL, protože to bylo v roce 2004. A já jsem vůbec nekritizoval rok 2004, ale protože ministru dopravy došly argumenty a nebyl schopen reagovat, tak řekl: za to můžete vy, protože v tom roce 2004 jste to udělali špatně. Ale byla to vláda, ve které jste, pokud mě paměť neklame, byl ministrem financí a ministrem dopravy byl člen KDU-ČSL. Takže jestli byste byl tak laskav a sdělil mu to, aby odpovídal na věcné otázky a nevracel se deset nebo dvanáct let zpátky, navíc když nemá přesné informace a plete si, kdo v té době byl ve vládě.

A budu rád, když mi ty otázky – zejména na to, zda si opravdu myslíte, že potřebujeme projektového manažera a že názor, že to nemohou udělat lidé z Ministerstva dopravy, tak my říkáme, že nemůžeme připravit soutěž, ale současně vážně a poctivě budeme zvažovat, zda to můžeme sami provozovat. No, to nemá logiku. Já osobně si myslím, že má Ministerstvo dopravy samo kapacity, aby tu soutěž vypsalo, aby materiál s popisem variant předložilo vládě, protože tak závažnou věc musí rozhodnout vláda, a že jestli to bude 100 nebo po soutěži 80 mil., to se nechci přít, to s vámi souhlasím, ale já jsem se ptal, zda je vůbec nutné, v okamžiku, když takhle proklamuje vláda a má v tom naši podporu, aby se snižoval pokud možno objem peněz outsourcingovaných, právní služby, poradenské služby a podobně, proč se zrovna v této době jde v úplně jiném směru a hledá se za 100, možná 80, možná 60, to skutečně uvidíme, ale určitě to není malá, zanedbatelná částka.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já s vámi, pane poslanče, souhlasím, že to není malá částka a není to zanedbatelná částka. Naprosto s vámi souhlasím a určitě vládu bude zajímat, jak se podaří vysoutěžit tato zakázka a zdali soutěž nám pomůže k tomu, aby se ta částka snížila oproti té, která je teď na začátku podle příslušného zákona stanovena jako maximální částka za tuto poskytnutou službu. Zdůrazňuji maximální.

Ministr dopravy analyzoval odbornou kapacitu, kterou má k dispozici na Ministerstvu dopravy, a dospěl k závěru, že tato odborná kapacita mu neumožňuje, aby odpovědně ten systém výběru zvládl. To znamená, je to stanovisko odborného ministra, vláda toto stanovisko odborného ministra respektovala.

Chci jen připomenout, že termín, který je aktuálně stanoven pro předložení základních parametrů zadávací dokumentace pro výběrové řízení na dodavatele systému elektronického mýta a poskytovatele služeb souvisejících s provozem tohoto systému po roce 2016, je aktuálně 31. prosince letošního roku. To znamená, do konce letošního roku by měla být předložena příslušná dokumentace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Zbývají nám poslední dvě minuty. Takže pan poslanec Hovorka se svou interpelací, na kterou mu patrně potom bude odpovězeno písemně. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, v letech 2007 až 2013 bylo z prostředků veřejného zdravotního pojištění rozkradeno velmi mnoho finančních prostředků prostřednictvím velmi podivných zakázek a podivného hospodaření některých přímo řízených státních nemocnic. Některé hodnotící komise pro vyhodnocení těchto zakázek byly dokonce jmenovány vládou České republiky, případně samotná vláda učinila zásadní rozhodnutí, která vedla k vyvedení značných finančních prostředků ze zdravotnictví. Připomenu některé případy.

Předposlední zasedání vlády Mirka Topolánka, která rozhodla o rozdělení 1,5 mld. korun do zdravotnických zařízení, mimo jiné o nákupu světově nejdražších, vysoce předražených přístrojů, Leksellova gama nože do pražské Nemocnice Na Homolce a kybernetického nože Cyberknife do Fakultní nemocnice Ostrava. V ten samý den vláda rozhodla, že nebude investovat do tkáňové banky v Brně, ale nakoupí akcie dvou firem, Národního centra tkání a buněk v Brně a Centra buněčné terapie a diagnostiky v Ostravě, tedy firem, které byly založeny přesně v den pádu vlády a v době rozhodování vlády ještě nebyly ani zapsány v obchodním rejstříku.

Stát tedy odmítl investovat do tkáňové banky v Brně, ale soukromé firmě pak poslal prostřednictvím dotačních prostředků více než jednu miliardu korun. V listopadu 2009 Fischerova vláda jmenovala hodnotící komisi pro nákup speciálního zdravotnického materiálu na dobu čtyř let v hodnotě 4 mld. korun pro nemocnici IKEM. Vítězem se stala neznámá firma Kardio Port. O měsíc později stejná vláda ustavila hodnotící komisi pro zakázku na dodávky kardiovetrů-defibrilátorů pro Nemocnici Na Homolce.

Nejvyšší dokonalosti dosáhlo vyvádění finančních prostředků v Nemocnici Na Homolce, která si zřídila pro jistotu tři dceřiné firmy, které pro ni zajišťovaly veřejné zakázky a nákupy veškerého materiálu. Aby toto podivné hospodaření bylo dokonale zakryto, Nemocnice Na Homolce outsourceovala veškeré účetnictví firmě Bialešová, s.r.o. Nemocnice tedy neměla účetní oddělení ani ekonomického náměstka. Pro ohlídání právních záležitostí byla bez výběrového řízení zadána významná zakázka na medicínsko právní služby advokátní kanceláři Šachta & Partners, přičemž Nemocnice Na Homolce (upozornění na čas) nebyla schopna doložit, za co vyplatila téměř 20 milionů korun.

Já jenom položím dotaz. Já se ptám, jestli budete nadále trpět, pane premiére, tunelování veřejných prostředků ve veřejných nemocnicích, nebo jestli tomuto bezuzdnému rozkrádání veřejných prostředků učiníte okamžitě přítrž a prosadíte, aby něco podobného nemohlo pokračovat. Jestli prosadíte i potřebné očištné personální změny, aby ve vedení nemocnic působili skuteční odborníci, a ne figurky napojené na vlivové skupiny kolem Marka Šnajdra, Ivo Rittiga a jim podobných, a jestli prošetříte, kolik veřejných prostředků Nemocnice Na Homolce skončilo na Kypru (upozornění na čas) a v dalších daňových rájích. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, ale uplynula 16. hodina. Nyní je čas vyhrazen pro ústní interpelace na ministry. Pan premiér si přeje ještě odpovědět. Má přednostní právo, může ho využít. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dovolte mi, pane místopředsedo, abych navázal na váš svěží výklad jednacího řádu Poslanecké sněmovny, který podpořil, jak

vy sám říkáte, legislativní odbor, abych se teď ujal přednostního práva a odpověděl na interpelaci pana poslance Hovorky.

Ale ještě předtím bych rád doodpověděl na interpelaci pana poslance Stanjury, protože jsem zapomněl na důležitou věc, o kterou on mě žádal. Mohu zde potvrdit, že vláda, za níž byl zaveden ten stávající mýtný systém, nebyla vláda, ve které by byla Občanská demokratická strana. Byla to koaliční vláda, ve které byla sociální demokracie, KDU-ČSL a Unie svobody. Čili pravdu má pan poslanec Stanjura, byla to tehdejší vláda a byl to ministr dopravy Šimonovský z KDU-ČSL, který měl na starosti organizaci příslušného výběrového řízení, ze kterého vzešel ten stávající dodavatel mýtného systému.

K té interpelaci pana poslance Hovorky. Protože on přímo měl uvedeno v tom zadání odkaz na Homolku, dotázal jsem se před malou chvílí na Ministerstvu zdravotnictví, co mi mohou sdělit k příslušné kontrole, které tam proběhla. A rozčilil jsem se, protože mi dodali skutečně jen tři nebo čtyři odstavce. Když jsem se dotazoval, proč nemohu mít více informací pro odpověď na interpelaci, tak jsem byl informován o tom, že bychom porušili zákon o veřejné kontrole. To znamená, že teď vlastně běží fáze, ve které se vypořádávají námitky kontrolované osoby a není možné, abych já tady jako předseda vlády zveřejňoval nějaké informace.

Takže se omlouvám, ale na tu interpelaci mohu tedy uvést – abych ocitoval: Kontrolní akce Ministerstva zdravotnictví v Nemocnici Na Homolce byla zahájena 30. července 2013 za účinnosti zákona o státní kontrole 552/1991 a musí být dokončena podle tohoto předpisu. V současné době jsou vypořádávány námitky kontrolované osoby, to znamená Nemocnice Na Homolce. Ministerstvo zdravotnictví předalo protokol o výsledku kontroly Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV v souladu s § 8 odstavec 1 trestního řádu. To znamená, s těmi závěry již byla seznámena policie a Ministerstvo zdravotnictví v protokolu o výsledku kontroly uvedlo kontrolní zjištění a označilo doklady a ostatní materiály, o které se kontrolní zjištění opírá. Já jsem požádal pana ministra zdravotnictví, aby v okamžiku, kdy bude mít k dispozici konečné výsledky této kontroly, přijal důsledně všechna potřebná personální opatření, která s výsledky této kontroly budou souviset.

Souhlasím s vámi, že těch věcí, které byly medializovány v souvislosti například s tímto zdravotnickým zařízením, ale s některými dalšími také, bylo velké množství a je potřeba vyvodit konkrétní personální odpovědnost na základě jasného výsledku kontroly, která byla realizována. Čili nyní tuto odpovědnost bude mít ministr zdravotnictví.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi a chtěl bych ho ujistit – a potřetí mu to zopakuji –, že nemám žádný svěží výklad jednacího řádu. Jednací řád zcela jasně – jeho paragraf říká, že kdykoliv – a slovo kdykoliv znamená kdykoliv – o to požádá předseda poslaneckého klubu, musí mu být uděleno slovo. To není svěží výklad, to je jasný výklad, pane premiére.

Tím končím interpelace na pana premiéra, předávám řízení schůze a budeme pokračovat interpelacemi na ministry.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, budeme pokračovat tedy ústními interpelacemi na ostatní členy vlády. Dříve než k tomu přikročíme, dovoluji, abych přečetla omluvy členů vlády, kteří zde nebudou, abyste případně měli možnost svoje interpelace stáhnout, pokud je nebudete chtít načíst a dostat písemnou odpověď.

Takže z dnešního jednání se omlouvá pan ministr Babiš, pan ministr Brabec je zde, měl omluvenku pouze na dopoledne, pan ministr Herman je zde, zahraniční cesta paní ministryně Marksová, zahraniční cesta pan ministr Mládek, zahraniční cesta pan ministr Němeček, z pracovních důvodů pan ministr Prachař, pan Stropnický by měl být odpoledne, paní ministryně Válková má omluvenku pouze do 13 hodin, je tady, zahraniční cesta pan ministr Zaorálek a pan ministr Jurečka.

Takže nyní přistoupíme k první vylosované interpelaci pana poslance Koubka a já ho prosím, aby svou interpelaci na pana ministra Prachaře načetl.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, paní řídící. Vážený nepřítomný pane ministře, já přesto svou interpelaci, i když zde nejste přítomen, rád přednesu a budu se těšit na vaši písemnou odpověď.

Vážený pane ministře, deklaroval jste, že vaším cílem je stabilizace resortu. Namísto stabilizace jste však začal provádět personální změny a zůstává otázka, podle jakého klíče. Odbornost a pečlivost to pravděpodobně není. Na ŘSD České republiky přicházejí lidé absolutně z jiných oborů. Například generální ředitel ŘSD pan Kubiš je z IT firmy bez technické zkušenosti, se schopností z minulého zaměstnání řídit kolektiv asi tak šesti lidí, který se následně podle veřejně dostupných zpráv rozpadl. Přicházejí lidé, kteří následně, třeba i po dvou měsících, opět končí, konkrétně pan Stanislav Klika, který byl dosazen a následně zase odvolán po dvou měsících. Také skončil pan Zdeněk Mařík, ředitel provozního úseku. O posty přišli například ředitel provozního úseku Tomáš Kaas či šéf kanceláře generálního ředitele pan Lukáš Zrůst. Chaos a nekonceptnost je vidět ve všech krocích, omezuje to práci i těch slušných lidí na ŘSD. Ředitele na generální ředitelství dosazujete na místa bez výběrového řízení, následně na ředitele závodu Brno sice výběrové řízení zajišťujete, ale jak se teď ukázalo v uplynulých dnech, ředitel závodu Praha pan Kroupa byl odvolán uprostřed stavební sezóny modernizace D1 a následně je dosazen člověk s minimálně pochybnou minulostí a opět – opět – bez výběrového řízení. Projevují se tady evidentně základní manažerská selhání a hlavně popření slov, která jste deklaroval.

Pane ministře, byl bych rád, abyste se přestal schovávat za alibistická vyjádření, že za situaci na ŘSD vy osobně nemůžete, že je zodpovědný pan generální ředitel. Není to pravda. Politickou odpovědnost nesete vy osobně. Můžete mi a nám prosím vysvětlit, podle jakého klíče vybíráte nové ředitele, když odbornost, profesionalita a manažerské dovednosti to opravdu nejsou? Můžete mi prosím i písemně uvést profesionální a politickou minulost vámi, respektive prostřednictvím generálního ředitele ŘSD dosazených lidí na generální ředitelství ŘSD České republiky? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji panu poslanci a nyní s přednostním právem předseda klubu TOP 09 pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, slibuji, že v průběhu interpelací je to dnes naposledy, ale byl jsem řadou lidí – já, to bych ještě přežil, ale bývalý předsedající pan Petr Gazdík byl osočen, že mi udělil přednostní právo v rámci interpelací jenom proto, že jsme spolu spříznění členstvím v jednom klubu. Já se odvolávám na to, že je to mé právo ze zákona. A v okamžiku, kdy předsedá paní předsedkyně Jermanová, kterou snad nikdo nemůže podezírat z toho, že by se mnou byla spřízněna spojením v jednom klubu, opakuji své zákonné právo vystoupit v rámci interpelací s přednostním právem, abych vám oznámil s plnou vážností, vám, přítomným poslancům, i vám, přítomným členům vlády, že pan ministr zemědělství je lhář, že je bezprecedentní lhář a

že si vyhrazuji své zákonné právo tuto objektivní a doložitelnou skutečnost sdělit vždy, při jakémkoli projednávání bodu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo paní poslankyni Anně Putnové, která byla vylosována na druhém místě, k přednesení ústní interpelace na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Marcela Chládky. Prosím, aby se připravila poslankyně Věra Kovářová.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Můj dotaz se týká individuálního vzdělání. Chtěla bych se zeptat pana ministra školství na koncepci v přípravě individuálního vzdělávání, a to v novele školského zákona.

Od roku 2007 probíhá pilotní ověřování individuálního vzdělávání na druhém stupni, které bylo postupně prodlužováno, v roce 2011 bylo prodlouženo, naposledy bylo prodlouženo panem ministrem Fialou na dobu neurčitou. V pilotním ověřování bylo zařazeno 102 dětí, jejichž výsledky byly průměrné a nadprůměrné, v testování se osvědčily všechny. Nejsou mi známy výsledky pilotního ověřování za poslední tři roky. Čili můj první dotaz směřuje na pana ministra, jaké jsou výsledky posledních tří let pilotního ověřování a proč nebylo individuální vzdělání zachováno v připravované novele školského zákona tak, jak se s tím v minulosti počítalo. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana ministra Chládky. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Odpověď bude velice jednoduchá. V návrhu novely to není z toho důvodu, že to je nový návrh, je to návrh nové vlády, který zachovává individuální, tzv. domácí vzdělávání na prvním stupni a na druhém stupni jsme prodloužili jeho ověřování. Důvod byl ten, že se to ověřovalo podle mého názoru na menším počtu dětí, na malém vzorku, mimochodem, týká se to řádově asi nějakých 475 dětí za celé období, kdy se to testovalo. Testovalo se to pouze na šesti školách. Vzhledem k tomu, že máme čtyři a půl tisíce základních škol, tak jsem chtěl, aby se to ověřovalo i na větším počtu škol, abychom věděli, jestli nenastane problém, kdy pustíme domácí vzdělávání na druhý stupeň mezi všechny školy a nedostaneme se do problému, že tento systém bude nějakým způsobem možno zneužít, což samozřejmě ty možnosti tady jsou, a jestli jsme schopni vůbec domácí vzdělávání na druhém stupni uhlídat.

Domácí vzdělávání, jak jsem říkal, máme na prvním stupni, já s ním dokonce počítám jako s alternativou pro předškolní vzdělávání pro poslední povinný rok, ale na druhém stupni můj osobní názor je, že je nutné tento systém ještě ověřit na více školách a počkat také, protože ty výsledky, jak jste hovořila, ano, jsou stejné i za tři roky, tzn. děti mají průměrné až nadprůměrné výsledky, a potřebujeme to také ověřit, kdy tyto děti nám poprvé nastupují do středních škol. Dobré je mít zpětnou vazbu, jaké výsledky budou mít na středních školách, kdy se dostanou do kolektivu.

Důvod, proč to není v novele, je tento: Není to pokračování novely Petra Fialy. Kdyby Petr Fiala opravdu chtěl, aby domácí vzdělávání bylo zavedeno na druhém stupni, tak měl rok a půl na to, aby tuto novelu prosadil Poslaneckou sněmovnou a Senátem Parlamentu České republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a táži se paní poslankyně, zda má zájem o doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Já vnímám, a myslím si, že veřejnost a odborná veřejnost také vnímá, nechť zavádět individuální vzdělání na druhý stupeň, tak jak to jednoznačně deklaroval pan ministr. Na druhou stranu tímto postojem se dostáváte do role chytré horáky, protože vy necháváte testovat a pilotně ověřovat individuální vzdělání, přestože nechcete v realitě, aby pokračovalo. Čili můj dotaz je, pokud jsou výsledky dobré, co vás vede k tomu, že bráníte pluralitě vzdělání, která by nás zařazovala mezi moderní země, kde takové možnosti existují.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Vážená paní poslankyně, byť vás mám velmi rád, tak si myslím, že teď nemáte zcela pravdu, protože já tomu nebráním, byť zároveň otevřeně říkám, že domácí vzdělávání na druhém stupni je věc, kterou se já osobně zdráhám pustit do všech základních škol. Myslím si, že základní školy na to nejsou připraveny, nejsou připraveny, aby domácí vzdělávání uhlídalo v těch kolejkách, které jsou. Ale je to spíše na odbornou debatu, nemá to být rozhodnutí jednoho ministra. Právě proto chci, aby se ověřoval tento systém, aby nám ho ověřili na více školách než šesti. To je věc první.

Věc druhá. Domácí vzdělávání jako takové na druhém stupni nemusíme ani používat, protože již individuální přístup dnes je možný. To znamená, dítě, které je dlouhodobě nemocné, má možnost individuálního vzdělávacího plánu, má možnost i dítě z nějakého jiného důvodu, že je třeba šikanováno ve škole, nebo že to je naopak zase vrcholový sportovec nebo mimořádně nadané dítě, dnes škola má možnost individuálního plánu a může být zařazen do běžného vzdělávacího zařízení. Ale to, že mně osobně se domácí vzdělávání – neřekl bych nelíbí, to je asi silné slovo, myslím si, že domácí vzdělávání na druhém stupni je problematické. Protože druhý důvod, co se mi na tom nelíbí, je otázka socializace, tzn. dítě poté, jak se nesetkává s kolektivem, tak může samozřejmě mít velký problém se začleňováním do společnosti. Ale říkám, že to je spíše na odbornou debatu. Kdybych vyloženě byl proti němu, tak bych zrušil i ověřování. A já jsem naopak chtěl – a je zarážející, že to ověřujeme na šesti školách po dobu sedmi let. Proč to neověřujeme třeba na dvanácti, na dvaceti, na třiceti, když máme čtyři a půl tisíce škol.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám, váš čas uplynul.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji za vaši benevolenci, jen poslední větu. Já si myslím, že domácí vzdělávání může být do budoucna velmi dobré pro ušetření státního rozpočtu. Zrušme všechny školy a každý ať si svého potomka vzdělává doma a může být domácí vzdělávání i na druhém stupni. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo paní poslankyni Kovářové, která byla vylosována na třetím místě, k přednesení ústní interpelace na ministra financí Andreje Babiše. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážený pane ministře, před časem se na mě obrátil starosta města Kraslice s dotazem, jehož správným adresátem jste právě vy. Vzhledem k tomu, že má značný přesah, rozhodla jsem se jej přednést formou interpelace. Dovolte mi tedy proto, abych dotaz pana starosty tlumočila.

Co občany Kraslic trápí? Kromě jiného také to, že tamní finanční úřad poskytuje stále méně služeb. Současný stav je takový, že kraslické pracoviště je otevřeno pouze v pondělí a ve středu, a to pouze jako podatelna. To se jako neuspokojivé jeví i proto, že místní podnikatelský sektor roste a daří se stabilizovat počet obyvatel. Proto je zcela pochopitelné, že existuje zájem, aby i tamní finanční úřad poskytoval služby v rozsahu, který byl nastaven po roce 2003. Slíbený přesah spočívá ve skutečnosti, že systém veřejné správy nastavený od roku 2003 měl garantovat občanům obcí, které se nacházejí se správním obvodu konkrétní obce s rozšířenou působností, dostupnost určitých veřejných služeb. Mezi nimi i činnost finančních úřadů.

Vážený pane ministře, přistoupíte k rozšíření okruhu služeb poskytovaných pobočkou Finančního úřadu v Kraslicích? A pokud nikoli, lze to snad chápat jako plíživé omezování části veřejných služeb na venkově, které známe třeba z případu České pošty? Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní dávám slovo panu poslanci Holečkovi, který přednese ústní interpelaci na ministra vnitra Milana Chovance. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, jako předseda podvýboru pro ochranu soukromí jsem velmi znepokojen zprávami o situaci v diagnostických ústavech, které opět ve zvýšené frekvenci pronikají do médií a na veřejnost. Jde o postup Ministerstva vnitra, které vedlo v roce 2004 výzkum dalšího vývoje mladých lidí po opuštění školských zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy na základě usnesení vlády České republiky ze dne 25. 8. 2004. V souvislosti s ním zpracovávalo údaje o odsouzení těchto osob za jimi spáchané trestné činy, a to bez jejich souhlasu. Spojení uvedených údajů získaných ze zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy do jediného souboru a jejich další uchovávání spolu s dalšími osobními údaji získanými z obcí s rozšířenou působností i poté, co byl výstup z výzkumu předložen vládě České republiky, Úřad pro ochranu osobních údajů shledal jako nezákonné. To potvrdil dále i městský soud, ale svým rozsudkem vše nedávno zrušil Nejvyšší správní soud.

Ve světle alarmujícího stavu v diagnostických ústavech, který je dnes konstatován a informace o něm zpřístupňovány veřejnosti, vyvstává otázka, nakolik výzkum, který výrazně prolamoval soukromí celé jedné skupiny obyvatel, byl efektivní. Nakolik prevencí není zastírána neochota respektovat zákon o ochraně osobních údajů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jak zmiňoval pan kolega, jedná se o výzkum z roku 2004, takže se jedná o situaci z doby před deseti lety, přesto mi dovoluji, abych okomentoval tuto argumentaci.

Pan kolega se zmiňuje o tom, že Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu i rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů, který tehdy potvrdil sankci vůči Ministerstvu vnitra, a to včetně sankce finanční, zrušil. Já chci dodat, že Nejvyšší správní soud dal Ministerstvu vnitra za pravdu, a to ve dvou základních otázkách.

Za prvé, údaje, s nimiž Ministerstvo vnitra po anonymizaci pracovalo, nekvalifikoval Nejvyšší správní soud jako informace osobního charakteru, neboť vnější pozorovatel na jejich základě nemohl identifikovat, o kterou osobu se jedná. To si myslím, že je základní z celého rozsudku Nejvyššího správního soudu. Znamená to tedy, že s údaji bylo nakládáno tak, aby ty údaje nešlo přiřadit ke konkrétní osobě. Nejvyšší správní soud také přiznal, resp. potvrdil Ministerstvu vnitra pravomoc k preventivní činnosti i v podobě provádění výzkumu chování mladistvých za prvotního použití jejich osobních údajů, a to přímo na základě kompetenčního zákona. Má-li totiž Ministerstvo vnitra vykonávat preventivní činnost, musí k tomu mít vstupní informace. Znovu ještě jednou připomínám, tento průzkum byl dělán tak, aby nebylo možné konkrétní informace spojit s konkrétní osobou. Alespoň takto hovoří i rozsudek Nejvyššího správního soudu.

Vedle finanční stránky věci má tak rozsudek Nejvyššího správního soudu pro Ministerstvo vnitra i důležitý precedenční význam k provádění dalších výzkumů. Já tady mohu za sebe zodpovědně říci, že budeme ale velmi vážně při dalších výzkumech posuzovat i ochranu osobních dat a ochranu osobnosti jako takové.

Směrem k Úřadu pro ochranu osobních údajů jsme přesvědčeni, že i tento úřad musí respektovat rozhodnutí nezávislého soudu, resp. Nejvyššího správního soudu v této věci a závěrů judikatury a měl by této judikatuře přizpůsobit i svoji činnost, nikoli rozhodnutí vrchního soudu odmítat a ve své právně vyvrácené praxi opakovaně pokračovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. (Předsedající se dívá tázavě na poslance Holečka, zda má zájem o doplňující otázku. Ten naznačuje, že ne.) Pan poslanec nemá zájem o doplňující otázku. Výborně.

Přikročíme tedy k další interpelaci, ke které je přihlášen pan poslanec Klučka. Bude interpelovat paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou. Prosím, pane ministře – pane poslanče, máte slovo. (Předsedající se směje. Ministr Chovanec: Co není, může být.)

Poslanec Václav Klučka: Krásné. Děkuji, paní místopředsedkyně.

A já vás všechny svým projevem překvapím. Já prostě v této chvíli stahuji interpelaci na paní ministryni. Dávám tím možnost více opozičním poslancům, aby své interpelace, aby se na ně dostalo, s tím, že možná předpokládám ještě nějaké vystoupení s přednostním právem v průběhu interpelací, takže využiji spíše možností, abych s paní ministryní tuhle tu věc rozebral bezprostředně po tomto čase osobně a zbytečně tady nezdržoval.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Evidujeme tedy, že svou interpelaci stahujete.

Nyní dávám slovo panu poslanci Vojtěchu Adamovi, který bude interpelovat pana ministra Chládku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Adam: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Pan ministr právě přichází. Já jsem myslel, že o něho přijdu.

Má otázka zní nebo týká se budoucnosti mistrovství světa Moto GP v Brně jako součásti tradiční akce, která se koná již více než 50 let. Není totiž vůbec jisté, zda letošní rok nebude posledním, kdy se pojede. Jde samozřejmě jako vždycky o peníze. V tomto případě o takzvaný zalistovací poplatek promotérské společnosti Dorna Sports, aby se mistrovství světa mohlo na našem území vůbec konat. V situaci, kdy poptávka jednoznačně převyšuje nad nabídkou pořadatelských míst včetně jejich finančního zajištění, je nebezpečné se pořadatelství vzdát, protože by se už nikdy nevrátilo.

Byla předložena celá řada dokumentů a argumentů pro podporu a zachování jednoho z nejvýznamnějších sportovních podniků, které se konají na území České republiky, a to včetně ekonomických. Automotodrom Brno oznámil začátkem května promotérovi šampionátu, že nemá zajištěno financování závodu mistrovství světa Moto GP v roce 2014 ani v letech následujících, a pokud nedojde ke změně, bude nucen požádat promotéra o vyjmutí závodu z kalendáře mistrovství světa. Došlo totiž k tomu, že nově ustanovená Národní rada pro sport odmítla zařadit závod mistrovství světa Moto GP mezi významné sportovní akce a tím ze (do?) státem garantovaného dotačního programu. Tímto rozhodnutím byl zcela popřen systém financování významných sportovních akcí.

V seriálu mistrovství světa Moto GP jsou pouze tři pořadatelská místa z osmnácti, kde stát neposkytuje garanci: Motegi v Japonsku pod patronátem Hondy, Mugello v Itálii, kde závod financuje Ferrari, a Česká republika. Nedopusťme zánik tak významného tradičního prospěšného podniku, jako je motocyklové mistrovství světa v Brně, prospěšného nejen pro region, ale především pro Českou republiku. Málokterá akce jí totiž zajišťuje celosvětovou propagaci.

Já bych se chtěl jenom zeptat, jak vypadá situace teď pár dní před tím, než se musí definitivně rozhodnout o pořádání v dalších letech.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas. Děkuji.

A nyní prosím pana ministra k odpovědi. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Ten příběh je mnohem složitější a problematičtější. Ona ta chyba je také na straně vůbec jak Autoklubu Česká republika, tak té organizace. Když půjdu úplně do důsledku, tak si myslím, že tam je hlavně problém nějaký mezivztahový, kdy tyto dvě organizace nejsou schopny se nějak domluvit z jednoho prostého důvodu. My nemůžeme poslat finanční prostředky na tuto akci jinak než prostřednictvím národní autority. A národní autorita je Autoklub Česká republika.

Možná z minulosti víte, jeden z mých předchůdců, exministr Dobeš rozhodl, že národní autorita je někdo jiný, a tím rozhodnutím si myslel, že změní ten koloběh, který je. Dopadlo to tak, že Autoklub Česká republika vyhrál soudní spor a Ministerstvo školství teď za to rozhodnutí platí sto tisíc korun. To jenom na okraj, na dokreslení té situace.

Národní rada pro sport neodmítla zařadit Moto GP do hlavních významných akcí, ale zařadit ji tam nemohla. A nemohla ji tam zařadit z jednoho prostého důvodu – protože oni nebyli schopni žádost poslat ani v termínu. A vzhledem k tomu, že ji poslali po termínu, tak v podstatě logicky nesplnili podmínky a nemohli být mezi těmi akcemi. Ale to by ani tak nebyl problém, protože já jsem rozhodl z pozice ministra, že dostanou 20 mil. korun z Ministerstva školství. Mimochodem, nikdy nedostávali větší částku než nějakých 24 milionů. Dvacet milionů, ale chci garanci, a to tady chci podotknout, chci garanci, že ty

finanční prostředky budou transparentně využity a že půjdou zcela jednoznačně na ten zalistovací poplatek.

Problém tam je také v tom, že to organizuje soukromá společnost, a diskuse, která probíhala na národní radě mezi jednotlivými subjekty, tak byla debata, jestli těch fanoušků je opravdu 210 tisíc, anebo 150, a jestli opravdu je takový profit pro Českou republiku. Ale to je spíš opravdu také na nějaký odborný seminář. S tím, že chci i garanci od Autoklubu České republiky, že když ty prostředky pošlu Autoklubu, tak je pošle na ten zalistovací poplatek. Ten dopis už mi přišel, garance tady je, že ty peníze takto dostanou. No a protože jsme se bavili i se zástupci Moto GP, že to je málo, tak jsem udělal další krok. Teď jde ve středu materiál do vlády, kde žádám vládu, aby ještě vyčlenila 20 milionů z rezervy, to znamená, že by dostali 20 + 20. S velkou radostí jsem paní ředitelce poslal esemesku, že bude až 40 milionů korun podpora od státu, která nikdy v minulosti nebyla. Paní ředitelka mi napsala, odpověděla, schválně jsem si to nalistoval, že jim to nic neřeší, že chtějí 78 milionů. Že polovina je málo a že to je pro ně, jako kdybychom jim neposlali nic.

V tu chvíli tedy ale stojíme před rozhodnutím, jestli akci tohoto typu má platit Ministerstvo školství jako sport. Můžeme na to přispívat, ale myslím si, že daleko víc je to podpora cestovního ruchu. Takže by bylo systematictější, a to také v tom materiálu zmiňuji, že do budoucna by mělo být naplánováno dlouhodobé financování, ale z jiné kapitoly než z oblasti sportu. To znamená například z MMR, nebo když jsou to motorky, z dopravy. Pokud by to mělo být ze sportu, tak klidně, můžeme tam dát sto milionů, ale musíme počítat s tím, že to bude na úkor ostatních akcí, protože z toho jednoho balíku, který mám, musím pokrýt všechny akce, které tam jsou. Včetně významné akce, která byla třeba tento týden Zlatá tretra ve Vítkovicích, příští rok mistrovství světa v hokeji, a tak dále, a tak dále. Takže to jenom na dokreslení.

Komunikace opravdu není jednoduchá, ale teď je připraven materiál, který když bude schválen, tak by měli dostat podporu 40 milionů. Ale obávám se, že ani to asi stačit organizátorům nebude.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře a táži se pana poslance. Má zájem položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Vojtěch Adam: Děkuji za odpověď. To nebude doplňující otázka, spíš takové konstatování, aby se opravdu do budoucnosti našel systém financování takových významných akcí, aby se tato podle mě v podstatě trapná situace nemusela už nikdy opakovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím o reakci pana ministra.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Já budu úplně konkrétnější. Ona největší trapnost je, že dva lidi se nedokážou mezi sebou dohodnout. Já budu i konkrétní. Prostě podle mého názoru je tam problém vztahový mezi panem Ječmínkem a panem Abrahamem. A do toho se zatahuje Česká republika a Česká republika si musí říct, jestli bude podporovat tuto akci, jakou částkou. Já jsem pro, protože jsem tu akci navštívil, ale zároveň si myslím, že musíme jasně říct, že prostředky musí být vyčleněny na konkrétní věc, musí být transparentní, transparentní vyúčtování. A musíme mít jasný přehled o tom, jestli opravdu přínos je jedenapůl miliardy, anebo jestli je to pouhý odhad, protože ta akce samozřejmě má velký význam. Jenom například na dani přinese za víkend nějaké prostředky – proč by to stát neměl podporovat? Ale to si myslím, že už je i otázka pro Poslaneckou sněmovnu, protože to je dlouhodobý výhled a Poslanecká sněmovna by měla jednoznačně říci

ano, tuto akci, ta je řekl bych nadšportovního charakteru, vyjmete z podpory běžných sportovních akcí a budeme ji podporovat jako Česká republika mimořádnou položkou 78 nebo 100 milionů korun s tím, že to musí být samostatně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo panu poslanci Zbyňku Stanjurovi, který byl vylosován jako sedmý a bude interpelovat pana ministra dopravy Antonína Prachaře.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. No tak před hodinou a půl jsme tady debatovali o tom, jak je to šance debatovat s ministry či s ministerským předsedou. Pan ministr se omluvil z pracovních důvodů? Já bych tu omluvu přijal, kdyby byl v zahraničí. To evidentně není. Měl dostatek času, aby zhruba před dvěma hodinami obsáhle komentoval moji dnešní tiskovou konferenci., a nemá dostatek času, aby přišel na interpelace. Ale ty otázky mu položím, doufám, že mi odpoví.

Za první. Proč jste, pane ministře, přesvědčený, že potřebujete projektového manažera pro mýtný systém? Za druhé. Proč jste přesvědčený, že mýto může provozovat ŘSD? Za třetí. Dokdy uzavřete smlouvy s hledaným projektovým manažerem? Dokdy projektový manažer předloží výsledky své práce? Kdy předložíte vládě České republiky návrh řešení? Za čtvrté. Vy osobně preferujete zachování stávajícího rozsahu zpoplatněných silnic a dálnic, nebo budete navrhopvat nějaké rozšíření? Za páté. Vy osobně podporujete zadání veřejné zakázky s předepsanou technologií, či technologicky neutrální? A za šesté. Jste schopen garantovat Poslanecké sněmovně, že se včas a řádně vysoutěží nový provozovatel mýtného systému tak, aby 1. ledna 2017 nenastal žádný problém, nebo tak, že budete tzv. v časové tísní prodlužovat stávající smlouvu?

Děkuji za odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji panu poslanci a nyní dávám slovo paní poslankyni Gabriele Peckové, která bude interpelovat ministra kultury Daniela Hermana. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený pane ministře, dámy a pánové, já tu nechci naskakovat na nějaké katastrofické scénáře o snižování mzdových prostředků v příspěvkových organizacích Ministerstva kultury. Jednak doufám, že nepadlo žádné definitivní rozhodnutí, a za druhé mám pocit, že už by to prostě nebylo možné. Takže víceméně chci upozornit a apelovat na naprosto neudržitelný stav, kdy naši světoví odborníci mají platy nižší, než jsou průměrné platy v České republice. Například kasteláni nejsou schopni z těchto platů zaplatit ani nájem v objektech, které spravují, takže jsou často nuceni se stěhovat jinam. Byť se to nemusí zdát, není to žádný luxus. Zkuste v zimě vytopit komůrku na středověkém hradu. Skutečně i to je stojí nemalé prostředky, ale bohužel ani to si nemohou dovolit. Stěhují se pryč, což pochopitelně pro tyto objekty je téměř nezbytná 24hodinová přítomnost. Oni nakonec tu práci dělají, protože je k tomu vede jejich nadšení a entuziasmus. U těchto lidí se památkové péči učí celý svět. Oni zasedají v mezinárodních komisích, kde se rozhoduje o světovém kulturním dědictví.

Já jsem přesvědčena, pane ministře, že vy si tu situaci uvědomujete, takže se spíš ptám, jestli máte nástroje, jak přesvědčit ministra financí pana Babiše, že naše kulturní instituce, naše národní kulturní památky jsou naše moře a že prostředky do nich investované se mnohonásobně vrátí. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a prosím o reakci pana ministra kultury. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, vážená paní předsedající. Kolegyně, kolegové, já velice děkuji paní poslankyni za ten úvod, za to, co řekla. Samozřejmě tu situaci si velmi dobře uvědomuji, protože opravdu je velmi složitá. Já jenom pro vaši informaci bych řekl pár čísel. V průměru jsou naše příspěvkové organizace zhruba 3000 pod průměrem platů v České republice. Pro vaši informaci, například Technické muzeum Brno má průměrný plat 15 224 korun, Valašské muzeum Rožnov 16 303, Památník Terežín 16 577 a mohl bych takto opakovat nebo procházet celý seznam. Takže ta situace je skutečně závažná a vedeme intenzivní jednání. V tuto chvíli musím říci, že jsme dosáhli významné dohody, že nám bude do rozpočtu vráceno 112 mil. na platy, což je pozitivní zpráva. A já pevně věřím, že se dostaneme i v dalších jednáních do té hladiny, která bude přijatelná.

Podle předloženého rámcového návrhu přísluší Ministerstvu kultury na rok 2015 výdajový rámec ve výši 10,041 mld. korun, což představuje 0,89 % celkových výdajů státního rozpočtu. Při posuzování výše rozpočtu je třeba si uvědomit, že Ministerstvo kultury je k některým výdajům zavázáno a nemůže provést jejich snížení. Největší částku ve výši 3,5 mld. korun představují výdaje podle zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, které představují zhruba 40 % celkových výdajů naší kapitoly. Ministerstvo kultury musí hradit také výdaje na výzkum, vývoj a inovace v plánované výši cca 0,5 mld. korun. Rovněž ministerstvo plní závazky i vzhledem k zahraničí a v souvislosti s členstvím České republiky v některých organizacích a vůči těm 29 příspěvkovým organizacím, vůči nimž musíme plnit povinnosti zřizovatele.

Rozpočet naší kapitoly pro rok 2015 vychází z údajů střednědobého výhledu schváleného Poslaneckou sněmovnou v roce 2013. Ve střednědobém výhledu došlo k první redukci, kdy byl rozpočet na rok 2015 snížen oproti rozpočtu roku 2014 o částku ve výši 1 074 628 tis. korun. V dubnu 2014 provedlo Ministerstvo financí druhou redukci, kdy došlo oproti střednědobému výhledu ke snížení ještě o dalších 148 244 tis. korun. Tím došlo k celkovému snížení rozpočtu na rok 2015 o částku ve výši 1 223 873 tis. korun a ta výše by se pohybovala v částce 8 678 616 tis. korun.

Ukazatel příspěvkových organizací zřízených Ministerstvem kultury se snížil o částku ve výši zhruba 298 mil., což by mělo negativní dopad jednak na rozpočty příspěvkových organizací, tak i na jejich vlastní činnost. Z toho také vycházel dopis ředitele odboru ekonomiky, který pochopitelně znepokojil ředitele našich příspěvkových organizací. Ten vycházel právě z těch formálně známých skutečností, které jsou založeny na krácení navrženém kapitolám Ministerstvem financí jako základní vstup pro jednání vlády o střednědobých výdajových rámcích. Dopisy se zachycením posledních známých skutečností byly rozeslány příspěvkovým organizacím proto, aby byla umožněna diskuse nad návrhem. V opačném případě by nebylo možné vůbec žádným způsobem zohlednit specifika některých příspěvkových organizací. Ale připomínám, že rozeslané dopisy obsahují pouze úvodní návrh, který Ministerstvo kultury stejně jako v předchozím roce předpokládá dokončit ve spolupráci s příspěvkovými organizacemi. První konkrétní plod, jak jsem řekl, je oněch navrácených 112 mil. korun právě na platy. Jsem přesvědčený, že pokud se bude spolupráce a komunikace s Ministerstvem financí vyvíjet tak jako dosud, dostaneme se na jakousi hranici přežitelnosti, ač samozřejmě v programovém prohlášení vlády je 1 %, ke kterému se zatím přibližujeme pouze vzdáleně.

Takže ještě jednou děkuji za podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se paní poslankyně – chce položit doplňující otázku? Není tomu tak.

Nyní předám slovo paní poslankyni Nytrové, která byla vylosovaná jako devátá s interpelací na pana ministra Prachaře. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Vážený pane nepřítomný ministře dopravy, dovoluji, abych se vás dotázala na problematiku výstavby protihlukové stěny na pozemní komunikaci číslo I/56 v místní části Hodoňovice obec Baška. Obrátilo se na mě občanské sdružení Pro Hodoňovice. Občané tamní lokality dlouhodobě strádají ve stresujícím prostředí nadměrného hluku s jednoznačným dopadem na jejich zdraví. Činí všechny zákonné kroky, které by měly vést k vyřešení jejich svízelné situace. Bohužel do dnešního dne bezvýsledně. Cílem výstavby protihlukových stěn podél silnice I/56 v obci Baška, místní části Hodoňovice, je snížení hygienických limitů v chráněném venkovním prostoru přilehlých staveb a celkové zlepšení jejich životních podmínek.

Vážený pane ministře, žádám vás tímto o sdělení, proč není od roku 2007, kdy byly naměřeny vysoké hodnoty hluku, vyřešen problém nadměrného hluku z provozu na komunikaci I/56 v obci Baška, místní části Hodoňovice. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní dávám slovo paní poslankyni Daně Váhalové, která přichází s interpelací na pana ministra Mládka.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení ministři a vážený pane ministře Mládku, dostala se ke mně informace, že projednávání podpory venkovské ekonomiky v České republice z evropských fondů se na Ministerstvu průmyslu zkomplikovalo. Jedná se mi konkrétně o OP Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014 až 2020. Ráda bych věděla, zda Ministerstvo průmyslu a obchodu zahrnuje do tohoto operačního programu podporu mikropodniků prostřednictvím programu LEADER a místních akčních skupin.

Pane ministře, chtěla bych vás požádat o podporu malého podnikání, o podporu malých a středních živnostníků našeho venkova. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a nyní dávám slovo panu poslanci Petrovi Adamovi, který bude interpelovat pana ministra školství Chládku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Adam: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, moje interpelace je směřována k panu ministru školství Marcelu Chládkovi a týká se velmi zvláštní situace kolem soukromé Vysoké školy Karla Engliše v Brně.

Vážený pane přítomný ministře, správní řízení je ze zákona neveřejné. Jak je možné, že z Akreditační komise v rozporu s touto zákonnou zásadou unikají informace o jejích dílčích stanoviscích k neukončeným správním řízením, které vede Ministerstvo školství? Jde konkrétně o řízení s Vysokou školou Karla Engliše. Tyto informace mohou dotčené subjekty poškodit a stát v takovém případě nese odpovědnost za způsobenou škodu. Informace protiprávně poskytuje tajemník komise, což je zaměstnanec Ministerstva školství. Tímto se odvolávám na včera zveřejněné informace v Brněnském deníku, kde jsou uvedeny konkrétní citace tajemníka komise Jiřího Smrčka.

Jaké podniknete, vážený pane ministře, kroky, abyste zajistil v rámci akreditačních správních řízení zákonnou zásadu neveřejnosti tohoto řízení? Velmi děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím o reakci pana ministra.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Tak v první řadě bych panu poslanci doporučil, vzhledem k tomu, že byl svědkem nějakého protiprávního postupu, aby podal trestní oznámení, což je jeho povinnost.

A druhá záležitost – k Akreditační komisi. Akreditační komise je nezávislý orgán, tak to musí i zůstat, protože Ministerstvo školství nemůže zasahovat do nezávislého rozhodnutí Akreditační komise, protože pak bychom se dostali do situace, že např. ministr školství bude rozhodovat o tom, která vysoká škola má mít akreditaci nebo nemá. Ale pokud mohu, tak ještě se u této problematiky zastavím.

Shrnu pro ostatní. Akreditační komise zjistila závažné nedostatky u Vysoké školy Karla Engliše a bylo to v oborech ekonomika a právo v podnikání, management v podnikání a poté ještě bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě a technologie ochrany osob a majetku. Na základě toho navrhla omezit akreditaci. Omezení spočívá v tom, že v podstatě na základě tohoto rozhodnutí nemohou přijímat ke studiu nové uchazeče. Proti tomu se škola odvolala. Pak procházelo 16. až 18. června další projednání Akreditační komise, která konstatovala, že nedošlo k odstranění zjištěných závažných nedostatků, a proto stále trvá na omezení akreditace. Nyní probíhá správní řízení na Ministerstvu školství. To doposud nebylo ukončeno, tzn. nemohu předjímat ani popisovat správní průběh. A ten samozřejmě rozhodne o tom dalším postupu.

A v závěru ještě k tomu úplnému samotnému začátku. Musíme se podívat, jestli tam opravdu došlo, nebo nedošlo k nějakému úniku informací, protože zpráva Akreditační komise, kterou momentálně mám i v rukou, je dokonce vyvěšena na webových stránkách Akreditační komise a je veřejně přístupná. Takže jestli je nějaká informace z této zprávy v tisku, nečetl jsem ten článek, ale jestli je v tisku nějaká zpráva, tak si nemyslím, že došlo k nějakému úniku, protože ta zpráva je veřejně dostupná.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec nemá zájem položit doplňující otázku.

Nyní dávám slovo panu poslanci Josefu Zahradníčkovi, který byl vylosován jako dvanáctý v pořadí s interpelací na paní ministryni Michaelu Marksovou. Není přítomná, máte možnost načíst, popřípadě stáhnout do její přítomnosti. Takže prosím načtěte.

Poslanec Josef Zahradníček: Příjemné dobré odpoledne.

Vážená nepřítomná paní ministryně, dámy a pánové, moje krátká interpelace bude směřovat na způsob a zvyšování důchodů. Předem se omlouvám, zda jste na toto téma již hovořila či odpovídala, ale dle mého názoru a názoru mnoha starších občanů této země je opakování matka moudrosti a možné vysvětlování tohoto problému je vždy namístě. A nejen já bych chtěl slyšet vaše stanovisko a stanovisko vašeho ministerstva.

Mé otázky zní: Myslíte si, že dosavadní systém zvyšování důchodů je solidární a teoreticky spravedlivý? Nebylo by lepší jednotně zvyšovat důchody o stejnou finanční částku pro všechny důchodce? Mám za to, že již v rozhodnutí o výši důchodu každému, kdo o něj

požádá, byla dostatečně zohledněna jeho zásluhovost. Pokud nemám pravdu, tak mě opravte. Životní náklady každého z důchodců a každého z nás jsou stejné. Nebo platí: kdo má vyšší důchod, vyšší mzdu, má i vyšší základní životní náklady na uspokojování základních životních potřeb? Jedná se například o cenu vodného a stočného, ceny elektrické energie, plynu a základních potravin. Je možné a co je pro to třeba učinit, aby zvyšování důchodů bylo stanoveno pevnou finanční částkou pro všechny důchodce stejně? Systém by se stal jednodušším, spravedlivějším a především levnějším. Nebo platí pravidlo, že všichni důchodci jsou si rovni, ale někteří rovnější?

Děkuji za odpověď a za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní dávám slovo poslankyni Markétě Adamové, která byla vylosovaná jako třináctá se svou interpelací na ministra kultury Daniela Hermana. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Milé dámy a pánové, hezké odpoledne.

Vážený pane ministře, interpelovala jsem vás již ve věci oživení projektu výstavby Národní knihovny podle projektu architekta Jana Kaplického písemně. Za vaši odpověď vám děkuji. Přesto se tomuto tématu chci ještě dále věnovat, a to především proto, že téma žije svým vlastním životem v médiích a hojně o něm diskutují i občané Prahy 8 – Karlína a Libně, kde taktéž žijí a jsem členkou vedení této městské části. Celý projekt samozřejmě zajímá i odbornou a laickou veřejnost. Ačkoliv nejsem odbornicí na urbanismus či architekturu, tak mě opravdu velmi znepokojuje, jak se zda zachází s dílem, které bylo určeno zcela jinému účelu a pro zcela jiné umístění. Architektonický návrh Národní knihovny počítal s umístěním na Letné, tedy na vyvýšeném místě. Umístění na Rohanském ostrově v záplavové oblasti, na ploše nikoliv vyvýšené, je zcela proti původnímu plánu. Avizovaná je taktéž změna účelu budovy. Ačkoliv nezpochybňuji, že Praha si zaslouží moderní architekturu a kulturní centrum, zpochybňuji, že celá snaha oživit tento projekt je vedena motivem poskytnout Praze, Pražanům a návštěvníkům hlavního města další takový kulturní stánek a moderní architekturu. Snaha, která z celého projektu čiší, je vedena motivací developera, kterým je mimochodem sponzor vaší strany Luděk Sekyra, upozornit na megalomanský projekt Rohan City v období nesnadné situace na trhu s nemovitostmi. Zajistit si takovou publicitu je něco, oč se každému developerovi může jenom zdát. A vy mu ji tímto podle mého názoru poskytnete. Tvrdíte, že se o všech náležitostech tohoto záměru bude teprve jednat, avšak publicita, kterou tímto projekt získává v mediálním prostoru, je již dostatečná. Takže i kdyby z celého záměru nakonec sešlo, účel pro developera a sponzora KDU-ČSL byl splněn. V písemné odpovědi na mé dotazy týkající se jak umístění, účelu, autorských práv... (Předsedající upozorňuje na čas.)

Já už se tedy pokusím jenom vyslovit otázku. Uvedl jste, že celá záležitost se nachází v prenatální fázi. Já se tedy chci zeptat, koho hodláte přizvat do pracovní skupiny, kterou chcete vytvořit, a zda si upřímně opravdu myslíte, že v tomto případě nejde jen o šikovně zvládnuté PR developera.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím o reakci pana ministra.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, opět i na tomto místě děkuji paní poslankyni za zájem o toto téma.

Chtěl bych předeslat, že myšlenka postavit knihovnu, blob pana architekta Kaplického, vlastně nikdy úplně neumřela, ač se od toho roku 2007 začala ubírat nejrůznějšími etapami a cestami. Já jsem měl tu čest pana architekta osobně znát, protože jsem v té době dokonce pracoval na Ministerstvu kultury, setkával jsem se s ním a měl jsem možnost s ním hovořit o nejrůznějších aspektech jeho práce a musím říci, že si mě získal za člena svého, můžeme říci v uvozovkách, fanklubu.

Ale nyní k vaší otázce. Jak jste sama, paní poslankyně, řekla, jsem také přesvědčen, že si Praha zaslouží v oblasti kultury stavbu 21. století, jakou Kaplického blob rozhodně je. Oživení tohoto projektu je vedeno především obecnou snahou zachovat pro další generace architektonické dědictví obsahují moderní trendy z pera českých autorů. Věřím, že tyto moderní stavby přilákají do Prahy a dalších českých měst mnoho zahraničních turistů, jak je tomu i v jiných městech v zahraničí, kde například Kaplického unikátní projekty již byly realizovány.

Co se týká umístění stavby, musím říci, že myšlenka Rohanského ostrova byla pouze myšlenkou záložní. Ve chvíli, kdy se zdálo, že Letenská pláň je díky stavbě tunelu Blanka úplně mimo hru, se hledaly alternativy. Paní Eliška Kaplicky, se kterou se rovněž znám, se snažila nacházet různé varianty a jednou z nich byl i Rohanský ostrov. Ve chvíli ovšem, kdy pan prezident Miloš Zeman vstoupil velmi aktivně do celého procesu a i na základě rozhovorů, které jsem s ním vedl osobně na toto téma, i na základě mediálních vyjádření, kdy řekl, že prosadí možnost návratu blobu na Letenskou pláň, je to pochopitelně priorita č. 1, kterou bychom se snažili zrealizovat na prvním místě. Znovu říkám, že varianty, o kterých se hovořilo, ať to byl Rohanský ostrov, nebo Smíchov, byly pouze variantami záložními, které měly jakoby suplovat nemožnost postavit tento projekt na původním místě.

Co se týká pana doktora Sekyry, se kterým mě právě paní Eliška Kaplicky seznámila, ten se k celému projektu postavil velmi vstřícně a má snahu tomu pomoci. Rozhodně se nejedná o nějakou lacinou reklamu, protože si myslím, že on ani nic takového nepotřebuje, protože je velice schopným stavitelem řady zajímavých projektů, o kterých žádná diskuse vedena není. A co se týká jakéhosi propojení se sponzoringem KDU-ČSL, to je naprosto transparentní záležitost, která od samého začátku byla zcela veřejně sdělována. A myslím si, že to je naopak zajímavá cesta i pro další subjekty, aby se podpora politických stran děla takto transparentně a jasně a nevyvolávala žádné postranní otázky.

To znamená, že jsem opravdu velmi rád, že se opět vrací myšlenka Letné, a myslím si, že bude dobré, abychom se v nějakém širším grémiu setkali všichni, kteří chceme na tomto projektu nějak participovat. Ano, vy jste řekla, a tak jsem to napsal a tak to také je, že celá záležitost je v současné době v jakési prenatální fázi vývoje. Já zvažuji v nějakém krátko-nejdéle střednědobém horizontu svolat pracovní skupinu a budu velmi rád, když budeme moci na tomto spolupracovat, protože si myslím, že to je opravdu téma vysoce nadstranické, které by mělo z Prahy opět – učinit je možná ne úplně vhodný termín, ale ještě zvýšit její prestiž jakožto destinace atraktivní pro miliony lidí z celého světa, jak tomu dnes je a jak už tady zazněla citace ministra kultury Pavla Tigrida, že památky jsou naším mořem. Tedy i tyto magnety nové architektury jistě její atraktivitu zvýší. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím paní poslankyni s doplňující otázkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Já vám, pane ministře, děkuji za odpověď. Není to otázka, spíše je to taková prosba. Pokud by přece jenom nakonec nebyla varianta Letné realizována a uvažovalo se o Karlíně, prosím vás, oslovte Prahu 8 a zapojte nás do toho řešení

a do té pracovní skupiny. Vy jste to avizoval, já to vítám a ráda bych se toho účastnila. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím o reakci pana ministra.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Samozřejmě i já vítám tuto ochotu. To by bylo zcela pochopitelné. Pochopitelně že by městská část, ve které by takto významné dílo mělo být realizováno, musela být zapojena. A to, že se to dosud nestalo, je opravdu zapříčiněno prenatální fází vývoje a tím, že v tuto chvíli se skutečně zdá, že opět je v reálné hře původní umístění na Letné. Je zde ještě mnoho otázek, ale myslím si, že dobrá vůle je schopna vytvořit velmi zajímavou synergii ve prospěch této zajímavé stavby, a ještě jednou děkuji za vaši nabídku spolupráce.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a nyní dávám slovo panu poslanci Kortemu, který bude interpelovat pana ministra vnitra Chovance. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Vážený pane ministře, Rusko svou agresí vůči Ukrajině, okupací a anexí Krymu, součástí Ukrajiny, podporou separatistů, ba dokonce vojenskými subverzními akcemi, které vydává za občanskou válku na východní, jihovýchodní Ukrajině, porušuje mezinárodní právo, jakož i mezinárodní dohody, k nimž se samo dobrovolně zavázalo, a to za pokojného přihlížení OSN, celkem zbytečné organizace, jakož i OBSE, organizace ještě zbytečnější. Prezident Putin tím realizuje svoji doktrínu, jež je odvozena od doktríny Benešovy a praví: Rusko je všude, kde jsou Rusové. To znamená také v Karlových Varech, na Vinohradech, v Břevnově atd.

Z toho, vážený pane ministře, logicky vyplývá má otázka: Jaká jste učinil, resp. hodláte učinit opatření na omezení vydávání víz občanům Ruské federace a zrušení povolení k trvalému pobytu těm, kteří jej mají? Neboť je evidentní, že zdejší Rusové představují bezpečnostní riziko pro ČR.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím o reakci pana ministra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já na základě informací od Ministerstva zahraničí, informací z tajných služeb, které tu nemohu bohužel prezentovat, nemám dojem, že by situace byla takového rozsahu, o kterém tady mluví pan kolega Korte, prostřednictvím paní předsedající.

My v současné době přijímáme opatření ve vztahu k jednotlivcům, pokud jsou vyhodnoceni bezpečnostními strukturami ČR jako osoby, které by mohly páchat trestnou činnost na území ČR, a s těmito jsou zahajována příslušná řízení. Plošná selekce občanů Ruské federace není namístě, není nutná. A já bych chtěl připomenout, že tady žije velká spousta Rusů, kteří zde podnikají, kteří zde pracují a kteří jsou z mého pohledu ku prospěchu české společnosti. Díky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a vidím, že pan poslanec má zájem položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Vážený pane ministře, já myslím, že v otázkách bezpečnosti bychom se neměli spoléhat pouze na dojmy. Já rozumím, že je zde velmi silný ekonomický podtext, a proto vám chci položit tuto otázku: Stojíme-li před alternativou, zdali žít v relativní chudobě, ale svobodně, anebo v relativním blahobytu, ale jako moskevský vazal pod Putinovou knutou, já volím tu první. A vy, pane ministře?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já úplně nevím, jestli se pan poslanec, kolega Korte, prostřednictvím paní předsedající, neprobudil v nějakém jiném světě (pobavení), protože já tak už pár let trošku žiji jako součást EU a jsem za to velmi rád. To znamená, já volím třetí alternativu, a to je občan EU, který de facto ve vztahu k našim partnerům mimo EU dbá i na názory EU. A Evropská unie se k tomu staví naprosto stejně jako ČR, to znamená, my naprosto precizně budeme vyhodnocovat bezpečnostní rizika, která budou detekovat naše bezpečnostní struktury a struktury našich partnerů. Chci připomenout, že tu téměř na každém zasedání Poslanecké sněmovny schvalujeme některou mezinárodní smlouvu, která nám pomáhá bojovat s praním špinavých peněz, s mezinárodním zločinem a s dalšími typy zločinů, a to i s Ruskou federací máme uzavřeny tyto mezinárodní dohody. To znamená, já ten pohled na svět takto, pane kolego, nevidím a znovu říkám, volím variantu tři – žít rozumně jako Evropan v rámci EU a samozřejmě i jako hrdý Čech. Díky. (Potlesk několika poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a nyní dávám slovo paní poslankyni Janě Fischerové, která byla vylosována jako patnáctá, a prosím ji, aby přednesla svou interpelaci na pana ministra dopravy Prachaře.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážený pane ministře dopravy, během dnešního dne, během interpelací na pana premiéra Sobotku a poté i na vás, interpeloval v této věci už také pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, čili já se teď jenom zúžím ve své interpelaci asi na dvě věci. Je to tím, že se setkávám také se starosty různých obcí a měst a oni se mě vyptávali ve slova smyslu, co se týká silničního mýta, jak to do budoucna bude, jaká je vaše vize Ministerstva dopravy. A já tedy řeknu přímo jejich konkrétní dotazy. Na to se zúžím ve své interpelaci.

Počítáte s rozšířením stávající zpoplatněné sítě? Bude se mýto vybírat na všech silnicích I. třídy, nebo pouze na vybraných úsecích? A když, na jakých? Uvažujete i o rozšíření na silnice II. a III. třídy? Uvažujete i o rozšíření mýta na osobní automobily? A kdy bude hotovo zadání, aby se dal tendr bezpečně včas dokončit?

Já touto svou interpelací navazuji na slova pana Zbyňka Stanjury a prosím, je-li to možné, mi poslat potom také v kopii odpověď panu poslancovi a k tomu ještě přidat odpovědi na mé dotazy. Já jsem si četla na netu Ministerstva dopravy ČR tiskovou zprávu, prohlášení z 10. června, kdy částečně toto je zodpovězeno, ale pro mě je to nedostačující. Čili děkuji za vaši písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a nyní dávám slovo panu poslanci Petru Gazdíkovi, který přednese interpelaci na pana ministra dopravy Antonína Prachaře. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážený pane nepřítomný ministře Prachaři, svým plánem na změnu zákona o výkupu pozemků jste prakticky zastavil přípravu staveb a dnes už bychom se měli nejenom strachovat o čerpání operačního programu Doprava I v předchozím plánovacím období EU, ale i o čerpání operačního programu Doprava II v novém plánovacím období EU, kdy plány přípravy začínají mít zásadní zpoždění.

Můžete nám v této souvislosti uvést, kolik pozemků se vykoupilo od doby, kdy jste mediálně sám sebe pochválil a 14. 5. 2014 na serveru Parlamentní listy jste řekl, jak přispějete ke stabilizaci resortu? Jak jste změnu připravil? Dále jste informoval, že některým vyvoleným budete udělovat cenu i 16krát větší. Už víte, podle jakého klíče budete vyvolené vybírat? V této souvislosti bych se vás také rád dotázal, jak dopadlo vaše jednání s paní Havránkovou, kterou jste jel osobně přesvědčit, aby pozemky prodala dříve, než ji vyvlastníte. Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu místopředsedovi a nyní dávám slovo panu poslanci Radku Vondráčkovi, který přednese svou interpelaci na pana ministra vnitra Milana Chovance. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já mám to štěstí, že pana ministra tady mám.

Co vede poslance vládní strany, aby interpeloval ministra? My jsme byli v této Sněmovně v poměrně, v relativně nedávné době svědky tří bouřlivých diskusí při rozhodování o vydání či nevydání někoho z nás k trestnímu stíhání. Všechny ty diskuse nakonec sklouzly k jedinému tématu a to bylo určité pranýřování postupu policie, pochybností o nezávislosti policie, pochybností o účelovosti podávání trestních oznámení, což samozřejmě nemůžeme ovlivnit, ale účelovosti potom sdělování obvinění a poté průtahů s dalším řízením, což může vést až k dehonestaci trestně stíhaných osob. Připomínám, že se jedná v podstatě o oficiální většinový názor poslanců, který nakonec vedl k tomu, že kolegyně poslankyně Kailová nebyla vydána k trestnímu stíhání právě z obav, že zde dochází k určitým nestandardním postupům při šetření Policie České republiky.

Rád bych se tedy dotázal touto formou, jak s touto informací Ministerstvo vnitra naložilo, případně naloží, a jestli můžeme očekávat nějaká opatření v této otázce. Protože i když nebudeme měnit žádný zákonný předpis, jistě existuje celá řada nástrojů, které můžeme použít, abychom zlepšili tuto, řekněme, špatnou pověst orgánů činných v trestním řízení. Není to z mé hlavy, ale tady jsme si to vyslechli napříč politickým spektrem, že jsou zde závažné pochybnosti o některých postupech Policie České republiky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Prosím o odpověď pana ministra vnitra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, vážený pane kolego, já jenom nevím, jestli ta interpelace by neměla spíše mířit na paní kolegyni Válkovou, ale budiž.

Já si myslím, že ty excesy, kterých jsme byli svědky a které vy tady popisujete, mě také znepokojují. Vždycky říkám policistům na poradách, že nemůže jejich akce končit monstrózní tiskovkou, ale musí končit odsouzením u soudu, a že ty monstrózní tiskovky bychom si měli

nechat až potom, co ten soud rozhodne. To je práce té policie. Ta by měla velmi pečlivě a systematicky pracovat na tom, aby případného zločince dostala k soudu a byl odsouzen.

Na druhou stranu bych se policie rád zastal, protože všechny tyto věci přece probíhají pod dozorem státního zástupce. Státní zástupce je tím orgánem, který je pánem ve sporu, který je pánem přípravného řízení trestního, a samozřejmě policie bude těžko sdělovat obvinění bez toho, aby ten státní zástupce o tom věděl, aby tu věc dozoroval a aby se seznámil s celým rozsahem šetření. Státní zástupce úkoluje policistu k dalším úkonům, k dalším došetřením a dalším věcem.

Takže to je asi otázka společná potom na mě a paní kolegyni Válkovou. My jsme založili několik pracovních skupin k několika tématům, jako je rekodifikace trestního řádu a dalším věcem. Na druhou stranu opět chci zdůraznit, že státní zástupce je ten, který dozoruje celý proces předtím, než dojde k obvinění a následně k obžalobě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Táži se, zda pan poslanec Vondráček chce doplnit otázku. Je tomu tak. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: V podstatě s panem ministrem ve všem souhlasím. To, co řekl, odpovídá. Nicméně přece jenom státní zástupce také pracuje s nějakým materiálem, který mu připravuje policista, a vychází z nějakých informací.

Já bych možná doplnil jenom – jak vnímáte přebujelost sdělení obvinění? Je takový nešvar, který v současné době panuje, že bývá sdělováno obvinění i v situaci, což by se před pár lety nestalo. A je otázka samozřejmě i na paní ministryni Válkovou, co se týče státního zastupitelství, a zvažuji, zda ji položím touto či jinou formou, ale přece jenom – co říkáte na to, že i ta policie při své práci má co do činění s tím, na samém začátku trestního stíhání to jsou její podklady, její závěry šetření, se kterými potom pracuje státní zastupitelství, a ta otázka byla míněna přátelsky. Co pro to můžeme udělat v rámci Policie České republiky?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Já bych ani od koaličního poslance nepřátelskou otázku neočekával, musím tedy říci.

Na druhou stranu tady opravdu já těžko mohu polemizovat nad tím, jestli se sděluje hodně obvinění, nebo nesděluje. Otázkou bude – ptáte se na větší kauzy –, jak skončí u soudu, a to bude vodítkem úspěchu orgánů činných v trestním řízení.

Na druhou stranu pokud státní zastupitelství a policie mají podezření z páčání trestné činnosti, tak prostě musí konat. Soud, pokud má pochybnosti nad tím, jestli viník nebo ten, kdo je obžalován u soudu, je vinen, tak musí zprostit, naopak státní zástupce – zásada je, že pokud má podezření, že byla spáchána trestná činnost, musí konat. A ta policie, teď to řeknu hodně obrazně, je služebníkem státního zástupce k tomu, aby se dobral pravdy. Samozřejmě policie přináší vlastní operativní informace, policie samozřejmě v rámci prošetřování má různou škálu možností, jak některé věci prověřovat, ale pak, pokud to přechází do fáze pod dozorem státního zástupce a směřuje to k obvinění, tak v té věci je pánem jednoznačně státní zástupce.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Nyní dávám slovo panu poslanci Romu Kostřicovi, který byl vylosován jako osmnáctý a bude interpelovat pana ministra dopravy Prachaře. Prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, prosím vás pěkně, dovolu mi, ještě než mi začnete odpočítávat dvě minuty, jedno konstatování. Navazuji tady na pana poslance Stanjuru a mluvím ohledně nepřítomnosti pana ministra Prachaře. Ze 24 vylosovaných interpelací jich 8 míří na pana ministra Prachaře. To znamená, že každá třetí je v podstatě zbytečná. My tady nejsme zvědaví na to, abychom se dozvěděli nějakou odpověď, kterou sesmolí ministerští úředníci. Tyto interpelace mají také význam v tom, abychom věděli, jestli dotyčný interpelovaný je dostatečně informovaný, a tím pádem je kompetentní, aby zvládal svoji funkci.

Nyní mi dovolu, abych přikročil ke své interpelaci.

Vážený nepřítomný pane ministře, nepřítomný z důvodu pracovního zaneprázdnění – dělá to na mě dojem, jako kdyby pohrdal nikoliv mnou, ale pohrdal ctí a vážností celé této Sněmovny –, chci se vás zeptat na harmonogram, a to nikoliv časový, při opravě dálnice D1. Já zde vidím naprostou přezíravost vůči českým řidičům i ostatním, nabubřelost, protože v současné době je zavřeno více jak 40 km z dvousetkilometrového úseku, to znamená, že každý pátý kilometr je nesmírně nebezpečný, vede to ke zvýšené nehodovosti, vede to k tomu, že jde o ohrožení životů jak řidičů, tak všech spolucestujících. Zdá se, že český řidič je schopen snést všechno.

Já jsem viděl několikrát podobné opravy dálnice tímto způsobem v Rakousku a nikdy jsem neviděl, že by tam byl zavřený delší úsek než 4 km. Je to samozřejmě věc, která úžasně vyhovuje firmám, které opravují tuto dálnici, protože zavřít desetakilometrový úsek, mít tam dva nebo tři stroje a ostatní úsek je naprosto zbytečný. Domnívám se, že by bylo zapotřebí, aby tyto úseky byly nepoměrně kratší. Jistě by to vedlo, aby to skutečně byla dálnice a nikoliv krátnice.

Další dotaz mám na vás ohledně jmenování nového ředitele silnic –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, váš časový limit vyprchal. A ještě se vrátím k té vaší prosbě. Teď je bod interpelací, každý máte dvě minuty na to, abyste položil otázku. Vy bohužel nemáte přednostní právo, takže vám ten limit opravdu uběhl.

Poslanec Rom Kostřica: Paní místopředsedkyně, já to chápu, já jsem vás žádal o to, abych mohl provést konstatování. Kdybyste mi řekla, že to konstatování není možné, tak bych k tomu nepřistoupil.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se omlouvám, ale já nemohu dělat individuální výjimky z jednacího řádu. To nelze.

Poslanec Rom Kostřica: Já to docela dobře chápu, ale rozhodně jste mě mohla informovat, protože je to polovina mé interpelace, další interpelace bude potom v září, když dobře tedy, pokud tam bude stejný pan ministr, čili já to považuji za nesprávný postup, nezlobte se. Ale děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Ludvíka Hovorku, který byl vylosován jako devatenáctý a bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Němečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážený nepřítomný pane ministře, váš předchůdce pan ministr Holcát zadal audit hospodaření dceřiných firem Nemocnice Na Homolce. Pokud je mi známo, tento audit byl kontrolním odborem Ministerstva zdravotnictví dokončen do začátku letošního roku. Během interpelací v květnu jsem si vyžádal předložení tohoto auditu, ale zatím jsem ho neobdržel. Vysvětlím vám, proč se o tento audit tolik zajímám.

Vedení státní Nemocnice Na Homolce vytvořilo podivný systém tří obchodních dceřiných firem, které pro svou mateřskou nemocnici zajišťovaly veškeré nákupy a zakázky s příslušnými přírážkami. Současně nemocnice celé ekonomické oddělení nahradila outsourcingem soukromé účetní společnosti Bialešová, s.r.o. V orgánech dceřiných společností Holte Medical, nově KTH Medical a Holte s.r.o. a Homolka Premium Care zasedali i jednatelka soukromé firmy paní Bialešová a právníci firmy Šachta a Partners, kteří podivným způsobem získali zakázku na právní služby pro nemocnici. Přes tyto firmy kontrolované podivnými lidmi tekly finanční prostředky ve výši přibližně 1 mld. korun ročně.

Když jsem v letech 2009–2011 upozorňoval premiéry, ministry financí a tehdejší ministryni zdravotnictví Juráskovou a následně pana ministra Hegera na tunelování veřejných prostředků v Nemocnici Na Homolce, dostalo se mi odpovědi, že v případě outsourcingu účetnictví se v nemocnici uskutečňuje pilotní projekt Ministerstva zdravotnictví v přímo řízených nemocnicích, který šetří 30 milionů korun ročně, bez jakéhokoliv rozboru. Na rozkrádání veřejných prostředků jsem upozornil NKÚ a v roce 2010 jsem podal trestní oznámení. Po dvou letech státní zastupitelství moje podání odložilo. Po odhalení vlivu státních zástupců – zametačů, například pana Rampuly a kauzy –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas vypršel.

Poslanec Ludvík Hovorka: – paní Nagyové na úkolování určitých lidí ve státní správě jsem pochopil proč. Žádám tedy o předložení auditu, vyhodnocení pilotního projektu a vyvození odpovědnosti a potrestání konkrétních viníků. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní dávám slovo paní poslankyni Janě Černochové, která byla vylosována jako dvacátá a bude interpelovat nepřítomného pana ministra Jurečku. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený nepřítomný pane ministře, dle současné legislativy máte, jste-li vinařem, možnost si ročně vyrobit 2 tisíce litrů vína pro vlastní potřebu, což v praxi znamená, že z 2 tisíc litrů vína nemusíte jako vinař platit daň za alkohol. U pivařů domovarníků je však tento limit pouze 200 litrů pro vlastní potřebu ročně a bez daně. Tento nepoměr podle mne nemá žádnou logiku, a to si neosobuji právo tvrdit, že někdo může vypít ročně 2 tisíce litrů vína, nebo zda průměrná spotřeba piva na obyvatele ve výši cca 150 litrů má být měřítkem a zda domovarník piva může počítat pro vlastní potřebu i pivo pro členy své rodiny. Hovořím zde za domovarníky piva, pro které je stejně jako pro vinaře při výrobě vína vaření piva vášnivým koníčkem. Upozornili mne i na vzrůstající počet minipivovarů v naší republice, v nichž velká část, ne-li většina byla založena

právě domovárníky, kteří se rozhodli svůj koníček povýšit na živnost. Nejen proto považují současnou legislativu v tomto bodě za demotivující a navrhuji nějaké spravedlivější řešení.

Proto se vás ptám, pane ministře, zda jste si této disharmonie mezi pravidly vinařů versus pivaři vědom a zdali budete navrhopvat nějaké řešení, případně zdali podpoříte návrh Občanské demokratické strany, který chystáme, tak aby se tato disharmonie v budoucnu změnila a odstranila. Žádám o písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyně za dodržení časového limitu a nyní dávám slovo panu poslanci Michalu Kučerovi, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra dopravy Prachaře. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo.

Vážený pane nepřítomný ministře dopravy, nedávno jste sdělil, že v příštích třech letech postavíme při výstavbě dálniční sítě pouze jednotky miliard korun. Samozřejmě očekávám vaši odpověď o nedostatečné připravenosti staveb a nutných legislativních změnách vedoucích ke zrychlení výstavby dopravních staveb. S tím musím i souhlasit. O to víc mě ovšem zaráží, že nestavíte tam, kde je příprava již téměř u konce. Chci upozornit, že například úseky rychlostní komunikace R7 jsou připraveny k dostavbě. Dostavba je ovšem zastavena kupodivu ze strany Ministerstva dopravy.

Chtěl bych vás požádat o prověření připravenosti úseku dostavby rychlostní komunikace R7, odstranění nesmyslných studií týkajících se stanovení šířkového uspořádání silnice, o němž už bylo jednou dávno rozhodnuto, a o urychleném zahájení dostavby rychlostní komunikace R7. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci Kučerovi a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zdeňka Bezecného, aby přečetl svoji interpelaci na nepřítomného pana ministra dopravy.

Poslanec Zdeněk Bezečný: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, kdyby tady byl pan ministr Prachař, tak bych se ho zeptal: Můžete deklarovat, že dokončíte modernizaci dálnice D1 do konce roku alespoň na třech úsecích, aby již řidiči nebyli omezováni dalšími uzavírkami? Dále bych se zeptal, kdy budou proti zhotoviteli úseku modernizace dálnice D1 u Velké Bíteše uplatněny sankce z prodlení a jak se získanými minimálně 200 miliony ze sankcí hodlá naložit. Věnuje je snad stavební firmě, aby zrychlila a dostavila úsek alespoň v roce 2015?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dovolu, abych vám oznámila, že paní poslankyně Adamová, která byla vylosovaná jako 23. s interpelací na pana ministra kultury, svoji interpelaci stahuje.

Nyní poprosím pana poslance Stanjuru, aby načetl svoji interpelaci pro pana ministra dopravy. Prosím, pane ministře – pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nijak mě to neurazilo, ale v této vládě bych ministrem být nechtěl. (Smích z pravé části síně.) Jenom chci říci, že ty interpelace nenačítám, že je říkám takhle normálně z hlavy.

Pan ministr Prachař si myslí, že když se před námi schová, tak se nebudeme ptát, nebo respektive on nebude muset odpovídat. Vzpomeňte si, jak ve 14.35 tady hřimal pan předseda vlády, jak máme to právo ptát se ministrů a ať se neokrádáme o čas. Tak teď nevím, co tady hrajeme. Z posledních čtyř interpelací jsou tři na ministra dopravy, který tady není. Ale já ty otázky položím a věřím, že dostanu odpověď.

Ptal jsem se na České dráhy: 1. Jak je možné, že členem a posléze předsedou dozorčí rady byl zvolen jeho první náměstek v rozporu s platným zákonem. 2. Kdo za to ponese odpovědnost, a to personální. 3. Je mu známo, že v podobném případě člen jeho koaliční strany ČSSD Karel Březina je u soudu – právě z těchto důvodů?

Pak se chci zeptat – dočetl jsem se o novém odměňování managementu Českých drah. Nechci spekulovat o výši, to sem úplně nepatří. Nicméně velmi často slyším slova koalice o tom, jak zabránit smluvním platům a jaké budou maximální odměny ve státní správě. Po čtyřech a půl měsících ten pozměňovací, respektive nový služební zákon dorazil do Sněmovny. Tak jak by mohl vysvětlit všem nám poslancům, že třeba v případě generálního ředitele Českých drah je odměňování až 60 % ročního platu. Proč uplatňujeme úplně jiný přístup u těch, kteří budou podléhat služebnímu zákonu, a těch, kteří nebudou podléhat služebnímu zákonu? A teď skutečně nemluví o stejném platu, ale o stejných podmínkách, kolik je základní plat a kolik mohou být odměny. 60 % platu – a bylo to zmíněno nebo vysvětleno tím, že když bude dobře hospodařit – tak chci připomenout, že České dráhy dostávají 12 mld. dotací ročně z veřejných rozpočtů. V takovém případě dosáhnout vyrovnaného hospodaření není až tak složité. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a nyní dávám slovo panu poslanci Ludvíku Hovorkovi, aby interpeloval nepřítomného pana ministra zdravotnictví. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo.

Vážený nepřítomný pane ministře, já si vám dovoluji položit několik otázek. Je běžné, že každá velká nemocnice, respektive každá nemocnice má mikrobiologickou laboratoř. Ale v případě Fakultní nemocnice Ostrava tomu takto není. Pokud vím, tak do nedávna zakázky, které se týkaly mikrobiologických vyšetření, dělal Zdravotní ústav v Ostravě. V poslední době nevím, jestli tato zakázka pokračuje, případně proč tato nemocnice nebuduje vlastní mikrobiologickou laboratoř, případně jak se uvažuje, kde budou tyto zakázky do budoucna zadávány. Myslím si, že je v současné době hodně běžné, že se řada věcí outsourcuje a že to není vždycky přínosné pro zdravotnická zařízení, která v tomto případě přicházejí o velmi značné prostředky. Pokud samozřejmě není připraveno outsourcingování nějaké významné, řekněme soukromé firmě, která se v daném regionu pohybuje. Byznys kolem laboratoří je poměrně značně výnosný. Viděli jsme to v případě mnoha laboratoří, které prostě během několika málo let dokázaly velmi zvýšit objem svého obrátu.

Proto vás prosím, abyste mi odpověděl, proč taková velká nemocnice, jako je Fakultní nemocnice Ostrava, nemá vlastní mikrobiologickou laboratoř a jak to chce řešit do budoucna, pokud se týká mikrobiologických vyšetření. Děkuji za odpovězení mé otázky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo panu poslanci Zdeňku Bezecnému, který bude interpelovat pana ministra kultury Daniela Hermana. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Bezecný: Děkuji ještě jednou. Paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, dámy a pánové, v souvislosti s přípravou rozpočtu na rok 2015 byli ředitelé příspěvkových organizací Ministerstva kultury informováni o navrhovaném snížení příspěvků na provoz těchto organizací. Tento návrh nebyl předem projednán s řediteli příspěvkovek, ale byl nadiktován jako závazný limit pro sestavení návrhu rozpočtu na rok 2015. V těchto limitech došlo k výraznému snížení prostředků, především mzdových. Platy zaměstnanců příspěvkových organizací jsou dnes hluboko pod průměrnou mzdou, dokonce se rozevírají i nůžky mezi platy zaměstnanců podobných organizací zřizovaných krajem nebo městy. Většina organizací, většinou muzeí a galerií, již vyčerpala možnosti provozních a mzdových úspor, např. v kombinaci snížení stavu zaměstnanců a plošného snížení platů.

Jsem rád, jak vyplynulo už z odpovědi kolegyně Peckové, že věnujete této otázce pozornost, a věřím, že se podaří zjednat nápravu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a prosím o odpověď pana ministra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Paní předsedající, kolegyně a kolegové, děkuji i panu kolegovi Bezecnému za podporu v této věci, protože, už jsem o tom hovořil ve svém předchozím příspěvku, dopis ředitele odboru ekonomického vycházel z formálně známých skutečností, které jsou založeny na krácení navržených kapitol Ministerstvem financí jako základní vstup pro jednání vlády o střednědobých výdajových rámcích. Dopisy zachycovaly poslední známé skutečnosti, byly rozeslány příspěvkovým organizacím pro to, aby byla umožněna diskuse nad návrhem. V opačném případě by nebylo možné vůbec žádným způsobem zohledňovat specifika některých příspěvkových organizací. Jak jsem řekl, dopisy obsahovaly pouze úvodní návrh, který Ministerstvo kultury stejně jako v minulých letech předpokládá dokončit ve spolupráci právě s těmito příspěvkovými organizacemi.

Kdybychom neinformovali ředitele našich 29 příspěvkových organizací, tak bychom je mohli uvést do velice nedobré situace. Tím neříkám, že zmíněný dopis je nějakým způsobem potěšil, nicméně je uvedl minimálně do reality a naznačil také nutnost hledat úspory, protože v celém našem resortu je nutné úspory hledat. My jsme prozatím přímo na ministerstvu našli úspory ve výši asi 35 milionů korun a na základě jednání, která mám se svými spolupracovníky z odboru ekonomického, se budou nacházet úspory další. Myslím si, že je třeba, i co se týká řekneme reprefondů apod., se opravdu zamyslet nad vážnou ekonomickou situací.

Nicméně, jak jsem už uvedl ve svém předchozím příspěvku, na platy se příspěvek rovnal výši 112 milionů korun a podle sdělení pana ministra financí, které sdělil přímo na zasedání vlády, nám bude tento objem vrácen do rozpočtu zpět, což bude znamenat udržitelnost hladiny, která je. To ovšem není žádná zpráva optimální, protože vím, a také už jsme o tom hovořili, že platy v našich příspěvkových organizacích se bohužel pohybují hluboko, v některých případech, pod standardy. Je to mým i naším zájmem, aby tomu tak nebylo. Já se setkávám relativně velmi často s pracovníky v našich příspěvkových organizacích i v regionech, kdy jim jednak děkuji za jejich přístup, protože je třeba říci, že jsou to lidé ve většině vysokoškolsky vzdělaní, vysoce talentovaní, protože jinak by v některých uměleckých oborech vůbec nemohli působit, a jsou to také srdcaři. Za to nemohou být trestáni.

To znamená, je třeba na toto pamatovat. Já si vážím i podpory ze strany odborových organizací, které mají zájem o toto téma, a pevně věřím, to tu neříkám jenom jako nějaká těšínská jablčka, pevně věřím tomu, že se nám ve spolupráci s Ministerstvem financí a

samozřejmě i s našimi příspěvkovými organizacemi podaří najít hladinu nejen přežitelnosti, ale i zlepšování standardů pracovníků, kteří si to rozhodně zaslouží. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? Není tomu tak.

Nyní další vylosovanou v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová, která bude interpelovat paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážená paní ministryně, po vstupu nového občanského zákoníku se klade otázka, zda civilní odpovědnost zastupitelů se řídí novým občanským zákoníkem, či podle jakého zákona se toto dnes posuzuje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážená paní poslankyně, já jsem dotaz pochopila možná trochu obecněji. Nový občanský zákoník předepisuje, a také díky vašemu dotazu jsem se s ním teď byla nucena seznámit i ve vztahu k této problematice blíže, určitou odpovědnost osobám, které jsou členy volených orgánů, včetně orgánů právnických osob, samozřejmě s vyvratitelnou domněnkou, že za nedbalostní jednání je třeba považovat situaci, kdy osoba, která při přijetí funkce zjistila, že tato není schopna péče, nevyvodila z toho pro sebe důsledky.

Legislativní odbor si myslí, že ustanovení občanského zákoníku o právnických osobách jsou s ohledem na ustanovení § 20 odst. 2 nového občanského zákoníku použitelná na veškeré osoby soukromého práva i osoby veřejného práva, pokud to samozřejmě nevyklučuje povaha jejich věci.

Nám půjde samozřejmě nejvíce o odpovědnost. Ustanovení nového občanského zákoníku se aplikují v případech, kdy zvláštní právní předpisy nestanoví speciální právní pravidla. My máme několik zvláštních předpisů, ale třeba pokud jde o odpovědnost i volených osob, tak ve vztahu k nim, alespoň ten výklad, který mám teď k dispozici, bychom měli aplikovat nový občanský zákoník. Nejmarkantnější je to, pokud jde speciální odpovědnost, kdy může vznikat povinnost nahradit škodu nebo újmu nebo další ztrátu, event. nevýhodu, protože nový občanský zákoník používá různé termíny, takže v tom případě by platilo potom ustanovení § 2910. V tomto případě by se potom jednalo o porušení zákonné povinnosti, nikoli smluvní povinnosti. Naopak zpřísněná smluvní odpovědnost se uplatní všude tam, ať už jde o zastupitele nebo samozřejmě zaměstnance obce, kde by byl takový zastupitel nebo zaměstnanec, taková osoba zvolena do orgánu některých korporací, pak bychom použili zákona o obchodních korporacích.

Jinak k otázce odpovědnosti komunálních politiků z hlediska trestněprávního lze konstatovat, že z režimu trestního práva jsou vyňaty pouze osoby požívající výsady a imunity, ale k tomu asi váš dotaz nesměřoval. Komunální politici z trestního práva samozřejmě vyňati nejsou. Vztahují se na ně veškerá ustanovení trestního zákoníku, včetně těch, která kladou přísnější požadavky a spojují s nimi přísnější trestněprávní důsledky v případě, že vystupují jako veřejné osoby, čili jsou v postavení úředních osob, tak jak to má na mysli trestní zákoník.

Takže spíše, nejsem si teď jista, jestli jsem svou odpověď přesně vystihla váš dotaz, a pokud nikoli, tak ráda v té dodatečně mně položené otázce se buď vyjádřím, anebo si ještě nechám zpracovat výklad příslušných ustanovení nového občanského zákoníku tak, aby vás to

uspokojilo. Jsem si vědoma toho, že takto položenou otázku může člověk zodpovědět z různých úhlů, a i proto prosím o určitou shovívavost, že jsem tedy k odpovědi přistupovala tímto způsobem a že jsem si vybrala tato ustanovení. Nevím, jestli to přesně směřovalo k meritu věci, jak vy jste ho měla na mysli.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní ministryni. Podle mimiky paní poslankyně nemá zájem o doplňující otázku.

Nyní prosím tedy dalšího v pořadí, kterým je pan poslanec Michal Kučera, který bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni sociálních věcí.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo.

Vážená paní nepřítomná ministryně, v dubnu 2014 bylo v České republice podle evidence úřadu práce 574 908 nezaměstnaných. Podle výběrového šetření pracovních sil Českého statistického úřadu však bylo v dubnu jen 339 000 nezaměstnaných. Rozdíl je 230 tisíc. Znamená to, že více než 230 tisíc lidí je evidováno na úřadu práce, ale ve skutečnosti práci nehledá? Co s tím uděláte? A skutečně se ptám na to, co s tím uděláte vy, paní ministryně, nikoli výmluvy na vaše předchůdce.

Tedy znovu kladu otázku: Jak a kdy budete řešit situaci, že skoro čtvrt milionu lidí je evidováno na úřadu práce, ve skutečnosti práci nehledají, ale evidence na úřadu práce jim umožňuje pobírat od státu podporu v nezaměstnanosti nebo sociální dávky? Děkuji vám za vaši písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A dvacátou devátou byla vylosována paní poslankyně Jana Černochová, která bude interpelovat pana ministra obrany Martina Stropnického. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní místopředsedkyně. My už s panem ministrem Stropnickým tradičně uzavíráme interpelační okénko. Vždycky to je napínavé, jestli na nás dojde řada, nebo ne. Tak tentokrát to vyšlo.

Pane ministře, letos na podzim by tato Sněmovna měla projednávat novelu branného zákona a další související normy. V této souvislosti se v posledních dnech vyrojila celá řada spekulací o tom, že se vaše ministerstvo chystá obnovit základní vojenskou službu, že chcete povinně odvádět a povolávat mladé muže a ženy a podobně. Vím, jak to je, ale myslím si, že to není úplně jasné veřejnosti, proto vás chci poprosit, abyste přesně řekl a vysvětlil, co přesně plánujete a co to bude znamenat pro naše občany.

A v souvislosti i s událostmi na Ukrajině bych se dále ráda zeptala, jak je zajištěno posílení naší profesionální armády povinnou zálohou, pokud by to bylo zapotřebí, protože se ukazuje, že doba varování nemusí být několik let, a pak to přijde de facto ze dne na den. Za jak dlouho by tedy naše armáda mohla být posílena vycvičenou zálohou, pokud by byl dle stávajících zákonů vyhlášen takzvaný stav ohrožení státu. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, paní předsedající. (V sále je jen hrstka lidí.)

Vážení zbylí a vážená paní poslankyně, já vám děkuji za tu otázku a za možnost tady vysvětlit věci, které se strašně snadno překrucují a vytvářejí možná zvýšený prodej některých periodik, ale to skutečně není ten smysl. Je to relativně vážná, nebo přinejmenším veledůležitá věc, čili děkuji za možnost podat aspoň stručné vysvětlení.

To, co kolem toho slyšíme, jsou samozřejmě spekulace. Ministerstvo obrany pod mým vedením pokračuje v implementaci koncepčních strategických řešení přijatých minulými vládami. Jak jste si možná mohli všimnout, tak vše, co je dobře založeno nebo započato, se snažíme postupně implementovat. Mezi takové kroky patří i koncepce mobilizace ozbrojených sil České republiky a koncepce aktivní zálohy.

K jednotlivým otázkám, které je dobré vysvětlit.

Tak především samozřejmě není pravdou, že Ministerstvo obrany se chystá obnovit základní vojenskou službu. Mimochodem, je na druhou stranu docela pikantní, že reakce široké veřejnosti na to vůbec nejsou zcela negativní. A speciálně ženy doporučují svým některým mamánkům, aby na tu vojnu šli. Ale to jenom tak pro pobavení.

Branná povinnost je bez rozdílu pohlaví stanovena státním občanům České republiky od věku 18 do věku 60 let, a to na základě platného branného zákona. To se také občas zapomíná. Možná že v této souvislosti by bylo fajn využít dnešního dne, kdy je Mezinárodní den rovných příležitostí mužů a žen, zmínit se, že ustanovení branné povinnosti pro ženy bylo v České republice zapracováno do branného zákona již v roce 2004 a umožňuje ženám plnohodnotně využít svého práva připravovat se k obraně republiky. Samozřejmě dává i ministerstvu možnost lépe plánovat využití lidského potenciálu pro potřeby ozbrojených sil. To však neznamená, že se ministerstvo nebude chovat k ženám bez respektování jejich faktických fyzických možností a schopností. Ale již současné znění branného zákona na tyto otázky pamatuje a stanoví ve znění § 25 například výjimku pro těhotné ženy nebo osamělé muže pečující o děti do 15 let a podobně. A ti se k odvodnímu řízení nebo do mimořádné služby samozřejmě nepovolávají.

Pravdou ale je, že nově plánujeme provádění odvodního řízení již v míru na základě rozhodnutí vlády. A to je asi jedna z nejpodstatnějších novinek zamýšlené nebo připravované novely.

Ale jak bylo, a abych jenom nekritizoval média, v jednom z nich možná shodou náhodných okolností správně uvedeno, je to v podstatě cenzus. Je to prostě akt, kdy vláda již v době míru, a to je podstatné, na základě vývoje mezinárodní situace nebo nějaké konkrétní potenciální, ale zostřující se bezpečnostní hrozby může konat včas. Potom vybere několik ročníků, většinou se sahá samozřejmě po těch mladých ročnících, a ty se potom dostaví k odvodu, aby vůbec byla nějaká evidence a zpřesněná představa o tom, s čím může armáda počítat. To ještě vůbec neznamená, že ten člověk, mladý muž, je většinou nějakým způsobem vázán a povinován. Samozřejmě, že základním předpokladem je jeho odpovídající zdravotní stav, ale i v tomto případě zde ještě přibývají možnosti odmítnutí z důvodu náboženského vyznání anebo svědomí. V jistém ohledu by si člověk mohl říct, že když sečtete všechny tyto důvody, tak může těch lidí zůstat pro tu zálohu relativně málo. Ale je to myslím velice demokratický a liberální přístup.

V roce 2005 bylo tehdy novým branným zákonem v souvislosti s profesionalizací ozbrojených sil České republiky provádění odvodů přesunuto až po vyhlášení stavu ohrožení státu, takzvané SOS, nebo dokonce válečného stavu. S ohledem na naše členství v NATO a stabilizovanou bezpečnostní situací –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, omlouvám se, váš čas.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Aha, tak promiňte. Já jsem se nechal unést. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně položí doplňující otázku a vy budete mít další dvě minuty. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Ještě ty zálohy, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Teď se omlouvám, paní poslankyně, prostřednictvím paní předsedající, já jsem teď přeslechl, ale pokusím se... (Všichni napovídají: Zálohy. Nakonec slovo "zálohy" říká na mikrofon i místopředsedkyně Jermanová.) Ano, ano, zálohy. Tak děkuji.

Záloha nám stárne. Tím bych začal. Záloha nám stárne a není připravována. Ti, kterým bylo v roce 2004 osmnáct let a byli tedy posledními odvedenými občany, jsou dnes třicátníci a za připravené považujeme pouze ty, kteří vykonali přípravu čili vojenské cvičení v posledních pěti letech.

Čili nám ta současná situace neumožňuje včasné využití zálohy ozbrojených sil a její včasnou tvorbu a nedává tak záruku úspěšného plnění úkolů ozbrojených sil při zajišťování obrany státu a spojeneckých závazků. Co také současná právní úprava ještě neumožňuje? Využívání aktivní zálohy jako nejlépe připravené zálohy ozbrojených sil, ať už je to k udržování některých mírových schopností ozbrojených sil. Co dále neumožňuje? Použití aktivní zálohy při operačním nasazení v době míru. A to může být pro plnění vojenských úkolů, ale nejen, také pro řešení nevojenských krizových situací. A také neumožňuje využití bývalých vojáků z povolání pro aktivní zálohu, pokud sami dobrovolně nepožádají o zařazení do této kategorie zálohy ozbrojených sil.

Nezbytnost vytvoření jakéhosi potenciálu odvodem, tou vlastně registrací, ta je, jak už paní poslankyně zmínila, velmi důležitá zvláště v situacích, které, jak se nově učíme, mohou nastat. Kdy ta doba varování je relativně velice krátká. Kdybychom až při tom stavu SOS začali konat, tak budeme mít ty lidi nejdřív za 72 dnů a budou to lidé nevyčvičení, čímž je vystavujeme daleko většímu nebezpečí. A kdybychom je chtěli nasadit...

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, budete mě nemít rád, ale váš čas vypršel.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Omlouvám se. Na to, jak máme relativně malou armádu, mi trvá dlouho to vysvětlit. Tak já to příště zkrátím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Klučku, který bude interpelovat pana ministra Němečka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Jsem dneska dobrosrdečnost sama. Vidím netrpělivě vyčkávat paní kolegyni Gabrielu Peckovou. Já jí tedy umožním, aby svoji interpelaci přednesla a na pana Němečka si tuhle věc nechám až bude přítomen.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji a prosím tedy k mikrofonu paní poslankyni Peckovou, aby načetla svoji interpelaci na pana ministra Chládku. Prosím.

Poslankyně Gabriela Pecková: Ještě jednou dobré odpoledne, respektive podvečer, dámy a pánové. Minulý týden jsem tady mluvila o Lanzarotské úmluvě, která hovoří o boji se sexuálním násilím na dětech. Takže bych si na toto smutné téma dovolila pokračovat a obrátila se na pana ministra Chládku, protože sice se podařilo do určité míry do osnov našich škol zakomponovat částečně sexuální výchovu, byť si nemyslím, že to je dostatečné, a rozhodně diskuse by se o tom měla rozvinout. Ale sexuální výchova na školách nás má naučit, resp. naše děti, jak prožívat zdravý sexuální život. Sexuální násilí na dětech je kapitola úplně jiná, a proto zcela jistě by jí měly být věnovány také zcela zvláštní hodiny, ať už v rámci jakéhokoli předmětu. Na to bych chtěla apelovat a chtěla se zeptat, jak bude postupovat pan ministr.

A druhá věc. Jedna věc je, že my budeme sice to povědomí o tomto sexuálním násilí zvyšovat u dětí, ale neméně důležité je zvýšit povědomí u pedagogů, resp. každého, kdo se účastní výchovně vzdělávacího procesu. Zatímco fyzické násilí na dětech rozpozná každý tělocvikář, protože podlitina nebo škrábanec je na dětech vidět, sexuální násilí, které se často odehrává v nejbližším kruhu rodiny, se podepisuje především na duši dítěte. A já bych velmi apelovala na to, aby pedagogové byli školeni v nástrojích, jak detekovat sexuální násilí, jaké jsou jeho známky, jak se může vůbec toto násilí, které proběhlo a fyzické stopy nezanechá, jak se může u dětí projevit. (Upozornění na uplynutí času.) Děkuji za upozornění a poprosím pana ministra.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, paní poslankyně víceméně shrnula dva své dotazy do jednoho, já se také pokusím odpovědět na oba dva, protože je to problematika, která je velmi složitá. Možná si vzpomíná i paní poslankyně na ten souboj, kdy jedna skupina rodičů, snad, nevím přesně, jak se jmenuje, práv rodičů, byla proti tomu, aby sexuální výchova vůbec byla na českých školách. Dokonce se podepisovaly petice. Naštěstí to nebylo vyslyšeno, protože paní poslankyně má pravdu v tom, že velké množství právě toho sexuálního násilí, anebo dokonce i dalších těch případů, je skryté zneužívání a otevřené zneužívání, je ve velké části právě v rodinách. A proto sexuální výchova je nezastupitelná v českém školství. Není to tedy v rámci osnov, protože od osnov jsme přešli k rámcovým vzdělávacím programům, ale je to součástí několika programů, několika vzdělávacích oborů. Já je v krátkosti vyjmenuji. Je to součástí oboru člověk a jeho svět, výchova k občanství, v přírodopise, výchova ke vzdělání v etické výchově.

Dokonce na druhém stupni v oboru výchova ke zdraví je tematika rizika ohrožující zdraví a jejich prevence a součástí je nejenom poučit o nástrahách sexuálního násilí, ale také o té prevenci. A hlavně jak se chovat, jak tomu předejít, jak správně reagovat, aby k tomu víceméně nedošlo. Ona je to samozřejmě problematika velmi složitá. Škola by k tomu měla napomáhat. A protože samozřejmě i učitel je v komplikované situaci při tomto výkladu, tak pro školy máme dvě alternativy. Jedna alternativa, že to může vykládat sám učitel, tuto problematiku, anebo škola si může pozvat adekvátního odborníka. S tím, že v rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků nabízíme i my sami kurzy prostřednictvím Národního institutu dalšího vzdělávání, protože je velmi klíčové a důležité vykládat tuto problematiku

přiměřeně věku dítěte. Ať už to je dítě jakéhokoli věku, tak musí být na ty tzv. nástrahy velkoměsta připraveno.

My dokonce připravujeme, a to je asi v závěru odpověď na to, co děláme, my připravujeme pro rok 2015 zpřesnění rámcových vzdělávacích programů prostřednictvím tzv. standardů nejenom v tomto předmětu, v těchto oblastech, ale i v jiných, aby v českém školství, kde máme 4 500 základních škol, se ta problematika vyučovala tak, aby výstupy byly přibližně stejné. Protože se nám stává, že na některé škole se to učí výborně, skvěle, a někde to pokulhává, někde se dokonce bojí o té problematice otevřeně s dětmi hovořit. Takže naše snaha je ještě více metodicky pomoci školám, aby mohli učitelé bez problémů tuto problematiku vykládat. A je to v rámci programů, o kterých jsem hovořil v začátku svého vystoupení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím paní poslankyni o doplňující otázku.

Poslankyně Gabriela Pecková: Já si dovoluji ještě navázat na to – pan ministr říkal různé věkové skupiny. Takže já bych se ještě zeptala na předškolní výchovu, protože samozřejmě předškoláci jsou nejcitlivější a je největší problém, aby rozeznali právě v rodině, co je ještě láskyplné objetí a co už může být za hranou a v podstatě je obtěžováním nebo sexuální násilím. Takže jakým způsobem a jestli vůbec se budete věnovat tomuto problému v oblasti předškolního vzdělávání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Tak nakonec paní poslankyně stihla všechny tři interpelace v rámci jedné. Tam je to v programu, který se jmenuje Zdraví a bezpečí, ale u těch předškolních dětí je velký problém. Tam si musíme dát velký pozor, aby to bylo přiměřené věku dítěte. Abychom to nepřehnali tak, že nakonec sexuální zneužití bude i to, když rodič dítě pohladí po hlavě. Takže tam samozřejmě jsou nástroje, jak učitel má vykládat přiměřeně právě věku dítěte. Protože u těch malých dětí je to o to komplikovanější.

Je to tedy v oblasti vzdělávání. Tematický okruh je zaměřen na povědomí o způsobech ochrany zdraví a bezpečí. Je to tedy širší okruh. Není to jenom na tu oblast, která zajímá paní poslankyni. A ta druhá oblast se týká, jak se chovat obezřetně při setkání s cizími a neznámými lidmi. Tam je to ještě více zaměřeno na tu oblast setkání s neznámými lidmi, protože malé děti samozřejmě jsou bezbranné, neumějí reagovat dostatečně tak jako třeba dospělý jedinec.

Poté my se snažíme samozřejmě i konkretizovat ty očekávané výstupy. Jestli mám ještě chvíli, tak se vám je pokusím tady načíst. Je to: Uvědomit si vůbec to nebezpečí, že hrozí tomu dítěti. Aby dítě vědělo v tomto věku, že bohužel ten svět je i takový, že někdy na něj čekají nějaké nástrahy. Jak se chovat přiměřeně právě ve svém známém prostředí, naopak jak se chovat v prostředí neznámém. Jak se vyhnout vůbec tomu nebezpečí. Jak reagovat, když se k něčemu takovému schyluje. Jak se vůbec proti tomu bránit. Takže to všechno je součástí programu Zdraví a bezpečí a vyučuje se to v rámci předškolního vzdělávání v předškolní výchově v předškolních zařízeních.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Stihl jste to úplně přesně.

Konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Přerušuji jednání Sněmovny do zítřka do 9 hodin ráno, kdy budeme pokračovat podle schváleného bodu pevně zařazenými body. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. června 2014
Přítomno: 167 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den naší 10. schůze a všechny vás tady vítám. Žádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Nejdříve mi dovoluďte sdělit omluvy, které předložili předsedovi Sněmovny tito poslanci: Vojtěch Adam od 12 hodin z pracovních důvodů, Ivan Adamec z pracovních důvodů, Markéta Adamová z pracovních důvodů, František Adámek z pracovních důvodů, Marek Benda z osobních důvodů, pan poslanec Zdeněk Bezecný od 11.15 do 14 hodin z pracovních důvodů, Marek Černoch celý den z pracovních důvodů stejně jako Ivan Gabal, Pavel Havíř z osobních důvodů, Pavel Holík je na zahraniční cestě, z pracovních důvodů se omlouvá Jitka Chalánková, Jaroslava Jermanová, z osobních důvodů se omlouvají Miroslav Kalousek, Simeon Karamazov, ze zdravotních důvodů do 10 hodin Daniel Korte, z pracovních důvodů se dále omlouvají Rom Kostřica, Jana Lorencová, z osobních důvodů Soňa Marková, bez udání důvodu se omlouvá Miroslava Němcová, do 12 hodin z pracovních důvodů Martin Novotný, Herbert Pavera z osobních důvodů, Lukáš Pleticha z rodinných důvodů, Pavel Plzák z důvodu zahraniční cesty stejně jako Karel Pražák, Karel Rais z pracovních důvodů, Antonín Sed'a a Pavel Šrámek z důvodu zahraniční cesty, Lubomír Toufar do 11 hodin z rodinných důvodů, Rostislav Vyzula z důvodu zahraniční cesty, Jan Zahradník z osobních důvodů, Jiří Zemánek z pracovních důvodů, Jiří Zlatuška je na zahraniční cestě, od 10.30 se dále omlouvá Stanislav Mackovík.

Z členů vlády o svou omluvu požádali z jednání Sněmovny pan předseda vlády od 12.30 z pracovních důvodů, pan místopředseda Andrej Babiš je na zahraniční cestě, od 11 hodin pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek, pan Milan Chovanec a Věra Jourová z pracovních důvodů stejně jako ministr zemědělství Marian Jurečka, ministr Jan Mládek je na zahraniční cestě, Svatopluk Němeček je zatím na zahraniční cestě, Martin Stropnický z pracovních důvodů a paní ministryně Helena Válková do 11 hodin z pracovních důvodů stejně jako ministr zahraničí do 10 hodin z pracovních důvodů.

To jsou zatím omluvy, které byly doručeny předsedovi Sněmovny.

Dnešní jednací den bychom měli zahájit pevně zařazenými body 82, 80 a 79. Jde o zákony ve třetím čtení.

Pan poslanec Kolovratník má náhradní kartu číslo 8. Také eviduji jeho přihlášku do rozpravy.

Potom bychom se měli věnovat bodům z bloku třetího čtení, když uplynuly zákonné lhůty pro body 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 81, 84 a 111.

Ještě než se budeme zabývat pořadem schůze, do pořadu se hlásí pan předseda Sněmovny Jan Hamáček a poté pan kolega Kolovratník. Pane předsedo, než vám dám slovo, pokusím se uklidnit Sněmovnu. (V sále je velký hluk, mnozí poslanci se ještě neusadili v lavicích.)

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, už máme čtyři minuty po zahájení schůze. Byl bych rád, kdybyste v klidu vyslechli předsedu Poslanecké sněmovny s jeho návrhem k pořadu schůze. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, já nevystupuji k pořadu schůze. Vystupuji k tomu, co se zde stalo včera během ústních interpelací, kdy podle mé paměti i konzultací, které jsem vedl, to bylo snad poprvé, kdy člen Sněmovny, který má právo přednostního vystupování, uplatnil právo na přednostní vystoupení v době, která je zákonem vyhrazena pro ústní interpelace, a toto slovo mu předsedajícím schůze bylo uděleno.

Já jsem požádal sněmovní legislativu, aby mně zpracovala stanovisko, které vám samozřejmě dám k dispozici. Z toho stanoviska bych pouze vypíchl to důležité, kdy legislativa říká: z těchto principů vychází i náš názor, že v době ústních interpelací nemá být uplatňován s dále uvedenými výjimkami, které se týkají ohrožení státu, popřípadě nějakých krizových otázek, předsedajícím schůze ani oprávněnými osobami postup podle § 67 o přednostním udělování slova.

Já samozřejmě rozumím tomu, že toto je pouze názor legislativy, že Sněmovna je suverén, ale chtěl jsem požádat jednotlivé předsedy poslaneckých klubů, aby se sešli a pokud možno aby uzavřeli dohodu, že během ústních interpelací nebudou činěny pokusy o uplatnění přednostního práva. Jakkoliv je to paradoxní, protože jsem sice zástupce vládní koalice, ale snažím se být předsedou celé Poslanecké sněmovny a v této fázi hájím bytostné právo opozice na to, aby mohla uplatňovat svoji kontrolní funkci a interpelovat ministry, proti tomu, kdy jeden z představitelů opozice toto právo opozičním poslancům zkrátí.

Myslím si, že by to bylo velmi nebezpečné, protože pokud takováto dohoda nebude uzavřena a budou zde činěny pokusy na uplatňování přednostního práva v interpelacích, tak já samozřejmě nemohu vyloučit, že takovéto pokusy by byly činěny i z řad vládní koalice, a to by potom znamenalo, že by byl popřen samotný smysl interpelací.

Takže já velmi prosím všechny předsedy poslaneckých klubů, aby se dohodli na tom, že toto přednostní právo – jakkoliv můžeme vést spor, zda mohlo být uplatněno, nebo nemohlo a zda přednostní právo mělo být uděleno, nebo nemělo – tak prostě že tento princip nebude uplatňován během ústních interpelací. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi. Nyní – doufám k pořadu schůze – s přednostním právem pan místopředseda Gazdík, pak pan předseda Kováčik, poté pan předseda Faltýnek. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, milé kolegyně, milí kolegové. Protože jsem to byl já, kdo včera řídil schůzi a dostal se do této řekněme složité situace, kdy § 67 mluví zcela jasně a říká, že přednostní právo musí být kdykoliv během jednání Sněmovny uděleno, bylo to precedentní, chtěl bych vás ujistit, že já se také cítím být místopředsedou Sněmovny vás všech a v žádném případě jsem nechtěl upřednostnit svého stranického kolegu, ba dokonce, byť mně to nemusíte věřit, jsem vůbec nevěděl, že něco takového plánuje.

Když vezmu stanovisko legislativy, tak my vlastně tady to porušujeme každý čtvrtek dopoledne, protože dopoledne jsou písemné interpelace, a kdybych to stanovisko legislativy bral striktně, tak by nikdo ráno neměl mít možnost při písemných interpelacích vyjadřovat se

k pořadu schůze, protože ten čas je vyhrazen pouze pro písemné interpelace, nikoliv pro změny pořadu schůze a je to tady v zákoně takto.

Proto velmi prosím, abyste nás jako předsedající do těchto situací nedostávali, aby se skutečně předsedové poslaneckých klubů domluvili, aby to nebylo jenom o tom, co je napsáno v jednacím řádu, ale aby to bylo také o jisté politické kultuře. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Gazdíkovi. Nyní pan předseda Kováčik, připraví se pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji hezké dobré dopoledne. Rád bych vás ujistil, že jsem včera v té situaci nevystoupil zejména proto, že ctím pravidla, byť jsou nepsaná, a nikdy předtím se nestalo něco takového. Ten prostor zejména ústních interpelací byl vždycky prostorem takzvaně svatým a nikomu se zatím nepodařilo do něho vlomit.

Já bych chtěl požádat všechny ostatní, kdo mají přednostní právo, kdo jsou nadáni tím právem, aby to vzali také jako tuto zodpovědnost, a sejdou-li se předsedové poslaneckých klubů, je to několik málo lidí s tím přednostním právem, přednostní právo mají i ministři, přednostní právo mají místopředsedové Sněmovny, předseda Sněmovny, předseda vlády atd., takže abychom se všichni, kdo toto přednostní právo máme, ať už dohodou, nebo jakkoli jinak zavázali, že je již nikdy používat při ústních interpelacích nebudeme.

Co se týká postupu pana místopředsedy Gazdika, on postupoval ve smyslu jednacího řádu správně. Jemu nezbyvalo nic jiného a je to skutečně na těch, kdo jsou přednostním právem nadáni, aby tak nečinili.

A co se týká té poslední věci, to znamená toho, co říkal pan kolega Gazdik o písemných interpelacích, není nic snadnějšího než ve čtvrtek ráno v okamžiku, kdy jsou písemné interpelace, zahájit písemnými interpelacemi a změny pořadu provádět až po jejich ukončení. To je věc, která je možná. Když se na ní takto dohodneme, tak také reálná. Jsem připraven se sejít s ostatními předsedy poslaneckých klubů a v tomto smyslu při tom jednání také postupovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi. Nyní pan předseda klubu ANO Faltýnek, poté pan zastupující předseda klubu TOP 09 František Laudát a poté pan místopředseda vlády Bělobrádek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké ráno, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych poprosil o pevné zařazení bodu 84, což je tisk 182, třetí čtení, na dnešek jako čtvrtý bod za již pevně zařazené body schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní pan poslanec František Laudát. Eviduji s přihláškou i kolegu Černocho. Kolega Kolovratník bude před ním, dal písemnou přihlášku nejdřív. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, k tomu předchozímu chci jenom říct, že vítáme, pokud vznikne jakákoliv gentlemanská dohoda mezi předsedy poslaneckých klubů. Doufám, že gentlemanská dohoda bude zahrnovat

i to, že nebude pro opozici účelově vyblokováván čas zbytečnými interpelacemi koalice. Myslím, že máte dostatek prostoru a možností prosadit své věci, byť samozřejmě to zase může narážet na právo poslance interpelovat. Ale když už tady k nějaké dohodě dojde, měla by být vyvážená na všechny strany.

K návrhu pořadu. Dávám návrh, aby z dnešního projednávání ze třetích čtení byl vyřazen bod č. 73, sněmovní tisk 135, zákon o elektronických komunikacích. Dostal jsem informace, že nejsou zcela známy všechny dopady, které by mohl vyvolat pozměňovací návrh hospodářského výboru, a chtěl bych si přece jenom zajistit nějakou nezávislou analýzu toho, co to bude v praxi znamenat. Prosím tedy bod č. 73 dnes vyřadit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, i o tom budeme hlasovat. Nyní pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Ještě k včerejšku. Je to samozřejmě otázka, jestli ta speciální část není nadřazená té obecné. Toto je jedna věc. Druhá věc je, jestli je duch nadřazen liteře, protože ono by tímhle výkladem mohlo přijít k tomu, že já si ráno u interpelací vezmu slovo a budu tady mluvit celý den a na opozici se vůbec nedostane, což je podle mého soudu zcela proti smyslu jednacího řádu. Jde mi o to, že tohle by mohl být skutečně nebezpečný precedens, a budu rád, když bude nějaký výklad, a možná by to bylo ještě lepší pro jistotu do budoucna než gentlemanská dohoda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní požádám pana kolegu Kolovratníka, který je přihlášen k pořadu schůze. Ještě ohlásím, že náhradní kartu č. 12 má paní poslankyně Kateřina Konečná. A pan kolega Marek Černoch se nejen hlásí do rozpravy, ale ruší svou omluvu z dnešního jednání.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, přeji dobré dopoledne. Dámy a pánové, jménem volební komise se na vás obracím a prosím o pevné zařazení dvou volebních bodů. Jsou to druhá kola tajných voleb, bod č. 86, volba do Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, a bod č. 87, volba do Rady ČTK. Jak říkám, jsou to druhá kola. Prosím o zařazení dnes pevně na 12.30 hodin. Jménem komise garantuji, že vydávání lístků i sčítání, vše komplet zvládneme do půl hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když mluvíme o korektním přístupu a nepsaných pravidlech, a já to plně podepisuji, tak zrovna tento návrh korektní není. Vzpomeňme si, co pan předseda volební komise řekl, když bylo první kolo, kdy řekl, že proběhne druhé kolo, řekl, že ve čtvrtek, a dneska je pátek. Není to prostě korektní, je to změna (nesrozumitelné). Já jsem se divil, že to včera navrhl, možná je to i ve stenozáznamu. Říkal jste, pokud nebudeme úspěšní, bude volba zítra ve 12.30 hodin. Včera to nikdo nenavrhl, takže jsem velmi překvapen tímto návrhem.

Můžete to samozřejmě prohlásovat, samozřejmě to můžete zařadit, jenom říkám, že to není korektní přístup, protože každý klub se připravuje na nějaký bod nějak, a když nevíme,

že tento bod bude zařazen, tak jsme připraveni jinak, než kdybychom to věděli. Když už mluvíme o pravidlech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě pan předseda Pavel Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Omlouvám se, že zdržuji, ale včera tady na mikrofon z tohoto místa pan předseda volební komise sdělil, pamatuji si, že to bylo nějak po ránu, že vzhledem k tomu, že je třeba, aby tomuto zásadnímu aktu byl přítomen dostatečný počet poslanců, což je zaručeno v pátek, bude navrhovat zařazení tohoto bodu na pátek na 12.30. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan předseda Mihola ještě před kolegou Černochem. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den. Pane předsedající, dámy a pánové, já potvrzuji také, že si dobře pamatuji, že pan předseda Kolovratník hovořil právě vzhledem k tomu, že včera tady bylo zřejmě avizováno, že bude méně lidí, já sám jsem se také omlouval, a opravdu hovořil o pátku, o této době. Potvrzuji a děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Marek Černoch k pořadu schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý den, dámy a pánové. Poprosil bych vás o zařazení tisku 144 o majetkovém vyrovnání s církvemi po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Tedy jako pátý bod tedy? Ano. Ještě někdo k pořadu schůze? Není tomu tak.

Pokud jde o návrhy k samotnému pořadu schůze, z rozpravy vzešly tři.

Nejdříve budeme hlasovat o návrhu pana kolegy Faltýnka zařadit pevně jako čtvrtý bod na dnešek bod č. 84.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 146, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 146, z přítomných 153 pro 123, proti 3. Návrh byl přijat. Tento bod jsme pevně zařadili.

Nyní návrh pana poslance Laudáta na vyřazení bodu č. 73, tisk 135 – z dnešního jednacího dne, nebo ze schůze? (Ze schůze.) Ze schůze, dobře.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 147 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 147, z přítomných 154 pro 49, proti 62. Návrh nebyl přijat. Bod č. 73 zůstává předmětem této schůze.

Nyní pevné zařazení bodu č. 20 jako pátý bod.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 148 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 148, z přítomných 154 pro 97, proti 7. Návrh byl přijat. Pevně jsme zařadili mezi třetí čtení i čtení první.

Budeme se tedy zabývat schváleným pořadem schůze. (Připomínky z pléna.) Pardon, ještě volební body na 12.30, omlouvám se.

Kdo souhlasí, aby druhá kola volebních bodů byla pevně zařazena dnes na 12.30? Kdo je pro návrh pana předsedy volební komise Kolovratníka? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 149, z přítomných 154 pro 131, proti 9. Návrh byl přijat, volební body budou ve 12.30 dnešního jednacího dne. Děkuji.

Můžeme se zabývat pořadem schůze. Jako první dnešní bod je

82.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujala svá místa ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Josef Novotný. Konstatuji, že pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 175/3.

Otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. (V sále je hluk, zpravodaj Josef Novotný je nepřítomný.)

Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Paní ministryně? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Není tomu tak. Ještě byla zpravodajka výboru pro sociální politiku, paní poslankyně Nytrová. Nemá zájem o závěrečné slovo. Dobře.

Pan kolega Novotný? Pořád ho nevidím. Tak paní kolegyně Nytrová jako druhý zpravodaj, protože bych prosil zpravodaje, aby přednesl pozměňovací návrh, před hlasováním se k němu vyjádřil, stejně jako paní ministryně. Paní zpravodajko, jde o jeden návrh, tak snad to půjde rychle. Máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, v rámci druhého čtení byl uplatněn pozměňovací návrh poslance Holečka, který spočívá ve zvýšení základní výměry starobního důchodu z 9 % na 10 % průměrné mzdy. Uvádím, že návrh zákona byl projednán výborem pro sociální politiku a rozpočtovým výborem a oba výbory doporučují návrh zákona schválit bez pozměňovacích návrhů.

Pozměňovací návrh pana poslance Holečka má určité vady. Za prvé, základní výměra důchodu je u všech důchodů jednotná. Neměla by se měnit pouze u jednoho druhu důchodu. Chybí provázání na další ustanovení zákona o důchodovém pojištění a dále nebyla navržena ani změna pravidel stanovení výše důchodů při jejich souběhu. Takto navrhovaná změna je v podstatě proto nerealizovatelná. Proto můj návrh jako zpravodaje zní tady k tomuto pozměňovacímu návrhu neutrální. Nechávám tedy hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu. Své stanovisko jsem sdělila: neutrální.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Čili je tam jeden pozměňovací návrh, hlasování jednoduché. Paní ministryně a potom pan předseda klubu ODS. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já chci říci, že stanovisko k tomuto pozměňovacímu návrhu z Ministerstva práce je negativní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan předseda klubu ODS. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Fakt je to možná jenom drobnost, ale podle mě, pokud chceme komentovat, jestli chceme komentovat pozměňovací návrhy, k tomu je rozprava. A ne po rozpravě v okamžiku, kdy je návrh procedury. Nic proti tomu, jenom komentáře k pozměňovacím návrhům, ne ta stanoviska, ale ty komentáře mají zaznít v rozpravě, aby na ně případně mohl někdo reagovat. Takhle nemají šanci na ten komentář zareagovat ti, kteří ten pozměňovací návrh podali. A já musím hájit své poslance, aby měli šanci reagovat na to, pokud něco zazní. Bylo to mimo rozpravu. Nevadí. Nijak to nenamítám. Pro příště bychom byli rádi, kdyby to bylo v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, pane předsedo, jednoduchá informace pro vás a pro všechny kolegy. Pan poslanec zpravodaj Novotný je v dopravní zácpě, proto tady ještě není.

Druhá zpravodajka byla vyzvána, aby přečetla návrh usnesení, vyjádřila se k němu, protože to je postup podle jednacího řádu ve třetím čtení. Čili její komentář nemohu zkrátit, protože pokud je zpravodajka, má stejné přednostní právo jako všichni ostatní, kteří ho mají. Že to nepoužila ve svém závěrečném slově, kterého se vzdala, protože předpokládala, že tady bude jiný zpravodaj, je druhá věc. Jinak si myslím, že paní ministryně řekla to stanovisko myslím si velmi krátce a zcela srozumitelně. Nepovažuji to za nějaké zneužití jednacího řádu. Tolik tedy informace.

Všichni jsme rozuměli postupu při hlasování? Je to jednoduché. Stanoviska zpravodajky i paní ministryně jste slyšeli. (V sále panuje hluk.)

Rozhodneme o pozměňovacím návrhu v hlasování pořadové číslo 150, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro ten návrh. Kdo je proti návrhu? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 150, z přítomných 153 poslanců, pro 51, proti 76. Návrh nebyl přijat.

To byl jediný návrh, proto nemusíme kontrolovat, zda byly všechny pozměňovací návrhy vyčerpány, a přikročíme o hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 175."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 151. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové 151, z přítomných 154 poslanců, pro 126, proti 14. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 82.

Svou omluvu zrušil ještě pan kolega Ivan Gabal.

Budeme pokračovat bodem číslo

80.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb.,

**o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 100/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zůstala paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová, a přišel tam zpravodaj výboru pro sociální politiku pan poslanec Miroslav Opálka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 100/2.

Otevírám rozpravu a také konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy z místa. Ano, pan zpravodaj se hlásí do rozpravy. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená vládo, kolegyně kolegové, budeme mít, předpokládám, po nějaké diskusi před sebou dvojí hlasování o dvou pozměňujících návrzích, které jste obdrželi pod tiskem 100/2.

Jde za prvé o pozměňovací návrh, který jsem předložil ve výboru pro sociální politiku a který vám byl doručen a doporučen tímto výborem ke schválení. Jedná se o prodloužení lhůty platnosti dlouhodobě provozovaného a provizorního stavu v zákonném pojištění odpovědnosti zaměstnavatelů za škodu při pracovním úrazu a nemoci z povolání, jinak řečeno o další odložení účinnosti platného zákona č. 266/2006 Sb., a to až k 1. 1. 2017. Zabýval jsem se tím podrobněji v prvním čtení.

Za druhé jde o můj pozměňovací návrh přednesený ve druhém čtení, který snižuje provizi, marži, nebo přesněji řečeno paušální správní režii pro provozovatele úrazového pojištění z 9 na 4 %. K tomu se vyjádřím následovně.

Pokud nějaká verze zákona projde ke konečnému hlasování, upozorňuji, že máme k hlasování ještě čtyři doprovodná usnesení, která rovněž výbor pro sociální politiku naší Poslanecké sněmovně doporučuje přijmout.

A nyní tedy k mému návrhu na snížení oné paušální správní režie, a tím, a to zdůrazňuji, také ke zvýšení příjmů do státního rozpočtu. Jak jsem předpokládal a ve druhém čtení upozornil, můj návrh vyvolal u dotčených kruhů nemalou odezvu, a to nejen ze strany dotčených pojišťoven, které mají své dlouhodobé kontakty na příslušných ministerstvech, ale i prostřednictvím prostředníků. Kromě individuálních intervencí, a včera jste někteří zažili rozhovory se zástupci lobbingu i v této Sněmovně, jsme všichni obdrželi osobní stanovisko generálního ředitele Svazu průmyslu a dopravy České republiky, tedy vyjádření ne orgánu svazu, ač se dopis takto tváří, ale představitele výkonného aparátu. Tím vůbec nechci znevážit oceněné manažerské schopnosti pana inženýra, ale jen vás upozorňuji, že se nejedná o oficiální stanovisko svazu.

Jak jsem již zdůraznil ve druhém čtení a dokumentoval písemně garantům jednotlivých politických klubů, můj návrh je osvojeným návrhem, totiž ne původně mým, je to osvojený návrh kolegy exposlance Michala Doktora, který chystal v součinnosti s vládou Petra Nečase. Kompetentní osoby jistě věc zvážily a tento návrh získal v minulém volebním období drtivou podporu zákonodárců ze všech klubů. Hlasovalo pro něj ze 147 přítomných poslankyň a poslanců 139, viz hlasování 112 ze dne 21. září roku 2012. Senát však návrh na zrušení zákona, jehož součástí byl i onen pozměňovací návrh, nepodpořil a navrhl pouze další odložení účinnosti zákona 266. Do svého návrhu však předmětný návrh na snížení oné správní režie nepromítl. Nebudu spekulovat, co se vše v Senátu dělo a jak vše asi bylo. A tak je nyní na nás, zda tuto chybu napravíme.

Současné argumenty proti záměně číslovek se opírají o vlastní analýzu pojišťoven – zdůrazňují, o vlastní analýzy dotčených pojišťoven z roku 2009, ne tedy o analýzy státních orgánů. Opírají se o skutečnost, že ke snížení paušální správy režie ze 13,5 % na 9 % došlo teprve v roce 2012, tedy nedávno. Nezlobte se, to tedy neberu jako argument. To není relevantní a navíc nám tyto analýzy pojišťoven také nebyly předloženy. Vidíte však na tomto reálném příkladu, jak je složité probíjet změny, když stát přenesse část své činnosti na privátní sektor. Jeho obrana, lobbying a vyhrožování se nedá srovnat s postoji odborářů, když stát postupuje ke snižování investic režijních nákladů včetně objemu mezd na vlastních institucích. Tam platí jiná pravidla. Musí se do rozpočtu vejít.

V roce 1993 při vzniku stále účinného úrazového pojištění v rámci zákoníku práce činila pro pojišťovny reálie 29,5 %. Slyšíte tedy dobře: téměř jedna třetina z vybrané částky! Nikdy při zavedení a postupném snižování paušální správní reálie nebyla předkládána nezávislá analýza nákladů. Ta nebyla předmětem projednávání ani u snižování režijních nákladů ve státních institucích či ministerstvech a jejich organizacích při schvalování státního rozpočtu. Rozhoduje se většinou indexově a dotčení se pak musí snažit. Proč se nemusí snažit privátní sektor?

Analýza nebyla předmětem ani při snižování režijních nákladů nepodnikatelské soukromoprávní právnické osoby Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, která byla následně vyžádána ze všech svých rezerv. VZP použila například v minulém roce na svůj provoz jen 3,24 %. Limit přidělu Všeobecné zdravotní pojišťovně však nestanovuje zákon, ale pouze vyhláška č. 418/2003 Sb. O rozsahu činnosti zdravotní pojišťovny snad není třeba dlouze hovořit. Nemá to jednoduché, ale hledala a hledá úspory, kde se dá. Výrazně snížila administrativu, řídicí strukturu a režijní náklady. Vše jsme schvalovali ve výroční zprávě. Přitom musí rozlišovat na 44 podsegmentů a pracovat prostřednictvím smluv s mnoha poskytovateli zdravotních služeb, a to v komerčním prostředí ve vztahu s dalšími zdravotními pojišťovnami, tedy žádný monopol jako u úrazového pojištění.

U České správy sociálního zabezpečení činila správní reálie v loňském roce pouhých 1,49 %. Kde je těch 9 % u úrazových pojišťoven? Ano, slyšíte dobře: 1,49 %! Důsledkem jsou do jisté míry zastavené investice a nízké platy obslužného personálu. Zajímá to někoho? Bude dobré, když zmíním, co za tyto peníze například Česká správa zajišťovala v roce 2013. Obsluhu 8 mil. 469,5 tis. klientů. Z toho 4 mil. 275,5 tis. pojištěnců. Dále se jedná o téměř 1 mil. osob samostatně výdělečně činných. Vyplácela přes 3 mil. 568 tis. 655 důchodů pro 2 mil. 941 tis. 283 osob. Do ciziny bylo vypláceno 80 173 důchodů. Zajišťovala výplaty dávek dle dalších osmi odškodňovacích zákonů. Pracovala s 269 734 zaměstnavateli, a to v každoměsíčním styku. Zpracovala a vyplácela téměř 2,5 mil. dávek nemocenského pojištění. Její úspěšnost výběru pojistného byla 99,19 %. Ale nad rámec své činnosti v minulosti prováděla na své náklady, tedy z důchodového nemocenského pojištění, exekuční srážky u 70 997 důchodců a u 61 745 dávek nemocenského pojištění. Lékařská posudková služba, která je rovněž v režii České správy, provedla 401 382 posouzení nejen pro potřeby České správy, ale i Úřadu práce České republiky rovněž za náklady z důchodového pojištění. Dále zajišťovala kontrolní činnost, miliony rozhodnutí, informace pro občany či organizace a tak dále a tak dále. Hovořím o tom tak podrobně proto, abychom dokázali srovnat činnosti těchto dvou poskytovatelů různých pojištění.

A jak jsou na tom dnes penzijní společnosti? Pracují s průměrnou marží 5,6 % a ta největší společnost s marží 4,1 %. Tedy s podílem, který navrhuji i pro úrazové pojištění. Přitom penzijní společnosti musejí navíc oproti úrazovému pojištění vynakládat peníze například na získávání klientů. Čili provize těm, kteří navštěvují domácnosti. Na zhodnocování úspor klientů. Na tržní konkurenční soutěž na trhu pojišťoven, což v monopolu neexistuje, jako mají při úrazovém pojištění. Na náklady spojené se státním dohledem a

regulací. Každoroční informační činnost pro každého klienta, který dostává výpis. Dále na vyřizování dotazů. Řady změn smluv a podobně v průběhu roku. Na správu státního příspěvku a jeho vyúčtování. Na námi přijímané legislativní reformní změny, vynucené transformace nebo třeba zřízení druhého pilíře. Je to nepoměrné k tomu, co je spojeno a jak je uvedeno v dopise pana generálního ředitele Svazu průmyslu a obchodu s činností v rámci úrazového pojištění.

Co ještě dodat? Jakou jinou analýzu než srovnání mám předložit? Za 21 let si dvě pojišťovny, které jménem státu a na účet státu provádějí zákonné úrazové pojištění, odečetly pro paušální správní režii na 13 mld. korun. Rozumím tomu, že z nižší vybrané částky, a to je to srovnání Kooperativy pojišťovny a České pojišťovny, že z nižší vybrané částky jsou určité konstantní náklady neměnné. Ale srovnatelnost agendy a nákladovost pro úrazové pojištění je i tak řádově menší než u mnou zmíněných organizací.

Jestliže dnes někteří hovoří o tom, že 9 % z vybrané částky odpovídá režijním nákladům, pak je tento argument snad dostatečný k tomu, aby vláda rozhodla, že převede toto pojištění i v rámci zákona č. 266/2006 Sb. pod Českou správu sociálního zabezpečení. Ta po transformačních nákladech zvýší svou marži minimálně a přehled i úspěšnost výběru stoupne maximálně. Úrazové pojištění se tak logicky spojí s agendou důchodového pojištění a nemocenského pojištění. A pokud by se, což si opravdu nepřeji, koalice rozhodla o delegování této činnosti znovu na privátní sektor, budou nově schválená 4 % určitou kotvou pro stanovování budoucích nákladů pro nové zájemce.

Vážené kolegyně a kolegové, bude na vašem rozhodnutí, jak budete hlasovat, a to i o zvýšení příjmů do státního rozpočtu. Chtěl bych jen upřesnit, že po novém přepočtu se bude jednat cca o příjem 325 mil. korun. To je asi tolik, co nám zatím chybí při vyjednávání pro zafinancování minimálních potřeb pro sociální služby. A tak se trochu divím některým pracovníkům Ministerstva financí, ale žel i Ministerstva práce a sociálních věcí, že nechtějí tento problém radikálně řešit. Hodně bych se divil, ale vnímám reálnou situaci, tak jak to chodilo a chodí, takže tomu i trochu rozumím.

Děkuji vám za pochopení. Těm, kteří mi věnovali pozornost, za jejich pozornost a podporu tohoto převzatého pozměňujícího návrhu. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Dále v rozpravě s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, před chvílí se tady mluvilo o využívání a nevyužívání přednostních práv v určitých souvislostech. Jsme ve třetím čtení, kde mají být předkládány, já jsem politikem mladým, ale vím, že by měly být předkládány návrhy na legislativní změny nebo gramatické úpravy, a ne obsáhlé zdůvodňování a zneužívání tohoto bodu. Myslím, od této praxe bychom měli ustoupit, a nevím, jestli je přípustné, abych teď přenesl návrh na zamítnutí pozměňovacího návrhu pana poslance Opálky. Je to přípustné?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To už přípustné podle jednacího řádu není, pane kolego, protože to vyjádříte ve třetím čtení pouze hlasováním.

Poslanec Ivan Pilný: Dobře, děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Dál v rozpravě ještě pan zpravodaj a potom pan poslanec Zavadil.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, tak jako v každém čtení, v prvním i ve druhém, je rozprava. V rozpravě má možnost vystoupit každý, s přednostním právem taky zpravodaj. Vzhledem k tomu, že jsme v reakci na pozměňující návrh byli oslovoováni jak písemně, tak ústně a že mi někteří říkali, proč jsem nepřiložil k pozměňujícímu návrhu analýzu, dovolil jsem si ji vám přečíst právě teď. Není to žádný prohřešek proti jednacímu řádu ani zvyklostem, které tady máme. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jaroslav Zavadil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážené dámy a pánové, chtěl bych pár slov říct k tomu, co tady bylo řečeno ohledně pozměňovacího návrhu. A trochu mě zarazilo, že by někdo chtěl tento pozměňovací návrh zamítnout. Dvacet let tady bojujeme o to, aby se ty marže snižovaly z neuvěřitelných 29,5 % až na 9. A nebylo tady možná řečeno, že zahraniční pojišťovny, které provádějí tuto činnost, jejich marže se, ať už to je ve Švýcarsku, v Německu nebo Rakousku, pohybují na 2 %. Tady pořád 4 % je dvakrát tolik. (Trvalý hluk v sále.)

K dopisu generálního ředitele Zdeňka Lišky, kterého já dobře znám. Možná že tady nepadlo, že česká Kooperativa byla ještě donedávna členem Svazu průmyslu. Já jsem jako předseda výboru pro oblast BOZP měl možnost hovořit na toto téma s mnoha zaměstnavateli a mnoha podnikateli a musím říct, že v tomto výboru jsme se jednoznačně shodovali na tom, že ta marže by měla být podstatně nižší, než je 9 %.

Prosil bych pana předsedajícího...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče. Požádám všechny kolegy, kteří mají jasno v pozměňovacích návrzích a chtějí diskutovat o něčem jiném, aby diskusi přenesli do předsálí, a ostatní vyslechli v klidu projev pana poslance Zavadila, který, myslím si, má v tomto velkou zkušenost. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji. Takže já chápu, že lobby, která přichází ze všech možných stran, je silná, ale na druhou stranu se domnívám, že bychom jí měli odolat. A že tak jak tady bylo řečeno, že pro státní rozpočet by to byl přínos více než 300 milionů, tak to přece není zanedbatelné. To je druhá poznámka.

A třetí poznámka. Chtěl bych vás opravdu požádat, abyste to zvážili a podpořili tenhle návrh, protože jsem přesvědčen, že jde správnou cestou, že je správné těm pojišťovnám snížit marži na hodnotu, která, pokud si dobře pamatuju, tady dokonce byla ještě navrhována na nižší hodnotu. Bylo to tuším z tohoto pléna, kde někdo vystoupil a říkal, že by to mělo být na 3 %. My jsme si řekli čtyři. Použili jsme pozměňovacího návrhu, který kdysi předložila strana ODS, a jak už tady bylo řečeno, neprošlo to.

Takže bych moc apeloval na to, abychom za prvé podpořili rozpočet, abychom udělali marži takovou, která je přibližně podobná tomu, co je ve světě, a jak už tady bylo řečeno, není v žádném případě srovnatelná s Českou správou sociálního zabezpečení, která, jak bylo řečeno, má 1,5 % rezie. A abychom už konečně začali s úrazovým pojištěním něco dělat i z tohoto pohledu. Pak tedy předpokládám, že v období do 31. 12. 2016 se připraví komplexní

návrh úrazového pojištění, protože jak už tady bylo řečeno, je ostudou, že jsme za dvacet let nenašli odvahu s tímto zákonem něco udělat.

Apeluji na vás, abyste to přijali. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v rozpravě? Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. To jsou někdy paradoxy v té politice, když máte jeden návrh, otočí se role ve Sněmovně a otočí se i hlasování. Nicméně kdyby to byl vládní návrh, s normálním připomínkovým řízením, tak v tom nevidím problém. Velmi často se častujeme výrazy – to někdo něco přilepil k tomu zákonu. Já si myslím, že když se to týká toho zákona, tak to přílepek není. Ten zákon má sto paragrafů, vláda navrhne změnu jednoho a někdo navrhne změnu jiného, tak to podle mého názoru není přílepek. Můžeme debatovat, jestli je to šťastné, jestli návrh je větší, nebo menší a zda by tomu slušelo třeba projednání standardní legislativní cestou, ale přílepek to podle mého názoru není.

V té argumentaci, která tady zaznívá, podle mě chybí jeden pohled. Všichni mluví o procentech. Tomu já rozumím. Ale bylo by dobré také říci absolutní částku. A mít oba dva ty parametry, ne jenom jeden nebo druhý. Víte, jak to je. Když jsem vloni prodal jedno auto a letos prodám dvě, tak můžu říct, že jsem zvýšil prodej aut o 100 %. Když jsem vloni prodal 100 tisíc aut a letos prodám 120 tisíc aut, tak řeknu, že jsem prodal o 20 % víc aut. Takže když mám informaci, že firma A prodala o 100 % víc aut než v loňském roce a firma B o 20 %, tak to vypadá úplně jinak, než že jeden to zvedl o jeden kus a druhý o 20 tisíc.

Myslím si, když vezmu objem, porovnávat to s Českou správou sociálního zabezpečení, musím říct ten objem. Stejně tak když třeba použiji naši největší zdravotní pojišťovnu a řeknu procento, musím říct i ten objem, z kterého to procento je. Ted' neříkám, že to navržené je úplně špatně nebo něco takového. Myslím, že je korektní v těch debatách nemít jenom relativní hodnotu, ale i absolutní.

My se dnes k tomu návrhu zdržíme, protože si myslíme, že stojí za hlubší analýzu dopady. Jedna věc je představa, že státní rozpočet něco ušetří. To se může stát, ale neohrozíme tu agendu jako takovou? Kdo za to pak bude moct? Ti, kteří to podali v tom výboru? Nebo my, kteří to schválíme? Já si myslím, že ta finální verze je na nás, kteří budeme hlasovat buď ano, nebo ne. Proto říkám, že se dnes zdržíme, nebudeme proti, ani to nejsme připraveni podpořit, ale myslím, že je to věc, kterou máme debatovat, vzít i ta absolutní čísla i ta relativní a hledat nějaké řešení, které možná ušetří peníze, nebo by bylo fajn, kdyby ušetřilo peníze státnímu rozpočtu, a současně by bylo fajn, kdyby ten systém nadále fungoval. Na rozdíl od svých kolegů úplně zleva já se toho nebojím, že když něco dělá privát, že je to špatně, a když to dělá stát, že je to výborně. Já mám ten názor opačný. Není to generální, není to vždycky tak, ale myslím si, že to většinově to platí. Že když to dělají ty privátní firmy, tak je to efektivnější a účinnější, než když to dělá stát. Já rozumím, a proto taky (nesrozumitelné) že někteří věří něčemu jinému, že když to bude dělat ten laskavý dobrý stát, tak to bude efektivnější, rychlejší a já nevím co všechno, já tomu prostě nevěřím.

Nechci ovšem ten návrh nějak shazovat, proto říkám, že se zdržíme a jsme připraveni se dál podílet na debatě, jestli není nějaký prostor pro snížení marže. V této chvíli si myslím, že ta debata není úplně dokončená, přesto, že docela chytře a vtipně využili pozměňovací návrh, který byl z řad – poslance za ODS; myslím, že v té době už poslancem nebyl. Ale to je úplně jedno. Já to nijak neskrývám, a dokonce neskrývám to, že jsme tehdy, a to řeknu otevřeně, z politických důvodů hlasovali pro. Vždyť to sami víte, jak se vyjednává v koalici. Vy nám podpoříte A, my vám podpoříme B. Projde A i B. To je přece úplně normální, já se za to

nestydím. Myslím, že to je předmětem politického vyjednávání a kompromisu mezi jednotlivými politickými stranami. Takhle to bylo, nebudu to nijak zpochybňovat. Ta usnesení nebo ty návrhy i ty sjetiny hlasování mají všichni k dispozici. Jenom si myslím, že by bylo lepší nechat to na vládě – teď se přikloním k tomu oblíbenému: to bude určitě systémovější a komplexnější a lepší a bez případných legislativních chyb.

To je všechno, co jsem chtěl říci k tomuto návrhu. K tomu pozměňujícímu návrhu se zdržíme. Pro pozměňující návrh sociálního výboru i pro zákon jako celek budeme hlasovat pro.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Ještě než budeme pokračovat v rozpravě, přečtu omluvu. Pan předseda Hamáček se omlouvá z dnešního jednání od 9.45 do 10.45 hodin z důvodů pracovních. Je účasten na pietním aktu, který je pro nás důležitý.

V rozpravě pokračujeme panem poslancem Laudátem a potom pan kolega Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený předsedající, dámy a pánové, já bych vás strašně rád poprosil, aby už tato praxe skončila. Tady sami vidíte: Přejde nějaký návrh, najednou se tady ocitne pozměňovací návrh poměrně zásadního významu. Ekonomické zdůvodnění dá předkladatel ve třetím čtení, některým poslancům se to začne nezdát, takže už proti jednacímú řádu ve třetím čtení navrhnou zamítnutí, ale to už je pozdě.

Chtěl bych se zeptat: Krucinál, kde tady je někdo z Ministerstva financí? Kde někdo řekne stanovisko Ministerstva financí? Tento resort je odpovědný právě za tuto problematiku. Mě by strašně zajímalo, protože ono to skutečně není tak jednoduché... Možná pan Opálka má pravdu, asi má pravdu, ale já to prostě nevím, protože tady slyším kontranázory.

Už se tady něco podobného odehrálo. Skoro napříč spektrem tady v minulém období se také měnil zákon o pojišťovnictví s tím, že na pojišťovny bylo přeneseno břemeno úhrady některých zásahů nebo příspěvek hasičům nebo složkám integrovaného záchranného systému. Tak nějak to bylo. Tady se několik odborníků, rádoby, z našich řad dušovalo, že v žádném případě – a upozorňuji napříč politickým spektrem – to nebude mít negativní dopady na výši pojistného. Ti lidé z branže varovali, že to ty pojišťovny promítnou do zvýšených marží nebo zvýšených cen za pojištění. Bohužel, neměli poslanci a lobbisté pravdu. Hasičtí pojišťováci měli pravdu a zdražili.

Já nevím, jestli by skutečně nestálo za to tento bod přerušit, aby sem doputovala analýza Ministerstva financí. To by pro mě bylo docela rozhodující kritérium, aby jednoznačně řekli: bude to mít negativní dopady, stane se něco negativního, nebo ne. Já bych pořád ještě přes to všechno Ministerstvu financí věřil. Bohužel, tento klíčový pilíř tady není.

Dávám procedurální návrh, aby se tento materiál vrátil do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: O vrácení do druhého čtení se hlasuje až po ukončení rozpravy ve třetím, tak nemusím dát hlasovat hned.

Nyní paní ministryně práce a sociálních věcí, poté pan zpravodaj. Prosím, paní ministryně máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, poslanci, já tady mám v ruce stanovisko Ministerstva financí. Nejedná se o nějakou analýzu, ale já vám ho tady přečtu.

S tím pozměňovacím návrhem pana poslance Opálky Ministerstvo financí zásadně nesouhlasí, a to z těchto důvodů.

Za prvé: S účinností od 1. ledna 2012 došlo ke snížení správní režie z 13,5 % na 9 %. K této změně Ministerstvo financí přistoupilo na základě analýzy nákladů zpracované Českou pojišťovnou a Kooperativa pojišťovnou – to znamená, těmi kdo to dělají –, kterou si vyžádal dne 30. července 2009 tehdejší ministr financí. Jejím výsledkem byl významný rozdíl ve výši správní režie těchto dvou pojišťoven, a to zejména z toho důvodu, že v důsledku rozdělení zaměstnavatelů pro účely zákonného pojištění došlo k tomu, že České pojišťovně připadly zejména větší firmy, kdežto Kooperativě pojišťovně a ještě té jedné i drobní zaměstnavatelé. Nevidíme důvod k další změně ve výši správní režie tak brzy po předchozí změně bez jakékoliv podkladové analýzy.

Schválení pozměňovacího návrhu by mohlo vést k právním krokům těchto pojišťoven, neboť lze předpokládat, že nebudou ochotny jménem a na účet státu provádět dané zákonné pojištění podnákladově, tedy dotovat ho ze svého zisku z provozování soukromého pojištění. To by mohlo vést k ohrožení výplat pojistného plnění osobám oprávněných z daného zákonného pojištění. V žádném případě by nešlo zahrnout tyto náklady do nákladů vznikajících v jimi provozovaném soukromém pojištění, neboť by to bylo na úkor pojistníků a dalších oprávněných osob v soukromém pojištění, což by bylo v rozporu se zákonem o pojišťovnictví.

A za třetí: Rovněž nevidíme důvod, proč měnit správní režii v momentě, kdy Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje změnu celé koncepce povinného úrazového pojištění.

Takže tolik stanovisko Ministerstva financí, které tedy vychází ze staré analýzy dotčených pojišťoven. A co se týče asi té podnákladovosti, tak to už tady myslím řekl pan zpravodaj, že Česká správa sociálního pojištění má tu správní režii ve výši asi 1,5 %. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě před panem zpravodajem s faktickou poznámkou pan kolega Váňa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Pane předsedající, dámy a pánové, já jsem chtěl reagovat na kolegu Laudátu. Je faktem, že v podstatě ihned po schválení zákona, kterým se zavedly odvody ve výši 3 % ze zákonného pojištění z provozu motorových vozidel, vystoupil tuším ředitel Asociace pojišťoven, který v jednom motoristickém týdeníku sdělil veřejnosti, zvláště motoristické, že samozřejmě, že když se zvýší o 3 % odvody, tak že budou muset zdražit pojištění, a to nejméně o 5 %! Jinými slovy, pojišťovny to samozřejmě využily jako záminku pro zdražení. Ale vzhledem k tomu, že tento odvod mohou započítat do nákladů, je to daňově uznatelný výdaj, tak reálná nutnost zdražovat tam pochopitelně nebyla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Tak vidíte, jaký je to paradox. Bylo řečeno, že privátní sektor to dělá lépe a levněji a státní správa hůře a draž. Ale všechny jasné údaje ukazují na to, že je to naopak. Ten problém je taky v tom, že když snížíte

náklady ministerstva a nebude s tím souhlasit ministr, tak ho předseda vlády vymění, nebude s tím souhlasit představitel nějaké instituce, tak ho vymění ministr, a musí se do toho snížení vejít. Když to chcete učinit u privátního subjektu, který za stát vykonává nějakou činnost, tak vám vyhrožuje tím, že se systém zhroutl. To jenom abychom si uvedli, jak to funguje. Prostě veřejné peníze jsou pro privátní sektor velmi zajímavé.

A nyní k některým údajům, které byly požadovány. Já jsem je neuváděl, co se týká úrazového pojištění, protože byly uvedeny v dopisu pana generálního ředitele Svazu průmyslu a dopravy.

Takže srovnám dva roky. V roce 2011 prováděli 56 720 škodných řízení a zajišťovali 14 284 rent. Tehdy si stáhli do paušální správní režie 848 548 tis. korun. O rok později spravovali 54 273 škodných událostí a 14 490 rent. Vybrali objem 6 408 094 tisíc a stáhli si do paušální režie 576 729 tis. korun. Je to samozřejmě při srovnávání s Českou správou sociálního zabezpečení, která pracuje s limity výběru 350 mld. a výdajů 380 mld., nepoměrné, ale já jsem se vám snažil ukázat, že nepoměrná je taky ta činnost, kterou musí ta která organizace odvádět. Takže spíš bych se přikláněl ke srovnání k důchodovým pojišťovnám či správcům důchodového pojištění, příp. Všeobecné zdravotní pojišťovně, která samozřejmě taky pracuje s většími objemy, ale i těmi pojišťovnami, jak říkal pan předseda Zavadil, v zahraničí.

A poslední věc, kterou bych chtěl říci. Přece když tu probíhalo schvalování tohoto návrhu tak drtivou většinou – jak bylo řečeno, možná politický obchod –, tak se k tomu vyjadřovala taky vláda. Také se v té vládě muselo vyjadřovat Ministerstvo financí. Takže neříkejme, že tehdy to bylo odsouhlaseno tak, že k tomu neměl nikdo žádné připomínky nebo to posuzoval jinak, než to posuzujeme dnes.

Takže vás vyzývám z většiny v novém složení, aby se dokázala tato Poslanecká sněmovna vyrovnat s tím, jak ušetřit taky nejenom ve státní správě, ale v té přenesené správě, kterou stát přenáší na jiné subjekty v privátním sektoru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. A to je zatím poslední přihláška do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ještě než se budeme zabývat závěrečnými slovy – paní ministryně, máte zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Není tomu tak.

Než budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích, přečtu ještě omluvy. Omlouvá se od 13 hodin pan poslanec David Kádner, od 11.30 pan poslanec Jiří Pospíšil a od 13.30 pan poslanec Soukup.

Nyní tedy požádám zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy, před hlasováním se k nim vyjádřil, stejně jako paní ministryně. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. (Zpravodaj se ještě jde odhlásit na své místo.) Omlouvám se. Naše procedura bude vcelku jednoduchá. Navrhují, abychom nejdřív hlasovali o pozměňovacím návrhu pod bodem A, tj. pozměňovací návrh schválený výborem pro sociální politiku, který posouvá ten termín ještě o rok proti původnímu návrhu vlády. Pak bychom hlasovali o mém pozměňovacím návrhu pod bodem B. Když se vyrovnáme s pozměňujícími návrhy, hlasovali bychom o usnesení. Pokud bude schváleno, máme ještě čtyři doprovodná usnesení, které bychom jednotlivě hlasovali, já bych je přečetl. Toť asi vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Požaduje někdo schválit proceduru? Je poměrně jednoduchá. Není tomu tak. Můžeme tedy rovnou přistoupit k hlasování.

Pozměňovací návrh pod písmenem A – stanovisko? (Zpravodaj: Kladné.) Paní ministryně? (Poslanec Stanjura upozorňuje na procedurální návrh.) Omlouvám se, samozřejmě. (Zpravodaj se též omlouvá.)

Teď se omlouvám, protože jsem měl pana zpravodaje upozornit na to, že nejdříve musíme hlasovat procedurálně po skončení rozpravy o návrhu na vrácení návrhu zákona do druhého čtení.

Rozhodneme tak v hlasování pořadové číslo 152, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro vrácení do druhého čtení. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 152, z přítomných 157 pro 25, proti 113. Návrh nebyl přijat.

Nyní se tedy vrátíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Hlasujeme pod písm. A, stanovisko kladné, paní ministryně? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 153. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 153, z přítomných 157 pro 146, proti 1. Návrh byl přijat. Další pozměňovací návrh?

Poslanec Miroslav Opálka: Pod písm. B je ten můj diskutovaný pozměňovací návrh. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 154. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 154, z přítomných 157 pro 123, proti 11. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali pozměňovací návrhy a můžeme hlasovat o návrhu jako celku. Pak bychom se vypořádali s návrhy výborů, které byly doprovodné.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 100, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 155 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 155 z přítomných 157 pro 131 poslanců, proti 2. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní žádám zpravodaje, aby uvedl návrhy doprovodných usnesení Poslanecké sněmovny, které byly předloženy ve výborech.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Máme tyto návrhy ve sněmovním tisku 100/2 na poslední, čtvrté straně. Dovolte mi, abych přečetl uvozující část a pak jednotlivě nechal hlasovat po přečtení o jednotlivých doprovodných usneseních:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky v souvislosti s přípravou vládního návrhu novely zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a dalších souvisejících zákonů, aby:

1. zachovala koncepci zákona o úrazovém pojištění jako pojištění v rámci sociálního systému – spolu s důchodovým a nemocenským pojištěním – spravované Českou správou sociálního zabezpečení."

Dodávám mimo tento text, jde o potvrzení v podstatě té linie zákona 266/2006 Sb. Doporučuji přijmout.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jednotlivě budeme tedy hlasovat? (Ano.) Dobře. Paní ministryně? (Ministryně: Neutrální.) Dobře.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 156, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 156 z přítomných 157 pro 110, proti 18. Tento návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Miroslav Opálka: "2. připravila a předložila urychleně novelu zákoníku práce, která by hmotněprávní úpravu odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání, dosud obsaženou v přechodných ustanoveních, zařadila do části jedenácté zákoníku práce, která upravuje náhradu škody."

Jsme v takovém určitém provizoriu, dodávám. Souhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Souhlas. Paní ministryně? (Ministryně: Také neutrální.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 157 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 157 z přítomných 157 pro 127, proti 11. I tento návrh byl přijat. Další.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. "3. zajistila urychleně vydání nové právní úpravy výše a určování náhrad za bolest a ztížení společenského uplatnění u dotčených zaměstnanců, příslušníků bezpečnostních sborů a vojáků z povolání, která bude valorizovat finanční úhradu za jeden bod."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Stanovisko?

Poslanec Miroslav Opálka: Stanovisko kladné, protože vyplácíme pořád inflačně staré hodnoty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Paní ministryně? (Ministryně: Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 158. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 158 z přítomných 156 pro 120, proti 2. I tento návrh byl přijat. Čtvrtý návrh.

Poslanec Miroslav Opálka: "4. zvažila zahrnout do zákona segment dobrovolných hasičů, kterým by bylo z úrazového pojištění hrazeno dorovnání do výše průměrné mzdy

v případě nemoci – úrazu při zákroku ve veřejném zájmu, případně předložila jiný způsob řešení."

To je ten problém, který už jsme tady diskutovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Stanovisko? (Zpravodaj: Kladné.) Paní ministryně? (Ministryně: Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 159. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 159 z přítomných 157 pro 129, proti 2. I tento návrh byl přijat.

Všechna čtyři doprovodná usnesení byla přijata. (Zpravodaj: Děkuji.) Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní ministryni a končím bod číslo 80.

Budeme pokračovat v přerušeném jednání k bodu

79.

Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - třetí čtení

Jsme ve třetím čtení v přerušeném jednání. Místo u stolku zpravodajů zaujaly ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Hana Aulická-Jírovcová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 82/4. Rozprava byla přerušena, znovuotevřená rozprava, kterou otevřel pan premiér Sobotka.

Budeme pokračovat v rozpravě a ptám se, kdo se do ní hlásí, do této rozpravy. Pokud nikdo, jsem rád, děkuji a rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně, máte zájem o závěrečné slovo? Nemá. Paní zpravodajka? Nemá. Pan zpravodaj Soukup? Nemá. Pan poslanec Ploc jako zpravodaj výboru pro vzdělávání také ne.

Tak v tom případě – hlasování na opakování druhého čtení bylo zamítnuto a nyní musíme hlasovat o proceduře. Prosím paní zpravodajku, aby ji zopakovala – myslím jenom v těch blocích, teď nemyslím jednotlivé části. Aby zopakovala to hlavní, a potom je tam samozřejmě návrh, který řekl pan Stanjura, protože to bude to rozhodování, které budeme muset učinit hlasováním. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte, abychom se tedy vrátili k proceduře hlasování o sněmovním tisku 82 a pozměňovacích návrzích. Bylo tady ve středu předneseno –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím o klid! Poslouchejte, protože budeme hlasovat o proceduře. Je tam pozměňovací návrh kolegy Stanjury, abychom věděli, o čem budeme hlasovat.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Ano, děkuji. Byl tady právě pozměňovací návrh na způsob hlasování o proceduře od pana předsedy Stanjury, kde pan předseda chtěl, abychom hlasovali o pozměňovacích návrzích v bodě C – C2, C6, C7, C8, C9, C10, C11 a C12 –

odděleně. Tady bych chtěla jenom upozornit, že bod C2 nám hovoří, že je to dále oprávněný poskytovatel, a v ostatních bodech se tedy mění tato slova a spolu to souvisí. Neměly by se tedy rozdělit, a pokud bychom to rozdělili a pokud by tedy došlo i k hlasování, tak by právě z toho mohl vzniknout velký chaos.

Dále k tomu návrhu ještě patřila varianta, aby se prvně hlasovalo v bodě dvě, kdy se bude hlasovat o rozpětí věku dítěte, aby byla první varianta H1 – varianta A nebo B, tedy paní Bohdalové od těch pěti let, ale já se omlouvám, myslím si, že tak jak bylo předloženo legislativou a jak už jsem já vám předložila, že by bylo opravdu jednodušší hlasovat tak, jak to bylo předloženo už v mém předchozím návrhu.

Takže jestli dovolíte... A pak tam byla ještě poznámka k předložení návrhů. Já jsem jenom chtěla vysvětlit panu Stanjurovi, že bohužel záleží, jak předkladatel předloží svůj návrh, to znamená, že pak legislativa ho musí upravit, a opravdu záleží, jestli předkladatel pozměňovacího návrhu dá, že paragraf třeba nově zní, anebo se doplňuje. Tak z toho důvodu je to právě i takhle trochu třeba složitě uděláno, ale bohužel, jinak to prostě nejde.

Jestli dovolíte, já bych dala hlasovat o protinávru pana Stanjura.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, čili samostatné hlasování, jak navrhl pan kolega Stanjura.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 160, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro, abychom odděleně hlasovali pro body, které navrhl kolega Stanjura. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 160, z přítomných 157 pro 11, proti 118. Návrh nebyl přijat.

Ještě tedy to hlasování zvlášť u kolegyně Bohdalové, jestli se s tím vypořádáme hlasováním také, nebo jestli na tom paní kolegyně Bohdalová trvá. Není tomu tak, můžeme tedy hlasovat podle navrženého způsobu hlasování.

Schválíme způsob hlasování v hlasování pořadové číslo 161, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro způsob hlasování a pořadí, tak jak bylo předloženo zpravodajkou. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 161, z přítomných 157 pro 148, proti nikdo. Postup hlasování byl schválen.

Paní zpravodajko, uvádějte jednotlivé návrhy, vyjadřujte se k nim a paní ministryně se vyjádří také. První bod.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Já děkuji, pane místopředsedo. Takže za prvé budeme hlasovat o návrhu A1, A2, A3. Vše máte uvedeno, znovu jenom upřesňuji, ve sněmovním tisku 82/4. (Stanovisko zpravodajky je neutrální, ministryně kladné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 162. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 162, z přítomných 158 pro 120, proti nikdo. Návrh byl přijat. Druhý návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Druhý návrh – bude se hlasovat o bodu C1. (Stanovisko zpravodajky je neutrální, ministryně kladné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 163. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 163, z přítomných 158 pro 116, proti jeden. Návrh byl přijat. Třetí návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Třetí návrh – hlasování o návrhu C2, C6, C7, C8, C9, C10, C11 a C12. Jenom upřesňuji, je to usnesení stálé komise pro rodinu. (Stanovisko zpravodajky je neutrální, ministryně negativní.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 164. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 164, z přítomných 158 pro 47, proti 66. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Další návrh – hlasování o návrhu C13. (Stanovisko zpravodajky je nesouhlasné, stanovisko ministryně je kladné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 165. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 165, z přítomných 158 pro 118, proti 32. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Dále bychom měli hlasovat o návrhu E1, E2.1, E2.2 plus E4, což je část pozměňovacího návrhu paní poslankyně Semelové. Bohužel byl přijat pozměňovací návrh C1, proto o tomto bodu nemůžeme hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže je nehlasovatelný.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Dále bychom hlasovali o návrhu F. (Stanovisko zpravodajky je souhlasné, stanovisko ministryně nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 166. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 166, z přítomných 158 pro 46, proti 100. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Další návrh – hlasování o návrhu G1. (Stanovisko zpravodajky je souhlasné, stanovisko ministryně nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 167. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 167, z přítomných 158 pro 44, proti 100. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Další návrh – hlasování o návrhu H1 varianta A, tedy část pozměňovacího návrhu paní poslankyně Bohdalové. (Stanovisko zpravodajky je souhlasné, stanovisko ministryně nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 168. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 168, z přítomných 158 pro 54, proti 92. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Další návrh je hlasování o návrhu H1 varianta B, tedy opět paní poslankyně Bohdalové. (Stanovisko zpravodajky je souhlasné, stanovisko ministryně je neutrální.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 169. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 169, z přítomných 158 pro 73, proti 61. Ani tento návrh nebyl přijat.

Prosím o klid! Další hlasování.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Dále bychom hlasovali o návrhu pod písmenem D. Já věřím, že všichni víme, o čem hlasujeme. Je to návrh pana poslance Soukupa. – Omlouvám se, o tomto návrhu nelze hlasovat, protože jsme už schválili pozměňovací návrh pod bodem C1.

Takže nyní bychom hlasovali o návrhu E3. (Stanovisko zpravodajky je souhlasné, stanovisko ministryně je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 170. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 170, z přítomných 158 pro 43, proti 97. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Další návrh je hlasování o návrhu G2, což je část pozměňovacího návrhu paní poslankyně Nohavové. (Stanovisko zpravodajky je souhlasné, stanovisko ministryně je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 171. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové 171, z přítomných 158 pro 42, proti 94. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Dále bychom hlasovali o návrzích G3 a G4, což je další část pozměňovacího návrhu paní poslankyně Nohavové. (Stanovisko zpravodajky je souhlasné, stanovisko ministryně je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 172. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové 172, z přítomných 158 pro 43, proti 93. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Nyní bychom měli hlasovat o návrhu G5. (Stanovisko zpravodajky souhlasné, ministryně nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 173 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 173, z přítomných 158 pro 31, proti 117. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Nyní bychom měli hlasovat o návrhu H2, tedy druhé části návrhu paní poslankyně Bohdalové. (Stanovisko zpravodajky nesouhlasné, ministryně neutrální.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 174 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 174, z přítomných 158 pro 50, proti 89. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Nyní budeme hlasovat o návrhu pod bodem I. (Stanovisko zpravodajky i ministryně nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 175 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 175, z přítomných 158 pro 8, proti 128. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Nyní bychom měli hlasovat o návrhu J1, je to pozměňovací návrh paní poslankyně Radky Maxové. Ale vzhledem k tomu, že jsme schválili bod C1, znamená to, že o tomto návrhu nelze hlasovat.

O návrhu J2, což je druhá část pozměňovacího návrhu paní poslankyně Maxové také nelze hlasovat, protože byl prohlasován návrh C13. Aspoň vidíte, jak to je trochu složitější.

Dostáváme se k hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ptám se jednotlivých navrhovatelů, jestli byly vyčerpány všechny pozměňovací návrhy, protože procedura byla poměrně složitá, byly tam různé kombinace. Nikdo si nestěžuje. Dobře, tak vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Protože byly vyčerpány všechny pozměňovací návrhy, přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o poskytování služby

péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 82, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 176 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 176, z přítomných 157 pro 95, proti 29. Návrh byl přijat. (Potlesk poslanců vládní koalice.) Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Žádám ještě zpravodajku, aby uvedla návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Dále ještě máte ve sněmovním tisku 82/4 návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny, přednesený ve druhém čtení paní poslankyní Vlastou Bohdalovou, a to zní:

"Poslanecká sněmovna vyzývá Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy

a) posoudit stávající hygienické parametry činnosti mateřských škol a dopad úpravy zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a prováděcích právních předpisů k tomuto zákonu, na využitelnost infrastruktury obcí v předškolním vzdělávání,

b) zvážit revizi hygienických parametrů činnosti mateřských škol tak, aby se zvýšila využitelnost stávající infrastruktury obcí pro předškolní vzdělávání."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme hlasovat o obou bodech tohoto návrhu usnesení, a to v hlasování pořadové číslo 177. Ptám se, kdo je pro toto doprovodné usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 177, z přítomných 159 pro 153, proti nikdo. I doprovodné usnesení bylo schváleno.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji paní ministryni a končím bod 79. Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, přeji pěkné dopoledne. Budeme pokračovat dalším bodem, kterým je

84.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb.,
o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 182/- třetí čtení**

Prosím, aby zaujali místa u stolku zpravodajů ministr dopravy pan Antonín Prachař a zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Martin Kolovratník. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 182/3.

Otevírám rozpravu. Mám zde s přednostním právem přihlášeného pana poslance Stanjuru. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já už jenom ve stručnosti shrnu pozměňovací návrhy. Pokusím se vás přesvědčit, abyste nepodpořili vládní návrh, který tento problém prostě nevyřeší. Problém existuje, my, jak jsme slíbili, jsme se tím, zabývali, přicházíme se dvěma alternativními návrhy, jak udělat to řešení, aby bylo lepší, než navrhuje pan ministr dopravy. On se tomu brání.

Chci jenom připomenout, někdy jsou zajímavé výstupy z debat od jednoho bodu k druhému bodu. Když jsme tady probírali bod Informace předsedy vlády o situaci na Ministerstvu spravedlnosti, tak paní ministryně Válková, když chtěla podpořit svůj postoj a své kroky, řikala: Představte si, to bylo úplně hrozné, o těch cenách věděl jenom jeden člověk a to přece nikdy nemůže dělat jenom jeden člověk. Já jsem se jí hned tu středu zeptal, jak to, že tedy podporuje vládní návrh, kdy tuhle tu obrovskou pravomoc svěřujeme do rukou jednoho člověka.

Takže ten návrh podle mě je špatný, protože koncentruje rozhodovací pravomoc do rukou jednoho člověka, nebo, a to je ještě horší, do rukou anonymních úředníků ŘSD, kteří budou mít v rukou rozhodování o výši ceny.

Náš návrh v alternativě buď stanovuje pevně cenu, nebo se vrací do stavu, kdy se vyplácela cena v místě a čase obvyklá. Obě varianty jsou lepší. Požádal jsem pana zpravodaje, abychom nejdřív hlasovali o návratu, a když to neprojde, tak o druhém pozměňovacím návrhu.

Pan ministr je přesvědčen o své pravdě a mně to nedá, abych nekomentoval včera jeho rozčilený výrok, a jestli je to stejně kvalifikováno jako výrok k mýtu, tak se opět mýlí. Protože včera v televizi jsem vás slyšel, jak jste rozhořčeně říkal, že to byla ODS, která zaváděla mýto. Já jsem už včera poprosil pana premiéra, aby vám sdělil, že on seděl v té vládě, která o mýtu rozhodovala, byla to vláda ČSSD, KDU a Unie svobody, to znamená dvě z tehdejších stran, které o tom rozhodovaly, jsou dnes vašimi koaličními partnery. Můžete se rozčilovat, můžete to chtít hodit na ODS, ale reálně skutečnost byla úplně jiná.

Já jsem taky mluvil k roku 2015, 2016, 2017, když jsem mluvil o mýtu, a nemluvil jsem o 2004, protože tu debatu považuju za zcela zbytečnou, dneska říkat, co kdo říkal nebo jak hlasoval v roce 2004 a kdo to zavedl a kdo byl tehdy proti. Máme jiné úkoly a my jsme od toho, abychom hledali řešení a vyřešili problém, řešili budoucnost, a pokud nám zbude čas, tak možná se může hledat viník nějakého horšího rozhodnutí starého deset let. My jsme u něj nebyli a my se na tom hledání ani podílet nechceme.

Věřím, že to nebude, jak už jsem říkal včera, politicky prestižní, ale racionální hlasování. Jsem přesvědčen, že naše návrhy jsou lepší. V případě, že neprojdou, chci říct, že podpoříme i návrh pana poslance Šidla, protože ten je taky racionální a rozumný.

Pokud ty návrhy neprojdou, musím bohužel s lítostí říct, že budeme hlasovat proti, protože ten vládní návrh v nezměněném znění prostě není funkční. Kromě toho, že vytváří korupční prostředí, koncentruje rozhodovací pravomoc, tak nebude ani funkční a nebude fungovat a nesplní cíl, a shodujeme se v tom cíli, který je v návrhu zákona napsán.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Upozorňuji, že jsme ve třetím čtení této normy. A poprosím pana poslance Laudátu, který je řádně přihlášen do rozpravy.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, předtím, než se rozhodnete hlasovat, znova zopakuju rizika, která jsou s vládním návrhem spojena. Může se podařit pravý opak chtěného, to znamená zrychlení výkupu pozemků pro výstavbu dopravní infrastruktury, to znamená zpomalení či zastavení.

Za prvé, pokud někdo z žadatelů nebo jakákoliv fyzická či právnická osoba dá podnět ať už kterémukoli správnímu nebo Ústavnímu soudu, existuje vysoké riziko toho, že zákon bude zrušen a při výkuech vypukne chaos. Můžou být i revokovány nebo prohlášeny za neplatné některé uzavřené smlouvy.

Za druhé je tam riziko, že všichni budou čekat na conejvýšenásobek, protože ten rozptýl zhodnocování nebo násobku je tak zajímavý, že se vyplatí majitelům počkat až na šestnáctinásobek.

Za třetí zavádí nerovnoprávné postavení a podobně. Jako ODS, i my podpoříme návrh Karla Šidla, který alespoň částečně zavádí rovnost mezi obcemi a fyzickými osobami.

Za čtvrté se domnívám, že skutečně zákony, kde rozhoduje jeden člověk, nic víc korupčního si prostě neumíme představit. A skutečně jedná se o státní majetek.

Vidím, jako poměrně rizikové, že i Senát tuto novelu vrátí zpátky a vlastně bude také dosaženo časové prekluze. Proto vás znovu vyzývám, abyste zodpovědně zvážili tu jednodušší cestu, ne možná pro pana ministra a úředníky ŘSD, SŽDC a ŘVC atraktivní, nicméně naším společným cílem je, aby stavby byly připraveny a realizovány. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde jednu faktickou poznámku od pana poslance Fiedlera. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Já vám děkuji. Dobré dopoledne, pane předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánové.

Já bych zde vnímal to, co říkal pan kolega poslanec Stanjura. Já to také vnímám podobně. Byl jsem jedním z těch, který vystoupil tady v diskusi, když jsme projednávali věci kolem paní ministryně Válkové. A já jsem byl jeden z těch, který také říkal, že nepokládám za rozumné, aby jeden člověk rozhodoval o ceně. Když tady hovořil kolega Stanjura, tak pan ministr nesouhlasně kýval hlavou, že to tak není a že to tak nebude, že to rozhodování nebude v rukou jednoho člověka nebo jednoho úředníka. Já bych tedy chtěl vyzvat pana ministra, aby vysvětlil to své nesouhlasné stanovisko, že to tedy tak nebude, a přesvědčil mě o tom, že to nebude zadávat korupční prostředí do rukou jednoho člověka.

Prosím o vaše vyjádření, pane ministře. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, hlásíte se s přednostním právem? (Ano.) Dobře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: (Hovoří od stolku zpravodajů.) Pane poslanče, pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl skutečně zopakovat to, co už jsem říkal několikrát a za tím si naprosto jasně stojím. Koeficient devíti- až šestnáctinásobek, o kterém se tady diskutuje, ten je se souhlasem ministra dopravy na základě žádosti ředitele investorské organizace k vyrovnání –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, jestli vás můžu poprosit, abyste přednášel svůj projekt, jak je zvykem. Děkuji.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: (Od řečniště.) Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já už jsem to tady několikrát vysvětloval, jak je to s oním

devíti- až šestnáctinásobkem v gesci, resp. udělením výjimky ministrem dopravy, ať na tom křesle sedí kdokoliv.

Tento bod je směřován k tomu, abychom odstranili zjevnou nespravedlnost. Znovu zopakuju příběh. Pozemky před účinností zákona se prodávaly za 200 korun, dneska je cena 20 korun vedena v katastru pro území katastrální a cena obvyklá. Jedná se o zemědělskou půdu. V okamžiku, kdy použijeme metodu osminásobku, dostáváme se na cenu 160. Na základě žádosti ředitele investorské organizace doložené právě tímto výpočtem může kterýkoli ministr udělit výjimku pro to, aby se tyto ceny dorovnaly před účinností zákona a my nevytvářeli další skupinu obyvatel – jedna, která prodávala před účinností zákona, jedna, která prodává za desetikoruny, a druhá, která by prodávala za úplně jinou cenu. Toto je smyslem. Nejedná se o žádné korupční rozhodování. Nerozhoduje jeden člověk.

Na základě žádosti uděluje výjimku ministr. Nemůžeme se také bavit o tom, že všichni budou očekávat šestnáctinásobek, protože pořád máme zachován institut vyvlastňování a skutečně jenom dorovnávané ceny, které byly v minulosti. To je snad vše, co k tomu mohou říci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde s faktickou poznámkou pana poslance Fiedlera.

Poslanec Karel Fiedler: Pane ministře, nezlobte se, ale já jsem nedostal odpověď na svoji otázku. Vy jste tady odpovídal o zdůvodňování té ceny. O zdůvodňování násobků té ceny. Ale já jsem se ptal na to, že vy jste nesouhlasně kroutil hlavou, když kolega Stanjura hovořil o tom, že o tom bude rozhodovat jeden jediný člověk.

Já tu otázku zkusím položit znovu. Bude tedy o tom rozhodovat jeden jediný člověk? Jeden jediný úředník? Nebavíme se o násobcích, nebavíme se o cenách. Protože pokud rozhoduje o cenách jeden jediný člověk a jeden jediný úředník, je to silně korupční prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Řádně přihlášen je pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kdo poslouchá tu rozpravu, tak jistě zaznamenal ten výrazný rozdíl mezi tím, že jeden člověk rozhodne – říkám já. Pan ministr s tím zásadně nesouhlasí a říká, že jeden člověk udělí výjimku. No tak klidně můžeme říkat, že udělí výjimku, nebo rozhodne. Já v tom žádný rozdíl neviděl.

Ale pan ministr v druhém čtení dneska znova popsal příběh, jak se děje křivda tím, že cena byla před účinností zákona. A já když navrhnu pozměňovací návrh, který to vrací před tu změnu, tak je proti. Rozumíme si? To je nelogický postup. Je tu jaksí jen proto, že to navrhl on sám. On chce odstranit nespravedlnost tím, že to bude rozhodovat on sám a bude se to zdůvodňovat, budou to psát úředníci, někdo bude žádat. A jeden z těch dvou mých potenciálních návrhů je, že to vrátíme zpátky legislativně, a žádná nespravedlnost nevznikne, nikdo nebude muset žádat a nikdo nebude muset poskytovat výjimku. Ministrovi dopravy zbude víc času na to, aby řešil jinou agendu, nebude cenotvůrce v celé České republice.

Tak nevím v čem je rozpor. Kromě toho, že to napadlo nás v opozici a nenapadlo to ministra dopravy. To je ten jediný rozdíl, protože problém popisujeme stejně, nespravedlnost popisujeme stejně. A my říkáme: změňme to legislativně, ať to platí pro všechny, a nemusíme

to dál řešit. Pan ministr říká: nechte tu nespravedlnost v zákoně. A když požádají, já to posoudím a případně dám výjimku. To je všechno.

Takže sami zvažte, co je lepší. Pro nás bude lepší to vyřešit v obecné rovině a nechat panu ministru čas na jiné věci, třeba aby ŘSD mohlo provozovat mýtný systém.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tento moment neeviduji nikoho řádně přihlášeného do diskuse ani s faktickou poznámkou. Pokud tomu je tak, nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Chci se zeptat, zda pan navrhovatel, případně pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. (Nemá.) Pan zpravodaj? Také ne, děkuji. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Mám zde s přednostním právem pana poslance Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já si dovoluji požádat o pětiminutovou přestávku na poradu klubu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 10.55 hodin.

(Jednání přerušeno od 10.50 do 10.55 hodin.)

Dámy a pánové, jak jsem řekl, jednání bylo přerušeno do 10.55 hodin. Zahájil jsem jednání v tento moment, ale byl jsem požádán ještě o pětiminutovou přestávku ze strany sociální demokracie, tedy jednat začneme v 11.01 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.56 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.01 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, je 11.01, to znamená, čas na přestávku, který byl vyměřen, uplynul. Zazvoním gongem a přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby sem přišli, protože budeme pokračovat v projednávání bodu a máme před sebou hlasování.

Než tak učiním, tak ještě přečtu omluvenky, které mi doputovaly na stůl. Omlouvá se od 12.15 hodin z jednání Poslanecké sněmovny paní poslankyně Nina Nováková. Dále se omlouvá od 11 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Zavadil. A dále od 13 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů paní poslankyně Milada Halíková.

Požádal bych vás, abyste zaujali místa u hlasovacích zařízení, protože nyní přistoupíme k hlasování o tomto zákonu ve třetím čtení. Také vás poprosím, abyste snížili hladinu hluku v sále, protože je obtížné rozumět.

Pan ministr Zaorálek hlásí náhradní hlasovací kartu s číslem 14.

Poprosím tedy pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, členové vlády, kolegyně a kolegové, konstatuji, že k tomuto návrhu jsme obdrželi tři pozměňovací návrhy. Všechny byly diskutovány v pořadí, v jakém došly. Byl to sněmovní dokument č. 951, jehož navrhovatelem je pan poslanec Šidlo. Pak to byly dva návrhy č. 957 a 958 pana poslance Zbyňka Stanjury. My jsme teď po debatě a přípravě s oběma navrhovateli

připravili a stanovili následující pořadí tak, abychom hlasovali a vyhnuli se případné nehlasovatelnosti těch dalších návrhů.

Takže pořadí toho hlasování bude následující: Nejdříve sněmovní dokument 958, je to tedy návrh poslance Stanjury, v uvozovkách ono legislativní navrácení před loňský únor. Potom sněmovní dokument 951, tedy návrh poslance Karla Šidla, který se věnuje rozšíření působnosti na kraje a obce. A pak konečně návrh č. 957 z dílny pana poslance Stanjury, který upravuje výši toho koeficientu. A můžeme se do toho pustit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji vám. Nejdříve budeme hlasovat v pořadí tak, jak jste navrhl. Ptám se ještě na první pozměňovací návrh 958, jaký je postoj zpravodaje a předkládajícího? (Postoj zpravodaje Kolovratníka je negativní. Postoj navrhovatele ministra dopravy je negativní.) Děkuji.

Takže zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 178. Přítomných poslanců je 161, pro tento návrh jich bylo 36, proti 87. Tento pozměňovací návrh byl zamítnut.

Nyní přistoupíme k pozměňovacímu návrhu 951. Ptám se pana zpravodaje a navrhovatele na jejich postoj. (Zpravodaj také v tomto případě dává negativní stanovisko. Navrhovatel rovněž za Ministerstvo dopravy vyjadřuje negativní stanovisko.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro, kdo je proti?

Končím hlasování číslo 179. Pro tento pozměňovací návrh bylo z přítomných 162 poslanců 58, proti 91. Tento návrh nebyl přijat.

V tom případě máme před sebou třetí pozměňovací návrh pod číslem 957 a táži se, jaké máte stanovisko. (Také tady je negativní stanovisko zpravodaje. Rovněž předkladatel vyjadřuje negativní stanovisko.) Děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Děkuji.

Končím hlasování číslo 180. Přítomných 162 poslanců, pro tento návrh 58, proti 84. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat.

Tedy o všech návrzích bylo hlasováno a nyní bychom měli přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 182, ve znění schválených pozměňovacích návrhů – ale ty nebyly přijaty.

Poslanec Martin Kolovratník: Pardon, tak to nesmí být, ve znění pozměňovacích návrhů, pane předsedající. Musí to být "ve znění podaného vládního návrhu zákona".

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já jsem říkal, žádný z pozměňovacích návrhů nebyl přijat, to znamená ve znění vládního návrhu. Mám zde zmáčknutou... ne, takže ruším faktickou poznámku a v tom případě zahajuji hlasování o takto navrženém usnesení. Kdo je pro? – Tak v tom případě se omlouvám, byl jsem požádán o odhlášení, takže v tom případě prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Všechny vás odhlásím a požádám o opětovné přihlášení do systému.

Nyní zahajují hlasování o návrhu usnesení tak, jak bylo předneseno. Táží se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Zdržel se? (Potlesk z lavic ANO.)

Bylo to hlasování číslo 182. Ze 155 přítomných poslanců bylo pro návrh 88 a proti bylo 37, takže konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní otevírám další pevně zařazený bod na jednání Sněmovny. Je to

20.

Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - první čtení podle § 90 odst. 2

S přednostním právem pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, jménem dvou poslaneckých klubů TOP 09 a ODS vznáším veto na projednávání tohoto návrhu podle § 90.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě budeme pokračovat řádným projednáváním. Nyní prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Jaroslav Foldyna. (Poslanec Foldyna přenechává slovo poslanci Tejcevi.) V tom případě měním a bude to pan poslanec Jeroným Tejc. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych krátce odůvodnil návrh zákona, kterým se mění zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi. (V sále je silný hluk.)

Zákon, který řeší tzv. církevní restituce, byl schválen v této Poslanecké sněmovně definitivně 8. listopadu 2012. Mimochodem je to stejný den, jen o 392 let později, než ve který se odehrála bitva na Bílé hoře. A snad i symbolicky, tedy nad ránem právě 8. listopadu, byl schválen zákon, který podle našeho názoru byl nejen věcně nesprávný, ale také obsahoval řadu chybných předpokladů.

Jedním z těchto chybných předpokladů bylo, že bude možné ve lhůtě šesti měsíců rozhodnout o vydání např. nemovitostí, ať už se to týká zemědělské, nebo lesní půdy –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče. Já vás na chvíli přeruším a požádám vás, kolegyně a kolegové, jestli máte něco neodkladného k řešení, jděte do předsálí, ať dobře slyšíme předkladatele. Děkuji. Prosím pokračujte.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Cílem zákona, který navrhujeme, je prodloužení lhůt, ve kterých má dojít k uzavření dohody o vydání nemovitosti a také podle toho návrhu zákona k prodloužení lhůt, které jsou určeny pro kontrolu těchto dohod. Jednoduše řečeno, snažíme se o to, aby stát a státní orgány, které dohody uzavírají, ale především které je kontrolují, měly dostatek času na to, aby takovou kontrolu provedly, aby podle zákona o majetkovém

vyrovnání nebyly vydány nemovitosti, především nemovitosti ve velké hodnotě, které by vydány být neměly. Protože zvrátit ono vydání po uzavření dohody a poté, co proběhne ona kontrola, již nebude fakticky možné.

Chtěl bych upozornit na to, že ta lhůta se musí prodloužit zejména proto, že jedna instituce podle tohoto zákona vydává, resp. rozhoduje a zároveň sama sebe kontroluje – to je v případě Státního pozemkového úřadu. Bylo to rozhodnutí tehdejší vlády, tehdejší většiny ve Sněmovně, která sloučila tyto úřady. Myslím si, že to nebylo rozhodnutí správné. Na tom už bohužel nic nezměníme. Ale právě proto je třeba, abychom dali alespoň dostatečný čas pro onu kontrolu.

Zatímco církev a náboženské společnosti měly dvanáct měsíců od účinnosti zákona na to, aby shromáždily potřebná data a požádaly, tak stát má v zásadě jen šest měsíců na to, aby rozhodl. Myslím si, že tento nepoměr zejména s nepoměrem pro kontrolu se ukazuje v praxi už teď jako velmi rizikový faktor. A myslím, že pan ministr zemědělství zodpovědný za tuto agendu rozhodně nepopře, že stát má velký problém v těchto lhůtách rozhodovat, zejména proto, že řada těchto žádostí byla podána až na samém konci této lhůty, a je tedy nutné ji prodloužit, aby nedošlo nejen k porušení lhůt, ale především k tomu, že ve stresu, ve zmatku a ve snaze urychlit tento proces, aby nedocházelo k žalobám, bude např. vydáno něco, co vydáno být nemá, ale také nebude dostatečný čas na kontrolu, jak jsem již řekl.

Zákon tedy je z hlediska legislativního pohledu velmi úsporný. Navrhuje v zásadě ve dvou případech nahradit slovo šest měsíců slovem dvanáct měsíců. To je ten princip zákona. Myslím si ale, že co do významu je ten zákon velmi důležitý přes svou úspornost.

Poprosil bych vás, abychom hlasovali dnes o tom, že jej propustíme do druhého čtení. Rozhodně bych chtěl požádat kolegy, kteří vznesli veto, tedy kluby ODS a TOP 09, aby jej, pokud je to možné, vzali zpět právě proto, že ony lhůty běží. A pokud uplynou, nebude možné už je znovu obnovit a prodloužit.

V případě té první lhůty pro rozhodnutí o vydání, resp. uzavření dohody, velmi pravděpodobně, i kdyby ten zákon byl schválen teď v prvním čtení, lhůta v řadě případů uplyne. V případě ale té lhůty pro kontrolu, pokud bychom ji dnes projednali, příp. ji projednáme i ve druhém a ve třetím čtení, by mělo k prodloužení této lhůty dojít, bude-li samozřejmě návrh zákona schválen.

Myslím si, že nikdo nemůže namítat nic proti tomu, že se snažíme zajistit větší kontrolu, větší čas pro tuto kontrolu. A přiznám se, že jsem příliš nepochopil, proč tento návrh zákona, který skutečně není třeba projednávat ve výborech – prostě buď chceme prodloužit, nebo nechceme prodloužit –, je vetován. A upozorňuji také na to, že v případě, že vetován definitivně bude a budeme ho projednávat ve druhém a ve třetím čtení, je možné podávat k návrhu zákona jako takovému pozměňovací návrhy. Na to upozorňuji zejména ty, kteří poté budou vystupovat s tím, že zákon např. bude obohacen o jiné změny, které teď nejsou navrženy. Takže je to trošku výzva k tomu, abychom skutečně dnes pokud možno bez veta projednali tento zákon podle § 90 odst. 2. Proto bych chtěl kolegy, byť samozřejmě na veto právo mají, požádat, aby jej vzali zpět, abychom skutečně mohli jednat dnes o tomto zákonu poprvé a naposledy a poslat jej co nejdříve do Senátu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji panu navrhovateli a požádám ho, aby zaujal místo navrhovatele zde vepředu. A také poprosím pana zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Radka Vondráčka, aby se ujal slova. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, ze strany předkladatelů jsme si tady vyslechli vyčerpávajícím způsobem podané odůvodnění tohoto návrhu včetně krátkého historického exkurzu a připomenutí bitvy na Bílé hoře.

Já tedy když se vrátím k samotné normě a budu ji brát po věcné stránce, domnívám se, že prodloužení lhůt o šest měsíců není v rozporu s ústavností. Nejedná se rozhodně o narušení principu legitimního očekávání a v tomto smyslu se domnívám, že je návrh v pořádku.

Na druhou stranu bych po faktické stránce rád upozornil na čl. 2 této normy, který jasně uvádí, že lhůty, které již uplynuly, se řídí zněním zákona tak, jak je platný a účinný dnes. A jestliže valná většina žádostí už byla podána třeba v září, tak ty první lhůty už skutečně uplynuly. A jestliže bude probíhat klasický legislativní proces, tak nám uplynou i ty ostatní a pak je otázka vůbec užitečnosti této normy. A už tady zazněly i obavy z toho, že při klasickém projednávání ve druhém a třetím čtení asi lze očekávat různé produkty poslanecké tvořivosti a různé pozměňovací návrhy, které nesouvisí věcně se záměrem, který je podle mě zcela legitimní a jednoduchý, dát prostor úřadům, které to nestihly – a teď je jedno, ať spekulujeme, z jakých důvodů to nestihly, ale prostě nestihly a nestíhají – dát větší prostor pozemkovému úřadu a Lesům ČR.

Takže z hlediska zpravodajského návrh je v pořádku, v souladu s Ústavou, nicméně upozorňuji na to, že drtivá většina těch lhůt, než projednáme, už stejně uplyne, a potom smysl této normy je diskutabilní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím vás, abyste zaujal místo zpravodaje.

V tento moment otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášeného pana poslance Bezecného s faktickou poznámkou. Není tomu tak. Dobře. V tom případě zde mám do řádné rozpravy tři přihlášené. Prvním z nich je pan poslanec Petr Kudela. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové poslanci. Už to budou skoro dva roky, co Poslanecká sněmovna schválila zákon o částečném napravení křivd. Všimněte si, že neříkám církevní restituce, jak je zvykem, ale částečné napravení křivd.

Od sametové revoluce uplynulo dvacet dva let, než byla Poslanecká sněmovna schopna, či spíše ochotna schválit tento – a všichni dobře víme nedokonalý – zákon. Přitom každý vidí tu nedokonalost někde jinde.

Ústavní soud rozhodl o nezbytnosti přijetí zákona, podle kterého by měl stát povinnost vrátit církvím neprávem zadržovaný majetek. Jsem si jistý, že kdyby tak nerozhodl, neměli bychom takový zákon ještě dosud. Je velkou ostudou této země, že trpěla potlačováním práva církví na vlastnictví majetku dlouhých šedesát dva let. Čtyřicet let zadržoval církevní majetek komunisty ovládaný stát a dvacet dva let až jízlivá neochota Sněmovny tento majetek vrátit. I když se k tomu sama zavázala. Musím připomenout, že zabrání řádových budov zvládli komunisté se svými lidovými milicemi za dvě noci. Jedna noc mužské řady a jedna noc ženské řady. V noci proto, že sami věděli, že konají nepravost, a měli strach toto činit ve dne.

Je ostuda, že potom co na základě rozhodnutí Ústavního soudu Sněmovna zákon o částečném napravení křivd konečně přijala, dnes se otálí s jeho naplňováním a naopak se neustále zpochybňuje. Tento zákon není otázka majetku, ale práva a slušnosti. Zasahování do zákona, na jehož základě jsou uzavřeny smlouvy, je špatná cesta. Snaha o jeho měnění budí dojem čísi snahy smlouvy neplnit vůbec, nebo oddálit jejich plnění a hledat cesty, jak je

nesplnit legálně. Takové počínání rozhodně neukazuje na fungování právního řádu v této zemi a nastoluje nedůvěru v právní jistoty.

V právním státě máme protiprávní stav, který je potřeba napravit. Máme uzavřené smlouvy, které mají právní stav nastolit, a to je potřeba respektovat. Navíc uzavřené smlouvy na základě zákona platí a jejich platnost nezmění žádná novelizace. Jak by se každému z nás asi líbilo, kdybychom namísto platu dostali zprávu, že se nestihlo výplaty spočítat a že se rozhodlo, že výplatu dostaneme o měsíc či dva později? Ale církve a náboženské společnosti v takovém stavu jsou. Zákonem garantovaný příspěvek na jejich provoz je v souladu se zákonem postupně snižován a na základě toho samého zákona oprávněně očekávaný výnos z navráceného majetku nepřichází.

Proto jediné, co podle mého soudu můžeme udělat, abychom se vyhnuli další ostudě a zachovali se slušně, není zákon novelizovat, ale vyzvat vládu, aby se k církvím za prodlení s vydáváním zadržovaného majetku omluvila, aby při té příležitosti přislíbila nápravu do reálného data, a také, pokud tak ještě neučinila, aby co nejdříve zjednala nápravu. Omluva je způsob, jak přiznat svou chybu a vyjádřit lítost ze selhání. Omluva patří k jednání slušných lidí. A já chci věřit tomu, že zde jsme a chceme být slušní lidé. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Než budeme pokračovat v rozpravě, mám zde dvě omluvenky. Dnešní den se omlouvá pan poslanec David Kasal, a to od 12.45 hodin z pracovních důvodů, a do 13 hodin se z pracovních důvodů omlouvá paní ministryně Válková.

Dále do rozpravy je přihlášen pan poslanec Laudát. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, mám několik poznámek. Nedomnívám se, že dnes bude tento bod dlouhý. Samozřejmě vám přeji, abyste mohli odjet na léto aspoň na několik dnů.

Za prvé ke svému předřečníkovi panu Kudelovi. Váš ministr – prostřednictvím pana předsedajícího – má v gesci problematiku vydávání pozemků, pod vaším ministrem úřad, jak tady padlo, přijal desítky a desítky nových zaměstnanců, aby se to údajně zvládlo. Vaše strana je součástí koalice, která při realizaci zákona a platné smlouvy hází klacky pod nohy při vydávání majetku.

Odmítám jakékoliv stahování veta, které jsme společně s občanskými demokraty dali. Nikdo tady a církvi nikdo nepomohl, když měla naprosto taxativně rychle stanovený termín, do kterého musí předložit dokumenty a vznést nároky, které majetky chce vydat. Nikdo jí nedal ani den navíc. Ptám se, proč teď stát s násobným obrovským aparátem, i když věděl dvacet let, že bude tato akce provedena, nebo se dalo s vysokou pravděpodobností předpokládat, že k realizaci vydávání části majetku dojde, proč se nepřipravili. V komisi, která byla založena, myslím, že někdy v roce 2007 nebo 2008, které předsedal pan poslanec a místopředseda zdejší Sněmovny Kasal, bylo jasně řečeno, když tam chodili tehdejší ministr zemědělství, zástupci Pozemkového fondu, zástupci Lesů České republiky, že moc dobře vědí, které majetky jsou zaplombovány, na které má a na které nemá církev nárok. Tak se divím, proč najednou se všechno změnilo.

Odmítám, aby si někdo řešil vnitrostranické problémy. Oni tam něco načtou. Je srandovní, když koalice má velkou převahu v této Sněmovně a bude mít jasnou podporu všech hlasů opozice, že snad tady budou procházet nějaké pozměňovací návrhy. Nezlobte se, ale to jsou jakési výhrůžky, kterým já snad ani nechci rozumět.

Za další. Domnívám se, že zatím vládní koalice se chová k církvi poté, co si zažila jak za období druhé světové války, tak zejména za období socialismu v 50. a 60. letech, že se k ní chová z tohoto pohledu nemravně. Měkčí slovo já prostě použít nemohu. A je na ní a má morální právo když tak ona posečkat, ale jestliže tady my chceme neschopnost nějakého úřadu flikovat tím, že řekneme: máte smůlu, počkejte si ještě rok, dva roky, tři roky, ještě něco najdeme, proč vám něco nemusíme vydat...

A teď trochu k ideologii. Pro mě je nemilým překvapením a jenom jsem zklamán, že sociální demokracie nekouká, co se děje ve světě. Na papežský stolec zasedl papež František a on ne zcela náhodou zvedl problematiku chudých lidí, lidí vyloučených ze společnosti, některých minorit apod. Víte, to, co se děje ve světě dneska, vaše představa o společnosti, o přebujelém sociálním státu krachuje. Prostě ekonomiky, podnikatelé nejsou schopni vyprodukovat takové hodnoty, a pak musí nastoupit nějaká duchovní autorita, která pomůže lidí vést nesnadným životem, který probíhá a který ještě v hrůznější podobě ji čeká, protože co si budeme nalhávat, jestli jste si nestačili všimnout, skončil průmyslový věk a začal věk postindustriální, nebo informační, to se uvádí stále častěji, a ten je nastaven svými parametry tak, ať se nám to líbí, nebo nelíbí, zpravidla nelíbí, že prostě čím dál větší část lidí nedosáhne, nebude normálními přirozenými způsoby dosahovat na to, aby žila důstojně. Je to bohužel tak. Jestliže začnete tyto obecné jevy napravovat šílenstvím zákonů a tlakem na ty, kteří ještě aspoň nějaké hodnoty produkují, tak dosáhnete pravého opaku.

Právě proto mě fascinuje, že vy nejste schopni překročit svůj stín. A já bych to strašně chtěl, abyste to udělali, aby církev v podstatě vedle toho, co se vám nemusí líbit, ale vzaly ten sociální aspekt, vzdělávací aspekt. Vlastně ona by měla být spíše blíže vám než pravicovým stranám. Tím jenom dokazujete, že té mnoho desítek let trvající masáži o škodlivosti nejenom katolické církve, ale znova tady opakují, že se to týká myslím 16 subjektů, a myslím, že všechny jsou cenné a všechny si zaslouží naši úctu, podporu a ekonomickou základnu pro to, aby mohly plnit do budoucna své poslání. A je mně líto, že vy nejste schopni překročit svůj stín, že žijete v představách, které tady byly rýsovány desítky a desítky let, že to jsou nějakí nepřátelé moderního pokroku apod. A řadu věcí ani já ani vy neumíme odpovědět.

Takže abych nezdržoval dlouho, veto nestáhneme. Avizuji, že v podrobné rozpravě dám šanci těm, kteří si váží duchovního kulturního odkazu a mají vizi budoucnosti a toho, že občanská společnost musí fungovat a pomoci zvládat problémy sociálně vyloučených skupin, sociální věci, věci upadající vzdělanosti, tak vám dám šanci, abychom celý tento návrh smetli ze stolu v prvním čtení. To znamená, dám v podrobné rozpravě návrh na zamítnutí v prvním čtení. Sám se můžu angažovat a požádat zástupce církve, aby z jejich strany přišlo gesto, že nebudou stát žádat, ale na druhé straně prosím koalici: začněte se k této komunitě, k této významné kulturní složce našeho života chovat slušně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám v tento moment zaregistrovány tři faktické poznámky. První má pan poslanec Tejc, další poslanec Jakubčík a... Dáváte přednost panu poslanci Jandákovi? (Ano.) Takže pan poslanec Jandák. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Já jenom pár slov ke svému předřečníkovi. Děkuji moc. Milý Františku, my máme rádi církev, my proti církvím nic nemáme. My se jenom bráníme té nemravnosti, té nekřesťanskosti, které se dopustily vaše vlády, když této zchudlé zemi vzaly peníze a daly peníze je permanentně bohatým církvím. O tohle nám jde. Ale církev máme rádi. Pouze my a někteří představitelé církví a některé církve se stydí za to, co jste udělali. Bylo to nemravné a nekřesťanské.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD a některých poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Další faktickou poznámku má pan poslanec Jakubčík. Máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji. Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, chtěl bych prostřednictvím pana předsedajícího informovat mého předřečníka pana poslance Laudátu, aby si nastudoval alespoň základní historické skutečnosti. Katolická církev za druhé světové války netrpěla. Byla jedním z největších spojenců nacistického Německa. Katolická církev schvalovala... (Projevy nesouhlasu zejména v pravé části sálu, velmi emotivní reakce ministra kultury, bouchání do lavic.) Katolická církev schvalovala odsuny a vraždy Židů! (Opět velmi emotivní nesouhlasné reakce v pravé části sálu.) Katolická církev pomáhala nacistickým zločincům při jejich odchodu do Jižní Ameriky! (Bouchání do stolů, velmi emotivně ministr kultury, výkřiky hanba!) To jsou historická fakta! Děkuji. (Projevy nesouhlasu vpravo, potlesk některých poslanců, volání hanba! Poslanci se hlásí o slovo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Než budeme pokračovat v diskusi, mám zde velké množství faktických poznámek, přednostních práv. Další v pořadí je pan poslanec Tejc s faktickou poznámkou. Táhá se, zda platí. (Ano.) A poprosím vás, abyste se přihlásili s přednostním právem a s faktickými poznámkami. Já si vás napíšu a budeme pokračovat v diskusi. Já vás poprosím, pane Tejci, o chvilku, než zmáčknu stopky. Můžete pokračovat.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Já bych možná vrátil pozornost k tomu zákonu. Víte, já si myslím, že ten zákon je nedokonalý a byl nedokonalý a vědělo se o tom už v době, kdy byl schvalován. My jsme tehdy upozorňovali na to, že nebude dostatek času na kontrolu všeho vydávaného majetku, a upozorňovali jsme, že v té době rozhodnutí o sloučení Státního pozemkového úřadu prostě není správným krokem. To byl důvod, proč teď je potřeba tu lhůtu prodloužit. A já jsem přesvědčen, že nikdo ze Sněmovny nemůže mít přece strach z toho, že bude více času na kontrolu ze strany orgánů státu. Pro nás je důležité, aby stát mohl kontrolovat, a kdo říká, že není třeba kontrolovat, tak jen napomáhá spekulacím o tom, že lhůta byla stanovena záměrně krátce, aby se pod touto krátkou lhůtou stihl vydat i majetek, který by se jinak nevydal. To za prvé.

Za druhé. Myslím, že bohužel neplatí to, o čem hovořil kolega Laudát, že ty prostředky půjdou na vzdělávací a sociální služby. Já bych tomu byl rád, určitě část z nich tak půjde, ale zákon neřeší, jakou formou, jaká část, a proto samozřejmě je důležité, abychom měli alespoň jistotu, že to, co je vydáváno, je vydáváno v souladu se zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Protože jsem zde měl velkou smršť přednostních práv a faktických poznámek, tak jenom zrekapituluji, abych někoho nevynechal. S přednostním právem je zde přihlášen pan ministr Herman. (Zvedá se k vystoupení.) Ještě než vám dám slovo, pane ministře, počkejte, protože je zde řada faktických poznámek. A pan poslanec Mihola. Hlásí se ještě někdo s přednostním právem, abych ho nevynechal? Není tomu tak, dobře. S faktickými poznámkami zde mám přihlášeného pana poslance Hovorku, paní poslankyni Novákovou, pana poslance Lobkowicze a pana poslance Laudátu. Hlásí se ještě někdo s faktickou poznámkou? Dobře, děkuji, ještě pan poslanec Klačka.

Půjdeme tedy tak, jak nám stanoví jednací řád, a to jsou faktické poznámky. První v pořadí s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Hovorka. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, je neštěstí, když vítězí ideologie nad zdravým názorem a když to propukne v takové míře, jak jsme tady byli svědky. Já bych doporučoval, aby kolega korigoval svoje nešťastné vyjádření, které tady zaznělo s plnou nenávistí.

A chtěl bych se také ohradit proti tomu, že zchudlé republice jsme odebrali, nebo tato Sněmovna odebrala peníze, aby je dala zbohatlé církvi. Já si myslím, že všichni dobře vědí, že majetek, který byl církvím odebrán po roce 1948, v podstatě byla tady celá dlouhá řada let, kdy se jednalo o nějakém způsobu nápravy, o nějakém způsobu vyrovnání. K tomu došlo teprve přednedávnem a já myslím, že to bylo rozumné řešení, které se přijalo.

Ale protože řada lidí v této Sněmovně se s tím nemůže smířit, tak neustále vznikají komise, vznikají návrhy zákonů, které mají něco posunout, něco dořešit. Já si myslím, že je třeba se vrátit k věcné diskusi a je třeba také přijmout to, že tady byl přijat zákon, který měl napravit křivdy, které se staly. To mějme na paměti a nenechávejme se unést k nějakým nenávistným výrokům. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Další faktická poznámka je přihlášená od paní poslankyně Niny Novákové. Máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Dámy a pánové, protože jsem katolík, podařilo se velmi rychle se zklidnit a nemít pocit nesmírného pobouření z toho, co jsem tady slyšela.

Protože jsem učitel, myslím, že je třeba víc apelovat na všechny pedagogy, aby děti, které teď chodí do školy a mají rodiče a prarodiče s takovým smýšlením, které jsme tady slyšeli, mohly být informovány opravdu trochu jinak.

A protože jsem demokrat, tak bych chtěla říci – to, co se neoprávněně vzalo, se má neprodleně vrátit bez dotazů na to, co s tím má ten, komu se to oprávněně vrací, dělat, bez možnosti kontrolovat ho, co s tím bude dělat. To je první věc.

A jako demokrat, byť katolík, bych chtěla říci: Většina našeho národa, já to sama respektuji, není nábožensky založená, většina našeho národa se blíží spíše ke skepticismu či ateismu. Proto nikdo z nás nemá právo brzdit proces, který toto umožňuje, aby se konečně oddělilo to, co je církevní, od toho, co je státní. A kdokoli tento proces brzdí, je pro mě naprosto nepochopitelné, jaké znovu vyvolává afekty. Já jsem se tedy afektu zbavila, je to nechutné, co jsme tady slyšeli, ale berme si, prosím, z toho poučení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku mám poznamenanou u pana poslance Lobkowicze. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nechtěl jsem vůbec mluvit o restitučním zákoně. Že k restitucím dojde, je jasné. Ale co mě teď opravdu dostalo z mé lavice, je to, co zde řekl pan kolega Jakubčík. Je vidět, že není moc informován.

Je známo, že například koncentrační tábor Dachau vznikl proto, aby tam byli zavření katoličtí kněží. Dachau byl plný katolických kněží a byli tam i kněží od nás, počínaje

pozdějším ministrem Plojharem, ten byl též v Dachau. Bylo mnoho kněží, kteří se za války postavili proti nacismu a kteří se starali o Židy. Například pozdější pařížský kardinál byl Žid a byl zachráněn v katolických kruzích. Čili nedá se říci, že církev byla proti. Možná se našli jednotlivci, je to možné, ale u nás to bylo velice málo. A věřím, že mi dáte zapravdu, protože stačí si jenom otevřít staré knížky nebo staré seznamy a tam se najde, kdo všechno za války zahynul.

Čili prosím vás, doufám, že takovou řeč, kterou jsem zde slyšel, zde už nikdy neuslyším.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Laudát. Další je potom pan poslanec Klaška a pan poslanec Blažek a pan poslanec Andrlé.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Tak jste, pánové ze sociální demokracie, tedy překonali veškerá má negativní očekávání tím, co se stalo. Je to váš člen. Myslím si, že by se měl omluvit. Pro mě je takováhle sociální demokracie skutečně, tahle podoba, absolutně nepřijatelná. Mně je to líto, panu Jakubčíkovi... Víte, v řadě případů Němci ještě dělali za druhé světové války takové věci, že nabídli například místnímu faráři, že má možnost odejít a nebude na něm vykonána poprava jako na zbytku vesničanů. Něco podobného se, myslím, tuším, odehrálo i v Lidicích. Jak takovouhle sprostárnu tady vůbec můžete říct! To je prostě naprosto něco neuvěřitelného.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jak jsem řekl dříve, pan poslanec Klaška s faktickou poznámkou. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych se chtěl připojit k tomu, co zde říkal kolega Hovorka. Také bych chtěl požádat o korekci některých naprosto neuvážených výroků ať už o bohatých církvích, nebo o schvalování zavírání nebo nějaké kolaborace.

Chtěl bych upozornit alespoň na dva příběhy, jistého Maxmiliána Kolbeho a potom, můžete si přečíst knihu nebo se podívat na film Šarlatový a černý, který prokazatelně popisuje historické skutečnosti, které se odehrály, v hlavní roli monsignora O'Flahertyho tehdy ztvárnil Gregory Peck. Prosím vás o to.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Pokud je mi známo, tak předseda ČSSD se hlásí ke katolicismu. To znamená, vážený pane poslanče (k předsedajícímu:) vaším prostřednictvím, podle vašich slov máte v čele strany a i této vlády je člověk, který se v podstatě hlásí ke kolaborantství s nacismem a ke kolaborantství s dalšími režimy, protože je stoupencem katolické církve, která podle vás zde spáchala to, co spáchala. Vy máte dvě možnosti – buďto se zastřelit, pokud jste součástí takovéto darebné skupiny, nebo můžete dát hlasovat o nedůvěře vládě! Ale prostě takovéto výroky nejsou možné.

A dovolu mi jeden osobní výrok: Pokud je mi známo, tak za předchozího režimu jste byl vojákem z povolání. Já mám docela rád pohraničí. Tam najdete tolik rozstřílených kostelů na základě cvičení různých vojsk Varšavské smlouvy, tam najdete tolik měst, která neexistují, kde se rozstřílely tanky při natáčení sovětských filmů, to bych vám mohl i zdokumentovat, že opravdu vystupovat k tomuto tématu tímto způsobem považuji skutečně od vás za skutečně velmi nepřístojné. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Andrlé s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Augustin Karel Andrlé Saylor: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, když jsem sem dneska šel do Sněmovny, tak jsem si v duchu říkal k tomuto zákonu nebo k tomuto bodu jednání, že bych mohl pochválit sociální demokracii za to, že zdržovala projednávání tohoto bodu tak dlouho, až prostě vyšumí. Ovšem co jsem dneska slyšel, tak tomu tak není. A plnou silou zodpovědnosti a svým osobním naturelem se hlásím k tomu, co tady řekl pan Laudát. Církve mají v naší společnosti nejenom úlohu duchovní, ale také se starají o hospice, sociální ústavy, školy a další věci a k tomu potřebují prostředky, které – zapomněl jsem samozřejmě na kulturní památky, kostely atd. – takže ty prostředky potřebují.

Takže věřím, že se dneska situace tady zklidní a že se rozejdeme v dobrém.

Ještě odbočím. Včera jsem navštívil svoji dceru, Filip a Daniel jsou v pořádku, už jsou doma, tak abyste věděli, abych to trošku odlehčil. (Potlesk zprava.)

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Foldyna, následuje pan poslanec Komárek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Přál bych si, kdybychom se vrátili k tomu, co jsme ve Sněmovně začali projednávat, a to je novela, která se snaží prodloužit lhůtu pro vydání majetku, protože bychom se dostali touto diskusí na začátek všeho toho problému, a to byla diskuse o způsobu a důvodech a platnosti a neplatnosti majetkových... Čili já bych se vrátil od té emotivní diskuse, jestli římskokatolická církev byla, či nebyla kolaborující. Ta věc je v této chvíli zavádějící. Já bych to nechtěl paušalizovat, protože byla samozřejmě řada kněží, kteří skončili v německých žalářích, skončili na popravišti. Ale také existovaly věci, jako byl Jasenovac a jiná setkání, kde se zase římskokatolická církev významně podílela na tom, co v té minulosti a ve druhé světové válce bylo.

Já bych si přál, abychom se vrátili k novele, která se tady projednává, a nikoliv k historickým exkurzům. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou je pan poslanec Komárek, po něm pan poslanec Jakubčík a pan poslanec Grebeníček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já nebudu zdržovat. Chci jenom jako katolík prohlásit, že všem, kdo tu pronesli ohavnosti a pitomosti na adresu mé církve, ze srdce odpouštím a přeji jim pokoj v duši. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále pan poslanec Jakubčík.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl pouze upřesnit jednu věc. Nemám nic proti současným církvím. V době totality církve trpěly. Vím to a myslím si, že to byla věc velmi špatná. Já jsem pouze a jediné reagoval na jednu krátkou poznámku týkající se pouze a jediné druhé světové války.

Mně skutečně vadí to, co se dělo po roce 1948. Ano, byl jsem vojákem z povolání. Ano, vím, že docházelo k devastaci kostelů, i při natáčení filmu. Bavili jsme se, mimochodem, o tom, prostřednictvím pana předsedajícího, pane poslanče. Vadí mi to, co se dělo po tom roce 1948. Ale současně mi vadí i to, co se dělo za druhé světové války. To znamená, ta moje poznámka směřovala pouze a jediné k období druhé světové války. Nemám nic proti církevním restitucím, kromě určitých drobností. Ale druhá světová válka, to je černá skvrna. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále faktická poznámka pana poslance Grebeníčka. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Státní pozemkový úřad, jak asi víte, vede od 16. června, mám dojem, že je to od pondělí tohoto týdne, jeho dosavadní náměstkyně pro úsek řízení odborných činností Svatava Maradová. Konkurz prý proběhl bez politických tlaků. Maradová bude mít ovšem nelehký úkol. Významnou část agendy Státního pozemkového úřadu tvoří totiž církevní restituce, které dokonce i ve stávající koalici, a jsme toho teď svědkem, vyvolávají jisté spory. Není se ovšem čemu divit. Vždyť církve, jak velmi dobře víte, mají dostat nemovitosti za 75 miliard a finanční náhrady ve výši 59 miliard korun.

Státní instituce, které mají na starosti vydávání majetku církvím, prý zachvátila epidemie nerozhodnosti. Úředníci se údajně cítí být pod politickým i veřejným tlakem a nechťejí udělat chybu, která by se jim mohla vymstít, zvláště u složitějších případů rozhodnutí odkládají, aby později nemohli být nařčeni, že vydali majetek neoprávněně. Osobně jim docela rozumím.

A jako jeden z desítek příkladů uvedu skutečnost, že církev požádala také o kroměřížský zámek. Je to památka UNESCO a bylo tam v posledních letech vloženo 300 milionů korun z evropských fondů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, omlouvám se, ale vzhledem k tomu, že jste se přihlásil s faktickou poznámkou, tak váš čas už vypršel. Jestli chcete pokračovat, přihlaste se případně do rozpravy řádné nebo s další faktickou poznámkou. Děkuji vám.

Nyní vzhledem k tomu, že neeviduji žádné faktické poznámky, přistoupíme k rozpravě s přednostním právem. Prvním z přihlášených je Daniel Herman, ministr kultury.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, myslím, že se stalo přesně to, co se stát nemělo. Téma tohoto bodu je téma natolik závažné, že by se nemělo stát, jako už tolikrát se tomu stalo v minulosti, předmětem politikaření a různých půtek. Faktické věci, které tady zazněly, odpověděly na mnoho toho, co jsem chtěl říci, a nepokládám za důležité to opakovat.

Pan poslanec tady vyslovil, snad v dobré víře, jakousi omluvu, mohu-li to tak chápat, pro mě ne úplně vysvětlující, a nabízím, jakkoliv to nemyslím vůbec pejorativně, klidně, že si můžeme o těch historických faktech popovídat, protože to, co zde zaznělo, je opravdu velice vzdálené historické realitě. A já o tom vím mnoho, protože jsem tyto věci nejenom studoval, ale v obou komunitách, které tady byly osloveny, jsem dostatečně zakořeněn, takže o tom vím opravdu hodně.

Ale vraťme se k té faktické věci. Stále ještě existuje cesta, aby přesně takováto atmosféra nebyla na výborech a aby se církev a náboženské společnosti nestaly opravdu jakýmsi fackovacím panákem politikaření, protože si to nezaslouží. Jejich poslání je natolik důležité, že si myslím, že by mělo mít podporu naší zdejší reprezentace v Poslanecké sněmovně, a ne abychom toto téma zatěžovali dalšími a dalšími nevhodnými výroky a jitrili určité rány, které snad mají tendenci se uzdravovat. Myslím si, že tento prostor zde stále ještě je. Buďme věcní, odpovědní a nejitřeme to, co bychom spíš měli naopak uzdravovat. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně, milí kolegové. Nejprve tu mám už čtyři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Gabal, po něm pan poslanec Jandák, po něm pan poslanec Stanjura a po něm pan poslanec Grebeníček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, mám čistě technickou poznámku. Protože nejsem věřící, tak mi dovolu, abych celý problém adresoval z jiného aspektu.

Patřím k lidem, kteří prožili podstatnou část svého života v podmínkách třídního rozeštvávání české společnosti, ideologického mávání tím, kdo je pracující, kdo je nepracující, kdo je chudý, kdo je bohatý a štváním jedněch proti druhým. Měl jsem to štěstí, že jsem byl u toho, když se s tímto režimem končilo, a poměrně už dlouhou dobu se snažíme vést politický dialog k tomu, abychom posilovali soudržnost a základní hodnoty uvnitř české společnosti tak, abychom si rozuměli. Můžeme mít velmi různé názory, ale neměli bychom se znovu rozeštvávat, rozdělovat a pěstovat nenávist jedněch vůči druhým. Mám pocit, že to, co jsem viděl nebo slyšel, je pokus obnovit to rozeštvávání.

A pak ještě jedna poznámka. Neopakujme chyby, které už jsme historicky udělali. Už jsme za ně zaplatili velmi mnoho. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jandák, po něm pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Já jenom bych rád poděkoval panu ministrovi za moudrý vstup, i když předtím mě uchvátil tou silou, jak mlátil do pultu. Dobře, je to chlap.

Ale já jsem chtěl říct jinou věc, pane ministře a ostatní. Jestli jste si všimli, my jsme nediskutovali o meritě toho zákona. My jsme chtěli trochu pomoci státní správě. Ale kdo to tady otevřel? A to platí i pro vás, pane Gabale. (Předsedající: Mým prostřednictvím prosím.) Tu diskusi, tak to byl pan kolega Laudát, kterého mám rád. Ale on to vzal z toho ideologického gruntu a začal se vracet. Takže prosím vás, to jsme my nezačali. (Potlesk členů ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane kolego, já příště prosím, abyste měl pana kolegu Laudátu rád mým prostřednictvím. Děkuji. (Smích a potlesk v celém sále. Poslanec Jandák již v uličce před lavicemi ČSSD vykřikuje: To už by nešlo.)

S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opravdu jenom pár stručných poznámek. Tak ráno mě oslovili kolegové ze sociální demokracie, jestli bychom dneska neudělali blok třetích čtení, že je to rozumné, že bychom mohli. Já jsem říkal ano, rozumné, nebudeme to blokovat. Načež poslanci tohoto kolegy, významného člena sociální demokracie, blok třetích čtení rozdělí tímto bodem. Pak se hrozně diví. To za prvé.

Za druhé, souhlasím s panem ministrem kultury, že ta věc je závažná. Ale kolik členů vlády si to myslí? (Rozhlíží se a počítá, kolik ministrů je v sále.) Tři. Teď jsou tu tři. Před chvilkou jeden. Kde je premiér? Vicepremiér? Proč se do tak závažných debat nezapojí oni? Kde je předseda vlády, aby řekl, co si myslí o výroku nebo výroci svého poslance, které tady zazněly. Tak je to závažné, nebo to není závažné? Já ty výroky nechci hodnotit.

Slyším v kuloárech, jak je dohoda: pusťte to do druhého čtení, my zase garantujeme, že nebudou přijaty žádné pozměňující návrhy. To je takový alibismus. Tak jako proč to vlastně projednáváme? Vládní koalice to chce, nebo nechce? To je přece základní otázka. (Poslanec Jandák: Protože jste to zvorali.) To, že se schová za poslanecký návrh vládních poslanců, resp. poslanců jedné vládní strany, to z toho nedělá nic jiného, než že je to pořád koaliční návrh. Nic jiného to není.

Takže pokud se někomu nezdá ta debata a reakce na podle mě nepřístojná slova, tak si řekněme, kdo ta nepřístojná slova pronesl. Byl to opoziční poslanec, nebo vládní poslanec? Poměrně jednoduché.

A jestli pan ministr kultury, já bych řekl, že oprávněně vyjadřoval tím "buch, buch, buch", a já s ním souhlasím, tak mi nezbyvá, než mu říct prostřednictvím, i když bych nemusel, ale když pan místopředseda Gazdík po tom tak touží, aby byl tím prostředníkem, tak prostřednictvím pana místopředsedy Gazdíka, no tak ať si udělá pořádek v koalici a mezi koaličními poslanci. (Poslanec Jandák: Já jsem to měl udělat.) Protože jakmile my tady vystoupíme, tak my děláme obstrukce. Co děláte vy dneska? (Poslanec Jandák: My s tím nezačali.)

Vy jste pro to hlasovali. Mně to nevadí, že na mě tak pokřikujete. Vy jste ten bod zařadili doprostřed (upozornění na čas). Nenene, tak pan Jandák na mě bezprostředně haleká, a když mu slušně odpovím, aniž bych se urážel, že na mě takhle haleká mimo mikrofon, tak mě školí, že mám říkat prostřednictvím.

Pane kolego, tak vy příště taky prostřednictvím pana místopředsedy Gazdíka, a já vám to takhle slušně zase vrátím. Je vidět, že každý dobrý skutek je po zásluze potrestán. (Poslanec Jandák: Jste osamocen, pane poslanče.) Když jsem byl vstřícný vůči vašim výkřikům vůči mně, když mluvím na mikrofon.

To je všechno. Pan ministr kultury už mě neposlouchá, tak zase až tak závažná ta problematika není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Grebeníček, po něm paní poslankyně Semelová, po nich pan poslanec Foldyna. (Hlučná reakce v sále.) Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Pod tlakem okolností, kdy mnozí byli zvědaví, co se to tam děje v Kroměříži, připomenu, že katolická církev požádala i o zámek v Kroměříži. No ale ona je to památka UNESCO a bylo tam v posledních letech vloženo 300 milionů korun z evropských fondů. Pokud zámek vydáme, tedy stát vydá zámek, tak budeme muset tyto peníze vložené do veřejného majetku vrátet. Všichni to víte, jak to v praxi chodí. Kdo bude vrátet tuto dotaci? Stát, či církev?

Takových příkladů bych tady mohl přednést desítky. Například z oblasti, kde probíhá těžba uhlí.

Čili to je důvod, proč si myslím, že bychom měli těm, kteří za to nesou zodpovědnost, a mnozí jste tady signalizovali z vaší práce v zastupitelských sborech, že jste často kriminalizováni, tak se nedivte těm, kteří za to nesou zodpovědnost, že chtějí dostat solidní čas k tomu, aby konali naprosto zodpovědně. Z mé strany všechno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuju panu poslanci Grebeníčkově i jako předseda české komise UNESCO za starost o památku UNESCO.

S další faktickou poznámkou paní poslankyně Semelová. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Marta Semelová: Ano, já to zvládnu v těch dvou minutách. Nedá mi to, abych nereagovala na pana kolegu Gabala, který tady mluvil o tom hrozném režimu, kde byli lidé ideologicky rozeštváváni na ty, kteří pracují, nepracují, chudí, bohatí. Já bych chtěla jenom připomenout, že tento strašný režim vystřídal jiný režim – kapitalistický, kde ti lidé na vlastní kůži poznali to, že někdo pracuje, jinému je to znemožněno, jedni jsou chudí, druzí jsou bohatí. A nemyslím si, že by v této době žili v nějaké velké svornosti a nakonec i nadšení z toho, že jim seberete majetek, který ve skutečnosti patří těmto lidem, a ne církvi.

Děkuji. (Potlesk členů KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Semelové. S další faktickou poznámkou pan poslanec Foldyna, po něm pan poslanec Schwarzenberg, po něm pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího k panu předsedovi klubu ODS, který nám tady říkal, jak se domlouváme na tomto zákonu.

Pane poslanče prostřednictvím předsedajícího, víte, kdybyste ten zákon schvalovali v normálním procesu a nikoli tím, že jste tady do noci jednali, abyste ho stojedničkou protlačili, přivezli si poslance, který už měl v kapse nástup do basy za korupci, tak se tady možná netrápíme s takovými důležitými detaily, jako je prodloužení lhůty vydávání toho majetku. Takže trochu zpytujte svědomí vy a nemoralizujte tady ostatní. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Foldynovi. Poprosím pana poslance Schwarzenberga. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, zdá se, že v této Sněmovně není jasný pojem řádného hospodáře. Spravují-li jakýkoli majetek a jsem tím pověřen, tak je moje povinnost tento majetek – budovy, polnosti, cokoli – udržet v nejlepším stavu. Nejsem oprávněn jako veřejný správce je drancovat,

zanedbávat, rozpadávat. Tudíž představa, že když aspoň jednou se vyvlastněný majetek dokonce opravil, ne že se nechal dále rozpadnout, že to opravňuje k pozastavení nějaké restituce, je velmi podivná. Je povinnost státu, aby udržoval majetek, ať je v budoucnosti jeho, církve, nebo kohokoli jiného, neboť to je povinnost řádného hospodáře. Na to bych chtěl jenom upozornit.

Děkuji mnohokrát. (Veliký potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Schwarzenbergovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já nemám problém, byť vím, že se porušuje jednací řád, když mě pan kolega Jandák oslovuje napřímo. My se známe 25 let a máme k sobě blízko. Takže v podstatě nemám s tím problém.

Já jsem tady nechtěl vyvolat žádnou roztržku. Myslím si, že jsem postupoval korektně. Mně je smutno z toho, že prostě sociální demokracie nepřekročí svůj stín a nezačne se dívat na svět jinýma očima. Já bych si to přál. Já skutečně jsem rád, že existujete, a nejsem rád, když máte velké problémy, které by mohly vést k vašemu rozpadu nebo rozkladu, protože vy byste měli být stabilizujícím prvkem společnosti a je to zcela přirozené. V tomhle mám jiné názory než potom, když se sem dostanou nevypočitatelná hnutí.

Byl bych opravdu rád, abyste se podívali, proto jsem to jenom takto zmínil. Myslím, že tohle je nešťastné. Já jsem tady jenom řekl: "Dohadoval se někdo? Dohadoval se premiér s církvemi, že posečkají?" Vždyť v řadě státních úkonů jsou skluzy, nejsou naplňovány zákony. Sami víte, že vzhledem k tomu, že jsou tady komunisté ve většině stran, tak předkladatelé museli počítat s tím, že to bude znovu třaskavina. Já si nejsem tak úplně jistý, jestli to není náhodou nějaký rozstřel uvnitř vaší strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Po něm pan poslanec Opálka. Pak přejdeme k přednostním právům. Pan poslanec Míhola a pan poslanec Sklenák. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opravdu faktická připomínka. Ani stokrát opakovaná lež se nestává pravdou. Podívejte se na sjetiny hlasování o církevních restitucích. Pan poslanec Foldyna se prostě mylí. Za první poslanec, o kterém mluvil, byl vyloučen z našeho klubu. A za druhé jeho hlas nebyl potřeba. Nebyl potřeba. I kdyby na hlasování nebyl, hlasování dopadlo stejně. Tak neříkejte pořád dokola, že díky poslanci, který pak skončil ve věznici, byl zákon schválen. To prostě není pravda! Stačí se podívat na sjetinu. Ano, pokud mě paměť neklame, hlasoval pro, ale hlas nebyl rozhodující. I kdyby na jednání vůbec nebyl, neovlivnil by kvorum. Byl to zákon vrácený Senátem Parlamentu České republiky. Pro přehlasování Senátu potřebujete 101 vždycky, ne většinu z přítomných. Jeho hlas nebyl stý první a nebyl v té množině 101 hlasů.

Takže takto faktická připomínka. Prosím, když příště budete hledat jiné kritické pohledy na tento zákon, klidně, ale tohle prostě není pravda. Jeho hlasování v tom okamžiku vůbec nebylo důležité pro přijetí či nepřijetí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Opálka. Po něm s přednostním právem zatím přihlášený pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Nebojte se, nebudu ideologický, i když v neděli jsem byl na zámku ve Velkých Losínách u pomníku, kde byly upalovány čarodějnice. (Veselost v levé části sálu.)

Chtěl ale jsem reagovat na tu kauzu kroměřížského zámku. Víte, tady šlo o to ukázat, že stát bude platit víc, než je ve smlouvě, protože někdo bude muset Evropské unii vrátit peníze, které vložila do opravy tohoto zámku, a nebudou dodržena všechna pravidla, jak jsou stanovena. To jenom prostřednictvím pana řídícího k panu předsedovi Schwarzenbergovi, že se mluvilo o dvou různých věcech. Já nepochybuji o tom, že by měly být majetky spravovány jako řádným hospodářem, ale tady došlo k nějakému jinému plnění a dopadne to na stát docela tvrdě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Teď s přednostním právem pan poslanec Mihola, po něm pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, i s přednostním právem jsem si docela počkal. Takové byly reakce, a ani se tomu nedivím, na výroky pana kolegy z ČSSD Jakubčíka. Já na ně musím reagovat.

Jednak jsem očekával dle domluvy s předsedy klubů ohledně tohoto bodu, že diskuse bude krátká a věcná, poněvadž jsem upozorňoval, že také tento bod je tak trochu zbytečně mezi body, kde jsme ve třetím čtení. Nicméně debata je nakonec možná nejdelší vůbec ze všech. Já k ní musím přidat svůj díl v tom smyslu, že jako učitel historie a jako ten, který patnáct let připravoval budoucí učitele dějepisu, naprosto nemohu zůstat beze slova k výroky, které považuji nejen za neuvážené, ale neopodstatněné, lživé, vytržené z kontextu, nesmyslné. Já si je nechám vyjet ze stenozáznamu a schválně budu kontaktovat kolegy, kteří se odborně zabývají touto dobou, a pak panu kolegovi přinesu odpovědi, jak by u nich uspěl případně na zkoušce. Chápu, že není historik, ale když není historik a nezabývá se tím nějak odborně, tak by si měl dávat pozor na to, co říká, zejména když to vlastně říká celé veřejnosti skrze televizi a rozhlasová vysílání. Skutečně varuji před takovými neuváženými a neopodstatněnými výroky. Mohl bych tady teď dlouze doporučovat, co by si měl pan kolega nastudovat.

Samozřejmě každý spolek, každá strana, každá církev má své černé ovce. To se shodneme, jak to jde napříč dějinami. A tomu nezabráníte. I mezi apoštoly byl jeden zrádce. Ale dělat z toho závěry, byť to pan kolega potom zúžil na období druhé světové války... Nabízí se například pan docent Šebek v Akademii věd, odborník na tuto dobu a problematiku, kdybych měl zmínit aspoň jedno jméno, a jeho díla. Ale je spousta historiků, která se už tímto obdobím zabývá, našich i zahraničních. Pohledy jsou nové, nestranné. Nevím, jestli pan kolega vůbec tuší, že existují nějaké encykliky, jako například Mit brennender Sorge, kde se papež vyjadřoval k nacismu, papež se také vyjadřoval pomocí encykliky ke komunismu a dalším záležitostem. Když bude o to pan kolega stát, rád ho tyto věci doučím a doporučím mu další kolegy, kteří by se mu věnovali tak, aby takové výroky příště neopakoval.

Pro tuto chvíli mě trošku na závěr mrzí, že nikdo z jeho spolustraníků ze sociální demokracie nevystoupil v nějakém omluvném tónu, ať už pan premiér, nebo pan předseda

Sklenák, prostřednictvím pana předsedajícího, abych dostal pravidlům. To bych tak trochu očekával. Možná, že na to ještě dojde.

Chtěl bych tedy na závěr vyzvat pana kolegu Jakubčíka, aby našel odvalu k omluvě. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Míholovi. S faktickou poznámkou nejprve pan ministr kultury, po něm s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ČSSD. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, dvakrát tady byl z klubu KSČM osloven kroměřížský zámek. Mě těší zájem poslanců KSČM o naše památky. Škoda, že ten zájem neprojevovali v době své vlády. Jenom statisticky řečeno, komunisté vyházeli do povětří více synagog než nacisté. A mohu říci, že restituce kroměřížského zámku probíhá plně v souladu se zákonem č. 428 a samozřejmě tam nejsou absolutně žádné pochybnosti. Pokud by se objevily, tak je bude řešit nezávislý soud. Jenom k tomu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pardon, pan poslanec Opálka s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, vás můžu oslovovat přímo. Tady přece nikdo nic nezpochybňoval. Tady jenom uváděl příklad, že budeme muset za rekonstrukci, která byla hrazena z peněz Evropské unie, navíc asi peníze vrátet. To je úplně o něčem jiném, než jste vy teď hovořil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Opálkovi. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ČSSD. – Pardon, pan ministr chce ještě fakticky odpovědět. Prosím, pane ministře. Snad se pan předseda nebude zlobit.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Já znovu opakuji, že žádné peníze se vrátet nebudou, že vše probíhá přesně podle zákona č. 428. A také nechci být ideologický, ale nedávno jsem byl v Jáchymově, kde komunisté v uranových dolech vraždili lidi ještě před pár desítkami let! Tak bych tady nepřipomínal nějaký temný středověk. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dále s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ČSSD. Teď už opravdu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, pan kolega Stanjura má pravdu, že jsme vsunuli ne úplně standardně mezi blok třetích čtení návrh tohoto zákona. My jsme tedy předpokládali, protože se jedná o poměrně jednoduchou novelu, která jen prodlužuje lhůty státním institucím na vydávání církevního majetku, že se rozhodne velmi rychle, jestli některé poslanecké kluby vznesou veto, či nevznesou. Pakliže vznesou, tak návrh

zákonu pošleme do výborů a budeme pokračovat v bloku třetích čtení. Bohužel tedy diskuse se rozvíjí tam, kam jsme tedy původně nepředpokládali.

Z tohoto důvodu si vás dovoluji v souladu s § 95a jednacího řádu požádat o schválení projednávání třetích čtení i po 14. hodině.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Sklenáka, abychom dnes o třetích čteních hlasovali i po 14. hodině.

Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. (Ze sálu hlasy, že nefunguje hlasovací zařízení.) Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o procedurálním návrhu pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD, abychom dnes ve třetích čteních pokračovali i po 14. hodině. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 184. Přihlášeno 136 poslankyň a poslanců, pro 79, proti 11. Návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat řádně v diskusi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Jenom připomínám, že ve 12.30 hodin máme volby.

Poslanec Stanislav Grospič: Určitě, děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, myslím, že vás příliš dlouho nezdržím.

Na jednu stranu jsem rád, že Občanská demokratická strana a TOP 09 svým vetem umožnily tuto diskusi o tomto zákoně, a dokonce v podstatě umožnily otevřít tento zákon pro potenciální načítání pozměňovacích návrhů, protože ta hloubka diskuse, která tady proběhla, ukazuje závažnost tohoto tématu a také ukazuje příkré rozpory, které jsou ve společnosti ve vztahu k církevním restitucím, kdy naprostá většina občanů s nimi nesouhlasí, ale určitá část politické reprezentace si je prosadila, protože skupiny a určité elity, které hájí, nutně církevní restituce potřebovaly, chtěly je a vydávaly je za něco mravního a společensky nutného a nezbytného, ale přitom realita a život ukazují něco jiného. A dokonce si myslím, že i ta norma, která dnes je právě tady v Poslanecké sněmovně, která vzešla z řad České strany sociálně demokratické do velké míry a je takovým alibistickým krokem vůči slibům, že sociální demokracie se chtěla vymezit vůči této reformě, ale v podstatě to nedokázala, tak udělá alespoň něco a pomůže přetížené veřejné správě tím, že se prodlouží lhůty k posuzování církevních nároků.

Chci právě v této souvislosti říci a upozornit, že je potřeba veřejnosti sdělit, že tento návrh zákona nijak nejde na podstatu církevních restitucí, nijak nemění církevní restituce a také rovněž ukazuje hloubku problémů, kdy církve žádají majetek, kde je velice problematické dokázat nějaký vztah vlastnický nebo vztah užívání nebo vztah, který by prostě odůvodnil oprávněnost jejich návrhů. (V sále je velmi hlučno.)

V této souvislosti přístup klubu Komunistické strany Čech a Moravy je k navrženému zákonu takový, že my jsme ve své podstatě byli připraveni vyjádřit mu podporu a propustit ho do dalšího čtení, nebo umožnit jeho schválení zde –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče. Dovoluji si požádat o klid. Budeme pokračovat, až se sněmovna ztiší. Děkuji vám, kolegové. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. My jsme tedy byli přesvědčeni, že by měl tento zákon mít určitou mez podpory, že by mohl projít Poslaneckou sněmovnou a že by mohl právě sloužit i jako nosič toho tématu církevních restitucí a umožnit hlubší zamyšlení v Poslanecké sněmovně nad tím, co vlastně spáchala v minulém volebním období, a vést k tomu, že by nejenom lhůty a prodloužení těchto lhůt vůči státu a povinným orgánům mohly také vést k zamyšlení, zda konečně neotevřít otázku skutečné odluky církve od státu. Otázku snížení alespoň finančních náhrad, které mají být církvím po dobu 30 let vypláceny. A zda by také nemohl být přehodnocen nějakým způsobem přístup státu ve vztahu k otázkám výrazných kulturních hodnot českého státu, které si církve a náboženské organizace a především církve římskokatolická nárokují. A zazněla tady otázka kroměřížského zámku a myslím si, že to je otázka výrazně jasná.

Je nám také srozumitelné, že Ministerstvo kultury a KDU-ČSL nebude s tímto návrhem zákona souhlasit. Nicméně bych v této souvislosti apeloval na to, aby ti, kteří cítí, že není něco v pořádku s církevními restitucemi, že jde něco nad národní zájmy českého státu, aby podpořili rovněž tuto předlohu, umožnili prodloužení lhůt pro povinné orgány a vytvořili nezbytné prostředí pro to, aby státní a jiné povinné orgány nikoliv překotně vydávaly a měly dostatek času skutečně prověřit oprávněnost vydávaného církevního majetku. Protože zcela prokazatelně a historicky církve zdaleka takový majetek ani k roku 1945, jaký je jí těmito restitucemi přisuzován, nikdy nevlastnila. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Grospičovi. S další řádnou přihláškou pan poslanec Fiedler. Pardon, s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem chtěl po dohodě navrhnout přerušení tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je to procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Pardon. (Reaguje na hlasy z pléna.) Dokdy, pane předsedo?

Poslanec Jiří Mihola: Do příští schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Poslanec Jiří Mihola: Do příští řádně, protože budeme mít ještě tu mimořádnou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny. Takže zopakuji návrh. Pan poslanec Mihola navrhuje přerušení tohoto bodu do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny. O tom zahájím hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 185. Přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro 63, proti 60. Tento návrh byl zamítnut.

Další řádně přihlášený je pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré poledne, pane předsedající, kolegyně a kolegové. Absolvovali jsme tady barvitou debatu a já se na rozdíl od mých předřečníků v souvislosti s novelou tohoto zákona budu věnovat trošku faktům. Já jsem se asi na rozdíl od mých kolegů trošku zabýval fakty a skutečnostmi, takže jsem si ověřil u bývalé první náměstkyně Státního pozemkového úřadu, a to už bylo tedy opravdu dříve, a mám tedy, pane zpravodaji, trošku rozdílné informace, než vy jste uváděl, samozřejmě prostřednictvím pana předsedajícího, kde informace, které já jsem dostal od Státního pozemkového úřadu, jsou takové, že absolutní většina podaných vznesených nároků ze strany církví byla učiněna v závěru roku, v posledních dnech roku. Samozřejmě začínaly již od září, ale počet žádostí velmi prudce kulminoval před koncem roku, před koncem období pro podávání těchto žádostí. To je tedy, pane zpravodaji, opravdu rozdílná informace, kterou mám já, a vyžádal jsem si ji ze Státního pozemkového úřadu. (Trvalý hluk v sále.)

Dále jsem udělal to, že jsem si v průběhu tohoto měsíce – konkrétně odpověď mám z data 5. června tohoto roku, je od ředitele odboru řízení restitucí – vyžádal informaci, v jakém stavu jsou ty podané žádosti. Z podaných 5 737 výzev bylo k datu 5. 6. vyřízeno 339 dohod. Já to nechci propočítávat přesně, je to asi 5 %.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Velmi se omlouvám, pane poslanče, moc mě to mrzí, ale musím vás bohužel přerušit, protože na 12.30 hodin máme pevně zařazený bod volby. Takže já přerušuji tento bod v obecné rozpravě. Svou řeč budete moci domluvit, když tento bod přijde znovu na řadu.

Přerušuji bod číslo 20. Budeme pokračovat dalším bodem, který máme pevně zařazený, a to jsou volby. Děkuji za pochopení.

Poslanec Karel Fiedler: Takže dle pokynů předsedajícího budeme pokračovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za pochopení, pane poslanče.

Nyní zahajuji bod

86.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise Martin Kolovratník, zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji a rád se do toho rychle pustím. Přesto si dovoluji trochu odlehčit situaci. Když jsem potkal náhodou tady tu skupinu studentů na balkoně, když přicházela, tak jsem s nadsázkou říkal, že se jdou podívat na divadlo. Mám pocit, že jsem se příliš nespletl. Tak jsem rád, že teď se posuneme k volebním bodům, které, slibuji, budou v rychlém sledu.

Přicházíme tedy k druhému kolu tajných voleb, které proběhly ve středu a které nebyly úspěšné. Připomenu, že v tomto kole – bylo to první kolo tajné volby jednoho člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání – nebyl nikdo zvolen. Jsme tedy v bodě 86. Pro nominovanou

Janu Kasalovou bylo odevzdáno 73 hlasů, pro Václava Mencla 55 a pro pana Václava Žáka 14 hlasů.

Nyní tedy proběhne druhé kolo již třetí tajné volby, do kterého postoupila Jana Kasalová a pan Václav Mencl. Hlasování bude standardně ve Státních aktech.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste přerušil a otevřel bod číslo 87.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a přerušuji bod číslo 86.

Budeme pokračovat bodem

87.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře /2/

Prosím pana předsedu volební komise, aby zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: U tohoto bodu to bylo stejné. Hlasovali jsme ve středu v prvním kole. Volíme dva členy Rady ČTK a ve středu v prvním kole nebyl zvolen nikdo. Pro nominovaného Miroslava Augustina bylo odevzdáno 68 hlasů, pro Jakuba Heikenwäldera 74, Kristiána Chalupu 15 a Václava Legnera 13 hlasů.

Nyní proběhne druhé kolo tajné volby, do kterého postoupili všichni čtyři nominovaní. Vysvětlím. Volíme dva členy a dle jednacího řádu postupuje do druhého kola dvojnásobek chybějících členů.

Ještě bych rád připomenul. Přátelé, opět jsme měli řadu neplatných lístků, tak asi opakování matka moudrosti. Je nutno zvolené kandidáty označit kroužkem a zbylé označit křížkem, tedy ne ta jména, ale čísla před jmény. Ve všech plentách máte vzory hlasovacích lístků, tak vás moc prosím, abyste je označili s plným svědomím.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste přerušil projednávání i tohoto bodu, a já vyhlásím termín voleb.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji tedy projednávání bodu číslo 87 a poprosím pana předsedu volební komise, aby vyhlásil termíny voleb. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak na lístky po zkušenosti z prvního kola stačí 11 minut, takže je budeme vydávat do 12.45 hodin a výsledky voleb ohlásím hned po 13. hodině, jak budou známy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi volební komise.

Já nyní přerušuji tuto schůzi Poslanecké sněmovny. Upozorňuji ctěné kolegyně poslankyně a kolegy poslance, že ve 13 hodin je 11. mimořádná schůze a 10. schůzi přerušuji na dobu deset minut po skončení 11. mimořádné schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji a přeji vám šťastnou volbu.

(Schůze přerušena ve 12.35 hodin.)

(Schůze pokračovala ve 13.21 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušeném jednání 10. schůze Poslanecké sněmovny. Ještě před otevřením přerušeného bodu č. 20 konstatuji omluvu od 14 hodin pana poslance Marka Černocho.

20.

**Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém
vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů
(zákon o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi),
ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb.
/sněmovní tisk 144/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Prosím nyní, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa za navrhovatele pan poslanec Jeroným Tejc a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Vondráček.

Chápu sice, že se hlásí s přednostním právem předseda klubu ODS, ale protože jsme přerušili bod v době, kdy byl přihlášen a mluvil pan poslanec Fiedler, dovoluji mi, abych pana poslance Fiedlera nechal dokončit jeho projev. Bylo by od nás velmi nepěkné, kdybychom to udělali jiným způsobem. Pan předseda klubu ODS jistě bude respektovat tento postup.

Prosím, pane poslanče. Byl bych rád, abychom racionálně mohli dokončit. Já jsem se z důvodu racionality odhlásil ze své přihlášky do rozpravy. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne. Děkuji panu předsedajícím za racionalitu. Já se jí také budu pokoušet držet, protože to, co jsme tady viděli a zažili dopoledne, mělo od racionality někdy hodně daleko. A protože začínáme v podstatě znova a tok myšlenek byl přerušen, dovoluji si jen v rychlosti zopakovat to, co jsem říkal, a mezitím jsem si stihl v krátké polední pauze připravit i některé další faktické údaje.

Vyzývám všechny poslance zde přítomné, byť v notně prořídlém sále, abychom uvažovali racionálně, na základě faktů, a nikoli na základě emocí.

Ze zprávy bývalé první náměstkyně ústředního ředitele Státního pozemkového úřadu, která byla napsána 4. března t. r., jsem si vyžádal informace o tom, jak je to s podávanými výzvami, tak abych věděl, jak zhruba bude také nabíhat potřeba jejich řešení, čili rozhodnutí. To, co tady uváděl pan zpravodaj, to jsem říkal před obědem – nechci používat silná slova – bylo to, řekněme, nepravdivé informace, ale od zpravodaje to opravdu překvapuje.

V devátém měsíci, tj. v září, bylo podáno, pokud jsem si to stihl rychle dobře spočítat, 6,68 %, v desátém měsíci 12,77 % výzev, v jedenáctém měsíci 80,67 %, v dvanáctém měsíci 29,89 %, a protože termín byl posunut až do druhého ledna – neznám tedy důvody, ale berme to prostě jako skutečnost a jako fakt – tak ještě v lednu bylo podáno 4,45 % výzev. Když to jednoduše shrnu, tak za poslední dva měsíce a ten první den v lednu, který nebyl dnem svátečním, čili za dva měsíce a jeden den bylo podáno 53 % těchto výzev. Jenom ještě pro vaši informaci – výzvy byly podávány již od ledna roku 2013 a v tom lednu jich bylo podáno dohromady 13, což činilo 0,25 %.

Čili z těchto údajů je naprosto patrné, že docházelo k prudkému a strmému nárůstu podávání výzev. A bývalá první náměstkyně v dopise mi také odpověděla: Z výše uvedeného přehledu vyplývá, že v posledních měsících roku 2013 došlo k mimořádnému nárůstu podávaných výzev, lze hovořit o exponenciálním nárůstu. A z tohoto titulu se také bude

kumulovat počet výzev nebo rozhodnutí teď v tomto období, do konce června, resp. tedy do 2. července.

Dovoluji si tvrdit, že to, co zde uváděl zpravodaj, jsou opravdu nepravdivé informace.

Jak jsem uváděl již dopoledne, z 5. června t. r. roku mám k dispozici zprávu ředitele odboru řízení restitucí, kdy k tomuto datu bylo vyřízeno 339 dohod z celkového počtu 5 737. Mezitím jsem si to propočítal přesně, není to 5 %, je to 5,91 %, s tím, že mi bylo sděleno, že není předpoklad, že by se do konce měsíce června tento stav a tyto počty nějak výrazně změnily.

Dále bych vás chtěl informovat, pokud to někdo nevíte, o skutečnosti, že ke konci roku 2013 došlo na Státním pozemkovém úřadu, bylo to myslím od měsíce září, k propouštění řady zaměstnanců. To byl opravdu nelogický krok v souvislosti s tím, že v tu dobu již bylo známo, že tento úřad bude muset v první polovině následujícího roku řešit značné množství výzev k navrácení církevního majetku. A o tom, že stav, který tam je, je opravdu asi velmi komplikovaný, svědčí i to, jak to asi víte ze sdělovacích prostředků, v minulém měsíci přijímal tento úřad tuším 130 nových zaměstnanců. A položte si, kolegyně a kolegové, sami otázku, jak tito noví zaměstnanci budou schopni rychle se vnořit do problémů a odpovědně, reálně, věcně a bez chyb rozhodnout o tom, o čem rozhodovat mají.

Nebudu zde uvádět v tuto chvíli, protože nás tlačí čas a nechci tady jítřit emoce, nějaké další věci, které jsem chtěl sdělit, ale říkám: vyzývám všechny přítomné, abychom se drželi těchto racionálních faktů, které tady uvádím, na rozdíl od všech předem diskutujících. A myslím si, že údaje, které jsem zde sdělil, naprosto jasně dokládají věcnost podané novely zákona, o které právě jednáme, a proto vás vyzývám, abyste ji v rámci racionality propustili do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Ještě než vystoupí pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, konstatuji omluvu pana poslance Antonína od 14 hodin. Pokud se někdo doptává, jak to bude s vyhlášením výsledků voleb, tak po ukončení tohoto bodu vyzvu pana předsedu volební komise.

Pane předsedo, máte slovo. Zatím jste poslední přihlášený do rozpravy.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Mám procedurální návrh, abychom projednávání tohoto bodu přerušili do 1. října 2014. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to je procedurální návrh, který rozhodneme bez rozpravy.

Zahájím hlasování pořadové číslo 186 a požádám vás o to, abyste rozhodli o tomto návrhu pana kolegy Stanjury. Kdo je pro přerušení do 1. října 2014? (Hlášeny závady na hlasovacím zařízení.) Dobře. Prohlašuji hlasování číslo 186 za zmatečné, necháme ho doběhnout. Všechny vás odhlašuji a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených poslanců, rozhodneme v hlasování číslo 187, které jsem zahájil, o přerušení do 1. října 2014. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 187, z přítomných 113 pro 39, proti 67. Návrh nebyl přijat.

To byl poslední přihlášený do rozpravy, nikoho nevidím, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrzích, které vzešly z rozpravy. Prosím, abych byl kontrolován zpravodajem – ale toho tady nevidím. Ještě předtím ale požádám, jestli je zájem o závěrečná slova. Ano, pan kolega Tejc, závěrečné slovo zástupce navrhovatelů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Velice děkuji. Nebudu určitě obnovovat emotivní rozpravu. V tuto chvíli bych chtěl požádat o to, abychom hlasovali pro zákon, tedy pro to, aby postoupil dále. Děkuji všem, kteří hlasovali proti přerušení do 1. října, protože pokud by se tak stalo, zákon by nebyl projednán. Znamenalo by to velmi pravděpodobně uplynutí těch lhůt, které chceme prodloužit. Kdo chce větší kontrolu majetku ze strany státu, kdo chce, aby stát měl větší čas na kontrolu, bude hlasovat pro zákon, ale je to samozřejmě na ctěné Sněmovně, jak rozhodne. My se jako předkladatelé snažíme o to, aby kontrola a transparentnost byly maximální. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan zpravodaj má zájem? Nemá zájem.

Můžeme tedy rozhodnout o návrhu na zamítnutí, které předložil pan kolega František Laudát, a to v hlasování pořadové číslo 188, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 188 z přítomných 119 pro 31 poslanec, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Budeme se zabývat návrhem zákona k projednání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 189. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 189 z přítomných 120 pro 88, proti 8. Návrh byl přijat.

To jsou všechny návrhy k hlasování, které jsme měli. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 20.

Budeme pokračovat tak, jak jsme se dohodli a rozhodli hlasováním, i po 14. hodině zákony ve třetím čtením. Je jich před námi devět a myslím si, že jsme schopni je projednat.

Prvním z těch devíti bude bod číslo 71 – ale předtím samozřejmě, jak jsem ohlásil, dám slovo kolegovi Kolovratníkovi, předsedovi volební komise, aby přednesl výsledky tajného hlasování. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, moc děkuji a zdržím ctěnou Sněmovnu velmi krátce. Avizuji a konstatuji, že jsme v obou volbách byli úspěšní a podařilo se zvolit.

86.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Co se týká volby, bylo vydáno 146 hlasovacích lístků, stejný počet byl i odevzdán. Kvorum tedy bylo 74. Pro Janu Kasalovou hlasovalo 75 poslanců a poslankyň, pro Václava

Mencla 50 hlasů. Ve druhém kole tedy byla zvolena Jana Kasalová a stává se členkou Rady pro rozhlasovou a televizní vysílání.

87.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře /2/

Stejně tak u Rady České tiskové kanceláře – zde jsme volili dva členy. I v tomto případě bylo odevzdáno i vydáno 146 hlasovacích lístků. Pro Miroslava Augustina hlasovalo 75 z nás, pro Jakuba Heikenwäldera 81, Christian Chalupa získal 13 hlasů a Václav Legner 8. Ve druhém kole tedy byli zvoleni Miroslav Augustin a Jakub Heikenwälder. I v tomto případě díky tedy úspěchu Poslanecké sněmovny je Rada České tiskové kanceláře v tuto chvíli kompletní a oba zmiňovaní pánové se ujímají svých funkcí. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise, můžeme tedy pokračovat podle pořadu schůze.

Požádal bych pana poslance Polčáka jako zástupce navrhovatelů, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a stejně tak žádám pana kolegu Chvojku a budeme se zabývat bodem

71.

Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ - třetí čtení

Návrh na zamítnutí, ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny. Otevírám rozpravu a ptám se, jestli se do ní někdo hlásí. Hlásí se zástupce navrhovatelů pan kolega Polčák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já se hlásím o slovo především proto, abych do jisté míry vyvrátil pochybnosti, které se projevíly při schvalování tohoto návrhu zákon zejména v ústavněprávním výboru, který tedy bohužel nepřijal usnesení o podpoře tohoto návrhu, nepřijal tedy ani opačný návrh na zamítnutí tohoto tisku, zatímco třeba kontrolní výbor přijal návrh doporučující.

Chci říci, že tento zákon je podle mého názoru skutečně velmi důležitý. Řeší jednu zásadní okolnost, kterou každý možná z nás řeší ve svém životě, a to je otázka náhrady škody. Když vás někdo poškodí, je na vás samozřejmě, jestli budete škodu vymáhat po škůdci. Pokud zaměstnavatele poškodí jeho zaměstnanec, tak je na něm, zdali bude vymáhat po svém zaměstnanci tuto škodu, ale samozřejmě právní úprava mu to zmocnění dává. Bohužel v případě orgánů veřejné moci právní úprava, tak jak je pojmána dnes, a dokonce nejen jak je pojmána, ale i jak je aplikována, má zásadní nedostatek v tom, že se škoda, kterou způsobí při výkonu veřejné moci úředník nebo i výkonný politik, který je v rozhodující funkci, tak tato škoda se nevymáhá.

Myslím, že jste byli snad i vy konfrontováni s čísly. Já si dovoluji alespoň některá říct. Za celou dobu fungování české justice se škoda, kterou způsobili soudci, a ta jde skutečně minimálně v průtazích do řádu stamilionů, vymáhala pouze po necelých deseti lidech, po

deseti soudcích za dvacet let. Řekněte si sami, jestli je to dostatečný počet těch, které stát volá k odpovědnosti, když uhradí škodu k tíži daňových poplatníků. Na Ministerstvu průmyslu a obchodu – nevím, jak je to teď, ale v době ještě minulé – se vymáhaly škody po úřednících pouze ve čtyřech procentech. Devadesát šest procent se vůbec nevymáhalo.

A já chci říci, že ten zákon neřeší to, že chceme úředníka nebo kohokoliv, kdo rozhoduje, dávat do nějaké pozice, ve které by se měl cítit naprosto nekomfortně, to v žádném případě. Chceme pouze to, aby stát měl povinnost škodu vymáhat, ale v mantinelech, jak je stanoví zákon. To znamená, nemůže samozřejmě úředník, pokud škodu nezpůsobí úmyslně, tam je úprava jiná, ale pokud ji způsobí svým zaviněným jednáním, bude odpovídat stejně jako kterýkoliv jiný zaměstnanec do výše 4,5násobku svého platu. Tím je to omezeno.

Chci tímto opravdu vyvrátit ty trochu nesmyslné tanečky, které se trochu s tímto zákonem pojí, že úředníci se budou bát rozhodovat. To je první argument, který velmi často zaznívá. Pokud se budou bát rozhodovat, tak se dopouštějí nesprávného úředního postupu, jsou nečinní, mají průtahy, a tím více budou platit. Takže nečinnost by se rozhodně úředníkům v tomto směru nevyplatila.

Za druhé. Omezenost výše náhrady. Ta je limitována zákonem. Pokud úředník způsobí škodu svým zaviněním, ale ne úmyslným jednáním, je to do výše 4,5násobku jeho měsíčního platu. Je to stejně jako u zaměstnanců.

A za třetí. To, co bohužel argumentovali i někteří kolegové z ODS, chci vyvést z omylu. Je zajímavé, že přesně tuto úpravu, tento návrh zákona dala Sněmovně do legislativního procesu ještě vláda premiéra Nečase, která taktéž považovala aplikaci zákona za velmi, řekněme alespoň v uvozovkách, zvláštní, pokud je škoda nevymáhána. Sama vláda premiéra Petra Nečase tento princip navrhla, odsouhlasila. Takže věřím tomu, že i kolegové z ODS budou stejně konzistentní v hlasování, které bude patrně za chvíli absolvovat Sněmovna a toto plénum.

Já opravdu neshledávám jediný důvod, aby jediným poškozeným v celé sérii těch, kdo má nést odpovědnost za škodu, byl daňový poplatník. Musí si to samozřejmě asi zodpovědět každý z vás, zdali tedy má být jediným poškozeným ten, kdo tedy skutečně doplatí na to, že není vymáhána škoda po úřednících a po politicích ve výkonné funkci, pokud skutečně rozhodují ve smyslu orgánu, správního úřadu. Opravdu nevidím jediný důvod, abychom měli v zákoně takové dobrodiní, že stát se sám rozhodne – může – to slovíčko v tom právním předpisu je, mění se na povinnost konat, ve smyslu tedy vymáhat škodu, to znamená, že není opravdu jediný rozumný důvod pro to, aby se stát benevolentně rozhodoval, zdali takovouto škodu bude vymáhat. Slovíčko "může", myslím, v okamžiku, kdy má stát konat, působí velmi destruktivně, jak se minimálně ukázalo na případech dvou resortů.

A za čtvrté chci říci: Pro odstranění tvrdosti případných dopadů ve smyslu, kdy by měl skutečně někdo odpovídat za škodu, která nastala, v důsledku toho by bylo třeba rozhodování velmi obtížné. Právní úprava, která je navržena, zná takzvané liberační důvody, kdy se této škody ten škůdce, úředník nebo politik, musí zprostit. Tam potom by samozřejmě soud rozhodl, že v takovém případě mu povinnost nahradit škodu neuloží. Liberační důvody jsou dány přesně. Myslím, že podle právní teorie práva to nemohou být osobní majetkové poměry. To chci pouze říci na margo toho, co navrhovalo hnutí ANO. Jakkoliv mi byl ten návrh i sympatický, tak bychom porušili principy, na kterých je vystavěn regres v civilním právu. Myslím si, že je opravdu nesmyslné, abychom do práva zaváděli instituty, které jsou prostě neověřené.

Já vás už nebudu déle zdržovat. Pouze pevně věřím, že dnešní hlasování, protože normu už prosazují opakovaně, minule tuto novelu zamítla až ve třetím čtení taková zvláštní duhová koalice kolegů z ODS, ČSSD a komunistů, pevně věřím tomu, že se zde dnes najde

dostatečný počet poslanců, kteří budou řešit základní problém, kdo má být ten, kdo zaplatí škodu, která evidentně vznikla státu, a kdo to má být v té poslední řadě. Zdali to má být daňový poplatník, jak je stávající praxe, anebo zdali to má být tedy ten úředník v limitech a pravidlech, které zákon stanoví. Já na nich neměním skoro nic, pouze jedno kouzelné slovíčko "může" měním za "je povinen". A budu velmi rád, pokud se k tomuto principu i vy přidáte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů. Byl jsem tolerance sama. Pan kolega Polčák hovořil pravděpodobně naposledy v tomto sněmu. Takhle tolerantní k němu v Evropském parlamentu jistě nebudou. Nyní ještě zpravodaj.

Poslanec Jan Chvojka: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Chtěl bych navázat na pana zástupce předkladatelů tohoto tisku. Když jsem byl v opozici a pan kolega Polčák v koalici, a dnes, když jsem v koalici a kolega Polčák v opozici, tak tento tisk, tento nápad jsem podporoval a podporuji. Myslím si, že je zcela správné chtít po úředníkovi, po soudci, po státním zastupiteli, pokud spáchá škodu, aby ji byl povinen nahradit. Samozřejmě to, co říkal, že se úředníci budou bát rozhodnout, je nesmysl. Protože úředník prostě rozhodnout musí, ve správním řádu máme lhůty, samozřejmě i v jiných zákonech ze správního práva, a tam je prostě povinnost nějaké rozhodnutí vydat. Takže to není o tom, že se úředník bude bát rozhodnout. On prostě rozhodnout musí. Pokud rozhodne samozřejmě špatně, nezákonně, nebo nerozhodne, protože prošvihne nějaké lhůty, tak to je jeho chyba, za kterou by měl, v uvozovkách, zaplatit.

Takže já tento tisk podporuji. Naprosto správně řekl pan kolega Polčák, že bohužel v minulém funkčním období tento tisk neprošel ve třetím čtení o pár hlasů. Věřím tomu, že dnes projde, a myslím si, že by to bylo dobře ku stavu veřejné správy v této zemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Opakuji, že nepadl návrh na zamítnutí, nejsou ani žádné pozměňovací návrhy, do rozpravy nemám nikoho přihlášeného, rozpravu končím. Myslím, že už není zájem o závěrečná slova. Přikročíme k hlasování o celém textu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 23."

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro návrh zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 190 z přítomných 129 pro 51, proti 57. Návrh nebyl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona nebyl vysloven souhlas.

Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji. Končím tento bod.

Ještě vystoupení pana kolegy Polčáka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Já již jenom velmi krátce. Přestože hlasování dopadlo takto, tak již asi nebudu mít možnost se zde takto veřejně vyjádřit. Chtěl bych vám všem popřát hodně úspěchů do vašeho osobního rodinného života odleva až po mé oblíbené vpravo.

Byť tento zákon tedy neprošel, tak mi nezbývá nic jiného, než se pokusit ho prosadit na evropské úrovni, abyste ho potom museli přijmout. Děkuji. (Veselost napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Polčákovi. Před zahájením dalšího bodu mi dovolu, abych konstatoval další omluvy. Paní ministryně Válková do 15 hodin, poslankyně Zuzka-Bebarová Rujbrová od 14 hodin do konce pracovního dne a pan kolega Vozdecký od 13 do 14 hodin ze zdravotních důvodů. Od 14 hodin pak paní poslankyně Věra Kovářová.

Dalším bodem našeho jednání je

72.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb.,
o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb.,
o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých
dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 98/ - třetí čtení**

Za ministra zemědělství zaujme místo u stolku zpravodajů pan ministr Daniel Herman a zpravodajka zemědělského výboru paní poslankyně Margita Balaščíková. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 98/4.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr Herman se projeví jako zemědělec, to je u nás na jihu běžné. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, mám za úkol vás seznámit se závěrečným slovem kolegy ministra zemědělství Mariana Jurečky.

Dovolte mi, abych předem poděkoval za vstřícné projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 98, a požádal vás o podporu v závěrečném hlasování ve třetím čtení zejména s ohledem na jeho význam při přizpůsobování se předpisům Evropské unie.

Pokud jde o pozměňovací a jiné návrhy uplatněné ve druhém čtení, sděluji, že souhlasím se všemi pozměňovacími návrhy zemědělského výboru, se všemi legislativně technickými úpravami přednesenými paní poslankyní Margitou Balaščíkovou i se všemi pozměňovacími návrhy podanými panem poslancem Ladislavem Velebným.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli paní zpravodajka chce závěrečné slovo. Nechce. Můžeme tedy pokračovat. Požádám paní zpravodajku, aby oznámila postup při hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřila. Pan ministr se vyjádřil, ale stejně ho budu ke každému bodu žádat o vyjádření. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já bych si tedy jako zpravodaj dovolila doporučit zákon včetně všech pozměňovacích návrhů přijmout a navrhuji hlasovat o tomto způsobu procedury hlasování: Za prvé, hlasovat o pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem B, bod 1 až 6 společně, to jsou legislativně technické úpravy. Za druhé, hlasovat o pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem A, bod 1 až 46 společně, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů uvedených pod písmenem B, pokud by byly schváleny. A za třetí, hlasovat o pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem C, bod 1 až 4 společně. Za čtvrté, hlasovat o návrhu zákona o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to je velmi jednoduchá procedura. Má někdo požadavek na to, abychom ji odhlasovali? Všichni jsme jí rozuměli, myslím, že nemusíme hlasovat, můžeme rovnou přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Takže nejdřív odhlásit, ano, odhlásím vás, požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami.

První pozměňovací návrh jsou legislativně technické úpravy uvedené pod písmenem B. Stanovisko? (Zpravodajka i ministr souhlas.) Můžeme hlasovat.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 191. Ptám se, kdo je pro legislativně technické úpravy pod písmenem B. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 191. Ze 126 přítomných 124 pro, proti jeden. Bylo přijato.

Nyní pod písmenem A1 až 46. Stanovisko? (Zpravodajka i ministr kladné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 192. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 192. Z přítomných 127 pro 125, proti 2. I tento návrh byl přijat.

Pod písmenem C. Stanovisko – paní zpravodajka a pan ministr? (Oba kladné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 193. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 193. Z přítomných 127 pro 119, proti jeden. I tyto návrhy byly přijaty.

Byly vyčerpány všechny pozměňovací návrhy? Ano, souhlas. Můžeme tedy pokračovat. O všech návrzích bylo hlasováno. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 98, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 194 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 194. Z přítomných 130 pro 129, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji panu ministrovi a končím bod číslo 72.

Pokračovat budeme bodem číslo

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb.,
o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých
zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 135/ - třetí čtení**

Pan ministr dopravy za pana ministra Mládka a zpravodaj hospodářského výboru Jiří Valenta zaujmou místo u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 135/2.

Otevírám rozpravu. Hlásí se pan poslanec František Laudát, což jsem očekával podle jeho ranního vystoupení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem tady ráno navrhoval vzhledem k nějakým věcem, které jsme si tady začali vyjasňovat z mého pohledu trochu pozdě, přerušení toho bodu. To neprošlo. Nicméně pochybnosti zůstaly a domnívám se a nějak jsme se tady dohadovali, že řešením by bylo vrátit k projednání do druhého čtení. Tudíž dávám procedurální návrh, aby se tento návrh zákona vrátil do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dále pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vzhledem k tomu, že se vyskytla velmi kontroverzní definice pojmu spotřebitel v pozměňovacím návrhu, tak přesto, že je to poněkud pozdě, tak jako předseda hospodářského výboru podporuji návrh pana poslance Laudáta.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Kdo dál v rozpravě? Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli má pan ministr Prachař zájem o závěrečné slovo. Nemá. Pan zpravodaj také nemá.

Musíme rozhodnout o procedurálním návrhu, který padl v rozpravě ve třetím čtení, který odpovídá zákonu o jednacím řádu. A to rozhodneme... (Poslanec Jandák se dožaduje vystoupení na mikrofon.) Dobře, uznávám.

Poslanec Vítězslav Jandák: Došlo k maléru! Teď jsem se dozvěděl, kolegové, že při hlasování číslo 192 mám napsáno v záznamu, že jsem hlasoval proti! Já jsem hlasoval pro! Toto jsem chtěl říct a to je dost důležitý! (Ohlas v sále.) Mám mnoho kamarádů v zemědělství, dopadlo by to se mnou špatně! Děkuju vám!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě. Tak to byla přípustná faktická poznámka o elektronickém zápisu o hlasování pro stenozáznam. Tak jsem snad neporušil jednací řád, že jsem dal v tuto chvíli slovo panu Vítězslavu Jandákovi.

Nicméně musím nechat rozhodnout o vrácení návrhu do druhého čtení, a to hlasováním číslo 195, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro vrácení zákona do druhého čtení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 195. Z přítomných 129 pro 121, proti nikdo. Návrh byl přijat. Tisk číslo 135 jsme vrátili do druhého čtení.

Děkuji panu ministru Prachařovi, děkuji zpravodaji a končím bod 73.

Paní poslankyně Balašíková se omlouvá od 14 hodin z pracovních důvodů. Budeme pokračovat bodem číslo 74 a já předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Budeme se zabývat bodem

74.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 172/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec Josef Nekl. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 172/3.

Otvírám rozpravu, prosím, kdo se hlásí do rozpravy? Paní poslankyně Havlová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegové, kolegyně, sněmovní tisk číslo 172 byl důvodovou zprávou a ministrem Brabcem jako zástupcem navrhovatele prezentován jako vládní návrh zákona, který se omezuje pouze na transpozici směrnice o elektrických a elektronických zařízeních. S ohledem na propadlou transpoziční lhůtu, která skončila dne 14. 2. 2014, byla snaha projednat tento sněmovní tisk co nejrychleji a byla zkrácena lhůta pro projednání ve výborech na třicet dnů.

Pozměňovací návrh pana poslance Oklešťka přijatý výborem pro životní prostředí je obsahově rozsáhlý a netýká se problematiky elektrických a elektronických zařízení, ale obsahuje zcela zásadní změny dalšího směřování odpadové legislativy v České republice, jako např. zákaz skládkování k určitému datu a zvyšování poplatků za ukládání odpadu na skládky nebo zavádění povinného třídění bioodpadu v obcích. Pozměňovací návrh se tedy nedá považovat za zcela legitimní pozměňovací návrh, protože se obsahově nevztahuje k sněmovnímu tisku číslo 172. Ústavní soud se vyjadřoval k otázce legitimacy pozměňovacích návrhů několikrát a i na základě nálezu Ústavního soudu se nedá takový pozměňovací návrh považovat za nelegitimní.

Pozměňovací návrh usiluje o prosazení radikálních změn odpadové legislativy nestandardním legislativním postupem tím, že obchází řádný legislativní postup. Tedy nemohlo proběhnout řádné připomínkové řízení a nemohla se k tak zásadním změnám ani vyjádřit vláda. Tento postup je legislativně netransparentní a je v rozporu s vašimi předvolebními sliby. Tím, že je snaha prosadit změny pouhou formou pozměňovacího návrhu, není řádná důvodová zpráva a o smyslu některých navrhovaných změn se lze pouze dohadovat, nejsou ani řádně vyjádřeny ekonomické dopady např. na obce. Pozměňovací návrh pana poslance Oklešťka nemá podporu odborné veřejnosti a v médiích ho odsoudil i pan senátor Kubera.

Podle plánu legislativních prací vlády má být v září předložen věcný záměr nového zákona o odpadech. Proč se to tedy řeší nyní, narychlo a bez řádného projednávání?

Z těchto uvedených důvodů vás vyzývám, abyste podpořili pozměňovací návrh, který jsem předložila a který se týká pouze sněmovního tisku 172. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Dále se s přednostním právem přihlásil pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, prosím... (Ministr neslyší, neboť u stolku zpravodajů hovoří spolu s poslancem Neklem a s poslankyní Havlovou.) Haló, pane ministře, prosím, přihlásil jste se s přednostním právem. Prosím máte slovo. Děkuji.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já se omlouvám, pane předsedající, se mi tam nějak rozsypaly vyplašenky z toho...

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vám jenom chtěl říct v návaznosti na to, co říkala paní kolegyně Havlová, že jsme vzali v úvahu celou debatu, která se vedla v rámci druhého čtení, celou řadu dalších debat s odborníky a i po dohodě s kolegou Oklešťky... s kolegou Oklešťky (smích v sále)... Brabenec (s úsměvem)...

S kolegou Oklešťkem a i dalšími kolegy jsme se rozhodli, že nepodpoříme pozměňovací návrhy. Ony tam zůstávají, ale nepodpoříme je. A budeme v odborné debatě o těch klíčových věcech, u kterých ale jinak nepochybuji o tom, že jsou správně, a budeme je prosazovat dál, ale že v té odborné debatě budeme pokračovat. To znamená, dnes za poslanecký klub ANO mohu říci, že nepodpoříme pozměňovací návrh ani pana kolegy Oklešťka ani pana kolegy Böhnische, které směřovaly k těm klíčovým změnám. Děkuji. (Potlesk zejména od poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já bych si dovolil volně navázat na naše dopolední jednání a říct, že Duch svatý tady zjevně zavanul. Děkuji, pane ministře.

Další s faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych tady ocenil pragmatický přístup ministra životního prostředí i za klub TOP 09. A chtěl bych říct, že souhlasím s tím, že tato diskuse musí probíhat komplexně a má být komplexně taky řešena v zákonu o odpadech, který ministerstvo chce předložit, tuším, na podzim letošního roku jako věcný záměr. A tam bude prostor skutečně tuto debatu vést a řešit v širších souvislostech. Takže oceňuji pragmatický přístup ministra životního prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já nebudu děkovat panu ministrovi, protože se přiznám, že v tomhle případě, jak se zachoval... Já jsem v něm viděl jednu z největších nadějí této vlády a jsem zklamán. Já si hluboce spíš vážím toho, co udělal klub sociálních demokratů v Senátu. Byla to jedna z mála tiskovek, kterou jsem náhodou viděl. A ty argumenty, které padaly, a ta rétorika, to bylo pro mě příjemné překvapení. A myslím si, že důvod, proč ti pánové s těmi návrhy zacouvávají, je trochu jiný. Nicméně rád bych i z té tiskovky senátorů i tady od některých lidí, kteří nějakým způsobem participují na práci Svazu

měst a obcí, tak ti jednoznačně říkali, že odtamtud odcházely negativní názory. Zmínili to i senátoři ČSSD při té tiskové konferenci. Pan ministr tady říkal, že stanovisko Svazu měst a obcí je kladné. To znamená, nějaké užší vedení tam podepsalo skutečně kladné stanovisko. To prostě říkám a v tomto bodě jsem z vás zklamán. Jinak předtím jste mě nadchnul, že jste byl v obraze u těch svých předkladů, na rozdíl od jiných ministrů. A myslím si, že bohužel je to zcela zbytečná šmouha na vaší kariéře. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Dále neeviduji žádnou faktickou poznámku, takže dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Navzdory tomu, že po dohodě zřejmě nakonec projdou jenom pozměňovací návrhy, které se bezprostředně týkají původní novely, tedy elektrošrotu, tak pro ten velmi teoretický případ, že by nakonec prošel třeba můj pozměňovací návrh, si dovoluji načíst jednu legislativně technickou poznámku. Týká se bodu B13 a ten se týká účinnosti novely a pozměňovacích návrhů, které jsem předložil.

Pozměňovací návrh B9 do novely začleňuje nový bod. Tato skutečnost však není zohledněna v účinnosti, když nedošlo k přečíslování bodů. Proto si tímto dovoluji Poslaneckou sněmovnu požádat, aby vyslovila souhlas s tím, že v mém pozměňovacím návrhu B13 se slova "48 až 51" nahradí slovy "49 až 51". Tak to ostatně odpovídá i dosavadním novelizačním bodům 36 až 38 obsaženým v ustanovení o účinnosti projednávané novely. Tolik moje legislativně technická poznámka. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Beru to jako návrh legislativně technické úpravy, který budeme hlasovat před závěrečným hlasováním. S další řádnou přihláškou paní poslankyně Konečná. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, pane ministře, dovoluji mi říct pár slov k této projednávané materii.

Já jsem dlouholetá členka Poslanecké sněmovny a musím říct, že mě pan ministr neklamal. Mě překvapil svou odvahou. Protože byl vůbec první, který tohle vážné téma, které se do této chvíle řešilo pouze v různých pracovních skupinách, a všichni, kdo jste dostávali reakce od spalovačů či skládkařů, víte, že je to téma od Šumavy k Tatrám – tak měl odvahu to předložit a vůbec o tom tu diskusi tady začít.

Je jistě jednoduché říct, že bychom to všichni chtěli v novém zákoně o odpadech, který možná začne platit 1. 1. 2016, možná 2017, a že se tam všechno vyřeší. Ale to, co si musíme uvědomit my jako zákonodárci, je, že tím, že to dáme až do nějaké další a budoucí legislativy, která možná bude, ale možná také ne, už jsem tady toho zažila opravdu hodně, tak uděláme jediné: My obce a občany vystavíme do situace, kdy všichni víme, že v roce 2024 nejpozději bude zákaz skládkování, což je dneska směrnice, která existuje, je v EU a je platná, a my nebudeme mít jakoukoliv šanci se připravit na to, abychom s odpadovou legislativou něco udělali.

Nechci říkat o lobbistických tlacích z jedné či druhé strany. Já jsem také ráda, že k té dohodě nakonec došlo tak, jak k ní došlo, a že se v tuhle chvíli návrh jak pana kolegy Oklešťka, tak pana kolegy Böhnische bude vztahovat, ale zároveň tady za klub KSČM musím říct, že my chceme, aby se toto téma otevřelo daleko dřív, aby se klidně otevřelo samostatně,

protože všichni, kdo u těch debat byli, vědí, že to byly debaty, které byly hodinové, dvouhodinové, tříhodinové, a je třeba to rozebrat a ne to schovávat někde do velkého návrhu zákona, který bude mít dalších x problémů. Protože odpady jsou prostě problém, a jestli se dneska někde v ČR děje byznys, tak jsou to odpady, protože odpady jsou zboží, co si budeme vykládat.

A já bych jenom chtěla podpořit a říct, že jsme připraveni za klub KSČM ne to oddalovat a zase si říkat, že to někdo vyřeší za nás, ale spolupracovat na tom, aby se to vyřešilo ideálně do konce tohoto roku a abychom všechny postavili před to, že vědí, jak se mají v příštím období zachovat. Protože plány odpadového hospodářství, finance potřebné k nim, ale i to, jakým směrem se ČR bude dál stavět, to je běh na dlouhou trať a já bych si přála, abychom byli tak zodpovědní, že tohle vezmeme vážně. Je jednoduché říct: ono se to nějak vyřeší. Ale potom bych nezáviděla těm z vás, kteří tady budete sedět v roce 2018, ty samé obce, ti samí občané na vás budou křičet, že jste nic neudělali, nebudou na to peníze, budeme vědět, že je to průšvih. A vzpomeňte si na mě, že pokud nenajdeme odvahu, tak k tomuto dojde, protože ve velkém zákonu o odpadech nemáme šanci tohle téma vůbec uchopit.

Takže dovoluji mi poděkovat panu ministrovi za jeho odvahu a věřit, že ji neztratí díky výkřikům některým, kteří na tom většinou mají vlastní zájem. (Potlesk poslanců KSČM, ČSSD a některých poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Konečné. S faktickou poznámkou pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslane, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom velice krátce. Já jsem paní poslankyni Konečné neporozuměl v tom, že nám tady říkala, že nakládání s odpady bychom chtěli schovat do zákona o odpadech. Já si osobně myslím, že zákon o odpadech je právě ten zákon, který má řešit komplexně nakládání s odpady. Naopak, my jsme to teď chtěli schovat do malé technické novely, která se týkala nakládání s elektroodpadem. Tady jsme chtěli schovat skládkování a navýšení peněz, které budou dávat naši občané za odpad a za skládkování jako takové. To jsme chtěli schovat do malé technické elektronovely. Věřím, že nakládání s odpady patří do zákona o odpadech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dovolte mi, vážený pane místopředsedo, vaším prostřednictvím vzkázat kolegu Kučerovi, že to je stejný zákon o odpadech, jaký jednou budeme přijímat, takže dáváme něco do zákona o odpadech, což je přirozené, ale že jsem spíš chtěla varovat před tím, a možná až si ten zákon odpadech přečtete, tak pochopíte, že zákon o odpadech je nejenom o spalovnách či skládkování – je o nebezpečném odpadu, je o autovracích, je o druhotných surovinách, je o 20 minách, které v něm dneska leží. A věřte mi, že ti z vás, kteří tady budou, když ho budete schvalovat, tak budou mít co dělat, aby všechny tyhle miny vychytali. A navíc si nejsem úplně jistá, jak je to s tím časem. Já prostě jenom říkám, neztrácejme čas a buďme zodpovědní. To je to, o co mi jde!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Konečné. Neeviduji žádnou další přihlášku do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova navrhovatele, případně pánů zpravodajů Nekla nebo Oklešťka. Není zájem.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim on i pan ministr vyjádřil.

Poslanec Josef Nekl: Ano, děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, členové vlády, kolegyně a kolegové, dostáváme se k bodu hlavnímu při projednávání tohoto návrhu s tím, že jste jistě slyšeli, jakým způsobem je určitá dohoda, takže já bych vás rád provedl hlasováním s tím, že bych doporučil tuhle proceduru.

V prvé řadě budeme hlasovat, protože je to potřeba, byla teď tady předložena legislativně technická úprava k pozměňovacímu návrhu B13 poslance pana Böhnische. Potom bychom hlasovali jako celek o bodech A1, A2, A11, A12, A13, to je účinnost těchto pozměňovacích návrhů v části týkající se nového článku III – novela ekoauditové novely zákona o odpadech. B1, B2, B11, B12 a B13 v části týkající se nového článku III jsou nehlasovatelné z důvodu totožného znění s odstavci A1, A2, A11, A12, A13.

Pak bychom společně hlasovali o bodu A3 – komunální odpad, zákaz skládkování určených odpadů a stanovení odpadů využitelných na technické zabezpečení skládky a A13 – účinnost v části týkající A3. Pokud bude přijato, pak jsou pozměňovací návrhy B3 a B13 v části týkající se B3 nehlasovatelné. Pokud A3 nepřijato, je nehlasovatelný pozměňovací návrh C, což je pozměňovací návrh k A4.

Jako celek budeme hlasovat o A4 až A8. To je to jádro, to, o čem hlasujeme, to znamená elektroodpady. B4 a B8 jsou nehlasovatelné z důvodu totožného znění s A4 a A8.

Společně budeme hlasovat o A9, A10 a A13. A13 je účinnost v části týkající se A9 a A10. Pokud bude přijato, pak pozměňovací návrh B9, B10 a B13 v části týkající se těchto pozměňovacích návrhů jsou nehlasovatelné. Pokud nepřijato A13 a A3 účinnost v části týkající se A3, pak se hlasuje o B3 a B13 – účinnost týkající se části B3. To je to, co načítal teď pan kolega Böhnisch. Pokud budeme hlasovat o A9, a tom budeme hlasovat, tak je E nehlasovatelné, neboť je totožného znění jako část A9. Pokud bude nepřijato A9, A10, A13 – A13 je opět účinnost v části týkající se A9, A10, pak se hlasuje o B9, B10 a B13 v části týkající se B9 a B10.

Pak by se společně mělo hlasovat o D1 až D5. To jsou návrhy paní poslankyně Havlové. A nehlasuje se již o účinnosti A13, B13 týkající se nabytí účinnosti zákona jako celku a dosavadních bodů 32, 36 a 38, které jsou již obsaženy v návrhu novely zákona. A na závěr bychom hlasovali o znění zákona jako celku, přijatých pozměňovacích návrzích, nebo v původním znění. Ono to vypadá složitě, ale moc složitě to nebude.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Kéž byste měl pravdu. Vypadá to opravdu složitě. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh procedury. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji, pane místopředsedo. V návaznosti na vyjádření pana ministra doporučuji jako první hlasování – hlasovat o pozměňovacích návrzích jako celku. (Domluva se zpravodajem.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Já bych nedoporučil jako celku, protože tam bychom v tom případě odstranili pozměňovací návrhy, které se týkají elektroodpadů, a tam je potřeba některé ty věci mít.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak moment. Pan poslanec Vozka si ujasní, co vlastně doporučuje. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Vozka: Já jsem bral vyjádření pana ministra, že doporučuje nehlasovat o pozměňovacích návrzích, takže já stahuji svůj návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře, pan poslanec Vozka stahuje svůj návrh. Máme tady pouze jeden návrh procedury, jak ji navrhl zpravodaj, pan poslanec Nekl. Nemá nikdo námitku k této proceduře? Dám tedy hlasovat o té proceduře tak, jak ji navrhl pan poslanec Nekl. Nejprve vás však na žádost všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o proceduře tak, jak ji navrhl pan poslanec Nekl. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 196, přihlášeno 121 poslankyň a poslanců, pro 119, proti žádný.

Schválili jsme tedy proceduru hlasování a já poprosím pana zpravodaje, aby nás tou procedurou provedl. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Takže v první řadě musíme odhlasovat legislativně technickou úpravu k pozměňovacímu návrhu B13, kterou před malou chvílí přednesl pan poslanec Böhnisch. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o legislativně technické úpravě, tak jak ji přednesl pan poslanec Böhnisch. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 197, přihlášeno 122 poslankyň a poslanců, pro 122, proti žádný. Děkuji, tento návrh byl přijat.

Poslanec Josef Nekl: Dále budeme hlasovat jako celek o účinnosti pozměňovacích návrhů A1, A2, A11 a A13, které se týkají nového článku III. Je to novela ekoauditové novely zákona o odpadech. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 198, přihlášeno 123 poslankyň a poslanců, pro 110, proti 7. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Dále budeme hlasovat společně o návrhu A3 komunální odpad, zákaz skládkování určených odpadů a stanovení odpadů využitelných na technické zabezpečení skládky, a k tomu A13 účinnost v části týkající se A3. (Stanovisko zpravodaje i ministra je záporné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 199, přihlášeno 123 poslankyň a poslanců, pro žádný, proti 121. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Odhlasovali jsme nepřijetí A3, tím pádem je nehlasovatelný pozměňovací návrh C k tomu návrhu.

Nyní budeme hlasovat jako celek o odstavcích A4 až A8. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 200, přihlášeno 126 poslankyň a poslanců, pro 97, proti 3. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Nyní budeme hlasovat společně o A9, A10 a A13 účinnost, která se týká části A9 a A10. (Stanovisko zpravodaje i ministra je záporné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 201, přihlášeno 127 poslankyň a poslanců, pro 1, proti 119. Návrh nebyl přijat.

Prosím pana zpravodaje o další postup.

Poslanec Josef Nekl: Protože nebyl přijat pozměňovací návrh A3 a A13 účinnost v části týkající se A3, pak se hlasuje o B3 a B13 účinnost v části týkající se B3. (Stanovisko zpravodaje i ministra je záporné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 202, přihlášeno 128 poslankyň a poslanců, pro 8, proti 117. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Protože jsme hlasovali i o návrhu A9, který nebyl přijat, je pozměňovací návrh E nehlasovatelný, neboť je totožný jako znění A9.

Pokud tedy nebyl přijat A9, A10 a A13 účinnost v části týkající se A9 a A10, pak musíme hlasovat o B9, B10 a B13 účinnost v části týkající B9 a B10. (Stanovisko zpravodaje i ministra je záporné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 203, přihlášeno 128 poslankyň a poslanců, pro 1, proti 117. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Tím pádem nemůžeme sólo hlasovat ani o účinnosti v pozměňovacích návrzích A13 a B13, protože v dosavadních bodech 32, 36 a 38 jsou již tyto účinnosti obsaženy v návrhu novely zákona, takže bych požádal pana předsedajícího...

Pardon, ještě jsme zapomněli, já se omlouvám, hlasovat ve společném hlasování o D1 až D5, to jsou pozměňovací návrhy paní poslankyně Havlové. Omlouvám se. (Stanovisko zpravodaje i ministra je záporné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, ptám se, zda se pan poslanec Berkovec hlásí? Nehlásí. Omlouvám se. Takže stanoviska jsme slyšeli.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 204, přihlášeno 128 poslankyň a poslanců, pro 9, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Josef Nekl: Takže jsme se vyrovnali se všemi pozměňovacími návrhy, a proto bych chtěl požádat pana místopředsedu, abyste nechal hlasovat o návrhu zákona jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane zpravodaji. O všech návrzích tedy bylo hlasováno. Přikročíme k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 172, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 205, přihlášeno 128 poslankyň a poslanců, pro 112, proti 8. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Než se budeme věnovat bodu 75, tak z dnešního odpoledního jednání se od 15 hodin omlouvá paní poslankyně Pavlína Nytrová z pracovních důvodů.

Budeme se zabývat bodem

75.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 173/ - třetí čtení**

Místa u stolku zpravodajů zaujali ministr dopravy Antonín Prachař a zpravodaj hospodářského výboru Pavel Čihák. Pozměňovací návrhy vám byly uvedeny ve sněmovním tisku 173/3.

Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku paní poslankyně Jany Černochové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla vyjádřit svůj názor na pozměňovací návrh pana poslance Humla, který, byť veden nějakým úmyslem, aby mohli kolegyně a kolegové parkovat na místech určených pro rezidenty, předložil pozměňovací návrh, který ovšem bude mít naprosto fatální dopad na systém zón placeného stání.

Já sama jsem růžovou kartičku nikdy nepoužila na jiné parkování než před Sněmovnou. Jednou jsem stála na parkovišti Ministerstva dopravy. Tam jsem si k tomu dala poslanecký průkaz a nahlásila jsem na vrátnici, že jdu na jednání na Ministerstvo dopravy. A myslím si, že pokud by tak činili všichni kolegové vůči správním úřadům, veřejnoprávním úřadům, tak by se nic nedělo a nedocházelo by k tomu, že si někdo stěžuje na práci městské policie. (Velký hluk v sále.)

Já se musím strážníků městské policie zastat, protože sama jako starostka čelím častokrát různým názorům občanů-rezidentů, kteří si stěžují na to, že je malá vymahatelnost odtahů na modrých zónách a že městská policie z modrých zón neodtahuje. A já si prostě neumím představit, že když projde návrh pana poslance Humla, že ve chvíli, kdy už to bude změněno tímto návrhem, tak se tam dá botička...

Já si počkám, já mám času dost.

Tak se tam dá botička a auto s botičkou tam bude stát třeba několik dní. Rezidenti, kdyby se auto neodtáhlo, na tom místě nebudou moci zastavit, bude tím zabíráno místo právě rezidentům, kteří mají mít přednost na parkování v modrých zónách. A strážníci městské policie nebudou dělat nic jiného namísto ochrany veřejného pořádku, ale budou běhat od auta k autu, sundavat a nandavat botičky.

Kolegyně a kolegové, tohle přece nikdo z nás nechce. Nemluvte tom, že to zvýší náklady na rozpočet městské policie, tedy rozpočet hlavního města Prahy v našem případě, protože se bude muset pořizovat nové vybavení, bude se muset zvyšovat počet strážníků, protože na sundávání a nandávání botiček – to mi jistě někteří kolegové, bývalí zaměstnanci městské policie potvrdí – musí podle předpisů být dva, kdežto na kontroly a zavolání odtahového vozidla stačí strážník jeden.

Nevím, jak vy, ale já si přeji, aby městská policie v našich ulicích měla úplně jiné preference, aby těmito preferencemi byl veřejný pořádek, narkomani v našich ulicích, památky zdevastované od sprejerů, od vandalů, parky, mobiliáře v našich parcích – to je priorita práce městské policie, ne to, aby řešila, jestli někdo z poslanců nebo neposlanců špatně zaparkoval, a řešila to tímto podle mne naprosto nesystémovým řešením, botičkou.

Já a celý klub ODS v tom případě návrh pana poslance Humla nepodpoříme a považují ho skutečně za téměř pomstu městským strážníkům a komunálním politikům, protože pokud by k něčemu takovému došlo, tak můžeme zóny placeného stání v celém našem hlavním městě nikoli rozšiřovat, ale zcela zrušit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. S faktickou poznámkou pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Uvedl bych zde jenom na pravou míru takovou tu mediální zkratku, které pravděpodobně podlehla i paní poslankyně Černochová. Parkovací kartička neopravňuje ani dnes k parkování v modrých zónách, to znamená, dnes poslanec nemůže parkovat v modré zóně. Pokud tam parkuje, bude pokutován jako každý jiný člověk.

To, co řeší návrh poslance Humla, tak samozřejmě řeší také odtahy a můžeme se bavit o tom, jestli jsou oprávněné, nebo ne. Ale znovu chci tady upozornit, a chci, aby to bylo jasné a zřetelně vysloveno: My už dnes bez jakéhokoliv pozměňovacího návrhu nemůžeme parkovat v modrých zónách. Pokud tam zaparkujeme, jsme za to pokutováni jako každý jiný smrtelník.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji panu kolegovi za doplnění. Předpokládala jsem, že z toho, co jsem tady říkala, to každému došlo, ale chápu, že je půl třetí, že už jsme všichni unaveni, tak se budeme opakovat.

Ano, já jsem nikdy nezaparkovala auto tak, že bych neměla... Bydlím na Praze 2, mám rezidenční kartu na svém autě a nedovolila bych si nikdy zaparkovat s tímto autem kdekoli jinde a dát si tam poslaneckou kartičku. To prostě považuji za fatální selhání nás všech, pokud se k něčemu takovému odhodlají a ještě někoho zplackovávají, že jsou poslanci. Já si na těchto místech, protože to je Praha 1, dovolím parkovat s růžovou kartou na vyhrazených místech pro poslance, případně u jiných správních úřadů. Ale z modrých zón se odtahuje již nyní a je to tak v pořádku a chci, aby to bylo zachováno. A z míst oranžových a zelených, kde je režim trochu jiný, tam odtahy v tuto chvíli nejsou možné, což považuji za chybu. A to bychom tady měli napravovat, a ne umožňovat poslancům parkovat na místech pro rezidenty.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. S další řádnou přihláškou pan poslanec Jiří Koubek.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, mám tři věci k pozměňovacímu návrhu pana kolegy poslance Humla, a to v podstatě ve stejném duchu, jakým on nám tento pozměňovací návrh představil.

První se týká odtahů. Nebudu se k tomu vyjadřovat více kromě jedné drobné technické věci. Vy v pozměňovacím návrhu uvádíte, že do § 27 doplňujete v bodu 5 větu, ve které odkazujete na § 27 odst. 1 písm. c). Já jsem se do zákona podíval a tam musí být nějaká chyba, tam je nějaká bota, písm. c) v odst. 1 § 27 není. Stálo by asi za to legislativně technicky nyní ve třetím čtení tuto chybu napravit. To jenom technicky, protože si myslím, že to pak není asi hlasovatelné, je tam nějaká chyba a stojí za to ji napravit.

Druhá věc je bodový systém, o kterém jste tady mluvil. A tady bych si dovolil vaši citaci ze středy, kdy jste řekl: Druhý bod mého pozměňovacího návrhu se týká bodového systému, přiznávám, že ho trochu kultivuji. To jste tady řekl vy. Já jsem se s tím seznámil podrobněji a nemyslím si, že by to byla kultivace bodového systému. Tady si dovolím s vámi prostřednictvím pana předsedajícího nesouhlasit. Domnívám se, že přednášíte změnu, aniž by bylo zřejmé, jaké faktické dopady této změny by byly.

Vy chcete omezit dobu, po kterou budou tyto spáchané přestupky evidovány v registru řidičů, a to na tři roky. Z vašeho pozměňovacího návrhu mi není jasné, proč zrovna na tři roky nebo proč to nemůže být třeba na pět let. Chybí mi analýza, kolika přestupků se to týká, jak velkého okruhu osob, proč přestupky nejsou vyřizovány. Myslím si, že toto by mělo být v souladu v nějaké komplexnější analýze, než že tady prostě vystřelíme, že za tři roky se to všechno smaže, aniž bychom věděli, proč.

Za nejvíce sporný a pro mě nepřijatelný považuji pozměňovací bod B3, ten si dovolím tady v podstatě ocitovat: Příslušný úřad obce s rozšířenou působností provede ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona záznam o odečtení bodů, které byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku, pokud ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uplynula doba tří let nebo delší. To platí i v případě, dosáhl-li řidič celkového počtu 12 bodů. Vede-li se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v této věci řízení o námitkách, příslušný úřad obce s rozšířenou působností řízení o námitkách zastaví.

Jestli si dovolím laicky tento odstavec přeložit: Pokud budu vyhodován, protože jsem získal 12 bodů, a troufl bych se v tuto chvíli označit, že jsem možná pirát silnic, laicky řečeno, tak když budu tři roky dělat kličkovanou, jako že to někteří naši spoluobčané umějí, tak za tři roky já budu o tyto body připraven. Pokud se mýlím, prosil bych to vysvětlit. Já si toto vaše ustanovení pozměňovacího návrhu B3 takto vykládám a prostřednictvím pana předsedajícího prosím, abyste to vysvětlil, neboť já osobně toto vnímám jako určitou amnestii pro piráty silnic. Budu rád, bude-li to vysvětleno.

A třetí věc. Už samotný odkladný účinek řízení o námitkách při soudní ochraně, kdy chcete do § 123s doplnit odstavec č. 5 – cituji: Byla-li podána žaloba proti rozhodnutí ve věci námitek po dosažení celkového počtu 12 bodů, odkládá se vykonatelnost rozhodnutí do dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu o žalobě. Laicky si to vysvětluji tak, že dosáhnu-li dvanácti bodů, budu-li vyautován, přijde mi oznámení o tom, že se mám dostavit na úřad a odevzdat řidičský průkaz do pěti dnů, a já podám žalobu, tak do té doby, než soud v této žalobě rozhodne, a potrvá to třeba pět deset let při stavu našeho soudnictví, tak si vesele mohu jezdit po silnicích dál. Děkuji, nechci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koubkovi. S další řádnou přihláškou pan poslanec Huml. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Jsem rád, že jste tady přednesli tyto námítky, a docela rád na ně odpovím.

Začnu nejdřív tím, že bych chtěl hlasovat o každém bodu zvlášť. To je zpráva pro zpravodaje.

Chci úplně odmítnout tvrzení paní kolegyně Černochové, že to dělám jako nějakou pomstu. Já vám za chvíli přímo vysvětlím, že opravdu vůbec nejde o imunitu, vůbec nejde o poslance, ale naopak rozhodujeme tady teď o pravomoci městské policie. Já vám to na těch příkladech, jak ti lidé v Praze milují vaše modré zóny, velmi snadno teď doložím. Já jsem se tomu věnoval poměrně podrobně. Před měsícem jsem to vyvěsil na internet a mám řadu reakcí lidí. Takže pojďme si poslechnout některé z nich.

Minule jsem vám tady říkal ten příklad, jak dítě viselo na jeřábu, protože maminka si potřebovala s tím druhým odskočit do mateřské školky. Dnes mám jiný příběh. Modré zóny se vydávají za službu místním rezidentům, aby mohli zaparkovat, potvrdila to tady kolegyně. Ale mně píše jedna paní: Ale já je považuji za trest pro místní. Měli jsme babičku a dědu, oba

devadesátileté na invalidních vozících v druhém patře bez výtahu. Od chvíle, kdy na Vinohradech vznikly modré zóny, nebylo skoro možné sehnat žádnou službu, která by za nimi přijela: instalatér, pedikérka, odběr krve, opravář karmy, pračky nebo televize. Do modré zóny nikdo nechtěl přijet, anebo jim za krátkou návštěvu naučtoval 120 korun za parkovací kartu na dvě hodiny. Celá široká rodina se u nich střídala, ale stačilo, abychom přivezli balíky vod, a než jsme je vynosili, byla za stěračem pokuta. Jednou jsem potřebovala dědu odvést k lékaři. A teď dobře poslouchejte: Auto bylo označené invalidní značkou a vzkazem, že potřebujeme naložit vozíčkáře. Než se podařilo dědu svézt schodolezem dolů, auto už bylo odtažené. Neznám právní obraty, ale modré zóny považuji za zločin, kdy si město zprivatizovalo veřejný prostor. Sama bydlím v místě bez modrých zón, nemám tu problém zaparkovat. Ale až tu modré zóny budou, budu hodně naštvaná, protože to už za mnou nikdy nikdo nepřijede. To mi napsala Janina Veselá. Budu konkrétní, jmenovitý.

Já ten zákon považuji v současné chvíli za nemravný. Tady nejde o to, že někdo nemůže dostat pokutu, že zneužívá nějakou kartičku. Tady jde o to, že pražská městská policie, a já tady potvrzuji Bronislavu Schwarzovi, že se nejedná o nic jiného než o pražskou policii. Tento problém je opravdu do určité míry regionální. A dokonce bych v tento moment i řekl, že se ani nejedná o gesci Ministerstva dopravy, ale spíš Ministerstva vnitra, protože se tady teď dohadujeme nad pravomocemi městských policií. (V sále je hluk.) Protože botičku je možné invalidovi, nebo není možné invalidovi nasadit, když takhle špatně zaparkuje, ale můžeme mu odtáhnout auto, což je daleko závažnější delikt. Můžeme mu odtáhnout auto v tomto případě, pokud špatně zaparkuje v modré zóně. To ten zákon teď říká. Já jsem se to fakt pokusil jenom napravit. Nic víc, nic míň.

Mám tady výtah z blogu Tomáše Flašky, který mě včera ve vašem duchu zkritizoval, že to nemá logiku, a přesto tam píše věty, které jsou velmi zajímavé. Pokud je ulice prázdná a rezidentům místo nechybí, pak je jakýkoliv postih neoprávněně parkujícího ryzí šikanou. Vidím to každý den v neděli na Starém městě v Praze. Pár ulic s oranžovou zónou, tedy kde může za poplatek zaparkovat každý, je beznadějně plný. Za rohem je ulice s modrou zónou, kde stojí tak jedno auto každých dvacet metrů. A to nepřeháním. Ostatní mají strach tam své auto být jen na pár minut nechat, tak radši několikrát objedou blok, zamořují vzduch a zoufale hledají volné místo v oranžové zóně. Podle vysvětlení oficiálních míst toho, proč modré zóny vznikají, je to jen a jen proto, aby měli rezidenti svá místa. A pokud je nějaké neoprávněně obsazeno, musí být okamžitě uvolněno, jak se to děje dnes. Nebylo by jednodušší – ptá se ten blogger na tom blogu, to nejsem já – modré zóny prostě zrušit?

(Poslankyně Černochová hovoří mimo mikrofon z pravé strany sálu.) Já s vámi souhlasím, paní kolegyně. Bylo.

Místo nich by stačili smíšené, tedy rezidenti zadarmo a ostatní za poplatek. Tím by byl účel modrých zón též splněn. Ta místa by nebyla přespolními přeplněna a přespolní by sice za poplatek, ale přece jen podstatně snáz zaparkovali. A město by nemuselo řešit oblodné záležitosti se složitými zónami modrými, oranžovými, zelenými a do budoucna ještě dalšími neidentifikovanými. To je konec citátu.

Pojďme si zavzpomínat. V minulém období se usnadnilo vymáhání pokut. Byl jsem iniciátorem řešení takzvané osoby blízké, přesto jsem pro výsledný zákon nehlasoval. To se nedalo. Právníci Ministerstva dopravy z jednoduchého holandského modelu vytvořili model český, který nepovažuji za spravedlivý. Přesto na něj dnes upozorňuji. Postih za chybné parkování, a můj předřečník to tady řekl, že se to týká samozřejmě i nás, je dnes efektivní a velmi účinný. Úřady mají nástroj na to, aby kázeň a to parkování vymohli. Dnes když dáte parkovačku, pokutě neutečete.

Vraťme právo do únosné míry a stanovme policii a zejména pražskému magistrátu pevná pravidla. Odtahy vozidel z pražských ulic je velký byznys, paní kolegyně. Velký byznys! Jestli tady lobbujete za tento byznys, tak se nedivím. Participují na něm někteří strážníci, to jsem si také ověřil, protože tam jde o určité procento ze zisků. Město na něm participuje. A samozřejmě majitelé odtahových služeb. Výnos je obrovský. Řešen je cenovou vyhláškou, kterou jste udělali vy, kde cena za kilometr jízdy vozidla město... (Poslankyně Černochová vykřikuje: Znáte pravomoc městské části?)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, paní poslankyně, aby...

Poslanec Stanislav Huml: Mluvím o magistrátu. Mluvím o magistrátu teď! Za kilometr jízdy vozidla se cena vyšplhala do astronomických výšin. Přesto zisk neskončil v budování nějakých garážových domů, aby se parkování ve městě zlepšilo.

K tomu bodovému systému. Vyřešme jednoduchou otázku, pane kolego, jak dlouho se bude po spáchání dopravního přestupku na každého občana pohlížet jako na hříšníka. U trestných činů, já tady odkazuji na paragraf tuším 105 trestního zákoníku, kde soud hravě rozhodne, že po roce v rejstříku trestů záznam nejmírnějšího trestného činu zahradí, a na pachatele se v tom případě hledí, jako kdyby trestán nebyl. Dopravní přestupek je víc jak trestný čin?

Vy jste se tady ptal, proč navrhuji lhůtu tři let. No protože to je doba, kdy jiný právní předpis, tentokrát správní řád, neumožňuje ani přezkum, a dokonce ani obnovu řízení. Proto jsem tam dal tu lhůtu tři roky. Já jsem si ji nevycucal z prstu. Po třech letech je ten záznam skartován a na úřad přijde jen kus papíru, kde se opisuje něco z nějakého blokového bločku. A ten záznam už po třech letech není přezkoumatelný, není povolena obnova řízení a nahráváme jenom lobbistům advokátů, kteří se pak soudí. A soudy pochopitelně vyhrávají. To nemá smysl po třech letech to ještě pořád udržovat v platnosti v přestupkovém řízení. Tam se akorát budou lidi soudit a tahají se z lidí tvrdé peníze. Opravdu je to pravda. (V sále je šum.)

To ustanovení, kde jste hovořil o tom, že po dvanácti bodech bude vyaurován, to je mezitímní. To není amnestie. To je jenom pro ten konkrétní případ k tomu datu účinnosti zákona, protože už budou případy, že lidé mají dvanáct bodů nasbíráno a v den účinnosti dosáhnou dvanácti bodů. Jinak pokud se bude pracovat pružně a v dalších letech, to už se toho případu netýká.

Ten soudní přezkum, o kterém jste mluvil, to je ta třetí oblast, písmeno c). Každé rozhodnutí je přezkoumatelné soudem už dnes. Já jsem tam vůbec nic nezměnil. Jediné, co chci, je, aby se pozastavila lhůta. A řeknu vám proč. I to vybodování je totiž přezkoumatelné soudem a je zcela běžné, že do rozhodnutí soudu se čeká v ostatních případech na rozhodnutí soudu. Je to zcela běžné, pokud se jedná o zákaz činnosti. Absolutně normální.

Mám zprávu, kterou nemám ověřenou, že už Mezinárodní soud pro lidská práva uznal, že i vybodování je svým způsobem trest. Pro spoustu lidí to znamená ztrátu zaměstnání, když jim sebereme na rok řidičák. Takže pokud nastane situace, že po roce, dvou, třech, jak říkáte po deseti, soud rozhodne, že rozhodnutí správního orgánu bylo protiprávní, že tam rozhodl v nějaké kauze špatně, tak samozřejmě nastupuje náhrada škody. Já se tady jenom snažím chránit stát před těmi rozsudky, kdy stát své náhradě škody bude muset dostat. My jsme se dostali do stavu, že už dneska začínáme přihlížet, protože bodový systém platí nějakou dobu, i k těm přestupkům, které jsou starší než tři roky. Dokonce jsou starší než pět let.

Závěr. V závěrečném slově od ministra dopravy uslyšíme slova o nutnosti dalšího projednávání, o jednání na hospodářském výboru, že někdy v září si na problém sedneme,

protože je návrhů víc. Viděl jsem jeden a ve své podstatě je totožný s mým. Filozoficky tedy. Bude snaha o vstup úředníků Ministerstva dopravy a dopadne to stejně jako osoba blízká.

Přátelé, garantuji vám, že můj návrh je věcně správný, legislativně čistý, a teď jde o to, zda najdeme vůli k politickému rozhodnutí. A politické rozhodnutí je omezit pravomoc jedné jediné městské policie. Pro kolegu Schwarze, už jsem si to tady připravil i písemně. Už jsem to řekl. U ostatních případů, kdy vůz překáží v provozu, kdy parkuje před garáží, kdy parkuje někde na křižovatce, tak těch se to netýká.

A na úplný závěr opět reakce mých voličů, tentokrát vesnických: "Auta s pražskou značkou jezdí k nám na venkov a parkují svobodně bez šikany ve většině případů zadarmo, někdy i na trávě. Jsme tolerantní. Když přijedeme do Prahy, nemáme šanci, odtáhnou nás z prázdné ulice."

Bylo mi ctí se pokusit hodit vidle do nemravného zákona, který je o byznysu a odtahování aut. Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Ještě jedna věta, když už tady stojím. Až zítra Praha zase zamodrá v další městské části a obyvatel Prahy 1 nebude moci parkovat na území Prahy 5 a naopak ten z Prahy 5 nebude moci parkovat na Praze 1, to teprve začne mela. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Humlovi. Teď dvě faktické poznámky. Nejprve paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Víte, jeden by po vyslechnutí pana Humla jeho slovům snad i věřil, ale to bych nesměla být v politice tolik dlouho let, abych nevěděla, že zástupci ČSSD léta letoucí sedí v Zastupitelstvu hlavního města Prahy, které právě tyto zóny, modré zóny, oranžové, zelené, schvalují. A Praha 2 byla první městská část, která posílala návrh na zavedení smíšených zón, ne těch, které tam teď máme.

A k tomu srdceryvnému příběhu paní Janiny Veselé, tak tímto jí vzkazují, že paní Janina Veselá si může rozkliknout www.praha2.cz, kde najde takzvané sociální karty, které jsme přesně pro tyto případy zavedli pro rodinné příslušníky tak, aby někdo, kdo má imobilní babičku, dědečka, vozí jim obědy, mohl na tuto sociální kartu na modrých zónách beztretně zaparkovat.

Takže pan poslanec Huml, prostřednictvím pana místopředsedy, si jenom bohužel nezjistil relevantní informace. Plete si Zastupitelstvo hlavního města Prahy a Zastupitelstvo městské části Praha 2, jaké má pravomoci. Doporučovala bych mu, aby si přečetl zákon o hlavním městě Praze a hlavně si o tom popovídal se svými kolegy, kteří takto zóny v Praze navrhli přes odpor celé řady starostů.

K impertinentní glose o nějakém byznysu. Já bych ji mohla vrátit stejnou otázkou. Co má pan Huml s firmami, které vyrábějí botičky? Já jako žena mám boty velmi ráda, mám jich plnou skříň, ale u pana Humla bych chtěla slyšet, jestli je on nějakým způsobem zainteresován na byznysu těchto firem. Protože pokud chce, aby se místo odtahů dávaly botičky, tak Praha, nejenom Praha 2, Praha 1, Praha 3, Praha 6, bude vypadat naprosto příšerně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S další faktickou poznámkou pan poslanec Schwarz, po něm s řádnou přihláškou pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré odpoledne. Pane předsedající, kolegyně a kolegové, pan kolega Huml už se na mě směje, čeká, co mu řeknu.

Víte, já nebudu řešit Prahu ani pozměňovací návrhy. Jenom takový příklad ze života. Dovedete si představit, že v jakémkoliv městě, třeba padesátitisícovém, se starosta se svými radními a zastupiteli zblázní, udělá tam také modré zóny, lidi nebudou mít kde stát, pak sem přijde z města takový poslanec a pokusí se udělat změnu? Takže na základě toho, že ve městě to nedělají dobře, budeme pokaždé měnit zákony? To přece nejde. To není možné aspoň u mě. Já rozumím, co kolega Huml, prostřednictvím pana předsedajícího, chtěl říct. Stando, tomu rozumím. Chtěl pomoci, ale myslím si, že ta pomoc by ve finále nebyla, jak očekává.

Teď vám řeknu jinou, nebudu říkat pohádku, ale dovedete si představit, že na druhé straně je někdo opravdu zónu nucen si platit, protože kousek odtamtud bydlí, oni mu ji tam namalovali, tak si ji prostě platí, dává peníze městu. Město pak peníze využívá všude možné, kde chce ze svého rozpočtu, a on přijede ke svému domu a tam mu stojí úplně cizí auto. Tak si zavolá městskou policii, jestli by mu uvolnili jeho rezidenční stání, a oni mu řeknou: "Počkejte, já tam dám na pár hodin botičku a uvidíme, co bude dál." Kam se ten člověk postaví? Pak třeba přijede za dvě hodiny odtahovka a odtáhne ho.

Prosím vás, jenom selský rozum, chci vás poprosit, kolegové. Je mi líto, Stando, možná jsi čekal něco jiného, já hovořím z praxe. Jenom selský rozum. Nemůžeme prostě na každý trošku nepořádek městské části, teď se jedná o Prahu, za chvíli může jít o jiná města, pokaždé měnit zákony. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Schwarzovi. Další s řádnou přihláškou pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl promluvit jako někdo, kdo problematiku parkovacích zón v Praze skutečně zná. Jednak jsem pražský rezident, žiji tady celý život a bydlím na Praze 2, kde modré zóny jsou zavedené, a znám všechny výhody a nevýhody a rozumím tomu, co říká kolega Huml. Ale toto není řešení této věci. My jsme o těch věcech mnoho diskutovali, celou řadu variant řešení známe nebo víme. A určitě není řešením modré zóny obsadit botičkami na autech. Řešení musí být daleko principiálnější – změna systému, vytvoření střídavých zón, střídavého stání, dokonce je to i otázka toho, jak spočítáme, jak jsou jednotlivé zóny zatížené, jak se to bude chovat v okamžiku, kdy se zavedou další modré zóny, které už jsou v tuto chvíli připraveny.

Tento zákon vychází z nějakého nápadu a úvahy a je to to nejhorší, co bychom mohli přijmout. Nejhorší je přijmout něco, co v sobě nemá žádné odborné podklady a možná vychází z velmi emotivně napsaných dopisů nebo informací o tom, jak se houpe novorozeně v autě nakládaném k odtahu. Odtahy mají fotografie všeho vnitřku auta, zvnějšku, jak stojí, byl bych velmi překvapen, kdyby existovala fotografie, že dítě je vevnitř. Ale prosím, já s tím nepolemizuji, ale znám za celý život, jak expresivně se některé věci dají říkat a že skutečnost je možná o něco méně drastická, že třeba autu hrozilo odtahování. Vím, že to tak je.

Parkování v Praze musí být nějakým způsobem řešeno. Praha na tom pracuje. Má naprosto jasnou koncepci vývoje. Koncepce vychází z mnoha a mnoha studií, které se dělaly na úrovni jednotlivých městských částí, na úrovni celé Prahy, a nedovedu si představit, že by takovýmto způsobem do života nějakého města zasáhla Poslanecká sněmovna rozhodnutím, které by bylo jistě možná dobře míněné, voluntaristické, ale vůbec neznající problematiku Prahy. Jako bývalý primátor této Prahy i jako zastupitel hlavního města Prahy protestuji ne proti vašemu návrhu, ale proti tomu, že návrh není v žádné podobě dopracován,

zargumentován a podle mého názoru přináší takovou řadu problémů, že bychom se tím tady začali znovu zabývat za půl roku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Svobodovi. Další s řádnou přihláškou – pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já se musím pana kolegy Humla zastat. Má pravdu. Dokonce ta pravda je ještě drsnější, než si kdo myslí. Dokonce se rozhádávají někteří politici, nebo v minulosti se rozhádávali o to, čí odtahovka vyhraje. Přijde vám normální, že za asistence městské policie, která je placena z městské kasy, někdo realizuje svůj byznys? Dokonce, a byli to poslanci ODS, já jsem byl jeden z nich, když začali, tenkrát se už nikdo, po tom roce 2006, kdy už jsem nebyl pražským zastupitelem, nerozpakoval, do života města, centrálních částí, zasáhnout tak, že všechno zamodřil. Dokonce to došlo tak daleko, že se dostávali do významného deklasu místní podnikatelé i majitelé domů. Když chtěl někdo opravit nebo konzumovat jakoukoliv službu, servis, instalatéry, tak neměli kde zastavit. Pak se vymýšlela složitá schémata, kdo vlastně vůbec na takhle koncipovaných zónách vydělá.

Já jsem byl jeden z těch, kdo podepsal, byť z vlastní strany tehdy ještě, návrh novely zákona, že i podnikání je veřejným zájmem. Je mi líto, že dnes ODS sklouzla tam, kam sklouzla, ale je to její věc a já se k nim nebudu vyjadřovat.

Komu přijde normální, že přijde za pořád ještě bagatelní přestupek, že tam stojí někde v zóně auto a najednou tam nemá majetek za 500 tisíc, 700 tisíc, 900 tisíc, možná tři miliony možná někdo a že najednou ho tam nemá a teď zjišťuje, kde ho má. A často mohl být i donucen za dramatických okolností tam to auto nechat, když nepřekáží provozu. Já osobně jsem byl vždycky spíš příznivcem toho zakázat sahat na majetek cizí osoby, pokud nepřekáží, neohrožuje, nezabírá místa vyhrazená postiženým, nezabírá místa pro nástupy hasičských sborů v případě požáru a tak jak jsou definována u jednotlivých nemovitostí, tak že se na něj nemá sahat.

Samozřejmě ono se to překlápělo a vlastně se ten problém vyvrbil v souvislosti s odtahy – neodtahy vozidel zejména ministrů, poslanců. Přece to nikdo nezneužívá, je to naprosto bagatelní. Je mi líto, že nedošlo k dohodě nebo k tomu statu quo, které zřejmě v Praze fungovalo až do příchodu současného ředitele městské policie, nevím o koho jde, neznám ho. Myslím si, že policie má jiné úkoly a jiné povinnosti a jiné problémy než sondovat, kde stojí zrovna poslanec a nemá odtahované vozidlo. Vzniklo to v reakci na jakýsi pokus.

Já se vás zeptám otázkou a odpovězte si sami, co byste říkali, kdybyste si přečetli: Ministr dopravy Spolkové republiky Německo nebo ministr hospodářství přijel pozdě, nebo během jednání mu berlínská policie odtáhla auto. Já si připadám, že ten problém je víc nafukován.

Samozřejmě, já jsem dostal spoustu nadávek, výhrůžek. Ale když to tak vezmete, např. na Praze 1, kde je zhruba, mám pocit, vydáno asi o třetinu víc městských karet parkovacích, než je počet v placeném stání, tak nevím. Myslím si, že je to i nešťastné. Ono se to netýká ani tolik Pražáků jako spíš mimopražských, kteří na to dojíždějí, neznají pražský systém a z tohoto pohledu to město je pro ně skutečně nepřátelské.

Jenom vám můžu říct, že jsem už tehdy varoval ódéésáky, aby takhle koncipované modré zóny v centru nedělali. Ony ty fatální dopady se projeví až často za desítky let. Nicméně – a poslední věta: V jedné části Mnichova kdysi zavedli takto nepřátelsky koncipované rezidenční stání, zrušili to asi za měsíc po vzpouře podnikatelů. Něco podobného

je a bylo v Paříži, nebo co se týká té tvrdé restrikce, a dnes investují obrovské peníze, aby takový ten běžný život, malí podnikatelé, malé společenské kluby apod. se vrátili do centra města. Už jsou to víceméně nevratné, fatální škody.

Vždycky jsem chtěl, aby byl jednotný systém pro celou Prahu. Nikdy se to nepovedlo. Já bych se pana kolegy Humla zastal. Nechci tady dlouho zdržovat, ale ta situace opravdu je ostudná.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji poslanci Laudátovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Černochové. Po ní s řádnou přihláškou pan poslanec Huml.

Poslankyně Jana Černochová: Volební kampaň právě začala. Myslím si, že na tomto krásném vystoupení mého bývalého kolegy člena ODS, nyní TOP 09 Františka Laudáta bylo vidět, s kým nyní TOP 09 na pražské radnici vládne – s ČSSD. Myslím si, že ta doba, kdy se mohl ten systém, po tom, co ho nastavila ODS, změnit a hlavní město má primátora pana Hudečku z téže strany, jako je pan Laudát, tak myslím, že už to trvá skoro dva roky, kdy toto vedení radnice společně s podporou ČSSD vládne našemu hlavnímu městu. Já se tedy ptám, proč v tuto chvíli návrh, který jde z koalice ČSSD – TOP 09, nejsou smíšené zóny, ale je naopak rozšíření zón v hlavním městě Praze o další městské části podle starého systému – (Chvilí hovoří poslankyně současně s předsedajícím.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, paní poslankyně, ale my jsme ve třetím čtení návrhu zákona, my se nebavíme o pražské politice. Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Pane předsedo, nemáte mi právo skákat do řeči! Říďte schůzi tak, jak vám říká jednací řád!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, ale to právo mám, nezlobte se. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: Nemáte! Já se vyjadřuji k věci. Vyjadřuji se k bodu novela zákona o silničním provozu. Vy jste mi ubral 15 vteřin z toho mého času, tak prosím, aby se to už neopakovalo! Řídíte schůzi a řídíte ji tak, jak máte, podle jednacího řádu, a ne tak, jak máte politické preference!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji vám za vaši radu a prosím, abyste se držela tématu projednávání. Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Ano, já se tématu držím, takže zpátky k tomu.

Prosím tedy, aby kolegové na pražské radnici, kteří nás třeba poslouchají, si vzali k srdci slova jejich kolegů, která tady zaznívala, a aby skutečně nedopustili to, že se v Praze budou rozšiřovat zóny o další městské části podle starého způsobu. Prosím, vynosnažte se všichni o ty smíšené zóny, tak jako jsme je chtěli na Praze 2 od začátku, a já budu nespokojenější komunální političkou na Praze 2, protože ty věci skutečně fungují a byly i ověřeny ze zahraničí, že to je způsob, který je jediný možný funkční, že se střídají vlastně dvě skupiny návštěvníků a obyvatel v příslušné městské části. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. S další faktickou poznámkou – pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, jenom krátce. Nemám samozřejmě nic proti tomu, aby se vedla pražská komunální volební kampaň, jen poprosím, aby se tak nečinilo v pátek odpoledne (Smích, potlesk.). A hlavně, jsme přece jenom ve třetím čtení. Já se tady v krátké době již podruhé musím zastat pana předsedajícího Gazdíka, jsme přece jen ve třetím čtení, kde, pravda, rozprava je možná, ale pojďme ji vést k věci a hlasovat, jinak vyzvu všechny mimopražské, aby obsadili svými vozidly všechny modré zóny, a dokud nepřestane tato kampaň, tak tam zůstali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za zastání se od svého ctěného kolegy. Slibuji mu za to flašku. Děkuji.

S další řádnou přihláškou pan poslanec Huml, prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Huml: Já jsem to mohl vzít jako faktickou, protože nechci být dlouhý. Chci jen reagovat na kolegu Svobodu. Tato Poslanecká sněmovna rozhodla o tom, že se z modrých zón, tedy ze zón, mohou odtahovat auta. Tato Poslanecká sněmovna. Je to špatné rozhodnutí. Některým vozidlům se botičky nasadit nesmějí, to mluvím o invalidech, a odtáhnout mohou. Přitom odtah je daleko zásadnější zásah do života toho člověka. A pro kolegy – nejsem vůbec obuvník, ani náhodou – vy nemusíte ty botičky nasazovat, můžete to úplně pohodlně vyřešit parkovačkou za sklem a opakovaně pořád tomu člověku dávat pokuty, ono to vede ke stejnému výsledku, věřte mi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Humlovi. V tuto chvíli neeviduji žádného dalšího přihlášeného do rozpravy. Pakliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednesl jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Čihák: Dobrý den, děkuji za slovo. Pane předsedající, vážená vládo, kolegové, v rámci druhého čtení sněmovního tisku 173 byly předloženy dva pozměňovací návrhy. Jeden, ten první, byl pozměňovací návrh pana poslance Humla. A poté můj, legislativně technická úprava samotného zákona.

Mám připravenou proceduru, kde navrhuji hlasování po bodech, a přitom jsem chtěl ještě navrhnout spojit do jednoho hlasování vždy ty body, které spolu souvisí. Avšak návrh pana Humla hlasovat o každém bodu zvlášť, tak to necháme potom prohlasovat. Nyní bych vás seznámil s procedurou, jak budeme hlasovat. Takže soustřeďte se, bude to malinko složitější.

Za prvé budeme hlasovat o bodu A1. Tento bod A1 má však tři varianty a tam budeme muset využít § 72 odst. 2 zákona o jednacím řádu, kde bude orientační hlasování o variantách. Poté nastane to, že která varianta bude mít nejvíce kladných hlasů, ta se bude hlasovat jako varianta první, a postupně dojdeme až k té třetí, která bude mít nejméně kladných hlasů. Pak bude následovat hlasování A2. Poté jsem měl v plánu hlasovat B1, B2 a B3 dohromady, společně, ale protože možná to budeme hlasovat potom jednotlivě, budeme pokračovat v těch bodech. A nakonec dojde k hlasování C1. Budeme mít za sebou první pozměňovací návrh a

dostaneme se k druhému pozměňovacímu návrhu a to je moje legislativně technická úprava. Na závěr budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za návrh procedury. Ptám se, má-li někdo nějaký jiný návrh nebo výhradu k této proceduře. Pan poslanec Schwarz. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem teď po diskusi s panem ministrem jen bych rád dal návrh: pojďme hlasovat o všech pozměňovacích najednou, jestli je to možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je protinávrh k návrhu pana zpravodaje. Takže pardon, pan poslanec Urban ještě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Pokud by neprošel ten protinávrh, to znamená, že se bude hlasovat o těch návrzích nějak najednou, což bych podporoval, pokud to neprojde, tak bych poprosil pana zpravodaje, i když vím, že to asi nebude mít úplně jednoduché, kdybychom to hlasovali po těch dílčích částech, aby nám vždy zkusil říct, o čem se máme rozhodovat. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Neberu to jako protinávrh, беру to pouze jako upřesnění procedury a prosbu na pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Čihák: Takže teď po poradě – nejde hlasovat vše najednou, protože tam máme to variantní řešení a my musíme varianty prohlasovat. Takže tím pádem poprosím pana poslance Schwarze, jestli trvá na svém protinávru.

Poslanec Bronislav Schwarz: Tak jsem asi špatně provedl konzultaci s panem ministrem, tak svůj návrh беру zpět.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Schwarzovi. Máme tedy návrh procedury pouze jeden tak, jak nám jej předložil pan zpravodaj. Já o tomto návrhu dám hlasovat.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury tak, jak jej představil pan zpravodaj. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 206. Přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro 116, proti žádný. Návrh procedury byl přijat a já poprosím pana zpravodaje, aby nás touto procedurou provedl.

Poslanec Pavel Čihák: Takže první hlasování budeme hlasovat o variantě číslo 1. Kdo je pro variantu číslo 1?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poprosím o upřesnění, co to znamená varianta číslo 1. – Pan poslanec Huml faktická poznámka.

Poslanec Pavel Čihák: Varianta 1 je zabránění odjezdu vozidla do tří hodin, když nebylo požádáno do tří hodin o jeho sejmutí. To je varianta 1. Varianta 2 do šesti hodin a varianta 3 do 24 hodin.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Máme tři varianty. Pan poslanec Huml trvá na své faktické poznámce? Netrvá.

Takže víme, o čem budeme hlasovat. Budeme orientačně hlasovat o třech hodinách, šesti hodinách nebo 24 hodinách. Takže dávám nejprve orientačně hlasovat, kdo je pro tři hodiny.

Pardon, nejprve vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Všichni jsme přihlášení a já poprosím, budeme orientačně hlasovat a poprosím pana zpravodaje a pana ministra o stanoviska k jednotlivým variantám.

Takže orientační hlasování k variantě tři hodiny. Pan zpravodaj i ministr mají stanovisko záporné.

Zahajuji hlasování, kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 207. Přihlášeno 115 poslankyň a poslanců, pro 16, proti 53. Zdrželo se 46. Takže pro 16.

Druhá varianta je varianta šest hodin. Poprosím o stanovisko pana zpravodaje a pana ministra. (Oba stanovisko záporné.)

Zahajuji orientační hlasování o variantě šest hodin. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 208. Přihlášeno 117 poslankyň a poslanců, pro 25, proti 53, zdrželo se 39.

Třetí orientační hlasování je hlasování o variantě 24 hodin. Poprosím o stanovisko pana zpravodaje i pana ministra. (Oba stanovisko záporné.)

Zahajuji hlasování o této variantě. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 208. Přihlášeno je 117 poslankyň a poslanců, pro 58, proti 41, zdrželo se 18.

Takže jestli to dobře zrekapituluji, pro variantu tři hodiny bylo 16 poslanců, pro variantu šest hodin 25 poslanců, pro variantu 24 hodin 58 poslanců. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Čihák: Takže nyní přistoupíme k tomu, že varianta, která má nejvíce hlasů, se bude hlasovat jako první, to znamená, že budeme hlasovat A1 a A2 s vítěznou variantou, to znamená s variantou číslo 3.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím o stanovisko pana zpravodaje, pana ministra. (Oba záporné stanovisko.)

Zahajuji hlasování o této variantě. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 210. Přihlášeno 118 poslankyň a poslanců, pro 63, proti 42, návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Čihák: V tomto případě budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích B1, B2 a B3. (Stanoviska záporná.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o návrzích B1, B2, B3. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 211. Přihlášeno 117 poslankyň a poslanců, pro 44, proti 46. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Čihák: Nyní budeme hlasovat o C1 – odkladný účinek řízení o námitkách při soudní ochraně. To vysvětloval pan poslanec Huml. Takže hlasujeme pro C1.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu C1, jestli to dobře chápu. (Zpravodaj souhlasí.) Pan poslanec Novotný se hlásí k faktické poznámce? Nehlásí.

Takže budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu C1. Poprosím pana zpravodaje o stanovisko. (Záporné.) Pan ministr? (Záporné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 212, přihlášeno 118 poslankyň a poslanců, pro 47, proti 49. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji, dále.

Poslanec Pavel Čihák: Nyní budeme hlasovat o legislativně technické úpravě, což je pozměňovací návrh číslo 2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím. (Zpravodaj: Kladné.) Pan ministr? (Kladné.)

Zahajuji hlasování o legislativně technické úpravě. Kdo je pro, zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 213, přihlášeno 118 poslankyň a poslanců, pro 101, proti 4. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Čihák: A na závěr budeme hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, ale legislativa mi tady signalizuje, že prosí o tříminutovou pauzu. Vznikl při hlasování a při proceduře, kterou přednesl pan zpravodaj, drobný problém. Takže prosím o pauzu v délce tří minut. Budeme pokračovat v 15.25 hodin. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno od 15.22 do 15.25 hodin.)

Milé kolegyně, milí kolegové, je 15.25 hodin. Prosím, abyste se vrátili na svá místa, a poprosím pana zpravodaje o informování, jestli opravdu byly všechny pozměňující návrhy hlasovány v pořádku.

Poslanec Pavel Čihák: Děkuji za slovo. (Stále hluk a nepřehledno v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, páni kolegové, ale pořad je to tu jak v židovské škole. Prosím, abyste se usadili na svá místa. Děkuji vám. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Čihák: Po poradě s legislativním odborem proběhlo vše podle pravidel a hlasování je v pořádku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jsem rád, že jsme upřesnili. Jsme tedy připraveni hlasovat o návrhu jako celku. Bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 173, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 214, přihlášeno 117 poslankyň a poslanců, pro 89, proti 10. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji za spolupráci i panu ministrovi.

Dalším bodem našeho jednání je

76.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 177/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zaujal místo pan ministr dopravy Antonín Prachař a zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Josef Pfléger. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 177/2.

Otevírám rozpravu k tomuto návrhu. Neeviduji žádnou přihlášku do rozpravy. Pakliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje nebo pana ministra. Není zájem.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby přišel k řečnickému pultíku a oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a vyjádřil se k nim. Prosím, pane zpravodaji. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Stanislav Pfléger: Dobrý den, pane předsedo, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, páni kolegové. Posloucháme návrh procedury. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Pfléger: Takže ještě jednou dobrý den, pane předsedo, dámy a pánové. Já bych vás velmi rád potěšil při pátku odpoledne s návrhem velmi jednoduchého hlasování na rozdíl od zákona o dětských skupinách a silničním provozu. K tomuto zákonu byly předloženy pozměňovací návrhy, které mají jenom legislativně technické úpravy, které nemají zásadní vliv na obsah zákona. Čili navrhuji hlasovat všechny pozměňovací návrhy společně a potom celý zákon jako celek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Je to poměrně jednoduchý návrh procedury, takže předpokládám, že o něm nemusíme dávat hlasovat. Má někdo námitku proti tomuto postupu? Nemá námitku, děkuji. Budeme tedy hlasovat nejprve o pozměňovacích návrzích a pak o zákonu jako celku.

Prosím pana zpravodaje o stanovisko k pozměňovacím návrhům. (Souhlas.) Prosím stanovisko pana ministra. (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacích návrzích k zákonu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 215, přihlášeno 116 poslankyň a poslanců, pro 105, proti žádný.

Konstatuji tedy, že bylo o všech pozměňovacích návrzích hlasováno, a přikročíme tedy k návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 177, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování o tomto zákonu a o tomto usnesení. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 216, přihlášeno 116 poslankyň a poslanců, pro 111, proti žádný.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovì.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, přeji pěkné odpoledne. Dámy a pánové, budeme pokračovat v projednávání dalšího bodu a je to

77.

**Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 41/ - třetí čtení**

Prosím tedy, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Fiedler a zpravodaj rozpočtového výboru a petičního výboru pan poslanec František Laudát. Obdrželi jste sněmovní tisk 41/5, který obsahuje návrh na zamítnutí a návrhy doprovodných usnesení.

Otevírám tedy rozpravu. V tento moment registruji tři řádné přihlášky. První byl přihlášen pan poslanec Tomio Okamura. (Dává přednost předkladateli.) Ano, děkuji, takže s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne ještě jednou, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já tedy v zastoupení kolegy Kádnera u našeho návrhu o spotřebitelského úvěru. Už jsme tady tento bod projednávali v prvním čtení, ve druhém čtení, ve výborech, bylo přerušeno projednávání. Znáte asi, jaká byla usnesení k tomuto přijata. Já víceméně pořád navrhuji, abychom se tímto zákonem zabývali.

Námi navrhované zastropování roční procentní sazby nákladů je omezením lichvy, která by mohla být poprvé jasně definována. Lichva a s ní spojené exekuce vyřazují značnou část obyvatel ČR z ekonomického života. To má přímý dopad na hospodářskou stagnaci naší země, což je ostatně čím dál více znát. Dnes není výjimkou, že si lidé půjčují za tisíc i deset tisíc roční procentní sazby nákladů. A pak se nemůžeme divit, že okamžitě končí v exekuci. Ony totiž tyhle půjčky s lichvářským úrokem a exekuce mají spolu velmi úzkou souvislost. Lichva je byznysem na lidské neštěstí a přiznám se, že když slyším některé zdejší protiargumenty, tak přemýšlím o těchto argumentech a morálním podnikatelském rozumu zastánců současné situace.

Já jsem už zde přednášel několikrát, když jsme to projednávali na výborech i ve druhém čtení, že v okolních zemích ČR je tato záležitost regulována. Země jako Rakousko, Francie, Německo a ostatní mají tuto věc v zákoně regulovanou. A já si proto myslím, že by bylo vhodné, aby byla regulována i z tohoto důvodu.

A mám k tomu ještě jeden jiný a pro mě poměrně podstatný důvod. Uvidíme, jak se k tomu postaví poslanci dotčených stran a zde přítomní. Přečtu vám jednu větu: "Smluvní strany se zavazují prosadit limit celkové výše úroků." Přečtu to ještě jednou: "Smluvní strany se zavazují prosadit limit celkové výše úroků." Já se vás ptám tady v plénu, jestli víte, odkud tato věta pochází. Nebudu vás dlouho napínat. Je to věta z bodu 9.5, strana 36 koaliční smlouvy mezi sociální demokracií, hnutím ANO a KDU-ČSL. Takže vy jste se, kolegové, ve vaší koaliční smlouvě zavázali k tomu, že budete regulovat maximální výši úroků, a nyní chcete tento zákon zamítnout? Já se domnívám, že to je trochu podvod na voličích, na těch, co vás volili. Stejně tak jako to udělala sociální demokracie s restitucemi. Takže teď je na vás, jak se postavíte k vaší koaliční smlouvě, jestli se k ní postavíte čelem, anebo máme brát vaši koaliční smlouvu jako cár papíru, kde se dá napsat cokoliv a pak se to nedodrží.

Já nebudu takto útočný vůči vám a využiji nabídky, kterou tady učinila paní poslankyně Kristýna Zelenková, že navrhla, abychom společně pracovali na tomto zákonu. A já tedy budu navrhopvat vzhledem k tomu, že vy to máte ve vaší koaliční smlouvě a nakonec přece jen byla vstřícnost alespoň od části poslanců minimálně hnutí ANO, a já doufám, že se přidají i poslanci sociální demokracie, abychom tento návrh zákona vrátili do druhého čtení, popracovali na něm a znovu tedy přistoupili k jeho projednání v Poslanecké sněmovně. Tato varianta, kterou navrhuji, totiž nebude znamenat další prodlevu v projednávání tohoto zákona, nebude znamenat další pokračování častokrát utrpení občanů postižených lichvou. A já vás vyzývám k tomu, abyste za prvé přijali tento můj návrh a za druhé poslance dotčených klubů, abyste respektovali vaši koaliční smlouvu a vaše sliby voličům. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než udělím další přednostní právo panu poslanci Laudátovi, tak jsem obdržel omluvenku, kterou přečtu. Z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec Nekl.

Nyní vás poprosím, pane zpravodaji, ujměte se slova.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Ne s přednostním právem, ale jako zpravodaj.

Prosím vás, dotyčný návrh prošel prvním čtením, byl přikázán rozpočtovému a petičnímu výboru. Rozpočtový výbor na svém zasedání 21. května přijal usnesení – nemá smysl tady říkat číslo, ve kterém za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně zamítnout tento návrh, a přijal zároveň dva body doprovodného usnesení, které – nechci zdržovat – nebudu číst. Budu ho číst před hlasováním.

Petiční výbor projednal taktéž 27. května tento návrh. Nedospěl k názoru, zda bude doporučovat zamítnutí, či nikoliv. Prostě nebylo přijato usnesení. A bylo přijato doprovodné usnesení napříč politickým spektrem, podobně jako v rozpočťáku, s tím, že první bod je víceméně totožný, to znamená konstatování, že lichva je vážným problémem. A přibýlo tam proti rozpočtovému výboru, že žádáme ministryni práce a sociálních věcí o předložení analýzy lichvářských praktik s důrazem na lokality s vysokým podílem občanů ze sociálně vyloučených skupin

Tudíž pokud se týká mě, tak já jsem ve druhém čtení dal návrh na zamítnutí, takže o tom budeme hlasovat. V případě, že bude přijat, pak bych tedy atypicky dal návrh na schválení doprovodných usnesení, i když to trochu skřípe, ale nedokážu si představit jiný postup. Samozřejmě úplně předtím, chápu, že pan předkladatel nebo zástupce předkladatele kolega Fiedler dal návrh na vrácení do druhého čtení.

Tolik tedy k situaci, v jakém stavu projednávání ten materiál je. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní jsou řádně přihlášení, první je pan poslanec Okamura a poté pan poslanec Votava. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, já vím, že je nás tady už trošičku málo, ale všichni se shodujeme – možná, že je to naopak příležitost, že tady jsou ti vytrvalí, které zajímá problematika občanů České republiky, přestože je pátek odpoledne – a já bych chtěl opravdu vás poprosit, protože ta problematika těch přemrštěných úroků a lichvy, všichni jsme se tady shodli, když to procházelo těmi třemi čteními, že všichni cítíme, že ten problém je, že existuje.

V této Sněmovně jsme už – teď mě nechtejte za slovo – osm měsíců, skoro rok. A skoro rok jsme zase ztratili tím, že tady hovoříme o problému. Já vidím analogii s těmi exekutory, které jsme tady také řešili v případě toho návrhu na tu teritorialitu a v okamžiku, že to zamítneme teď ve třetím čtení, tak už víme předem, že občané budou přibližně minimálně rok, a to ještě to vidím pozitivně, trpět, budou obětmi lichvářských praktik, znovu budou končit na různých dávkách, znovu budeme muset – společnost to velice zatěžuje tyto problémy a znovu si tady budeme říkat, jak jsou lichváři špatní a jak občané trpí.

Můj návrh je skutečně, pojďme – mě tedy velice inspiroval a nadchl mě přístup vás všech v případě teritoriality exekutorů a vůbec problematiky exekutorů jako takových, kdy jste našli odvahu, a já vám za to opravdu děkuji všem, že jsme to vrátili k dopracování, vašimi hlasy. Jak víte, tak pracovní skupina se sešla ve velmi silném složení tento týden, je tam lhůta do konce srpna, kdy už se má skutečně analýza k exekutorům být, a společně bychom my všichni vytvořili návrh, který by na podzim šel dopracovaný do Poslanecké sněmovny jako konsensus všech politických stran, a nezapadne to a ten problém exekutorů jde jasně dopředu a evidentně to vypadá, že to bude rychlejší, než kdyby návrh byl zamítnut a zase to šlo

všechno od začátku. Takže mně se to jako líbilo, že jsme tady skutečně zatáhli za jeden provaz a ten palčivý problém v případě exekutorů jsme takto společně začali řešit.

A teď zpátky ke spotřebitelskému úvěru. Já jsem si vytáhl jenom pár stanovisek, velice krátkých, nebudu tady protahovat, která hovoří o problematice lichvy. 22. 3. 2013 Českomoravská konfederace odborových svazů vlastně říká, že bude nutno přijmout potřebná opatření, která jednoznačně definují lichvu a zabrání finančním spekulantům parazitovat na svízelné finanční situaci zaměstnanců tím, že jim nabízí nepřiměřeně úročené půjčky, které vedou k nezvládnutelnému zadlužení domácností a často končí osobním bankrotem či exekucemi. Takže odboráři – tím se obracím především na levicové spektrum – odboráři vlastně říkají, že je to obrovský problém. Českomoravská konfederace odborových svazů, jednal jsem o tom tady s panem předsedou Středulou tento týden, má přes půl milionu členů, a oni chtějí, aby se to řešilo, a už vyzývají nás politiky k tomu, minimálně od 22. 3. 2013, já myslím, že déle, takže to se obracím směrem k vám nalevo.

Dále tady čtu koaliční smlouvu mezi ČSSD, hnutím ANO a KDU-ČSL, kterou jste zveřejnili 13. 1. 2014, takže se obracím zase i na hnutí ANO, kdy píšete, že nesmlouvavý boj proti všem formám korupce, závažné hospodářské kriminality, lichvě a neférovým exekucím a insolvencím je vaší prioritou.

Dále čtu – 14. 2. 2014 z programového prohlášení vlády, které následovalo po koaliční smlouvě, kde se v kapitole 2 v prioritách vlády píše, že vláda bude prosazovat nesmlouvavý boj proti všem formám korupce závažné hospodářské kriminality, lichvě, zneužívání exekucí a neférovým insolvencím. A navíc je tam ještě věta, že budete podporovat podporu zvýšení finanční gramotnosti občanů České republiky.

To znamená, v podstatě všechno nám to zapadá velice dobře. Úplně perfektně nám to zapadá.

To znamená, navíc bych chtěl jenom připomenout jednou větou to, co jsem tady říkal ve druhém čtení, že ve 13 zemích Evropské unie jsou úroky zastropované. Ve 13. Ano, už jsme si to probrali, nebo víme to všichni, určitě to ví i tady pan předseda Votava a další, že metody jsou různé, ale asi bychom mohli najít nějakou variantu.

Proto jsem vás chtěl poprosit všechny, já vím, že jste naladěni k tomu to třeba zamítnout, ale možná bychom to mohli přehodnotit. Slyšel jsem tady prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyni Zelenkovou, která říkala, že je na tom také ochotna pracovat za hnutí ANO. Hovořili jsme o tom. To znamená, nebylo by možné, protože přece víte, že když to jednou spadne pod stůl, tak zase se o tom tady budeme bavit dlouho, nebylo by možné, aby to byl návrh nás všech společný, vrátit to buď k přepracování, nebo do druhého čtení, jedna nebo druhá varianta, nás je v Úsvitu jenom čtrnáct, ale my navrhuje variantu vrátit to do druhého čtení a pracovat na tom, nebo možná i ta druhá k tomu dopracování, a nenechat to prostě spadnout pod stůl.

Já se s tím setkávám opravdu i v těch vyloučených lokalitách, které také navštěvuji, i mezi těmi nejchudšími občany. Je to opravdu katastrofa, jakým způsobem si ti lidé – ten problém je prostě velice, řekl bych, dramatický a celospolečenský.

A závěrem samozřejmě bych chtěl říci ještě jednu věc. V případě, že by ten návrh byl teď zamítnut, tak bych se rozhodně chtěl zeptat – a mluvil jsem o tom i s předsedou Českomoravské konfederace odborových svazů panem Středulou a ten mi přímo, jsme se na tom shodli, abych se tím pádem zeptal, co by tedy vláda udělala – a není to nic, že bych chtěl někoho tady teď popichovat, ptám se opravdu věcně, co se týče finanční gramotnosti, podpory finanční gramotnosti. Protože jestli to tady teď zamítneme, tak pojďme říci také to B, jestli tedy alokujeme nějaké prostředky na podporu finanční gramotnosti. A není to jenom o méně

gramotných nebo o těch méně vzdělaných, protože já sám s tím mám problémy, a to třeba jenom z důvodu, že mám hodně práce a ty dvě stránky drobných písmenek na druhé straně, na těch smlouvách, nejsem ani schopen přečíst, jak je to drobné písmo. Já bych na to potřeboval lupu a to nenosím brýle. To znamená, že člověk si naběhne, ani neví jak. Já sám bych uvítal zastropování úroků, protože je to skutečně náročné.

Proto jsem vás chtěl poprosit, už se nebudu opakovat, jestli bychom to nezamítali, protože na základě i těch exekutorů mám zkušenosti, že když se to nezamítne a udělá se pracovní skupina, všichni se na tom sejdeme, všichni dohromady podáme návrh společný, tak to bude rychlejší a lidem ulevíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde faktickou poznámku. Budete druhý, pane poslanče (k poslanci Kováčikovi), před vámi je pan poslanec Opálka. Dobře, tak on se vzdává ve váš prospěch. Máte dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já osobně tedy nebudu podporovat návrh na zamítnutí, ale o tom to teď není. Já bych chtěl poprosit, abychom se zamysleli nad situací, kdy tady ve Sněmovně – pravda, v pátek odpoledne – probíhá projednávání návrhů zákonů ve třetím čtení, čili hlasuje se o tom, jak budou zákony vypadat předtím, než je pošleme do Senátu, a nevidím tady žádného člena vlády, a to ani pověřeného ani nepověřeného, jak bývalo dříve zvykem se vymlouvat jeden na druhého, že pověření má ten či onen.

Upřímně říkám, že nevím, jak si s tou situací poradit. Chce se mi navrhnout přerušení projednávání tohoto bodu nebo přerušení schůze, dokud se nedostaví nějaký zástupce vlády, nejlépe pověřený zástupce vlády. Takže si v této chvíli беру přestávku na pět minut. Děkuji. Tedy žádám o přestávku na pět minut.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, já vaši žádosti vyhovím. Přerušuji jednání na pět minut, s tím, že se samozřejmě pokusíme zajistit nápravu. Jednání bude pokračovat v 15.55 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 15.50 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.55 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, zazvoním a přivolám z předsálí zbývající poslankyně a poslance, protože přestávka, kterou jsme si vzali, již uplynula. Máme zde již přítomné i členy vlády.

Jako dalšího přihlášeného s faktickou poznámkou zde mám pana poslance Opálku. Vás ostatní poprosím, abyste se, kolegové a kolegyně, ztišili, zároveň prosím, aby pan návrhovač a zpravodaj zaujali místo u stolku zpravodajů, abychom mohli pokračovat v projednávání daného bodu. Děkuji vám.

A nyní poprosím pana poslance o jeho faktickou poznámku.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. V rámci faktické poznámky se chci zmínit o tom, že pan předseda Okamura tady hřímal o malém počtu členů. Musím konstatovat, ať se pak podívá na hlasovací listinu, kolik z těch, kteří návrh zákona předkládají, tu bude dnes hlasovat, protože v našem klubu toto procento je daleko vyšší než v jejích.

A druhá poznámka je praktická. Víte, finanční gramotnost je samozřejmě důležitá a zavádí se i na školách, a dokonce jsme za ni utratili nemálo finančních prostředků z Evropského sociálního fondu. Ale mentálně nemalá část společnosti, odhaduje se na 20 až 30 %, i po nějakých školeních na to prostě nemá. Pokud zákonem nestanovíme nějaké hranice, tak někteří lidé i v budoucnu, i kdyby prošli nějakým školením, za které utratíme nemálo peněz, a některé firmy možná budou rády, že budou moci školit, si stejně nepomohou. Já se také přikláním k tomu, aby stát ochránil i tyto lidi, kteří, žel, mentálně na to opravdu nemají. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. A nyní již eviduji řádně přihlášeného pana poslance Václava Votavu. Máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já budu hlasovat pro zamítnutí, tak jako jsem hlasoval na rozpočtovém výboru, a předpokládám, že tak bude hlasovat i sociální demokracie, tak jako členové rozpočtového výboru za sociální demokracii hlasovali i na rozpočtovém výboru.

My jsme nehlasovali pro zamítnutí, resp. jsme nenavrhovali zamítnutí v prvním čtení, a uvítali jsme, a musím říci, že chci dokonce i poděkovat Úsvitu, že přišel s touto iniciativou, byť já s ní ve finále nesouhlasím. Ale otevřeli jste téma, které určitě je třeba řešit, to nikdo nepopírá. I tímto vám tedy za toto otevření poděkovat mohu. Proběhl tady seminář, už jsem o něm několikrát mluvil, velice podnětný seminář. Myslím, že ten otevřel oči také mnohým, i v pohledu, jak tuto problematiku řešit.

Na rozpočtovém výboru, byť jsme tedy navrhli, aby plénium zamítlo tuto materii, jsme přijali určité doprovodné usnesení. Toto usnesení já určitě podpořím, věřím, že ho také podpoří většina členů klubu sociální demokracie.

Chci říci, že tím, že budeme pro zamítnutí, v žádném případě nevzdáváme boj s lichvou, to vůbec ne. Naopak si myslím, že je třeba s těmito praktikami bojovat. Ale – a teď se obracím na přátele z Úsvitu. Přátelé, ale opravdu tím způsobem, který vy jste navrhli přes RPSN, tak jak jste je nastavili, to opravdu neřeší. A přesvědčil jsem se – a opět zde zmíním seminář – při různých výpočtech, že při některých částkách pro určitá období splatnosti půjčky dokonce vycházejí RPSN daleko více přes 100 %, někdy i 1000 %. A není to lichvářská půjčka. V tom případě by se vůbec nedaly aplikovat některé typy půjček. A neříkám to jenom já, nebo nepřesvědčil jsem se jenom já, přesvědčili se o tom i poslanci, kteří tam byli. Museli jste se přesvědčit i vy, že tomu tak je.

Znovu tedy opakuji: Chceme bojovat s lichvou, chceme bojovat s nebankovními poskytovateli, těmi, kteří opravdu provádějí takové ty predátorské nájezdy na lidi, zneužívají jejich postavení, zneužívají jejich situace, a chceme bojovat s lichvou. Ale v tomto případě opravdu, tak jak vy to máte nastaveno, s tím já souhlasit nemohu a ani sociální demokracie.

Jsme připraveni se samozřejmě zúčastnit třeba i nějaké skupiny, která bude pracovat nebo bude nápomocna Ministerstvu financí, protože je třeba, aby to byl opravdu vládní návrh. A já jsem tady už zmínil, že podporujeme to doprovodné usnesení, které žádá vládu, aby připravila vládní návrh, aby v něm promítla licencování nebankovních poskytovatelů a tvrdý dohled nad nimi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále eviduje dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Okamura a po něm je pan poslanec Klačka. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já děkuji za věčný tón mého předřečníka. Ale skutečně chci jenom velice věčně na to reagovat.

Za prvé nerozumím, proč výbor přijímá usnesení, kde vyzývá vládu, aby řešila lichvu, když jsem tady před chvílí citoval koaliční smlouvu z 13. 1. 2014, kde je naopak napsáno, že to je přímo priorita vlády. Za druhé jsem citoval prohlášení vlády ze 14. 2. 2014, kde je také napsáno, že nesmlouvavý boj proti lichvě a různým neférovým praktikám je v programu vlády. Takže jakoby trochu jsem nepochopil jenom tu logiku věci, proč se tedy vyzývá k něčemu, k čemuž už vláda před pěti měsíci sama sebe vyzývá, a v podstatě my jako opozice víceméně tedy spíš čekáme na to, kdy vláda to prohlášení, které tady máme ze 13. 1., to znamená tedy před půl rokem, se bude naplňovat. Tedy snad to nebude fungovat tak, a říkám to klidným tónem, že po půl roce se tady budeme znovu vyzývat, že koaliční poslanci tady začnou vyzývat vlastně koaliční vládu k tomu, aby plnila něco, co před půl rokem se jakoby zavázala.

Proto já jsem vás chtěl znova poprosit o to, protože zamítnutí tohoto návrhu znamená vlastně na dlouhou dobu konec řešení přemrštěných úroků a lichvářských praktik. Protože já už to tady znám, ten problém s lichvou se tady netáhne jen toto volební období. Tady řešíme problém, který je tady dlouhá léta. Tuším, že je to jeden z mnoha problémů, kvůli kterému šlo do politiky určitě i hnutí ANO – vypořádat se s těmito praktikami. A znova říkám, nebo i ostatní, určitě jsou tady, kteří to chtějí řešit. Proto já znova říkám, ještě k tomu semináři, prosím vás –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, váš čas. Vzal jste si faktickou poznámku. Omlouvám se.

Poslanec Tomio Okamura: Tak já se přihlásím ještě jednou. Tady se hlásím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Dále pan poslanec Klaška. Také s faktickou poznámkou.

Poslanec Jaroslav Klaška: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já už jsem se k tomuto tématu zde vyjadřoval dvakrát – jak v prvním, tak ve druhém čtení. Poděkoval jsem a znovu chci poděkovat Úsvitu, stejně jak to řekl pan předseda rozpočtového výboru, že zvedli toto téma.

Bohužel ten návrh problém lichvy neřeší. Této záležitosti jsem se věnoval, zúčastnil jsem se toho semináře. Všichni zhruba víme, kde ten problém je. Bohužel vámi nastavené parametry rozdělení spotřebitelského úvěru do 15 tisíc, nad 15 tisíc, omezení RPSN atd. ten problém neřeší, nehledě na to, že soudní praxe a soudní judikáty už jakýmsi způsobem se k zastropování, který k RPSN vyjádřily, když řekly, že úvěry s RPSN nad 44,1 % jsou nepřiměřeným obohacením atd.

Takže já bych také chtěl vyzvat k nějakému konsensu v tom, aby skutečně vládní návrh s celým legislativním kolečkem učinil kvalitní návrh, aby měl šanci na to, abychom dokázali tento segment přísněji regulovat, aby došlo k větší regulaci věřitelů, poskytovatelů, k jejich registraci, k jejich nějaké odborné erudici a podobně. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. S faktickou je dále přihlášen pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji. Já se omlouvám, že jsem si tam nepočítal dvě minuty, to jsem tedy nechtěl chodit na mikrofon dvakrát. Abych neztrácel čas, velice krátce.

Nám se jednalo o to, my jsme vyšli z jednoho z modelů té lombardní sazby v jedné z těch třinácti zemí západní Evropy, tuším, že to byla Belgie. V druhém čtení náš návrh nebylo dogma. Stačilo naroubovat jakýkoliv jiný návrh a myslím jsem, že se na tom v druhém čtení shodneme. My na něm nelpíme. Pojďme tam dát jakýkoliv funkční návrh, do toho vložit. Jeden z těch ze třinácti zemí EU, kde to funguje.

K tomu semináři. Mě tedy překvapilo, a tady pan poslanec to zmínil, že bankovní unie, tato lobbistická organizace, vidí řešení v registraci či nějakých licencích těch subjektů, co půjčují peníze. No tak to jsme se dostali jinam. Oni to zneužili k omezení konkurence, místo abychom řešili zastropování úroků. Tak to mě tedy velice nemile překvapilo. A dokonce potom za mnou někteří účastníci semináře chodili a říkali mi to jako důvod. A já jsem říkal, no tak to tedy se to opravdu dostalo jiným směrem a to si snad bankovní asociace tady z nás dělá legraci.

A poslední věc k těm soudům. Vážený pane kolego, to je přece ten problém, že oběti lichvářských úroků nemají ani gramotnost ani peníze na to si zaplatit advokáty a soudit se. Proto přeci v těchto zemích a v mnoha civilizovaných zemích se to zastropovává zákonem už předem, protože často těmi oběťmi jsou ti nejchudší a ti nemajetní a je potřeba je bránit předem. Protože ne každý se narodil inteligentní, solventní, bohatý a chytrý. A ta společnost, republika, se skládá ze zemí jak bohatých, tak chudších, a stát je tady od toho, aby lidi chránil, aby je nenechal prostě vyhodit na dlažbu a aby se o ně v těch krizových situacích postaral, protože ne všichni jsou bohatí.

Takže to jsem chtěl jenom říci. A znova vás prosím, vraťme to buď k dopracování, nebo do druhého čtení. A pojďme, ať to urychlíme, myslím řešení toho problému, pro ty občany, ať už nejsou oběťmi, na tom pracovat společně dál, protože zamítnutí bude zase na dlouho.

A já jsem to viděl u té pracovní komise, u těch exekutorů. Náměstek Pelikán řekl, že nemá lidi na to udělat analýzu ani problém exekutorů a chtěl na to čas až do října nebo do listopadu. (Upozornění na čas.) Náš poslanec Marek Černocho řekl, že to má být do srpna. Bylo to do srpna. Takže to ministerstvo nemá ani lidi na to dělat tu analýzu, prosím vás. My jsme to slyšeli a slyšeli to teď i na té schůzce. Takže děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Takže prosím další faktickou poznámku pana poslance Klašky. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, ten problém to fakt neřeší. Já jsem to tady nechtěl zmiňovat. Oni prostě to RPSN obejdou, když to zastropujete. V těch smlouvách je problém. Tam je potřeba se na to podívat. Prostě ti věřitelé to obejdou. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku zde mám od pana poslance Holíka. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Dobré, krásné páteční odpoledne. Přátelé, sedíme tady všichni ve Sněmovně. Hádejte, na koho bývá nejvíc vtipů. No je to na nás. A víte proč? My našim voličům dáváme příčinu. Já bych vás chtěl vyzvat, udělejme jednou opak. Zkusme se

tady nehádat, nedávat příčinu, ať si z nás dělají prču. (Šum v sále.) A zkusme spolupracovat. Hlasovat sami za ty lidi, kteří nás zvolili. Podali jsme nějaký návrh. (V sále je neklid.)

Haló, můžete tam být vlevo trochu ticho?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, oslovujte jiné poslance mým prostřednictvím, buďte tak laskav.

Poslanec Jaroslav Holík: Omlouvám se, prostřednictvím pana předsedajícího. (Někteří poslanci v levé části sálu tiší kolegy.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pokračujte.

Poslanec Jaroslav Holík: Udělejme teď jednu věc. Podali jsme návrh. On nebyl zcela dokonalý. Ale zaznělo tady při druhém čtení, že jsme schopni se spojit a tento návrh dopracovat. Tak do toho pojďme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji zde řádně přihlášeného pana poslance Fiedlera. Děkuji vám, kolegyně a kolegové, za ztišení, že se navzájem posloucháme. Děkuji vám.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne ještě jednou. Já bych chtěl zareagovat na to, co tady zaznělo, a především na to, že vnímáme vstřícnost od ostatních poslanců, od ostatních poslaneckých klubů, že tento problém vnímají a že mají zájem jej řešit. Já si přesto pořád myslím, že to, co tady říkal pan kolega poslanec Votava, ano, já s tím souhlasím a my to budeme podporovat, doprovodné usnesení o tom, aby se tím začala zabývat vláda, aby se začal řešit bankovní registr. S tím samozřejmě souhlasím. Tento problém v podstatě vyplynul ze semináře. Jenže ono to, co říkal náš předseda Tomio Okamura, omezení konkurence, to znamená omezení počtu subjektů, které na trhu budou figurovat, velmi často omezuje konkurenci a v praxi všichni víte, že to vede ke zvyšování cen, respektive povede ke zdražování tohoto produktu. Ta příležitost pro poskytovatele já se obávám, že bude neodolatelná.

To, co tady říkal, myslím, že to byl kolega poslanec Klaška, že to neřeší. My vycházíme z toho, že RPSN neřeší tento problém. Vnímáme věci, které zazněly v diskusi na semináři, a proto sami říkáme – pojďme ten návrh zákona dopracovat. Sazby, které jsou stanoveny, pokud jsou pouze dvě, nechme se inspirovat belgickým modelem, kde jich je tuším osm nebo deset, což neříkám, že jich tam musí být osm nebo deset. Zvolme tedy další omezení tak, aby to lépe odráželo situaci na bankovním trhu, aby to neomezovalo krátkodobě a mikroúvěry, jak zaznělo ve výtkách. Já si myslím, že problém je velmi snadno řešitelný.

Znovu si vám dovoluji připomenout, že když to máte v koaliční smlouvě, tak bychom se měli vážně zamyslet. A já říkám, neztrácejme čas. Lidé trpí, trpí už dlouhou dobu. Pojďme jim pomoci. Je to v souvislosti s exekucemi, vysoké úroky, lichvářská půjčka je první krok k exekucím, je to prostě cesta do dluhové pasti. A tady máme možnost dát všichni hlavy dohromady. Já vás k tomu vyzývám. Sedněme, dopracujme koeficienty omezení, aby vyhovovaly tomu, co zaznělo, výtky, připomínky. Já si myslím, že to je jednoduché. A současně budu podporovat to, aby vláda začala řešit ve spolupráci s Ministerstvem financí nebo Českou národní bankou registr poskytovatelů úvěrů tak, abychom přispěli k tomu, že tento problém bude uveden do pořádku.

Vyzývám vás, prosím vás, abychom tedy vrátili tento návrh do druhého čtení a společně na něm popracovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. V tento moment neeviduji ani přihlášení do řádné rozpravy nebo s faktickou poznámkou. Je-li tomu tak a pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele nebo zpravodaje, zda si vezmou závěrečné slovo. Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, jenom než vás potom provedu procedurou hlasování. To byl spor, se kterým už jsem měl problém hned při prvním čtení. Tohle zrovna není návrh zákona, který bychom tady měli lepit my a vyrábět samodomo. Tam to zasahuje do několika citlivých oblastí a od toho máme vládu, od toho máme rozsáhlé ministerské aparáty. Přece poslanci nejsou od toho, aby vyráběli zákony nebo zásadní novely. To je něco špatně. Pokus projednat to nějak ve výborech byl učiněn. Pozměňovací návrhy nakonec žádné načteny nebyly. Je to od května, bez řádných analýz, a tak dál a tak dál. Nikomu přece nic nebrání v tom, aby se domluvil s příslušnými resortními ministry, šel za těmi, kteří budou zpracovávat problematiku, a spolupracoval s nimi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se pana navrhovatele, zda si vezme závěrečné slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Já jen velmi stručně. Nebudu se znovu opakovat. Prosím, zvažte to, zda chcete respektovat a dodržovat vaši koaliční smlouvu a zda společně, opravdu vyzývám společně, uděláme něco pro lidi, kteří trpí finanční pastí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní poprosím zpravodaje rozpočtového výboru, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Nejdříve bychom hlasovali o návrhu na vrácení do druhého čtení. V případě, a tam můžeme hlasovat i potom, budou hlasovány samostatné návrhy Poslanecké sněmovny, jednak rozpočtový výbor – prosím, poslouchajte, nemůžu tomu říct, omlouvám se panu Koníčkovi, že doprovodné usnesení, pokud by byl zákon zamítnut, tak to není doprovodné, je to samostatné usnesení Sněmovny k problematice:

"Poslanecká sněmovna vyslovuje názor, že predátorské a lichevní praktiky na trhu nebankovních poskytovatelů úvěrů jsou velmi závažným negativním společensko-ekonomickým jevem, který ohrožuje řadu občanů.

Za druhé: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby zpracovala a předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky návrh zákonné úpravy, která by podstatně zpřísnila podmínky pro vstup do podnikání v oblasti poskytování úvěrů (nejen spotřebitelských) nebankovními poskytovateli a zavedla nad jejich činností účinný dohled."

Pokud se týká petičního výboru, tak ten v podstatě první bod má totožný a je v něm obsaženo vše, snad s výjimkou termínu, ale tam bych neúkoloval vládu kdy. Je to na vašem zvážení, nicméně první bod, nebudu ho číst, je víceméně totožný.

K tomu navíc je, a to by bylo když tak samostatné, třetí bod, hlasování o usnesení Sněmovny ve věci, tedy: "3. Poslanecká sněmovna žádá ministryni práce a sociálních věcí

o předložení analýzy lichvářských praktik s důrazem na lokality s vysokým podílem občanů ze sociálně vyloučených skupin." To by byl druhý bod k hlasování, kde bych tedy doporučoval, aby se hlasoval rozpočtový výbor en bloc, směrem k MPSV samostatně jako třetí hlasování a čtvrté hlasování by byl návrh na zamítnutí předloženého zákona.

Takže tolik zatím k proceduře.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já vás ještě na chvíli přeruším, protože se hlásí s přednostním právem pan poslanec Kováčik, takže mu dám slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já se moc omlouvám, ale pokud bude návrh vrácen do druhého čtení nebo dopracování nebo jakkoliv, není k čemu přijímat jakékoliv usnesení. Pokud bude návrh zamítnut, není k čemu přijímat jakékoliv doprovodné usnesení, v prvním i druhém případě, a chceme-li přijmout jakékoliv jiné usnesení než doprovodné, musíme si k tomu schválit, že tady zařadíme příslušný bod do programu schůze Poslanecké sněmovny. Jinak o těchto návrzích hlasovat nemůžeme, čili jsou tyto návrhy jinak nehlasovatelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Znamená to, že nedáváte protinávrh na průběh hlasování? Dobře. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec František Laudát: Já se domnívám, že minimálně bod třetí, žádost na ministryni práce a sociálních věcí, je hlasovatelná, i kdyby to bylo vráceno do druhého čtení. Já jsem se opravil a řekl jsem, že to nebudou doprovodná usnesení, ale samostatná. Já se domnívám, že Sněmovna může přijmout jakékoliv samostatné usnesení. Prosím legislativu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jak mám informace, tak doprovodné usnesení, o každém z nich se musí nechávat hlasovat samostatně. S přednostním právem ještě pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Ještě jednou. Pokud chceme přijmout samostatné, nikoliv doprovodné usnesení, musíme se jako Poslanecká sněmovna prvně rozhodnout hlasováním. Někdo musí dát návrh na zařazení nového bodu s názvem onoho usnesení, a teprve potom se takové usnesení, bude-li tento bod zařazen, dá projednat a případně schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak jak my máme vysvětlení od legislativy, tak už se to v minulosti dělo, to znamená, v případě, že se přijme hlavní usnesení, může k tomu Sněmovna bez toho, že by schválila nový bod, přijmout doprovodná usnesení. (Nesouhlas z lavic KSČM.) Tak ještě jednou s přednostním právem.

Poslanec Pavel Kováčik: Samozřejmě máte právu a legislativa taky, pane místopředsedo. V případě, že je přijato usnesení Poslanecké sněmovny nebo přijat zákon, tak lze přijmout doprovodné usnesení. Ale je to doprovodné usnesení vždycky k něčemu přijatému. Nikoliv k něčemu, co nebylo přijato. V tom případě je to pouze usnesení a v tom případě ale musí být zařazen nový bod a takové usnesení projednávat v rámci tohoto bodu. Čili doprovodné usnesení lze, pokud přijmeme návrh zákona, usnesení k tomu návrhu zákona. Pokud zamítneme nebo vrátíme, není k čemu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, v tento moment se budu držet výkladu legislativy a ta tvrdí, že to lze. I v případě zamítnutí lze přijmout doprovodné usnesení. To znamená, my musíme přijmout nejdříve samostatné usnesení a k tomu musíme přijmout doprovodné usnesení.

V tento moment vzhledem k tomu, že už je uzavřena rozprava, mohou vystupovat pouze lidé s přednostním právem. A já bych poprosil pana zpravodaje, aby nás v tento moment provedl hlasováním.

Poslanec František Laudát: Takže prosím, první by byl návrh na vrácení do druhého čtení. Stanovisko negativní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Chci se zeptat pana navrhovatele, jaké má stanovisko. (Poslanec Fiedler: Souhlasné stanovisko.)

Takže já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 217. Přítomno je 116 poslanců, pro tento návrh bylo 17, proti 55. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec František Laudát: Další by bylo usnesení Sněmovny: "Poslanecká sněmovna za prvé vyslovuje názor, že predátorské a lichevní praktiky na trhu nebankovních poskytovatelů úvěrů jsou velmi závažným negativním společensko-ekonomickým jevem, který ohrožuje řadu bank. Za druhé, žádá vládu, aby zpracovala a předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky návrh zákonné úpravy, která by podstatně zpřísnila podmínky pro vstup do podnikání v oblasti poskytování úvěrů nejen spotřebitelských nebankovními poskytovateli a zavedla nad jejich činností účinný dohled." Moje stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan navrhovatel. (Kladné.) Děkuji. Mám zde žádost o odhlášení, to znamená odhlásím vás a požádám o opětovné přihlášení do systému. Takže přihlaste se, kolegyně a kolegové, ať můžeme hlasovat.

Poslanec František Laudát: Ještě, prosím, omlouvám se, ještě přečtu jednou pro jistotu ten první bod. Byl jsem upozorněn, že jsem se přeřekl. "Za prvé, Poslanecká sněmovna vyslovuje názor, že predátorské a lichevní praktiky na trhu nebankovních poskytovatelů úvěrů jsou velmi závažným negativním společensko ekonomickým jevem, který ohrožuje řadu občanů." Moc se omlouvám za to přeřeknutí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Takže byl přednesen návrh na usnesení a já o něm dávám hlasovat a táži se, kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Případně kdo je proti? Jedná se o hlasování číslo 218, které v tento moment končím.

Přítomno je 112 poslanců, pro tento návrh jich bylo 103, proti jeden. Tento návrh usnesení byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec František Laudát: Další by bylo usnesení: "Poslanecká sněmovna za třetí žádá ministryni práce a sociálních věcí o předložení analýzy lichvářských praktik s důrazem na lokality s vysokým podílem občanů ze sociálně vyloučených skupin." Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde jednu žádost s přednostním právem ještě předtím, než dáme hlasovat? Dobře.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, já souhlasím s usnesením, ale navrhuji doplnit tam termín. A termín do tří měsíců.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Poprosím vás, jestli byste zopakoval svůj požadavek.

Poslanec Tomio Okamura: Chtěl jsem navrhnout, protože vzhledem k tomu, že když se tento týden sešla pracovní skupina k exekutorům, tak náměstek Pelikán řekl na žádost o vypracování analýzy problému exekutorů, že to stihnou nejdříve do listopadu, protože nejsou na Ministerstvu spravedlnosti lidi. Cituji. A na žádost našeho poslance Marka Černocha, který komisi předsedá, pracovní skupině, a po odsouhlasení, bylo tedy odsouhlaseno, že to bude do srpna. Takže já říkám, že jestli vyzýváme v tomto případě ministryni práce a sociálních věcí, ale v tom předešlém usnesení Ministerstvo spravedlnosti, že mají předložit analýzu, a už teď slyšíme, že nemají lidi a že to bude trvat několik měsíců, tak já se ptám jak dlouho.

Já bych to rád vyřešil, ten problém, vážení. Já bych chtěl tu analýzu mít brzo, abychom lidem pomohli. Proto apeluji, nebo... Já teď neznám proceduru, omlouvám se. Mně se jedná o ty lidi, takže snad se mi nikdo nebude smát, že neznám teď proceduru, protože bych chtěl, abychom skoncovali s lichvářskými praktikami. Proto bych chtěl, aby byly termíny v tom usnesení dokdy, abychom se dočkali a těm lidem konečně pomohli. Protože na základě mých informací nejsou prý lidi, proto bych rád toto zatermínoval, abychom měli jasné datum, dokdy ty analýzy budou a kdy bude ten vládní návrh, prosím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde dvě přednostní práva. Tak první je pan poslanec Kováčik, potom paní ministryně Válková a pak pan místopředseda Gazdík. Máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jsme ve třetím čtení, dost už dnes v pátek odpoledne v 16.26 hodin znásilňujeme zákon, tedy jednací řád. Pokud by se mělo hlasovat i o tom návrhu, se kterým věcně souhlasím, pana kolegy Okamury, tak by to bylo další porušení jednacího řádu. Leda že by někdo z přítomných ministrů vstal a znovu otevřel rozpravu. A potom takový návrh lze učinit, jedině. Já bych poprosil, fakt dodržujme proceduru, držme se zákona, platí pro nás zejména jednací řád, aby v tom nebyl, jak se to řekne slušně česky, nadále potom chaos. Děkuji.

V opačném případě budu nucen pro zklidnění vzít, zbývá mi ještě hodina a 55 minut přestávky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Takže v tento moment poprosím, protože mám přihlášené dva s přednostním právem, je to paní ministryně a pan místopředseda Sněmovny Gazdík, kdo z nich vystoupí s přednostním právem. Takže s přednostním právem vystupuje pan místopředseda Sněmovny Gazdík.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Milé kolegyně, milí kolegové, já bych chtěl upozornit na dva fakty. První fakt je, že my nemůžeme vyzývat konkrétní ministryni, ale vládu. Prosím, aby bylo to usnesení v tomto směru změněno tak, abychom neznásilňovali jednací řád Sněmovny.

A druhá věc. Mě strašně dojímá starost pana poslance Okamury o ty nejchudší, o to, aby to bylo co nejdřív. Já s ním v tomto plně souhlasím, ale myslím si, že úplně nejlepší cestou, pane poslance Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího, bude, když příště předložíte zákon, který nebudeme muset desetkrát opakovat. My už jsme tady při prvním čtení a vy jste slibovali, že ho opravíte. Ted' jsme ve třetím čtení a znovu ten zákon není dopravený a není na to, aby byl schválen. Způsobil by značné potíže. Takže prosím, abyste předkládali zákony, které tato Sněmovna nebude muset desetkrát opakovat, a pak se tak nejvíc zastanete těch nejchudších. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S přednostním právem pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, já se tu nebudu samozřejmě nějak zlobit, ale jenom bych chtěl říci, jak jsem říkal, a říkal jsem to tady už v druhém čtení, že ve 13 zemích EU je zastropováno a v každé jinak. Já ten materiál mám, vy ho máte z Parlamentního institutu také. To znamená, to, že se tady věčně neshodneme na tom modelu, tak to jsem po prvním čtení čekal. Ale čekal jsem, že po několika měsících tak neskutečně palčivý problém, který pálí minimálně statisíce občanů České republiky, že v těch výběrech a po semináři nějaký konsensus najdeme.

To znamená, není to o tom ted'... Vy jste říkal – schválně návrh. Tak my máme 14 poslanců z 200 a jsme závislí na ostatních poslancích. To znamená, proto vás prosíme a žádáme o to, abychom to buď zamítli s tím, že jako u exekutorů uděláme pracovní skupinu, dohodneme se tady a společně se na to sejdeme, ale my navrhujeme druhé čtení. A vezmeme jeden z těch západních modelů a naroubujeme ho na tu situaci v České republice. A znovu tady vyzývám k té lhůtě tří měsíců, s přihlédnutím k prázdninám – takže třeba do konce října, abychom to tady měli určitě v nějaké lhůtě na stole. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde...

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, já bych vás chtěl upozornit na znění § 95 odst. 3, který říká: Na závěr třetího čtení Sněmovna nejdříve hlasuje o návrzích na zamítnutí návrhu zákona vznesených ve druhém čtení, poté o pozměňovacích, popř. jiných návrzích k návrhu zákona. Poté se Sněmovna usnese, zda s návrhem zákona vyslovuje souhlas.

My už jsme porušili tento odstavec tím, že jste nechal hlasovat o usnesení před hlasováním o návrhu zákona.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: No, já to upřesním tím, že se jedná o to, že byl návrh na způsob hlasování. Ten nebyl nikým rozporován. To znamená, nebyla vznesena námitka proti způsobu hlasování. Tudíž jsem považoval tento způsob a provedení hlasování za schválené. Kdyby tato námitka samozřejmě byla vznesena, dal bych o ní hlasovat. Z toho důvodu budeme pokračovat tak, jak je schválený navržený způsob hlasování. Pouze se vás táži, pane zpravodaji, zda návrh usnesení upravíte tak, jak bylo řečeno, že ukládáme vládě.

Poslanec František Laudát: Ano. Rozpravu nikdo neotevřel, takže pouze formálně. Třetí bod usnesení bude znít: "Poslanecká sněmovna žádá vládu o předložení analýzy lichvářských praktik s důrazem na lokality s vysokým podílem občanů ze sociálně vyloučených skupin."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Můžeme přistoupit k hlasování. (Zpravodaj: Stanovisko kladné.) Pan předkladatel? (Kladné.) Děkuji.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti? Je to hlasování 219, které končím.

Přítomno je 112 poslanců, pro jich bylo 87, proti 13. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Posledním hlasováním by byl návrh na zamítnutí zákona, který jsem předložil ve druhém čtení já. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano. Pan předkladatel? (Neutrální.) Tedy záporné.

Dávám hlasovat o zamítnutí dané normy. Kdo je pro zamítnutí, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování 220, přítomných je 112 poslanců, pro jich bylo 65, proti 34. Konstatuji, že s návrhem zákona nebyl vysloven souhlas a zákon byl zamítnut.

Děkuji jak panu navrhovateli, tak panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu. S přednostním právem pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, já bych se vás rád optal, na základě čeho... Odvozují tedy platnost usnesení, která jsme tady před chvílkou přijali. Byli-li návrh zákona zamítnut, nebylo k čemu ta usnesení vůbec přijímat, nebyl příslušný bod zařazen, na základě kterého bychom věc projednávali a přijali následně ona usnesení... Čili podle mého hlubokého vědomí a přesvědčení jsme tady ztratili jenom zbytečně čas tím, že jsme o těch usneseních tady vůbec hovořili. Jednací řád byl porušen už v tom, jak načetl pan kolega Koníček. Mimochodem, byl porušen i tím, že jste mu dal slovo. A jenom proto, že je pátek odpoledne, poměrně pozdní hodina, mi brání v tom vznést námitku proti vašemu postupu. Chci vás poprosit jménem všech ostatních kolegů a kolegů alespoň z klubu KSČM, abyste skutečně příště jednacímu řádu při řízení věnoval větší pozornost. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM a několika poslanců napříč sálem.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za upozornění. Takže se táži pouze, zda námitka nebyla vznesena. Ne. Pan poslanec Laudát taky nevznáší námitku. Dobře.

Budeme pokračovat v projednávání dalšího bodu. Je to

81.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 117/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně spravedlnosti Helena Válková (už je u řečnického pultu) a zpravodajka ústavněprávního výboru poslankyně Marie Benešová. Poprosím paní ministryni, aby se ujala slova.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane předsedající, a omlouvám se, že jsem byla tak rychlá.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jde o třetí čtení. Předlohu zákona znáte. Jde o poměrně jednoduchou novelu. Má být nově stanovena délka funkčního období předsedů kolegií Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, a to na dobu pěti let. Návrh vychází z toho, že většina ostatních funkcionářů soudů, tedy předsedové a místopředsedové soudů, již délku funkčního období stanovenou mají. Předseda a místopředseda Nejvyššího soudu a předseda a místopředseda Nejvyššího správního soudu jsou jmenováni na dobu deseti let, předsedové a místopředsedové vrchních, krajských a okresních soudů na dobu sedmi let, takže ta navrhovaná úprava zavádí korespondujícím způsobem délku funkčních období předsedů kolegií Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu na dobu pěti let. Uplynutí funkčního období bude důvodem zániku funkce předsedy kolegia příslušného soudu.

Proč taková úprava? Už minule jsme zdůrazňovali, že by měla přispět k personální obnově těchto funkcí, k tomu, aby do uvedených funkcí byly vybírány optimální osoby, které splňují jak odborná, tak morální kritéria. Doporučuji tedy, aby Poslanecká sněmovna s předloženým návrhem ve třetím čtení vyslovila souhlas, a jenom podotýkám, že určitě zpravodajka ústavněprávního výboru zde k tomu řekne více.

Byl uplatněn pozměňovací návrh, kterým se navrhuje zvýšit náležitosti soudců Ústavního soudu, tedy plat a náhrady výdajů, a navázat je na platovou základnu platnou pro soudce. A za druhé, upravit funkční období předsedy Nejvyššího soudu, tedy ukončit ho dnem, kterým končí funkční období předsedy Nejvyššího správního soudu, tedy za deset let ode dne účinnosti zákona číslo 314/2008 Sb. Za resort, který garantuje, v jehož gesci je tento návrh zákona, vyslovuji s tímto pozměňovacím návrhem svůj plný souhlas a budu jej podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní zpravodajka.

Poslankyně Marie Benešová: Dobré odpoledne, pane předsedající, dámy a pánové. Paní ministryně tady v podstatě řekla vše podstatné. Jedná se o jednoduchou novelu, která je bezproblémová a navazuje na funkční období, která jsou předepsána, pokud jde o příslušníky vedení obecných soudů.

Jsou tam dva pozměňovací návrhy jako jeden celek. Je to obsaženo v usnesení ústavněprávního výboru č. 31 ze 7. schůze konané 9. dubna 2014. Jedná se o tisk 117/1. I tyto návrhy prošly bez problémů ústavněprávním výborem a byl s nimi vysloven souhlas. Já se připojuji rovněž tedy k tomu a plěduji pro to, aby tento vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, byl schválen a aby byly schváleny i oba pozměňovací návrhy jako celek. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pouze připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 117/2.

Otevíráím rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. V tento moment neeviduji nikoho přihlášeného. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Táži se, zda si vezmete závěrečné

slovo. Paní navrhovatelko nebo paní zpravodajko, vezmete si závěrečné slovo? Není tomu tak. Děkuji.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím paní zpravodajku, aby oznámila postup při hlasování a poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřila.

Poslankyně Marie Benešová: Nejprve by bylo potřeba asi hlasovat o pozměňovacích návrzích, které jsou obsaženy v usnesení ústavněprávního výboru č. 31, a je to pod bodem 1, 2, 3, 4 a 5, jak mi bylo připomenuto. A potom o návrhu vládního zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Budeme hlasovat po jednotlivých bodech samostatně, nebo doporučujete hlasovat en bloc?

Poslankyně Marie Benešová: Já bych doporučovala hlasovat jako celek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vznáší někdo námitku proti tomuto postupu hlasování? Není tomu tak. Táží se tedy na názor paní zpravodajky, jaké má stanovisko. Souhlasné. Paní ministryně – také souhlasné. Dobře.

Přistoupíme k hlasování. (Spuštěno hlasování.) Omlouvám se v tom případě. Byl vznesen požadavek na odhlášení, takže z toho důvodu prohlašuji toto hlasování za zmátkné. Všechny vás odhlásím a opět poprosím vás, abyste se opětovně přihlásili do systému. Děkuji.

Nyní tedy zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro takto navržené pozměňovací návrhy, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Děkuji. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 222, které v tento moment končím. Přítomno je 100 poslanců, pro jich je 88, proti nikdo, to znamená, pozměňovací návrhy byly přijaty.

Nyní tedy bychom měli přikročit k hlasování o návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 117 a ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro předložený návrh jako celek, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 223. Přítomno je 101 poslanců, pro bylo 97, proti žádný. Takže konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji vám.

Přistoupíme k poslednímu návrhu ve třetím čtení. Takže otevírám projednávání bodu číslo

111.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb.,
o drahách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 201/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr dopravy pan Antonín Prachař a zpravodaj hospodářského výboru poslanec Karel Šidlo. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 201/2.

Otevírám rozpravu a táži se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Neeviduji nikoho přihlášeného, takže pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda si vezmou závěrečné slovo. Ne, ani jeden z nich. Děkuji. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych vás velice jednoduše seznámil s procedurou. Byl přednesen pouze jeden pozměňovací návrh ve druhém čtení tohoto zákona. Byl to pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka, který se týkal prodloužení přechodného období naplnění tzv. třetího železničního balíčku, oddálení tedy platnosti opatření, která se týkají komfortu pro cestující na železnici. Takže to bude jedno hlasování, které má v sobě skryto tři body, a budeme hlasovat najednou. A potom o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Táži se, zda někdo vznáší námitku proti takto navrženému způsobu hlasování. Není tomu tak. V tom případě postoupíme k hlasování.

Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Kolovratníka. Táži se pana zpravodaje na jeho stanovisko. (Kladné.) Pan ministr? (Ministr: Ano, kladné, je to z dílny Ministerstva dopravy.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 224. Konstatuji, že přítomných poslanců a poslankyň je 105, pro tento návrh bylo 81, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Vzhledem k tomu, že o všech pozměňovacích návrzích bylo hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Vzhledem k tomu, že je ukončena diskuse, vyskočila mi zde faktická poznámka pana Koskuby. Ne? Takže vás odmažu a budeme pokračovat.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 201 a ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 225, přítomných poslanců je 105, pro přijetí bylo 87, proti žádný. Takže konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tímto projednávání tohoto bodu končím a nyní je potřeba dát hlasovat – děkuji panu předkladateli i panu zpravodaji – o návrhu na vyřazení zbývajících neprojednaných...

Žádá mě pan poslanec Pospíšil. Dám mu slovo. Jednací řád to umožňuje.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, budu velmi stručný. Učiním jednoduchý úkon před vámi, tak jak to Ústava umožňuje. Podle článku 24 Ústavy se tímto vzdávám mandátu poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Chtěl jsem vám tady takto osobně poděkovat za spolupráci, popřát vám mnoho dobrého pro vaši práci a mnoho plodných pracovních dní, třeba jako byl ten dnešní. Mějte se krásně a hezké léto. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: My vám, pane poslanče, také děkujeme a přejeme vám do dalších dní vašeho života spoustu spokojenosti. Ať se vám daří.

Ale ještě jsme neskončili. Je třeba dát hlasovat o návrhu na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 10. schůze Poslanecké sněmovny. Vznáší někdo námitku proti tomuto navrženému usnesení? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení zbývajících neprojednaných bodů, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování pořadové číslo 226. Z přítomných 102 poslanců pro navržené usnesení bylo 71, proti 21, takže návrh byl přijat.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vyčerpali jsme schválený program 10. schůze Poslanecké sněmovny. Já tuto schůzi končím. Přeji vám klidné a spokojené prožití vašich dovolených. Uvidíme, jestli se neuvidíme o prázdninách znovu. Každopádně se mějte pěkně a zase příště.

(Schůze skončila v 16.51 hodin.)